

CHUNILAL GANDHI VIDYABHAVAN
SURAT.

Manuscripts Library

S.D. P. B.

Coll. No. 659

Title Vaidasūya

CHUNILAL GANDHI VIDYABHAVAN, SURAT

Shastri Dinmanishankar Pustak-Bhandara

No. : 659. Subject : Pauranic lit.

Title : Vrataraaja.

Author : Daivajna Sarma Scribe :

Date of the work : — Date of the Ms. : —

Place of the work : — Place of the Ms. : —

Size : 11.7" by 5.5" Extent : 395 foll.

Language : Sanskrit. Script : Devanāgarī

Remarks :

श्रीगणेशायनमः ॥ वनराजानुक्रमणिकाप्रारंभः ॥ पङ्क्त्याः	
तत्रादौ परिभाषानुक्रमणिकाप्रारंभोऽयं ॥	
२२ पत्राणि पुट्टा १	८ चंदनभागाः
१ मंगलाचरणं	८ सर्वोषध्यः
१ वृत्तलक्षणं	८ सौभाग्याष्टकं
१ वृत्तकालः	८ अर्घ्याष्टांगानि
३ वृत्तदेशः	८ सर्वतोभद्रार्थपंचवर्णाः
३ वृत्ताधिकारिणः	८ कोतुकार्यदशपदार्थाः
५ वृत्तधर्माः	८ सप्तसृक्तिकाः
५ उपवासधर्माः	८ सप्तधातवः
७ हविष्याणि	८ सप्तधान्यानि
७ पंचरत्नानि	८ सप्तदशधान्यानि
७ पंचपल्लवाः	८ अष्टादशधान्यानि
७ पंचगव्यस्वरूपमन्त्राश्च	८ दशशाकप्रकाराः
७ पंचामृतानि	८ कुंभलक्षणं
	८ प्रतिमाद्रव्यपरिमाणं
	८ अनादेशोद्गोमसंख्या

९ कलशाधस्थधान्यं	११ द्वादशलिंगतोभद्रं
९ अनादेशोद्गोमद्रव्यं	११ सर्वतोभद्रमंडलविधिः
९ अनादेशमंत्रदेवते	११ मंडलदेवतामन्त्रादिः
९ द्रव्याभावेप्रतिनिधिः	१४ लक्षपूजोद्यापनं
९ पवित्रलक्षणं द्रव्याः धूपाः	१४ मूर्त्युत्थारणं
९ स्रवणमानं रजतमानं	१४ षोडशापचारपूजा
९ ताम्रमानं	१५ प्राणप्रतिष्ठा
९ धान्यमानं	१५ अग्निपुरव
१० होमद्रव्यमानं	१९ मुद्रालक्षणं
१० ऋत्विग्वरणं	२० अष्टत्रिंशदादय उपचाराः
१० आचार्यादेर्भूषणानि	२० उद्घर्तनपदार्थाः
१० व्रतमधुपर्कः	२० स्नानपात्रस्थापनीयद्रव्याणि
१० ऋत्विक्संख्या	२१ आचमनपात्रस्थद्रव्याणि
११ सर्वतोभद्रमंडलं	२१ द्रव्याभावेप्रतिनिधिः
११ लिंगतोभद्रं	२१ मूर्त्यादिस्नाननिर्णयः
११ चतुर्लिंगतोभद्रं	२१ विष्णवादिदेवतापूजनेर्जद्रव्याणि

अनुक्रमः
१

११ पूजनेशस्य शाल्यामाताविचारः
२१ उद्यापनानुक्तोद्यापनयोर्विधिः
२१ व्रतभंगेसंपूर्णतायांविधिः
२२ सामान्यपूजाविधिः
इतिपरिभाषानुक्रमणिकासमाप्ता
१ प्रतिपद्व्रतानुक्रमणिका
३१ पञ्चाणि
२ पुद्गाहितीयः
१ संवत्सरविधिः
२ आरोग्यप्रतिपद्व्रत
२ विद्याप्रतिपद्व्रत
३ तिलकव्रतं
४ रोदकव्रतं
४ सर्वशिवव्रतेषुपूजा
६ द्योहित्रप्रतिपद्व्रत
६ नवरात्रारंभः

७ परस्थापनविधिः
८ द्यूतप्रतिपत्कथा
१० शलिराज्यप्रतिपत्कथा
११ अन्नकुरकथा
अथहितीयाव्रतानुक्रमणिका
१२ यमहितीयानिर्णयः
१२ यमहितीयाकथा
अथतृतीयाव्रतानुक्रमणिका
१५ सोभाग्यशयनव्रतं
१६ मोरीदोलोत्सवः
१६ मनोरथतृतीयाव्रतं
१७ अरुंधतीव्रतं
१८ अरुंधतीपूजा
१८ अरुंधतीकथा
१९ अरुंधतीव्रतोद्यापनं
२० अस्यतृतीयाव्रतं

२० अस्यतृतीयाकथा
२१ स्वर्णगोरीव्रतपूजाच
२२ स्वर्णगोरीकथा
२२ स्वर्णगोरीव्रतोद्यापनं
२३ श्रावणशुक्लतृतीयायांसुकृतव्रतं
२४ हरितालिकाव्रतपूजाच
२५ हरितालिकाकथा
२७ हरितालिकोद्यापनं
२८ सहद्वोरीव्रतपूजा
२८ सहद्वोरीकथा
२९ सोभाग्यसद्वोरीव्रतं
१ चतुर्थीव्रतानुक्रमणिका
२८ पञ्चाणि
७ पुद्गा
१ संकष्टचतुर्थीव्रतं
१ संकष्टचतुर्थीव्रतविधिः

२ संकष्टचतुर्थीकथा
३ दूर्वागणपतिव्रतं
४ एकविंशतिदिनगणपतिपूजनं
५ एकविंशतिदिनगणपतिकथा
९ अन्यत्कादोक्तदूर्वागणपतिव्रतं
९ सिद्धिविनायकव्रतपूजा
११ सिद्धिविनायककथा
१२ स्वर्गकोपारव्यानं
१६ कपर्दीगणपतिव्रतं
१७ कपर्दीगणपतिकथा
१९ दशरथललितव्रतपूजा
१९ दशरथललितकथा
२० दशरथललितोद्यापनं
२१ करकचतुर्थीव्रतकथाच
२२ गोरीचतुर्थीव्रतं
२२ वरदचतुर्थीव्रतं

२२ तिलचतुर्थीव्रतं
२५ संकष्टनाशनकथा
२७ अंगारकचतुर्थीव्रतं
अथपंचमीव्रतानुक्रमणिका
११ पञ्चाणि पुद्गा ४
१ वैचक्रकूपचम्यांहरिपूजनादि
१ नागपंचमीपूजनादिनिर्णयः
१ नागदष्टव्रतं
२ ऋषिपंचमीव्रतं
२ ऋषिपूजा
२ ऋषिपंचमीकथा
६ ऋषिपंचम्युद्यापनं
७ उपांगललिताव्रतं
७ उपांगललितापूजा
९ उपांगललिताकथा
१२ उपांगललितोद्यापनं

११ वसंतपंचमीविधिः
११ षष्ठीव्रतानुक्रमणिका
१४ पञ्चाणि पुद्गा ५
१ ललिताषष्ठीव्रतं
१ कपिलाषष्ठीव्रतकथाच
४ कपिलाषष्ठ्युद्यापनं
४ स्कंदषष्ठीव्रतं
४ चंपाषष्ठीव्रतं
सप्तमीव्रतस्यानुक्रमणिका
६ वैशाखशुक्लसप्तम्यांगंगोत्सविः
६ शीतलासप्तमीव्रतं
७ शीतलाकथा
८ मुक्ताभरणसप्तमीव्रतं
९ मुक्ताभरणकथा
११ सरस्वतीपूजाविधिः
११ रथसप्तमीव्रतं

११ रथसप्तमीकथा
१२ अचलासप्तमीव्रतं
१४ पुत्रसप्तमीव्रतं
अष्टमीव्रतानुक्रमणिका
३० पञ्चाणि पुद्गा ६
१ वैचक्रकूपचम्यांभवानुत्सविः
१ बुधाष्टमीव्रतं
१ व्रतविधिः
२ बुधाष्टमीकथा
२ बुधाष्टम्युद्यापनं
४ दशाफलाष्टमीव्रतं
४ पूजाविधिः
५ दशाफलाष्टमीकथा
६ जन्माष्टमीव्रतं
८ पूजाविधिः
१० जन्माष्टमीकथा

१४ जन्माष्टम्युद्यापनं
१६ ज्येष्ठाष्टमीव्रतं
१६ पूजा
१७ ज्येष्ठाष्टमीकथा
१९ दूर्वाष्टमीव्रतं
२० महालक्ष्मीव्रतं
२० व्रतविधिः
२१ महालक्ष्मीकथा
२८ महाष्टमीव्रतं
२९ अशोकाष्टमीव्रतं
२९ कालभैरवाष्टमीव्रतं
अथनवमीव्रतानुक्रमणिका
५८ पञ्च पुद्गा ७
१ रामनवमीव्रतं
२ रामपूजा
४ रामनवमीकथा

६ अथवाद्वादश्यामेवामनज	१० पत्राणि पुढा १३	१७ नरकचतुर्दशीकथा	११ गोपद्यकथा	१२ पत्राणि पुढा १५
७ अथवाद्वादश्यामेवामनज	११ चैत्रशुक्लचतुर्दश्यास्नानादि	१८ वैकुण्ठचतुर्दशीव्रतं	१२ कोकिलाव्रतनिर्णयः	१३ आदपदभमावास्यानुग्रह
९ कुरुपद्मादशीव्रतं	१२ नरसिंहचतुर्दशीव्रतं	१९ वैकुण्ठचतुर्दशीकथा	१३ कोकिलापूजा	२ अमावास्यापिडोरीव्रतं
१० अथोदशीव्रतानुक्रमणिका	१३ नरसिंहचतुर्दशीकथा	२० शिवरात्रिव्रतनिर्णयः	१४ कोकिलाव्रतकथा	२ आश्विनशुक्लवास्यायांगजहो
२१ पत्राणि पुढा १२	२४ अनंतचतुर्दशीव्रतं	२१ शिवरात्रिव्रतपूजाविधिः	१५ कोकिलाव्रतोद्या	२ लक्ष्मीव्रत
१ अथापार्वतीव्रतं	२४ अनंतपूजासंकल्पः	२२ शिवरात्रिकथा	१६ रक्षाबंधनविधिः	७ गौरीपूजाव्रतं
४ गोत्रिरात्रव्रतं	२४ पसुनापूजा	२२ शिवरात्र्युद्यापनं	१७ उमामहेश्वरव्रतक	५ गौरीपूजाव्रतोद्यापनं
४ शुद्धाचारभासगोत्रिरात्र	२५ अनंतपूजा	२३ पौर्णमासीव्रतानुक्रमणिका	२३ कोजागरव्रतनिर्णयः	५ सोमवतीव्रतनिर्णयः
८ अशोकभिरात्रव्रतं	२५ अनंतचतुर्दशीकथा	२३ पूर्णिमानिर्णयः	२३ त्रिपुरोत्सवः	५ सोमवतीपूजा
१० अथोदशीमहाशुक्लकोषो	१२ अनंतचतुर्दश्यापनं	१ वरसावित्रीव्रतनिर्णयः	२५ वत्तिशीपूर्णिमाव्रतं	५ सोमवतीकथा
१० शनिप्रदोषव्रतं	१३ नष्टदोरकविधिः	१ वरसावित्रीव्रतविधिः	२५ वत्तिशीव्रतांगपूजा	११ माघमावास्यायामर्धोदयः
१३ शनिप्रदोषपूजा	१४ कदलीव्रतविधिः	२ वरसावित्रीपूजा	२६ वत्तिशीव्रतकथा	११ मलमासादिव्रतानुक्रमणिका
१४ पक्षप्रदोषव्रतं	१४ उमामहेश्वरसहितकदलीपू	३ वरसावित्रीकथा	२६ वत्तिशीव्रतोद्यापनं	३२ पत्राणि पुढा १५
१९ अनंगत्रयोदशीव्रतं	१५ कदलीव्रतकथा	९ वरसावित्रीकथा	२७ वत्तिशीव्रतोद्यापनं	१ मलमासव्रतं
अथचतुर्दशीव्रतानुक्रम	१६ कदलीव्रतोद्यापनं	९ वरसावित्रीकथा	३० होलिकोत्सवः	४ स्वस्तिकव्रतंचातुर्मास्ये
	१६ नरकचतुर्दशीव्रतं	१० गोपद्यव्रतपूजा	अमावास्यानुक्रमणिका	५ रविवारव्रतं

॥ अथव्रतराजप्रारंभः श्रीः ॥

ब्र. रा.
१

श्रीगणेशायनमः श्रीगुरुभ्योनमः ॐ कारविघ्नेशगुरुस्वरस्वतीगौरीशसूर्योच्चहरिचभैरवं ॥ प्रणम्य देवान्कुरुते हि
ग्रंथं देवज्ञशर्मा जगतोहिताय १ विष्णुवर्चनं दानशिवार्चनं च उत्सर्गधर्मव्रतनिर्णयं च वेदासुराणां स्मृतितत्त्वतद्भूतौक्तसिद्धान्त
विधिं विधत्ते ॥ २ ॥ संगृह्य सर्वस्य मतं पुराणं सिद्धान्तवाक्यं मुनिभिः प्रणीतं लोकोपकाराय कृतो निबन्धो व्रतप्रकाशः सधियां मुदे स्या
त् ३ यावन्तो ब्राह्मणालोके धर्मशास्त्रविशारदाः तावन्तः कृपया युक्ताः कुर्वन्तु ग्रंथशोधनं ४ विज्ञाप्यन्ते मया सर्वे पंडिता गुणमं
दिताः प्रचारणीयो ग्रंथो यं बालवद्बालकस्य मे ५ रामांकमुनिभू संख्ये १७ १३ वस्ति ध्वं गेंदु संख्यके १६ ५८ वर्षे शाकेश कृप
क्षेपंचम्यांतपसः शतमे ६ विलोक्य विविधान् ग्रंथां लिख्यन्ते सज्जनाय वै तन्निमित्तो मयारंभः किमज्ञातं मनीषिणाः ७ चित्तपाव
नजातीयः शांडिल्यकुलमंडनः गोपालात्मजदेवज्ञः संगमेश्वरसंज्ञितः ८ दुर्गाद्यां देवसंकाश्यां नत्वा पितृपितामहान् कुर्वे वै वि
श्वनाथो हं व्रतराजं सविस्तरं ९ ॥ अथ व्रतराजप्रारंभः ॥ अत्र च स्वकर्तव्यविषयो नियतः संकल्पो व्रतमि
ति तत्र अग्निहोत्रसंध्यावन्दनादिविषये संकल्पे अतिप्रसक्ते किं त्वमित्युक्तं व्रतप्रसिद्धिविषयः संकल्पविशेषः स एव व्रतं न
च व्रतं संकल्पयेदित्यनन्वय इति वाच्यं पाकंपचतिदानंदद्यादिति वत्प्रत्ययानुग्रहार्थं प्रयोगोत्पत्तिरिति वक्तव्या अत्र
तकालमाह हेमाद्रौ गार्ग्यः अस्तगे च गुरोश्चक्रे बाल्ये वृद्धे मलिमुचे उद्यापनमुपारंभं व्रतानां नैव कारयेत् १ तत्रैव वृद्ध
मनुवृहस्पती अग्राधानं प्रतिष्ठां च यज्ञदानव्रतानि च मांगल्यमभिषेकं च मलमासे विवर्जयेत् बाले वा यदि वा वृद्धे चक्रे च

संगते गुरो मलमासे च ऐतानि वर्जयेद्देवदर्शनं ललुः नीचस्थे च क्रसंस्थे प्यतिचरणगते बालवृद्धास्तगे वा सन्यासो देवयात्रा व्रत
नियमविधिः कर्णवेधस्तदीक्षा मौंजीबंधोत्तुडापरिणयनविधिर्वास्तु देवप्रतिष्ठावर्ज्याः स द्विः प्रयत्नात्रिदशयति गुरोसिंह
राशिस्थिते चेति नीचस्थो मकरस्थः कल्पतरौ देवीपुराणे सिंहसंस्थं गुरुं शक्रं सर्वारंभेषु वर्जयेत् प्रारब्धं न च सिद्धो तमहा
भयकरं भवेत् पुत्रमित्रकलत्राणि हन्याच्छीघ्रं न संशयः देवारा मतडागेषु व्रतोद्यानगृहेषु च सिंहस्थं मकरस्थं च गुरुं यत्नेन
वर्जयेत् वसिष्ठः सिंहस्थे तु मघासंस्थं गुरुं यत्नेन वर्जयेत् अन्यत्र सिंहभागे तु सिंहस्थोऽपि न दुष्यति सिंहस्थगुरोर्वर्जनी
यत्वं नर्मदोत्तरभागे एव अन्यत्र तु सिंहांश एव वर्ज्यः तथा च मदनरत्नादिधृतकालविधाने सिंहस्थितः स गुरुयदि नर्मदायास्तं
वर्जयेत् सकलकर्मसु सौम्यभागे विंध्यस्य दक्षिणदिशि प्रवदंति चार्याः सिंहांशके मृगपतावपि वर्जनीयः सिंहांशस्तु पूर्वोक्त्यु
न्याः प्रथमः पादः मृगपतौ मकरस्थे गुरो देशविशेषमाह ललुः नर्मदापूर्वभागे तु शोणस्थोत्तरदक्षिणे गंडक्याः पश्चिमे
भागे मकरस्थो न दोषभाक् केषांचित्स्त्रीकर्तृकाणामन्येषां च व्रतानामगस्त्योदये प्यारंभनिषेध इति हेमाद्रौ लौगाक्षिः उद्या
निकाशिवपवित्रकमेघपूजादुर्वाष्टमीफलविरूढकजागरणि स्त्रीणां व्रतानि निखिलान्यपि वार्षिकाणिकुर्यादगस्त्यउदिते
नशुभानि लिप्सरिति उद्यानिका व्रतविशेषः शिवपवित्रकं आषाढ्यामथ वामाध्यां विहितं शिवपवित्रारोपणं मेघपूजा
व्रतविशेषः दुर्वाष्टमीमाद्रशुक्लाष्टमी फलविरूढकं भाद्रपदशुक्लचतुर्दश्यां पालीव्रतं कदलीव्रतापरनामकं जाग्रदं आश्विन

ब्र. रा.
२

पौर्णिमास्यांकोजागरव्रतं कार्तिकशुक्लचतुर्दश्यांविहितंजागरव्रतंवा अत्रोभयत्रागस्त्योदयस्यावश्यंभावित्वेनविधेरनवकाशा
पत्तेर्विकल्पोज्ञेयः वार्षिकाणीत्यत्रवर्षासम्भवानिवार्षिकाणिइत्येवच्युत्यतिर्नतुवर्षेभवातीतिनथासतिशरदादिग्रीष्मपर्यंतंअगस्त्यो
दयानुवृत्तेस्तन्मध्येविहितानांस्त्रीव्रतानांसर्वथानारंभएवापद्यनइति अगस्त्योदयकालश्चदिवोदासीये उदेनियाम्याहरिसंक्र-
माद्रवरेकाधिकेविंशतिमेह्यगस्त्यः सप्तमेस्तद्वषसंक्रमाच्चप्रयातिगर्गादिभिरत्यभाणि व्रतारंभसमाप्त्योस्तिथिंविशिनष्टिहे
माद्रौसत्यव्रतः उदयस्थानिथिर्याहिनभवेद्दिनमध्यभाक्॥ सारखंडानव्रतानांस्यादारंभश्चसमापनं एतद्व्यतिरिक्तायामखंडा
यांप्रारंभमाह तत्रैवहृद्वसिष्ठः खखंडव्यापिमातेडायद्यखंडाभवेत्तिथिः व्रतप्रारंभणानस्यापनस्तगुरुशुक्लकयुगि-
ति अनस्तमितगुरुशुक्लायांतिथौव्रतमारंभणीयमित्यर्थः रत्नमालायां सोमसोम्यगुरुशुक्लवासराःसर्वकर्मसम्भवतिसि
द्धिदाः भानुभौमशनिवासरेषुचप्रोक्तमेवरवलुकर्मसिध्यति विरुद्धसंज्ञादूहयेचयोगास्तेषामनिष्टःखलुपादआद्यः सवैधृति
स्तुत्यतिपातनाभासर्वोप्यनिष्टःपरिधस्यचार्थं तिस्त्रस्तुयोगेप्रथमेसक्जेव्याघातसंज्ञेनवपंचशूले गंडेतिगंडेचषडेवना
ड्यःशुभेषुकार्येषुविकर्जनीयाः दर्शसंक्रान्तिपातोपरिधमुखदलवैधृतिपातयोगंविष्कंभाद्यत्रिनाडीःशुभकृतिषुचषट्गंड-
योःपंचशूले व्याघातेवज्जकेकाःपितृमृतिदिवसोनाधिमासान्कुहोराजह्याज्जन्मोक्षमासोडुतिथिरवलुतिथिंबुद्रमांद्धाद्र
मांच ब्रह्मयामले दिनभद्रायदारात्रौरात्रिभद्रायदादिवा नत्याज्याशुभकार्येषुप्रादुरेवंपुरातनात्तद्विअथवेदव्यासः

सर्वेशिलोच्चयाःपुण्याःसागराःसरितस्तथा अरण्यानिचपुण्यानिविशेषानैमिषंतथा देवीपुराणे देशोनदीगयानैलःगं
गानर्मदपुष्करं वाराणसीकुरुक्षेत्रंप्रयागंजंबुकेश्वरं केदारंभामपादंचकुडवंपुष्कराढ्यं सोमेश्वरंमहापुण्यंतथाचामरकंदकं
कालंजरंतथाविंध्यंयत्रवासोगुहस्यच गुहःस्वामिकार्तिकेयःमनुः सरस्वतीदृषद्व्योर्देवनद्योर्दंतरं तंब्रह्मनिर्मितंदेशं
ब्रह्मावर्तंप्रचक्षते यस्मिन्देशेयआचारःपारंपर्यक्रमगतः वर्णानांसांतरालानांससदाचारउच्यते कुरुक्षेत्रंचमत्स्याश्चपांचालः
शूरसेनिकाः एषब्रह्मर्षिदेशोवैब्रह्मावर्तादनंतरः मत्स्यःविराटःपांचालः कान्यकुब्जः शूरसेनिकाःमथुरादेशाःअनंतरः
समः हिमवद्भिध्ययोर्मध्येयस्याग्निशनादपि प्रत्यगेवप्रयागाच्चमध्यदेशउदाहृतः विनशनंकुरुक्षेत्रं आसमुद्राचुवैपूर्वा
दासमुद्राचुपश्चिमात् तयोरेवांतरंगीयोरार्यावर्तविदुर्बुधाः सिंधुनदीपश्चिमतीरव्यावृत्त्यर्थमित्याह कृष्णसारस्तचर-
तिमृगोयत्रस्वभावतः सज्ञेयोयज्ञियोदेशोस्लेंछदेशस्ततःपरः एतान्हिजानयोदेशान्संश्रयेरन्ययत्नतः याज्ञवल्क्यो
पि यस्मिन्देशेमृगःकृष्णस्तसिन्धुर्मान्निबोधत अथव्रताधिकारिणःस्कांदे निजवर्णाश्चमाचारनिरतःशुद्ध
पानसः अलुब्धःसत्यवादीचसर्वभूतहितेरनः व्रतेषधिकृतोराजन्नान्यथाविफलःश्रमः श्रद्धान्यापभीरुश्चमददंभविव-
र्जितः पूर्वनिश्चयमाश्रित्ययथावत्कर्मकारकः अवेदनिंदकोधीमानधिकारीव्रतादिषु निजवर्णाश्चमाचारेत्यनेनचतुर्वर्णानां
मधिकारोगम्यते अतएवकोर्मे ब्राह्मणाःक्षत्रियावैश्याश्चद्राष्ट्रैवहिजोत्तम अर्चयन्तिमहादेवंयज्ञदानसमाधिभिःब्र

व्रतोपवासनियमैर्होमस्वाध्यायतर्पणैः तेषां वैरुद्रसायुज्यं सामीप्यं चातिनिर्मलं सलोकतान्त्रसारूप्यं जायते तस्मादतः देवलो-
पि व्रतोपवासनियमैः शरीरोत्तापनैस्तथा वर्णाः सर्वे विमुच्यन्ते पातकेभ्यो न संशयः अत्र अधिकारिविशेषणस्य पुंस्त्वस्याविव-
क्षितत्वात् स्त्रीणामप्यधिकारः भारते मामुपाश्रित्य कौन्तेय ये पिस्फः पापयोनयः स्त्रियो वैश्यास्तथा शूद्रास्तेऽपि यांति परांगतिं
कुचिच्छेदनामप्यधिकारो हेमाद्रौ देवीपुराणे स्नातैः प्रमुदितैर्हृष्टैर्ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्नृभिः वैश्यैः शूद्रैर्मक्तिं युक्तैर्मेघैरन्यै-
श्च मानवैः स्त्रीभिश्च कुरुशार्दूलतद्विधानमिदं शृणु वैश्यशूद्रयोस्तु द्विरात्राधिकोपवासो न भवति वैश्याः शूद्राश्च ये मोहादुप-
वासं प्रकुर्वन्ते त्रिरात्रं पंचरात्रं वा तेषां व्युष्टिर्न विद्यते प्राच्यलिखितनिषेधात् व्युष्टिः फलं स भर्तृकाणां स्त्रीणां भर्ताज्ञां विना
नाधिकारः तथा च मदनरत्ने मार्कंडेयपुराणे यानारीखल्वनुज्ञाता भर्तापित्रास्तेन वा निष्फलं तु भवेत्तस्यायत्नरोतिव्रता-
दिकं भर्ताज्ञया सर्वव्रतेषु अधिकारः भार्याभर्तुर्मतेनैव व्रतादीनां चरेत्सदेति कात्यायनोक्तिः तथा च पत्नौ जीवति यानारी-
द्युपवासव्रतं चरेत् आयुष्यं हरते भर्तुः सानारी नरकं व्रजेत् इति विष्णुवचनात् तद्वर्तुर्नुज्ञापरं यत्तु कश्चिन् नास्ति
स्त्रीणां पृथग्यज्ञो न व्रतं नाप्युपोषणं भर्तुः शुश्रूषयैवैताल्लोकानि धान्वाजंतिताः यद्देवेभ्यो यच्च पित्रादिकेभ्यः कुर्याद्भर्ताभ्य-
र्चनं स क्रियां च तस्य ह्यधर्मसाफलं नान्यचित्तानारीभक्तैर्भर्तुः शुश्रूषयैव इति स्कांदात् तस्मात्स भर्तृकाणामेकादश्याद्यु-
पवासादावनधिकार इति तन्न तस्यापि पृथक् स्वातंत्र्येण भर्तृननुज्ञापरत्वात् अतएव व्यासः कामं भर्तुर्नुज्ञाता व्रता-

तादिषु अधिकारिणीति शंखोपि कामं भर्तुर्नुज्ञाया व्रतोपवासनियमाः स्त्रीधर्मा इति न चानुज्ञया व्रतेषु विषयज्ञेऽपि पृथग-
धिकारापत्तिरिति शङ्क्यं तस्याः श्रुत्यध्ययनानधिकारात् यद्वा स्कांदे भर्तुः शुश्रूषायास्तावकत्वेनाप्युपपन्नत्वादिति न च भर्तु-
नुज्ञयैवाधिकारसिद्धेः विधवायाः व्रतेन अधिकारापत्तिरिति वाच्यं नारीखल्वनुज्ञाता भर्तापित्रास्तेन वा निष्फलं तद्व-
त्तस्यायत्नरोत्यौ धेदिकम् इति मार्कंडेयोक्तेः पित्राद्याज्ञया तस्याधिकार इति हेमाद्रिः स्त्रीणां व्रतग्रहणे विशेषो हेमा-
द्रौ हरिवंशे स्नानं च कार्यं शिरसस्ततः फलमवाप्नुयात् स्नात्वा स्त्री प्रातरुत्थाय पतिं विज्ञापयेत्सती अथ व्रतधर्माः व्र-
तसंकल्पविधिर्भारते गृहीत्वौदुंबरं पात्रं वारिपूर्णं मुदङ्मुखः उपवासं तु गृहीयाद्यद्वासंकल्पयेद्बुधः औदुंबरं ताम्रमयम्
औदुंबरं स्मृतं ताम्रमिति विश्वोक्तेः यद्वा न्यन्नक्तव्रतादिकं कल्पयेदिति कल्पतरुः श्रीदत्तस्तु कल्पतरुमते वाकारश्चा-
र्थे तेनार्थमर्थः यस्तु नक्तदिक्चुम्बिते दपि उक्तविधिनेव गृहीयादिति तन्मातृपरिष्कृत्य वाकारस्योपवासपदस्य च वैयर्थ्याप-
त्तेः यत्संकल्पयेत्तद्गृहीयादित्यनेनैवोपपत्तेरित्यदुषयत् ताम्रपात्राद्यभावे हस्तेनापि जलं गृहीत्वा संकल्पयेदिति उक्तं अत-
एवानंतभट्टाः वर्षे वधारयेदिति पाठः मदनरत्ने देवलः वाक्ये तु यथा संकल्पयेदिति पाठः यथा कामं फलमुत्तिरेवेदित्यर्थः अ-
तएव मार्कंडेयः संकल्पं च यथा कुर्यात्स्नानं व्रतादिकं अनंतरं हस्तमाह मदनरत्ने देवलः अमुक्त्वा प्रातराहारं स्नात्वा च
पुष्पमाहितः सूर्याय देवताभ्यश्च निवेद्य व्रतमाचरेत् अत्र प्रातर्व्रतमाचरेदित्येवान्वयः प्रधानक्रियान्वयस्याप्यर्थितत्वात्

अभुक्तेति तु अशक्तस्याभ्यनुज्ञातेस्वादिभक्षणापवादः केचित्तु व्रतदिने प्रातराहारं अफल्काव्रतमाचरेदित्याहुः अन्नपवासो
व्रते कार्य इत्यनेनैवाभुक्तवतोधिकारस्य प्राप्तत्वादेतस्य वैयर्थ्योपपत्तेः अन्येतु पूर्वदिने प्रातराहारमभुक्त्वा अर्थादेकभक्तं कृत्वा
स्नात्वा च म्यव्रतादिकं कुर्यादित्याहुः परेतु सर्वत्र पूर्वद्युरेव सायं संध्योत्तरं व्रतं ग्राह्यं व्रतादौ बहुशस्तथा दृष्टत्वात् प्रातः स्ना
त्वेति चान्वय इत्याहुः सामान्यधर्माहेमादौ भविष्ये क्षमासत्यं दयादानं शौचमिन्द्रियनिग्रहः देवपूजाग्निहवनं संतोषः स्तेयव
र्जनम् सर्वव्रतेष्वेधर्मः सामान्योदशधा स्थितः देवपूजायै देव्यं व्रतं तस्य पूजा अग्निहवनं पूज्यदेवतोद्देशेन होमः उपक्रमो
तच्च सप्तमीव्रते सूर्यपूजाग्निहवनं नवमीव्रते दुर्गापूजा अनुक्तदेवताव्रते इष्टदेवतापूजा हवनं व्याहृतिहोम इति केचित् अत्र क्षमा
दीनां स्वातंत्र्यं वाचतुर्वर्गसाधनत्वेन विहितानां व्रतांगतया विधानं रवादिर्वादीर्यकामस्यैव पंचकुर्यादिति वत्संयोगश्च कदापि पन्नमि
ति हेमाद्रिः सर्वव्रतेष्वित्यत्र सर्वव्रतपदं भविष्यपुराणोक्तं सर्वव्रतपरमव्रतं तरे विध्यंतरं सत्त्व एव होमादीनां मंगलं नान्यथा अत
एव एकादशीव्रतादौ शिष्टानां होमाद्यनाचरणमिति केचित् येष्वेव पुराणां तरोक्तव्रतेषु होमादिविधिरस्ति तद्विषयकमेव सर्वपदम्
न्यथा तदितरपरत्वेन संकोचापत्तेरिति पृथ्वीचंद्रोदयेऽपि पुराणे स्नात्वा व्रतवता सर्वव्रतेषु व्रतमूर्तयः पूज्याः स्तवर्णमय्याद्याश्च
त्त्या वैभूमिशाधिना जपो होमश्च सामान्यं व्रतांते दानमेव च चतुर्विंशद्वादशा पंचवात्रय एव वा विप्राः पूज्या यथाश
क्ति तेष्वोदद्याच्च दक्षिणां व्रतमूर्तयः तद्देवप्रतिमाः देवलः ब्रह्मचर्यमहिंसा च सत्यमामिषवर्जनं व्रतेष्वेतानि च त्वारिचरित

यानि नित्यशः स्त्रीणां तु प्रेक्षणास्पृशोत्ताभिः संकथनादपि नश्यते ब्रह्मचर्येन दारेष्वनुसंगमात् स्वदारेष्वनुसंगमादिकचित्पावः
आमिषं मांसं आमिषमतिपानीयं गोवर्जक्षीरमाभिषं मसूरमाभिषं मस्ये फलेजं वीरमाभिषं आमिषं शक्तिकाचूर्णम्
आरनालं तथाभिषं इति स्मृत्यंतरोक्तम् व्रताधारं भेदं हि श्राद्धं कार्यं तदाह शातातपः नानि द्वातु पितृभ्रातृकर्मकेचित्
समारमेत् गृहीतव्रतानाचरणे मदनरत्नेच्छागलेयः पूर्वव्रतं गृहीत्वा यो नाचरेत् काममोहितः जीवन् भवति चांडालो मृतश्चैव वाभि
जायते काममोहित इति विशेषणाद्याध्यादिना नाचरणेन दोषः तथाच हेमादौ स्कांदे सर्वभूतभयं व्याधिप्रमादो गुरु
शासनम् अव्रतघ्नानि पक्वान्ते सकृदेतानि शास्त्रतः सर्वभूतोभूतेभ्यः सकाशाद्भक्तत्वं भयं यादिति हेमाद्रिः मदनरत्ने तु स
र्वभूतभयं व्याधिरपरिचितत्वात्प्रायश्चित्तः सर्वभूतभयं भूतेभ्यः सर्पादिभयाच्च व्रतांगं वैकल्यते व्रतहानिर्भवतीत्यर्थः गुरु
शासनं गुरोराज्ञासकृदुक्तिः सहत्यागे प्रायश्चित्तं तदुक्तं स्कांदगा रुहयोः क्रोधात्प्रमादाद्धोभाद्वा व्रतभंगो भवेद्यदि दिनत्रयं न
भुंजीत मुहुर्न शिरसोथवा नवात्र प्रायश्चित्तोक्ते अतिक्रान्तव्रतानाचरणमिति वान्यं प्रायश्चित्तमिदं कृत्वा पुनरेव व्रती भवेत्
इति स्कांदात् अथोपवासधर्माः तत्रोपवासस्वरूपं कात्यायनवृद्धवसिष्ठाभ्यां दर्शितम् उपावृतस्य पापेभ्यो यस्तु वासो गुणैः
सह उपवासः सविज्ञेयः सर्वभोगविवर्जितः गुणैरिति तज्जाय्यजनध्यानतत्कथाश्रवणादयः उपवासकृता मेते गुणाः प्रोक्ता मनी
षिभिः दया च सर्वभूतेषु क्षान्तिरनसूया शौचमनायासो कार्पण्यं च मांगल्यं मस्य हेति विष्णुधर्मोत्तरगौतमादिप्रतिपादितैः ॥ तच्छब्देनो-

पास्यादेवता व्रतदेवतावाएवंचपापनिर्वृत्त्यागुणानुष्ठानसहितो निराहारस्यवासोवस्थानमुपवासइत्युक्तंभवति एवंचफलसाध
नस्योपवासस्यस्वरूपमुक्तम् उपवासपदार्थस्तस्मृतिपुराणे व्यवहारेरूढ्यानिराहारावस्थानमात्रम् ब्रह्मसिद्धः उपवासे
तथाप्यादेनकुर्यादंतथावमम् काष्ठेनेतिशेषः अतएवतन्निंदतिदंतानांकाष्ठसंयोगोहंतिसप्तकुलानिचेतिवाक्यशेषादि
धेरिवनिषेधस्यापिविशेषपरतायुक्तैवतेन अत्रामेवानिषेधेवाकाष्ठानांदंतधावने पर्णादिनाविशुष्येतजिह्वोल्लेखःसंदेवहि ॥
इतिपैतिसिचचनात् अत्रामेदंतकाष्ठानानिषिद्धायांतथातिथौ अपांहादशगंडूषेर्विदध्यादंतधावनम् इतिव्यासचचनं
देवलः असहज्जलपानान्नसकृत्तांबूलचर्वणात् उपवासःप्रणश्येत्दिवास्वापाचमैथुनात् अशक्तौतुतेनैवजलपा
नमभ्यनुज्ञातम् अत्ययेचांबुपानेननोपवासःप्रणश्यति अत्ययेजलपानंविनाप्राणालयेविष्णुधर्मे असहज्जलपानं
दिवास्वापचमैथुनं तांबूलचर्वणं मांसवर्जयेदुतवासरे असहज्जलपानेनदोषःअत्रपारणांतव्रतंजेयंव्रतांते
विप्रभोजनम् असमाप्तव्रतेपूर्वकुर्यान्नेवव्रतांतरंइति तस्यापिव्रतवासरत्वान्मांसनिषेधः पारणादिनेएवउपवासप्रसक्त्य
भावात् अतएवनिर्णयामृतव्यासः वर्जयेत्पारणंमांसव्रताहेषोपधंसदा अष्टैतान्यव्रतघ्नानिआपोमूलंफलपथः इविब्राह्म
णकाम्याचगुरोर्वचनमोषधं इतिस्कांदवचनात् प्रसक्तमोषधरूपमपिमांसव्रताहेवर्जयेदित्यर्थः विष्णुपुराणे स्मृ
त्यालोकनगंधादिस्वादनंपरिकीर्तनं अन्नस्यवर्जयेत्सर्वप्रासानांचामिकां क्षणम् गात्राभ्यंगंशिरोभ्यंगंतांबूलचानुलेपनम्

व्रतस्योवर्जयेत्सर्वयज्ञान्यहलरागकृत् इतिहारीतःपतितपारवंडादिनास्तिकादिसंभाषणानृताश्लीलादिकमुपवासादिषुवर्जयेत्
अन्नादिपदेनयत्पुरुषार्थतयासर्वदानिषिद्धंतदपिक्लृप्त्यतयासंगृह्यते अतएवव्रताधिकारेस्तुःविहितस्याननुष्ठानमिंद्रि
याणामभिग्रहः निषेधेसेवनंनित्यंवर्जनीयंप्रयत्नतः पतितादेदर्शनंतुविष्णुपुराणे तस्यावलोकनत्सूर्यपश्येत्मतिमान्नरः
स्पर्शादौविष्णुधर्मे संस्पर्शेचनरःस्नात्वाशुचिरादित्यदर्शनात् संभाषणतान्शुचिपदंचित्तयेदुत्तंबुधः योगयाज्ञवल्क्यः ॥
यदिवाप्यमलोपस्याद्वतदानत्रियादिषु व्याहरेद्वैष्णवंमंत्रंस्मरेद्द्विविष्णुमन्त्रयम् यमः मानसेनियमेतुसेस्मरेद्दि
ष्णुमनामयम् बृहन्नारदीये रजसलंचचांडालंमहापातकिनंतथा स्मृतिकांपतितंचैवउच्छिष्टंरजकादिकम् व्रता
दिमध्येष्णुयाद्येषांध्यनिसुत्तमः अष्टोत्तरसहस्रंतुजपेद्वैवेदमातरम् वेदमातागायत्री भिताक्षरायांदक्षः सं
व्याहीनोशुचिर्नित्यमनर्हःसर्वकर्मसु यदप्यकुरुतेकिंचिन्नतस्यफलमश्नुते अत्रप्रातःसंधैवअन्यांगमित्याहुः अविशेषा
त्तत्तसंध्योत्तरभाविनिकर्मादौसांगमितियुक्तंआहुःप्रातः व्रतादिकालः संकल्पस्तप्रातःसंध्यांस्तैवकार्यः संध्यांबुधःकृता
संकल्पंततआचरेत् इतिगौडनिबंधध्रुवस्मृतैः मार्कंडेयपुराणे सूर्योदयंविनानैवव्रतदानादिकंक्रमइति क्रमइ-
तिउपक्रमः स्नानदानादिकाःक्रियाः सूर्योदयशब्देनउपःकालोप्रशस्यते तंविनारात्रौस्नानादिकंनकार्यमितिक्वत्तरो ॥
छंदोगपरिशिष्टे सदोपवीतिनाभाव्यंसदाबहुशिरवेनच विशिखोव्युपवीतिश्चयत्करोतिनतत्कृतम् पित्रमंत्रानुद्वणे

आख्यलंभेअवेक्षणे अधोवायुसमुत्सर्गेप्रहांसेनूतभाषणे मार्जारमुषकस्पर्शेआव्रेशेक्रोधसंभवे निमित्तेष्वेवसर्वत्रकर्म
कुर्वन्नापःस्पृशेत् मार्कंडेयपुराणे शिरस्त्रांतश्चकुर्वन्तदेवंपित्र्यमथापिवा वराहपुराणे स्नानसंध्यात
र्पणादिजपहोमसुरार्चनम् उपवासवताकार्यसायंसंध्याहुतीर्विना भगवद्गीतायाम् तस्मादोमित्कदाहृत्ययज्ञदानतपः
क्रियाः प्रवर्तन्तेविधानोक्ताःसततं ब्रह्मादिनाम् तैत्तिरीये त्रिमात्रस्तुप्रयोक्तव्यःकर्मरभेषुसर्वशः इतिसामान्यपरि
भाषा विस्तृताचेयंसामान्यपरिभाषा आचारमयूरवेदेष्वप्या अत्रस्त्रीणांविशेषोहेमाद्रौपाद्ये गर्भिणीसूतिकादिश्वकु
मारीचाथरोगिणी यदाशुद्धानदान्येनकारयेत्प्रयत्नास्वयम् प्रयत्नाशुद्धान्स्वयंकुर्यादित्यर्थः पुंसोप्येषविधिर्लिङ्गस्याविवक्षि
तत्वादितिहेमाद्रिः एवंस्त्रीभिर्जोदर्शनेपिकार्यम् तथाचसत्यव्रतः प्रारब्धदीर्घतपसांनारीणांयद्जोभवेत् नचतत्रव्रत
स्यस्यादुपरोधःकथंचन व्रतस्यउपवासस्येत्यर्थः पूजादिकंतुअन्येनकारयेत् तथाचमदनरत्नेमात्ये अंतरातुरजस्पर्शे
पूजामन्येनकारयेत् सतकेप्येवम् तथाचतत्रैव पूर्वसंकल्पितंयच्चव्रतंस्नानियतव्रतैः तत्कर्त्तव्यंनरैःशुद्धदानार्चनविव-
र्जितम् अन्येनकारयेदित्यपेक्षायांतत्रैवपौनसिः भार्यापत्युर्घृतंकुर्याद्भार्यायाश्चपतिव्रतम् असामर्थ्येपरस्ताभ्यांव्रत
भंगोनजायते तत्रैववायुपुराणे उपवासेत्वशक्तस्तुआहिताग्निरथापिवा पुत्राद्वाकारयेदन्याद्वाह्यणाद्वापिकारयेत् उप-
वासंप्रकुर्वाणःपुण्यंशतगुणंभवेत् नारीचपतिमुद्दिश्यएकादश्यामुपोषिता पुण्यंशतगुणं प्रोक्तमित्याहगालकौमुनिःमाता

महादीनुद्दिश्यएकादश्यामुपोषणे कृतेचभक्तितोविप्राःसमग्रंफलमाप्नुयुः मोक्षव्रतेप्रतिनिधिःतथाचमंडनःकाम्येप्रतिनिधिर्नास्ति
नित्यनैमित्तिकेनचकाम्येषुपमाक्रमदूर्ध्वंकेचित्प्रतिनिधिर्निदुः नस्यात्यतिनिधिर्मंत्रस्वामिदेवाग्निकर्मसु रुद्रेशकालयोःशब्देनार
णोःपुत्रभार्ययोः नापिप्रतिनिधातव्यंनिषिद्धंवस्तुकुत्रचित् अथव्रतेहविष्याणि हेमाद्रौछंदोगपरिशिष्टेकात्यायनः
हविष्येषुयवामुरव्यास्तदनुव्रीहयस्मृताः माषकोद्वगौरादीन्सर्वाभावेपिबर्जयेत् तत्रैवअग्निपुराणे व्रीहचणक
मुद्गश्चकलापाःसलिलंपयः श्यामाकाश्चैवनीवारागोधूमाद्याव्रतेहिताः कूष्मांडालाबुवंताकपालक्यज्योत्स्निकास्त्यजेत् चतु
र्भेद्व्यंसक्तुगणाःशाकंदधिघृतंमधु श्यामाकाःशालिनीवाराः यावकंमूलतंदुलं हविष्यंव्रतनक्तादावधिकार्यादिकेहितं मधु
मांसंविहातव्यंसर्वव्रततथेरितं पालकीपाथरीज्योत्स्निकाकोशातकी तत्रैवभविष्ये हेमंतिकंसितास्त्रिन्धान्यंमुद्गा
यवास्तिलाः कालापकंगुनीवारावस्तकंहिलमौचिका षष्टिकाकालशाकंचमूलकंकेमुकेतरत् कंदःसंधवसामुद्रेगव्येचदधिस
र्पिषी पयोदधिघृतंचैवपनसाम्प्रहरीतकी पिप्पलीजीरकंचैवनागरंगकतितिणी कदलीलवलीधात्रीफलान्यगुडमैसवं अ-
तैलपक्वंसुनयोहविष्याणिप्रचक्षते लवणमधुसर्पिषीइतिक्वचिसाठः हेमंतिकंधान्यंकमलाःतदपिसीतंश्वेतं अस्त्रिन्हविष्यं
कलापाःसतीनापरपर्यायाः मठरइतिप्रसिद्धाः वाटाणेइतिदक्षिणेप्रसिद्धाःवास्तुकंबथुवाइतिख्यातः शाकःहिलंशकंमोचयती
इतिक्षीरस्वामी शक्रासारोहिलसारइतिप्रसिद्धः शाकःजलोद्भवः गोडदेशेहेलांचलेइतिप्रसिद्धा कालशाकंउत्तरदेशे कालिके

तिप्रसिद्धं केमुकंकेपुत्रादिति पूर्वदेशे प्रसिद्धं नागरं नारिणं ऐरावतीनागरिगौनादेयीभूमिजंबुकैत्यमरात् नागरं चैवेति पादेनाग
रंशुंटी लवलीराय आवली इति महाराष्ट्रभाषयोच्यमानं फलं हरफरेवडी इति मध्यदेशभाषया अतैलपक्कंदस्येतकथितं ह
विष्वाणामेव विशेषणं मनुः मुन्यन्तानि पयः सोमो मांसं यच्चानुपस्कृतं अक्षारलवणं चैव प्रकृत्या हविरुच्यते अनुपस्कृतं अप
क्कं अथ व्रताद्युपयुक्तानि वस्तूनि तत्र पंचरत्नानि आदित्यपुराणे स्वर्णं रजतं मुक्ताराजावर्तं प्रवालकं रत्नपंचक
मारव्यातं शेषं वस्तु ब्रवीम्यहं कनकं कुलिशं नीलं पद्मरागं च भौतिकं एतानि पंचरत्नानि रत्नशास्त्रविदो विदुः इति मेघप्रदीपघ
नकालिकापुराणोक्तानि वा कुलिशं हीरकं स्मृत्यन्तरे अभावे सर्वरत्नानां हेम सर्वत्र योजयेत् विष्णुधर्मोत्तरे मुक्ताफलं
हिरण्यं च वैदुर्यं पद्मरागं पुष्परागं च गोमेदं नीलं गारुत्मकं तथा प्रवालं युक्तान्युक्तानि महारत्नानि वै नव हेमादौ ब्रह्मांडपुराणे
अश्वत्थोदुंबरपुष्पचूतन्यग्रोधपल्लवाः पंचभंगा इति रत्नानां सर्वकर्मसु शोभनाः पंचभंगाः पंचपल्लवाः पंचगव्यं च तत्रैव स्कां
दे गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधिसर्पिर्गन्धश्चक्रमम् विष्णुधर्मे गोमूत्रभागनश्चार्धं सकृत् क्षीरस्य च त्रयं द्वयंदध्नीघृतस्यैकमेकश्च
कुशवारिजः गोमूत्रप्रमाणं तु प्रायश्चित्तमयुस्वेज्जेयं विष्णुधर्मे गायत्र्या दाय गोमूत्रं गंधद्वारेति गोमयं आप्यायस्वेति क्षीरं
च दधिकाव्योथवैदधिः शक्रमसीति आज्यं च देवस्य त्वाकुशोदकं एभिस्तु मंत्रराजैस्तु पंचगव्यं प्रचक्षते पंचामृतं तु हेमादौ
शिवधर्मे पंचामृतं दधिक्षीरं सितामधुघृतं स्मृतं अन्यत्र पयोदधिघृतं चैव शर्करामधुसंयुतं पंचामृतमिति रत्नानां भा

षितं सुनयो विदुः मदनरत्ने कात्यायनः आज्यं क्षीरं मधु तथा मधुरत्रयमुच्यते मधुरो म्लानलवणाः कषायस्तिक्त एव च कटुकश्चेति रा
जेंद्रसम्यक् मुदाहृतं चंदनं तु गारुडे कस्तूरिकाया द्वौ भागौ च त्वारश्चंदनस्य च कुंकुमस्य त्रयश्चैव शशिनस्योच्चतुःसमं
कुंकुमं केशरं शशीकपूरः कपूरं चंदनं दंपं कुंकुमं च समांशकं सर्वगंधमिति प्रोक्तं समस्तसरभूषणं दर्पकस्तूरिका तथा कस्तूरीहा
गरुश्चैव कपूरश्चंदनं तथा कैंकोलं च भवेदभिः पंचभिर्यक्षकर्मः अथ सर्वौषधीः कुष्ठं मांसी हरिद्रे द्वे द्वे सराशौ लेयचंदनं
वचाचंपकमुस्तं च सर्वौषधोदशस्मृताः पादौ इक्षवस्तृणराजं च निष्पावाजा जिधान्यकं विकारवच्च गोक्षीरं कुसुमं कुंक
मं तथा लवणं चाष्टमंत्रसो भाग्याष्टकमुच्यते तृणराजस्तालः अजाजीनीरकं आपः क्षीरं कुशाग्राणी दध्यक्षततिलास्तथा
यवाः सिद्धार्थकाश्चेति द्युर्व्योष्टांगः प्रकीर्तितः पंचरात्रे रजांसि पंचवर्णानि मंडलार्थं हि कारयेत् शालितं दुलचूर्णेन शकुंवाय
वसंभवं रक्तं कुसुंभसिंदूरं गैरिकादिसमुद्रवं हरितालोद्भवं पीतं रजनीसंभवं तथा कृष्णं दग्धं च हरितं पीतं कृष्णविभिषितं
रजनीहरिद्रा कौतुकं संज्ञानि भविष्ये दूर्वायवांकुराश्चैव बालकंचूतपल्लवाः हरिद्रादयः सिद्धार्थशिखिपत्रोरगतवः कंकणौ
षधयश्चैता कौतुकारव्यादशस्मृताः अथ सप्तमृदो मात्स्ये गजाश्वरथवल्मीकसंगमात् द्रुदगोकुलात् मृदमानीय कुंभेषु प्रक्षि
पेच्च त्वरा तथा गोकुलावधिसप्तचतरेण सहा शीमृदो भवेदिति हेमादौ भविष्ये स्वर्णं रजतं ताम्रं मारुकंदं तथैव च लोहं
पुतथासीसं धातवः सप्तकीर्तिताः आरकूटं पिच्छलं तत्रैव षड्भिंशन्मते यवगोधूमधान्यानि तिलाः कंगुश्च मुद्गकाः श्यामा कंची

नकंचैवसप्तधान्यमुदाहृतं सप्तदशधान्यानिमार्कंडेयपुराणे व्रीहियश्चयवाश्चैवगोधूमाःकंगुकास्तिलाः प्रियंगवःकोविंदाराः
 कोरदूषाःसतीनकाः माषामुद्गमसूराश्चनिष्पावाःसकुलित्थकाः आढक्यश्चणकाश्चैवयावनालास्तथास्मृताः क्रमादेवंविजा
 नीयाद्धान्याःसप्तदशस्मृताः कोरदूषाःकोदवाः सतीनकाः कलापाःमठरद्वि अष्टदशधान्यानिस्कांदे व्रीहियवास्तिलाश्चैवया
 वनालास्तथैवच सतीनकाःकुलित्थाश्चकंगुकाः कोरदूषकाः माषामुद्गमसूराश्चनिष्पावाःश्यामसर्षपाः गोधूमाश्चणकाश्चैव
 नीवारद्वयएवच एवंक्रमेणजानीयाद्धान्यान्यष्टदशानिच हेमाद्रौक्षीरस्वामी मूलपत्रकरीराग्रफलकांडाधिरूढकाः त्वक्
 पुष्पंकवचंचेतिशाकंदशविधंस्मृतं करीरवंशांकुरः अग्रपल्लवः कांडंनलंकवचंचछत्राकं कलशाउक्ताविष्णुधर्म हेमराजतता-
 माश्चमृत्तयालवणान्विताः यात्रोद्वाहप्रतिष्ठादौकुंभास्युरभिषेचने पंचाशांगुलवैपुल्याउत्सेधेषोडशांगुलाः द्वादशांगुलमूला
 स्युर्मुखमष्टांगुलंभवेत् पंचचआशाश्चपंचाशाः आशादश पंचाशदंगुलानिवैपुल्यमित्यर्थः केचित्तुपंचदशांगुलवैपुल्या
 मित्याहुः प्रतिमाद्रव्ययोःपरिमाणं हेमाद्रौभविष्ये अनुक्तद्रव्यतत्संख्यादेवताप्रतिमानृप सौवर्णीराजतीताम्ब्रीवृक्षजामा
 र्तिकीतथा चित्रजापिष्टलेपोत्थानिजविचानुरूपतः आमाषात्यलपर्यन्तकर्तव्याशक्तिसंभवे अंगुष्ठपर्वमारभ्यवितस्त्वविधि
 कास्मृता मात्स्येतुविशेषः अंगुष्ठपर्वोदारभ्यवितस्त्वविधिदेवता गृहेतुप्रतिमाकार्यानाधिकाशस्यनेबुधैः आषोडशात्तुप्रासादे
 कर्तव्यानाधिकान्तः इत्यधिकंकल्पतरोप्रतिष्ठाकांडेज्ञेयं तथाअनुक्तसंख्याहोमेस्याच्छतमष्टोत्तरंस्मृतं मात्स्ये होमोग्रहा

दिपूजायांशतमष्टोत्तरंभवेत् अष्टाविंशतिरशौवायथाशक्तिविधीयते मदनरलेब्राह्मे यथोक्तवस्तुसंपत्तौग्राह्यंतदनुकारिय
 त् यवाभावेचगोधूमात्रीत्याभावेचतंदुलाः आज्यंद्रव्यमनादेशेजुहुयाच्चयथाविधि मंत्रस्यदेवतायाश्चप्रजापतिरितिस्थितिः
 मंत्रस्यदेवतायाश्चविधानेनप्रजापतिर्देवतासमस्तव्याहृतिर्मंत्रः स्मृत्यंतरेपि नव्याहृत्यासमंहुतइति गारुडे प्रणवादिनमो
 तंचचतुर्थ्यंतंचसत्तम देवतायास्त्वकं नाममूलमंत्रःप्रकीर्तितः द्रव्याभावेप्रतिनिधिः दध्यलाभेपयोग्राह्यमध्वलाभेतथागुडः घृतेप्र
 तिनिधिःकार्योपयोवादधिवानृप तत्रैवमंत्रायणीयपरिशिष्टे रक्षाभावेकाशःपैटीनसिःसर्वाभावेयवाः आज्यहोमेषुसर्वेषुग
 यमेवमवेहुतं तदभावेमहिष्यास्तुआज्यमाविकमेवतु तदभावेतुतैलंस्यात्तदभावेतुजार्तिलं तदभावेतुकौसंभंतदभावेतुसार्पपं आ
 यपवित्रं अनंतर्गमितंसाग्रंकोशंहिदलमेवच प्रादेशमात्रंविज्ञेयंपवित्रंयत्रकुत्रचित् अथेध्माःपलाशाश्वत्थखदिरवटोदुंबरमेव
 च अथधूपाःअगरुचंदनंमुस्तासिल्हकंरूपंतथा समभागंतुकर्तव्यं धूपोयममृताह्वयः सिल्हकंसिल्हादइतिप्रसिद्धः वृषणंरु
 स्तरीषड्भागकुष्ठं द्विगुणोऽगुस्थलाक्षात्रयंपंचनखस्यभागाः हरीतकीसर्जरसःसमांसीभागैकमेकंत्रिवलंशिलाजं घनस्यचत्वारिपुरस्यचै
 कोधूपोदशागः कथितोमुनींद्रैः सर्जरसः राळइति मांसीजलमांसी त्रिवलंत्रिभागं घनःकर्पूरः परंगुग्गुलःसुवर्णमानंसयाज्ञ
 वल्क्यैः जालसूर्यमरीचिस्थंनसरेणूरजः स्मृतं तेषोलिप्तास्ततास्तिन्नोराजसर्षपउच्यते गौरस्तुतेत्रयःषट्तेयवोमध्यस्तुते
 त्रयः रुणानःपंचतेमाषस्तेसुवर्णस्तपोडश पलंसुवर्णाश्चत्वारःपंचवापिप्रकीर्तितं रजतमानमाह द्वेकृणालेस्त्यमाषो ध-

ब्र.रा.
९

रणं षोडशैव ते शतमानंतु दशभिर्धरैर्पलमेव तु निष्कसवर्णाश्चत्वार इति ताम्रमानं माह कार्षिकः नामिकाः पण इति प-
लचतुर्थो शेन कर्षेणोन्मितः कार्षिकः स्तामसं बंधी पणो भवति कर्षसंज्ञश्च निषंदोते षोडशाक्षः कर्षो स्त्री पलं कर्षचतुष्टयमिति ते
षोडशमाषाः अक्षः हेमाद्रौ नारदः अक्षः सच कर्ष इत्यर्थः धरणस्यैव पुराणे संज्ञांतरं तेषोडशस्याद्वयं पुराणं चैव राजतमिति
मिताक्षरायां स्मृतेः शतमाने पले पर्याये सवर्णचतुष्टयसमं तोलितं रूपं राजतो निष्क इत्यर्थः सवर्णनिष्कस्तचतुःसौवर्णिको नि-
ष्को विज्ञेयस्तप्रमाण इति सच पलसमान एव कोत्र कार्षापण इत्यपेक्षायां देशभेदेन कार्षापणो भिन्न इति आह हेमाद्रौ नारदे का-
र्षापणो दक्षिणस्यां दिशि रोप्यः प्रवर्तते पणोर्निबद्धः पूर्वस्यां दिशि षोडशस्यैव पणाः अष्टौ द्यूकाः कार्षापणाः पूर्वस्यामित्यर्थः
तावतालभ्यं रूपं दक्षिणस्यां स इति हेतुनिर्णये पितामहचरणाः लीलाचर्यां वराटकानां दशकद्वयं यत्सा काकिणीताश्च पणा-
श्चतस्रः तेषोडशद्रम्यद्वावगम्योद्गमेस्तथा षोडशभिश्च निष्कः अथ धान्यमानं भविष्ये पलद्वयं तु प्रसृतं द्विगुणं कुडवं भतं च
तुर्भिः कुडवैः प्रस्थः प्रस्थाश्चत्वार आदकः आदकैस्ते च तुर्भिश्च द्रोणस्तकथितो बुधेः कुंभो द्रोणद्वयं शूर्पः स्वारी द्रोणास्त षोडश द्रो-
णद्वयस्यैव शूर्प इति संज्ञा पलं च कुडकः प्रस्थ आदको द्रोण एव च धान्यमानेषु बोद्धव्याः क्रमशो मीचतुर्गुणाः द्रोणैः षोडशभिश्च
शिविंशत्या कुंभ उच्यते कुंभेस्तदशभिर्बाहो धान्यसंख्या प्रकीर्तिताः विंशत्येव तत्रापि द्रोणैरिति संबध्यते तथा च कुंभो द्रोणद्व-
यमिति पक्षाद्विंशति द्रोणमितः कुंभ इति पक्षांतरं द्रोणादकयोः परिमाणं रमुक्तं पराशरेण वेदवेदांगविधिप्रैर्धर्मशास्त्रानुपाल-

९

कैः प्रस्थाद्वा विंशति द्रोणमितो द्विप्रस्थ आदक इति एतेषां न्यूनाधिकपक्षाणां शक्तिदेशकालाद्यपेक्षया व्यवस्थाज्ञेया अथ
होमद्रव्यमानं सिधांतशेखरे होमद्रव्यप्रमाणानि चक्ष्यंते तु यथाक्रमं कर्षप्रमाणमाज्यं स्यान्मधुक्षीरं च तत्समं ॥ तंदुलानां शु-
क्तिमात्रं पायसं प्रसृतेः समं कर्षमात्राणि भक्ष्याणि लाजा मुष्टिभिर्नामताः अन्नं ग्राससमं ग्राह्यं शाकं ग्रासार्थमात्रकं मूला-
नां तु त्रिभागस्यात्कंदानां षष्ठमोऽंशकः इक्षुः पर्वप्रमाणं स्यादंगुलद्वयं लता प्रादेशमात्राः समिधो व्रीहीणां चांजलिः समः ति-
लसक्तुकणादीनां मृगीमुद्रा प्रमाणतः पत्रपुष्पफलादीनां प्रमाणाहुतिरिष्यते चंद्रश्रीखंडकस्तूरीकुंकुमागरुकर्दमाः हरिमं-
थसमाः प्रोक्ता गुग्गुलुर्वदरोपमः हरिमंथश्चणकः आहूतीनामिदं मानं कथितं वेदवेदिभिः स्वात्रिमुद्रा मृगीमुद्रा होमैः सर्वफल-
प्रदा मानांतरं शारदाति कलटीकायां पदार्थादर्शं कर्षमात्रमिदं होमैः शक्तिमात्रं पयः स्मृतं उक्तानि पंचगव्यानि शुक्तिमात्राणि
साधुभिः तत्समं मधुदुग्धान् ग्रासमात्रमुदाहृतं दधिप्रसृतिमात्रं स्यात् लाजास्युर्मुष्टिसंमिताः पृथुकास्तत्प्रमाणास्त्युः सक्त-
रोपितथाविधाः पलाधगुंडमानं च शर्करापितथाविधा ग्रासार्हमात्रमन्नानामिक्षुः पर्वप्रमाणतः एकस्यास्तत्र पुष्पं च तथा पा-
णदिकल्पयेत् मातुलिंगं चतुःखंडं पनसं दशधा कृतम् अष्टधानारिकेलं च चतुर्धा कदलीफलं ॥ त्रिधा कृतं फलं वैल्वं कपित्थं खं
द्वितं द्विधा व्रीहयो मुष्टिमानास्त्युर्मुद्रा माषायवास्तथा तंदुलास्त्युस्तदर्थो शाक्कोद्रवा मुष्टिसंमिताः लवणं शुक्तिमात्रं स्याच्च शि-
यानेकविंशतिः घृतस्य कार्षिको होमः क्षीरस्य मधुनस्तथा शुक्तिमात्राहुतिर्दध्नः प्रसृतिः पायसस्य च खंडत्रयं तु मूलानां फला-

नांस्संधतः कोष्ठाविंशतीरक्तवर्णकाः परिधिः पीतवर्णस्तपदैः षोडशभिः स्मृतः पदैस्तनवभिः पश्चाद्वक्तृपदांसकर्णिकं अ
थ द्वादशलिंगोद्भवं प्रागुदीच्यायतारैरवाचद्विंशद्विप्रकल्पयेत् पदानि द्वादशशतं पंचविंशतिरेव च स्वदेन्दुस्त्रिपदः कोणे
शृंगवलाः पदैः स्मृताः त्रयोदशपदावली भद्रंतुनवभिः पदैः त्रयोदशपदावापीलिंगमष्टादशं स्मृतं लिंगत्रयस्य पंचोत्तुशोभा
कोष्ठाश्चतुर्दश तेषामुपरि पंचोत्तुकोष्ठाः समदर्शवन्तु पूजापंक्तिस्तु विज्ञेयोपरितः परिकीर्तिता पूजापंचयंतरापंचोत्तुकोष्ठाद्वशी
तिसंख्यया परिधिः सच विज्ञेयो मंडलेतरादयोः परिध्यंतरकोष्ठेषु सर्वतोभद्रमालिखेत् विशेषश्चान्विज्ञेयो शृंगवलाप
रुपदाभवेत् त्रयोदशपदावली भद्रंतुनवभिः पदैः पंचविंशत्पदावापि परिधिः षोडशात्मकः मध्येनवपदं पदांकर्णिकाकेस
रोन्वितं सत्वरजस्तमोवर्णाः परितो मंडलस्य तु त्रयः परिधयः कार्यास्तत्र द्वाराणिकारयेत् सितेन्दुः शृंगवलावली नीला
प्रकीर्तिता भद्रं चैवारुणं ज्ञेयं वापीस्याच्छुतकर्णिका लिंगानि कृष्णावर्णा नि पार्श्वतो द्वादशैव तु परिधिः पीतवर्णः स्यात्कम
लपंचवर्णकं इति सर्वतोभद्रलिंगतो भद्रादिमंडलानि अथ सर्वतोभद्रमंडलविधिरुच्यते शिवव्रतं विना सर्वव्रतो
द्यापनेषु सर्वतोभद्रमंडलं कारयेत् तत्रकारिका बाहुमात्रां यदावेदं कुर्याच्छुद्धमृदाबुधः तद्देद्यां सर्वतोभद्रमंडलं विलिखेत्
तः विलिखेत् सर्वतोभद्रं वेदिकायां तु सुंदरं तत्रैव शिवव्रतं लिंगतो भद्रं लिखेत् तन्मध्ये स्थापयेद्देवान्ब्रह्माद्यांश्च सरेस्वरान्
अथ मंडलदेवताप्रारंभः तन्मध्ये ब्रह्माणं ब्रह्मजज्ञानं गौतमो वामदेवो ब्रह्माग्निष्टुप् मध्ये ब्रह्मावाहनं विनियोगः

ॐ ब्रह्मजज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्विंसीमतः करुचोवेन आवः स बुधिया उपमा अस्य विष्टाः सतश्च योनिमसतश्च विवः मो ब्रह्मन्
द्वागल इह तिष्ठ पूजां गृहाण मम संमुखः स प्रसन्नो वरदो भव इत्येव प्रकारेण सर्वत्र देवतानां ज्ञेयं ततः उदीचीमास्त्रवायवीप
र्वतं सोमादयो वायं तां षोडशोक्तपालाः स्थापनीयाः १ तत्र आप्यायस्वराद्गणो गौतमः सोमो गायत्री उत्तरे सोमावाहने विनि
योगः ॐ आप्यायस्व समेतु ते विश्वतः सोमवृषयम् भवा वाजस्य संगये २ अभित्वा जीगर्तिः शनः शोप ईशानो गायत्री ई
शान्यां ईशानावा अभित्वा देवसवित्री शानं चार्याणां सदावत् भागमीमहे ३ इन्द्रं वोमधुच्छंदा इन्द्रो गायत्री पूर्वं बुद्धावाहने
ॐ इन्द्रं वो विश्वतस्परिह्वामहे जनेभ्यः अस्माकमस्तु केवलः ४ अग्निं दूतं काण्वो मेधा निधिरग्निर्गायत्री आग्नेया अज्या
वाह ॐ अग्निं दूतं वृणीमहे होतारं विश्ववेदसं अस्वयज्ञस्य सकृत्तुं ५ यमाय सोमं वैवस्वतो यमो नुष्टुप् दक्षिणे यमावाह
ने ॐ यमाय सोमं सुनुत यमाप जुहुता हविः यमं हयज्ञो गच्छत्यग्निदूतो अरं कृतः ६ मोषुणो घोरेः कण्वो निर्ऋतिर्गायत्री निर्ऋ
त्यां निर्ऋत्यावाहने ॐ मोषुणः पशुपरा निर्ऋतिर्दुर्हणावधीत् वहीष्टृष्णाया सह ७ तत्वायाभिश्चनः शोपो वरुणस्त्रिष्टुप्
पश्चिमे वरुणावा ॐ तत्वायाभिश्चनः शोपो वरुणस्त्रिष्टुप् पश्चिमे वरुणावा ॐ तत्वायाभिश्चनः शोपो वरुणस्त्रिष्टुप् पश्चिमे वरुणावा ॐ तत्वायाभिश्चनः शोपो वरुणस्त्रिष्टुप्
प्रमोषीः ८ वायो शतं वामदेवो वायुरनुष्टुप् वायव्यां वास्वावा ॐ वायो शतं हरीणां युवस्व पोष्याणां उतवाते सहस्त्रिणोरथ आ
यानुपाजसा ९ वायुसोमयोर्मध्ये अष्टौ वसवः जमया अन्नमैत्रावरुणो वसवस्त्रिष्टुप् वायुसोमयोर्मध्ये वस्वावा ॐ जमया

ब. रा.
१२

अत्रवसवोरतदेवा उरावंतरिक्षे मर्जयंत शक्राः अर्वाकूपय उरुजयः कृणुध्वं श्रोतादुतस्य जग्मुषो नो अस्य १० आरुद्रासु वषा
वाश्व एकादशरुद्राजगती सोमेशानयोर्मध्ये एकादशरुद्रावाह ७७ आरुद्रासु इदं वतः सजीषसो हिरण्यगथाः सविताय गंतन
इयं वो अस्मत्प्रतिहर्यते मतिस्तृष्णा जेन दिवउत्सा उदन्यवे ११ त्यांनुमत्स्यः सांमदो द्वादशादित्या गायत्री ईशानेन्द्रयोर्मध्ये द्वादशा
दित्यावाहने ७८ त्यांनुमत्स्रियां अवआदित्या न्याचिषामहे सृष्टीकां अपिष्टये १२ अश्विनावर्तिराह गणो गौतमो श्विनाव
ष्णिक इद्राग्नयोर्मध्ये अश्विनावाह ७९ अश्विनावर्तिरस्मादागोमदस्मादहिरण्यवत् अर्वाग्रयंसमनसानि यच्छतं ८० ओमासोम
धुच्छंदा विश्वेदेवा गायत्री अग्निग्रमयोर्मध्ये विश्वेदेवावाह ८१ ओमासश्चर्षणी धृतो विश्वेदेवास आगत दाश्वसो दाशपः
सुतं १४ अभित्यं देवंगौतमो वामदेवः सप्तयक्षा अष्टी यमनिर्ऋत्योर्मध्ये सप्तयक्षावाह ८२ अभित्यं देवं सवितारमो ण्योः क
विक्रतुमर्चामि सत्यसवरं लधामभिप्रियं मतिकं चिं उर्ध्वो यस्यामतिर्भा अदिद्युतसवीमनिहिरण्यपाणिरमिमीत स्रक्तुः क
पासः १५ आयंगोः सर्पराज्ञी सर्पा गायत्री निर्ऋतिवरुणयोर्मध्ये सर्पावा ८३ आयंगोः पृश्निरकमीदस दन्मातरं पुरः पितरं
च प्रचक्षः १६ अप्सरसामैतशक्रपृथ्वीगंधर्वा अप्सरसो नृपु वरुणा वार्योर्मध्ये गंधर्वा अप्सरसावा ८४ अप्सरसां गंधर्वाणां
मृगाणां चरणे चरन् केशीकेतस्य विहान् सखां स्वादुर्मदितमः १७ यदक्रंदो च त्व्योर्दार्धनमास्कंदस्त्रिष्टुप् ब्रह्मसोमयोर्म
ध्ये स्कंदावाहने ८५ यदक्रंदः प्रथमं जायमान उद्यन्तसु द्रादुतवापुरीषात् श्वेनस्य पक्षा हरिणस्य बाहू उपस्तुत्ये महिजातं तं अर्वा

१२

नृ १८ तत्रैव ऋषभमृषभो वैराजो नंदीश्वरो नृष्टुप् ब्रह्मसोमयोर्मध्ये नंदीश्वरावा ८६ ऋषभं मासमानानां सपत्नानां नृषास
हिं हंतारं शत्रूणां कृधिविराजंगोपतिंगवां १९ कद्रुद्राय घोरः कण्वः शूलो गायत्री तत्रैव शूलावाहने विनियोगः कद्रुद्राय प्रचेत
सेमीच्छुष्टमायंत्यसे वोचे मशंतमं हृदे २० कुमारं कुमारो महाकालस्त्रिष्टुप् तत्रैव महाकालावाह ८७ कुमारं मातायुवतिः
समुग्धं गुहाविमर्षि नददाति पित्रे अनीकमस्य नमिनज्जनासः पुरः पश्यंति निहितमरतौ २१ अदितिर्लोक्या बृहस्पतिर्दक्षो
नृष्टुप् ब्रह्मेशानयोर्मध्ये दक्षावाहने ८८ अदितिर्हजनिष्टदक्षयादुहिता तवा ॥ तान्देवा अन्वजायंत भद्रा अमृतबंधवः भोद
क्षादिसप्तगणान् २२ तामग्निवर्णां सौभरी दुर्गां त्रिष्टुप् ब्रह्मेन्द्रयोर्मध्ये दुर्गावाह ८९ तामग्निवर्णां तपसा ज्वलंती वैरोच
नी कर्मफलेषु जुष्टा दुर्गा देवी शरणमहंप्रपद्ये सुतरसि तरसे नमः २३ इदं विष्णुः काण्वो मेधातिथिर्विष्णुर्गायत्री ब्रह्मेन्द्रयो
र्मध्ये विष्णवावाहने विनि ९० इदं विष्णुर्विचक्रमेन्नेधानि दधे पदं समूक्लमस्य पांसुरे २४ उदीरतामवरशंखः स्वधापित
रस्त्रिष्टुप् ब्रह्माग्नयोर्मध्ये स्वधावा ९१ उदीरतामवर उत्तरास उन्मध्यमाः पितरः सोम्यासः असुं यद्दुर्गं पुरं वृकाक्रतुज्ञा
स्तेनो वतु पितरो हवेषु २५ परं मृत्योः संकुशिको मृत्कुरोगास्त्रिष्टुप् ब्रह्मयमयोर्मध्ये मृत्कुरोगावाहने ९२ परं मृत्यो अ
नुपरेहि पथां यस्ते स्वदुतरो देवयानात् चक्षुश्च ते शृण्वते ते ब्रवीमि मानः प्रजां शरिषो मोतवीरान् २६ गणानां त्वा शौनको गृ
त्समदोगणपतिर्जगती ब्रह्मनिर्ऋत्योर्मध्ये गणपत्यावाहने विनियोगः ९३ गणानां त्वा गणपतिं हवामहे कविक वीना सुपम

अवस्तमं ज्येष्ठराज्यं ब्रह्मणां ब्रह्मणस्पतञ्जानः शृण्वन्नुतिभिः सीदसादनं २७ शंनोदेवीरां वरीचः सिंधुद्वीप आपो गायत्री ब्र
ह्मवरुणयोर्मध्ये अपावाहने विनियो ॐ शंनोदेवीरभिष्टय आपो भवन्तु पीतये शंयोरभिस्तवन्तुनः २८ मरुतो यस्य राहूग
णो गौतमो मरुतो गायत्री ब्रह्मचार्योर्मध्ये सरुदावाहं मरुतो यस्य हि क्षये पाथादिवो विमहसः सस्रगोपातमोजनः २९
स्योना पृथिवी काण्वो मेधातिथिर्भूमिर्गायत्री ब्रह्मणः पादमूले कर्णिकाधः पृथिव्यावाहने ॐ स्योना पृथिवि भवन्तु स्रगानि
वेशनी यच्छानः शर्मसप्रथः ३० इमं मे गंगे सिंधु क्षिप्र्य मेधो गंगा दिनद्योजगती तत्रैव गंगा दिनद्यावाह ॐ इमं मे गंगेय
मुने सरस्वति शतुद्रिस्तोमं सचतापरुण्या असिप्र्या मरुद्वे वितस्तयार्जीकी ये शृणु ह्यास्रपोमया ३१ धाम्नो गौतमो वा
मदेवः सप्तसागरानुष्टुप् तत्रैव सप्तसागरावा ॐ धाम्नो धाम्नो राजन्ति तोवरुणनो मुंच यदापो अध्या इति वरुणेति शपा
महेततो वरुणनो मुंच मयि वापो मोषधीर्हि सीरतो विश्वव्यचा भूस्वेतो वरुणनो मुंच ३२ तदुपरि मेरुनाम मंत्रेण पूजयेत्
मेरवेनमः मेरुमावाहयामि ततो मंडलाद्वहिः सोमादिसंनिधौ आयुधान्यावाहयेत् सोमसमीपे गदां ईशानसमीपे
त्रिशूलं इंद्रसमीपे वज्रं अग्निसमीपे शक्तिं यमसमीपे दंडं निर्वृतिं समीपे स्वर्गं वरुणसमीपे पाशं वायुसमीपे अंकु
शं तद्वाह्योत्तरे गौतमायनं गौतमं आ ॐ ईशान्यां भरद्वाजं पूर्वेष्वामित्रं आग्नेयां कश्यपं दक्षिणे जमदग्निं नैर्ऋ
त्यां वसिष्ठं पश्चिमे अत्रिं वायव्यां अरुंधतीं तद्वाह्ये पूर्वादि क्रमेण ऐंद्रीं कीमारीं ब्राह्मीं वाराहीं चामुंडां वैष्णवीं मा

हेश्वरीं वैनायकीं इत्यष्टौ शक्तीः ८ प्रतिष्ठाप्य प्रत्येकं सहवा पूजयेत् इति मंडलदेवताः अथ लक्षपूज नोद्यापनविधि
रुच्यते अद्येत्यादि पूर्वोच्चरित एवंगुणविशेषणविशिष्टायां पुण्यतिथौ मया कृतस्य अमुकदेवता प्रीत्यर्थं लक्ष संख्या
युक्तपूजनकर्मणः सांगता सिध्यर्थं तदुद्यापनं करिष्ये तदंगत्वेन स्वस्तिवाचनं आचार्यवरणं च करिष्ये तत्रादौ निर्विघ्नता
सिध्यर्थं गणपतिपूजनं करिष्ये अस्य लक्षपूजनोद्यापनकर्मणः पुण्याहं भवन्तो ब्रुवन्तु अस्तु पुण्याहं एवं स्वस्ति भवन्तो ब्रु
वन्तु आयुष्मते स्वस्ति ऋद्धिं भवन्तो ब्रुवन्तु ऋध्यतां श्रीरस्ति भवन्तो ब्रुवन्तु अस्तु श्रीः श्रीलक्ष्मी नारायणौ प्रीयेतां
तत्र गोत्रनामोच्चारणपूर्वकं अमुकगोत्रं अमुकशर्मा अहं यजमानः अमुकगोत्रं अमुकशर्माणं स्वशाखाध्यायिनं ब्राह्मणं
अस्मिन् लक्षपूजनोद्यापनारव्ये कर्मणि आचार्यत्वा महं वृणो आचार्यत्वेन वृणोस्मि यथाज्ञानेन कर्म करिष्यामि आचार्य
स्तु यथास्वर्गेशांकादीनां हृहस्पतिः तथा त्वं मम यज्ञेस्मिन्नाचार्यो भवस्व व्रतं गंधादिना आचार्यपूजनं तथैव ब्रह्माणं वृणु
यात् यथाचतुर्मुखो ब्रह्मा स्वर्गलोकोपिता महः तथा त्वं मम यज्ञेस्मिन् ब्रह्मा भवद्भिजोत्तम अस्य यागस्य निष्पत्तौ आचार्यः आचम्य प्राणा
नायम्य अमुककर्म करिष्ये कर्माधिकारार्थं आत्मनः शुद्धयर्थं च पुरुषसूक्तजपमहं करिष्ये पृथ्वीत्यस्य मंत्रस्य मेरु
पृष्ठऋषिः कुर्मदेवता सजलं छंदः आसनोपवेशने विनियोगः पृथ्वीत्यस्य धृतालोका पुरुषसूक्तजपांते कलशपूजनं
सर्वतोभद्रैर्लिंगतोभद्रैवा ब्रह्मादीनां वाह्यपूजयेत् ततः मूर्तीं अग्न्युत्तारणं अस्यां मूर्तीं अवधातादिदोषपरिहारार्थं अ

श्रुत्तारणंदेवतासान्निध्यार्थं प्राणप्रतिष्ठां च करिष्ये अग्निः सप्तमिति सूक्तं अग्निपदरहितं सहितं च पठेत् अग्निः
सप्तमिति वाजं भरंदत्ताय अग्निर्वीरं श्रुत्यं कर्मनिष्ठां अग्नीरोदसी विचरत्समजन्नग्निर्गोवीरकुक्षिं पुरंधिं अग्नेरप्रसः समिदस्तु भद्रा अ
ग्निर्महीरोदसी आविवेश अग्निरेकं बोदयत्समत्सग्निर्वृत्राणि दधते पुरुणि अग्निर्हव्यं जरतः कर्णमावाग्निर्द्योनि रदहज्जरुयं
अग्निरत्रिंशं उरुष्यदंतरग्निर्नृमेघं प्रजयास्तु जलं अग्निर्दाद्रविणं वीरपेशा अग्निर्कर्षिष्यः सहस्रासनोति अग्निर्दिवि हव्यमातता
नाग्नेर्धामानि विभृता पुरुत्रा अग्निमुक्थ्यैर्ऋषयो विह्वयंते शिंनरो यामनिवाधितासः अग्निं वयो अंतरिक्षे पतंतो अग्निः सहस्राप
रियाति गोनां अग्निं विशाईकते मानुषीर्या अग्निं मनुषो न दुषो विजाताः अग्निर्गोधर्वी पथ्याभृतस्याग्नेर्गव्यं तिर्धत आनिषता अ
ग्नये ब्रह्म ऋभवस्ततश्चरग्निं महामवोचामास कृत्स्नं अग्ने प्रावज रितारं च विष्टाग्ने महिद्रविणमायजस्व इति अग्न्युत्तारणं
अथ षोडशोपचारपूजनं सहस्रशीर्षेत्वा वाहनं पुरुष एवेदमित्यासनं एतावानस्येति पाद्यं त्रिषादूर्ध्वद्वयार्धं तस्माद्दिवा
जेत्याचमनीयं यत्पुरुषेणेति स्नानं तं यज्ञमिति वस्त्रं तस्माद्यज्ञादित्युपवीतं तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतं ऋत्विजोऽतिगंधं तस्मादश्वेति
पुषं यत्पुरुषं च दधुरिति धूपं ब्राह्मणोऽस्येति दीपं चंद्रमामनस इति नेत्रेण नाभ्या आसीदिति प्रदक्षिणाः सप्तास्येति नमस्कारा
न् यत्तेन यज्ञमिति मुं त्रपुष्पांजलिं इति षोडशोपचारपूजा व्रीह्यादिधान्ययवतिलैः त्रिकूटं कृत्वा तत्र महीधौ रित्यादिना अन्नं
कलशं संस्थाप्य कलशोपरि उपपानं संस्थाप्य तस्योपरि च्यवनं मंत्रेण उमया सह च्यवनं चाविष्णुं मंत्रेण लक्ष्म्या सह विष्णुं सिद्धि

बुद्धिः सहितं गणेशं अथ वापल्यासहितं सूर्यं वा भवानीं तत्तन्मंत्रेण आवाह्य शिवस्य दक्षिणे लक्ष्म्या सह विष्णुं आवाहयेत् शिवस्य उ
त्तरे सावित्र्या सह ब्रह्माणं एवं विष्णवादीनामपि देवे प्राणप्रतिष्ठां कृत्वा अस्य ग्री प्राणप्रतिष्ठा मंत्रस्य ब्रह्म विष्णु महेश्वरा
ऋषयः ऋग्यजुः सामाथर्वाणि लुंदांसि क्रियाभयवपुः प्राणारव्या देवता आंबीजं द्वांशक्तिः कौंकीलकं अस्यां मूर्तौ प्राणप्र
तिष्ठापने विनि योगः ॐ आं द्रीं कौं अं यं रं लं वं शं षं सं हं लं क्षं अः कौं द्रीं आं हं सः सो हं अस्यां मूर्तौ प्राण इह प्राणाः तिष्ठंतुः पुनः
अस्यां मूर्तौ जीव इह स्थिताः पुनः ० अस्यां मूर्तौ सर्वे द्रियाणि वाङ्मनस्तक्चक्षुश्श्रोत्रजिह्वा घ्राण पाणि पाद पायूपस्थानी हा
गल्यस्तस्ति सुखं चरं तिष्ठंतु स्वाहा असुनीते पुनरस्मात् ० स्वस्ति गर्भाधानादि पंचदश संस्कार सिद्धार्थं पंचदश प्राणवाच त्तिकरि
ष्ये रक्तांबोधि स्थपोतो ह्यसदरुण सरोजा धिरूटा कराक्षैः पाशां कोद डमिच्छूद्रव गुणमथ चाप्यं कुशं पंच वाणान् बिभ्राणा
सूक्तपालं गिनयनलसितापीनवक्षोरुहाद्य देवी बालार्कवर्णा भवतु स्वकरी प्राणशक्तिः परानः षोडशोपचारैः पंचामूर्तैश्च
वैदिकमंत्रैः पुराणोक्तमंत्रैः संपूज्य रात्रौ जागरणं कुर्यात् प्रातः नित्यकृतं विधाय तस्य लक्षपूजनस्य वाचता चरितस्य
सांगता सिद्धार्थं पूजनदशांशेन तिलयवत्रीहिभिः पायसादिभिर्वा होमं करिष्ये होमस्तवे दोक्तेन मूलमंत्रेण पौराणोक्ते
न वा कुर्यात् अथाग्निमुखं आचम्य तिथ्यादिसंकीर्त्य एवं गुणविशेषणविशिष्टायां पुण्यतिथौ अमुककर्मगतया
विहितं अमुकहवनमहं करिष्ये शुद्धमृदाईशान्यामारभ्य उदकं संस्थं चतुरंगुलं नतं चतुर्दिक्षु मिलितं कृत्वा हिंसस

त्यंगुलं परिधिकं फलितमष्टादशांगुलविस्तृतं होमानुसारेण तदधिकं वानतु ततो न्यूनं मध्योन्नतं स्थंडिलं कुर्यात् तदंगं स्थंडिले उल्ले-
पन उल्लेखनाग्निप्रतिष्ठापनं करिष्ये गोमयादिलिप्ते शब्दे देशे स्थंडिलं कुर्यात् स्थंडिलं तद्गोमयेन प्रदक्षिणमुपलप्य दक्षिणेष्टौ
उदीच्यां देवतीच्यांचतुः प्राच्यामर्धमित्यंगुलानित्यक्त्वा दक्षिणोपक्रमामुदकसंस्थां प्रादेशमात्रामेकां लेखांत स्यादक्षिणोत्तयो-
प्रागायते पूर्वरेखायाः असंस्पृष्टप्रादेशसंस्थमिने हे लेखे लिखित्वा तयोर्मध्ये परस्परमसंस्पृष्टा उदकसंस्थाः प्रागायताः प्रादे-
शसंमितास्ति स्म इति पदलेखाय ज्ञेयशकलमूलैर्न दक्षिणहस्ते नोल्लिख्य लेखासु तच्छकलमुदगग्रं निधाय स्थंडिलमद्भिरभ्यु-
क्ष्य शकलमाग्रेष्वानिरस्य पाणिप्रक्षाल्य वाग्यतो भवेत् तैजसादिपात्रे पिधानसहितमग्निमानीय स्थंडिलादाग्नेयादि-
शिनिधाय जुष्टोदमूना आत्रेयो वसुश्रुतोऽग्निस्त्रिष्टुप् अग्न्यावाहने ॐ जुष्टोदमूना अतिथिर्दुरोण इमन्नो यज्ञमुपयाहि
विद्वान् विश्वा अग्ने अभियुजो विहत्याभन्नूयतामाभराभोजनानि एह्यग्र इत्यस्य मंत्रस्य राहूगणो गौतमत्रयः अग्निर्देवता
त्रिष्टुप् छंदः अग्न्यावाहने विनियोगः ॐ एह्यग्र इह होता निषीदादधः सूपुर एता भवानः अवतंतारोदसी विश्वमिन्ने यजामहे-
सौमनसाय देवान् इत्यस्तैरावाह्य आच्छादनं दूरीकृत्य समस्तव्याहृतीनां परमेष्ठी प्रजापतिः प्रजापतिर्देवता अग्निप्रति-
ष्ठापने विनियोगः ॐ भूर्भुवः स्वरोमित्यग्निं प्रतिष्ठाप्य चत्वारिंशंगौतमो वामदेवोऽग्निस्त्रिष्टुप् अग्निमूर्तिध्याने विनि-
योगः ॐ चत्वारिंशंगौतमो अस्य पादाद्देशीर्षे सप्तहस्ता सोऽस्य त्रिधा बद्धो वृषभो रोरवीर्ति महो देवो मर्त्योऽविवेश

सप्तहस्तश्चतुःशृंगः सप्तजिह्वो द्विशीर्षकः त्रिपादसन्नवदनः सुखासीनः शक्तिस्मिन्तः स्वाहंतु दक्षिणे पार्श्वे देवी वामे स्वधांतथा
विभ्रदक्षिणहस्ते स्तु शक्तिमन्त्रं स्तु चं स्तुवं तोमरं च जनं वामे र्धत पात्रं च धारयन् आत्माग्निमुखमासीन एव रूपो हुताशनः एष हि
देवः प्रदिशो नु सर्वाः पूर्वो हि जातः स उगर्भे अंतः स विजायमानः स जनिष्यमाणः प्रत्यहं मुखास्तिष्ठति विश्वतो मुखः अग्नेवे-
श्वानरशादित्यगोत्रमेष ध्वजप्राङ्मुखममसंमुखो वरदो भव तदंगमन्वाधानं करिष्ये आचम्य प्राणानायम्य देवतापरिग्र-
हार्थं अस्मिन्नन्वाहिने गौ जानवे देस मग्निमिध्मेन प्रजापतिं प्रजापतिं चाधारदेवते आज्येन अग्नीषोमौ चक्षुषी आज्येनात्र प्र-
धानदेवताः अमुकहोमद्रव्येण ग्रह्याद्यावाहितदेवताश्च नाममंत्रेण एकैकया ज्याहुत्या यक्ष्ये शेषेण स्विष्टकृतमग्निमिध्मसंज्ञ-
हनेन रुद्रं अयासमग्निं देवान् विष्णुं अग्निं वायुं सूर्यं प्रजापतिं च एताः प्रायश्चित्तदेवताः आज्यद्रव्येण ज्ञाता ज्ञानदोषपरिहारा-
र्थं त्रिवारमग्निं सकृत् मरुतश्चाज्येन अंगदेवताः प्रधानदेवताः सर्वाः सन्निहिताः संतु एवं सांगोपांगेन कर्मणा समिद्धिः सद्यो य-
क्ष्ये व्याहृतीनां प्रजापतिः प्रजापतिरग्निर्वायुः सूर्यः प्रजापतिर्देवताः गायत्र्युष्णिगनुष्टुप् ह्रस्वच्छंदसि अन्वाधानसमिद्धौ मे-
विनियोगः ॐ भूर्भुवः स्वः स्वाहा प्रजापतय इदं परिसमूहनं ३ इध्मबर्हिषोश्च सन्नहनं अग्नेः षोडशभिर्दमैः प्राच्यादिषु प-
रिस्तृप्तिः परिस्तरणं पर्युक्षणं पवित्रकरणं पात्रासादनं चरुस्थालीप्रोक्षणे दोर्वीस्तुवौ प्रणीता आज्यपात्रे इध्मावर्हिषि ए-
तानासादयामि प्रोक्षणीपात्रमुत्तानं कृत्वा प्रादेशमात्रे द्वेपवित्रे निधाय अद्भिः पूरयित्वा गंधपुष्पाक्षतानि सिष्य अंगुष्ठौ

पकनिष्ठिकाभ्यां उदगग्रेष्ठयकपवित्रेष्टुत्वाऽपस्त्रिरुत्पूय पात्राण्युत्तानानि कृत्वा इध्मं च विस्त्रस्य सर्वाणि पात्राणि त्रिःशोक्षेत्
ताभापः किंचित्कमंडलौ क्षिपेदित्येके प्रणीता पात्रमग्नेः प्रत्यङ्मुनिधाय तत्र पवित्रे निधाय उदकेन प्रक्षित्वा गंधपुष्पाक्षतानि क्षि-
प्य अस्मिन्कर्मणि ब्रह्मत्वेन त्वामहं वृणे पाणिना पाणिं स्पृष्ट्वा ततो ब्रह्माह नोस्मि इत्युक्त्वा आचम्याग्नेर्दक्षिणतस्तिष्ठन् ततो ब्र-
ह्मणे इदमासनं निरस्तः परावक्तुः इदमहमर्वाचसोः सदने सीदामि ॐ ब्रह्मन्तपः प्रणो व्यामि ब्रह्मस्मि ब्रह्मा ब्रह्मसदन आशि-
ष्यते ब्रह्मस्मते यज्ञंगोपायसयज्ञं पाहिसयज्ञं पतिं पाहिसमां पाहि ॐ भूर्भुवः स्वर्गं ब्रह्मस्मिन् प्रसूतः ॐ प्रणय यदि ब्रह्मान भ-
वेत्तदा स्वयं मेव तत्प्रणीता पात्रं नासिका समीपं नीत्वा उत्तरतो ग्रे निधाय अन्येर्दक्षिणं आचम्या पात्रे निधाय
ततोपरि स्तरणाद्बहिर्दक्षिणं तों गारानपो ह्यनदुपरि आज्यपात्रं निधाय विलीनाज्यं निक्षिप्य वामहस्ते दर्भाग्रं दृष्ट्वा एकेन
वोल्मुकेनावज्वल्य दर्भाग्रं दृष्ट्वा निक्षिप्य उल्मुकेन प्रधानद्रव्यं सहितं त्रिभिः पर्यगृह्णत्वा उल्मुकेन निरस्यां गारानमोक्षिपेत् अं
गुष्ठोपकनिष्ठिकाभ्यां पवित्रे गृहीत्वा सवितुस्त्विति मंत्रस्य हिरण्यगर्भस्तूपक्रषिः सविता देवता पुर उष्णिक्छंदः आज्यस्यो
सवने विनियोगः ॐ सवितुस्त्वा प्रसव उत्सुनाम्य छिद्रेण पवित्रेण वसोः सूर्यस्य रश्मिभिः प्रागुत्सुनाति सकृन्मंत्रेण हि स्तृणी-
ते पवित्रे अग्निः प्रोक्ष्य अग्नौ प्रहरेत् स्कंदाय स्वाहा स्कंदाये दंनमम तत आत्मनो ग्रतो भूमिं प्रोक्ष्य तत्र बर्हिः सन्नहनी रज्जुमु-
दगग्रां प्रसार्य ततो बर्हिः स्तरणं तदुपरि आज्यपात्रं निधाय कुशाच्छकृस्त्रुवो च दक्षिणहस्ते वामहस्ते च गृहीत्वा अग्नौ

प्रताप्य दर्शानिधाय स्तवं वामहस्ते गृहीत्वा स्तवविलं दर्भाग्रेण त्रिःसंमृज्य तथैव स्तुवष्टदं दर्भाग्रेण आत्माभिः सुर्वत्रिः संमृज्य
कुशमूलेन पृष्ठादारभ्य विलपर्यंतं त्रिःसंमृज्य प्रोक्ष्य प्रताप्य घृतादुत्तरतः स्थापयेत् पुनस्तथैव स्तुचि संमृज्य प्रोक्ष्य प्रताप्य
स्तुवोत्तरतः स्थापयेत् दर्भान् संमृज्य अग्नौ प्रहरेत् स्तुवेणाज्यं गृहीत्वा होमद्रव्यमभिधाय उदगुद्वास्य अग्न्याज्ययोर्मध्येन
नीत्वा आज्यादक्षिणतो बर्हिषांतरमासाद्य तन्मध्ये एकपात्रं निधाय अग्निमलंकृत्वा ॐ विश्वानि न इत्यनयोर्वस्तुभ्यो
मिस्त्रिष्टुप् द्वाभ्यामर्चने अंत्योपस्थाने विनियोगः ॐ विश्वानि नो दुर्गाहा जातवेदः सिंधुं न नावा दुरिताति पर्वि अग्ने अत्रि वन्न
मसागृणानो ३ स्माकं बोध्यवितान् चूनां यस्ताहदा कीरिणामन्यमानो मर्त्यं मर्त्यो जोहवीमि जातवेदो यशो अस्माकधेहि म
जाभिरग्ने अमृतत्वमभ्यां यस्मै त्वं सकृत्ते जातवेद उलोकमग्ने कृणवस्योनं अश्विनं सपुत्रिणं वीरवंतं गोमंतं रयिनं शतं सस्ति
अष्टदिक्षु गंधपुष्पादिभिरायननं आत्मानं चालंकृत्य एकयोयस्थाप्य ततो पाणिना इध्ममादाय त्रिरभिधाय अयंत इध्मे
त्यस्य मंत्रस्य वामदेव ऋषिः जातवेदो गिर्देवता त्रिष्टुप्छंदः इध्महवने विनियोगः ॐ अयंत इध्म आत्मा जातवेदस्तेने ध्यस्व
वर्धस्व चेद्धवर्धयन्वास्मान् यजयापसुभिर्ब्रह्मवर्चसे नान्नाद्येन समेधय स्वाहा अग्नये जातवेदसे इदं नम म स्तुवेणाज्यं गृहीत्वा
वायव्यां दिशि मारभ्य आग्निदिक्षु पर्यंतं आज्यधारां जुहुयात् प्रजापतये म न साध्याय न् स्वाहेति जुहुयात् स्वाहेति मुरवे न स्मृ-
त्वा तथैव निर्वर्त्तति दिशि मारभ्य ईशानदिशि पर्यंतं जुहुयात् उभयत्र प्रजापतय इदं उत्तरे अग्नये स्वाहा अग्नय इदं दक्षि-

णोसोमायस्वाहा सोमायेदं॥ अथ प्रधानहोमं कुर्यात् ब्रह्मादिदेवतानाममंत्रेण एकैकया ज्याहुत्या ब्रह्मणे सोमाय ईशानाय
स्वा रुद्राय स्वा अग्नये स्वा यमाय निर्ऋतये वरुणाय वायवे अश्वे वसुभ्यः एकादशरुद्रेभ्यः द्वादशादित्ये अश्विभ्यो
विश्वेभ्यो देवे समस्यसेभ्यः भूतनागेभ्यः गंधर्वाप्सरोग्भ्यः स्कंदाय नंदीश्वराय श्रुताय महाकालाय दक्षादिसप्तगणे दुर्गायै वि
ष्णवे स्वधाये मृत्युगेगाभ्यां गणपतये अद्भ्यः मरुद्भ्यः पृथिव्यै गंगादिनदीभ्यः सप्तसागरेभ्यः मेरवे स्वाहा गदा
यै त्रिशूलाय वज्राय शक्तये दंडाय स्वदुगाय पाशाय अंशुशाय गौतमाय भरहा विश्वामित्राय कश्यपाय जम
दग्नये वसिष्ठाय अत्रये अरुंधत्यै ऐंद्र्यै कोमार्यै ब्राह्मणे वाराह्यै चामुंडायै वैष्णव्यै माहेश्वर्यै वैनायक्यै स्वाहा
तं अथ स्विष्टकृद्दोमः यदस्य कर्मणोऽत्यस्य मंत्रस्य हिरण्यगर्भऋषिः अग्निर्देवता अतिधृतिच्छंदः स्विष्टकृद्दोमे विनियो
गः ॐ यदस्य कर्मणोऽत्यरीरिचं यद्वान्यूनमिहाकरं अग्निष्टस्विष्टकृद्दिहान्सर्वस्विष्टं कुरुतं करोतु मे अग्नये स्विष्टकृते कुरुतु
ते सर्वप्रायश्चित्ताहुतीनां कामानां समर्थयित्रे सर्वान्नः कामान्समर्थयः स्वाहा अग्नये स्विष्टकृत इदं निसंधानं रुद्राय पशुपत
ये स्वाहा पशुपते रुद्रायेदं अपउपस्पृष्ट्वा स्तुवेण प्रायश्चित्ताज्याहुतीः सप्तनुहुयात् तत्र मंत्रः अयाश्चेत्यस्य मंत्रस्य विमद
ऋ अया ऋग्निर्देवता पंक्तिच्छंदः सर्वप्रायश्चित्ताज्यहोमे विनि ॐ अयाश्चान्नस्य नमिशास्तीश्वसत्यमित्तमया असि अया
सावयसाकृतोयासन् हव्यमूहिषेयानो धेहि भेषजं स्वाहा अयसे प्रयइदं अतो दवा इति ह्योः काण्वो मेधातिथिर्ऋषि आद्या देवा

देवताः द्वितीया विष्णुर्देवता गायत्रीछंदः प्रायश्चित्ताज्याहुतिहोमे विनियोगः अतो देवा अवंतु नो यतो विष्णुर्विचक्रमे पृथिव्याः
सप्तधा मभिः स्वाहा देवेभ्य इदं इदं विष्णुर्विचक्रमे त्रेधा निरधेपदं समूहं मस्य पांसरे स्वाहा विष्णव इदं अस्तसमस्तव्याहुतीनां
विश्वामित्रजमदग्निभरहाजभृगवऋषयः अग्निवायुः सूर्यप्रजापतयो देवताः गायत्र्युष्णिगनुष्टुप्बृहत्यश्छंदांसि सर्वप्राय
श्चित्ताज्यहोमे वि ॐ भूः स्वाहा अग्नय इदं भुवः स्वाहा वायव इदं स्वः स्वाहा सूर्यायेदं ॐ भूर्भुवः स्वः स्वाहा प्रजापतय इ
दं ततो ब्रह्माकर्तारं परीत्याग्नेर्वयव्यदेशोतिष्ठन्नेता एव सप्ताहुतीर्जुहुयात् त्यागः यजमानः अत्र कुर्यात् अनाज्ञानमिति
मंत्रद्वयस्य हिरण्यगर्भऋषिः अग्निर्देवता त्रिष्टुप्छंदः ज्ञाताज्ञातदोषपरिहारार्थं प्रायश्चित्ताज्यहोमे विनियोगः ॐ अनाज्ञा
तं यदाज्ञातं यज्ञस्य क्रियते मिथु अग्नेन तदस्य कल्पयत्वः हि वेत्ययथा तथः स्वाहा अग्नय इदं ॐ पुरुषसंमितो यज्ञो यज्ञः पुरुष
संमितः अग्नेन तदस्य कल्पयत्वः हि वेत्ययथा तथः स्वाहा अग्नय इदं यत्पाकत्रेयस्य मंत्रस्य आपश्चित्ऋषिः अग्निर्देवता
त्रिष्टुप्छंदः न्यूनातिरिक्तदोषपरिहारार्थं प्रायश्चित्ताज्यहोमे वि ॐ यत्पाकत्रामनसा दीनदक्षानयज्ञस्य मन्वते मर्त्यासः अ
ग्निष्टद्धोता क्रतुविदिजान न्यजिष्ठो देवां क्रतुशोयजानि स्वाहा अग्नय इदं यद्दोदेवा इत्यस्य अभितपाऋषिः मरुतो देवता त्रि
ष्टुप्छंदः मंत्रविपर्यासादि निमित्तक प्रायश्चित्ताज्यहोमे विनियोगः ॐ यद्दोदेवा अतिपानयानि वाचाचप्रयुती देवहेतुनं अ
रायो अस्मा अभि दुक्षु नायते न्यत्रास्मिन्नरुतस्तनिधेत न स्वाहा मरुद्भ्य इदं पूजास्विष्टं न वाहुत्या बलिं पूर्णाहुतिं चरेत् श्रेयः सं

पाद्यदानं च अभिषेको विसर्जनं पूर्णाहुतिमुत्तमाहुतिं जुहोति सर्ववै पूर्णाहुतिः सर्वमेवाप्नोति अथोदयवै पूर्णाहुतिः अस्या
मेव प्रतितिष्ठति इदमग्नये वै श्वानराय शतक्रवे सप्तवते अद्वाभ्यनमम वसो धीरां कुर्यात् धामंते वामदेव आपोजगती पूर्णा
हुति होमे विनियोगः धामंते विश्वं भुवनमधि श्रितमंतः समुद्रे हृद्यांतरायुषि अपामनी के समीधेय आप्नतस्तमश्याममधुमंतं
तर्हि मिस्ता अद्वा इदं बर्हिषि पूर्णपात्रं निनयेत् पूर्णमसि पूर्णमेभूयाः स्रुपूर्णमसि स्रुपूर्णमेभूयाः सदसि सन्धेभूयाः सर्वमसि
सर्वमेभूयाः अक्षिति रसि मामेक्षेष्टाः प्राच्यां दिशि देवा क्रुत्विजो मार्जयन्तां दक्षिणस्यां दिशि मासाः पितरो मार्जयन्तां प्रतीच्यां
दिशि ग्रहाः पशवो मार्जयन्तां उदीच्यां दिश्याप ओषधयो वनस्पतयो मार्जयन्तां उर्ध्वां दिशि यज्ञः संवत्सरः प्रजापतयो मा
र्जयन्तां आपो अस्मानित्यस्य देवश्च वा आपस्त्रिष्टुप् मार्जने विनियोगः ॐ आपो अस्मान्मातरः शंभयन्तु घृतेन नो घृतघ्नः पुन
नु विश्वं हि रिप्रं प्रवहन्ति देवी रुदिदाभ्यः श्रुचिरा पूत एमि इदमापः प्रवहत यत् किंच दुरितं मयि यद्वा ह मभि दुद्रोह यद्वा शोष उ
ताचुतं कृमिन्या न आप ओषधयः संतु इत्येतैर्मन्त्रैर्मार्जनं कृत्वा दुर्मि आस्तस्मै संतु योस्मान्देष्टियं च वयं हिष्मः तंहवी
ति निर्ऋति देशे कुशाग्रे रपः सिपेत् माहं प्रजां परासि चंयानः सयावरी स्थन समुद्रे वो निनयानः संपाथो अपीथ शान्ति सु
ष्टिस्तुष्टिश्चास्त आग्नेय्याभिमुखस्तिष्ठन् अग्निपूजनं विश्वानि नो दुर्गहा जातवे अग्न्योपस्थानं जस्वा अग्नेन य
सुपथाराये अस्मान् विश्वानि देवो वयुनानि विद्वान् युयोध्यः समज्जु हुराणमनोभूयिष्ठां तेन मउक्तिं विधेम बोधानो अस्य

अस्य वचसो यविष्ठमं हिष्ठस्य प्रभृतस्य स्वधावः पीयति त्वो अनुत्वो गृणाति वंदारुस्ते त्वं वंदे अग्ने नमस्कारः मानस्तोकेति
मंत्रस्य कुत्सक्रषिः रुद्रो देवता जगती छंदः विभूतिग्रहणे विनियोगः ॐ मानस्तोके तनये मान आयो मानो गोषु मानो
अश्वेषु शरिषः वीरान्मानो रुद्रभामितो वधीर्हविष्मंतः सदमिता हवामहे न्यायुषं जमदग्नेरितिललाटे कश्यपस्य न्यायुष
मितिकंठे अगस्त्यस्य न्यायुषमिति नाभौ यद्वेवानां न्यायुषमिति दक्षिणस्कंधे तन्मे अस्तु न्यायुषमिति वामस्कंधे सर्वम
स्तु शतायुषमिति शिरसि इति विभूतिधारणं परिस्तरणान्युत्तरे विस्तृजेत् परिसमुह्य पर्युह्य ॐ च मे स्वरश्च मे यज्ञो
पचते नमश्च यत्ते न्यूनं तस्मै त उपयत्तेति रिक्तं तस्मै तेनमः स्वस्तिश्च द्वां मे धाय शः प्रजां विद्यां बुद्धिं श्रियं बलं आयुष्यं तेज
आरोग्यं देहि मे हव्यवाहन यस्य स्मृत्या च नामोत्थ्यात पोयज्ञ क्रियादिषु न्यूनं संपूर्णतां याति सद्यो वंदे नमश्च्युतं प्रमादात्कु
र्वतां कर्म प्रच्यवेता ध्वरेषु यत् स्मरणा देवतद्दिष्णोः संपूर्णस्यादिति श्रुतिः अनेन कर्मणा श्री परमेश्वरः प्रीयताम् गच्छग
च्छस्तरश्च स्वस्थाने परमेश्वर यत्र ब्रह्मादयो देवास्तत्र गच्छ हुताशन होमं संपाद्य उत्तरपूजां कृत्वा आचार्यं संपूज्य गा
दद्यात् यज्ञसाधनभूताया विश्वस्याघौघनाशिनी विश्वरूपधरो देवः प्रीयताम नयागवा ब्राह्मणभोजनं संकल्प्य
यांतु देवगणाः सर्वे पूजामादाय पार्थिवा इष्टकामप्रसिद्ध्यर्थं पुनरागमनाय च इति अग्निमुखः अथ मुद्रालक्षणम्
हेमाद्रौ संमुखी कृत्य हस्तौ द्वौ किंचित्संकुचितांगुली मुकुली तु समाख्याता पंकजप्रसूतैव सा पूर्वोक्ता मुकुली याच प्रादे-

१योनिःसूतांगुलिः व्याकोशमुद्रा मुकुलापद्यमुद्राप्रदर्शयेत् अंगुष्ठौकुंचितांतौतुस्वकीयांगुलिचेष्टितौ उच्चोवाभिमुखो-
हस्तौयोजयित्वातुनिष्ठुरा तर्जन्यौकुंचितेकृत्वातथैवचकनीयसी अधोमुखीदृष्टनखास्थितामध्येकरस्यतु चतस्रश्चो-
त्थिताःपृष्ठे अंगुष्ठावेकतःकुरु नालंव्यवस्थितौद्वौतुव्योममुद्राप्रकीर्तिता तत्रांतरेसर्वदेवतापूजनसाधारण्येनषण्मुद्राउच्य-
ते देवताननसंतुष्टासर्वदासंमुखीभवेत् अंगुष्ठौनिक्षिपेत्सेयंमुद्रात्वावाहनीमता संग्रथ्यनिक्षिपेत्सेयंमुद्रात्वावाहनीसू-
ता अधोमुखीत्वियंचेत्स्यात्स्थापनीमुद्रिकामता उच्छ्रितावुच्छ्रितौकुर्यात्संमुखीकरणीभवेत् प्रसृतांगुलिकौहस्तौ
मिथःश्लिष्टौतुसंमुखौ कुर्यात्सहृदयंसेयंमुद्राप्रार्थनसंज्ञिका इत्येवंसर्वदेवानांपूजनेषट्प्रदर्शयेत् शिवपूजनेलिंग
मुद्रा उच्छ्रितंदक्षिणांगुष्ठंवामांगुष्ठेनबंधयेत् वामांगुलीदक्षिणाभिरंगुलीभिश्चवेष्टयेत् लिंगमुद्रेतिविख्याताशिवसा-
न्निध्यकारिणी श्रीकामःशीर्ष्णिकुर्वीतराज्यकामस्तनेत्रयोः मुखेत्वन्नाद्यकामस्तुग्रीवायांरोगशान्तिकृत् हृदयेसर्वकामी
चज्ञानार्थिनाभिर्मंडलं राज्यकामस्तुगुह्येचराष्ट्रकामस्तुपादयोः रामपूजनेसप्तदशमुद्राः तथाचरामार्चनचंद्रिका
यांअगस्त्यः आवाहनीस्थापनीचसंनिधिकरणीतथा सुसंनिरोधिनीमुद्रासंमुखीकरणीतथा संकलीकरणीचैवमहा
मुद्रानथैवच शंखचक्रगदापद्यधेनुकौस्तभगारुडाः श्रीवत्सवनमालेचयोनिमुद्रांप्रदर्शयेत् एताभिःसप्तदशभिर्मुद्रा-
भिस्तुविचक्षणः योराममर्चयेन्नित्यंमोदयेत्सफरेश्वरं द्रावयेदपिविप्रेन्द्रततःप्रार्थितमाप्नुयात् मूलाधाराद्वादशांतमा

नीतःकुसुमांजलिः त्रिस्थानगततेजोभिर्विनीतःप्रतिमादिषु आवाहनीचमुद्रास्याद्देवार्चनविधौमुने एषेवाधोमुखीमुद्रास्था-
पनेशस्यतेपुनःउन्नतांगुष्ठयोगेनमुष्टीकृतकरद्वयं सन्निधीकरणीमुद्रादेवार्चनविधौमुने अंगुष्ठगर्भिणीसैवमुद्रास्यात्सं-
निरोधिनी उत्तानमुष्टीयुगलासंमुखीकरणीमता अंगैरेवांगविन्यासःसंकलीकरणीभवेत् अन्योन्यांगुष्ठसंलग्नविस्ता-
रितकरद्वयं महामुद्रेयमारख्यातानूनाधिकसमापनी कनिष्ठानामिकामध्यांतस्थांगुष्ठान्तदग्रतः गोपितांगुष्ठमूलेनसन्नधा-
मुकुलीकृता करद्वयेनमुद्रास्याच्छंखवारव्येयंसरार्चने अन्योन्याभिमुखस्पर्शव्यत्ययेनतुवेष्टयेत् अंगुलीभिःप्रयत्नेनमंडली-
करणीमुने चक्रमुद्रेयमारख्यातागदामुद्राततःपरं अन्योन्याभिमुखवाश्लिष्टाततःकौस्तभसंज्ञिका कनिष्ठेन्योन्यसंलग्नेभिमु-
खंहिपरस्परं वामस्यतर्जनीमध्येमध्यानामिकयोरपि वामनामिकसंस्तृष्टातर्जनीमध्येशोभिता पर्यायेणानतांगुष्ठद्वयीकौ-
स्तभलक्षणा कनिष्ठान्योन्यसंलग्नविपरीतंतुयोनितः अधस्तात्स्थापितांगुष्ठासुद्रागरुडसंज्ञिता तर्जन्यंगुष्ठमध्यस्थाम-
ध्यमानामिकाद्वयी कनिष्ठानामिकामध्यतर्जन्यग्रकरद्वयी मुने श्रीवत्समुद्रेयवनमालाभवेत्ततः कनिष्ठानामिकामध्यामु-
ष्टीरुन्नततर्जनी परिष्क्रांताशिरस्युच्चैस्तर्जनीभ्यांदिवोकसः योनिमुद्रासमारख्याताद्योतत्करद्वयाश्रिता तर्जन्याल्लक्ष-
ध्यांतोस्थितानामिककम्बिका मध्यस्थलस्थितांगुष्ठासेयंशस्तामुनेर्चने इतिमुद्रालक्षणम् अथोपचाराः

पदार्थादर्शज्ञानमालायाम् अष्टत्रिंशत्सोडशवा दशपंचोपचारकाः तान्विभज्य प्रवक्ष्यामि के ते ते श्रुते श्रुतिं अर्घ्यपाद्यमाचम
नं मधुपर्कमुपस्पृशम् स्नानं नीराजनं वस्त्रं आचमं चोपवीतकम् पुनराचमं मूषे च दर्पणालोकनं ततः गंधपुष्पे धूपदी
पौ नैवेद्यं च ततः क्रमात् पानीयं तोयमाचमं हस्तवासस्ततः परम् हस्तवासः करौ हर्तनं तौ डूलमनुलेपं च पुष्पदानं ततः
पुनः गीतं वाद्यं तथा नृत्यं स्तुतिं चैव प्रदक्षिणाः पुष्पांजलिं नमस्कारावष्टत्रिंशत्समीरिताः इत्यष्टत्रिंशदुपचाराः अन्य
च्च आसनं स्नागंतं चार्घ्यपाद्यमाचमनीयकम् मधुपर्कसनस्नानवसनाभरणानि च संगंधः कमनो धूपो दीपमन्त्रेन भोज
नम् माल्यानुलेपने चैव नमस्कारविसर्जने इति षोडशोपचाराः अर्घ्यपाद्यं चामनं स्नानं वस्त्रं निवेदनम् गंधाद
यो नैवेद्यां ता उपचारादशक्रमात् शारदा तिलकेषोडशोपचारा उक्ताः तथाच आसनस्नानवस्त्राणि मूषणं च विवर्ज
येत् राजौ देवार्चने ते ते श्रुतं पदार्थैर्हृद्देशैः क्रमात् पूजनं कपिलेनोक्तं तत्सर्वं च विसर्जयेत् गंधतैलमथोदद्याद्देवस्या प्रतिमं ततः
दूर्वाचविष्णुक्रांता च श्यामा कं पद्ममेव च पाद्यां गानि च चतारि कथितानि समासतः कर्पूरमगस्तु पुष्पं द्रव्याण्याचमनीयके
सिद्धार्थमक्षतं चैव दूर्वाचतिलमेव च यवगंधफलं पुष्पं अष्टांगं तर्घ्यमुच्यते स्नाने वस्त्रे तथा मक्षे दद्यादाचमनीयक
म् उद्धर्तनमपि तत्रैव रजनी सह देवी च शिरीषं लक्षणापि च सहा भद्रा कुशाग्राणि उद्धर्तनमिहोच्यते मंत्रतंत्रप्रकाशे
अक्षता गंधपुष्पाणि स्नानपात्रे तथा च यम् द्रव्याभावे प्रदातव्याः क्षालितास्तु दुलाः शुभाः तत्रैवोक्तम् अगस्त्यस

हितायां तथाचमनपात्रेपि दद्याज्जातीफलं मुने लवंगमपि कंकोलं शस्तमाचमनीयकम् द्रव्याभावे तंत्रांतरे उक्तम् तंदुला
न्नाक्षिपेत्तेषु द्रव्याभावे तु तत्समरन् प्रयोगपारिजाते व्यासः प्रतिमापटयंत्राणां नित्यं स्नानं नकारयेत् कारयेत्पर्वदिवसे
यदा वामलधारणम् ज्ञानमालायां नाक्षते रचयेद्विष्णुनतुलस्या गणाधिपम् नदूर्वयायजे देवीं बिल्वपत्रैश्च भास्करम्
उन्मत्तमर्कपुष्पं च विष्णोर्वर्ज्यं सदा बुधैः अक्षतास्तयवाः प्रोक्ता इति पदार्थादर्शो उक्तत्वाद्यवानामेवाऽयं प्रतिषेधो न तंदुलानां
तंत्रांतरे महाभिषेकं सर्वत्र शंखेनैव प्रकल्पयेत् सर्वत्रैव प्रशस्तो अजः शिवसूर्यार्चनं विना अथ व्रतोद्यापनानुक्तो पृथ्वी
चंद्रोदयेनंदिपुराणे कुर्यादुद्यापनं तस्य समाप्तौ यदुदीरितं उद्यापनं विना यत्तु तद्व्रतं निष्फलं भवेत् यत्र चोद्यापनं नोक्तं व्रता
लुप्यन्तश्चरेत् वित्तानुसारतो दद्यादनुक्तोद्यापने व्रते गां चैव कांचनं दद्याद्भूतस्य परिपूर्ये समाप्ता बुद्यापनमनुक्तोद्यापनं वि
षयं उक्तोद्यापनं आदौ मध्येथवाप्येते व्रतस्योद्यापनं भवेत् तद्व्रतोद्यापनं कार्यं संपूर्णफलमाप्नुयात् अथ व्रतभंगे संपूर्ण
पूर्णतायां विधिः हेमाद्रौ भविष्ये युधिष्ठिर उवाच संपूर्णतामनुष्ठानं व्रतानां नंदनं दनं कुरुप्रसादं गुह्यार्थमेतन्मेव
कुमर्हसि श्रीकृष्ण उवाच साधुसाधु महाबाहो कुरुराज युधिष्ठिर रहस्यानां रहस्यं ते कथयामि व्रते तव संपूर्णता
कृता यत्र तत्र सम्यक्फलप्रदम् यच्चीर्णं नरनारीभिर्मवेत्संपूर्णकारकम् अवश्यं तच्च कर्तव्यं संपूर्णफलकांक्षिभिः किंचिद्
ग्रंथमादेन यद्व्रतं व्रतिनां स्थितम् तत्संपूर्णं भवेत्सर्वव्रतेनानेन पांडव उपदेवैर्बहुविधैर्महामोहाच्च पांडव यद्गुणं किंचिदे

वस्याद्वतंविघ्नविनाशनं तत्संपूर्णं भवेत्पार्थसत्यं सत्यं संशयः कांचनं रूपं कं रूपं शिल्पिना तु घटापयेत् भग्नं व्रतस्य यो देव
स्तस्य रूपं विनिर्दिशेत् व्रतं स्त्री पुरुषयोः पार्थ प्रारब्धं यद्व्रतं किल न च निष्पादितं किंचिद्देवात्सर्वं तथा स्थितं द्विभुजं पंकजाक्षदं
सौम्यं प्रहसिताननं निष्पादितं शिल्पिना च तस्मिन्नेव दिने पुनः तन्माने तु मनः प्राप्ते ब्राह्मणे विधिना गृहे स्नापयेत्सयसादभायुत-
क्षौद्रसांबुभिः वस्त्रचंदनपुष्पैश्च पूजां कुर्यात्समाहितः तोयपूर्णं स्य कुंभस्य मुखे विन्यस्य देवतां धूपदीपाक्षतैर्वस्त्रैरलैर्ब-
हुप्रकारकैः अर्घ्यं प्रदद्यात्तन्नाम्ना मंत्रेणानेन पांडवं उपासनस्य दानस्य प्रायश्चित्तं कृतं जले शरणं वः प्रपन्नास्मः कुरुघाघदया
मम व्रतच्छिद्रं पच्छिद्रं यच्छिद्रं व्रतकर्मणि तत्सर्वं तत्सदा देन संपूर्णं जायतां मम कुरुप्रसादं संपूर्णं व्रतं संजायतां मम पूर्वदक्षिणप-
श्चात्क उत्तरे च बलिं हरेत् उपर्यधस्तात्सर्वेभ्यो दिक्पालेभ्यो नमो नमः इदमर्घ्यमिदं पाद्यं तेभ्यस्तेभ्यो नमो नमः पादौ च जालुनी
त्रैव कटीशीर्षकवक्षसी कुक्षितुह्यदयं पृष्ठं वाक्चक्षुश्च शिरोरुहान् पूजयित्वा तु देवस्य ततः पश्चात्समापयेत् पूजितस्त्वयथाश-
क्त्या नमस्ते स्तुतः सरोत्तम ऐहिकामुष्मिकीं देव कार्यसिद्धिं दिशस्व मे ॥ एवं समापयित्वा तु प्रणम्यैव प्रयत्नतः तन्मूर्तिचिह्नि-
जातिभ्यो विधिवत्प्रतिपादयेत् स्थित्वा पूर्वमुखो विप्रो गृहीयाद्दर्भपाणिना विप्रहस्ते प्रयच्छेच्च दाता चैवोत्तरा मुखः मंत्रेणा-
नेन कौंतेय सोपवासप्रयत्नतः इदं व्रतं मया खंडं कृतमासीत्पुरा हि ज तत्सर्वं पूर्णमेवास्मत्तव मूर्तिप्रदानतः ब्राह्मणोऽपि प्रय-
च्छेत्तमंत्रेणानेन तद्व्रतम् वाक्यं पूर्णमतः पूजाव्रतेनानेन ते पुरा संपूर्णं स्यात्सदा देन तव पूर्णमनोरथाः ब्राह्मणाय त्म-

स्वभाषंते तन्मन्त्रं ते दिवौ कसः सर्वदेवमया विप्रानत इच्च न मन्यथा जलधिः क्षारतां नीतः पावकः सर्वभक्षतां सहस्रनेत्रः शक्रोऽपि क-
तो विप्रैर्महात्मभिः ब्राह्मणानां तु वचनाद्ब्रह्म हत्या विनश्यति अश्वमेधफलं साग्रं लभते नान्न संशयः व्यासवाल्मीकिवचनात्सराशरव-
सिद्धयोः गर्गोत्तम धौम्यात्रि वामदेव पुलस्तकयोः वचनान्नास्दादीनां पूर्णं भवतु मे व्रतं एवं विधिविधानेन गृहीत्वा ब्राह्मणो व्रजेत्
दाता तत्प्रेषयेत्सर्वं ब्राह्मणस्य गृहं स्वयं ततः पंचमहायज्ञान् कृत्वा वैभोजनादिकं एवं कुरुते भक्त्या व्रतमेतं नरोत्तम तस्य संपू-
र्णतां याति तद्व्रतं यत्पुरा कृतं खंडं संपूर्णतां याति प्रसन्ने व्रतं देवते भग्नानियानि मदमोहवशाद्गृहीत्वा जन्मांतरेऽपि नरेण समत्सरे-
ण संपूर्णपूजनं परस्य पुरो भवति सर्वव्रतानि परिपूर्णं फलप्रदानि अथ सर्वव्रतेषु सामान्यतः पूजाविधिः सह-
स्रशीर्षे त्यावाहनं आगच्छागच्छ देवेश तेजोराशे जगत्सते क्रियमाणां मया पूजां गृहाण स्मरसत्तम पुरुष एवेदमित्यासनं
१ नानारत्नसमायुक्तं कार्तस्वरविभूषितं आसनं देवदेवेश प्रीत्यर्थं प्रतिगृह्यतां एतावानस्येति पाद्यं ३ गंगां दिसर्वती-
र्थेभ्यो मया प्रार्थनया हृतं तोयमेतत्सरस्वस्पर्शपाद्यार्थं प्रतिगृह्यतां त्रिपादूर्ध्वं इत्यर्घ्यं ४ नमस्ते देवदेवेश नमस्ते ध-
रणीधर नमस्ते कमलाकांत गृहाणा ध्येनमोस्तुते तस्माद्दिराळे त्याचमनीये ५ कर्पूरवासितं तोयं गंडाकिन्याः समाहू-
तं आचम्यतां जगन्नाथ मया दत्तं हि भक्तितः यत्पुरुषेणेति स्नानं ६ गंगाचयमुनाचैव नर्मदान् च सरस्वती रुष्णा च गोतमी
वेणीक्षिप्रासिंधुस्तथैव च तापी पयोष्णी रेवा च ताभ्यः स्नानार्थं माहृतं तोयमेतत्सरस्वस्पर्शस्नानार्थं प्रतिगृह्यतां पंचा-

मृतस्नानपंचमंत्रैः ५ एयकुकुर्यात् तं यज्ञमिति वस्त्रं सर्वभूषाधिके सौम्ये लोकलज्जानिवारणे मयोपपादिते तुभ्यं वाससी
प्रतिगृह्यतां वस्त्रं च सोमदैवत्यं लज्जावास्तु निवारणं मयोपपादिते तुभ्यं वाससी प्रतिगृह्यतां तस्माद्यज्ञादिति यज्ञोपवी
तं दामोदरनमस्ते स्तुतवाहिमांभवसागरात् ब्रह्मसूत्रं सोमरीयं गृहाण पुरुषोत्तम तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतइति गंधं श्रीस्वदं
चंदनं दिव्यगंधात्संस्तुतमनोहरं विलेपनं सरश्च प्रीत्यर्थं प्रतिगृह्यतां अक्षताश्च स्फुरश्चैष्टाः कुंकुमोक्ताः सुशोभनाः मयानिवे
दिता भक्त्या गृहाण परमेश्वर तस्मादस्वेति पुष्पं माल्यादीनि सुगंधीं यत्सुरुषं च दधुरिति धूपं वनस्पतिरसोद्ग्रा
ह्यणोस्येति दीपं साज्यं च वर्तिसंयुक्तं चंद्रमामनसे इति नैवेद्यं अन्नं च तुर्विधं स्वादुरसैः षड्विधं समन्वितं भक्ष्यभो
ज्यसमायुक्तं नैवेद्यं प्रतिगृह्यतां इदं फलमिति फलं नाभ्या आसीदिति तांबूलं पुगीफलं महद्विज्यं नागवल्यादलैर्युतं कर्पू
रादिसमायुक्तं तांबूलं प्रतिगृह्यतां सप्तास्येति प्रदक्षिणा हिरण्यगर्भगर्भस्थं हेमबीजं विभावसोः अनंतपुण्यफलद
मतः शान्तिप्रयच्छ मे चंद्रादित्यौ च धरणी विद्युदग्निस्तथैव च त्वमेव सर्वज्योतीषि आर्तिक्यं प्रतिगृह्यतां नीराजनं य
ज्ञेन यज्ञमिति पुष्पांजलिः नमस्ते पुंडरीकाक्ष नमस्ते ह्यमरप्रिय नमस्ते कमलाकांत वासुदेवनमोस्तुते यानिकानि च
पापानि ब्रह्महत्यासमानि च तानि तानि विनश्यन्ति प्रदक्षिणापदे पदे प्रदक्षिणाः नमः सर्वहितार्थाय जगदाधारहे
तवे साष्टांगो यं प्रणामोस्तु प्रणामेन मया कृतः इति नमस्कारः इति सामान्यपूजाविधिः इति श्रीव्रतार्कपरिभाषासमाप्ता ॥

श्रीगणेशाय नमः अथादौ प्रतिपदादिति धिप्रतानि लिख्यन्ते माल्ये वर्जयित्वा मथोयस्तदधि क्षीरमृते सवम् दद्याद्दद्याणि सूक्ष्माणि रस
पात्रैर्युतानि च रसपात्रैर्दध्यादि पात्रैः संपूज्य विप्रमिथुनं गौरीमे प्रीयतामिति हेमाद्रौ पादौ च अर्चयेच्चैव मासे तु यस्तु गंधानुलेपन
म् शक्तिगंधभृतां दद्याद्दिप्रायश्चेत वाससी भक्त्या तु दक्षिणान्दद्यात्सर्वकामार्थसिद्धये गंधवस्त्रदानमंत्रः चंदनावासुगंधानां सखे हं दारका
र्चितम् चंदनं त्वत्सादेन सांज्ञानंदप्रदो भव शरण्यं सर्वलोकानां लज्जाया रक्षणं परम् सखे धारित्वं यस्माद्वासः शान्तिप्रयच्छ मे इति मं
त्राभ्यां गंधवाससी दद्यात् अथैव चैव शक्रूप्रतिपदिसं वत्सरां भविधिर्ब्राह्मे अत्र प्रतिपत्सूर्योदयव्यापिनी ग्राह्या श्रीभगवानुवाच चै
वेमासि जगद्ग्राससर्जप्रथमे हनि शक्रुपक्षे समग्रे तु तदा सूर्योदये सति इति वचनात् दिनद्वये व्यासाव्यासौ वा पूर्ववत्सरादौ वसंता
दौ बलि राज्ये तथैव च पूर्वविद्वैव कर्तव्या प्रतिपत्सर्वदा बुधैः वसिष्ठवचनादिति बहवः युक्तं तु दिनद्वये उदयसंबंधाभावे संवत्सरां भव
युक्तकार्यलोपप्रसक्ता वदवचनं पूर्वयुता ग्राह्यता विधायकम् दिनद्वये तत्संबंधे तु संपूर्णत्वादेव पूर्वासेः कदा कार्यमित्याकांक्षा विरहात् पूर्व
युतत्वविरहाच्चैवैतद्वचनात् पूर्वति ब्राह्मे प्रवर्तयामास तथा कालस्य गणनामपि गृहान् बह्वृत्तूनां सामान्यज्ञानं संवत्सराधिपान् द
दौ सभगवान् ब्रह्मा सर्वदेवसमागते ब्राह्मणं भायां ब्रह्माणम निर्देश्यतनुंततः येथोक्ते तेन मस्यं तस्तु वं तस्याप्युपासते ततस्ते कृतशुश्रू
षा गत्वा चैव हिमालयम् स्वानिरवान्यथ कर्माणि तेन युक्ताश्च चक्रिरे ब्राह्मी सभा कामरूपा विशेषेण तदानघ धारयं त्यमलं रूपमनि
र्देश्यं मनोहरम् ततः प्रभृति यो धर्मः पूर्वः पूर्वतरैः कृतः अद्यापि रूढः स्मृतरां स कर्तव्यः प्रयत्नतः तत्र कार्या महाशान्तिः सर्वकल्याणना
शिनी सर्वात्मा तमशमनी कलिदुःखप्रणाशिनी आयुः प्रदाहृदिकरी धनसौभाग्यवर्धिनी मंगल्याचपवित्रा च लोकरुदयसुरवावहा तस्या

मादौतुसंपूज्यो ब्रह्माकर्मलसंभवः पादार्थपुष्पधूपैश्वर्यालंकारभोजनैः होमैर्वसुपहारैश्च तथा ब्राह्मणभोजनैः तत्क्रमेण देवेभ्यः पूजा
 कार्या एथ कृथक कृत्वांकारवषट्कारौकुशोदकनिलाक्षतैः पूष्पधूपप्रदीपाद्यैर्भोजनैश्च तथा क्रमम् मंत्रसंपूजनार्थं तु ब्रह्मसंपरिस्पृ
 शेत् मंत्रमिति धाताचेत्येकवचनम् बहु रूपं मंत्रं नाना रूपान्मंत्रान्परिस्पृशेत् परिगृणीयादित्यर्थः तेनर्जनमोत्रह्यणइत्यादिविष्णवेप
 रमात्मनेन मइत्येवं मंत्रवाक्यद्वंद्वोयात्रादेवताशब्दाश्चतुर्थ्यताः प्रणवाद्योनमोनामंत्रत्वेन ग्राह्याः प्रार्थनामंत्राः ओं नमो ब्रह्मणे तुभ्यं कामा
 यचमहात्मने नमस्तेस्तु निमेषाय तृटये च नमोस्तुते लवाय च नमस्तुभ्यं नमस्तेस्तुक्षणाय च नमो नमस्तेकाष्ठायैकलायै तेनमोस्तुते
 नाडिकायै सुषुम्नायै सुहृतायै नमोनमः नमो निशाभ्यः पुण्येभ्यो दिवसेभ्यश्च नित्यशः पक्षाभ्यां चाथ मासेभ्योऽस्तुभ्यश्च नमोनमः अष्टाविंश
 तिसंख्येभ्यो नक्षत्रेभ्यो नमोनमः प्रतिवर्षाधिपेभ्यश्च विज्ञातेभ्यो नमः सदा नमोस्तु कुलनागेभ्यो साक्ष्यायैव च साक्ष्यायैव च साक्ष्यायैव च साक्ष्यायैव च
 चरेभ्यः नमश्चतुर्दशादिभ्यो दिक्पालेभ्यो नमोनमः नमः पुरंदरेभ्यश्च तत्संख्येभ्यो नमोनमः पंचाशतेनमो नित्यंदक्षकन्याभ्य
 एव च नमो देवैस्तु भद्राये जयायै चाथ सर्वदा मृशास्त्राय नमस्तुभ्यं सर्वास्त्रजनकाय च नमस्ते बहु पुत्राय पत्नीभिः सहिताय च नमो बु
 ध्यै तथा ह्ये निद्रायै धनदाय च नमः कुबेरपुत्राय गुह्यकः स्वामिने नमः नमोस्तु शंखपद्मेभ्यो निधिभ्यो मेथनित्यशः भद्रकाल्येनमस्तुभ्यं
 स्फुरभ्यश्च नमोनमः वेदवेदांगवेदांतविद्यासंस्थेभ्य एव च नागयक्षसर्पण्येभ्यो नमोस्तु गरुडाय च सप्तभ्यश्च सप्तमुद्रेभ्यः सागरेभ्यश्च स
 र्वदा उत्तरेभ्यः कुरुभ्यश्च नमो मेरुताय च भद्राश्च केतुमायेभ्यो नमः सर्वत्र सर्वदा इलाहंताय च नमो हरिवंशाय चैव हि नमः किंपुरु
 षेभ्यश्च भरताय नमोनमः नमो भारतभेदेभ्यो महद्भ्यश्च सर्वदा पातालेभ्यश्च सप्तभ्यो नरकेभ्यो नमोनमः कालाग्निरुद्रशैवाभ्यां

हरये क्रोधरूपिणे सप्तभ्यस्त्वथलोकेभ्यो महाभूतेभ्य एव च नमः संबुद्धये चैव नमः प्रकृतये तथा पुरुषाया भिमानाय नमोस्तु व्यक्तमूर्तये
 हेमवत्समुरवेभ्यश्च पर्वतेभ्यो नमस्तुभ्यं पौराणीभ्यश्च गंगाभ्यः सप्तभ्यश्च नमोनमः नमोस्त्वाद्यमुनिभ्यश्च सप्तभ्यश्च सर्वदा नमोस्तु पुष्प
 गदिभ्यः स्तीर्थेभ्यश्च पुनः पुनः निम्नगाभ्यो नमोनित्यं वितस्तादिभ्य एव च चतुर्दशभ्यो दीर्घेभ्यो धरणीभ्यो नमोनमः नमो धात्रे विधात्रे च
 छंदोभ्यश्च नमोनमः स्फुरभ्यै रावणाभ्यां च नमोभ्यो नमोनमः नमस्तुथो ज्ञैः श्वसेभ्युवाय च नमोनमः नमोस्तु धन्वंतरये शस्त्रास्त्राभ्यां न
 मोनमः विनायककुमाराय विद्येभ्यश्च नमसदा शाखाय च विशाखाय च नमोभ्यो नमोनमः नमस्कंदगृहेभ्यश्च स्कंदमातृभ्य एव च ज्वरा
 यरोगपतये मम्मप्रहरणाय च ऋषिभ्यो वाल्मिक्येभ्यः केशवाय नमः सदा अगस्त्ये नारदाय व्यासादिभ्यो नमोनमः अग्नरोभ्यः सोम
 पेभ्यो देवेभ्यश्च नमोनमः असोमपेभ्यश्च नमस्तुषितेभ्यो नमः सदा आदित्येभ्यो नमोनित्यं द्वादशभ्यश्च सर्वदा एकादशभ्यो रुद्रेभ्यस्तप
 श्विभ्यो नमोनमः नमो नासत्यदस्त्राभ्यां अश्विभ्यां नित्यमेव हि साध्येभ्यो द्वादशभ्यश्च पौराणेभ्यो नमः सदा एकोनपंचाशत्भ्यो मरु
 द्भ्यश्च नमोनमः शिव्याचार्याय देवाय नमस्ते विश्वकर्माणे अष्टभ्यो लोकपालेभ्यो साक्षुगेभ्यश्च सर्वदा आयुधेभ्यो वाहनेभ्यो चर्मभ्यश्च
 नमः सदा आसनेभ्यो दुंदुभीभ्यो देवेभ्यश्च नमः सदा दैत्यराक्षसगंधर्वपिशाचेभ्यश्च नित्यशः पितृभ्यः सप्तभेदेभ्यः प्रेतेभ्यश्च नमः स
 दा सप्तसूक्ष्मेभ्यश्च देवेभ्यो भावगम्यभ्य एव च नमस्ते बहु रूपाय विष्णवे परमात्मने अथ किं बहुनोक्तेन मंत्रेणानेन वार्चयेत् ग्राह्युरवो
 दङ्गुरवो विप्रान् देवानुद्दिश्य पूर्ववत् अथवा किमत्र विस्मरेण ब्राह्मणानेव देवतोद्देशेन पूजयेदित्यर्थः पूर्ववत्तत्रोक्तक्रमेण अर्च्यैः
 पुण्यैश्च वस्त्रमाल्यैः सह स्रक्तं स्रक्तं स्रक्तं संरोमासमर्चयेदित्यर्थः धनधान्यानुविभवेर्दक्षिणाभिश्च सर्वदा इति हासपुराणानां प्रवक्ष्यं च

ब.रा.
२

हिजोत्तमान् कालज्ञान्वेदवेदज्ञानभृत्यान्संबंधिबांधवान् अनेनैवतु मंत्रेण स्वाहांतेजस्रथक् स्रथक् प्रविष्टायग्रये होमः कर्तव्यः सर्वे
सयेवेदविच्छेदपीदत्वास्थाने प्राधानिके सदा प्रतिष्ठायश्चेष्टा वेदवितवेदोक्तविधिज्ञः मदनरत्ने तु वेदवित इति पठित्वा वेदोक्तविधि-
नेति व्याख्यातम् चक्षुषी आज्यभागो प्राधानिके स्थाने प्रधान होमारं भो होमारं भेततः कुर्यान्मंगलालंभनंतरः मदनरत्ने शालशो
भांततः कुर्यान्मंगलालंभनंततः इति पठेत् भोजयित्वा हिजान्सर्वान्स्फुटस्त्वंबंधिबांधवान् विशेषेण च भोक्तव्यं कार्यंश्चापि महोत्सवः न
वसंवत्सरारंभः सर्वसिद्धिः प्रवर्तकः इति संवत्सरारंभविधिः अथ अत्रैव विष्णुधर्मोत्तरोक्तं आरोग्यप्रतिपद्व्रतम् पुष्करउवाच संव-
त्सरावसाने तु पंचदश्यामुपोषितः प्रातः प्रतिपदि स्नातः कुर्याद्भूतमनन्यधीः पूजयेद्भास्करं देवं वर्णकैः कमलेकृतैः वर्णकैः च श्वेतनी-
लपीतादिभिः शूढेन गंधमाल्येन चंदनेन सिनेन च तथा कुंदुरुधूपेन हतदीपेन भार्गव कुंदुरुसल्लुकीनिर्यासः अपूपैः सैकतैर्दद्यात्पर-
मात्रेण भूरिणा सैकतैः शर्कराविकारैः ओदनेन च मुक्तेन सतालवणसर्पिणा सताउत्तमेन क्षीरेण च फलैः शकैर्बहुब्राह्मणतर्पणैः
पूजयित्वा जगद्दामदिनभागे चतुर्थकम् आहारं प्रथमं कुर्यात्समृद्धं तमनुजोत्तम सर्वचमनुजश्रेष्ठघृतहीनं विवर्जयेत् सुत्कासकलदे-
वान् महारं च समाचरेत् पानीयपानं कुर्वेत् ब्राह्मणानुमतेषुनः प्रथमं आहारं प्रथमग्रासं सर्वप्रथमं प्रथमं च आहारं एकमेव ग्रासं
भक्षयित्वा वशिष्टमन्नं त्यजेत् ब्राह्मणानुमत्या मुजानोपि घृतहीनं न मुंजीत घृतहीनं विवर्जयेदिति निषेधात् संवत्सरमिदं कृत्वा ततः सा-
क्षात्रयोदश पूजनं देवदेवस्य तस्मिन् न हनि भार्गव संवत्सरं शक्रुः प्रतिपत्सचयोदशमिति लिंगदर्शनात् संवत्स्रं सहिरण्यं च ततो दद्याद्दि-
जातये पूजनं पूजोपकारणं प्रतिपदि व्रतेनानेन धर्मज्ञरोगमेवं व्यपोहति आरोग्यमाप्नोति गतिं तथा ग्यां यशस्तथा ग्यं विपुलांश्च भो-

गान् व्रतेन सम्यक् पुरुषोत्तमो नारीसंपूजयेद्यस्तजगत्स्थानं मज्जगत्स्थानं सूर्यम् इति चेन्न शक्यं प्रतिपदि आरोग्यदायकं व्रतम् अस्यामे-
वोक्तं विद्याव्रतं मदनरत्ने विष्णुधर्मे मार्कंडेय उ० अष्टपञ्चतुकमलं विन्यसेद्वर्णैः शक्यैः ब्रह्माद्यां कर्णिकायां तु नम्यसंपूजयेद्विष्णुम् क-
वेदं पूर्वपत्रे तु यजुर्वेदं तु दक्षिणे पश्चिमे सामवेदं तु उदके चार्थवर्णं तथा आग्नेये च तथा गानि धर्मशास्त्राणि नैर्व्रते पुराणं चैव वायव्ये ई-
शान्यां न्यायविस्तरम् एवं विन्यस्य धर्मज्ञः सोपवासस्तु पूजयेत् चैन्न शक्यं मथारभ्य सोपवासो जितेन्द्रियः सदा प्रतिपदं प्राप्य शक्यं प-
क्षस्य यादव संवत्सरमहाराज शक्यं गंधानुलेपनैः मृषणैः परमान्तेन भूपदिपैरितंद्रितः संवत्सरं ते गां दद्याद् व्रते चीर्णेन रोचतमम् इदं व्र-
तं यस्तु करोति राजन् तस्मै वेदवित्स्याद्भुवि धर्मनिष्ठः कृत्वा सदा द्वादशवत्सराणि विरिंचिलोकं पुरुषः प्रयाति इति विद्याप्रतिपद्व्रतम् ॥
अथात्रैव भविष्योक्तं तिलकव्रतं श्रीकृष्ण उवाच वसंते किं शक्यं शोकशोभिते प्रतिपत्तिथौ शक्यं कृतस्यां प्रकुर्वीत स्नानं नियममाश्रि-
तः नारीनरो वाराजेंद्रसंतर्प्य पितृदेवताः नद्यातीरे तडागे वा गृहे वा तदलाभतः पिष्टान् नतीरे विलिखेद्वत्सरं पुरुषाहतिं पिष्टात्कः पट-
वासको गंधः इति चूर्णविशेषः ततश्चंदनचूर्णेन पुष्पधूपैर्नार्चयेत् मासर्तुनामभिपश्चान्नमस्कारैस्तथार्चितैः मासर्तुनामभि-
श्वेन्न वसंताद्यैश्च नामभिः पूजयेद्ब्राह्मणो विद्वान् चैर्वेदादि तैश्च शक्यैः संवत्सरं पठन्मंत्रं तथा वेदादितंद्रिजः नमस्कारेण मंत्रेण शूद्रोऽपीत्यं-
प्रपूजयेत् शूद्रोऽपीत्यनेन स्त्रीणां परिग्रहः तासां विषेषभावे वैदिकमंत्राधिकारात् संवत्सरोऽपि परिवत्सरोऽसीत्यादियजुर्वेदप्रसिद्धा-
मंत्राः नमस्कारेण मंत्रेण संवत्सराय तनेन मइत्यादिना एव मभ्यर्चवासोभिः पश्चान्नमभिवेष्टयेत् कालोद्भवैर्मूलफलैर्नैवैद्यैर्मोदका-
दिभिः ततस्तं पूजयेत्पार्थपुरस्त्वाहतांजलिः भगवंस्त्वत्सादेन वर्षेऽमेभिहास्तमे संवत्सरोऽपसर्गामेविलयं यां त्रशेषतः एव-

मुक्तायथा शक्त्यादत्ताविप्रायदक्षिणां ललाटपट्टेतिलकंकुर्याच्चंदनपंकजम् ततः प्रभृत्यनुदितेतिलकालंकृतं मुखं धार्यसंवत्सरं याव
छशिनेवनमस्तलम् एवं नरो वानारी वा व्रतमेतस्माच्चरेत् सदैव पुरुषव्याघ्रभोगानभुविभक्तयसौ भूतयैतपिशाचाद्येदुर्वीसैरिणो
ग्रहाः निरर्थका भवन्त्येतेतिलकं वीक्ष्य तस्मात् निरर्थका प्रयोजनशून्याः अनिष्टकरणे असमर्था इत्यर्थः अथ वसन्ते प्रतिपत्तिः ३३
क्रांतस्यां प्रकुर्वति तिवसंतशक्नु प्रतिपल्लव्या तथा व्रतमिदं चैव गृहीतं हि जसंनिधौ इत्येनेन चैव स्येति विज्ञायते पूर्वमासीन् महा
पालोनाम्ना शत्रुजयोजयो चित्रलेखेति तस्यास्तु द्वार्याचातिविभूषणा तथा व्रतमिदं भक्त्या गृहीतं हि जसंनिधौ वत्सरं पूजयित्वा तु
ध्यात्वा देवं जनार्दनं हंतुं वाक्षेमकामो वा समागच्छति यः पुनः प्रयातिसप्रियं कृत्वा दृष्ट्वा तु तिलकं नरः सपत्नीहर्षप्रहरावशीकृतमहीत
ला भर्तृदृष्ट्वा पट्टासासुरवमास्ते निराकुला पावकेनाभिभूतस्तु भर्ता पुत्रः सवेदनः शिरोर्तिना संप्रयातः स्मृदांसुखदायकः शिरो
र्तिना शिरोवेदनायुक्तः धर्मराजपुरीयासः सर्वतापकरी ततः तस्मिन्क्षणे महाराजधर्मराजस्य किंकराः तस्याद्वारमनुग्राप्ताः प्रवि
ष्टा गृहमंजसा शत्रुजयं समानेतुं कालमृत्युः पुरः सराः पार्श्वस्थितां चित्रलेखां तिलकालंकृताननाम् दृष्ट्वा प्रनष्टसंकल्पाः परादृष्टगताः
पुनः गतेषु तेषु सन्तु पुत्रेण सह भारत भूभुजां बुभुजे भोगानपूर्वकमार्जितान् शभान् अङ्गरेण समाख्यातं मम पूर्वयुधिष्ठिर एतत्रि
लोक्य तिलकारव्यविभूषितं च पुण्यव्रतं सकलदुष्टहरं परंच इत्यं समाचरति यः स स्मरं विहृत्य मर्त्यः प्रयाति पदमच्युतमिंदुमौलेः ॥
इति तिलकव्रतं अस्यामेव नवरात्रारंभः तत्र परयुताग्राह्या अमायुक्तानकर्तव्या प्रतिपच्चंद्रिका चने मुहूर्तमात्राकर्तव्या द्वितीयायां
गुणान्विता अत्रैव प्रपादानमुक्तं अतीते फाल्गुने मासि प्राप्तै चैव महोत्सवे पुण्ये हि विप्रकथिते प्रपादानं समाभेत् ततश्चोत्स-

जयेद्दिद्वान्मंत्रेणानेन मानवः प्रपेयं सर्वसामान्यभूतेभ्यः प्रतिपादिता अस्याप्रदानात्पितरस्तृप्यंतु हि पितामहाः अनिर्वच्यंतो देव्यंज
लं मासचतुष्टयम् प्रपादा तु मशक्तेन विशेषार्थमसीकृत्वा प्रत्यहं धर्मघटको वस्त्रसंवेष्टिताननः ब्राह्मणस्य गृहे देयः शीतामलजलः
शक्तिः एष धर्मघटो दत्तो ब्रह्मविष्णुशिवात्मकः अस्य प्रदानात्सकलाममसंतु मनोरथाः अनेन विधिना यस्तु धर्मकुंभं प्रयच्छति प्र
पादानफलं सोऽपि प्राप्नोतीह न संशयः इति प्रपादानं अथ श्रावणशुक्लप्रतिपदिसोमवारमारभाचारप्रासरोटकव्रतम् युधि
ष्ठिर उवाच अथ सर्वशिवव्रतेषु पूजाविधिः ममेह जन्मनिसमस्तसौभाग्यप्राप्त्यर्थं धनपुत्रप्राप्तिकामः सार्धमासत्रयात्मकरोट-
कासोमेश्वरप्रीत्यर्थं बिल्वव्रतं करिष्ये तत्र सोमेश्वरपूजनम् कार्तिकशुक्लचतुर्दश्यां उद्यापनम् मया अनुष्ठितस्य सार्धमासत्रया
त्मकबिल्वव्रतारव्यस्य कर्मणः सांगतासिध्यर्थं बिल्वरोटकाव्रतोद्यापनं करिष्ये तंडुलैरष्टदलंकृत्वा तत्र सममाह ल्लोकपालांश्च
पूजयेत् मध्ये सोमेश्वरं आयाहि भगवान् शंभो शर्वलंगिरिजापतेः यस्य नो भवदेवेश नमस्तुभ्यै हि शंकर त्रिपुरांतकरं देवं चंद्र
चूडं महाद्युतिम् गजचर्मपरीधानं सोममावाहयाम्यहम् आवाहनं बंधूकसंनिभं देवं त्रिनेत्रं चंद्रशेखरम् त्रिशूलधारिणं देवं
चारुहासं सुनिर्मलम् कपालधारिणं देवं वरदाभयहस्तकम् उभयासहितं शंभुं ध्यायेत् सोमेश्वरं सदा ध्यानं विश्वेश्वरमहादेव
राजराजेश्वरप्रिय आसनं दिव्यमीशानदास्ये हंतुभ्यमीश्वर आसनं महादेवमहेशानमहादेव परात्पर पाद्यं गृहाण महत्तं पा
वतीसहितेश्वर पाद्यं च्यंबकेशसदाचारजगदादिविधायक अर्घ्यं गृहाण देवेश सावसर्वार्थदायक अर्घ्यं त्रिपुरांतकदीनार्ता
नाश श्रीकण्ठशाश्वत गृहाणा च मनीयं च पवित्रोदककल्पितम् आचमनीयं क्षीरमाज्यं दधिमधुः शर्करा चामृतं पयः प्रक

चित्तं माहात्म्ये शृङ्गारोदं जगत्पते पंचामृतं गंगागोदावरीरेवापयोणीयमुनातथा सरस्वत्यादितीर्थानि स्नानार्थं प्रतिगृह्यतां स्ना-
नं वस्त्राणि पट्टकूलानि विचित्राणि नवानि च मयानीतानि देवेश प्रसन्नो भव शंकर वस्त्रं सौवर्णं राजतं ताम्रं कार्पासस्य तथैव च उप-
वीतं मया दत्तं पीत्यर्थं प्रतिगृह्यताम् उपवीतं सर्वेश्वर जगद्दं ददिव्यासनसमस्थित गंधं गृहाण देवेश चंदनं प्रतिगृह्यतां गंधं गंधो-
परिश्रुक्तास्तान् अक्षतांश्च सरश्चैश्वर्याधूतांश्च निर्मलाः मयानिवेदिता भक्त्या गृहाण परमेश्वर अक्षतान् माल्यादीनि
सगंधानि पुष्पाणि वनस्पतीति धूपं आज्यं चेति दीपं अपूपानि च पक्वानि मंडकावटकानि च पायसं सूपमन्नं च नैवेद्यं प्रति-
गृह्यताम् नैवेद्यं मध्ये पानीयं करोद्धर्तनं कूष्माण्डं मातुलिंगं च नारीकेरफलानि च गृहाण पार्वती कांतसोमेशः प्रतिगृह्यताम्
फलं पूगीफलमिति तांबूलम् हिरण्यगर्भेति दक्षिणा अग्निर्ज्योतिरविर्ज्योतिर्ज्योतिर्नारायणो विष्णुः नीराजयाभिदेवेश पंचदी-
पैः सुरेश्वरम् नीराजनम् हेतवे जगतामेव संसारार्णसे तवे प्रभवैः सर्वविद्यानां शंभवे गुरुवे नमः नमस्कारः यानि कानि चेति
प्रदक्षिणा हरविश्वारिबलाधारनिराधारनिराश्रय पुष्पांजलिं गृहाणेश सोमेश्वर नमोस्तुते पुष्पांजलिं विल्वपत्रं सवर्णं न त्रिश-
लाकारमेव च मयार्पितं तु तच्छंभो विल्वपत्रं गृहाण मे विल्वपत्रार्पणं अथ कथा युधिष्ठिर उवाच त्वषीकेश मया कारितं तदा
नान्यनेकथा श्रोतुमिच्छामि देवेश व्रतं संपत्तिदायकम् येन व्रतेन देवेश पुनराज्यं लभामहे तथा व्रतं तु मे ब्रूहि यादवानां कृ-
पाकर भगवानुवाच वदामि शभदं पार्थ लक्ष्मीद्विप्रदायकम् धर्मार्थकाममोक्षाणां निदानं परमव्रतम् युधिष्ठिर उवा-
चेन चादौ पुराचीर्णं मर्त्ये केन प्रकाशितम् विधिनानेन कर्तव्यं तत्सर्वं ब्रूहि केशव भगवानुवाच आसीत् सोम्य पुरा राजा सोम-

नामेति विद्युतः क्षात्रधर्मेति कुशलः प्रजापालनतत्परः तस्य राज्ञेयजाः सौम्याः सर्वधर्मे परायणाः तस्य राज्ञस्तु चामात्यः सोपि सौम्यः
शुभावहः तस्मिन् सरस्वतसौम्यं च सदा सौम्यां बुनायुतम् अभूत् सोमेश्वरो देवो लोकानां पालनाय च तत्राभवत् सोमशर्मा ब्राह्मणो
वेदपारगः वेदार्थविच्छास्त्रविचक्षणश्चाचारोतिदुर्लभः तस्य भार्या शूद्राचारपुरं धीचारुभाषिणी भर्तृशूद्रशूषणरता कल्याणी
प्रियवादिनी सोकरोच्चकुटुंबार्थकणयज्ञं दिनेदिने न लभ्यते धिक्तेन धनं धान्यं तथैव च अतीव खेदस्त्विन्नस्तु विचार्य च पुनः
पुनः किं करोमि कुगुह्यमिह स भार्या हं महीतले केन कर्मविपाकेन कीदृशं लभ्यते फलम् अथ वार्थकरं धर्मदेवपूजादिकं श्रमम् स
सोमेशो करोद्धर्तितं देवनाशाय पार्थिव कदाचिदतिस्विन्नः संनृजगाम सरोवरम् अभूत् सोमेशः प्रत्यक्षः स्तस्मिन् सोम्य सरोवरे
हं ब्राह्मणरूपेण रूपया परया युतः तेनासौ दुस्स्वितो हृष्टः सोमशर्मा द्विजोत्तमः किमर्थं क्रियते दुस्स्वितया विद्यावरेण च किंचिद्
तं नास्ति पूर्वतदर्थं मीहशीदशा तस्य तद्वचनं श्रुत्वा ब्राह्मणस्त्विदमब्रवीत् भो भो विप्रवरः श्रेष्ठव्रतमेकं वदामि तेनादिष्टव्रतं चे-
दं पूर्णसंपत्तिदायकम् सोमशर्मा उवाच भो भो ब्राह्मणशार्दूलव्रतं तद्वदमे प्रभो यस्यानुष्ठानमात्रेण लक्ष्मीद्विहः प्रजायते कस्मिन्मा-
से च कर्तव्यं किं दानं कस्य भोजनम् धनलाभाय कर्तव्यं कस्य देवस्य पूजनम् केस्तु पुण्यैः प्रकर्तव्या पूजा चारुतराशभा नैवेद्यं कीदृ-
शं देयं अर्घ्यं केस्तु फलं भवेत् यदि तु सोमि विप्रं दत्तं तत्सर्वं ब्रूहि मे प्रभो ब्राह्मण उवाच साधुत्वया विप्रदृष्टं व्रतं वृक्षिप्रदायकम् वि-
धानं तस्य वस्यामि सर्वसिद्धिप्रदायकम् आवणे च सिते पक्षे प्रथमे सोमवासरे प्रकर्तव्यं व्रतं विप्रशभं नियमपूर्वकं सार्धमास-
त्रयं विप्रकर्तव्यं विधिपूर्वकम् विल्वपत्रैरवरुणं च पूजनं च दिनेदिने पंचसप्तविभिश्चैव पूजनं विधिपूर्वकम् परिपूर्णं तु कर्तव्यं च तु

दर्श्यांतुकार्तिके वतारं भेतु कर्तव्यो नियमस्तु विचक्षणैः अद्यारं भेतु तं देवरोटकारव्यं मनोहरम् करोमि परयाप्तत्त्यापाहि मां जगतां
 गुरो दिने दिने प्रकर्तव्या पूजा देवस्य शूलिनः कथां विना न भोक्तव्यं प्रत्यहं च पुनः पुनः उपोषणं चतुर्दश्यां कर्तव्यं विधिपूर्वकम् शुचि
 भूत्वा दिने तस्मिन् कर्तव्यं रोटकां व्रतम् चतुर्दश्यां निराहारः स्थित्वा चैव परे हनि भोक्ष्यामि पार्वतीनाथ सर्वसिद्धिप्रदायक उपोष
 णमंत्रः कृत्वा माध्याह्निकं कर्म स्थापयेद व्रणं घटम् पंचरत्नसमायुक्तं पुण्यादिभिरलंकृतम् वेष्टितं श्वेतवस्त्रेण सर्वभरणभूषि
 तम् तस्योपरि न्यसेत्पात्रं तां चैवाथ वैष्णवम् विरच्याष्टदलं तत्र पूजयेद् दुमया शिवम् कृत्वा साध्याह्निकं कर्म नित्यं पूजादिकं तथा
 तस्यां रात्रौ तु कर्तव्या पूजा देवस्य शूलिनः शुभे चैतत्प्रदेशे तु कर्तव्यं पुण्यमंडपम् पूज्यस्तत्र शिवो देवो धर्मकामार्थसिद्धये क्षीरादिस्ना
 पनं कुर्याच्चंदनादिविलेपनम् कृत्वा गरुचक्रे रसृगनाभिनिमित्तम् पुष्पैर्नानाविधैरभ्यर्चयेत् पूज्यो देवो महेश्वरः धनं कामेन कर्तव्या
 पूजा देवस्य शूलिनः विल्वपत्रैरखंडैश्च तुलसीपत्रैस्तथा नीलोत्पले च्चाकृतैः कर्तव्या पुण्यवर्धिनी कल्हारकमलैश्चैव कुसुदैश्चाति
 शोभनेः चंपकैर्मालतीपुष्पैश्च कुंदैः शुभावहैः मंदारैश्चार्कपुष्पैश्च पूजाहं शिवप्रियैः अन्यैर्नानाविधैः पुष्पैश्च तु कालोद्भवैस्तथा
 धूपैर्नानाविधैः पार्थपुण्यवर्धनसाधकैः दीपास्तत्र प्रकर्तव्या घृतपूर्णान्नोदरमाः लेह्यपेयैस्तथा भोज्यैः स्वादुभिश्च शिवप्रियैः अन्यै
 र्नानाविधैरभ्यर्चयेत् तथा विप्रवरैस्ततम् नैवेद्यं तु प्रकर्तव्यं रोटकानां विशेषतः कर्तव्यं रोटकाः पंचपुरुषाहारमानकाः शालितंडुलपिष्टे
 न समभागेन वा पुनः द्वौ तु विप्राय दातव्यौ ह्यभ्यां वै भोजनं शुभम् एको देवाय दातव्यो नैवेद्यार्थं सदा बुधैः महेशाय च दातव्यं तां प्र
 लंस्तु मनोहरम् अर्घ्यदानं प्रकर्तव्यं धनसंपत्तिदायकम् पनसंनारिकेरं च पूगीजं वीरप्रूरकम् स्वर्जरीचशुभाद्राक्षामातुलिंगं म

नोहरम् अक्रोडानि च दाडिंबं नारिं गानि शुभानि च कर्कटी च शुभाशोक्ता अर्घ्यदाने मनोहरा अन्यैर्नानाविधैः पार्थवस्तु कालोद्भवैः
 शुभैः यः करोत्यर्घ्यदानं च तस्य पुण्यवदाम्यहम् इलांच सागरे र्मुक्तारं तैश्चान्यैर्मनोहरैः दत्ताय फलमाप्नोति तेन तत्फलमाप्नुया
 त् अनेनैव विधानेन तत्कार्यं व्रतसिद्धये पंचवर्षः तु कर्तव्यं मनुलं धनमीप्सुभिः पश्चादुद्यापनं कुर्यात् पूज्यो देवो महेश्वरः पूर्णेन विधिना वि
 प्रकर्तव्यं च शिवप्रियम् दारिद्र्यनाशनं पुण्यलक्ष्मीवृद्धिप्रदायकम् कर्तव्यं विधिवद्भक्त्या श्रोतव्यं तु कथानकम् गीतवाद्यादि सहितं कु
 र्याज्जागरणं निशि ततः प्राप्ताते विमले स्नात्वा पूजां समापयेत् पूर्वोक्तविधिना तेन कर्तव्यं शिवपूजनम् तत्सर्वं दापयेद्भक्त्या ब्रा
 ह्मणाय कुटुंबिने विप्राय वेदविदुषे वस्त्रालंकारभोजनैः गुरुसंपत्तिकं चैव ततो भक्त्या समापयेत् यन्मया कृतं संकल्पो ब्रते स्मि
 ब्राह्मणप्रभो तत्सर्वं पूर्णतां यातुं युष्मद्व्याविलोकनात् एवं यः कुरुते पार्थशास्त्रोक्तं रोटकव्रतम् अनायासेन सिध्यति हृद्याः
 सर्वे मनोरथाः स भर्तृकामहाना शिरोतिविधिवद्भूतम् पतिव्रता सकल्याणी जायते नात्र संशयः मया अनुष्ठितस्य साधमा
 सत्रयात्मकस्य विल्वव्रतारव्यस्य कर्मणः सांगता सिद्धये ब्राह्मणाय एतद्व्यायनप्रदानं करिष्ये ब्राह्मणं संपूज्य विप्राय वेद
 विदुषे चोत्रियाय कुटुंबिने नरकोत्तारणार्थं यशंकरः प्रियतां नमः इति दानमंत्रः इति शिवपुराणे विल्वरोटकसोमनाथव
 रकथाद्यापनम् अथाश्विनशुक्लपक्षे पदिदौहित्रेण मातामहश्चाक्षं कार्यम् तदुक्तं हेमाद्रौ जातमात्रे पदिदौहित्रे जीवत्यपि च मातु
 लं कुर्यान्मातामहश्चाक्षं पतिपद्याश्विने सिते इयं च संगव्यापिनी ग्राह्येति निर्णयदीपे उक्तम् पतिपद्याश्विने शुक्लदौहित्रे

ब्र. रा.
६

स्वेकपर्वणम् आहं मातामहं कुर्यात्सपितासंगवै सति जातमात्रोपि दौहित्रो जीवत्यपि हि मातुले प्रातःसंगवयोर्मध्ये याश्च युक्त्य-
तिपद्वेत् अत्र पिता इति विशेषणात् जीवसितृक एवाधिकारी अतएव पिंडरहितं कुर्यात् सुंडने पिंडदानं च प्रेतकर्म च सर्वशः
न जीवसितृकः कुर्यादुर्विणीयतिरेव च अत्रैव नवरात्रारंभः तत्र परविद्याग्राह्या तदुक्तं गोविंदार्णवे मार्कंडेयपुराणदेवीपुरा-
णयोः पूर्वविद्यातुयाशक्ता भवेत्यतिपदाश्विनी नवरात्रव्रतं तस्यां नकार्यं शुभमिच्छता देशभंगो भवेत्तत्र दुर्भिक्षं चोपजायते
नंदायां दर्शयुक्तायां यत्र स्थानं त्रपूजनम् तथा देवीपुराणे नदर्शकलया युक्ता प्रतिपच्चंडिकार्चने उदये हि सुहृता पित्राद्या सो-
दयकारिणी यदा पूर्वदिने शक्या भूत्वा परदिने पिच वर्धते च तदा भूत्वा संपूर्णत्वादमां विना यानि तु द्वितीयायोगनिषेधपराणि वच-
नानि श्रुतानि तानि तानि आह्वादिपराण्येव परदिने प्रतिपदोत्सवे तु अमायुक्ता पित्राद्या अमायुक्ता प्रकर्तव्येति नृसिंहप्रसादोदा-
हृतवचनान्यपि एतद्विषयाण्येव अत्र देवीपूजाप्राधान्यप्रधानं अष्टम्यां च नवम्यां च जगन्मातरं भविकाम् पूजयित्वा शिवने मा-
सि विशोको जायते नरः यती च ब्रह्मचारी च विधवा च रजस्वला नवरात्रं चोपवासमेकमुक्तं प्रयाचितम् चित्रावैष्टित्युक्ता चेत्-
ति पच्चंडिकार्चने तयोरंते विधातव्यं कलशस्थापनं ध्रुवम् प्रतिपद्या शिवने मासि भवेद् वैष्टितिचित्रयोः आद्यपादौ परित्यज्य प्रारभेत् न-
वरात्रकम् चित्रावैष्टित्युक्ता प्रतिपत्तु भवेन्नृप वैष्टित्या वापि युक्ता स्यात्तदा मध्यं दिने रवौ त्याज्या अंशास्त्रयस्ताद्यास्तुरीयां शोतु-
पूजनम् नवरात्रोत्थापनं कार्यम् न च कुंभाभिषेचनम् भास्करोदयमारभ्य यावत्तुदशनाडिकाः प्रातःकाल इति प्रोक्तः स्थाप-
नारोपणादिषु आद्या षोडशनाडीस्तत्कालः कुरुते नरः कलशस्थापनं तत्र अरिहं जायते ध्रुवम् दृष्ट्वै समाप्तिरष्टम्यां ह्यसेन-

६

प्रतिपन्निशि प्रारंभो नवचंज्यास्तनवरात्रमनोर्थवत् तिथिद्वौ तिथिहासे नवरात्रमथार्थकम् घटस्थापनविधिः प्रतिपदि प्रातर-
भ्यंगं कृत्वा देशकालौ संकीर्त्य ममेह जन्मनि दुर्गा प्रीतिद्वारा सर्वापहंति पूर्वकदीर्घायुर्विपुलधनपुत्रपौत्राद्यनवच्छिन्नसंतनिवृत्तिस्थिरल-
क्ष्मीकार्तिलाभशत्रुपराजयसदभीष्टसिद्ध्यर्थं शारदनवरात्रप्रतिपदि विहितं कलशस्थापनं दुर्गापूजाकुमारिपूजादिकरिष्ये इति संक-
ल्प्य तदंगगणपतिपूजनं पुण्याहवाचनं मातृकापूजनं नांदी आहं कृत्वा वरणं च करिष्ये ततो महीद्यौरिति मूर्तिं स्पृष्ट्वा ऋषयः सं-
वदंते इति यवान्निक्षिप्य आकलशो धितुं संस्थाप्य इमं मे गंगेति जलेनापूर्य गंधद्वारामिति गंधं ओषधय इति मर्वोषधौ कां-
डात्कांडादिनिदूर्वाः अश्वत्थे व इति पंचपल्लवान् स्यौ नाग्रथिवीति सप्तमृदः याः फलिनीरिति फलम् सहिरलो नीति पंचरत्नानि हिरण्यं
क्षिप्त्वा युवास्फवासा इति वस्त्रेण सूत्रेण वा वेष्ट्य पूर्णादूर्वाति पूर्णपात्रं कलशोपरि निधाय तत्र वरुणं च संपूज्य जीर्णान् नूतनां यां वापति मा-
यां दुर्गा मावाह्य पूजयेत् नूतनमूर्तिकरणे सुत्तारणं कुर्यात् अथ पूजा आगच्छ वरदे देवि देव्यर्पनिषूदनि पूजां गृहाण सः सुखी नम-
स्ते शंकर प्रिये सर्वतीर्थमयं वारि सर्वदेवसमन्वितम् इमं घटं समागच्छ तिष्ठ देवि गणैः सह दुर्गे देवि समागच्छ सान्निध्यमिह कल्पय च
लिङ्गां गृहाण त्वमष्टभिः शक्तिभिः सह इति आवाह्य शंखचक्रगदाहस्तैश्च भवर्णैश्च भासने मम देवि वरं देहि सर्वैश्वर्यप्रदायिनि स
हस्रशीर्षा हिरण्यवर्णा इत्यावाहनं नानाप्रभासमाकीर्णं नानावर्णविचित्रितम् आसनं कल्पितं देवि प्रीत्यर्थं प्रतिगृह्यताम् पुरुष
ए तांम आवह इत्यासनं गंगादि सर्वतीर्थभ्य आनीतं तोयमुत्तमम् पाद्यनेहं प्रदास्यामि गृहाण परमेश्वरि एतावा अश्वपूणी पा-
द्यं अमृतागंधसंयुक्तं फलपुष्पयुतं तव अर्घ्यं गृहाण दत्तं मे प्रसीद परमेश्वरि त्रिपादूर्ध्वं कांसोस्मितां हिरण्यं अर्घ्यं स गंगागो

दावरीचैवयमुनाचसरस्वती मयाआर्चमनीयार्थं मानीतंतोयमुत्तमम् तस्माद्विराज् चंद्राग्रभासां आचमनी पंचामृतमयानीतं प
योदधिसमन्वितम् घृतंमधुशर्करयाप्रीत्यर्थंप्रतिगृह्यताम् श्रुतिमंत्रः आप्यायस्वेति दधिक्राणवेति घृतंमिमिक्षेति मधुवाताक्क
४ स्वादुःपवस्वेति पंचभिर्मंत्रैः पंचामृतस्नानम् ज्ञानमूर्तेभद्रकालिदिव्यमूर्तेस्मरेश्वरि स्नानं गृहाण देवित्वं नारायणि नमोस्तुते यस्य
रूपेण आदित्यवर्णं स्नानं सूक्ष्मतंतुविनिर्मितं नानावर्णविचित्रितम् वस्त्रं गृहाण मे देवि प्रीत्यर्थंप्रतिगृह्यताम् तस्माद्यज्ञात्सर्वं क
ल्पिपासा उत्तरीयं अलंकारान्महादिव्यान्नानारत्नविनिर्मितान् गृहाण देवि देवित्वं प्रसीद परमेश्वरि अलंकारान्समं मलयादिस
मुद्रुतं कर्पूरागरुवासितम् मयानिवेदितं भक्त्या चंदनं प्रतिगृह्यताम् तस्माद्यज्ञात्सर्वं गंधद्वारा गंधं अक्षताश्चस्मरश्च कुंकु
मेन समन्विताः मयानिवेदिता भक्त्या प्रीत्यर्थंप्रतिगृह्यताम् अक्षतान् मंदारपारिजाताश्च पादलीके तकी तथा मारुतं मोगरं चैव शत
पत्राणि चंपकम् तस्मादश्वा मनसः कामसा पुण्याणि अहिरिवभोगैः कक् परिमलद्रव्याणि अथांगपूजा दुर्गायै नमः पादौ
पूजयामि महाकाव्येन गुल्फो मंगलायै जानुनी कात्यायिन्यै उरुं पू मद्रकायै कटिं कमलायै नाभिं शिवायै उदरं क्षमायै हृद
यं स्कन्दायै कंठं पू माहिसुरमर्दिन्यै नेत्रे उमायै शिरः पू विध्यवासिन्यै सर्वांगपूजयामि दशांगगुणुल्लूधूपचंदनागरुसंयुतं म
यानिवेदितं भक्त्या गृहाण परमेश्वरि यत्पुरुषं च द कर्तमेन प्रजाभू भूपं आज्यं च वर्तिसंयुक्तं वह्निना योजितं मया दीपं गृहाण
देवित्वं प्रीत्यर्थंप्रतिगृह्यतां ब्राह्मणोऽस्य आपस्वजंतु दीपं अन्नं चतुर्विधं स्वादुरसैः पट्टिः समन्वितम् भक्ष्यभोज्यसमायुक्तं प्रीत्यर्थं
प्रतिगृह्यताम् चंद्रमामनसो आर्द्रां पुष्करिणीं नैवेद्यं आचमनं मलयाचलसंभूतं कस्तूर्याच समन्वितम् करोद्धर्तनं कंदे विगृ

हाण परमेश्वरि करोद्धर्तनं इदं फलं मया देवि स्थापितं पुरतस्तव तेन मे सफला वाप्तिर्भवेज्जन्मनिजन्मनि नाभ्या आर्द्रां यः करिणीं फलं पूर्णा फ
लं महद्व्यं नागवत्यादलैर्युतम् कर्पूरेका समायुक्तं तांबूलं प्रतिगृह्यताम् तांबूलं हिरण्यगर्भेति दक्षिणां यजेन यज्ञः यः शुचिः प्रयत्नो
भू मंत्रपुण्यांजलिं अश्वदायै गोदायै धनदायै इत्यादिप्रार्थयेत् थिये जातः नीराजनं श्रीसूक्तं संपूर्णं पुण्यांजलिः संचहीनं क्रियाहीनं स
न्निहीनं स्मरेश्वरि यत्पूजितं मया देवि परिपूर्णं तदस्तमे माहिषघ्नं महाभाये चासुं डे सुंडमालिनि यशो देहि धनं देहि सर्वान् कामांश्च देहि
मे नमस्कारः ततोऽर्चस्विग्वरणं अथ कुमारीपूजा एकवर्षा तु या कन्या पूजार्थं तां विवर्जयेत् गंधपुष्पफलादीनां प्रीतिस्तस्यान
विद्यते मंत्राक्षरमयीं लक्ष्मीं मातृणां रूपधारिणीं नवदुर्गात्मिकां साक्षात्कन्यामावाहयाम्यहम् द्विवर्षकन्यामारभ्य दशवर्षातः
विग्रहा पूजयेत्सर्वकार्येषु यथाविध्युक्तमार्गतः कुमारिका द्विवर्षा तु त्रिवर्षा तु त्रिमूर्तिका चतुर्वर्षा तु कल्याणी पंचवर्षा तु रोहिणी षष्ठवर्षा
तु काली स्यात्सप्तवर्षा तु चंडिका अष्टवर्षा शां भवी चतुर्दशवर्षा तु चतुर्दशवर्षा तु दशवर्षा तु भद्रेति नामतः परिपूजयेत् प्रातः काले विशेषेण कृत्वा भ्यं
गसमाहितः आवाहयेत्ततः कन्यां मंत्रैरेभिः पृथक् पृथक् जगत्पूज्यं जगद्देव्यं सर्वशक्तिस्वरूपिणी पूजां गृहाण कोमारी जगन्मार्तनमोस्तुते
प्रतिपदमारभ्य दशमीपर्यंतं पूजयेत् एवमग्रेपि त्रिपुरां त्रिगुणां धारां त्रिमार्गं ज्ञानरूपिणीं त्रैलोक्यवर्दितां देवीं त्रिमूर्तिपूजयाम्यहम्
द्वितीयां कल्यात्मिकां कल्यातां कारुण्यहृदयां शिवाम् कल्याणजननीं नित्यां कल्याणीं पूजयाम्यहम् तृतीयां अणिमादिगुणाधारां
आकाराद्यक्षरात्मिकाम् अनंतशक्तिभेदां तारोहिणीं पूजयाम्यहम् चतुर्थीं कामचारीं कामरात्रिं कालचक्रस्वरूपिणीं कामदां करुणा
धारां कालिकां पूजयाम्यहम् पंचमीं उग्रहारां चोग्ररूपां दुष्टास्त्रनिर्वाहिणीं चार्वर्गीं चंडिकां लोके पूजितां पूजयाम्यहं षष्ठीं स

दानंदकरींशांतांसर्वदेवनमस्कृताम् सर्वभूतात्मिकांलक्ष्मींशांभवीं पूजयाम्यहम् समम्यां दुर्गमेतुस्तरेयुदेभ्यदुःखविनाशिनीम् पूजयामि स
 दाभक्त्यादुर्गादुर्गातिनाशिनीम् अष्टमीं संदरींस्वर्णवर्णांसांसर्वसौभाग्यदायिनीं सप्तमंजननींदेवींसुभद्रां पूजयाम्यहम् नवम्यां इति कु
 मारीपूजनम् अष्टरात्रेनदोषोयंनवरात्रंतिथिद्वये सूतकेपूजनंमोक्तंजपदानंविशेषतः देवीसुहृश्यकर्तव्यंतत्रदोषोपनिविद्यते रजस्वलांत-
 थाशौचेबाह्येभ्यस्तपूजयेत् गंधालंकारतांबूलपुष्पमालातुलेपनम् उपवासंनदुष्यंतिदंतधावनमंजनम् इतिआश्विनशुक्लपतिप
 ल्हत्यम् अथकार्तिकशुक्लपतिपत्तापूर्वाग्राह्या पूर्वविद्याप्रकर्तव्याशिवरात्रिर्वेदिनम् वत्सरादौवसंतादौचलिराज्येतथैवच तैत्ति-
 र्भ्यंगमकुर्वाणोनरकंप्रतिपद्यते प्रातर्गोवधनः पूज्योद्धूतंचापिसमाचरेत् पूजनीयास्तथागावस्त्याज्यंदोहनमंजसा अथकथा ॥
 वाल्मिल्याउचुः प्रतिपद्युदयेभ्यंगंहत्वानीराजनंततः सवेपःसत्कथागीतैर्दानैश्चदिवसंनयेत् शंकरस्ततदाद्धूतंससर्जसूक्तमनो
 हरम् कार्तिकेशकूपक्षेतुप्रथमेहनिसत्यवत् प्रत्यवाचवचश्चेदंदेवींप्रतिसदा शिवः कालक्षेपायकेषांचित्केषांचिद्नहेनवे केषांचि
 द्ननाशायपश्यद्यूतंहृतंमया तस्यत्वंकौतुकंपश्यभवनंलापयाम्यहम् उद्धृत्यंकीडितंताभ्यांभवान्याचजितंतदा पुनर्हितीयभवनं
 लापितंनिर्जितंतथा पुनस्तृतीयभवनंलापितंनिर्जितंतथा पुनर्द्वितीयपुनःपन्नगबंधनम् शशिलेखांडमरुकंदृषभंचायजीज
 जयत् निर्गतस्तुहरीगेहाक्षीरवल्कलधारकः गंगातीरेसमागतस्तस्योचिंतासमन्वितः तस्मिन्क्षणेकार्तिकेयः खेलितुंचगतः कचि
 त् गंगातीराद्ययौगेहमपश्यत्यथिशंकरम् इषकुहं विरक्तंचननामचरणोपितुः तेनापिसुर्धाचाघातःपुत्रयाहिगृहंस्तरवम् त
 वमात्राजितंश्चाहंगच्छामिगहनंवनम् स्कंदउवाच कथंमात्राजितोदेवोवनंकस्याच्चगच्छति अहमध्यागमिष्यामित्यसादौसे

वयाम्यहम् शिवउ विजित्यतवमात्रातुक्षणंतस्येयमत्रैवे ममलोकेतथेत्युक्त्वाकचिद्वृत्ताम्यहंततः स्कंदउवाच मागच्छत्वंमहादेवद्यूतमार्गंप्रदर्शय ॥
 आनीयतेमयाजित्वासर्वतवधनादिकम् शिवेनापितथेत्युक्त्वाद्यूतमार्गःप्रदर्शितः स्कंदोपिगृहमागत्यपार्वतींवाक्यमब्रवीत् स्कंदउवाच देविदेवो
 गतःकासौदृषभोवैवसंस्थितः शीर्षेचनविभुःकस्माच्चातःसत्यवदाद्यमे देव्युवाच स्वयमेवहृतंद्यूतंस्वयमेवपराजितः स्वयमेवजितःक्रोधात्सा
 र्थ्यतांसकथंमया स्कंदउवाच मयासहक्रिडितव्यंकथंतांकीडितंत्विति देव्यकीडितेनसाद्विततःस्कंदेननिर्जितं मयुरेणदृषस्तस्याःशक्त्यापन्नगबंध
 नमृद्वर्षेणदुंततोधिगंतस्सर्वेतेननिर्जितं कौपीनान्निर्जितंचर्मगृहीत्वानदुपाययौगंगातीरेयत्रशिवस्तत्रागत्यन्यवेदयत् ततोदेवीसमीपेतु-
 विम्वराजःसमाययौ किमर्थेभ्यान्नवदनादेविजातासितद्वद देव्युवाच मयाजितोमहादेवःसतुगेहादिनिर्गतःआयास्यतिदृषाद्यर्थमिति
 संचिंत्यसंस्थितं तवमात्रातुतजित्वासर्वतस्मैनिवेदितं नायास्यत्यधुनादेवइतिचिंतापराभ्यहम् गणेशउ देविक्षययमेद्यूतंनेषामिभ्यातरं
 हरम् आनयिष्यामिसामग्रीयद्यहंस्यात्सतस्तव सगृहीत्वापाशयुगंयद्यहंस्यात्सतस्तव इतिपुत्रवचःश्रुत्वातस्मैद्यूतमशिक्षयत् दृष्ट्वाह स्वायच
 देवःस्कंदोयत्रव्यवस्थितः गणेशउ मयानीताविमोपाशौसारिकानाद्यमेवच कीडितंमयासाद्विदेवस्यायेममाग्रज इतिभातृवचंश्रुत्वाउमा
 भ्यांकीडितंतादौमृषकेनबलीवर्दोमयूरंचायजीजयत् शिवस्यसर्वविषयंस्कंदस्यचतथैवच गृहीत्वासतुविम्वेशस्तत्कालंपार्वतीययौ पार्वत्य
 पिचसंतुष्टागणेशंवाक्यमब्रवीत् सम्यक्कृतंतयापुत्रनानीतोसोमहेश्वरःसामदानादिकंरुत्वाआनयावमहेश्वरम् तथेत्युक्त्वागणेशोसोसमा
 रुद्यचमूषकम् त्वरितंचाययौतत्रगृहेनेतुंमहेश्वरम् इश्वरस्तसमुत्थायहरिद्वारंसमागतः नारदरितहृत्तांतोविष्णुस्तत्र-
 समागतः विष्णुरुवाच अस्मांविद्यकुरुशिवएकाक्षोहंभवाम्यहम् एकश्चासावक्षःपाशकइतिविग्रहेपिपरिनिहितरूप-

त्वात्काणोभवेतिशब्दलम् रावणेनतथेयुक्तंकाणोभवजनार्दन विष्णुरुवाच ओतुवत्यश्यसेमांस्तस्मादोतुर्भविष्यसि नारदउवा-
 देवसिदंमहत्कार्यमायातिसगणेश्वरः ज्ञातुमवभवहु तंमूषकस्तस्यधर्षतां इतिश्रुत्वानारदस्यवचनंरावणोगतः कुर्वन्मार्जारवच्छब्दं
 मूषकोसौपलायितः मूषकस्तस्यगणपः शनैःशनैरुपाययौ जातोविष्णुःपाशइतिदूरतस्तद्विलोकिताम् प्रणिपत्यमहादेवं विनया-
 नतकंधरः गणेशउवाच आगम्यतां देवगेहं देवीमानपुरःसरम् यदिनायासिगेहेत्संप्राणास्त्यतिचांबिका त्वय्यागतेमयासर्वं
 कार्यमेतदुपायनम् महादेवउवाच एषाचक्षामयाविद्याऽधुनागणपनिर्मिता अनयाक्रीडितेदेवीआगमिष्येगृहंतदा गणेशउवा-
 सर्वथेवक्रीडितव्यं देवानास्त्यत्र संशयः आगम्यतां गृहं देवं भानरांयाहिमाव्रज इतिस्यवचश्रुत्वा ईश्वरः सगणोययौ नारदोपिगत
 स्तत्रमहोत्तुरपिचागतः उपविष्टास्तकैलासेदेवास्तत्र समागताः हृत्वादेवीं प्रहस्यदौमहेशोवाक्यमब्रवीत् यस्मिन्विद्यामहादेविगंगाद्वारे
 विनिर्मिता अनयाजयसेत्वं चतदात्वं सत्यभाषिणी देव्युवाच हृष्याद्यतवसामग्रीमयेयंलापिताशिव त्वयाद्विलाप्य तेब्रूहिदृश्यस्व
 सद्गोमताः इतिश्रुत्वावचस्तस्याः प्रैक्षताधोमुखंहरः तस्मिन्क्षणेनारदेनस्वकौपीनं समर्पितम् वीणादंडश्चोपवीतमनेनसितामिति
 सदाशिवः प्रसन्नोभूत्क्रीडनं समचक्रतुः यद्यद्याचयतेरुद्रः स्तथाविष्णुप्रजायते यद्यद्याचयतेदेवीविपरीतापतत्यसौ स्वकीयाभ
 रणाद्यं च महादेवेन निर्जितम् स्कंदालंकारिकं सर्वं पुनरासं हरेण च ततो गणेशः प्रोवाच वाक्यं सदसिगर्वितः न क्रीडितव्यं हे मातः पा
 शोलक्ष्मीपतिः स्वयम् कृतो हरेण सर्वस्वं ते हरिष्यति मत्पिता इति पुत्रवचश्रुत्वा पार्वती क्रोधमूर्च्छिता तथाविधाय मालोक्य रावणो
 वाक्यमब्रवीत् रावणउवाच पापिष्टेनाद्यशसो रिग्दुर्दुहेन विष्णुना अधर्मेयं न कर्तव्य इत्युक्तं ते मयायतः देव्युवाच सर्वा

न प्रापिष्येत्साहं धूर्तानेतामहाबलान् सामर्थ्यं पश्य मे पुत्रय मेत्यागं फलं तथा देवयस्मादवलयाकपटं च हतं त्वया तस्मात्सदास्तुते मूर्धा
 गंगाभारं यपीडितः इतस्ततः कुचेष्टं त्यतः शिष्यसेमुने स्वमेपिते सुखं स्त्रीणां न कदापि भविष्यति यतः कृत्वा त्वं बलया सह माया त्वया ह
 रे एष वै रावणो यंतव भार्यां न विष्यति एष वै रावणविनायः अयं पुनस्तव भार्यां न विष्यति संबंधद्वयादेतदिदं प्रयोगो दुष्टः हि मामां मातरं पु
 त्रबालकत्वं त्वया कृतम् अतस्त्वं न युवा ह्यसौ बाला गवभविष्यति गणेशउवाच अनेन चोत्तुः पुणमूषकोयं पलायितः मध्ये मार्गे हतं विप्रं श
 पै नं राक्षसाधमम् देव्युवाच यस्माद्विघ्नं त्वया कृतं मद्बालकस्य तु तस्मादयं तवरिपुर्विष्णुस्त्वांघातयिष्यति इति देव्यावचश्रुत्वा स
 र्वैः संकुदमानसाः देवीशापे मनश्च कुर्वाद्वाक्यमब्रवीत् नारदउवाच कोपं कुर्व तुमा देवानेयं शय्या कदाचन सर्वेषामादिमा
 येयं यथायोग्यं फलं प्रदा नायशाप उमादेव्यः स्मर्तव्यास्तु विचक्षणैः गंगासदातिष्ठति रुद्रमस्तके बलाद्रमां वानयतु क्षपाचरः जाया
 हरः स्याथ यथोचिता मुतिश्चानं गतुष्णारहितः कुमारः अहं ममाभिधरिणीं न स्थानं व्यंतपोधनेः सम्यक् देवित्वया प्रोक्तं शण्विदानीं वचो
 मम सर्वक्रोधापनुत्यर्थं न नर्तुनिपुंगवः कलानादं चकारो ज्येष्ठो ह्रीं ह्रीं च ब्रवीत् तस्य चेष्टां विलोक्याथ सर्वहर्षमवाप्नुयुः देव्युः भो
 भो विदुषव ये हतकृत्योऽसिनारद विदुषकः विनोदकृत् वरं वरय भद्रं ते यद्यन्मम सिरों चने नारदऽऽचार्यं तु वरं सर्वकोवाक्षिं चाचयिष्य
 ति सर्वे ते याचयिष्यन्ति यथा श्रेष्ठं भुवंतु तत् शिवऽऽ सर्वसंक्षम्यतां देवि जितं यदुषमादिकं त्वया यातुं दूतशतैर्न ग्राह्यं जगदंबिके देव्युवाच
 मास्तु त्वया समं नाथ स्वमेपिमम चानरं एतदेव वरं मन्वे क्रोधो मा मृन्ममोपरि कर्तिकेशुकूपक्षेत्तु मयमेहमि सत्यवत् जयोलब्धो मया
 ततः सत्येनैव महेश्वर तस्माद्भूतं प्रकर्तव्यं प्रभाते तच्च मानवैः तस्मिन् द्यूते जयोयस्य तस्य संवत्सरं जयः विष्णुरुः अहं यं कर्ति

रिष्यामि श्रेष्ठं बालपुत्रमेव वा तथा तथा भवतु सवरमेनं वदाम्यहम् स्वंद उवाच सदा मनस्तपस्यायां मम तिष्ठतु देवताः कदापि विषये मा
स्तु देय एष वरो मम गणेश उवाच संसारे यानि कार्याणि तदा दौममपूजनात् यांतु सिद्धिं मम कृपां विना सिध्यंतु मा क्वचित् रावण उवाच
द्वारस्यानसामर्थ्यं मम शीघ्रं भवत्विति सदा शिवे सदा चास्तु भक्तिर्मेव्यभिचारिणी नारद उवाच कुन्दा कुन्दा श्वये केचिन्मूर्ख मूर्खश्च
येजनाः महाकथं सत्यमित्येव मानयंतु सदा साराः इत्युक्त्वा तर्हि ताः सर्वदेवतारुद्रपुरोगमाः तस्मात्प्रतिपदि द्युतं कुर्यात्सर्वोपदेज
नः द्युतं निषिद्धं सर्वत्र हित्वा प्रतिपदं बुधाः स्वस्योद्यमादि ज्ञानाय कुर्याद्द्युतं ततश्चित्रः विशेषवच्च भोक्तव्यं सत्तद्विबोहाणैः सह प
क्वान्नादिविशेषमित्यर्थः योषिता भिष्यसहितं नेयासाच भवेन्निशा ततः संपूजयेन्मानैरंतःपुरसुवासिनीः पदातिजनसंघा
तान्नयेवयैः कटकैः शभैः स्वनामांकैः स्वयं राजा तोषयेत्स्वजनान्पृथक् वृषभान्महिषांश्चैव युध्यमानान्परेः सह गजान्श्चाश्वयोश्च
श्वपदातीन्समलंकृतान् मंचारूढः स्वयंपश्येन्नटनर्तकचारणात् युधापयेच्चासयेच्च गोमहिष्यादिकं तथा ततो परार्धसमये पू
र्वस्यादिशिकाश्रयप मार्गपालीं प्रवधीयात्तुंगेभ्योपि पादयोः पालीं कुशमयीं दिव्यालं वकैर्बहुभिर्नयेत् दर्शयित्वा गजामश्वान्साय
यमस्याकृतेनयेत् कृतहोमैर्द्विजैर्द्वैश्वर्धीयान्मार्गपालिकां मार्गपालिनमस्तेस्तु सर्वलोकसुखप्रदे विधेयैः पुत्रदाराद्यैः पुन
रेहि त्रतस्य मे नीराजनं च तत्रैव कार्यं राज्ञ्यप्रदम् मार्गपालीसमुल्लिख्य नीडजीस्तस्मिन्स्वरान्विताः तस्मादेतत्सुर्वीतद्यु
ताद्यं विधिपूर्वकम् इति सनत्कुमारसंहितायां द्युतविधिः तत्रैव बालखिल्या उवाच पूर्वविधाप्रकर्तव्या प्रतिपदलिपूजने
वर्धमानातिथिर्नंदायदासाध चयात्मिका द्वितीया वर्धगाभित्वा दुत्तरा तत्र चोच्यते बलिमालिरव्यदैत्यैर्द्वंद्ववर्णकैः

पंचरंगकैः गृहमध्यमशालायां विंध्याकां त्यासहासितम् जिह्वा चार्चसिणी प्रांते करयोः पादयोः स्तले रक्तवर्णेनास्यकेशाः कृष्णेनैव
समालिखिते सर्वांगपीतवर्णेन शस्त्राद्यं नीलवर्णकः वस्त्राद्यं श्वेतवर्णेन यथाशोभं प्रकल्पयेत् सर्वाभरणशोभायां द्विभुजं नृप
चिह्नयुक् लोकोलिरिव हृह स्यांतः शय्यायां शुकृतं दुलैः मंत्रेणानेन संपूज्यो षोडशैरुपचारकैः बलिराजनमस्तस्य दैत्यदानपू
जिता इन्द्रप्रभो मराराते विष्णुसांनिध्यदोभव बलिमुद्दिश्य दीयते मूनिदानानि पुंगवाः यान्यहा न्यक्षयाण्याहुर्मयैतत्संप्रदर्शि
तम् कौमुदीतिर्वलेयस्मादीयते स्याद्युधिष्ठिर पार्थिवे द्वैर्मुनिवरास्तेनेयं कौमुदी स्मृता योयादृशेन भावेन तिष्ठत्यस्यां युधि
ष्ठिर हर्षदेन्यादिरूपेण तस्य वर्षेपिया तियः बलिपूजां विधायैव पश्चाद्भौक्रीडनं चरेत् गवां क्रीडादिने यत्र रात्रौ दृश्येत चंद्रमाः
सोमो राजापशून् हंति स्मरभीः पूजकांस्तथा प्रतिपददर्शसंयोगे क्रीडनं च गवां मत्तम् परविधेयुयः कुर्यात्पुत्रदारधनक्षयः अलं
कार्यस्तदा गावो ग्रासाद्यैश्च स्मरर्चिताः गीतवादित्रनिर्घोषैर्नीयेन्गरबाह्यतः आनीय च गृहं पश्चात्कुर्यान्नीराजनं विधिम्
अथ चेत्प्रतिपदस्त्वत्यानारीचीराजनं चरेत् द्वितीयायां तदा कुर्यात्सायंकमलमालिकाम् एवं नीराजनं कृत्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते
प्रतिपत्पूर्वविधेव दृष्टिकाकर्षणो भवेत् कुशकाशमयीं कुर्याद्दृष्टिकां सृष्टदानवाम् देवदारे नृपद्वारे च वानेया चतुष्ये तामेक
तोराजपुत्राहीनवर्णास्तथैकतः गृहीत्वा कर्षयेयुस्तान्स्तथासादं मुहुर्मुहुः समसंख्याद्वयोः कार्यो सर्वपिबलवत्तराः जयो वही
नजातीनां जयो राजस्तु वत्सरम् उभयोः पृष्ठतः कार्ये रस्वास्वाकं करोपरि रस्वांते योनयेत्तस्य जयो भवति नान्यथा जयचिन्हा
भिदं राजा विदधीत प्रयत्नतः सनत्कुमारसंहितायाम् बालखिल्या उवाच कार्तिकस्य सिते पक्षे अन्नकूटं समाचरेत्

गोवर्धनोत्सवश्चेवशाविष्णुः प्रीयतामिति कर्षयउचुः कोसोगोवर्धनोनामकस्मान्परिपूजयेत् कस्मान्दुत्सवः कार्यकृतेकिंच
फलंभवेत् वालखिल्याउचुः एकदाभगवान्कृष्णोगतो गोपालकैः सह गृहीत्वागाः प्रतिपदिकार्तिकस्यगतां वने तत्रनानाविधाखो
कागोप्यश्वासहस्रशः गोवर्धनसमीपेतु कुर्वन्त्युत्सवमादरात् स्वाद्यंलेह्यं चोष्यं चपेयंनानाविधं कृतं कृतानगास्तथानाना
संतिचपुरेजनाः नानापताकाः संगृह्यकेचित्सावंतिचायतः केचिद्गोपाः प्रनृत्यन्तिस्तुवंतिचनथापरे इतस्ततोविताजानितोरणा-
निसहस्रशः दृष्ट्वैतत्कोतुकं कृष्णोवाक्यमेतदुवाचह कृष्णउः उत्सवः क्रियतेकस्यदेवताकाचपूजने पक्वान्मरवादनाचार्यकल्पितो
वोत्सवोयुना नभस्ययति येदेवास्तेभ्योन्नंतुप्रदीयते प्रत्यक्षभोजिनोदेवास्तेभ्योन्नंतुप्रदीयते दृष्ट्वेहशीभवदुक्षिं गोपालावेधसा
कृताः गोपालाउचुः एवंमावदकृष्णं त्वंहवतु मेहोत्सवः वार्षिकक्रियतेस्माभिर्देवैर्दस्यचतुष्टये इमंपूजयमद्वैतेभविष्यतिनसंश
यः अद्यकुर्वेतिदेवैर्दस्यहोत्सवमिमंनरः कुर्वेदितिप्रतिजानातीतिविशेषः इलोपआर्षेः नर इतिगजलक्षणम् दुर्भिसंचतथा-
दृष्ट्वैदेशेतस्यनजायते तस्मात्त्वमपिकृष्णाचकुर्वस्वमनेकथा कृष्णउवाच अयंगोवर्धनः साक्षादृष्टिसौमिष्यकारकः मथुरास्थे
व्रजस्थेऽथपूर्वचार्यमपूजितः यदायदासंकटंमेमहदागत्यजायते तदानदापूजयामिहश्यंगोवर्धनं गिरिम् श्ववणेऽथवणेक
र्णे २ गोपावार्ताकुर्वेतिक्वित्तिदम् तेषामध्येकेश्विदुक्तं कृष्णोक्तंक्रियतामिति यदास्वादतिचान्नंचेन्नगोगोवर्धनस्तदा तदा
कृष्णोक्तमखिलसत्यमेवभविष्यति सर्वएवतद्गोपाविनिश्चित्यचनंदजम् वचनं प्राहुरित्थंचेन्नश्चयोस्तिनदाकुरु सर्वं
मयणीर्षत्वागोवर्धनमहोत्सवम् ततः कृष्णस्तथेयुक्ताउत्सवेकृतनिश्चयः नानासामयिकंचक्रुर्यथोक्तंनंदसूनुना नाना-

वस्त्राणिपात्राणिचास्तृ नानिगद्यतः तत्रदनन्पुंजस्तथागोवर्धनोमहान् भक्तसुपानिशाकांश्चकांजिकंवटकांस्तथा रो
टकाः पूरिकाद्यंचलडुकाभंडकादिकम् दुग्धंदधिघृतंक्षौद्रंलेह्यंचोष्यंतथाभिषम् कृत्तिकाद्यंसर्वमपितचदत्तावचोव्रीत् कृ
ष्णउवाच मंत्रंपठित्वागोपालानेत्रेसंमीलयंतुच गोवर्धनेनभोक्तव्यंसर्वमन्नसंशयः कृष्णउवाच गोवर्धनधराधारगोकुल
चाणकारक बहुबाहुकृतछायागवांकोटिप्रदोभव लक्ष्मीर्यालोकपालानांधेनुरूपेणसंस्थिता घृतंवह्नियज्ञार्थेममपापंभ्यपोह
तु पतंस्त्रित्यंमंत्रयुगंसर्वमुद्रितलोचनाः कृष्णो गोवर्धनंविश्यसर्वमन्नमभक्षयत् भक्षणावसरेकैश्चिजनेर्हृष्टो गिरिस्तदा अ
तीवाभूत्तदाश्चर्यतच्चेतसिसुतीश्वराः ततोनाडीद्वयात्कृष्णो गोपालाक्यमुवाचसः अहोगोवर्धनेनावक्षणा द्रुक्तमिदंस्कृतम्
पश्यंतुसर्वेगोपालाः प्रत्यक्षोचंनसंशयः यद्यस्ति सुखवांछावः कुर्वन्त्यस्यमहोत्सवं इतिश्रुत्वावचस्तस्यसर्वेविस्मितमानसाः ॥
गोवर्धनोत्सवंचक्रुरिंद्राद्यतगुणंततः इंद्रोत्सवंद्रुहकामः समागच्छतनारदः गोवर्धनोत्सवंदृष्ट्वादेवेंद्रस्यसभांययौ देवेंद्रेणक
तातिथ्योवारंवारंप्रणोदितः नोवाचवचनंकिंचिदेवेंद्रः प्रत्यभाषत् इंद्रउवाच शुष्माकंकुशलंविप्रवर्ततेवानवेतिवा मदये
कथ्यतांदुरवंसुनीश्वरहराम्यहम् नारदउवाच अस्माकं किमुनींद्राणां इतिदुःखस्यकारणम् परंगोवर्धनः शैलः शक्रोजातो-
विलोक्यते त्वदुत्सवेपूज्यतेसौगोपालेर्गोकुलेहरे अतः परंयज्ञभागान्गृहिष्यतिसएवहि इंद्रासनंतर्धेद्राणीकमासेवगृही
ष्यति यस्यवीर्यंचशस्त्रंचतस्यराज्यंप्रजायते किमस्माकंमुनींद्राणांचएवेंद्रासनेभवेत् वर्षाद्दामासषट्काद्द्वयसौस
भागतः इत्यमुक्त्वाचदेवेंद्रंययौनारदोमुवि इत्यनारदवाक्यंचश्रुत्वाशक्रोभ्यभाषत् अहो आवर्तंसवर्ताद्रौण नीलक

पुष्पाः सर्वमेधाजलं गृह्यकरकाभिः समन्वितं प्रचोतु गोकुलेशीघ्रं मारयन्तु च यादवान् गोवर्धनं स्फोटयन्तु वज्रपातेरनेकशः पान
यन्तु च गाश्वापि गृहाण्युच्चादयन्तु च ततो धनघटाघोषो गोकुले मृत्पुनीश्वराः जात आरादं धकारो मध्याह्न समये तदा कपिताः
पादपाः सर्वैकमकांडमुपस्थितम् ववर्षुर्बहुपानीयं करकाभिस्तदाधनाः प्रादवउवाच हाहूणा हूणा हे हूणा किमिदानीं वि
धीयताम् मृताः स्मयादवाः सर्वैकपितोयं हि वासवः कृष्ण उवाच निमील्यालीणि भोगोपाध्ये यो गोवर्धनो नगरावर्त्तास
गवाजिनान्योस्ति जगती तले इत्युक्ते सा त्वत्तं शैलं तत्तले स्थापितास्तु ते ततः प्रोवाच वचनं गोपायनिबलाग्रजः श्रीकृष्ण
उवाच अहो गोवर्धनं नैनं तस्य लंदतं व्रजव्रज अन्यः कोस्ति स्थलं दानुं मत्स्यक्षोयं न गोत्तमः एवं सप्तदिनं तोयं हृदि मुमलधार
या नानादेशाय युर्नाशनं गोपाः शरणं ययुः गोवर्धनस्य तां प्रेव कृष्णो नित्यं प्रयच्छति पक्वान्निच गोपेभ्यस्तत्र ते सुखमाप्सताम् ॥
इत्येवं कोतुकंदं स्वासत्यलोकं ययौ मुनिः ब्रह्मभूतं किंप्रसुप्तो मिजायते सृष्टिनाशनम् तस्माद्दीर्घगोकुले त्वंगत्वा हृदि निवारय
ब्रह्मोवाच किमर्थं जायते हृदिः कथं सृष्टि विनाशनम् कश्चिद्देवः समुत्पन्नः सर्वमारया हि मे मुने नारद उवाच नो
त्यन्नो देवराट् कश्चित्पुत्रः शक्रोत्सवो मुनि यादवैरिति संकुटं इन्द्र एवं प्रवर्षति इति तस्य वचनं सुत्वा हंसमारुह्य वैविधिः आ
गतो यत्र शक्रोस्ति कोथा देवः प्रवर्षति ब्रह्मोवाच कथं व्यवसिता बुद्धिरीदृशी ते स्मरेश्वर त्रैलोक्यनाथो भगवान् निर्जन्यः
कथं त्वया एकयैव करं गुल्या पश्य गोवर्धनो धृतः ईर्ष्या कथं तेन साकं त्वया शक्रविधीयते इति ब्रह्मवचनं सुत्वा मेघान्मस्तभ्यवाम
वः प्रणिपत्य च तं कृष्णं शक्रो वचनमब्रवीत् संतव्यामत् कृतिर्विष्णो दामोहं शरणागतः यद्वोचते तत्प्रदेयमपराधापनुत्तये ॥

कृष्णोवाच अज्ञात्वा तव सामर्थ्यं गोपालै रचितं त्विदम् एषां दंडस्तु योग्यो यं सम्यगेव त्वया कृतः अहं कर्त्तव्यां ते भ्राता तवाज्ञापरि
पालकः शरणागतजातीनां रक्षणं तु मया कृतम् यदि प्रसन्नो देवेश उत्सरोधं प्रदीयताम् गोवर्धनाय गिरये गोकुलं रक्षितं यतः श
क्रोपि च तथैत्युक्त्वा तत्रैवांतरधीयत गते शक्रे गिरींद्रं तं संस्थाप्य हरिरब्रवीत् कृष्ण उवाच गोपाः पश्यं तु महात्म्यमद्भुतं शैल
जंतुयत् अद्यारभ्य प्रकर्तव्यो महागोवर्धनात्सवः गोवर्धनेन शैलौ न निरिवलानुधराधृता एतस्मात्समजानद्भिः कथं संकीडितं पु
रा अद्य प्रवर्तं राजस्तु सर्वे ब्रूतममाग्रतः एतत्सेवाप्रभावेन बलं लब्धं मया महत् प्रति संवत्सरं तस्मादन्कूटं विधीयतां गवां
भवति कल्याणं पुत्रपौत्रादि संततिः ऐश्वर्यं च सदा सौख्यं भवेद्गोवर्धनोत्सवात् कृतं यत्कार्तिके स्नाने जपहोमार्चनादिकम् स
र्वनिष्कलता मेति नो कृते पर्वतोत्सवे एवमुक्त्वा स्तुते गोपाः सत्यं सर्वममन्यत ययुः कृष्णादयः सर्वे न वमेहनि गोकुले वालरिप
त्युत्तुः इत्येतत्सर्वमारव्यातमस्माभिस्तमुनीश्वराः श्रीकृष्णस्य तु संतु स्थात्यन्कूटं विधीयताम् नाना प्रकारशाकादिदे
शका लोड्गवानि च पक्वान्निविचित्राणि कुर्यात्तन्नुसारतः सर्वान्नपर्वतं कुर्यात्कृष्णाय निवेदयेत् गोवर्धनं स्वरूपा
यमंत्रो कृष्णोदितो पठन् यत्कृष्णरूपकृतेति मंत्रौ एवं यः कुरुते मर्त्यो विष्णुलोकमहीयते इति श्रीसत्कुमारसंहितायां
प्रतिपत्कृत्यम् अथ द्वितीयाव्रतानि तत्र कार्तिकशुक्ल द्वितीयाय मर्दितीया सा अपराणहव्यापिनी या ह्या उर्जैशुक्ल
द्वितीयाया मपराः णहे च ये वमम् स्नानं कृत्वा भानुज न्यायमलोकं न पश्यति उर्जैश्च शुक्ल द्वितीयायां पूजितं स्तर्पितो यमः
वेष्टितः किं नरेह्यै स्तस्यै यच्छति वांछितम् इति स्कंदात् दिनद्वये अपराणहव्यासौ वा परैर्वेति युग्मवाक्यात् पथमेवावणे

मासिनथाभाद्रपदेपरा तृतीयाश्वयुजेमासिचतुर्थीकार्तिकीभवेत् श्रावणेकृष्णपक्षेमासिचतुर्थीकार्तिकीभवेत् आश्विनेपक्षेमासिचतुर्थीकार्तिकीभवेत्
कार्तिकेयाम्यतामनेति चतस्रोद्वितीयाउपक्रम्यप्रथमायांकिंचित्सायश्चित्तं द्वितीयायांसरस्वतीपूजा तृतीयायांश्रावणंनवम्य
चतुर्थीयमपूजनम् कार्तिकेशकूपक्षेतुद्वितीयायांयुधिष्ठिर यमोयमुनयापूर्वभोजितःस्वगृहेर्चितः अतोयमद्वितीयेयंवि
पुलोकेषुविद्युता अस्यानिजगृहेपार्थनभोक्तव्यमतोनरैः यत्नेनभगिनीहस्ताद्वोक्तव्यंपुष्टिवर्धनम् दानानिचप्रदेयानिभगिनीभ्ये
विशेषतः स्वर्णालंकारवस्त्राभ्यपूजासत्कारभोजनैः सर्वाभगिन्यःसंपूज्याअभावेपतिपन्नकाः तत्स्थानेनमाता पितृव्यभगिनी
हस्ताभ्यमायांयुधिष्ठिर मातुलस्यसुताहस्ताद्वितीयायांयुधिष्ठिर पितुर्मातुःस्वसुश्चैवतृतीयायांतयोःकृतात् भोक्तव्यंसह
जायाश्चभगिन्याहस्ततःपरम् सर्वाभगिनीहस्ताद्वोक्तव्यंवलवर्धनम् धन्यंयशःस्यमायुष्यंधर्मकामार्थसाधकम् तस्यांतिथौ
यमुनयायमराजदेवःसंभोजितोनिजकराल्वसृसौहृदेन तस्यांस्वसाक रतलादिहयोभुनक्तिप्राप्नोतिस्त्वधनधान्यमनुत्तमं
सः इतिहेमाद्रौभविष्येयमद्वितीयाविधिः अथकथा वालखिल्याउचुः कार्तिकस्यसितेपक्षेद्वितीयायम संज्ञिता
तत्रापराणहेकर्तव्यंसर्वथैवयमार्चनम् प्रत्यहंयमुनागत्ययममप्रार्थयत्पुरा भ्रातर्ममगृहेयाहिभोजनार्थंगणावृतः अद्यश्वे
वापरश्वोवाप्रत्यहंवदतेयमः कार्यव्याकुलचिन्तत्वादवकाशोनजायते तदैकदायमुनयाबलाकाराभिमंत्रितः सगतःका
र्तिकेमासिद्वितीयायांसुनीश्वराः नारकायजनान्मुक्त्वागणैःसहरवैःसुतः कृतातिथ्योयमुनयानानापाकाकृतास्तथा
कृताभ्यंगोयमुनयातेलैर्गंधमनोहरैःउद्धर्तनंत्वापयित्वास्नापितःसूर्यनंदनः ततोलेकारिकेदत्तंनानावस्त्राणिचंदनम्

मास्यानिचप्रदत्तानिमंचोपरिउपाविशत् पक्वान्निविचित्राणिहस्तासास्वर्णभोजने यमंचभोजयामासयमुनाप्रीतिमानसा
भक्तायमोपिभगिनीमलंकारैःसमर्चयत् नानावस्त्रैःस्ततःप्राहवरंवरयभागिनि इतिनद्वचनंश्रुत्वायमुनावाक्यमब्रवीत् ॥
यमुनोवाच प्रतिवर्षसमागच्छभोजनार्थेतुमद्गृहे अद्यसर्वमोचनीयाःपापिनोनरकाद्यमथैवैवभगिनीहस्तात्करिष्यंतिचभोजनं
तेषांसौरव्यप्रदोहित्वमेतदेवहृणोम्यहम् यमउवाच यमुनायांतुयःस्नात्वासंतर्प्यपितृदेवताः भुनक्तिभगिनीगृहेभगिनीपूजये
दपि कदाचिदपिमहारंनसपश्यतिभ्रातुजे वीरेशैशानदिग्भागेयमतीर्थप्रकीर्तितम् तत्रस्नात्वाचविधिवत्संतर्प्यपितृदेवताः
पठेदेतानिनामानिआमध्याह्नंनरोत्तमःसूर्यस्याभिमुखोमौनीहृदचित्तःस्थिरासनः यमोनिहंतापितृधर्मराजोवैवस्वतो
दंडधराश्वकालः भूताधिपोदत्तकृतानुसारीकृतांतमेतद्दशभिर्पति एतानिचदशशतैःनामदशकेन ततोयमेश्वरपूज्य
भगिनीगृहमाव्रजेत् मंत्रेणानेनचतयाभोजितःपूर्णमादरात् भ्रातस्तवानुजानाहंभंस्वभुक्तमिदंशुभम् प्रीतयेयमरा
जस्ययमुनायांविशेषतः ततःसंतोष्यभगिनीवस्त्रालंकरणदिभिः स्वमेपियमलोकस्यभविष्यतिनदर्शनम् नृपैःकारागृहे
येचस्थापिताममवासरे अवश्यंतेप्रेषणीयाभोजनार्थेस्वसृगृहे विमोक्तव्यामयापापान्नरकेभ्योद्यवासरे यद्येवंधिकारिष्यंति
तेदंज्याममसर्वथा कनीयाभगिनीनास्तितदाज्येष्ठागृहंव्रजेत् तदभावेसपत्न्यायाःपैतृव्यास्तदभावतः तदभावेमातृशी
स्वा मातृसमशीलायाः मातुर्भगिन्यावामातुलस्यायवातथा सापल्लगोत्रसंबंधैःकल्पयेदायथाक्रमम् सर्वाभावेमाननी
याभगिनीकाचिदेवहि गोनयाद्यवातस्याअभावेसतिकारयेत् तदभावेथरंण्यादिकल्पयित्वासहोदराम् अस्यानिज

गृहे देविन भोक्तव्यं कदाचन ये भुंजंति दुर्गचाराः नरके ते पतन्ति च स्नेहेन भगिनी हस्ताद्भोक्तव्यं पुष्टिर्वर्धनम् दानानि च प्रदेया
नि भगिनीभ्यो विशेषतः श्रावणेन पुष्टिर्वर्धनस्य कन्याहस्तेन भोजनम् मातुलस्य सुताहस्तादुंजीयाद्भद्रमासके पितुर्मातुः स्व
सूः कन्ये आश्विने तु तयोः करात् पितृषसेयीमातृषसेयी च अवश्यं कार्तिके मासि भोक्तव्यं भगिनी करात् एवमुक्त्वा धर्मराजो यथा
संभवितीति ततः तस्मादपि नराः सर्वे कार्तिके व्रतकारकाः भुंजंतु भगिनी हस्तात्सत्यं सत्यं न संशयः यमहितीयां यः प्राप्य भगिनीं
ह भोजनं नतुर्याद्विषयं पुण्यं नश्यतीति रवेः शुतम् यातु भोजयते नारी भ्रातरं युग्मकेति यो अर्चयेच्चापितां ब्रूलेन सा वै धव्य
मा मुयात् भ्रातुरायुः क्षयो नूनं न भवेत्तत्र चार्हं चित् अपराणह व्यापिना स्याद्वितीया भ्रातृ भोजने अज्ञानाद्यदि वामो हान भुक्त
भगिनी गृहे प्रवासिना वा भावाद्वा ज्वरितेनाथ वंदिना एतदारव्यान कं शुला भोजनस्य फलं लभेत् इति सनत्कुमारसंहि
तायां यमहितीयाः रव्यान कं संपूर्णम् अत्रैव भ्रातृ द्वितीया विधिस्तिथितत्वे यमं च चित्रगुप्तं च यमदूतांश्च पूजयेत् अर्घ्याश्च
च प्रकर्तव्या यमाय सहजद्वयैः भ्रातृ भगिनीभिः सह अर्चनं भवति एहो हि मार्तण्ड जपाशहस्तयमात कालो ककरामरेश
भ्रातृ द्वितीयां कृतदेव पूजां गृहाण चार्घ्यं भगवन्मस्ते धर्मराज नमस्तुभ्यं नमस्ते यमुनाय ज वाहि मां किं करैः सार्धं सूर्यपुत्र
मोस्तु ते लेंगे यातु भोजयते नारी भ्रातरं युग्मकेति यो अर्चयेच्चापितां ब्रूलेन सा वै धव्य मा मुयात् स्कंदे कार्तिके तु द्वितीयां शत
कृपां भ्रातृ पूजनम् यातु कुर्याद्वि नश्यति भ्रातरं सप्तजन्मसु पाप्मे उत्तरखंडे भद्रे भगिनि भो भामल दधि सरसी रुहम् श्रे
यसे धनमस्तुभ्यं मागतो हंत वाल्यम् मृदुवाक्यं ततश्चुत्वा सत्वरं क्रियते तदा अद्य भ्रातृ सती भ्रातृ स्वयाधन्यासिमानद

भोक्तव्यं ते धमह हे स्वायुषे मम मानद कार्तिके शक्रपक्षस्य द्वितीयायां सहोदरः यमो यमुना पूर्व भोजितः स्वगृहे चितः यस्मिन्दि
नेयमेनात्र नारी वा पुरुषोपि वा अपि विधा कर्मपाशैः स्वच्छायेप चंति हि पापेभ्यो विप्रमुखा स्ते मुक्ताः कर्मनिबन्धनात् तेषां महो
त्सवो ह तोयमराष्ट्रे स्फुरावहः तस्मादंधो च महे हे भोजनं कुरु कार्तिके आशिषः प्रतिगृह्या धनमस्तु त्वसमर्चयेत् सर्वा भगि
न्यः संपूज्या ज्येष्ठा उभयतः स्मृताः वस्त्रादिना नमस्कुर्यान्निजवित्तानुसारतः भ्रातुरायुष्य हर्षं भगिनीभिर्यमस्य वै पूजनी
याः प्रयत्नेन प्रतिमाश्च विधानतः मार्कंडेयो बलिर्यामोहनूमांश्च विभीषणः कृपो द्रोणिः पशुरामो अष्टौ ते चिरंजीविनः मार्कंडे
यमहाभाग समकल्यांत जीवित चिरंजीवियथा त्वंहितयामे भ्रातरं कुरु इति भ्रातृ द्वितीया अथ तृतीया व्रतानि तत्र चैव
शक्रपक्षे तृतीयायां सोभाग्यशयन व्रतम् मात्से मत्स्य उवाच वसंत मासमासाद्य तृतीयायां जनप्रिय सौभाग्याय सदा श्रीभिः
कार्यं पुत्रसुखेः प्रसिद्धिः शक्रपक्षस्य पूर्वाह्णे तिलैः स्नानं समाचरेत् तस्मिन् नहनि सादे विकिल विश्वात्मिका सति पाणिग्रहणं कै
मैरु मारुटावरवर्णिनी तया सहैव देवेशं तृतीयायां समर्चयेत् फलैर्नानाविधैर्धूपैर्दीपैर्नैवेद्य संयुतैः प्रतिमां पंचगव्येन त
था गंगा देवेन च पंचामृतैः स्नापयित्वा गौरीशंकरं संयुतां नमोस्तु पादलायै च पादौ देव्याः शिवस्य तु शिवायेति च संकी
र्त्य जयायै गुल्फयोस्तथा त्रिगुणायैति रुद्रस्य भवान्यै जययोर्युगम् शिवं रुद्रेश्वरायेति जयायै इति जानुनी संकीर्त्य हरिकेश
यतथोरुवरदेनमः इशायेति कटिरत्यै शंकरायैति शंकरं कुक्षिद्वये च कोटयै शूलिनः शूलपाणये मंगलायै नमस्तुभ्यं
उदरं चापि पूजयेत् सर्वात्मने नमो रुद्र ईशान्यै च कुचद्वयम् शिवे वेदात्मने तद्वद्विद्राण्यै कंठमर्चयेत् त्रिपुरघ्नापि विश्वेश

मनन्तायकरद्वयम् त्रिलोचनाय इति चेत्वाहु कालानलपिये सौभाग्यभुवनाये तिसृषणादिसमर्चयेत् नमो धनारीशहरप्रसि
तांगासुनासिकाम् नमउग्राय लोके शंललिते तिसुतसुवौ शर्वाय पुरहं तारं वस्वदेव्यै तथा लकम् नमः श्रीकंदनाशाय शिवं
केशांतथा चयेत् श्रीमोगसौम्यरूपिण्येशिरः सर्वात्मने नमः शिवमभ्यर्चयिधिवन्तसौभाग्याष्टकमित्यतः स्थापयेद् दत्तनिष्ठा
वकुसुंभं क्षीरजीरकम् तृणराजेक्षलवर्णकुसुंभं रुमथाष्टमम् दत्तं सौभाग्यरुद्रस्मात्सौभाग्याष्टकमित्यतः एवं निवेद्य तत्स
र्वमुद्भूतं शिवयोः परः चैत्रेशं गोदकं प्राश्य स्वरूपेद्रुअरिंदम पुनः प्रभावे च तथा कृतः स्नानजपः शक्तिः संपूज्य हिजवां पत्यं मा
त्यवस्त्रविभूषणेः सौभाग्याष्टकसंयुक्तं सुवर्णप्रतिमाद्वयम् प्रीयतामत्र ललिता ब्राह्मणाय निवेदयेत् एवं संवत्सरं यावत्
तीयायां सदा मुने प्राशने दानमंत्रे च विशेषोपनिबोधमे गोशृंगोदकमाद्ये स्याद्देशारवे गोमयं पुनः ज्येष्ठे मंदारकुसुमं चित्पत्रं शु
चौ स्मृतम् थावणे दधिसं प्राश्य नभस्ये च कुशोदकम् क्षीरमाश्वयुजे भासिकार्तिके षष्ठ्या ज्यकम् मार्गशीर्षे च गोमूत्रं पौषे संप्राशये
द् दत्तम् माघे कृष्णाति लांस्तद्वत् च गव्यं च फाल्गुने ललिता विजया मद्रा भवानी च वैदा शिवा वासुदेवी तथा गौरी मंगला कमला स
ती उमा च दानकाले तु प्रीयतामिति कीर्तनात् मल्लिकाशोक कमल कुसुमोत्पल मालती कुङ्कुमं करवीरं च बाणमल्लान् कुङ्कुमं
बाणं नीलकुरंदः सिंदुवारं च सर्वेषु मासेषु क्रमशः स्मृतम् जपा कुसुमकोसंभमालती शतपत्रिका यथालाभप्रशस्तानि कर
वीरं च सर्वदा एवं संवत्सरं यावदुपोष्य विधिवन्तरः स्त्रीवाभक्त्या कुमारी वा शिवमभ्यर्च्य शक्तिः यत्तांते वायनंदद्यात्सर्वो
पस्करसंयुतम् उमामहेश्वरं हेमं वषभं च गवासहं स्थापयित्वा च शयने ब्राह्मणाय निवेदयेत् अन्यान्य पियथाशक्त्या मि

धुनान्यंबरादिभिः धान्यालंकारगोदानैरभ्यर्च्य धनसंचयेः वित्तशास्त्रे नरहितः पूजयेद् दत्तविस्मयः एवं करोति या सम्यक् सौभाग्यश
यनव्रतम् सर्वाङ्कमानवाप्नोति पदमानं त्यमभ्युते फलकस्य च सर्वाङ्गमेतत् कुर्वन्समाचरेत् यत्र कीर्तिसमाप्नोति प्रतिमां सनराधिप
सौभाग्यारोग्यरूपायुर्वस्त्रालंकारभूषणेः नवियुक्ता भवेद्वा जन्मद्वानां च शतत्रयम् यस्तद्वादशवर्षाणि सौभाग्यशयनव्रतम् करो
तिसप्तचाष्टैवा श्रीकंद भवने मरेः पूज्यमानो वसेत्सम्यक् यावत्कल्पायुतत्रयम् नारीवाकुरुते भक्त्या कुमारी वानरेश्वर सापितरु
लमाप्नोति देव्यानुग्रहललिता इति मत्स्यपुराणे सौभाग्यशयनव्रतम् अत्रैव गौरीदोलोत्सवः तदुक्तं हेमाद्रौ देवीपुराणे
चैत्रशुक्लतृतीयायां गौरीमीश्वरसंयुताम् संपूज्य दोलोत्सवकं कुर्यान्नारीशुभेष्कृता तथा च निर्णयामृतं तृतीयायां यजेद्देवीं
शंकरेण समन्विताम् कुङ्कुमागुरुकपूरमणिवस्त्रैरगर्हितां सुगंधिपुष्पधूपैश्च दमनेन विशेषतः आंदोलं दोलयेद्दत्तशिवो मातुष्ये स
दा रात्रौ जागरणं कुर्यात्प्रातर्देव्यानुदक्षिणा सौभाग्याय सदा स्त्रीभिः कार्यपुत्रसखेष्कृभिः इयंच पराग्राह्या मुहूर्तमात्रमलेपिदि
ने गौरीव्रतं परे इति माधवोक्तेः इयंच मन्वादिः कृतं श्राद्धं विधानेन मन्वादिषु युगादिषु हायनादिदिसाहसंपितृणां तृप्तिदं भवेत्
अधिमासेऽपि इदं कर्तव्यम् अत्र पिंडदानं नास्ति अत्र चैत्रशुक्लतृतीयायां मनोरथतृतीयाव्रतम् इश्वर उवाच साधुह
तं लयादेवि कृतवत्या परिग्रहम् अस्येह धर्मपीठस्य मनोरथकृतः सति त एव विश्वभोक्तारो विश्वमान्यास्त एव हि येत्वां वि
श्वभुजामत्र पूजयिष्यंति मानवाः विश्वे विश्वभुजे विश्वस्थित्युत्पत्तिलयप्रदे नरास्त्वदर्चकाश्चात्र भविष्यंत्यमलात्मकाः म
नोरथ तृतीयायां यस्ते भक्तिविधास्यति तन्मनोरथसंसिद्धिर्भवित्री मदनग्रहात् नारीवापुरुषो वा पितृदुताचरणात्प्रिये

मनोरथानिह प्राप्य ज्ञानमेतेषु लभ्यते देव्युवाच मनोरथं तृतीयायां व्रतं कीदृक्कथानकम् किं फलं कैः कृतं नाथ कथयेत्तत्कपोकु
रु ईश्वर उवाच शृणु देवि यथाष्टमं भवत्या भवतारणम् मनोरथं व्रतं चेत्तद्बुद्ध्या दुष्टतरं परम् पुलोमतनया पूर्वतः तापपरमं तपः
किंचिन्न मनोरथं प्राप्नुन चापतपसः फलम् अपूपुजत्ततो मासं भक्त्या गौरी महेश्वरम् गीतेन सरहस्येन कलकंठीरवेन हि तद्ज्ञानेना
तिसंतुष्टो मुदुनामधुरेण च स्तुतालेन स्तरंगेण धातुमात्रकलावता प्रोवाच चवरं शूलीप्रसन्नोऽस्मि पुलोमजे अनेन च स गीतेन त्वन
या लिंगपूजया पुलोमजोवाच यदि प्रसन्नो देवेश तदा यो मे मनोरथः तं पूजय महादेव महादेव्याः प्रियंवद सर्वदेवपुत्रो मा
न्यः सर्वदेवेषु सुंदरः यायजूकेषु सर्वेषु यः श्रेष्ठोऽस्ति मे पतिः यथाभिलषितं रूपं यथाभिलषितं स्वरम् यथाभिलषितं वायुः प्रस
न्नो देहि मे भव यदा यदा च पत्या मे संगः स्याच्च सुखे च या तदा तदा च तं देहं त्यक्तान्यदेहमाप्नुयाम सदा च लिंगपूजायां मम भक्तिरनु
त्तमा मम भूयाद्भगवति जरा मरणहारिणी भर्तृव्ययेति वैधव्यं क्षणमात्रपीडनं मम भावि महादेव पाति त्रयं च यातु माम् ईश्वर
उवाच पुलोमक न्येयं श्वेषत्वया कारि मनोरथः लप्सासेव तं चर्यायां तत्कुरुष्वजितेन्द्रिया मनोरथं तृतीयायाः चरणेन भविष्यति
तत्प्राप्तये व्रतं वस्येत हि धेहि यथोदितम् तेन व्रतेन वीर्णेन महासौभाग्यदेन तु अवश्यं भविता बाले तव चैव मनोरथः पुलोम-
कन्योवाच कारुण्यवारिधेः शोभो प्रणतप्राणिसर्व किं नामाचार्यका भक्तिः का पूज्या तत्र देवता कदा च सा विधातव्या इति कतव्यं
ताचका इत्याकर्ण्य शिवो वाक्यं तां तु प्रीत्या जगाद ह ईश्वर उवाच मनोरथं तृतीयायां व्रतं पौलोमि तद्बुधु पूज्या विश्वभुजा गौ
री चतुर्भुजा विशालिनी वरदो भयहस्तश्च साक्षस्त्रः समोदकः देव्याः पुरस्ताद्वृत्तिना पूज्य आशाविनायकः चतुर्भुजः श्वा

रुतेवः सर्वसिद्धिकरः प्रभुः चैव शक्यं तृतीयायां कृत्वा वेदं तथावनम् सायं तनीच निर्वर्त्य नाति तृप्या भुजिक्रियां नियमं चेति गृणी
याज्जितक्रोधोजितेन्द्रियः संत्यक्तास्युष्यसंभारं शचिस्तद्वतमानसः प्रार्तव्रतं चरिष्यामि मातर्विश्वभुजेन धे विधेहितवसान्निध्यं
मन्मनोव्रतसिद्धये नियमं चेति संगृह्य स्वपोद्भवोऽश्वभंस्मरन् प्रातरुत्थाय मेधावी विधायावश्यकं विधिम् शौचमाचमनं कृत्वा दं
तकाष्ठं समाहरेत् अशोकवृक्षस्य श्वभं सर्वशोकविनाशनम् नित्यं तनं च संपाद्य विधिं विधिविदां वरः स्नात्वा शुभांबरः सायं गौरीपू
जा समाचरेत् आदौ विनायकं पूज्य घृतापूपाग्निवेदयेत् ततो च ये हि विश्वभुजा अशोककुसुमैः श्वभैः अशोकवर्तिनैः वेद्यं धूपैश्चा
गुरुसंभवेः कुंकुमेनानुलिप्यादौ एकभुक्तं ततश्चरेत् अशोकवर्तिनैः सहितैर्घृतपूरैर्मनोहरैः एवं चैव तृतीयायां व्यतीपातायां पुलोमजे
चैवादि फाल्गुनां तासु तृतीयासु व्रतं चरेत् क्रमेण दंतकाष्ठानि कथयामि तवानये अनुलेपनवस्तुनिकुसुमानितथैव च नैवेद्यादि
गजाश्चैव देव्याश्चापि श्वभवते अन्नानि चैकभक्तस्य शृणु तानि फलान्ये जं च पा मार्गखदिरजांती चूतकंदवकम् पुक्षोदुंबर
रवर्जरी बदर्दी दाडिमी तथा दंतकाष्ठदुमा एते व्रतिनः समुदाहृताः सिंदूरागरुकस्तूरी चंदनं रक्तचंदनम् गोरोचनं देवदारुं प
द्माक्षं च निशादं यम् प्रीत्यानुलेपनं बाले यक्षकंदमसंभवम् सर्वेषामप्यलाभे च प्रशस्तो यक्षकंदमः कस्तूरि कायादौ भागादौ भागो
कुंकुमस्य च चंदनस्य च यो भागाः शशिनस्त्वेक एव हि यक्षकंदम इत्येष मस्तस्वरवल्लुभः अनुलिप्याथ कुसुमैरर्चयेत्तद्विचिता
न्यपि पाटलीमल्लिकापद्मकेतकी करवीरकैः उत्पले राजचंपैश्च नद्यावर्तैश्च राजभिः कुमारीभिः कर्णिकारैरलाभैतच्छदैः स
ह सुगंधिभिः प्रसूनौघैः सर्वालाभेऽपि पूजयेत् करं भोदधिभक्तं च स चूतरसमंडकः फेणिकावटकाश्चैव पायसं च सशर्करं स

मसुहंसधृतं भक्तं कार्तिके विवेदयेत् उंडेरिकाश्चलदुःकामाये लंपसिकाशुभा सुधिकाः शर्करागर्भाः सर्पिषापरिमाधिताः निवेद्य
फाल्गुने देवैः सार्धं विघ्नजिता सुदा निवेदयेत् दन्तं हि एकमुक्ते पितृभ्यः तस्य अनिवेद्येन संसृष्टो भक्तानो न्यपतेदधः प्रतिमासं
तृतीयायामेकमाराध्यवत्सरम् व्रतसंपूर्तये कुर्यात् स्थंडिलं धिगमर्चनम् जातवेदसमन्वेण तिस्राज्यद्विणेन च शतमष्टाधि
कं होमं कारयेद् द्विधिना व्रती सदैव नक्तं पूजां क्ता सदान्ते तु भोजनम् नक्तं एव हि होमोऽयं नक्तं एव समापनम् गृहाण पूजां मे स
क्त्या मार्त विघ्नजिता सह नमोस्तु ते विश्वभुजे पूरया शुभं नोरथम् नमो विघ्नहृते तुभ्यं नम आशाविनायक त्वं विश्वभुजया
सार्धं मम देहि मनोरथम् एतौ मंत्रौ समुच्चार्यौ पूज्यौ गौरीविनायकौ व्रतसमापवेदेव्याः पर्यंकस्तुलिकान्वितः आचार्यच संपत्नीकं
पर्यंके उपवेश्य च व्रती समर्चयेद् हस्तैः करकर्णविभूषणैः दद्यात्सयस्विनीं गां च व्रतस्य परिपूर्तये मनोरथतृतीयां व्रतमेतन्मया कृत
म् न्यूनातिरिक्तं संपूर्णमेतुदस्तु भवद्गिरा इत्याचार्यसमागच्छेत्तथेत्युक्तं तथेनैव प्रातश्चतुर्थ्यां संपूज्य त्वत्पुत्रं कुमारकात् एवं संपूर्ण
पूर्णतां याति व्रतमेतत्सु निर्मलम् चिंतितं लभते कर्मव्रतस्यास्य निधेवणात् इति श्रीस्कंदपुराणे चैत्रशुक्लतृतीयायामनोर
थव्रतोद्यापनं व्रतसंपूर्णम् अथ चैत्रशुक्लप्रतिपदमारभ्य त्रिरात्रपूर्वकं तृतीयायां अरुंधतीव्रतम् तत्र स्त्रीणामेवाधिका
रः अवैधव्यादिफलश्रवणात् तत्रादौ संकल्पः समग्रहजन्मांतरे वा बालवैधव्यनाशार्थं अनेकसौभाग्यपुत्ररूपसंपत्तिसमृ
ध्यर्थं अरुंधतीव्रतमहं करिष्ये निर्विघ्नतासिध्यर्थं गणपतिपूजनं स्वस्तिवाचनं आचार्यवरणं च करिष्ये पश्चात् पूजादि आचार्ये
ण कारयेत् वैशारवेयावणे वापि माये वा कार्तिके तथा प्रतिपत्प्रातरुत्थाय ग्नात्वा शुक्लतिलामूकैः प्रतिपदि दिनेन क्तं द्वितीया

यामयाचितम् तृतीयायां उपोष्य च आचार्येण ततः सह रात्रौ अधिवासनम् स्रवर्णनिर्मितां दिव्यां हि भुजां प्रतिमां त्रयम् अरुंधतीं
वसिष्ठं च ध्रुवं चैव पृथक् न्यसेत् शिलोपरि सर्वतोभद्रस्थापनम् कलशं धातुमयं तदुपरि ताभ्यां प्रतिमायां अग्न्युत्तारणं कृत्वा
तदुपरि अरुंधतीं वसिष्ठं ध्रुवं च स्थापयेत् कुंकुमाक्षतैः पूजयेत् अथ अरुंधतीपूजा अष्टकर्णिकया युक्ते मंडले पूजयेत्तुताम्
अरुंधतीं महादेवीं वसिष्ठसहितां सतीम् आवाहनं अरुंधतिमहादेवी सर्वसौभाग्यदायिनि दिव्यसुचारुवेषं च आसनं प्रतिगृ
ह्यताम् आसनं सुचारुशीतलं दिव्यं नानागंधस्रवांसितम् पादं गृहाण देवेशि अरुंधतिनमोस्तु ते पादिसमर्पयामि अरुंधतिम
हाभागे वसिष्ठप्रियवादिनि अर्घ्यं गृहाण कल्याणि भर्ता सहपतिव्रते अर्घ्यं गंगातोयं समानीतं स्रवर्णकलशे स्थितं आच
म्यतां महाभागे वसिष्ठसहितेन ये आचमनं गंगासरस्वतीरे वा पयोष्णी नर्मदाजलैः स्नापितासि मया देवितया शांतिकुरुष्व मे
स्नानं मानारंगसमुद्रतं दिव्यं चारुमनोहरम् वस्त्रं गृहाण देवेशि अरुंधतिनमोस्तु ते वस्त्रं कंचुकीमुपवस्त्रं च नानारत्नैः समन्वितं
गृहाण त्वं मया दत्तं अरुंधतिनमोस्तु ते उपवस्त्रं कर्पूरकुंकुमैर्युक्तं हरिद्रादिसमन्वितं कस्तूरिकासमायुक्तं चंदनं प्रतिगृह्यताम्
चंदनं समं हरिद्राकुंकुमं चैव सिंदूरं कज्जलान्वितम् मयानिवेदितं भक्त्या गृहाण परमेश्वरि सौभाग्यदं माल्यादीनि स्रगंधी
पुष्पं वनस्पतिरसोदिव्यो धूपं आज्यं च वर्ति दीपं अन्नं चतुर्विधं स्वादुरसैः षड्विधं समन्वितम् नैवेद्यं गृह्यतां देवि प्रसीद
परमेश्वरि नैवेद्यं पूगीफलं महदिव्यं नागवल्यादलैर्युतम् कर्पूरेलासमायुक्तं तांबूलं प्रतिगृह्यताम् तांबूलं समर्पयामि
मिदं फलं मया देवि स्थापितं पुरतस्तव तेन मे सफलावाप्तिर्भवेज्जन्मनि जन्मनि फलं हिरण्यगर्भं गर्भस्थं हेमवीजं विभा-

वसोः अनंतपुण्यफलदमतः शांतिप्रयच्छेदक्षिणा पुत्रादेहिधनदेहि सौभाग्यदेहि सुवने आन्याश्च सर्वकामांश्च देहि देवि नमोस्तु
ते प्रार्थनाः अरुंधतिमहाभागे वसिष्ठप्रियवादिनि सौभाग्यदेहि मे देवि धनपुत्रांश्च सर्वदा उत्तराख्ये हि मुजो चारुसर्वांगी सा ससूचक
मंडलं प्रतिमां कांचनी छत्वा नामभिः परिपूजयेत् अरुंधतये नमः पादोपूजयामि लोकवन्द्याये नमः जानुनीपूः संपत्तिदायि न्ये
कटिपूः गंभीरनाभ्यैः नाभिपूः लोकधात्र्यैः स्तनोपूजः जगत्प्राप्त्यैः कंठपूजः शोलेनः बाहुपूः वरपदायैः हस्तोपूः धृत्यैः मुखपूः अरुंध
त्यैः शिरःपूः सकलप्रियायै नमः शिरसां पूजयामि ॥ वसिष्ठप्रियायै नमः वसिष्ठधुवसहितं सर्वगं पूजयामि नमो देव्या इति नीरा
जनं पुष्पांजलिं वायनंदद्यात् वंशपात्रे स्थितं पूर्णवाणकं घृतसंयुतम् अरुंधतीपीयतां च ब्राह्मणाय ददाम्यहम् वायनं सुवर्णमूर्तिः
संयुक्तां वसिष्ठधुवसंयुताम् अरुंधतीं सोपचारां ब्राह्मणाय ददाम्यहम् मूर्तिदानमंत्रः गच्छ देवि यथास्थानं सर्वलंकारभूषिता अरु
ंधतिनमस्तुभ्यं देहि सौभाग्यमुत्तमम् इति विसर्जनम् इति पूजनम् अथ कथा स्कंद उवाच पुणर्वृत्तमिदं विप्रः शृ
णु ध्वं व्रतमुत्तमम् आसीत् कश्चित्सुराविप्रः सर्वशास्त्रविशारदः तस्यैका कन्यका जाता रूपेणाप्रतिमां भुवि तातो विवाहं सम्यग्वै
पिता तस्याकरोद्भिजः कुलशीलवते दत्ता सा कन्या वरवर्णिनी अचिरेणैव कालेन भर्ता तस्यामृतोद्भिजः बालरंडा तु सा जाता
निर्वेदादगमद्गृहात् यमुनातीरमासाद्य चकार विपुलं तपः एकमुत्तयादिकैश्चैव कृच्छ्रांश्च यणेस्तथा मासोपमासनियमैरा
त्मानं सा ह्यपावयत् कदाचिदागतस्तत्र भ्रमन् गौर्यासदाशिवः यमुनातीरमासाद्य विनितां तां ददर्श सा कृपया च शिवा गौरीम
हादेवमुवाच सा देवकेनेह शीघ्रां मां बालवैधव्यतादशाम् वदमां ह्यप्यादेव ह्यपांकुरुदयानिधे महादेव उवाच अयं वि

विप्रः पुणर्गौरी कुलशीलयुतो भुवि तेन कन्यापरीणीता स्वरूपा युवती सती सतां विवाहानरुणां विदेशभगमद्भिजः ततो बहुतिथं का
नैमापश्यद्भर्तुरागमं नागतं ननु च तदा विप्रो यावज्जीवं गतोद्भिजः तस्याजन्मगतं सर्वं विप्रं पतिना विना तेन पापेन विप्रो सौ नारी
त्वं प्राप्तवान् शिवे स्नानांगीयः परित्यज्य निर्दोषां कुलसंभवाम् याति देशांतरं चाथ अथा इव महार्णवे परदार रतो वा स्याद न्यावाकुरुते
स्त्रियम् सौम्यजन्मनि देवेशि स्त्रीभूत्वा विधवा भवेत् यानारी तु पतित्यक्ता मनोवाक्कायकर्मभिः रहः करोति वैजारंगलावापुरुषांतरम्
भोगान्मुक्ता चयायापि न्यदेन प्रमदा सती तेन कर्मविपाकेन सानारी विधवा भवेत् सपत्नीं कुलसंभूतां पतिव्रतरतां सतीम् अनु
कूलं परित्यज्य परीयायाति स्वेच्छया मपापी जायते न्यस्मिन् स्त्रीहि नो विप्रजन्मनि अनेन सदृशदेविलोके स्मिन्नास्ति पातकम् न
वैधव्यात्परो व्याधिर्न वैधव्यात्परो ज्वरः न वैधव्यात्परो शोको न वैधव्यात्परो कुशः निरयोन च वैधव्यात्कुष्ठं वैधव्यतानुषु तेन पापेन ब
हुना जायते बालरंडका इति तस्यैव च श्रुत्वा सा गौरी विस्मिता भवत् प्रपद्यतं महादेवं गौरी सा करुणान्विता केनेह शमहत्यापेवा
लवैधव्यदायकम् नश्यते कर्मणा केन तन्मां वद ह्यपांकुरु महादेव उवाच शृणु देवि प्रवक्ष्यामि बालवैधव्यनाशनम् अरुंध
ती व्रतं पुण्यं नारी सौभाग्यदायकम् यत्कृत्वा बालवैधव्यान्मुच्यते नात्र संशयः श्रुतमेतन्नदा विप्रगौर्या शंकरतो व्रतं यमुनातीरमासाद्य
उपदिष्टं तदाद्भिजाः तस्यै नार्यै महादेव्या कारितं व्रतमुत्तमम् तेन पुण्येन महता व्रतजेन मुनीश्वराः सानारी चागमत्सर्गमुत्कावे
धव्यतां तदा इत्यव्रतं श्रुतं सम्यगुपदिष्टं मुनीश्वराः कृतमन्ये श्वबहुभिस्तेपि मुक्तान संशयः अरुंधती व्रतमिदं सदा कार्यं मुनी
श्वराः नारी वैधव्यतो मुच्येत् सौभाग्यं प्राप्नुयात्परम् इति श्रीस्कंदपुराणे अरुंधती व्रतम् अथ उवाच पनम् युधिष्ठिर उवाच

क्र.स.
१९

उद्यापनविधिबृह्मि अरुंधत्याः सुरेश्वर भक्तितः श्रोतुमिच्छामि व्रतसंपूर्णहेतवे कृष्णः अरुंधतीव्रतं वक्ष्ये नारी सौभाग्यदायकम्
येन चोर्णेन वै सम्यक् नारी सौभाग्यमाप्नुयात् जायते रूपसंपन्ना पुत्रपौत्रसमन्विता वसंते तु समासाद्य तृतीयायां युधिष्ठिर माये
वामाधवे चैव आचरणे कार्तिके च वा स्नानं कृत्वा तु वै सम्यक् विरात्रोपोषिता सती मिथुनानि च चत्वारि समाहूय पतिव्रता पूज
येत्युष्यतां ब्रूते श्वदेने श्वतया क्षतेः कुंकुमागरुकस्तूरीक पूरं मृगनाभिभिः शिलापटे च संस्थाप्य जीरकं लवणान्वितम् लोहके
न समायुक्तं वस्त्रयुग्मेन वेष्टितम् आवाहयेदरुंधत्यां वसिष्ठप्राणसंमिताम् पतिव्रतानां सर्वासां सुर्यां वै देवभामिनीं हि सु
जांचारु सर्वांगीं साक्षस्त्रकमंडलुम् प्रतिमां कांचनीं कृतानामभिः परिपूजयेत् वसिष्ठं च ध्रुवं चैव प्रतिमां पूजयेद् द्विती देववंदे
नमः पादौ जानुभ्यां लोकवंदिने कविं संपूजयेत् नमः सर्वसंपन्निदायनीम् नाभिं गंगीरनाभ्यै तु लोकधात्रे तथा स्नानो जगद्धा
त्रे तथा स्कंधो वाहू शाल्येन मस्तथा हस्तौ तु वरदायै तु मुखं ध्रुवेन नमः पुनः अरुंधत्यै तथा पूज्यं शिरस्तु सकलप्रियं एवं संपूज्य
तां देवीं गंधपुष्पापचारकैः पूजयित्वा सतीं देवीं ततश्चार्घ्यप्रदापयेत् अरुंधती महाभागे वसिष्ठप्रियवादिनी सौभाग्यं देहि
मे देवि धनपुत्रांश्च सर्वदा पुत्रान् देहि धनं देहि सौभाग्यं देहि सुव्रते अस्यांश्च सर्वकामांश्च देहि देवि नमोस्तुते सुवासिन्योय
मं पूज्याः समाभिदिवसेतदा शुभमगंधाक्षतैः पुष्पैर्दद्यात् पूरणं मक्षकान् होमं चैव तदा कुर्यात्समिद्धि श्वतिलैः पृथक् अष्टोत्तर
शतं संख्या प्रार्थनां व्रतः सुधीः मिथुनानि च संपूज्य भूषणाद्यादनादिभिः नानाविधोपचारैश्च तुर्विंशतिसंख्यायां आचार्याय च गं
दद्याद् दद्यात्स्नाण्याभरणानि च शय्यां सोपस्करां दद्यात्कांस्थपात्रं सदीपकम् आदर्शं चामरं चैव अश्वं दद्यात्स्नानं च यथा तु

१९

भोजयित्वा यस्मिन् शर्पांश्च समोदकान् मोदकान्कांचनं चैव तथा वस्त्रं यथाविधि पोलिकाघृतपूपाश्च पूरिकाश्च विशेषतः सोहालिका
श्च दातव्या एकेकं द्विगुणं तथा भोजनद्वयपर्यासं दीनानां च पूजयेत् एवं व्रतं समाप्या यथाशक्त्वं समाचरेत् अनेनैव विधानेन भा
मिनी कुरुते व्रतम् अवैधव्यत्वमाप्नोति तथा जन्मसहस्रकम् पुत्रपौत्रसमायुक्ता धनधान्यसमावृता जीवेद्दुर्षशतं सायं सहस्रभर्गम-
हावता एव मभ्यर्चयित्वा तु पदं गच्छेदनामयम् देवभार्यायथा स्वर्गं कृषिभार्यायैव च राजते च महाभागा सर्वकामसमृद्धिभिः ॥
इति श्री स्कंदपुराणे अरुंधतीव्रतोद्यापनं अथ वैशारवशकृततीयायां भविष्योत्तरोक्तमक्षय्यतृतीयाव्रतम् तीर्थवाचद्दिने स्नानं
तिलैश्च पितृतर्पणम् तानंधर्मयदादीनां मधुसूदनपूजनम् माधवे मासिकुर्वीत मधुसूदनमष्टिदम् तुलामकरमेषेषु प्रातस्नानं वि
धाय ते हविष्यं ब्रह्मचर्यं च महापातकनाशनम् वैशारवस्नाननियमं ब्राह्मणानामनुज्ञया मधुसूदनमभ्यर्च्य कुर्यात्संकल्पपूर्वकम्
वैशारवं सकलमासं मेषसंक्रमणेरवेः प्रातः सनियमस्याय प्रीयतां मधुसूदनः मधुसूदनसंतोषाद्वाह्याणामनुग्रहात् निर्विघ्न
मस्तु मे पुण्यं वैशारवस्नानमन्वहम् माधवे मेषगेभातौ मुरारिर्मधुसूदनः प्रातः स्नानेन मेनाथफलदः पापहाभव यदानज्ञायते
नामतस्य तीर्थस्य भोहिजाः तत्र उच्चारणं कार्यं विष्णुस्तीर्थमिदं त्विति अपि सम्यग्विधानेन नारी वा पुरुषोपि वा प्रातः स्नानं सनि
यमः सर्वपापैः प्रमुच्यते वैशारवे विधिवत्स्नानात् भोजयेद्वाह्याणान्दश कृत्स्नशः सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः इति वैशारव-
स्नानविधिर्भविष्ये इयमेव तृतीया परशुरामजयंती साचप्रदोषव्यापिनी याद्या तदुक्तं मार्गार्चनदीपिकायां स्कंदभविष्ययोः
वैशारवस्य सिते पक्षे तृतीया पुनर्वसौ निशायाः प्रथमे चामेराभारव्यः समये हरिः रेणुकायास्तु योगर्भादवतीर्णो विष्णुः स्वयम्

दिनद्वये तथा व्याप्तौ अंशतः समव्याप्तौ च परा शक्रतृतीयां वैशारवे शक्रो पौष्यादिनद्वये निशायां पूर्वयामे च दुत्तरान्यत्र पूर्विका
नवेव वैशारवतृतीया अक्षय्यतृतीया सा च पूर्वाणह व्यापिनी ग्राह्या दिनद्वये तद्व्याप्तौ तु परैवेति इयं युगादिरपि यामन्वाद्या युगाद्या-
श्वतिथयस्तासु मानवः स्नात्वा हुत्वा च जप्त्वा च दत्तानंत फलं लभेत् आद्येऽपि पूर्वाणह व्यापिनी ग्राह्या पूर्वाणहेतु सदा कार्यः शुक्रा मनुष्य
गोदयः देवे कर्मणि पेये च कृष्णे चैवापराणि हका वैशारवस्य तृतीयां यः पूर्वविद्वां करोति वै हयं देवान गृह्णति कथं च पितरस्तथा इति
वैशारवस्य तृतीयायां श्रीसमेतं जगद्गुरुम् नारायणं पूजयेच्च पुण्यधूपविलेपनैः योऽस्यां ददाति करकान् चारित्र्यं जनसंयुतान् सयाति पु-
रुषो वीरलोकान् हेममालिनः वैशारवशुक्रपक्षे तु तृतीयायां तथैव च गंगातोये नरः स्नात्वा मुच्यते सर्वकिल्बिषैः श्रीकृष्ण उवाच
बहुना च किमुक्तेन किं वदस्व मालया वैशारवस्य सिता मेकां तृतीयां मक्षयां शृणु तस्यां स्नानं तपो होमः स्वाध्यायः पितृतर्पणम्
दानं च क्रियते तस्यां तत्सर्वस्यादि हाक्षयम् आदिः कृतयुगस्येयं युगादिस्तेन कथ्यते सर्वपापप्रशमनी सर्वसौख्यप्रदायिनी पुरात-
नोदये पार्थ वणिगासीत्स्फुर्निर्धनः प्रियंवदः सत्यव्रतो देवब्राह्मणपूजकः पुण्यात्यानैकचित्तो भूत्कुटुंबे व्याकुलोऽपि सन् तेन श्रुता-
वाच्यमाना तृतीया रोहिणीयुता यदा स्याद्बुधसंयुक्ता तदा सा तु महत्फला यस्यां प्रदीयते किंचिदक्षयं स्यात्तदेव हि इति श्रुत्वा च गं-
गायां संतर्प्य पितृदेवताः गृहमाणा त्यक्त्वा कान् सान्नानुदकसंयुतान् अन्नपूर्णान् हुत्वा भान्जलेन विमलेन च यवगोधूमलवणान्
मत्स्यदध्यादनंतथा इक्षुक्षीरविकारांश्च सहिरण्यांश्च शक्तिर्तः शक्तिः शक्तेन मनसा ब्राह्मणेभ्यो ददौ वणिक् भायया वायमा
णोऽपि कुटुंबासत्तचित्तया तावत्तस्थो स्थिरैः सखे मत्वा सर्वविनश्वरम् धर्मासक्तमतिः पार्थ कालेन बहुना ततः जगाम पंचत्वम्

सौवास्रदेवमनुस्मरन् ततः सक्षत्रियोजातः कुशवत्यां युधिष्ठिर बभूव चाक्षया तस्य स भूद्विर्धर्मसंयुता ईजे स च महायज्ञैः समाप्तव-
रदक्षिणैः सददौ गोहिरण्यानि दानान्यन्यान्यहर्निशम् बुभुजे कामतो भोगान्दीनां धांस्तर्पयन् नैतथाप्यक्षयमेवास्यां क्षयं याति न तदनम्
अस्या पूर्वतृतीयायां यद् न विभवं विना इत्येतच्च समाख्यातं श्रूयतामत्र यो विधिः तृतीयायां समाख्यातं स्नात्वा संतर्प्य देवताः एकमक्तं
तदा कुर्याद्वा स देवं प्रपूजयेत् तस्यां कार्यं यवैर्होमो यवैर्विष्णुं समर्चयेत् यवान् दद्याद्दिजातिभ्यः प्रयतः पार्थ ये दद्यान् उदकुं भान्ज-
करकान् सान्नान् सर्वरसैः सह यवगोधूमचणकान् सक्तुदध्यादनंतथा यैश्चकं सर्वमेवात्र सम्यक् दाने प्रशस्यते तृतीयायां तु वैशा-
खे रोहिण्युक्षे प्रपूजित उदकुं भप्रदानेन शिवलोके महीयते तत्र मंत्रः एष धर्मघटो दत्तो ब्रह्मा विष्णु शिवात्मकः अस्य प्रदानात्तृप्यं
तु पितरोऽपि पितामहाः गंधोदकतिलैर्मिश्रं सान्नां कुंभं सदक्षिणम् पितृभ्यः संप्रदास्यामि अक्षय्यमुपतिष्ठतु ह्योपानत्यदा
न च गोशृकां च न वाससां यद्यदिष्टिं केशवस्य तद्देयं मविशंकया एतत्ते सर्वमाख्यातं किमन्यद्भेतुमिच्छति अनारभ्येयं न मे किंचि-
दस्ति स्वयं कृतेन यत्तास्यां तिथौ क्षयमुपैति हुतं च दत्तं तेनाक्षयेनिकथिता मुनिभिस्तृतीया उद्दिश्य देवतपितृन् क्रियते मनु-
ष्यैस्तच्चाक्षयं भवति भारत सर्वमेव इति श्रीभविष्ये अक्षय्यतृतीयाव्रतम् अस्यामेव विष्णुधर्मोत्तरेऽपि उक्तम् वैशारव-
शक्रपक्षे तु तृतीयायां मुपोषितः राज्ञो भुक्ते वत्सरे तु मन्वादिषु युगादिषु अभिष्वष्टिं मंत्रं च अष्टोत्तरशतं जपेत् कृतोपवासाः
सलिलं ये युगादिदिनेषु च दास्यं त्वं ब्राह्मणं सहितं तेषां लोकामहोदयः अक्षय्यं फलमाप्नोति सर्वस्य सुकृतस्य च तथा सा कृति-
कोपेता विशेषेण च पूजिता तत्र जप्तं हुतं दत्तं सर्वमक्षय्यमुच्यते अक्षय्यासातिथिस्तस्मात्तस्यां स कृतमक्षयम् अक्षतैः पूज्य

नेविष्णुस्तेनसाप्यक्षयास्मृता अक्षतेस्तनरस्तातोविष्णोर्देहान्ताक्षतान् सक्तंश्च संस्तुतांश्चैव हुत्वा च भृगुर्नंदन एवमस्य तृतीया
यांसवोसांतुफलंलभेत् अत्रैवपरशरामजयंतीदोलोत्सवश्चहेमाद्रौभविष्ये इतिअस्यतृतीयायावतंसंपूर्णम् अथज्येष्ठशु
क्लृतीयायांरभात्रतम् तदुक्तंमाधवीयेभविष्ये कृष्णउवाच भद्रेकुरुष्यलैनरंभारय्येवतमुत्तमम् ज्येष्ठशुक्लृतीयायांस्मा
त्वानियमतसरा पूर्वविद्यातिथिर्गोश्यातत्रैवव्रतमाचरेत् ब्रह्मन्त्यातयारंभासावित्रीवदपैतृका कृष्णाष्टमीचभृतांच कर्तव्यासंमुखी
तिथिः इतिरंभात्रतनिर्णयः अथश्रावणशुक्लृतीयायांमधुस्रवार्या गुर्जरेषुप्रसिद्धा सापरयुताग्राह्या अथाचारप्राप्तंश्रावण
शुक्लृतीयायांस्वर्णगोरीव्रतम् तच्चकर्नाटकदेशेमाद्रपदशुक्लृतीयायांप्रसिद्धम् तत्रसंकल्पः ममइहजन्मनिजन्मान्तरेचअक्ष
यसौभाग्यमाप्तिकामायाः पुत्रपौत्रादिधनधान्यैश्चर्यप्राप्त्यर्थंश्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थंस्वर्णगोरीव्रतमहंकरिष्ये तत्रपूजा देविदेविसमाग
छप्रार्थयेहंजगत्पते इमांमयाकृतांपूजांशुहाणस्तरसत्तमे आवाहनं भवानितंमहादेविसर्वसौभाग्यदायके अनेकरत्नसंयुक्तंआ
सनंप्रतिगृह्यताम् आसनं सुचारुशीतलंदिव्यंनानागंधसुवासितम् पाद्यंशुहाणदेवेशिमहादेविनमोस्तुते पाद्यं श्रीपार्वतीमहा
भागेशंकरप्रियवादिनि अर्घ्यंशुहाणकल्याणीभर्तृसहपतिव्रते अर्घ्यं गंगातीर्थसमानीतंस्वर्णकलशेस्थितम् आचम्यतांमहा
भागेशुदेणसहितेनघे आचमनं गंगासरस्वतीरेवाकावेशेनर्मदाजलेः स्नापितासिमयादेवितथाशांतिंकुरु षमे स्नानंसर्वभू
षाधिकेसौम्येलोकलज्जानिवारणे मयोपपादिनेतुभ्यंवाससीप्रतिगृह्यताम् वस्त्रं कंचुकीं आचमनीयं कर्पूरकुंकुमैर्युक्तंहरिद्रा
दिसमन्वितम् कस्तूरिकासमायुक्तंचंदनंप्रतिगृह्यताम् चंदनं हरिद्रांकुंकुमंचैवसिंदूरंकज्जलंतथा सौभाग्यद्रव्यसंयुक्तंशुहाण

परमेश्वरि॥सौभाग्यद्रव्यं॥मात्यादीनितिपुष्पं॥देवदुमरसोदूतःकालागरुसमन्वितः॥आघ्रेयतामयंधूपोभवानीघ्राणतर्पणः॥धूपं॥आ
ज्यंचेतिदीपं॥अन्नंचतुर्विधंस्वादुरसैःषड्विःसमन्वितं॥भक्षभोज्यसमायुक्तंनैवेद्यंप्रतिगृह्यतां॥नैवेद्यं॥आचमनं॥कर्पूरेच्छालवंगादि
ताबूलीदलसंयुतं॥क्रमुकादिफलंचैवतांबूलंप्रतिगृह्यतां॥तांबूलं॥इदंफलंमयादेविस्थापितंपुरतस्तव॥तेनमेसफलावाप्तिर्भवेज्ज
न्मनिजन्मनि॥फलं॥हिरण्यगर्भेतिदक्षिणा॥नीराजनं॥नमस्कारः॥प्रदक्षिणापुष्पांजलिः॥पुत्रान्देहिधनंदेहिसौभाग्यंदेहिसुव्रते
॥धन्यांश्चसर्वकामांश्चदेहिदेविनमोस्तुते॥इतिप्रार्थना॥भवान्याश्वमहादेयाव्रतसंपूर्णहेतवे॥प्रीत्येहिजवर्यायवाणकंप्रददाम्यहं
॥वायनं॥नानाषोडशपक्वान्नेर्वेणुपात्राणिषोडश॥शर्कराघृतसंयुक्तान्याह्वयहिजदंपतीम्॥व्रतोद्यापनपूर्वार्थंब्राह्मणेभ्योददाम्यहं॥
स्वच्छंकृताःसुवासिन्यःपातिव्रतान्भूषिताः॥ममकामसमृद्धयर्थंप्रतिगृह्यंतुभूषिताः॥ इतिस्वर्णगोरीपूजा॥ अथकथा॥
पुराकैलासशिखरेसिद्धगंधर्वसेविते॥उमयासहितःस्कंदःपप्रच्छशिवमव्ययम्॥ स्कंदउवाच॥ करुणासागरेशानलोकानांहि
तकाम्यया॥व्रतंकथयदेवेशपुत्रपौत्रप्रवर्धनम्॥ शंकरउवाच॥ साधुप्रष्टुमहाभागकथयामिषडानन॥स्वर्णगोरीव्रतंनाम
सर्वसंपत्करंनृणां॥पुरासरस्वतीतीरेविप्रलस्यामहापुरी॥तत्रचंद्रप्रभोनामराजाभूत्थनदोपमः॥महादेविविशालाक्षेभार्येबालमुगे
क्षणे॥तयोःप्रीयतराज्येघातस्यासीन्नृपतेर्मता॥सकदाचिद्वनंभेजेमृगायासक्तमानसः॥तत्रशार्दूलवाराहवनमाहिषकुंजरान्॥ह
त्वावभामनुष्णार्तोसरसीविग्रहंमहत्॥चकोरचक्रकारंडरवंजरीकशताकुलं॥उत्सुकल्लकोक्षमंकुमुदोत्पलमंडितम्॥अपूर्वमव
नीशोसौददर्शोसरसांगणान्समासाद्यसरस्तीरंपीत्वाजलमनुत्तमं॥भक्त्यागोरीमर्चयेत्तददर्शोसरसांगणान् किमेवादितिप्रमत्त

प्रमितेर्देहाद्वाहणेपुप्रयत्नतः वंशपात्रस्थितैः पश्चात्पश्चान्नवायनैः शुभैः अन्येष्वोत्राहणेभ्यश्चदक्षिणां च प्रयत्नतः बंधुभिः सह भुंजीत
नियतश्च परं हनि एवं हत्वा भवेत्यर्थपरिपूर्णं तृतीयतः इति श्रीस्कंदपुराणे स्वर्णगौरीव्रतोद्यापनं अथ सकृत्तृतीयाश्रावणशु-
कृतृतीयायां सकृत्तृतीयं सामध्याह्न्यापिनीयात् शौनक उवाच सर्वकामप्रदानानि व्रतानि कथितानि वै व्रतं कथय च तेन ये
नमो ह्योहमाप्नुयां सूत उवाच साधुसाधु महाभाग लोकानां हितकारकं कथयामि व्रतं दिव्यं योषितां फलदायकं कृष्णस्यावरजासाध्वीकृ-
भक्षनामविश्रुता रूपलावण्यसंपन्ना सप्तगात्रा रुहासिनी गांधीवधन्व नश्वासो योषिता च वराप्रिया त्रैलोक्याधिपतिः कृष्णः तस्याहं भ-
गिनी प्रिया इति गर्वसमाविष्टानि किंचिदकरोद्भुमं कालोपियस्य आज्ञां वैशिरसाधारयत्सदा समेष्मता सखा कृष्णो दनुजानां निहंतनः ॥
इति संचिंत्य मनसि किंचित्सा करोत दास सर्वज्ञानं तदा तेन देवदेवेन शार्ङ्गिणा इति संचिंत्य मनसि भानुत्वान्मम गौरवात् भवाद्यितारणं
किंचिन्मूढत्वान् करिष्यति ध्यात्वा सुहृत्तमनसि श्रीकृष्णो भक्तवत्सलः सप्तद्वानि कटे गत्वा वचनं चेदमब्रवीत् परलोकजिगीषार्थेन किं
चिदपि ते कृतं व्रतं कुरुष्व मनसा सर्वान्कामानवाप्स्यसि सकृत्तन्तारं लोके लोकानां हितकारकं यत्कृत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संश-
यः भक्तिमुक्तिप्रदं चापि सर्वसौभाग्यदायकं व्रतं कुरुष्व चाद्यैव सकृत्तस्य फलामये कालो हं सर्वलोकेषु वृक्षरूपेण संस्थितः धर्मतस्य
चमूलं हि क्रतवस्त्वं धेव च मासदादशसंख्याकाश्चोपसंख्याद्युक्तमात्रं षष्ठाधिकं च त्रिशतं फलानि समजायत ॥ ॥ पर्णानि
घटिकाः प्रोक्ता कालो हं वृक्षरूपकः तस्यास्त्वानां प्राप्ते व्रतं कुरुष्व शोभने नमसि मासे संप्राप्ते कृष्णक्षेत्रे च मामिनि तृतीयाहस्तसंयुक्ता
व्रतं कार्यमिदं शुभं प्रातश्चैव समुत्थाय दंतधावनपूर्वकम् स्नानं कुर्याद्यथा न्यायं हरिद्राभिः समन्वितं मध्याह्ने चैव संप्राप्ते कृत्वा गोम-

यमंडलं चतुर्दशैरेण सहितं मंडपं तत्र कारयेत् चेदिविरिच्य धवलं हस्तमात्रां विशेषतः तन्मध्ये द्वादशं पद्ममस्तैः परिकल्पयेत् पी-
वे मां च परिस्थाप्य क्षीराब्धितनया सह उपचारैः षोडशभिः पूजयेद्भक्तिसंयुतः षष्ठाधिकं च त्रिशतं सकृत्तस्य फलानि वै गोधूमस्य चूर्णं
फलं शर्कराभिः समन्वितं औदुंबरस्य वृक्षस्य फलाकारं च कारयेत् वेणुपात्रे च संस्थाप्य वाणकं च हिजातये सहिरण्यं सतां बलं देद्याच्चैव
यथाविधि पुत्रपौत्रसमृद्धयर्थं सौभाग्यावाप्तये तथा वाणकं वै प्रदास्यामि व्रतसंपूर्णहेतवे पिष्टस्य च फलानां वै पायसं परिकल्पयेत्
भ्रातृस्वरूपिणं मां च भोजयित्वा यथाविधि इति कृत्वा च विधिवत्समाप्य च ततः परं तृतीये वत्सरे प्राप्ते उद्यापनविधिं चरेत् आचार्य-
वरयेद्भक्त्या वेदवेदांगपारंगं कृशीलं सर्वधर्मज्ञं शांतं दातुं कुटुंबिनम् स्वस्तिवाचं हिजैः साकं नादी आत्यं विधाय च हैमीं च प्रतिमां
कुर्यान्निष्कनिष्कार्यं संख्यया क्षीराब्धितनया साकं मां प्रतिष्ठाप्य भक्तितः नवीनं कलशं तां प्रपिधानेन समन्वितं पल्लुवैश्च सहिर-
ण्यैश्च वस्त्रयुग्मेन वेष्टितं तन्मध्ये मां प्रतिष्ठाप्य उपचारैः प्रपूजयेत् ततः पुष्पांजलिं दद्यात्समाप्य च पुनः पुनः वाणकं हि प्रदद्याच्च
व्रतसंपूर्णहेतवे लक्ष्मीनारायणो देवो ह्यस्यात्मसारसागरात् रक्षोहैः सकलात्पापादिह सर्वददातु मे अच्युतः प्रतिगृण्हाति अच्युतो
वेददाति च अच्युतस्तारको भाष्यां अच्युताय नमो नमः रात्रौ जागरणं कुर्याद्भूतवादित्रमंगलैः पुराणश्रावणेनैव रात्रिं शेषं ततो नयत्
प्राते विमले स्नात्वा नित्यकर्म समाप्य च विष्णोर्भुक्तं सत्सु मिव होमे मंत्रद्वयं स्मृतं अष्टाधिकं दिशतः चितिलैर्होमं तु कारयेत् कलशं प्रति
मायुक्तं माचार्याय निवेदयेत् गां दद्यात्कपिलां चैव साळं कारां सदक्षिणां आचार्यं पूजयेद्भक्त्या वस्त्रैराभरणैरपि ब्राह्मणाभोजये-
त्सम्वाच्चतुर्विंशतिसंख्यकान् आशिषो वै गृहीत्वा यस्वयं भुंजीत भक्तितः इति तस्य वचश्चुत्वा तत्सर्वं हि चकार सा मुक्ता भोगान्

यथाकामं संते स्वर्गजगामसा इति श्रीभविष्योत्तरपुराणे स्कृतव्रतोद्यापनम् अथ भाद्रपदशुक्लतृतीयायां शिष्टपरिग्रही
तंहरितालिकाव्रतं तत्रपरविस्थायां कार्यं सुहृत्मात्रसत्तेपिदिने गौरीव्रतं परे इति माधवोक्तेः हरितालिकाव्रतसत्तेपुरस्कारेणापिपरविस्थाया
हणवचनादिचोदासीये उदाहृतत्वाच्च तत्रव्रतविधिः भाद्रपदशुक्लतृतीयायां प्रातस्तिलामलककल्केन स्नात्वा पट्टवस्त्रं परिधाय मास
पक्षाद्युत्तिरव्ययमसमस्तपापक्षयपूर्वकसप्तजन्मराज्यभ्रवंदितसौभाग्यादिविचल्यये उमा महेश्वर प्रीत्यर्थं हरितालकाव्रतमहं करिष्ये ॥
तत्रादौ गणपतिपूजनं करिष्ये गौरीयुक्तं महेश्वरं पूजयेत् अथ पूजा पीतकौशेयवसनां हेमाभां कमलासनां भक्तानां वरदानिलं पा
र्वतीं चिंतयाम्यहं मंदारमालाकुलितालकायै कपालमालांकितशेखराय दिव्यांबरायै च दिगंबराय नमः शिवायै च नमः शिवाय उमा महेश्व
राभ्यां नमः ध्यायामि देवदेवसमागच्छ प्रार्थये हं जगन्मये इमां मया कृतां पूजां गृहाण सुरसत्तम उमा महेश्वराभ्यां नमः आवाहनं भवा
नित्वं महादेव सर्वसौभाग्यदायके अनेकरत्नसंयुक्तमासनं प्रतिगृह्यतां आसनं स्रचारुशीतलं दिव्यं नानागंधसमन्वितं ॥ पाद्यं गृहाण
देवेशि महादेव नमोस्तुते पाद्यं श्रीपार्वती महाभागेशं करप्रियवादिनि अर्घ्यं गृहाण कल्याणि भर्ता सहपतिव्रते अर्घ्यं गंगाजलं स
मानीतं सुवर्णकलशस्थितं आचम्यतां महाभागैरुद्वेगसहितेन ये आचमनं गंगासरस्वतीरे वा पयोष्णीनिर्मलजलेः स्नापिता सिमया
देवितथा शांतिं कुरुष्व मे स्नानं पयोदधिघृतं चैव शर्करामधुसंयुतं पंचामृतेन रूपनं प्रीत्यर्थं प्रतिगृह्यतां पंचामृतस्नानं करणाधूतपापाचपु
ष्पतोयासरस्वती मणिकर्णजलं शृङ्गस्नानार्थं प्रतिगृह्यतां स्नानं सर्वरक्षाधिक्कं उपवीतं कंचुकीमुपवस्त्रं च नानारत्नैः समन्वितं गृहाण त्वं
यादत्तं पार्वती च नमोस्तुते कंचुकीं कुंकुमागरुकपूरं चंदनं कस्तुरीयुतं विलेपनं महादेवि गंधं दद्यास्वामिभक्तिः गंधं रंजिताः कुंकु

मौघेन अक्षताभ्यां शोभनाः ममैषां देविधावेन प्रसन्ना भव पार्वती अक्षताः हरिद्रकुंकुमं चैव सिंदूरं कज्जलान्वितं सौभाग्यद्वयसंयुक्तं
गृहाण परमेश्वरि सौभाग्यद्वयाणि सीमंतिकावकुलचंपकपाटलाक्षपुन्नागजाति करवीरर सालपुष्पैः विल्वप्रवालतुलसीदलमाल
तीभिः स्वां पूजयामि जगदीश्वरि मे प्रसीद पुष्पं अथांगपूजा उमायै नमः पादौ पूजयामि गौर्यै नमः जंघे पार्वत्यै जालुनीं जग
त्त्राज्यै उरु जगत्प्रतिष्ठायै कविं शांतिरूपिण्यै नाभिं देव्यै न उदरं लोकवन्दितायै स्तनौ काल्यै न कंठं शिवायै मुखं भवान्यै नेत्रे पू
रुद्राण्यै कर्णौ पू शर्वाण्यै न ललाटं पू मंगलदात्र्यै शिरः पूजयामि देवदुर्मरसोद्भूतकृष्णागरुसमन्वितः आनीतोयं मया धूपो भवती प्र
तिगृह्यतां धूपं त्वं ज्योतिः सर्वदेवानां तेजसां तेज उत्तमं आसज्योतिः परं धाम दीपायं प्रतिगृह्यतां दीपं अन्नं चतुर्विधं स्वादुरसैः षड्वि
समन्वितं भक्ष्यं भोज्यं समायुक्तं नैवेद्यं प्रतिगृह्यतां नैवेद्यं आचमनं मलयान्मलसंभूतं कपूरेण समन्वितं करोद्दर्शनं कंचारुगृह्य
तां जगतः पते करोद्दर्शनं इदं फलं मया देवि स्थापितं सुरतस्तव तेन मे स फलावाप्तिर्भवेज्जनिजन्मनि फलं पूगीफलं महर्दिव्यं
नागवल्यादलैर्युतं कपूरैस्त्रासमायुक्तं तांबूलं प्रतिगृह्यतां तांबूलं हिरण्यगर्भगर्भस्थं हेमबीजं विभावसोः अनंतपुष्पफलदमतः शां
तिप्रयच्छ मे दक्षिणां वज्रमाणिक्यचैड्यै सुक्ताविदुर्ममं हितं पुष्परागसमायुक्तं भूषणं प्रतिगृह्यतां भूषणं चंद्रादित्यौ वधरणी-
विद्युदग्निस्तथैव च त्वमेव सर्वज्योतिषिभ्योऽर्तिव्यं प्रतिगृह्यतां नीराजनं अथनामपूजा उमायै नमः गौर्यै पार्वत्यै जगद्वात्र्यै ज
गत्प्रतिष्ठायै शांतिरूपिण्यै हराय महेश्वरा शंभवे शरलपाण्यै पिनाकधृषे शिवाय पशुपतये महादेवा पुष्पांजलिं यानि
कानिच पापानि ब्रह्महत्यासमानि चेति प्रदक्षिणा अन्यथा शरणं नास्ति त्वमेव शरणं मम तस्मात्कारुण्यभावेन क्षमस्व परमेश्व

रि नमस्कारः पुत्रान्देहिधनं देहि सोभायंद हि सुव्रते अन्यांश्च सर्वकामांश्च देहि देवि नमोस्तुते इति प्रार्थना ततो वैष्णवपात्राणि सौभाग्या
म्यद्वयसहितानि वायनानि दद्यात् अन्नं सुवर्णपात्रस्थं सर्वस्वफलदक्षिणं वायनं गौरिविप्राय ददामि प्रीतयेतव सौभाग्यारोम्यकाम्यस
र्वसंपत्समृद्धये गौरी गिरी शतुर्थं वायनं ते ददाम्यहं मंत्राभ्यां वायनं तस्मिन् न हनिकर्तव्यं पूजनं रजनीमुखे अर्धरात्रे उमा
कांतौ अर्चनं जागरं चरेत् इति पूजा अथ कथा मृत्युवाच मंदारमालां कुडितालकायैकपालमालां कितशेखराय दिव्यं वरायै
च दिगंबरायै नमः शिवायै च नमः शिवाय कैलासशिखरं रम्यं गौरी पञ्चतिशंकरं गुह्याद्गुह्यतरं गुह्यं कथयस्व महेश्वर सर्वेषां सर्वधर्मा
णां अस्यायासं महत्फलं प्रसन्नोऽसि यदानाथ तथ्यं ब्रह्मिमाग्रतः केन त्वं हि मया प्राप्तस्तपोदानब्रह्मादिना अनादिमध्यनिधनो भर्ता चै
व जगत्समः ईश्वर उवाच शृणु देवि प्रवक्ष्यामि तवाग्रतः मुत्तमं यद्वोषं मम सर्वस्वं कथयामि तव प्रिये यथाचोदुगणे चंद्रो
ग्रहाणां भानुरेव च वर्णानां च यथा विप्रो देवानां विष्णुरेव च नदीनां च यथा गंगापुराणानां च भारतं वेदानां च यथा साम ईद्रियाणां च
नो यथा पुराणं वेद सर्वस्वं आगमेन यथोदितम् एकाग्रैः शृणु चैतत्तथा हृदं पुरातनं येन व्रतं प्रभावेन प्राप्तमर्धासनं मम तत्स
र्वं कथयिष्ये हं त्वं मम प्रेयसी यतः भाद्रे मासि सिते पक्षे तृतीयाहस्तसंयुता तदनुष्ठानमात्रेण सर्वपापैः प्रमुच्यते शृणु देवि त्वया
पूर्वयद्दत्तं चरितं महत् तत्सर्वं कथयिष्यामि यथा वृत्तं हिमालये पार्वत्युवाच कथं कृतं मया नाथ व्रतानां मुत्तमं व्रतं तत्सर्वं श्रो
तुमिच्छामि त्वत्सकाशां नमो हेश्वर शिव उवाच अस्ति तत्र महाद्विष्यो हिमवान् गच्छतः नानाभूमि समाकीर्णो नानाद्रुमस
माकुलः नानापक्षिसमायुक्तो नानाभृगुविचित्रकः यत्र देवाः सगंधर्वाः सिद्धचारणा गुह्यकाः विचरन्ति यथा देवि गंधर्वाध्वनिसं

कुलाः स्फटिकैः कांचनैः शृंगैर्मणिष्वेडुर्यभूषितैः भुजैर्लिवन्निवाकाशं सत्त्वदोमं दिवं यथा हि मेनू प्रीतो नित्यं गंगाध्वनिविनोदितः पा
र्वतित्वं यथा बाल्ये परमाचरतीतपः अर्द्धदशकं देवि धूमपानमधोमुखी संवत्सरचतुष्षोडशपणोशनं कृतं दृष्ट्वा तातेन तत्कथं चिं
तयाद्दुःखितो भवत् कस्यै देया मया कन्या एवं चिंता तु गे भवत् तदैवावसरे प्राप्ते ब्रह्मा पुनरुत्तमं धर्मवित् नारदो मुनिः शार्दूलश्रीः पुत्री
दिदृक्षया दत्तार्थं विष्टरं पादं नारदं प्रोक्तवान् गिरि हिमवानुवाच किमर्थमागतः स्नामिन् वरस्व मुनिसत्तम महद्भाग्ये
न संप्राप्तमदागमनमुत्तमं नारद उवाच शृणु शैलेन्द्रं महाकथं विष्णुना प्रेषितोऽस्य हं योग्यं योग्याय दातव्यं कन्यारत्नमिदं त्वया
वासुदेव समो नास्ति ब्रह्मविष्णुशिवादिषु तस्मै देया त्वया कन्या अत्रार्थं समतं मम हिमवानुवाच वासुदेवः स्वयं देवः क
न्यां प्रार्थयते यदि तदा मया प्रदातव्या तदा गमनगौरवात् इत्येवं गदितं सुत्वानभस्यां तर्दधे मुनिः यथोपीतां वरधरं शरं वचनं गदा
धरम् कृतांजलिपुटो भूत्वा मुनीन्द्रस्तमभाषत नारद उवाच शृणु देव भवत्कार्यं विवाहो निश्चितस्तव हिमवांस्तदा गौरी
शुवाच वचनं मुदा दत्ता सितं मया पुत्रिदेवाय गरुडध्वजे शुक्लावाक्यं पितुर्देवि सखिभिः सहितावनं सिंहव्याघ्रे मृगैर्व्याप्ते तत्र स्फ
प्राप्तिर्निर्जने सरयुवाः किमर्थं दुःखितो देविकथयस्व ममाग्रतः यद्वक्ष्यामि लपितं करिष्ये हं न संशयः पार्वत्युः सखि शृणु मम प्रीता मनोमिच्छितं
मया महादेवं च भर्तारं करिष्ये हं न संशयः एतन्मोचितं कार्यं तातेन कृतं मन्यथा तस्माद्देहपरित्यागं करिष्ये हं सखि प्रिये पार्वत्या वचनं शु
क्लासखी वचनमब्रवीत् सरयुवाच पिता यत्र न जानाति गमिष्यामो हितदनं इत्येवं समतं कृतानीता सितं महद्दत्तं पितानिरीक्ष्य या
मास हिमवांस्तु गृहे गृहे केन त्रीतासि मे पुत्री देवदानवकिं नरैः नारदमेकं तं सखि किं दास्ये गरुडध्वजे इत्येवं चिंतयति विष्णोर्भूतितो निपपातह

हाहाकृत्वा प्रधावन्ति लोकास्ते गिरिपुंगव उंचुर्गिरिवरं सर्वभूतहेतुं गिरेवद गिरिरुवाच दुःस्वस्य देतुं शृणु तत्कथारं ब्रह्म तं मम दद्यात्
कालसर्पेण सिंहव्याघ्रेण वाहता नज्जानेकगता पुत्री केन्दुष्टेन वाहता चक्रे शोकसंतप्तो वातेनेव महातरुः गिरिर्वनादृत्य तत्सदालो
कनकारणात् सिंहव्याघ्रेभ्यो हि भिष्वमहावनं तं चापि विपिने धीरे ब्रजंती सखिभिः सह तत्र दृष्ट्वा नदीरम्यां ततो रेचमहागु
हाम् तां प्रविश्य सखीसार्धं अन्नाभोगविवर्जिताः संस्थाप्य बालु कालिगं पार्वत्या सहितं मम भाद्रशुक्ल तृतीयायां अर्चयन्ती तु हस्तमे
तत्र वाद्येन गीतेन रात्रौ जागरणं कृतम् अतः राजप्रभावेन आसनं चलितं मम संप्राप्तो हंत दानत्रयत्रयं सखिभिः सह प्रसन्नोऽस्मि म
या प्रोक्तं वरं ब्रूहि वरानने पार्वत्युवाच यदि देव प्रसन्नोऽसि भर्ता भव महेश्वर तथेत्कृत्वा तु संप्राप्तो कैलासं पुनरेव च ततः प्र
भाते संप्राप्तेन द्यां कृत्वा विसर्जनम् पारणं तु कृतं तत्र सख्या सार्धं त्वया श्रुते हिमवानपि तं देशं आजगाम घनं वनं चतुराशानिरीक्षं
स्तु विन्दुलः पतितोऽभू वि दृष्ट्वा तत्र नदीतीरे प्रसक्तं कन्यकादयम् उज्यापोत्संगमारोप्य रोदनं कृतवान् गिरिः सिंहव्याघ्रादिभ्यः
कैर्वने दुष्टे कुतस्थिता पार्वत्युवाच शृणु तात मया ज्ञातं त्वं दास्य सीश्वराय मां तदन्यथा कृतं तात तेनाहं वनमागता ददा
मिता तयदि मां ईश्वराय तदा गृहं आगमिष्यामि नैवं चेदिह स्थास्यामि निश्चितं तथेत्कृत्वा हिमवता नीता सितं गृहं प्रति पश्चाद्
त्तात्वमस्माकं कृत्वा वैवाहिकीं क्रियां तेन व्रतप्रभावेन सोऽभाम्यसाधितं त्वया अद्यापि व्रतराजस्तु न कस्यापि निवेदितः नामा-
स्यं व्रतराजस्य शृणु देवि यथा भवत् आलिभिर्हरिता यस्यात्तस्मात्सा हरिता लिका देखुवाच नामेदं कथितं देवविधिं व
दममप्रभो किंपुण्यं किं फलं चास्य केन च क्रियते व्रतं ईश्वर उवाच शृणु देवि विधिं कस्येनारीणां व्रतमीदृशं करिष्यति प्र

पलेन यदि सोऽभाम्यमिच्छति तोरणादिप्रकर्तव्यं कदली स्तंभमंडितं आच्छाद्य पटवस्त्रैस्तनानावर्णविचित्रितैः चंदनेन सुगंधेन लेपयेद्
हमंडपं शंखपेशिभृदंगैस्तुकारयेद्बहुनिस्वनेः नानामंगलगीतं च कर्तव्यं मम सद्यनि स्थापयेत् बालुकापिंडं पार्वत्या सहितं मम पू
जयेद्बहुपुष्पैश्च गंधधूपादिभिर्नवेः नाना प्रकारैर्नैवेद्यैः पूजयेज्जागरं चरेत् नारीकैरेः पूगफलेर्जवीरे बहुभिस्तथा बीजपूरेः स
नारिगैः फलैश्चान्यैश्च पूरिशः क्रतुकाळोद्भवैर्भूरिप्रकारैः कंदमूलकैः गंधपुष्पैर्धूपदीपैर्पत्रेणानेन पूजयेत् उन्नमः शिवाय शान्ताय पं
चवक्त्राय शशिने नंदिभृंगिमहाकालगणयुक्ताय शंभवे शिवायै हरकांतायै प्रकृत्यैः सृष्टिहेतवे शिवायै सर्वमांगल्येशिवरूपे जग
न्मये शिवे कल्याणदेनि तं शिवरूपेण मोक्तुं शिवरूपेण मस्तुभ्यं शिवायै सततं नमः नमस्ते ब्रह्माचारिण्यै जगद्वाच्ये नमो नमः सं
सारभयसंतापात्राहिमां सिंहवाहिनीं येन कामेन देवित्वं पूजिता सिमहेश्वरि राज्यसौभाग्यसंपत्तिर्देहि मामंब पार्वती मं-
त्रेणानेन देवित्वां पूजयित्वा मया सह कथां श्रुत्वा विधानेन दद्यादन्नं च पूरिशः ब्राह्मणेभ्यो यथा शक्त्या देया वस्त्रहिरण्यगाः अन्ये
पांभूयसीदेया स्त्रीणां वा भूषणादिकं भर्ता सह कथां श्रुत्वा भक्तियुक्तेन चेतसा कृत्वा व्रतेश्वरं देवि सर्वपापैः प्रमुच्यते सप्तजन्म
भवेद्वाज्यसौभाग्यं चैव वर्धते तृतीयायां तु यानारी आहारं कुरुते यदि सप्तजन्म भवेद्दृष्ट्या वैधव्यं जन्मजन्मनि हरिद्रुपत्रशोकं
च कर्कशादुःखमागिनि पश्यते नरके धीरेनोपवासं करोति या राजते कांचनेताम्रवैणवे चाथ मृन्मये भाजने विन्यसेदन्नं सब-
स्त्रफलदक्षिणं दानं च द्विजवर्याय दद्यात्तेन च पारणं एवं विधियां कुरुते वनारी त्वया समानारमते च भर्ता भोगाननेकान् भुवि भू-
ज्यमाना सायुज्यमंते लभते हरेण अश्वमेधसहस्राणि वाजपेयशतानि च कथाश्रवणमात्रेण तत्फलं प्राप्यते नरैः एतत्ते कथितं

देवितवाप्रेवतमुत्तमम् कोटिद्वयं कृतं पुण्यं अस्यानुष्ठानमात्रतः इति श्रीभविष्योत्तरपुराणे हरगौरीसंवादे हरितालिकाव्रतक
वासं पूर्णो अथाद्यापनं पार्वत्यवाच उद्यापनविधिं ब्रूहि तृतीयायाः सरेश्वर भक्तितः श्रोतुमिच्छामि व्रतसंपूर्णहेतवे
महादेव उवाच उद्यापनविधिं वस्ये व्रतराजस्य शोभने यस्यानुष्ठानमात्रेण संपूर्णं हि व्रतं भवेत् चतुस्तंभं चतुर्द्वारं कदलीस्तंभं
डिनं घटिकाचामरयुतं कमलैरुपशोभितं चंदनागरुकपूरैर्लेपितं मंडपं शुभं मध्ये वितानं बध्नीयात्पंचवर्णैरुत्कृतं तन्मध्ये कार
वेत्यद्यपंचवर्णैः सुशोभनैः तस्योपरिन्यसेद्दीहीन् द्रोणेन परिसंमितान् सौवर्णं राजतं ताम्रं कलशं विन्यसेद्दुधः पंचरत्नानि निक्षिप्य
सर्वौषधिसमन्वितं तस्योपरिन्यसेत् सौवर्णं राजतेन वा ह्यथारूढं महादेवं रजतेन विनिर्मितं सर्वावयवसंयुक्तं गौरीहस्ताविनि
र्मितं पूजयेत्तत्र गंधाद्यैः पुष्पैर्नानाविधैः शम्भैः रात्रौ जागरणं कुर्यात्कथावाचनपूर्वकं ततः प्रभातसमये कृत्वा स्नानादिकर्म च पूर्व
पञ्चार्चयेद्देवं पञ्चाहोमं समाचरेत् स्वगृह्योक्तविधानेन कृत्वा धिस्थापनं ततः प्रारभेच्च ततो होमं नवग्रहपुरःसरं तिलांश्च यवसं
मिश्रा नान्येन च परिपुतान् सुहृदा दुद्रमं त्रेण गौरीमंत्रेण वेदवित् अष्टोत्तरशतं वापि अष्टाविंशतिमेव वा एवं समाप्य होमं तु तत्रा
चार्यं प्रपूजयेत् सवर्णरत्नवासोभिर्गोदद्याच्च यथाविधि शय्यां सोपस्करांदद्यादाचार्याय प्रयत्नतः षोडशहिजयुग्मां विपक्षान्ना
नेश्च भोजयेत् सौभाग्यद्वयवस्त्राणिवंशपात्राणि षोडश दत्तानि प्रयत्नेन ब्राह्मणेभ्यो यथाविधि अन्येभ्यो हिजवर्येभ्यो दक्षि
णां च प्रयत्नतः धूपसीपं पर्याप्तं तस्याप्रदद्याच्छिबतुष्टये उद्दिश्य पार्वतीशं च सर्वकुर्यादतं दितः बंधुभिः सह भुञ्जीत नियतं तत्र परे
हनि एवंपाकुरुते नारी व्रतराजं मनोहरं सौभाग्यमरिवलंतस्याः सप्तजन्मानसंशयः इति श्रीहरितालिकाव्रतोद्यापनसंपूर्ण

अथाश्विनकृष्णतृतीयायां च ह द्वौरीव्रतं डोलीति देशभाषायां शास्त्रामूलफलेः सहरिं गिणीं गृहे आनीय सिकतावेद्यां निक्षिप्य उद
केनासिच चंद्रोदयं दृष्ट्वा सस्नाता पंचसरिविभिः सह अलंकृत्य पूजयेत् तद्यथा मम इह जन्म निजन्मांतरे चाक्षय्यसौभाग्यप्राप्तिका
मापुत्रपौत्रादि धनधान्यैश्चैव प्राप्स्ये श्रीगौरीप्रीत्यर्थं इह द्वौरीव्रतं करिष्ये कलशवरुणं पूज्य इह द्वौरीं प्रपूजयेत् चतुर्भुजां सवर्णोभां ना
नालंकारभूषितां हिमैंदुतुहिनाभासां मुक्तामणिविभूषितां पाशांकुशधरां देवीं ध्यायेत्सर्वार्थसिद्धिदां कमंडलुधरां सूक्ष्मां पानपात्रं च वि
भ्रतीं ध्यायामि एहि मातं विशालं त्वं त्रिगुणे परमेश्वरि आवाहयामि भक्त्या त्वां प्रसन्ना भव सर्वदा आवाहनं हेमरत्नकृतं देवि
आसनं ते विनिर्मितं पाशांकुशधरादेवीमासने स्थापयाम्यहं आसनं अस्ममां कुशधरे वीणापुस्तकधारिणि भक्त्या दत्तं मया
तोयं पाद्यार्थं प्रतिगृह्यतां पाद्यं अर्घ्यं ददामि ते मातं भक्तानामभयं करे गृहाण त्वं इह द्वौरीं गंधाक्षतसमन्वितं अर्घ्यं भक्तानामि
ष्टवेयातः सर्वालंकारसंयुते आचम्यतां जगन्मातं इह द्वौरीं नमोस्तुते आचमनं ततः पंचामृतं स्नापयामि जगन्मातस्त्वां स्तुतीर्थे ज
लेन वै प्रार्थयित्वा मया देवि सद्यः स्थापविनाशिमि स्नानं वस्त्रं धौतं मया देवि दुर्लभं तं विनिर्मितं भक्त्या समर्पितं मातर्गृह्यतां जग
देविके वस्त्रं हरिद्रं कुंकुमं चैव सिंदूरं कज्जलं च तं सौभाग्यद्वयसंयुक्तं गृहाण परमेश्वरि सौभाग्यद्वयं पंचसूत्रं निर्मितं दोरकं
अर्पयेत् मलयानलसंभूतं घनसारं मनोहरं गंधं गृहाण देवि त्वं इह द्वौरीं नमोस्तुते गंधं करवीरे जीति कुसुमैश्च पंकजैश्च कुले
शम्भैः शतपत्रैश्च कलहारे चैव परमेश्वरि पुष्पं धूपोयं गृह्यतां देविकालागरुसमन्वितः आघ्रेयः सर्वदेवानां देवदुर्गरादिवः
॥ धूपं दीपं गृहाण देवि शिवोक्त्या निमिरापहं बहिना योजितं मातं इह द्वौरीं नमोस्तुते दीपं नैवेद्यं गृह्यतां देवि भक्तिमेवाचखा

सुखं दैवतं मेवरं देहि परत्र च परांगतिं नैवेद्यं पानीयं दंष्ट्रं फलमिति नास्ति फलं पूणी फलमिति तांबूलं हिरण्यगंभेति दक्षिणां नाराजं न
पुष्पांजलिः अथ कंठे दोरं कंबुधियात् धारयिष्यामि भद्रं त्वत्तु इच्छा त्वत्परायणा आयुर्देहि यशो देहि सोभाग्यं देहि मे शिवे दौर्गंधं वधनं
क्षेमसंपत्करे देवि सर्वसोभाग्यदायिनि सर्वकामप्रदे देवि गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते इति विशेषार्घ्यं ततश्चंद्रार्घ्यं क्षीरोदाणवसंभू
तलक्ष्मीचंद्रोनिशंकर गृहाणार्घ्यं मया दत्तं रोहिण्या सहितः शशिन् प्रार्थना गंगानां गणसंदीपक्षीराधि मथनोद्भव भाभासितदिगंतान्त
रमानुजनमोस्तुते आनीतासिमया देवि पूजितासिमया शम्भे मम सोभाग्यं देहि त्वं यत्र स्थातुं गम्यतां इति विसर्जनं अथ कथा
विजयोवाच अथान्यद्ब्रूहीती गौरी व्रतं वक्ष्यामि कन्यके मासि भाद्रपदे कृष्णोत्तरीयायां चतुर्दशं आनयेद्ब्रूहीती गौरी शारवामूलफ
लेः सह प्रिंगिणी वृक्षसंमूलं आनयेत् निक्षिप्य गृहवेद्यांतुतदधिसिकतां शम्भो न्यसेच्चंद्रोदयं दृष्ट्वा स्नात्वा योतां वराहता सखिभिः स
हितसम्यक् अलंकृत्य प्रपूजयेत् गौरीमावाह्यविधिवत् सिकतामंडले शम्भे गंधपुष्पाक्षतैर्दीपैर्धूपदीपैरनेकशः सर्वोपचारैश्च
हतीं पंचपंचभिरर्चयेत् एवं पूज्यथा शक्त्या कृत्वा चैव प्रदक्षिणां दोरकंबधयेत्यश्वात्तु पंचकनिर्मितं बध्नामि दोरकं कंबुत्वं
इच्छामा च परायणा आयुर्देहि यशो देहि सोभाग्यं देहि मे शम्भे अनेन दोरकंबध्या चंद्रार्घ्यं समर्पयेत् क्षेमसंपत्करे देवि सर्वसोभा
ग्यदायिनि सर्वकामप्रदे देवि गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते गंगानां गणसंदीपक्षीराधि मथनोद्भव भाभासितदिगंतान्तसोयराजनमोस्तु
ते कथामेतां च शृणुयाद्द्वैर्यग्रेतन्मनाः सदा ततो गोधूमचूर्णेन पंचभिः कुडवं व्युतं पक्वान्मर्धं विप्राय दत्वा मुजीत च स्वयं एवं वै पंच
वर्षाणि कृत्वा व्रतमनुत्तमं सर्वान्कामानवाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ऋषिकन्योवाच केन चादौ पुराचीर्णं व्रतं यत्तु त्वयोदि

तं दैवतं कोपिते मे वाद्यतस्यास्य प्रभावतः विजयोवाच शृणुकन्येयथा प्राप्तं पार्वत्या कथितं पुरा सूत उवाच शृणु च
मुषयः सर्वे नैमिषारण्यवासिनः पुरा कृतयुगस्यादौ सर्वभूतहिते षिणा शंभुना कथितं गौरी तद्ब्रूतं कथयाम्यहं कदाचिदुपविष्टं तं पा
र्वती पर्युपसृतं पार्वत्युवाच शंभो त्वं प्रष्टुमिच्छामि करुणा करुणं सर्वबाधोपशमनं सर्वकामफलप्रदं व्रतानां सर्वदानानां उ-
त्तमं ब्रूहि तत्त्वतः आशुरारोग्यदं देवपुत्रपौत्रप्रदायकं तद्ब्रूतं ब्रूहि देवेश यद्यहंत वव लुप्ता ईश्वर उवाच शृणु देवि परं शुद्धं व्रतं प-
रमदुर्लभं पुरा भूद्वा परस्यांतं पंडोः प्रियवरांगना वर्षषोडशसंपूर्णा संपन्नानवयौवना अनपत्या तु सा कुंती भर्तारमिदमब्रवी-
त् कुंलुवाच केन कर्मविपाकेन पुत्रहीनास्मि दुःखिता अनपत्यप्रतीकारमिदानीं ब्रूहि तत्त्वतः पंडुरुवाच ऋषिशापो
स्ति मे भद्रं यत्तस्तेन भविष्यति मर्तुस्तद्वचनं श्रुत्वा पितृगृहे भ्यगात्स्वयं पितृगृहे वर्तमाने कुंती व्यासं ददर्श नमस्कृत्य च तं ग्राह्यं कुं
ती मुकुलितांजलिः कुंलुवाच व्रतमेकथया सुखं पुत्रसंतानदायकं सर्वसंपत्प्रदं नृणां व्रतमेकं महाशुभे व्यास उवाच ॥
शृणु त्वद्ब्रूहीती गौरी व्रतं संतानदायकं भाद्रकृष्णोत्तरीयायां निशि चंद्रोदये शम्भे स्नानं कृत्वा च विधिवत् गौरी भूत्वा व्रतं चरेत् सर्वसंप-
त्करं चैव स्त्रीणां पुत्रान्नसौख्यकृत् भूहिरण्यादिदानानां सर्वेषामधिकं व्रतं पंचवर्षविधा तव्यंत उद्यापनं चरेत् उद्यापनविधानेन
संपूर्णं फलमश्नुते अंतंतु कारयेद्दत्तया सोवर्णं ब्रूहीती फलं षष्ठ्युत्तरचतुर्भिश्च शम्भे र्बजैर्युतं तु नव देव्याः पुरस्तु संस्थाप्य पूर्ववत् प्र-
तिपूजयेत् आचार्यपूजयेद्दत्तया विप्रान्यं च तथैव च रुवासिन्यः पंचपूज्या वस्त्रालंकारभूषणैः कुंजुकैश्चैव तारकैः कंबुसूत्रैर्हरिप्रि
यां वंशपात्राणि पंचैव सूत्रैः संवेष्टितानि च सिंदूरं जीरकं चैव सोभाग्यद्वयसंयुतं गोधूमपिष्टजातं च ब्रूहीती फलचंपकं वायनानि

चपंचैवताम्योदयानुभोजनं अर्धेदत्वावस्थानानिदत्वाभुंजीतवायता तस्यचंधारयेत्तुदेसर्वकामसमृद्धये ततः प्रातःसमुत्थायसायंकाला
सस्वीजनेः गीतवाद्ययुतानद्यांगैरीतांतुविसर्जयेत् आगच्छवरदेदेविपूजितासिमयाशुभे मयसौभाग्यदानाययये हंगम्यतां त्वया
एतद्वत्प्रभावेनकाचिद्वाह्यकन्यका पतिसंजीवयामासनिर्मल्ययमकिंकरान् तस्मान्नरत्नं व्रतमेतदाद्यमायुः प्रदं पुत्रसमृद्धिदं च
पुत्रैश्चपौत्रैश्चयुताचपत्यागौरीप्रसादाद्वजीववत्सा यददंशुणुयान्नित्यंभावयेदासमाहितः समुत्काविपुलान्भोगानंतेशिवप
दं व्रजेत् इतिभविष्योत्तरपुराणेबृहद्गौरीव्रतोद्यापनं संपूर्ण इदं कर्णाटके प्रसिद्धं अथ मार्गशीर्षमाघेवाह्यतृतीया
यां सौभाग्यसुंदरीव्रतं तच्चतुर्थीयुतायां कार्यं नदितीयाविस्थायां द्वितीयावेधरहितातृतीयायासिताभवेत् चतुर्थीयोगिनी किंचि
तसुद्धावापिचदाभवेत् नारदउवाच भगवंस्तेप्रजासृष्टानानावर्णाः स्तथागुणाः स्वेदजाअंजजाश्चैवउद्गीजाश्चजरायुजाः दे-
वास्तराः सगंधर्वाः सयक्षारगराक्षसाः एकेसुरूपाः स्रग्मगावलिनः श्वापरे तथा तथान्येदुःखसंयुक्ताः काणासूकाश्चपंगवः दुःशी
खादुर्भगादीनापापकर्मकराः सदा एवमेहदिसंतापः संशयं चेतुमर्हसि ब्रह्मोवाच शृणु वत्स प्रवक्ष्यामि त्वं भक्तोसिप्रियोसिमे
कर्मबीजप्रसूदं हि शरीरं पांशु भौतिकं ॥ वेदतदानाजायते सूरूपाः सूरिवनोजनाः तपःप्रभाव ज्ञायंते बलिनः स्रग्मगास्तथा अदत्त
दानाजायंते परकर्मकराः सदा परापवादवत्कारः परद्रव्यापहारकाः हंतारः प्राणिनां चैव अभक्ष्याणां च भक्षकाः क्रमशोनरकान्
भुक्त्वाजायंते कुत्सितानराः दारिद्र्यपुंगवो मूकाः काणाद्यादुर्भगास्तथा नारदैवं स्वकर्मैः नरानार्यश्चदुःखिताः नारदउवा-
उपायं ब्रूहि भगवन् न्येन कर्मक्षयो भवेत् तपोदानं व्रतं तीर्थशरीरस्य च शोषणं दुःखसंतापतप्तानां जीवितान्मरणं वरं ब्रह्मोवा-

शृणु नारद यद्व्यं व्रतानामुत्तमं व्रतं सर्वदुःखप्रशमनं व्याधिरिघ्ननाशनं सखसौभाग्यजननं पुत्रपौत्रप्रदायकं वसिष्ठायपुराणोक्तं ऋषी-
णांच समागमे कैलासशिखरे रम्येशंकरेण महात्मना नारदउवाच कस्माद्योवाच भगवान् कृपाकस्माच्च जायते ब्रह्मोवाच ह-
व्याहुतं च सौभाग्यं धरुंधत्याजगत्सुभुः तथारूपं च शीलं च सौभाग्यमनुलं तथा कृत्वा शिरः प्रकंपं च जहास मृदुशंकरः एषवान् शंकरं
देवं वसिष्ठः स्मितकारणं ईश्वरउवाच अहो व्रतस्य माहात्म्यं श्रूयतामृषिसत्तमाः पुराजन्मनि शूद्रस्य दासकर्मकरा सदा उच्छिष्टभो
जनानित्यं उच्छिष्टशयना सदा कुरूपदुर्भगादीनारुक्षागद्गदभाषिणी नाम्ना मेघवतीख्याता दुर्देवा वदनाश्रमा एकदा प्रेषणार्थं सा -
गता ब्राह्मणसंनिधौ श्रुतं व्रतं च नारीणां वाच्यमानं हि जन्मना सौभाग्यसुंदरीनाम तृतीया सर्वकामदा ज्ञात्वा चारगमेशास्ते सर्वकाम
फलप्रदा मया प्रकाशितं सर्वप्रार्थितं नो मया तथा चोर्णतासां प्रसंगाच्च मेघवत्या प्रसंगतः कुत्सितं चैव नैवेद्यं दत्तं दानं च किंचन ह
विषं च ततोच्छिष्टं पारणं च तथा कृतं केवलं च व्रतं चोर्णमथापूतेन चेतसा श्रद्धया धार्यते धर्मो बहुभिन्नार्थराशिभिः ऋषयश्च त्रिरेधर्मे-
श्वद्वयाभावितात्मना तेन धर्मविपाकेन निषादाधिपतेः सूता सूरूपाच स्रग्शीला च सर्वलक्षणसंयुता संपूर्णा वयवाजाता तस्या देव्याः प्र-
सादतः उच्छिष्टभोजनाजातानिषादानांच योनिषु आदत्तदानात्संजातानपसाभोगवर्जिता व्रतप्रभावात्संजाता सूरूपाच पतिव्रता ॥
महासौभाग्यसंयुक्ता साक्षालुक्ष्मीरिवापरा सर्वकामप्रदा देवी नंदिनी वसते गृहे तद्वत्चास्ति देवर्षे सर्वकामफलप्रदम् नारदउवा-
व्रतस्यास्य विधिं ब्रूहि कोविधिः किंच पूजनम् कस्मिन्नासे प्रकर्तव्यं देवताका प्रकीर्तिता किंपुण्यं किंच नैवेद्यं ध्यानं कस्य च पूजनम् ॥
ब्रह्मोवाच घनेस्थारभणं चादौ मार्गशीर्षमाघके द्वितीयावेधरहितातृतीयायासिताभवेत् चतुर्थीयोगिनी किंचिच्छुद्धावापि

यदाभवेत् उपवासं प्रकुर्वीत दंतधावनपूर्वकं अपामार्गेण कुर्वीत दंतशुद्धिं तदावती उमेदेविनमस्तस्य शंकरस्यार्थधारिणि प्रसीद श्रीमहेशा
निकरिषे प्रतमुत्तमं सौमित्रं कुर्वीत मेदेविनमस्तस्य रविलुभे नियममंत्रः सौभाग्यसुंदरीनामवशिनीमाप्रकीर्तिता सर्वकामप्रदा
देविसर्वसंपदशंकरा तस्यादर्शनमात्रेण सदासंजायते जगत् द्रोणपुत्रेणैव संपूज्यादादिमंचार्थहेतवे नैवेद्यं मोदकान् दद्यात्कूपरं
प्राशयेत्ततः वस्त्रपौषासिते पक्षे तृतीयायां व्रतं भवेत् चेलिकादंतकाष्ठं च मरुकेण च पूजनं राज्यसौभाग्यदानां सदां पूजयेत्ततः
धात्रीफलं तदेवार्थकं कोलं प्राशयेन्निशि नैवेद्यं वदकाकार्या घृतशर्करायां न्विताः कंकोलां वृत्तया प्राश्य राज्यसौभाग्यहेतवे घृतेन बोधये
द्दीपं रात्रौ जागरणं तथा सर्वकामप्रदा देविसर्वदुःखहरा परा सर्वशर्वप्रदा देविसर्वपापहरा शशा एकापि बहुधा त्यानं नाम रूपप्रभेद
तः माघमासे च संप्राप्ते वदकादंतधावनम् प्रातः कुर्वीत नियमं रूपसौभाग्यहेतवे अपराह्णे ततस्नानात् सर्वाभरणभूषिता चूतपुष्पैश्च
संपूज्या रूपसौभाग्यसुंदरी नारी केरार्थदानं च नैवेद्यं शकुल्यस्मृता प्राशनं चैव कस्तूरीरूपसौभाग्यसंयुता पूजयेत्तत्र या सर्वकामसौभाग्य
सुंदरीं फाल्गुनस्य सिते पक्षे प्रातर्नियमसंयुता सौभाग्यसुंदरी विल्वदंतकाष्ठं तु कारयेत् स्नानं कृत्वा तथानारी कान्तं नैवेद्यं पूजयेत् नै
वेद्यं सक्तवस्त्रघृतशर्करायां न्विताः यस्तु कर्दमजोले पोथूपाश्वागरुसंभवाः सर्वासक्ततृतीयासु विधिरेष उदाहृतः बीजपूजाय दानं च
प्राशनं च दनोदकं प्राशनस्य प्रभावेन सर्वान् कामान्वाप्नुयात् पारणं च प्रकर्तव्यं सहस्रं चैव बांधवैः चैत्रे मासि प्रकर्तव्या तृतीयापापना
शिनी प्रयत्नेन प्रकर्तव्या सरवसौभाग्यसुंदरी दंतकाष्ठं समुद्दिष्टं जंबूवृक्षसमुद्भवं पूजादमनकेनैव अर्घ्यं विल्वफलं स्मृतं नैवेद्यं
उकाः प्रोक्ता शर्कराघृतसंयुताः सरवसौभाग्यप्राप्त्यर्थं प्राशनं वज्रधारिणः वेशारवस्य सिते पक्षे तृतीयायां सुपोषयेत् मालतीदंतका

घं च नियमग्रहणं ततः पतिसौभाग्यदां देवीं सुंदरीं पूजयेत्ततः पद्मैः सितैः सरक्तैश्च मल्लिकाभिश्च पूजयेत् दधिभक्तं सकूपरं शर्कराघृतसंयु
तं नैवेद्यं कल्पयेद्देव्या अर्घ्यं चात्र फलं भवेत् होमोदकं च संप्राश्य पुष्टिसौभाग्यमाप्नुयात् ज्येष्ठे मासि तृतीयायां उपवासपराभवेत् युथिका
दंतकाष्ठं च लावण्यसमगार्थिनी मल्लिकाकुसुमैः पूज्या यस्तु कर्दमचर्चिता लावण्यसुभगा देवी सुंदरी पूजयेत्ततः कदलीफलार्थदानं च नैवे
द्यं घृतपूरिका मौक्तिकां वृत्ततः पीत्वा लावण्यसमगामवेत् आषाढे च ततो मासि पतिसौभाग्यसुंदरी प्रातरुत्थाय कर्तव्यं दंतकाष्ठं मशोके
जं नियमं तत्र कुर्वीत तृतीयायां प्रयत्नतः विल्वपत्रैः कोमलैश्च पतिसौभाग्यसुंदरी जंबूफलार्थदानं च नैवेद्यं पायसं स्मृतं शर्कराघृतसं
युक्तं सुंदरीप्रियतां मम विदुमां बुनिशि प्राश्य हविषा पारणं स्मृतं सपत्नीनां पुरनैव सा पश्यति कदाचन श्रावणे मासि संप्राप्ते तृतीया
यां सुपोषिता बेलंबाबादरं काष्ठं जातीपुष्पैश्च पूजनं सर्वेश्वर्यं च सौभाग्यसुंदरी पूजयेत्ततः नैवेद्यं श्वेतपद्मानं धूपदीपादिकं तथा क
दलीफलार्थदानं च प्राशयेद्वा जतंपयः गजाश्वपशदासीनां हेमरत्नादिवा ससां ईश्वरी सर्वलोकानां भगवत्याः प्रसादतः मासि भाद्र
पदे प्राप्ते पूज्या सौभाग्यसुंदरी दंतकाष्ठं तु कर्तव्यं मातुलिं गीसमुद्भवं उत्सलेः पूजयेद्देव्या अर्घ्यं कर्काटकीफलं नैवेद्यं शोकवर्तिन्यापि
वेन्माणिक्यजंपयः कर्पूरागरुकस्तूरीमुखदेशे रुग्णधिना आश्वयुज्या सिते पक्षे तृतीयायां व्रतं चरेत् दंतकाष्ठं प्रकर्तव्यं पुष्पाक्षस
मुद्भवं पूजयेत्तरयाभक्त्या पुत्रसौभाग्यसुंदरी उत्सलेः शतपत्रैश्च पूजाकार्या प्रयत्नतः नारिगं मर्घ्यदानार्थं कूष्मांडं वापि कल्पयेत् नै
वेद्यं गणकान् शशभान् घृतशर्करापाचितान् औदुंबरपयः प्राश्य सुंदरीप्रियतां मम पुत्रपौत्रसमायुक्तं सरवसौभाग्यसुंदरी का
र्तिके मासि संप्राप्ते तृतीयायां सुपोषिता औदुंबरदंतकाष्ठं कृत्वा व्रतमुपाचरेत् केतकीभिश्च सौभाग्यप्राप्तयोगं च सुंदरी निवेद

वेदपूजांश्च सुगंधान् शालिसंभवान् अक्रौडं चार्घ्यदानेन लवंगं प्राशयेत्ततः सावियोगं च प्रीतिपितृभ्यान् सुतादिभिः एवं चोर्णव्रते कुर्वाद्युपापनविधिततः
सर्वशास्त्रमधीया न आगमेषु विशारदं आचार्यं प्रार्थयेत्सातमर्गशीर्षे यथाविधि चोर्णव्रतं मया चार्घ्यउद्यापनविधिं मम व्रतवैकल्यानाय यथाशास्त्रं
समाहितः संदरी मंडलं कार्यं गौरी तिलकमेव वा उमामहेश्वरं देवं सोवर्णेन तु कारयेत् व्रतारं मे यथाशक्त्याराजतं वापि कारयेत् वित्तशाब्धं न कुर्वीत सति
इत्येफलार्थिना वर्षप्रपूज्यतां भूर्तितामेव मंडले च येत् सर्वोपहारं रं धेयं पुण्येर्ना विधेयं एवैव सा जगन्माता बहु रूपैर्व्यवस्थिता रूपैर्द्वादशभिश्चैव पू
ज्या सोभाग्यसुंदरी ततः पद्मनिभां देवीं रक्तवस्त्रोपशोभितां रक्ताभरणशोभाढ्यं रक्तकुंडलमर्चितां ध्यात्वा चैव विधां देवीं पूजयेत् देवमानसा रात्रौ जागर
णं कार्यं गीतवादित्रनिस्वनैः ततः सर्वाणि पुष्पाणि नैवेद्यादिफलानि च अर्घ्यार्थं परिकल्प्यानि सर्वकार्यार्थं स्थितये ततः प्रभाते विमले स्नानं कृत्वा विधानतः कु
सुप्तकुसुमैर्होमं किंशुकैर्वपि कारयेत् अष्टोत्तरशतं पूर्णमध्वानं पयसान्वितं तदभावे तु कर्तव्यः शतपत्रैर्विधानतः आसुरेण च मंत्रेण गौणं सुखं समाचरेत्
भोजयेच्च प्रयत्नेन च त्वार्थं विधानतः पिष्टान्नेन सपत्नीकान् भक्त्या वेपरितोषयेत् वस्त्रालंकरणैश्चैव यथाशक्त्या प्रपूजयेत् सोभाग्यवस्त्रं चैकैकं
नारीणां चैव दापयेत् ततो हस्ते प्रदातव्यं कुंडलवर्णगुहं नारीकरं तथा वस्त्रदूर्वासिंदूरकज्जलं मंगलाष्टकमेतद्देवतासौभाग्यमाप्नुयात् आचा
र्यं च सपत्नीकं वस्त्रालंकरणैः शुभैः परिधाय यथाशक्त्या मंडलं तस्मै मर्पयेत् प्रार्थयेच्च ततो देवीं सर्वसौभाग्यसुंदरीं पूजिता सिमया देवि सर्वसौभा
ग्यसुंदरी दत्तामत्यर्थितान् कामाचां छंदे वियथासुखं भूर्तिं च मंडलं देव्या उपहारांश्च सर्वशः गुरोर्गृहाण सर्वतुल्यं संदरी प्रियतामिति त्वत्प्रसादान् यथाची
र्णव्रतमेतत्सु दुर्लभं समस्वविप्रशार्दूलप्रसादसु सुखो भव एवं चोर्णव्रतानारीकृतवत्स्यात्तदा येनेदं चक्रं वर्षं संप्राप्तं जन्मतः फलं नातः परत
रं किंचिद्भूतसौभाग्यकारकं देहांतेशिवलोके तु भोगान् मुक्ताय ये सितान् इति भविष्योत्तरसौभाग्यसुंदरी व्रतोद्यापनं संपूर्णम् ॥

श्रीगणेशाय नमः अथ चतुर्थी व्रतानि लिख्यंते तत्र आचरणरूपा चतुर्थी संकष्टचतुर्थी व्रतम् तत्र चंद्रोदयव्यापिन्यां कार्यम् आचरणे चंद्र
लेपक्षेत्रे चतुर्थी तु विधूदये गणेशं पूजयित्वा तु चंद्रायार्घ्यं प्रदापयेत् १ दिनहयेन द्वाभौ पूर्वैव मातृविद्वागणेश्वर इति वचनात् दिनहये अथासौ प
रेव हेमाद्रौ चंद्रोदयाभावे चतुर्थी निशिषट्पदिव्याप्तायां परैव व्रते इति अथ व्रतविधिः मासपक्षाद्युल्लिख्य निथो मम विद्याधनपुत्रपौत्र
प्राप्त्यर्थं समस्त रोगमुक्तिकामः श्रीगणेश प्रीत्यर्थं संकष्टचतुर्थी व्रतमहं करिष्ये तत्रादौ स्वस्तिवाचनं गणपतिपूजनं करिष्ये कलशार्चनं च क
रिष्ये सोवर्णेणैष्यतां च मृन्मया च न्यमो गणपति भूर्तिं कृत्वा जलपूर्णवस्त्रयुतं कुमंतस्याग्रे स्थापयित्वा षोडशोपचारैः पूजयेत् आदौ ध्यानं
यथा लंबोदरं चतुर्बाहुं त्रिनेत्रं रक्तवर्णकम् नानारत्नैः स्रवेषाढ्यं प्रसन्नास्यं विचिंनयेत् १ ध्यायेद्भजानं देवं नमस्तुभ्यं प्रभयं चतु
र्बाहुं महाकायं सूर्यकोटि समप्रभम् २ इति ध्यानम् आगच्छन्तं जगन्नाथसुखसुखं नमस्कृत्य अनाथनाथ सर्वज्ञ विघ्नराज रूपं कुरु सहस्र
शीषित्वा वाहनम् गजास्याय आवाहयामि गोप्तात्वं सर्वलोकानां मिंद्रादीनां विशेषतः भक्त्यादारिद्र्यविच्छेत्ता एकदंत नमोस्तुते पुरुष
एवेदमित्यासनम् विघ्नराजाय आसनम् मोदकान्धारय हस्ते भक्तानां वरदाय क दवदेवनमस्तेस्तु भक्तानां फलदो भव एतावानस्ये
ति पाद्यम् लंबोदराय पाद्यं महाकाय महारूप अनंत फलदायक देवदेवनमस्तेस्तु सर्वेषां पापनाशन त्रिपादूर्ध्व इत्यर्घ्यम् शंकर
सूतये अर्घ्यं कुरुष्वानमनं देवस्वरं वंद्यस्त्वाहन सर्वाघदलनस्वामि नीलकंठ नमोस्तुते तस्याहिरालेत्याचमनीयम् उमास्तुताय आ
चमनीयम् स्नानं पंचामृतैर्नैव गृहाण गणनायक अनाथनाथ सर्वज्ञ नमो मूषकवाहन पयोदधिघृतं चैव शर्करामधुसयुतम् पंचामृतेन स्न
पनं प्रीयतां गणनायक वक्रतुंडाय पंचामृतस्नानम् गंगाचयमुनाचैव गोदावरीसरस्वती नर्मदासिंधुकावेरीजलं स्नानाय कल्पितम्

चतुर्ष्वेणस्नानम् हेरंवायः स्नानं रक्तवस्त्रं सयुग्मं च देवानामपि दुर्लभम् गृहाणमंगलं देवलं बोदरहरात्मजं तं यजमिति वस्त्रम् भूर्पुष्पाय व
स्त्रं ब्रह्मसूत्रं सोत्तरीयं गृहाण गणनायक आरक्तं ब्रह्मसूत्रं च कनकस्योत्तरीयकम् तस्माद्यज्ञाद्यपवस्त्रम् कुञ्जाय च जोषवीतं गृहाणे श्वर
सर्वज्ञादिव्यचंदनमुत्तमम् करुणाकर अक्षाक्षगोरीस्तनमोस्तुते तस्माद्यज्ञात्सर्वदुष्टं कवेति गंधं गणेश्वराय गंधं असताश्रस्तरश्च
कुंकुमांताः सुशोभिताः मयानिवेदिता भक्त्या गृहाण गणनायक अक्षतान् सुगंधिदिव्यमालां च गृहाण गणनायक विनायक नमस्तुभ्यं
शिवसूनो नमोस्तुते मालाश्च माल्यादीनि सुगंधीनि तस्मादश्वेति पुष्पम् विघ्ननाशिने पुष्पाणि अथांगपू गणेश्वराय पादौ पूजया
मि विघ्नराजा जानुनीपू अश्ववाहनाय उरूपू हेरंवाय कटिपू कामहारिस्तनवे नाभिपू लेबोदगय उदरपू गोरीस्तना स्तनोपू ग
णनायकाय हृदयपू स्थूलकंठाय कंठपू स्कंदाग्रजाय स्कंधोपू पाशहस्ताय हस्तोपू गजवक्त्राय वक्त्रपू विघ्नहर्त्रे ललाटेपू सर्व
श्वराय शिरःपू श्रीगणाधिपाय सर्वोपू दशांगं गुग्गुलुं धूपं उत्तमं गणनायक गृहाण देवदेवेश उमास्तनमोस्तुते चतुर्ष्वेणैति धूपं
विकटाय धूपं सर्वज्ञ सर्वरक्षाद्य सर्वेश विबुधप्रिय गृहाणमंगलं दीपं धनवर्त्तिसमन्वितम् ब्राह्मणोऽस्येति दीपं वामनाय दीपं नैवेद्यं
द्युतां देवनामोदकसंकृतम् सर्वान्नफलसंयुक्तं षड्रसेभ्यः समन्वितम् चंद्रमामनसो नैवेद्यं सर्वाय नैवेद्यं कृष्णावेण्यांगोत्तमीनां पयोषी
रखोजले आचम्य तौ गृहाणेदं प्रसन्नो भव सर्वदा आचमनं फलान्यमृतकल्याणिसुगंधीन्यघनाशन आनीतानि यथाशक्त्या गृहाण गण
नायक सर्वार्त्तिनाशिने फलं तांबूलं गृह्यतां देवनागवल्यादलेखनम् कर्पूरेण समायुक्तं सुगंधं मुखभूषणम् विघ्नहर्त्रे तांबूलं सर्वदेवा
धिदेवाय सर्वसिद्धिप्रदायक भक्त्या दत्तामया देव गृहाण जगदीश्वर सर्वेश्वराय दक्षिणां पंचार्त्तिः पंचवर्ती भिर्वर्जितो योजितं मया गृहाणमं

मंगलं दीपं विघ्नराज नमोस्तुते नीराजनं यानिकानि च पापानि नाश्या आसीति प्रदक्षिणां नमोस्तुतं तां सप्तास्येति नमस्कारः यजेन यजमिति
मंत्रं पुष्पांजलिं एवं पूजाप्रकर्तव्या बोडशैरुपचारकैः मोदकां च देवमेकविंशतिसंख्या तेषां मध्ये प्रदातव्या दशसंख्या श्रवणार्त्ति देवायैस्या
पयेत्येव पंचविधायकस्येत पूजयित्वा तु तविप्रमक्तिभावेन देववत् दक्षिणां च यथाशक्त्या दत्वा वै पंचमोदकान् पूजयेन्निशि चंद्रं च अर्घ्यं दत्वा
यथाविधि क्षीरसागरसंभूतसुधारूपनिशाकर गृहाणार्घ्यं मया दत्तं गणेश ग्रीतिवर्त्तन रोहिणी सहितं चंद्रमसेन इदमर्घ्यं क्षीरोदार्याव
संभूतसुधारूपनिशाकर गृहाणार्घ्यं मया दत्तं रोहिण्या सहितः शशी रोहिणी सहितं चंद्रा इदमर्घ्यं गणेशाय नमस्तुभ्यं सर्वसिद्धिप्रदाय
क संकष्टान्हर मे देव गृहाणार्घ्यं नमो कृष्णपक्षे चतुर्थ्यां तु संपूजितविभूदये क्षिप्रप्रसादितो देव गृहाणार्घ्यं संकष्टहर गणेशाय इदमर्घ्यं
तिथीनामुत्तमे देवि गणेश प्रियवल्लभे सर्वसंकष्टनाशाय चतुर्थ्यर्घ्यं नमोस्तुते वायनमंत्रः विप्रवर्धनमस्तुभ्यं मोदकां च ददाय हम्
मोदकान्सफलान्यं च दक्षिणाभिः समन्वितान् आपदुद्धारणार्थाय गृहाण हि जसत्तम प्रार्थना अबुद्धमतिरिक्तं वाद्रव्यहीनं मया कृतम् न
त्सर्वपूर्णतां यातु विप्ररूप गणेश्वर ब्राह्मणाम्भोजयेदेवं यथासंख्यं यथास्त्वम् स्वयं भुंजीतमौनेन मोदकान् ब्राह्मणैः सह अशक्त्येकमन्नं
च भुंजीत दधिसंयुतम् अथवा भोजनं कार्यं एकवारं हिमाद्रिजे प्रतिमां गुरवे दद्यादाचार्याय सदक्षिणाम् वस्त्रकुंभसमायुक्ता पादौ मंत्रमिमं
जपेत् ॐ नमो हेरं वमदमोदिनसंकष्टान्निवारय निवारय इति मूलमंत्रं एकविंशतिवारं जपेत् विसर्जनमंत्रः गच्छ गच्छ स्तरश्चैव
स्थाने त्वं गणेश्वर व्रतेनानेन देवेश यथोक्तं फलदो भव इति पूजा अथ कथा ऋषय उ दारिद्र्यशोककष्टाद्यैः पीडितानां
च वैरिभिः राजश्रेष्ठैर्चपैः सर्वैः क्रियते किं शुभार्थिभिः धनहीनैर्नरैरुदसर्वोपद्रवपीडितैः विद्यापुत्र गृहभ्रष्टैर्योगयुक्तैः शुभार्थिभिः कर्त

यं किं वदोपायं पुनः क्षेमार्थमिदं स्तुतुं शृणु च मुनयः सर्वे व्रतानामुनमव्रतम् संकष्टतरणं नाम संपत्तिस्तदायकम् येनोपायेन सं
कष्टतरति मुविदेहि नः यद्व्रतं देवकी पुत्रः कृष्णो धर्माय दत्तवान् अरण्ये कुशमानाय पुनः क्षेमार्थमिदं यथा कथितवान् पूर्वगणेशो मातरं प्रति
तथा कथितवान् श्रीशोहापरे पांडवान्यति ऋषय ऊचुः कथं कथितवानं वा पार्वती श्रीगणेश्वरः तथा एच्छंति मुनयो लोकास्तु यद्वा कांक्षि
णः स्तुतुं पुरातनयुगे पुण्ये हिमाचलसूतासनी तपस्तपवती भूरि तेनालभ्य शिवः पतिः तदाभ्यरत्साहेरं वंगणेशं पूर्वजं स्तुतम् तत्स-
णादागतं हस्वागणेशं परिपृच्छति पार्वत्यः तपस्तपमया चोरं दुश्चरं लोमहर्षणम् न प्राप्तः समया कांतो गिरीशो ममवल्लभः संकष्टतर-
णं दिव्यं व्रतं नारद उक्तवान् तदीयं यद्व्रतं नावत्कथयस्व पुरातनम् तच्छ्रुत्वा पार्वती वाक्यं संकष्टतरणव्रतम् प्रीत्या कथितवान् देवगणेशो ज्ञा-
नसिद्धिदः गणेश उः श्रावणे बहुले पक्षे चतुर्थ्यां तु विधूये गणेशं पूजयित्वा तु चंद्रायार्घ्यं प्रदापयेत् पार्वत्युः क्रियते नेन विधि-
ना किं कार्यं किंच पूजनम् उद्यापनं कदा कार्यं भद्राः केस्यस्तु पूजने किं ध्यानं श्रीगणेशस्य गणेशाय दविस्तरात् गणेश उः चतुर्थ्यां प्रातरु-
त्थाय दंनं धावनं पूर्वकम् ग्राह्यं व्रतमिदं पुण्यं संकष्टतरणं शुभम् कर्तव्यमिति संकल्प्य व्रते स्मिन्नाणं पंस्मरेत् स्वीकारं भद्रः निराहारो
स्मिदेवेश यावच्चंद्रोदयो भवेत् भोक्ष्यामि पूजयित्वा हंसं कष्टात्तरयस्व माम् एवं संकल्प्य राजेन्द्रस्मात्वा कृष्णतिलैश्च भोः आन्हिकं तु विधा-
येव पश्चात् पूज्यो गणाधिपः त्रिभिर्माषैस्तदर्थे नृतीयांशेन वा पुनः यथाशक्त्या तु वा हेमी प्रतिमां क्रियते मम माषमात्रात्तदर्थे स्य तृतीयांशेन
वा पुनः यथाशक्त्या तु वा हेमी ताम्रस्यापि यथास्वरम् सर्वथैव दरिद्रेण क्रियते मृन्मयी शुभा वित्तशाठ्यं न कर्तव्यं कृतेनैवार्थं विनश्यति जल-
पूर्णं वस्त्रयुतं कुम्भं तस्याग्रतो न्यसेत् पद्मपद्मदलं कार्यं गंधपुष्पैः प्रपूजयेत् एवं व्रतं प्रकर्त्तव्यं चतुर्थ्यां श्रावणे सिते स्वीकार्यं तथा चार्यैः सं-

कष्टहरणे तियो गणाधीशं तच्चार्यैः सर्वशास्त्रविशारदम् श्रद्धया प्रार्थयेदो तेनोक्तं विधिमाचरेत् एकविंशतिविप्रांश्च वस्त्रालंकारभूषणे-
पूजयेद्ब्रह्महिरण्याद्यैर्दुत्तमानैर्विधिपूर्वकम् होमद्रव्यमोदकाश्च तिलयुक्ताद्युत्ताः अष्टोत्तरसहस्रं वानोवेदष्टोत्तरं शतम् अष्टाविंशतिसे-
ख्याकैर्मोदकैर्वासर्गैः अशक्तोद्यौषमान्स्थूलान्जुहुयाज्जातवेदसि वेदिकेन च मंत्रेण आगमोक्तेन वा तथा अथवानाममंत्रेण होमं कुर्या-
थाविधि पुष्पमंडिपिकाकार्यगणेशाल्हादकारिणी पूजयेत्तत्र गणपंभक्तसंकष्टनाशनम् गीतवादित्रनिन्दैर्भक्तिभावपुरस्कृतेः पुराणवेद्य-
दनिर्घोषेस्तोषयेच्च गणेश्वरम् एवं जागरणं कार्यं शक्त्या दानादिकं तथा सपत्नीकमथाचार्यतोषयेद्दस्त्रभूषणेः उपानच्छत्रगोदानं कर्मंड-
लुजलादिभिः यथाशक्त्या प्रकर्त्तव्यं दारिद्र्याभावमिच्छता एकविंशतिविप्रांश्च भोजयेन्नामभिर्मम गजास्यो विघ्नराजश्च लंबोदरशि-
वात्मजो यक्रतुंडः शूर्पकर्णः कुब्जश्चैव विनायकः विघ्ननाशो हि विकटो वामनः सर्वदेवतु सर्वार्तिनाशी भगवान् विघ्नहर्ता च धूम्रकः सर्वदे-
वाधिदेवश्च सर्वेषोऽंशवेस्मृताः एकदंतः शूर्पकर्णो भालचंद्रो गणेश्वरः गणपश्चैकविंशश्च सर्वे एते गणेश्वराः दुर्गायेंद्रश्च रुद्रश्च कुलदे-
व्याधिकं भवेत् विशेषेणाष्टसंख्याकैर्मोदकैर्हवनं स्मृतम् एवं कृतविधानेन प्रसन्नो हं न संशयः ददामि वांछितान् कामान्स्तद्व्रतं मत्पुत्रं कुरु श्री-
कृष्ण उः एवं तु कथितं सर्वगणेशेन स्वयं नृप पार्वत्या तत्कृतराजन्व्रतं संकष्टनाशनम् व्रतेनानेन सार्धं देवापशंभुपतिं स्वकम् तत्कुरु
धमहाराज व्रतं संकष्टनाशनम् चतुर्थीसंकटानामस्कंदेन कथिता ऋषीन् ऋषिभिर्योक्तं कामैस्ते लोके तु तदिदं व्रतम् स्तुतुं कुरु
तं युधिष्ठिरेणैतद्राज्यकामेन वै हि ज तेन शत्रून् हि हत्याजो न्यराज्यं प्राप्नोष्वयम् तस्मात्सर्वप्रयत्नेन व्रतं कार्यं विचक्षणैः येन धर्मार्थका-
माश्च मोक्षश्चापि भवेत्तिल यः करोति व्रतं विप्राः सर्वकामार्थसिद्धिदम् सर्वांछितफलं प्राप्य पश्चाद्गणपतिं व्रजेत् यदायदा व्रतं विप्रा-

ग्र. रा.
३

नरः प्राप्तेति संकरम् नदातदा प्रकर्तव्यं व्रतं संकष्टनाशनम् त्रिपुरं हंतुं कामेन कृतं देवेन परलिना त्रैलोक्यभूति कामेन महद्रेण तथा कृतम् रावणेन कृतं पूर्वबलिवं
धनसंकटे स्वकीयं प्राप्नोति ज्येष्ठगणेशस्य प्रसादतः सीतान्वेषणकामेन कृतं वायुसूतेन च संकल्प्य हृष्टवान् सोऽयं सीतारामप्रियां पुरा दमयत्याकृतं पूर्ववत् नला-
न्वेषणकारणात् सापत्तिर्नैव धंले मे पुण्यश्लोकं हि ज्ञोत्तमाः अहत्यापि पत्तिं लेभे गौतमं प्राणवल्लभम् विद्यार्थि लिभत विद्याधनार्थं धनमाप्नुयात् पुत्र-
र्थापुत्रमाप्नोति रोगी रोगात्पुत्रमुच्यते इति श्रीस्कंदपुराणे संकष्टचतुर्थीश्रावणीव्रतोद्यापनसंपूर्णम् अथ श्रावणे कार्तिके वा शुक्लचतुर्थ्यां दूर्वाग-
णपतिव्रतम् मदनरत्ने सौरपुराण स्कंद उ० केन व्रतेन भगवन्सोऽभाष्य मनुले भवेत् पुत्रपौत्रे धने श्रेयैर्मनुजः सः स्वमेधने तन्मेव दमहा देवव्रतानां सुत-
मव्रतम् अस्ति दूर्वागणपते व्रतं त्रैलोक्यविश्वतः भगवत्या पुराचीर्णपार्वत्या श्रद्धया सह सरस्वत्या च उद्रेण विष्णुना धनदेन च अन्यैश्च देवैर्मुनिभिर्गंधर्वैर्कि-
चरेस्तथा चीर्णैर्मतद्भूतैः सर्वैः पुराकल्पेऽनन चतुर्थीश्रावणे च कृतं भो मां मय्यपुण्यदा तस्यां व्रतमिदं कुर्यात् कार्तिके वा षडानन कार्तिके शुक्लपक्षे चतुर्थीमु-
तमव्रतम् गजाननं चतुर्दशैकदं विपातिं विधाय हेमाविघ्ने शंभो पीडासनस्थितं तथा हेममयीं दूर्वां नदाधारेऽवस्थितां संस्थाप्य विघ्नकर्तारं कलशोत्तमां भा-
जने वंश्चित्रं कृत्य स्त्रेण सर्वतो भद्रमंडले पूजयेत् सकृत्समेः पत्रिकाभिश्च पंचभिः विल्वपत्रमपामार्गशीर्षी दूर्वा हरिप्रियाः गंधपुष्पैश्च धूपैश्च कुसुमैश्च सुगंधि-
भिः फलैश्च मोदकैः पश्चादुपहारं प्रकल्पयेत् उपहारैस्तु विधिना पूजयेद्दिग्जिज्ञासूतं उमास्तनमस्तु त्वं विश्वव्यापि सनातन विघ्नो घांश्चिद्विषकलान्सर्वमाद्यं वदा-
मि ते गणेश्वराय देवाय उमापुत्राय वेधसे पूजयेच्च महादेवि गृहाण भगवन्मम विनायकाय शराय चरदाय गजानन उमास्तताय देवाय सर्वविघ्नो घांश्चिद्विषकलान्सर्वमाद्यं वदा-
संभूतो दानवानां वधाय वै अतुष्टहाय लोकानां सदेवः पातु विश्वभूक् परं ज्योतिः प्रकाशाय सर्वसिद्धिप्रदायक दीपंतु त्वं प्रदास्यामि महादेवाय तेन मः गणेश्वर-
गणाध्यक्षगोरीपुत्रगजानन व्रतं संपूर्णं तां यातु त्वत्पसादादिभानन एवं संपूज्य विघ्ने शंभो विघ्नविस्तरेः सोऽपस्करंगणाध्यक्षं आचार्याय निवेदयेत् गृ-

हाण भगवन् ब्रह्मन् गणराजं सदक्षिणम् व्रतं ह च न दद्य स पूर्णं प्रातु सुव्रत दानं श्रावणेश्च कूपस्य चतुर्थ्यां तु जितेन्द्रियः कुर्यात् हर्षत्रयं त्वेवं
सर्वसिद्धिप्रदायकम् एवं यः पंचवर्षाणि कृत्वोद्यापनमाचरेत् ईप्सितान् लभते कामान् देहान्ते शांकरं पदम् उद्यापनं विनायस्तु करोति व्रतमुत्त-
मम् तेन शक्नु तिलैः कार्यं प्रातः स्नानं षडानन हेमावाराजतेनापि कृत्वा गणपतिं बुधः पंचगव्यैस्तु संस्थाप्य दूर्वाभिः संप्रपूजयेत् मंत्रैस्तु दश-
भिर्मत्तया दूर्वायुक्तेः शिखिध्वज दूर्वायुग्मेः पंचगव्यैः पूजनं दशमंत्रकैः गणाधिपनमस्तेस्तु उमापुत्राधनाशन एकदं ते भवन्नेति तथा मू-
षकवाहन विनायकेशपुत्रेति सर्वसिद्धिप्रदायक कुमारगुरवे तु भ्यंगणेशाय प्रपूजयेत् इत्येवं कथितं सम्यक् सर्वसिद्धिप्रदं श्रमम् व्रतं दूर्वा-
गणपते किमन्य छोटुमिच्छसि इति सौरपुराणे कंददूर्वागणपतिव्रतोद्यापनम् अथैकविंशतिदिनगणपतिपूजनम् तत्र श्रा-
वणशुक्लचतुर्थीमारभ्य श्रावणकृष्णदशमीपर्यंतं गणपतिपूजनं सामाध्याह्न्यापि नीकार्या एकदंतं शर्पकर्णगजतुंडं चतुर्भुजम् पाशां
कुशाधरं देवं मोदकं विभक्तं करे ध्यानं आगच्छ जगदाधारस्तु शरवरार्चित अनाथनाथ सर्वजगीर्वाण परिपूजित आवाहनं स्वर्ण-
सिंहासनादयं नाना रत्नसमन्वितं समर्पितं मया देव तत्र त्वं समुपाविश आसनं देव देवेश सर्वेश सर्वतीर्थहंतं जलम् पाद्यं गृहाण गणपतं
पुष्पास्तैर्युतम् पाद्यं प्रवालमुक्ताफलपूगरत्नतांबूलजांबूनदमधुगंधम् पुष्पास्तायुक्तमोघशक्ते दत्तं मया ध्येयं सफलीकुरुष्व अर्घ्यं गं-
गादिसर्वतीर्थभ्यः प्रार्थितं तोयमुत्तमम् कर्पूरालालवंगैश्च युक्तमां चम्यतां विभो आंचमनं चंपकाशोकचकुलमालतीमोगरादिभिः वासितं
स्निग्धताहेतुस्तेलं चारुप्रगृह्यताम् अभ्यंगस्नानं कामधेनुसमुद्भूतं सर्वेषां जीवनं परम् पावनं यज्ञहेतुस्तु पयस्मानार्थं मर्पितम् पयस्मानं
पयस्स्वरूपं पदुतं हिमादिद्रव्ययोगतः दधानीतमया देव स्नानार्थं प्रनिगृह्यताम् दधिस्नानं नवनीतसमुत्पन्नं सर्वसंतोषकारकम् यज्ञां

गंदेवताहेतोर्ध्वतस्तानार्थमर्पितम् घृतस्नानं पुष्पसारसमुद्भूतमसिकैरानितंचयत् सर्वतुष्टिकरंदेवमफस्नानार्थमर्पितम् मधु
स्नानं इक्षरससमुद्भूतं शर्करासमनोहरम् मलापहरणस्नानं गृहाणत्वं मया र्पितम् शर्करास्नानं सर्वमाधुर्यताहेतुः स्वादुः सर्वप्रियंकरः पु
ष्टिहृत्स्नानं मानोतदस्नानं भवो गूढः गुडस्नानं कांस्येकांस्थेन पिहितं दधि मधुघृतं पयः मधुपर्कमयानीतः पूजार्थं प्रतिगृह्यताम् मधुपर्क
स्नानं सर्वनीर्याहृतंतोयं मया प्रार्थनया विभो सुवासितं गृहाणेदं सम्यक् स्नातुं सरे श्वर स्नानं रक्तवस्त्रयुगंदेवलोकलज्जानिवारण
अनर्घ्यमतिस्सूक्ष्मं च गृहाणेदं मया र्पितम् वस्त्रं राजतं ब्रह्मसूत्रं च कांचनं रत्नसंयुतम् भक्त्योपपादितं देवगृहाण परमेश्वर यज्ञोपवीतं
अनेकरत्नयुक्तानि भूषणानि बहूनि च तत्तदंगेकांचनानि योजयामितवा ज्ञया भूषणं पूर्वादिक्रमेण अष्टौ दिक्पालानां वाहयेत्
गंधसमायुक्तं रक्तचंदनमिश्रितम् द्वादशांगेषु ते देवलापयामि कृपां कुरु चंदनं रक्तचंदनसंमिश्रं स्तुलां स्तिलकोपरि शोभायेत्संप्रदा
स्याधिगृहाण जगदीश्वर अक्षतां पादलं कर्णिकारं च बंधूकरं कृपकं जम् मोगं मालती पुष्पं गृह्यतां भुवनेश्वर पुष्पाणि नानापंक
जपुष्पैश्च ग्रथितां पल्लवैरपि विल्वपत्रयुतां मालां गृहाण समनोहराम् मालां अथांगपूजा गणेशाय नमः पादौ पूजयामि गो-
रीपुत्राय गुल्फौ पू विम्वेश्वरा जातुनी पू गजानना कुरु पू लंबोदरा वक्षस्थलं पू गणनाथाय स्तनौ पू देमातुराय कंठं पू वक्रतुंडा
य शिरः पूजयामि अथैकविंशतिपत्रपूजा गणाधिपाय भृंगराजपत्रं स उमापुत्रा विल्वपत्रं गजानना दूर्वापत्रं लंबोदरा
य बदरीपत्रं हरसूत्रवे मधुपत्रं गजवक्रा तुलसीप गुहायजा अपामार्गप एकदंताय बृहतीपत्रं इभवक्राय शमीपत्रं विकटा
करवीरपत्रं विनायकाय अश्वत्थपत्रं कपिलाय अर्कपत्रं बटवेन चंपकपत्रं अमयप्रदा अर्जुनपत्रं पत्नीहीना विष्णुक्रान्तपत्रं

सूत्राधिपतये देवदारुपत्रं भालचंद्राय अशुरुपत्रं हेरंबाय श्वेतदूर्वापत्रं शूर्पकर्णाय जातीपत्रं सरनाथाय धनूरपत्रं एकदंताय
केतकीपत्रं अथैकविंशतिनामपूजा गजाननाय विघ्नराजाय लंबोदराय शिवात्मजा वक्रतुंडाय शूर्पकर्णाय कुब्जाय
विनायकाय विघ्ननाशना विकटाय वामनाय सर्वाभिनाशिने भगवते न विघ्नहर्त्रे न धूम्रकाय सर्वदेवाधिदेवा एकदंताय कृष्णपि
गाय भालचंद्राय गणेश्वराय गणापाय पुष्पं स २१ दशांगं गुणुं धूपं सर्वसौगंधिकारकम् सर्वपापक्षयकरं गृहाणत्वं मया र्पितम्
धूपं सर्वज्ञसर्वलोकेशतमो नाशममुत्तमम् गृहाण मंगलं दीपं देवदेवनमोस्तुते दीपं नानापक्वान्नसंयुक्तं पायसं शर्करान्वितम् राजिका
धान्यसंयुक्तं मेथीपिष्टं सतक्रकम् हिंगुजीरककूष्मांडैर्मरीचीमाषपिष्टकैः संपादितैः सूपकैश्च भजितैर्वटैर्युतम् मोदकापूपलडुक
शक्नुलीवटकादिभिः पर्वतरससंयुक्तं नैवेद्यममृतान्वितम् हरिद्राहिं गुलवणसहितं सूपमुत्तमम् ससामुद्रं गृहाणेदं भोजनं कुरु सादरं
मयानिवेदिनं तुभ्यं गृहाण जगदीश्वर नैवेद्यं सुदीप्तदीपितंतोयं सुगंधं च पिबेच्छया त्वयितृते जगत्संनित्यतृप्ते महात्मनि मध्ये
पानीयं उत्तरापोशनार्थं ते दक्षितोयं सुवासितम् सुखपाणि विशुद्ध्यर्थं पुनस्तोयं ददामि ते दाडिमं मधुरं निंबूजं व्याघ्रपनसादिकम्
द्राक्षारं भाफलं पंककं कर्कधूः खार्जूरं फलम् नारीकैरं च नारिगं कलिंगं मांजिरं तथा उर्वारुकं च देवेश फलान्येतानि गृह्यताम् फलानि गृ
हाण चंदनं चारुकरांगो हर्त्तनं शम्भम् नानापरिमलैर्द्रव्यैर्निर्मितं चूर्णमुत्तमम् अवीरनामकं पुण्यं गंधिचारुप्रगृह्यताम् चारुचालूरसंभू
तं वंशसारसमुद्भवम् सचंद्रपूगचूर्णादयं रवादिरेणच संयुतम् एलालवंगसंमिश्रं तांबूलं प्रतिगृह्यताम् न्यूनातिरिक्तपूजायां संपूर्णफ
लहेतवे दक्षिणां कांचनं देवस्थापयामितवाग्रतः दक्षिणां सीतपीतैस्तथारक्तैर्जलजैः कुसुमैः शुभैः ग्रथितां संदरां मालां गृहाण पर

5.

त्वासर्वकार्याणि सिद्धिं यांति न संशयः पूजयित्वा गणेशं हि एकविंशदिना वधि शो न कउ० कथं पूज्यो गणाध्यक्षो विघ्नहर्ता गणाधिपः
केन चादौ पुराचीर्णं व्रतं विघ्नहरस्य च वद सर्वं महाप्राज्ञ अस्माकं विधि पूर्वकम् प्राप्तो सित्वं महाभाग्यादरण्ये सत्रमंडपे सत्तुवाच ए
वमेव पुराष्टः षण्मुखो वदतांवरः सनत्कुमारमुनिना ब्रह्मपुत्रेण योगिना सनत्कुमारउ० कार्तिकेय महाप्राज्ञ देवसेनाधिपप्रभो सं
कटाक्षु कथं मुच्येज्जनो वैज्ञानदुर्लभः श्रुत्वा वाक्यं ब्रह्मसूतोः सर्वेषां कार्ये गौरवम् सेनानी स्तुतदाहर्षाच्च मस्कृत्य महासुनिस् स्फंदउ०
विघ्नवर्ध महायोगिन् पार्वत्यासुरवतः श्रुतम् वदामि तद्भुतं तुभ्यं शृणु सर्वं महासुने कैलासभवने रम्ये वसमानो महेश्वरः स्नातुं जगाम भगवा
भोगावत्यां यथास्वम् तस्मिन्नेव दिने अंबा अभ्यंगस्नानमारभत् स्वशरीरान् मलंगृह्य तस्य मूर्तिमंकल्पयत् सजीवं च पुनः कृत्वा एहि पुत्रे
त्यचोदयत् अवदं देवैस्तोनामवल्लवस्तं विनायकः पुत्रगच्छ बहिर्द्वारेति श्रुतत्र दृढाशुधः आयास्यति कदाचिद्द्वैपुरुषो भवनांतरे तन्निवार
यितुं शक्नोयावत्स्नानं करोम्यहम् समाज्ञां गृह्य पश्चात्त्वं प्रविष्टुं अर्हसि ध्रुवम् मात्राज्ञां गृह्य शिरसि अगमद्वारदेहलीम् मुद्गरं तु समा
दाय हस्ते बल्लवनामकः अरक्षद्वारदेशं स पार्वत्याज्ञां स्मरन् बलात् तदानीमेव आयातं विभूत्या चर्चितं विभुम् संग्राप्ते भवन द्वारे शंभुः
सर्वेश्वरो हरः देहलीं प्रविशन् यावद्द्वारयन् द्वारपोबली द्वारपालउ० को सित्वं च किमर्थं हि गम्यते भवने शम्भो मात्राज्ञायाति यावत्
स्थातव्यं तावदेव हि शंभुरु० द्वारपालवचः श्रुत्वा शंभुः कोपमथाकरोत् कस्याज्ञां च मया ग्राह्या को सित्वं भाषसे कथम् गृहीत्वा इ
मं हस्ते द्वारपाल शिरोहनत् प्रविशन् च ततस्तूर्णं स्वगृहं पार्वतीपतिः दृष्ट्वा नाथं सकोपं सार्चितं यत्पार्वतीहृदि बहुधा बाधते स्फुटं देशं
करे कोपकारणम् अलंकृतां च सस्नाता पार्वती जगदंबिका पायसेन तु पूर्णे द्वे भक्षभोज्येन संयुते संस्थाय चैव पीठायै घृतेन सित-

यान्विते पात्रद्वयसमालोक्य अवदत्पार्वतीं शिवः शंभुरुवा० दिव्यकांचनभूतानिदर्विभ्यांचसुलोचने भोज्यपात्रं तु कस्येदं स्थापि-
तं च द्वितीयकम् भोजनार्थं द्वितीयोद्यको याति वदवल्लभे नायाति त्वरया चात्र विलंबे कारणं वद इति श्रुत्वा वचः शंभोः सर्वेशस्य स-
हासनी भीतिहर्षसमायुक्ता सर्वज्ञमवदत्तदा पार्वत्युवा० ममाद्यस्नानसमये उद्वर्तनमलोद्भवम् पुत्रो विरच्य च हृदो देहं ह्यं
स्थापितो मया तदर्थं च द्वितीयं च भोजनं स्थापितं ध्रुवम् इति श्रुत्वा वचस्तस्याश्चक्रे प्राकृतो यथा शिव उ० प्रविशंतं च मां हारे
नवपुत्रो न्यवारयत् कोसित्वं च मया पृष्ठस्तेन नोक्तवाभिधा कोपेन च ततस्तस्य शिरस्थित्वा निपातितम् इति श्रुत्वा ततो देवी विह्वला
पतिता भुवि पावत्यु० पुत्रं जीवयसे देवतीर्हि भोक्ष्ये महेश्वर तथैव च मम प्राणा गमिष्यन्ति न संशयः इत्युक्त्वा च ततो देवी हा कष्टमि-
ति वादयन् पुनः पपात सा भूमौ वातेन कदलीयथा शिव उ० उत्तिष्ठ भद्रं किंदुःखं पुत्रार्थं मा कुरु प्रिये अधुना तव पुत्रं हि जीवया-
मि शिरो विना प्रियामेवं च आश्वास्य गतो द्वारं स्वयं विष्णुः इतस्ततो यलोक्याय गजो दृष्टो मृतस्तदा निरुत्य च नागशिरो बलुवमयोज-
यद्विष्णुः संजीव्य बलुवं पुत्रं पार्वत्यां विनिवेदयत् दृष्ट्वा गजशिरं पुत्रं पार्वती हर्षनिर्भरा भोजयित्वा पतिपुत्राभ्यां स्वर्णपात्रे सुशोभने
नमस्कृत्य ततो देवं पतिपात्रे उपाविशत् बुभुजे तु ततो देवी पतिशेषं तु भोजनम् कैलासभवने रम्ये पार्वत्या निवसन् बहु अटन्निष्ठुः क-
दाचित्सहृषभेण बलीयसा पार्वत्या सहितो देवः प्राप्तवान् नर्मदा ततम् रम्यं रेवा ततं हृष्ट्वा पार्वती शंकरं वदत् पार्वत्युवाच देवदे-
व महादेव शंकर प्राणवल्लभ अक्षेः क्रीडतु कामाहं त्वया साकं सरेश्वर शंकर उ० अक्षेः क्रीडतु कामा आसने स्मिन् स्थिरा भव
जये पराजये चात्र साक्ष्यं योजय प्रिये स्वामिवाक्यं च सा श्रुत्वा एकां गृह्यमुष्टिना नराकृतिमथाकृत्य प्राणात्सा समयोजयत् देहं त-

त्य च सा स्मृश्य पाणिपद्मेन सांभसा तमुवाच ततो बालं अक्षक्रीडां विनोक्त्य अवाभ्यां क्रीडमानाभ्यां को जेष्यति वद भ्रुवम् इति मातुर्वचः श्रुत्वा वा-
लको वेतयेति शोः अक्षक्रीडां समाख्या पार्वत्या शंकरेण च जयोजातश्च पार्वत्या शंकरस्तपराजितः शंकरस्ततदा पृच्छत् को जितो वद बालक
अवद ह्यलको नत्र जितं देवेन शूलिना पुनः क्रीडां प्रवृत्ता सा साक्षी कृतानुबालकम् पुनर्जितं तु पार्वत्या शंकरस्तपराजितः बालं पप्रच्छ सा
देवी जितं केन वद धुना पुनरप्याह बालो सो जितं देवेन शूलिना हर्षेण च समायुक्तः पार्वती प्राह शंकरः क्रीडां कुरु महादेवि रोषं त्यज शुभानने
क्रीडिता सा पुनर्देवी जितो देव्या स शंकरः लज्जितः शंकरो बालं को जितो वद निश्चितम् शंकरं प्राह बालाख्यो जितस्त्वं भुवनाधिप बाल्या-
वयं समाकर्ष्य पार्वती कोपनिर्भरा मिथ्या वदसि दुष्टात्मन्या दहीनोत्र कर्दमे पच्यमानो तिदुःखेन भविष्यसि न संशयः बाल उ० विशापं
कुरु मां मातुर्वचः श्रुत्वा न्ययेरितम् इति श्रुत्वा वचस्तस्य मातुर्भावां दृष्ट्वा चिता पार्वत्युवा० नागकन्या यदा पुत्रपूजार्थं च तदेतद्भो
गणेशं पूजयंत्यात्मा तव सान्निध्यं गोभवेत् तासां श्रुत्वा वचो दिव्यं तव भक्तिर्भविष्यति गणेशं पूजयित्वा तु मम सान्निध्यमेव्यसि इत्यु-
क्त्वा सा ततो देवी हिमाचलमगा दुषा यती ते वत्सरे पूर्णश्रावणे मासि चागते गणेशपूजनार्थं तानागकन्याः समागताः दृष्ट्वा नर्मदाती-
रे स्त्रीद्वंद्वं बहुभूषितम् बाल उ० किमर्थं चागता बालाः किंचात्र क्रियते धुना भवतीभिः पूज्यते कः किं फलं वदतां ह्यमे नागकन्या
उ० वत्सपूजा गणेशस्य क्रियते स्माभिरुत्तमा पूजिते तु जगन्नाथे लभते वांछितं ध्रुवम् बाल उ० कथं पूज्ये गणाध्यक्षः क्रियत
कालं वदाद्यभोः कोविधिः केच संभाराः कदा पूज्ये गणेश्वरः नागकन्या उचुः श्रावणे मासि संप्राप्ते चतुर्थ्यां च खगोदये तिलामल-
ककल्केन स्नानं कुर्याज्जलाशये शुक्लपक्षसमारभ्य या कृष्णाया दृशी भवेत् मध्याह्ने पूजयेत्तावदेकविंशतिदिवसाधि एकविंशतिदिवसि ताव-

सुधेः शुभेः सदा मोदकैरेकविंशेश्वरपूजयेत्त्यहं जनेः मोदका दशविप्रायदातव्याश्च सदक्षिणाः एकंगणाधिपेदत्वास्वयंचाद्या दशैवतु पू
जामोनेनकर्तव्याभोजनंचतथानघ ब्रह्मचारीभूमिशायीशूद्रभाषणवर्जितः हविष्याशीतयाभूयाच्छुचिरंतर्बहिःसदा एवंनियममा
स्थायपूजांकुर्यात्सदाव्रती ताम्रपात्रेजलगृह्यगंधपुष्पसमन्वितम् फलरत्नसमायुक्तं अर्घ्यं तद्यादृणाधिपे दक्षिणांतेसदावत्स एकविंश
निवेदयेत् पूजासमाप्तौविप्रायवायनंचसमर्पयेत् गणेशायनमस्तेस्तुपार्वतीनंदनायच गंधपुष्पसमायुक्तं अर्घ्यं गृह्णन्मोस्तते गणेशग्री
तयेतुभ्यंवायनंदशमोदकम् दक्षिणाफलसयुक्तं वंशपात्रेसकल्पितम् गणेशः प्रतिगृह्णातिगणेशोवैददानिच गणेशः स्तारकोभाष्याग
णेशायनमोनमः एवंपूज्योगणाध्यक्षो नार्मदोभक्तितः शुभः गणेशोपूजितेवत्सतवसिद्धिर्भविष्यति एवमुक्त्वागतादेव्योनागकन्याः
शुचिस्मिताः बालकेनकृतं पश्चादन्यस्मिन्वत्सरेततः श्रावणेमासिसंप्राप्तेशुकूपक्षेतिथौशुभे चतुर्थ्यां कृतसंभारोन्नतं जग्राह बाल
कः गणेशं नार्मदंतत्र एकविंशद्दिनावधि विधिवत्पूजयामासनमस्त्यगणेश्वरम् गणेशोवरदोजातोयान्चयस्वयदीप्सितम् शु
क्लावाक्यं गणेशस्य हर्षनिर्भरमानसः बालउ० नमस्कृत्य गणेशानं वरं देहि नमोस्तते पादयोर्मवलं देहि वासं शंकरसन्निधौ
गणेशउ० यथेच्छसितथेवास्तु पार्वत्यास्त्रीतिरस्तुते इत्युक्त्वा तु गणेशोसौ तं त्रेवांतर्दधे विष्णुः दृढपादश्च बालोसौ कैलासमगम
त्ततः दृष्ट्वा हरस्य चरणौ शिरसाजगृहेशुभो शिवउ० उत्तिष्ठ वत्स ते पादौ कथं जातो हृदो वद कस्य प्रसादात्त्वमिह आगतो
सिममालयम् बालउ० कृतं मया गणेशस्य एकविंशद्दिनात्मकम् श्रुतं च नागकन्याभ्यस्तद्वृतं पूजनं मया तेन पुण्यप्रभावे
न प्राप्तो हंतवसं निधौ गणेशस्य प्रसादेन शरीरं दृढतांगतम् शिवउ० कीदृशं तद्वृतं ब्रूहि करिष्ये हंतव तद्वृतम् वल्लभायादर्शना

र्थं पार्वत्यारोषशान्तये बालउ० श्रावणे शुक्लपक्षे तु चतुर्थ्यां च समारभेत् श्रावणे बहुले पक्षे दशम्यां च समापयेत् गणेशं पूजये
त्तित्येकविंशद्दिनावधि एकविंशतिदूर्वाभिः पुष्पैरपितथैवच कर्तव्या मोदकास्तत्र एकविंशतिसंख्याकाः दशविप्राय दत्वा तु ए
कंदेवेनियोजयेत् अवशिष्टास्वयं भक्ष्याः श्रुतमेवं मया विभो किं मया दत्तया जतं वक्तव्यं वर्तते विभो आचरच्छं भुरग्येवं गणेशस्य
तं श्रमम् पूजनात्तु गणेशस्य पार्वत्याश्चलितं मनः हिमाचलं नमस्कृत्य वचनं चेदमब्रवीत् पार्वत्य० गम्यतेद्यमयातात कैलासं
निजमंदिरम् शिवस्य चरणौ द्रष्टुमुत्सुकं मे मनो भवत् शीघ्रं देहि ममाज्ञां भोः क्षणं स्थानुं न शक्यते हिमाचलउ० प्रेषयिष्ये क्षणं
तिष्ठ विमाने नार्कवर्चसा सैन्यं ददामि रक्षार्थं तव मार्गेश्चिन्मि ते पितृवाक्यं समाकर्ण्य विमानं चारुरोह सा क्षणमात्रेण सायाता कै
लासमवनोत्तमम् दृष्ट्वा महेश्वरं देवं प्रणनाम विहस्य च किंकृतं भोनजानीम मनो मे चाहृतं तया वाक्यं श्रुत्वा प्रियायाश्च मनसा चा
लिङ्गित्वा अथ दत्कारणं तस्या हरणे मनसो ध्रुवम् शिवउ० कृतं मया गणेशस्य पूजनं तव हेतवे तेन पुण्यप्रभावेन आगता त्वं
ममानिकम् पार्वत्य० कथं पूज्योगणाध्यक्षो वद महांजगद्दिभो अहमद्य करिष्यामि सेनानी दशैनायच शंकरउ० कुरु
देवि गणेशस्य पूजनं च यथाविधि एकविंशतिदूर्वाभिः पुष्पैर्नानाविधैः शुभैः मोदकैरेकविंशेश्वर एकविंशद्दिनानिच अर्घ्यं स्तावति
संख्याकैस्तथा ब्राह्मणतर्पणैः त्रिलोचनमुखाच्छुत्वा गणेशः पूजितस्तया एकविंशद्दिनात्यश्वात्कुमारोभ्यगमत्स्वयम् स्कंदं दृष्ट्वा न दं दे
व्यास्तनाभ्यानिर्झरवतुः सतमालिङ्ग्य सा देवी चतुर्वेचमुखं पुनः वत्साद्य च मुखं दृष्ट्वा गणेशस्य प्रसादतः बद्धकालं च मां त्यक्त्वा गतः पण्यमुख
बालक कृतकृत्याद्यजानास्मि दर्शनात्तेन संशयः रोषं त्यज महाबुद्धेश पथस्तेव दाम्यहम् स्कंदउ० मानवदगणेशस्य पूजनं च यथा

श्रुतम् विश्वामित्रं चराजानमममित्रं वदाम्यहम् पार्वत्युः वदमित्रं गणेशस्य पूजनं कुरु भक्तिः एकविंशतिदूर्वाभिः पुष्पैरथैक
विंशतिः कर्तव्या मोदकास्तत्र एकविंशतिसंख्यकाः दशविप्राय दातव्याः स्वयंचाद्यादृशेव च एकगणाधिपे दत्वा अष्टोत्तरशतैश्च पू
जयस्व गणाध्यक्षं एकविंशदिनावधि इदं व्रतं गणेशस्य भक्तितोयः करिष्यति तस्य कार्यणि सिध्यन्ति मनसा चिन्तितानि च व्रतराजविधि
श्रुत्वा सेनानी श्रुतथा करोत् सेनानी नामाग्रणीत्वं समवाप्य शुचि व्रतः कथयामास विप्राय विश्वामित्रे नराधिपे सोपिराजानमस्तु व्रतं
तत्स्वयमान्वरत् गणेश उः गणेशो वरदो जानो विश्वामित्राय तत्क्षणात् वदराजन् किमिच्छास्ति ददामि न वयान्वितम् वि
श्वामित्र उः देहि देव प्रसन्नश्चेत्प्राप्तिं प्रार्थित्वमस्त्विति प्राप्तेन विप्रार्थित्वेन सर्वे प्राप्ता मनोरथाः गणेश उः विप्रार्थित्वं च राजेन्द्र
प्राप्य सिद्धिं पुत्रतः वसिष्ठा द्वाह्यणः श्रेष्ठान्मम वाक्यं न संशयः एवमुक्त्वा गणेशो सोपूजितो भूमिपे नमः पुनरन्यं वरं वा दातुं ज
कानां हिताय वै यदा यदा चराजं द्रुसं कटं च कलौ भुवि भविष्यति जनानां हि कर्तव्यं पूजनं मम स्मरिष्यन्ति च मां भक्त्या नमस्कृत्य पु
नः पुनः तेषां दुःखानि सर्वाणि नाशयामि न संशयः एवं दत्वा वरान् सम्यक् कृतं वै वा तर्हितो भवत् सनत्कुमारयोगीन्द्र पार्वत्या मुखपद्म
तः श्रुतं मया च व्रतायां गणेशस्य व्रतं महत् निवेदितं च तत्सर्वं कुरु विप्रतपोनिधे सनत्कुमार उः महदारव्यानं कंशुत्वा त
सो हंत न संशयः एवमुक्त्वा गतो योगी नमस्कृत्य पदाननम् सनत्कुमार सेनानी संवादे च यथा श्रुतम् व्यास प्रसादाच्छ्रुतवान् त
था तुभ्यं निवेदितः इदं व्रतं गणेशस्य करिष्यति च मानवः तस्य कार्यणि सर्वाणि सिद्धिं यास्यन्ति सत्वरम् किमन्यद्भोजनं श्रेष्ठाः श्रो
तु कामास्तपोधनाः तत्सर्वं कथयिष्यामि वक्तव्यं यदि वेच्छथ यदंशुण्या द्रव्या आरव्यानं च समाहितः तदीप्सितानि कार्यणि स

लभेन्निश्चितं भुवि शौनकाद्या ऋषिगणाश्चुत्वा स्तवचोद्धृतम् पौराणिकं नमस्कृत्य विरामासने शुभे इति श्रीमविष्णोत्तरपुरा
णे स्कंदसन्त्कुमारसंवादे तृतीयोऽध्याये एकविंशदिनगणपतिव्रतकथा समाप्ता अन्यच्च श्रावणशुक्लचतुर्थीमारभ्य माघशुक्ल
चतुर्थीपर्यन्तं दूर्वागणपतिव्रतं स्कंदे तत्र विधिः मासपक्षाद्युल्लिख्य समस्तपापक्षयपूर्वकं सप्तम्यराज्यसोभाग्यादिविद्वद्वये
उमामहेश्वरसायुज्यतासिध्यर्थं षण्मासपर्यन्तं गणपतिप्रीत्यर्थं दूर्वाव्रतं करिष्ये षोडशोपचारे पूजयेत् सूत उः कैलासशि
खरे रम्ये सर्वदेवनिषेविते सिद्धसंघसमाकीर्णं गंधर्वगणसेविते देव्या सह महोदयो दिव्यं रम्यं सेर्वि नोदतः जितासित्वं जितेत्याह पा
र्वती परमेश्वरः सापित्वं जित इत्याह स विवादस्तयोरभूत् चित्रनेमिस्तदा द्रष्टुं वा वादमभाषत तदा क्रोधसमाविष्टा गौरी प्रापं
ददोत्ततः प्रसादिता ततस्तेन विशापं कुरु पार्थति पार्वत्युः यदा सरोवरे रम्ये चरिष्यति भवान् भुवि तदा स्वर्गणिकाः सर्वा वीक्ष्यन्ति
त्वां समागताः तदा भवविशापस्त्वमित्युक्तः स पपात ह ततः कतिपया होमिः कृष्णो भूत्वा वसंस्तत्र ददर्श स्वर्गिलासि
नीः ततस्तस्मात्सगरं गत्वा पप्रच्छ प्रणिपत्य ताः क्रियते किं महाभागाः पूजार्थं वाञ्छितं च किम् ततस्ता अश्रुवन्तस्मै दूर्वाविघ्नेश्वरव्रतम् कि
यन्ते स्माप्तिरिह च परत्राप्तीष्टसिद्धये ततो ब्रवीच्चित्रनेमि व्रतं मे दातुमर्हथ येनाहं गिरिजाशापान्मुच्यते चिरदुःखितः ततस्ता अश्रुवन्स
र्वा व्रतमेतदनुत्तमम् दूर्वाविघ्नेश्वरो यत्र पूज्यते सर्वसिद्धिदः शुकुपक्षे चतुर्थीया भानुवारेण संयुता तस्यां तिथौ सप्तम्यषण्मासं
व्रतमाचरेत् प्रत्यहं षट्पदमस्तकाराः षट्दूर्वाः षट्पदक्षिणाः शुकुपक्षे चतुर्थीया च प्रत्येकं चैकविंशतिः एकमक्षं च कर्तव्यं कथां च शृणुया
दिमासं ध्यायेद्दिनायकं देवं समाहितमनाः शृणु नरुणारुणसंकाशं सर्वाभरणभूषितम् जटाकलापस्रग्गुं कुं मेनापराजितम् गजा

जनप्रसन्नस्यसिंदूरतिलकांकितम् विशालवस्त्रसंभालुमुक्तामणिविभूषितम् चतुर्भुजमुदारगंगिकंकिणीकंकणैर्युतम् पाशांकुशध-
रंदेवंदंतमोदकधारिणम् महोदरमहानागबन्धकुक्षिमुदान्वितम् सुंदरांशुकसंवीतमिभास्यमपराजितम् प्रणनामरसंदोहमौलि-
माणिक्यरश्मिभिः विराजितांश्रिकमलंसर्वदेवनमस्कृतम् अशीष्टफलदंदेवंसर्वभूतोपकारकम् एवंध्यात्वाजपेन्नित्यंविनायकम्
तद्रितः एवंचरित्वाषण्मासानश्नुचिःसत्यपरायणः पश्चाद्वंधादिद्वर्वाभिरर्चयेत्तसदापुनः उद्यापनंचकर्त्तव्यदेशकालानुसारतः
ततोमगधदेशस्यमानेनयवपिष्टकम् दशमानकमादायदशाष्टावपिमोदकान् कृत्वाघृतपुतानसम्यक्पददेवायषडात्मने षट्विधायदा-
तव्याः श्रोत्रियायकुटुंबिने विनायकोगणाध्यक्षोविघ्नेशः श्रीगणाधिपः वरदः सुमुखश्चैवद्वर्वाषडैकैः प्रपूजयेत् षट्द्वर्वाश्चतयादद्या-
त्तमहापूजांप्रकल्पयेत् एवंकुरुमहेशानप्रीत्यर्थमभिवाञ्छितम् तथेत्युक्त्वाचित्रनेमिः प्रीणयित्वाविनायकम् शापान्मुक्तस्ततः शं-
भुमभ्यगात्प्रहसन्निवशंकरेणततः पृष्टाश्चित्रनेमिस्तथाजगो व्रतंश्चुत्वाततः शंभुर्गणेशस्यकुतूहलात् गौरीकोपप्रसादायशिवोपि-
कृतवानथ शिवोनेोक्तंव्रतंचक्रे गणेशस्यप्रसादजम् कार्तिकेयोपिसंप्राप्तसेनानीलंचतन्महत् व्रतंचकारनंदीचकार्तिकेयोक्तमा-
दरात् सोपिराजाप्रसादायपुत्रार्थंचचकारह ततः क्रमेणलोकेस्थित्प्रचुरीभूतमुत्तम् व्रतंदूर्वागणेशस्यसर्वसिद्धिकरं परम् शोक-
व्याधिभयोद्देगबंधव्यसनवर्जितः विमुक्तः पुत्रपौत्रादिधनधान्यसमाहृतः इहलोके सुखीभूत्वापश्चाच्छिवपुरं व्रजेत् व्रतेनानेन
दुर्वास्यविघ्नेशस्यप्रसादतः यः पठेत्परयाभक्त्या कथामेतांदिनेदिने शृणुयाद्वापि सततंसर्वसिद्धिमवाप्नुयात् इतिस्कंदपु-
राणोक्तंदूर्वागणपतिव्रतोद्यापनंसंपूर्णम् अथभाद्रपदसुक्लचतुर्थ्यासिद्धिविनायकव्रतंहेमाद्रोस्कांदे तच्चमध्याह्न्या

पिन्यांकार्यं प्रातःशुक्लतिलैः स्नात्वा मध्याह्ने पूजयेत्तृप पार्थिवस्यगणेशस्यतत्रैवपूजनंचरेत् दिनद्वयेतद्यातौ एकदेशव्याप्तौवापूर्वाः न्यथापरा-
चतुर्थीगणनाथस्यमातृविद्याप्रशस्यते मध्याह्न्यापिनीसातुपरतश्चैसरहनि इतिहहस्यत्युक्तेः अथव्रतविधिः मासपक्षाद्युल्लिख्य
मयेहजन्मजन्मनिपुत्रपौत्रधनविद्याजययशःस्त्रीकामायुष्याभिरुध्यर्थसिद्धिविनायकप्रीत्यर्थंयथाज्ञानेनपुरुषसूक्तपुराणाक्तमं-
त्रैर्ध्यानावाहनादिषोडशोपचारैः पंचामूर्तैः सहपार्थिवपूजनंकरिष्ये तथाचमूर्तौप्राणप्रतिष्ठादिकंआसनादिकलशाराधनंपुरुषसूक्त-
न्यासांश्चकरिष्ये पार्थिवमूर्तौदेवस्थापनं हेरंबायः मृदाहरणं सुमुखायः संघहनं गौरीसुतायः स्थापनं अथप्राणप्रतिष्ठांकुर्यात् अस्य
श्रीप्राणप्रतिष्ठामंत्रस्य ब्रह्मविष्णुमहेश्वराक्षयः क्रयजुःसामाथर्वाणिछंदांसि क्रियामयवपुः प्राणाख्यादेवता आंबीजं द्वी-
शक्तिः क्रौंकीलकं अस्यांमूर्तौप्राणप्रतिष्ठापनेविनियोगः ॐआंझ्रौंअंयंरंलंवंशंपंसंहंक्षं अस्यांमूर्तौप्राणास्तिष्ठंतु पुनः
नः आं० अस्यांमूर्तौजीवइहस्थिता पुनः ॐआं० अस्यांमूर्तौसर्वेद्रियाणिश्रोत्रत्वक्चक्षुर्जिह्वाघ्राणवाक्पाणिपादपाशूपस्था-
निइहैवागत्यसुखंतिरतिष्ठंतुस्वाहा असनीतेपुनरितिक्त्वंपठित्वागर्भाधानादिपंचदशसंस्कारसिद्ध्यर्थंपंचदशप्रणवावृत्तिः
करिष्ये ॐ १५ तच्चक्षुर्देवहितं देवस्याज्येननेत्रोन्मीलनंकृत्वापंचोपचारपूजनं अथध्यानं एकदंतंशूर्पकर्णगजव-
क्त्रंचतुर्भुजं पाशांकुशधरंदेवंध्यायेत्सिद्धिविनायकं ध्यायेदेवंमहाकायंतप्तकांचनसंनिभं दंताक्षमालापरसुपूर्णमोदकह-
स्तकं मोदकासक्तशंडाग्रमेकदंतंविनायकम् ध्यानं आवाहयामि विघ्नेशसरराजार्चितेश्वर अनाथनाथसर्वज्ञपूजार्थगण-
नायक सहस्रशीर्षा आवाहनं विचित्ररत्नरचितं दिव्यास्तरणसंपुतं स्वर्णसिंहासनंचारुगृहाणसरपूजितं पुरुषएवेदं

भासनं सर्वतीर्थसमुद्भूतं पाद्यं गंधादिसंयुतं विघ्नराजगृहाणेदं भगवन्भक्तवत्सल एतावा. पाद्यं. अर्घ्यं च फलसंयुक्तं गंधपु
ष्पाक्षतैर्युतं गणाध्यक्षनमस्तेस्तु गृहाण करुणानिधे त्रिपादूर्ध्व. अर्घ्यं. दध्याज्यमधुसंयुक्तं मधुपर्कमयाहृतं गृहाण सर्व
लोकेशाय गणनाय नमोस्तुते मधुपर्कं. विनायकनमस्तुभ्यं त्रिदेशैरभिवंदितं गंगोदकेन तोयेन शीघ्रमाचमनं कुरु तस्माद्दिरा-
चाचमनीयं. पयोदधिघृतं चैव शार्करामधुसंयुतं पंचामृतेन स्नपनं प्रीयतां गणनायकं पंचामृतस्नानं गंगाचयमुनाचैव गो-
दावत्सिरस्त्विति गंधतोयमुमापुत्रगृह्णीष्वामीष्टदायकं यत्पुरुषेण स्ना. रक्तवस्त्रमिदं देवदिव्यकांचनसंभवं सर्वप्रदगृहाणे-
दं लंबोदरहरात्मजं तं यज्ञमिति वक्ष्यं. राजतंत्रहस्तचक्रं च कांचनचोत्तरीयकं गृहाण चारुसर्वज्ञभक्तानां वरदोभव तस्माद्यज्ञा
द्युपवक्ष्यं. यज्ञोपवीतं उद्यद्वास्करसंकाशं संध्यावदरुणप्रभो वीरालंकरणं दिव्यसिंदूरं प्रतिगृह्यतां सिंदूरं नानाविधानिदि
व्यानि नाना रत्नोज्ज्वलानि च धूपणानि गृहाणेशपार्वतीप्रियनंदन आप्तरणानि कस्तूरिचंदनं चैव केशरेण समन्वितं विले
पनं सूर्येष्टचंदनं प्रतिगृह्यतां तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतेति गंधं रक्ताक्षताश्च देवेश गृहाण हिरदानन ललाटपटले चंद्रस्तस्योपवीच
धार्ष्टो असुताः माल्यादिनिस्संगंधीनि मालत्यादीनि वैप्रभो मयाहृतानि पुष्पाणि पूजार्थं प्रतिगृह्यतां करवीरैर्जातिकुसुमैश्च
पद्मैर्वकुलैः शम्भोः शतपत्रैश्च कल्हारैरर्चयेद्गणनायकं तस्मादश्वेति पुष्पाणि अथांगपूजा गणेश्वराय. पादौ पू. विघ्नरा
जाय न. जानुनी पू. अस्त्रुवाहनाय. उरु पू. हेरं वाय. कटि पू. कामचारिस्त्रुवेन. नाभि पू. लंबोदराय. उदर पू. गौरीसुता
य. स्तनौ पू. गणनाय. हृदयं. स्थूलकर्णाय. कंठ पू. स्कंदाय जाय. स्कंधौ पू. पाशहस्ताय. हस्तौ. गजवक्त्राय न. शङ्खं. विघ्नह

र्धनमः ललाटं. सर्वेश्वरा. शिरः पू. गणाधिपा. सर्वांगपूज. अथ पत्रपूजा समुखाय. मालतीप. गणाधिपाय. भृंगराज
प. उमापुत्राय. बिल्वपत्रं. गजाननाय. श्वेतदूर्वाप. लंबोदराय. बदरीपत्रं. हरसूत्रवे. धत्तूरपत्रं. गजकर्णकाय. तुलसीप.
वक्रतुंडाय. शमीप. गुहाय जाय. अपामार्गप. एकदंताय. बृहतीप. विकटाय. करवीरप. कपिलाय. अर्कप. गजदंताय. अ
र्जुनप. विघ्नराजाय. विष्णुक्रांताप. बटवेन. दाडिमीप. सराग्रजा. देवदारुप. भालचंद्राय. मरुप. हेरं वाय. अश्वत्थप. चतु
र्भुजा. जातीपत्रं. विनाय. केतकीप. सर्वेश्वरा. अगस्तिप. २१ दशांगुगुलं धूपं सकं धंचमनोहरं गृहाण सर्वदेवेश उमापुत्र
नमोस्तुते यत्पुरुषं वदधु. धूपं. सर्वज्ञं सर्वलोकेश त्रैलोक्यतिमिरापह गृहाण मंगलं दीपं रुद्रप्रियनमोस्तुते ब्राह्मणोऽस्य. दीपं
नैवेद्यं गृह्यतां देवभक्तिमेव चलांकुरु ईप्सितं मे वरं देहि परत्र च परांगतिं चंद्रमामनसो. नैवेद्यं. नानास्वाद्यमयं दिव्यं तुष्ट्यर्थं
तेनि वेदितं मया भक्त्या शिवापुत्रगृहाण गणनायक मध्येपानीयं उत्तरापोशनं. मुरवप्रक्षालनं मलयानलसंभूतं कपूरैः सम
न्वितं करोद्धर्तनं चारुगृह्यतां जगतः पते करोद्धर्तनं बीजपुराणपनसखर्जरीकदलीफलं नारीकेलफलं दिव्यं गृहाण गणनाय
क इदं फलं मया. फलं. एकविंशतिसंख्याकान्मोदकान् घृतपाचितान् नैवेद्यं सफलं दद्यान्ममस्ते विघ्ननाशिने गणेशाय. मोदका
र्पणं पूगीफलं महद्विद्यं नागवल्यादलैर्युतं कर्पूरेष्वसमायुक्तं तांबूलं प्रतिगृह्यतां तांबूलं हिरण्यगर्भेति दक्षिणां वज्रमाणि
स्य वैदुष्यं सुकविद्रुममंडितं पुष्पागसमायुक्तं धूपं प्रतिगृह्यतां धूपणानि दूर्वायुग्मं गृहाणेदं गंधपुष्पाक्षतैर्युतं पूजयेत्
सिद्धिं विघ्नेशं प्रत्येकं पूर्वनामभिः गणाधिपनमस्तेस्तु उमापुत्राय नाशन एकदंते भवकोति तथापूषकवाहन विनायकेशपुत्रेति

सर्वसिद्धिप्रदायक कुमारगुरवेतुभ्यं पूजनीयाः प्रयत्नतः इति दूर्वापणं चंद्रादिलौचधरणीविद्युदग्निस्तथैव च तमेव सर्वते
जांसिआर्तिक्यप्रतिगृह्यतां नीराजनं विघ्नेश्वरविशालाक्षसर्वाभीष्टफलप्रदं प्रदक्षिणां करोमि त्वां सर्वान् कामान् प्रयच्छमे ना
भ्या आसीति प्रदक्षिणां नमस्ते विघ्नसंहर्त्रे नमस्ते ईप्सितप्रद नमस्ते देवदेवेश नमस्ते गणनायक सप्तास्यासन् न
मस्कारः विनायकेशपुत्रेति गणराजसूरोत्तम देहि मे सकलान् कामान् देहि सिद्धिं विनायक यज्ञेन यज्ञं मंत्रपुष्पांजलिं अथै
कविंशतिं गृह्यमोदकान् घृतपाचितान् स्थापयित्वा गणाध्यक्षं समीपे कुरु नंदन दशविप्राय दातव्या स्थापयेद्दश आत्मनि एकं
गणाधिपे दद्यात् घृतमोदकं शर्भं दशानां मोदकानां च फलदक्षिणाया युतं विप्राय तव तुष्ट्यर्थं वायनं ते दद्यात् वायनमंत्रः वि
नायकस्य प्रतिमां वस्त्रयुग्मेन वेष्टितां तुभ्यं संप्रददे विप्रप्रीयतां मे जनार्दनः विनायक गणेशान सर्वदेवनमस्कृत पार्वतीप्रियवि
घ्ने शममविघ्नं विनाशय इति प्रार्थना अथ कथा शौनकाद्यान् पिगणानैमिषारण्यवासिनः सूतपौराणिकश्रेष्ठमि
दमुचुर्वचस्तदा ऋषय उचुः निर्विघ्नेन तु कार्याणिकथं सिद्धं तिस्रस्तज अर्थसिद्धिः कथं नृणां पुत्रसौभाग्यसंपदः देव
योः कलहैवैवंधुर्भेदेतथानृणां उदासीनेषु लोकेषु कथं सुखं भवेत् विद्यारंभे तथा नृणां वाणिज्ये च कथं यथा नृपतेः परच
क्रस्य जयसिद्धिः कथं भवेत् कां देवतां नमस्कृत्य कार्यसिद्धिर्भवेन्नृणां एतत्समस्तं विस्तार्य ब्रह्मिमे सूत एच्छतः सूत उवा
च सन्नद्धयोः पुराविप्राः कुरुपांडवसेनयोः पृष्ठवान्देवकीपुत्रं कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः युधिष्ठिर उवाच निर्विघ्नेन जयं म
ह्यं वदस्व देवकीसुत कां देवतां नमस्कृत्य सम्यग्राज्यं लभेमहि कृष्ण उवाच पूजयस्व गणाध्यक्षमुग्रामलसमुद्भवं तस्मिन्

संपूजिते देवे धुवं राज्यमवाप्स्यसि युधिष्ठिर उवाच मासिमादपदेशक्रेतुर्था पूजयेन्नृप मासिमाद्ये श्रावणे वामार्गशीर्षे तथा
भवेत् गजवक्त्रं तु शङ्खं कृपायां चतुर्थी पूजयेन्नृप यदा चोद्भवते भक्तिस्तदा पूज्यो गणाधिपः प्रातः शुक्लितिलैः स्नात्वा मध्याह्ने पूजये
न्नृप निष्कमात्रं स्वर्णेन तदर्थार्थेन वा पुनः स्वशक्त्या गणनाथस्य स्वर्णरोप्यमया कृतिं अथ वाममुत्तरायं कुर्याद्विस्तृतां नकारये
त् एकदंतं शूर्पकपांगजवक्त्रं चतुर्भुजं पाशांकुशधरं देवध्यायेत् सिद्धिं विनायकं कृत्वा पूजां प्रयत्नेन स्नाप्य पंचामृतैः पृथक् गणा
ध्यक्षेति नाम्ना वैगंधं दद्याच्च भक्तिः आवाहनार्थं पाद्यं न दत्वा पश्चात्प्रयत्नतः रक्तवस्त्रयुगंचैव दद्याद्देवाय भक्तिः विनाय
केति पुष्पाणि धूपंचोमास्तुताय च दीपं रुद्रप्रियायेति नैवेद्यं विघ्ननाशिने किंचित्स्वर्णपूजां च तांबूलं च समर्पयेत् ततो दूर्वाकु
रान् गृह्यविंशतिं नैकमेव हि पूजनीयो प्रयत्नेन एभिर्नामपदैः सह गणाधिप नमस्ते स्तुतुमा पुत्राय नाशन विनायकेशपुत्रेति
सर्वसिद्धिप्रदायकं एकदंतं भवक्त्रेति तथा मूषकवाहन कुमारगुरवेतुभ्यं पूजनीयाः प्रयत्नतः दूर्वायुग्मे गृहीत्वा तु गंधपुष्पाक्ष
तैर्युतं एकैकेन तु नाम्ना वैदत्वं सर्वनामभिः अथैकविंशतिं गृह्यमोदकान् घृतपाचितान् स्थापयित्वा गणाध्यक्षं समीपे कुरु
नंदन दशविप्राय दातव्या स्वयंग्राह्या तथा दश एकं गणाधिपे दद्यात्स नैवेद्यं नृपोत्तम विनायकस्य प्रतिमां ब्राह्मणाय निवेदये
त् तुभ्यं संप्रददे देवप्रीयतां मे गजानन विनायक गणेशाय सर्वदेवनमस्कृत पार्वतीप्रियविघ्ने शममविघ्नं विनाशय गणे
शः प्रतिगृह्यति गणेशो वै ददाति च गणेशस्तारको भाभ्यां गणेशाय नमो नमः कृत्वा नैमित्तिकं कर्म पूजयेदिष्टदेवतां ब्रा
ह्मणान् भोजयेत् श्रद्धां जुजीयानैलवर्जितः एवं कृते धर्मराजे गणनाथस्य पूजनं विजयस्ते भवेन्नृपसत्यं सत्यं भयोदितम्

वेणावाद्यामुदीक्षासु आदौ पूज्योगणाधिपः तस्मिन्संपूजिते विष्णुरीशो भानुस्तथा ह्युमा हव्यवाहमुखदेवाः पूजितास्त्युर्नसंशयः चंडि-
काद्यामातृगणाः परितुष्टा भवन्ति च तस्मिन्संपूजिते विप्रो भक्त्या सिद्धिं विनायके यद्दंष्ट्रपुण्यान्वित्यंश्रावयेद्वासमाहितः सिद्धांति
सर्वकार्याणि विनायकप्रसादतः इति सिद्धिं विनायकव्रतं भविष्योक्तं संपूर्णं मासि भाद्रपदे शुकेशिवलोके प्रपूजिता तस्यांस्तान्
तथादानं उपवासोर्चनं तथा क्रियमाणं शतगुणं प्रसादाद्याति कौतुकं चतुर्थीत्यनुषंगः अस्यामेव चंद्रदर्शने दोषमाह पराशरः क-
न्यादित्येव चतुर्थी च शुकेश्वरदर्शनं मिथ्याभिदूषणं कुर्यात्तस्मात्प्रयेन्न तं सदा तद्दोषशान्तये जायं विष्णुनोक्तं समंत्रकं सिंहः
प्रसेनप्रवधी त्सिंहोजां वचताहतः सकुमारकिमारी दीप्तवहोषस्यमंतकः अथस्यमंतकोपाख्यानं नंदिकेश्वर उ० शृणुष्वे-
काग्रचित्तः सन्व्रतं गाणेश्वरं महत् चतुर्थी शुकपक्षे तु सदा कार्यं प्रयत्नतः सनत्कुमारयोगींद्रयदीच्छेत्सुखमात्मनः नारीवापुरुषो
वापि यः कुर्याद्दिवि वदंतं मोक्षयत्याशु विप्रैः संकष्टाद्भूतिनं मतं अपवादहरैव सर्वविघ्नप्रणाशनं कांतारैर्विषमैवापिरणोरजकु-
लेषु वा सर्वसिद्धिकरं विद्विषतां नानामुत्तमंत्रं गजाननप्रियं चाथ त्रिषु लोकेषु विश्रुतं अतो न विद्यते ब्रह्मन् सर्वसंकष्टनाशनं सन-
त्कुमार उ० केन चादौ पुराचीर्णं मर्त्यलोके कथं गतं एतत्समस्तं विस्तार्य ब्रूहि गाणेश्वरं महत् नंदिकेश्वर उवाच चक्रवर्तं जग-
न्नाथो वासुदेवः प्रतापवान् आदिष्टो नारदेनैव दृष्टालांछनमुक्तये सनत्कुमार उवाच षडगुणैश्वर्यसंपन्नः सृष्टिसंहारका-
रकः वासुदेवो जगद्धापी प्राप्तवान् लांछनकथं एतदाश्चर्यमारुह्य नंदिकेश्वर उवाच भूमिभारनिहत्य
र्थवस्तु देवसुता बुभौ रामकृष्णौ समुत्पन्नौ पद्मनाभफणीश्वरौ जरासंधभयात्कृष्णोद्धारकां समकल्पयत् विश्वकर्माणमाहूय पु-

पुरीं हारकनिर्मितां तत्र षोडशसाहसं स्त्रीणां चैव शताधिकं भवनानि मनोज्ञानि तेषां मध्ये व्यकल्पयेत् पारिजाततरुं मध्ये तासां
भोगाय कल्पयन्त्यादवानां गृहास्तत्र षट्पञ्चाशतकोटयः अन्येऽपि बहवो लोका वसन्ति विगतजराः यत्किंचिन्निषु लोकेषु संदंष्ट्रं न दृ-
श्यते सत्राजितप्रसेनारव्यो पुत्रा बुग्रस्य विश्रुतो अंभोधितीरमासाद्य तन्मनस्कतया च सः सत्राजितस्तपस्तेपे सूर्यमुद्दिश्य बु-
द्धिमान् व्रतं निरसनं गृह्यसूर्यसंबद्धलोचनः ततः प्रसन्नो भगवान् सत्राजितपुरस्थितः सत्राजितोऽपि तुष्टावदृष्ट्वा देवं दिवाकरं तेजो-
राशेन मस्ते स्तनमस्ते सर्वतो मुखं विश्वव्यापिनमस्ते स्तु हरिदश्वनमोस्तु ते ग्रहराजनमस्ते स्तु नमस्ते चंद्रोचिषे वेदत्रयनमस्ते स्तु
सर्वदेवनमोस्तु ते प्रसीद पाहि देवेश सुदृष्ट्या मादिवाकर इत्थं संस्तूयमानो सौंदेवदेवो दिवाकरः स्निग्धगंभीरमधुरं सत्राजितमु-
वाच ह सूर्य उवाच वरं ब्रूहि प्रदास्यामि यत्ते मनसि वर्तते सत्राजितमहाभाग तुष्टो हंतवनिश्चयात् सत्राजित उ० स्वमंत-
कमणिं देहि यदि तुष्टोऽसि भास्कर ददौ तस्य च तद्रत्नं स्वकं ठादवतार्थसः भास्कर उ० भाराष्टकं शातकुंभं स्रवते सौमहामणिः श-
चिष्मता सदा धार्य रत्नमेतन्महोत्तमं सत्राजितक्षणेनेतदक्षमं हंति मानसं इत्युक्त्वा तर्दधे देवस्तेजोराशिर्दिवाकरः तत्कंठरत्नज-
लमानरूपी पुरींसं कृष्णस्य विवेश सत्वरं दृष्ट्वा तु लोकामनसा दिवाकरं संचिंतयंतोस्तमिनस्तदृष्टयः समागतो यं हरिदश्वदीधिति-
र्जनार्दनं दृष्टुं प्रसंशयेन नायं सहस्रांशु रीतिहलोकाः सत्राजितो यं मणिकंठभास्वान् स्वमंतकं महारत्नं दृष्ट्वा तत्कंठमंडले स्पृहां
चक्रे जगन्नाथो न जहार मणिततः सत्राजितो जातभयो याचयिष्यति मां हरिः प्रसेनाय ददौ भात्रे धार्यो यं शक्तिना त्वया एकदा कं-
ठदेशे सौक्ष्म्यात्तं मणिमुत्तमं मृगवाक्रीदुनार्थाय ययौ कृष्णो न संश्रुतः अश्वारूढो शक्तिश्चासौ हनः सिंहैर्न तस्मिन् रत्नमादाय सिं-

होपिगच्छन्जांबवताहतः नीत्वासविवरेरलंददोपुत्रायजांबवान् पुरीविवेश कृष्णोपिस्वकेः सर्वैः समावृतः प्रसेनोद्यापिनायातिह
तः कृष्णोपिनिश्चितं मणिलोभेनहाकष्टं बांधवः पापिनाहतः द्वारकावासिनः सर्वे जना उचुः परस्परं वृथापवादसंतप्तः कृष्णोपिनि
रगाच्छनेः सहैवैतैर्यथारण्ये दृष्ट्वा सिंहेन पातितं प्रसेनं वाहनयुतं तत्पदानुचराः शनैः क्रक्षेण निहतं दृष्ट्वा कृष्णश्चर्षवलिङ्गतेः वि
वेशयोजनशतं अंधकारं स्वतेजसा निवारयन् दर्शाग्रे प्रासादं बद्धभूमिकं तं कुमारं जांबवतो दोलायाममितद्युतिं माणिक्यं लंब-
मानं च दर्शयन् गवाहुरिः रूपयौवनसंपन्नां कन्यां जांबवतीं पुनः दोलां दोलयमानां च दर्शकमलेक्षणः महान्तं वैस्मयं चक्रे दृष्ट्वा
तां चारुहासिनीं दोलां दोलयमानां च जगौ गीतमिदं मुहुः सिंहः प्रसेनमवधीत्सिंहो जांबवताहतः सुकुमारकिमारो दीप्तिवद्दोषस्य मंत
कः मदनज्वरदाहार्ता दृष्ट्वा तं कमलेक्षणं उवाच ललितं बालागम्यतां गम्यतामिति रत्नगृहीत्वा वेगेन यावच्छेते तु जांबवान् इत्याक
र्ण्य हसन् शौरिः शरवंदधौ प्रतापवान् आकर्ण्य सहसोत्थाय युयुधेः क्रक्षरात्ततः तयोर्युद्धमभूद्द्वोरंहरिजांबवतोस्तदा द्वारका
वासिनः सर्वे गतास्ते सप्तमे दिने मृतः कृष्णो निरीक्षंतीनिः संदिग्धं विचार्य च परलोकक्रियां चक्रुः परेतस्य तु ते तदा एकविंशदि-
नं यावद्वाहुप्रहरणो विष्कः युयुधेतेन क्रक्षेण युद्धकर्मणि तोषितः जांबवान् प्राक्तनं स्मृत्वा दृष्ट्वा देवबलं महत् जांबवानुवाच
अजेयो हं स्मरैः सर्वैर्यक्षराक्षसदानवैः त्वया जितो हं देवेश देवस्तमसि निश्चितं जानेत्वा वैष्णवं ते जो नान्यथा बलमीदृशं इति प्र-
साद्य देवेशं ददौ माणिक्यमुत्तमं सतां जांबवतीनामभार्यार्थं वरवर्णिनीं पाणिं वै ग्राहयामास देवदेवं च जांबवान् मणिमादाय
देवोपि जांबवत्यापि संयुतः तद्वृत्तांतं समाचष्टे द्वारकावासिनां स्वयं सत्राजितस्य माणिक्यं दत्तवान्संसदिस्थितः मिथ्यापवाद

संशुद्धिं प्राप्तवान् मधुसूदनः सत्राजितोपि संव्रस्तः कृष्णाय प्रददौ सतां सत्यभामां महाबुद्धिर्ददौ सर्वगुणान्वितां शतधन्वाकूरमुखा
यादवा दुष्टमानसाः सत्राजितेन ते वैरं चकूरन् लभिलाषितः दुरात्मा शतधन्वापि गते कृष्णे पण्डवान् सत्राजितं निहत्या शुभणिं जग्रा
ह पापधीः कृष्णस्य पुरतः सत्यासमाचष्टे विचेष्टितं अंतर्हृष्टो बहिः कोपिकृष्णः कपटनायकः बलदेवपुरोवाक्यमुवाच धरणीधरः
हत्वा सत्राजितं दृष्ट्वा मणिमादाय गच्छति निहत्य शतधन्वानं गृहीत्वा रत्नमावयोः मम भोग्यं च तद्रत्नं भविष्यति स्तु निश्चितं ए
तच्छ्रुत्वा भयत्रस्तः शतधन्वापि यादवः आहूया कूरनामानं माणिक्यं प्रददौ च सः आरुह्य वडवां वेगाभिर्गतो दक्षिणां दिशं रथस्थाव
नु गच्छतां तदारामजनार्दनो शतयोजनमात्रेण ममारवडवात्तदा पलायमानो निहतः सह कृष्णो पदातिना रथस्थो बलदेवे तु हते
रत्नस्य लोभतः न दृष्टं तत्र तद्रत्नं बलदेवं पुरोवदत् तदा कर्ण्य महारोषा दुवाच वचनं बली कपटी त्वं सदा कृष्णलोभी पापी स्तु नि
श्चितं अर्थाय स्वजनं हंसिकस्त्वां बधूं समाश्रयेत् अनेकशपथैः कृष्णो बलदेवं प्रसादयन् सोपि धिक्कृष्टमित्युक्ताय यो वैदर्भमंडलं
कृष्णोपि रथमारुह्य द्वारकां प्रययौ पुनः तथैवोचुर्जनाः सर्वे न साधीयानयं हरिः निष्काशितो रत्नलोभाज्ज्ञेयो भ्राता बलोचली तच्छ्रु
त्वा दीनवदनः पापीयानिव संस्थितः वृथा भिक्षापासंतो बभूव सजगत्पतिः अकूरोपि विनिष्क्रम्य तीर्थयात्रा निमित्ततः काशीं ग
त्वा सरवेना सोयजन्यं जपतिं प्रफं तोषमुत्पादयामास तेन द्रव्येण बुद्धिमान् सरालयग्रहैश्चित्रैर्नगरं समकल्पयत् न दुर्भिक्षं न वै
रोगा ईतयोनच विदूरं शुचिना धाय ते तत्र मणिः सूर्यस्य निश्चितं जानन्नपि हितस्सर्वमानुषं भावमाश्रितः लोकाचारं तथा मायां
ज्ञानं च समाश्रितः बंधुवैरं समुत्पन्नं लोच्छनं समुपस्थितं वृथापवादबहुलं जायमानं कथं हरेन् इति चिन्तातुरं कृष्णं नारदः समुपस्थि

तः गृहीत्वा तत्कृतां पूजां स्मरन् वासनगतो ब्रवीत् नारद उ० किमर्थं सिद्धये देव किं वा तेशो वकारं यथा हतं समाचरे नारदाय च
केशवः जानामि कारणं देव यदर्थं लांछनं तव त्वया भाद्रपदे शुक्ले चतुर्थ्या चंद्रदर्शनं कृतं तेन समुत्पन्नं लांछनं तु ह्येव हि श्रीकृष्ण उ०
वाच वदनारद मे शीघ्रं को दोषश्चंद्रदर्शने किमर्थं तु द्वितीयायां तस्य कुर्वति दर्शनं नारद उ० गणनाथेन संशयः स चंद्रमा रूपवर्तः
तद्दर्शने नराणां हि स्थानि दाम विष्यति श्रीकृष्ण उवा० किमर्थं गणनाथेन शतश्रृंगं द्रुमायः इदं मां च्यानं कं श्रेष्ठं यथा वद
कुमर्हसि नारद उवाच गणनामाधिपत्ये च रुद्रेण विहितः पुरा अणिमामहिमा चैव लधिमा गरिमा तथा प्राप्तिः प्राकाम्यभी
शत्वं वशित्वं चाष्टसिद्धयः भार्यायं प्रददौ देवो गणेशस्य प्रजापतिः पूजयित्वा गणाध्यक्षं स्तुतिं कर्तुं प्रचक्रमे ब्रह्मोवाच
गजवक्त्रगणाध्यक्षं लंबोदरवरप्रदं विघ्नाधिराजदेवेशसृष्टिसंहारकारकं संपूजयेद्गणाध्यक्षं मोदकाद्यैः प्रयत्नतः तेषां प्रजाय
ते सिद्धिर्निर्विघ्नेन संशयः असंपूज्य गणाध्यक्षं ये वांछंति सारासराः न तेषां जायते सिद्धिः कल्पकोटिशतैरपि तद्वत्तया तु गणाध्य
क्षविष्णुः पालयते सदा रुद्रोऽपि संहरत्याशत् तद्वत्तैव करोम्यहं इत्थं संस्तूयमानो सो देव देवो गजाननः उवाच परमप्रीतो ब्रह्माणं ज
गतां पतिः श्रीगणेश उवाच वरं ब्रूहि प्रदास्यामि यत्ते मनसि वर्तते ब्रह्मोवाच क्रियमाणस्य मे सृष्टिर्निर्विघ्नं जायतां प्र
भो एवमस्त्विति देवो सो गृहीत्वा मोदकान्करे सत्यलोकान्समागत्य स्वेच्छया गगने शनैः चंद्रलोकं समासाद्य चलितो गणनायकः
उपहासंतं दान् चक्रैः सोमो रूपमदान्वितः तं दृष्ट्वा कोपताम्राक्षो गणनाथः शशाप हं दर्शनीयः सरूपो हं संदरश्चाहमित्यथ गर्वि
तोऽसि शशांकं फलं प्राप्यसि सत्वरं अद्य प्रभृति लोकास्त्वं न हि पश्यंति पापिनं येष पश्यंति प्रमादेन त्वानं रासृगलांछनं मिथ्या

विशापसंयुक्ता भविष्यंती हते ध्रुवं हाहाकारो महान् जातः श्रुत्वा शापं च श्रीषणं अत्यंतं म्लानवदनश्चंद्रो जलमथाविशत् कुसुमैः
मुदीनायः स्थितस्तत्र कृतालयः ततो देवर्षिर्गंधर्वानि साशो हि गमानसाः तुरासाहं पुरोधाय जग्मुस्ते तं पितामहं देवं शंसं सः चंद्रस्य
गणेशस्य च चेष्टितं दत्तः शापो गणेशेन कथयामासूरादरात् विचार्य भगवान् ब्रह्मा तान् सरानिदमब्रवीत् गणेशशापो देवेन्द्र
शक्यते केन वा न्यथा कर्तुं रुद्रेण न मया विष्णुना चापि निश्चितं तमेव देवदेवेशं ब्रजध्वंशरणं सराः स एव शापमोक्षं च करिष्यति
न संशयः देवा ऊचुः केनोपायेन वरदो गजवक्त्रो गणेश्वरः पितामहमहाप्राज्ञ तदस्माकं वद प्रभो पितामह उवाच च
तुर्था देवदेवो सो पूजनीयः स देव हि कृष्णपक्षे विशेषेण नक्तं कुर्याच्च तद्रतं अपूर्णैर्घृतसंयुक्तैर्मोदकैः परितोषयेत् मधुरान्नं हवि
ष्यं च स्वयं भुंजीत वाग्यतः स्वर्णरूपं गणेशस्य दातव्यं हि जसत्तमैः शक्त्या च दक्षिणां दद्यात्तत्तशाठ्यं न कारयेत् एवं समेत्य ते
सर्वे प्रेषयामास गीष्पतिं सगत्वा कथयामास चंद्राय ब्रह्मणोदितं व्रतं च केतनश्चंद्रो यथोक्तं ब्रह्मणा पुरा आविर्भव भगवा
न गणेशो व्रततोषितः तं क्रीडमानं गणनायकं चतुष्टयं दृष्ट्वा तु कलानिधानः तं कारणं कारणकारणानां वेत्ता सिवेद्यं च विभो प्रसी
द प्रसीद देवेश जगन्निवास गणेश लंबोदर वक्त्रं तुंडं विरिचि नारायण पूज्यमानं क्षमस्व मे गर्वकृतं च हास्यं येत्वा मसं पूज्य गणेश
चूंनं वांछंति सदा सकृत्तार्थसिद्धिं तं देवं नष्टा विष्णुतं च लोके ज्ञातो मया ते सकलः प्रभावः ये चाप्युदासीनतरास्तु पापास्ते यांति
वासं नरके स देव हे रं बलं बोदर मे क्षमस्व दुश्चेष्टितं तत्करुणा समुद्र एवं संस्तूयमानो सो चंद्रेणाथ गजाननः गणेश उवाच
तुष्टो हं तव दास्यामि नैतदेयं मया तव ततो ब्रह्मादयः सर्वे समाजमुर्भवादिताः विशापं कुरु देवेश प्रार्थयामो वयं न व विशापमक

रोचंद्रं कमलासनगौरवात् शक्रपक्षे चतुर्थ्यां तु ये पश्यन्ति सदेवहि मिथ्यापवादमावर्ष प्राप्स्यन्तीह न संशयः मासादौ पूर्वमेवलांये
पश्यन्ति सदाजनाः चतुर्थ्यां शुक्रपक्षस्य ते वादोषो न जायते तदा प्रभृति लोको यं द्वितीयायां कृतादरः पुनरेव तु प्रभृत् कलावां नाना
नायकं केनोपायेन देवेश तुष्टो भवसित इदं गणेश उवाच सदा कृष्ण चतुर्थ्यां तु मोदकाद्यैः प्रपूज्यमां रोहिण्या सहितं त्वांच स
मभ्यर्च्य विधानतः यथा शक्त्या च मद्रूपं स्वर्णेन परिकल्पितं दत्त्वा द्विजाय मुक्ताय कथां श्रुत्वा विधानतः सदा तस्य करिष्यामि संक
ष्टस्य निवारणं भाद्रशुक्ल चतुर्थ्यां तु मृन्मयी प्रतिमा शक्ता हेमाभावे तु कर्तव्या नाना पुष्पैः प्रपूज्यमां ब्राह्मणान् भोजयेत्पश्चात्
जागरं च विशेषतः स्थापयेद्ब्रह्मणं कुंभं धान्यस्योपरि शोभितं यथा शक्त्या च मद्रूपं शातकुंभेन निर्मितं वस्त्रद्वयसमाच्छिन्नं मोदका
द्यैः प्रपूज्यमां रक्तांबरधरोर्मर्त्यो ब्रह्मचर्यव्रतः शक्तिः राजतस्य तु रूपं मे यथा शक्त्या विनिर्मितं वस्त्रं शिवप्रियायेति उपवस्त्रं गणा
धिपे गंधं लंबोदरायेति पुष्पं सिद्धिप्रदायके धूपं गजमुख्यायेति दीपं मूषकवाहने विघ्ननाथाय नैवेद्यं फलं सर्वार्थसिद्धिदे तांबूलं
कामरूपाय दक्षिणां धनदाय च दक्षदंडैर्मोदकैश्च होमं कुर्याच्च नामभिः विसर्जनं ततः कुर्यात्सर्वसिद्धिप्रदायकं एवं संपूज्य विघ्न
शं कथां श्रुत्वा विधानतः मंत्रेणानेन तत्सर्वं ब्राह्मणाय निवेदयेत् दानेनानेन देवेश प्रीतो भव गणेश्वर सर्वत्र सर्वदा देवनिर्विघ्नं
कुरु सर्वदा मानो नन्ति च राज्यं च पुत्रपौत्रान् प्रदेहि मे गाश्च धान्यं च वासांसि दद्यात्सर्वं स्वशक्तितः दत्त्वा तु ब्राह्मणैः सर्वैः स्वयं मुं
जीतवाग्यतः मोदकापूपमधुरं लवणक्षारवर्जितं एवं करोति यश्चंद्र तस्याहं सर्वदा जयं सिद्धिं च धनधान्यं च ददामि विपुलां प्र
जां इत्युक्त्वा तर्धे देवो विघ्नराजो विनायकः तद्वत्कुरु कृष्ण त्वंततः सिद्धिं वाप्स्यसि नारदे नैव मुक्तश्च व्रतं चक्रे हरिः स्वयम्

मिथ्यापवादसंशदि द्वितीयं कृष्णाय चितं येश्चरन्ति तवारख्यानं स्य मंतक मणीयकं चंद्रस्य चरितं सर्वं ते वादोषो न जायते भाद्रशुक्ल
चतुर्थ्यां तु क्वचिच्चंद्रस्य दर्शनं जातं तत्परिहारार्थं श्रोतव्यं सर्वमेव हि यदा यदा मनः कष्टं संदेह उपजायते तदा तदा च श्रोतव्यं आरग्य
नं कष्टनाशनं एव मुक्तागतो देवो गणेशः कृष्णो तोषितः यदा यदा श्रेयसिकार्ये उचितो नारी नरश्चाथ करोति तद्वत् सिध्यति कार्या
णि मने पितानि किं दुर्लभं विघ्नहरे प्रसन्ने इति श्री स्कंदपुराणे नंदिकेश्वर सनत्कुमार संवादे स्य मंतको पारख्यानं संपूर्णं अथ क
पर्दी विनायक व्रतं श्रावणस्य सिते पक्षे चतुर्थ्यां मेक भगवती व्रतं कुर्याद्गणेशस्य मासमेक व्रतं चरेत् सर्वसिद्धि करं कृष्णांस्त
स्वंचैव रुद्रेश्वर तद्विधिः तिथ्यादि स्मृत्या मम चतुर्विध पुरुषार्थसिद्ध्यर्थं कपर्दि गणेश व्रतमहं करिष्ये मूलमंत्रेण षडंगन्यासं
कृत्वा पूजां समाप्तेत् ॐ नमो भगवते सकलगुणात्म्य शक्तियुक्तानंतयोगपीठाय नमः अष्टदलं कारयेयुः ॐ तीर्थायै नमः ज्वा
लिन्यै नमः नर्मदायै कामरूपिण्यै उद्यायै नमः तैजोवत्यै मध्ये विघ्ननाशिन्यै अथ ध्यानं एकदंतं महाकायं लंबोदरगजा
ननं विघ्ननाशकरं देवं गणेशं प्रणमाम्यहं इमां पूजां गृहाणेश कपर्दि गणनायक आगच्छ इति त्रिवारं पठेत् विनायक नमस्तस्य
पुष्पामलसमुद्भव इमां मया कृतां पूजां गृहाण सत्तम सहस्रशीर्षे त्वावाहनं अलंकारसमायुक्तं मुक्तामणि विभूषितं स्वर्णसिं
हासनं चारुप्रीत्यर्थं प्रतिगृह्यतां पुरुष एवेदमासनं गौरीकृतनमस्तेस्तु शंकर प्रियकारक भक्त्या पाद्यं मया दत्तं गृहाण गणनायक
एतावानस्येति पाद्यं व्रतमुद्दिश्य विघ्ने शं गंधपुष्पादिसंयुतं गृहाणा धर्ममया दत्तं सर्वसिद्धिप्रदायक तस्मादिराज्यं च मनीयं अ
नायनाय सर्वज्ञमीर्वाणपरिपूजितं स्नानं पंचामृतं देवगृहाण गणनायक आप्यायस्वेति दुग्धं दधिकाज्योदधिः घृतं मिमिक्षे

तिष्ठतं मधुवातेतिमधु स्वादुःपवस्वेतिशर्करा इतिपंचामृतस्नानं गंगाजलंसमानीतंहेमांभोरुहवासितं स्नानेस्त्रीकुरुविघ्नेश
कपर्दिगणनायक वसुवर्षणेतिस्नानं हरिदस्त्रद्वयंदेवदेवांगवसनोपमा भक्त्यादत्तंरुहाणेशलंबोदरहरात्मज तंयज्ञमितिच-
स्त्रं नानालंकारसंयुक्तंनानास्त्वविभूषितं अनेकदिव्याभरणप्रीत्यर्थंप्रतिगृह्यतां आभरणानि राजतंत्रह्यस्त्रचक्रांचनंचोत्तरीयकं
भालचंद्रनमस्तभ्यंगृहाणवरदोभव तस्माद्यज्ञादितियज्ञोपवीतं गंधकर्पूरसंयुक्तंदिव्यचंदनमुत्तमं विलेपनंकरश्चेष्टप्रीत्यर्थंप्रति-
गृह्यतां तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतेतिगंधं अक्षतान्धवलान्देवसिद्धगंधर्वपूजित भक्त्यादत्तांरुहाणेमान्सर्वसिद्धिप्रदायक अक्षता-
न् सुगंधीनिचपुष्पाणिमिद्विसिद्धिप्रदायक कपर्दिगणनाथेशश्वेतपुष्पंददाम्यहं तस्मादश्वेतिपुष्पं अथांगपूजा कपर्दिगण-
नाथाय० पादौपू० गणेशाय० जागुनीपू० गणनाथा० ऊरुपू० गणक्रीडाय० कटिपू० वक्रतुंडाय० हृदय० लंबोदराय० कंठपू० गजानना-
य० स्कंधोपू० हेरंबाय० हस्तोपू० विकटाय० मुखपू० विघ्नराजाय० नेत्रेपू० धूम्रवर्णी० शिरःपू० कपर्दिनेन० सर्वांगं० अथाचरणपू-
जा ईशानाय० अघोराय० तसुरुषा० वामदेवाय० सद्योजाताय० इतिप्रथमावरणं १ वक्रतुंडाय० एकदंता० महोदराय० गजाननाय०
विकटाय० विघ्नराजा० धूम्रवर्णी० विनाका० द्वितीयावरणं २ ब्राह्म्यै० माहेश्वर्यै० कोमार्यै० वैष्णव्यै० वाराह्यै० इंद्रायै० वामुंडायै०
महालक्ष्म्यै० तृतीयावरणं ३ इंद्राय० अग्नये० यमाय० निर्ऋतेन० वरुणा० वायवे० सोमाय० ईशाना० वरुणनिर्ऋतिमध्येअनंता-
य० इंद्रेशानयोर्मध्येब्रह्मणेन० इतिचतुर्थावरणं ४ वज्रायनमःशक्तये० दंडाय० खड्गाय० पाशाय० अंकुशाय० गदायै० त्रिशू-
लाय० चक्राय० अज्ञाय० इतिपंचमावरणं ५ दशांगंरुगुलुंधूपंचदनागरुसंयुतं उमास्तनमस्तुभ्यंगृहाणवरदोभव वसु

रुष्यदधुरितिधूपं गृहाणामंगलंदेवघृतवर्तिसमन्वितं दीपंज्ञानप्रदंचारुरुद्रप्रियनमोस्तुते ब्राह्मणोस्येतिदीपं मैवेद्यंगृ-
ह्यतां० चंद्रमामनसो० नैवेद्यं आचमनं इदंफलमितिफलं पूगीफलमितितांबूलं हिरण्यगर्भेतिदक्षिणां अग्निर्ज्योतिरविर्ज्योति-
र्योतिरग्निर्विष्णोवसुः ज्योतिस्त्वंसर्वदेवानांगणाधिपनमोस्तुते नीराजनं यानिकानिचपा० नाभ्याआसीतिप्रदक्षिणांनमोस्तु-
नंतायसह० सप्तास्थासन्नितिनमस्कारः गणाधिपनमस्ते स्तुनमस्तेस्तुगजानन लंबोदरनमस्तेस्तुनमस्तेत्वंविकासुत एकदं-
तनमस्तेस्तुनमस्तेस्तुभवप्रिय स्कंदाग्रजनमस्तेस्तुनमस्तेस्त्रीप्सितप्रद कपर्दिगणनाथेशसर्वसंपत्प्रदायिने यज्ञेनयज्ञमिति
मंत्रपुष्पांजलिः अथब्रह्मचारिपूजा आकणान्मुष्टिगणकान्विंशत्यष्टौवराटकान् विप्रायवटवेदद्याद्दधपुष्पार्चितायच तं
दुलान्वेततोदद्यात्साकेचान्नेचशोभनात् कपर्दिगणनाथोसौप्रीयतांतंदुलैःसदा कथांश्रुत्वाविधानेनदेवमुदासयेत्ततः इति
कपर्दिगणनाथपूजा अथकथा कदाचिदुपविष्टश्चपार्वत्यासहशंकरः द्यूतेच्छाकिंअस्तिदेविक्रीडितुंनवकिंशुभे दुरोदर
मिषाज्जेतुंवाञ्छितंप्रत्युवाचसा ममापिअस्तिसापेक्षादीयतेचेत्पणोमम तवकिंकिमपीष्टंतुदास्यामिपरमेश्वरि लोकत्रयं
वाइच्छास्तेकिमन्यैर्वचनेहृथा पृच्छामित्वांचोदेविदातयंकिंकिमिच्छसि विश्वासोयेनजायेततद्ददाद्यशुभानने वाक्यमेवंवि-
धंश्रुत्वाशर्वाणीचशिवांतिके नविश्वासोस्तितेवाक्येजित्वादास्यसिमसणः इतिश्रुत्वावचोदेव्याशंकरःप्राहनिश्चयं पणः
प्रकल्प्यतांदेविदीयतेदंनसंशयः भावंसंचिंत्यदेवस्यसत्त्वराक्रीडितुंययौ आयुधानिततोदेवःपणोयोजितवान्हरः त्रि-
शूलंत्रिदशाच्छर्वाज्जितवत्येवबलुभा तस्मिन्कर्मणितंजित्वापणमन्यंशिवाग्रहीत् एवंडमरुकादीनितान्यन्यान्यंजयत्

एथक् दीनोभूतामहादेवोभवानीमब्रवीदिति शार्दूलचर्मतन्मध्ये देहिमेगिरिजेशभे नचैवंवक्तुमुचितंमहादेवपणेगते पणेजि
तेनदास्यामिपूर्वमुक्तोसितस्मर अविचिंत्यब्रवीषितंजगदीशरूपानिधे इतिश्रुत्वावचोदेव्याः कुपितोसोमहेश्वरः आह्लादशदि
नंदेविनकरिष्यामिभाषणं इत्युक्त्वाचमहादेवस्तत्रैवांतरधीयत रक्षरक्षमहादेवकिंजीवनमतःपरं इतिसंचिंत्यसाद्रष्टुमुद्यानं
त्यपद्यत गिरिजातत्रवनितावृंदंदृष्ट्वाब्रवीदिति किमर्थमागताःसर्वाः किमेतन्क्रियतेधुना कपर्दीगणनाथस्यव्रतंकर्तुमिहाग
ताः तस्यपूजांविहायादौडदानींश्रूयतेकथा किमर्थंनद्रननार्थोयुष्माभिःक्रियतेवने फलमस्यकिमस्तीतिपार्वतीप्राहताःप्रति
पृच्छतेकिंत्ययादेविनरैर्नारीभिरंबिकै अभीष्टसिद्धिरस्मिंस्तव्रतंतेभवन्नये इतिश्रुत्वावचस्तासांपार्वतीप्राहताःप्रति मातःकु
पित्वाभगवान्निर्गतस्तमहेश्वरः तस्यसंदर्शनायेवकरिष्येव्रतमुत्तमम् व्रतस्येतस्यकिंदानंविधानंकीदृशंमम सर्वविचिंत्यमनसा
कथयंतुसुरांगनाः कालोविधानंदानंचव्रतस्यास्यफलंतथा तत्सर्वंसावधानेनवक्ष्यामःशृणुपार्वति स्त्रियाउत्तुः पातादि-
दोषरहितेसचतुर्भानुवासरे इषेमासिन्नतंसम्यक्गणेशार्पितमानसेः तैलतांबूलमोगादीन्वर्जयित्वाशिवप्रिये मंदवारेतुमुंजी
यादेकवारमितंयथा प्रातःकालेश्चिर्भूत्वास्नानंकुर्याद्विधानतः वापीकूपतडागेषुनद्यांशुकुतिलैःसह संध्यादिकंयथाचितं
सर्वन्निर्वर्त्ययत्नतः अर्चनागारमासाद्यगोमयेनोपलिप्यच गोचर्ममात्रेतन्मध्येकुर्याद्गंधेनमंडलं तन्मध्येष्टदलंपद्यंतन्मध्येगण
नाथकं पूजयेत्सच्छकुसुमैर्हरिद्रामिश्रिताक्षतैः गांगीगुंगैर्गोंगश्चन्यासंकृत्वाततःपरं मंत्रेणानेनकुसुमैर्देवमावाह्यनिक्षिपेत् अ
थवागणनाथस्यप्रतिमामथपूजयेत् ततस्तद्गतचित्तःसन्ध्यानंकुर्याद्विधानतः एकदंतंमहाकायंलंबोदरगजाननं विघ्ननाश

करंदेवंहेरंबंप्रणाम्यहं इमांपूजांग्रहाणेशकपर्दीगणनाथक आगच्छेतित्रिरुच्चार्यकुर्यादावाहनादिकं पुराणमंत्रैरथवावेदमं
त्रैश्चषोडशैः पूजयेदुपचारैश्चमूलमंत्रेणपार्वति तन्तत्प्रकाशकैर्मंत्रैर्गंधपुष्पाक्षतादिभिः इन्द्रादिलोकपालांश्चपूजयेद्देवसन्निधौ
लंबोदरनमस्तेस्तुनमस्तेस्त्वंबिकासत एकदंतनमस्तेस्तुनमस्तेस्त्वोपितप्रद कपर्दीगणनाथस्यसर्वसंपत्प्रदायिनः पूजाप्र-
कारकथितस्तवताभिःशुचिस्मिते अकणानंजलिमतान्हविष्यव्रीहितंदुलान् स्वच्छान्यत्नेनसंशोध्यचूर्णंकुर्यान्महेश्वरि शिवे
तुचूर्णप्रथमेभानुवारेध्वंचंद्रवत् कुर्याद्वितीयसंचूर्णंचंद्रवत्सिष्काष्टकं तृतीयेपायसान्नंचदध्यन्नंचचतुर्थके आनीयाष्टांशकंसम्य
क्देवसंपूज्यभक्तितः कल्पितान्नानिविधिवद्दिद्यंतयानिताभिवतेषांतेषामष्टमांशंनस्मैसम्यक्समर्पयेत् ततःशुद्धायबरवेदद्या
देकंवराटकं मुष्ट्याभितंतंदुलांश्चमुंजीयाद्रागसप्तकं याःकामयंतेयेभक्ताः पूजास्तेप्राप्नुवंतिहि इत्युचुस्तांभवानीतुस्त्रियो
विगतकल्मषाः तासांतद्वचनंश्रुत्वातदानीमकरोद्भूतं तत्रक्षणाच्चविश्वेशःप्रत्यक्षः समजायत त्रिलोकनाथदेवेशकरुणाकरशंक
र दीनामनन्यगतिकांभक्तवत्सलपाहिमां तुष्टश्चशंकरःप्राहकथयेत्त्वयाकृतं कपर्दीगणनाथस्यमाहात्म्यात्किंनसिध्यति व्र
तस्येतस्यमाहात्म्यंज्ञातुंवांच्छिनवान्स्वयं उद्दिश्यागमनंविष्णोरकरोत्तद्व्रतंशिवः तदानींगरुडारूढः समागत्यतमंब्रवीत् तदागम
निमित्तंकिंकिंकृतंशंकर त्वया ममापिज्ञापनीयंतदित्युक्तेज्ञापयच्छिवः अथैतदकरोद्दिष्टुरुद्दिश्यागमनंविधेः आगतःसन्वि
धिंश्रीग्रंममाज्ञापयमाधव प्रयोजनंवास्तिविधेतवागमनकारणं एकदंतव्रतंकिंतद्वक्त्येवनसंशयःइंद्रागमनमुद्दिश्यतदानींते
नतत्कृतं आगत्यसहसासोपिममाज्ञापयविश्वसद् हेरंबव्रतमाहात्म्यंहृष्टमेवंकृतंमया ममापिज्ञापनीयंतदित्युक्तोविधिनोदितं

विक्रमादित्यसुहृद्विषयजीतदकरोच्चसः आगतोहंमनुष्यस्त्वां इन्द्रमन्त्रकिमीषितं कपदीहंस्तिवदनग्रतमाहात्म्यमीदृशं इतिज्ञातुं
मयाभीष्टं तल्लब्धंनदाब्रवीत् विधानंतस्यमाहात्म्यंज्ञापनीयंत्वयेतिमे पप्रच्छविक्रमादित्यउत्सुकश्चपुरंदरं पुरंदरमुखाज्ञात्वान
त्सर्वस्वपुरीं प्रति सायुधःप्रययौराजापराक्रमपरायणः कपदीशव्रतं कृत्वा महिष्यापुरतोवदत् जेष्यामिसकलान् शत्रून् प्राप्स्यामि
चमहोन्नतिं तस्यव्रतस्य किं दानं इति सा प्राह विक्रमं प्रत्युवाच क्रियामर्कोदद्यादेकं वराटकं एवं चेन्नवकर्तव्यं मद्देहे यत्र कुत्रचित्
एवं राजो मुखाच्छ्रुत्वा हृषयामास तद्व्रतं कपदीगणनार्थेन किं स्यान्मम सुशोभनं न क्रियते मया नायकपदार्थं तु यद्व्रतं इत्यादिदु
षणादाशंकुष्टव्याधि मवोप्यसि कुष्टव्याधियुतां पत्नीं दृष्ट्वा राजा ब्रवीत्तदा न स्थातव्यं त्वया त्रेतिसर्वराज्यं विनश्यति अर्कस्य
वचनं श्रुत्वा शय्याभ्रममगाच्छसा परिचर्यावशात्तुष्टास्तस्याः सर्वमुनीश्वराः निश्चित्ययोगमार्गेण सर्वतामब्रुवन्सती कपदी
शव्रताक्षेपो दुःखं प्राप्संव्याशमे कुरुष्वतद्व्रतं सम्यक् सर्वं भद्रं भविष्यति ऋषीणामाज्ञया सा च कपदीशव्रतं महत् तदानीं राजम
हिषीदिव्यदेहमवापसा अस्मिन्नंतरिते काले भवान्यास हंशंकरः अगमच्चरुषारूढो भुवनानि चतुर्दश मध्ये मार्गे द्विजेन्द्रस्य रोदनं
भववल्लभा श्रुत्वा ब्राह्मणमारोदीः किमर्थं न वरोदनं निक्रियस्यस्ति मे दुःखं दारिद्र्यादेव केवलात् दुःखं चेत्तव विप्रेन्द्र कपदीश
व्रतं कुरु एतत्कर्तुं व्रतं देवि सामर्थ्येनास्ति मे धुना विक्रमार्कपुरे सर्ववैश्योदास्यतितकुरु कपदीशव्रते नैव मंत्रितं प्राप्स्यसि धु
वं दारिद्र्यमोचनं सम्यक् भविष्यति न संशयः गृहं प्रति समागम्य गृहीत्वा तं दुलान् द्विजः वैश्यान् गृहीत्वा तत्सर्वतदानीमकरोद्
तं तस्मिन्नर्कपुरे विप्रस्तन्मंत्रित्वमवापसः आज्ञापयत्कपदीशव्रतं वैश्यस्य तत्क्षणान् अकरोत्स्वसुतायाश्च विक्रमः पतिरस्त्विति

मन्त्रप्रभावादादित्यमुपयेमेविशःसुता अनेनैव विवाहेन परंप्रीतिमवापसा एवमंतरिते काले मृगयार्थं प्रविश्य सः गहनं क्षुत्तृषार्तः सत्या
यो मुनिवराग्रमं उपचारैः श्रमं नीत्वा तवायर्को मनोरमां रमणीयां श्रमेतस्मिन्दर्शयामास विक्रमः इक्ष्वाकुं त्रुनीं सर्वान् देवान् चैषाममां
ना तवेयं महिषी त्क्तानयेनास्मै समर्पयत् समं महिष्यास्वपुरीं दिव्यनारी नैर्युतां हृष्टः सन् विक्रमादित्यः संभ्रमायाह भूपतिः कपदी
गणनायस्य व्रतं कृत्वा स्त्रिया सह अयजद्विक्रमादित्यः सकलं शत्रुमंडलं गणनायव्रते नैव पुत्रपौत्रवृत्तश्च सः धनधान्यादिसंपद्भिः सुखे
न न्यवसदुवि एतद्व्रतं ये कुर्वन्ति याश्च कल्पविधानतः चतुर्णां पुरुषार्थानां तेषां प्राप्तिर्भवेत्तु हयमेधस्य विघ्नं तु संजाने सगरुपुत्र इदं
मेव व्रतं कृत्वा पुनरश्च प्रलब्धवान् इमां कथां पंचवारं प्रथमे भानुवासरे द्वितीये चतुतीये च षड्वारं शृणुयाद् द्विती इति श्रीस्कंदपुराणे
कपदीविनायकव्रतकथा समाप्ता आश्विनरुषाचतुर्थ्यां दशरथललिता व्रतं पोणिमांतमासेन कार्तिके च चतुर्थी देशकालो सं
कीर्त्य मम पुत्रपौत्रादिसकल कामना सिद्ध्यर्थं दशरथललिता प्रीत्यर्थं यथामीलितोपचारैः पूजनमहं करिष्ये आसनादिकलशारा
धनं करिष्ये आगच्छललिते देवे सर्वसंपत्सदायिनि यावत्सूजां करिष्यामि तावत्संनिधौ भव आवाहयामि नीलेकोशेयवसनां
हेमाभां कमलासनां भक्तानां वरदानित्यं ललितां चिंतयाम्यहं ध्यायामि कार्तस्वरमये दिव्येनानामणिसमन्विते अनेकरत्न
संयुक्ते आसने संविशास्वभो आसनं गंगादिसर्वतीर्थेभ्यो मया प्रार्थनया हतं तोयमेतत्सर्वस्पर्शपाद्यार्थं प्रतिगृह्यतां पाद्यं
दक्षस्य दुहितासाध्वीरोहिणीनामविश्रुता पुत्रसंपत्तिकार्यार्थं गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते अर्घ्यं क्षीरोदार्णवसंभूतलक्ष्मीबंधो
निशाकर गृहाणार्घ्यं शशांकेशोरोहिण्या सहितः शशी अर्घ्यं पाटलोशीरकर्पूरसरभिः स्वादुशीतलं तोयमाचमनीयार्थं शिशि

रं प्रतिगृह्यतां आचमनं पयोदधिघृतं मध्याशर्करासुगुणान्वितं पंचामृतेन स्नानं प्रीयतां परमेश्वरी पंचामृतस्नानं मेदा
किन्त्याः समानीतं हेमांशोरुहवासितं स्नानाय ते मया भक्त्या नीरं स्वीक्रियतां शिवे स्नानं सर्वसलाधिके सोम्ये लोकलज्जा
निवारणे मयोपपादिते तुभ्यं वाससी प्रतिगृह्यतां वस्त्रं मलयान्नसंभृतं धनसारं मनोहरं हृदयानंदनं चारुचंदनं प्रतिगृह्यतां चंद
नं हरिद्रांकुंकुमवैवसिंदूरकज्जलान्वितं सौभाग्यद्रव्यसंयुक्तं गृहाण परमेश्वरि सौभाग्यद्रव्यं कृष्णं डैर्मा लतीकाद्यैर्जतीपु-
ष्पैः सगंधिभिः मया हतानि पुष्पाणि पूजार्थं प्रतिगृह्यतां पुष्पाणि अथांगपूजा दशांगललितायै नमः पादौ पूजयामि भवा
न्यैः गुल्फौ पूः सिद्धेश्वर्यैः जंघे पूः भद्रकाल्यैः जानुनी पूः श्रियेन ऊरू पूः विश्वरूः कटी पूः देव्यैः नाभिं पूः वरदायैः कुक्षिं पूः नि
वायैः हृदयं पूः वागीश्वर्यैः स्कंधौ पूः महादेव्यैः बाहूः भद्रायैः करौ पूः पद्मिन्यैः कंठं पूः सरस्वत्यैः मुखं कम्पलासनयैः नासिकां
पूः महिषमर्दिन्यैः नेत्रे पूः लक्ष्म्यैः कर्णौ भवान्यैः ललाटं पूः विंध्यवासिन्यैः शिरः पूः सिंहवाहिन्यैः सर्वांगं पूः वनस्पतिरसो
द्भूतगंधाढ्यश्च मनोहरः आग्नेयः सर्वदेवानां धूपो यं प्रतिगृह्यतां धूपं साज्यं च वर्ति दीपं नैवेद्यं मध्ये पानीयं इदं फलमि-
ति फलं पूगीफलं महद्दिव्यं तांबूलं हिरण्यगर्भेति दक्षिणां कर्पूरगौरं नीराजनं नमो देव्यै महादेव्यै मंत्रपुष्पं यानिकानि च
पापानि प्रदक्षिणां अन्यथा शरणं नास्ति त्वमेव शरणं मम तस्मात्कारुण्यभावेन रक्ष मे परमेश्वरि दशरथनामया देवी दशापु-
ष्पादशाक्षरा पुत्रार्थं कामये देवि सर्वान् कामान्प्रयच्छ मे प्रार्थना दशरथललिता देव्या व्रतं संपूर्णं हेतवे वाणकं हि जवर्षाय स
हिरण्यं ददाम्यहं वायनं सवाहना शक्तियुतां वरदा पूजिता मया ममानुग्रहं कुर्वाणा गच्छ त्वं निजमंदिरं अथ कथा सत्

उवाच अरण्ये वर्तमानास्ते पांडवा दुःस्वकर्षिताः कृष्णं दृष्ट्वा महात्मानं प्रणिपत्य यथाक्रमं युधिष्ठिर उवाच देवदेव जगन्नाथ ल
क्ष्मीप्रिय जनार्दन कथय स्वस्तरश्चेष्टदशांगललिता व्रतं कथमेषा समुत्पन्ना केनादौ पूजिता भुवि पूजनात्किं फलावाप्तिः कथय
स्वस्त्येश्वर श्रीकृष्ण उवाच पुरा त्रेतायुगे पार्थ राजा दशरथो महान् तस्य भार्या तु कोसल्या अपुत्रा सापतिव्रता अथाजगाम क
स्त्रिंश्विदृष्य शृंग क्रुषीश्वरः स्वागतं च हतं राज्ञा सोपविष्टो वरासने तेन राज्ञा मुनिश्चेष्टस्तोत्रैश्च बहुतोषितः तस्य भक्त्या तु
संतुष्टोऽर्षिर्वचनमब्रवीत् मुनिरुवाच तुष्टो हंत वराजेन्द्र कोसल्या भार्या सह ब्रूहि त्वं च महाभाग किं प्रियं ते करोम्यहं द
शरथ उवाच यदि तुष्टोऽसि मे विप्र अपुत्रो हं क्रुषीश्वर तीर्थं वा व्रतमेकं वा तद्ददस्व मुनीश्वर मुनिरुवाच शृणु राजन् नवहि
तो व्रतमेकं ब्रवीमि ते पुत्रकाम व्रतं श्रेष्ठं कृतं राजन् सरासरैः रोहिणीनाम चंद्रस्य भार्या परमवल्लभा सा चैवल्लितानाम्नीरोहिणी
तिनराधिप आश्विनस्य सिते पक्षे दशम्यादि प्रपूजयेत् दशम्यादि चतुर्थ्यं तं दिग्दिनानि व्रतं चरेत् आश्विनस्य सिते पक्षे च तु
र्ध्यां तु विशेषतः स्नात्वा सायंतने काले सन्नमन् भक्तिभावतः कृष्णं डैर्मा तुलिगाद्यैर्जतीपुष्पैः सगंधिभिः गंधपुष्पैस्तथा धूपै
नैवेद्यं दशमोदकैः अर्घ्यं दद्याच्च देव्यं प्रपूजयित्वा क्षमापयेत् ततो मंगलवाद्यैश्च गायत्रिंश्च नरेश्वर चंद्रोदये च संप्राप्ते अर्घ्यं द
द्याद्युधिष्ठिरं शस्ते तोयं समादाय सपुष्पाक्षतचंदनैः जानुभ्यामवनीं गला चंद्रायार्घ्यं निवेदयेत् पंचरत्नसमायुक्तं दशपुष्पैः सम
न्वितं अक्षतैश्च समायुक्तं चंद्रायार्घ्यं निवेदयेत् दशरथनामया देवी दशापुष्पादशांजलिः चंद्रेण सहिते देवि गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते
दशरथनामया देवी नित्यमाराधिता मया पुत्रार्थं कामये देवि सर्वान् कामान्प्रयच्छ मे दशसंख्यांश्च करुणान् शीतोदकसमन्वितान्

वर्षे वर्षे प्रदेयानि प्रत्येकं करकानि च इत्यं प्रपूजयेद्देवीं सर्वदा तु प्रयत्नतः अर्वाक्या दशवर्षाणां पूजयेद्वक्तिभावतः नारीनरोवासा-
जेंद्रव्रतमेतत्करोति वै यं यंचिंतयते कामं व्रतस्यास्य प्रभावतः पुत्रपौत्रधनधान्यलभनेनात्र संशयः इति भविष्योत्तरपुराणे दशरथ-
थललिताव्रतकथा संपूर्णा अथोद्यापनं उद्यापनविधिं वक्ष्ये व्रतसंपूर्णहेतवे कृष्णपक्षे चतुर्थ्यां तु आश्विने व्रतमाचरेत्
दशविप्रेः सपत्नीकैर्वेदेदांगपारगैः स्नात्वा सायंतने काले सर्वे स्ते भक्तिभावतः चतुस्ते भंचतुर्द्वारिकदली स्ते भमंडितं तन्मध्ये का-
रयेत् सद्यं पंचवर्णैः सुशोभितं कलशं स्थापयेत् तत्र विधानेन समन्वितं ताम्रं मृन्मयजकुंभं वस्त्रयुग्मेन वेष्टयेत् तस्योपरि न्यसेद्देवं
रोहिण्या सहितं विधुं सुवर्णनिर्मितं देवं चतुर्भुजसमन्वितं सौवर्णीरोहिणीकार्या चंद्रमारजनस्य च पूर्वोक्तेन विधानेन पूजां कृ-
त्वा समाहितः एवं पूजाप्रकर्तव्या षोडशैरुपचारकैः मोदकान्कारयेद्वा जन्तिलजने कविंशतिं दशविप्राय दत्तव्या अह्मार्थं स्था-
पयेद्दश एको देवाय दत्तव्यो ललिताप्रीतये व्रती दशरथललिता देव्या व्रतसंपूर्णहेतवे वाणकं हि जवर्याय सहिरण्यं दत्तव्यं हम्
दशरथनामया देवी नित्यमाराधिता मया पुत्रार्थी कामयेदेविसर्वान् कामान् प्रयच्छ मे इति संप्रार्थ्य देवेशी चंद्रायार्घ्यं निवेदयेत् स्व-
गृहोक्तविधानेन कृत्वा गिस्थापयेत्ततः होमं चैव संपाद्य तिलपायसलड्डुकैः अष्टोत्तरशतं सद्यो अष्टाविंशतिमेव वा जुहुयाच्च
द्रुमंत्रेण गणेशेन तथैव च एवं समाप्य होमं तु तत्राचार्यं प्रपूजयेत् सहृदिदेशयुग्मे श्वपक्षान् श्वप्रपूजयेत् विप्राय पीठदानं च ततः
कुर्याद्दिसर्जनं ततः पुत्राः प्रजायन्ते धनधान्यसमन्विताः सौभाग्यं पुत्रसंपत्तिर्जायते भूभृतां वर अवैधव्यंचलभते सर्वान् कामान् वा-
मुयात् एतत्ते कथितं भूपकिमन्यच्छ्रोतुमिच्छसि कृते दशरथेनास्मिन् कोसल्याभार्यया सह तुष्टा दशरथा देवी गणेशेन स चंद्रमाः च

स्नातुं कृतो राजा भार्यया सह मोदते तस्माद्दशरथानाम ललिता सुविकीर्तिता एतत्ते कथितं राजन् दशांगललिताव्रतं य इदं
पुण्यं नित्यं श्रावयेद्वा समाहितः अश्वमेधसहस्रस्य फलं तस्य ध्रुवं भवेत् इति भविष्योत्तरपुराणे दशरथललिताव्रतोद्यापनं
संपूर्णं अथ कार्तिक कृष्णचतुर्थ्यां अथ वा दक्षिणदेशे आश्विन कृष्णचतुर्थ्यां करकचतुर्थ्यां व्रतं तच्च लिख्यते अन्नस्त्रीणां
पेवाधिकारः तासामेव फलश्रुतेः आचम्य मासपक्षाद्युल्लिख्य मम सौभाग्यं पुत्रपौत्रादिसुस्थिरश्रीप्राप्तये करकचतुर्थ्यां व्रतं क-
रिष्ये इति संकल्प्य चंद्रविलिख्य ततः अधस्ताच्छिवं षण्णमुखयुक्तां गौरीं लिखित्वा षोडशोपचारैः पूजयेत् पूजामंत्रः नमः शिवायै
शर्वाण्ये सौभाग्यं संततिं शुभां प्रयच्छ भक्तियुक्तानां नारीणां हरि वल्लभेति ततः नमो त नाममंत्रेण शिव षण्णमुखं गौरी गणपतीनां
पूजाकार्या ततः सपक्षान् अक्षतसंयुक्तान् दशकरकान् ब्राह्मणाय दद्यात् ततः पिष्टकं नैवेद्यं भोज्यं सर्वं निवेदयेत् ततश्चंद्रो-
दयोत्तरं चंद्रायार्घ्यं दद्यात् अथ कथा मां धातो वाच अर्जुने तु गते तं सुंदरीं ललितं विप्रं प्रति विषण्णमानसा सुभ्रूदोपदीप्त-
मचिंतयत् अहो किरीटिना कर्मसमारब्धं सुदुःकरं बहवो विघ्नकतरि मार्गे वै परिपंथिनः चिंतयित्वेति सा देवी कृष्णा कृष्णजगदुरु-
मर्तुः प्रियचिकीर्षेति सा पृच्छ हि घवारणं द्रोपद्युवाच कथय स्वजगन्नाथ व्रतमेवं सुदुर्लभं यत्कृत्वा सर्वविघ्नानि विलयंति
तद्दद श्रीकृष्ण उवाच एवमेव महाभागेशं भुः पृष्टः क्लोभया तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा प्राह देवो महेश्वरः शृणु देविवरारोहे वक्ष्या-
मि त्वामहेश्वरि सर्वविघ्नहरेत्याह करकारव्याचतुर्थिका पार्वत्युवाच भगवन् कीदृशी प्रोक्ता चतुर्थीकरकाभिधा विधानं कीदृशं प्रो-
क्तं केनेवं च पुरा कृत्वा ईश्वर उवाच शक्रप्रस्थपुरे रम्ये विद्वज्जनसमाकुले स्वर्णस्थसमाकीर्णरत्नप्राकारशोभने दिव्यनारी

अनालोके वशीकृतजगत्रये वेदध्वनिसमायुक्ते स्वर्गादपिमनोहरे वेदशर्महिजस्तत्रवसन्देशोविदोवरः पत्नीतस्यैवविप्रस्यनाम्ना-
लीलावतीशभा तस्यांसंजनयामासपुत्रान्सप्तभिर्तोजसः कन्यावीरवतोनाम्नीसर्वलक्षणसंयुता नीलोत्पलाभनयनापूर्णेदु-
स्तदृशानना ततः कालेशभदिनेविधिवच्चिजोत्तमः ददौवेदांगविदुषेविप्रायविधिपूर्वकं अत्रांतरेतुसातत्रचक्रेगौर्याश्रमघृत-
चतुर्थीकार्तिकस्याथकृष्णायांतुविशेषतः स्नात्वासायंतनेकालेसर्वान्तान्भक्तिभावतः विलिरव्यवदृष्टं च गौरीतस्यतलेलिरवे-
त् शिवेनविघ्ननाथेनषण्मुखेनसमन्वितां गंधपुष्पाक्षतैर्गौरीमंत्रेणानेनपूजयेत् नमःशिवायैश्वर्येणैसौभाग्यंसंततिंशुभां
प्रयच्छभक्तियुक्तानांनारीणांहरवल्लभे तस्याःपार्श्वेग्रहादेवविघ्ननाथंषडाननं पुनःपुष्पाक्षतैर्धूपैर्चयेच्च पृथक्पृथक् पक्वान्ना-
क्षतसंपन्नान्सदीपान्करकान्दश तथापिचकनैवेद्यंभोज्यंसर्वन्यवेदयेत् प्रतीक्षत्यःस्त्रियःसर्वश्रद्धोदयपरास्थिताः साबाला
विकलादीनाक्षत्तु ज्ञ्यापरिपीडिता निपपातमहीपृष्ठेरुदुर्बाधवास्तथा समाश्वस्यचतैस्तांस्तु मुखमभ्युक्ष्यवारिणा तद्भाता
चिंतयित्वैवमारुरोहमहावटं हस्तेचोल्कांसमादायज्वलंतींस्नेहपीडिता भगिन्यैर्दर्शयामासचंद्रं व्याजोदितंतदा तंदृष्ट्वाचर्तिसु-
स्तज्यबुभुजेभावसंयुता चंद्रोदयंतमज्ञाय अर्घ्यं दत्वाविधानतः तदोषेणभूतस्त्वस्याःपतिधर्मेणदूषितः पतितथाविधं
दृष्ट्वाशिवमभ्यर्च्यसापुनः व्रतंनिराशनंचक्रेयावत्संवत्सरोगतः चक्रुःसंवत्सरेतीतेव्रतंतद्वातृयोषितः पूर्वोक्तेनविधानेनसापिच
केशभानना तदायाताशचीदेवीकन्याभिःपरिवारिता एतदेवव्रतंकर्तुं आगतास्वर्गलोकतःवीरावत्यास्तदाभ्यासमगमद्भाग्यतः
स्वयं दृष्ट्वातांमानुषींदेवीपप्रच्छसकलंशची वीरावतीतदापृष्ट्वाप्रोवाचविनयान्विता अहंपितृग्रहं प्राप्तामृतोयमेपतिःप्रभुः

नजानेकर्मणःकस्यफलंप्राप्तंमयाधुना ममभाग्यवशाद्देविआगतासिमहेश्वरि अनुगृह्णीष्यमांमातर्जीवियाश्रपतिंमम इंद्राणी-
उवाच त्वयापितृगृहेष्वर्कुर्वत्याकरकव्रतं तदैवार्घ्यंत्वयादत्तंविनाचंद्रोदयंशुभे तेनतेव्रतदोषेणस्वामीलोकांतरंगतः इदानीं-
कुरुयत्नेनकरकव्रतमुत्तमं पतितेजीवयिष्यामिब्रतस्यास्यप्रभावतः व्यासउवाच तस्यास्तद्वचनंश्रुत्वाव्रतंचक्रेविधानतः
प्रसन्नासाभवद्देवीशक्तस्यप्राणवल्लभा तयाव्रतेकृतेदेवीजलेनाभ्युक्ष्यतसतिं जीवयामासचंद्राणीदेववच्चबभूवसः ततश्चा-
गाह्रहंस्वीयंरेमेसापतिनासह धनंधान्यंस्तुपुत्रांश्चदीर्घमायुश्चलब्धवान् तस्मात्त्वयापियत्नेनव्रतमेतद्विधीयतां सूतउवा-
च हेपायनवचःश्रुत्वाचकारद्वौपदीव्रतं तद्व्रतस्यप्रभावेनजितातान्कौरवाचरणे लेभिरेराज्यमतुलंपांडवादुःखनाशनं ये
करिष्यन्तिस्तमगाव्रतमेतन्निशागमे ते षांपुत्रान्धनंधान्यंसौभाग्यंचातुलंयशः करकंक्षीरसंपूर्णतोयपूर्णमथापिवा ददाभिरक्ष-
संयुक्तंचिरंजीवतुमेपतिः इतिमंत्रेणकरकान्प्रदद्याद्विजसन्तमे सुवासिनीभ्योदद्याच्चआदद्यात्ताभ्यएवच एवंव्रतंयाकुरुते
नारीसौभाग्यकाम्यया सौभाग्यपुत्रपौत्रादिलभतेस्तस्थिरांश्रियं इतिवामनपुराणेकरकाभिधाचतुर्थीव्रतंसंपूर्णं अथमा-
यश्रुकुचतुर्थीगौरीचतुर्थीव्रतं हेमाद्रौब्राह्मे उमाचतुर्थीमाघेतुशक्रायांयोगिनीगणैः प्राणमक्षयित्वास्तृष्णाचभूयस्वांगतव-
केर्गुणैः तस्मात्सातत्रसंपूज्यान्रेख्मीभिर्विशेषतः कुंदपुष्पैःप्रयत्नेनसम्यक्भक्त्यासमाहितैः कुंकुमालक्तकाभ्यांचरक्तसूत्रैः सकं-
कणैः रक्तपुष्पैस्तथाधूपैर्दीपैर्बलिभिरेवच गुडार्द्रकाभ्यांपयसालवणेनाथपालकैः पालकंमृद्गाडंइतिहेमाद्रिः पूज्यास्त्रियश्च
विविधास्तथाविप्राश्चशोभनाः सौभाग्यदृष्टयेदेयंभोक्तव्यंबंधुभिसह इतिगौरीचतुर्थीव्रतंब्रह्मपुराणोक्तं अथमायश्रु

कृचतुर्थीवरदचतुर्थीव्रतं तदुक्तं काशीखंडे माघशुक्लचतुर्थीतुनक्तव्रतपरायणाः येषां धुं डे च यिष्यंति ते न्यास्युरस्मरद्गुहाः
विधाय वार्षिकीं यात्रां चतुर्थी प्राप्य माधवीं शक्रान्तिलाचगुडैर्बध्वा प्रानीया लुडुकान्त्रती अन्ननक्तग्रहणात्सदोषव्यापिनी
ग्राह्येति सिद्धं इति वरदचतुर्थीव्रतं अथ माघशुक्लचतुर्थीतिलचतुर्थीव्रतं अथ पूजाविधिः येषाम्योमाता एवापित्रो
तिजपित्वा आगमार्थं तु घंटानादं कृत्वा अपसर्पलिति छोटिका मुद्रां तीक्ष्णदंष्ट्रेति क्षेत्रपालं संप्रार्थ्य आचम्य प्राणाना
यम्य मम सहकुटुंबस्य क्षेमस्थैर्यं विजयाभय आयुरारोग्यैश्चर्याभिवृध्यर्थं धर्मार्थं काममोक्षचतुर्विधपुरुषार्थसिद्ध्यर्थं श्री
संकष्टहरगणेश्वरप्रीत्यर्थं नारदीयपुराणोक्तप्रकारेण पुरुषसूक्तविधानेन यथासंभा वितनियमेन यथोपचारमीलितद्रव्यैः सं
कष्टचतुर्थीव्रतांगत्वेन गणपतिपूजनं करिष्ये कलशार्चनं शंखार्चनं कुर्यात् अथ न्यासं कुर्यात् अस्य श्रीगणपतिमंत्रस्य
शक्रुन्मणिः श्रीसंकष्टहरगणपतिर्देवता अनुष्टुप् छंदः श्रीसंकष्टहरगणपतिप्रीत्यर्थं न्यासे विनियोगः ओं नमो हेरंब
अंगुष्ठाभ्यां नमः मदमोदिततर्जनीभ्यां मम संकष्टं निवारय मध्यमाभ्यां निवारय अनामिकाभ्यां हुं फट् कनिष्ठिका
भ्यां स्वाहा करतलकरपद्माभ्यां एवं हृदयादि शूर्पकवस्त्रोपमिति दिग्बन्धः ओं नमो हेरंब मदमोदितमम संकष्टं निवारय हुं फट्
स्वाहा अथ ध्यानं श्वेतांगं श्वेतवस्त्रं सितकुसुमगणैः पूजितं श्वेतगंधैः क्षीराब्धौ रत्नदीपैः स्रस्तरुविमले रत्नसिंहासन
स्थं दोर्भिः पाशांकुशोष्णभयघ्न रुचिरचंद्रमौलिं त्रिनेत्रं ध्यायेच्छं त्यर्थमीशं गणपतिं विमलं श्रीसमेतं प्रसन्नं लंबोदरं चतुर्बाहुं त्रि
नेत्रं रक्तवर्णकं सर्वाभरणशोभाढ्यं प्रसन्नास्यं विचिंतयेत् ध्यायामि आगच्छ विघ्नराजेंद्रस्थाने चान्नस्थितो भव आ

राधयिष्ये भक्त्या हं भवंतं सर्वसिद्धये सहस्रशीर्षेत्यावाहनं गणेशाय नमः आवाहयामि अशीप्सितार्थं सिद्ध्यर्थं पूजितो सिरास
रासरैः सर्वविघ्नछिदेतस्मै गणाधिपतये नमः पुरुष एवेदमासनं विघ्ननाशिने आसनं गणाधिपतमस्ते स्तु सर्वसिद्धि करप्रभो
पाद्यं गृहाण देवेश सरासरसं पूजित एतावानस्य लंबोदराय पाद्यं रक्तगंधाक्षतोपेतं रक्तपुष्पसमन्वितं अर्घ्यं गृहाण देवेश मया
दत्तं हि भक्तितः त्रिपादूर्ध्वचंद्रार्धधारिणेन अर्घ्यं सरासरसमाराध्य सर्वसिद्धिप्रदायक मया दत्तं सरश्रेष्ठ गृहाणा च मनीयकं
तस्माद्विराज विश्वप्रिया आचमं पयोदधिघृतं चैव शर्करामधुसंयुतं पंचामृतेन स्नपनं करिष्ये सर्वसिद्धिद यत्पुरुषेणेति
ब्रह्मचारिणेन पंचामृतस्नानं गंगादिसलिलं शुद्धं स्वर्णकलशे स्थितं कृत्वा सितं परिमलैः स्नापयामि गणेश्वर पुरुषसूक्तेन शु
द्धोदकस्नानं रक्तांबरं वस्त्रयुग्मं सर्वकार्यप्रसिद्धये मया दत्तं गणाध्यक्ष तस्मात्तमखिलार्थद तं यज्ञं सर्वप्रदाय वस्त्रयुग्मं कुं
कुमाकृतं मया दत्तं सौवर्णमुपवीतकं उत्तरीयेण संयुक्तं गृहाण गणनायक तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः संभूतं वक्रतुंडाय यज्ञोपवी चंद्र
नागरुकर्पूरकुंकुमादिसमन्वितं गंधं गृहाण देवेश सर्वसिद्धिप्रदायक तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतेति गणाध्यक्षाय गंधं अक्षतांश्च
सुरश्रेष्ठाः कुंकुमाक्ताः कशोभनाः गृहाण विघ्नराजेंद्र मया दत्ता हि भक्तितः गजवदना अक्षतान् रक्तपुष्पाणि विघ्नेश एकविं
शतिसंख्यया गृहाण सुमुखो भूत्वामया दत्तान्युमासूत तस्मादश्वा गुणशालिने नमः पुष्पाणि स्रग्ंधादीनि माल्यानि
गृहाण गणनायक विनायक नमस्तुभ्यं शिवसूक्तो नमो स्तुते विघ्ननाशिने माल्यानि एकविंशतिनामभिर्दूर्वाभिः पूजयेत्
गजानना विघ्नराजाय लंबोदराय नमः शिवात्मजा वक्रतुंडाय शूर्पकर्णाय कुब्जाय गणेशाय विघ्ननाशिने नमः वि

कदायनं वामदेवाय सर्वदेवाय सर्वार्तिनाशिने विघ्नहर्त्रेण धूम्राय सर्वदेवाधिदेवा उमापुत्रा कृष्णापिंगला भालचंद्रा
गणाधिपाय एकदंताय २१ एकविंशतिपूर्वापुष्पाणिसमर्पणमि अथांगपूजा संकष्टनाशिने पादौपु स्थूलजं-
घाय जंघेपु एकदंताय जाजुनीपु अश्ववाहनाय उरुपु हेरंबाकटिपु लंबोदरा उदरपु गणाध्यक्षाय हृदय स्थूलकं-
ठाय कंठपु स्कंदाग्रजाय स्कंधोपु परशुहस्ताय हस्तोपु गजवक्त्राय वक्त्रपु सर्वेश्वरा शिरःपु संकष्टनाशिने सर्वो-
पूजया अथावरणपूजा गणाधिपा उमापुत्राय अघनाशिने हेरंबाय लंबोदराय गजवक्त्राय एकदंताय धूमकेत-
वेन भालचंद्राय ईशपुत्रायन इभवक्त्राय मूषकवाहना कुमारगुरवे सर्वसंकष्टनाशिने इतिप्रथमावरणं १ विघ्नग-
णपतये वीरगणपतये शूर्पकर्णगणप प्रसादगणप वरदगणपत इंद्रगणप एकदंतगणप लंबोदरगणप क्षिप्रगणपत
सिद्धिगणप इतिद्वितीयाव २ रामाय रामेशाय वृषांकाय रतिप्रिया पुष्पबाणाय महेश्वराय वराहाय श्रीसदाशि-
वाय तृतीयावरणं ३ आदित्याय चंद्राय कुजाय बुधाय बृहस्पत शक्राय शनैश्चराय केतवेन सिद्धये समृद्धयेन कां-
त्यै मदनरत्नैः मदद्रविण्यैः नमः वस्त्रमल्यैः वैनायक्यैः चतुर्थीव ४ इंद्राय अग्नये यमाय निर्ऋत्यै वरुणाय वायवे-
सोमाय ईशानाय पंचमाव ५ अथपत्रीपूजा गणाधिपा पात्रीपत्रं सुमुखा भृंगराज उमापुत्राय बिल्वपत्रं
गजवक्त्राय श्वेतदूर्वाप लंबोदराय बदरीप हरसूत्रवे धत्तूरपत्रं गुहाग्रजाय तुलसीपत्रं गजकर्णायन अपामार्गपत्रं
एकदंताय बृहतीप इभवक्त्राय शमी मूषकवाहना करवीरप विनाय वेणुपत्रं कपिलाय अर्कपत्रं भिन्नदंताय अ

र्चनप पत्नीहीना विष्णुक्रांतप बटवेन दाडिणीप भालचं देवदारु हेरंबा मरुपत्रं सिद्धिदाय सिंदूरप सुराग्रजाय जाती
पत्रं विघ्नराजाय केतकीप इत्येकविंशतिपत्राणि अथपुष्पपूजा सुमुखाय जातीपु एकदंताय शोचनीपु कपिलाय जु-
ईपुष्पं गजकर्णाय चंपकपु लंबोदरा कल्हारपु विकटाय केतकीपु विघ्ननाशिने बकुलपु विनाय जपाकुसुमपु धूमके-
तवे पुन्नागपु गणाध्यक्षाय धत्तूरपु भालचंद्रा मातुलिंगपु पत्नीहीनाय विष्णुक्रांतपु उमापु करवीरपुष्पं गजानना-
पारिजात ईशपु कमलपु सर्वसिद्धिप्रदाय गोकर्णिकापु मूषकवा सुकुदपु कुमारगुरवे तगरपु दीर्घशृंङा सुगंधिरा-
जपुष्पं इभवक्त्राय अगस्तिपु संकष्टनाश गुलाबपुष्पं इत्येकविंशतिपुष्पाणि २१ अथाष्टोत्तरशतनामपूजा ॐ अ-
स्म्यष्टी अष्टोत्तरशतविघ्नेश्वरदिव्यनामामृतस्तोत्रमंत्रस्य गृत्समदक्षिणः गणपतिर्देवता अनुष्टुप्छंदः गंवीजनं शक्तिः मंजिलकं
श्रीगणपतिप्रसादसिद्ध्यर्थे पूजने विनियोगः ॐ कारपूर्वकनामानि विनायकाय विघ्नराजाय गौरीपुत्राय गणेश्वरा स्कं-
दाग्रजा अव्ययाय पूताय दक्षाध्यक्षाय द्विजप्रियाय अग्निगर्वच्छिदेन इंद्राग्रिप्रदाय वाणीबलप्रदाय सर्वसिद्धिप्रदाय
शर्वतनयाय शर्वप्रियाय सर्वात्मकाय सृष्टिकर्त्रेण देवानी कार्त्तियाय शिवाय शूद्राय बुद्धिप्रियाय शांतायन ब्रह्म-
चारिणेन गजाननाय हेमातुराय मुनिस्तुत्या भक्तविघ्ननाशिने एकदंता चतुर्बाहवे शान्तिसंयुताय चतुराय लंबोदरा-
यन शूर्पकर्णाय हेरंबाय ब्रह्मवित्तमायन कालाय ग्रहपत कामिने सोमसूर्याभिलोचनाय पाशाकुशधरा चंडायन
गुणातीतायनमः निरंजना अकल्मषाय स्वयंसिद्धाय सिद्धार्चितपदांजुजाय वीजपूरकाय अव्यक्ताय वरदाय शाश्वता

यः कृतिने विद्वत्प्रिया वीतभया गदिने चक्रिणेन इक्ष्वापधृते अब्जोत्सलकराय श्रीशाय श्रीपतये स्तुतिहर्षिताय कु-
लादिभूतेन जटिने चंद्रचूडाय अमरेश्वरा नागयज्ञोपवीतिने श्रीकंठाय गमारचितपदा व्रतिनेन स्थूलकंठाय त्रयीकर्त्रे न
सामधोषप्रिया पुरुषोत्तमाय स्थूलतुंडा अग्रगण्याय ग्रामण्याय गणपाय स्थिराय वृद्धिदाय सभगदाभ्याय वागीशाय
सिद्धिदायकाय दूर्वाविल्वप्रियायन कांताय पापहारिणेनमः कृतागमा समाहिता वक्रतुंडाय श्रीपदाय सौम्याय भक्तकां
क्षितदाय अच्युताय केवलाय सिद्धाय सच्चिदानंदविग्रहाय ज्ञानिनेन मायायुक्ता दांताय ब्रह्मिष्ठाय भयवर्जिता
१० प्रमत्तदैवभयदाय व्यक्तमूर्तये अमूर्तकाय पार्वतीशंकरोत्संगरेलनोत्सवलालसाय समस्तजगदाधारा वरदमूषकवा
हनाय हृष्टचित्ताय प्रसन्नात्मने सर्वसिद्धिप्रदायकाय १०८ ॥ अष्टोत्तरशतेनैव नाम्ना विघ्नेश्वरस्य च तुष्टावशं
करः पुत्रं त्रिपुरं हंतुमुद्यतः यः पूजयेदनेनैव भक्त्या सिद्धिं विनायकं दूर्वादलेर्बिल्वदलेः पुष्पैर्वीचंदनाक्षतेः सर्वकामानवाप्नोति
सर्वापद्भ्यः प्रमुच्यते इति भविष्यपुराणे विघ्नेश्वर अष्टोत्तरशतदिव्यनामस्तोत्रं संपूर्णं वनस्पतिरसोद्भूतं दशांगं गुग्गुलान्
वितं गृहाण सर्वकामार्थभयादत्तं विनायकं यत्पुरुषं दधु उमापुत्राय धूपं घृताक्तवर्तिसंयुक्तं दीपं सवैप्रदायकं गृहाणे मं
भयादत्तं तेजोराशेजगत्सते ब्राह्मणोऽस्य रुद्रप्रियाय दीपं अन्नं चतुर्विधं स्वादुरसैः षड्विः समन्वितं भक्त्या निवेदितं देवेनैवेद्यं
प्रतिगृह्यतां भक्ष्यैर्नानाविधैर्युक्तान् मोदकान् घृतपाचितान् गृहाण विघ्नराजेंद्र तिललड्डुसमन्वितान् चंद्रमामनसो विघ्ननाशि
ने नैवेद्यं फलानीमानिरम्याणि स्थापितानि तवाग्रतः तेन मे सफलावाप्तिर्भवेज्जन्मनिजन्मनि संकष्टनाशिने फलं पूर्णं

संमहद्विचं नाभ्या आसीः सिद्धि विनायकाय तांबूलं श्रिये जात इति नीराजनं पूजाफलं समुत्थयंत वाग्रे स्वर्णभीश्वर स्थापितं तेन मे प्रीतः पू
र्णान्कुरु मनोरथान् सप्तास्थासन् विघ्नेशाय नमः स्तवर्णपुं अथ दूर्वापूजा गणाधिपाय दूर्वायुग्मं समर्पयामि उमापुत्राय दूर्वा अघना
शनाय दूर्वा एकदांताय दूर्वा इभवाय दूर्वा मूषकवाहना दूर्वा विनायकाय दूर्वा ईशपुत्राय दूर्वा सर्वसिद्धिप्रदायका दूर्वा कुमा
रगुरवे दूर्वा श्रीगणेश्वराय एकदूर्वायुग्मं समर्पयामि गणाधिप नमस्तेस्तु उमापुत्राय नाशन एकदंते भवन्नेति तथा मूषकवाहन वि
नायकेश पुत्रेति सर्वसिद्धिप्रदायक कुमारगुरवे तुभ्यं गणराजं प्रयत्नतः एभिर्नामपदैर्नित्यं दूर्वायुग्मं समर्पयेत् श्रीगणेशो वक्रतुंड
उमापुत्रस्तथैव च विघ्नराजः कामदश्च गणेश्वर इति स्मृतः जीमूतः शक्तिरत्युग्रस्तथांजनसमप्रभः योगिद्येयो दिव्यगुणो महाकाय इ
तीरितः ततश्च सिद्धिदः प्रोक्तो महोदर इति स्मृतः गजवक्रः कर्मभीते ततः परशुधार्यपि करिकुंभो विश्वमूर्तिरुग्रमोजास्ततः परं
उंबोदरस्ततः सिद्धिर्गणेशश्चैकविंशतिः नामानिरमणीयानि जपेदेभिश्च पूजयेत् गणेशात्तस्य नश्यति संकष्टानि महं त्यपि महा
संकष्टदग्धो हंगणेशं शरणं गतः तस्मान्मनोरथं पूर्णं कुरु विश्वेश्वरप्रिय ततः स्वर्णमयं पुष्पं विघ्नेशाय निवेदयेत् प्रदक्षिणानमस्कारा
न्कृत्वा देवं समापयेत् यज्ञेययज्ञं संकष्टनाशनाय पुष्पांजलिं नमोस्तु देवदेवाय भक्तानामभयप्रद विघ्नानां नाशकर्त्रे च हरात्मा
जनमोस्तुते विघ्ननाशिने नमस्कारं ततः ऊनमोहं वदति मूलमंत्रं एकविंशतिवारं जपेत् अथ गणेशायार्थं दद्यात् गणे
शाय नमस्तुभ्यं सर्वसिद्धिप्रदायक संकष्टहर मे देव गृहाणार्थं नमोस्तुते संकष्टहर गणपतये नमः इदमर्थं कृष्णपक्षे चतुर्थ्यां तु
संपूजितविधूदये शिंप्रसो ददेवेश गृहाणार्थं नमोस्तुते एताभ्यां मंत्राभ्यां चार्थं दद्यात् तिथीनामुत्तमे देवि गणेशप्रिय वलुभ ॥

सर्वसंकष्टनाशाय गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते चतुर्थे इदमर्घ्यं रोहिणीसहितचंद्रपंचोपचारैः पूजयेत् क्षीरोदारणवसंभूतलक्ष्मीबंधोनि
शाकर गृहाणार्घ्यं मया दत्तं रोहिण्या सहितः शशिन् इति त्रिरर्घ्यं ३ रोहिण्या सहितचंद्रमसेनमः इदमर्घ्यं गगनगणसंदीपक्षीराधिम
थनोद्व भाभासितदिगंतान सोमराजनमोस्तुते चंद्राय नमस्कारः ततः आचार्यं पूजयेत् वायनंदद्यात् मोदकान्सफलान्यंच दक्षिण
भिः समन्वितान् गृहाणत्वं द्विजश्रेष्ठ व्रतस्य परिपूर्तये गायनमंत्रः प्रतिमादानमंत्रः प्रतिमां गुरुवे दद्यात् आचार्याय सदक्षिणो वस्त्रकुंभ
समायुक्तायादौ मंत्रमिमं जपेत् गणेशस्य प्रसादेन मम संतु मनोरथाः तुभ्यं संप्रदेदे विप्रप्रतिमां तु गजाननीं इष्टकामार्थं सिद्धार्थं पुत्रपौत्र
प्रवर्धिनीं गणाधिराजदेवेशविघ्नराजविनायक तव मूर्तिप्रदादेन प्रसन्नो भव सर्वदा इति कलशप्रतिमादानमंत्रः अथ प्रतिग्रहमंत्रः
गणेशः प्रतिगृह्णाति गणेशो वेददाति च गणेशस्तारको भाभ्यां गणेशाय नमो नमः संसारपीडाव्यथितं हि मांसदासं कष्टभूतं सुमुख
प्रसीद त्वं नाहि मां नाशय कष्टसंघान् मोनमः कष्टविनाशनाय इति प्रार्थना यदुद्दिश्य कृतं ते दद्याथा शक्तिप्रपूजनं संकष्टहरमे देव उ
मास्तनमोस्तुते इति नमस्कारः इति पूजाविधिः अथ कथा सूत उवाच अरण्ये वर्तमानं तं पादुपुत्रं युधिष्ठिरं सबांधवं सत्त्वासीनं
प्रययौ व्यास आदरात् तं दृष्ट्वा मुनिशार्दूलं व्यासं प्रत्याययौ नृपः मधुपर्कं च सार्धं चकृत्वा तस्मै ह्युवाच तम् युधिष्ठिर उवाच अद्य मे स-
फलं जन्य भवता गमने कृते ये संकष्टा हि संजाता वने मम निवासिनः ते सर्वे विलयं याता भवतो दर्शने न हि आत्मानं साधु मन्ये हं राज्यनृ-
णापरादु मुखं दुःस्वितं मां कथं स्वाभिन् राज्ञ्य भ्रष्टं वने स्थितं एते भीमादयः सर्वे बांधवा व्यथयंति भो दुराधर्षाः स्ववीर्या हिमच्छासनवि-
धोरताः इयंतु द्रौपदी सा धीराजपुत्री पतिव्रता राज्योपभोगयोग्या साप्यधुदुःखोपभोगिनी मया च किं कृतं व्यासपूर्वकं क्षानुजीव-

ता दायो देवै चितं राज्यं द्यूतछद्मरतैस्तथा पराजिता वयं ब्रह्मन् स हृद्भिर्वंधुभिस्तथा वनं प्रस्थापिता दूतैरिदमूचुस्तथैव च कुर्वंतु
गमनं शीघ्रं वनाय भवदादयः इत्थं निराकृताः स्वाभिन् यदा तद्न भागताः अहंतदा प्रभृत्या होनद्रक्ष्यामि भवाद्दशान् यद्यस्ति व्रतमे
कं हि सर्वकष्टविनाशनं तद्व्रतं कथय ब्रह्मन् ननु ग्राह्योऽस्मि क्व व्रत इत्युक्तं वं तं राजानं दुष्टसंकष्टनाशनं उवाच प्रीणयान् व्यासो धर्म
जं मे दिनीपतिं व्यास उवाच नास्ति भूमेऽले राजंस्त्वत्समो धर्मतसरः कथयामि व्रतं ते द्यूततानामुत्तमोत्तमं संकष्टनाशनं नित्यं
शुभदं फलदं सुवि यत्कृत्वा सर्वकार्याणां निष्पत्तिर्जायते ध्रुवं विद्यार्थी लभते विद्यां धनार्थी लभते धनं प्रोषितायाः पुरंध्री च करोति
व्रतमुत्तमं ईप्सितं लभते सर्वपतिना सह मोदते संकष्टेऽपि यदाक्षिप्तो मानवो ग्रहपीडितः साम्राज्ये दीक्षितो नित्यं मंत्रिभिः परिवारि-
रितः स हृद्भिर्वंधुभिश्चैव तथा पुत्रैः समन्वितः तस्य तु प्रियकर्त्री च पत्नी गुणवती प्रिया नाम्ना रत्नावली त्यासीत्यतिव्रतपरायणा
तयोः परस्परं प्रीतिरभवच्च गुणाश्रयी कदाचिद्देवयोगेन हतं राज्यं च वैरिभिः कोशो बलं च पहतं विध्वस्तो बंधुभिः सह रत्नाव-
ल्यात्तया साध्या निर्गतो भूमिवलुप्तः वने क्लृप्तः क्रमितो ह्येकवासास्तृषार्दितः इतस्ततश्चरन् राजन् आतपेनातिपीडितः ए-
काकी वनमासाद्य तया सार्धं युधिष्ठिर सूर्यं चास्ताचलं याते अरण्ये च शिवार्दिते व्याघ्राश्च कुशस्तत्र पर्जन्योऽपि वर्षहं कंटकैः
केशिनाराज्ञो दुःखमाक्रंदपीडिता तां विलोक्य नृपश्चोष्ठदुःखेनैव तु पीडितः ततः प्रभातसमये मार्कंडेयं महासुनिं ददर्श राजा त-
त्रैव विस्मया विष्टमानसः उपगम्य शनैस्तु दंडवत्पतितो भुवि अत्र वीहृत् च न राजा मार्कंडेयं महासुनिं किंकृतं हि मया स्वाभिन्
दुष्कृतं कथयस्व तत् केन कर्मविपाकेन राज्यलक्ष्मीः पराङ्मुखी मार्कंडेय उवाच शृणुराज न्यवक्ष्यामि यत्तया पूर्वजन्मनि

पूर्वहिलुब्धकश्चासिर्गतोसिगहनंवनं मृगशार्दूलशशकान्हन्यमानोवनेतदा तस्मिन्नात्रौभमन्त्रराजन्चतुर्थ्योमाघरुणाके दृष्टंशभंच-
रुणायास्तडागंष्टुनिर्मलं ततीरेनागकन्यानांसमूहंरक्तवाससां गणेशंपूजयतीनांदृष्टवान्नियमव्रतांउपगम्यशनैस्तत्रदृष्टंतासांत्वयावि-
भो आर्याःकिमेतन्मेसर्वकथयध्वंहितत्वतः नागकन्याऊचुः पूजयामोगणपतिंवयंसिद्धिप्रदायकं शांतिदंपुष्टिदंनित्यंसर्वव्याधि-
विनाशनं पुनःदृष्टंत्वयातत्रकिंदानंपूज्यतेत्रकः स्त्रियऊचुः यदाचोत्पद्यतेभक्तिर्मांसिपूज्योगणाधिपः रुणायांचचतुर्थ्यो
वैरक्तपुष्पैःप्रपूजयेत् धूपैर्दीपैश्चनैवेद्यैरन्यैर्भक्तिसमन्वितैः विविधान्मोदकान्कृत्वापूरिकाद्यनपाचिताः नैवेद्यंषड्रसंसर्वग-
णेशायनिवेदयेत् ततोर्गृहीतराजेंद्रत्वयासंकष्टनाशनं अभयहृन्धान्यतेपुत्रपौत्रसमन्वितं मुक्ताहारसुवर्णैश्चगोधूमैश्चस-
मन्वितं कस्मिंश्चित्समयेराजन्धनमत्तेनसिद्धिदं विस्मृतंतद्व्रतंसर्वंत्वयायत्नेनभूतिदं ततःप्राप्तंहिपंचत्वंत्वयाप्राणविना-
शनं तत्प्रभावाद्वाजकुलेविशालेप्राप्तमुत्तमं त्वयाजन्मनृपश्चैषराज्यंप्राप्तंत्वयाविभो सुहृन्मित्रप्रियायुक्तःप्राप्तोसिविपुलं व-
पुः कृतावज्ञाव्रतस्यांतेतत्प्राप्तंकुलमीदृशं राजोवाच अधुनाक्रियतेस्वामिन्कथ्यतांममसुव्रतं यत्कृत्वासकलंराज्यं
प्राप्यतेचमयापुनः ऋषिरुवाच व्रतसंकल्पमाश्रित्वंकुरुराजन्पुत्रोत्तमं प्राप्स्यसित्वंहिराज्यंचसंदेहंमाकुरुप्रभो इत्युक्त्वा
समुनिश्चैषोत्थंतर्धानमगात्ततः मुनेस्तद्वचनंश्रुत्वाव्रतसंकल्पमातनोत् राजाराज्ञीमुनिप्रोक्तंसकलंतद्व्रतंशभं आयाताःसक-
लास्तस्यमन्त्रिभृत्याश्चसैनिकाः समाययौत्तपश्चैषस्तक्षणात्त्वयमेवहि लब्ध्वाराज्यसकीयंचगणेशस्यप्रसादतः बुभुजेमेदिनीं
राजापुत्रपौत्रसमन्वितः तस्मात्त्वमपिराजेंद्रकुरुसंकष्टनाशनं व्रतंसिद्धिप्रदंवृणांस्त्रीणांचैवविशेषतः युधिष्ठिरउवाच

सविस्तरंवनंब्रूहिपथाकष्टनाशनं व्यासउवाच यदासंकुशितोराजन्दुःखैःसंकष्टदारुणैः पुमान्कृष्णाचतुर्थ्योतु तदापूज्योगणाधि-
पः श्रावणेबहुलेपक्षेचतुर्थ्योतुविधूदये तस्मिन्दिनेव्रतंग्राह्यंसंकष्टारथंयुधिष्ठिर निराहारोद्यदेवेशयावच्चंद्रोदयेभवेत् माघवाकृष्णप-
क्षेचतुर्थ्योतुविधूदये तस्मिन्दिनेव्रतंग्राह्यंसंकष्टारथंनृपोत्तमं प्रातःशक्तिर्भवेत्सम्यक्दंतधावनपूर्वकं निराहारोद्यदेवेशयावच्चंद्रो-
दयोभवेत् भोक्ष्यामिपूजयित्वाहंगणेशंशरणंगतः एवंसंकल्पमादौतुस्नात्वाशकुलितैःशभैः आह्निकंतुविधायैवपूजांचकुरुसुव्रत
यथाशक्त्यातुसौवर्णीप्रतिमांचविधायच सौवर्णेराजतेतामेमृन्मयेवाथशक्तिः कुंभेपुष्पफलेः पूर्णदेवंतत्रैवविन्यसेत् शभेदेशेन्यसे
कुंभंवस्त्रतत्रनिधायच पद्ममष्टदलंकृत्वागंधाद्यैःपूजयेत्ततः रक्तपुष्पैश्चधूपैश्चएभिर्नामपदैःपृथक् आवाहनंगणेशायआसनंवि-
घ्ननाशिने पाद्यंलंबोदरायेतिअर्घ्यंचंद्रार्घ्यधारिणे विश्वप्रियायाचमनस्नानंचब्रह्मचारिणे चंदनंरुद्रपुत्रायपुष्पंचगुणशालिने भवा-
नीप्रियकर्त्रेचधूपंदद्याद्यथाविधि दीपंरुद्रप्रियायेतिनैवेद्यंविघ्ननाशिने तांबूलंसिद्धिदायेतिफलंसंकष्टनाशिने इतिनामप-
दैपूजांकृत्वामासयमान्शृणु श्रावणेसप्तलङ्कान्नमस्येदधिमक्षणं आश्विनेचोपवासंचकार्तिकेपयमक्षणं मार्गेमासिनिरा-
हारःपौषेगोमूत्रमक्षणं तिलानष्टशतं माघेफलैर्गुनेधृतशर्करां चैत्रेमासिपंचगव्यंदूर्वारसंतुमाधवे ज्येष्ठेधृतपलंगोज्यंआषाढेमधु-
मक्षणं इतिमासयमान्कृत्वागंधाद्यैःपूजयेत्ततः भंजीयाद्वातथासप्तग्रासान्वास्वेद्ययास्करवं अशक्तश्चेत्ततःसिद्धिर्भविष्यति
नसंशयः मंत्रेणानेनसंप्राप्यदेवदेवंचजगद्गुरुं एवंपूजाप्रकर्तव्याषोडशैरुपचारकैः नानाभक्ष्यादिसंयुक्तमुपहारंप्रकल्पयेत्
मोदकान्कारयेद्वाजन्तिलजान्दशसंख्यकान् देवाग्नेस्थापयेत्संचदशविप्रायदापयेत् पूजयित्वातुतविप्रभक्तिभावेनदेवव

तदक्षिणां च यथाशक्त्या दत्त्वा पंचैव मोदकान् संसारपीडाव्यथितं हि मांसदासं कष्टभूतं स मुखप्रसीद त्वं हि मां नाशय कष्टसंघान्नमो
नमः कष्टविनाशनाय इति संप्रार्थ्य देवेशं च दद्यात्पुनर्विदेयत् ब्राह्मणान् भोजयेत्सुश्रूणेश्च प्रीतये सदा स्वयं मुंजीत पंचैव मोदकान् वं
धुमिः सह अशक्तौ लेकमन्नं वा भोजीयादधिना सह अथ वा भोजनं कार्यं एकवारं हि पांडव भूमौ शय्याजितक्रोधो भद्रं भविवर्जितः
प्रतिमांशुरवेदद्यादाचार्याय निवेदयेत् गच्छ गच्छ सुरश्रेष्ठ स्वस्थाने परमेश्वर व्रतेनानेन सुप्रीतो यथोक्तफलदो भव एवं व्रतं प्रकर्तव्यं-
चतुर्थीमासकृष्णके गाणपत्यंतथाचार्यं सर्वशास्त्रविशारदं आचार्यं वरयेदादौ यथोक्तविधिना चयेत् एकविंशतिविप्रान् वैवस्वतलंका
रभूषणैः पूजयेद्गौहिरण्याद्यैर्मोदकैश्चैव होमयेत् अष्टोत्तरसहस्रं तु शतं चाष्टाधिकं तथा अष्टाविंशतिरष्टौ वा वेदोक्तेः स्तिलसर्पिषा स
पत्नीकं सुवर्णाद्यैर्गोभूवस्त्रादिभूषणैः छत्रंचोपानहौ दद्यात्कमंडलुगृहादिभिः आचार्यं पूजयेद्वा जन्मगणेशस्य तु तुष्टये एवं कृत्वा
विधानेन प्रसन्नो नात्र संशयः प्रतिमां संतुष्टः कुर्याद्भीष्यद्वा न्येकमेव वा अथ वा जन्ममर्यादात्तस्य दुःखं कदाचन दारिद्र्यं न भवेत्तस्य
संकष्टान् भवंति हि वत्सरांते द्वादशान्वे ब्राह्मणान् भोजयेत्ततः विद्यार्थिं लिभते विद्याधनार्थिं लिभते धनं पुत्रार्थिं लिभते पुत्रान्सौभाग्यं
च सुवासिनीं शृण्वंतिये व्रतमिदं शमीदृशां हि तैर्वैसरवं सुविमनोरथपूर्णकामाः नित्यं भवंति ललनाः पुरुषाः सुखिन्यस्ते पुत्रपौत्र
धनधान्ययुक्ताः पृथिव्यां एव सुक्ता ततो व्यासस्तत्रैवांतरधीयत युधिष्ठिरस्ततस्त्वयं करोद्वा जसत्तमः तेन व्रतप्रभावेन स्वराज्यं प्रा
प्तवानृषः हत्वारिपूत्तुरुक्षेत्रे स्वराज्यमलभन्नृपः इति श्रीनारदीयपुराणे कृष्णचतुर्थीसंकष्टहरव्रतसंपूर्णम् अथ अंग
रकचतुर्थीव्रतं लिख्यते इदं उवाच अंगारकचतुर्थ्या च विशेषो विहितः कुतः वद मे कृपया ब्रह्मन् प्रश्रयानियमेन च शृण्वतो न

चमेतुर्विर्गजाननकथां शप्तां ब्रह्मा उ० अंगारकचतुर्थ्यानुमहिमानं महीपत शृणुष्वर्वाहिता भूत्वा कथयामि समासतः अवंती नगरे राजन् भरद्वाजो म
हामुनिः वेदवेदांगविद्याज्ञः सर्वशास्त्रविशारदः अग्निहोत्ररतो नित्यं शिवध्याने च तत्परः नदीतीरे गतो निषन्ननुष्ठानरतो मुनिः अकस्मात्कामिनी ह
स्वाकामासत्तो भवन्मुनिः कामवाणाभिभूतः सन्ननिपपातमहीतले अतिविह्वलगात्राणां तस्य रेतस्तदा स्वलि प्रविष्टं तस्य तदेतः पृथिवी वि
लमभ्यतः तत एककुमारो भूज्जपाकुसुमसंनिभः तं धरित्रीस्नेहवशात्सालयामास सादरं जनुस्वतेन धन्यं स मन्यते पितरौ कुलं ततः स सप्तवर्ष
स्तां प्रपद्य जननीं निजां महितो हि कथं मातमानुषं देहमास्थितः कश्चमे जनको मातस्तन्वमाचक्ष्वसां प्रतं धरा उ० भरद्वाजमुनेरेतस्वलितं म
यिसंगतं ततो जातो सिरे पुत्रवर्धितो सिमयाश्रमं सूत उवा० तर्हितं मे मुनिं मातर्दर्शयस्व तपोनिधिं ब्रह्मा उ० तमादाय तदा देवी भारद्वाजं ज
गाम ह धरोवाच भरद्वाजं नमस्कृत्य तदीयं प्रभवं सुतं वर्धितं तं पुरोधाय स्वीकुरुष्व मुने धुना तदा ज्ञयाय योधात्री स्वधाम रुचिरं तदा भारद्वाजः
सुतं लब्ध्वा मुमुदे चालिलिगतं आघ्राय शिर उत्संगे स्थापयामास तं मुदा मुहूर्तं शमलमे च चकारोपनयं मुनिः वेदशास्त्राण्युपाशिव्य गणेशस्य म
नुश्रमं उवाच कुर्वन्नुष्ठानं गणेशप्रीतये चिरं संतुष्टो दास्यते कामान् स वांस्तव मनोगतान् ततो मंदाकिनी तीरे पद्मासनगतो मुनिः सन्नियम्यं दि
याप्याश्रयाय न्द्वैतं वमंतरा जजाप परमं मंत्रं वायुभक्षो भूषां मुनिः एवं वर्षसहस्रं सस्तपस्तेपे सुदारुणं माघकृष्णचतुर्थ्या तमुदये शशिनः शुभे
दर्शयामास स्वरूपं गणनाथो यद्विष्णुं दिव्यांबरभालचंद्रनालंकारमंडितं ददर्श सूर्यदेवस्य सवालपुरतः स्थित उत्थाय प्रणिपत्येनं तु शा
वज्रगदीश्वरं नमस्ते विघ्ननाशाय नमस्ते विघ्नकारिणे स्रगसुरशिरोरत्नसर्वशक्तप्रहृदिणे निरामयाय देवाय निर्गुणाय गुणछिदे नमो ब्र-
ह्मविदां श्रेष्ठस्थितिसंहारकारिणे नमस्ते जगदाधार नमस्ते लोकोपपालक दयानिधे ब्रह्मविदे ब्रह्मणे ब्रह्मरूपिणे लक्ष्यालक्ष्यस्वरूपाय दु

लक्षणविदेनमः इति स्तुतप्रसन्नात्मा परमात्मा गजाननः उवाच शृणु श्रुत्वा वाचावरं याचय बालक एवमुक्तो भूमिपुत्रो तत उच्ये गजाननं भौम उवाच
॥ धन्यो तातो भूमिजननं दर्शनात्ते सरेश धन्यं ज्ञानं कुलमपि तयोर्धेनवोऽसि साक्षात् धन्यावाणी वसतिमयि या पादपदोच भक्तिर्जीतोऽसि त्वं
वरद फलभो भक्तिभावेन देव यदि तु शोसि देवेश स्वर्गो भवतु मे स्थितिः अमृतं पातु भिक्षाभिदेवैः सह गजानन कल्याणकारि मेनामरयाति मे तु ज
गन्धे दर्शनमेव चतुर्थीयं ज्ञानं ते पुण्यं दं विभो अतः सा पुण्यदानि सर्वसंकष्टहारिणी कामदा व्रतकर्तृणां त्वत्प्रसादात् सरेश्वर गजानन
अमृतं प्राप्स्यसे सम्यक् देवैः सह धरा सुत मंगलेति चनाम्ना त्वं लोके ख्यातिं गमिष्यसि अंगारकेति रक्तत्वाद् रक्तमया व्रतः स्तुतः अंगारकच
तुर्थीयैः करिष्यति नराभुवि तेषामन्य भवं पुण्यं संकष्टी व्रतसंभवं निर्विघ्नता सर्वकार्येषु विषयितन संशयः अवंती नगरे राजा भविष्यति परंत
प व्रतानामुत्तमं यस्मात्कृतं मे व्रतमुत्तमं यस्य संकीर्तनाभ्यस्यः सर्वकामानवाप्नुयात् इति दत्वा वरान् देवो तर्धे हिरदानवः ततस्तमं
गलो देवं स्थापयित्वा प्रयत्नतः शंङ्गामुखं दशभुजं सर्वावयवसुंदरं प्रसादं कारयामास गजाननमुदावहं संज्ञामंगलमूर्तिं च देवदेवस्य साकरोत्
ततो भवत्कामदं तस्मै त्रसर्वजनस्य यत् ॥ ॥ अनुष्ठानासूजनाच्च दर्शनात् सर्वमोक्षदम् ततो विनायको देवो विमानवरमुत्तमं प्रेष
यामास स्वगणान् भौममाने तु यं तिके ते गत्वा तेन देहेन भौममानी तत्रात्तदा गणेशस्यांति कुराजन्तद दुतमिवाभवत् ततो भौमो भवत्तया
तस्मै लोक्ये स चराचरे यतो भौमेन संकष्टचतुर्थी भौमसंयुता कृत्वा प्राप्स्यथा स्वर्गं सुधापानं सुरैः सह अतश्चांगारकयुता चतुर्थी प्रथिता भुवि ॥
चिंतितार्थप्रदानेन चिंतामणिर्विप्रिया प्रयातो मंगलमूर्तिः सर्वानुग्रहकारकः परिणेतु स नगरात् पश्चिमे पथितो भवत् चिंतामणि इति स्थितः सर्वविघ्न
निवारणः अतः सस्त्रिंशं धैर्वैः पूज्यते स विधूये ददाति वीर्यं चित्तानर्थान् पुत्रपौत्रादिसंपदः इति श्रीगणेशपुत्रहोदसंवादे अंगारकचतुर्थी व्रतसंपूर्णं

श्रीगणेशाय नमः अथ पंचमी व्रतानि लिख्यन्ते अथ चैत्रशुक्लपंचमी कल्यादिः चैत्रे मासि सिते पक्षे पंचम्यां पूज
येद्हरिम् तत्र दोलोत्सवं कुर्यात्सूपधूपैश्च पूजयेत् नारि नरो वाराजेंद्र संतर्प्य पितृदेवताः सकृच्चंदनसमायुक्तान् ब्राह्मणान् भोज
येत्ततः इति हेमाद्रौ भविष्ये अथ श्रावणशुक्लपंचमी नागपूजायां परा पंचमी नागपूजायां कार्यं षष्ठी समन्विता तस्यां
तु तुषितानागा इ तससा चतुर्थिका अथ नागपंचमी व्रतं हेमाद्रौ प्रभासरवंदे ईश्वर उवाच श्रावणे मासि पंचम्यां शुक्लपक्षे
तु पार्वती द्वारस्थो भयतो लेख्या गोमयेन विषोल्बणाः सा तु पुण्यतमा प्रोक्ता देवानामपि दुर्लभा कुर्याद्वादश वर्षैस्तु पंचम्यां च व
रानने चतुर्थ्या मे कभक्तं तु तस्यां नक्तं प्रकीर्तितम् भूरिचंद्रमयं नाग मथवा कलधौतजम् कृत्वा दारुमये वापि अथ वाम् नमयं प्रिये
हरिद्राचंदने नैव पंचसर्पास्तले खयेत् पंचम्यामर्चयेद्भक्त्या नागाः पंचफणा स्मृताः पूजयेद्दिधिवदीरलाजपंचामृतैः सह करवी
रैः शतपत्रैर्जोती पुष्पैश्च पद्मकैः तथा गंधादिधूपैश्च पूजयेन्नागपंचकम् ब्राह्मणान् भोजयेत्संश्रुतपायसमोदकैः अनंतं वा
स्रकिंशोपपद्मं कंबलमेव च तथा कर्कोटकं नागं भुजंगांश्च तं तथा धृतराष्ट्रं शंखपालं कालीयं तक्षकं तथा पिंगलं च महानागं मा
सिमासि प्रकीर्तिताः व्रतस्यांते पारणस्यात्क्षरैर्ब्राह्मणभोजनम् सुवर्णं भारनिष्यन्नं नागंदद्याच्च गां तथा तथा वस्त्राणि दे
यानि व्यासायामिततेजसे एवं संपूजयेन्नागान् सदा भक्त्या समन्वितः विशेषतस्तु पंचम्यां पयसा पायसेन च दिवारात्रौ नैस्तत्र
मेदिनी रचनं न हि इति प्रभासरवंदे नागपंचमी व्रतम् अत्रैव नागदष्टव्रतम् हेमाद्रौ भविष्योत्तरपुराणे समंत उवाच

नागदण्डोन्नरोराजन्प्राप्यमृत्युं ब्रजत्यधः अधोगत्याभवेत्सर्पोनिर्विषोनात्र संशयः शतानीक उवाच नागदण्डः पितायस्य
 भ्रातावाहुहितापिच मातापुत्रोयवाभार्याकर्तव्यं न हृदस्वमे मोक्षाय तस्य विप्रेन्द्रदानं व्रतमुपोषणम् बृहिमेहिजशार्दूलय
 इवेत्तत्करोम्यहम् समंन उवाच उपोष्यापंचमीसम्यक्नागानां बलवद्दिनी समेकमेकं यावच्च विधानं शृणु भारत सु
 मेकं संवत्सरम् उपोष्येति दिवा भोजनाभावः तस्यां नक्तमित्यग्रेन कौक्तेः श्रावणे मासि पंचम्यां शुकुपक्षे नराधिप सा-
 पिपुण्यतमा प्रोक्ता ग्राह्या सा गतिकाम्यया ॥ चतुर्थ्या मेकमक्तं च पंचम्यां नक्तमाचरेत् कुर्याच्चान्द्रमसं नाग मथवा कलधौतजं
 हेमरोप्यं चेत्यर्थः अथ दारुमयं भव्यं मृन्मयं वाप्यशक्तिः पंचम्यामर्चयेद्भक्त्या नागं पंच फणं तथा करवीरैस्तथा पदैर्जातिपुष्पैः
 स्रगंधिभिः गंधधूपैश्च नैवेद्यैः स्नाप्य क्षीरादिभिर्नृप ब्राह्मणान् भोजयेत् श्राद्धतपायसमोदकैः अनंतं वासुकिं शंखं पद्मं कंब
 लमेव च तथा कर्कोटिकं नागं नागमश्वतरं नृप धृतराष्ट्रं शंखपालं कालियं नक्षकं तथा पिंगलं च तथा नागं मासि मासिकमाद्यजे
 त् पूजयित्वा प्रयत्नेन पंचम्यां नक्तभुक् भवेत् एवं द्वादश कृत्वा वै श्रावणे तु सिते नृप वत्सरांते यथाशक्त्या अन्नदानं च कारये
 त् ब्राह्मणानां यतीनां च नागानुद्दिश्य भक्तिः इति हासविदेनागं कांचनं रत्नचित्रितम् गांच दद्यात्सवत्सां वै सर्वोपस्करं सं
 युताम् दानकाले पठेदेतत्स्मरन्नारायणं विभुम् सर्वगं सर्वधातारं मनंतमपराजितम् ये केचिन्नेकुले सर्पैर्दष्टा प्राप्ता ह्यधो
 गतिम् व्रतदानेन गोविंदमुक्तिभाजो भवन्तु मे इत्युच्चार्या क्षतैर्मुक्तं सितचंदनमिश्रितम् वासुदेवाग्रतो भूपतो यंतो येथ

निक्षिपेत् अनेन विधिना सर्वे ये मरिष्यंति वा मृताः सर्पतस्ते भियास्यंति स्वर्गं तिनृपसत्तम कृत्वा सर्वान्समुधृत्य कुलजान् कुरुनंद-
 न प्रयाति विष्णु सान्निध्यं सेव्यमानोऽप्ससे गणैः वित्तशाठ्यविहीनो यः सर्वमेतत्फलं लभेत् नक्तेन भक्तिसहिताः सितपंचमी
 पुये पूजयंति स भगवान् कुसुमोपहारैः तेषां गृहे धर्मयदा हि भवन्ति सर्पा अर्चयित्वा मणिमयूरवविभासितांगाः ये तस्यां पूज
 यंतीह नागान् भक्तिपुरःसरान् तेषां सर्वतो वीरभयं भवति किंचन इति नागदण्डपंचमी व्रतम् भविष्योक्तम् अथ-
 भाद्रपदशुद्धपंचमी व्रतम् तच्च मध्याह्न्यापिन्यां कार्यम् तथा च माधवीये हारीतः पूजाव्रतेषु सर्वेषु मध्याह्न्यापिनी
 तिथिः दिनद्वयेन द्याप्तौ वा पूर्वविद्वायां कार्यम् इति मदनरत्नात् प्राप्य भाद्रपदे मासि शुक्लपक्षस्य पंचमी तस्यां मध्याह्न-
 समयेन घादौ विमले जले कृत्वा पा मार्गसमिधा अष्टोत्तरशताधिकाः अथवा कारयेत्सप्तदंता धावनमादिनः वनस्पतिप्रा
 र्थना आयुर्वंशं यशोवर्चः प्रजापशवस्तु निच ब्रह्मप्रज्ञां च मेधां च त्वं नो देहि वनस्पते संप्रार्थ्यानेन मंत्रेण कुर्याद्देदं तथा
 वनम् तत्र मंत्रः सुरवदुर्गंधिना शायदंतानां च विशुद्धये शीवनाय च गात्राणां कुर्वेहं दंतधावनं अनेन दंतान् संशोध्य स्ना-
 यान्मृत्स्नानपूर्वकम् पंचगव्यमंत्रः देशकालौ संकीर्त्य अमुकस्य कायं शृद्धयं पंचगव्यमहं करिष्ये गायत्र्या एह्यगोमूत्रं गं
 धद्वारेति गोमयम् आप्यायस्वेति च क्षीरं दधि क्राव्योति वैदधि शक्रमसि ज्योतिरसि अमृतमसि नाम धामसि प्रियं देवानाम
 नास्तु पदं देवयजमानमसि इत्याज्यम् देवस्य त्वेति कुशोदकम् आपो हि षेति मंत्रं येत् तस्य चतुर्भांगं हुत्वा सप्तपत्राः शृणाद

सर्वा अक्षताश्चैव संयुताः तेनैवोद्भूतयोऽन्यं अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहा इरावती धेनुमती इदं विष्णु ब्रह्मजज्ञानं मा
नस्तोके गायत्र्या विष्णवे ब्रह्मणे रुद्राय सूर्याय स्वाहेति होमयेज्जलमध्ये वा प्रणवेन अथ च केशवेति नाममंत्रेण
स्त्रीणां पंचगव्यं कुर्यात् प्राशयेदिति नद्यादिकेतदास्नात्वा कृतानियममेव च ब्राह्मणी क्षत्रिया वैश्याश्च द्रावापिवरानने
कृतानैमित्तिकं कर्म गत्वानिजगृहं पुनः वेदांसम्यक् प्रकुर्वीत गोमयेनोपलिप्यताम् इति हेमाद्रौ रंगवल्ली समायुक्ते सर्व
तोभद्रमंडले अव्रणं सजलं कुंभं ताम्रमृन्मयमेव च संस्थाप्य वस्त्रसंयुक्तं कंठदेशे सुशोभितम् पंचरत्नसमायुक्तं फलगंधा
क्षतेर्युतम् सहिरण्यं समासाद्य ताम्रेण पटलेन वा वंशमृन्मयपात्रेण यवपूर्णं न चैव हि आच्छादयेत्तच्चैलेन लिखेदष्टदलं त
तः तत्र सप्तऋषीन् दिव्यान् भक्तियुक्तः प्रपूजयेत् अथ संकल्पः मासपक्षाद्युल्लिख्य मम ऋतुसंपर्कजनित दोषपरिहा
रार्थं अरुंधती सहितकश्यपादिसप्तऋषीन् प्रीत्यर्थं ऋषिपूजनमहं करिष्ये अथ पूजाविधिः आगच्छंतु महाभागाश्चतु
र्वेदपरायणाः यावद्भूतमिदं कुर्वेत्तु पयाभवतामहं आवाहयामि मूर्तिं ब्रह्मण्यदेवस्य ब्रह्मण्यं तेज उत्तमम् सूर्यकोटिप्र
तीकाशम् विष्टुदं विचिंतयेत् ध्यानं ऋग्यजुसामवेदानां स्वरूपेभ्यो नमो नमः पुराणपुरुषेभ्यो हि देवर्षिभ्यो नमो नमः आ
सनं गंधपुष्पाक्षतेर्युक्तं पाद्यं गृहं तु भो द्विजाः प्रसादं कुरुत प्रीतास्तुष्टाः संतु सदा मम पाद्यं नमस्ये शक्यं पंचम्या मर्चिता
ऋषिसत्तमाः दहंतु पापं मे सर्वं गृहं त्वर्घ्यं नमो नमः अर्घ्यं लोकानां तुष्टिकर्तारो यूयं सर्वतपोधनाः नमो वो धर्मविज्ञेभ्यो मह

र्षिभ्यो नमो नमः आचमनीयं पंचामृतस्नानं पयोदधिघृतं चैव शर्करामधुसंयुतम् पंचामृतेन स्नानं करिष्ये ऋषिसत्तमाः पं
चामृतस्नानं मंदाकित्याः समानीतं यमुनागौतमीजलम् कृष्णाचनर्मदातापीताभ्यः स्नानार्थमाहृतम् स्नानं सर्वे नित्यं तपोनि
ष्टाः ब्रह्मज्ञाः सत्यवादिनः वस्त्राणि प्रतिगृहंतु सुक्तिदाः संतु मे सदा वस्त्रं नानामंत्रैः समुद्भूतं त्रिवृत्य ब्रह्मसूत्रकम् प्रत्येकं च
प्रयच्छामि ऋषयः प्रतिगृह्यताम् उपवीतानि कुंकुमागरुकर्पूररक्तगंधैर्भिषितं शक्यम् गंधाढ्यं चंदनं दिव्यं गृहंतु ऋषिसत्तमाः
गंधं शुष्माक्षताश्च संपूर्णाः प्रक्षाल्य च नियोजिताः शोभायैवोभयादचारुद्वानां मुनिसत्तमाः अक्षताः मालती चंपकादीनि
मालत्यादीनि वै द्विजाः मया हृतानि पुष्पाणि पूजार्थं प्रतिगृह्यताम् पुष्पाणि वनस्पतिरसोद्भूतगंधाढ्यः सुमनोहरः आग्ने
यः सर्वदेवानां धूपोयं प्रतिगृह्यताम् धूपं स आज्यं च वर्तिसंयुक्तं दीपं नानापक्वान्नसंयुक्तं रसेमद्भिः समन्वितं गृहंतु ऋ
षयः सर्वे नैवेद्यं वेदसूक्तदायकाः नैवेद्यं मेध्ये पानीयं उत्तराणोशनं करोहर्तनार्थं चंदनं नमो वेदविदः श्रेष्ठा ऋषयः सूर्यसंनि
भाः गृहंतु हि दं फलं तुष्टामया दत्तं हि भक्तिः फलं पूगी फलं महद्विभ्यं पूगी फलं हिरण्यगर्भेति दक्षिं यानिकानि च पापा
नि ब्रह्महत्यासमानि च तानि तानि विनश्यन्ति प्रदक्षिणपदे पदे प्रदक्षिणां नमोस्तु ऋषि वृंदेभ्यो देवर्षिभ्यो नमो नमः सर्वपा
पहरेभ्यो हि वेदविद्यो नमो नमः नमस्कारः एते सप्तर्षयः सर्वभक्त्या संपूजिता मया सर्वपापं व्यपोहंतु ज्ञानतो ज्ञानतः कृतं
प्रार्थना वायनं कृतायाः पूजायाः सांगता सिध्यर्थं ब्राह्मणाय वायनप्रदानं करिष्ये तथा च ब्राह्मणपूजनं वायनं फलसंयु

कंसघृतदक्षिणान्वितम् द्विजवर्यायदास्यामि व्रतसंपूर्णहेतवे भवन्तः प्रतिगृह्णन्तु ज्योतीरूपास्तपोधनाः उभयोस्ता
रकाः संतु वायनस्य प्रदानतः वाचनं न्यूनातिरिक्तकर्माणि मया यानि कृतानि च क्षमध्वं तानि सर्वाणि यूयं सर्वे तपोधनाः
यांतु देवगणाः विसर्जनं एवं संपूज्य विधिवद्भक्तियुक्तेन चेतसा तेषामग्रे च श्रोतव्यं शक्तं चैव कथानकम् इति पूजावि
धिः अथ कथा हेमाद्रौ ब्रह्मादे सितेश्वर उ० श्रुतानि देवदेवेश व्रतानि कुरु बहूनि च सांप्रतं मे समाचक्ष्व व्र
तं पापप्रणाशनम् ब्रह्मोवाच शृणु राजन् अवक्ष्यामि व्रतानामुत्तमं व्रतम् ऋषिपंचमि विख्यातं सर्वपापहरं परम् ये
न चीर्णेन राजेन्द्र नरकं नैव पश्यति तत्रैवोदाहरिष्यति इति हासं पुरातनम् वैदर्भे च द्विजवरो उत्तं कोनामनामतः तस्य भार्या
कशीलेति पतिव्रतपरायणा तस्या अपत्ययुगुलं पुत्रो हि स विभूषणः अधीतवान् कृतस्तस्य वेदान्सांगपदक्रमान् समा
नेन कुलीनेन कृतावापि विवाहिता विवाहिता च सा देवादेध्वं प्राप सत्तमा सती लंपालयंती सा आस्ते निजपितुर्गृहे त
स्यादुःस्वेन संतप्तः सततं संस्थाप्य वेश्मनि गंगातीरवनं प्राप्तः कदाचित्तु तया सह सतत्राध्यापयामास शिष्यान् वेद द्विजो
त्तमः कृताचकुरुते तस्य पितुः शुश्रूषणं परम् पितुः शुश्रूषणं कृत्वा परिश्रान्ता कदाचन निशीथे किल संसृप्ता कृमिराशिर
जायत शिष्यास्तथाविधां दृष्ट्वा विवस्त्रां प्रस्तरे स्थिताम् शिष्यानि वेदयामास स्तन्मातुः करुणास्थिताः न जानीमो वयं
किंचिद्देवी सा धीं तथाविधाम् कृमिराशिमयी जाता मातः संप्रति दृश्यते कजपातसमं श्रुत्वा यच्छिष्यैश्च उदाहृतम् ॥ सा

प्रांतमानसाशीघ्रं तत्समीपमुपागमत् सा तां तथाविधां दृष्ट्वा विललाप स दुःखिता उरश्च ताडयामास कतरा मोहमापच
क्षणेन प्राप्य चैतन्यं उस्थाप्य प्रतिमूज्य च समालं व्यचवाहुभ्यां निन्येत सितुरंतिकम् स्वामिन् कथय मे सा धीकेन दुष्कृतक
र्मणा निशीथे च प्रसृप्तेयं जायते किमि संकुला एवं श्रुत्वा ततो वाक्यं ऋषिर्ध्यानपरायणः ज्ञात्वा निवेदयामास तस्याः
प्राक्जन्मचेष्टितम् ऋषिरुवाच प्रागियं सप्तमे तीर्ते जन्म निब्राह्मणी ह्यभूत् रजस्वला च संजाता भांडादीनस्पृशत्
दा अस्या स्तूपापमना तेन जायते किमिव ह पुः रजस्वलायाः पापेन युक्ता भवति सानघे प्रथमे ह निचांडाली द्वितीये ब्रह्मघा
तिनी तृतीये रजकी प्रोक्ता चतुर्थे ह निशङ्क्यति तदा तथा सखीसंगाद्भूतं दृष्ट्वा वमानितम् दृष्ट्वत्रतप्रभावेन जाता द्विजकु
ले मले अवमाना दूतस्यास्य कृमिराशिमयी धुना एतत्ते कथितं सर्वकारणं दुष्कृतस्य च कशीला उ० दर्शनादपि
जन्मस्यादिप्राणां निर्मले कुले जन्म युष्मद्भिधानां हि जायते ब्रह्मतेजसां अवज्ञया प्रजायते निशीथे कृमिराशयः महा
श्वर्यं कथं नाथ तद्वत्तं कथय स्वमे ऋषिरुवाच कशीले शृणु तत्सम्यक् व्रतानामुत्तमं व्रतम् येन चीर्णेन सह सा पापाद-
स्मात्प्रमुच्यते दुःस्वत्रया च मुच्येत नारी सौभाग्यमाप्नुयात् कल्याणानि विवर्धते संपदश्च निरापदः युधिष्ठिर उवाच
श्रुतानि देवदेवेश व्रतानि कुरु बहूनि च सांप्रतं मन्यदा च क्ष्वव्रतं पापप्रणाशनम् श्रीकृष्ण उवाच अथान्यदपि राजेन्द्र पं
चमी ऋषिसंज्ञिता कथयिष्यामि यत्कृतवान् नारी पापात्प्रमुच्यते युधिष्ठिर उ० कीदृशी पंचमी कृष्णकथं च ऋषिसंज्ञिता

पातकान्मुच्यते तस्मान्नाशयदुकुलोद्भव पापानि च बह्वन्त्रविद्यते किल केशव कथं वा ऋषिपंचम्यां नारीकस्मात्समुच्यते कृष्ण उवाच
च अज्ञानाज्ञानतो वापि यास्त्रीजातारजस्वला दुष्टास्पृशति भांडानि गृहकर्मणि संस्थिता प्राप्नोति सामहापापं सर्वानारीरज
स्वला शृणुतत्कारणं यस्माद्दर्जनीयारजस्वला प्रोत्सार्य गृहतो दूरं चातुर्वर्ण्येन भारत ब्रह्महत्यां पुरा शक्रो हन्तृं हत्वा ह्यवाप च त
था वैराजशार्दूलव्रीडितो वृत्रसूदनः ब्रह्माणं समुपागच्छदात्मनः शक्तिं कारणात् शक्तिं शक्रस्य राजेन्द्र प्रहृष्टेनांतरात्मना वि
भज्य ब्रह्महत्यां तु चतुर्थं च चतुर्मुखः शक्तिपद्मजशार्दूलचतुस्थानेषु वैतदा वङ्गो प्रथमज्वालास्तनदीषु प्रथमोदके पर्वताग्रे हस्त
जातौ नारीरजसि पार्थिव ततो रजस्वलानारी प्रोत्सार्या च प्रयत्नतः ब्रह्मणः शासनात्पार्थचातुर्वर्ण्येन सर्वदा प्रथमे हनि चांडा
लीहितीये ब्रह्मघातकी तृतीये रजकी प्रोक्ता चतुर्थे हनि शब्दाति अज्ञानाज्ञानतो वापि जातं संपर्कपातकम् तस्यापसंक्षयार्थं
वैकार्ये यं ऋषिपंचमी सर्वपापप्रशमनी सर्वोपद्रवनाशिनी ब्रह्मक्षत्रियविद्वद्भूषिभिः कार्यविशेषतः कृष्ण उवाच अ
त्रार्थे यत्पुरा वृत्तं प्रवक्ष्यामि कथानकम् पुरा कृतयुगे राजविदर्भायां बभूव ह श्वेन जिन्ना मराजर्षिश्चातुर्वर्ण्यानुपालकः तस्य दे
शे वसन्ति प्रोवेदे वेदांगपारगः क्षमित्रो नाम राजेन्द्र सर्वभूतहिते रतः कृषिदत्तिसदा युक्तो कुटुंबपरिपालकः तस्य भार्या सुसा
ध्वी च पतिशुभ्रूषणे रता जयश्रीनाम विख्याता बहुभृत्यसहज्जना अतिचिंतान्विता सा च प्रावृट्काले च मध्यमा क्षेत्रा
दीषुरता सा ध्वी व्याकुली कृतमानसा एकदा सात्मनः प्राप्तं क्रतुकालं व्यलोकयत् रजस्वलापि साराजं गृहकर्मचकार ह भां

डादीन्सास्पृशद्राजन् ऋतौ प्राप्ते पिभामिनी कालेन बहुना सा ध्वी पंचत्वमगमत्तदा तस्याभर्त्तापि विप्रो सौ कालधर्ममुपेयिवा
न् एवं तौ दंपती राजन् स्वकर्मवशमौ तदा भार्या तस्य जयश्री सा ऋतुसंपर्कदोषतः शक्तियोनिसमुत्पन्ना शक्नी चाभून्नरेश्वर
तस्याः संपर्कदोषेण बलिवर्दे बभूव ह एवं तौ दंपती राजन् स्वकर्मवशमौ तदा ऋतुसंपर्कदोषेण तिर्यग्योनिमुपागतौ । स्वध
र्माचरणाज्जाता बुभौजातिस्मरौ तथा सतस्यैव गृहे राजन् स्मरतौ पूर्वपातकम् क्षमित्रस्य च पुत्रो भूदुरुशुभ्रूषणे रतः क्षम
त्रिर्नाम धर्मज्ञो देवतातिथिपूजकः अद्यक्षयाहे संप्राप्ते पितुस्तस्मिन् तिष्ठदा भार्या चंद्रवती प्राह क्षमत्रिः श्रद्धयान्वितः अद्य सां
वत्सरदिनं पितुर्मे चारुहासिनि भोजनीया द्विजाभीरुपाकस्तुर्विधीयताम् तथा कृतापाकशब्दिः सुमते भर्तुराज्ञया मुक्तं पायसा
भांडे वै सर्पेण गरलं ततः दृष्ट्वा ब्रह्मवधाद्रीता शक्नी भांडानि सास्पृशात् द्विजभार्या च तां दृष्ट्वा उत्सुकेन जघान ह भांडादीनि
च प्रक्षाल्य त्यक्त्वा पावसं मध्यमा पुनः पाकं च कृत्वा तु श्राद्धं कृत्वा विधानतः ततो मुक्तेषु विप्रेषु नोद्धिष्टं च ददौ बहिः भूमौ
क्षितं तथा शुन्या उपवासस्ततो भवत् ततो रात्र्यां प्रवृत्तायां सा शक्नी क्षुधिता भृशम् बलिवर्दे सुपागत्य भर्तारमिदमब्रवीत् बुभु
क्षिताद्यहे भर्तर्न दत्तं भोजनादिकम् ग्रासादिकं च न प्राप्तं क्षुधामां बाधते भृशम् अग्नस्मिन् दिवसे पुत्रो मम लेह्यो ददाय सो
अद्य महां किमप्येष उच्छिष्टमपि नाददौ पायसान्नेपपांताद्यगरलं सर्पसंभवम् मया विचिंत्य मनसा मरिष्यंति द्विजोत्तमाः
संस्पृष्टपायसंगत्वा बध्वा हंताडिता भृशं दुःखितं तेन मे गानं कटिर्भग्नं करोमि किम् ततः प्राह स चानडू भदेते पापसंग्रहात्

किंकरोमिहशक्तोहंभारवाहोद्यसंस्थितः अद्याहमात्मजक्षेत्रेवाहितः सकलंदिनं मारितश्चात्मजेनाहंमु खंबध्वाबु-
 भुक्षितः वृथाश्राद्धं कृतं तेन जाताद्यममकष्टता रुष्णा उवाच तयोः संवदतोरेवमातापित्रोश्चभारत श्रुत्वापु
 त्रस्तदावाक्यं यदुक्तं च तदोपयोः ततो रजन्यां तत्कालं ददौ तस्यैव भोजनम् पितरौ तौ विदित्वा तु दत्तवान् स मतिस्तदा
 तदा सौ दुःस्वितः पुत्रो ज्ञात्वा वस्थां तदा तयोः मातापित्रोस्तराजेन्द्र तदा सौ प्रस्थितो वनम् ज्ञातुमिच्छामि कष्टं वै मा
 तापित्रोश्चभारत तत्र गत्वा ज्ञानं हृद्वा न् ऋषीन् सप्तवनाश्रितान् प्रणिपत्या ब्रवीद्वाक्यं हितं चैव तदा तयोः स मतिरु
 वाच कथयध्वं विप्रवर्याः प्रश्नमेकं समाहिताः केन कर्मविपाकेन पितरौ मेतपोधनाः इमामवस्थां संप्राप्तौ मुच्येते
 पातकात्कथम् रुष्णा उवाच तदा कर्ण्यवचस्तस्य स मतेर्दुःस्वितस्य च ऋषिः सर्वतपोनाम सर्वज्ञः करुणान्वितः स
 मतिं प्रत्युवाचे दंतसि त्रिभुक्तये तदा ऋषय ऊचुः तव मातापुत्रा विप्रस्वगृहं बालभावनः प्राप्तं क्रतुं विदित्वा तु संप
 र्कमकरोद्भिज तेन कर्मविपाकेन शनियोनिमुपागता पितापि स्पर्शदोषेण बलिवर्दो बभूव ह एतयो मुक्तिकामार्थं कु
 रूतम् षिपंचमी भार्यया सह विप्रैर्द्रक्षुषीन् संपूज्य यत्नतः आचरस्व व्रतं तत्र सप्तवर्षं द्विजोत्तम अन्ते चोद्यापनं कुर्या
 दित्तशाठ्यविवर्जितः शाकाहारस्तु कर्तव्यो नीवारैः श्यामैः केस्तथा कंदवाथफलमूलं हलकृष्टं न भक्षयेत् प्राप्य मादृ
 पदे मासि शकृपक्षस्य पंचमी तस्यां मध्याह्नसमयेन द्यादौ विमले जले कृत्वा पा मार्गं समिधा दत्तधावनमादितः आयुर्व

लं यशोवर्चः प्रजाः पशवसूनि च ब्रह्म प्रज्ञां च मेधां च त्वं नो देहि वनस्पते संप्रार्थ्यानेन मंत्रेण कुर्याद्वै दंतधावनं मुखदुर्गं
 धिना शायदंतानां च विशुद्धये धीवनाय च गात्राणां कुर्वेह दंतधावनम् अनेन दंतानां शोध्य स्नायान्मृत्नान् पूर्वकम्
 तिलामलककल्केन केशानां शोध्य यत्नतः परिधाय नवं शङ्खं वाससीयुक् समाहितः विधाय नित्यकर्मणि गत्वा द्वारवतीम्
 धीन् द्वारवतीमग्निहोत्रशालां स्नापयेद्दिधिवद्भक्त्या पंचामृतं रसैश्च भैः चंदनागरुकपूरैर्विलिप्य च रूपां धिभिः पूजयेद्दिवि
 धैः पुष्पैर्गंधपुष्पादिदीपकैः समाच्छाद्य शर्भैर्वस्त्रैः सोपवीतेर्यथाविधि ततो नैवेद्यं संपन्नैरेर्घ्यं दद्याच्छुभैः फलैः पूजय
 त्स्वर्षीन् दिव्या नरुंधत्या समन्वितान् कश्यपोन्निर्मरद्वाजो विश्वामित्रो यगौत्तमः जमदग्निर्वसिष्ठश्च साध्वी चैवाप्यरुंधती
 मंत्रेणानेन सप्तर्षीन् पूजयेत्स समाहितः व्रतेन ऋषिपंचम्याः कृते नैवेद्विजोत्तम ऋतुसंपर्कजो दोषोक्षयं याति न संशयः ॥
 श्रीरुष्णा उवाच तच्छ्रुत्वा स मतिर्वाक्यं परमं ऋषिभाषितं गृहमेत्यव्रतं चक्रे स भार्यः श्रद्धयान्वितः व्रतं तु ऋषिपंचम्याः
 सर्वपापप्रणाशनं कृत्वा सर्वयथोक्तं च मातापित्रोः फलं ददौ व्रतपुण्यप्रभावेन माता तस्य स्वयोनिनः मुक्ता नृपतिशार्दूलवि
 मानवरसंस्थिता दिव्यां वरधराभूत्वा गता स्वर्गं च भारत पितापि समृतो गच्छत्स मतेः पशुयोनिनः स्वर्गं प्राप्तो महाराज व्र
 तस्यास्य प्रभावतः दिव्यां वरधरो भूत्वा गतो स्वर्गं च भारत कायिकं वाचिकं वापि मानसं यच्च दुष्कृतम् तत्सर्वं विलयं याति
 व्रतस्यास्य प्रभावतः यस्य यज्जायते पुण्यं न च्छृणुध नृपोत्तम सर्वव्रतेषु यत्पुण्यं सर्वतीर्थेषु यत्फलं सर्वदानेषु दत्तेषु तदे

तद्वारणात् कुरुतेयाव्रतं नारी सा भवेत्स्वभाविनी रूपलावण्यमुक्ताचपुत्रपौत्रादिसंयुता इहलोके संस्वं भूयात्परत्रच परांग
तिम् एतत्ते कथितं राजनूव्रताना मुत्तमं व्रतम् सर्वसंपत्त्यदं चैव नारीणां पापनाशनं धनं यशश्च स्वर्गं च पुत्रानपि युधिष्ठिर पठ
तां शृण्वतां चापि सर्वपापप्रनाशनम् ॥ इति श्रीभविष्योत्तरपुराणे ऋषिपंचमीव्रतकथासंपूर्णा ॥ ॥ ७९ ॥
अथोद्यापनं युधिष्ठिर उवाच किमस्योद्यापनं प्रोक्तं व्रतपूर्णफलप्रदं सुमतिः केन विधिना चकार वदत त्वतः
कृष्ण उवाच पूर्वस्मिन् दिवसे कुर्यादेकभक्तं समाहितः प्रातरुत्थाय सकृत् स्नातस्तनो गुरुगृहं व्रजेत् प्रार्थयेत्तं ममाचार्येभि
रोद्यापनकर्मणि पूर्वोक्तेनैव विधिना स्नात्वा भक्त्या समन्वितः शूचौ देशे समा लिप्य सर्वतो भद्रमंडले अव्रणं सजलं कुंभं ताम्रम्
न्ययमेव च संस्थाप्य वस्त्रसंवीतं कंठदेशे सुशोभनम् पंचरत्नसमायुक्तं फलगंधाक्षतैर्युतम् सहिरण्यं समासाद्य ताम्रेण पर
लेन वा वंशमृन्मयपात्रेण यवपूर्णं नैव हि आच्छादयेत् तच्चेलेन लिखेदष्टदलैस्ततः सौवर्ण्यं प्रतिमाकार्या ऋषीणां भाविता
सनाम् पलेन वा तदर्धेन तदर्धार्धेन वा पुनः शक्त्या वा कारयेत्तत्र वित्तशक्त्यं विवर्जितः कृष्ण उवाच वित्तानं पंचव
र्णं फलपुष्पसमन्वितं बध्नीयादुपरि श्रीमत्संभारान् संविधाय च मध्याह्ने पूजयेद्भक्त्या ऋषीन् श्रद्धासमन्वितः कश्यपो
त्रिभरद्वाजो विश्वामित्रोऽथ गौतमः जमदग्निर्वसिष्ठश्च साध्वी चैवाप्यरुंधती गृणहं लघ्वं मया दत्तं तुष्टा भवतु मे सदा एवं पु
त्रां विनिर्वृत्त्य ऋषीन् ध्यात्वा समाहितः अनेन विधिना सप्तवर्षाणि व्रतयाचरेत् आदौ मध्ये तथा चांते कुर्यादुद्यापनं बुधः

आचार्यान्वरयेत्सप्तवेदे देवांगणारगान् प्रतिमाः सप्तकुर्वीत संवर्णेन स्वशक्तिः जटिला साक्षसूत्राश्च कर्मण्डलुसमन्विताः सं
स्थाप्य कलशेष्वेतान् मृन्मये घट्टणेषु च स्नापयेद्द्विधिवद्भक्त्या पंचामृतपयादिभिः पूर्वोक्तविधिना राजनू कृत्वा पूजां समाहि
तः रात्रौ जागरणं कुर्यात्सुराण्यवणादिभिः कृतनित्यक्रियः प्रातर्जुहुयात्तिलसर्पिषा वैदिको वाथ पौराणो अधिकारो म
नुस्मृतः सहस्तोमाः सहावायनाममंत्रैस्तवाप्यथक् अष्टोत्तरसहस्रवा शतमष्टोत्तरं तु वा पुनः पूजां ततः कृत्वा गुरुं संपूज
येद्भूती स्वर्णां गुलीयवासोभिः कुंडलामृतभोजनैः सप्तगात्रैर्वदात व्यावस्त्रालंकारसंयुताः दद्यादेकां सवस्त्रां च गुरवे गां प
यस्विनीम् पूजयेद्दक्षिणः सप्तवासोभिर्दक्षिणादिभिः कलशानुपवीतांश्च दद्यात्तेभ्यः सुभक्तितः आचार्यं च सपत्नीकं प्र
णिपत्य समापयेत् भोजयेद्ब्राह्मणान् भक्त्या दीनानां चान्यत्र पर्यच सोपस्कारास्ताः प्रतिमा आचार्येभ्यो निवेदयेत् लब्धानुज्ञां तसुं जी
त इष्टैर्वंधुजनैः सह उद्यापनविधिः प्रोक्तो सर्वत्रायं फलार्थिनां अनेन विधिना सम्यक् व्रतमेतस्माच्चरेत् सर्वव्रतेषु यत्पुण्यं सर्वतीर्थ
पुण्यफलं सर्वदानेषु दत्तेषु तदेतद्व्रतचारिणां एवं या कुरुते भूप उद्यापनविधिं परं सर्वपापविनिर्मुक्तस्वर्गलोके भवीयते इह लोके
चिरं कालं भर्त्ता सह शक्तिस्मिता पुत्रपौत्रैः परिवृता भक्ता भोगान्नोहरान् निपापा सुभगानित्यं लभते चाक्षयांगतिम्
इति श्रीभविष्यो ऋषिपंच व्रतो विधिः सं आश्विनशुक्लपंच ललिता ॥ तत्र दक्षिणात्यानां शिष्टाचार एव प्रमाणं तत्र म
ध्या द्भ्यापिन्यां कार्यं पूजाव्रतेषु सर्वेषु मध्याह्न्यापिनीतिथि इति माधवीये हारितोक्तेः दिनद्वये तद्याप्तावध्यासो पूर्वायु

गभूतां इति युग्मवाक्यात् अन्यच्च शक्तिपूजायां तु अर्धरात्र्यापि नीग्राह्या यत्तु भूरिजन्मा जल्यवचनं विनारात्रिव्यापि-
न्याग्रहणे प्रमाणाभावात् जागरणस्य चांगत्वात् पूर्वाण्डव्यापिन्येव ग्राह्येति तच्च भूरिजन्मनो मंदप्रज्ञस्य दुर्बुद्धिविलसितमा-
त्रमित्युपेक्ष्यम् अथ व्रतविधिः आचम्य प्राणानायम्य मासपक्षाद्युल्लिख्य मम पुत्रधनविद्यारोगनिर्मुक्तस्वरवगो-
विजयपुष्ट्यायुष्यादिकामः स्त्री अवैधव्यकामा उपांगललिता प्रीत्यर्थं यथा मिलितोपचारैः उपांगललिता पूजनमहं करिष्ये
इति संकल्प्य पूजां कुर्यात् शक्रपक्षस्य पंचम्यामिषे मासि च रेदृतम् चत्वारिंशत्तथाष्टौ च दंतधावनमादितः आयुर्वलयशोव-
र्चः प्रजाः पशवसूनि च ब्रह्मप्रज्ञां च मेधां च त्वं नो देहि वनस्पते संप्राथ्य निनेन मंत्रेण कुर्याद्देदंतधावनम् सुखदुर्गेधिना शाय-
दंतानां च विशुद्धये धीवनाय च गात्राणां कुर्वेदंतधावनम् अनेन दंतान् संशोध्य स्नायान्मृतस्नानपूर्वकम् ततो यथाविधि-
स्नात्वा शक्रवासागृहं व्रजेत् शक्रचौदेशे समालिख्य सर्वतो भद्रमंडलम् अव्रणं सजलं कुंभं ताम्रं मृन्मयमेव च संस्थाप्य वस्त्र-
संबीतं कंददेशे सुशोभनम् पंचरत्नसमायुक्तं फलगंधाक्षतैर्युतम् सहिरण्यं समासाद्य ताम्रेण पटलेन वै वंशमृन्मयपात्रेण
यवपूर्णं चैव हि आच्छादयेत् तत्रैलेन लिखेदष्टदलं ततः सौवर्णं राजतं ताम्रं पिधानं स्थापयेत् ततः उपचारैः षोडशभिरेभिर्म-
नैः समाहितः नित्यं नैमित्तिकं कुर्यात्ततः पूजां समाचरेत् इति विधिः मम मनसे पितृकामनासिद्ध्यर्थं प्रतिवार्षिकमुपांगल-
लिता पूजनमहं करिष्ये तत्र गणपतिपूजनं कारयेत् अथ पूजा नित्यकोशे यवसनां हेमाभां कमलासनां ॥ भक्तानां व-

रदां नित्यं ललितां चिंतयाम्यहम् ध्यायामि निजासने स्वायुधैश्च ललिते भक्तवत्सले उपांगललिते मातर्देहि मे व्रतकर्मणि आ-
गच्छ ललिते देवि सर्वसंपत्सदायिनि यावद्भूतं समाप्येतावत्वं संनिधौ भव हिरण्यवर्णा हरिणीं स्ववर्णं रजतस्त्रजां चंद्रां
हिरण्यमयीं लक्ष्मीं जातवेदो ममावह आवाहयामि कार्तस्वरमयं दिव्यं नानामणिगणार्चितम् अनेकशक्तिसंयुक्तमासनं
प्रतिगृह्यताम् ताम आवाह जातवेदो लक्ष्मीमलपगामिनीं यस्यां हिरण्यं विंदेयं गामश्चं पुरुषानहं आसनं गंगादिसर्वतीर्थ-
भ्यो मया प्रार्थनया हृतं तोयमेतत्स्वरस्पर्शपाद्यार्थं प्रतिगृह्यतां अश्वपूर्णां रथमद्यां हस्तिनादप्रमोदिनीं श्रियं देवीं सुपद्मयेशी-
र्मा देवीं जृषताम् पाद्यं निधीनां सर्वरत्नालं मनर्घ्यं च गुणाह्वयसि तथापि भक्त्या ललिते गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते कां सोस्मि-
तां हिरण्यप्राकारामाद्र्ज्ज्वलंतीं तृप्तां तर्पयंतीं पद्मे स्थितां पद्मवर्णां तामिहोपवृद्धये श्रियं अर्घ्यं पाटलोशीरकर्पूरस्वरभि-
स्वादुशीतलं तोयमाचमनीयार्थं ललिते प्रतिगृह्यतां चंद्रां प्रभासां यशसा ज्वलंतीं श्रियं लोके देवजुष्टा मुदारां तां पद्मिनेभि-
शरणमहं प्रपद्ये अलक्ष्मीर्मे नश्यतां त्राणोमि आचमनीयं पयोदधिघृतं चैव शर्करामधुसंयुतं पंचामृतेन स्नपनं प्री-
यतां परमेश्वरि आप्याय स्वसमेतुते विश्वतः सो० दधिक्वाणो० घृतं मिमि० मधुवाताक्र० स्वादुःपवस्व० पंचामृत०
मंदाकिन्याः समुद्रतं हेमां भोरुहवासितम् स्नानाय ते मया भक्त्या दत्तं स्वीक्रियतां जलं आदित्यवर्णं तपसोधिजातो वन-
स्पतिस्तव हस्तो यविलः तस्य फलानि तपसानुदंतु मायांतरायाश्च बाह्या अलक्ष्मीः स्नानं सर्वभूषादिके सोम्ये लोकलज्जा-

निवारणे मयोपपादितेतुभ्यंवाससीप्रतिगृह्यतां उपैतुमां देवसरवः कीर्तिश्चमणिना सह प्रादुर्धतो सराष्ट्रे स्थिन्कीर्तिमृद्धिद
 दातुमे वस्त्रं मुक्तामणिगणोपेत मनर्थं च सखप्रदम् उत्तरीयं सरवस्पर्शललिते प्रतिगृह्यतां उत्तरीयवस्त्रं कृष्णाकाचा
 वसंयुक्तं सूत्रं ग्रैवेयकं तथा दास्यामि कंठमालार्थं प्रत्यंगेललिते तव कंठमालां मलयाचलसंभूतं घनसारं मनोहरं हृदया
 नंदनं चारुचंदनं प्रतिगृह्यतां क्षुत्पिपासामलाज्येष्ठा अलक्ष्मीर्नाशयाम्यहं अमृतिमसमृद्धिं च सर्वाणिर्णुदमे गृहात् चंद
 नं अक्षताविमलाः शक्रद्वामुक्ताभाससमप्रभाः भूषणार्थं मया दत्तो गृहाण परमेश्वरि गंधद्वारां दुराधर्षानित्यपुष्पां करीषि
 णीं ईश्वरं सर्वभूतानां तामिहोपवृहये श्रियं अक्षताः मालतीचंपकादीनि नाना पुष्पैः सुवासितैः मया हृतानि पुष्पा-
 णि पूजार्थं प्रतिगृह्यताम् मनसः काममाकूतिवाचः सत्यमशीमहि पशूनां रूपमन्त्रस्य मधिष्ठी श्रयतां यशः पुष्पं ॥
 अथो गपूजा उपांगललिता येनमः पादौ पू० भवान्येनमः गुल्फौ पूजया० सिद्धेश्वर्येनमः जंघे पूजयामि भद्रकाल्ये०
 जानुनी पूजयामि श्रियेन० ऊरू पू० विश्वरूपिणेनमः कटी पूजया० देव्येन० नाभिं पू० वरदायै० कुक्षी पू० शिवायै० हृदयं०
 वागीश्वर्येनमः स्कंधौ पूजया० महादेव्येनमः बाहू० प्रकृतिभद्रा० करो पू० पाद्विन्ये० कंठं पू० सरस्वत्ये० मुरवं पू० कमलास
 नायै० नासिकां० महिषमे० नेत्रे पू० लक्ष्म्येन० कर्णौ पू० भवान्ये० ललाटं पू० विंध्यवासिन्ये० शिरः पूजयामि सिंहवासिन्येन०
 सर्वांगं पूज० देवदुभरसोद्भूतकालागरुसमन्वितः आघ्रेयतामयं धूपो भवानिघ्राणतर्पणः कर्दमेन प्रजाभूतामधिसंभ

मकर्ममाश्रियं वासयमेकुले मातरं पद्ममालिनीं धूपं चक्षुषां सर्वलोकानां तिमिरस्य निवारणं आर्तिक्यं कल्पितं भक्त्या गृ
 हाण परमेश्वरि आपस्वजंतुस्तिग्धानि चिक्रीत वसमेरुहे नीचदेवी मातरं श्रियं वासयमेकुले दीपं मोदकापूपलडुक
 वटकोदुंबरादिभिः सघृतं पायसान्नं च नैवेद्यं प्रतिगृह्यतां आर्द्रां पुष्करिणीं पुष्पीं सुवर्णां हेममालिनीं सूर्याहिरण्यमयीं
 क्षीं जातवेदो ममावह नैवेद्यं मलयाचलसंभूतं घनसारं मनोहरं करो हर्तनं चारुगृहाण परमेश्वरि करो हर्तनं कर्पू
 रेलालवंगादि तांबूलीदलसंयुतं क्रमुकस्य फलं तुभ्यं तांबूलं प्रतिगृह्यतां आर्द्रां यः करिणीं यं पीपिंगलां पद्ममालिनीं चंद्रां
 हिरण्यमयीं लक्ष्मीं जातवेदो ममावह तांबूलं मातुलिंगं नारिकेलं फलं रवर्जूरसंभवं जंबीरं पनसं वापि गृह्यतां परमेश्वरि इदं
 फलं मया देवि स्थापितं पुरतस्तव तेन मे सफला वाप्तिर्भवेज्जन्म निजन्मनि तां ममावह जातवेदो लक्ष्मीमलपगामिनीं
 यस्यां हिरण्यं प्रभूतं गावो दास्यो श्वान् विंदेयं पुरुषानहं फलं हिरण्यगर्भगर्भः यः शुचिः प्रयतो भूला जुहुयादाज्यमन्त्रं हं
 सूक्तं पंचदशार्चं च श्रीकामः सततं जपेत् दक्षिणां चंद्रादित्यौ च धरणी बिद्युदग्निस्तथैव च त्वमेव सर्वजोतीषि आर्तिक्यं
 प्रतिगृह्यतां पद्मानने पद्मरूपं पद्माक्षी पद्मसंभवे तनो भजसि पद्माक्षी येन सौरचंद्रलभाम्यहं नीराजनं उपांगललि
 ते मातर्नमस्ते विंध्यवासिनि दुर्गे देवि नमस्ते अयं नमस्ते विश्वरूपिणि अश्वदायै गोदायै धनदायै महाधने धनं मे जुषतां दे
 देवि सर्वकामांश्च देहि मे पुष्पांजलिं अथ दूर्वांकुरान् साग्रान् चत्वारिंशत् तथाष्टभिः अधिका च हस्त आदाय मंत्रमेतज्ज

पेदुधः मंत्रः बहुप्ररोहासततममृताहरितालता यथेयंललितेमातस्तथास्युर्मनोरथाः इस्कत्कापूजयेद्देवीदूर्वाभिःकु
स्मेस्तथा मंत्रेणाष्टचत्वारिंशच्छक्तितस्तसमाहितः दूर्वाकुरात् प्रदक्षिणात्रयंदेविप्रयत्नेनमयाकृतम् तेनपापानिस
र्वाणिव्यपोहंतुनमाम्यहं प्रदक्षिणां साष्टांगेयंप्रणामस्तनमस्कृत्ययथाविधि त्वद्दासइतिमांभक्त्याप्रसीदपरमेश्व
रि नमस्कारः दीनोहंपापयुक्तोहंदारिद्र्यैकनिकेतनः समुद्धरकृपासिंधोकामान्मेसफलान्कुरु इतिप्रार्थना अ
थवायनं द्विजायवाणकंदद्याद्विंशत्यावटकादिभिः कइदंकस्मेतिमंत्रेणआचार्यायनिवेदयेत् पक्वान्नफलसंयु
क्तंसघृतंदक्षिणान्वितं द्विजवर्यायदास्यामिब्रतसंपूर्णहेतवे वाणकंद्विजवर्यायसहिरण्यंददाम्यहं इतिवायनमंत्रः
ततःकथांसमाकर्ण्यवाणकान्नस्यसंख्यया स्वयंभुंजीतदेवान्नंवाग्यतःसहबांधवैः रात्रौजागरणंकुर्यान्नृत्यगीता
दिमंगलैः प्रभातेपूजयेद्देवींततःकुर्याद्विसर्जनम् सचाहनाशक्तियुतावरदापूजितामया मातर्मामनुगृह्याथगम्यतां
निजमंदिरं इतिविसर्जनम् इतिवार्षिकपूजाविधिः अथकथा सूतउवाच पुराकैलासशिखरेम
हर्षिर्गणसेविते षडाननंस्वासीनमिदमुत्तुर्मुहर्षयः ऋषयऊचुः महासेनमहादेवनंदनानंदविक्रम आख्या
नानिस्तुपुण्यानिश्रुतानित्वत्प्रसादतः कथास्त्वहचनादेवप्रसूताभूरिभूतयः नत्तुमिमाधिगच्छामः पायंपायंरुधा
मिव शुश्रूषवोवयंदेव्याव्रतंतत्कथयस्वमः मनोभिलषितार्थानांसिद्धिर्यस्मिन्कृतेभवेत् स्कंदउवाच साधुए

ष्टमहादेव्यामाहात्म्यंमुनिपुंगवाःवचिसर्वविधानेनतच्छृणुध्वंजगद्धितम् भृगुक्षेत्रेकिलपुराविप्रोभूद्वीतमाभिधः श्रुतिस्मृतिपु
राणज्ञोधनीचबहुबांधवः अनपत्यस्यतस्याथजज्ञातेजरसःसुतो श्रीपतिर्गोपतिश्चैवनामनीविदधेतयोः अचिरेणैवका
लेनसंपंचत्वमगाद्विजः तौतुबालौधनंबंधून्हितासाधर्मचारिणी सतीविवेशदहनंस्वर्गतुंपतिनासह अथतेबांधवाःस
र्वेहाकष्टमितिचुक्रुशः निंदंतोदुःखिताश्चक्रुस्तन्क्रियांपारलौकिकीं अथतस्यसपत्नोभूद्वातासजगृहेधनम् आक्रोशंतौ
चतौ गेहंनिजमानीयदुर्मनाः नास्तिचक्रेधनंसर्वताभ्यांकिंचिन्नवेददौ ततोमौंजीधरोबालोबभूवुःकथितंवक्तुं यथा
चतुःपितृच्यंतंदेहिनोद्रविणंहितत् सतावृचेगतंद्रव्यंयुवांकेनप्रतारितौ निर्गच्छतांममगृहादित्यादिपरुषंबहु तौतद्वचो
भिर्निर्विण्णोबालौश्रीपतिर्गोपती बभ्रावतेमिथःकष्टंधिगहोपितृहीनता यावोदेशांतरंयत्रस्वजनोनास्तिकश्चन अ
नाभायैवस्वजनाजगमतुर्दिशमुत्तरां भिक्षाचारोबहून्देशान्वनानिसरितोगिरीन् समतिक्रम्यययतुर्विशालांनामतः
पुरीम् कासारमीक्षांचक्रातेततोस्याःसन्निधौशुभं पुंडरीकवनाकीर्णंरक्तसंध्याविभूषितं संध्याभूषितंचारुयथा
तारकितंनभः श्रान्तौपथिगतौबालौक्षणविश्रम्यततटे आचम्यशिशिरंतोयंसस्नतुस्तौयथाविधि गताध्वरवेदोविप्रा
श्रौपुरं प्राविशतांततः वीथीचतुःपथयुतंचारुगोपुरमंडितम् देवतागाररुचिरंसौधराजीविराजितं नानावीथीरतिक्र
म्यविप्रावासमवापतुः कस्यचित्तथविप्रस्यक्षस्त्रिपासादितीक्ष्णहृदयतुर्वेदिकायांतापुविद्योभ्यमातुरौ स्वामीततोस्पर्गेह

स्वविवेक इति विस्तृतः आयातो वैश्वदेवांते सददर्शतिथि द्विजो अनाएच्छंस्तथाशीलं तथाच कुलनामनी ऋषिवत् पूजयामास
स्मरन् धर्मसनातनम् अतिथी भोजयामास स्वादन्नं सह चात्मना तौ ब्रह्मचारिणौ विप्रौ सपर्यातां विलोक्य च देशबन्धुपरि
त्यागरवेदमुक्तौ बभूवतुः अथाष्टद्विजः स्तोतुको युवांकुत आगतौ किमर्थमल्पवयसौ निर्गतौ स्वगृहादिति तद्विवेकस्य
वचनमाकर्ण्य श्रीपतिस्तदा आनुपूर्व्येण सकलं वृत्तान्तं समभाषत पितृहीनौ च तौ ज्ञात्वा त्यक्तौ बन्धुजनेन न आश्वास्य स्था-
पयामास स्वगृहे बहुबासरं प्रचक्रमेयशिष्यैश्च सहा ध्यापयितुं श्रुतिं बभूवतुश्च तौ बालौ गुरुभूषणैरतौ गुरोर्गेहेन्यव
सतामागतानिर्मलाशरत् फुल्लपद्मविशालाक्षीप्रसन्ने दुःखभानना तस्यां सशिष्यमाचार्यचरन्तं व्रतमुत्तमम् पप्रच्छतु
र्त्तो किमिदमावाप्त्यामितिकथ्यताम् ताभ्यामेवं कृते प्रश्नो विवेक इदमब्रवीत् विवेक उवाच उपांगललिता देव्या व्रतं
देवर्षि पूजितं सर्वकामकरं नृणामस्माभिः समुपास्यते विद्याकामेन कर्तव्यं तथैव धनकाम्यया कृतार्थिना प्रकर्तव्यं व्रतमेत
दनुत्तमम् विद्याकामो च तौ बालौ व्रतमाचरतुर्मुदा भक्तितो गुर्वनुज्ञातौ यथाशक्तियथाविधि व्रतप्रसादात् सकलं वेदशा-
स्त्रमवाप्तुः अन्यस्मिन्हायने भक्त्या विवाहार्थं प्रचक्रतुः श्रीपतिर्गोपतिश्चैव व्रतमेतत्तपोधनाः अचिरेणैव कालेन मासि-
माघे तयोर्गुरुः स्वां विवाहोचितां कन्यां नाम्ना गुणवतीमिति विनीता यशुतवते युने श्रीपतये तदा विचार्य बन्धवैः साकं ददौ पु
ण्यर्क्षवासरे पारिवर्हं बहुमुदा प्रादादु हितृ वत्सलः विवेकोऽपि मुदं लेभे सानुरागौ विलोक्यतौ अन्याब्दे पुनरेतत्तु व्रतं देव्याश्च

ऋतुः भ्रातरौ तौ निजं देशमिच्छन्तौ च धनादिकम् अथान्येह निकस्मिंश्चित्तातु पाध्याय मूचतुः स्वामिन्सुखसादेन लब्धा विद्या
तथावस्तु अनुजानीहि गच्छामो निजं देशमितः पुनः इत्याकर्ण्य समालोक्य श्रुत्वां वासरमाहृतः स्वयं प्रापयितुं तां तौ विप्रौ कन्यां च
निर्ययौ अथ देव्याः प्रसादेन पितृव्यस्य तयोः किल अन्वेषणे मतिर्जाता गतौ श्रीपतिर्गोपती निर्गतौ च गतौ देशं वसनः कृत्य चिं
तयत् लोकानि दंति मां नित्यं जाता अन्वेषणे मतिः दिदृक्षुस्तौ ततः सोऽपि निर्जगाम निजापुरात् किंचित्सनगरं प्राप द्विजबालौ
गवेषयन् तदेवनगरं प्राप्तौ विवेकारव्यो द्विजोत्तमः सशिष्यः कन्याया सार्धं क्रमन्मार्गं शनैः शनैः तत्र ते वां समजनी संगमौ सुनि
पुंगवाः विदां च कारतौ कृच्छ्रात् मध्यमेव यसि स्थितौ मूर्ध्नि वधायतौ पश्चात्सुदंलेभे परंतपाः न शक्नुवन्सुदं वक्तुं प्रेमगद्गदया गि
रा पादानतां गुणवतीं विवेकेन प्रणोदिताम् आशीर्वादैर्बहुविधैस्तान् सुषांसमयोजयत् विवेकस्तदा तत्र संभाष्य च परस्परं
विवेक उवाच कृतावेतौ मयानीतौ पालितौ पठितौ न च संप्रापितुं प्रयातोस्मि भवतां ग्राममुत्तमम् इति संभाष्य प्राणस्ते
भृशुक्षेत्रं ययुर्मुदा ज्ञातिभिः सह संगम्य शृण्वद्भिस्तद्विवेचितं तौ पितृव्यगृहे स्थित्वा हायनान्यष्टसप्त च स्वपितृव्यगृहे कांश्चि
दुषित्वा दिवसांस्तदा लब्ध्वा पितृधनं गेहं सर्वं श्रीपतिर्गोपती ईयतुस्तदनुज्ञातौ विवेकः सांपुरीययौ श्रीपतिर्गोपतेस्तत्र वि
वाहमकरोत्तदा तावेकचेतसौ संत्रचक्रतुर्द्विजतर्पणम् श्रीपतिः श्रद्धया युक्तः कनीयान्ययशंकितः विचार्य भार्यया साकं
विभक्तः श्रीपतेरभूत् समोगान् विविधान् सुजन्मन्तौ बहुसंपदा न देव्याराधनं चक्रे गोपतिः कुरुवं पदः अथ स्वल्पेन कालेन

नष्टं तस्य शनैर्धनम् अकिंचनो गतश्चिन्तां भार्यया श्वासितस्तदा तव भ्रातृगृहे विप्रभुंजते बहवः सदा गच्छावो नुदिनं कांततत्र भो
कुमुभावपि एवं भोजनवेलायां आगत्यागत्य तद्गृहं भुजन् भुंजन् निजगृहे गतौ तौ बहुबासरं कदाचिदागतो यावद्गोपतिर्भार्य
या सह उपविष्टेषु विप्रेषु भोक्तुं नो विंददासनं अथान्नराशेरभ्याशे भोजनाय क्लृप्तातुरः उपविष्टः श्रीपतेस्तु भार्यया सनिवारि
तः अस्मादुत्तिष्ठ वै तूर्णं त्वमुच्छिष्टं करिष्यसि तिष्ठतिष्ठक्षणं चैव पश्चात् भुंक्ष्वेति सा ब्रवीत् गोपतेः कांतया दृष्टं न तो विमन
सावुभो अफक्तावेव निःक्रांतौ जग्मतुर्निजमंदिरं ततः स्वजायां प्रोवाच निजमार्गं विचिंतयन् भ्रात्रामया समं वित्तं संवि
भक्तमपि प्रिये दुर्बलो हं धनोन्मत्तः श्रूयतामत्र कारणं पुरावाभ्यां गुरुगृहे व्रतमाचरितं श्रमं उपांगललितादेव्या विद्यादिस
कलंततः प्राप्तं मया तत्सकलं परित्यक्तं प्रमादतः ज्येष्ठ आचरते नित्यं तस्माच्छ्रीस्तत्र वर्तते तस्मादहं तदा भोक्ष्येयदा द्रव्या
मितां शिवां इत्युक्त्वा निर्गतस्तस्माद्गृहादहं तत्र भोजनः तद्वार्या चिंतया विद्यासापितस्थावनश्रुती सुक्तवत्स ब्राह्मणेषु श्री
पतिः पर्यएच्छत कृतो गोपतिरिति तद्भुत्वा सोपि दुःखितः गोपतिस्तु सरिदुर्गवना निबहुशो भमन् एच्छंश्च पथिकान्
मार्गे न देव्याः पदमभ्यगात् पंचमेवासरे प्राप्ते क्लृप्तासादि तो वने अलब्धदर्शने देव्याः दुःखितो निपपातह तं कृच्छ्रगत
मालोक्य भवानी भक्तवत्सला कृतापराधमपितमनुजग्राह्वेतदा गतमूर्च्छः समुत्थाय दिगंतान् प्रविलोकयन् ददर्श दूरतो
गोपं चारयंतं गवांगणं तं दृष्ट्वा किंचिदाश्वस्तो यथोत्स्यंति कंशनेः अपृच्छत्कमवान्यातः कुत्र तस्य कुत आगतः कोयं देशः

कृष्णपालः किंपुरं नामत हृद निशम्य वचनं तस्य वक्तुं गोपः प्रचक्रमे गोप उवाच उपांगं नाम नगरमुपांगो नाम भूपतिः तत्र
त्योहंसमायातः पुनस्तत्र ब्रजाम्यहम् उपांगललितादेव्या विद्यते तत्र मंदिरम् इत्याकर्ण्य वचस्तस्य विप्रः समुदिनो भवन्
स गोपसहितः सायं विचरन् प्रविशेह दूराद्दर्शं भवनं पुरमध्ये तपोधनाः उपांगललितादेव्याः स्फुरिकंगगनं लिहम् सौव
र्णेन विचित्रेण कलशेनोपशोभितम् यथोदयाचलः शैलो दधानो भानुमंडलं त्वरितो गोपमामं प्रसादं सययौ मुदा प्रणम्य
दंडवद्भौ बद्धांजलिपुटस्तदा उपांगललितादेवी मथस्तोतुं प्रचक्रमे गोपतिरुवाच नमस्तभ्यं जगद्धात्रिभक्तानां हितकारि
णि जगद्गीतिविनाशिन्यै सर्वमंगलमूर्तये हत्वानिशं भमहिषप्रभृतीन् स्फुरारीनि द्वादयो निजपदेषु यथाभिषिक्ताः लोक
त्रयावनगृहीत महावतारे मातः प्रसीद सततं कुरु मे नुकं पां त्वं सुक्तये निजजनाः कुटिलीकृतांगी गौरीं निजेव पुषि कुंडलिनीं
भजंति मुक्तौ च देवमनुजाः कनकारविंद बद्धासनाम विरतं कमलां स्तवंति सापराधोऽस्मि सततं प्राप्तं त्वां जगदंबिके इदानी
मनुकं प्योहं यद्वां भूमि कुरु धनं इति स्तुत्वा यशार्वाणीं प्रणिपत्य पुनः पुनः कृतसंध्याविधिस्तत्र स्रष्टाणां कृत भोजनः स्व
मेमूर्तिमयी देवि विप्रमेवं स मादिशत् गोपते वत्स तुष्टास्मि गच्छोपांगमहीपतिं मत्पूजनकरंडस्य प्रार्थयस्व पिधानकम्
तत्पूजयन्निजगृहे परामृद्धिमवाप्स्यसि स्वप्न इत्याप्तसंदेशो प्रभाते गोपतिस्तदा राजदर्शनवेलायां नृपद्वारं समभ्यगात् प्र
विष्टो सौ नृपसभां प्रतिहारैर्निवेदितः राजा संभावितस्तत्र निषस्तादा सने श्रमे पक्षोगमनहेतून् श्रयया चेनृपपुंगवम् देव्य

चनकरंडस्य पिधानं देहिमेनृप इत्यर्थितः सविश्रेण जातदेशो नृपो ददौ पिधानं कंनमस्तुत्यतस्मै चाभ्यर्चनादिकं आशी
र्भिरभिनं द्याथतमामं च भूपति उपांगललिता देव्याः प्रसादं पुनरागमत् प्रणिपत्यां बिकां विप्रस्तरितो निर्ययो पुरात्
समीपे स्वपुरं हृष्टा हृष्टो गृहमुपागमत् स्तुद्धिः सह संगम्य सर्वतत्कथयन्मुदा पूजयित्वा पिधानं तद्विधे पारणं हिजः स्वमा
राध्यमानस्तु ससमृद्धो भवत्युनः सोपि सन्नसमारे भेदिजाभ्यो बहुवासरं एकातस्या भवत्कन्या ललितानामसंदरी क
न्या पिधानमादाय विहर्तुं याति सर्वदा प्रमत्तत्वा स्त्रियलाञ्छितपितृभ्यामनिवारिता कदाचित् स्ववयस्याभिः स्नातुं गंगाजले
शुभे श्रीदंती ददृशे तोये नीयमानं कलेवरं पिधानहस्तासासिंचद न्याश्चांजलिभिस्तदा ससर्पदष्ट उत्तस्थौ ततो देव्याः
प्रसादतः सातिश्चांतं हिजं हृष्टामनसा चिंतयत्पतिं जुहावाभ्यवहाराय जनकस्य निकेतनम् मार्गे च परिप्रेक्ष्य कुलं शीलं च
तस्य सा सोपि सर्वसमाचरन् योगुणराशीतिनाम च ललितामंत्रयामास गुणराशिं हिजोत्तमम् परिवेषे पुचान्नेषु पितृवेष
निमोहिज गृहीताणो शनो भूत्वा भार्या र्थं मां त्वमर्थय मया नुमोदितस्तानः समांतुभ्यं प्रदास्यति यथोक्तो गुणराशिस्तत
था सर्वचकार ह गोपति भार्याया भ्रात्रा समालोक्य स्वबांधवैः परीक्षिताय विप्राय विद्यायां कुलशीलयोः प्रतिजज्ञे ततः
कन्यां ललितां गुणशालिने शुभे मुहूर्ते च तयोर्विवाहं कृतवान्प्रफः वराय ब्राह्मणेभ्यश्च ददौ बहुधनं तदा विदधे च तयो
र्गहं नातिदूरं स्ववेश्मतः तत्रोषतुः सानुरागौ मिथस्तौ दंपती चिरं पिधानकंतयानीतं निजं ललितया गृहं शनैरयधनं सर्वगो

पतेरगमत् गृहात् गुणराशिर्धनी जातो महादेव्याः प्रसादतः करंडस्य पिधानं तज्जनन्या बहुवासरं याचितापि न वै प्रादात् ललिता पूजितं गृ
हे अथ सा गोपते भार्या तस्यैवानर्चनादत्त इत्यं विचिंत्य पापात्मा जामातरमयातयत् समिदर्थं वनं यातः स्वयंतत् गेहमाययौ शौचं
तीकिलतां कन्यां सतु देव्याः प्रसादतः उत्थाय विपिना देव्य भुक्ताशेते स्वरंगृहे पादसंवाहनं तस्य कुरुते ललितानंदा तं हृष्टा दुःस्वि
ता भूमौ प्रणिपत्य पुनः पुनः लज्जिता कृच्छतः पृष्टानि जपापन्य वेदयत् स्तदुवाच गुणराशिस्तदा तस्यै प्रायश्चित्तं ददौ बहु
आत्मानं बहुकालेन पूतं कृच्छ्रश्चकार ह श्रीपते स्त्वचलां लक्ष्मीं समालोक्य तपोधनाः गोपतिस्तथा एछद्रा तस्त्ववर्तसे कथं
किमाचरसि कल्याणं येन श्रीरनपायिनी इतितस्य वचः श्रुत्वा श्रीपतिर्विस्मितः पुनः अस्माभिस्तद्वत् देव्या यत्कृतं गुरुमंदिरे सो
पि देव्या व्रतं चक्रे पुनर्भ्रात्रोपदेशितं लेभे स परमामृद्धिं पुनश्च मुदितो भवत् उपांगललिता देव्या कुर्यादाराधनं ततः एवमेतत्पुरात्
तं महात्म्यं कथितं मया कृतमन्यैश्च बहुभिस्तेपिलब्धमनोरथाः स्तदुवाच विधानमस्य वस्ये हंतच्छृणु ध्वं तपोधनाः शक्रपुत्रो
पंचम्याभिषेमासि चरेद्रुतं गजितं संध्योः स्थाज्यं दिनचरिद्विषये तथा निर्वर्त्या वश्यं कर्मभुवी रागविवर्जितः चत्वारिंशत्तथा
शौचकल्पयित्वा विधानतः दंतकाष्ठान्युपादाय तडागं वानदीं व्रजेत् आयुर्वलयशो वचः प्रजाः पशुवसूनि च ब्रह्म प्रज्ञां च मेधां
च त्वनो देहि वनस्पते दंतधावनपूर्वाणि मज्जनानि समाचरेत् ततो यथाविधि स्नात्वा शक्रवासा गृहं व्रजेत् उपचारैः षोडशभिरे
भिर्मन्त्रैः समाहितः कुर्यात्पूजां प्रयत्नेन दूर्वाभिश्च विशेषतः शक्रो देशे मंडपिकां कृत्वा तीवमनोहरां सोवणीं प्रतिमां शक्त्या कल्प
येन्नत्र पूर्वकां द्विजाय वाणकंदद्याद्विंशत्या वटकादिभिः ततः कथां समाकर्ण्य वाणकान्स्य संख्यया स्वयमद्या च देवानं वाग्य

तः सह बांधवैः रात्रौ जागरणं कुर्यान्नृत्य गीतादिमंगलैः प्रभाते पूजयेद्देवीं ततः कुर्याद्विसर्जनं सवाहनाशक्तियुतावरदापूजिता
मया मातर्मामनुग्रहाय गम्यतां निजमंदिरं तामर्चागुरवे दद्याद्दानानि च सभूरिशः व्रतमेवं च यत्कुर्यात्सुत्रवान् धनवान् भवेत्
विद्यावान् रोगनिर्मुक्तो सुखी गोधनजायते अवैधव्यंचलभते स्त्रीकन्यावरमुत्तमं विजयः पुष्टिमायुष्यं च नान्यदपि वाञ्छितं इत्ये
तद्व्रतमाख्यातं सेति हासं महर्षयः शृण्वन्नपि नरो भक्त्या सुखमाप्नोति निश्चितं निर्मुक्तः स सुखी धीमान् नृराजप्रसादतः वि
त्तमारोग्यमायुष्यं प्राप्नोति च प्रसादतः इति श्रीस्कं० उपां० कथासंपूर्णा अथोद्यापनं आचार्यवरये स आह त्विजो विंश
तिं तथा उपलिप्तं शक्तौ देशे विलिखे न्दलततः ब्रह्मादींश्च ततः स्थाप्य पूजयेद्दिधि मंत्रतः अत्रणे कलशे शङ्खललितां स्थापयेत्त
था रात्रौ जागरणं कृत्वा प्रभाते होममाचरेत् इक्षुखंडं तिलैः शङ्खैः पायसैः चापि वात्रती अष्टोत्तरशतं दुलाबलिदानं समाचरेत्
वायनं च ततो दद्याद्दशपात्रे निधाय च बटकान् विंशति संख्यान् निर्मलान् नृपाचितान् आचार्यपूजयेत् स आह स्त्रालंकारधेनुतः ऋत्विज
श्च तथा दद्यात्कुम्भं वस्त्रं सदक्षिणं विसृज्य च ततः पीठं आचार्याय निवेदयेत् भोजयेच्च ततो विभान् पायसान्नेन भक्तितः विप्राज्ञान् च
ततो गृह्यस्वयं भुजीत च धुमिः इति श्री० उपां० तोद्यापनं संपूर्णं अथ माघशुक्लपंचम्यां वसंतप्रवृत्तिः सामध्याह्न्यापि नीग्राह्या
दिनद्वयेन दद्यात्तावत्यासौ वा पूर्वा मुहूर्तमात्रसत्वेऽपि पराग्राह्या तत्र विष्णोः पूजाकार्या माघे मासि सिते पक्षे पंचम्यां पूजयेद्भूरिं पूर्ववि
द्वाप्रकर्तव्या वसंतादौ तथैव च तैलाभ्यंगततः कृत्वा भूषणानि च धारयेत् नित्यं नैमित्तिकं कृत्वा गुलालेनार्चयेद्भूरिं गंधपुष्पैश्च भूषयेद्भूष
येद्यैः पूजयेत्सदा नारीनरो वाराजेंद्रसंतर्प्य पितृदेवताः स्रष्टुं दनसमायुक्तान् ब्राह्मणान् भोजयेत्ततः इति हेमाद्रौ वसंतपंचमीविधिः ॥ ७॥

श्रीगणेशाय नमः ॥ अथ षष्ठीव्रतानि ॥ तत्र भाद्रशुक्लषष्ठ्यां ललिताव्रतं ॥ सामध्याह्न्यापि नीग्राह्या ॥ तव्यामावव्यासौ
वा पूर्वाजागरप्रधानत्वात् ॥ कृष्णउवाच ॥ भद्रे भाद्रपदे मासि शुक्लषष्ठ्यां सुसंयुता ॥ नारी स्नात्वा मभाते तु शुक्लमाल्यांबराशुचिः
सुवेषाभरणोपेता भूत्वा संगृह्य बालुकां ॥ आनीय वंशपात्रे तु पंचपिंडां कृत्तिं शभां ॥ ध्यात्वा तु ललितां देवीं तपोवननिवासिनीं ॥
पंकजं करवीरं च नेपालिं मालतीं तथा ॥ नीलोत्पलं केतकं च संगृह्य नगरं तथा ॥ एकैकाष्टशतं ग्राह्यं मष्टाविंशतिरेव च ॥ अक्षताः
कलिका ग्राह्यास्तानि देवीं समर्चयेत् ॥ प्रार्थयेद्दयतो भूत्वा देवीं तां गिरिशप्रियां ॥ गंगाहारे कुशावर्ते बिल्वके नीलपर्वते ॥ स्नात्वा क
नकले तीर्थे हरं लब्धवतीं पतिम् ॥ ललिते ललिते देवि सौख्यसौभाग्यदायिनि ॥ अनंतदेहि सौभाग्यं पुत्रपौत्रप्रवर्धनम् ॥ मंत्रेणाने
नकुसुमैश्च पंकैर्बकुलैः शभैः ॥ एवमभ्यर्च्य विधिना नैवेद्यं पुरतो न्यसेत् ॥ त्रपुसेरपि कृष्णार्द्धैर्नारिकैः सुदाडिमैः ॥ बीजपूरैः स
तुंडीरैः कारवेल्लैः सचिपिदैः ॥ फलैस्तत्कालसंभूतैः कृत्वा शोभां तदग्रतः ॥ विरूढैर्धान्यसंभूतैर्दीपिकाभिः समंततः ॥ सार्धैः सगु
णकैर्धूपैः सौहारीकरंजकैः ॥ घृतपक्वैः कर्णवेष्टैर्मोदकैः रूपमोदकैः ॥ बहुप्रकारैर्नैवेद्यैश्चाविम्वसारतः ॥ एवमभ्यर्च्य विधिवत्
रात्रौ जागरणं त्वयं ॥ गीतवाद्ययुतैर्नृत्यैः प्रेक्षणीयैरनेकधा ॥ सखीभिः सहिता सा धीतारां विप्रशमनयेत् ॥ न च संमीलयेन्नेत्रे
नारीयाम चतुष्टयं ॥ दुर्भगा दुःखिता वंध्या नेत्रसंमीलनाद्वेत् ॥ एव जागरणं कृत्वा सप्तम्यां सरितं प्रति ॥ स्नात्वा वस्त्रं परीधाय
धार्य सौभाग्यं कुंकुमं ॥ गंधपुष्पादिधूपैश्च गीतवाद्यपुरःसरं ॥ तच्च दद्याद्दिजेन्द्राय नैवेद्यादिसुभद्रके ॥ ततो गृहं समागत्य हु

त्वावेश्वानरंक्रमात् ॥ देवान्पितृन्ब्राह्मणांश्च पूजयित्वा सवासिनीः ॥ कन्यकाश्चैव संभोज्यादीनां नाथांश्च भोजयेत् ॥ भक्ष्यमा-
 ज्यैर्बहुविधैर्दत्त्वा दानानि भूरिशः ॥ ललिता मेस्तु सती ता इत्युक्त्वा तु विसर्जयेत् ॥ यः कश्चिदाचरेत्तद्रूपं सौभाग्यदं परं ॥ पश्चात्तु
 ललिता संज्ञं सर्वपापनिवहणं ॥ नरोवायदिवा नारी तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ यत्तुल्यं ब्रूते श्रान्ते नैव नृपसत्तम ॥ तपोभिर्निय-
 मेर्वापितदेतन्न हिलभ्यते ॥ इहैवातुलासंपत्सौभाग्यमनुभूय च ॥ कृत्वा मूर्ध्नि पदपार्थसपत्नीनां यशस्विनी ॥ मृता शिवपुरा-
 ण्यदेवैरस्तरपन्नगैः ॥ श्रामोतिदर्शनं देव्या तया तु सह मोदते ॥ पुण्यशेषादिहा गत्य पुण्यसौख्ये कभाजनं ॥ भर्ता सह युतानारी सी-
 ते वधियवल्लभा ॥ इदं यः शृणुयात्पार्थ पठेद्दामाधुसंसदि ॥ सोऽपि पापविनिर्मुक्तः शक्रलोके महीयते ॥ पश्चाज्जलांतरगता वरवश-
 पात्रे संगृह्य पूजाधितया सिकतां क्रमेण ॥ नक्तं च जागरमनुव्रतवेषशीला कुर्यात्सोऽत्रिभुवने ललिते भवानी ॥ ॥ इति हेमाद्रो-
 ललिता षष्ठीव्रतं ॥ ॥ इदं गुर्जरदेशे प्रसिद्धं ॥ अत्रैव भाद्रपद कृष्ण षष्ठ्या कपिला षष्ठीव्रतं ॥ तत्र योगविशेषेण पूर्वस्यां वा कार्यं ॥
 ते च योगापुराणसमुच्चये दर्शिताः ॥ भाद्रमास्यसिते पक्षे भानो चैव करे स्थितं ॥ पाते कुजे च रोहिण्या सा षष्ठी कपिला स्मृता ॥ संयोगे
 तु चतुर्णां च निर्दिष्टा परमेष्ठिना ॥ अथ कथा ॥ हेमाद्रौ स्कांदे ॥ ॥ चित्रांग उवाच ॥ रूपसंपदमारोग्यसंततिं चातिपुष्कला ॥ प्राप्नुवं-
 तिनगयेन नियतं तद्दत्तमे ॥ अगस्त्य उवाच ॥ साधुसाधुत्वया प्राज्ञयत्पृष्टो हं शचिव्रत ॥ तत्सर्वं कथयिष्यामि ततः श्रेयोभा-
 विष्यति ॥ शृणु पार्थ प्रवक्ष्यामि स्वर्गमोक्षप्रदं नृणां ॥ यच्च गुप्तं पुरा देवान् ब्रह्मरुद्रैर्देवैः ॥ अस्मराणां च सर्वेषां राक्षसानां तथैव च

शंकरेण पुरा चैतत्पुष्पराय निवेदितं ॥ षण्मुखेन समारब्धं तं महापातकनाशनं तद्दृष्ट्वै ब्रह्महा गोघ्नः सारापो गुरुतल्पगः आगारदाही
 गरदः सर्वपापरोपि वा सुच्यते सर्वपापेभ्यः स्वर्गलोकं च गच्छति यच्च पुण्यं पवित्रं च नृणामद्भुतमंगलं उपकाराय लोकानां तथा
 तव नृपोत्तम शृणु भूपमहापुण्यं षष्ठीमाहात्म्यमुत्तमं भाद्रमास्यसिते पक्षे षष्ठी भौमेन संयुता व्यतीपाते नरोहिण्या सा षष्ठी कपि-
 ला स्मृता आश्विनस्यासिते पक्षे महापुण्यप्रवर्धिनी षष्ठी संवत्सरस्यांते सा पुनस्तेन संयुता चैत्रवैशाखयोर्मध्ये सितपक्षे शक्रभो-
 दये वैशाखे पितृराजेन्द्रवारवत्यां परा स्मृता तस्यां चैव हुतं दत्तं च त्किंचिन्नतिपादितं तस्य सर्वस्य पुण्यस्य संख्या वक्तुं न शक्यते
 यस्मिन्काले भवेदेतैर्गुणैः षष्ठीयुतानदा पंचम्यामेकभक्तं च कुर्यात्तत्र विचक्षणाः षष्ठ्यां प्रातः समुत्थाय कृत्वा दौ दंतधावनं जल-
 पूर्णां जलं कृत्वा इमं मंत्रमुदीरयेत् निराहारोद्यदेवेश त्वद्रक्तस्त्वत्परायणः पूजयिष्याम्यहं भक्त्या शरणं भवभास्कर अर्घ्यं दत्त्वे-
 तिसंकल्पं कृत्वा यत्नाच्छुचिस्मितः स्नानं कृत्वा प्रयत्नेन नद्यां तीर्थे द्वे द्वे तडागे दीर्घिकायां वा गृहे वा मितयात्मवान् देवदारुत-
 थोशीरं कुंकुमैलामनःशिलं पद्मकंपत्रकं यक्षिमधुगव्येन पेषयेत् क्षीरेणालोडय कल्केन स्नानं कुर्यात्समंत्रकं ॥ आपस्त्वमसि देवे-
 श ज्योतिषां पतिरेव च पापं शमय देवेश मनोवाक्कायकर्मजं पंचगव्यं कृतस्नानं पंचगव्ये स्तुमार्जयेत् आनयेन्मृत्तिकां शङ्खां स्ना-
 नार्थं वैप्रयत्नतः मृत्तिके ब्रह्मपूता सिकाशयेनाभिमांविता पवित्रं कुरुमानित्यं सर्वपापात्समुद्धर मंत्रेणानेन वरुणं पूजयेद्भक्ति-
 मान्नरः पाशाग्रहस्तवरुणसर्ववारीश्वरप्रभो अद्याहं प्रार्थयामित्वा पूजनार्थं सूरेश्वर आदित्यो भास्करो भानूरविः सूर्यो दिवा-

ब-रा-
२

करः प्रभाकरोमितो वीरो देवः सर्वेश्वरो हरिः गोमयेनोपलितायां भूम्ना वैकुण्ठेन तु मंडलं सर्वतोभद्रमालिखेदुक्षिमान्नरः तत्र म
ध्ये लिखेत् सप्तमष्टपत्रं सकर्णिकं पूर्वपत्रे न्यसेत् सूर्यमाग्नेयेतपनन्यसेत् स्वर्णरितसंयाम्येनैर्ऋत्ये च न्यसेद्विं आदित्यं वारुणे पत्रे वा
यव्ये च दिवाकरं सौम्ये प्रभाकरं तत्र सूर्यमीशानपत्रके तीव्ररश्मिधरं देवं ब्रह्माणं चैव विन्यसेत् आधाररूपिणं देवं मध्ये चैव वारुणं
न्यसेत् सहस्ररश्मिसूर्यं च सूक्ष्मस्थूलगुणान्वितं सर्वगं सर्वरूपं च मध्ये भास्करमेव च सप्ताश्वरथमारूढं पद्महस्तं दिवाकरं अक्षसूत्रं
धनुः पाणिं कुंडलैर्मुकुटेन च रत्नैर्नानाविधैर्युक्तं सौवर्णं तत्र कारयेत् शक्तिस्तुपलादूर्ध्वतर्ध्वं कर्षतोपि वा सौवर्णं मरुणं कुर्याद्भुजं
चैव तथा विधां सप्ताश्वैर्भूषितं कृत्वा रथं तस्याग्रतः स्थितं अरुणं विनतापुत्रं गृहीताश्वमनूरुकं एव रूपं रथं कृत्वा पद्मस्योपरि विन्य-
सेत् तस्योपरि न्यसेद्देवं रक्तवस्त्रविभूषितं रक्तचंदनमाल्यादिमंडितं चातिशोभनं अग्रतः सारथिं कृत्वा पूजयेद्दरुणं शक्तिः रक्त
पुष्पैस्तु गंधैश्च तथा न्येषि शक्तिः विनता तनयो देवः कर्मसाक्षी तमोनुदः सप्ताश्वः सप्तरश्नुश्च अरुणो मे प्रसीदतु मंत्रेणानेन
संपूज्य सारथिं तदनंतरं देवस्य शंसनं कल्प्य प्रभूतादिकपंचकं प्रभूतविमलसारं भाराध्यं परमं शभं दीप्तादिशक्तिभिश्चैव ततो भातुं
प्रपूजयेत् दीप्तासूक्ष्मा तथा भद्रा विंविनी विमलानघा अमोघा वैद्यताचेति नवमा सर्वतोमुखी अपवित्रः पवित्रो वा सर्वविस्थांगतो
पि वा यः स्मरेद्भास्करं देवं स वाच्याभ्यंतरः शक्तिः शिखायां भास्करं न्यस्य ललाटे सूर्यमेव च चक्षुर्मध्ये न्यसेद्भातुं मुखे तत्र रविं न्यसे-
त् कंठे न्यसेद्भातुं मंते पद्महस्तं हिहस्तयोः तिमिरक्षयकृद्देवं तनयो रेव विन्यसेत् जातवेदाभिधं नाभ्यां कट्यां भातुं तथान्यसेत्

ब-
६

उग्ररूपं गुह्यदेशे नेजोरूपं द्विजं योः पादयोः सर्वरूपं तु सूक्ष्मस्थूलगुणान्वितं एवं यथोक्तं विन्यस्य पात्रं गृह्यततोर्चयेत् करवीरार्क
कुसुमैरक्तचंदनमिश्रितैः पुष्पैः स्रगंधैर्धूपैश्च कुंकुमैरुपशोभितं मार्तण्डं भातुमादित्यं भास्करं तपनं रविं हंसं दिवाकरं चैति पादयोर्मु-
कुटावधि पादौ जघे तथा जातु हयमूरु कटितथा नाभिवक्षस्थलं शीर्षमेतेष्वंगेषु पूजयेत् आनयेदर्थ्य पात्रं च सौवर्णं रौप्यं ताम्रजं
अर्घ्याथ देवं तं पात्रमुदकेन प्रपूरयेत् पूजयेच्च अथ प्रागादिदेवतास्ताः समाहितः दिग्देवतास्ततः पूज्या गंधपुष्पात्तुलेपनैः पा-
त्रे तोयं समादाय संपुष्पफलसंयुतम् जातु भ्यामवनीं गत्वा सूर्यागार्घ्यं निवेदयेत् वेदगर्भनमस्तु भ्यं देवगर्भनमोस्तुते अ-
व्यक्तमूर्तये तु भ्यं अर्घ्यं गृह्णन्मोस्तुते ब्रह्ममूर्तिधरायैव चतुर्वक्त्रसनातन सृष्टिस्थिति विनाशाय गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते का-
लात्मा सर्वभूतात्मा वेदात्मा सर्वतोमुखः जन्ममृत्युजराशोकसंसारभयनाशनः विष्णुरूपधरो देवः पीतवस्त्रश्चतुर्भुजः
प्रभवः सर्वलोका नामर्घ्यं गृह्णन्मोस्तुते दारिद्र्यव्यसनध्वंसी श्रीमान्पातु दिवाकरः स्वर्णरत्नाटिको भातुः स्वर्णरिता दिवा-
मणिः हरिदश्वाशक्तमालिंश्च अर्घ्यं गृह्णन्मोस्तुते चतुर्भिर्भुजैः सम्यगष्टाभिः परिणीयते सामर्थ्यं निस्तुतो यज्ञे अर्घ्यं गृह्णन्
मोस्तुते अर्घ्यं गंधं च पुष्पं च तथा धूपं प्रदीपकं नैवेद्यं च यथाशक्त्या प्रार्थयेत्सूर्यदेवतां अग्निमीळेन मस्तुभ्यं नमस्ते जातवेद-
से इषे त्वेव नमस्तुभ्यं अग्ने चैव नमो नमः आत्मरूपि नमस्तुभ्यं विश्वमूर्ते नमो नमः त्वंधाता त्वंच वै विष्णुस्त्वं ब्रह्मा त्वं हुताश-
नः मुक्तिकामो ह मिच्छामि प्रार्थयामि सूरेश्वर विश्वतश्चक्षरारव्यातः विश्वतश्चरणे नमः विश्वात्मा सर्वतो देवः

ब-रा-
३

प्रार्थयामिस्वरेभ्यः इमंमंत्रंमुच्चार्यनमस्तुर्वीतभास्वरं संवर्चसेतिपाणिभ्यां तोयेनविमृजेन्मुखं हंसः शक्तिपदित्यर्चासूर्यस्यै-
वावलोकनं उदुत्यचित्रमित्येतत्सूक्तं देवाग्रतो जपेत् पद्मकेसरकोणेषु फलकं चैव कारयेत् फलैः पुष्पैरक्षताभिर्भक्ष्यैर्नानाविधैर-
पि शय्यांतत्र च देवस्य शरीरे देशे प्रकल्पयेत् षट् धान्यं षड्सं चैव रोष्यं चैव महाप्रभुं पुरुषं खड्गहस्तं च कारयेच्चैव बुद्धिमान् वस्त्र-
युग्मेन संछाद्य लवणोपरिविन्यसेत् अनेनैव तु मंत्रेण स्नानमर्घ्यार्चनंततः नमस्तेक्रोधरूपाय खड्गहस्तजिघांसवे जिघांसं-
तं च तं दृष्ट्वा दुद्रुवुः सर्वदेवताः त्वया व्याप्तं मेरुपृष्ठं चंडभास्वरं प्रभ अतस्त्वां पूजयिष्यामि अर्घ्यं गृह्णामोस्तु ते क्षपयित्वा तु-
तारात्रिं गीतवादित्रनिस्वनैः ततस्त्वभ्युदिते सूर्ये होमं कुर्यात्स्वशक्तितः पूजयेत्तत्र शक्त्या च देवांश्च विधिवद्गुरुं होमोर्कस्य समि-
द्धिश्च घृतमिश्रैस्तिष्ठैस्तथा सिद्धान् च चरुद्रव्यं घृतं च जुहुयाद्विजः आकृष्यो नेति मंत्रेण शतमष्टोत्तरं क्रमात् होमो व्याहृतिभि-
र्वाद्यस्तिष्ठत्तदनंतरं कपिलां पूजयेद्देवीं सवत्सां पापनाशिनीं वस्त्रयुक्तां सघटां च स्वर्णशृंगविभूषितां ताम्रपृष्ठीरौप्यरुरीं-
कां स्यदोहनकांचितां मंत्रेणानेन तां दद्याद्वा ह्युपायेति शक्तितः कपिले सर्वभूतानां पूजनीयासि रोहिणी सर्वतीर्थमयी यस्माद-
तः शान्तिप्रयच्छ मे आचार्यस्य ततो भक्त्या सर्वपाणो विनिक्षिपेत् गोभूहिरण्यवासांसि व्रीहयोलवणंतिलाः एतत्सर्वं प्रदत्वा
च कपिलां प्रार्थयेत्ततः कपिले पुण्यकर्मसिनिः पापेषु पुण्यकर्मणि मामुद्धारय पापात्तु ददतो त्वक्षयं कुरु दिविवादित्रशब्दैश्च
सेव्यते कपिला सदा तथा विद्याधरा सिद्धा भूतनागगणागृहाः कपिलारोमसरख्यातास्तत्तदेवाः प्रतिष्ठिताः पुष्पदंष्ट्रं प्रभुं च

ष-
६

३

तिनित्यमाकाशसंस्थिताः ब्रह्मणोत्पादितां देवीं अग्निकुंडात्सुप्रभा नमस्ते कपिले पुण्ये सर्वदेवनमस्तु ते जयनित्यं महासत्त्वे सर्वतीर्थी-
दिमंगले दातारं स्वजनोपेतं ब्रह्मलोकं नयाश्रमां ततः प्रदक्षिणां कृत्वा नत्वा ब्राह्मणपुंगवान् आशीर्वादान् च देयुस्ते पुत्रपौत्रधनागमान्
आरोग्यं रूपसौभाग्यं सर्वदुःखविवर्जितः अन्ते गोलोकमासाद्य चिरायुः सुखभागं भवेत् यदा स्वर्गात्पचरति राजा भवति धार्मिकः सप्त
द्वापवतीं भुङ्क्ते सदारज्यमकटकं अहो व्रतमिदं पुण्यं सर्वदुःखविनाशनं अतः परं प्रवक्ष्यामि दानस्य फलमुत्तमं कपिलाख्यायदा षष्ठी-
जायते भुवि मानद व्रतं सर्वव्रतश्रेष्ठमिदमग्रं महाफलं उद्धारिष्यति दातारं नूनमक्षय्यमव्ययं एवं देवगणाः सर्वभूतसंघामहर्षयः
आकाशस्थाः प्रवक्ष्यन्ति पुण्येस्मिन्दिवसागमे पात्रभूताय कृषये श्रोत्रियाय कुटुंबिने एवं यः कपिलां दद्याद्विधिदृष्टेन कर्मणा स या-
ति परमं स्थानं यावन्न च्यवते पुनः उद्यापनविधिं ब्रूहि भक्ताय ममतत्ततः कृत्वा उवाच पूर्वस्मिन्दिवसे कुर्यादेकभक्तं समाहितः शक्तौ
देशे समालिख्य सर्वतो भद्रमंडलं स्थापयेद्व्रणं कुंभं च दनौदकपूरितं संवेष्ट्य वस्त्रयुग्मेन कंठदेशे सुशोभनं पंचरत्नसमायुक्तं दूर्वापुष्पा-
क्षतान्वितं रक्तवस्त्रयुगलं नत्वा पात्रेण संयुतं रथं रोक्मपलस्यैव चतु र्भुजैर्विचित्रितः सौवर्णोपलसंयुक्तां मूर्तिसूर्यस्य कारयेत्
कुंभस्योपरि संस्थाप्य गंधपुष्पैस्तथार्चयेत् आदित्यं पूजयेद्देवं नाम भिस्त्वेर्यथोदितैः आदित्यं भास्वरं भानुरविं सूर्यं दिवाकरं प्रभाकर-
नमस्तुभ्यं संसाराणां समुद्धर भक्तिमुक्तिप्रदो यस्मान्न स्माच्छांतिप्रयच्छ मे नमोनमस्तेवरदं कृकसामयजुषां पते नमोस्तु विश्वरूपाय
विश्वधात्रे नमोस्तु ते एवं संपूज्य विधिवद्देवदेवं दिवाकरं पूजयेत् कपिलां धेनुं वस्त्रमात्यानुलेपनैः दानमंत्रैः दिव्यमूर्तिर्जगच्चक्ष-

ब्र. रा.
४

हृदिशास्त्रादिवाकरः कपिलासहितो देवो मम सुक्तिं प्रयच्छतु यस्मात्त्वं कपिले पुण्ये सर्वलोकस्य पावनी प्रवृत्ता सहस्रैर्येण मम सुक्ति
प्रदाभव इति हेमाद्रौ स्कांदे कपिलाषष्ठीव्रतोद्यापनं संपूर्णं अथ कार्तिके स्कंद षष्ठीव्रतं हेमाद्रौ भविष्ये श्रीकृष्ण उवाच
षष्ठ्यां फलाशनो राजन् विशेषात् कार्तिके चृप राज्यं युतो विशेषेण स्वराज्यं लभते चिरात् षष्ठीतिथिर्महाराज सर्वदा सर्वकामदा
उपोष्यासा प्रयत्नेन सर्वकालं जयार्थिना कार्तिके यस्य दयिता एष षष्ठीमहातिथिः देवसेनाधिपत्यं हि प्रातमस्यां महात्मना अ
स्यां हि श्रीसमायुक्तो यस्मात्कंदो भवत्पुरा तस्मात्षष्ठ्यां न भुंजीत प्राशुयाद्गार्गवी सदा दत्वा च्यं कार्तिके याय स्थित्वा वैदक्षिणा
मुखः दध्नाक्षतोदकैः पुष्पैर्मंत्रेणानेन स्रज्जत सप्तर्षिदारजस्कंदसेनाधिप महाबल रुद्रो माग्निज षड्भुक् गंगागर्भनमोस्तुते
पीयतां देवसेनानीः संपादयतु हृद्गतं दत्वा विप्राय चामान्नं चान्यदपि वर्तते पश्चाद्भुक्ते त्वसौ रात्र्यां भूमिं कृत्वा तु भाजनं एवं ष
ष्ठिव्रतस्थस्य उक्तं स्कंदे नयत्कलं तन्निबोध महा राज प्रोच्यमानं मया खिलं षष्ठ्यां फलाशनो यस्तु नक्ताहारो भविष्यति शकृ
यामय कृष्णाय ब्रह्मचारी समाहितः तस्य सिद्धिर्धृतिं पुष्टिं राज्यमायुर्निरामय इह लोके परत्रापि दद्यात्कंदो न संशयः अशक्त
श्वोपवासे वै तेन नक्तं समाचरेत् तैलं षष्ठ्यां न भुंजीत न दिवा कुरु नंदन यस्तु षष्ठ्यां नरो नक्तं कुर्याद्रत सत्तम सर्वपापैर्विनिर्मुक्तो
गांगेयस्य प्रसादतः स्वर्गे च नियतं वा सो लभते नात्र संशयः इह चागत्य कालांते यथोक्तं फलभाग भवेत् देवानामपि वंद्यो सौराज्यरा
जो भविष्यति इति स्कंद षष्ठीव्रतं भविष्योक्तं संपूर्णं अथ मार्गशीर्ष शक्रे भाद्रपदे वा च पाषष्ठीव्रतं हेमाद्रौ स्कांदे स्कंद उवाच

४

प्राप्तं राज्यं च राजानं धर्मपुत्रं युधिष्ठिरं कदाचिदाययौ दुष्टं दुर्वासा मुनिसत्तमः तं पप्रच्छ महातेजा धर्मसूनुः कृतांजलिः राज्य
लाभः कथं जातो मम विप्रतपोनिधे तद्व्रतं श्रोतुमिच्छामि कुरु च मुनिसत्तम दुर्वासा उवाच शृणु राजन् महाभाग व्रतानां सुतमं व्रतं
अस्तीह यच्चीर्णमात्रं सर्वकामांस्तु पूरयेत् सर्वपापक्षयं कुर्यादस्वर्गं व्रतान्यपि षष्ठीभाद्रपदशकृत्वा वैधृत्या च समन्विता विशा
रवाभौ मयोगेन सा चंपा इति विश्रुता देवास्तरमनुष्याणां दुर्लभा षष्ठिहायनेः कृते चैतायां पंचाशद्वायनी द्वापरं पुनः चत्वारिंशत्क
लौत्रिंशद्वायनी दुर्लभा ततः आदौ कृतयुगे पूर्व्याचीर्णा विश्वकर्मणा तत्फलाद्दिश्वकर्तृत्वं प्राजापत्यमवाप्नुवान् पृथुना कार्तवीर्येण
भुवि नारायणेन च ईश्वरेण मया सार्धं इतरैरतरलिप्सया यश्चैतद्दिधिवत्कुर्यात्सोत्यंतं फलमश्नुते युधिष्ठिर उवाच तद्दिधिं श्रो
तुमिच्छामि विस्तराद्ब्रूतं सुने केमंत्राः केचनियमाः सापि किंलक्षणा भवेत् दुर्वासा उवाच हि देवत्यर्क्षभौमेन वैधृतेन समन्विता
भाद्रे सा सिसिते षष्ठीसा चंपेति निगद्यते पंचम्यां नियमं कुर्यादेकमुक्तं समाचरेत् चंपा षष्ठीव्रतं कुर्याद्यथोक्तं वचनादुरोः ततः प्र
भाते विमले दंतधावनपूर्वकं कृत्वा स्नानं शक्नुत्वा संकल्प्य च यथाविधि निराहारो ह्यदेवेश लज्जस्तत्परायणः पूजयिष्याम्य
हं भक्त्या शरणं भवभास्कर संकल्पमंत्रः ततः स्नानं प्रकुर्वीत नद्यादौ विमले जले सुदमालभ्य मंत्रैश्च तिलैः शकृंश्च मंत्रवित् सा
वित्रं परमं त्वं हि परं धाम जले मम तत्तेजसा परिभ्रष्टं पापं यातु सहस्रधा प्रार्थना आद्यस्त्वमसि देवेश ज्योतिषां पतिरेव च पापं
नाशय मे देव वाङ्मनः कर्मभिः कृतं स्नानमंत्रः ततः संतर्पयेद्देवान् षष्ठीन्यितृगणानपि ततश्चैत्यं गृहं मौनीपाखंडाला पवर्जितः

ब-रा.

५

स्थापयेद्व्रणकुंभं पंचरत्नसमन्वितं कुंकुमेन लिखेत्सद्वादशारसं कर्णिकं तस्योपरि-
न्यसेत्सूर्यसौवर्णसरथारुणं शक्त्या वा वित्तसारेण वित्तशक्त्यविवर्जितः तमर्चयेद्गंधपुष्पैर्विधिमंत्रपुरःसरं पंचासृतेन रूप-
नं कुर्यादिकं स्य संयुतः ततस्तु गंधतोयेन परां पूजां समाभ्यर्चयेत् गंधैर्नानाविधैर्दिव्यैः कर्पूरागरुकुंकुमैः फलैर्नानाविधैर्दिव्यैः कुसुमै-
श्च सुगंधिभिः मंडपं कारयेत्तत्र पुष्पमालाविभूषितं यथाशोभं प्रकुर्वीत अधश्चोपरि सर्वतः ततः संपूजयेद्देवं भास्करं कमलाप-
रि मध्ये दलेषु पूर्वादितपनाय सुपूजयेत् आदित्याय० भास्कराय० भानवे० अर्यम्णे० विश्वचक्राय० अंशुमतेन० सहस्रांशवेन०
रवगाय० सुराद्याय० सूर्याय० द्वादशात्मने० प्रभाकराय० १२ जन्मानंतरसहस्रेषु दुष्कृतं यन्मया कृतं तत्सर्वं नारायणात्तुल्य-
त्वं सादृवाकर ततो रथपूजा ततः संपूजयेद्देवं मन्त्रुतं तद्व्येस्थितं अष्टाक्षरेण मंत्रेण गंधपुष्पादिभिः क्रमात् मंत्रः ॐ
घृणिः सूर्य आदित्यः इति मंत्रः कालात्मा सर्वभूतात्मा वेदात्मा विश्वतोमुखः जन्ममृत्युजरारोगसंसारभयनाशन उदये अ-
र्घ्यमंत्रः ततः संपूजयेत्कुंभां सवत्सांगां पयस्विनीं सवस्त्रघंताभरणां कांस्यपात्रे च दोहिनीं ब्रह्मणोत्सादिते देवि सर्वपापवि-
नाशिनि संसारार्णवमग्नमांगोमातस्मात्तुमर्हसि स्वरूपा बहुरूपाश्च मातरो लोकमातरः गावो मासु पसर्पे तु सरितः सागरं य-
था यालक्ष्मीः सर्वदेवानां याचदेवेषु संस्थिता धेनु रूपेण सा देवी मम पापं व्यपोह तु तिलहोमततः कुर्यात्सावित्र्याष्टोत्तरं शतं न
तस्तां कल्पयेद्ध्येनुं सद्यो मे प्रीयतामिति आचार्याय ततो दद्यादादित्यं सरथारुणं सकुंभरक्तवस्त्रैश्च सर्वोपस्करसंयुतं मनोभिल

ब.

६

५

षितावाप्तिकरो तु मम भास्करः दानमंत्रः गृह्णामि भास्कररवे भवंतो विश्वतोमुखं मनोभिलषितावाप्तिमुभयोः कर्तुमर्हसि प्रतिग्रहण-
मंत्रः सर्वतीर्थमयी धेनुं सर्वयज्ञमयीं शक्तां सर्वदानमयीं देवीं ब्राह्मणाय ददाम्यहम् गोदानम् गृह्णामि स्वरभी देवी सर्वयज्ञमयीं श-
क्तां उभौ पुनीहि वरदे उभयोस्तारकाभव ततस्तु भोजयेद्दिप्रान्हादौ वस्त्रशक्तिः दद्याच्च दक्षिणां तैभ्यः प्रणिपत्य विसर्जयेत् अवैकल्यं
वेत्तस्य शान्तिमायुर्हि ज्योत्तम अभिनंद्य तमाशीर्भिस्ते सर्वे अभिनंदिताः ततस्तु स्वयमश्रीयाद्भिजानामवशिष्टं सहपुत्रैः कलत्रैश्च अ-
न्यैर्बहुजनैर्दत्तः एवं यः कुरुते राजन्सौत्यंतपुण्यमश्नुते प्रभूणां च विधिः प्रोक्तः सर्वेषां हृदि गोचरः सर्वैश्च न दूतकार्यं स्वशक्त्या दुः-
स्वभीरुभिः प्रभुः प्रथमकल्पस्य योऽनुकल्पेन वर्तते विफलं तत्तु तस्य स्यादनुशस्त्रतु कल्पिकः अथ निर्धनस्य विधिः पंचम्यां नियमं कुर्या-
दाचार्यवचनाद्वती पस्यां स्नानं प्रकुर्वीत संतर्प्य पितृदेवताः अग्नयेत्यस्वरूपं हौनीं सूर्यमनसि चिंतयेत् स्थापयेद्व्रणकुंभं मृत्पात्रं च त-
थोपरि तस्योपरि न्यसेत्सूर्यं पल्लवेन विनिर्मितं सौवर्णं भक्तिसंयुक्तं रथं सारथिना युतं तमर्चयेज्जगन्नाथं गृहीत्वा ज्ञां गुरोः स्व-
यं षडक्षरेण मंत्रेण गंधपुष्पाक्षतादिभिः ॐ नमः सूर्याय इति मंत्रः संपूज्य विधिवद्देवं फलपुष्पादिकं च यत् सूर्यं निवेदयेत्सर्वसूर्यो-
मे प्रीयतामिति ततः प्रभाते विमले गत्वा गुरुगृहं प्रति सर्वोपस्करणैः सूर्यमाचार्याय निवेदयेत् धान्यं पुष्पं फलं वस्त्रं रत्नं धेनूनादिकं च य-
त् गवां चोदिसहस्रं तु कुरुक्षेत्रे कर्मवीणि चंगादानस्य राजेन्द्रकलानां हतिषोडशीं सर्वतीर्थमदानानि तथा न्यायपिषोडशं चंपया तुलिता पा-
थं चंपकात्तिरिच्यते इति श्रीस्कंदपुराणे चंपापर्वी चतुर्थोऽध्यायः अथ मार्गशीर्षशुक्लपक्षे पौर्णमासी चतुर्थी वैष्णवि संयु-

ब्र-रा-
६

ता रविवारेण संयुक्तासाचंपा इति कीर्तिता इति महाविष्णुसंहितायां मार्गशीर्षे मले पक्षे षष्ठां चारे शतमालिनः शततारागते चंद्रोत्ति-
गंस्यादृष्टिगोचरं इति इयं योगविशेषेण पूर्वायोगाभावे पराग्राह्या इति च पाषष्ठी अथ सप्तमीव्रतानि तत्र वैशाखशुक्लसप्त-
म्यांगंगोत्पत्तिः तत्र पूजा चैत्ताष्टि वीचंद्रोदये ब्राह्मे वैशाखशुक्लसप्तम्यां जङ्गनाजान्दवीस्वयं क्रोधात्पीत्वा पुनस्त्यक्ता कर्णरं-
धात्तु दक्षिणात् तां तत्र पुजयेद्देवीं गंगामग्नमेवलां इति हरिचंशे पुण्यकव्रतांते अद्भुतस्तानमभिधाय गंगाया व्रतकथामहा-
यशस्वरी उक्ता प्रत्युषे च सदा स्नानं कार्यं मंदाकिनीजले अन्यत्र वा जले स्नानं शुकूपक्षे हरिप्रिये एतद्गंगाव्रतं नाम सर्वकामप्रदं श-
भं सप्तसप्तचसप्तम्यकुलानि हरिवल्लभे स्त्रीतारयति धर्मज्ञे गंगाव्रतकचारिणी देयः कुंभः सहस्रं तु गंगाया व्रतकेशभे तारणं सि-
द्धिदं चैव तद्भूतं सर्वकामिकं वैशाखशुक्लपक्षे तु सप्तम्यां पूजयेद्धारिं गंगायां विधिवत्स्नात्वा भोजयेद्ब्राह्मणान्दश पूजयेत्क्षत्रवस्त्रैश्च
पुष्पस्वकचंदनैः शभैः पूजकः सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः इयं च शिष्टाचारात् मध्याह्नव्यापिनी ग्राह्या दिनद्वयेन व्याप्तौ एक-
देशव्याप्तौ वा पूर्वायुग्मवाक्यात् इति गंगासप्तमीव्रतं अथ शुकूदिश्रावणकृष्णसप्तम्यां शीतलाव्रतं तच्च मध्याह्नव्यापिन्यां कार्यं
तच्च माधवीये हारीतः पूजाव्रतेषु सर्वेषु मध्याह्नव्यापिनीतिथिरिति अथ व्रतविधिः मासपक्षाद्यल्लिख्य मम इह जन्मनिजन्मांत-
रे च अवैधव्यप्राप्तये अरुदितमर्तुसंयोगपुत्रपौत्रादि धनधान्यप्राप्तये शीतलाव्रतं करिष्ये तथा च यथा मीलितोपचारैः शीतलां पूज-
यिष्ये तत्र अष्टदलपीठे अन्नं कलशं संस्थाप्य तदुपरि सौवर्णं शीतलां पूजयेत् अथ ध्यानं स्कांदे वंदे हं शीतलां देवीं रासभस्थां दिगं-

प-
६

६

चरां मार्जनीकलशोपेतां शूर्पलंकृतमस्तकां कुंभे संस्थापयेद्देवीं पूजयेन्नाममंत्रतः शीतले दहमे पापं पुत्रसौख्यफलप्रदे धनधान्यप्र-
दे देवि पूजां गृह्णामोस्तुते इति ध्यानं आवाहनं आसनं पाद्यं विधाय शीतलाकारि अवैधव्यस्तप्रदे श्रावणस्य सिते पक्षे अर्घ्यं
गृह्णामोस्तुते अर्घ्यं नाममंत्रेण पूजनीया आचमनं स्नानं वस्त्रं उपवस्त्रं विलेपनं अलंकारं पुष्पाणि धूपं दीपं शीतले दक्षिण-
कान्दध्यादनयुतं शुभं नैवेद्यं गृह्यतां देवि घृतमिधुं च संदरि गोरीणां भोजयेत्सप्तपूजनीयाः प्रयत्नतः नैवेद्यं करोद्दत्तं फ-
लं तांबूलं दक्षिणां नीराजनं पुष्पांजलिं प्रदक्षिणां नमस्कारं व्रतसूर्यफलवाप्तये ब्राह्मणाय वायनं तत्र मंत्रः दध्यन्नद-
क्षिणायुक्तं वाणकं फलसंयुतं शीतले प्रीतये तु भ्यं ब्राह्मणाय ददाम्यहम् इति पूजनं अथ कथा हेमाद्रौ भविष्ये कृष्ण-
उवाच प्रसिद्धं श्रूयतां रम्यं नगरं हस्तनापुरं इन्द्राक्षश्च राजा भूत्वा पतिर्लोकपालकः धर्मशीलाभिधाचासीत्तस्य भार्या य-
शस्विनी क्रियाकांडेरता सा धीदानशीलाभियंवदा बभूव प्रथमः पुत्रो महाधर्मेति नामतः नंदते पितृवात्सल्यात्काले न्यस्मि
चततो जनतु द्वितीया च तथा पुत्री तस्य जाता गुणोत्तमा पुत्री लक्षणसंपन्ना शतभकारीति नामतः वदधे सा पितुर्गृहे सर्वगु-
णसंदरी भान्ना रूपेण सा बाला सर्वासां च गुणाधिका सामुद्रिकगुणोपेता पद्महस्ताभियंवदा कौंडिण्यनगरे राजा सुमित्रो ना-
म नामतः तत्पुत्रो गुणवान्नाम शतभकार्याः पतिर्बभौ वरोदेहेन मानेन लक्ष्मीवान् रूपवान् गुणैः गुणवान् शतभकारिण्याः प्रा-
णिजग्राहधर्मवित् गृहीत्वा पारिवर्हाणि गतो सौनगरं प्रति पुनः समागतो राजा गुणवान् हस्तनापुरं आजगाम परिजनैस्तत्पु-

चानयनोत्सुकः प्रणम्यचपितुः पादौत्वरितं चारुहासिनी आज्ञादेहिमहाराजश्वशरस्यगृहं प्रति हृदयं चपितुर्जात्वा मा-
तुस्त्वशभकारिणि रथमारुह्य हेस्वामिन् यास्यामि स्तपुरं प्रति ततः पिता तु तस्याथ दंपत्योः शुभहेतवे पुत्रित्वं स स्थिराभू-
त्वा वारैकं चक्षुमस्वमे शीतलासप्तमीनामव्रतं चरुशभप्रदं कन्योवाच तात तत्र रिज्ञातं यदुक्तं पद्मयोनिना पतिव्रतासमो
धर्मो नास्तीह भवनत्रये ततस्तां कारयामास शीतलाव्रतमुत्तमम् सौभाग्यारोग्यजनकं अवैधव्यकरणं पुत्री च प्रेषया-
मास ब्राह्मणो वेदपारगः व्रतोपकरणं सर्वगृह्यपूजां सरोवरे मार्गे पद्मानि संगृह्य व्रतोपकरणं शभा शीतला पूजने हे-
तोर्गत्वा साध्वी सरोवरं तत्राहृतया मोहात्तडागं विधिसाधनं बभ्रामसावने शून्यं स्मरन्ती शीतलाव्रतं अतिश्रान्ता ययौ मो-
हात्स्मरन्ती शीतला बहु ददर्श सा ततो नारी दृष्ट्वा रूपगुणान्वितां विप्रस्तुस्वपितो मार्गे दृष्टिहीनो मृतस्तदा शुभकार्यस्ततो वा-
क्यं दृष्ट्वा ऊचे यशस्विनी भविष्यति चिरं जीवी भर्ता ते राजकन्यके आगच्छ पूजनार्थाय दर्शयामि सरोवरं तथा सहगता सा
ध्वी तडागं विधिपूर्वकं पूजयामास शर्वाणीं तोषयामास शीतलां पूजयित्वा च तां देवीं स्वपथं गंतुमुद्यता शीतला यावरं गृ-
ह्य सहसख्या च प्रस्थिता ततो सा दृशेरण्ये ब्राह्मणं दृष्ट्वा सर्पकं भार्या तु तस्य निकटे ब्राह्मणस्य महात्मनः ब्राह्मणो निद्रया
स्ततः पूर्वकर्म प्रभावतः दृष्ट्वा मुजंगरूपेण कालरूपेण वैहतः विषैर्हतं पतिं दृष्ट्वा रुरोद ब्राह्मणी बहु राजपुत्री लब्धवरा-
शीतलायाः पतिव्रता वरसंगृह्य शालायां रुरोद करुणं बहु तयोस्तरुणदंपत्यो र्योग्यसौभाग्यदर्शनात् रुदन्ती करुणं

बालाशोचयामास तवरं यावन्न परलोकस्थं जनं संगत्य तत्कृते तावदनेन सह सा अनुगच्छामि बहिना तिष्ठति क्षणं स-
धुगमिष्यामि हि पावकं अर्जयिष्ये दिवं दिव्यं अक्षय्यं भवनांतरे राजपुत्री वचः श्रुत्वा ब्राह्मण्याः करुणान्विता सस्मार शी-
तलां दिवीमहावैधव्यभंजनां आगच्छ शीतला तत्र वरं दातुं शक्तिस्मिता शीतला उवाच वरं वरय वत्से त्वं किंदुःखं चारुहासि-
नि शीतलाव्रतजं पुण्यं देहित्वं ब्राह्मणी शभां तेन पुण्यप्रभावेन भर्ता स्यानिर्विषो भवेत् इति देव्या वचः श्रुत्वा अदद ब्राह्म-
णी ततः बुबोधाशक्ततो विमशिरं स्तुतो यथा पुनः शीतला याव्रते बुद्धिं ब्राह्मण्याश्चाभवत्तदा अकरोत्सापितपूजां भक्ति-
भावपुरःसरा तत्रांतरे राजपुत्र्या पतिरागाहनांतिकं सोपि दृष्टो यत्सर्पेण गच्छत्यग्रे ददर्श ह विललाप ततः साध्वी सख्या सह-
वनांतरे शीतला उवाच वत्से किमिदमित्युक्तं स्मरसी वरवर्णिनि शीतलाव्रतचारिण्यावैधव्यं नैव जाये स्वयमुत्थाय क-
ल्याणिपतिं सप्तगृहे यथा बोधयाशक्तपतिं भीरुव्रतवैधव्यनाशनं इत्युक्ता बोधयामास भर्तारं सा पतिव्रता भर्तापि सुदितो
दृष्ट्वा स्वां प्रियां प्रीतिकर्मणि दृष्ट्वा तु महदाश्चर्यं तद्गामस्थायिने जनाः सर्वे ते विस्मयं जग्मुर्ब्राह्मणी पतिरक्षणात् ब्राह्मणी ह-
र्षितां दृष्ट्वा प्रणिपत्य पतिव्रता देहिमातर्नमस्तेस्तु अवैधव्यं वियोगता अन्यापि शीतला यास्तु व्रतनारी करिष्यति अवैधव्यम-
दारिद्र्यमवियोगस्वभर्तुतः तथेत्यंतर्दधे देवी शीतला कामरूपिणी शीतला यावरं लब्ध्वा जगामात्सीयवेश्मनि पद्मानि वा-
सप्रभविश्ववंद्यसमर्हणासाधितविश्वमंगला प्रसादमासाद्य च शीतला यानित्योत्सवापार्वतिवद्भूव इति भविष्ये शीतलाव्र

तंसंपूर्णं अथभाद्रशुक्लसप्तम्यामुक्ताभरणव्रतं हेमाद्रौ भविष्ये सामध्याह्न्यापिनीयात्वा तद्ध्याप्तावध्याप्तौ परा मम इह ज-
न्मनि अरवंडसंततिपुत्रपौत्रवृद्धये मुक्ताभरणव्रते उमामहेश्वरपूजनं करिष्ये अथ पूजा देवदेवमहेशानपरमात्मन् जगद्गुरो
प्रतिपादितया सोमपूजया पूजयाम्यहं आवाहनं अनेकरत्नखचितं सौवर्णमणिसंयुतं सुक्ताचिंतमहादेवगृहाणास-
नमुत्तमं आसनं पाद्यगृहाण देवेश सर्वविद्यापरायण ध्यानगम्यसतांशो सर्वेश्वर नमोस्तुते पाद्यं इदमर्घ्यमनर्घ्य-
त्वममराधीश शंकर किंकरीभूतया सोममया दत्तं गृहाण भोः अर्घ्यं गंगादिसर्वतीर्थेभ्यः समानीतं सुशीतलं जल-
माचमनीयार्थं गृहाण उमया सह आचमनीयं मध्याह्न्यशर्करामिश्रमधुना परिकल्पितं शंकरप्रीतये तुभ्यं मधुपर्कं निवेदितः मधुपर्कं पयोद-
धिद्युतं चैव शर्करामधुसंयुतं पंचामृतेन स्नपनं प्रीयतां परमेश्वर पंचामृतस्नानं गंगाचयमुनाचैव गोदावरिसरस्वती नर्मदा सिंधुका-
वेरी स्नानार्थं प्रतिगृह्यतां शृङ्गोदकस्नान स्नानादूर्ध्वं महादेव प्रीत्या पापप्रणाशन वस्त्रशुभ्रममया देवगृह्यतां कांतया-
सह वस्त्रं उपवीतं सोत्तरीयं नानाभूषणभूषितं गृहाण सोमविमलं मया दत्तं भिदं शभं उपवीतं मलयाचलसंभूतं घन-
सारं सुगंधियुक्तं चंदनं पंचवदनगृहाण वनितासह चंदनं जातीचंपकपुन्नागबकुलैः पारिजातकैः शतपत्रैश्च कल्हा-
रैश्च येह मुमापतिं पुष्पाणि त्रैलोक्यपावनं तेद्य परमात्मन् जगद्गुरो चंदनागरुकर्पूरंधूपं दास्यामि शंकर धूपं शभ-
वर्तियुतं सर्पिलोडितं वह्निनायुतं दीपमेकमनेकार्कं प्रतिमंकलयत्विमं दीपं पयसा पूषकसरंदुग्धान्नसगुडोदनं दिव्यान्नं

षड्रसौपेतं सुधारससमन्वितं समर्पयामि देवेश किंकरीशंकराय ते नैवेद्यं पुनराचमनं शृङ्गुरुसोमांबुना मुना सुरवशदिकरं पू-
गं कृपया त्वं गृहाण भोः आचमनीयं कस्तूरिकासमायुक्तं मलयाचलसंभवं गृहाण चंदनं सोमकरो हर्तन शंकर करो हर्तनं ना-
रिकेरफलं जंबूफलं नारिंगमुत्तमं कूष्माण्डं पुरतोभक्त्या कल्पितं प्रतिगृह्यतां फलं पूगीफलमिति तांबूलं हिरण्यगर्भेति दक्षिणा
नीराजनं पुष्पांजलिं प्रदक्षिणां नमस्कारं महादेव महाराज प्रीत्या पापप्रणाशन अस्माकं कुर्वतां पूजां भवता साधुयोजितं
ज्ञानतो ज्ञानतो वापि भवतो विहिता च या संपूर्णा सा तु विश्वेश विमला त्वत्प्रसादतः इति प्रार्थना देवदेव जगन्नाथ सर्वसौभाग्य-
दायक गृहीयां दोरकरूपं पुत्रपौत्रप्रवर्धनं दोरकग्रहणं सप्तसामोपगीतं तांधारया भिजगद्गुरो सूत्रग्रंथि स्थितं नित्यं धारया-
भिस्थिरो भव इति दोरकबंधनं हरपापानि सर्वाणि तुष्टिं कुरु दयानिधे प्रसन्नः सन्तु माकांत दीर्घायुः पुत्रदोभव इति जीर्णदोर-
कोत्तारणं अथ वायनं मंडकान्सफलांस्तुक्तां सघृतान् दक्षिणायुतान् एकादशशतं कृत्वा ब्राह्मणाय कुटुंबिने वेदशास्त्रप्रवी-
णाय दद्यात् सोमस्य तुष्टये शंकरः प्रतिगृह्णाति शंकरो वै ददाति च शंकरस्तारको भाभ्यां शंकराय नमो नमः इति वायनं एवं चापू-
जनं कुर्यात् सोमस्य सारवदस्य च सर्वांका मानवाप्नोति पुत्रपौत्रैश्च मोदते प्रार्थना इति पूजा अथ कथा श्रीकृष्ण उवाच मु-
नीन्द्रो मशो नाम मथुरायांगतः पुरा सोर्वितो वसुदेवेन देवक्या च युधिष्ठिर उपविष्टः कथाः पुण्याः कथयित्वा मनोरमाः ततः
कथयितुं भूयः कथामेतां प्रचक्रमे कंसेन ते हताः पुत्राः जाता जाताः पुनः पुनः मृतवत्सा देवकित्वं पुत्रदुरवेन दुःखिताः यथा चंद्र-

ब.रा.
९

सुरवीदीनाबभूवनहुषप्रिया पश्चाच्चीर्णव्रताचेववभूवुतत्रवत्सकाः त्वमपिदेवकीनाथमविष्यसिनसंशयः लोमशउवाच अयो-
ध्यायांपुराराजानहुषेनामविश्रुतः तस्यस्त्रीरूपसंपन्नादेवीचंद्रसुरवीप्रिया तथातस्यैव नगरेविष्णुगुप्तोभवद्विजः आसीद्गुणव-
तीतस्यपत्नीभद्रसुरवीतथा तयोरासीदतिप्रीतिः स्पृहणीयापरस्परं अथतेदेअपिसरव्योस्तानार्थशरयूजले प्राप्तेप्राप्ताश्चत-
त्रैवबहोवैनगरांगनाः तास्तात्वामंडलंचक्रुस्तन्मध्येव्यक्तरूपिणं लेपयित्वाशिवंशांतंउमयासहशंकरं गंधपुष्पाक्षतैर्भक्त्या-
पूजयित्वायथाविधि प्रणम्यगंतुकामास्ताःपप्रच्छुस्तावुमेस्त्रियौ तारुचुः अस्माभिः शंकरोदेवोपार्वत्यासहपूजितः बध्वा-
सूत्रमयंतंतुंशिवस्यात्मानिवेदितः धारणीयमिदतावद्यावत्प्राणविधारणं तासांतद्वचनंश्रुत्वासरव्योतेचापिदेवकिं कृत्वाच-
समयंतत्रबध्वादोभ्यांस्तदोरकं ततस्ताश्चगृहंजमुःस्वसरवीभिःसमावृताः कालेनमहतातस्यास्तद्वृत्तंविस्मृतंशतं चंद्रसुरव्याः
प्रमत्तायाविस्मृतःसतुदोरकः भद्रसुरव्यास्तथाभदेविस्मृतंसर्वमेवतत् मृताकैश्चिदहोरात्रैःसाबभूवपूर्वगमी भद्रारव्याकुक्कु-
टीजाताव्रतभंगाच्छुभानने संप्रयभूयःसमयंप्राक्व्रतंचक्रतुःसदा कालेनपंचतांप्राप्ते सरवीभावात्सहेवते अदेवमातृकेदेशे
जातेगोकुलसंज्ञके भद्रारव्याब्राह्मणीजातायासीच्चंद्रसुरवीपुरा नास्माभद्रसुरवीयासाभूषणानामसाभवत् अग्निमीळस्यसाद-
त्तापित्रातस्यपुरोधसः अतीवबलुभाचासीद्भूषणाभूषणप्रिया भूषिताभूषणवरैरूपेणालंकृतास्वयं तस्याबभूवुरद्यौचपुत्राःस-
र्वगुणान्विताः मातृवद्रूपसंपन्नाःपितृवद्धर्मशालिनः सरव्योतेतेनतद्वचजातेजातिस्मरेकिल पुनर्निरंतराप्रीतिस्तयोरासीद्यथा

स
७

९

पुरा कालेबहुतिथेजाते जाता संत्यक्तयौवना मध्येवयसिराजीसापुत्रमेकमजीजनत् ईश्वरीरोगिणंमूकंप्रज्ञाहीनंचविस्वरम्
तादृशोपिमहाभागेमृतोसौनववार्षिकः ततस्ताभूषणाद्रष्टुमीश्वरींपुत्रदुरितां सरवीभावादतिस्नेहात्पुत्रैःस्वैःपरिवारिता
अमुक्ताभरणाभद्रास्वरूपेणैवभूषिता साहिभद्राद्विजस्याभूद्रार्याभूषणनामिका पुराहितस्याःकालेनकुक्कुटीबहुपुत्रिणी
तादृक्षातादृशीभव्यांप्रजज्वालेश्वरीरुषा ततोर्गृहंप्रेषयित्वाब्राह्मणींतीव्रमत्सरां चिंतयामाससाशीघ्रंतस्याःपुत्रवधंप्रति
निश्चित्यचेतसाचूराधातयामासतत्कृताच्च हताहताश्चतेपुत्राःपुनर्जिवंत्यनामयाः तदद्भुतरंदृष्ट्वासरवीमाहूयभूषणां
उपविश्यासनेश्रेष्ठेबहुमानपुरःसरं अष्टच्छद्विस्मयाविष्टाराजीसानृपवल्लभा ब्रूहितथ्यंमहाभागेकित्वयासकृतंकृतं दा-
नंव्रतंतपोवापिशश्रूषणमुपोषणं येनतेनिहताःपुत्राःपुनर्जीवंत्यनामयाः तथाहिबहुपुत्राचजीवद्वत्साशतभानना अ-
मुक्ताभरणानित्यंभर्तुंश्चेतस्यवस्थिता अतीवशोभसेभदेविद्युदेवयथांबरे भूषणोवाच शृणुदेविप्रवक्ष्यामिजन्मांतरवि-
चेष्टितं किंतद्विस्मृतंसर्वंअयोध्यायांकृतंहियत् आवाभ्यांव्रतवैकल्यंप्रमत्ताभ्यांव्रतानने येनत्वंपूर्वगीजाताजाताहं
कुक्कुटीतथा तथापित्रतवैकल्यंत्वयाचापल्यतःकृतं मयातुसर्वभावेनचेतसाध्यायशंकरं तिर्यग्योन्यनुसारेणमनोवृत्त्या
द्यनुष्ठितं एतद्विकारणंभदेनान्यत्किंचित्करोम्यहं लोमशउवाच इत्याकर्ण्यवचस्मृत्वापूर्वजन्मविचेष्टितं ईश्वरीचतया
सार्धंपुनःसम्यक्चकारह व्रतस्यास्यप्रभावेणपुत्रपौत्रादिसंभवं शुक्लाचसौख्यमतुलंमृताशिवपुरंगता तस्मात्वमपिक-

ल्याणिब्रतमेतत्समाचर आरब्धेस्मिन्ब्रतेदिव्येजीवसुत्राभविष्यसि देवस्युवाच ब्रह्मन्नाख्याहिमेसम्यक्ब्रतमेतत्सरव
प्रदं संतानवृद्धिकरणंशिवलोकस्थितिप्रदं लोमशाउवाच भद्रेभाद्रपदेमासिसप्तम्यांसलिलाशये स्नात्वाशिवमंडलके
लेखयित्वासहांबिकं तत्रसंपूज्यसमयंकुर्याद्ब्रह्माकरेशुणं यावज्जीवंमयात्मातुशिवस्यविनिवेदितः इत्येवंसमयंकृत्वा
ततःप्रभृतिदोरकं सौवर्णंराजतंवापिसूत्रंवाधारयेत्करे मंडकान्वेष्टितान्दद्यान्मासेपक्षेयवाब्दके स्वयंतांश्चैवभुंजीतब्रत
भंगभयाच्छुभे प्रतिमासंतुसप्तम्यांशकूपक्षेविशेषतः कुर्यादेवंब्रतंभद्रेवर्षातेपितुदेवकी कारितासुद्रिकाशैवीहैमीरू-
प्यास्वशक्तितः ताम्रपात्रोपरिस्थाप्यब्राह्मणायनिवेदयेत् आचार्यायविशेषेणसर्वर्णस्यांगुलीयकं पुष्पंकुसुमसंयुक्तं-
तांबूलांजनसूत्रकैः सहार्थेत्तीया एवंतत्कारयित्वातुब्रतंसंततिवर्धनं सर्वपापविनिर्मुक्तंभुक्त्वासौख्यमनामयं संतानंव
र्धयित्वाचशिवलोकेमहीयते एतत्तेसर्वमारव्यानमारव्यातंब्रतमुत्तमं कुरुदेवकियत्नेनजीवसुत्राभविष्यसि कृष्णउवा-
च इत्युक्त्वातुमुनिश्चेष्टस्तत्रैवांतरधीयत चकारसर्वयत्नेनतदुक्तंतेनधीमता ब्रतस्यास्यप्रभावेणदेवकीमामजीजनत
तस्मात्सार्थनरैः कार्येस्त्रीभिः कार्येविशेषतः ब्रतंपापप्रशमनंसरवसंततिवर्धनं एवंयःशृणुयाद्रक्त्यायश्चैतत्प्रतिपा
दयेत् ब्रतमारव्यानसहितंसोपिपापैःप्रमुच्यते आरव्यानकंब्रतमिदंस्तसौख्यकामायास्त्रीकरिष्यतिशिवहृदयेनिधा
य दुःखंविहायबहुशोगतकल्मषौघासास्त्रीव्रताद्रवतिशोभनजीववत्सा इतिहेमाद्रौभविष्येमुक्ताभरणसप्तमीव्र

तंसंपूर्णे अथआश्विनशुक्लसप्तम्यांसरस्वतीपूजा उदयव्यापिनीग्राह्या युगाद्यावर्षवृद्धिश्चसप्तमीपार्वतीप्रिया रवेरु-
दयमीक्षतेलतासुतिथियुग्मके प्रतापमार्तंडेभविष्योक्तेः वर्षवृद्धिर्जन्मतिथिः तत्रैवमूलनक्षत्रेपुस्तकस्थापनमुक्तं रुद्र-
यामले मूलकक्षेसुधाधीशपूजनीयासरस्वती पूजयेत्सत्यहंयावत्श्रवणांतेविसर्जयेत् नाध्यापयेन्नचलिखेन्नाधीयी
तकदाचन पुस्तकेस्थापितेदेवीविद्याकामोद्दिजोत्तमः अहंभद्राचभद्राहंनावयोरंतरंक्वचित् सर्वसिद्धिंप्रदास्यामिभद्रा-
यांत्यर्चितात्यहम् आश्विनस्यसितेपक्षेमेधानामसरस्वती मूलेनावाहयेद्देवीश्रवणेनविसर्जयेत् इतिसरस्वतीपू-
जनं अथरथसप्तमीव्रतं अस्यांस्नानविधिः तच्चअरुणोदयव्यापिन्यांकार्यं तदुक्तंमदनरत्नेस्मृतिसंग्रहे सूर्यग्रह
णतुल्यासाशकूमाघस्यसप्तमी अरुणोदयवेलायांस्नानंतत्रमहाफलं माघेमासिसितेपक्षेसप्तमीकोटिपुण्यदा कु-
र्यात्स्नानार्घ्यदानाभ्यामायुरारोग्यसंपदः दिनद्वयेअरुणोदयव्यापित्वेपूर्वैव सौवर्णंराजतेताम्रेभक्त्यालांबुमयेतथा
तैलेनवर्तिर्दातव्यामहापात्रेतुरंजिता समाहितमनाभूत्वादीपंशिरसिधारयेत् भास्करंहृदयेध्यात्वाइमंमंत्रमुदीरयेत्
नमस्तेरुद्ररूपायरसानांपतयेनमः अरुणारुणनमस्तेस्तुहरिदश्वनमोस्तुते जलोपरिदीपांस्तीर्त्वासंतर्प्यपितृदेवता-
लोलार्करथसप्तम्यांस्नात्वागंगादिसंगमे सप्तजन्मकृतैःपापैर्मुक्तिर्भवतितत्क्षणात् इतिगर्गः षष्ठीसप्तमियोगेवारथा
रूढांशमालिनः योगोयंपद्मकोनामसहस्रार्कग्रहैःसमः एतच्चस्नानतिथ्यादिस्मरणानंतरंशिष्टाचारात् सप्तार्कप

ब्र-रा-
११

र्णानिसप्तबदरीपत्राणिशिरसिनिधाय तत्रमंत्रः यद्यज्जन्मरुतंपापंमयासप्तसजन्मसु तन्मेरोगंचशोकंचमाकरीहंतुसप्त
मी स्नानानंतरमर्घ्यचदातव्यंमंत्रपूर्वकं सप्तसप्तावहप्रीतसप्तलोकप्रदीपन सप्तम्यासहितोदेवगृहाणार्घ्यंदिवाकर अ
र्घ्यं जननीसर्वभूतानांसप्तमीसप्तसप्तमिके सप्तव्याहृतिकेदेविनमस्तेसूर्यमंडले प्रार्थना इतिस्नानविधिः अनेनैवतु
मंत्रेणपूजयेच्चदिवाकरं कृत्वाषोडशधाराजन्सप्ताश्वरथमंडले अथकथा शुधिष्टिरउवाच कथंसाक्रियतेकृष्णमनु-
व्यैरथसप्तमि चक्रवर्तिफलदायाहिरव्यातात्वयामम कृष्णउवाच आसीत्कांबोजविषयेयशोवर्मानराधिपः दृष्ट्वैव
यसितस्यासीत्सर्वव्याधियुतःसुतः तत्कर्मपापंसोष्टच्छिनीतंहिजपुंगवं सप्ताहराजन्वैश्योयंकृपणःपूर्वजन्मनि
ददर्शिरथसप्तम्याःक्रियमाणंव्रतंचपु व्रतदर्शनमाहात्म्यादुत्पन्नोजठरेतव अदातविभवेयस्मात्तस्मात्सव्याधितोभवत्
ततःसराजापप्रच्छकिमेतस्यविधीयतां यस्यसंदर्शनात्प्राप्तोभोमीस्थानमनुत्तमं तदेवक्रियतांराजन्रथसप्तमिसंज्ञि
तं व्रतंपापहरंचेनचक्रवर्तित्वमाप्यते राजोवाच ब्रूहिप्रव्रतंकृत्स्नंसविधानंसमंत्रकं रोगिणांचदरिद्राणांसर्वसंपत्त्यदा
यकं हिजउवाच शकूपक्षेतुमाघस्यषष्ठ्यामामंत्रयेद्ब्रूही स्नानंशकृत्तिलैःकार्यंनद्यादौविमलेजले वापीकूपतडागेषु
विधिवद्गुणधर्मतः देवादीन्पूजयित्वातुगत्वासूर्यालयततः सूर्यसम्यक्नमस्कृत्यपुष्पधूपाक्षतैश्कर्मैः आगत्यभवनंप
श्चात्पंचयज्ञांश्चनिर्वपेत् संभोज्यातिथिभृत्यांश्चबालकानांश्रितान्स्वयं विद्यमानेदिनेश्रीयात्वाग्यतस्तैलवर्जितं रात्रौ

स-
७

११

विप्रांसमाहूयसर्वज्ञानेदपारगात् संपूज्यनियमंकुर्यात्सूर्यमाधायचेतसि सप्तम्यांतुनिराहारोमुक्ताभोगविवर्जितः
भोक्ष्येष्टम्यांजगन्नाथनिर्विघ्नतत्रमेकुरु इत्युच्चार्यचपश्चेष्टतोयंतोयेषुनिक्षिपेत् ततोविसृज्यतंविप्रंस्वपेद्रुमौजितेद्विष-
ततःप्रातःसमुत्थायकृत्वाशौचंशचिर्नरः कारयित्वाथंदिव्यांकिकिणीजालमालिनं सर्वोपस्करसंयुक्तरत्नैःसर्वांगवि-
त्रितं कांचनंराजतंवायहयसारथिसंयुतं ततोमध्याह्नसमयेकृतस्नानादिकोव्रती अतिर्यग्वीक्षमाणस्तुपारवंडाला-
पवर्जितः सौरसूक्तंजपेत्प्राज्ञ आगच्छतस्मालयं निवृत्तनित्यकार्यस्तुकृत्वाब्राह्मणवाचनं वस्त्रमंडपिकामध्येस्था-
पयेत्तंत्रथोत्तमं कुंकुमेनस्रगंधेनचर्वयित्वासमंततः मालाभिःपुष्पदीपैश्चसमंतात्सरिवेष्टयेत् धूपेनागरुमिश्रेणधूप-
यित्वाततोपरि रथस्थंपूजयेद्भानुंसर्वसंपूर्णलक्षणं विज्ञानुसारंहैमंचवित्तशाठ्यविवर्जितः शाठ्याद्वृजतिवैकल्यं
वैकल्याद्विफलंभवेत् ततोदेवंसमभ्यर्च्यसरथंसहसारथिं पुष्पैर्धूपैस्तथागंधैर्वस्त्रालंकारभूषणैः फलैर्नानाविधैर्भक्ष्यैः
नैवेद्यैर्घृतपाचितैः पूजयेद्वास्करंभक्त्यामंत्रैरेभिस्त्रिभिःक्रमात् भानोदिवाकरादित्यमार्तंडजगतांपते अपानिधेजग-
द्रक्षभूतभावनभास्कर प्रणतार्तिहरांचित्यविश्वचिंतामणेविभो विष्णोहंसादिभूतेशादिमध्यांतभास्कर भक्तिहीनं
क्रियाहीनंमंत्रहीनंजगत्पते प्रसादात्तवसंपूर्णमर्वचनंयदिहास्तुमे एवंसंपूज्यदेवेशंप्रार्थयेत्समनोगतं ददातिपार्थि-
तोभानुर्भक्त्यासंतोषितो नरैः वित्तहीनोपिविधिनासर्वमेतत्प्रकल्पयेत् रथंससारथिसांश्चवर्णकैर्भिन्नलेखितं सौव

ब-रा
१२

पंचतथाभानुं यथाशक्त्या विनिर्मितं प्रागुक्तेन विधानेन पूजयित्वा सुविस्तरं जागरंकारयेद्वात्रौ गीतवादित्रनिस्वनैः
प्रेक्षणीयैर्विचित्रैश्च पुण्याख्यानकथादिभिः रथयात्रां प्रपश्येत्तन्नामोरायतनं श्रिया अनिमोलितनेत्रस्तु नयेत्तारज
नीबुधः प्रभाते विमले स्नात्वा कृतकृत्यस्ततो हि जान् तर्पयेद्दिविधैरत्नैर्दानैर्वा सोविभूषणैः अश्वमेधेन तुल्यं तदिदं
ब्रह्मविदो विदुः अतो देयानि दानानि यथाशक्त्या विचक्षणैः रथस्तु गुरवे देयं यथोपस्करसंयुतः सरक्तवस्त्रयुगुलोर
क्तधेनुसमन्वितः एवं चीर्णव्रतोरान्नं किन्नाभोति जगन्त्रये तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कुरुत्वं रथसप्तमीं येनारोग्यो भवेत्पुत्र
स्त्वदीयानृपसत्तम व्रतस्यास्य प्रभावेण प्रसादाद्वा स्करस्य च भविष्यति महातेजामहाबलपराक्रमः भोगान् सुविपु-
लात्प्राजन् भुङ्क्ते राज्ञ्यमकंदकं दत्त्वा सौरथसप्तम्यां जायते मानवोत्तमः लभते पुत्रपौत्रांश्च सूर्यलोकं संपश्यति तत्र
स्थित्वा कल्पमेकं चक्रवर्त्तयति विष्यति कृष्ण उवाच इति सर्वं समाख्याय तपोयुक्तो हि ज्ञानमः यथागतं जगामा सौ नृ-
पः सर्वचकार ह यथादिष्टं हि जेद्रेण तत्तत्सर्वं बभूव ह एवं स चक्रवर्त्तित्वं प्राप्तवान् नृप नंदनः श्रूयते यस्तु मां धाता पु-
राणेषु परतपः य इदं शृणुयाद्भक्त्या श्रावयेच्च यथाविधि तस्यैव तुष्यते भानुर्यच्छत्येवापि संपदः एवं विधेरथ वरं रथ-
वाजियुक्तं हैमं च हैमशतदीधितिना समेत दद्याच्च माघसितसप्तमिवासरे यो सो सर्वचक्रगतिरेव महीमुनक्ति इति रथ-
सप्तमि वक्रथा समाप्ता अथ अत्रैव अचलासप्तमीव्रतं युधिष्ठिर उवाच कथं स्त्रियः सरूपास्युः स भगवन् प्रजास्तथा

स-
७

१२

पुण्यं महत्तन्मन्त्रं सर्वमेतत्फलं यतः अल्पायासेन कृमहर्धेन पुण्यमवाप्यते कथयस्व प्रसादेन येन श्रेयो भविष्यति श्री
कृष्ण उवाच श्रूयतां भरत श्रेष्ठ रहस्यं मुनिभाषितं यन्मया कस्यचिन्नोक्तं अचलासप्तमीव्रतं वैश्याचेंदुमतीनामरूपौ दा-
र्भगुणान्विता आसीत् कुरुकुलश्रेष्ठसगरस्य विलासिनी सावसिष्ठाश्रमं पुण्यं जगाम गजगामिनी वसिष्ठं शृणु मासीनं प्रण-
म्या नतकंधरा कृतांजलिपुराभूत्वा प्राहेदं जगतोहितं मयानदत्तं न हनं नोपवासकृतव्रतं भक्त्या संपूजितः शंसुः स्वामिन्
शार्ङ्गधरो न च सांप्रतंतप्यमानाया व्रतं किंचिद्दत्तमे येन दुःस्वानुपापौघादुद्धरा मिमवाणवात् एतत्तस्याः सुबहुव श्रुत्वा
निकरुणं वचः कारुण्यात्कथयामास वसिष्ठो मुनिपुंगवः माघस्यासितसप्तम्यां सर्वकामफलप्रदं रूपसौभाग्यजननं स्नानं कुरु
वरानने कृत्वा षष्ठ्यामेकभक्तं सप्तम्यानिश्चलं जलं रात्र्यंते चालयेथास्तं दत्त्वा शिरसि दीपकं माघस्य सितसप्तम्यां अचलं
चालितं च यत् जलमलानां सर्वेषां स्नानं प्रक्षालनं ततः वसिष्ठवचनं श्रुत्वा तस्मिन् न हनिभारत चकारेंदुमती स्नानं दानं सम्य-
ग्वथाविधि स्नानस्यास्य प्रभावेन भुक्त्वा भोगान्यथेप्सितान् इंद्रलोके पारो मध्ये नायकत्वमवाप सा अचलासप्तमी स्नानं क-
थितं ते विशांपते सर्वपापप्रशमनं करवसो भाग्यवर्धनं युधिष्ठिर उवाच सप्तमी स्नानमाहात्म्यं श्रुतं निरवशेषतः सां-
प्रतं श्रोतुमिच्छामि विधिं मंत्रं समन्वितं श्रीकृष्ण उवाच एकभक्तेन संतिष्ठेत् षष्ठ्यां संपूज्य भास्करम् सप्तम्यां तु व्रती प्रा-
तः स्रगंभीरं जलाशयं सरित्सरस्तडागं वा देवरातमथापि वा करवावगाहं सत्वेष्टं दुष्टसत्त्वैर्दूषितं व्यालांषु पक्षिभिश्चैव ज-

लगेर्मत्स्यकछपैः नकेन चाल्यते यावन्तावत्स्नानं समाचरेत् सोवर्णे राजते पात्रे भक्त्या लाबुमयेथवा तैलस्य चर्तितं द्यामिहा
रजतरंजिता महारजतं कुसुमं समाहितमना भूत्वा दत्वा शिरसि दीपकं भास्करं हृदये ध्यात्वा इमं मंत्रमुदीरयेत् नमस्त
रुद्ररूपाय रसानां पतये नमः वरुणाय नमस्ते स्म हरि वासनमोस्तु जलोपरि हरे दीपं स्तात्वा संतर्प्य देवताः चंदनेन लिरवेत्सदा
अष्टपत्रं सकर्णिकं मध्ये शिवं सपत्नीकं प्रणवेन च संयुतं शान्तेदले रविः पूज्यो भानुश्चैवानले तथा याम्येविवस्वान्निर्भृत्ये
भास्करं पूजयेत्ततः पश्चिमे सविता पूज्यः पूज्योर्कश्चानिलेदले सौम्ये सहस्रकिरणः शैवे सर्वोत्तमो नृप पूज्याः प्रणवपूर्वास्तु
नमस्कारो तयो जिताः पुष्पैः सुगंधधूपैश्च पृथक्त्वेन युधिष्ठिर विसर्ज्य वस्त्रं संवीतं स्वस्थानं गम्यतामिति विसर्जिते सहस्रां
शौ समागम्य स्वमालयं ताम्रपात्रे यथाशक्त्या मृन्मये वाथ भक्तिमान् स्थापयेत्तिलपिष्टं च सद्युतं सगुडं तथा कांचनं तालकं क
लाञ्जलास्तिलपिष्टं संस्थाप्य रक्तवस्त्रेण पुष्पैर्धूपैरथार्चयेत् ततस्तंचालयेद्दिग्प्रेर्दधानं त्रेण तालकं आदित्यस्य प्रसा
देन प्रातः स्नानफलेन च दुष्टदोर्भाग्यदुःखघ्नं मया दत्तं तु तालकं तालकं तालपत्रं पूजयित्वा पदेष्वारं विप्रानन्यांश्च पूजयेत्
ततो दिनं समग्रं च सनरो ध्यानतत्परः भास्करस्य कथां शृण्वन् ननयाश्चापि संहिताः पारवंडादिभिः शलाप दर्शनस्पर्शना
दिकं वर्जयेत्सपथे स्नात्वा स्नानं पुनर्नैः सह एतत्ते कथितं पार्थरूपं सो भाग्यकारकं अचला सप्तमी स्नानं सर्वकामफलप्रदं
इति पठति समग्रं यः शृणोति प्रसंगात्कलिकलुषविनाशं सप्तमी स्नानमेतत् मतिमपि जनानां यो ददाति प्रयत्नात्सरसदनगतो

सौख्ये च ते चाप्सरोभिः इति अचला सप्तमी व्रतकथा समाप्ता अथ अस्यामेव पुत्रसप्तमी व्रतम् मदनरत्ने आदि
त्यपुराणे आदित्य उवाच माघमासे तु शक्रायां सप्तम्यां समुपोषितः यः पूजयेत्तमां सत्तया तस्याहं पुत्रतां व्र
जे एवं चोभयसप्तम्यां मासि मासि करोत्तम यस्तु मां पूजयेद्भक्त्या स्तमेकमेकमादरात् स्तमेकः संवत्सरः
प्रयच्छामि सुतं तस्य आत्मनो ह्यंगसंभवं वित्तं यशस्तथा पुत्रमरिगं परमं सदा माघमासे तु यो विप्रः शक्रपक्षे जितेन्द्रियः
पारवंडान्यतितानं त्याज्यं विजितेन्द्रियः उपोष्य विधिवत्सप्तम्यां श्वेतमाल्यविलेपनैः पूजयित्वा तु मां सत्तया निशि भूमे स्वपेदु
धः प्रातरुत्थाय सप्तम्यां कृत्वा स्नानादिकाः क्रियाः पूजयित्वा तु मां ब्रह्मन् वीरहोमं समाचरेत् वीरहोमं नाम अग्निहोत्रहोमः
ग्रीणयित्वा हरिं सत्तया हविषा पद्मलोचनं हरिः आदित्यः दध्योदनेन पयसा पायसेन द्विजांस्तथा तस्यैव कृष्णपक्षस्य पञ्चा
सम्यगुपोषितः तस्यैवेति माघमासस्य रक्तोत्पलैः सुगंधाद्यैश्च पुष्पैश्च पूजयेत् एवं यः पूजयेद्भक्त्या नरो मां विधिवत्सदा उभ
योरपि देवेन्द्रस्य पुत्रं लभते वरं इति पुत्रसप्तमी व्रतं संपूर्णम् ७ ७ ७

श्रीगणेशायनमः अथाष्टमीव्रतानिलिख्यं चैत्रशुक्लाष्टम्यां भवत्युत्पत्तिः तत्र शुभवाक्यासराग्राह्या अथ भ-
 वानीयात्रोक्ताकाशीखंडे भवानीयस्तपश्येत शुक्लाष्टम्यां मधोनरः न जातु शोकं लभते सदानंदमयो भवेत् अशोककलि-
 काश्वाष्टौ ये पिबन्ति पुनर्वसौ चैत्रमासि सिताष्टम्यां न तेशोकमवाप्नुयुः त्वामशोकहराभीष्टं मधुमाससमुद्रं पिबामिशो-
 कसंतप्तो मामशोकं सदा बुरु पुनर्वसुधोपेता चैत्रमासि सिताष्टमी प्रातस्तविधिवत् स्नात्वा बाजपेयफलं लभेत् चैत्रे
 मासि च संध्यायां प्रसूते च जनार्दने बुधाष्टमी न कर्तव्या हंति पुण्यं पुराकृतं तच्च बुधवारयुक्तायां शुक्लाष्टम्यां बुधाष्टमीव्रतं
 शुकूपक्षेष्टमी चैव शुकूपक्षे चतुर्दशी पूर्वविद्वानकर्तव्या कर्तव्या परसंयुता दिनद्वये तद्याप्ता वयसां सौवापूर्वा सुहर्तमात्र
 सत्तेपि परा अथ व्रतविधिः मासपक्षाद्युल्लिख्य मम इह जन्म निजन्मांतरे वा बाल्याद्यारभ्य कर्मणामनसा वा चाजान-
 ता जानता वा परस्वाद्यपि हतिदोषपरिहारार्थं पुत्रपौत्रादिसकल मनोरथसिद्धिप्राप्त्यर्थं श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं बुधाष्टमीव्र-
 तमहं करिष्ये बुधं षोडशोपचारैः कलशोपरि पूजयेत् चतुर्बाहुं ग्रहपतिं संप्रसन्नमुखं बुधं ध्यायेद्दंशं स्वचक्रासिपाश-
 हस्तमिलाप्रियं ध्यानं पीतमाल्यांबरधरकर्णिकारसमद्युते गृहाण पूजां भगवन् समागत्य ग्रहेश्वर आवाहनं उदुध्यस्व इति
 ऋचं पठेत् मध्ये बुधं आवाधे देवतां विष्णुमिदं विष्णुरिति मंत्रेण प्रत्यधिदेवतां नारायणं सहस्रशीर्षं तिसृक्तेना वासु इलापते
 नमस्तेस्तु निशेशप्रियसूनुवे हेमसिंहासनं देवगृहाण प्रीतये मम आसनं शीतलोदकमानीतं सपुष्पसरिदुद्रवं पादंगु

ब्र. रा.
१

हाणदेवेशममाद्यपरितुष्टये पाद्यंसमं तारासुतनमस्तेस्तु सततं भगवत्प्रिय गृहाणार्घ्यं ग्रहपतेनानाफलसमन्वितं
अर्घ्यं स्रगंधद्रव्यसंयुतैः शङ्खैः स्वादुसरिज्जलैः आचम्यतां निशानाथनंदनप्रीतये सम आचमनं स पयोदधिघृतैश्चैव
मधुशर्करासंयुतैः पंचामृतैस्तथा देवस्नानं तस्वीकुरु प्रभो पंचामृतं वासितं गंधकर्पूरेर्निर्मलं जलमुत्तमम् स्नानाय ते
मया भक्त्या दीयते व्रतसिद्धये अतो देवादिकैः षड्विः स्नापनीयस्ततो बुधः पौरुषेण च सूक्तेन उद्बुध्यस्वैत्यैकया स्नानं
पीतवस्त्रद्वयं देवराजवंशकरप्रभो उर्वशीनाथ जनकगृहाण प्रीतये सदा वस्त्रं यज्ञोपवीतकं सूत्रं त्रिगुणं त्रिदशप्रिय
मम पापविनाशार्थं गृहाण प्रीतये बुध उपवीतं हरिचंदनकस्तूरीकर्पूरादिसमन्वितं गंधं भगवते तुभ्यमिलानाथ नमो
स्तुते गंधंसं अक्षतांश्च अक्षतां माल्यादीनि स पुष्पं अथांगपूजा बुधाय नमः पादोपू सोमपुत्रा जा
नुनीपूजयामि तारकाय क टी राजपुत्राय उदरं पू इलाप्रिया हृदयं कुमाराय वक्षस्थलं पुरुषं कपित्रेन बाहू
पूज सोमकृता स्कंधोपू पीतवर्णाय नमः सुरवं ज्ञानाय नेत्रेपू बुधाय नमः मूर्धनं पू सोमसूतवे सर्वांगं वनस्पति
र धूपं आज्यं चेति दीपं नैवेद्यं गृहं नैवेद्यं पूगीफलमिति तांबूलं इदं फलमिति फलं हिरण्यगर्भेति दक्षिं नीराज
नदीपं उद्बुध्यस्वैति पुष्पांजलिं उर्वश्याश्च पतिर्यस्तु यः पुरुष वसः पिता ग्रह मध्ये स्वरूपो यो बुधो नः संप्रसीदतु विशेषा
र्घ्यं यानिकानि चेति प्रदक्षिणाम् नमस्कारं आवाहनं न जाना प्रार्थना संतुष्टो वाचनादस्मादिलानाथो ग्रहेश्वरः सतां

अ.
८

१

बृहस्पतिर्बुधं वाचनं प्रतिगृह्यतां वाचनं इति पूजनं अथ कथा श्रीकृष्ण उवाच बुधाष्टमीव्रतं भूपवक्ष्यामि शृणु पांडव
येन चीर्णनरकं नरः पश्यति न क्वचित् युधिष्ठिर उवाच बुधाष्टमीव्रतं किंतु कस्मात्सा पाप्माश्च सुचति तत्सर्वं वद निश्चित्य म
म देव दयानिधे श्रीकृष्ण उवाच पुरा कृतयुगस्यादौ इलोराजा बभूव ह बहुभृत्यस्तु हन्त्रिर्मन्त्रिभिः परिवारितः जगा
महिमवत्पार्श्वं महादेवेन शापितं योस्यां प्रविशते भूमौ स स्त्री भवति निश्चितं सराजामृगया सक्तः प्रविष्टस्तदुमावनं ए
काकी हयमारुहः क्षणात्स्त्रीत्वं जगाम ह सा बभ्रामवने शूल्ये पीनोन्नतपयोधरा काहं कस्य कुतः प्राप्तानसा बुध्यत किंच न
तां ददर्श बुधस्तन्वीरूपौदार्यगुणान्विताम् अष्टम्यां बुधवारि च तस्यास्तुष्टो बुधग्रहः ददौ गृहाश्रमं रम्यं आत्मीयं रूपतोषितः
पुत्रमुत्पादयामास यो सौरव्यातः पुरुषाः चंद्रवंशकरो राजा आद्यः सर्वमहीभृतां ततः प्रभृतिपूज्येयं साष्टमी बुधसंयुता स
र्वपापप्रशमनी सर्वोपद्रवनाशिनी अथान्यदपि ते वच्मि धर्मराज कथानकं कृष्ण उवाच आसीद्राजा विदेहायां नि
मिर्नामसवैरिभिः संग्रामे निहतो राजा तस्य भार्यातिनिर्धना उर्मिलानामवभ्राममहीबालकसंयुता अवति नगरं प्राप्य
ब्राह्मणस्य निकेतने चकारोदरपूर्त्यर्थं नित्यं कंडनपेषणं हत्वा सा सप्तगोधूमाम्ददौ बालकयोस्तदा कारुण्यात्पुत्रवत्सल्या
स्तु धासं पीड्यमानयोः कालेन बहुनासा ध्वीपंचलमगमत्तदा पुत्रस्तस्याविदेहायां गत्वा स्वपितुराश्रमे उपविष्टः सत्ययोगा
दुमुजे गमनाकुलां अन्विष्य धर्मराजेन साकन्यानिमिवंशजा शामलानामचावंगीसर्वलक्षणसंयुता गांधर्वेणोपयिता च नी

तास्वनगरं प्रति तामुवाच वरारोहं धर्मराजः स्वकां प्रियाम् वहस्वसर्वव्यापारं श्यामलेखं गृहे मम कुरुष्व सर्वभृत्यानां दानशि-
क्षां यथोचितां किलेते प्रवराः सप्तकीलकैरतिचंचिताः कदाचिदपिनो ह्यास्वयं वैदेहि नंदिनि एवमस्त्विति वै प्रोक्तानि
अकर्मचकार ह ततो भक्त्या बुधस्याग्रे बांधवैः प्रीतिपूर्वकं तावदेव हि भोक्तव्यं यावत्साकथ्यते कथा कदाचिद्वा कुली भूत्वा धर्म-
राजविदेहजा उद्घाटयित्वा प्रवरं ददर्श जननीं स्वकाम् पंचमानां च रुदतीं भीषणैर्यमकिंकरैः लीलया क्षिप्यते बध्वा तप्त-
तैले पुसा पुनः तथैव तलकां बध्वा पीडिता सामनस्विनी द्वितीये नरके तद्दत्तं ददर्श स्वमातरं यंत्रे निष्पीड्यमाना सा शिलायां
लोष्टकेन च तृतीये प्रवरे तद्दत्तामेव च ददर्श सा करिष्णिपीड्यमाना सा घंटा युक्तैश्च कल्पितैः श्वभिश्चतुर्थे प्रवरे भीषणैर्दारु-
णाननैः अपमद्यभक्षणार्थे चक्रंदती तां पुनः पुनः पंचमे प्रवरे भूमौ कंठे पादेन ताडितां संदं शैर्धनपातैश्च छिन्नमानां सह-
स्रशः षष्ठे तामिक्षयं च स्थांभस्तके सुद्रां हतां संपीड्यमानां निशंसकभृशं दारुखंडवत् सप्तमे प्रवरे चैव कर्मरूपैः स-
दारुणैः दृष्ट्वा तथा गतां तां तु मातरं दुःखकर्षितां श्यामलाम्लानवदना किंचिन्नोवाच भामिनी किमर्थं म्लानवदनातिष्ठसि
त्वमनिंदिते कारणं तत्र मे ब्रूहि किंचिन्नो ह्वादितास्त्वया एते प्रवरकाः सप्त निषिद्धा ये पुरामया इत्युक्ता श्यामला प्राह भर्ता
रं विनयान्विता किंचु पापं कृतराजन्ममात्रासु दारुणं येनेत्यं विविधैर्धैरैर्बाध्यते बहुशस्त्वया इत्युक्तः प्रियया प्राहतां य-
मः प्रहसन्निव तव मात्रासु तस्मै हादो धूमा चैहताः किल किं न जानासि तद्देयेन पृच्छसि मामिह ब्रह्मसंप्रणयादुक्तं द-

दहत्यासप्तमंकुलं तदेव कर्मरूपेण किशल्यासप्तमंकुलं गोधूमास्त इमे भूत्वा कर्मरूपाः स दारुणाः ये पुरा ब्राह्मणगृहे ह-
तास्ते तत्कृते तया जानाम्येतदहं सर्वं यत्ते मात्रासु तं पुरा श्यामलो वाच तथापि त्वां समासाद्य देवं जामातरं विमु-
मुच्यते तेन पापेन यथा त्वमधुना कुरु तच्छ्रुत्वा चिंतय विषश्चिरंध्यात्वा जगाद तां धर्मराजः कुरुवासीनः प्रियां प्राणहरं श्वरीं
इतस्त्वं सप्तमे तीते जन्मनि ब्राह्मणी शुभा आसीत् तस्मिन् तदा संगतस्त्रीणां पश्युषोषिता बुधाष्टमी तु संपूर्णायोक्तफलदा-
यिनी तस्याः पुण्यं ददस्त्वं यदि सत्यं ममाग्रतः तेन मुच्येत नरकात्ते माता पापसंघकृत् तच्छ्रुत्वा त्वरितं स्नात्वा ददौ पुण्यं
त्रिवाचकं स्वमात्रे श्यामला तु शान्तेन मोक्षं जगाम सा ऊर्मिलारूपं संपन्ना दिव्यदेहा वरांशुका विमानवरमारूढा दिव्यमा-
ल्यांबरावृता भर्तुः समीपे स्वर्गस्था दृश्यते चापि सा जनैः बुधस्य पार्श्वे न भसिनि मिराज समीपगा विस्फुरंती महाराज बुधा-
ष्टम्या प्रभातः युधिष्ठिर उ- यद्येवं प्रवरा कृष्णातिथिर्वै तु बुधाष्टमी तस्या एव विधिं ब्रूहि यदि तु शोसि माधव ॥
श्रीकृष्ण उवाच शृणु पांडव यत्नेन बुधाष्टम्या विधिं श्रुत्वा यदा यदा सिताष्टम्यां बुधवारो भवेद्यदि तदा तदा हि सा-
ग्राह्या एकभक्ताशने नृभिः स्नात्वा नद्यां तु पूर्वाण्हे गृहीत्वा करकं नवं जलपूर्णं लसद्गलैः कृत्वा नद्यैः समन्वितम् पूजयेच्च
गृहं नीत्वा बुधमेवं क्रमेण तु एकमाषकवर्णेन तदधार्धेन वा पुनः कारयेद्बुधरूपं तु स्वशक्त्या वा प्रयत्नतः अंगुष्ठमात्रं पुरु-
षं चतुर्बाहुं सुलक्षणं पद्ममध्ये वृणं कुंभं पूजयेत्सिततंडुलैः हेमपात्रे च संस्थाप्य पीतवस्त्रयुगेन च वस्त्रोपरि स्थितं देवं

व. रा.
३

पीतवस्त्राक्षतादिभिः पंचामृतेन संस्नाप्य तत्तन्मंत्रैः क्रमेण तु नैवेद्यं गुग्गुलुं धूपं दशांगेन सुगंधितम् पायसेर्घृतपूपैश्च मो-
दकाशोकवर्तिकैः फलैश्च विविधैश्चैव शर्कराभिर्गुडैः शर्भैः ततः पुष्पाक्षतैः पीतैर्वक्ष्यमाणैश्च नामभिः नमो बुधाय-
पादौ तु सोमपुत्राय जानुनी तारकाय कटिं चैव राजपुत्राय चोदरं इलाप्रियाय हृदयं कुमारार्येति वक्षसि बाहू पुरुषः पित्रे
अंसौ सोमस्तथा च मुखं तु पीतवर्णाय ज्ञानाय च स्तनद्वयम् मूर्धानं तु बुधायेति एषु स्थानेषु पूजयेत् सौवर्णं राजतं ता-
म्रं पात्रमादाय शोभनं गंधपुष्पाक्षतैः पीतैर्गुडमिश्रांबु पुरितैः जानुभ्यामवनीं गत्वा तेन चार्घ्यं निवेदयेत् उर्वश्याः श्वशरोर्य-
स्तयः पुरुषसः पिता योग्रहाणामधिपतिर्बुधो मः संप्रसीदतु वरांश्च विष्णुना दत्तान्सकलान्नः प्रसीदतु मंत्रेणानेन दत्ता-
र्घ्यं जप्त्वा मंत्रमिदं बुधः प्रथमे मोदकान्दत्वा द्वितीये फेणिकास्तथा तृतीये घृतपूपांश्च चतुर्थे वटकांस्तथा पंचमे मंडकान्द-
द्यास्त्रे सोहालिकास्तथा अशोकवर्तिका चैव सप्तमे मासिकारयेत् अष्टमेशर्कराभिश्चैवांडवैश्च युधिष्ठिर विप्राय वाय-
नं दद्यात् तृतीं भोजनमाचरेत् एवं क्रमेण कर्तव्यं बुधाष्टम्यां युधिष्ठिर बांधवैः सह मित्रैश्च भोक्तव्यं प्रीतिपूर्वकं सौम्यमाख्या-
यनं शृण्वन् नरकेभ्यो विमुच्यते सोमात्प्रजापत्यकर्मशेषस्तत्प्रदंतं प्रजयेत् सकलनीरयुतं च कुंभं पक्वान् पात्रसहितं सहिरण्य-
वस्त्रं पश्यत्यसौ यमपुरीं न कदाचिदेव युधिष्ठिर उवाच उद्यापनविधिं ब्रूहि कृपया मत्तवत्सल कस्मिन्काले च किं द्रव्यं
कथं सफलमागमवेत् श्रीकृष्ण उवाच आदौ मध्ये तथा चांते कुर्यादुद्यापनक्रियां सप्तम्यां प्रयतो भूत्वा कुर्यादंतप्र-

अ.
८

३

धावनं आचम्य कुर्यात्संकल्पं दशविप्रान्निमंत्रयेत् अष्टम्यां प्रातरुत्थाय शक्तिर्भूत्वा व्रती ततः गंगाद्यादि महातीर्थे स्नात्वा नित्यकृत-
क्रियः गृहमध्ये शचो देशे रंगवत्या विराजिते पुण्याहवाचनं कृत्वा कुर्याद्दीक्षाविधानं कं प्राणानायम्य विधिवत् कृत्वा संकल्पनादिकं ति-
थ्याद्युत्तरवनात्तत्र व्रतनाम प्रकीर्तयेत् मया कृतं बुधाष्टम्या व्रतं सांगफलाप्तये उद्यापनं करिष्ये ह भित्त्यस्त कुशोदकं कृत्वा चार्घ्या-
दिवरणं कुर्याद्दस्त्रादिभिः फलैः ब्राह्मणं तृणया तत्र वस्त्रतांबूलभूषणैः ततः पूजादिकं कुर्याद्द्रव्यज्ञपुरःसरं ततस्त्वष्टदलं कुर्यात्
मध्ये कर्णिकया सह पंचवर्णैः समापूर्य सकेसरदलानि च कर्णिकायां न्यसेद्धान्यं पंचप्रस्थप्रमाणतः दलेषु च दलाग्रेषु यथाश-
क्त्या विनिक्षिपेत् तत्रैवं स्थापयेत् कुंभान्मध्ये पूर्वादिदिक्षु च गंगाजलेन संपूज्य वस्त्रादिभिरलंकृतान् पंचतल्पपल्लवोपेतान् न-
वकुंभान्यथाविधि तदुत्तरे ग्रहान्सर्वान्मंडले स्थापयेत्ततः तत्पूर्वे स्थापयेत् कुंभं वारुणं च विशेषतः वस्त्रतल्पपल्लवयुतैः पंच-
रत्नैः सकांचनैः तत्तन्मंत्रैः प्रतिष्ठाप्य पूजयेच्च यथाविधि सप्तजन्मार्जितं चौर्यपातकादिचयत्कृतं तद्दोषपरिहाराय बुधाष्टमीव्रतं
कृतं तस्य सांगफलप्राप्तये पूजां होमं करोम्यहं बुधप्रीत्यै च तत्सर्वमिति संकल्प्य पूजयेत् कर्षमात्रेण राजेंद्रतदधार्धेन वा पुनः
बुधस्य प्रतिमां कुर्यात्स्ववर्णेन विचक्षणः कर्णिकायां मध्यकुंभे ताम्रपात्रे बुधं न्यसेत् पंचामृतेन स्नापनं वस्त्रयुग्मेन वेषयेत्
आत्रेयं पीतवस्त्रं च पीतपुष्पाक्षतादिभिः उपचारैः षोडशभिः पुरुषसूक्तविधानतः तद्दक्षिणे विष्णुमिदं विष्णुरित्यधिदेव-
तं सहस्रशीर्षा पुरुषवामे प्रत्यधिदेवतं दलेषु विन्यसेद्देवान् प्रागारभ्य प्रदक्षिणं रविं चंद्रं कुजगुरु शक्राकीराहुकेतुको

अनंतं वामनं विष्णुं शौरिं सत्यं जनार्दनं हंसं नारायणं चाष्टोदलाग्रेषु च पूजयेत् धूपं दीपैश्च नैवेद्यैः फलैश्च विविधैर्यजेत् बहिरिंद्रा-
दयः पूज्यादशादि कुपालकास्तथा यमं च चित्रं गुप्तं च श्यामलां दक्षिणेन्यसेत् कुंभेषु वंशपात्रेषु अष्टावष्टौ च लडुकान् यज्ञोप-
वीतान् कलशान् दक्षिणासहितान्यजेत् पूजयित्वा ततो होमं शारवोक्तविधिना कुर्यात् मंडलास्यश्चिमेभागे स्थंडिलं च तुर-
सकं कृत्वा तुलेखनादीनि कृत्वा ग्रिंस्थापयेत् कुर्यात् इध्मादर्धैः परित्तीर्य पात्रासादनमाचरेत् पूर्णपात्रनिधानांते ब्रह्मासनम-
तः परं इध्माधानमुखप्रान्ते प्रधानाहुतिहावनं अपामार्गसमिद्धिश्च यवव्रीहितिलैर्घृतेः गोधूमैश्च सितैर्होमं पृथक् पृथक्
तद्वितः उद्ध्वस्वेति मंत्रेण होममष्टोत्तरं शतम् विष्णुमंत्रेण जुहुयात् तथानारायणं हुनेत् अधिप्रत्यधिदेवौ च मंत्राभ्यां जुहु-
यात् तथा ग्रहादिभ्यश्च जुहुयात् प्रायश्चित्तादिकं तथा पूर्णाहुतिं च जुहुयात् कुर्याद्ब्रह्मविसर्जनम् पूर्णपात्रोद्भासनं च बलिदानं
मतः परं वन्द्यादिपूजनं कृत्वा देवतोद्भासनं ततः अभिषिच्यथ तिलकरक्षाबंधनमेव च आचार्यं च सपत्नीकं पूजयित्वा य-
थाविधि प्रतिमावस्त्रकलशान् गोदानं दक्षिणां तथा दत्ताब्रह्मादिविप्रेभ्यः कलशांश्च सदक्षिणान् ब्राह्मणान् भोजयेत् सभ्या-
दाशिषो वाचयेत् तथा इति श्रीभविष्योत्तरपुराणे बुधाष्टमीव्रतोद्घापनसंपूर्णम् अथ शुकुआदिश्रावणकृष्णाष्ट-
म्यां दशाफलव्रतं सानिशीथव्यापिनीग्राह्याने च सराग्राह्या तत्र पूजाविधिः तमद्भुतं बालकमबुजेक्षणं चतुर्भुजं-
शंखगदार्युदायुधं श्रीवत्सलक्ष्मं गलशोभिकोक्तमं पीतांबरं सांद्रपयोदसौ भगं महार्हवैडूर्यकिरीटकुंडलत्विषापरिधत्त

सहस्रकुंतलं उद्दामकाच्यंगदकंकणादिभिर्विराजमानं वरुदेवनंदनं कृष्णाय ध्यानं वासुदेवाय नमः आवाहयामि
शेषशायि० आसनं तीर्थपादाय० पादं० गंगाजनका० अर्घ्यं० यमुनावेगसंहारिणे० आचमनी० नित्यमुक्ताय० पंचासृत-
स्ना० श्रीगोपालाय नमः स्नानं पीतवाससेन० वस्त्रं० यज्ञप्रिया० यज्ञोप० सर्वेश्वराय नमः चंदनं० अधोक्षजा० अक्षतान्
कमलप्रिया० पुष्पाणितुलसी० नामपूजा कृष्णाय नमः विष्णावे नमः हरये नमः शेषशायिने नमः गोविंदाय नमः गरुडध्वजा-
य नमः दामोदराय नमः हृषीकेशाय० पद्मनाभाय० उपेन्द्राय० १० अथ दोरकबंधनं संसारार्णवमग्नानां नराणां पापकर्मणां
दहमोक्षफलावाप्तिकुरुषु पुरुषोत्तम इति दोरकबंधनं पारिजातापहाराय नमः धूपं ज्ञानप्रदीपाय नमः दीपं चक्रिणे न-
मः नैवेद्यं० अघनाशिने० तांबूलं सर्वव्यापिने० दक्षिणां० पद्मनाभा० नीराजनं० अनंता० पुष्पांजलिं० देवदेवनमस्तेस्तु
भक्तप्रियदयानिधे गृहाणार्घ्यमेयादत्तं देवक्या सहितप्रभो विशेषार्घ्यं त्रिलोकनाथो देवेशः सर्वभूतदयानिधिः दानेना-
नेन संप्रीतो भवति हसदामम वायनमंत्रः श्रीकृष्णः प्रतिगृह्णाति श्रीकृष्णो वै ददाति च श्रीकृष्णस्तारको भाभ्यां श्री-
कृष्णाय नमो नमः इति वायनं यस्य स्मृत्येति प्रार्थना अथ कथा सूत उवाच शृणु धर्मसूयः सर्वे नैमिषारण्य-
वासिनः पुराचक्षापरस्यांते कृष्णदेवेन भाषितं तद्भूतं च प्रवक्ष्यामि सांगोपांगं मुनीश्वराः पुरा वै द्वापरस्यांते पांडवाः कोरवास्त-
था धृतराष्ट्रश्च क्रिरे सर्वधनमानेन मोहिताः निर्जिताः पांडवा दुःखात् वनं प्राप्सुर्मुनीश्वराः कुंतीविदुरगेहे तु संस्थिता च महाय

शाः तच्छ्रुत्वा कृष्णदेवोपि कृपया परयायुतः आययौ गरुडा रूढो विदुरस्य गृहं प्रति तदा पश्यन् महाबाहुं कुंती परमहर्षिता
विदुरेणार्चितः कृष्णः कुंती चैवाहमस्मिन् नमामित्वा महं कुंती संश्रुतं च विडम्बनं त्वमुत्रास्मिन् महादुःखात् प्रायः युगं हनन् वनं त-
वापि स्ममहदुःखं सर्वदा तन्ममाप्रियं कुंतुवाच हृषीकेश महाबाहो महादुःखेन कर्षिता कृपया परयादेव रक्षिता वयमी-
दृशाः मम चैव महादुःखं त्वं जानासि च वै प्रभो मसुत्रास्मिन् महादुःखात् प्रायः युगं हनन् वनं कृपया विदुरो मह्यं कौरव्यप्रस्थसं-
मितं ददाति प्रीतिदः कृष्णजीवनाय महामतिः गृहस्य पश्चिमे भागे वसामि च जनार्दन दर्शिता कौरवाणां हि सर्वेषां कुमनि-
स्तथा इति तस्य वचः श्रुत्वा कृष्णः परमधर्मवित् आह चैनां वासुदेवो भक्तप्रियतमस्तदा व्रतं ते कथयिष्यामि येन दुःखा-
त् प्रमुच्यसे पुत्रपौत्रैः परिवृतास्वराज्यं प्राप्य सेचिरात् दशाफलमिति रव्यातं तद्व्रतं कुरु कुरु व्रते कुंत्वाच कंस्थिन् काले तु
कर्तव्यं तद्व्रतं केशव प्रभो वद मां प्रति इत्युक्तो जगाद यादवेश्वरः श्रावणस्यासिते पक्षे अष्टम्यां च निशीथके देवस्यां वासुदेवश्च
प्रादुर्भूतो न संशयः तस्याग्रे दशगुणितं सूत्रं स्थाप्य प्रपूजयेत् हस्ते बध्नातु तत्सूत्रं दशाहं घृतमाचरेत् संसारार्णवमग्नानां नरा-
णां पापकर्मणां इहामुत्र फलावाप्तिं कुरु धृष्टपुरुषोत्तम अनेन दोरकं बध्नादश वर्षं व्रतं चरेत् देवस्य पुरतो नित्यं दशपद्यानिका-
रयेत् ततश्च शृणु यासुण्यां कथामेतां शभावहाम् तुलस्याः कृष्णवर्णाया दलैर्दशभिर्बर्चयेत् कृष्णं विष्णुं हृषीकेशं गोविंदं
गरुडध्वजं दामोदरं हृषीकेशं पद्मनाभं हरिं प्रभुम् एतैश्च नामभिर्नित्यं कृष्णं देवं समर्चयेत् नमस्कारं ततः कुर्यात्प्रदक्षिणस-

मन्वितं एवं दशदिनं कुर्याद्ब्रतानां सुतमं व्रतम् आदौ मध्ये तथा चांते होमं कुर्याद्विधानतः कृष्णमंत्रेण जुहुयाच्च रुणाद्योत्तरं श-
तं ततो होमांते विधिवत् आचार्यं पूजयेत्कृष्णः सौवर्णताम्रपात्रे वा मृन्मये वेणुपात्रके सौवर्णं तुलसीपात्रं कारयित्वा सुल-
क्षणम् प्रतिमां च तथा कृत्वा अर्चयित्वा विधानतः निधाय प्रतिमां तत्र आचार्याय निवेदयेत् दातव्या गोसवत्सा च वस्त्रा-
लंकारभूषिता दशहोमे तु कृष्णाय पूरिका दश चार्पयेत् दापयेत्तु ब्राह्मणाय स्वयं भक्त्या तथैव च उपायनं च गृह्णीष्वसर्वी-
पस्करसंयुतम् संसारार्णवमग्नानां पाहिलं देवकीकृतं एवं चोपायनं दत्त्वा नमस्कृत्वा क्षमापयेत् दक्षिणाभिर्युतं देविक-
र्तव्यं कृष्णसन्निधौ व्रतांते दशविप्रेभ्यः प्रत्येकं दश पूरिकाः एवं दशसुवर्षेषु व्रतं कुर्यादतं द्रितः एवं व्रतं तया देविकर्तव्यं कृष्ण-
सन्निधौ एव सुक्ता तु कृष्णेन कुंती श्रुत्वा मुदान्विता उवाच कृष्णं देवं साममवित्तं न विद्यते प्रत्युवाच हृषीकेशस्तव वि-
त्तं भविष्यति एवमुक्त्वा ययौ कृष्णः कर्णं द्रुपदं सुखान्वितः कर्णोऽपि च महात्मानं कृष्णं दृष्ट्वा प्रहर्षितः सिंहासनं ददौ तस्मै पा-
द्यमर्धं तथैव च कर्णोऽप्युवाच देवेश किमर्थं तव चागमः इत्युक्तः कृष्णदेवोऽथ तव मातातिदुःखिता कर्ण उवाच
भूरिभक्त्या तथा कृष्णमातरं प्रणमाम्यहं कथं वा दुःखिता माता प्रमुच्येत वदस्व मे श्रीकृष्ण उवाच सुवर्णपा-
त्रे संपूर्य पायसं क्षीरसंयुतं सहस्रशतनिघ्नं तु दातव्यं वायुहस्तके तव माता तथा प्रीता भविष्यति न संशयः एवमुक्त्वा
तथा कृष्णोऽहं कामाजगाम ह कृष्णवाक्यं ततः श्रुत्वा कर्णश्चक्रे महायशाः पंचमह्यसमायुक्तं पात्रं स्वर्णेन पूरितम् श-

व. रा.
६

तनिष्कसमायुक्तं वायुहस्ते प्रदाय सः प्रसहं वै तथा कुंती पात्रं दृष्ट्वा यदहर्षिता देवस्य सन्निधौ कुंती व्रतं चक्रे यत्प्रकृतः कृष्णेन
कारितं सर्वं मम भगवन्मायै वै ध्रुवम् कृष्णपूजांतनः कृत्वा कथां श्रुत्वा यत्प्रकृतः उपायनंदं दौतत्राह्मणेभ्यो यथाक्रमम् तुलसीद
लं रुचर्णेन कारयित्वा सुलक्षणं प्रतिमां विष्णुभक्ताय स्वर्णपात्रे निधाय च गोदानेन समायुक्तमाचार्याय महामते कुंतीद
दौ महादेवि विष्णुर्जः प्रीयतामिति व्रतं दशसुवर्षेषु चकारोद्यापनंततः तद्व्रतस्य प्रभावेन तनूजा श्रागतास्ततः हत्वा शत्रू
न्मृधे सर्वान् कृष्णस्यैव प्रसादतः युधिष्ठिरस्तु धर्मात्मा स्वराज्यं प्राप्तवान् कृष्णः प्रोवाचेदं व्रतं कुंती द्रौपदी च पतिव्रतां दशा
फलमिति रत्नातं कृष्णदेवेन भाषितं यूयं सर्वे महादुःखं निस्तीर्य स्वपुरीं गताः व्रतस्यास्य प्रभावेन कृष्णस्यैव प्रसादतः त्वम
प्येवं व्रतं भद्रे कुरुष्व सकसमाहिता पुत्रपौत्रैः परिहृता सर्वान् कामानवाप्स्यसि आचरन्त्यौ तद्व्रतं तस्यै कुंती परमहर्षिता
सापि चक्रे महाभाग द्रौपदी व्रतमुत्तमम् तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कर्तव्यं सज्जनैः सदा स भक्त्या कुरुते नारी व्रतानामुत्तमं व्रतम् सर्वान् कामा
नवाप्नोति विष्णुलोके महीयते इदं व्रतं महापुण्यं व्रतानामुत्तमं व्रतं वदतां शृण्वतां चैव विष्णुलोको भवेत्तु वं इति श्रीभविदशा
फ. व्रतो. संपूर्णं अत्रमूलं चित्तं अथ कृष्णादिमासेन भाद्रकृष्णाष्टम्यां जन्माष्टमी व्रतं तच्च अर्धरात्र्यापिन्यां कार्यं रोहिण्या
सहितकृष्णामासि भाद्रपदेष्टमी अर्धरात्रे तु योगो यं ताराय शुद्धये तथा नियतात्मा शुचिः सम्यक् पूजांतन प्रवर्तयेत् इति विष्णुधर्मो
चरे तस्य कालतत्वेप्युक्तं दिनद्वये अर्धरात्र्याप्ताव्याप्तौ वा परैव प्रातः संकल्पकालसत्त्वादि वाराभियोगाहर्जनीया प्रयत्नेन सप्तमी संयु

अ.
८

६

ताष्टमी ब्रह्मवैवर्ते सप्तमी युक्तानिषेधान् यदा पूर्वद्युर्निशीथे केवलाष्टमी उत्तरेद्युर्निशीथास्पृशिन्यष्टमी रोहिणी युक्ता तदा पूर्
वैवग्राह्या कर्मकालसत्त्वात् रोहिणीयोगस्तु केवलं फलार्थातिशयार्थे नवमी बुधादियोगवत् न तु निर्णयोपयोगी प्रेत
योनिगतानां तु प्रेतत्वं नाशितं नरैः यैः कृताश्रावणेमासि अष्टमी रोहिणी युता किंपुनर्बुधवारं सोमेनापि विशेषतः
किंपुनर्नवमी युक्ता कुलकोट्यास्तु मुक्तिदा उदये चाष्टमी किंचिन्नवमी सकलाय हि भवेत्तु बुधसंयुक्ता प्राजापत्यसंयु
ता अपि वर्षशतेनापि लभ्यते यदि वा न वा तत्र उदयशब्दश्चंद्रोदयपरः सूर्योदयपरत्वे तु यदा पूर्वद्युर्निशीथे केवलाष्टमी उ
त्तरेद्युर्निशीथास्पृशिन्यष्टमी रोहिणी युक्ता सती बुधयुक्ता तदैवोत्तरास्यात् तदभावेपि यावद्द्वचनवाचनि कमितियावत् य
दितु बुधभावेपि रोहिणीयोगमात्रात् तदैवोत्तरोच्यंतदारोहिणीयोगाभावेपि बुधमात्रसद्भावात् उत्तरा ऋक्षयोगवदार
स्यापि प्राशस्त्यहेतुत्वाच्च किंच यथा पूर्वद्युर्निशीथेः ष्टमी मात्रसत्वे उत्तरेद्युश्च निशीथात्पूर्वं ऋक्षयोगे बुधसत्वे च एत
द्वचनादुत्तरेद्युर्व्रतं एवं पूर्वद्युर्निशीथे सऋक्षाष्टमी स बुधाधिक्यादुत्तरेद्युर्व्रतापत्तिरिति यच्च विष्णुरहस्ये प्राजापत्यसंयु
संयुक्ता कृष्णानभसि चाष्टमी मुहूर्तमपिलभ्येत सोपोष्या च महाफला अत्रापि मुहूर्तपदं निशीथारब्धं यदा हि श्रद्धाव्यष्टम्य
धरात्रे वर्तमाना ग्राह्या तदारोहिणी सहिता मुहूर्तमप्यहोरात्रे यस्मिन् नित्यं हिलभ्यते अष्टम्यारोहिणी ऋक्षं तां सुपुण्यसु
पावसेत् विष्णुरहस्ये एव स्पष्टैर्वाहोरात्रसंबंधियत् किंचिन्मुहूर्तप्रतीतिरितिकालतत्त्वविवेचने तद्विपरीतं ऋक्षयोगस्य

६. ११

ब्र. रा.
७

वास्तकालकत्वेन सार्थक्यात् किंचैतद्ब्रूयतापिशब्दस्य स्वार्थेतात्पर्याभावेन क्रक्षयोगात्प्राशस्त्यबोधकत्वेव उ-
चिततादिति यत्तु नस्तत्रोक्तं कर्मकालव्याप्तिशास्त्रादेव प्रधानभूताया अष्टम्या एव अर्धरात्रसत्वेन प्राप्तं ग्राह्यत्वं दिवा
वायदिवारात्रौ नास्ति चेद्गोहिणीकला रात्रियुक्तां प्रकुर्वीत विशेषेणैदुसंयुता इति वचनेन रोहिणीयोगाभावे विषयं क्रिय
ते एवं तस्यार्थः दिनावच्छेदेन रात्र्यावच्छेदेन वा कलामात्रापि चेत् रोहिणी अष्टम्या नास्ति तदेव चंद्रोदयसंयुता अर्धरात्र्या
पि नीतियावत् दिनद्वयेपि तादृश्या अभावे बहुरात्रिसंयुता मुत्तरां प्रकुर्वीति तं नेदं कर्मकालशास्त्रबाधकमन्यथाप्यर्थसंभवा-
त् ॥ तथाहि दिनद्वयेवैषम्येण निशीथे स्पर्शे अहोरात्रावच्छेदेन रोहिणीयोगाभावे च विशेषणाधिक्येन इदुसंयुता अधिक-
निशीथव्यापिनी ग्राह्येति यावद्गोहिणीयोगे त्वधिकनिशीथव्यापिनी मपि विहाय स्वस्यापि निशीथयोगिनी रोहिणी युतैव ग्रा-
ह्येति व्याख्यांतरमयूरेदृष्टव्यं पारणंतुतिथिभांते कार्यं तदाह भृगुः जन्माष्टमी रोहिणी च शिवरात्रिस्तथैव च पूर्वकिंदेवकृतं
व्यातिथिभांते च पारणे निषिद्धोपि ब्रह्मवैवर्ते अष्टम्या मथरोहिण्यां न कुर्यात्पारणं क्वचित् हन्यात्पराकृतं कर्म उपवासाजितं फलं
तिथिरष्टगुणं हंति नक्षत्रं च चतुर्गुणं तस्मात्स्यलालुर्वीति तिथिभांते च पारणं तत्र दिवसे उभयांते पारणमिति मुख्यः पक्षः एक-
तरांते तु कल्पः यदा तु तिथि नक्षत्रयोरन्यतरस्यैव दिनांतस्तदाहोरात्रौ पारणानिवेधादन्यतरांते पारणाभ्यनुज्ञाता तद्वैवान्यत-
रांते कार्यं अतएव बह्विपुराणे भांते कुर्यात्तिथेर्वापिशस्तं भारतपारणं इति जन्माष्टमी निर्णयः अथ व्रतविं व्रतपूर्दिने दंतधाव-

नं कृत्वा उपवास दिने प्रातः उत्थाय तत्र कृत्यम् श्रावणस्यासिते पक्षे त्रौचमाचमनं कृतम् तस्यामध्याह्नसमये नद्यादौ विमले
जले कृत्वा पात्रार्गसमिधा दंतधावनमादितः तिलामलककल्केन स्नानं मृत्स्नानपूर्वकं नद्यादिकेतदास्नात्वा कृतानियम-
मेव च परिधाय नवेशद्देवाससीसमाहितः ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रश्चापि तथाचरेत् कृतानैमित्तिकं कर्म गत्वानिजगृ-
हंपुनः वेदीं सम्यक् प्रकुर्वीत गोमयेनोपलिप्यतां सूर्यः सोमो यमः कालः संध्येभूतान्यहः क्षणा पवनो दिक्पतिर्भूमिराकाशं खेच-
रानराः ब्रह्मशासनमास्थाय कल्पत्वमिह संनिधिः इत्युक्त्वा सफलं पुष्पाक्षतजलपूर्णं ताम्रपात्रमादाय मासपक्षाद्युल्लिख्य अ-
मुकफलकामः पापक्षयकामो वारुणाप्रीतये कृष्णजन्माष्टमी व्रतं करिष्ये तथा वासुदेवं समुद्दिश्य सर्वपापप्रशान्तये उपवासं
करिष्यामि कृष्णाष्टम्यां नमस्यहं अद्य कृष्णाष्टमी चैव नमश्चंद्रं सरोहिणीं अर्चयित्वा उपवासेन भोक्ष्ये हमपरेहमि एनसो गोक्ष-
कामोस्मि यद्गोविंदं निर्योजितं तन्मे सुचतुर्मात्रा हि पतितं शोकसागरे आजन्म मरणं यावद्यन्मया दुष्कृतं कृतं तत्पुणाशाय गो-
विंदप्रसीद पुरुषोत्तम इत्युक्त्वा पात्रं जलं निक्षिपेत् ततः कदलीस्तंभवासोभिराक्षपल्लवयुतसजलपूर्णकलशैर्दीपैः पु-
ष्पमालाभिर्युतं स्वगुरुधूपितं अग्रखड्गहृष्टा छागरक्षामणिद्वारन्यस्तमुसलादियुतं मंगलोपेतं षष्ठ्या देवक्या सूति-
का गृहं विधाय तस्य समंताद्भित्तिषु कुसुमांजलीनूदेवगंधर्वादीन् खड्गचर्मधरवसुदेवदेवकीनंदयशोदागर्भगोपीगोपान् कंस-
नियुक्तान् गोधेनुकुंजरान् यमुनांतन्मध्यो कालियं अन्यच्च तत्काननंगोकुलचरितं यथासंभवं लिखित्वा सूतिका गृहमध्यं प्र-

ब्र.रा.
८

छाद्य हतमंचकंस्थापयेत् अथपूजाविधिः कृत्वानैमित्तिकं कर्म स्नात्वा निजगृहं पुनः चेभ्यो माते वा पित्रेति मं
त्रांजपित्वा आगमार्थं तु यं दानादं कृत्वा अपसर्पित्विति छोटिका मुद्रांतीक्ष्णदंष्ट्रेति क्षेत्रपालं प्रार्थ्य आचम्य प्राणानाय-
म्यसंकल्प्य मम सहकुटुंबस्य क्षेमस्यैर्यविजयाभयायुरारोग्यैश्वर्याभिवृध्यर्थं धर्मार्थं काममोक्षचतुर्विधं पुरुषार्थसिद्ध्यर्थं
निशीथे सपरिवारं श्रीकृष्णप्रीत्यर्थं पुराणोक्तप्रकारेण पुरुषसूक्तेन विधानेन च यथासंभवितनियमेन यथोपचारमिलितद्व-
यैः जन्माष्टमीव्रतं गत्वेन परिवारसहितं श्रीकृष्णपूजनमहं करिष्ये कलशार्चनं शंखार्चनं च कुर्यात् पुरुषसूक्तेन न्यासं कु-
र्यात् रंगवल्लीसमायुक्तं सर्वतोभद्रमंडले अन्नं सजलं कुंभं ताम्रमृण्मयमेव वा संस्थाप्य वस्त्रसंवीतं कंठदेशे सुशोभितं
पंचरत्नसमायुक्तं कलंगंधाक्षतैर्युतं सहिरण्यं समाच्छाद्य ताम्रेण पटलेन वा वंशमृन्मयपात्रेण यवपूर्णेन चैव हि आच्छा-
दयेत् तच्चैलेन लिखेद्दलंततः काचनीराजतीताक्षीपैतलीमृन्मयी च वा वार्क्षीमणिमयी चैव वर्णकैर्लिखिता यवा इत्य-
क्तान्यतमेन प्रतिमां विधाय अग्न्युत्तारणं कृत्वा प्रतिमाकपोलौ स्पृष्ट्वा तद्देवतानाममूलमंत्रं प्रणवादिचतुर्थ्यंतं नाम अस्मै दे-
वत्वसंस्थाये स्वाहेति मंत्रं पठन् प्राणप्रतिष्ठां कुर्यात् अस्मादित्यस्य स्थाने तत्तद्देवतानामग्राह्यं गायत्रिः किंनराद्यैः सततं परि-
हृतावेणुवीणानिनादैः शृंगारादर्शकुंतप्रवरकृतकरैः किन्नरैः सेव्यमाना पर्यं के स्वास्तृताया मुदिततरसुखीपुत्रिणीसम्यगा-
स्तेसा देवी देवमाता जयति सुवदना देवकी दिव्यरूपा इति देवकीमंचकोपरि बालकं सुसंपर्यं के स्तनपायिनं श्रीवत्सवक्षसं

अ.
८

शांतं नीलोत्पलदलच्छविं एवं देवकीसहस्रीकृष्णं ध्यात्वा ॐ नमो देव्यैश्च ये इति श्रियं देवकीसहितं वसुदेवं यशोदा-
सहितं नंदं श्रीकृष्णसहितं बलदेवं चंडिकां च नमो तैर्नाममंत्रैः पूजयेत् तत्र मंत्रः योगेश्वराय देवाय योगिनां पतये वि-
भो योगोद्वाय नित्याय गोविंदाय नमो नमः स्नानं यज्ञेश्वराय देवाय तथा यज्ञोद्वाय च योगानां पतये नाथ गोविं-
दाय नमो नमः वस्त्रं कृष्णाय चंदनं कृष्णाय नमः यज्ञोप पुष्पाणि अथांगपूजा गोविंदाय नमः पादौ पू माध-
वाय नमः जंघे पूजयामि मधुसूदना कटी पू पद्मनाभाय नाभिं पू हृषीकेशाय हृदयं पूज संकर्षणा स्तनौ पू वा-
मनाय नमः बाहु पूज दैत्यसूदना हस्तौ पू हरिकेशाय नमः कंठं पू चारुमुखा मुखं पू त्रिविक्रमाय नमः नासिकां पूजया-
० पुंडरीकाक्षान्त्रे पू नृसिंहां श्रोत्रे पू उपेद्रा ललाटं हरये शिरः पू श्रीकृष्णा सर्वांगं पूजया कृष्णाय नमः धूपं
कृष्णाय नमः दीपं विश्वेश्वराय देवाय तथा विश्वोद्वाय च विश्वानां पतये तुभ्यं गोविंदाय नमो नमः नैवेद्यं यज्ञाय यज्ञेश्व-
राय यज्ञपतये यज्ञसंभवाय गोविंदाय नमो नम इति आदौ सर्वेषां यज्ञपदानां स्थाने योगपदादित्यक्ता अयमेव मंत्रः स्वा-
ने विश्वाय विश्वेश्वराय इत्यक्ता नैवेद्यं आचमनी करोद्दत्तं फलं तांबूलं दक्षिणां नीराजनं पुष्पांजलिं धर्मो-
यधर्मेश्वरायैत्यादि स्वाहांतस्तिलहोमे विश्वाय विश्वेश्वरायैत्यादि शयने सोमाय सोमेश्वरायैत्यादि चंद्रपूजायां इति
मंत्रा उक्ताः ततो गन्धघृतेनाग्नौ बसो धारां क्वचिद्दुग्धतेनेति ततो जातकर्मनालच्छेदपक्षीपूजानामकर्मणि संक्षेपेण का-

८

र्याणि ततश्चंद्रोदयेरोहिणीयुतं चंद्रस्थंडिले प्रतिमायां वानामंत्रेण संपूज्य शंखेतोयं समादाय सपुष्पकुशचंदनं जानु
भ्यामवनीं गत्वा चंद्रायार्घ्यं निवेदयेत् क्षीरोदार्णवसंभूत अत्रिगोत्रसमुद्भव गृहाणार्घ्यं शशांके दंरोहिण्या सहितो म
म ज्योत्स्नायाः पतयेतुभ्यं ज्योतिषां पतयेनमः नमस्ते रोहिणीकांत रुधावासनमोस्तुते नमो मंडलदीपाय शिरोस्त्वा
यधूर्जटे कलाभिर्वर्धमानाय नमश्चंद्राय चारवे इति प्रणमेत् अनंतं वामनं शौरिं वैकुण्ठं पुरुषोत्तमं वासुदेवं हृषीके
शंभाधवं मधुसूदनं वराहं पुंडरीकाक्षं च सिंहदैत्यसूदनं दामोदरं पद्मनाभं केशवं गरुडध्वजं गोविंदमच्युतं कृष्णामनंतम
पराजितं अधोक्षजं जगद्दीजं सर्गस्थितं तकारणं अनादिनिधनं विष्णुं त्रिलोकेशं त्रिविक्रमं नारायणं चतुर्बाहुं शंखचक्र
गदाधरं पीतांबरधरं नित्यं वनमालाविभूषितम् श्रीवत्सांकं जगत्सेतुं श्रीकृष्णं श्रीधरं हरिं शरणं त्वां प्रपद्ये हंस
र्वकामार्थसिद्धये प्रणमामि सदा देवं वासुदेवं जगत्पतिं इति मंत्रैः प्रणम्य ब्राह्मिणं सर्वलोकेश्वरं संसारसागरात्
ब्राह्मिणं सर्वपापघ्नं दुःखशोकार्णवात् स्थभो सर्वलोकेश्वरं ब्राह्मिणं तं मां भवार्णवे देवकीनंदन श्रीशहरे संसारसागरात्
ब्राह्मिणं सर्वदुःखघ्नं रोगशोकार्णवाद्दरे दुर्गतां स्त्रायसे विष्णो ये स्मरन्ति सकृत् सकृत् सो हं देवातिदुर्धत्तं ब्राह्मिणं शोक
सागरात् पुष्कराक्षनिमग्नो हं मायाविज्ञानसागरे ब्राह्मिणं देवदेवेश त्वत्तो नान्योस्ति रक्षिता यद्वा ल्येयञ्च कौमारे यौव
नेयञ्च वार्धके यत्पुण्यं वृद्धिमाप्नोति पापं हरहलायुध इति मंत्रैः प्रार्थयेत् ततः स्तोत्रं पठन् पुराणश्रवणादिना जा

गरणं कुर्याद्वितीये द्विप्रातः काले स्नानादिनित्यं कृत्वा पूर्ववद्देवं पूजयित्वा ब्राह्मणान् भोजयेत् तेभ्यः सवर्णधेनुवस्त्रादिद
त्तारुण्यो मे प्रीयतामिति वदेत् नमस्ते वासुदेवाय गोब्राह्मणहिताय च शांतिरस्तु शिवं चास्तु इत्युक्त्वा प्रतिमासु
हास्य तां ब्राह्मणाय दत्त्वा पारणं कृत्वा व्रतं समापयेत् सर्वाय सर्वेश्वराय सर्वपापतयेनमः सर्वसं भवाय गोविंदाय नमोन
म इति पारणं भूताय भूतपतयेनम इति नमस्कारः इति पूजाविधिः अथ कथा युधिष्ठिर उवाच जन्माष्ट
मी व्रतं ब्रूहि विस्तरेण ममाच्युत कस्मिन्काले समुत्पन्नं किं पुण्यं कोविधिः स्मृतः कृष्ण उवाच मत्पुत्रो ह्येव पुरा व्रतेश
मिते कुकुरांधवे स्वजनैर्बहुभिर्ह्यभिः समैः स्निग्धैः समावृते हते कंसाः सुरे दुष्टे मथुरायां युधिष्ठिर देवकीमां परिध्वज्य
कृत्वोत्संगे रुरोदह वसुदेवो पितत्रैव वात्सल्यात्पुरुोदहं समालिङ्ग्य शुभदः पुत्रपुत्रेत्वा च हंसगद्गदस्वरो दीनो बाष्पप
र्याकुलेक्षणः बलभद्रं च मां चैव परिध्वज्य मुदा पुनः अद्य मे सफलं जन्म जीवितं च कर्तुं जीवितं उभाभ्यामद्य पुत्राभ्यां समु
द्भूतः समागमः एवं हर्षेण दापयं हृष्टं पुष्टं तदा ह्यभूत् प्रणिपत्य जनाः सर्वे बभूवुस्ते प्रहर्षिताः एवं महोत्सवं दृष्ट्वा समाजे म
धुसूदनम् जना ऊचुः प्रसादः क्रियतामस्य लोकस्यार्तस्य दुःखहन् यस्मिन्दिने प्रसूतो यं देवकीत्वां जनार्दन तद्दिनं
देहि वैकुण्ठं कर्मस्तत्र महोत्सवं एवं स्तुते जनो धेनवसुदेवो मयेक्षितः विलोक्य बलभद्रं च मां च हृष्टतनू रूहः उवाच समादे
शां लोकान् जन्माष्टमी व्रतम् मथुरायां ततः पश्चात् पार्थसम्यक् प्रकाशितम् कुर्वतु ब्राह्मणाः सर्वे व्रतजन्माष्टमीदिने क्ष

त्रियाश्चैवयेवेश्याः श्रुद्रायेनेपिधर्मिणः सुधिष्ठिरउवाच कीदृशंतद्वतंदेवसर्वेदेवेनुष्ठितस् जन्माष्टमीतिसंज्ञं चपवि
त्रं पापनाशनं येन त्वंतुष्टिमायासिकास्त्रेन प्रभवाव्यय एतन्मेतत्त्वतो ब्रूहि सविधानं सविस्तरम् श्रीकृष्णउवाच
मासिभाद्रपदेष्टम्यानिशीथे कृष्णपक्षके शशांकेश्वराशिस्थे ऋक्षे रोहिणिसंज्ञके योगेस्मिन्वसुदेवादिदेवकीमामजी
जनत् भगवत्याश्वतत्रैवक्रियतेसमहोत्सवः योगेस्मिन्कथितेष्टम्यासिंहराशिगतेरवौ सप्तम्यांलघुभुकुक्रुर्यादंतथा
वनपूर्वकम् उपवासस्यनियमंरात्रौस्वापाज्जितेंद्रियः केवलेनोपवासेनतस्मिन्जन्मदिनेमम सप्तजन्मकृतायापात्सु
च्यतेनात्रसंशयः उपाहनस्तृणापेभ्योयस्तवासोगुणैःसह उपवासःसविज्ञेयःसर्वभोगविवर्जितः ततोष्टम्यातिलेखा
तो नद्यादौविमलेजले सुदेशोशोभनंकुर्याद्देवक्याःसूतिकागृहं सीतपीतैस्तथारक्तैः कर्बुरैर्हरितैरपि वासोभिःशोभि
तंकृत्वासमंतात्कलशैर्नवैः पुष्पैःफलैरनेकैश्चदीपालीमिरितस्ततः पुष्पमालाविचित्रंचंदनागरुधूपितं अतिरम्यम
नोपमंरक्षामणिविभूषितं हरिवंशस्यचरितंगोकुलंचविलेखयेत् ततं वादित्रनिनदैर्वाणावेणुरवाकुलं नृत्यगीतक्र
मोपेतमंगलैश्चसमंततः वेश्कारीलौहरवद्गुणंकृतवानादंचयत्ततः द्वारेविन्यस्यमुसलंरक्षितंरक्षपालकैः षष्ठादेव्याधि
ष्ठितंचतहहंचोत्सवेस्तथा एवंविभवसारेणकृत्वातत्सूतिकागृहं तन्मध्येप्रतिमांस्थाप्यासाचाप्यष्टविधास्मृता कांच
नीराजतीताम्रीपैचलीमृन्मयीतथा बाष्पीमणिमयीचैववर्णकैर्लिखितातथा सर्वलक्षणसंपूर्णापर्यंकेचाष्टशत्यके

प्रतप्तकांचनाभासं महाहंसकृतस्त्रिनीं प्रसूतांचप्रसूतांचस्थापयेन्मंचकोपरि मांतत्रबालकंसप्तपयंकैस्तनपाथिनं श्री
वत्सवक्षसंशांतनीलोत्पलदलछविं यशोदांतत्रचैकस्मिन्प्रदेशेसूतिकागृहे तद्वच्चकल्पयेत्सार्यप्रसूतांवरकन्यकाम्
तथैवममपार्श्वस्थाःकृतांजलिपुटानृप देवाग्रहास्तथानागायक्षविद्याधरामराः प्रणताःपुष्पमालाग्रचारुहस्ताःसुरा
सुराः संचरंतद्वाकाशेप्रहारेरुदितोदितैः वसुदेवोपितत्रैवरवद्भूचर्मधरस्थितः कश्यपोवसुदेवोयमदितिश्चैवदेव-
की शेषोवैबलदेवोयंयशोदादितिरन्वभूत् नंदःप्रजापतिर्हृक्षोर्गर्गश्चापिचतुर्मुखः गोप्यश्चाप्सरसःसर्वागोपाश्वा
पिदिवौकसः एषोवतारोराजेंद्रकंसोयंकालनेमिजः तत्रकंसनियुक्ताश्चमोहितायोगनिद्रया गोधेनुकुंजराश्चैवदान
वाःशस्त्रपाणयः नृत्यंतश्चाप्सरोग्भिस्तेगंधर्वागीततत्पराः लेखनीयश्चतत्रैवकालियोयमुनाद्रुदे इत्येवमादियत्किं-
चिद्दिद्यतेचरितंमम लेखयित्वाप्रयत्नेनपूजयेद्रक्षितत्पराः रम्यमेवंबीजपूरैःपुष्पमालादिशोभितैः कालदेशोद्वैःपु
ष्पैःफलैश्चापियुधिष्ठिर पाद्यार्घ्यैःपूजयेद्रक्ष्यागंधपुष्पाक्षतैःसह मंत्रेणानेनकोतैयदेवकीपूजयेन्नरः गायत्रिःकिं
राद्यैःसततपरिगतावेणुवीणानिनादैर्धृंगारादर्शकुंभप्रकटकृतकरैः किंनरैःसेव्यमाना पर्यंकेस्वास्तुतेयामुदितत
रमुखीपुत्रिणीसम्यगास्तेसादेवीदेवमाताजयतुचसकृतादेवकीकांतरूपा पादावभ्यंजयंतीसाश्रीदेव्याश्चरणां-
तिके निशीथेपंकजेपूज्यादिव्यगंधानुलेपनैः पंकजैः पूजयेद्देवींनमोदेव्यैश्चियैइति देववत्सेनमस्तेस्तृष्णोत्पाद

नतसरा पापक्षयकरीदेवीनुष्ठित्यानुममार्चिता प्रणवादिनमोतंचपृथक्कृनामानुकीर्तनम् कुर्यात्सुजांविधिज्ञश्चसर्वपापापनु
तये देवक्यैवसुदेवायवासुदेवायचैवहि बलदेवायनंदाययशोदायैपृथक्पृथक् क्षीरादिस्नपनं कृत्वाचंदनेनानुलेपये
त् विध्यंतरमपीच्छंतिकेचिदत्रैवसूरयः चंद्रोदयेशशांकाय अर्घ्यं दद्याद्द्विस्मरन् अनंतं वामनं शौरिं वैकुण्ठं पुरुषोत्तमम्
वासुदेवं हृषीकेशं माधवं मधुसूदनम् वाराहं पुंडरीकाक्षं च सिंहब्रह्मणः प्रियम् गोपीशं पुंडरीकाक्षं सृष्टिस्थित्यंतकार-
कम् अनादिनिधनं विष्णुं त्रैलोक्येशं त्रिविक्रमम् नारायणं चतुर्बाहुं शंखचक्रगदाधरम् पीतांबरधरं नित्यं वनमालाविभू-
षितम् श्रीवत्सांकं जगत्सेतुं श्रीपतिं श्रीधरं हरिम् योगेश्वराय देवाय योगिनां पतये नमः योगोद्वाय नित्याय गोविंदाय नमो न-
मः यज्ञेश्वराय देवाय तथा जलशयाय च यज्ञानां पतये नाथ गोविंदाय नमो नमः एभिर्मन्त्रैः समाराध्य अर्चयेत्सूजयेद्हरिं ज-
गन्नाथं नमस्तुभ्यं संसारभयनाशन जगदीशाय देवाय भूतानां पतये नमः धर्मेश्वराय धर्माय शंभवाय जगत्सेधर्मज्ञाय
यच देवाय गोविंदाय नमो नमः मंत्रेणानेनैवेद्यं शयनादितथैव च चंद्रस्य चार्घ्यं मंत्रेण अनेनैवाथ दापयेत् क्षीरोदार्ण-
वसंभूतं अत्रिगोत्रसमुद्भव गृहाणार्घ्यं शशांकेशरोहिण्या सहितो मम ज्योत्स्नापते नमस्तुभ्यं ज्योतिषां पतये नमः नम-
स्तेरोहिणीकांत अर्घ्यं नः प्रतिगृह्यतां स्थंडिले स्थापयेद्देवं शशांकेशरोहिणीयुतम् देवक्या च सुदेवं च नंदं चैव यशोदया बल-
देवं मया सार्धं भक्त्या परमया नृप संपूज्य विधिवद्देही किं नाप्नोत्यतिदुर्लभं एकादशीनां विंशत्यः कोटयो याः प्रकीर्तिताः ता

भिः कृष्णाष्टमी तुल्याततो नंत चतुर्दशी अर्धरात्रे वसोर्धारां पातयेद्व्यसर्पिषा ततो वर्हाप येन्नालं षष्ठीनामादिकं मम
कर्तव्यं तत्क्षणाद्वात्रौ प्रभाते नवमीदिने यथाममतथा कार्यो भगवत्यामहोत्सवः ब्राह्मणान् भोजयेद्भक्त्या तेभ्यो दद्याच्च द-
क्षिणां हिरण्यं मेदिनीं गावो वासांसि कुसुमानि च यद्यदिष्टं तमंतत्तत्कृष्णो मे प्रीयतामिति यंदेवं देवकी देवा सुदेवादजी-
जनन् भौमस्य ब्रह्मणो गुणैस्तस्मै ब्रह्मात्मने नमः नमस्ते वासुदेवाय गोब्राह्मणहिताय च शांतिरस्तु शिवं चास्तु इत्यु-
क्तामां विसर्जयेत् ततो बंधुजनैश्च दीनानां च भोजयेत् भोजयित्वा सुशांतांस्तान् स्वयं भुंजीत वाग्यतः एवं यः कुरुते
देव्या देवक्याः समहोत्सवं प्रतिवर्षं विधानेन स भक्तो धर्मनंदन नरो वायदिवानारीयथोक्तं लभते फलं पुत्रसंतानमारोग्यं
सौभाग्यमनुलंभेत् इह धर्मरतिर्भूत्वा मृतो वैकुण्ठमाप्नुयात् तत्र देवविधानेन वर्षं लक्षं युधिष्ठिर भोगान्ना विधानमुक्त्वा
पुण्यशेषादिहागतः सर्वकामसमृद्धौ तौ सर्वांश्च भविष्यति कुलेनृपाति श्रीलानां जायते हृच्छयोपमः यस्मिन्स देवदेशे
तुलिखितं नुपदार्पितं मम जन्मदिनं यत्र सर्वालंकारभूषितं पूजयेत्सांडवश्चेज्जनेरुत्सवसंयुतैः परचक्रभयं तत्र न कदा-
पि भवेत् पुनः पर्जन्यः कामवर्षा स्यादिति भ्योनभयं भवेत् गृहे वा पूजयेत् यत्र देवक्याश्चरितं मम तत्र सर्वसमृद्धस्यान्तो-
पसर्पादिकं भवेत् पशुभ्यो न कुलाद्यान्त्यापारोग्याच्च पातकात् राजतश्चोरतो वापि न कदाचिद्रयं भवेत् संसर्गेणापि-
यो भक्त्या व्रतं पश्येदनाकुलं सोऽपि पापविनिर्मुक्तः प्रयाति हरिं मंदिरं जन्माष्टमी जन्मनो नयनाभिरामाया पापहासु

कृतिनं विदधाति गोपाः यो देवकीं सतसुतां च भजेद्विदुः स्यात्पुत्रानवाप्य स मुपैति पदं सविष्णोरिति व्यास उवाच नि
वृत्ते भारते युद्धे कृतशौचो युधिष्ठिरः उवाच वाक्यं धर्मात्मा कृष्णं देवकिनंदनम् युधिष्ठिर उवाच त्वत्प्रसादाच्च गो
विंद निहताः शत्रवोरणे कर्णश्च निहतः सैन्ये त्वत्प्रसादाज्जनार्दन प्राप्तं निष्कंदं राज्यं हत्वा कर्मसुदुष्करं आचारोदंडनी
तिश्वराजधर्माः क्रियान्विताः अधुना श्रोतुमिच्छामि शूद्रं जन्माष्टमीव्रतं जन्माष्टमीव्रतं ब्रूहि विस्तरेण ममाच्युत कुतः
काले समुत्पन्नं किं पुण्यं को विधिः स्मृतः श्रीकृष्ण उवाच शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि व्रतानां सुतं मंत्रतम् यतः प्रवृत्तिवि
ख्यातं फलेन विधिनान्वितं राजवंशसमुत्पन्नैर्देव्यानीकैः कृपीडिता धराभारभराक्रांता ब्रह्माणंशरणं यथो ज्ञात्वा तदा
प्रभुर्ब्रह्माष्टमेभारं समाहितः श्वेतद्वीपं समागत्य सर्वदेवसमन्वितः समाहितमतिर्ब्रह्माणां तुष्टावविशोपते स्तुत्या
तया हंसं प्रीतस्तेषां हृद्गोचरो भवं दृष्ट्वा मां प्रणिपत्या शुभं भक्तिभावसमन्वितः ब्रह्माणमग्रतः कृत्वा तुष्टाः सर्वे दिवौकसः
विजिज्ञुर्मुहाराज भूमिभारापनुत्तये उपधार्य तदा तेषां वचनं चान्वचिंतयन् केनोपायेन हंतव्यादानवाः क्षत्रियोद्भ-
वाः स्वधर्मनिरताः सर्वे महाबलपराक्रमाः ततो निश्चित्य मनसा ब्रह्माणमहमब्रुवन् वसुदेवो देवकीच प्रजाकामो पुरा
नृप भक्त्या मां भजमानो तौ तत्तवं तौ महत्तपः तयोः प्रसन्नः स प्रीतो याचतां वरमुत्तमम् अब्रुवंतावपि ततो वरया मा-
सतुः किल यदि देव प्रसन्नो सित्वा दृशो नो भवेत्कृतः तथेति च मया ताभ्यामुक्तं प्रीते न चेतसा तत्कामपूरणार्थाय संभ-

विष्णोः हंतयोः दिवौकसेऽपि स्वांशेन संभवंतु सरस्त्रियः योगमाया च नंदस्य यशोदायां भविष्यति देवक्या जठरे गर्भमनं
तं धाममामकम् सन्निरुध्य ततस्तूर्णरोहिण्या जठरे कुरु इति संदिश्यतां सर्वानहमंतर्हितो भवं ततो देवैः समं ब्रह्मातां दिशं
प्रणिपत्य च आश्वास्य च महीदेवीं वरधात्रीं जगाम ह ततो हं देवकी गर्भमविशं स्वेन तेजसा हृतेषु षट्सु बालेषु देवक्या औ-
ग्रसेनिना काराग्रहस्थितायां च वसुदेवेन वै सह गतेर्धरात्रयसमये सृष्टेः सर्वजने निशि भादे मास्यमिते पक्षेऽष्टम्यां ब्रह्मर्क्षे
संयुजि सर्वग्रहशुभे काले प्रसन्नहृदया शये आविरासं निजेनैव रूपेण ह्यवनीपते वसुदेवोऽपि मां दृष्ट्वा हर्षशोकसमन्वितः
भीतः कंसादति तरां तुष्टावच कृतां जलिः पुनः पुनः प्रणम्याथ प्रार्थयामास सादरं वसुदेव उवाच अलौकिकमिदं रूपं
दुर्दर्शं योगिनामपि यत्तेजसारिष्ठगृहमभवत्संप्रकाशितम् उद्दिशो भग वन्कंसाद्यो मे बालानघातयत् उपसंहरतस्मात्त्व
एतद्रूपमलौकिकं शंखचक्रगदापद्मलसत्कौस्तुभमालिकं किरीटहारमुकुटकेयूरवलयकिं तं तडिद्वसनसंवीतं चणत्
कांचनमेखलं स्फुरद्वाजीवताम्राक्षं स्निग्धं जनसमप्रभं महामरकतस्वच्छं कोटिस्वर्यसमप्रभं कृष्ण उवाच एवं
संप्रार्थितो राजन् वसुदेवेन वै तदा तेनैव निजरूपेण भूत्वा हं प्राकृतः शिशुः नयमां गोकुलमिति वसुदेवमचोदयं समादाया
गमत्सोपिनंदगोकुलमंजसा द्वाराण्यपाकृता न्यासन् मत्प्रभावात्स्वयंप्रभो ददौ मार्गं च कालिंदीजलकल्लोलमालिनी त
तो यशोदाशयने न्यस्य चानकदुंदुभिः तत्पर्यं के स्थितां गृह्यदारिकाम गमसुनः द्वाराणि पिहितान्यासन् पूर्ववन्निगदंततः

विन्यस्यपादयोगस्तेशयनेन्यस्यदारिकां ततो रुरोदमहतास्त्रेणापर्यसादिशः तस्यारुदितशब्देन उस्थिनारक्षकाग्रहान् कंसा
यागलचाचरव्युः प्रसूतादेवकीतिच सोपितल्यात्समुत्थायभयेनातीवविह्वलः जगामसूतिकागेहेदेवक्याः प्रसवलन्य-
थि दारिकांशयनात्ग्रह्यरुदंत्याश्चैवस्वस्वसुः अपोथयत्शिलापृष्ठेसापितस्य कराञ्च्युता उवाचकंसमाभाष्यदेवीह्या
काशगासती किंमयाहतयामंदाजानः कुत्रापितेरिपुः इत्युक्तोसौसकंपोभूत्परमाहि ग्रमानसः आज्ञापयामासततो
बालकानांकदनायवै दानवाअपिबालानांकदनंचक्रुद्यताः वनेषूपवनेचैवपुरुग्रामवनेष्वपि अहंचगोकुलेस्थित्वा
पूतनांबालघातिनीं स्तनंदातुंप्रवृत्तांचप्राणैः सममशोषयम् तृणावर्तबकरिष्ठान्धेनुकंकेशिनंतथा अन्यानपिखला
चहत्वास्वप्रभावमदर्शयम् ततश्चमथुरांगत्वाहत्वाकंसादिदानवान् ज्ञातीनांपरमंहर्षकृतवानस्मि सादरं देवकीवसुदे
वौचपरिष्वज्यमुदामम् आनंदजेर्जलेर्मूर्ध्निसेचयामासतुर्नृप तस्मिन्पुरवरेमल्लान्हत्वाचाणूरमुरव्यकान् गजंकुव
लयापीडकंसंभ्रातृननेकशः एवंहतेसरकंसैर्वलोकैककंदके अन्येषुदुष्टदैत्येषुसर्वलोकभयंकरे लोकाः समुत्सकाः
सर्वेउचुर्मांचसमावृताः कृष्णाकृष्णामहायोगिन्भक्तानामभयप्रद प्रलयात्पाहि नोदेवशरणागतवत्सल यनाथ
नाथसर्वज्ञसर्वभूतहिते रत किंचिद्विज्ञप्तुकामोहंतनोवक्तुंत्वमहसि तवजन्मदिनंलोकेनज्ञातंकेनचित्कचित् ज्ञात्वा
चतत्ततःसर्वकुर्मैवर्धापनोत्सवं तेषांदृष्ट्वामयाभक्तिः श्रुत्वाचमयिसौहृदं मयाजन्मदिनंतेभ्यः ख्यातंनिर्मलचेत-

सा श्रुत्वातेपितथाचक्रुर्विधिनायेनतच्छृणु पार्थतद्विवसेप्राप्तेदंतधावनपूर्वकम् स्नात्वापुण्यजलेश्चदेवाससीपरिधा
यच निर्वर्त्यावश्यकं कर्मव्रतसंकल्पमाचरेत् अद्यस्थित्वानिराहारः श्वोभूतेतुपरेहनि भोक्ष्यामिपुंडरीकाक्षशरणंमेभ
वाव्यय गृहीत्वानियमंचैवसंसाद्यार्चनसाधनं मंडपंशोभनंकृत्वाफलपुष्पादिभिर्युतं तस्मिन्मां पूजयेद्भक्त्यागंधपुष्पाक्ष
तैःक्रमात् उपचारैः षोडशभिर्द्वादशाक्षरविद्यया सद्यः प्रसूतां जननीं वसुदेवं चमारिष बलदेवसमायुक्तारोहिणीं गुणशो
भिनीम् नंदं यशोदां गोपींश्च गोपान्गाश्चैव सर्वशः गोकुलं यमुनां चैव योगमायां च दारिकां यशोदाशयने स्मृतां सद्योजा
तां वरप्रभां एवं संपूजयेत्सम्यक्नाममंत्रैः पृथक्पृथक् कृत्वा ऋषिरोप्यताम्ना रमृदादिभिरलंकृताः काष्ठपाषाणरचितानि
त्रयमप्यथलेखिताः प्रतिमाविविधाप्रोक्ता तासु मांचनरोयजेत् रात्रौ जागरणं कुर्याद्वा तनृत्यादिभिः सह पुराणैस्तोत्र
पाठैश्च जातनाम्नादिपूज्यैः श्वोभूते पारणं कुर्याद्विज्ञानं भोज्ययत्नतः एवं कृते महाराज व्रतानामुत्तमं व्रतम् सर्वान्का
मानवाप्नोति विष्णुलोकं महीयते मोहान् कुरुते यस्तया तिसंसारगच्छरे तस्मात् कुर्वन्प्रयत्नेन निष्पापोजायते नरः अ
त्रैवोदाहरंतीममितिहासं पुरातनं अंगदेशोद्भवो राजा मित्रजिन्नामनामतः तस्य पुत्रो महातेजाः सत्यजित्सत्यथैस्थितः
पालयामास धर्मज्ञो विधिवद्रंजयन् प्रजाः तस्यैव वर्तमानस्य कदाचिद्दैवयोगतः पारवर्द्धैः सह संवा सो बभूव बहु वासरं तत्सं
सर्गात्स नृपतिरधर्मनिरतो भवत् वेदशास्त्रपुराणानि विनिंद्य बहुशो नृप ब्राह्मणेषु तथा धर्मविद्वेषं परमंगतः एवं बहुति

थेकालेगतेभरतसत्तम कालेननिधनंप्राप्तोयमदूतवशंगतः बध्वापाशैर्नीयमानोयमदूतैर्यमांतिकं पीडितस्ताड्यमा-
नोसोदुष्टसंगवशंगतः नरकेपतितः पापोयातनावहुवत्सरं मुक्तापापस्यशेषेणपेशाचींयोनिमास्थितः तृषाक्षधासमाक्रां-
तोभ्रमन्स मरुधन्वस्तु कस्यचित्तथैवैश्यस्यदेहमाविश्यसंस्थितः सहतेनैवसंप्राप्तोमथुरांपुण्यदांपुरीं तत्रत्यैरक्षकैः
सोयतद्देहात्तुबहिष्कृतः बभ्रामविपिनेसोपिब्रूषाणामाश्रमेऽपि कदाचिद्देवयोगेनममजन्माष्टमीदिने क्रियमाणाम
हापूजांचतिभिर्मुनिभिर्हिजैः रात्रौजागरणचैवनामसंकीर्तनादिभिः ददर्शसर्वविधिवच्छुश्रावचहरेः कथाः निःपापस्त-
क्षणादेवशुद्धनिर्मलमानसः प्रेतदेहंसमुत्सृज्यविष्णुलोकेविमानगः ममदूतैः समानीतोदिव्यभोगसमन्वितः ममसा-
न्निध्यमापन्नोन्नतस्थास्यप्रभावतः नित्यमेवव्रतंचैतत्सुराणोसार्वकालिकं गीयतेविधिवत्सम्यक् सुनिमित्तत्वदर्शिभिः
सार्वकालिकमेवैतत्कृत्वाकामानवाप्नुयात् एतत्सर्वमारुह्यातंव्रतानामुत्तमंव्रतं ममसान्निध्यकृद्वाजचक्रिभूयः श्रो-
तुमिच्छसि युधिष्ठिरउवाच उद्यापनविधिंब्रूहिदेवदेवदयानिधि येनसंपूर्णतांयातिव्रतमेतदनुत्तमं श्रीकृ-
ष्णउवाच पूर्णोतिथिमनुप्राप्यवित्तचिंतादिसंयुतः पूर्वद्युरेकभक्ताशः स्वयंमांसंस्मरन्ब्रूहि प्रातरुत्थायसंस्मृत्यपु-
ण्यश्लोकान्समाहितः निर्वर्त्यावश्यकं कर्म ब्राह्मणानुस्वस्तिवाचयेत् गृहमानीयधर्मज्ञंवेदवेदांगपारंगम् दृष्ट्वाहलि-
जश्चैववस्त्रालंकरणादिभिः पलेनवानदर्धेनतर्धार्धेनवापुनः शक्त्यावाकारयेत्तत्रवित्तशाक्यविवर्जितः सौवर्णीप्र-

तिमाकार्यापाद्यार्घ्याचमनीयकं पात्रंसंपाद्यविधिवत्सूजोपकरणंतथा गोचर्ममात्रंसंलिप्यमध्येमंडलमाचरेत् ब्रह्मा-
द्यादेवतास्तत्रस्थापयित्वाप्रपूजयेत् मंडपंरचयेत्तत्रकदलीस्तंभमंडितं चतुर्द्वारसमोपेतंफलपुष्पादिशोभितं वितानं
तत्रवधीयाद्द्विचित्रंचैवशोभनं मंडलेस्थापयेत्कुंभंताम्रवामृन्मयंशुचिं तस्योपरिन्यसेत्पात्रंराजतंचैवणवंतुवा वास
साद्याद्यकौंतेयपूजयेत्तत्रमांबुधः उपचारैः षोडशभिर्मन्त्रैरेतैः समाहितः ध्यात्वावाह्यामृतीकृत्यस्वागतादिभिरादरात्
ध्यात्वाचतुर्भुजं देवं शंखचक्रगदाधरम् पीतांबरयुगोपेतं लक्ष्मीयुक्तं विष्णुपितं लसत्कौस्तुभशोभाढ्यं मेघश्यामं सुलो-
चनं ध्यानं आगच्छ देव देवेश जगद्योनेरमापते शुद्धेद्यस्मिन्नधिष्ठाने सन्नियेहि कृपांकुरु आवाहनं देवदे-
व जगन्नाथ गरुडासनसंस्थित गृहाण चासनं दिव्यं जगत्प्रातर्नमोस्तुते आसनं जानातीर्याहंतोयं निर्मलं पुष्पमि-
श्रितम् पाद्यं गृहाण देवेश विश्वरूप नमोस्तुते पाद्यं गंगादिसर्वतीर्थेष्वोभक्त्यानीतं सुशीतलं गंधपुष्पाक्षतोपेतं
गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते अर्घ्यं कृष्णावेणीसमुद्भूतं कालिंदीजलसंयुतं गृहाणा चमनं देव विश्वकाय नमोस्तुते आ-
चमनं दधिक्षौद्रं घृतं शुद्धं कपिलायाः स्रग्गंधियत् सुस्वादुमधुरं शौरेमधुपर्कं गृहाण मे मधुपर्कं पुनराचमनं
पयोदधिघृतंचैव शर्करामधुसंयुतं पंचामृतेन स्नापनं लक्ष्मीकान्तनमोस्तुते पंचामृतं मंदाकिनी गौतमी च यमुना च
भरस्वती ताभ्यः स्नानार्थं मानीतं गृहाण शिशिरं जलं स्नानं शुद्धजांबूनदप्रख्येतडिद्वासररोचिषी मयोपपादिनेतु

भवंवासीप्रतिगृह्यतां वस्त्रयुग्मं यज्ञोपवीतं किरीटकुंडलादीनि कांचीवल्लयसुग्मकं कौस्तुभंवनमालांचभूषणा-
नितवप्रभो भूषणानि मलयाचलसंभूतंघनसारंमनोहरं हृदयानंदनंचारुचंदनंप्रतिगृह्यतां चंदनं अक्षताश्चसर-
श्रेष्ठाःकुंकुमोक्ताःसशोभनाः अक्षतादेवदेवेशमयादत्ताहिमक्तिः कुंकुमाक्षतान् मालतीचंपकादीनियूथिकाव-
कुलानिच तुलसीपत्रमिश्राणिगृहाणसरसत्तमं पुष्पाणिसं सहपरिवारदेवतापूजां अथांगपूजा अनघा
यनमः पादौपू० वामनायन० गुल्फौपूज० शौरये० जंघेपू० वैकुण्ठवासिनेन० उरूपू० पुरुषोत्तमा० मेढ्रपू० वास्तुदेवाय० क-
टिपू० हृषीके० नाभिपू० माधवा० हृदयं० मधुसूदना० कंठपू० वराहायन० बाहू० नृसिंहा० हस्तौपू० दैत्यसूदना० मुखं
पू० दामोदराय० नासिकांपूजया० पुंडरीकाक्षा० नेत्रेपू० गरुडध्वजा० श्रोत्रेपू० गोविंदाय० ललाटंपूजया० अत्युतायन०
शिरःपू० कृष्णाय० सर्वांगपू० देवकीवसुदेवंचरोहिणीसबलांतथा सात्यकिंचोद्वाकूरावुग्रसेनादिषादवान् नंदंय
शोदांतकालेप्रसूतागोपगोपिकाः कालिंदीकालियंचैवपूजयेन्नाममंत्रतः वनस्पतिरसोद्भूतकालागरुसमन्वितं धूपं
गृहाणगोविंदगुणसागरगोपते धूपं आज्यंचवर्तिसंयुक्तं बन्दिनायोजितंमया दीपंगृहाणदेवेशत्रैलोक्यतिमिरापहं
दीपं शाल्योदनंपायसंचसिताघृतविमिश्रितं नानापक्वान्नसंयुक्तंनैवेद्यंप्रतिगृह्यतां नैवेद्यं उत्तरापोशनं इदं
फलमितिफलं पूगीफलमितितांबूलं हिरण्यगर्भेतिदक्षिणाम् नीराजयेत्ततोभक्त्यामंगलंसमुदीरयन् जयमंगलनि

घोषेर्देवदेवंसमर्पयेत् नीराजनं दत्त्वापुष्पांजलिंचैवप्रदक्षिणपुरःसरं प्रणमेद्दंडवद्भूमौभक्तिप्रवहः पुनश्चनः स्तुताना-
नाविधेस्तोत्रैः प्रार्थयित्वाजगत्पतिम् नमस्तुभ्यंजगन्नाथदेवकीतनयप्रभो वसुदेवात्मजानंतयशोदानंदवर्धन गोविंदगो-
कुलाधारगोपीकांतनमोस्तुते ततस्तुदापयेदध्वं इंदोरुदयतः शक्तिः कृष्णायप्रथमंदद्यादेवकीसहितायच नालि-
केरेनशुद्धेनदद्यादध्वंविचक्षणाः कृष्णायपरयाभक्त्याशयेकृत्वाविधानतः जातःकंसवधार्थायभूमारोत्तारणायच
गृहाणार्घ्यंमयादत्तंदेवकीसहितोमम कृष्णार्घ्यमंत्रः शंखेकृत्वाततस्तोयंसपुष्पफलचंदनं जानुभ्यामवनिंग-
त्वाचंद्रायार्घ्यंनिवेदयेत् क्षीरोदारणवसंभूतअग्निगोत्रसमुद्भव गृहाणार्घ्यंमयादत्तंरोहिण्यासहितप्रभो ज्योत्स्नाप-
तेनमस्तुभ्यंनमस्तेज्योतिषांपते नमस्तेरोहिणीकांतगृहाणार्घ्यंनमोस्तुते चंद्रार्घ्यमंत्रः इत्थंसंप्रार्थ्यदेवेशंरा-
त्रौजागरणंचरेत् गीतचृत्यादिनाचैवपुराणश्रवणादिभिः प्रत्युषेविमलेस्नात्वापूजयित्वाजगद्गुरुं पायसेनतिला-
ज्येश्वमूलमंत्रेणभक्तिः अष्टोत्तरशतंहुत्वाततःपुरुषसूक्ततः इदंविष्णुरितिप्रोक्ताजुहुयाद्देष्टाहुतीः होमशेषंस-
माप्यायपूर्णहुतिमतःपरं आचार्यपूजयेद्भक्त्याभूषणाच्छादनादिभिः गामेकांकपिलांदद्याद्भूतसंपूर्णहेतवे पयस्वि-
नीसंशीलांचसवत्सांसगुणांतथा स्वर्णशृंगीरौप्यरवुरीकांस्यदोहनिकायुताम् रत्नपुच्छांताम्रपट्टीकंठेघंटासमन्वि-
तां वस्त्रछन्नांदक्षिणाद्व्यामेवंसंपूर्णतांयजेत् कपिलायाअभावेतुगोरस्यापिप्रदीयते ततोदद्याच्चक्रत्तिकृष्णोअन्ये

अ. रा.
१६

अथश्रेवदापयेत् प्राप्यनुज्ञांतथातेभ्योभुंजीतसहबन्धुभिः एवंकृतमहाराजचक्रतोद्यापनकर्मणि निःपापस्तस्याणादेव
जायतेविबुधोपमं पुत्रपौत्रसमायुक्तोद्यनधान्यसमन्वितः शुक्लाभोगान्चिरकालमंतेममपुरंजित इतिभवि० कृष्णयुधिज
आष्टमीव्रतोद्यापनसंपूर्णम् अथभाद्रपदशुक्लाष्टम्याज्येष्ठक्षेत्रेज्येष्ठाव्रतम् इदंचज्येष्ठायोगवशेनपूर्वविद्यायांपरविद्या-
यांवा कार्यं दिनद्वयेतद्योगेपरैवनोचेत्पूर्वा ज्येष्ठापूजनंलैंगे कन्यास्याकार्ष्णीशुक्लाज्येष्ठक्षेत्रेमहतीस्मृता अलक्ष्मीप
रिहारायज्येष्ठांतत्रपूजयेत् कन्यार्कयोगोत्रकेवलंस्तावक एव मासस्तु भाद्रपदश्चांद्र एवग्राह्यः मासिभाद्रपदेशक्रे
पक्षेज्येष्ठर्क्षसंयुते यस्मिन्कस्मिन्दिनेवापि ज्येष्ठादेवींपूजयेत् हेमाद्रौ नवम्यासहकार्यास्यादष्टमीनात्रसंशयः मा
सिभाद्रपदेशक्रेपक्षेज्येष्ठर्क्षसंयुता रात्रौयस्मिन्दिनेकुर्याज्येष्ठायाःपरिपूजनं यस्मिन्दिनेभवेज्येष्ठामध्याह्नादूर्ध्वम-
प्यणुः तस्मिन्हविष्यंपूजाचन्यूनचेत्पूर्ववासरे पूजादिनात्पूर्वदिनेअनुराधामावाहनमुत्तरदिनेमूलेचविसर्जयेत् तथा
चस्कांदे मैत्रेनावाहयेद्देवीज्येष्ठायांतुप्रपूजयेत् मूलेविसर्जयेद्देवींत्रिदिनंवनसुत्तम् अथपूजा तिथ्यादिसंकीर्त्य
मममृतवंध्यादिदोषपरिहारार्थंपुत्रपौत्रादिद्वन्द्वेदरिदनाशार्थंयथामीलितोपचारैः ज्येष्ठापूजनंकरिष्ये त्रिलोचनां
शुक्लदंतींविभ्रतीकांचनीतनूं विरक्तारक्तनयनांज्येष्ठांध्यायामिसंदर्शं ध्यानं एहोहित्वंमहाभागेसरासरनेमस्कृते
ज्येष्ठात्वंसर्वदेवानांमत्समीपंगताभव आवाहनं श्वेतसिंहासनस्थांतुश्वेतवस्त्रेरेलंकृता वरदंपुस्तकंपात्रंविभ्रत्येते

अ.
८

१६

नमोनमः आसनं ज्येष्ठे श्रेष्ठे तपोनिष्ठे धर्मिष्ठे सत्यवादिनी समुद्रमथने सन्नेपाद्यंगृह्णन्मोस्तुते पाद्यं श्रीखंडक
पूरयुतंतोयंपुषेणसंयुतं गृहाणार्घ्यंमयादत्तंज्येष्ठेदेविनमोस्तुते अर्घ्यं ज्येष्ठायेतेनमस्तुभ्यंश्रेष्ठायैतेनमोनमः ज्ये
ष्ठे श्रेष्ठे तपोनिष्ठे ब्रह्मिष्ठे सत्यवादिनि आचमनं पयोदधिघृतंचैवक्षौद्रंशर्करयान्वितं पंचामृतंमयानीतंस्नानंगृह्ण
करेश्वरी पंचामृतं मंदाकिन्याःसमानीतंहेमांभोरुहवासितं स्नानार्थंतेमयानीतंस्नानंकुरुजगन्माये स्नानं सूक्ष्मतं
तुभवेश्वेतेधौनेनिर्मलवारिणा वारणेलोकलज्जायावाससीप्रतिगृह्यतां वस्त्रंयु आचमनं हरिद्रांकुंकुमंचैवकंठ
सूत्रंचताडकं सिंदूरकज्जलंचारुषट्सौभाग्यंगृहाणभोः सौभाग्यद्रव्यं श्रीखंडंचंदनं चंदनं अक्षताश्चस्कर
श्रेष्ठाः अक्षतान् नूपुरौमेखलाकांचोक्तं कणानि सशोभने नासिकायांमयादत्तामुक्ताकांचनसंयुता अलंकारान् चं
पकादिसगंधीनि पुष्पाणि वनस्पति धूपं आज्यंचेति दीपं गोधूमपिष्टशाल्यादितंडुलानांचकारयेत् कृत्वा
प्रसृतमात्रास्तु पूरिकाघृतपाचिताः शाल्यादनंसूपयुक्तंदधिदुग्धंघृतंतथा नानाव्यंजनसंयुक्तंनैवेद्यंप्रतिगृह्यतां नै
वेद्यंसमं उत्तरापोशनं करोहर्तनं फलं तांबूलं हिरण्यगर्भंतिदक्षिणां नीराजनं मंत्रपुष्पं प्रद
क्षिणां नमस्कारः शार्ङ्गबाणाञ्जखड्गारिप्रासतोमरमुद्गरैः अन्यैरप्यायुधैर्बुक्तांज्येष्ठेत्वामर्चयाम्यहं पुष्पांजलिः त्वं
लक्ष्मीस्त्वमहादेवी त्वंज्येष्ठे सर्वदामरैः पूजितासिमयादेविवरदाभवमेसदा इतिप्रार्थना पूजाविधिः अथ

कथा युधिष्ठिरउवाच मृतबंध्यातुयानारीकाकबंध्यातथापरा गर्भस्वावीनृतीयाचनानादोषैस्तुदूषिता नि
र्धनाश्चनरायैवेदारिद्र्येणहताश्वये कर्मणाकेनमुच्यंतेतच्चेवृहजिनार्दन श्रीकृष्णउवाच मासिभाद्रपदेशक्रे
पक्षेज्येष्ठायदाभवेत् रात्रौजागरणंकुर्याद्भित्तवादित्रनिस्वनैः एवंविधिविधानज्ञोऽपिर्मन्त्रैश्चपूजयेत् एहोहितंमहा-
भागोऽसुरासरनमस्कृते ज्येष्ठेत्वंसर्वदेवानांमत्समीपंयताभव श्वेतसिंहासनस्थालंश्वेतवरुणैरलंकृता वरदपुस्तकं
पात्रंपाशहस्तेनमोनमः ज्येष्ठेऽश्वेतपोनिष्ठेधर्मिष्ठेसत्यवादिनि समुद्रमथनोत्पन्नेज्येष्ठायैतेनमोनमः शार्ङ्गबाणाञ्ज-
रवदुगारिप्रासतोमरमुद्गरैः अन्यैरप्यायुधैर्युक्तांज्येष्ठेतामर्चयाम्यहं त्वंलक्ष्मीस्त्वमुमादेवीत्वंज्येष्ठेसर्वदामरैः पूजित
सिमयादेविवरदाभवमेसदा प्रार्थना पुत्रदारवितृद्ध्यर्थंलक्ष्म्याश्चैववितृद्ध्ये अलक्ष्म्याश्चविनाशायसर्वकालेहि-
जोत्तम गुरुंसंपूजयेद्भक्त्यावरुणैराभरणादिभिः ततोद्वादशवर्षाणिपूजनीयाःप्रयत्नतः यावज्जन्मतथापूर्वविधिना
नेनमानवेः ददातिवित्तंपुत्रांश्चअर्चनीयासदास्त्रिया अनेनविधिनाप्रोक्तोयोहिपूजयतेनरः ज्येष्ठातुपूजयेन्नारीत
स्यालक्ष्मीर्विवर्धते बंध्यातुलभतेपुत्रान्दुर्भगाइवतद्भवेत् एवंविधिविधानेनज्येष्ठायत्वंवर्चयेत्सदा विद्यास्तस्यप्रण
श्यंतियथाफलवणंतथा तथाग्राह्यंकुरुश्रेष्ठ ज्येष्ठायःशोभनंव्रतं नीराजनेकृतेचैवदीपोग्राह्यःसुभक्तितः नैवेद्यस
हितंप्राश्यव्रतीत्वग्रेयुधिष्ठिर गुरुहस्तात्सदाग्राह्योदीपःप्रज्वलितोमहान् व्रतस्थोभक्तियुक्तस्तुशक्तिःप्रयतमानसःअ

नेनविधिनाचैवव्रतंकार्यंयुधिष्ठिर ज्येष्ठानामपरंदेविभक्तिमुक्तिप्रदायिनीयस्तुपूजयतेराजन्तस्यैसर्वप्रयच्छति युधिष्ठिरउ-
वाच मासिभाद्रपदेशक्रेपक्षेज्येष्ठर्क्षसंयुते तस्मिन्दिनेव्रतीकुर्याज्ज्येष्ठायंपरिपूजनं तत्राष्टम्यांयदावारोमानोर्ज्येष्ठर्क्षमेव प्रति च-
र्चं व्रतंयच्चविहितंकेवलेशुभे प्रातःस्नानंनरःकुर्यात्तस्यादेव्यादिनंशुभे भक्तियुक्तःशुचिकुर्याज्ज्येष्ठादेव्यास्तुपूजनम् जला-
शयात्तुपूर्वेद्युरानयेत्संचर्कराः देवीरूपंचतत्रैवकृत्वावास्थापयेत्ततः गोमयेनोपलिप्तेचहैमीवाकारयेदुधः स्थाप
येद्वाजतीताम्नीलेख्यावापटकूट्ययोः आवाहयेत्ततोदेवीमथवापुस्तकेपिवा त्रिलोचनांशकूदंतींविभतीराजतींत
नूं विरक्तारक्तनयनांज्येष्ठांध्यायामिसुंदरीं इतिमंत्रेणतांदेवींभावात्सकृतीव्रती स्नानंदद्यात्तथायश्चपादयोरु
भयोर्द्विज श्रीखंडकूर्परयुतंदद्यादर्घ्यंचभक्तितः पंचामृतंतथास्नानंनिर्मलेनजलेनच वस्त्रंगंधंतथापुष्पंधूपदीपादि
कंचयत् पूजयित्वाचसौभाग्यैर्द्रव्यैर्नानाविधैःशुभैः गोधूमशालितंदुलैर्नानाद्रव्यैश्चनिर्मितं कृत्वाप्रसृतमात्रास्तु
पूरिकाघृतपाचितः भक्त्यामयासुरेशानियदन्नंदीयतेतव तद्ग्राहणमहादेविज्येष्ठेऽश्वेतपोनिष्ठे निवेदनीयंयत्किं
चिद्ग्राह्येप्रयत्नतः ततस्तत्त्वामहादेवींसर्वकामफलप्रदां ज्येष्ठायैतेनमस्तुभ्यंज्येष्ठायैतेनमोनमः ज्येष्ठेऽश्वेतपोनिष्ठे
धर्मिष्ठेसत्यवादिनि ततःक्षमाप्यतांदेवींस्तुवीतस्तवनोत्तमैः ब्राह्मणान्भोजयेत्तथास्तुवासिन्यस्तथाबहु दास्योदा-
साश्चसंभोज्यादीनांधरूपणास्तथा देवींविप्रमनुज्ञाप्यस्वयंभुंजीतवाग्यतः भक्त्यित्वातथाचम्यदेवींनत्वापुनःपुनःपुनः

शयीतव्रतचर्येण कुर्यात्स्नानविमर्जनं एवमेव प्रकुर्याद्देवतं तु परिवत्सरं ज्येष्ठादिसर्जनांते तु शर्करांवारिनिक्षिपेत् दध्योद-
नंतयासाकंदेयं स्वस्थशुभाप्तये ज्येष्ठे देवि नमस्तभ्यं अलक्ष्मीनाशहेतवे पुनरेहिवत्सरं ते मम गेहे शुभप्रदे एवं संप्रा-
थ्यतां देवीं गीतवाद्यपुरःसरैः अपूपवटकान् दद्याद्ब्राह्मणेभ्यस्ततो हि ज कुर्यादेव प्रयत्नेन सायं वाथ विसर्जयेत् विद्या-
र्थी प्राप्नुयाद् विद्यां स्त्री कामः श्रियमेव च लक्ष्मीवान् जायते मर्त्यः स्त्री तु मोदेत भर्तारि विनायकेन सहितां देव्याः कुर्याद्विस-
र्जनं सौवर्णीं राजतीं ताम्नीं मृन्मयीं वापि शक्तिः व्रतं स्वयंचकृतवान् सिद्धं चाप्यकृतार्हणः देव्यामहत्वं कथितं तवेदं विधि-
श्च मंत्रार्चनसंयुतस्तथा मंत्रोपि सायुज्यकरो व्रतस्य तथा मया ते कथितं सदैव अथोन्नं यस्यासिंहोरथे युक्तो व्याघ्रश्चापि म-
हाबलः ज्येष्ठामहमिमां देवीं प्रपद्ये शरणं शुभां तामग्निवर्णीं तपसा ज्वलंतीमित्यावाह्य आपो हि ष्ठेति निसृभिः हिर-
ण्यवर्णेति निसृभिः अभिषिंचेत् कृत्वा चाष्टदलं पद्मं स्थापयेत् तत्र सवती नाम मंत्रेण कुर्वीत पाद्यमर्घ्यमथासनं स्ना-
नमाचमनं चैव मधुपर्कश्च कंचुकी वस्त्रगंधाक्षतं पुष्पं धूपदीपौ प्रयत्नतः नैवेद्यान्वमनीयं च करोद्दत्तनकं शुभं तांबू-
लदक्षिणादानं ततो नीराजयेद्भुजां स्थापिते ग्रीततः पश्चाद्भोममष्टोत्तरं शतं द्रव्यैर्दधिमधुक्षीरघृतैः कुर्यात्प्रयत्नतः त-
र्पणं च नतः कुर्यादेभिर्मंत्रैर्विचक्षणः ज्येष्ठाये० श्रेष्ठाये० सत्याये० कलिनाशिन्यै० विद्याये० वेनायक्यै० तपोनिष्ठायै० श्रियै०
न० कृष्णायै० ब्रह्मिष्ठायै० विसृज्य च ततो देवीं ब्राह्मणाय निवेदयेत् व्रतांते प्रतिमां दद्यात्सौवर्णीं पलसंमितां कृष्णवस्त्रे

णसंयुक्तां आचार्याय निवेदयेत् वस्त्राभरणमाल्यादिलेपनैः पूजयेद्भिजम् प्रणिपत्य ततः पश्चात्तस्मै सर्वं निवेदयेत् अनेन विधि-
नायस्तब्राह्मणानां चतुष्टये ब्राह्मणान् भोजयेत् पश्चात्स्वयं भोजीतवाग्यतः ब्राह्मणां श्रुतं तोनत्वायाचयेत् सर्वमंगलम् एवं स-
वासिनी भोज्याः पूज्याः सर्वसमृद्धये एवं कृते व्रतसम्यक् सर्वशान्तिः प्रजायते धनधान्यसमृद्धिश्च आरोग्यं भवति ध्रुवम् इति
श्रीमद्विष्णोत्तरपुराणे ज्येष्ठादेवी व्रतोद्यापनं संपूर्णम् तत्रैव भाद्रशुक्लपक्ष्यां दूर्वाष्टमी व्रतम् सा पूर्वाग्र्याद्या श्रावणीदुर्गनवमी
दूर्वाष्टमिदुताशनी पूर्वविद्धा तु कर्तव्या शिवरात्रिर्बलोर्दनम् इति हृदयमवचनात् शुक्लपक्ष्यां तिथिर्या तु नोत्तरासाविधीयते
इति हेमादिः मुहूर्ते रोहिणेष्टम्यां पूर्वावायदिवापरा दूर्वाष्टमी तु साकार्या ज्येष्ठा मूलं च वर्जयेत् इति उक्तम् तत्सर्वं ज्येष्ठा
मूलयोगे कर्मकालव्याप्त्या भावे च दृष्टव्यम् दूर्वाष्टमी सदा तज्या ज्येष्ठा मूलं संयुता तथा च पक्षे भाद्रपदे मासि शुक्लपक्ष्यां तु सा
रत दूर्वामभ्यर्चयेद्भक्त्या ज्येष्ठां मूलं च वर्जयेत् ऐंद्रक्षेत्रजिता दूर्वा हंत्यपत्यानि नान्यथा भर्तुरायुर्हरामुले तस्मात्तां परिचर्ज-
येत् इति मदनरत्ने स्कांदे शुक्लपक्ष्यां पदे मासि दूर्वासंज्ञा तथाष्टमी सिंहार्क एव कर्तव्या न कन्यार्के कदाचन सिंहस्ये सोत्त-
मास्यर्पणं नुदिते मुनिसत्तम मदनरत्ने स्कांदोक्तेः अगस्त्य उदिते तात पूजयेदमृतोद्भवम् वैधव्यं पुत्रशोकं च दशजन्मानि
पंचच यदा तु भाद्रशुक्लपक्ष्यां अगस्त्योदयस्तदा तत्पूर्वं कृष्णपक्ष्यां कार्यम् शुक्लपक्ष्यां भाद्रपदे पौर्णिमां तमासेन भाद्रपद-
मात्रलाभात् यदा तु भाद्रपदोधिकस्तदा सिंहार्क एवेति उदाहृतवचनात् अधिमासे तु संप्राप्तेन भस्म उदये मुनेः अर्वागेव व्र-

तं कार्यं यतो न कुत्रचिदिति निर्णयदीपके स्कांदाच्चाधिक एव कर्तव्यं इदं स्त्रीणां नित्यं यान् पूजयते दूर्वा मोहादि हयथाविधि
श्रीणिजन्मानिवैधव्यं लभते नात्र संशयः तस्मात्सर्वप्रयत्नेन प्रतिवर्षं वधूजनेः ज्येष्ठामूलादिरहिता पूजयेत्चाष्टमीं शुभां कर्तव्या
चैकमन्त्रेन ज्येष्ठामूलं यदा भवेत् दूर्वामभ्यर्चयेद्भक्त्या न वध्यं दिवसं नयेत् इति भविष्योत्तरे तु कल्पनालुप्तानं न तु सर्वतो लोपः
अथ दूर्वाष्टमी व्रतम् हेमाद्रौ भविष्ये ब्रह्मन् भाद्रपदे मासि शक्लाष्टम्या सुपोषितः पूजयेच्छंकरं भक्त्या योनिरः श्र
द्वयान्वितः सयाति परमं स्थानं यत्र देवस्त्रिलोचनः गणेशं पूजयेद्यस्तु दूर्वया सहितं मुने गणेशः शिवः फलानां शकलैर्द्विजै
र्गंधपुष्पैर्विलेपनैः दूर्वां पूजयते शानं मुच्यते सर्वपातकैः शक्रौ देशे मजातायां दूर्वायां ब्राह्मणोत्तमं स्थाप्य लिङ्गं ततो गंधैः पुष्पैर्धू
पैः समर्चयेत् स्वर्जूरैर्नारिकेरैश्च मातुलिंगं फलैस्तथा पूजयेच्छंकरं भक्त्या दूर्वायां विधिवद्भिज्ज दध्यक्षतैर्द्विजैश्च अर्घ्यं द
द्यान्त्रिलोचने दूर्वां शमीभ्यां संपूज्य मानवः श्रद्धयान्वितः सर्वैस्त कृतजन्मस्यात्सर्वदेवैस्त वंदितः विद्यां प्राप्नोति विद्या
यां पुत्रार्थां पुत्रमाप्नुयात् धर्मानां प्राप्तिं धर्मायां कन्यायां लभते चतान् मनसा यद्यदिच्छेत्तत्तदा प्राप्नोति मानवः य एवं
पूजयेद्दूर्वां भूतेशं मानवैः फलैः सप्तजन्मजपापौघैर्मुच्यते नात्र संशयः कृतोपवासः सप्तम्यां मष्टम्यां पूजयेच्छिवम् दूर्
वां समेतैर्विप्रेन्द्रदध्यक्षत फलैः शक्रैः दूर्वामंत्रः त्वंदूर्वे मृतजन्मासि वंदितासि स्मरैरपि सौभाग्यं संततिं द
दिसर्वकार्यकरी भव यथाशाखा प्रशाखाभिर्विस्तृतासि महीतले तथा विस्तृतसंतानं देहित्व मजरामरे तल्लिङ्गमंत्रैश्च

शानमर्चयेत्प्रयतः शक्तिः ततः संपूजयेद्दिप्रान् फलैर्नानाविधैर्द्विज अनग्निपक्कमश्रीयात् अन्नं दधि फलं तथा अक्षारलव
णं ब्रह्मन् नाश्रीयान्मधुनान्वितम् दद्यात्फलानि विप्रेषु फलाहारः स्वयं भवेत् प्रणम्य शिरसा दूर्वां भिवं शिवमुपाश्रुते एवं यः कु
रुते भक्त्या महादेवस्य पूजनम् गणत्वं यात्यसौ ब्रह्मन् मुच्यते ब्रह्महत्याया एवं पुण्यापापहरा अष्टमी दूर्वसंज्ञिता चतुर्णाम
पिवर्णानां स्त्रीजनानां विशेषतः शक्लाष्टम्यां तु संप्राप्ते मासि भाद्रपदे तथा दूर्वाप्रशस्ता सश्वेता ह्युत्तराशाभिगामिनी पूज
येद्ब्रह्मानीय गंधमाल्यानुलेपनैः फलैर्मूलैस्तथा चैव धूपदीपैश्च पूजयेत् अनग्निपक्कं यत्सर्वं नैवेद्यं च कथंचन भोक्तव्यं च त
था ब्रह्मन् नग्निपक्कं विवर्जयेत् दूर्वां कुरस्थां संपूज्य प्रतिमां शंकरस्य च यौवनं स्थिरमायाति यत्र यत्राभिजायते अष्टम्यां फ
लपुष्पैश्च स्वर्जूरैर्नारिकेरैः द्राक्षामोदकपिष्टैश्च दाडिमैर्बदरैस्तथा नारंगैर्जंबुके चैव तथैव बीजपूरकैः दध्यक्षतैः स्रजो
भिश्च धूपैरेव सदीपकैः मंत्रेणानेन राजेंद्रशृणुष्व अहितो नृप दत्वा पिष्टानि विप्रेभ्यः फलं च विविधं प्रभो तिलपिष्टकजोधूम
धान्यपिष्टानि पांडव भोजयित्वा स हन्मित्रं स्वयं बंधुजनेस्तथा ततो मुंजीत तच्छेषं स्वयं श्रद्धा समन्वितः कर्तव्याश्चैकम
न्त्रेन ज्येष्ठामूलं यदा भवेत् दूर्वामभ्यर्चयेद्भक्त्या न वध्यं दिवसं नयेत् पक्षे भाद्रपदस्येवं शक्लाष्टम्यां युधिष्ठिर दूर्वाष्टमी व्रतं पु
ण्यं यः करोतीह मानवः न तस्य क्षयमाप्नोति संततिः सप्तपौरुषी नंदते वर्धते नित्यं यथा दूर्वा नथा कुलम् इति
श्रीभविष्योत्तरपुराणे दूर्वाष्टमी व्रतो द्वापनं संपूर्णम् अथ भाद्रशक्लाष्टमी भारभ्यषाडशदिनपर्यंतं महालक्ष्मी

व्रतम् तच्चार्धरात्रमतिक्रम्यवर्तिन्यां अष्टम्यां कार्यम् तदुक्तं चंद्रप्रकाशे स्मृतं तरे अर्धरात्रमतिक्रम्यवर्तते यो
 त्तरातिथिः तस्यां ज्येष्ठा युतायां प्रारंभः कार्यः तथा च स्कांदे मासि भाद्रपदे शक्रे पक्षे ज्येष्ठा युताष्टमी प्रारब्धत्वं व्र-
 तं तत्र महालक्ष्म्या यतात्मभिः तदभावे केवलं यामपि कार्यम् समापनं तु कृष्णाष्टम्यां चंद्रोदयव्यापिन्यां कार्यम् चंद्रोदय
 व्रते चैव तिथिस्तात्कालिकी भवेत् दिनद्वये चंद्रोदयसत्वे च कृष्णाष्टम्यां चैवेत्यादि वाक्यात् पूर्ववत् अपरदिने चंद्रोदयोत्तरं त्रि-
 मुहूर्तान्तेत्येव तदुक्तं मदनरत्ने पुराणसमुच्चये पूर्वावापरविद्वांवाग्राह्या चंद्रोदये सदा त्रिमुहूर्तास्तु सा पूज्या परतश्चोर्ध्वगा
 भिनी अथ व्रतविधिः हेमाद्रौ स्कांदे अथ पूजनं आलयंते हि कथितं कमलं कमलालये कमले विमले ह्यस्मिन् स्थितं त्वं
 कृपया कुरु आवाहनं कमले पाहि मे देवि स्वर्णसिंहासनं शम्भु गृहाणे दंभया दत्तं भक्तियुक्तेन चेतसा आसनं गंगादि
 सलिलाधारं तीर्थमंत्राभिर्मंत्रितम् दूरयात्राश्रमहरं पादं मे प्रतिगृह्यताम् पादं स० अर्घ्यं आचम्यं जगदाधारे सिद्धिलक्ष्मी
 जगत्प्रिये च पले देविते दत्तं तीर्थं गृह्णन् मोस्तुते आचमनं पयोदधिघृतं क्षौद्रं सितयाचसमर्पितम् स्नानं पंचामृतेनाद्य
 कुरु देवि दयानिधे पंचामृतं इदं तव महालक्ष्म्याः कर्पूरागरुवासितं तीर्थं भ्यः सुसमानीतं स्नानार्थं प्रतिगृह्यताम् स्नानं सूक्ष्म
 तंतुभवं वस्त्रं निर्मितं विश्वकर्मणा लोकलज्जाहरं देवि गृहाण स्वरसत्तमे वस्त्रं कंचुकीम् नानासौभाग्यदयं मलया
 चलसंभूतं घनसारं मनोहरम् शीतलं बहुलामोदं चंदनं प्रतिगृह्यतां चंदनम् नीलोत्पलमहामोदं मत्तालिकुलसंकुलं

आनं दिनं दनोत्पन्नं पद्मं गृह्णन् मोस्तुते पुष्पाणि अथ नाम पूजा त्रियेनमः लक्ष्म्येन० वरदायै० विष्णुपत्न्येन०
 क्षीरसागरवासिन्येन० हिरण्यरूपायै० स्वर्णमालिन्ये० पद्मवासिन्ये० पद्मप्रियायै० मुक्तालंकारिण्ये० तूर्यायै० चंद्राननायै० विश्व
 मूर्त्येन० मुक्तयेन० मुक्तिदायै० ऋध्येनमः समृद्धौ० तुष्ट्यै० पुष्ट्यै० धनेश्वर्यै० श्रद्धायै० भोगिन्यै० भोगदायै० धान्ये० गंधसंभारसत्त
 दु कस्तूरीमोदसंभवं सुरासन्नरानंदीधूपं देवि गृहाण मे धूपं० मार्तंडमंडारवंडं चंद्रविंवाग्निजे जसा निधानं देवि दीपोयं नि
 र्मितस्तव भक्तिः दीपं देवतालपतालभूतलाधारधान्यजं षोडशाकारसंभारं नैवेद्यं ते नमः सदा नैवेद्यं० स्नाना
 दिकं विधीयंते यतः शक्तिः प्रजायते एतदाचमनीयं च महालक्ष्मीविधीयताम् आचम० करो हर्तनम् पातालतलसंभूतं
 वदानां भोजभूषणं नानागुणसमाकीर्णं तांबूलं प्रतिगृह्यताम् तांबूलं० हिरण्यगर्भं तिदक्षिणां आज्यं चेति नीराजनं शा
 रदे दु कलाकांतिः स्निग्धनेत्राचतुर्भुजा पद्मयुग्माचमयदाकरव्यग्रकरां बुजा पुष्पांजलिं विष्णोर्वक्षसि पद्मे च शंखे च केगदाचरे
 लक्ष्मीदेवि यथासितं मुयि नित्यं तथा तव प्रार्थना उत्तार्य दोरं कंचाहो लक्ष्मीपाशं नैवेदयेत् लक्ष्मीदेवि गृहाण तं दोरं कंचनमया
 धृतं कथां श्रुत्वा स्वर्णं च दत्वा चार्थाय दक्षिणाम् एवं निवर्त्य विधिवत् पूजनं वदुःस्थं च चतुर्वर्ण्यं च संभोज्य यथाशक्त्या
 च दक्षिणा दीपान् षोडशपूपांश्च गोधुमानां द्विजातये दत्वा तत्संख्यायां भक्त्यारात्रौ जागरणं चरेत् चंद्रोदये च संजाते अर्घ्यं
 दद्यात्ततो व्रती मंत्रेणानेन विप्रैश्च शंखेनांबु फलान्वितम् नमोस्तुते निशानाथ लक्ष्मीभातर्नमोस्तुते व्रतं संपूर्णं तां

यातुर्गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते चंद्रायार्घ्यं प्रातर्विसर्जनं ये देवीं मंत्रेणांनेन कृत्वा पंकजं देवि संत्यज्य मम वेश्मनि संविश-
यथा स पुत्रभृत्यो हं सखी स्यात् त्वत्प्रादतः विसर्जनं इति पूजनं अथ कथा स्कंद उवाच सौभाग्यजननं स्त्रीणां दौर्भा-
ग्यपरिकृतनम् परमेश्वर्यजननं तद्वत्तद्ब्रूहि शंकर ईश्वर उवाच साधु साधु महाबाहो यत्प्रोक्तं त्वया नद्य तत्राहं संप्रव-
क्ष्यामि व्रतानां मुक्तमंत्रं येन चोर्णेन नरो दुर्गतिं याति कर्हिचित् कृष्णगा दुर्भगा वापि स्त्रियो वा विधवा गृह अस्ति देव्या व्रतं पु-
ण्यं महालक्ष्म्याः षडानननारीणां च नराणां च सर्वदुःखापहंतया स्कंद उवाच देवास्तरुमधुदुग्धं पूर्णमब्धशतं पुरा रुचेरु-
राणामधिपे देवानां च पुरंदरे तत्र देवैर्महावीर्यैर्नारायणबलाभ्यात् अक्षरानिर्जिताः सर्वपातालतलमाययुः केचि-
द्विलंगताः केचित्प्रविष्टा वरुणालयम् गिरिदुर्गसमाश्रित्य केचित्तस्थुर्महाबलाः तत्र कोलासुरो नाम महोर्वीर्यो महा-
बलः गोमंतदुर्गमंदुर्गगिरिमाश्रित्य निर्भयः याराजकन्यकालोके रूपवत्यो महागुणाः आनीय गिरिदुर्गस्थौ रमयामास
सर्वशैः रमयित्वा पितास्तत्र कामरूपी विहंगमः एतस्मिन्नेव काले तु आगतौ मुनिसत्तमौ श्रुतिप्रभांचसंगन्तौ पुलस्त्यौ
गौतमस्तथा तीर्थयात्राप्रसंगेन श्रुत्वा वाक्यं जनस्य तत् कोलासुरजयमिति कन्याहेतोः शिरिषध्वज तावच्चतुर्जनं
सर्वमगस्त्योस्ति महा मुनिः येन तौ यनिधिः प्रीतो दिंघ्याचलनिवासिना वातापी नलनामानौ दैत्यौ येन विनाशितौ
तंगच्छामो वयं सर्वे कोलासुरवधाय च इत्यामं न्यजनाः सर्वगत्वा तमभिवाद्य च उचुः सर्वे यथावत्तं कोलासुरविचे-

विचेष्टितं तच्छ्रुत्वा भगवानाहमैवावरुणिरग्रधीः सृष्टिस्थिति विनाशानां कारणं भक्तवत्सलाः रामस्यादौ तपस्यंति
ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः तिस्रः संध्यामूर्तिमत्यस्तेषां शश्वषणोरताः प्रविश्यतामहालक्ष्मीः शक्तिरूपेण
संस्थिता सर्वशक्तियुता देविलोकानां हितकाम्यया इत्युक्त्वा त्वरितंगत्वा कोलासुरवधाप्तये निवेद्य नि-
रिवलंतेभ्यस्तस्थः प्रांजलयोजनाः तच्छ्रुत्वा निरिवलंतेभ्यो ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः संध्याचयं समाहूय वाचं प्रोचु-
र्जनेश्वराः हनिष्यति महालक्ष्मीर्यद्देकोलासुरं रिपुं भगवत्यो मूर्तिमत्यो दंडशूलादिभिर्वरैः आयुधै-
र्विविधैः कृत्वा जयमाप्स्यथ संकरो कृष्णकृतसहायो सौ कृष्णक्रोधसमुद्भवः भूतनाथो भूतमन्यर्यः स-
हायो भविष्यति इत्युक्त्वा त्वरितंगत्वा रुरुधः कोलराक्षसं निरुध्य च पुरीं देव्योजगर्जलदस्त्रनाः भि-
दंत्यश्च दिशस्तद्वर्धयंत्यश्च तच्छ्रुधं कोलासुरोऽपि तच्छ्रुत्वा प्रोत्पपात महासनात् रोषणः क्रोधताम्राक्षो
मैरोरिव मृगांतकः हस्त्यश्वरथपादातचतुरंगबलान्विता निर्ययो भूतनाथो हुंकालिकाया इवाशनिः स-
कुंडलशिरस्त्राणकवचीधृतबाणधीः बहुगोधांगुलिबाणः कुड्मो वृत्रइवापरः ततो राक्षससैन्यं तद्भू-
तनाथेन संगतं देवनारीमनोलासियद्वं चक्रेति भीषणं महारावैर्भीमघोषैर्बाणैः कैकारनिस्वनेः गौ-
रवराणां निनादैश्च लोकः शब्दमयो भवत् जयभिधीति वदतां धावतामितरेतरं बहुधेसमरं घोरं मुष्टा-

ब. रा.
२२

मुष्टीकचाकची उद्धतोराक्षसवलेभूतनाथोमहाबलः ममदेराक्षसानीकंशरवर्षेभ्यदारुणैः हनंरुस्वास्त्र-
रबलंकुहःकोलासुरोरणो अभिदुत्यगदापाणिस्ताडयामासभैरवं यथौमूर्च्छामहावीर्यस्तेनाभिहतम-
स्तकः ततोदेव्योतिवेगेनह्यभिदुदुवुरुद्धते त्रिशूलैरभिजघ्नस्तपद्दिशैश्चव्यधातयन् मुष्टिभिस्ताडया
मासूर्नरेवैश्चापिव्यदारयन् पादघातैः समाजघ्नः सिंहः करिवरंयथा सकुंडलशिरस्त्राणोदष्टोघोरक्त-
लोचनः कृतभक्तुदिवक्रोसौराक्षसस्तांमुहुर्मुहुः गदयाताडयामासशिरःकंठांसकुक्षिषु वभञ्जस्तांग-
दांतांतुहसत्यस्तामदाकुलाः ततोधनुर्धराभूत्वाबाणजालमवाकिरत् तासांशरीरमर्माणिभिदन्शरपु-
रोगमैः ननादबद्धवैरोसोहृदयंचाभिनच्छरैः ततःकुहतरास्तास्तपादेनजगूहुर्भृशं आकाशेभ्रामयित्वा तं-
चिक्षिपुर्गगनेकुधा कोलासुरोपिपतितोयावदुत्थातुमिच्छति तावन्निर्गत्यलक्ष्मीस्तपादाभ्याप्रत्यपीडयत् तस्यादपी-
डितोदेव्योविहृत्यनयनेभृशं मुक्तकंठस्वनंकृत्वाततोमोहमुपेयिवान् ततोदेवाःसगंधर्वामनुष्यान्कृष्योस्तुवन् देवना-
थाश्चदेव्यश्चननुतुःसमुदाकुलाः देवदुन्दुभयोनेदुःपुष्यदृष्टिःपपातह दिशःप्रसेदुर्मरुतोववुर्मंदरवज्रगतं सुरास्त-
रशिरोरत्नापीडिताघिसरोरुहा देव्योदिव्येनयानेनयांतिकोलापुरं प्रति आयांतीपद्मजावीक्ष्यमुक्तपादाविश्रुंरवलाः
तुष्टावपरयाभक्त्याराजकन्यागणोमुदा राजकन्याऊचुः वंदोरुवीरस्तरुंदकिरीटरोचिर्जटानिकरकल्पितरत्नदी-

पं देवित्वदीयचरणंशरणंजनानांसेवामहेसकलमंगलवर्धनाय उकुल्लुकैरवदलायतलोचनायैगंडोलुसचंचलकुंड-
लमंडितायै राकाशशिप्रतिभटाननकोमलायैतस्यैनमःकमललोचनवल्लभायै सद्भक्तकल्पलतिकांकरिकंठभूषा-
केयूरहेमकटकोज्वलकंकणांकां संसारसागरसुरेपततोममाद्यदेहित्वदीयकरयस्मिनंगमातः हृस्वादेकिजनाज-
यायविविधाब्रह्माधिपत्यंगताविष्णुर्वक्षसियाचकारतरलालीलाञ्जमालभ्रमं केशायप्रहितंत्वदीयचरणद्वंद्व-
सेवारतंकारुण्यामृतसारपूरितदृशामामंबपाहीश्वरि मल्लिकाकुल्लुकुसुमौज्वलमध्यभागधम्मिल्लभारजिततारक-
द्वंद्वशोभां उत्तमहेमनिकषौज्वलकायकांतिलक्ष्मीस्वयंप्रणमतांश्रियमातनोति इतिस्तत्त्वामहालक्ष्मीभक्तानामिष्ट-
दायिनीं योगिन्योद्यमविष्यध्वमितितासांवरंददौ हृस्वातास्तमुदादेवीसारूथ्यंचप्रदापयत् ताभिर्निषेवितादेवीव-
रंचर्यंददौमुदा राजकन्यास्ततःसर्वमुक्तास्वपुरमाययुः ततःप्रभृतिलोकेषुपूज्यास्युःसर्वकामदाः ताश्चतुःषष्टियो-
गिन्योमहालक्ष्मीपरिग्रहात् नृत्यंतिनिवहैस्तत्रगीतवादित्रनिस्वनैः पुरादेव्यामहालक्ष्म्याकरहाटपुरेनिशि एवंप्रभा-
वासादेवीविष्णुरामाषडानना व्रतस्यास्यविधानंचशृणुमत्तोविधानतः मासिभाद्रपदेशकूपक्षेज्येष्ठायुताष्टमी-
प्रारब्धव्यव्रततत्रमहालक्ष्म्यायतात्मभिः करिष्यामिब्रतंदेवित्वद्भक्तस्त्वत्परायणः तदविद्येनमेयातुसमाप्तिंत्वत्प-
सादतः इत्युच्चार्यततोबध्वादोरकंदक्षिणोकरे षोडशग्रंथिसहितंगुणैःषोडशभिर्युतं ततोन्वहंमहालक्ष्मीपूजये-

नियतात्मवान् गंधपुष्पैः सनैवेद्यैर्वावत्कृष्णाष्टमीदिनं तस्मिन्दिने तु संप्राप्ते कुर्यादुद्यापनं व्रती वस्त्रमंडपिकां कृत्वा
 माल्याभरणशोभितां त्रिभूमिकांच नक्षत्राणां नानादीपैश्च शोभितां चतस्रः प्रतिमाः कृत्वा सौवर्णां स्तत्स्वरूपिणीः
 स्नपनं कारयेत्तासां पंचामृतविधानतः षोडशैरुपचारैश्च धूपदीपादिभिस्तथा जागरंतं कर्तव्यं गीतवादित्रनिस्व-
 नैः ततो निशीथे संप्राप्ते भूदिते मृतदीधितौ कृत्वा तु स्थंडिले पद्मं षडंगं पूजयेत्ततः दद्यादर्घ्यं च रागेण व्रती तस्मै स-
 माहितः क्षीरोदार्णवसंभूतचंद्रलक्ष्मीसहोदर पीयूषधामरोहिण्यासहितोर्ध्वगुहाणवे क्षीरोदार्णवसंभूते कमले
 कमलालये प्रयच्छ सर्वकामान्ने विष्णुवक्षस्थलाशये पुत्रान्देहियशोदेहि सौरव्यसौभाग्यमेव च कालिकालिमहा
 कालिविकरालिनमोक्तते त्रैलोक्यजननी त्राहिवरदेभक्तवत्सले एकनाथे जगन्नाथे जमदग्निप्रिये नवे रेणुके त्रा-
 हिमां देविराममातः शिवंकुरु कुरु श्रियं महालक्ष्मीं अश्रियं त्वाशनाशय मंत्रैरेतैर्महालक्ष्मीः प्रार्थ्य श्रोत्रिययोषितः
 श्रीसूक्तेन तथा वन्हौ पद्मानि जुहुयाच्छुचिः पायसं चैव बिल्वानि तदलाभे तथा घृतं गृहेभ्यश्चैव होतव्यं स-
 मिचरुतिलादिकं चंदनं तालपत्रं च पुष्पमालादिकं तथा नवेशरावेभक्ष्याणि क्षिप्त्वा बहुविधानि च प्रत्येकं
 षोडशैस्तानि पूगपूर्णानि चैव हि तान्यन्येन समाच्छाद्य व्रती दद्यात्समंत्रकं क्षीरोदार्णवसंभूतालक्ष्मीचंद्रसहोद-
 रा व्रतेनानेन संतुष्टा प्रियतां विष्णुवल्लभा इंदिरा प्रतिगृह्णाति इंदिरा वैददाति च इंदिरा तारकोभाभ्यां इंदिरायै न-

मोक्षमः दद्यादुपायनादीनि श्रोत्रियाणां च योषितां चतस्रः प्रतिमास्तु ब्राह्मणाय निवेदयेत् एवं कृत्यं तु निर्वत्य व्रती-
 भोजनमाचरेत् स्कंद उवाच केनेदं स्वीकृतं पूर्वकथमस्मिन्प्रकाशितं ब्रूहि मे तत्त्वतो देवयद्यहंतव वल्लभः शंकर उवा-
 च आसीद्राजा सार्वभौमो मंगलार्णेति विभुतः कौण्डिन्येन गरे रम्ये तस्य पद्मवती प्रिया तमागतः कश्चिदेकः सेवको-
 ब्राह्मणोत्तमः अज्ञातनाम्नस्तस्यासौ नाम चक्रे नृपस्तदा तवल्लुक इति रव्यातो बभूव द्विजसत्तमः कदाचिन्मृगयास-
 त्तो भूपालो वनमाविशत् तत्र विध्वावराहादीन् मृगान् हत्वा सहस्रशः क्षत्तृदूषरिगतः श्रान्तो वृक्षमूलमुपाश्रितः उद-
 कान्वेषणे चारान् प्रेषयामास सर्वशः वने जलं तु नापश्यन् क्वचिच्छांताः प्रयत्नतः तेन त्वानृपतिं प्रोचुः नात्राभ इति दुः-
 खिताः तवल्लुकोपि बभूव विपिनतटं द्रितः भ्रममाणस्तदा पश्यन् कस्मिंश्चिद्द्वनगङ्गरे रम्यं सरोवरं दिव्यकुमुदो-
 त्पलमंडितं तत्रापश्यद्देवकन्यादिव्यरूपमनोरमाः चार्वंगीश्चारुनयनाः पीनोन्नतपयोधराः हारकंकणकेयूरनूप-
 रालंकृताः शृङ्गाः पूजयंतीर्महालक्ष्मी व्रतरूपेण चादरात् तवल्लुकोपि प्रच्छकिमिदं कथ्यतामिति स्थिरकंचुः
 महालक्ष्मी व्रतमिदं सर्वकामफलप्रदं क्रियते स्माभिरेकाग्रमनोभिस्तु भक्तिः तवल्लुकोपि तच्छ्रुत्वा व्रतं जग्राह भक्ति-
 मान् तदनुज्ञां गृहीत्वा च जलमादाय सत्वरः आजगाम जलं तस्मै दत्वा चाभोजनैः सह जलं पीत्वा नृपस्तस्य दृष्टवान्
 दौरकं करे किमिदं दौरकं विदुर्किं व्रतं कृतवानसि राजाष्टष्टस्तवल्लोपिकथयामास तद्गतं तच्छ्रुत्वा राजशार्दूलो व्रतं ज-

ग्राहभक्तिमान् तवल्लकेन सहितो राजा स्वपुरमाययौ पद्मावत्यागृहंगत्वा तयारतुं गतः सह रममाणाय सा देवी ते
नराज्ञाप्रियेणैव तं दृष्ट्वा दोरकं हस्ते कुपिता त्यंतकोपना कया त्वं वंचितो ब्रूहि कया बद्धः सुदोरकः ज्वालामालाकुले बन्धो
क्षिप्तवत्यतिकोपिता हाहा कष्टमिदं पापं कृतं मूढतया त्वया इति निर्भर्त्स्य तारां जातत्याजकमगदरे सा च हानिययौ पश्चा
त्तत्र हानिययौ नृपः महालक्ष्म्यापचारेण सारण्ये जलवर्जिते मृगमाणावनेन स्मिन्नकश्चिद्गतिमाप्नुयात् विचरन्ती व-
नेतत्र ऋषेः कस्यचिदाश्रमं ददर्श मृगसंकीर्णं शांतं कृष्णमृगान्वितं तत्रापश्यद्नेरस्येव सिधं मुनिपुंगवं ववदे च
रणौ तस्य विसंज्ञादुःखं कश्चिन्ना चिरं ध्यात्वा मुनिस्तस्या ज्ञातवान् दुःखकारणं महालक्ष्म्यापचारेण ज्ञातं विज्ञानच-
क्षुषा तद्वतंकारयामास तस्यादुःखोपशान्तये तद्दुःखं तस्मिन्ना देवविनष्टमभवत्तदा पुनश्च मृगयासक्तो भूपालो वन-
माविशत् क्वचिन्मृगं समाविध्य बाणैर्नैकेन बाहुमान् अन्वगच्छन् मृगपदं तस्या भूचयदागमः वरं मुनिं ददर्श त्रिंशद्विंश-
संवीतकल्मषम् कृतातिथ्यक्रियो दृष्ट्वा चरन्तीं बहिरतिके हावभावकटाक्षैश्च हरन्ती हरिणे क्षणा मदान्निर्गत्य नृप-
तिः प्रोवाच सस्मितं वचः वामोरुकासिकल्याणिकमर्थं चरसेवने किन्नीरामानुषीवा त्वं यक्षिणी चारुहासिनि
किमत्र बहूनां तेन भजमानं भजस्व माम् नृपेण तेन भक्त्योक्ता सस्मिता वाक्यमब्रवीत् पुनर्भजामि चाहं त्वामवै हि म-
हिषी तव महालक्ष्म्यापचारेण त्वया हीना वसाम्यहम् मुनीन्द्रस्याश्रमे रस्येतरुगुल्मोपशोभिते ममोपरि कृपाविष्टो

महालक्ष्मीव्रतोत्तमं कारयामास विधिवत्सर्वविघ्नीपशान्तये तयोक्तं वचनं श्रुत्वा सचोक्तुः कुलविलोचनः ऋषेरनुज्ञामादा
यप्रियामादाय सत्वरः दृष्ट्वा पुष्टजनेर्जुष्टं पताकाध्वजशोभितं प्रविवेश तया सार्धं सपौरैरभिवंदितः महालक्ष्मीव्रतं भू-
यस्तया सह चकार ह भुङ्क्ते ह भोगान्विपुला सुत्रपौत्रसमावृतः भूपालः सार्वभौमो भूतबल्लो मात्यतां ययौ महालक्ष्म्याः
प्रसादेन सन्निधिः सर्वसंपदां एवं प्रभावासादेवी वराणां मिष्टदायिनी सर्वपापहरा देवी सर्वदुःखापहारिणी एवं षोड-
शवर्षं तु कर्तव्यं व्रतमुत्तमं याकरिष्यति मे प्रीत्या स्वयं सिद्धिमुपासते लोकपालाश्चतुर्थं तिदासा इव मनोरथान् नारी वा
पुरुषः करिष्यति मुदा भक्त्या व्रतं यत्नतः सेवते हरि रुद्रपद्मजसराः कुर्वन्ति तस्य प्रियं तस्यादं परिंजयंति मनुजा मौलिप्रभा
मंडलैस्तस्मिन्नेव कुटुंबिनी वसतिसालक्ष्मीः स्वयं विष्णुना कृपया वाप्यभक्त्या वा कुर्वन्ति व्रतमुत्तमं अंतर्काले च यं वि-
ष्णुः संसारात् परिरक्षति यद्दंष्ट्रं पुण्यानित्यं श्रावयेद्वासमाहितः न संत्यजति तं लक्ष्मीरलक्ष्मीर्नैकजायते सर्वपाप-
विनिर्मुक्तः स्वर्गलोके महीयते युधिष्ठिर उवाच स्वस्थानलाभपुत्रायुः सर्वैश्वर्यफलप्रदं व्रतमेकं समाचक्ष्वि-
चार्य पुरुषोत्तमं कृष्ण उवाच दुर्वरि नैव देत्येदं परिख्यासे त्रिविष्टपे एतदेव कृतस्यादौ देवेन्द्रः प्राह नारदं तस्य
श्रुत्वा ततो वाक्यं समुनिः प्रत्यभाषत नारद उवाच पुरंदरपुरा पूर्वपुरमासीत् क्लृप्तशोभितं रत्नगर्भा भवद्भूमि रं चरत्ता-
म्यधराः यत्रांगना जनापांगमृगालोचनसायकैः त्रैलोक्यं स्ववशं चक्रे देवः कुक्कुमसायकः चतुर्वर्गजनिर्यवत-

अ. रा.
२५

चविश्वस्यभूषणं विश्वकर्मापियद्दीक्ष्यकंपयत्यनिशंशिरः तत्राभवन्महीपालोराजाभून्मंगलालयः चिल्लदेवीप्रिया
तस्यदुर्भगैकावभूवह अन्यातुचौलदेवीयामहिषासायशस्विनी कदाचिन्मंगलोराजाचौलदेवीसहायवान् आसादशि
खरारूढः स्थलोमेकामपश्यत तामालोक्यमहीपालः स्मरस्मेरमुखं बभूवुः चौलदेवीमितिप्राहदंतद्योतितदिशुखः च
चलाक्षितचोद्यानंकांतिनिदिनंदनं कारयामितवोद्विष्टस्तचोद्यानमकारयत् संपन्नतुतदुद्यानंनानाद्रुमलतान्वितं
नानाफलसमायुक्तंनानापक्षिसमाहतं तत्रागत्यमहाक्रोडस्तनुन्यस्तनभस्थलः प्रावृट्कालघनश्यामश्वक्षराक्षि-
प्रचंचलः दंष्ट्रावहश्चंद्रार्कः प्रलयाभोधरध्वनिः उद्यानंभंजयामासनानाद्रुमलतान्वितं कांश्चिदुत्पादयामासपाद
पान्याद्रुनंदनं कांश्चिदंतप्रहारेणकांश्चिदंतप्रघर्षेणः जघानकांश्चिल्लपुरुषानक्षकानंतकोपमः तदुनक्तानि वि
ज्ञायसहस्रोद्यानपालकाः सभयारस्तस्पृष्टान्तमूचुश्चनृपतैः पुरः तदाकर्णयंतनोराजाक्रोधारुणितलोचनः
वधायदंष्ट्रिणस्तस्यसंदिदेशारिवलंबलं ततश्चचालभूपाल स्त्रिगंडगलितैर्गजैः आरूढावचन्महीसर्वोवाजिह्वं
ददृतांवरं चालयन्सकलान्शैलान्स्यंदनौघमरुद्रवैः पदातिभिर्महावीरैः पूरयन्निखिलादिशः ततोगाढं
समावृत्यतदुद्यानंनरेश्वरः पत्तिव्रानमहाध्वानैः पूरयन्निखिलादिशः पथियस्यवराहोयंप्रयात्कपवनांतरम्
तस्यावश्यंशिरश्छेदंविदधामिरिपोरिव तस्यभूपस्यतद्वाक्यंसमाकर्ण्यससूकरः जगामास्यैवमार्गेणप्राणिनां

अ-
८

२५

२५

चेष्टितंयथा ततःससूकरासक्तःकशयाश्वंप्रताडयन् व्रीडाकलंकितस्येदुर्भगैतस्यैवसोगमत् गत्वायविपिनंघोरं
हशादूलसंकुलं तमालतालहिंतालशालार्जुनलतान्वितं शिल्लोझंकारसंभारवाचादितदिगंतरं कोलोवेलामवाप्याथ
सोभवद्राजसत्सुरवः भल्लेनसोवधीत्कोलं वज्रेणाद्रियथाहरिः अथव्योम्निविमानस्थः स्मरसंदरविग्रहः क्रोडरूपं
परित्यज्यसोब्रवीन्मंगलंनृपं गंधर्वउवाच स्वस्तितेस्तुमहीपालत्वयामुक्तिः कृतामम तमाकर्णयवृत्तान्तंयेनाहंजा
तर्ह्यशः एकदादेवताचंदैः संवृतः कमलासनः चंचलुटादिभिस्तालैः षड्जाद्यैः सप्तभिः स्वरेः मंद्रादिभिस्त्रिभिर्मा
नैर्गायमानंमयानृप नानास्थानगुणोपेतमथोवादीतमुत्तमं गायमानश्च्युतस्थानात्ततोहंकर्मणामुना शप्त-
शिवरथस्तेनब्रह्मणासृष्टिकर्मणा ब्रह्मोवाच कोलोभवतिमोदिन्यामुक्तिस्तुतदाभवेत् निर्जितारिवलभूपा-
लोमंगलस्त्वाहनिष्यति तदद्यघटितंसर्वत्वत्सादान्महीपते महृहाणवरंभूपदेवस्यापि सुदुर्लभं महालक्ष्मीव्रतंदि
व्यंचतुर्वर्गफलप्रदं लभस्वसार्वभौमत्वंगच्छराज्यंनिजद्रुतं नारदउवाच चित्ररथोथगंधर्वउत्क्रेदभूपतिंप्रति
अंतर्धानंगतस्तुष्टः शरत्कालइवांबुजः अथमंगलभूपालः पार्श्वस्थं हिजमागतं विलोक्यबहुकंकचित्कक्षानिक्षि-
प्तशंवलं उवाचमधुरावाचंस्मितपूर्वांशुचिस्मितां देवस्त्वदानवस्त्ववागंधर्वोवाथराक्षसः सत्त्वदबटोकस्मात्कि
मर्थत्वमिहागतः श्रुत्वेतदशिष्यभावंत्वंप्राहत्वदेवसंभवः अहंसार्धत्वयायानस्तदादिशयथोचितं राजाथतमुवाचेदं

ब्र-रा-
२६

त्वं वदौ नूतनाद्वयः अपांस्थानविलोक्यत्वं तूर्णतोयममानय अथ विश्वाम्यभूपालं बहुकोवटपादपे तथा कृत्यतुरंगं च
समारुत्य महामतिः जगाम पक्षिघोषेण यत्रास्ते सुंदरं सरः कमलैकनिवासे नरथांगाभरणेन च वनमालालयत्वेन द-
धन् नारायणीतनूं भग्नवायुशान्तयोगमक्षारं विषवर्जितं नाशितागस्तितृष्णार्तिप्रसन्नं सागराधिकं पंके मग्नो यतत्रा-
श्वः हृष्टादुत्तीर्यतस्य सः चतुर्दिशं निरीक्ष्य यतस्यैव सरसस्तटे दिव्यवस्त्रपरीधानं दिव्याभरणभूषितं कथयंतं कथां
दिव्यां स्त्रीणां सार्धं पश्यत उपसृत्या यतसो थस्ववृत्तांतं निवेद्य च कृतांजलिरिति ग्राहबहुर्मधुरयागिरा बहुकृवाच ए-
तत्किं कियते सार्धं त्वया भक्तिपरेण वै कोविधिः किं फलं चास्य ब्रूहि तन्मे यथा तथं श्रुत्वा च तमुवाचे दंसार्धः करुणायागिरा
सार्धं उवाच शृणु विप्रैकचित्तेन श्रद्धाभक्तिसमन्वितः यामायाप्रकृतिः शक्तिस्त्रैलोक्येऽप्यभिधीयते व्रतमेतन्महा-
लक्ष्म्यास्तस्याः सर्वफलप्रदं आकर्णय विधिं चास्य कथ्यमानं मया वटो भाद्रे मासि सिताष्टम्यामारंभोऽस्य विधीयते
प्रातः षोडशकृत्वस्तु प्रक्षाल्यांघ्रीकरो मुरवं तंतुषोडशसं सिद्धं ग्रंथिषोडशसं युतं मालतीपुष्पकपूरचंदनागरुचर्चितं
लक्ष्म्येन मोघमंत्रेण प्रतिग्रंथ्य भिमंत्रितं धनधान्यधरांधर्मकीर्तिमायुर्यशश्चिन्तितं तुरगान्दंतिनः पुत्रान् महालक्ष्मिप्रय-
च्छमे मंत्रेणानेन वध्वाथदोरकंदक्षिणेकरे कांडानि षोडशादाय दूर्वायाश्चाक्षतास्तथा एकचित्तः कथां श्रुत्वा पूजयेत्तै-
श्चदोरकं ततस्तु प्रातरारभ्य यावत्स्यादसिताष्टमी तावत्प्रक्षाल्य हस्तौ तु पादादीनि कथां तथा शृणुयात्प्रत्यहं विप्रतत्सं

अ-
८

२६

रव्यैरक्षतादिभिः अथ कृष्णाष्टमीं प्राप्य नक्तकाले जितेंद्रियः स्नातः शकूंबरधरो व्रती पूजागृहं विशेत् तत्रोपविश्य पू-
र्वास्यः चारुधौतासनोपरि श्वेतपत्रं लिखेदष्टदलं कमलमुत्तमं ऐंद्यादिशक्तिसंयुक्तं पार्श्वे पत्रसंकेसरं कर्णिकायां त-
तोलक्ष्मीकपूरक्षौद्रपांडुरां शतभ्रवस्त्रपरीधानां मुक्ताभरणभूषितां पंकेजासनसंस्थानां स्मेराननसरोरुहां शारदे-
दुकलाकांतिस्तिग्धनेत्रांचतुर्भुजां पद्मयुग्माभयदांकरव्यग्रकरांबुजां अभितोगजयुग्मेन सिंच्यमानां करांबुना
संचित्यैवं लिखेद्देवीकपूरं गुरुचंदनैः ततस्त्वावाहनं कुर्यान्मंत्रेणानेन सूत्रती महालक्ष्मीसमागच्छ पद्मनाभपदा-
दिह पंचोपचारपूजेयं त्वदर्थं देविकल्पिता षोडशाहेतुसंपूर्णे कुर्यादुद्यापनं व्रती विधिना येन विप्रैर्द्रष्टुं श्रद्धासमन्वि-
तः दानव्याधेनुरेकां वै स्वर्णशृंगादिसंयुता श्रोत्रियायस्सवर्णंचितथान्वसनादिकं यथाशक्त्या सवर्णंचित्वा पूर्णं भ-
वेद्भूतं हि जेभ्यः षोडशेभ्यश्च प्रदद्याद्भूतनादिकं सार्धं उवाच एतत्तैकथितं विप्रव्रतानां सुत्तमं व्रतं तद्दिधानादना-
यासालुभते वांछितं फलं कृत्वा व्रतपरं विप्रत्वं राज्ञा तच्चकार य व्रतमेतत्त्वया विप्रदेयं श्रद्धावते परं नास्तिकानां-
पुरस्तात्तु न प्रकाशयं कथंचन नमस्कृत्वा यतंसार्धं पंकादुत्थाप्य वाजिनं सरसोभस्तथा दाय पद्मिनीपद्मयंत्रितं आ-
रुह्य तुरगं विप्रो राजांतिकमुपागमत् निवेद्य तद्भूतं विप्रो राजानमथ कारयत् नानाप्रकारसंभूतं मावलंबदुकस्य च व-
तप्रभावादभवत्सभूभुक् भूभुतांवरः अथारुह्य महीपालो बहुवर्षाणितंहयं तद्भूतस्य प्रभावेन तूर्णं स्वपुरमागतः

तमायांतं समालोक्य राजानं भूपुरंदरं उत्सवं चक्रिरे पौरास्तौर्यादिकपुरः सराः चलत्पताकदोर्मालं लसत्कलशमौलिकं
पुरं नृत्यदिवाभाति छन्नघंटीघघरैः अथोत्कलिकया काश्चिद्वावंति स्म वरांगनाः स्वर्णसुक्तालतजालैश्चतुर्भुजैः कु-
र्वन्ती काचिद्भिमुक्तकेशैव परागान्नयनांजसा काचिन्निर्गन्धभारतिकाचित्पीनपयोधरा अथाविशन्महीपालो बहु-
ना सहितो गृहं पौरनारीजनाक्षितलज्जैः पूरितविग्रहः अथोत्तीर्य हयात्तस्माद्बहुबाहुवलंबितः जगाम मंगलो-
राजा चोलदेवीसुयत्रवे दृष्ट्वा तु चोलदेवीसादोरकराजबाहुके विमृश्य मनसा कुद्वाशंकां चक्रे नृपेति मां आरवे-
दकस्य व्यजिनगतो न्यावल्लभां प्रति सौभाग्याय तया बद्धोदोरकोदक्षिणे करे तथैव बहुकश्चायं द्रुष्टुं मां प्रेषितो-
ध्रुवं ततो हृष्टे बहुदृष्ट्वात्मा कोपादाच्छिद्यदोरकं चिक्षेप चमहीपे स्वसौभाग्यं स्मरेत् सह न बुबोध च तोराजा चोदयं-
ती च दोरकं सामंतमंत्रिभृत्याद्यैः कुर्वन्वार्तावनोद्भवां चिल्लदेव्यास्तदा काचिद्वासी द्रुष्टुं समागता तया दोरकमा-
दाय बहुमाष्टच्छतद्वयं तद्वत्तस्य विधानार्थं स्वस्वामिन्ये निवेदितं ततो नूतनमाहूय चिल्लदेव्यं करोद्वयं अथ संव-
त्सरे तीते लक्ष्मीपूजादिने नृप तौर्यत्रिकस्य निःस्नानं चिल्लदेव्या गृहं शृणोत् तदा कर्ण्य महीपालो नूतनं बहुमन्त्रवी-
त् अहहाद्यदिने लक्ष्म्याः सव्रतस्य कदोरकः इति वृष्टो नृपः प्राह दोरकचोदनं क्रमं तच्छ्रुत्वा मंगलो राजा चोलदेव्यै-
प्रकुप्य च मयाद्यपूजनं कार्यं चिल्लदेवी गृहं प्रति अथ मंगलभूपालो बहुबाहुवलंबितः चंचालकमलावास्त्यै चिल्ल

देवी गृहं प्रति अत्रांतरे महालक्ष्मीर्बद्धारूपं विधाय च जिज्ञासां गृहंतस्याश्चो लदेव्याः समागता गच्छगच्छाद्यदु-
ष्टे किं इहागत्य करोषि मे तया दुराशया त्यर्थं लक्ष्मीः साप्यवमानिता ततः कुद्वा महालक्ष्मीश्चो लदेवीमभाषत श-
शापाथ महालक्ष्मीश्चिल्लदेवीनिकेतनं बहुधा चिल्लदेव्या सालक्ष्मीः संमानिता चिता वृद्धारूपं परित्यज्य प्रत्यक्षा-
साभवत्तदा पंचोपचारपूजाभिः श्रियं राज्ञीतनोचयत् अतिदुष्टा ततो लक्ष्मीश्चिल्लदेवीसुवाच ह लक्ष्मीरु-
वाच अर्चनाने प्रसन्नास्मि चिल्लदेवि वरं वृणु वने वरं ततो राज्ञी चिल्लदेवी श्रुत्वा शया चिल्लदेव्युवाच ये-
करिष्यन्ति ते देवि व्रतमेतत्सरे श्वरि तद्देशमनत्वा त्याज्यं यावच्चंद्रदिवाकरो अद्यारभ्य तथा त्वेषा भूपसंबंधिनी त-
था ख्यातिया तु क्षितौ देवि भक्तिर्भवतु मे त्वयि सद्भावेन कथामेतां ये शृण्वन्ति पठन्ति च तेषां च वाञ्छितं सर्वं त्वया देयं स-
दैव हि तथैत्युक्त्वा महालक्ष्मीस्तत्रैवांतरधीयत अथ मंगलभूपालस्तत्रागत्य श्रियोर्वनं चक्रे परमया भक्त्या
चिल्लदेव्या समन्वितः अथैष्यदुराचारा चिल्लदेवी गृहं प्रति चोलदेवी समायाता द्वारस्थैर्वारिता जनेः त-
तो जगाम विपिनं यत्रासीदंगिरा मुनिः अथा लोकाद्भुता काराज्ञान दृष्ट्वा विचिंत्यतां मुनिस्तु श्रीव्रतं दिव्यं चोलदेवीम-
कारयत् व्रते कृतेश संजाता चोलदेवी महायशाः दाक्षिण्यके लिलीला भिलावण्ये कनिकेतनं ततः कदाचिदागत्य
वनमारवेदनं नृपः मुनेर्वेशमनिराजा तां ददर्श वामलोचनां अथ राजा मुनिं प्राह केयं धन्येति कथ्यतां तद्वत्तांतं समा-

ब-रा
२८

ख्यायराज्ञेतांप्रददौमुनिः अथागत्यनिजराज्यं चिह्नदेवीसमन्वितं चिह्नदेव्याचसहितोबुभुजेमंगलोनृपः चिह्नदे
वीवरंवनेचोलदेवीसमागमं समुद्रस्ययथागंगाचमुनेसंगमेसदा तथामंगलभूपस्यआलिंग्येवासलोचना पर-
स्पराधिकेतेतुप्रियेमान्येवभूवतुः चिह्नदेव्यासमंसोचोलदेव्यासहारिवली सप्तद्वीपवतीपृथ्वीबुभुजेमंगलोनृपः
व्रतस्यास्यैवसामर्थ्याद्दुःखःसोपिचूतनः अभून्मंगलभूपस्यमंत्रावयथागुरुः भुक्ताथसकलान्भोगान्मंग-
लोभूभुजावरः सपुनः स्वर्गमेत्याभून्नक्षत्रविष्णुदेवतं नारदउवाच एतन्नेकाधितशक्रवतानामुत्तमं व्रतं यत्क-
थाश्रवणेनापिलभतेवांछितफलं प्रयागमिवतीर्थेषुदेवेषुभगवानिच नदीषुचयथागंगाव्रतेष्वेतत्तथाव्रतं धर्मचा-
र्थंचकामंचमोक्षंचयदिवांछसि तर्हीदंचव्रतंशक्रकुरुश्रद्धासमन्वितः धनंधान्यंधरांधर्मकीर्तिमायुर्यशश्चिद्यं
तुरंगान्दंतिनःपुत्रान्महालक्ष्मीप्रयच्छति इतिमविष्योत्तरपुराणेमहालक्ष्मीव्रतोद्यापनंसंपूर्णम् अथआश्विन
शुक्लाष्टमीमहाष्टमी तत्राष्टम्याभद्रकालीदक्षयजविनाशिनी प्रादुर्भूतामहाघोरायोगिनीकोटिभिर्वृता दे-
वीपुराणे सप्तमीवेधसंयुक्तायैः कृतानुमहाष्टमी पुत्रदाराधनेहीनाभमंतीहपिशाचवत् शरज्जन्माष्टमीपूज्या
नवमीसंकतासदा सप्तमीसंयुतानित्यंशोकसंतापकारिणी जभेनसप्तमीयुक्तापूजिताचमहाष्टमी इंद्रेणनिह-
तोजभस्तस्यादानवपुंगवः तस्मात्सर्वप्रयत्नेनसप्तमीसहिताष्टमी वर्जनीयाप्रयत्नेनमनुष्यैः शुभकां -

अ
८

२८

क्षिभिः सप्तमीकलथायत्रपरतश्चाष्टमीतथा तेनशल्यमिदं प्रोक्तं पुत्रपौत्रक्षयप्रदं पुत्रान्हंतिपशून्हंतिराह्वंति-
सराज्यकं हंतिजानपदांश्चापिसप्तमीसहिताष्टमी शुकूपक्षेष्टमीचैवशुकूपक्षेचतुर्दशी पूर्वविद्वानकर्तव्याकर्त-
व्यापरसंयुता अत्रत्रिसुहृतांन्यूनासत्यपिसप्तमीवर्ज्यानिप्रयोजिका नत्रिसुहृतेव सप्तमीस्वल्पसंयुक्तावर्जनीया
सदाष्टमी स्तोकापिसातिथिः पुण्यायस्यांसूयोदयेसति नवमीयुक्तायाअलाभेतुसप्तमीयुतेवकार्या उपवासंम-
हाष्टम्यांपुत्रवान्समाचरेत् सप्तशत्यास्तुपाठेनतोषयेज्जगदंबिकां अथआश्विनकृष्णाष्टम्यांअशोकाष्टमीव्र-
तं हेमाद्रौआदित्यपुराणे आश्विनस्यासितेपक्षेपूजनीयाव्यशोकिा गंधमाल्यनमस्कारधूपदीपैश्चसंपदा
तस्मिन्नहनियाभुङ्गेनक्तमिंदुविवर्जिते भवत्यथाविशोकासायन्नयत्राभिजायते अष्टमीपूर्वसर्वास्त्वनचेच्छक्नो-
तिवैमुने प्रोष्टपद्यामतीतायांयास्यात्कृष्णाष्टमीकृता काशीरवंडे कालभैरवहिज तत्रकार्यंव्रतंत्वेतत्सर्वका-
मफलप्रदं इतिअशोकाष्टमी अथमार्गशीर्षकृष्णाष्टम्यांकाशीरवंडे कालभैरवस्यपूजोक्ता मार्गशीर्षाश्वि-
ताष्टम्यांकालभैरवसन्निधौ उपोष्यजागरंकुर्वन्सर्वपापैः प्रमुच्यते इतिकाशीरवंडात् रुद्रव्रतेषुसर्वेषुकर्त-
व्यासमुखातिथिः इतिब्रह्मवैवर्ताच्च दिनहृयेशंतोरात्रिव्याप्तौउत्तरैवभैरवोत्पत्तिः प्रदोषकालव्याप्ताविति-
कैचित् तत्र शिवरहस्येमध्याह्नेभैरवोत्पत्तेश्चश्रवणात् तत्रैवनित्ययात्रादिकंकृत्वा मध्याह्नेसंखितेर-

वीक्ष्य पश्य ततो ग्रूपान्नवधीत्ततः श्रीकालभैरवः आविरासीत्तदालोकानभीषयन्नखिलान्प्रति कृत्वा च वि-
विधां पूजां महासंभारविस्तरेः नरो मार्गासिताष्टम्यां वार्षिकं विघ्नमुत्सृजेत् तथैकालोदके स्नात्वा तर्पणे विधिपू-
र्वकं विलोक्य कालराजानं निरयादुद्धरेत्पितृन् सूत उवाच व्रतानि च प्रवक्ष्यामि शृणु ध्वं मुनिपुंगवाः तत्र कृ-
ष्णाष्टमी पुण्या सर्वपापप्रणाशिनी कृष्णाष्टमी व्रतान्नान्यद्व्रतमस्ति विभूतिदं कृष्णाष्टमी व्रतं कृत्वा ब्रह्मा ब्रह्मस्य
मासवान् विष्णुत्वं प्राप्तवान् विष्णुः सुरेश त्वं शचीपतिः कुबेरो यक्षराज्यत्वं नियंतु त्वं यमः स्वयं चंद्रश्चंद्रत्वमापन्नो
गणेश त्वं गणाधिपः स्कंदः सेनापति त्वं तथा चान्ये गणेश्वराः कृत्वा चैश्वर्यमापन्नाः सौभाग्यं देववल्लभाः व्रत-
स्यास्य प्रभावेन लक्ष्म्याः पतिरभूद्भरिः ययातिः सार्वभौम त्वं तथा चान्ये नृपोत्तमाः ऋषयो मुनयः सिद्धगंधर्वाणां-
च कन्यकाः कृत्वा वै परमां सिद्धिं प्राप्ताश्च मुनिपुंगवाः नंदीश्वरेण यत्प्रोक्तं नारदाय महात्मने कृष्णाष्टमी व्रतं श्रेष्ठं
सर्वकामफलप्रदं मेरोर्यद्वक्षिणं शृंगं सरासरं नमस्कृतं तत्र नंदीश्वरं दृष्ट्वा सर्वज्ञं शंभुवल्लभं उपास्यमानं मुनिभिः
स्तूयमानं मरुद्गणैः सर्वानुग्रहकर्तारं स्तुत्वा तु विविधैस्तैः अब्रवीत्प्रणिपत्या यदंडवन्नारदो मुनिः नारद उवाच
भगवन् सर्वतत्त्वज्ञ सर्वेषामभयप्रद केन व्रतेन भगवत्तपो वृद्धिः प्रजायते सौभाग्यं कान्तिरैश्वर्यं अपत्यं च यशस्तथा शा-
श्वती मुक्तिरन्ते च पशुपाशविमोचनी भगवंस्तद्व्रतं ब्रूहि कारुण्याच्छंकरमिय नंदिकेश्वर उवाच कृष्णाष्टमी-

व्रतं श्रेष्ठमस्ति नारद तच्छृणु गणेश त्वं मया लब्धं येन पुण्येन भो मुने मासि मार्गशिरे प्राप्ते कृष्णाष्टम्यां जितेन्द्रियः
अश्वत्थदंतकाष्ठेन कृत्वा वै दंतधावनं स्नानं कृत्वा तु विधिवत्तर्पणं चैव नारद आगच्छ भगवानयत्पूजयेच्छंकरं प्रभुं गो-
मूत्रं प्राश्य विधिवदुपवासी भवेन्निशि अतिरात्रस्य यज्ञस्य फलं चाष्टगुणं भवेत् सर्पिषा प्राशनं पौषे दंतकाष्ठं च तस्मृतां
पूजयेच्छंभुना मानं अंगवतं महेश्वरं वाजपेयाष्टकं पुण्यं प्राप्नोति श्रद्धयान्वितः माघे वटस्य काष्ठं च गोक्षीरं प्राशने स्मृ-
तं महेश्वरस्य संपूज्य गोमेधाष्टगुणं फलं फाल्गुने चैतदेवोक्तं सर्पिषा प्राशने च यत् संपूजयेन्महादेवं राजसूयाष्टकं फ-
लं काष्ठमौदुंबरं चैव प्राशने भर्जिताय वाः पूजयेच्छंभुना मानं अश्वमेधफलं लभेत् शिवं संपूज्य वैशारवे पीत्वा चैव
कुशोदकं नारमेधाष्टकं पुण्यं प्राप्नोत्येव हि नारद ज्येष्ठे पूक्षं भवेत्काष्ठं संपूज्य पशुपतिं विभुं गवांश्च गोदकं प्राश्य स्वपे-
देवस्य सन्निधौ गवांकोटिप्रदानस्य तत्फलं तदवाप्नुयात् आपादे चोग्रनामानं इष्ट्वा संप्राश्य गोमयं सौत्रामणे स्तु-
यज्ञस्य फलमष्टगुणं भवेत् पालाशं श्रावणे प्रोक्तं सर्वसंपूज्यं नारद प्राशयित्वा कृत्वा पत्राणि कल्पं शिवपुरे वसेत् मास-
भाद्रपदे च म्यां चैव कंसं पूजयेत् प्राशनं बिल्वपत्रस्य सर्वदीक्षाफलं लभेत् आश्विने जंबुकाष्ठस्य दंतकाष्ठमुदीरितं
ईश्वरं पूजयेद्भक्त्या प्राशयेत्तदुलोदकं पौंडरीकस्य यज्ञस्य फलमष्टगुणं भवेत् मासे तु कार्तिके च म्यां ईशानारव्यं पू-
जयेत् पंचगव्यं संकृत्वा अग्निहोमफलं लभेत् उद्यापनं च वषंति प्रकुर्याद्भक्तितत्परः विरच्य लिप्यतो भद्रं पूजये-

व-रा-
१०

सर्वदेवताः वितानंतत्रवधीयासंचवर्णसंशोभनं आचार्यवरयित्वाचक्रत्तिकचरुद्रसंयुतात् सवर्णप्रतिमांतत्रवष-
भंरजतस्यच कलशपूजयित्वाचरात्रौजागरमाचरेत् प्रभातेचपुनःपूज्यअग्निस्थापनमाचरेत् हुनेदष्टशतंचैवतिल-
द्रव्यघृतपुतं अंबकेनचमंत्रेणगौर्याश्वेवष्टथक्पथक् वर्षांतेभोजयेद्दिमान्शिवभक्तिसमन्वितान् पायसंघृतसं-
युक्तंमधुनाचपरिपुतं शक्त्याहिरण्यवासासिभक्त्यातेभ्योनिवेदयेत् देवायचापिदध्यन्वितानंध्वजचामरं कृष्णांपय-
स्विनीगांचघटांकंदुकवाससी सरत्नांतत्रकलशांअलंकृत्यचनारद अलंकारंचवस्त्रंचदक्षिणांचस्वशक्तिनः भक्त्या-
प्रणम्यविधिवदाचार्यायनिवेदयेत् करोत्येवंव्रतंपुण्यंवर्षमेकंनिरंतरं महापातकनिर्मुक्तःसर्वैश्वर्यसमन्वितः कल्यको-
दिशतंसाग्रंशिवलोकेमहीयते कृष्णाष्टमीव्रतंसम्यक्देवर्षःकथितंमया यदुक्तंदेवदेवेनदेव्यैविश्वसृजापुरा सूत-
उवाच एवंनंदीश्वराच्छ्रुत्वानारदोमुनिपुंगवः कृष्णाष्टमीव्रतंपुण्यंयथैवदरिकाश्रमं व्रतस्यास्यप्रभावंयःपठेदाश्रु-
णुयादपि सयातिपरमस्थानंयत्रदेवोमहेश्वरः इतिआदित्यपुराणेकृष्णाष्टमीव्रतंनामएकादशोऽध्यायः इति
कालभैरवाष्टमी इत्यष्टमीव्रतानिसमाप्तानि ३ ३ ३ ३ ३

अ-
८

३०

श्रीगणेशायनमः अथनवमीव्रतानिलिख्यंते तत्रचैत्रशुक्लनवम्यारामनवमीव्रतं इदंचपरविधायांमध्याह्नव्यापिन्यां-
कार्यं तदुक्तंअगस्त्यसंहितायां चैत्रशुक्लातुनवमीपुनर्वसुयुतायदि सैवमध्याह्नयोगेनमहापुण्यतमाभवेत् दिनद्वये
ऋक्षयोगेमध्याह्नव्याप्तावेकदेशव्याप्तौवापरान्यथापूर्वा तदुक्तंतत्रैव नवमीचाष्टमीविद्यात्याज्याविष्णुपरायणैः उ-
पोषणंनवम्यांवैदशम्यांपारणंभवेत् चैत्रमासेनवम्यातुजातोराजःस्वयंहरिः पुनर्वसुक्षसंयुक्तासातिथिःसर्वकामदा
श्रीरामनवमीप्रोक्ताकोटिसूर्यग्रहाधिका केवलापिसदोपोष्यानवमीशब्दसंग्रहात् तस्मात्सर्वात्मनासर्वैःकार्येवैनव-
मीव्रतं अथागस्त्यसंहितायां चैत्रेनवम्यांप्राक्पक्षेदिवापुण्येपुनर्वसौ उदयेगुरुगौरांशोस्त्वोच्चस्थग्रहपंचके मेषेषूष-
णिसंप्राप्तेलग्नेकर्काटकाङ्ग्रे आविरासीत्सकलयाकौशल्यायांपरःपुमान् प्राक्पक्षेशुक्लपक्षे उदयेलग्ने गुरुगौरांशो-
गुरुनवमांशौ तस्मिन्दिनेतुकर्तव्यमुपवासव्रतंसदा तत्रजागरणंकुर्याद्रघुनाथपरोशुवि शुविइतिखट्वादिव्यावृत्त्यर्थं प्रा-
तर्दशम्यांकृत्वातुसंध्याद्याःकालिकाःक्रियाः संपूज्यविधिवद्रामभक्त्यावित्तानुसारतः ब्राह्मणाम्भोजयेद्भक्त्यादक्षिणाभि-
श्वतोषयेत् गोभूतिलहिरण्याद्यैर्वस्त्रालंकारभूषणैः रामभक्त्याप्रयत्नेनपूजयेत्सरयामुदा एवंयः कुरुतेभक्त्याश्रीरामन-
वमीव्रतं अनेकजन्मसिद्धानिपातकानिबहून्यपि भस्मीकृत्वाव्रजंत्येवतद्दिणोःपरमंपदं सर्वेषामप्ययंधर्मोभुक्तिसुत्तै-
कसाधनः अशुचिर्वापिपापिष्ठःकृत्वेदव्रतमुत्तमं पूज्यःस्यात्सर्वभूतानायथारामस्तथैवसः यस्तुरामनवम्यावेभुंक्तेसच

त्र-रा
१

नराधमः कुंभीपाकेषु योरेषु पच्यते नात्र संशयः अकृत्वामनवमीव्रतं सर्वव्रतोत्तमं व्रतान्यन्यानि कुरुते न तस्य फलभागभवेत् रहसिकृतपापानि प्रख्यातानि बहून्पि महान्ति च प्रणश्यन्ति श्रीरामनवमीव्रतात् एकामपि नराभक्त्या श्रीरामनवमीसुने उपोष्य कृतकृत्यः स्यात् सर्वपापैः प्रमुच्यते नरो रामनवम्यां तु श्रीरामप्रतिमाप्रदः विधानेन मुनिश्चैव समुक्तो नात्र संशयः सुतीक्ष्ण उवाच श्रीरामप्रतिमादानं विधानं वाक्यं मुने कथयस्व मुनिश्चैव भक्तस्य मम विस्तरात् अगस्त्य उवाच कथयिष्यामि तद्दिह नृप्रतिमादानमुत्तमं विधानं चापि यत्नेन यतस्त्वं वैष्णवोत्तमः अष्टम्यां चैव मासे तु शुक्लपक्षे जितेन्द्रियः दंतधावनपूर्वे तु प्रातःस्नायाद्याविधि नद्यांतडागे कूपे वा ह्रदे प्रस्नवणेपि वा ततः संध्यादिकाः कार्याः संस्मरन्वाघचंददि गृहमासाद्य विभेद्रकुर्यात् पूजादिकं परं दांतं कुटुंबिनं विभवेदशास्त्रपरं सदा श्रीरामपूजानिरतं सुशीलं दंभवर्जितं विधिज्ञं राममंत्राणां राममंत्रैकसाधनं आहूय भक्त्या संपूज्य दण्ड्यात् आर्चयन्निति श्रीरामप्रतिमादानं करिष्ये हं हि जितम भक्त्या चार्यो भवतीति श्रीरामो सितमेव च इत्युक्त्वा पूज्य विभेद्रं स्नापयित्वा ततः परं तैलेनाभ्यज्य च स्नायाच्चितयन् राघवचंददि तैलेनाभ्यज्य स्नापयित्वेत्यनयः श्वेतांबरधरः श्वेतगंधमाल्यानिधारयन् अर्चितो मूर्ध्नि श्वेचकृतमध्याह्निकक्रियः अर्चितः कृतार्चनः आचार्यं भोजयेद्भक्त्या सात्विकान्नैः सुविस्तरं मुंजीत स्वयमप्येव चंदिरा ममनुस्मरन् एकभक्तव्रती तत्र सहाचार्यो जितेन्द्रियः शृण्वन् रामकथां दिव्यामहः शेषं न येन्मुने सायं संध्यादिकाः कु

न-
९

र्चाक्रियाराममनुस्मरन् आचार्यसहितो रात्रावधः शायी जितेन्द्रियः वसेत् स्वयं न चैकांते श्रीरामार्पितमानसः ततः प्रातः सुस्थाय स्नात्वा संध्यां यथाविधि प्रातः सर्वाणि कर्माणि शीघ्रमेव समापयेत् ततः स्वस्थमना भूत्वा विद्भिः सहितो नद्यस्वगृहस्योत्तरे देशे द्वारस्योत्तरमंडपं स्वगृहसमीपे चतुर्द्वारं पताकाद्वयं सवितानं सतोरणं मणोहरमहोत्सेधपुष्पाद्यैः समलंकृतं शरवत्कहलमद्भिः प्रागद्वारे समलंकृतं गरुडसंछादं बाणैश्च दक्षिणे समलंकृतं गदारवद्गांगैश्चैव पश्चिमे सुविभूषितं पद्मस्तम्भिकनीलैश्च कौबेरैः समलंकृतं मध्ये हस्तचतुष्पाद्यैः वेदकायुक्तमायतं प्रविश्य नृत्यगीतैश्च वाद्यैश्चापि सुसंयुतं पुण्याहं वाचयेत् तत्र विद्भिः प्रीतमानसः ततः संकल्पयेद्देव राममेव स्मरन्मुने अस्यां रामनवम्यां च रामाराधनतत्परः उपोष्याष्टम्यां गेषु पूजयित्वा यथाविधि इमां स्वर्णमयीं रामप्रतिमां च प्रयत्नतः श्रीरामप्रीतयेदास्ये रामभक्त्या यधीमते प्रीतो रामो हरत्वा शूपापानि सुबहूनि मे अनेकजन्मसिद्धानि अभ्यस्तानि महान्ति च विलिखेत् सर्वतोभद्रं वेदिकोपरि सुंदरं मध्ये तीर्थोदके र्युक्तं पात्रं संस्थाप्य चर्चितं सौवर्णेराजतेनाग्नेपात्रेषु ह्योणमालिखेत् ततः स्वर्णमयीं रामप्रतिमां पलमात्रतः निर्मितां हि भुजां दिव्यां वामां कस्थितजानकीं विभ्रतीं दक्षिणकरे ज्ञानमुद्रां महासुने वामेनाधः करेणेशां देवीमालिङ्ग्य संस्थितां सिंहासने राजते पलद्वयविनिर्मिते पंचासृतस्नानपूर्वसंपूज्य विधिवत्ततः मूलमंत्रेण नियतो न्यासपूर्वमतद्वितः दिवैव विधिवत्कृत्वा रात्रौ जागरणं ततः दिव्यारामकथां श्रुत्वा रामभक्तैः समन्वितः नृत्यगीतादिभिश्चैव रामस्तोत्रैरनेकधा रामाष्टकैस्तथा पूजागंधपुष्पाक्षतादिभिः

कपूर्वागरुकस्तूरिकल्हाराद्यैरनेकधा पूजयन्निधिवद्भक्त्यादिवारात्रं नयेद्बुधः ततः प्रातःसमुत्थाय स्नानसंध्यादिकाः क्रि-
याः समाप्य निधिवद्रामं पूजयेद्दिधिवत्सुने ततो होमं प्रकुर्वन् मूलमंत्रेण मंत्रवित् पूर्वोक्तपद्मकुण्डे वा स्थंडिले वा समाहितः
लौकिकाग्नौ विधानेन शतमष्टोत्तरततः आज्येन पायसेनैव स्मरन् राममनन्यधीः ततो भक्त्या स्तुतुं तोष्य आचार्यं पूजयेत्
सुने कुण्डलाभ्यां सरलाभ्यां मंगुलीयैरनेकधा गंधपुष्पाक्षतैर्वस्त्रैर्विचित्रैः स्तुतुं नो हरेः ततो रामं स्मरन् दद्यादेवं मंत्रसुदीरये-
त् इमां स्तुतिं मयी रामप्रतिमां समलंकृतां चित्रवस्त्रयुगच्छन्नां रामो हं राघवायते श्रीरामप्रीतये दास्ये तुष्टो भवतुराघ-
वः इति दत्वा विधानेन दद्याद्दैवक्षिणां पुनः अन्येभ्यश्च यथान्यायं गोहिरण्यादिशक्तितः दद्याद्दास्ययुगंधान्यं यथावि-
भवमाहतः ब्राह्मणैः सह भुंजीत तेभ्यो दद्याच्च दक्षिणां ब्रह्महत्यादिपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः तुलापुरुषदानादिफलं प्राप्नो-
तिसुव्रतः अनेकजन्मसंसिद्धपापेभ्यो मुच्यते ध्रुवं बहुना किमिहोक्तेन मुक्तिस्तस्य करे स्थिता कुरुक्षेत्रे महापुण्ये सूर्यप-
र्वण्यशेषतः तुलापुरुषदानाद्यैः कृतैर्यत्सु भवते फलं तत्फलं लभते मर्त्यादानेनानेन सद्व्रती इति रामप्रतिमादानोद्यापन-
विधिः अथ रामपूजा आचम्य प्राणानायम्य मासपक्षाद्यल्लिरव्य सकलपापक्षयकामा श्रीरामप्रीतये श्रीरामनवमीव्रत-
महं करिष्ये तदंगत्वेन रामपूजां करिष्ये तथाराममंत्रेण षडंगन्यासं कलशार्चनं च करिष्ये फलपुष्पाक्षतसहितं जलपूर्णं ताम्रपात्रं गृहीत्वा उपो-
ष्ये नवमीं तद्यथा मेघसरायव तेन प्रीतो भवत्वमे संसाराग्निमां हरे इति मंत्रेण पात्रस्थं जलं क्षिपेत् ततः शक्तितः हैमी रामप्रतिमां कृत्वा

अग्न्युत्तारणपूर्वकं कपोलौ स्पर्ध्वा मूलमंत्रं प्रणवादिचतुर्थ्यंतं नाम रामाय देवत्वं संख्याय स्वाहेति मंत्रं पठन् प्राणप्रतिष्ठां
कुर्यात् ततः कोमलाक्षं विशालाक्षं मिंद्रनीलसमप्रभं दक्षिणांगे दशरथपुत्रावेक्षणतत्परं दृष्ट्वा लक्ष्मणं देवसंछ-
त्रकनकप्रभं पार्श्वे भरतशत्रुघ्नौ तालवृंतकराबुधौ अग्रे व्यग्रहून् मंतरं रामानुग्रहकांक्षिणं इति ध्यायेत् अथ षो-
डशोपचारैः पूजयेत् आवाहयामि विश्वेश जानकीवल्लभं प्रभुं कोशल्यातनयविष्णुं श्रीरामप्रकृतेः परम् सहस्र-
शीर्षेत्यावाहनं श्रीरामागच्छ भगवन् रघुवीरन्नुपोत्तम जानकीसहस्रजेंद्रस्तु स्थिरो भव सर्वदा रामभद्रमहेष्वा-
सरावणांतकराघव यावत्पूजां समाप्येह तावत्सन्निधौ भव इति सन्निधापनं रघुनायकराजर्षे नमो राजीवलोच-
न रघुनंदन मे देव श्रीरामाभिमुखो भव इति संमुखीकरणं राजाधिराजराजेंद्ररामचंद्रमहीपते रत्नसिंहासनं तु-
भ्यं दास्यामि स्त्रीकुरुप्रभो पुरुष एवेदमासनं त्रैलोक्यपावनानंतनमस्ते रघुनायक पाद्यगृहाण राजर्षे नमो राजीव-
लोचन एतावानस्येति पाद्यं परिपूर्णं परानंदनमो रामाय वेधसे गृहाणार्घ्यं मया दत्तं कृष्णविष्णो जनार्दन त्रिपा-
दूर्ध्वमर्घ्यं नमः सत्याय शङ्खाय नित्याय ज्ञानरूपिणे गृहाणा च मननाथ सर्वलोकैकनायक तस्माद्दिराळा च म-
ने नमः श्रीवासुदेवाय तत्त्वज्ञानस्वरूपिणे मधुपर्कं गृहाण दं जानकीपते नमः मधुपर्कं पंचामृतं मयानीतं पयो-
दधिघृतं मधु शर्करामधुसंयुक्तरामत्वं प्रतिगृह्यतां पंचामृतं शङ्खोदकेन स्नानं पुष्पं धूपं दीपनं वेद्यं निर्माल्यविस-

ब्र-रा-
३

जनेन ब्रह्मांडोदरमध्यस्थैस्तीर्थैश्चरयुनंदन स्नापयिष्याम्यहंभक्त्यालंगृहाणजनार्दन पुरुषसूक्तेनस्नानं तप्तकांच
नसंकाशपीतांबरमिदंहर संगृहाणजगन्नाथरामचंद्रनमोस्तुते तयज्ञमिति वस्त्रं श्रीरामाच्युतयज्ञेश श्रीधरानंत
राघव ब्रह्मसूत्रसोत्तरीयंगृहाणरघुनंदन तस्माद्यज्ञादितियज्ञोपवीतं कुंकुमागरुकस्तूरिकपूरचंदनंतथा तुभ्यं
दास्यामिराजेंद्र श्रीरामस्वीकुरुप्रभो तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतेतिगंधं अक्षताः परमादिव्या अलंकारार्थे अक्षतान् तुलसी
कुंदमंदारजातीपुन्नागचंपकैः कदंबकरवीरैश्चकुसुमैः शतपत्रकैः नीलांबुजैर्विल्वपत्रैरर्चयेद्राघवंविभुं पूजयिष्या
म्यहंभक्त्यासंगृहाणजनार्दन तस्मादश्वेतिपुष्पाणि अथांगपूजा श्रीरामचंद्राय पादौ राजीवलोचनाय गुल्फौ
रावणांतकायज्ञानुनी वाचस्पतये ऊरू विश्वरूपाय जंघे लक्ष्मणाय जाय कटी विश्वमूर्तये मेढ्रं विश्वामित्रप्रिया
य नाभिं परमात्मने हृदयं श्रीकंठाय कंठं सर्वात्मधारिणे बाहुं रघूदहाय मुखं पद्मनाभाय जिह्वां दामोदरा
यदंतान् सीतापतये ललाटं ज्ञानगम्याय शिरः सर्वात्मने सर्वांगपूजयामि वनस्पतिरसोद्भूतो गंधाढ्यो गंधउत्तमः
रामचंद्रमहीपालधूपोयप्रतिगृह्यताम् यत्पुरुषेतिधूपं ज्योतिषापतये तुभ्यं नमो रामाय वेधसे गृहाण दीपकं चैव त्रैलोक्य
तिमिरापहं ब्राह्मणस्य दीपं इदं दिव्यान्नममृतरसैः पद्भिः समन्वितं रामचंद्रेशनैवेद्यं सीतेश प्रतिगृह्यतां चंद्रमामनसे
तिनैवेद्यं ततः आचमनं इदं फलमिति फलं नागवल्लीदलैर्युक्तं पूगीफलसमन्वितं तांबूलगृह्यतां रामकपूररसिसमन्वितं

न-
९

इति तांबूलं हिरण्यगर्भेतिदक्षिणां नाभ्या आसीतिप्रदक्षिणां नृत्यैर्गर्भेतिश्चवाद्यैश्चपुराणपठनादिभिः पूजोपचारैरखिलैः
संतुष्टो भवराघव मंगलार्थं महीपालनीराजनमिदंहर संगृहाणजगन्नाथरामचंद्रनमोस्तुते नीराजनं नमो देवाधिदेवाय
रघुनाथाय शार्ङ्गिणे चिन्मयानंतरूपाय सीतायाः पतये नमः सप्तास्यासन्नितिनमस्कारः सर्वलोकशरणाय रामचंद्राय वे
धसे ब्रह्मानंदैकरूपाय सीतायाः पतये नमः यज्ञेन यज्ञमिति मंत्रपुष्पांजलिं यानिकानि च पापानि ब्रह्महत्यासमानि च ता
नितानि विनश्यन्ति प्रदक्षिणपदे पदे इति प्रदक्षिणां अशोककुसुमैर्युक्तं रामायार्घ्यं निवेदयेत् दशाननवधार्थाय धर्मसं
स्थापनाय च राक्षसानां वधार्थाय देत्यानां निधनाय च परित्राणाय साधूनां जातो रामस्वयं हरिः गृहाणार्घ्यं मया दत्तं भ्रा
तृभिः सहितो नय इत्यर्घ्यं इति पूजनं अथ कथा अगस्त्य उवाच रहस्यं कथयिष्यामि सुतीक्ष्णसुनिसत्तम चैव मासेन
वस्यांतु शक्रपक्षे रघूत्तमः प्रादुरासीत्ततो ब्रह्म ब्रह्मानंदैककेवलः तत्र जागरणं कुर्याद्रामस्य पुरतो बुधः प्रतिमायां यथा
शक्तिपूजाकार्या यथाविधि प्रातर्दशम्यां स्नात्वा लैव कृत्वा संध्यादिकाः क्रियाः संपूज्य विधिवद्भक्त्यविता सुसारतः ब्राह्म
णाभोजयेत्सम्यक् दक्षिणाभिश्च तोषयेत् गोभूतिलहिरण्याद्यैर्वस्त्रालंकारभूषणैः रामभक्त्या प्रयत्नेन प्रीणयेत्सरयामुदा
एव यः कुरुते भक्त्या श्रीरामनवमीव्रतं अनेकजन्मजातानि पापानि सुबहुनि च भस्मीभवन्ति पापानि याति विष्णोः परंप
दम् सर्वपापमय्ययं धर्मो मुक्तिमुत्प्रेक्षाधनः अशुचिर्वापि पापिष्ठः हृत्वेदं व्रतसुत्तमं पूज्यस्यात्सर्वभूतानां यथारा

ब्र-रा
४

मस्तथैवसः यस्तुरामनवम्यावैभुङ्क्षे सतुनराधमः कुंभीपाकेषुघोरेषुपतयेवनसंशयः अकृत्वारामनवमीव्रतंसर्वोत्तमो
त्तमं व्रतान्यन्यानि कुरुते न तस्य फलभागभवेत् महात्यपि प्रणश्यन्ति पापानि नवमीव्रतात् एकामपि ततो भक्त्या श्रीरामन-
वमीव्रती उपोष्य कृतकृत्यः स्यात्सर्वपापैः प्रमुच्यते ततो रामनवम्यां तु श्रीरामप्रतिमापरः विधानेन नरश्रेष्ठसमुक्तो ना-
त्र संशयः सतीक्ष्ण उवाच श्रीरामप्रतिमादानं विधानं वाक्यं सुने कथय स्वयथारामभक्तस्य मम विस्तरात् अगस्त्य
उवाच कथयिष्यामि ते भक्त्या प्रतिमादानमुत्तमं विधानं वापि यत्नेन यतस्त्वं वैष्णवोत्तमः अष्टम्यां चैव मासे तु शुक्लपक्षे
जितेन्द्रियः दंतधावनपूर्वं तु प्रातःस्नानायथाविधि नद्यांतडागे कूपे वा हृदे प्रसवणेपि वा संध्यादिकाः क्रियाः कुर्यात्सं-
स्मरन् नृराघवं हृदि गृहमागत्य विप्रैर्द्रकुर्यादोपासनादिकं दांतं कुटुंबिनं विप्रं वेदशास्त्रविदां वरं श्रीरामपूजानिरतं
शुचिदं भविवर्जितं सर्वज्ञं राममंत्राणाममंत्रैकसाधनं आहूय भक्त्या संपूज्य दृष्टुं यत्नार्थं ये हूतं श्रीरामप्रतिमादा-
नं करिष्ये हं हि जित्तम तत्राचार्यो भव प्रीतः श्रीरामो सितमेव च इत्युक्त्वा मोक्षमाया तं स्थापयित्वा ततः स्वयं तदैवाभ्य-
ज्य च स्नायाच्चिंतयेद्वाघवं हृदि श्वेतांबरधरं देवं गंधमाल्यादिधारयेत् अर्चितो भूषितश्चैव कृत्वा माध्याह्निकीं क्रियां
आचार्यपूजयेत्पश्चात्सात्विकान्नैः सविस्तरं भुजीयात्स्वयमभ्येवरामं हृदि अनुस्मरन् एकभक्तव्रततत्रसहाचार्यो जि-
तेन्द्रियः शयीत भूतले सम्यक् श्रीरामार्पितमानसः ततः प्रातः समुत्थाय स्नात्वा संध्यायथाविधि प्रातःसर्वाधिक-

न.
९

३

मणिशीघ्रमेव समापयेत् ततः स्वस्थमना भूत्वा विहृदिः सहितो नद्य स्वगृहे चोत्तरे भागे मंडपं श्रृङ्खणमुज्ज्वलं मंडपं च
चतुर्द्वारं ध्वजाः कार्याः सविस्तरैः फलैर्नानाविधैर्युक्तं पुष्पमालासुशोभनं कदलीस्तंभसंयुक्तं यज्ञियैस्तेरलंकृतं स-
तोरणं नो रम्यं पुष्पाद्यैः समलंकृतं शंखचक्रहनुमद्भिः प्राग्द्वारे समलंकृतं गरुडमच्छाद्वाणैश्च दक्षिणे सवि-
भूषितं गदाखड्गांगदैश्चैव पश्चिमे च विभूषितं पद्मस्तिकनीलैश्च कौबेर्यैः समलंकृतं मध्ये तु चतुरस्यां च वेदिकां
हस्तमायतां विप्रैश्च गीतनृत्यैश्च वाद्यैश्चापि समन्वितं पुण्याहं वाचयित्वा च विहृदिः प्रीतमानसैः ततः संकल्प्य
ये देव राम मेवमनुस्मरन् अस्म्यारामनवम्यां तुरामाराधनतत्परः उपोष्याष्टक्यामेषु पूजयित्वा यथाविधि इमां स्व-
र्णमयीं रामप्रतिमां तु प्रयत्नतः श्रीरामप्रीतयेदास्ये रामभक्त्या यधीमते स्तुतो रामो दहत्याशु पापानि सुबहूनि मे अ-
नेकजन्मलग्नानि अभ्यस्तानि महानि च विलिखेत्सर्वतो भद्रं वेदिकोपरि संदरं मध्ये तीर्थोदकैर्युक्तं पात्रं संस्थाप्य च
र्चितं सौवर्णं राजतेताम्रे पात्रेषु द्वौ णमालिखेत् ततः स्वर्णमयीं रामप्रतिमां पलमात्रतः निर्मितां हि सुजां रम्यां वामां क-
स्थितं जानकीं विभ्रतीं दक्षिणे हस्ते ज्ञानमुद्रां महासुने वामे नाथः करेणो नां देहमालिङ्ग्य संस्थितां सिंहासनं राजतं च-
पलहय विनिर्मितं पंचासृतस्नानपूर्वं संपूज्य विधिवत्ततः मूलमंत्रेण नियतोदद्याच्चैव मतद्रितः एवं संपूज्य विधिवद्वा-
गौजागरणं तथा दिव्यारामकथां श्रुत्वा रामभक्तिसमन्वितः गीतनृत्यादिभिश्चैव रामस्तोत्रैरनेकधा रामाष्टकेन संस्तु-

व-रा-
५

त्यगंधपुष्पाक्षतादिभिः कर्पूरागरुकस्तूरीकल्हाराद्यैरनेकधा संपूज्यविधिरुद्रक्त्यादिवारात्रिनयेदुधः ततः प्रातःसमुत्था
यस्नानसंध्यादिकाः क्रियाः संस्नाप्यविधिवद्रामं पूजयेद्विधिवन्मुने ततो होमं प्रकुर्वीत मूलमंत्रेण मंत्रवित् पूर्वो-
क्तकुंडे गृह्योक्तस्थंडिले वा समाहितः लौकिकार्गे विधानेन शतमष्टोत्तरं मुने आज्येन पायसेनैव स्मरन् राममन्त्रं
द्वितः ततो भक्त्या सदा तुष्ट आचार्यं प्रार्थयेत् मुने कुंडलाभ्यां स्वर्णाभ्यां अंगुलीयैरनेकधा गंधपुष्पाक्षतैर्वस्त्रैर्विचि-
त्रैस्तुमनोहरैः ततो रामं स्वयंदद्यादिमंत्रमुदीरयेत् इमांस्वर्णमयीं रामप्रतिमां समलंकृतां चित्रवस्त्रयुगलान्
रामो हं राघवायते श्रीरामप्रतिमां दास्ये प्रीतो भवतु राघवः इति दत्त्वा विधानेन दद्याद्देवक्षिणां सुव अन्येभ्यश्च यथा-
शक्त्या गोहिरण्यादिभक्तितः दद्याद्वासो धनं धान्यं यथालंकरणानि च अगस्त्य उवाच एवं यः कुरुते रामप्रतिमां दा-
नमुत्तमं ब्रह्महत्यादिपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः तुलापुरुषदानेन फलमाप्नोति सुव्रतात् अनेकजन्मसंसिद्धपापे-
भ्यो मुच्यते ध्रुवं बहुनात्र किमुक्तेन मुक्तिस्तस्य करे स्थिता तुलापुरुषदानेन मुने यस्तु भते फलं तत्फलं लभते मत्स्योदा-
नेनानेन सुव्रतः सुतीक्ष्ण उवाच प्रायेण हिनराः सर्वे दरिद्राः कृपणा मुने अगस्त्य उवाच दरिद्रस्य महाभाग स्वस्य वि-
त्तानुसारतः पलार्धेन तदर्धेन तदर्धार्धेन वा पुनः वित्तशक्त्यमकृत्वैव कुर्यादेवं व्रतं मुने यदि धीरतरं दुष्टं पातकेनेह
ते क्वचित् अकिंचनोपियत्नेन उपोष्य नवमीदिने एकचित्तो तियत्नेन सर्वपापैः प्रमुच्यते प्राप्ते श्रीरामनवमीदिने मत्स्यो

९

५

विमूढधीः उपोषणं न कुरुते कुंभीपाकेषु पच्यते यत्किंचिद्राममुद्दिश्य क्रियते न स्वशक्तिः रौरवे स तु मूढात्मा पच्यते ना-
त्र संशयः सुतीक्ष्ण उवाच यामाष्टकेषु पूजावैतत्र चोक्ता महा मुने मूलमंत्रेण संयुक्तां कथां वदस्व व्रत अगस्त्य उवा-
च सर्वेषां राममंत्राणां मंत्रराजं षडक्षरं इदं तु स्कांदे मोक्षरवंदं श्रीरामप्रतिरुद्रगीतायां रुद्रवाक्यं सुमूर्धोर्मणि कर्ण्यते
आर्धोदकनिवासिनः अहंदिशामिते मंत्रतारकस्योपदेशतः श्रीरामरामरामेति एतत्तारकमुच्यते अतस्त्वं जानकी-
नाथ परब्रह्माभिधीयसे तारकं ब्रह्मचेत्युक्तं तेन पूजाप्रशस्यते पीठांगदेवतानां तु आहृतीनां तथैव च आदावेव प्रकुर्वी-
त देवस्य प्रीतमानसं उपचारैः षोडशभिः पूजाकार्या यथाविधि आवाहनं स्थापनं च संमुखीकरणं तथा एवं मुद्रां प्रा-
र्थनां च पूजां मुद्रां प्रयत्नतः शंखपूजां प्रकुर्वीत पूर्वोक्तविधिना ततः कलशं वामभागे च पूजाद्रव्याणि चादरात् पीठे स-
ंपूज्य यत्नेन आत्मानं मंत्रमुचरेत् पात्रासादनं मय्येवं कुर्याद्यामेष्वतद्वितः पीतांबरानि देवा यप्रार्पयन् च येत्सुधीः स्व-
र्णयज्ञोपवीतानि दद्याद्देवाय भक्तितः नानारत्नविचित्राणि दद्यादाभरणानि च हिमांबुष्टं रुचिरं धनसारं मनोहरं
क्रमात् मूलमंत्रेण उपचारान्यकल्पयेत् कल्हारैः केतकैर्जालैः पुन्नागाद्यैः प्रपूजयेत् चंपकैः शतपत्रैश्च सगंधैः सु-
मनोहरैः पाद्यचंदनधूपैश्च तत्तन्मंत्रैः प्रपूजयेत् भक्ष्यमोज्यादिकं भक्त्या देवाय विधिनार्पयेत् येन सोपस्करं देवं दत्त्वा
पापैः प्रमुच्यते जन्मकोटिकृतैर्घोरानारूपैश्च दारुणैः विमुक्तस्याक्षणादेव राम एव भवेन्मुने श्रद्धा न स्यादात्

ब्र-रा
६

व्यं श्रीरामनवमीव्रतं सर्वलोकहितायेदंपवित्रं पापनाशनं लोहेन निर्मितं वापिशिलयादारुणापि वा एकैर्नैव प्रकारे-
ण यस्मै कस्मै च वा मुने कृतं सर्वप्रयत्नेन यत्किंचिदपि भक्तिः जपेदेकांतमासीनो यावत्सदशमीदिनं अनेन स्या-
त्पुनः पूजा दशम्यां भोजयेद्दिजान् भक्त्या भोज्येर्बहुविधैर्दद्याद्भक्त्या च दक्षिणां कृतकृत्यो भवेत्तेन सद्यो रामः प्रसी-
दति तूष्णीं तिष्ठन्नरो वापि पुनरावृत्तिवर्जितः द्वादशाब्दे कृते नापि यत्पापं चापि मुच्यते विलयं याति तत्सर्व-
श्रीरामनवमीव्रतात् जपश्च राममंत्राणां योनजानाति तस्यैव उपोष्य संस्मरेद्भामं न्यासपूर्वमतंद्रितः गुरुलब्धो
यं भवतु न्यसे न्यासपुरःसरः यामे यामे च विधिना कुर्यात्सूजां समाहितः सुमुखश्च सदा कुर्यात् श्रीरामनवमी-
व्रतं मुच्यते सर्वपापेभ्यो याति ब्रह्मसनातनं इति श्रीस्कंदपुराणे अगस्त्यसंहितायां अगस्तिस्मृतीक्ष्णसंवादे रा-
मनवमीव्रतोद्यापनं संपूर्णं अथ रामनामव्रतं तत्रैव रामनवमीमारभ्य अथ च सर्वकाले पिरामनामजपलेखनं कु-
र्यात् आचम्य प्राणानायम्य मासपक्षाद्युल्लिख्य सकलपापक्षयकामो वा विष्णुलोकप्राप्तिकामो वा श्रीरामप्रीतये-
रामनामजपलेखनं करिष्ये इति संकल्प्य अथ रामनामपूजा नाम मंत्रेण षोडशोपचारैः पूजयेत् अथ कथोद्या-
पनं च पार्वत्युवाच धन्यास्म्यनुगृहीतास्मि कृतार्थास्मि जगत्प्रभो विच्छिन्नो मे द्यसंदेहग्रंथिर्भवदनुग्रहात्
त्वत्पुरवाद्भलितं देवत्वतो मृतरसायनं पिवंत्या मे मनो देवो न वृष्यति भवापहं श्रीरामस्यामृतं नाम श्रुतं संक्षेपतो म-

न.
९

६

या इदानीं श्रोतुमिच्छामि विस्तरेण स्फुटाक्षरं श्रीमहादेव उवाच शृणु देवि प्रवक्ष्यामि गुह्याद्भुत्यतरं महत् प्रामोति परमांसि-
हिंदीर्घायुः पुत्रसंपदां रामनामलिखेद्यस्तुलक्षकोटिशतावधि एकैकमक्षरं पुसां महापातकनाशनं सकामोऽपि लिखेद्यस्तु नि-
कामेन तु किंपुनः इहैव सुखमाप्नोति अतएव परमं पदं आदावंते च मध्ये च व्रतस्योद्यापनं च रेत् उद्यापनं विना नैव फलसिद्धिः स-
वाप्नुयात् तस्मात्सर्वप्रयत्नेन नाम उद्यापनं कुरु पार्वत्युवाच न तास्मिन् देवदेवेश भक्तानुग्रहकारकं नाम उद्यापनं ब्रूहि विस्त-
रेण मम प्रभो श्रीशिव उवाच शृणु देवि प्रवक्ष्यामि विस्तरेण यथाविधि नाम उद्यापनं चात्र भक्त्या भवदनुग्रहात् सौवर्ण-
सुंदरं कुर्यात्सीतारामं सलक्ष्णं हनूमत्प्रतिमां तत्र चतुर्थं शो न हाटकैः सवर्णस्य प्रमाणं तु पलायकमुदीरितं अशक्तश्च
सलेनैव तदर्धार्धेन वा पुनः श्रीरामप्रतिमां कृत्वा वित्तशायनं कारयेत् राजतेनासनं कुर्यात्पापैः षोडशसंभितैः पीतवस्त्रे-
ण सर्वेभ्यः स्थापयेत्तंडुलोपरि तंडुलानां प्रमाणं तु भवेद्योणचतुष्टयं शक्यौ देशे गृहे तीर्थे भद्रपंकारयेत्सुधीः तोरणानि च तु-
हारे बंधयेदाम्रपल्लवैः भूषणैः गोमयलिप्तायां सर्वतोभद्रसंज्ञकं रचयेत्समधान्येन नानारंगैः सुशोभनं कुंभान्धौ च पूर्वदि-
स्थापयेदव्रणान् शुभान् कुंभमेकं मध्यदेशे स्थापयेत्तंडुलोपरि गंगाजलेन संपूर्य पंचरत्नैः सपल्लवैः नारीकेरफलान्यथै-
एकरामायदापयेत् आचार्यवरयेत्तत्र वेदशास्त्रविशारदं ब्रह्मादिकृत्विजानां तु वरणं कारयेत्ततः मधुपर्कं संपूज्य वस्त्रा-
लंकारभूषणैः कृत्विजः षोडशान्धौ वरयेद्देवपारगान् स्नात्वानित्यं विधायां दौ पूजयेद्गणनायकं पुण्याहं वाचयित्वा तु पू-

जयेद्रामचंद्रकं ततोऽपि च प्रतिष्ठाप्य स्वशाखोक्तविधानतः विष्णुसूक्तेन होतव्यं मूलमंत्रेण वा पुनः नवग्रहांश्च दिक्पा-
लान् चानुक्तांश्च होमयेत् पुरुषसूक्तेन होतव्याः समिदाज्यं च रुक्मिलाः अष्टोत्तरसहस्रं तुराममंत्रेण होमयेत् होमांते
पूजनं कुर्यात् तुरामचंद्रादिदेवताः पूजयित्वा ततोऽहुत्वा बलिं पूर्णाहुतिं तथा श्रेयः संपाद्य दानं च अभिषेकं समापयेत्
रामेन त्वार्चयित्वा च प्रार्थयित्वा पुनः पुनः आचार्यं पूजयेत् श्रद्धां स्तवणं वस्त्रधेनुना प्रतिमां दानमंत्रेण आचार्यार्थं निवे-
दयेत् नतोऽस्मिन् देवदेवेश बहुबुद्धिर्महात्मभिः यश्चित्यते कर्मपाशात् हृदि नित्यं मुमुक्षुभिः मायया गुणमय्या त्वं सृज-
स्य वसिलुपसि अतस्त्वत्पादभक्तास्मि त्वद्रक्तिस्तु श्रियोधिका भक्तिमेव हि वाञ्छन्ति त्वद्रक्ताः सारवेदिनः अतस्त्वत्पा-
दकमले भक्तिरेव सदास्तु मे ससारामयतमानां भेषज्यं भक्तिरेव ते सीता सौमित्रि हनुमद्रक्तिर्युक्तनरेश्वर दानेनाने-
न मे राम भुक्तिमुक्तिप्रदो भव प्रतिमा दानसिद्ध्यर्थं शक्त्या स्वर्णं तु दापयेत् दानं यद्दक्षिणाहीनं तत्सर्वं निष्फलं भवेत् ब्रा-
ह्मणान् शतसाहस्रं भोजयेन्मधुसर्पिषा पक्वान्नेः पायसैः रवाद्यैर्लङ्कैः शर्करान्नितैः ऋत्विग्भ्यो दक्षिणां दद्याद्भुज-
सी दक्षिणां ददेत् तदंते द्युतपात्रं च तिलपात्रं च दापयेत् शय्यां च रथदानानि दशदानानि शक्तितः अशक्तश्च स्वर्णम-
कंदत्वारामं न मेत्सुनः तिलकं कारयेत् श्रद्धां भिषिंचेत्सपत्न्यैः द्विजैस्तु आशिषो देयान् त्वास्तु त्वाविसर्जयेत् उमामहे-
श्वरो पूज्यो भोजयेद्दुक्तं तथा कुमारीणां शतं भोजयेद्योगिराजं च भोजयेत् क्षेत्रपालबलिं दत्वा ध्यात्वा त्वारामं सदा जपेत्

ब्रह्मादिभिस्तु तत्पुण्यं वक्तुं शक्यं न किंचन अश्वमेधसहस्राणि वाजपेयशतानि च एकेन रामं सांभ्रातुं तत्फलं लभते नर-
नारी वा पुरुषो वा पिशूद्रो वा व्यधमो नरः रामनाम्ना तु मुक्तास्ते सत्यं सत्यं वरानने मूलकल्पद्रुमस्यापि विलसद्
लसिंहासनस्थं कोदण्डधारयंतं ललितकरयुगेनार्पितं लक्ष्मणेन वामां कन्यस्तसीतं भरतधृतमहामोक्तिकच्छत्रकां तं-
शत्रुघ्नं चामराभ्यां विलसितमनिशं रामचंद्रमजेहं वंदे तत्र महेशानचंडकोदण्डखड्गं जानकीं हृदयानंदवर्धनं रघुनं-
दनं चरितं रघुनाथस्य शतकोटिप्रविस्तरं एकैकमक्षरं पुंसां महापातकनाशनं इति श्रीमद्विष्णोत्तरपुराणे उमाहेश्व-
रसंवादे रामनामलेखनोद्यापनसंपूर्णं अथ हनुःखनवमीव्रतं अथ भाद्रपदशुक्लनवम्यामुहूर्तमात्रसत्वेऽपि पर-
युतायां अदुःखनवमीव्रतं देशकालोष्मत्वा ममेहजन्मनिजन्मांतरे च भर्त्रा सह सकलपातकादिदुःखनाशार्थं व्रत-
खंडकल्पोक्तफलावाप्त्यर्थं श्रीगौरीदेवताप्रीत्यर्थं अदुःखनवमीव्रतपूजनमहं करिष्ये तत्रादौ निर्विघ्नतासिद्ध्यर्थं
स्वस्तिपुण्याहवाचनं च करिष्ये इति सकलस्य गोमयेनोपलितभूमौ वैदिकां गुडलितां इक्षुच्छादितां अपूपपायसान्नि-
तां उपरिमंडपिकायुतां कृत्वा तत्र पीठे आसनादिकलशप्रतिष्ठां कृत्वा अग्न्युत्तराणां पूर्वकं गौरीप्रतिमां संस्थाप्य गण-
पतिचतुष्टयं इंद्रादिलोकपालानां वात्स्यं गौरीर्भिमायेति नमो देव्या इति वामं त्रेण संपूज्य देवपात्राधरां देवीं विष्णुतीं च
त्रिलोचनीं दुग्धानदाननिरतां गौरीं त्वांचिंतयाम्यहं ध्यानं गौरीदुःखहरां देवीं शिवस्यार्धांगधारिणीं सनीलवस्त्र

संयुक्तासुमामावाहयाम्यहं आवाहनं प्रसन्नवदनेमातर्नित्यं देवर्षिसंस्तुते मयाभावेनयद्गुणं पीठं तत्प्रतिगृह्यताम् आसनं
 सर्वतीर्थमयं दिव्यं सर्वभूतोपजीवनं यन्मया दत्तपानीयं पाद्यायै प्रतिगृह्यताम् पाद्यं अर्घ्यं गृहाणेत्यर्घ्यं गंगादिसर्वतीर्थेभ्यो
 भक्त्यानीतं सुशीतलं गंधपुष्पाक्षतोपेतं गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते अर्घ्यं मातः सर्वाणि तीर्थाणि गंगाद्याश्च तथानदाः स्नानार्थं तव
 देवेशि मयानीताः सुशोभनाः स्नानं सर्वभूषाधिके सौम्ये लोका लज्जानिवारणे मयोपपादिते तुभ्यं वाससी प्रतिगृह्यताम् वस्त्रं
 श्रीरवंडमिति गंधं माल्यादीनीति पुष्पं वनस्पतिरस इति धूपं आज्यं चेति दीपं अन्नं चतुर्विधमिति नैवेद्यं पूगीफलमिति तांबूलं
 हिरण्यं गर्भेति दक्षिणां स्तुतं मातर्नमस्तुभ्यं दुःखव्याधिविनाशिनि उत्तिष्ठ गच्छ भवनं वरदा भवपावति इति पूजा अथ कथा ॐ
 षय ऊचुः कदाचिन्नैमिषारण्ये व्यासं धर्मविदां वरं कथयंतं कथां दिव्याभिदमूर्चमर्हर्षयः यत्तद्धर्मविदां श्रेष्ठव्रतानि विविधानि च
 विपाकाः कर्मणां चैव प्राणिनां विविधा गतिः आकर्ण्य विस्मिताः सर्वे कोतुहलसमन्विताः नतु भिमधिगच्छामो नाभियं च कथां मृतं
 शृणुमश्च वयं सद्यो व्रतं दुःखहरं त्विदं येन चोर्णेन धर्मज्ञाज्ञानदुःखं न जायते कृपां कुरु महाबुद्धे ब्रूहि दुःखहरं व्रतं व्यास उवाच
 शृण्वंतु पुरुषा सर्वे शौनकाद्यामर्हर्षयः येन रापुण्यकर्मणो दंभाहंकारवर्जिताः श्रद्धया यमिनो नित्यं महिं सानिरताश्च ये यथा
 मीलितभोक्तारः सखिनस्तेन तेन हि गुह्यं चान्यत्तु वक्ष्यामि दुःखनाशनसूचकं ये दुःखनवमीं प्राप्य नराश्चैवाप्यपंडिताः
 शिवांगच्छंति शरणमुत्पत्तिस्थितिकारिणीं जन्मांतरशतैर्वापिन ते दुःखस्य भागिनः ऋषय ऊचुः अदुःख

नवमीनाम त्वया केयं निरूपिता भविष्यति कदा चेयं यदा कार्यं भविष्यति पूजनीया कथं गौरीविधानं कीदृशं तथा एत-
 त्सर्वविधानेन वक्तुमर्हस्य शेषतः व्यास उवाच एतद्गुह्यतमं पुण्यं शृणु ध्वंगदतो मम न देयं नास्तिकायै न दभक्ताय श-
 ठाय च अहं वः श्रद्धाधानेभ्यो विधिं सर्वमशेषतः समाहितमनावच्छिभवतः पुण्यदायकं सर्वस्याद्या महादेवी त्रिगु-
 णापरमेश्वरी नित्यानंदमयी देवी तमःपारे प्रतिष्ठति ब्रह्मांडजननी चेयमुत्पत्तिस्थितिकारिणी पुरुषः प्रकृतिश्चैव
 मात्मानं विभिदेहि धा यथा शिवस्तथा गौरी यथा गौरी तथा हरिः यथा गौरी तथा लक्ष्मीर्दुःखपापहारिणी तासां
 पूजाविधानेन न कश्चिद्दुःखभाग भवेत् न भस्येश कुरु नवमीयावा पूर्णातिथिर्भवेत् अस्ते दोषादिरहिता सर्वदुःखहरा प-
 रा प्रशस्तार्थान्नरः स्नात्वा कृत्वा नित्यविधिततः मौनेन गृहमागत्य संयतस्तत्परायणः अदुःखदायी भूत्वा च श-
 चिस्थानगतस्तथा गोमयेन विलिप्तायां शक्तौ मंडपिकां शक्तां सक्तुं भस्त्रापयेत्तत्र कुंकुमालि सप्तितिके आच्छादि-
 तां सधूपैस्तासुमामानंददायिनीं आचार्यानुज्ञया तस्यां जगद्वात्रीं प्रपूजयेत् पूजयित्वोपचारैस्तां नत्वा नत्वा पुनः
 पुनः वाणकं च ददौ चास्यापक्वान् फलसंयुतं शक्तश्चेदुपवासेन निशाच जागर्तयेत् अशक्तेन च भोक्तव्यं पयः प्रा-
 श्य मयापि वा फलवापि प्रयत्नेन न हिंसा रतचेतसा रात्रौ जागरणं कार्यं नृत्यगीतादिभिस्तथा प्रभाते विमले जा-
 ते कृत्वा नित्यविधिं पुनः ब्राह्मणान् भोजयेच्छक्त्या सपत्नीकां च शक्तीं तथा देवीं विसर्जयेत्तथा दानार्थं पूजयेत्तथा

ब्र.श.
९

न.
९

2

ब्र-रा
१०

न्यहंदुराचारादुर्भगाश्चतुर्पूर्वकं बालहत्यात्मकपापंचरितं नात्र संशयः इत्याकर्ण्य सखीवाक्यं कुक्कुटीविस्मिताभवत् अ
पृच्छत्कारणं क्षिप्रं शोकसागरदायकं इदं शीलं कथं भद्रे तस्माद्बुद्धसिचात्मवान् विभागाराजपत्नी त्वमान्यासमसखीष्वपि
मर्कटीकुक्कुटीवाक्यं श्रुत्वा हतं न्यवेदयत् गत्वा च कुक्कुटीपुत्रैः प्रायश्चित्तमकारयत् स्मरंती च व्रतं देव्याः कुरुत्वं च यथाविधि
अथ देव्याः प्रसादेन मर्कटीस्तुष्टुवेक्तं संदरं स्वरं नाम प्रस्थीभारसहवरं राजपत्नी विप्रपत्नी सखि वन्यौ संवभूवभूवतुः इ-
ह लोके दुःखितस्य अदुःखनवमीव्रतं सीतया यत्कृतं चैतद्दमयंत्या कृतं त्विदं अन्याभिर्बहुभिस्त्रिभिर्वर्तमाचरितं त्विदं या
करोति व्रतमिदं शृणोति च कथाभिमां सादुरवभाङ्गन भवति सत्यं सत्यं वदाम्यहं सर्वदुःखहरं लोके किमन्यद्यो तु मिच्छथ इति
श्रीस्कंदपुराणे अदुःखनवमीव्रतकथा समाप्ता अथ आश्विनशक्नुवम्यां देवीव्रतं हेमाद्रौ विष्णुधर्मे अथ पूजा विधिना
पूजयेत्केन भद्रकालीनराधिप नवम्यामाश्विने मासि शक्नुपक्षे नरोत्तम पुष्करउवाच पूर्वोत्तरे तु दिग्भागे शिवे वास्तुमनोहरे
भद्रकाल्या गृहं कार्यं चित्रवस्त्रैरलंकृतं भद्रकाली गृहं कृत्वा तत्र संपूजयेद्दिन अष्टादशभुजाकार्या भद्रकाली मनोहरा आ-
लीढस्थानसंस्थाना चतुःसिंहरथे स्थिता अक्षमाला त्रिशूलं च रवश्च चर्मा कुशास्तथा बाणचापैश्च कर्तव्ये शंखपद्मे तथैव च स्तु-
कस्तुवौ च तथा कार्ये तथा वेदिकमंडलं दंडशक्ती च कर्तव्ये तथा पाशद्विताशनौ हस्ताभ्यां भद्रकाल्याश्च भवेत्कांतिकरः परः
एवं साध्यमहाभाग रत्नपात्रधरा भवेत् आश्विने शक्नुपक्षस्य अष्टम्यां प्रयतः शक्तिः तत्र चायुधचर्माद्यं च त्रैलोक्यं पूजयेत्

न-
९

१०

पुष्पैर्मधैः फलैर्मक्षैर्मौज्यैश्च समनोहरैः बलिभिश्च विचित्रैश्च प्रेक्ष्यादानैस्तथैव च रात्रौ जागरणं कुर्यात्तत्रैव वसुधाधिप उ-
पैषितो द्वितीये न्द्रिपूजयेत्पुनरेवता आयुधाद्यं च सकलं पूजयेद्दसुधाधिप एवं संपूजयेद्देवीं वरदां भक्तवत्सलां काल्यायनीं
कामगमा बहुरूपां वरप्रदां पूजिता सर्वकामैः साप्तिनक्तिवसुधाधिप एवं हि संपूज्य जगद्यधानां यात्रास्तु देया वसुधाधि-
पेन प्राप्नोति सिद्धिं परमां महेशा जनस्तथान्योपि च वित्तशक्त्या ब्रह्मोवाच शृणु सर्वप्रवक्ष्यामि यथा त्वं परिपृच्छसि
महासिद्धिप्रदं धनं सर्वशत्रुनिबर्हणं सर्वलोकोपकारार्थं पूजयेत्सर्ववृत्तिषु क्लृप्त्यै ब्राह्मणाद्यैश्च क्षत्रियैर्हर्मिपालने
गोधनार्थं वत्सवैश्यैः शूद्रैः पुत्रसुरवार्थिभिः सौभाग्यार्थं तथा स्त्रीभिर्धनार्थं धनकांक्षिभिः महाव्रतं महापुण्यं शक्त्या
द्वैश्च अनुष्ठितं कर्तव्यं देवराजेंद्रदेव्या भक्तिसमन्वितैः कन्यासंस्थैरवौशकैर्देवीमाराध्य नंदिकां नंदिकाप्रतिपत्
अथाचित्त्वथैकाशीनक्ताशीलथवाज्यदः प्रातस्त्रायादिनद्वंद्वत्रिकालं शिवपूजकः शिवश्च शिवा च शिवौ जपहोमेस-
दासक्तः कन्यकां भोजयेत्सदा अष्टम्यां नवमे चान्दिदरुजानि शुभानि च एकं वा चित्तभावेन कारयेत्सकरोत्तमं तस्मि-
न्नेवी प्रकर्तव्या हैमीवाराजतीतुवा मृदाक्षालवणोपेतारवद्भूले च पूजयेत् सर्वोपहारसंपन्नवस्त्ररत्नफलादिभिः
कारयेद्ब्रथदोलादिपूजां च बलिदेविकीम् बलिमाग्राहिणो देवभैरवोद्याविनायकाः तत्संबधिनी बलिदेविकीं
पुष्पैश्च द्रोणबिल्वाद्यैर्जाती पुन्नागतपंकैः द्रोणः कुरुवकः विचित्रां च ये सृजां अष्टम्या सुपवासयेत् गुरुं च श-

६६
१-११

त्र-रा-
११

रणंगलागृहीयान्त्रमुत्तमं दुर्गाग्रतो जपेन्मंत्रं दुर्गापाठेन संस्तुता तदर्धया मिनीशेषे विजयार्थं नृपोत्तम पंचाब्दलक्षणोपे
तं महिषारव्यं संपूजितं विधिवत्कालिकालीति जप्त्वा स्वदेन घातयेत् तस्योत्तरुधिरं मांसं गृहीत्वा पूजनादिषु निर्जिताय प्र-
दातव्यं महाकौशिकमंत्रितं तस्याग्रतो नृपः स्नायाच्छुचुं कृत्वा तु पिष्टजं स्वदेन घातयित्वा तु दद्यात्कंधविशारवयोः ततो देवीं
पुनः प्रीतः क्षीरसर्पिर्जलादिभिः कुंकुमागरुकपूर्चंदनैश्चापि धूपयेत् हेमादिपुष्परत्नानि वा सांसिष्पृणानि च नैवेद्यं पा-
यसंचैव देयं देव्याः स्नापयिष्यति देवीभक्तान् पूजयित्वा कन्यकाप्रमदादि च हिजातीनयपारवंहाननदानेन तोषयेत् दुर्गाभि-
क्तिपराये तु महाव्रतपराश्वये पूजयेत्तान् विशेषेण तद्रूपाश्चार्चकायतः मातृणांचैव देवीनां पूजाकार्या तदानीं शि ध्वजं
त्रपताकादीं च छये चंडिकागृहे रथ्यायांच वलिक्षेपं पटुवाद्यरवाकुलं कारयेत्तुष्यते येन देवीशास्त्रविधानकैः अश्वमेधम
वा प्रोतिभक्तिः स्मरसत्तम महानवम्यां पूजेयं सर्वकामप्रदायका सर्वेषु वत्सवर्णेषु तव भक्त्या प्रकीर्तिता कृत्वा प्रोति यशो
राज्यं पुत्रायुर्धनसंपदः ब्रह्मोवाच आश्वयुक् शकृपक्षस्य नवम्यां प्रयतामं वाच भक्त्या संपूजये देवदेवी संप्रार्थयेत्ततः
महिषादिमहामाये चामुंडे सुहमालिनि द्रव्यमारोग्यविजयं देहि देवि नमोस्तुते भूतप्रेतपिशाचेभ्योरक्षोभ्यश्च महेश्वरि
देवेभ्यो मानुषेभ्यश्च भयैभ्योरक्षमांसदा उमे ब्रह्माणि कोमारि विश्वरूपे प्रसीद मे कुमारी भोजयित्वा च दद्यादच्छादनादि
कं नवसप्ताहकंचैव स्वस्य वित्तानुसारतः शास्त्रं च यस्य यच्चैव सतदन्नेन पूजयेत् यतः शास्त्रेषु सा देवी निवसत्येव संततं

न
९

११

शास्त्रमिति पाठः शास्त्रं तत्सुस्तकं ये मेरुमूर्धगतसंघकृताभिषेकां पंचामृतैर्गिरिस्ततामभिषेचयन्ति ते दिव्यकल्पमनुभू-
यस्त्वेषरूपा राज्याभिषेकमतुलं पुनराप्नुवन्ति दुर्गाभक्तिरंगिण्यां देवीपुराणे स्रगंधिपुष्पतोयेन स्नापयित्वा नरः शिवो
नागलोकं समासाद्य त्रीडते पन्नगैः सह द्रोणपुष्पं बिल्वपत्रं करवीरोत्पलानि च स्नानकाले प्रयोज्यानि देव्यै प्रीतिकरा-
णि च भगवत्येनरोदत्वा विष्णुलोके महीयते स्नापयित्वा नरो दुर्गां नवम्यां हेमवारिणा सौवर्णयानमारूढो वस्त्रभिः
सह मोदते रत्नोदके विष्णुलोकं लभते बांधवैः सह घृतेन स्नापयेद्यस्तु तस्य पुण्यफलं शृणु दशपूर्वांश्च दशपरानात्मा-
नंच विशेषतः भवार्णवात्समुत्पत्य दुर्गालोके महीयते क्षीरेण स्नापयेद्यस्तु श्रद्धाभक्तिसमन्वितः चंडिकां विधिवद्दीर
इंद्रलोके महीयते स्नापयेद्दिधि नावीरदध्ना दुर्गामहीयते राजतेन विमानेन शिवलोके महीयते पंचगव्येन यो दुर्गां त
थांबुकुशवारिणा स्नापयेद्दिधिवन्मंत्रैर्ब्रह्मस्नानं हितस्मृतं एकाहेपि च यो दुर्गां पंचगव्येन चंडिकां स्नापयेन्नृपशार्दूल
सगच्छेद्दिष्णुसन्निधौ चंडी गायत्री नारायणं च विद्महे चंडिकायै च धीमहि तन्नो चंडिः प्रचोदयात् कात्यायन्ये
च विद्महे कन्यकुमारि धीमहि तन्नो दुर्गिः प्रचोदयात् कपिलां पंचगव्येन दधि क्षीरस्युतेन च स्नानं शतगुणं प्रोक्तं इ-
तरेभ्यो नराधिप चंडिकां स्नापयेद्यस्तु नरइक्ष्मरसेन च गरुडेन सयानेन विष्णुना सह मोदते पितृनुद्दिश्य यो
दुर्गामधुना पयसापि च स्नापयेत्तस्य पितरास्तृप्ता वर्षसहस्रकं चतुर्दश्यां नवम्यां वा अष्टम्यां वा नराधिप

स्नापयित्वा तीर्थजलैर्वाजपेयफलं लभेत् स्नापयित्वा नदीतोयैर्गन्धचन्दनवारिणा चंद्रांशुनिर्मलश्रीमान् चंद्रलोके मही-
यते स्नापयेद्यस्तु वैदेवी नरः कर्पूरवारिणा सगच्छति परं स्थानं यत्र सा चंडिका स्थिता चंडिकां स्नापयित्वा तु श्रद्धया गु-
रुवारिणा इंद्रलोकं समासाद्य कीडते सह किन्नरैः वाराहतं च षडक्षरेण मंत्रेण पाद्यादीनथ षोडश इतरैरुपचारैश्च
पूर्वप्रोक्तैश्च भैरवम् द्वादशांगेन योर्ध्वेण चंडिकां पूजयेन्नरः दशपद्मसहस्राणि वर्षाणां मोदते दिवि आपः क्षीरं कुशाग्रा-
णि अक्षतादधितंडुलाः सहसिद्धार्थका दूर्वाकुंकुमरोचनामधु अर्घ्यं यंकुशार्दूलद्वादशांग उदाहृतः महासिद्धेयं कुमा-
रीसुपक्रम्य अनेन पूजयेद्यस्तु सयाति परमांगतिं अष्टांगार्घ्यं समापूर्य देव्या मूर्ध्नि निवेदयेत् दशवर्षसहस्राणि दुर्गा-
लोके महीयते आपः क्षीरं कुशाग्राणि दधिसर्पिश्च तंडुलाः तिलाः सिद्धार्थकाश्चैव अष्टांगार्घ्यः प्रकीर्तितः रक्तवित्वाक्षतैः
पुष्पैर्दधिदूर्वाकुशैस्तिष्ठैः सामान्यः सर्वदेवानां अर्घ्यं परिकीर्तितः मृत्पात्रेण नरोदत्वा वाजपेयफलं लभेत् ताम्रपात्रा-
र्घ्येन नैऋतीकफलं लभेत् दत्त्वा सोवर्णपात्रेण लभेद्भुक्तवर्णकं हेमपात्रेण सर्वाणि ईप्सितानि लभेद्भुवि अर्घ्यं दत्त्वा-
तुरीयेण आयूराज्यं शतं लभेत् पलाशपद्मपात्राभ्यां गोसहस्रफलं लभेत् रौप्यपात्रेण दुर्गायै विष्णुयागफलं लभेत्
विलिख्य रुष्णागुरुणा वाजपेयफलं लभेत् कस्तूरीलेपनं कृत्वा ज्योतिष्टोमफलं लभेत् चंदनागुरुकर्पूरैः श्लक्ष्णपिष्टैः स-
सक्तुं कुम्भैः दुर्गामालिष्य विधिवत्कल्पकोटिवसेद्वि चंदनं मदकर्पूररोचनं च चतुष्टयम् एतेन लेपयेद्देवी सर्वकामानवा-

भुयात् मल्लिकाउत्पलपद्मं शमीपुष्पागचंपकं अशोकं कर्णिकारं च द्रोणपुष्पं विशेषतः करवीरं शमीपुष्पं कुम्भं भृंगानां केसरं कुंदं श्रृंगारं मल्लीपु-
ष्पागचंपकं नव जपाचकैः तर्कामल्ली बृहती शतपत्रिका तथा कुसुमदल्हारविल्वपाटलमालती यावनी बकुला शोकरक्तनीलोत्पलानि च
दमनं मरुबकं चैव शतधा पुण्यवृद्धये केतकी चातिमुक्तं च बंधूकं बकुलान्यपि कुसुमं कर्णिकारं च सिंदूरं भंसमृद्धये भविष्ये प्रत्येकमुक्तपुष्पेषु
दशानि फलं लभेत् स्वर्गवृद्धये चैव हि गुणं कांचनस्य तु विल्वपत्रैरुवंडाद्यैः सह देवीं पूजयेत् सर्वपापविनिर्मुक्तः शिवलोके महीयते
मणिमौक्तिकमालां च वितानं दुकुलं तथा घंटादिसर्वदा दत्त्वा हेमपुष्पं तु शक्तिः तावद्विश्रुताः पुत्रैः पौत्रैश्चैव समंततः श्रिया सहैव युज्यन्ते हे-
मपुष्पैः शिवार्चनात् करवीरस्वजोभिश्च पूजयेद्यस्तु चंडिकां सोमिष्टोमफलं लब्ध्वा सूर्यलोके महीयते पूजयित्वा नरो भक्त्या चंडिकां पद्ममाल-
या ज्योतिष्टोमफलं प्राप्य सूर्यलोके महीयते शमीपुष्पस्वजाभिश्च आर्यां संपूज्य यत्नतः गोसहस्रफलं प्राप्य विष्णुलोके महीयते पूजयित्वा तुरा-
जेंद्रं श्रद्धया विधिवन्तुप कुशपुष्पस्वजाभिस्तु पितृलोकं मवाभुयात् सुगंधयुतपुष्पैस्तु पूजयेद्यस्तु चंडिकां मालाभिर्मालया वापि सोऽश्वमेधफलं
लभेत् सूचर्णानां सुवर्णस्य शते दत्ते फलं लभेत् मालया विल्वपत्राणां नवस्य गुणुलेन च नीलोत्पलस्वजाभिश्च पूजयेद्यस्तु चंडिकां वाजपेय-
फलं प्राप्य रुद्रलोके महीयते नीलोत्पलसहस्रेण यो वै मालां प्रयच्छति वर्षकोटिसहस्राणि वर्षकोटिशतानि च दुर्गानुचरतां पातोरुद्रलोके म-
हीयते तथा विलिप्तां पूजयेद्दुर्गां दिव्यपुष्पाधिवासितां तालवृत्तेन संवीज्य महासत्रफलं लभेत् भविष्ये सर्वपापमेव धूपानां दुर्गाया गुणु-
प्रियः मंत्रस्तु धूपोऽयं देवदेवेशि घृतगुणुलु योजितः गृहाण वरं देवात दुर्गे दिवि नमोस्तुते रुष्णागरं नरोदत्वा गोसहस्रफलं लभेत् माहिषा

रत्नघृताभ्यक्तं दत्ताविल्वमथापि वाजपेयफलं प्राप्यसूर्यलोके महीयते सकृष्णागरुधूपेन माहिषारथेन मंगला शोधयेत्सापकलितं यथा
शिरिकान्चनं कृष्णागरुसकपूरं चंदनं सिंहकं तथा तथाशब्दः समुच्चये भगवत्येनरोधूपमिमंदत्तानराधिप इहकामानवाप्याते दुर्गालो
के महीयते घृतदीपप्रदानेन चंडिकां पूजयेन्नरः सोम्वमेधफलं प्राप्य दुर्गायास्तु गणो भवेत् तैलदीपप्रदानेन पूजयित्वा च चंडिकां वाज
पेयफलं प्राप्य मोदते सहस्रकिन्नरैः अग्निज्योतीरविज्योतिश्चंद्रज्योतिस्तथैव च ज्योतिपासुत्तमो दुर्गदीपो यं प्रतिगृह्यताम् देदीप्यते सकनको
ज्वलपद्मरागरलप्रभाभरणहेमये विमाने दिव्यांगनापरिवृते नयनाभिरामं प्रज्वाल्य दीपममलं भवने भवान्याः विशेषतो नवभ्यां तु भक्त्या
द्वासमन्वितः यावत्तदीपसंघातं घृतेनापूर्य बोधितं तावत्कल्पसहस्राणि दुर्गालोके महीयते दीपप्रदानं यो दद्याद्देवेषु ब्राह्मणेषु च तेन दीपप्र-
दानेन अक्षय्यांगतिमाप्नुयात् गुडखंडघृतान्नं च तथा शर्करयापि च घृतेन परिपक्वानंदत्वाच्च ब्राह्मणः पदं स्यादिति शेषः शाल्योदनं रसालं
च पानं वंदरजं तथा यः प्रयच्छति दुर्गायै स गच्छति शिवालये ईषदा मूदधिरा र्करापयः साधितं दुर्गरि च संगालितं पित्तनाशमरुचिं
निहंति वै मोदनं च कुरुते रसालयां गौडममूमनमूं वा पानकं सरसीकृतं तदेव खंडमूदीका शर्करा सहितं पुनः सासूं सुतीक्ष्णं
सहितं पानकं स्यान्निरत्ययं श्रद्धया पायसयुतं शर्करा सहितं नरः यः प्रयच्छति दुर्गायै तस्य राज्यं करोति स्थितं आभिक्षां परमा
न्नं च दधिचापि स शर्करं महादेवै निवेद्यैव वाजपेयफलं लभेत् दुर्गां मुद्दिश्य पानीयं केतकी शशिवासितं यः प्रयच्छति रोद्रा
णां स गणाधिपतिर्भवेत् आम्बचनारिकेरं च खर्जूरबीजपूरकं यः प्रयच्छति दुर्गायै स याति परमं पदं भक्ष्यं भोज्यं च रवाद्यं च

पेयं चोष्यं च पंचमं परमान्नं पिष्टकं च यावकं कुरुते तथा मोदकं पृथुकादीनि देव्यै पक्वानि चोत्सृजेत् दद्यादित्यर्थः निवेद
ये न्महादेव्यै सर्वाणि व्यंजनानि च क्षीरादीनि च गव्यानि माहिषाणि च सर्वशः तांबूलानि च दत्त्वा तु गंधर्वैः सह मोदते
तंतुसंतानसन्नद्धं रजितं रागवस्तुना दुर्गे विविभजस्वेदं वा सस्ते परिधीयतां वस्त्राणि तु विचित्राणि सूक्ष्माणि च मृदु-
निच यः प्रयच्छति दुर्गायै स गच्छति शिवालये यावत्तस्तंतवो वीरतेषु वस्त्रेषु संस्थिताः तावद्द्वर्षसहस्राणि मोदते चंडिकाय
हे अलंकारं तु यो दद्याद्दिवा प्रायाथ सरायवा स गच्छेद्द्वारुणं लोकं नानाभरणभूषितः जातः पृथिव्याः कालेन ततो हीपपति-
र्भवेत् विभूषणप्रदानेन राजा भवति भूतले स्ववर्णतिलकं यस्तु भगवत्यै प्रयच्छति स गच्छति परं स्थानं यत्र सा परमा कला
सौवर्णे राजते वापि अक्षिणीयः प्रयच्छति गोसहस्रफलं प्राप्य सूर्यलोके महीयते श्रोणिस्तूत्रप्रदानेन महीसागरमेखलां
प्रशान्तिं निहता मित्रः मित्रवृद्ध्या च मोदते हेमनूपुरदानेन स्थानं सर्वत्र विंदति देदीप्यते कनकदंडविराजिते श्वसन्नामरैः प्रच-
लकुंडलसंदरीभिः दिव्यांगनास्तनविराजितभूषितांगः कृत्वा तु चामरयुतां वरवस्त्रपूजां गौरीकस्य तु पात्राणि दुर्गायै यः
प्रयच्छति तस्य पुण्यफलं प्रोक्तं तारांगणपदां दिवि गौरिकं स्ववर्णं निष्ककोटिप्रदानादिरजतस्य ततो धिकं हेमपात्राण्य
दत्त्वा पुण्यं स्याद्देवपारगे ताम्रपात्रप्रदानेन देव्यै शतगुणं भवेत् तस्माच्छतगुणं प्रोक्तं दत्त्वा मृन्मयमादरात् मृन्मयं वट
करकादि उपस्करप्रदानेन प्रियमा प्रीत्यनुत्तमं उपस्करः प्रपूजार्थं धूपदीपादिपात्रकं चंद्रांशुनिर्मलं स्वच्छं दर्पणं मणिभू

षितं पद्मोपशोभितं कृत्वा दिव्यमात्मानुलेपनेः दुर्गायाः पुरतः कृत्वा विष्णोर्वा शंकरस्य वा राजसूयफलं प्राप्य हंसलोके महीय-
ते हंसः सूर्यः दत्त्वा तु यः परमभक्तियुतो भवान्या घंटा वितानमथ चापरमातपत्रं केयूरहारमणिकुंडलभूषितो सौरत्नाधिपो भ-
वति भूतलचक्रवर्ती शंखकुंदे दुसंकाशं प्रवालमणिभूषितं हेमदंडमयं छत्रं दुर्गायै यः प्रयच्छति स छत्रेण विचित्रेण किंकिणी-
जालमालिना धार्यमाणेन शिरसि शिवलोके महीयते यानं शय्यां मणिं छत्रं पादुके वायुपानहौ बाहनं गां गृहं वापि त्रिदशायै प्र-
यच्छति वायुलोकं समासाद्य कीदृते वायुना सह आर्यायाश्चामरं दत्त्वा मणिदंडविभूषितं सुवर्णरूपं चित्रं वा दुर्गालोके महीयते
मयूरपिच्छव्यजनं नानारत्नविभूषितं भगवत्यै नरोदत्वा सलभे च सुवर्णकं तालचतुर्भुजं महाबाहो चित्रकर्मोपशोभितं भगवत्यै
नरोदत्वा वैष्णवस्य फलं लभेत् वैष्णवो यज्ञः घंटानि वेदयेद्यस्तु लभते वांछितं फलं हिनस्ति देवते जांसि स्वनेनापूर्य वाजगत्
सायं टापातु नो देवि पापेभ्यो नः सूतानि व इति संपूज्य निवेदयेत् अनः शकटमातरीति कोशात् यः शय्यां तु प्रयच्छेत् देवेषु च गु-
रुषुपि ज्ञानवृद्धेषु विप्रेषु दातान नरकं व्रजेत् रत्नोपकरणैर्युक्तां सारदारुमयीं शक्तां शय्यां निवेदयेद्यस्तु भगवत्यै नराधिप
दुकूलवस्त्रतंतूनां परिसंख्यातु यावती तावद्वर्षसहस्राणि दुर्गालोके महीयते पादुकासनदानेन भगवत्यै कृतेन तु अग्नि
होमफलं प्राप्य विष्णुलोके महीयते योगोपयस्विनीं शकृद्वातरुणीं शीलमंडनां भगवत्यै नरोदत्वा दश्वमेधफलं लभेत् दृष
भंपरिपूर्णांगं सुदासीनं शशिप्रभं यस्तु दद्यान्न नो भक्त्या भगवत्यै सकृन्नरः शवंतिरोमकूपाणि दृषदेहस्थितानि तु ताव-

कल्पसहस्राणि रुद्रलोके महीयते सुविनीतां स्त्रियं दासीं भृत्यकं वानराधिप प्रयच्छति च दुर्गायै राजसूयाश्वमेधभाक् प्रति
पाद्यतथा भक्त्या ध्वजं त्रिदशवेश्मनि निर्दहत्याशपापानि महापातकजान्यपि ध्वजं श्वेतपताकादि अथवा पंचरंगिकां किंकि-
णीजालसंवीतां श्वेतपद्मोपशोभितां दत्त्वा देव्यै महाबाहो शक्रलोके महीयते ध्वजमालाकुलं यस्तु कुर्याद्विचंडिकालवं महा-
ध्वजाष्टकं चापि दिशास्तु विदिशास्तु च कल्पानां तु शतं सायं दुर्गालोके महीयते यावद्वत्सुः प्रमाणेन पताका प्रतिपादिता ता-
वद्वर्षसहस्राणि दुर्गालोके महीयते चतुर्हस्तधनुः प्रभूतबलिदानं च नवम्यां विधिवच्चरेत् कूष्माण्डमिक्षुदंडश्च मद्यमांसा-
नि एव च एते बलिसमाः प्रोक्तास्तु सौच्छागसमामताः न तत्र देशे दुर्भिक्षं न च दुःखं प्रवर्तते नाकाले म्रियते कश्चित् पूज्यते
यत्र चंडिका शरत्काले महोष्ठम्यां चंडिकायः प्रपूजयेत् विमानं वरमारुह्य मोदते ब्रह्मणा सह अथावरणपूजा देव्या दक्षि-
णे सिंहे प्रपूजयेत् पूर्वादि क्रमेण एकादश देवीनां मंत्रेण पूजयेत् ॐ ह्रीं जयंत्ये नमः ॐ ह्रीं मंगलायै ० १ ॐ ह्रीं काल्यै ० २ ॐ ह्रीं
भद्रकाल्यै ० ४ ॐ ह्रीं कपालित्यै ० ५ ॐ ह्रीं दुर्गायै ० ६ ॐ ह्रीं क्षमायै ० ७ ॐ ह्रीं शिवायै ० ८ ॐ ह्रीं धायै ० ९ ॐ ह्रीं स्वायै ० १० ॐ ह्रीं स्ता-
हायै ० ११ इति प्रथमावरणं नाम पूजनं अनयारीत्या सर्वत्रादौ ॐ कारः ॐ कारश्च पठनीयः ॐ ह्रीं उग्रचंडिकायै ० १ ॐ ह्रीं प्रचं-
डायै ० २ ॐ ह्रीं स्वाहायै ० ३ ॐ ह्रीं प्रहायै ० ४ ॐ ह्रीं चंडवत्यै ० ५ ॐ ह्रीं चंडरूपायै ० ६ ॐ ह्रीं उग्रदंष्ट्रायै ० ७ ॐ ह्रीं महादंष्ट्रायै ० ८ ॐ ह्रीं दं-
ष्ट्राकरालायै ० ९ ॐ ह्रीं बहुरूपिण्यै ० १० ॐ ह्रीं भीमसेनायै ० ११ विशालाक्ष्यै ० भामर्यै ० मंगलायै ० मंगलदायै ० नंदिन्यै ० भद्रायै ०

ब्र-रा-
१५

लक्ष्म्यैः कामदायैः भोगदायैः पृथिव्यैः मेधायैः सार्धैः यशोवत्यैः शोभायैः बहुरूपायैः धृत्यैः आनंदायैः सनंदायैः नंदायैः
विजयायैः मंगलायैः महीधृत्यैः शिवायैः क्षमायैः सिध्यैः तुष्ट्यैः जयायैः पुष्ट्यैः क्रूर्यैः रत्यैः दीप्त्यैः कांत्यैः पद्मायैः लक्ष्म्यैः
ईश्वर्यैः वृद्धिदायैः शक्त्यैः जयवत्यैः ब्राह्म्यैः जयंत्यैः ५१ अपराजितायैः अजितायैः मानिन्यैः श्वेतायैः दित्यैः पायायैः मोहि
न्यैः रतिप्रियायैः लालसायैः तारायैः विमलायैः कौमार्यैः शरण्यैः गोरूपिण्यैः कामाक्ष्यैः मत्स्यैः दुर्गायैः त्रिपायैः असंधत्यैः
घंटायैः करालायैः कपालिन्यैः रौद्र्यैः कालिकायैः त्रिनेत्रायैः स्वरूपायैः बहुरूपायैः रिपुहंत्यैः अंबिकायैः चर्चिकायैः देवपूजि
तायैः वैवस्वत्यैः कौमार्यैः माहेश्वर्यैः वैष्णव्यैः महालक्ष्म्यैः काल्यैः कौशिक्यैः शिवदूत्यैः चामुंडायैः शिवप्रियायैः सुंदहंत्यैः दु
र्गपारायैः महिषमर्दिन्यैः रत्न्यायैः लक्ष्म्यायैः धूम्रायैः अतिसौम्यायैः रौद्रायैः वाराह्यैः १०० रुद्राण्यैः मयूरवाहिन्यैः विंध्यवा
सिन्यैः गंगायैः महाचंडायैः नवचंड्यैः चंडिकायैः १०८ इति नाममंत्रैः पूजयेत् ततः कालिकालीस्वाहाहृदयायनमः का
लिकालिलोहदंडायैस्वाहासुरवे कालिकालिलोहदंडायैस्वाहानेत्रे पुरतः अथ पंचवक्त्राणि ईशानायनमः शिरसि कालिका
लितपुरुषायनमः सुरवे वज्रेश्वरीघोरायनमः हृदये लोहदंडायैः नमः नाभौ वामदेवायनमः पादयोः स्वाहासद्योजातायनमः
सर्वांगे पूजयेत् अथ आयुधानि दक्षिणोर्ध्वकरादि त्रिशूलं खड्गं बाणं शक्तिं वामे खट्वं पाशं अंकुशं घंटां ततः वज्रनख-
दंष्ट्रायुधाय महासिंहासनाय ॐ हुं फट् नमः इति सिंहं महिषासनायनमः नागपाशायनमः इति पूजा वर्षैः पद्मसहस्रैस्तु यसा

न-
९

१५

पंसमुपार्जितं तत्सर्वविलयं याति घृताभ्यंगेन वै नृप घृतेन पयसा दध्ना स्नापयेच्चंडिकां नृप निंबपत्रैश्च गंधात्सैर्घर्षयेद्यत्नतस्ततः
इति महानवमीदुर्गाव्रतविधिः अथ अक्षय्यनवमीव्रतप्रारंभः वालखिल्या ऊचुः कार्तिके शुक्लनवमी तत्राश्वहापरं युगं
पूर्वापराह्णाग्राह्या क्रमादानोपवासयोः अत्र कूष्मांडको नाम हतोदैत्यस्तु विष्णुना तद्रोमभिः समुद्रतावलयः कूष्मांडसंभवाः
तस्मात्कूष्मांडदानेन फलमाप्नोति निश्चितं कूष्मांडं बहुबीजाढ्यं ब्रह्मणानिर्मितं पुरा दास्यामि विष्णवे तुभ्यं पितृणां तारणाय च
कूष्मांडं पूजयेच्चैव गंधपुष्पाक्षतादिना पंचरत्नैः समायुक्तं गोघृतेन समन्वितं फलान्नदक्षिणायुक्तं ब्राह्मणाय निवेदयेत् देव-
स्य त्वेति मंत्रेण पितृणां दत्तमक्षयं अस्यामेव नवम्यां तु कुर्यात्कृष्णो न योनरः स्वशाखोक्तेन विधिना तुलस्याः करपीडनं क-
न्यादानफलं तस्य जायते नात्र संशयः कार्तिके शुक्लनवमी समवाय्यजिते द्वयः हरिर्विधाय सौवर्णं तुलस्या सहितं शतं पू-
जयेद्द्विधिवद्भक्त्या व्रती तत्र दिनत्रयं एवं यथोक्तविधिना कुर्याद्देवाहिकं विधिं ग्राह्या त्रिरात्रमत्रैव नवम्यामनुरोधतः मध्याह्न-
व्यापिनी ग्राह्या नवमी पूर्ववेदिता धात्र्यश्च शौचं एकत्रोपयित्वा समुद्रहेतु न नश्यते तस्य पुण्यं कल्पकोटिशतैरपि अत्रैवो-
दाहरंती मभितिहासं पुरातनं बभूव विष्णुकां च्यातु क्षत्रियः कनकाभिधः धनाढ्यो वैश्यश्चैति श्ववेष्णवो राजपूजितः बहुका-
लोगंतस्तस्य विनापत्यं सुनीश्वराः ततो नानाव्रतैर्जाता कन्या कमललोचना स्वरूपालक्ष्णोपेतानां गुणसमन्विता पिता-
तस्यानाम चक्रे किशोरीति च विश्रुतं एकदा तद्गृहे यातो जन्मपत्रं निरीक्षकः दर्शयित्वा जन्मपत्रं कथं कन्या भवति यं ततस्तेन क्ष

ब्र. रा.
१६

प्राध्यात्वाकनकं शृणुमेवचः यदि ब्रवीमि सत्यं चेत्तदुःखं भविष्यति यद्यसत्यमहं ब्रूयामि श्वात्वं मम जायते तस्मात्सत्यं वदित्वा
मियदोचतितथाकुरु अस्याः करग्रहं कुर्यादसौ वज्रान्मरिष्यति इति तद्वचनं श्रुत्वा कनकोदुःखितो भवत् नचाकारि विवाहो-
स्थाः सा च ब्राह्मणपूजने नियुक्तान्यद्गृहं दत्तं नानेयामसुरवाग्रतः दृष्ट्वा मां रूपसंपन्नां दुःखमेवाधायिष्यति स्थित्वान्यस्मिन्गु-
हे सा तु हिजातिश्च मन्त्रीकरत् कदाचिद्देवयोगेन तत्रागा हि जपुंगवः यात्रार्थं विष्णुकां च्यास्तु वैशारवे मासि शंकरः कनको-
विप्रशश्रूषी ज्ञात्वा त्रैवसमागतः आगत्वा गणमभ्येतु उपविष्टो हि जौत्तमः किशोर्या गत्यचातिशयं शंकरस्य कृतं तदा दृष्ट्वा तां तरु-
णीं नम्रां सुवेषा विनयान्वितां अजानत करपीडां च सखीं दृष्ट्वा न्युवाच सः शंकर उवाच चंदने वदशीघ्रं त्वं किशोरी न विवाहिता कि-
मत्र कारणं जातं तरुणी कामरूपिणी इति तद्वचनं श्रुत्वा चंदना सर्वमब्रवीत् तदा कृपालुना तेन तत्पित्र्ये निवेदितम् अस्मै
मंत्रं प्रयच्छामि श्रीविष्णोर्हृदशाक्षरम् करोतु वर्षा विततं जपमस्य सुलोचना प्रातस्नानवती चास्तु तुलसीवनपालिका का-
र्तिकस्य सिते पक्षे नवम्यां विष्णुना सह सौवर्णेन तुलस्याश्च विवाहं कारयत्वियम् तेन व्रतं समाचरेत् विधवानभविष्यति त-
सि चापितथैत्युक्तं प्रायश्चित्तं सदत्तवान् किशोर्यै वैष्णवं धर्मं समग्रं चादिदेश सः हि जेन तेन यत्प्रोक्तं किशोर्यपितथा करोत्
वर्षत्रयं यथाशास्त्रं किशोर्या तद्व्रतं कृतं चतुर्थे कार्तिके मासि किशोरी स्नपनाय च प्रातः काले गता बाला दृष्ट्वा मार्गे सुलोचना
क्षत्रियेण यदा दृष्टा प्रापमोहं जडात्मकः पृष्ठे तस्यास्तु संलग्नो भावयंस्ताम निदिताम् कैचित्ता ददृशुर्दूरात् कैचित् शयंति गुप्ततः

स्त्रियोपितां प्रपश्यति पुरुषाणां तु काकथा यथा हि तीया चंद्रस्य दर्शने चोत्सकाजनाः तथारात्रौ प्रतीक्षन्ति तद्वारे सकलाजनाः
निमेषमात्रमर्केण दृष्ट्वा स्थित्वा तु बालिका अधिकं किं वर्णनीयं तत्सौंदर्यं मुनीश्वराः केचिद्दंति देवीयं नागकन्येति चापरे रुद्रसं-
मोहनार्थाय जाता सा विश्वमोहिनी स्नानपश्यति लोकांश्च न मार्गे न सस्वीगणं ध्यायंती हृदये विष्णुं तुलसीदेवरूपिणीम् तां गृ-
हीतुं मनश्चक्रे विलेपी द्रव्यवान् बली नानाभेदाः कृतास्तेन न लेभे चांतरं क्वचित् मालाकारगृहं गत्वा तस्यै द्रव्यमयच्छत येन
केन प्रकारेण किशोर्या सह संगमः यथास्यान्नियतां भद्रे देयमस्माच्चतुर्गुणं प्रतिमासं किशोर्या दीयमाना तद्व्यात् अधिकं
ददामि तया च बहुवोपाया दृष्ट्वा स्तद्गृहाय च न ददर्शत तोपायं मवदत्ता विलेपिनं न दृश्यते मयोपायस्त्वया यत्प्रोच्यते धु-
ना मया तदेव कर्तव्यं द्रव्यग्रहणसिद्धये विलेपी उवाच तव कन्या तु भूत्वा हं नयामि कुसुमानि च अग्रे यद्वा विभवतु गृहाणा
हि शतं शतं तयापि च तथैत्युक्तं सप्तम्यां निश्चयः कृतः अष्टम्यां सा गता तत्र किशोरीतामुवाच ह मालाकारेश्वो न वमीतु
लस्याः पाणिपीडनं तिष्ठत्यतस्त्वयानेयामुकुराः पुष्पसंभवाः मालिन्युवाच मत्कन्या चागता ग्रामान् नानाकौतुककारिणी
यद्यत्प्रोक्तं त्वया बाले सा समानयति त्वरा तयापि च तथैत्युक्ता मालिनी स्वगृहं गच्छ कथितः सर्वदृष्टांतो विलेप्य ग्रेततो भव
त् प्राप्तमहेंद्रपदवीत्येवं स्वरवमवाप सः मालिन्यारचितारात्रौ मुकुरा विविधास्तदा विष्णुकां च्यांत दारा जा जयसे नो बभू-
व ह तस्य पुत्रो मुकुंदो भूत्सूर्यभक्तिपरायणः किशोर्यास्तु श्रुता तेन वार्ते यमति सुंदरा तदा तेन मुकुंदेन संकल्पः कृतः

एवहि किशोरीयदिभार्यामेभविष्यतिदिवाकर तदान्नमहमभ्रामिअन्यथास्यान्मृतिर्मम कृत्वेत्यंसतुसंकल्प्यउपवासा
अचक्रमे सप्तमेहनिस्सूर्योसौस्वप्नेवचनमब्रवीत् सूर्यउवाच किशोर्याविधवायोगोवर्ततेसौकथंभवेत् सातेपत्नीप्रदा
स्याभित्वन्यापद्यायतेक्षणाम् मुकुन्दउवाच यदिदेवममन्नोसिविश्वंमृजसितंप्रभो बालवैधव्ययोगंचहंतुंत्वंचक्ष्मोत्थ
सि इतितस्यवचःश्रुत्वासात्वनाबहुलाकृता नमन्यतेमुकुन्दोसौतथेत्युक्तागतोरविः तुलसीव्रतमाहात्म्यात्त्वमोभू
लनकस्यतु इयंकन्यात्वयादेयामुकुंदायमहामते तुलस्युद्वाहमाहात्म्यादिधवात्वंगमिष्यति रात्रौस्वप्नःकिशोर्यास्तुतस्य
मेवाप्यजायत आगताकन्यकाकाचिद्वर्त्तासहसमन्विता भर्तारंवदतिस्वप्नेमममाताकिशोरिका तद्वर्त्तापितथेत्युक्तंप्रदा
स्येबलिसुत्तमं एतद्वस्तेनपश्चात्तुविवाहोस्याभविष्यति श्रुत्वाबलिप्रदानंसास्वप्नेचिंतातुराभवत् कदादशाक्षरीविद्याक्षे
दंविष्णुसमर्चनम् नरकद्वारमूलकमद्वस्तात्पशुमारणं एवसातुसमुत्थायस्वप्नोयमितिनिश्चितं भावयित्वासमाहूयच
दनावाक्यमब्रवीत् निवेद्यदृष्टंस्वप्नंतुकीदृगस्यफलंवद चंदनोवाच फलंतुसम्यक्कल्याणितवानिष्टंविनश्यति विवाहो
भविताशीघ्रंतुलसीव्रतकारणात् इत्थंस्वप्नफलंश्रुत्वा ततोक्कुटशब्दितं श्रुत्वासासहसोत्थायस्मात्त्वोद्योगमचीकरत्
यावदायातिसास्त्रानंकृत्वागेहेकिशोरिका तावद्विलेपीमालिन्याःपुत्रीभूत्वासमाययौ कृत्वाकेशांश्रगोपुच्छैःशमश्रुचोद्वा
दितंबलात् इतरेशादकेगृह्यनिबुध्यांचस्तनौकृतौ सर्वालंकारशोभाढ्याकटाक्षयतिचापरान् नज्ञातासातुकेनापिपुमान्

स्त्रीरूपधारकः ध्यानंधृत्वातयाहस्तोप्रसार्येतेयदातदा दत्तेविलेपीपुष्पाणिविलोकयतिसर्वतः कथमस्याममस्पर्शोभविष्यति
विचिंतयन् एवंदिनत्रयंतस्यप्रयातंतुमुनीश्वराः तस्मिन्नहनिस्संजातो कनकःशोकपीडितः किंकार्यमधुनास्मात्तीराजपुत्रोव
रिष्यति एवंचिंतयतस्तस्यप्रातःकालोबभूवह राजलोकाःसमायातागृहीत्वावस्त्रवाहनं अभ्यंतरेसमागत्यमंत्रीवचनमब्रवी
त् गृहेस्तितवकन्येकामुकुंदार्थेप्रदीयताम् भाविचारोस्तुभवतांचपाज्ञापरिपाल्यताम् कनकेनतथेत्युक्तंममभाग्यमुपस्थि
तं महाराजकुमारस्यवधूःकन्याभविष्यति ततःप्रोवाचमंत्रीतद्वादश्यांलग्नमुत्तमं रात्रौतिष्ठतियुग्मारव्यरविःपक्षेविधुश्च
रेवे भवेभौमोगुरुधर्मपंचमैबुधभागवौ शनिस्तृतीयैरौराहुर्विवाहसमयःसतु उभौसंभृतसंभारावुभावपिधनान्वितौ द्वाद
श्यामाययौसायंराजपुत्रःससैनिकः अब्रवीत्त्रकनकंतेकीराजपुरोहितः तैकिउवाच अथोनिरोधःक्रियतांकिशोर्याश्च
चपाज्ञया भविष्यतिमहादेवीनोदृश्यापुरुषैःकचित् इतितद्वचनंश्रुत्वापुरुषास्तुनिराकृताः जायारूपोविलेपीतुदेवात्तत्रै
वसंस्थितः ततोर्धरात्रवेलायांमुकुंदोभ्यंतरंययौ तुलस्याग्रेस्थिताबालाकिशोरीसंस्मरन्हरिं ततोघनघटाशब्दस्तुमुलः
समपद्यत महावायुर्ववौतत्रप्रशांताःसर्वदीपिकाः विद्युल्लताश्चकमिताअंधीभूतोखिलोजनः मिथ्यानभास्करवचोमुकुंदो
चिंतयन्हृदि अन्यैःभतर्कितलोकेवैधव्यस्यतुकारणं भीतोमुकुंदोहृदयेयावध्यायतिभास्करं तस्यांसंधौधृतंतस्याःकरप
द्मविलेपिना तस्याःकरस्यसंसर्गात्स्वर्गाद्वज्रपपातह नीतस्तेनविलेपीतुतत्कालंचममंदिरं बाह्यआसीत्कलकलोमुकुंदो

व-रा-
१८

यंमृतस्त्विति क्षणादेवततोज्ञानंमालाकारकृतामृता नतस्तयोर्विवाहोभूद्राज्यं प्राप किशोरिका किशोर्याश्चसमुत्पन्नाभ्यात-
रस्तुलसीव्रतात् आदौशास्त्रं सत्यमासीत्ततोदेवोदिवाकरः तुलसीव्रतमाहात्म्यात्कथनं स्युर्मनोरथाः सौभाग्यार्थं धनार्थं-
च विद्यार्थं रुद्रनिवृत्तये संतत्यर्थं प्रकर्तव्यं तुलस्याः पाणिपीडनं इति श्रीसनत्कुमारसंहितायां कार्तिकशक्कनवम्यां
अक्षय्यनवमीव्रतसंपूर्णं इति नवमीव्रतानिसंपूर्णानि १ १ १ १ १ १ १

न-
९

१८

श्रीगणेशायनमः अथदशमीव्रतानिलिख्यते अथज्येष्ठशक्कदशम्यां दशहरारव्यं स्नानदानादिकव्रतं त्कांदे ज्येष्ठस्यशक्क-
दशमीसंवत्सरसुरवास्मृता तस्यां स्नानं प्रकुर्वितदानं चैव विशेषतः यांकांचित्सरितं प्राप्य प्रदद्याच्च तिलोदकं मुच्यते दशभिः
पापैर्विष्णुलोकं सगच्छति ज्येष्ठशक्कदशम्यां तु भवेत्सौम्यदिनं यदि ज्ञेयाहस्तर्क्षसंयुक्ता सर्वपापहरातिथिः दशमीशक्क
पक्षे तु ज्येष्ठमासे बुधे हनि अवतीर्णायतः स्वर्गाद्दस्तर्क्षं च सरिद्धरा हरते दशपापानि तस्माद्दशहरास्मृता ज्येष्ठे मासि सिते प
क्षे दशम्यां बुधहस्तयोः गगनं देव्यतीपाते कन्याचंद्रे वृषे रवौ दशयोगे नरः स्नात्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते तस्यां दशम्यामेतच्च-
स्तोत्रं गंगाजले स्थितः पठेत्तद्दशवारं स्यात्सर्वपापैः प्रमुच्यते सोपितत्कलमाप्नोति गंगां संपूज्य यत्नतः इति दशहराविधिः
अथदशहरास्तोत्रं पठेत् चतुर्भुजां त्रिनेत्रां च सर्वावयवशोभितां रत्नकुंभसितां भोजवरदाभयसत्करां श्वेतवस्त्रपरीधानां
मुक्तामणिविभूषितां एवं ध्यायेत्सौम्यां च चंद्रायुतसमप्रभां चामरैर्वीज्यमानां च श्वेतच्छत्रोपशोभितां सप्रसन्नां च वर-
दां करुणाद्रौ निरंतरां सुधाप्लावितभूषां दिव्यगंधालुलेपनां त्रैलोक्यनिर्मितां गंगां सर्वदैवैरधिष्ठितां दिव्यरत्नविभूषां च
दिव्यमाल्यालुलेपनां ध्यात्वा जले यथाप्रोक्तां तथा च मंत्रपूर्ववत् ॐ नमो भगवति हिलिहिलि मिलिमिलि गंगे मां पावय पाव-
य स्वाहा अनेन मंत्रेणागमोक्तपंचोपचारपुष्पांजलिं श्रीगंगायै निवेदयेत् माल्यादीनि सुगंधीनि मालत्यादीनि वैप्रभो मया ह-
तानि पुष्पाणि पूजार्थं प्रतिगृह्यताम् दशांगशुग्गुलं धूपं सगंधिं च मनोहरं गृहाण मंगलं दीपं घृतवर्तिसमन्वितं रुद्ररूपेण मस्ते

क्र-रा-
१

स्तुगृहाणवरदाभव परदारपरद्रव्यपरद्रोहपराक्षुरवः गंगाब्रूतेकदागत्यमामयंपावयिष्यति एवंश्रीगंगायाः ध्यानार्चनेवि
धायपश्चाज्जलमध्येस्थित्वा ज्येष्ठमासेसितेपक्षेप्रतिपदमारभ्यदशमीपर्यंतंप्रतिदिनमेकोत्तरवृद्ध्यासर्वपापक्षयार्थं दशह
रास्तोत्रं पमहंकरिष्ये ब्रह्मोवाच ॐ नमः शिवायै गंगायै शिवदायै नमोनमः नमस्ते विष्णुरुपिण्यै ब्रह्ममूर्त्यै नमोनमः न
मस्ते ब्रह्मरूपिण्यै शांकर्यै तेनमोनमः सर्वदेवस्वरूपिण्यै नमो भेषजमूर्त्यै सर्वस्य सर्वव्याधीनां भिषक्यै नमोस्तुते स्था
णुजंगमसंभूतविषहं नमोस्तुते संसारविषनाशिन्यै जीवनायै नमोस्तुते तापत्रितयसंहर्त्र्यै प्राणेश्यै तेनमोनमः शांति
संतानकारिण्यै नमस्ते शक्रमूर्त्यै सर्वसंशङ्घहकारिण्यै नमः पापारिमूर्त्यै भुक्तिमुक्तिप्रदायिन्यै भद्रदायै नमोनमः भो
गोपभोगदायिन्यै भोगवत्यै नमोस्तुते मंदाकिन्यै नमस्ते स्तुस्वर्गदायै नमोनमः नमस्ते लोक्यभूषायै त्रिपथायै नमोनमः
नमस्ते शक्रसंस्थायै तेजोवत्यै नमोनमः नंदायै लिंगधारिण्यै सधाधारात्मने नमः नमस्ते विश्वसुरव्यायै नमो देव्यै नमोन
मः बृहत्यै तेनमस्ते स्तुलोकधायै नमोनमः नमस्ते विश्वमित्रायै नंदिन्यै तेनमोनमः पृथ्व्यै शिवामृतायै चक्रवर्त्यै न
मोनमः परापरशताढ्यायै तारायै तेनमोनमः पाशजालनिहंतिन्यै अभिन्नायै नमोनमः शांतायै चवरिष्ठायै वरदायै न
मोनमः उग्रायै सारवज्रगर्ध्वै च संजीविन्यै नमोस्तुते ब्रह्मिष्ठायै ब्रह्मदायै दुरितघ्न्यै नमोनमः प्रणतार्तिप्रप्तजिन्यै जगन्मात्रे न
मोस्तुते सर्वापह्नातिपक्षायै मंगलायै नमोनमः शरणागतदीनार्तपरित्राणपरायणे सर्वस्यार्तिहरे देवि नारायणि नमोस्तु

द-
१०

१

ते निर्लेपायै दुर्गहं नमोस्तुते नमोनमः परापरपरायै च गंगे निर्वाणदायिनी गंगे ममाग्रतो भूया गंगे मे देवि वृष्टतः गंगे मे
पार्श्वयोर्देवित्वयि गंगे स्तुमे स्थितिः आदौ त्वमंते मध्ये च सर्वं त्वंगांगतेशिवे त्वमेव मूलप्रकृतिस्त्वंपुमान्परएव हि गंगे त्वं पर
मात्मा च शिवस्तुभ्यं नमः शिवे यद्ददं पठते स्तोत्रं भक्त्या नित्यं नरः प्रियः शृणोति श्रद्धया युक्तकायवाक्चित्तसंभवेः दशधा
संस्थितैर्देवैः सर्वैरेव प्रमुच्यते रोगस्थो मुच्यते रोगादापद्ध्यश्च प्रमुच्यते द्विषन् द्योवंधनाद्यैश्च भयेभ्यश्च प्रमुच्यते सर्वा
न्कामानवाप्नोति प्रेत्य ब्रह्मणि लीयते इमं स्तवं गृहे यस्तु लेखयित्वा विनिक्षिपेत् नाग्निचोरभयंतत्र पापेभ्योऽपि भयं न हि
ज्येष्ठमासि सिते पक्षे दशमी हस्तसंयुता संहरेद्भिविधपापं बुधवारेण संयुता तस्यां दशम्यामेतच्च स्तोत्रं गंगाजले स्थितः
यः पठेद्दशकृत्वस्तु दरिद्रो वापि चाक्षमः सोऽपि तत्फलमाप्नोति गंगां संपूज्य यत्नतः पूर्वोक्तेन विधानेन यत्फलं संप्रकीर्ति
तं यथा गौरी तस्या गंगा तस्माद्गौर्यास्तु पूजने विधिर्यो विहितः सम्यक् सोऽपि गंगां प्रपूजने यथा शिवस्तथा विष्णुर्यथा
लक्ष्मीस्तथा उमा लक्ष्मीरुमा तथा गंगा चतूरूपं न भिद्यते विष्णुरुद्रांतरं यच्च श्रीगौर्यो रंतरं तथा गंगा गौर्यो रंतरं च
यो ब्रूते स च मूढधीः रौरवादिषु घोरैषु नरकैषु पतत्यथः प्रदत्तानामुपादानं हिंसा चैवाविधानतः परदारोपसेवा च का
यिकत्रिविधं स्मृतं पारुष्यमनृतं चैव पैशून्यं चापि सर्वतः असंबद्धप्रलापश्च वाङ्मयस्या चतुर्विधं परद्रव्येष्वभिधानं
मनसानिष्टचित्तं वितथाभिनिवेशश्च मानसं त्रिविधं स्मृतं एतानि दशपापानि हरत्वं मथ जान्हवी दशपापहराय

ब्र-रा-
२

स्मात्तस्माद्दशहरास्मृता एतेर्दशविधैः पापैः कोटिजन्मसमुद्भवैः मुच्यते नात्र संदेहो ब्रह्मणो वचनं यथा दशत्रिं-
शच्छतान्सर्वान्पितृनथपितामहान् उद्धरत्येव संसारान्मंत्रेणानेन पूजिता ॐ नमो भगवत्यै नारायण्यै दशपापह-
रायै शिवायै गंगायै विष्णुमुख्यायै क्षयायै रेवत्यै भागीरथ्यै नमो नमः ज्येष्ठे मासि सिते पक्षे दशम्यां बुधहस्तयोः गरा-
नंदे व्यतीपाते कन्या चंद्रे परवौ दशयोगे नरः स्नात्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते सितकनकनिषण्णां शश्वर्णां त्रिनेत्रां करधृत-
कलशाब्जा सुद्यतातीत्यभीष्टा विधिहरिहरसूर्याग्नीदुकोटीरजुष्ठांकलितसितदुकूलान् हवींतां नमामि आदावादिपि-
तामहस्य नियमव्यापारपात्रेजलपश्चात्पन्नगशायिनो भगवतः पादोदकं पावनं भूयःशंभुजटाविभूषणमणिर्जन्मोर्महर्षे-
रियं कन्याकल्मषनाशिनी भगवती भागीरथी दृश्यते इति श्रुत्वा काशीस्वर्गदशहरास्तोत्रं संपूर्णं अथ आषाढशुक्लदशमीम-
न्यादिः सापूर्वाह्न्यापिनीयाद्या तत्र शुक्लदशम्यां आषाढदशमीव्रतं हेमाद्रौ भविष्ये युधिष्ठिर उवाच कथमाशा-
दशम्येषा गोविंदक्रियते कदा दमयंत्या नलस्यैव ययाज्ञातः समागमः कृष्ण उवाच राज्याशायाराजपुत्रः कृष्यर्थं च कृषी-
वल्गुः वाणिज्यार्थं वणिक् पुत्रः पुत्रार्थं गुर्विणी तथा धर्मकामार्थं संसिध्यै लोकः कन्यावरार्थिनी यष्टुकामो हि जिवरो योगी-
श्रेयोर्थमेव च चिरप्रवसिते कांते बाले दत्तनिपीडिते एतदन्येषु कर्तव्यमाशाव्रतमिदं तथा यस्मादस्य भवेदार्तिः कर्तव्यं-
तेन तद्रुतं शुक्लपक्षे दशम्यां तु स्नात्वा संपूज्य देवताः नक्तमाशासंपूज्या वै पुण्यभक्तकचंदनैः गृहांगणैस्त्वयित्वा यवैः-

द-
१०

२

पिष्टातकेन वा स्त्रीरूपाश्चाधिदेवस्य शस्त्रवाहनचिह्निताः अधिदेवस्य तत्तद्विष्णुपालस्य इन्द्रादयस्तच्छत्रैर्वर्हणैश्च चि-
ह्नितालेखयित्वेत्यर्थः दत्त्वा घृताक्तं नैवेद्यं पृथक् दीपांश्च दापयेत् फलानि कामजातानि ततः कार्यं निवेदयेत् ततः आ-
शास्त्राशाः सदा सतु सिध्यन्तां मे मनोरथाः भवतीनां प्रसादेन सदा कल्याणमास्थिताः एवं संपूज्य विधिवद् दत्त्वा विप्राय दक्षिणां अनेन
क्रमयोगेन मासि मासि समाचरेत् वर्षमेकं कुरु श्रेष्ठ ततः पश्चात्समुद्ययेत् अर्वाक् संवत्सरस्यापि सिध्यर्थं वा समुद्ययेत् सौवर्णिका-
रयेदाशौण्यापिष्टातकेन वा ज्ञातिबंधुजनैः सार्धं ततः सम्यगलंकृतः पूज्याश्चक्रमयोगेन मंत्रैरेत्तिर्गृहांगणे त्वयि सन्निहितश्चा-
कः सारास्तरनमस्कृतः पूर्वान्भुवनस्यास्य ऐंद्रिदिकदेवतेनमः अग्नेः परिग्रहादशैत्वमाग्नेयेति पठ्यते तेजोरूपा पराशक्तिराग्नेयी-
वरदा भव धर्मराजं समाश्रित्य लोकान् संयमयस्व मून् तेन संयमिनी चासि याम्ये सत्कामदा भव खड्गहस्तातिविह्वलानिर्गति-
स्थानमाश्रिता तेन निर्गतिनामासित्वमाशां पूरयस्व मे त्वया स्तेभुवनाधारो वरुणो यादसां पतिः कामार्थं मम धर्मार्थं-
वारुणी प्रवणा भव अधिष्ठितासि यस्मात्वं वायुना जगदायुना वायव्ये त्वमतः शांतिं नित्यं चच्छममालये धनदेनाधि-
ष्ठिता त्वं हि प्रख्याता त्वमिहोत्तरा निरुत्तरा भवास्माकं दत्त्वा सद्यो मनोरथं ऐशानि जगदीशे न शंभुना त्वमलंकृता पूरय-
स्वाशमे देवि वाञ्छितानि नमो नमः भुजंगाष्टकुलेन त्वं सेवितासि यतो ह्यधः नागांगनाभिः सहिता हिता भवममाद्य वै स-
र्वलोकोपरिगता सर्वदा त्वं शिवाय च सनकाद्यैः परिवृता ब्राह्मिणां पाहिसर्वदा नक्षत्राणि च सर्वाणि गृहास्तारागणस्तथा

नक्षत्रमातरोयाश्चभूतप्रेतविनायकाः सर्वमेष्टसिध्यर्थंभवन्तुप्रवणाःसदा एभिर्मन्त्रैःसमभ्यर्च्यपुष्पधूपदिनाततः
वासोभिरभिषेकाद्यैःफलानिविनिवेदयेत् ततोघंटानिनादेनगीतवादित्रमंगलैः नृत्यंतीभिर्वरस्त्रीभिर्जाग्रत्याचनिशां-
नयेत् कुंकुमाक्षततांबूलंदानमानादिभिःसरवं प्रभातेवेदविदुषेब्राह्मणायनिवेदयेत् अनेनविधिनासर्वक्षमाय्यप्रणि-
पत्यच भुंजीतमित्रसहितःसहृद्वंधुजनेनच एवंयःकुरुतेपार्थदशमीव्रतमादरात् सर्वान्कामानवाप्नोतिमनोभिलषिता-
न्तरः स्त्रीभिर्विशेषतःकार्यव्रतमेतद्युधिष्ठिर प्राणिवर्गेयतो नार्यः श्रद्धाकामपरायणः धन्यंयशस्यमायुष्यंसर्वकाम-
फलप्रदं कथितंतेमहाराजमयाव्रतमनुत्तमं येमानवामनुजपुंगवकामकामाः संपूजयन्तिदशमीषुसदादशाशाः तेषां
विशेषनिहितान्दृढयेपिकामानाशाःफलंलभन्मलंबहुनोदितेन इतिभविष्योत्तरेआशादशमीव्रतं अथभाद्रपदकृदशम्या
दशावतारव्रतंभविष्योत्तरे युधिष्ठिरउवाच व्रतंदशावतारारव्यंकृष्णबृहिसविस्तरं समंत्रंसरहस्यंचसर्वपापेषांतिदं
श्रीकृष्णउवाच दशम्यांशकूपक्षस्यमासेप्रोक्षपदेशचिः स्नात्वाजलाशयेस्वच्छेपितृदेवादितर्पणं कृत्वाकुरुकुलश्रेष्ठ
गृहमागत्यमानवः गृहीत्याह्वान्यचूर्णस्यस्वहस्तप्रसृतित्रयं क्रमेणपाचयेत्तत्पुंसंघृतपायसं वर्षेवर्षदिनेतस्मि-
न्नेववर्षाणिवैदश प्रथमेपूपकान्वर्षेहितीयेघृतपूरिकान् तृतीयेपूपकासारान्चतुर्थेमोदकान्शुभान् सोहालिकान्
पंचमेवैषष्ठेतुरवंदवेष्टकान् सप्तमेवैकोकरसानर्कपुष्पान्तथाष्टमे नवमेकर्णवेष्टांश्वदशमेमंडकान्शुभान् दशात्मनोद

शहरेदशविप्रायदापयेत् क्रमेणभक्षयेद्वत्पायथोक्तविधिनानृप अर्थाध्विष्णवेदेयमर्धाध्वचहिजातये ततोपरार्धमश्रीया
द्भुक्तारस्येजलाशये दशावतारमभ्यर्च्यपुष्पधूपविलेपनैः मंत्रेणानेनमेधावीहरिमभ्युक्ष्यवारिणा मत्स्यंकूर्मवराहंचनारसिं-
हंचवामनं रामंरामंचकृष्णंचबौधंचकल्किनंतथेति गतोस्मिशरणंदेवंहरिनारायणंविभुं प्रणतोस्मिजगन्नाथंसमेविष्णु
प्रसीदतु छिनत्तुवैष्णवीमायांभक्त्याप्रीतोजनार्दनः श्वेतद्वीपंनयत्वस्मान्मयात्मासन्निवेशितः अत्रहैमीर्महार्हाश्वद-
शमूर्तिःसुलक्षणाः गंधपुष्पैश्चनैवेद्यैरर्चयेद्विधिपूर्वकं एवंयःकुरुतेभक्त्याविधिनानेनस्रवत व्रतंदशावतारारव्यंतस्य
पुण्यफलंशृणु श्राव्यंतेयास्त्विमालोकेपुरुषाणांदशादश तांश्चिनत्तिनसंदेहश्चक्रप्रहरणोविभुः संसारसागराद्वोरा
त्समुद्धृत्यजगत्पतिः श्वेतद्वीपंनयत्याशुव्रतेनानेनतोषितः किंतस्यनभवेत्लोकेयस्यतुष्टोजनार्दनः यदुर्लभंफलंप्राप्तुं
मनसोयन्नगोचरं तदप्यप्रार्थितंध्यातोददातिमधुसूदनः सोहंजनार्दनःसाक्षात्कालरूपधरोच्युतः मर्त्यलोकेस्वयंपा-
र्थभूभारोत्तारणायच यास्त्रीव्रतमिदंपार्थचरिष्यतिमयोदितं साचलक्ष्म्यायुतानित्यंपुत्रभक्तिसमन्विता मर्त्यलोके
चिरंस्थिताविष्णुलोकेमहीयते येपूजयन्तिपुरुषाःपुरुषोत्तमस्यमत्स्यादिकांस्तुदशमीषुदशावतारान् मन्येदशस्वपिद-
शास्तुसुखंविहृत्यतेयंतियानमधिरुह्यसुरारिलोकं इतिभविष्येभाद्रपदकृदशम्यांदशावतारव्रतंसंपूर्णं अथआ-
श्विनशकृदशम्यांविजयादशमीव्रतं सावतारकोदयव्यापिनीयाद्या तदुक्तंचिंतामणौ आश्विनस्यसितेपक्षेदश-

ब. रा.
४

म्यांतरकोदये सकालोविजयोनामसर्वकामार्थसाधकः रत्नकोशे ईषत्संध्यामतिक्रान्तः किंचिदुद्दिन्ननारकः विज
योनामकालोयसर्वकामार्थसाधकः दिनहयेतव्यासाव्यामोवा अपराजितपूजायांपूर्वेव नदुक्तंहेमाद्रौस्कांदे दशम्यांतु
नरैःसम्यक्पूजनीयापराजिता ईशानींदिशमाश्रित्यअपराह्मेप्रयत्नतः यापूर्णीनवमीयुक्तातस्यांपूज्यापराजिता क्षेमा
र्थंविजयार्थंचपूर्वोक्तविधिनानरैः नवमीशेषसंयुक्तदशम्यामपराजिता ददातिविजयंदेवीपूजिताजयवर्धिनी आशि
नेशकूपक्षेतुदशम्यांपूजयेन्नरः एकादश्यांनकुर्वीतपूजनंचापराजितं आश्विनस्यसितेपक्षेदशमीसर्वराशिषु सा
यंकालेशभायात्रादिवाचविजयक्षणे एकादशमुहूर्तोयोविजयःसंप्रकीर्तितः तस्मिन्सर्वैर्विधातव्यायात्राविजयका
क्षिप्तिः दिनहयेएकादशमुहूर्तेव्यासाव्यामोवाश्रवणयुक्तायाद्या तथाचहेमाद्रौमदनरत्नेकश्यपः उदयेदशमीकिं
चित्संपूर्णैकादशीयदि श्रवणक्षयदाकालेसातिथिर्विजयाभिधा श्रवणक्षेतुपूर्णायांकाकुत्स्थःप्रस्थितोयतः उल्लं
घयेयुःसीमांतंतद्दिनक्षेतोनराः अत्रकृत्यंभविष्ये शमीसुलक्षणोपेतांइशान्याशाप्रतिष्ठितां संप्रार्थयतांचसंपूज्य
त्वीशानीसंसुरोभवेत् शमीपूजा ध्यानं शमीशमयतेपापंशमीशत्रुविनाशिनी अर्जुनस्यधनुर्धारीरामस्यप्रियवा
दिनी शमीशमयतेपापंशमीलोहितकंदका धारिण्यर्जुनबाणानारामस्यप्रियवादिनी करिष्यमाणयात्रायांयथाकालं
सुखंमया तत्रनिर्विघ्नकर्त्तृत्वंभवशीरामपूजिते गृहीत्वासाक्षतामाद्रौशमीमूलगतामृदं गीतवादित्रनिर्घोषैरानये-

द.
१०

४

त्वगृहंमति ततोभूषणवस्त्रादिधारयेत्त्वजनैःसह शम्यभावेवनराजपूजाकार्या तत्रमंत्रः आदिराजमहाराजवनराजव
नस्पते इष्टदर्शनमिष्टान्नशत्रूणांचपराजयः अथापराजितदशम्यांपूर्वोक्तेविजयामुहूर्तेउक्तंप्रास्थानिकमित्युपक्रम्य अ
थविजयारब्धानं कृष्णउवाच अलंकृतोभूषितभृत्यवर्गःपरिष्कृतोत्तुंगतुरंगनागः वादित्रनादप्रतिनादिनाशःसमंगला
चारपरंपराशीः राजानिर्गत्यभवनापुरोहितपुरोगमः प्रास्थानिकंविधिंकृत्वाप्रतिष्ठेत्पूर्वतोदिशि गत्वानगरसीमांतंवास्तुपू
जांसमाचरेत् संपूज्यचाथदिकपालान्पूजयेत्पथिदेवताः मंत्रैर्वैदिकपौराणैःपूजयेच्चशमीतरुं असंगलानांशमनींसर्व
मिहिकरीशभा दुस्वप्नशमनींधन्यांप्रपद्येहंशमीशभा ततःकृताशीःपूर्वस्यांदिशिविष्णुक्रमाक्रमेत् शत्रोःप्रतिकृतिंकृ
त्वाध्यात्वागमंतयार्थदं शरेणस्वर्णपुरवेनविधेयैरुदयमर्मणि दिशाविजयमंत्राश्रपठितव्याःपुरोधसा एवमेवविधिंकृ
त्वादक्षिणादिभिरर्चयेत् पूज्यान्द्दिजांश्चसंपूज्यसावत्सरपुरोहितो गजवाजिपदातीनांप्रेक्षाकौतुकमाचरेत् जयमं
गलशब्देनततःस्वभवनविशेत् नीराजमानःपुण्याभिर्गणिकाभिःसमंगले यएवंकुरुतेराजावर्षेवर्षेसमंगलं आयुरारो
ग्यमैश्वर्यंविजयंचसगच्छति नाधयोव्याधयश्चैवनभवंतिपराजयाः श्रियंपुण्यमवाप्नोतिविजयंचसदासुवि उक्तप्र
स्थानंव्याख्यास्यामः जनेषुगमिष्यत्सपार्थिवश्चदुःखीन्वीणाश्रोपवादयेत् ततःआश्विनस्यसितेपक्षेदशम्यांचघटोत्था
पनानंतरंस्वारुवेपैःसहसंभारानुपकल्पयित्वाएकादशमुहूर्तेश्रवणयोगेसीमांतंगत्वापश्चाद्देहेजनैःसहसुवर्णसहि-

ब्र-रा-
५

तं ग्रामं आविशेत् योषितां कौतुबैश्च प्रज्वालितैर्दीपैरंजनानुलेपनं कारयित्वा वासोगंधस्रकपुष्पैश्च पूजयित्वा हिरण्यरूपमि
ति मंत्रेण स्रवर्णपूजनं कृत्वा आशिषः प्रतिगृह्य लक्ष्मीं नमस्कुर्यात् सर्वाः भगिनीः वस्त्रालंकारभूषणैः पूजयेत् ब्राह्मणान् पू
जयेत्तत्र गंधपुष्पैश्च दीपकैः इति श्रीभविष्ये विजया दशमी व्रतं संपूर्णं इति दशमी व्रतानि समाप्तानि ७ ७

द-
१०

श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ अथ एकादशी व्रतानि ॥ ॥ तत्र एकादश्यामुपवासनिर्णयः निषेधपरिपालनात्मा को व्रतरूपश्च साचहि-
धाशुद्धादशमीविधानं वेधोपि द्विविधः अरुणोदये दशमीसंबंधात् सूर्योदये च तत्र आद्यो वैष्णवैस्स्याज्यः तथा च भविष्ये अरु
णोदयकाले तु दशमीयदि दृश्यते सावित्रीकादशी तत्र पापमूलमुपोषणं तथा दशमीशेषसंयुक्तौ यदि स्यादरुणोदयः नैवोपोष्यं
वैष्णवेन तद्विना दशमीव्रतम् अरुणोदयस्वरूपं तु हेमाद्रौ स्मृत्यन्तरे दर्शितम् निशि प्रांते तु यामार्धे देववादिभ्यस्त्वे सारस्वते अ
ध्ययने अरुणोदय उच्यते यामार्धे मुहूर्तद्वयलक्षणं अतएव सौरधर्मे आदित्योदयवेलायां यामुहूर्तद्वयान्विता सैकादशीति -
संपूर्णा विद्वान्यापरि कीर्तिता यच्च माधवीयेस्कांदे उदयात्मा कूचतस्त्रस्तघटिका अरुणोदयः तदपि द्वात्रिंशत् घटिकारात्रिमा
नपक्षे तु मुहूर्तद्वयस्य तावत्परिमाणत्वं मुक्तमिति द्वैतनिर्णयः ब्रह्मवैवर्ते च चतस्रो घटिकाः प्रातररुणोदयनिश्चयः चतुष्टयवि
भागोत्रवेधादीनां किलोदितः अरुणोदयवेधः स्यात्सार्धं तु घटिकात्रयम् अतिवेधो द्विघटिकः प्रभासदर्शनादवेः महावेधोपि त
त्रैव दृश्यते को न दृश्यते तुरीयस्तत्र विहितो योगः सूर्योदये सति अन्यच्च पंचपंचउषःकालः सप्तपंचारुणोदयः अष्टपंचमवेत्ता
तः शेषः सूर्योदयः स्मृतः वैष्णवलक्षणं तु स्कांदे परमापदमापन्नो हर्षवासमुपस्थिते नैकादशीत्यजेद्यस्तत्स्य दीक्षा तु वैष्णवी
भविष्ये यथाशुक्ला तथा कृष्णायथा कृष्णा तथोत्तरा तुल्ये ते मन्यते यस्तसहि वैष्णव उच्यते अतिवेधादयः सर्वे ये वेधास्तिथिषु
स्मृताः सर्वेप्यवेधा विज्ञेया वेधः सूर्योदयः स्मृतः तत्र शुद्धाविधा एकादशी चतुर्धा अधिका एकादशी अधिका द्वादशी उभयाधि

का अनुभयाधिकाच श्रद्धायां एकादश्याधिक्ये परेद्यु रूपवासमाहनारदः संपूर्णेकादशीयत्र द्वादश्यां हृदि गामिनी द्वादश्यां लं
घनकार्ये त्रयोदश्यां तु पारणं ब्रह्मसिद्धः एकादशी यदालु सा परतो द्वादशी भवेत् उपोष्या द्वादशी तत्र यदीच्छेत् परांगतिम् भृगुः
संपूर्णेकादशीयत्र प्रभाते पुनरेव सा ततोपोष्या द्वितीया तु परतो द्वादशी यदि प्रथमे हनि संपूर्णा व्याप्या होरा त्रसंयुता द्वादश्यां तु
ततोपोष्या दृश्यते पुनरेव सा पूर्वाकार्या ग्रहस्थेऽथ यतिभिश्चोत्तराविभो मार्कंडेयः संपूर्णेकादशीयत्र परत्र पुनरेव च पूर्वमुप
वसेत् कामिनिष्कामस्तु परां वसेत् हेमाद्रौ विद्याप्यविद्याविज्ञेया परतो द्वादशी न चेत् अविद्यापि च विद्यास्यात् परतो द्वादशी यदि
एकादशी विदुः द्वाचेच्छुक्लैरुष्णो विशेषतः उत्तरांतु यतिः कुर्यात् पूर्वमुपवसेत् गृही सनत्कुमारः न करोति हियो मूढ एकादश्या
मुपोषणम् सनरो न रक्यातिरौ रवेन मसावते यदीच्छेद् द्विपुलान् भोगान् मुक्तिं चात्यंतदुर्लभम् उपोष्येकादशी नित्यं पक्षयोरुभ
योरपि माधवेष्टुक्तं एकादशी द्वादशी चेत्युभयं वर्धते यदा तदा पूर्वदिनं त्याज्यं स्मार्तेर्ग्राह्यं परं दिनं त्रयोदश्यां न लभ्येत द्वाद
शी यदि किंचन उपोष्येकादशी तत्र दशमी मिश्रिता यदीति स्कांदात् हेमाद्रिमते शुद्धा विशुद्धा हेनं दान्निधान्यून समाधिकैः ष
ड्प्रकाराः पुनस्तोधा द्वादश्यानां समाधिकैः इत्यष्टेकादशीभेदाः पादौ संपूर्णेकादशीत्याज्या परतो द्वादशी यदि उपोष्या द्वादशी
शुद्धा द्वादश्यामेव पारणम् पारणा हेनलभ्येत द्वादशी कलयापि चेत् तदानीं दशमी विद्धा उपोष्येकादशी तिथिः बहुवाक्यविरो
धेन संदेहो जायते यदा द्वादशी तु तदा ग्राह्या त्रयोदश्यां तु पारणम् इति मार्कंडेयोक्तेः कात्यायनः अष्टवर्षाधिको मर्त्यो ह्यशीति

न्यूनवत्सरः एकादश्यामुपवसेत् पक्षयोरुभयोरपि भविष्ये ब्रह्मचारी च नारी च शुक्लमेव सदा गृही सधवायास्त भर्त्राज्ञयाधि
कारः पत्यौ जीवति यानारी उपोष्य व्रतमाचरेत् आयुष्यं हरते भर्तुः सानारी न रक्तं व्रजेत् कौर्मतदुक्तं मदनरत्ने स्मृत्यंतरे शयनी बोधि
नी मध्ये या कृष्णेकादशी भवेत् सेवोपोष्या गृहस्थेन नान्या कृष्णा कदाचन नान्या कृष्णोति न निषेधः संक्रांत्यामुपवासं च कृष्णेकादशिवा
सरे चंद्रसूर्यग्रहे चैव न कुर्यात् सुत्रवान् गृही नारदः आदित्ये हनि संक्रांतौ ग्रहणे चंद्रसूर्ययोः पारणं चोपवासं च न कुर्यात् सुत्रवान्
गृही माधवीये कात्यायनः अर्के पर्वद्वये रात्रौ चतुर्दश्यष्टमी दिवा एकादश्यामहोरात्रं शुक्लां चांद्रायणं चरेत् अथकाम्यव्र
तविधिः कांस्यमांसं मसूरांश्च वणकान् कोरदूषकान् शाकं मधुपरान्नं च त्यजेदुपवसन् स्त्रियम् शाकं माषं मसूरांश्च पुनर्भो
जनमैथुनम् द्यूतमत्यंबुपानं च दशम्यां वैष्णवस्त्यजेत् मदनरत्ने नारदीये अक्षारलवणाः सर्वे हविष्यान्निषेविणः अवनी
तल्पशयनाप्रियासंगविवर्जिताः हेमाद्रौ देवलः असक्तज्जलपानाच्च सकृत्तांबूलचर्वणात् उपवासः प्रणश्येत् दिवा स्वापाञ्च
मैथुनात् अशक्तो तु मदनरत्ने देवलः अत्यये चांबुपाने च नोपवासः प्रणश्यति अत्यये कष्टे विष्णुरहस्ये गात्राभ्यंगं शिरो
भ्यंगं तांबूलं चानुलेपनम् व्रतस्थो वर्जयेत् सर्वयन्त्रान्यन्त्रनिराकृतं एषु प्रायश्चित्तं स्तेनहिंसकयोः सरव्यं कृत्वा स्तेन्यं च हिंसनं
प्रायश्चित्तं व्रती कुर्याज्जपेन्नाम शतत्रयं मिथ्यावादे दिवा स्वापे बहुशो बुनिषेवणे अष्टाक्षरं जपेन्मंत्रं शतमष्टोत्तरं शुचिः ॐ न
मो नारायणायेति अष्टाक्षरः हेमाद्रौ वसिष्ठः उपवासं तथाश्वादेन कुर्याद्व्रतं धावनम् दंतानां काष्ठसंयोगो-

दहत्यासप्तमंकुलं एकादश्यां श्राद्धे प्राप्ते माधवीये कात्यायनः उपवासोद्यदानित्यः श्राद्धे नैमित्तिकं भवेत् उपवासं तदा कुर्यादाद्या
 यपितृसेवितं मातामित्रोः क्षये प्राप्ते भवेदेकादशी यदि अप्यर्च्यपितृदेवांश्च आजिघ्रेत् पितृसेवितं प्राप्ते हरिदिने सम्यक् विधाय नि
 यमं निशि दशम्यामुपवासं च प्रकुर्याद्विष्णुं व्रतं देवलः तत्र एकादश्यां संकल्पः गृहीत्वौदुंबरपात्रं वारिपूर्णमुदङ्मुखः उपवासं
 तु गृह्णीयाद्यथा संकल्पयेद्बुधः ओदुंबरं ताम्रमयं मंत्रः एकादश्यां निराहारः स्थित्वा हृत्परे हनि भोक्ष्यामि पुंडरीकाक्षशरणं मे
 भवाच्युत शैवादीनां तु हेमाद्रौ सौरपुराणे सावित्र्याप्यथवानास्त्रासंकल्पं तु समाचरेत् वाराहे इत्युच्चार्य ततो विद्वत्पुष्पांजलि
 मथार्पयेत् अष्टाक्षरेण मंत्रेण त्रिजप्तेनाभिर्मन्त्रितं उपवासफलं प्रेक्षः पिबेत्पात्रगतं जलम् इति कात्यायनोक्तेः मध्यरात्रे उद
 ये वा दशमी वेधे रात्रौ संकल्प इति माधवः विद्वोपवासेन भस्त्रुदिनं त्यक्त्वा समाहितः रात्रौ संपूजयेद्बिष्णुं संकल्पं च तदाचरेत् देवलः
 देवस्य पुरतः कुर्याज्जागरं नियतो व्रती अज्ञानतिमिरांधस्य व्रते नानेन केशव प्रसीदस्व मुखो नाथ ज्ञानदृष्टिप्रदो भव दिवानि
 द्रां परान्नं च पुनर्भोजनं मे शुभं क्षौद्रं कांस्यं माषं तैलं द्वादश्यामष्टवर्जयेत् पुनर्भोजनमध्याह्नौ भार आयासमैशुने उपवासफलं हन्युर्दि
 वानि द्वाचपंचमी स्कांदे असंभाष्यान्नि संभाष्य तुलस्याश्चार्पितं दलं आमलक्याः फलं वापि पारणे भक्ष्यं शक्यं भोजनानंतरं वि
 ष्णोरर्पितं तुलसीदलं भक्षणात्पापनिर्मुक्तिश्चांद्रायणशताधिका इति विष्णुक्तेः सूतकान्तेनरः स्नात्वा पूजयित्वा जनार्दनं दानं दत्त्वा वि
 धानेन व्रतस्य फलमश्नुते स्त्रीभिस्तरजो दर्शनेपिकार्यं एकादश्यां न भुंजीत नारी दृष्टे रजस्यपि इति मातृयोक्तेः यदा द्वादश्यां श्रवणं क्षेतदा

शुद्धामप्येकादशीं त्यक्त्वा द्वादशीमुपवसेत् शुक्लावायदिवा कृष्णा द्वादशी श्रवणान्विता तयोरेवोपवासश्च त्रयोदश्यां तु पारणं
 इति नारदोक्तेः तत्र शुद्धाधिकेकादशी युता द्वादशी उन्मीलिनी द्वादशी चर्धते चेत्सा च्यंजुली वासरत्रयस्पर्शिनी त्रिस्मृशा अग्रे
 पर्वणः संपूर्णाधिकत्वे पक्षवर्धिनी पुष्यर्क्षयुता जया श्रवणयुता विजया पुनर्वसुयुता जयंती रोहिणीयुता पापनाशिनी एता
 अष्टौ महाद्वादश्यः एताः पापक्षयमुक्तिकाम उपवसेत् अत्र मूलं हेमाद्रौ ज्ञेयं द्वादश्याः प्रथमः पादो हरिवासरसंज्ञितः तमतिमस्य
 कुर्वीत पारणं विष्णुतसरः अन्यत्र सर्वेषामुपवासानां प्रातरेव हि पारणं इति एकादशी निर्णयः अथ शुक्लकृष्णौकाद
 श्युद्यापनं मार्गशीर्षे शुक्लपक्षे कार्तिके वा तथैव च शुभमासे तु कार्या सा शुक्लकृष्णा उभेतयोः व्रतविधिः दशम्यामेक
 भुक्तं तु दंतधावनपूर्वकं एकादश्यां शचिभूत्वा आचार्यवरयेत्ततः तत्र संकल्पः गणेशस्मरणपूर्वकं मासपक्षाद्युल्लिख्यति
 थ्यादिसंकीर्त्य मया आचरितस्य आचरिष्यमाणस्य शुक्लकृष्णौकादशी व्रतस्य सांगता सिद्ध्यर्थं संपूर्णफलप्राप्त्यर्थं देशकालाद्यनु
 सारतः यथाज्ञानेन शुक्लकृष्णौकादशी व्रतोद्यापनमहं करिष्ये तदंगत्वेन गणपतिपूजनं पुण्याहवाचनं आचार्यवरणं च करि
 ष्ये ततो गणेशोद्देशोपचारैः पूजयेत् ततः करिष्यमाण शुक्लकृष्णौकादशी व्रतोद्यापनकर्मणः पुण्याहं भवंतो ब्रुवंतु अस्तु
 पुण्याहं स्वस्ति भवंतो ब्रुवंतु आयुष्मते स्वस्ति ऋद्धिं भवंतो ब्रुवंतु कर्मक्षयतां श्रीरस्त्विति भवंतो ब्रुवंतु अस्तु श्रीः वर्ष
 शतं पूर्णमस्तु शिवं कर्मास्तु गोत्राभिदृष्टिरस्तु प्रजापतिः प्रीयतां उद्यापनकर्मणि आचार्यवरयेत् शुताध्ययनसंप

नौक्रोधलोभविवर्जितो आचार्यो वरयेत्सम्भ्रातृद्वयज्ञानसमन्वितः अस्मिन्कर्मणि आचार्यो भव यथाज्ञानेन कर्मकरिष्यामि
उपोष्य निचतोरजा आचार्यसहितो वती कुर्यादाराधनं विष्णोर्यथाशक्त्या जगद्गुरोः देवालये गवांगोष्ठे शुचौ देशे वा गृहे अ
ष्टांगुलोच्छ्रितं वेदीं चतुरस्रां प्रकल्पयेत् वितस्तिद्वयविस्तीर्णां तिलैः कृष्णैः प्रपूरयेत् तस्यां षोडशपत्रं च कमलं परिकल्पयेत्
तच्छाये स्थापयेत्कुंभं नवीनं अत्रणं शभम् कृष्णोस्तिलैश्च संपूर्णं कृष्णावस्त्रोपशोभितं अश्वत्थपर्णयुग्मेन पंचरत्नैः समन्वि
तं समंतादंतिकं चैव नाम संकर्षणादिभिः उपचारैः षोडशभिः पूजयेत्स यतो नरः आग्नेयादिचतुःपत्रे पूजयेत् गणमातृकान्
गणेशमातृकां चैव दुर्गाक्षेत्राधिपंतथा समाहितमनाः कोणेषां ग्रेयादिषु विन्यसेत् शुक्लमेकादशी तद्वत्तिलैः शुक्लैश्च पूरयेत्
शुक्लवस्त्रेण संवेष्ट्य पूजयेत्स यथा सुदा समंतादंतिकां चैव नामभिः केशवादिभिः गणेशमातृकां चैव दुर्गाक्षेत्राधिपंतथा समाहितमनाः
कोणेषां ग्रेयादिषु विन्यसेत् तदग्रे सर्वतो भद्रं लिखेत् देवतासान्निध्यार्थं सवर्णमूर्तो अग्न्युत्तारणं करिष्ये ततो देवं च सौवर्णं स्ना
यपंचामृतादिभिः गंधपुष्पाक्षतोपेतं अथ पुण्यजलैः शभैः गृहीत्वा वाहयेत्कुंभे रमायुक्तं चतुर्भुजं एवं विष्णुमावाहयेत् ॐ नमो
विष्णवे तुभ्यं भगवन्परमात्मने कृष्णो सिदेव कीपुत्रपरमेश्वर उत्तम अजो नादिश्च विश्वात्मा सर्वलोकपितामहः क्षेत्रज्ञः शाश्व
तो विष्णुः श्रीमान्नारायणः परः तमेव पुरुषः सत्योतींद्रियो सिजगत्सते यत्ते तेजः परं सूक्ष्मं तेने मां वेदिकां विशा ॐ भूः पुरुषं आ
वाहयामि ॐ भुवः पुरुषं ॐ स्वः पुरुषं आवा ॐ भूर्भवः स्वः पुरुषं आ ॐ विष्णो इहा गच्छ इह तिष्ठ पूजां गृहाण सुप्रसन्नो वरदो भव रु

स्विष्णोऽसहजं वती सत्यभासां श्रियं च पूर्वपश्चिमदलाभ्यंतरेषु षोडशस्त्रीसहस्राणिकल्पयेत् शंखं चक्रं गदापद्मं ईशानादिषु क
ल्पयेत् तद्वहिः पूर्वपश्चादिषु पत्रेषु अनुक्रमात् विमलोल्लर्षिणीज्ञाना ३ क्रिया ४ योगा ५ तथैव प्रदि ६ सत्या ७ तथाज्ञाना
८ नुग्रहापद्ममध्यगा देवस्थाग्रेततः कृत्वा वेदिकायां रवगेश्वरम् आवाह्य लोकपालानवस्थाप्य दिक्षु पूर्वादिषु क्रमात् देवान्
तदस्त्विति स्थापयेत् अतो देवा इत्यादि षोडशमंत्रैः षोडशोपचारैः पूजयेत् ततो पूर्वादिद्वादशपद्मपत्रेषु केशवादीनां वाह्य अतो
देवा १ दं विष्णु २ विष्णोः कर्माणि पश्यत त्रीणि पदा चेत हिष्णोः स्तुतिप्रार्थाविचक्रमे ७ विष्णोर्लोकं ८ प्रतद्विष्णु ९ नते विष्णोः १०
प्रविष्णवे ११ तदस्ये १२ रावती १३ तावां १४ वषट्ते १५ नुक्रमेण हि प्रदद्यादासनं पाद्यं अर्घ्यमाचमनीयकं स्नानं वस्त्रं
चोपवीतं गंधपुष्पाणि वेततः धूपदीपं च नैवेद्यं नीराजनप्रदक्षिणो केशवाय १ नारायणा २ माधवा ३ गोविंदा ४ विष्णवे ५ मधु
सूदना ६ त्रिविक्र ७ वामना ८ श्रीधरा ९ हृषीकेशा १० पद्मना ११ दामो १२ एताः शक्तेः कादश्यां मंडलदेवताः एवमेव कृष्णो
कादशीमंडले संकर्षणा संकर्षणं वासुदेवं प्रद्युम्नं अनिरुद्धं पुरुषोत्तमं अधोक्षं नारसिंहं अच्युतं जनार्दनं
उपेन्द्रं हरिं श्रीकृष्णं १२ इति कृष्णोकादश्याः उभयैकादश्यां यदा एक आचार्यः तदा द्वादश पद्मदलेषु पूर्वादिक्रमेण
एकत्र देवताः स्थाप्य पूजयेत् स्तवनं विष्णुसूक्तैश्च परिचर्या च नामभिः नमो तैर्वैष्णवैर्मंत्रैस्तन्मूर्तो पूजयेत्सुधीः ततो देवा
दयो भूमी सर्वतो भद्रमंडले ब्रह्माद्या देवताः सर्वाः पूजनीया अनुक्रमात् उपचारादिकं कुर्यान्नेव कार्यं विसर्जनं गीतवाद्यै

स्तथानृत्यैरिति होमोर्मनोरमेः पुराणेः सत्कथाभिश्चरात्रिशेषं नयेत्सुधीः प्रभाते विमलैस्त्रात्वा कृताशोचादिकाः क्रियाः चतु
र्विंशतिसंख्याकान् विप्रानागमदर्शिनिः आकारयेत्ततः पश्चात्सूजयेच्च समागतान् आचार्येण समंकुर्यादुपचारादिकं ततः हो
मसंख्यानुसारेण स्थंडिलं कारयेत्ततः उल्लेखनादिकं कृत्वा प्रणीतास्थापनं ततः अस्मिन् शुकुलूष्णौकादशीव्रतोद्यापनहो
मं कर्तुं स्थंडिलं कर्म करिष्ये अग्निध्यानं तं कृत्वा ततोन्वाधानं क्रियमाणे शुकुलूष्णौकादशीव्रतोद्यापनहोमे देवतापरिग्र
हार्थं मन्वाधानं करिष्ये चक्षुषी आज्येनेत्यंतमुक्ता अत्र प्रधानं अग्निं इदं प्रजापतिं विश्वान् देवान् ब्रह्माणं पुरुषं नाराय
णं प्रत्यक्षं आज्येन वासुदेवं बलदेवं श्रीविष्णुं सप्तवारं अग्निं वायुं सूर्यं प्रजापतिं एताः प्रधानदेवताः पायसद्रव्येण के
शवादिद्वादशदेवताः आज्यमिश्रितपायसद्रव्येण विष्णुं अष्टोत्तरशताहुत्यावापायसद्रव्येण ब्रह्मादिदेवताश्च एकैकया आ
ज्याहुत्या शेषेण स्विष्टकृतमित्यादि प्रणीता प्रणयनांतं कृत्वा अन्वाधानसमिद्धां जुहुयात् पायसं सघृतं पयित्वा चरोः प्रापणमुद्धरेत्
पवित्रं ते इति मंत्रं जपन् प्रापणमुद्धरेत् पायसादुधृतं किंचिदप्रापणं तत्सकीर्तितं अन्वाधानादिकं कुर्यादाज्यभागांतमेव च
आज्यसंस्कारादिकं आज्यभागांतं कृत्वा इदं उपकल्पितं हवनीयद्रव्यं यथा देवतमस्तु अनादेशाहुतीः पंचहोतव्याः सर्पिषा
ततः पौरुषेणाथ सूक्तेन प्रत्यक्षं जुहुयात् घृतं पायसं सघृतं चैव हुनेदष्टोत्तरं शतं घृतान्कृतिलपालाशसमिद्धिर्जुहुयात् पृथ
क् अष्टोत्तराहुतीनां च विष्णुमंत्रेण कारयेत् इदं विष्णवतिसूक्तेन जुहुयात्तिलसर्पिषा वासुदेवाय स्वाहा बलदेवाय स्वाहा

अग्नये स्वाहा विष्णवे विष्णोर्नुकं ऋक् तदस्य प्रियं प्रतद्विष्णुः परोमात्रं इदं विष्णुर्विचक्रं त्रीणि पदान् व्याहृतिभि
श्चेति जुहुयात् केशवादिद्वादशनामभिः पायसं हुत्वा विष्णुं अष्टोत्तरशतं पायसेन जुहुयात् रुष्णौकादश्यां एवं संकर्षणादि
द्वादशनामभिरेवं शुकुलूष्णौकादश्याः एकाचार्य एकस्थंडिलपक्षे चतुर्विंशतिनामभिर्हुत्वा भुरव्यदेवतां अष्टोत्तरशतं हुत्वा ब्र
ह्मादिदेवताः एकैकया आज्याहुत्या हुनेत् ततः प्रापणार्थं भगवत्पार्थना त्वामेकमाद्यं पुरुषं पुराणं नारायणं विश्वसृजं भजा
मः मयैकभागो विहितो विधेयौ गृहाण हव्यं जगतामधीश इति प्रापणं निवेद्य उपनिष्ठेत् त्रिचतुरोवाप्रदक्षिणमग्निवेदि
कां च परिक्रम्य सिंधिविश्वा इति जानुनी निपात्य ध्रुवसूक्तं जपेत् पुरुषसूक्तं वा अष्टौ पदानि प्रतिदिशं एतैर्मंत्रैर्जपन्
रुष्णाय वासुदेवाय हरये परमात्मने शरण्याया प्रमेयाय गोविंदाय नमोनमः नमः स्थूलाय सूक्ष्माय व्यापकाय व्याय च
अनंताय जगद्धात्रे ब्रह्मणे नंतमूर्तये अथ तं निवेदितं प्रापणं मूर्ध्नि कृत्वा घोषयेत् केवैयावाः केवैयावा इति उच्चैर्बदेत् वयंवैया
वाः वयंवैयावाः इति प्रतिबदेत् तेभ्यः समानेभ्यो हविर्देयं द्वादशाक्षरमंत्रेण ॐ नमो भगवते वासुदेवायेति दूरमहमसु
तं प्राश्नामि इति प्राश्य आचम्य गृहमागत्य सिद्धये स्वाहेति जुहुयात् यत इदं भयामहं इत्यात्मानमभिमन्य सर्वप्रायश्चि
त्तादिसमापयेत् स्विष्टकृदादिहोमशेषं समाप्य उत्तरपूजां कृत्वा विष्णुसूक्तानि जप्त्वा अतो देवा इति ॐ भूः पुरुष उद्वा
सयामि क्रमेण उद्वासयेत् ततो होमावसाने च गामरोगां पयस्विनीं सचत्सां रुष्णावर्णां च सवस्त्रां कांस्यदोहिनीम् दद्यात्तस

आचार्याय सदाक्षिणाम् भूषणानि विचित्राणि वासांसि विविधानि च चतुर्विंशतिसंख्यानि पक्वान्नानि च दापयेत्
 आचार्याय प्रदेयानि दक्षिणां भूयसीति दा यदीडेदात्मनः श्रेयो व्रतस्योद्यापनं चरेत् विप्रान् द्वादशसंख्याकान् नागभिः पृथग-
 र्चयेत् उपवीतानि तेभ्यो वै दद्यात् कुंभान् सदाक्षिणान् पक्वान् फलसंयुक्तान् वस्त्रयुक्तान् स्तदापयेत् भोजयित्वा ततो विप्रान्
 पक्वान्नेन च भक्तितः अन्यानपि यथाशक्ति ब्राह्मणान् भोजयेद् व्रतं समास्तु संपूर्णमित्युक्तेः पूजितो हि जैः अस्तु संपूर्ण
 मित्युक्ता आचार्य सहितो व्रती जप्त्वा चैष्वावसूक्तानि प्रणम्य च पुनः पुनः ॐ भूः पुरुषं उद्वासयामि इति क्रमेणोद्वासये-
 त् इदं विष्णुरिति पीठं आचार्याय तुभ्यमहं संप्रददे देवस्य त्वेति मंत्रेण प्रतिगृह्यतां प्रतिगृह्णामि अस्य मया कृतस्य शुक-
 कृष्णोकादशी व्रतोद्यापनकर्मणः सांगता सिद्ध्यर्थं चतुर्विंशति ब्राह्मणान् भोजयिष्ये नमम ततो बंधुजनैः सार्धं शिष्टैरिष्टै-
 श्च भोजयेत् इत्याह भगवान् बोधायनः इति बोधायनोक्त शुककृष्णोकादशी व्रतोद्यापनं संपूर्णम् अथ पूजा
 विधिर्ब्रह्मैकादश्यामुपेक्षे निराहारः समाहितः नाना पुष्पैर्मुनिः श्रेष्ठविचित्रं मंडपं शुभम् स्नात्वा सम्यग्विधानेन
 सोपवासो जितेन्द्रियः संपूज्य विधिवद्दिष्णुं श्रद्धया स्तु समाहितः गंधपुष्पैस्तथा धूपैर्दीपैर्नैवेद्यकैः परैः उपचारैर्बहुविधैर्ज-
 प्होमैः प्रदक्षिणैः स्तोत्रैर्नानाविधैर्द्वैद्यैर्गीतैर्वाद्यैर्मनोहरैः दंडवत्प्रणिपातैश्च जयशब्दैस्तथोत्तमैः एवं संपूज्य विधिवद्ब्राह्म-
 णां प्रजागरं याति विष्णोः परं स्थानं नरो नास्त्यत्र संशयः पंचामृतेन संस्नाप्य एकादश्यां जनार्दनम् द्वादश्यां पयसा स्नाप्य

हमिसाकृत्य मभ्युते इति पूजाविधिः अथ शुकैकादश्याद्यापनविधिः अर्जुन उवा० कीदृक् व्रतविसर्गोत्रविधानं चात्र कीदृशं संपूर्णं हि
 भवेद्येन तच्चेदं कृपानिधे श्रीकृष्ण उ० शृणु पांडव त्वेन प्रवक्ष्यामि तदव्ययं शक्तः स्वर्णसहस्रं तु अशक्तः काकिणी तथा ददाति
 द्वापार्थसमं स्थादुभयोरपि शक्तश्चेद्दिगुणं दद्याद्यथोक्तो मध्यमो विधिः उक्तार्थमप्यशक्तस्य दानं पूर्णफलप्रदं तद्विधिं मध्ये-
 कं कथयामि तवाग्रतः यानि कष्टेन चीर्णानि व्रतानि कुरु सत्तम विफलान्येव सर्वाणि उद्यापनविधिं चरेत् प्रबोधसमये पार्थ कुर्यादु-
 द्यापनं क्रियां मार्गशीर्षे विशेषेण उद्यापनविधिं चरेत् दशम्यां दिनशेषेण रात्रौ गुरुगृहं व्रजेत् एकादशी दिने प्राते गुरुमभ्यर्च्य श-
 क्तितः गृहीत्वा चरणौ मूर्ध्ना तदर्थं च विचक्षणः पुण्यदेशोद्भवं विप्रं शांतं सर्वगुणान्वितं सदाचारं तं पार्थ वेदवेदांगपारंगं अस्मदी-
 यं व्रतं विप्रविष्णु वासरसंभवं संपूर्णं नुभवेद्येन तत्कुरुष्व हि जित्तम तस्याग्रे नियमः कार्यो दंतधावनपूर्वकः एकादश्यां निराहारः
 स्थित्वा चैव परेहनि भोक्ष्यामि पुंडरीकाक्षशरणं मे भव च्युत एवं प्रभातसमये शक्तिर्भूत्वा समाहितः पारवर्तितं च सर्वेषां पतीता-
 नां च संगमं कामंदुरोदरं पार्थ दूरतः परिवर्जयेत् स्नानं कृत्वा मंत्रपूर्वं घादौ विमले जले तर्पयित्वा पितृन् देवान् पूजयेन्म-
 धुसूदनं उपलिप्य शक्तो देशो कीटकैः शास्थि वर्जिते वर्णैश्च सर्वतोभद्रं नीलपीतसितासितैः मंडलं चोदरे भूपसर्वकर्मसू-
 जितम् अष्टांगुलान्छ्रितां वेदीं चतुरस्यां प्रकल्पयेत् वितस्ति ह्यविस्तीर्णामक्षतैः परिपूरितां तस्यां षोडशपत्रं चक्रम
 लंपिकल्पयेत् तन्मध्ये स्थापयेत् कुंभं नवीनं सस्तिरं शुभम् अथ वातुं दुलानां च अष्टपत्रं कुंजं चरेत् वारिपूर्णं घटं तां स्नाप्य

त्रैलोक्यसमुद्रवम् जातरूपमयंदेवलक्ष्म्यायुक्तं जनार्दनम् पल्लवैश्च समायुक्तं सहिरण्यं सवाससं अक्षमालासमायुक्तं शंख-
चक्रगदाधरम् ॐ भूः पुरुषं आवाहयामि ॐ भुवः पुरुषं आवा ॐ स्वः पुरुषं आ ॐ भूर्भुवः स्वः पुरुषं आ रुक्मिणीं-
जांबवतीं सत्यभामां शतोत्तरषोडशसहस्रैः सह श्रिया सह तस्यैकल्ययेत् ब्रह्मादिदेवताः सर्वाः पूजनीया अनुक्रमात्
शक्त्या सुवर्णपुष्पैश्च पूजनं पुष्टिवर्धनम् अन्यैर्कतुर्द्वैः पुष्पैश्च ये हि धिवन्नरः नैवेद्याश्चतुर्विंशत्यधदद्यादनुक्रमात्
भक्त्या चतुर्विंशतिपुतिथिष्वपि परंतप इच्छया वा तया दद्याद्यदेवोद्यापनं भवेत् मोदकान् गुडकांश्चूर्णान् घृतपूरकमंडका-
न् सोहलिकादिकं सारः सर्वाः सक्तव एव च वटकन्यायसंदुग्धं शालीदध्योदनंतथा इंडिकान् पुरिकान् च अपूपान् गुडमो-
दकान् तिलपिष्टं कर्णवेष्टं शालिपिष्टं सशर्कराम् रंभाफलं च सघृतं मुद्गचूर्णं गुडौदनम् एवंक्रमेण नैवेद्यं पृथक्वाचरमेहनि-
दामोदराय पादौ तु जाजुनीमाधवाय च गुह्यं वै कामपतये कल्याणामनसूतये पद्मनाभाय तु नाभिमुदरं विश्वसूतये हृदयं
ज्ञानगम्याय कंठं श्रीकंठसंगिने सहस्रबाहवे बाहू चक्षुषी योगयोगिने ललाटमुरुगायैति नासां नाकसुरेश्वरम् श्रवणौ च
वणेशाय शिखायां सर्वकामदं सहस्रशीर्षाय शिरेः सर्वांगं सर्वरूपिणे शुभेन नारिकेरेन बीजपूरेण वा पुनः हृदि ध्यात्वा ज-
गन्नाथं दद्यादध्यं विधानतः साक्षतं च सपुष्पं च सजलं च दानान्वितं रात्रौ जागरणं कुर्याद्दीप्तशस्त्रविनोदतः इष्टं दत्तं धरा-
दानं पिंडोदत्तोगयाशिरे कृतं दानं कुरुक्षेत्रे यैः कृतं जागरं हरेः नृत्यगीतं प्रकुर्वन्ति वीणावाद्यंतथैव च येषं तंतिपुराणानि तेन

नरा रुणावलुभाः ॥ शास्त्रैर्वाप्यथ वभक्त्या शक्तिर्वाप्यथ शक्तिः कृत्वा जागरणं विष्णोर्मुच्यते पापकोटिभिः ॥ शुक्तो वाप्यथ वा शुक्तो
जागरे समुपस्थितः मुच्यते सर्वपापेभ्यो विष्णुलोकं सगच्छति ॥ यावत्सदानि स्वग्रहात् केशवाय तनं प्रति ॥ अश्वमेधसमानि स्फ-
र्जांगरार्थं प्रगच्छतः पादयोः पांसुकणिकाधारणं निपतंति याः तावद्दर्शसहस्राणि जागराहसते दिवि बहूचपि च पापानि कृतं जा-
गरणं हरेः ॥ निर्दहेनो रतुल्यानि युगकोटिकृतान्यपि मनसा संस्मरे देवं तारात्रिगतिवाह्यं ॥ प्रभाते विमले स्नात्वा विप्रानाकारयेत्कधीः
चतुर्विंशति संख्याकान् विप्रानागमदर्शकान् सर्वकुर्याद्दिधानेन जपहोमार्चनादिकम् स्वग्रहोक्तेन विधिना कृत्वा शिस्थापनंततः
उल्लेखनादिकं कुर्यात्संज्ञितास्थापनादिकं तत्राग्नौ च चरुं कृत्वा चरोः प्रापणमुद्देहत् पवित्रं ते विततमिति क्रचं पदेत् अन्वाधा-
नादिकं कुर्यादाज्यभागां तमानरेत् तिलाज्यपायसान्नैश्च समिद्धिर्जुहुयात्पृथक् शतमष्टोत्तरं होमः सर्वत्रापि प्रशस्यते इदं वि-
ष्णुदिजातीनां होममंत्रः प्रकीर्तितः श्रद्धाणां चैव सर्वेषां मंत्रमष्टाक्षरं विदुः विविधैरपि वस्त्रैश्च भ्राजने रासनैः सह छत्रोपानहगो-
भिश्च दद्यात्सार्थं पृथक् पृथक् द्वादशैवाथ शक्त्या वा वस्त्रालंकारभूषणैः पूजयेत्पुष्पमालाभिः सपत्नीकान् हिजोत्तमान् कुंभाद्वाद-
शदातव्याः पक्वान्नजलपूरिताः भोजयित्वा ततो विप्रान् भक्तितो विचरेद्दुधः एकाहिकपिलादेया सर्वकामफलप्रदा यथा स्वर्गश्च
मोक्षश्च इह संपूर्णताव्रते नमस्ते कपिले देवि संसारार्णवतारिणि मया दत्ता हि जेह्वाय ग्रीयतां मे जनार्दनः सपत्नीको गुरुः पूज्यो मंड-
ले हरि सन्निधौ भूषणाच्छादनैर्भोज्यैः प्रणामैः परितोषयेत् समाप्य वैष्णवं धर्मं दद्यात्सर्वधनं जय इष्टं चान्यद्यथा शक्त्या विजिता

व्यविवर्जितः जलदानविशेषेण भूमिदानमतः परम् प्रार्थयेत्सुरुषाधीशंततो भक्त्या कृतान्जलिः मयाद्यास्मिन्नेदेव यदपूर्णं
तं विभो सर्वं भवतु संपूर्णं त्वत्प्रसादाज्जनार्दन त्वयि भक्तिः सदैवास्तु मम दामोदरप्रभो पुण्येषु द्विः सतां सेवा सर्वधर्मफलं च मे ज
पच्छिद्रं पच्छिद्रं यच्छिद्रं तत्कर्मणि सर्वं संपूर्णं तां यातु त्वत्प्रसादाद्भापते प्रदक्षिणांततः कृत्वा दंडवत्प्रणिपत्य च मंडलं मू
र्तिसंयुक्तं सोपहारं सदक्षिणं प्रीयतां विष्णु रित्युक्ता आचार्या यनिवेदयेत् सर्वविसर्जयेत्सुश्वात्संतोष्य परिभोज्य च तदा ज्ञया
ततः कुर्यात्सारणं च धुमिः सह एकादशी व्रतं चैव यथाविधि कृतं पुरा यौवनाश्वेन भूषेन कथितं पुरतस्तव धनं जयतव प्रीत्या भक्त्या
नुग्रहकारणात् यः करोति नरो भक्त्या व्रतमेतद्भापहं स याति वैष्णवं स्थानं दाहप्रलयवर्जितं उक्तमुद्यापनं चैव मुभयोः कुरु स
त्तम किमन्यैर्बहुभिर्वाक्यैः प्रशंसा परमा भुवि एकादश्याः परतरं त्रैलोक्ये न हि विद्यते अन्नदानं तु गोदानं भूमिदानं तथापि वा गो-
रोमवीजमूलानां समसंख्या युगानि हि दातारो विष्णु भवने एकादश्यां वसंति हि येषि शृण्वंति सततं कथ्यमानां कथामिमाम् ते
पि पापविनिर्मुक्ताः स्वर्गं यांति न संशयः इत्याकर्ण्य जुनो वाक्यं कृष्णस्य परमाहुतं आनंदं परमं प्रापसौख्यं चापि निरंतरं ॥ ॥

इति साधारण एकादशी व्रतोद्यापनं संपूर्णम् अथ गोपद्मव्रतोद्यापनविधिः तत्र पूजाविधिः चतुर्भुजं महाका
यं जांबूनदलमप्रभम् शंखचक्रगदापद्मरमागुरुडशोभितम् सेवितं मुनिभिर्देवैर्यक्षगंधर्वकिन्नरैः एवं विधं हरिं ध्यात्वा
ततो यजनमारभेत् ध्यानं आवाहयामि देवेश भक्तानामभयप्रद संस्तिग्धं वरदं शांतं मनसा वाहयाम्यहम् आवाह

यामि सुवर्णमणिभिर्दिव्यैः स्वचित्ते देवनिर्मिते दिव्यसिंहासने स्निग्धे प्रविशत्वं सुराधिप आसनं गंगोदकं सरश्च
सुवर्णकलशस्थितं गंधपुष्पाक्षतैर्बुक्तं गृहाण रमया सह पाद्यं समर्पयामि अष्टगंधसमायुक्तं स्वर्णपात्रे स्थितं जलम्
अर्घ्यं गृहाण भो देव भक्तानामभयप्रद अर्घ्यं देवदेवनमस्तुभ्यं पुराणपुरुषोत्तम मया दत्तमिदं तोयं गृणहीष्वाचमनीयक
म् आचमं पयोदधिघृतैः स्नानं मधुशर्करया युतैः मध्ये मध्ये च पूजा च कनक्या व्रतिभिः सदा पंचासुतस्नानं
नदीनां चैव सरसां मयानीतं जलं शक्रं अनेन स्नानं कुरु मोमं त्रैवारुणसंभवैः स्नानं वस्त्रयुग्मं समानीतं षट्सूत्रेण नि
र्मितं सूक्ष्मं कार्ष्णसंतं तूनां सुवर्णं निविराजितम् वस्त्रं नारायणनमस्तेस्तु आहिमां भवसागरात् ब्रह्मसूत्रं सोमरीचं गृहाण पुरु
षोत्तम यज्ञोपवीतं समर्पयामि केयूरमुकुटं चैव नूपुरैरंगुलीयकैः पूजितो सि प्रयत्नेन रत्नैराभरणैर्विभो आभरणानि
चंदनं मलयोद्भूतं कस्तूर्यगरुसंयुतम् कर्पूरेण च संमिश्रं स्त्रीकुरु घ्रातुलेपनम् चंदनं शतपत्रैः कर्णिकारे चंपकैर्मल्लि
कादिभिः पुष्पैर्नानाविधैश्चैव पूजयामि सुरेश्वर पुष्पाणि समं दशांगो गुग्गुलोद्भूतः सुगंधिश्च मनोहरः आग्नेयो देवदेव
शधूपो यं प्रतिगृह्यतां धूपं समं एकार्तिकं सरश्चैव गोघृतेन सुवर्णिना संयुक्तं तैजसा कृष्णा गृहाणादित्यदीपित दीपं स
अन्नं च पायसं भक्ष्यं सितालस्य समन्वितं दधि क्षीरघृतैर्बुक्तं गृहाण सरपूजित नैवेद्यं नागस्त्रीदलैर्बुक्तं पूगीफलसमन्वितम्
कर्पूररविरैर्बुक्तं तांबूलं प्रतिगृह्यताम् तांबूलं हिरण्यगर्भं तिदक्षिणां नीराजनं गृहाणे शपंचवर्तिभिरावृतं तेजोराशो मया

क्र. रा.
८

दत्तलोकानंदकरप्रभो नीराजनं अंजलिस्थानिपुष्पाणिअर्पयामिजगत्ते गृहाणसुमुखोभूत्वाजगदानंददायक पु
ष्पांजलिं यानिकानीतिप्रदक्षिणा नमस्तेदेवदेवेशनमस्तेगरुडध्वज नमस्तेविष्णवेतुभ्यं व्रतस्यफलदायक नमस्कारान्
मंत्रहीनंक्रियाहीनंभक्तिहीनंसरेश्वर व्रतेनानेनसुप्रीतःसंपूर्णफलसोभव प्रार्थना सांगतासिध्यर्थंवायनप्रदानंकरि
ष्ये परमान्तमिदंदिव्यंकांस्यपात्रेणसंयुतम् वाणकंदिजवर्यायसहिरण्यंददाम्यहम् इतिपूजासमाप्ता अथ-
कथा व्यासंवसिष्ठनभारंशक्तेःपौत्रमकल्पयम् पराशरात्मजंवंदेशकतानंतपोनिधिम् सूतउवाच हापरैर्हारवत्यां
चनारदःकृष्णदर्शनात् उत्साहेनाभ्यगान्नददर्शयदुनंदनम् पूजितश्चैवकृष्णोविष्टरादिभिरादरात् ततःप्रोवाचतविष्णु
नारदलोकपूजितम् श्रीकृष्णउवाच शृणुलोकजदेवर्षेभ्यश्चनेविचरन्सदा लोकांतरेषुचरितंयद्विशेषंवदस्वमे ना
रदउवाच भगवन्देवदेवेशभक्तोस्मितवचांकितम् तत्राश्चर्यमिदंवक्ष्येधर्मस्यसदसिस्थितम् तत्रसर्वसमासीनाः सुरा
इंद्राश्चतुर्दश आहुश्चैकादशारुद्राआदित्याद्वादश स्मृताः वसवोद्यौतयानागायक्षराक्षसपन्नगाः तेसर्वेयममाहुश्चस्थि
तंसिंहासनेशमे मानुष्यंदुंदुभेश्चर्माछादनार्थंवदस्वतः यमउवाच चातुर्मास्यव्रतंचैकंसांक्रांतिव्रतमेवच नकुर्वे
तिचयानार्थस्तासामाछादनंत्वचा कुर्वंतुदुंदुभेश्चास्यविचार्यध्वंमहाभटाः तेतस्यवचनंश्रुत्वाभटाःप्रविविक्तमवम् ॥
त्वामिनिदंमहाश्चर्यमतस्त्वांप्रवदामिच तच्छ्रुत्वात्वरितंकृष्णःप्राहलोकानुरस्थितान् तथाकुर्वंतुलोकप्रनार्यःपुण्यां

ए.
११

संतिहि तच्छ्रुत्वात्वरितंकृष्णनारीभिर्नगरेषुच कृष्णाक्षयाकृष्णदूताःप्रोचुस्तेसर्वयोषितः पुरःसराःप्रशृण्वंतुनगरस्थाश्चयो
षितः अन्यच्चयत्रकुत्रापिऊचुस्तायदुनंदनं तत्सोदरींविनास्वामिन्नान्यानार्योत्रसंतिहि तच्छ्रुत्वाभयसंक्रान्तःसोदरींप्रस
भाषत कृष्णउवाच सुभद्रेकिंकरोषीहआगतायमसेवकाः व्रतंत्वयाकृतंभद्रेपुराणुपयोद्वयंरुभम् सुभद्रोवाच
सर्वव्रतानिहेकृष्णकृतान्यघनसंशयः नोचेत्सोदरानस्यांयोषिञ्चाप्यर्जुनस्यच नस्यांमाताभिमन्योर्वैयमदूताःकथंवि-
भो श्रीकृष्णउवाच कुरुत्वंभगिनीमेघव्रतमेकंशभप्रदम् गोपद्यमिति विख्यातंव्रतंलोकेषुविश्रुतम् सूतेनक
थितंपूर्वैर्ऋषीणांहितकाम्यया नेमिषोहिमवत्पार्श्वेसिद्धाश्रममनुत्तमम् तत्रसूतोगमद्वृष्टुंमुनीनांयज्ञमुत्तमम् तंदृष्ट्वामु
नयःसर्वेहर्षिताश्चमुहुर्मुहुः अर्चितश्चततःसर्वैरर्घ्यादिभिर्यथाविधि अभ्यर्चतंमुनिंविप्राऊचुस्तेप्रीतिपूर्वकम् ऋष
यउचुः भवाल्लोकस्यधर्मज्ञोभक्तानांज्ञानसाधनः समर्थसर्वमुक्तीनांसर्वसौभाग्यकारकम् कृपयासुनिशार्दूलकथ
यस्वोत्तमंव्रतम् सूतउवाच शृणुध्वमुषयःसर्वव्रतानामुत्तमंव्रतम् गोपद्यमिति विख्यातंसर्वपापहरंपरम् सर्व
दुःखोपशमनंसर्वसंपत्प्रदायकम् यमस्यदंडनंयस्माद्दूरीकृतमनुत्तमं सुवासिन्यास्तुसौभाग्यंपुत्रपौत्रप्रवर्धनम् ऋष
यउचुः कस्मिन्मासिकथंकृत्वाकिंफलंकस्यपूजनम् केनचीर्णंपुरासाधोतत्सर्वकथयस्वतः सूतउवाच आषाढ
शक्लपक्षस्याएकादश्यांविशेषतः तदारभ्यकार्तिकस्यद्वादश्यांतंव्रतंचरेत् गोष्ठेचशुद्धगोस्थानेगोमयेनोपलिप्यच त्रय

त्रिंशत्पद्यानिकारयेद्वाहिपिष्टकैः शोभयेत्संवरंगैश्चमंधपुष्पैः प्रपूजयेत् तत्संख्ययाचकर्तव्यामस्तारप्रदक्षिणाः तत्संख्यया-
 स्यपूषांश्चब्राह्मणायनिवेदयेत् वायनंहिजवर्यायप्रथमेवत्सरेश्वरभूमि द्वितीयेवत्सरेश्चैवत्सरायसंसेवनिर्मितम् तृतीयेमंडका-
 न्दद्याच्चतुर्थेपूर्णमिश्रितान् पंचमेघारिकादद्यात्पूर्णेऽद्यापनंचरेत् एकादस्यामुपवसेद्दंतधावनपूर्वकम् मंडपंकारयेत्तत्रकद-
 लीस्तंभमंडितम् नानापुष्पैश्चशोभाढ्यं मखरंतत्रकारयेत् तन्मध्ये सर्वतोभद्रं पंचरंगैः समन्वितम् पुण्याहंवाचयित्वातु प्रति-
 मायांयजेद्हरिम् कर्षमानस्रवर्णेनतदर्धार्धेनवापुनः आचार्यैर्वरयित्वाचकलशंस्थापयेत्ततः लक्ष्मीनारायणंस्थाप्यसौचर्णे-
 नप्रकल्पितम् ब्रह्माद्यावाहनंतत्रपूजयेत् धूपदीपकैः द्वादशैवतुनामानिप्रत्येकंपूजयेद्ब्रती रात्रौजागरणंरुत्वागीतवा-
 द्यादिमंगलैः ततःप्रभातेउत्थायस्नात्वाहोमंतुंकारयेत् सतिलाज्यसमिद्रव्यंहुनेद्वादशनामभिः पायसंचशतंचाष्टौहुत्वापूर्णा-
 हुतिंचरेत् वत्सेनहिसतांधेनुंआचार्यायनिवेदयेत् विप्रान्यंचसपत्नीकान्भोजयेत्षडुरसैर्ब्रती मुंजीतबंधुभिःसार्धमे-
 काग्रकृतभानसः अन्यान्यपियथाशक्त्याब्राह्मणानपिभोजयेत् कृतान्चेदंघृतंपुण्यंसर्वांन्कोमानवाप्नुयात् अंतैस्वर्गपदं
 छेत्सर्वपापविचर्जितः कृष्णस्यचचनंश्चुत्वासुभद्रातत्तथाकरोत् पंचाब्दघृतमेतस्यारात्रौयामचतुष्टये गोपद्यानिचसंपू-
 ज्यप्रातर्हुत्वाहुताशनम् एवंघृतेकृतेपश्चात्पुनर्यायमभराविशन् यमभराऊचुः सुभद्रैवदेहस्यचर्मार्थिचागता
 वयम् सुभद्रोवाच गोष्टेपद्यानिचान्यत्रसर्वपश्यंतुहेमताः अन्योन्यवादसमयेविष्णुदूताः समागताः

तान्दृष्ट्वाताडयामासुर्घृतस्यास्यप्रभावतः पलायितामहाभीताःस्मरंतोयमशासनम् तान्दृष्ट्वास्तदिग्धांगान्यमोमयसमन्ति-
 तः कस्येदंकृत्यमितिचज्ञात्वातींद्रियदर्शनात् उवाचदूताःशृणुतयत्रसंपूज्यतेहरिः नगंतव्यंभवद्भिश्चसत्यंसत्यंवदाम्यहम्
 प्राप्तवंतौदैववशाद्विविशध्वंमहाभराः इत्कत्काधर्मराजोसौशालायांतद्विवेशह तेनैवक्रविणामध्येकथितंघृतमीदृशम् दम-
 यंत्यात्तथाबाल्येराज्यभंशात्कृतंघृतम् घृतस्यास्यप्रभावेनराज्यसौभाग्यसंपदः पुत्रपौत्रादिसौभाग्यंभुक्तामोक्षमवाप्नुयात्
 ॥ ऋषयऊचुः त्वत्प्रसादात्कृतार्थभोगछामःस्वाश्रमालयम् प्रणम्यमुनिभिःसाकंसूतश्चांतर्हितोभवत् मुनिभिःस-
 र्वलोकेषुकथितंघृतमुत्तमम् जातःपरतरंपुण्यंभिषुलोकेषुविश्रुतम् इतिश्रीभविष्योत्तरपुराणोगोपद्यतौद्यापनंसंपूर्णम्
 अथपुरुषोत्तममासस्यैकादशी युधिष्ठिरउवाच भगवच्छ्रोतुमिच्छामिघृतानामुत्तमंघृतम् सर्वपापहरंचैवफलंमुक्ति-
 प्रदायकम् पुरुषोत्तमस्यमासस्यकथंब्रूहिजनार्दन कोविधिःकिंफलंतस्यकोदेवस्तत्रपूज्यते अधिमासेतुसंप्राप्तेघृतंब्रूहिजना-
 र्दन कस्यदानस्यकिंपुण्यंकिंकर्तव्यंनृभिःप्रभो कथंस्तानंचकिंजाप्यंकथंपूजाविधिःस्मृतः किंभोज्यमुत्तमंचान्नमासेवैपुरुषो-
 त्तमे श्रीकृष्णउवाच कथयिष्यामिराजेंद्रभवतःस्नेहकारणात् अधिमासेतुसंप्राप्तेभवदेकादशीतुया कमलानाम-
 नामेतिनिथीनामुत्तमातिथिः तस्याश्चैवप्रभावेणकमलाभिमुखीभवेत् ब्राह्मेमुहूर्तेचोत्थायस्मृत्वातंपुरुषोत्तमम् स्नात्वा
 चैवविधाननवतीनियममाचरेत् गृहेलेकगुणंजाप्यंनद्यां दशगुणंस्मृतम् गवांगोष्ठशतगुणमग्न्यागारेदशाधिकम् शिवक्षेत्रे

पुतीर्थेषु देवतानां च सन्निधौ सहस्रं शतकोटीनामनंतं विष्णुसन्निधौ अवत्यामभवद्विप्रः शिवशर्मेति नामतः तस्यात्मजेषु पुं-
चसकनिष्ठोदुष्टकर्मकृत् तदपि त्रापरित्यक्तस्त्यक्तः स्वजनवांधवैः स्वकर्मणः प्रभावेन गतो दुरतरं वनम् एकदा देवयोगेन तीर्थ-
राजं समागमत् क्षतक्षामो दीनवदनस्त्रि वेण्यां स्नानमाचरत् ऋषीणां भाश्रमंतत्र विचित्रं रूपं ध्यादितः हरि मित्रमुनेस्तत्र त्वा-
श्रमं च दर्शह पुरुषोत्तम मासेतु श्रद्धया कमलास्तता एकादशी पुण्यतमा मुक्तिमुक्तिप्रदायिनी पुरुषोत्तम मासस्य जनानां च स-
मागमे यत्राश्रमे कथयतां कथां कल्पावनाशिनीं जपन् अमेणतां श्रुत्वा कमलापापहारिणीं वतं कृतं चतैः सार्धं स्थित्वा शून्यालये
तदा निशीथे समनुप्राप्ते कमलात्र समागता वरं ददामि भो विप्र कमलायाः प्रभावतः विप्र उवाच कात्वं कास्यासि रंभोरु प्रस-
न्ना च कथं मम ऐंद्री त्वमिंद्र देवस्य भवानी शंकरस्य वधूर्वाचंद्रसूर्यस्य गंधर्वा किन्नरी तथा लक्ष्मीरुवाच नृणां च न श्रुता च श्रुमान-
ने लक्ष्मीरुवाच प्रसन्ना सांप्रतं जाता वैकुण्ठादिह मागता प्रेरिता हारिदेवेन एकादश्याः प्रभावतः पुरुषोत्तम मासस्य रूपा-
पक्षे तु या भवेत् कमलानाम साप्रोक्ता कमलादा तु मागता पुरुषोत्तम मासस्य या पक्षे प्रयमा भवेत् तस्या घ्नतं त्वया च्छीर्णं प्र-
यागे मुनिसन्निधौ व्रतस्यास्य प्रभावेन वशागाहं न संशयः तव वशे भविष्यंति मानवा हि जसत्तम लभ्यते मत्प्रसादं तु सत्यं ते
आहूतं मया विप्र उवाच प्रसन्ना यदि मे पद्मे व्रतं विस्तरतो वद यत्कथा सुप्रवर्तते राजानो ये जगद्धिताः लक्ष्मीरुवाच
श्रोतृणां परमं श्राव्यं पवित्राणामनुत्तमम् दुःस्वप्ननाशनं पुण्यं श्रोतव्यं यत्नतस्ततः उत्तमं श्रद्धया युक्तः श्लोकं श्लोकार्थमेव च

पठित्वा मुच्यते सद्यो महापातककोटिभिः मासानां परमो मासो पक्षिणां गरुडो यथा नदीनां च यथा गंगा तिथीनां द्वादशी तिथिः
तमर्चयंति विबुधानां रायणमनामयम् ये यजंति सदा भक्त्या नारायणमनामयम् तानर्चयंति सततं ब्रह्माद्या देवतागणाः ना-
रायणपराये च हरि कीर्तनतसराः हरिप्रजागराये च कृतार्थास्ते कलौ युगे शुक्रे वायदिवाकृष्णो भवेदेकादशी द्वयम् गृहस्थानां
च पूर्वा तु यतीनामुत्तरा स्मृता एकादशी द्वादशी च रात्रि शेषे त्रयोदशी व्रते कृतशानं पुण्यं त्रयोदश्यां तु पारणे एकादश्यां निराहा-
रः स्थित्वा ह म परे ह नि भोक्ष्यामि पुंडरीकाक्ष शरणं मे भवाच्युत असुमंत्र समुच्चार्य देवदेवस्य चक्रिणः भक्तिभावेन तुष्टात्मा चो-
पवासं समर्पयेत् देवदेवस्य पुरतो जागरं नित्यतो व्रती गीतैर्वाद्यैश्च नृत्यैश्च पुराणपठनादिभिः ततः प्रातः समुत्थाय द्वादशी दि-
वसे व्रती स्नात्वा विष्णुं समभ्यर्च्य विधिवत्प्रयतो द्वयः पंचामृतेन संस्नाप्य एकादश्यां जनार्दनं द्वादश्यां च पयस्नानं हरेः साहू-
ष्यमश्रुते अज्ञानतिमिरांधस्य व्रते नानेन केशव प्रसीद स सुखो नाथ ज्ञानदृष्टिप्रदो भव एवं विज्ञाप्य देवेशं देवदेवं च चक्रिणं
ब्राह्मणान् भोजयेत् श्रद्धां चैभ्यो दद्यात् दक्षिणां ततः संबंधुभिः सार्द्धं नारायणपरायणः कृत्वा पंचमहायज्ञान् स्वयं भुंजीत वाग्य-
तः एवं यः प्रयतः कुर्यात् पुण्यमेकादशी व्रतम् स याति विष्णुं भवनं पुनरावृत्तिदुर्लभम् इत्युक्त्वा कमला तस्मै प्रसन्ना तस्य वंशजा-
न् सोपि विप्रो धनी भूत्वा पितुर्गृहं समाविशत् एवं यः कुरुते राजन् कमला व्रतमुत्तमं शृणुयाद्वा सरे विष्णोः सर्वपापैः प्रमुच्यते इ-
ति श्री ब्रह्मांडपुराणे पुरुषोत्तम मासे कमलानामेकादशी महास्यं संपूर्णम् अथ कार्तिक शुक्लैकादश्यां प्रबोधविधिः हेमाद्रौ ब्रा

हो एकादश्यां तु शक्यां कार्तिके मासिकेशवम् प्रसक्तं बोधयेद्रात्रौ श्रद्धा भक्तिसमन्वितः नृत्यैर्गीतिस्तथावेदेन यजुः सामं
गलैः वीणाप्रवणशब्दैश्च पुराणश्रवणेन च वासुदेवकथाभिश्च स्तोत्रैरन्यैश्च वैष्णवैः कृष्णार्पितैर्द्रुमैर्भूरिशोभाभिरेव च
पुष्पैर्धूपैश्च नैवेद्यैर्दीपमालासुशोभनैः होमैर्भक्ष्यैरपूपैश्च पल्लैः शर्करापायसैः इक्षुविकारैर्मधुरैर्द्रोक्षाद्यैः सह दाडिमैः कुठैरकस्य
मंजरीमालयां कमलेन च कुठैरकः पर्णशरः कृष्णा तुलसीति कैचित् हताभ्यां श्वेतरक्ताभ्यां चंदनाभ्यां च सर्वदा कुंकुमारक्तका
भ्यां च रक्तसूत्रैः सकंकणैः तथानानाविधैः पुष्पैर्द्रव्यैर्विरक्तिरुहैः क्रयमाणः क्रयोवीरक्रयविहितं मूल्यं दत्त्वा तस्यां रात्र्यां व्यती-
तायां द्वादश्यामरुणोदये आदौ घृतेनैक्षवेणमधुना स्नापयेत्ततः दद्याद्दीरेण च तथापंचगव्येन पूजयेत् उद्धर्तयेत् माषपूर्णं श
र्करामलकी तथा सर्षपांश्च प्रियंगुश्च मातुलिंगरसैस्तथा सर्वौषधीः सर्वगंधान् सर्वबीजानि कांचनम् मंगलानि यथाकामं रत्नानि च
कुशोदकं एवं संशोध्य देवेशं दद्याद्दोरोचनं शुभम् ततस्तत्कलशान् तथाप्यथ प्राप्तां स्तलं कृतान् जातीपल्लवसंयुक्तान्सफलांश्च
सकांचनान् पुण्याहं वेदशब्देन वीणावेणुरघेण च एवं संस्नाप्य गोविंदं स्वनुलिप्तं स्तलं कृतं सुवाससंतु संपूज्य सकमनोभिः स
कुंकुमैः धूपैर्दीपैर्मनोज्ञैश्च पायसेन च भूरिणा हविष्यैश्चान्नदानैश्च होमैः पुष्पैः सदक्षिणैः वा सोभिर्धूपणैरन्यैर्गोभिरन्यै
र्मनोजवैः ब्राह्मणाः पूजनीयाश्च विष्णोरीड्याश्च मूर्तयः यत्तु शिष्टा मृतपश्चाद्भोक्तव्यं ब्राह्मणैः सह इति उत्थापन उत्सहवि
धिः अथ कार्तिकशुक्लैकादश्यां भीष्मपंचकव्रतम् हेमाद्रौ नारदीये नारद उवाच यदेतदचलं पुण्यं व्र

तानां व्रतमुत्तमं कर्तव्यं कार्तिके मासि प्रयत्नात् भीष्मपंचकम् विज्ञानं तस्य विस्मयं फलं चापि ततो वरं कथयस्व प्रसादेन मुनीनां
हितकाम्यया ब्रह्मोवाच प्रवक्ष्यामि महापुण्यं व्रतं व्रतविदां वर भीष्मेणैव च सं प्राप्तं व्रतं पंचदिनात्मकं सकाशाद्वासुदेव-
स्य तेनोक्तं भीष्मपंचकम् व्रतस्यास्य गुणान्वक्तुं कः शक्तः केशवाहते व्रतं चैतन्महापुण्यं महापातकनाशनं अतो वरं प्रयत्नेन क
र्तव्यं भीष्मपंचकम् बालखिल्या ऊचुः कार्तिकस्यासिते पक्षे स्नात्वा सम्यग्यतव्रतः एकादश्यां तु गृह्णीयाद्भूतं पंचदिनात्मकं
शरपंजरसूतेन भीष्मेण तु महात्मना राजधर्मादानधर्मा मोक्षधर्मास्ततः परम् कथितः पांडुदायादान्कृष्णो नापिश्रुतास्तदा त-
तः प्रीतेन मनसा वासुदेवेन भाषितं धन्यधन्योसि भीष्मत्वं धर्मः संश्रावितस्तथा एकादश्यां कार्तिकस्य याचितं च जलं त्वया अ-
र्जुनेन समानीतं गंगां बाणस्य वेगतः तुष्टानितवगात्राणितस्मादद्यदि नावधि पूर्णान्तं सर्वलोकास्त्वांतर्पयंस्त्वर्घ्यदानतः तस्मा
सर्वप्रयत्नेन मम संतुष्टिकारकं एतद्भूतं प्रकुर्वंतु भीष्मपंचकं संज्ञितं कार्तिकस्य व्रतं कृतवान् कुर्याद्भीष्मपंचकं समर्थं कार्तिकव्रतं
वृथा तस्य भविष्यति अशक्तश्चेन्नरो भूयादसमर्थश्च कार्तिके भीष्मस्य पंचकं कृत्वा कार्तिकस्य फलं लभेत् सत्यव्रताय शक्यं
ये गंगां याय महात्मने भीष्मायेतद्दाम्यर्घ्यं माजन्म ब्रह्मचारिणे सच्येनानेन मंत्रेण तर्पणं सार्ववर्णिकं व्रतांगत्वा सूर्णिमायां प्रदे
यः पापपूरुषः अपुत्रेण प्रकर्तव्यं सर्वथा भीष्मपंचकं यत्पुत्रार्थं व्रतं कुर्यात्स श्रीको भीष्मपंचकं प्रदत्त्वा पापपुरुषं वर्षमध्यैः सतलं
भेत् अवश्यमेव कर्तव्यं तस्माद्भीष्मस्य पंचकम् विष्णुप्रीतिकरं प्रोक्तं तथा भीष्मस्य पंचकं अत्रैव हि प्रकर्तव्यं प्रबोधस्तु हरेः स्वग

हतः शंखास्तोदैत्योनभसः शक्रपक्षके एकादश्यांततोविष्णुश्चातुर्मास्येप्रसक्तवान् क्षीरोदधौजाग्रतोसावेकादश्यांतुकार्तिके
अतःप्रबोधनंकार्यमेकादश्यांतुवैष्णवैः उत्तिष्ठोत्तिष्ठशंखध्वजोत्तिष्ठोभोधिकारक उत्तिष्ठमुनिनोधारत्रैलोक्यमंगलंकुरु उत्तिष्ठध-
रणीधारवराहाधिकधारक कूर्मरूपधरोत्तिष्ठत्रैलोक्यमंगलंकुरु उत्तिष्ठोत्तिष्ठवाराहदंष्ट्रोधृतवस्त्रधर हिरण्याक्षप्राणघातिनूत्रैलो-
क्यमंगलंकुरु हिरण्यकशिपुमूलप्रह्लादानंददायक लक्ष्मीपतेसमुत्तिष्ठत्रैलोक्यमंगलंकुरु उत्तिष्ठबलिदर्पघ्नदेवेंद्रपददायक उत्ति-
ष्ठादितिपुत्रत्वत्रैलोक्यमंगलंकुरु उत्तिष्ठहैहयाधीशसमस्तकुलनाशन रेणुकाघ्नत्वमुत्तिष्ठत्रैलोक्यमंगलंकुरु उत्तिष्ठरक्षोदलनअ-
योध्यास्वर्गदायक समुद्रसेतुकर्तृत्वत्रैलोक्यमंगलंकुरु उत्तिष्ठकंसहरणमदघूर्णितलोचन उत्तिष्ठहलपाणेत्वंत्रै० उत्तिष्ठत्वंगया-
वासिंस्तत्त्वलौकिकवृत्तक उत्तिष्ठपद्मासनगत्रैलो० उत्तिष्ठमल्लोचनिवहस्वर्गसंहारकारक अश्वबाहयुगांतत्वत्रैलोक्यमंगलं उत्ति-
ष्ठोत्तिष्ठगोविंदउत्तिष्ठगरुडध्वज उत्तिष्ठकमलाकांतत्रैलो० इत्युक्त्वाशंखभेर्यादिप्रातःकालेतुवादयेत् वीणावेणुमृदंगादिगीतनृ-
त्यादिकारयेत् उत्थापयित्वादेवेशंपूजांतस्यविधायन सायंकालेप्रकर्तव्यस्तुलस्कृद्वाहजोविधिः अवश्यमेवकर्तव्यः प्रतिव-
र्षंतुवैष्णवैः विधितस्यप्रवक्ष्यामियथासांगाक्रियाभवेत् विष्णोस्तुप्रतिमांकुर्यात्सलस्यस्वर्णजांशुभाम् तदर्धाधनदर्धा-
र्धयथाशक्त्याप्रकल्पयेत् प्राणप्रतिष्ठांकृत्वाचतुलसीविष्णुरूपयोः ततउत्थापयेद्देवपूर्वोक्तैश्चस्तवादिभिः उपचारैः षोडश-
भिः पुरुषस्तैर्न पूजयेत् देशकालौततःस्मृतागणेशंतत्रपूजयेत् पुण्याहंवाचयित्वाथनांदीश्राहंसमाचरेत् देववाद्यादिनिर्घो-

दिनिर्घोषैर्विष्णुर्गर्तैः समानयेत् ॥ तुलस्यानिकटे सातुस्थाप्याचांतरितापटैः ॥ आगच्छ भगवन् देव अर्चयिष्यामि केशव ॥ तभ्यं द-
त्तामि तुलसीं सर्वकामप्रदो भव ॥ दद्याच्चिवारमर्थं च पाद्यं विष्टरमेव च ॥ ततश्चाचमनीयं च त्रिरुक्त्वा च प्रदापयेत् ॥ ततोदधि-
धृतं शौण्डिकां स्य पात्रपुटीकृतम् ॥ मधुपर्कगृहाण त्वं वासुदेवन मोस्तुते ॥ ततोयेस्वकुलाचाराः कर्तव्या विष्णुतुष्टये ॥ हरिद्राळे
पनाभ्यंगः कार्यः सर्वविधाय च ॥ गोधूलिसमये पूज्यो तुलसीकेशवो पुनः ॥ इत्येक इत्येकततः कार्यैस्तुलसीमंगलं पठेत् ॥ इष्ट-
देशे भास्करे तु संकल्पं तु समर्पयेत् ॥ स्वर्गोन्नप्रवरात्तुलसीतथा त्रिपुरुषादिकम् ॥ अनादिमध्यनिधनत्रैलोक्यप्रतिपालक ॥
इमां गृहाण तुलसीं विवाहविधिनेश्वर ॥ पार्वतीबीजसंभूतां वृंदाभस्मानि संस्थिताम् ॥ अनादिमध्यनिधनां वल्लभां च दत्ताम्य-
हम् ॥ पयोधूतैश्च सेवाभिः कन्यावद्वर्धितामया ॥ तद्विद्यां तुलसीं तु भ्यंदास्यामितं गृहाण भोः ॥ एवं दत्वा तु तुलसीं पश्चात्तौ पूज-
येत्ततः ॥ रात्रौ जागरणं कुर्याद्विवाहोत्सवपूर्वकम् ॥ प्रतिवर्षं मिदं कुर्यात्कार्तिकव्रतसिद्धये ॥ ॥ इति सनत्कुमारसंहितायां
कार्तिकशुक्लेकादश्यां द्वादश्यां वा तुलसीविवाहविधिः ॥ ॥ बालविवृत्याहुः ॥ ॥ ततः प्रभातसमये तुलसीं
विष्णुमर्चयेत् ॥ बहिसंस्थापनं कृत्वा द्वादशाक्षरविद्यया ॥ पायसाज्यशौण्डिलैर्हुने दशोत्तरं शतम् ॥ ॥ ततः स्वष्टक-
तं कृत्वा दद्यात्पूर्णाहुतिं ततः ॥ ॥ आचार्यं च समभ्यर्च्य होमशेषं समापयेत् ॥ ॥ चतुरवार्षिकान्मासान् नियमं यस्य यत्कृत-
म् ॥ ॥ कथयित्वा हि जेभ्यस्तत्तथान्यत्परिपूजयेत् ॥ ॥ इदं व्रतं मया देवकृतं प्रीत्यैतव प्रभो ॥ न्यूनसंपूर्णतां या तुलसी-

सादाञ्जनार्दन रेवतीतुर्यचरणेद्वादशीसंयुतेनरः नकुर्यात्पारणकुर्वन्व्रतंनिष्कलंतां व्रजेत् ततोयेषांपदार्थानां वर्जनं तु
कृतं भवेत् चातुर्मास्येथवाचोर्जब्राह्मणेभ्यः समर्पयेत् ततः सर्वसमश्रियात्तद्यदुक्तं व्रतेस्थितः दंपतीभ्यां सहैवात्र
भोक्तव्यं वाहिजैः सह ततोभुक्त्योतरं यानि गलितानि दलानि च तुलस्यास्तानि भुक्त्वा तु सर्वपापैः प्रमुच्यते भोजनानंत
रं विष्णोरर्पितं तुलसीदलम् भक्षणात्पापनिर्मुक्तिश्चांद्रयणशताधिका इक्षुखंडं तथा धात्रिफलं पूगीफलं तथा भु
क्त्वा तु भोजनस्यांते तस्योच्छिष्टं विनश्यति एषु श्रीपुनश्चुक्तं चेदेकमपि येन तु ज्ञेय उच्छिष्टं आवर्षे नरो सो नोन्नसंशयः त
तः सायंपुनः पूज्यो इक्षुखंडं शेषमंडितौ तुलसीवासुदेवौ च कृतकृत्यो भवेत्ततः ततो विसर्जनं कुर्याद्दत्तादेयादिकं हरेः
वैकुण्ठगच्छ भगवन् तुलस्यासहितः प्रभो मत्कृतं पूजनं गृह्य संतुष्टो भव सर्वदा गच्छ गच्छ सुरश्रेष्ठ स्वस्थाने परमेश्वर
यत्र ब्रह्मादयो देवास्तत्र गच्छ जनार्दन एवं विसर्ज्य देवेश माचार्याय प्रदापयेत् मूर्त्यादिकं सर्वमेव कृतकृत्यो भवेन्नरः
प्रतिवर्षं करोत्येवं तुलस्युद्धनं शुभम् इह लोके परत्रापि पुलंसद्युशोलभेति वर्षं तु यः कुर्यात्तुलसी करपीड
नम् भक्तिमान् धनधान्यैश्च युक्तो भवति निश्चितम् इति श्रीसनत्कुमारसहितायां कार्तिकेशं कृष्णकादशीव्रतं संपूर्णं
मार्गशीर्षकृष्णोकादशी अर्जुन उवाच ओन्मोनागयणाया व्यक्ताया त्वस्वरूपिणे सृष्टिस्थितं कर्तृ च केशवा
यनामोस्तु ते त्वमेव जगतानाथ अतयोमी त्वमेव च शास्त्राणां च कवीशश्च वक्ता त्वं च जगत्पते ॥ एकादशी कथं स्म

स्मिन्नुत्पन्ना इति गोयते एतद्विशंशयो मत्संज्ञे नुमर्हसि मे प्रभो ब्रूयुः स्मिन्मस्य शिष्यस्य गुरवो गुरुत्वा मच्युत ममोपरि कृपां कृत्वा इदानीं व
क्तुमर्हसि मार्गशीर्षकृष्णपक्षे किं नामैकादशी भवेत् किन्नामको विधिस्तस्याः को देव स्तत्र पूज्यते कृताकेन पुरादेव एतद्विस्
रतो वद श्रीकृष्ण उवाच शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि कथां पातकनाशिनीं दद्याच्च वा त्वयाराजन् लोकानां हितकाम्यया ॥
मार्गशीर्षकृष्णपक्षे चोत्पत्तिर्नामनामतः तस्यामुपोषणे नैव धार्मिको जायते नरः धर्माद्भवति सत्यवैलक्ष्यीः सत्त्वानुसा
रिणी पुरावे सुरनाशाय उत्पन्ना ममवल्लभा यैकुर्वन्ति नरा राजन् तेषां सौख्यं भवेत्पुनश्च तथा पापानि नश्यन्ति नयां
तिहियमालयम् अर्जुन उवाच उत्पन्ना सा कथं देव कथं पुण्याधिका श्रुभा कथं देवपवित्रा वै कथं च देवता प्रिया ॥
श्रीकृष्ण उवाच पुराकृतयुगे पार्थ सुरनामेति दानवः अत्यदुतो महारौद्रः सर्वलोकभयंकरः इन्द्र उच्छेदितस्तेन द्याद्यो-
देवः पुरंदरः आदित्यश्च शिवो ब्रह्मा वायुरग्निस्तथैव च नवंप्रतिष्ठितं तेन एवमादि धनं जय देवतानि जितास्तेन अत्युग्रेण
तुपांडव स्वर्गान् निराकृता देवा विचरन्ति महीतले साशंका भयभीतास्ते गताः सर्वे महेश्वरम् इंद्रेण कथितं सर्वमीश्वरस्या
पि चाग्रतः स्वर्गलोकं परित्यज्य विचरन्ति महीतले मर्त्येषु संस्थिता देवानां शोभन्ते महेश्वर उपायं ब्रूहि मे देव अमराणां तु का
गतिः शीघ्र उवाच गच्छ गच्छ सुरश्रेष्ठ यत्रास्ति गरुडध्वजः शरणागतदीनार्तपरित्राणपरायणः ईश्वरस्य व
चः श्रुत्वा देवराजो महामतिः त्रिदशैः सहितः सर्वैर्गतस्तत्र धनं जय अप्सरोगणगंधर्वैः सिद्धविद्याधरो रौः ॥ यत्रैव स-

जगन्नाथः सप्तोस्तिचजनार्दनः॥ कृतांजलिपुटोभूत्वाइदंस्तोत्रंमुदीरयेत्॥ ओन्नमोदेवदेवेशदेवानामपिर्वंदित॥ दैत्यारुण्डरीका
क्षत्राहिमांमधुसूदन॥ नमस्तेस्थितिनाशायनमस्तेस्तजगत्पते॥ नमोदैत्यविनाशायत्राहिमांमधुसूदन॥ सराःसर्वेसमायुक्ता
भयभीताःसमागताः॥ शरणंत्वांजगन्नाथत्राहिमांभयविह्वलम्॥ त्राहिमांदेवदेवेशत्राहिमांत्वंजनार्दन॥ त्राहिमांत्वंस्व-
रानंददानवानांविनाशक॥ त्वंगतिस्त्वंमतिर्देवत्वंकर्त्तृत्वंपरायणं॥ त्वंमातासर्वगोसित्वंत्वमेव हिजगत्सिता॥ अत्यग्रेण-
तुदैत्यैर्ननिर्जिता स्त्रिदशाःप्रभो॥ स्वर्ग्यत्काजगन्नाथविचरंतिमहीतले॥ इंदुस्यवचनंश्रुत्वाविष्णुर्वचनमब्रवीत्॥
विष्णुरुवाच॥ ॥ कीदृशोवोभवच्छत्रुःकिन्नामाकीदृशंबलम्॥ किंस्थानंतस्यदुष्टस्यकिंवीर्यकःपराक्रमः॥ इंदुवाच॥
वभूवपूर्वदेवेशासरोब्रह्मसमुद्रवः॥ तालजंघेतिनाम्नाचप्रत्युद्योतिमहाबलः॥ तस्यपुत्रोतिविरच्यातोमुरनामेतिदानवः॥
उत्कटश्चमहावीर्योब्रह्मलब्धवरोमहान्॥ पुरीचंद्रवतीनामनत्रस्थानेवसत्यसौ॥ निर्जितादेवताःसर्वाःस्वर्गाच्चैवनिराकृताः॥
इंदोन्यश्चकृतस्तेनभन्योदेवोहताशनः॥ चंद्रसूर्योहतांचान्योयमोवरुणएवच॥ सर्वमात्मीकृतंतेनसत्यंसत्यंजनार्दन॥ त-
स्यतद्वचनंश्रुत्वाकोपाविष्टोजगत्पतिः॥ हनिष्येदानवंदुष्टंइत्याहभगवान्हरिः॥ ॥ त्रिदशैःसहितस्तत्रगतश्चंद्राव-
तीपुरीम्॥ ॥ दृष्ट्वादेवान्समुद्युधेदानवोबलदर्पहा॥ असंख्यातैश्चशस्त्रैर्दिव्यप्रहरणायुधः॥ ॥ हन्यमाना
स्ततैर्देवाभस्मैश्चपुनःपुनः॥ त्रस्तादेवास्ततःसर्वगताःसर्वदिशोदश॥ ॥ हरिर्निरीक्ष्यतत्रस्थंतिष्ठतिष्ठाब्रवीद्वचः॥

सतंनिरीक्ष्यप्रोवाचअसुरंसमुद्रनः रेदानवदुर्गचारममबाहुंनिरीक्ष्यच चक्रंवैवसमायातंसक्रोधोरक्तलोचनः ततस्तेसं-
रगाःसर्वेविष्णुनादानवाहताः हतोबाणैःपुनर्दिव्यैर्बभूवासोतुविह्वलः चक्रंमुक्तंलुह्योनदैत्यसैन्येचपांडव तेनैवछि-
न्नसिरसोबहवोनिधनंगताः एकांगोदानवस्तत्रयुध्यमानोमुहुर्मुहुः नष्टाःसर्वेसरास्तेननिर्जितोमधुसूदनः निर्जि-
तेनचदैत्येनबाहुयुद्धंचयाचितम् बाहुयुद्धंकृतंतेनदिव्यवर्षसहस्रकम् विष्णुश्चिंतांप्रपन्नश्चनष्टाःसर्वेदिवौकसः॥
विष्णुःपराजितस्तेनगतोबदरिकाश्रमम् गुहासिंहवतीनामनत्रसुप्तोजनार्दनः दानवःस्रष्टोत्तमः प्रविष्टस्तांशु-
होत्तमाम् प्रसृतंतत्रपांडवस्त्वादानवेनसम्भाषितम् हनिष्यामिनसंदेहोअसुराणांभयंकरः इत्येवमुक्तेवचनेदैत्ये-
नामित्रकर्षिणा निगर्ताकन्यकाचैकाजनार्दनशरीरतः रूपेणातिस्वरूपादिव्यप्रहरणायुधा विष्णुतेजःसमुद्र-
तामहाबलपराक्रमा मोहितोदानवस्तत्रमुरनामेतिपांडव साकन्यायुद्युधेतेनसर्वयुद्धविशारदा निहतोदान-
वस्तत्रतथादेवःप्रबुधवान् पतितंदानवदृष्ट्वाततोविस्मयमागतः केनत्थनिहतोरोद्रोममशत्रुभयंकरः नदेवोन-
चगंधर्वानसमोऽस्यास्तिभूतले एवंपार्थतदाजातोविस्मितोमधुसूदनः अकस्मादेवसौवाचवाचादिव्याशरीरिणी
॥ ॥ एकादशकवाच मयाचनिहतोदुष्टोदेवास्मभयंकरः जितायेनसराःसर्वेस्वर्गाच्चैवनिराकृताः॥ स्त-
स्यास्तद्वचनंश्रुत्वाविष्णुर्वचनमब्रवीत् विष्णुरुवाच उपकारस्त्वयाभदेममकारुण्यभावतःदानवोनिहतो

दुष्टः साराणां नमयं करः ॥ सोहं विनिर्जितो येन कंठो येन निपातितः ॥ विष्णोस्तद्वचनं श्रुत्वा देवी वचनमब्रवीत् ॥ एकादशी इयं विष्णोः सर्व-
शत्रुविनाशिनी ॥ मया च निहतो दैत्यः साराणां त्रासकारकः ॥ इत्येतद्वचनं श्रुत्वा देवदेवो जनार्दनः ॥ प्राह तु शोभामभद्रं नेवरं वरयतां चि-
तम् ॥ निहते दानवे दैवसंतुष्टा स्तत्र देवताः ॥ हृष्टपुष्टास्ततो गत्वा आनंदं च समागताः ॥ आनंदस्त्रिषु लोकेषु मुनयो मुदमाग-
ताः ॥ ब्रूहि त्वं वचनं भद्रं येन मनसि वर्तते ॥ ददामि च न संदेहः साराणां मपि दुर्लभम् ॥ ॥ एकादश्यावाच ॥ ॥ यदि तु-
ष्टोसि मे देव सत्यमुक्तं जनार्दन ॥ यदि सत्यं जगन्नाथ तिस्रो वाचो ददस्व मे ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ सत्यमेतन्मया प्रो-
क्तमवश्यं तव सुव्रते ॥ तिस्रो वाचो मया दत्तास्तव वाक्यं भवेदिति ॥ ॥ एकादश्यावाच ॥ ॥ त्रैलोक्येषु च देवेश मन्तरयुगेषु
पि ॥ अहं च तस्मिन् यानि त्वं यथास्थान् कुरु मे वरम् ॥ सर्वतिथिप्रधाना च सर्वविघ्नविनाशिनी ॥ सर्वपापापहन्त्री च आयुर्वलविवर्धिनी ॥
ये उपोष्यन्ति मे मर्त्या महाभक्त्या जनार्दन ॥ सर्वसिद्धिर्भवेत्तेषां यदि तुष्टोसि माधव ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ ॥ यत्त्वं वदसि कल्याणि-
तत्सर्वं च भविष्यति ॥ धर्मार्थकाममोक्षं च यस्त्वा मे वं करिष्यति ॥ मम भक्ता च ये लोका ये च भक्तास्तवापि च ॥ चतुर्युगेषु वि-
स्त्यातास्त्रिषु लोकेषु वै परम् ॥ त्वां च भक्ता महं मन्ये एकादशिव्रते स्थिताः ॥ मम पूजां करिष्यन्ति एकादश्यां न संशयः ॥ सर्वति-
थ्युत्तमा त्वं च मत्प्रसादाद्भविष्यसि ॥ एवमुक्त्वा ततः सातु तत्रैवांतरधीयत ॥ पुरा कैकटके देशे कर्णिकनगरेषु च ॥ कर्णमेनेति
रुजर्षिन्यवसत्तत्र हि मत्पुत्रजः ॥ ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैश्चैवानुमोदितः ॥ ॥ न दुर्मिक्षं न दारिद्र्यं तस्मिन् स्थिते प्र

भो अकालदृष्टिर्नाय्याधिनेवैतस्करतापि च राजर्षिः पुत्रहीनो न कोपितश्च न विद्यते पत्रदुःस्वपिताकापि पश्यति न च कुत्रचित्
एतादृशमहाराजे प्रशासति प्रजाप्रभो धनहीनो हि जः कोपि क्षत्त्राणामो विपदंगतः कुटुंबभरणा शक्तः कच्छांतमनुवर्तते भर्तुः
शुश्रूषणे सक्ता सदाचारे गृहे स्थिता रुदमाना मविप्रर्षिर्मार्यासाध्वी च सत्तमा रहः पृच्छति भर्तारं स्नानतावदनेन सा स्वा-
मिन्यापेक्षते पूर्वधर्महीनस्तज्जायते धर्महीने धनं नास्ति धनहीने क्रियानहि तस्मात्केनाप्युपायेन धर्मस्य जननं कुरु एतस्मि-
न्तरे राजर्षिः समुपागतः दंपती चोत्थितौ तत्र मधुपर्कगृहाण भो आसनेति प्रभो स्वामिन् अर्घ्यं गृह्णन्मोक्तते
अद्य मे सफलं जन्म अद्य मे सफलाः क्रियाः अद्य मे सफलं सर्वं भवतो दर्शनेन च अस्मिन्पुत्रे तु ये स्वामिन्सर्वे ते सखिनो जनाः अ-
हंतु धनहीनत्वान्महादुःखेन पीडितः कथयस्व प्रसादेन धनाढ्यः स्यामहं कथम् धनहीनस्य लोके स्मिन्त्वा जन्म मनोरथाः एवं
श्रुत्वा नुराजेन्द्र वचनं नारदो ब्रवीत् नारद उवाच मार्गशीर्षसिते पक्षे उत्पत्तिर्नामनामतः तस्यामुपोषणे नैव धनाढ्यो जायते
ध्रुवम् तथा पापानि नश्यन्ति एतत्सत्यं वदामि ते सर्वभौख्यकरं नृणां हरिवासरमुत्तमं गते तु नारदे पश्चाद्भूतं कृत्वा प्रयत्नतः तस्या-
व्रतप्रभावेन संप्रसन्नो जनार्दनः स्वयमेवाश्रिता लक्ष्मीर्यत्रासीद्दिजमंदिरं भोगान्सविपुलान् भुक्त्वा गतो वैकुण्ठसन्निधौ ए-
तस्मात्कारणाद्वा जन्म कर्तव्यं हरिवासरं अंतरं नैव कर्तव्यं प्रशास्तव्रतकारिभिः तिथिरेका भवेत्सर्वापि क्षयोरुभयोरपि उदयेकाद-
शी स्वल्पा अंतरे च त्रयोदशी मध्ये च द्वादशी पूर्णा त्रिस्त्रिंशत्सा हरिप्रिया एका उपोषिता चैव सहस्रैकादशीफलम् सहस्रगु-

शीर्षे सिते पक्षे द्वादश्यां कारयेदितं यदावा भक्तिस्तस्यान्नादेव देवं जनार्दनम् एकादश्यां निराहारो मासि मास्यर्चयेद्दरिं द्वादश्यां द्वादशे
तानि नामानि परिकीर्तयेत् केशवं मार्गशीर्षे च पौषे नारायणं विदुः माघं च माघमासे तु गोविंदं मघा फाल्गुने वैत्रे विष्णुं तथा विद्यादे
शारवे मधुसूदनं त्रिविक्रमं तथा ज्येष्ठे आषाढे वामनं विदुः श्रावणे श्रीधरं विद्धि दृषी केशं तु भाद्रके आश्विने पद्मनाभं च ऊर्जे दामो
दरं विदुः कृष्णानंतोच्युतश्च श्रीवैकुण्ठो यजनार्दनः उपेंद्रो यज्ञपुरुषो वासुदेवस्तथा हरिः योगीशः पुंडरीकाक्षो मासनामान्यनुक्रमत
एतानि प्रातरुत्थाय यः पठेत्सुरुषः सदा अपि दुर्गंतिकास्तस्य पितरः स्वर्गमाप्नुयुः तिलपात्रं द्वादशकं यो दद्यात्प्रत्यहं हि जे एवं द्वाद
शभिर्मासेर्व्रतं पारंगमिष्यति व्रतान्ते ब्राह्मणान् शांतान्माससंख्यान्निमंत्रयेत् द्वादशाश्वत्थपात्रेषु स्थापयेच्छुक्लं नुदुलैः ओं नमो नम
आयातु इति आवाहयेत्पुष्पं संस्थाप्या धिनंतः प्राच्यां ध्यायेद्यो आत्मसंमुखान् आसनं पाद्यमर्घ्यं च गंधपुष्पादिना तथा धू
पदीपांश्च वासांसि होमशेषं समापयेत् दत्त्वा च चमनं पश्चाद् होमशेषं निवेदयेत् अष्टाष्टसमिधो होमे दुत्वाष्टाष्टदुताहुतीः यवस्या
हुतिर्भैकैकामष्टाष्टौ च तिलाहुतीः अग्निप्रतिष्ठितं होमं देवेभ्यश्च निवेदयेत् पूर्णाहुतौ भवेन्मंत्रस्तद्दिष्णोः परमं पदं एवं कृते तु होमो
तेगाः कृष्णा द्वादशाष्टवा षट्चतस्रोपिवा देया एकावापि पयस्विनी शय्यासत्तलिकाकार्यादं पत्न्योः परिधानकं सक्त्वा कृष्णावणानु
धेनुदेया पयस्विनी सौवर्णी सरभिकृत्वा स्थापयेत्तलिकोपरि सरभिं पूजयेन्मंत्रैः पूर्वोक्तैर्भक्ति संयुतः ततस्तत्तुरवे दद्यात्
वैतत्रसमापयेत् कृष्णभक्ताय शांताय विधिज्ञानमहात्मने ते प्रीयंतामिति प्रोक्ता देवा द्वादशमासिकान् मामेव मुद्गरस्वेति ग

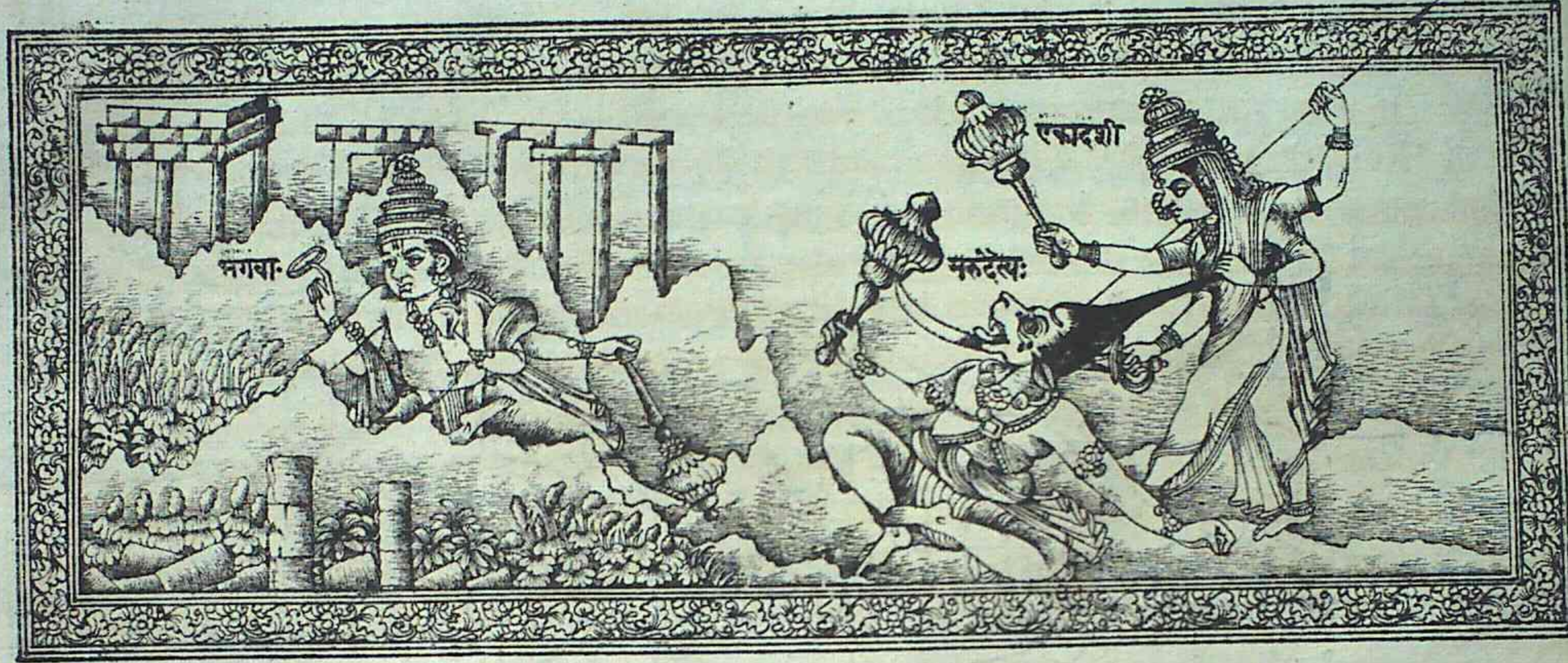
वांचाच्यः परिग्रहः॥ मासि मासि भवेत्तेषु तिलपात्रेषु ते र्यदेः॥ तस्मिन्काले प्रदानव्याघरास्ते मासनामभिः॥ समाप्य तु व्रतं पुण्यं
तस्मादर्थं प्रदापयेत्॥ उद्धारयेत्पितृगणान् दशपूर्वांश्च दशपरान्॥ आत्मानमेकविंशच्च कृष्णोकादश्युपोषणात्॥ भारोलोहस्य
दातव्यः कार्पासो द्रोणसंयुतः॥ वैतरिण्यां समास्यर्थं ब्राह्मणाय कुटुंबिने॥ नारी वा पुरुषो वा पित्र तस्यास्य प्रभावतः॥ राज्यं-
बहुदिनं शुक्लास्वर्गलोके महीयते॥ ॥ इति श्री भविष्योत्तरपुराणे मार्गशीर्षे कृष्णोकादश्यां वैतरिणी व्रतोच्चापनं-
संपूर्णम्॥ ॥ इति एकादशी व्रतानि समाप्तानि॥ ॥ शुभं भवतु॥ ॥ ॥

अथैकादशीव्रतकथाप्रारम्भते॥ श्रीः ॥

श्रीगणेशायनमः॥ ॥अथकथा॥ ॥सूतउवाच॥ एवंप्रीत्यापुराविप्राः श्रीरुष्णेनपरंव्रतम् कथितंनम्रयत्नेनयःकु-
 र्यादुविमानवः १ शुक्लाभोगाननेकांस्तविष्णुलोकं प्रयातिसः पार्थउवा उपवासस्यनक्तस्यतथेवायाचितस्यभोः किंपुण्यं
 किंविधानंहिब्रूहि सर्वजनार्दन २ श्रीरुष्णउ० हेमनेचैवसंप्राप्तेमासिमार्गशिरेशुभे शुक्लपक्षे तथापार्थ एकादश्यासु
 पोष्यच ३ दशम्यांचेवयत्किंचित्सकुर्यात्सहद्व्रतम् नक्तंचतद्दिनेकृतादशम्यांदंतधावनम् ४ दिवसस्याष्टमेभागेमदीभूतेदि-
 वाकरे तत्रनक्तंविजानीयान्ननक्तंनिशिभोजनम् ५ ततःप्रभातसमयेसंकल्प्यनियमांश्चरेत् मध्याह्नेचतथापार्थशुचिःस्ना-
 तःसमाहितः ६ नद्यांतडागेवाप्यावाउत्तमंमध्यमंतथः क्रमाज्यंतथाकूपेतदभावेप्रशस्यते ७ अश्वक्रांतैरथक्रांतेविष्णुक्रांतैव-
 क्रंधरे मृत्तिकेहरमेपापंयन्मयापूर्वसंचितम् ८ त्वयाहृतेनपापेनगच्छामिपरमांगतिम् अनेनसृत्तिकास्नानंविदधातुव्रतीनर-
 ९ नालपेत्यनिर्देश्यैस्तथापाखंडिमिःसह मिथ्यापिवादिनोदेववेदब्राह्मणनिंदकाश्च १० अर्थाश्चैवदुराचारानगम्यागामिन-
 स्तथा परद्रव्यापहर्तृश्चदेवद्रव्यापहारिणः ११ नसंभाषेतदृष्ट्वापिभास्करंभावलोकयेत् ततो गोविंदमभ्यर्च्यनेवेद्यादिभिरादरा-
 त् १२ दीपंदद्याद्गृहेचवभक्तियुक्तेनचेतसा ॥ तद्दिनेवर्जयेत्पार्थनिंदामैथुनमेवच ॥ गीतशास्त्रविनोदेनदिवारात्रीनयेद्भूती १३
 रात्रौजागरणंकृत्वाभक्तियुक्तेनचेतसा विप्रेभ्योदक्षिणां दत्वाग्रणिपत्यक्षमापयेत् १४ यथाशुक्लतथाकृष्णामान्यावैधर्मनस्य
 रैः एकादश्योर्द्वयोराजन्विभेदोनेवकारयेत् १५ एवंहिकुरुतेयस्तशृणुतस्यापियत्फलम् शंखोधारनरःस्नात्वाहृष्टादेवंगदाध-
 रम् १६ एकादश्युपवासस्यफलानाहंनिषोडशीं अतीपानेचदानस्यलक्षमेकंफलंस्मृतम् १७ सक्रांतिषुचतुर्लक्षयोददातिथ-

नंजय कुरुक्षेत्रे च यत्पुण्यं ग्रहणे चंद्रसूर्ययोः तत्सर्वं लभनेयम् एकादश्यामुपोषितः १८ अश्वमेधस्य यज्ञस्य करणाद्यत्फलं
लभेत् ततः शतगुणं पुण्यमेकादश्यापवासात् १९ तपस्विनो गृहे नित्यं लक्षं यत्पुण्यं भुञ्जते यद्विष्वक्सहस्राणि तस्य पुण्यं च यद्भवे
त् २० एकादश्यापवासेन फलं प्राप्नोति मानवः गोसहस्रे च यत्पुण्यं दत्ते वेदांगपारगे २१ तस्मात्पुण्यं दशगुणमेकादश्यापवासि-
नाम् नित्यं भुञ्जते यस्य दशचैव द्विजोत्तमाः २२ भवेत्तद्देवदशगुणं भोजने ब्रह्मचारिणः एतत्सहस्रं भूदाने कन्यादाने ततस्मि
तम् २३ तस्माद्दशगुणं प्रोक्तं विद्यादाने तथैव च विद्यादशगुणं चान्नं यो ददाति बुभुक्षिते २४ अन्नदानं समं दानं भूतं न भवि
ष्यति तृप्तिमायां तिक्रौंतेयस्वर्गस्थाः पितृदेवताः २५ एकादश्यान्नं तस्यापि पुण्यं सर्वान् विद्यते एतत्पुण्यं प्रभावं च यत्सर्वैरपि दु
र्लभम् २६ नक्तस्यार्द्धफलं तस्य एकमक्तस्य सत्तम एकमक्तं च नक्तं च उपवासः सत्यैव च २७ एतेष्वन्यतमं वापि व्रतं कुर्याद्द्विदिने
तावद्भर्जति तीर्थानि दानानि नियमायमाः २८ एकादशीनं संप्राप्तायावत्तावन्मरुता अपि तस्मादेकादशी सर्वैरुपोष्या भवभीरुभिः
२९ ननरवेन पिबेत्तोयं न हन्यात्स्यस्त्यस्य करान् एकादश्यां न भंजीत यन्मातुं चच्छसेऽर्जुन ३० एतत्ते कथितं सर्वं व्रतानां मुत्तमं व्र
तम् एकादशीसमं नास्ति कृत्वा यज्ञसहस्रकम् ३१ अर्जुन उवाच उक्तास्त्वाकथं देव पुण्येयं सर्वतस्तिथिः श्रीकृष्ण
उवाच पुराकृतयुगे पार्थ मरुतामाहि दानवः अत्यदुत महारोद्रः सर्वदेवभयंकरः ३२ इन्द्रो विनिर्जितस्तेन अत्यग्रेण च पांडव इ
न्द्रेण कथितः सर्वव्रतान्तः शंकराय वै ३३ सर्वलोकपरिभ्रष्टा विचरामो महीतले उपायं ब्रूहि मे देव अमराणां तु का गतिः ३४ ई
श्वर उवाच देवराज स्मर श्रेष्ठ यत्रास्ति गरुडध्वजः शरण्यश्च जगन्नाथः परित्राण परायणः ३५ तत्र गच्छामहे सर्वे सनः का

यं विधास्यति ईशस्य वचनं श्रुत्वा देवराजो महामनाः ३६ पुरस्कृत्य महादेवं सगणं समरुद्रणम् यत्र देवो जगन्नाथः प्रसूतो हि
जनार्दनः ३७ जलमध्ये प्रसूतं तु हस्त्वा देवं जगत्पतिम् कृतांजलिपुटो भूत्वा रुद्रः स्तोत्रमुदीरयन् ३८ ओं नमो देवदेवाय देवदेवैः सुवंदि
तं देव्यारे पुंडरीकाक्षत्राहि नो मधुसूदन ३९ दैत्यभीता इमे देवा मया सह समागताः शरणं त्वं जगन्नाथ त्वं कर्ता त्वं चकारकः ४० त्वं मा
ता सर्वलोकानां त्वमेव जगतः पिता त्वं स्थितिस्त्वं तथोत्पत्तिस्त्वं च संहारकारकः ४१ सहायस्त्वं च देवानां त्वं च शान्तिकरः प्रभो त्वं धरा
च त्वमाकाशः सर्वविश्वोपकारकः ४२ भवस्त्वं च स्वयं ब्रह्मा त्रैलोक्यप्रतिपालकः त्वं विस्त्वं शशांकश्च त्वं च देवोद्भूताशनः ४३
हयं होमोद्भूतस्त्वं च मंत्रतंत्रं त्वं जोजयः यजमानश्च यज्ञस्त्वं फलभोक्ता त्वमीश्वरः ४४ न त्वयारहितं किंचिन्नेलोके सचराचरे भग
वन् देवदेवेश शरणगतवत्सल त्राहि त्राहि महायोगिन् भीतानां शरणं भव दानं वैर्निर्जिता देवाः स्वर्गं प्राप्ताः कृता विभो ४५ स्थान
भ्रष्टा जगन्नाथ विचरंति महीतले रुद्रस्य वचनं श्रुत्वा विष्णुर्वचनमब्रवीत् ४६ श्रीभगवानुवाच कोऽसौ दैत्यो महामाया
देवा येन विनिर्जिताः किं स्थानं तस्य किं नाम किं बलं कस्तदाश्रयः ४७ एतत्सर्वं समाचक्ष्व मघवन् निर्भयो भव इन्द्र उवाच भग
वन् देवदेवेश भक्तानुग्रहकारक ४८ दैत्यः पूर्वमहानासीन्नाडीजं घडति स्मृतः ब्रह्मवंशसमुद्भूतो महोद्यः सरसूदनः ४९ न स्य पुत्रोऽ
तिविश्यातो मरुतामामहाकरः तस्य चंद्रवतीनामनगरी च गरीयसी ५० तस्यां वसन्सदुष्टात्मा विश्वं निर्जित्य वीर्यवान् सरान् स्वव
शमानित्ये निराकृत्य त्रिविष्टपात् ५१ इन्द्राग्नियमवाची शसोमनिर्भूतिपाशिनः पदेषु स्वयमेवासीत्सूर्यो भूत्वा तपस्यपि ५२
पर्जन्यस्वयमेवासीद्देवं सर्वाश्च देवताः जहितं दानवं विष्णोः सराणां जयमावह ५३ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा कोपविष्टो जनार्दनः उवाच

शत्रुं देवेन्द्रहनिष्ये नमहाबलम् ५४ प्रयांतु संहिताः सर्वे चंद्रवत्यामहाबलाः इत्युक्ताः प्रययुः सर्वे पुरस्कृत्य हरिं मराः ५५ दृष्टो दे-
वेस्तु देवैर्द्रो गजमानस्तु दानवैः असंख्यातसहस्रेस्तु दिव्यप्रहरणायुधैः ५६ हन्यमानस्तदा देवा असुरैर्बाहुशालिभिः संग्रा-
मं ते सभुत्सु ज्यपलायंत दिशो दिश ५७ न तो हृस्वा हृषीकेशं संग्रामे समुपस्थितम् अन्धधावन् भिक्षुद्वा विविधायुधपाणयः
५८ अथ तान् प्रदुतान् हृस्वा शंखचक्रगदाधरः विव्याध सर्वगात्रेषु शरैराशीविषोपमैः ५९ तेनाहतास्तशतशो दानवानि धनं ग-
ताः एकांगो दानवः स्थित्वा युद्धमानो मुहुर्मुहुः ६० तस्योपरि हृषीकेशो यद्यदा कथमुत्सृजत् पुष्पकं तं समभ्येतिकुं वितं तस्य ते-
जसा ६१ शस्त्रास्त्रैर्विध्यमानोऽपि यदा जेतुं न शक्यते युयोध च तया क्रुद्धो बाहुभिः परिघोपमैः ६२ बाहुयश्चक्रुतं तेन दिव्यवर्षस-
हस्रकम् तेन श्रान्तः स भगवान् ततो बहिरिकाश्रमम् ६३ तत्र हेमवतीनाम्नीगुहा परमशोभना तां प्रविश्य महायोगीशयनार्थं ज-
गत्पतिः ६४ योजनद्वादशायामा एकहारा धनं जय अहंतत्र प्रसूतोऽस्मि भयभीतो न संशयः ६५ महायुद्धेन तेनेव श्रान्तोऽहं पांडु-
नंदन दानवः पृथुतो लग्नः प्रविवेश सतांशुहाम् ६६ प्रसूतं मां तदा हृस्वा चिंतय दानवो हृदि हरिमे न हनिष्येऽहं दानवानां स-
यावहम् ६७ एवं स दुर्मतेरस्य व्यवसायो व्यवस्थितः समुद्रताम मांगेभ्यः कन्यैका च महाप्रभा ६८ दिव्यप्रहरणा देवी युद्धाय समुप-
स्थिता ईक्षिता दानवे देवामरुणा पांडुनंदन ६९ युद्धं समाहितं तेन स्त्रिया तत्र प्रयाचितम् तेनायुद्धात् सानित्यं तां हृस्वा विस्मयं-
गताः ७० केनेयं निर्मिता रोद्रा अत्युग्रा शनिपातिनी इत्युक्ता दानवे द्रोसौ युयुधे कन्यया तथा ७१ ततस्तया महादेव्या त्वरया दा-
नवो बली छिन्ना सर्वाणि शस्त्राणि क्षणेन विरथः कृतः ७२ बाहुप्रहरणोपेतो धावमानो महाबलात् तलेनाहत्य हृदये तथा दे-

वानि पातितः ७३ पुनरुत्थाय सोधावत्कन्याहननको सथा दानवं पुनरायानं रोषेणाहत्य तच्छिरः ७४ क्षणान्निपातयामास भूमौ न-
च समुज्ज्वलत् दैत्यः हंत शिराः सोथय यो वै वस्वतालयम् ७५ शेषाभयार्दिता दीनाः पातालं विविशुर्द्विषः ततः समुत्थितो दे-
वः पुरो हृस्वास्तरं हतम् ७६ कन्यां पुरस्थितां चापिकृतां जलिपुटानताम् विस्मयोत्फुल्लनयनः प्रोवाच जगतां पतिः ७७ केनायं
निहतः संरेच्य दानवो दुष्टमानसः येन देवाः संगंधर्वाः सैन्द्राश्च समरुद्राणाः ७८ सनागाः सहलोकेशालीलयेव विनिर्जिताः येनाहं
निर्जितो भूत्वा भीतः सप्तो गुहाभिमाम् ७९ केन कारुण्यभावेन राक्षसोऽयं पलायितः कन्योवाच मया विनिहतो दैत्य-
स्त्वदंशोद्धूतया प्रभो ८० हृस्वास्तरं हरेत्वा तु यतो हंतुं समुत्थितः त्रैलोक्यकंदकस्येत्थं व्यवसायं प्रबुध्य च ८१ हतो मया
दुर्गात्माः सौ देवता निर्भयाः कृताः तवैवाहं महाशक्तिसर्वशत्रुभयंकरी त्रैलोक्यरक्षणार्थं हतो लोकभयंकरः ८२ निहतं
दानवं हृस्वाकिमाश्चर्यं वद प्रभो श्रीभगवानु० निहते दानवे द्रोऽस्मिन् संतुष्टोऽहं तवानघे ८३ हृस्वाः पुष्टाश्च वै देवा आ-
नंदः समजायत आनंदस्त्रिषु लोकेषु देवानां यस्त्वया कृतः ८४ प्रसन्नोऽस्य न घेतुभ्यं वरं वरयस्त्वने ददामि तं न संदेहो य-
त्सरेरेपि दुर्लभम् ८५ कन्योवाच यदि तुष्टोऽसि मे देव यदि देवो वरो मम तारयेऽहं महापापादुपवासपरं नरम् ८५ उ-
पवासस्य यत्पुण्यं तस्याहं नक्तभोजने तदहं च भवेत्तस्य एकमुक्तिकरो नित्यः ८६ यः करोति व्रतं भक्त्या दिने मम जितेन्द्रियः स-
गत्वा वैष्णवं स्थानं कल्पको दिशता निच ८७ भुजानो विविधान् भोगानुपवासी जितेन्द्रियः भगवंस्त्वत्पसादेन भवत्पेषवरो म-
म ८८ उपवासं च नक्तं च एकमुक्तं करोति यः तस्य धर्मं च विनं च भो संदेहि जनार्दन ८९ श्रीभगवानु० यत्वं वदसि-

कल्याणितत्सर्वेष्वपि विध्यति मम भक्ताश्च ये लोकास्तत्सर्वेष्वपि विध्यति १० त्रिषु लोकेषु विख्याताः प्राप्यन्ति मम सन्निधिं एकाद-
श्यां समुत्पन्ना मम शक्तिः परायतः ११ अत एकादशीत्येवं तव नाममपि विध्यति दग्धापापानि सर्वाणि दास्यामि पदमव्ययम्
१२ तृतीया चाष्टमी चैव नवमी च चतुर्दशी एकादशी विशेषेण तिथयो मे महाप्रियाः १३ सर्वतीर्थाधिकं पुण्यं सर्वक्षणाधि-
कं फलम् सर्वव्रताधिकं चैव सत्यं सत्यं वदामि ते १४ एवं दत्त्वा वरं तस्यास्तत्रैवांतरधीयत हृष्टा तु द्यातु सा जाता तदा एकादशी ति-
थिः १५ इमामेकादशीं पार्थ करिष्यंति नरास्तु ते तेषां शत्रुं हनिष्यामि दास्यामि परमां गतिम् १६ अन्येऽपि ये करिष्यंति एकादश्यां
महाव्रतं हरामितेषां विघ्नांश्च सर्वसिद्धिं ददामि च १७ एवमुक्त्वा समुत्पित्तिरेकादश्याः एथास्तत इयमेकादशी नित्या सर्वपापक्ष-
यं करी १८ एकेवच महापुण्या सर्वपापनिषूदनी उदिता सर्वलोकेषु सर्वसिद्धि करी तिथिः १९ शुक्ला वाप्यथवा कृष्णा इति भेदं न कारये-
त् कर्तव्येऽभये पार्थ न तु त्याद्वादशी तिथिः १०० अंतरं नैव कर्तव्यं समस्ते व्रतकारिभिः तिथिरेका भवेत्सर्वा पक्षयोरुभयोरपि १ एका-
दशी तु संपूर्णा प्रभाते यदिका यदि सा तिथिः परिहर्तव्या उपोष्याद्वादशी तदा एवं विधायामया प्रोक्ता पक्षयोरुभयोरपि २ उपवासं प्र-
कुर्वन्ति एकादश्यां नराश्च ये तेषां ति परमं स्थानं यत्रास्ते गरुडध्वजः ३ धन्यास्ते मानवा लोके विष्णु भक्ति परायणाः एकादश्यास्त-
माहात्म्यं सर्वलोकेषु यः पठेत् ४ अश्वमेधस्य यत्पुण्यं तदामोति न संशयः एकादश्यां निराहारः स्थित्वा चाहं परे हनिष्यामि पुं-
दरीकाक्षशरणं मे भवाम्युत ५ इत्यचार्यततो विद्वान्पुण्यांजलि मथार्पयेत् अष्टाक्षरेण मंत्रेण त्रिजप्तेनाभि मंत्रितं उपवास फ-
लप्रेम्सः पिबेत्प्रागनंजलं ६ दिवानि द्वापरान्नं च पुनर्भोजनं मेधुने क्षौद्रं कांस्यामि वतैलं द्वादश्यामहवर्जयेत् ७ असंभाष्यं हि सं-

भाष्यभक्षये तुलसीदलं आमलक्याः फलं वापि पारणे भक्ष्यं शक्यं इति ८ आमध्याद्वा चराजेंद्र द्वादश्यामरुणोदये स्नानार्चनक्रियाः
कार्यादानहोमादिसंयुताः ९ संकटैर्विषमेषां मे द्वादश्याः पारणं कथम् अद्विस्तपारणं कुर्यात्पुनर्भुजं न दोषकृत् १० यः शृणोति दिवारात्रौ
नरो विष्णु परायणः तद्भक्तमुखनिधनां कथां विष्णोः सुमंगलां ११ कल्पकोटिसमायुक्तो विष्णु लोके महीयते एकादश्यां च माहात्म्यं
पादमेकं शृणोति यः १२ ब्रह्महत्यादिकं पापं नश्यते नात्र संशयः विष्णुधर्मसमंतांस्ति व्रतं नाम सनातनम् १३ इति श्रीभवथोत्तरपुरा-
णे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे मार्गशीर्षकृष्णैकादशीमाहात्म्यं संपूर्णम् अथ मार्गशीर्षशक्लैकादशीकथा सुधिशिरः उ० वंदे विष्णुं
प्रभुं साक्षात् लोकत्रयस्वरूपप्रदम् विश्वेशं विश्वकर्तारं पुराणं पुरुषोत्तमम् १ एच्छामि देवदेवेश संशयोऽस्ति महान् म लोकानां तु हितार्थं
यपापानां च क्षयाय च २ मार्गशीर्षे सिते पक्षे किं नामेकादशी भवेत् कीदृशश्च विधिस्तस्याः को देवः स्तत्र पूज्यते ३ एतदा च स्वमेवा-
मिन् विस्तरेण यथा तथम् श्रीकृष्ण उ० सम्यक्पुष्टं तयाराजन् साधते विपुलं यशः ४ कथयिष्यामि राजेंद्र हरि वासरमुत्तमं उत्प-
न्ना सा सिते पक्षे द्वादशी मम वल्लभा ५ मार्गशीर्षे समुत्पन्ना मम देहान्नराधिप सुरास्वरवधार्थाय प्रख्याता मम वल्लभा ६ कथिता सा
मया चैव तदग्रे राजसत्तम पूर्वमेकादशी राजन् त्रैलोक्ये स चराचरे ७ मार्गशीर्षेऽसिते पक्षे चोत्पत्तिरिति नामतः अतः परं प्रवक्ष्यामि मार्गशी-
र्षे सितानथा ८ तस्याः श्रवणमात्रेण वाजपेयं फलं लभेत् मोक्षान्नास्तीति विख्याता सर्वपापहरा परा ९ देवं दामोदरं तस्यां पूजयेच्च प्रय-
त्नतः तत्रापि पूजनं चैव गीतं नृत्यैः सुमंगलैः १० शृणुराजेंद्र वक्ष्यामि कथां पौराणिकीं श्रुताम् अधोगतिं गता ये वै पितृमातृसुताद-
यः ११ अस्याः पुण्यप्रभावेन स्वर्गं यांति न संशयः एतस्मात्कारणाद्वाजन्महिमानं शृणुष्वतम् १२ पुराचैव नगरं रम्यं गोकुलेन्यवसन्त-

पः वैरवानसेनिराजर्षिः पुत्रवत्पालयन्त्रजाः १३ हिजाश्चन्यवसंस्तत्रचतुर्वेदपरायणाः एवंसराज्यं कुर्वाणोरात्रौतुस्वभमध्यतः १४ ददर्श
जनकंस्वतु अधोयोनिगतंनृपः एवंदृष्ट्वातुतंनत्रविस्मयोत्कुललोचनः १५ कथयामासवृत्तानंहिजायेस्वभसंभवम् राजोवाच म
यातुस्वपितादृष्टो नरकेपतिनो हिजाः नारयस्वेतिमानान अधोयोनिगतंस्तु १६ इतिब्रुवाणः सनदामयादृष्टः पिनास्वयम् नदाप्रभृ
तिभोविप्रानाहंशर्मलभास्यहो १७ एतद्राज्यंमममहदसह्यमस्मर्यंतथा अश्वागजारथाश्चैव नमोरोचंति सर्वथा १८ नकोशोपि सु
खायेतिन किंचित्सुखदंमम नदारानस्तमह्यंरोचंति हिजसत्तमाः १९ किंकरोमिच्छामि शरीरंमेतुदह्यते दानंघ्नंतंनपोयोगोये
नेवममपूर्वजाः २० मोक्षमायांनिविष्टं द्रास्तदेवकथयंतुमे किंतेनजी यत्तालोकेसुपुत्रेणबलीयसा २१ पितातुयस्यनरकेतस्यज-
न्मनिरर्थकम् ब्राह्मणारुतुः पर्वतस्यमुनेरत्र आश्रमो निकटेनृप २२ गम्यतांराजशार्दूलभूतंमयंविजानतः तेषांश्रुत्वानतोवा
स्यंवेरवानोराजसत्तमः २३ जगामनत्रयत्रासो आश्रमेपर्वतोमुनिः ब्राह्मणेर्वेष्टितः शांतैः प्रजाभिश्चसमंनतः २४ आश्रमोविपु
लस्तस्यमुनिभिः सन्निषेविनः ऋग्वेदिभिर्याजुषेश्चसामायर्वणकोविदैः २५ वेष्टिनोमुनिभिस्तत्रहितीयद्वपद्मजः दृष्ट्वातंमुनि-
शार्दूलंराजवैरवानस्तदा २६ जगामचावनिंमूर्धादंडवत्प्रणामाच्च पप्रच्छकुशलंनस्यसमस्वंगेघसोमुनिः २७ राज्येनिःकंदकत्वंच
राज्येसौख्यसमन्वितम् राजोवाच प्रसादात्कुशलंविप्रअंगेषुममसमम् २८ विभवेभ्यस्तु कूलेषुकश्चिद्दिघ्नउपस्थितः एतंमे
सशयं ब्रूतुं प्रहृष्टांच समागतः २९ एवंश्रुत्वानृपवचः पर्वतोमुनिस्ततः ध्यानस्तिमितनेत्रोसो भूतंमयंविचिंतयन् ३० मुहू-
र्तमेकं ध्यात्वाच प्रत्यवाचनृपोत्तमम् मुनिरुवाच जानेहंतवराजेंद्रपितुः पापं विकर्मणः पूर्वजन्मनितेपित्रासपत्नीकृतद्वेषतः

कामासक्तेनचैकत्रऋतुभंगः कृतस्त्रियाः ३२ ब्राहिदेहीतिजल्यंत्याऋतुदानंनराधिप तेनवेतवपित्रातुनदत्तोऋतुराग्रहात् ३३
कर्मणातेनसतंतंनरकेपतिनो ह्ययम् राजोवाच केनवेद्यनदानेनमोक्षस्तस्यभवेत्तुने ३४ निरयात्पापसंयुक्तानन्ममाचक्ष-
पृच्छतः मुनिरुवाच मार्गशीर्षेसितेपक्षेमोक्षानाम्नीहरेस्तिथिः ३५ सर्वैस्तुतद्व्रतं कृत्वापित्रेपुण्यं प्रदीयताम् तस्याः पुण्य
प्रभावेनमोक्षस्तस्यभविष्यति ३६ मुनेर्वच्यंततः श्रुत्वानृपस्त्वगृहमागतः आग्रहायणिकीं कृत्वा त्राप्तोभरतसत्तम ३७ अंतःपुर
चरैः सर्वैः पुत्रैर्दारैस्तथानृपः व्रतं कृत्वाविधानेनपुण्यंदत्वा नृपायतत् ३८ तस्मिन्दत्तेतदापुण्येपुण्यदृष्टिरभूद्विदुः वैरवानसपि
तातेनगतः स्वर्गंस्तुतो गणैः ३९ राजानमंतरिक्षाच्चसुहृद्गिरमभाषत स्वस्यस्तुतेपुत्रसदेकत्कासत्रिदिवंगतः ४० एवयः कुरुतेराज
न्मोक्षामेकादशीमिमाम् तस्यपापंक्षयंयानिमृतोमोक्षमवाप्नुयात् ४१ नान्यापरतराकाचिन्मोक्षदाविमलाशुभा पुण्यसंख्यांतुराजें
द्रनजानेहंतुयैः कृता ४२ चिंतामणिसमाहोषास्वर्गमोक्षप्रदायिनी ४३ इति श्रीब्रह्मांडपुराणे मार्गशीर्षसुक्तेकादश्यामोक्षना-
श्यामाहात्म्यं समाप्तम् अथपौषकृष्णोकादशीकथा युधिष्ठिर उ० पौषस्यकृष्णपक्षेतुद्वादशीयाभवेत्पक्षो किंन्नामको
विधिस्तस्याः कोदेवस्तत्र पूज्यते १ एतदाचक्षमेस्वामिन्विस्तरं न जनार्दन श्रीकृष्ण उ० कथयिष्यामिराजेंद्रभवतः स्नेहकारणान्
२ तथातुष्टिर्नमोराजन्ऋतुमिश्रासदक्षिणैः यथातुष्टिर्भवेन्मह्यमेकादश्याव्रतेनचै ३ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनकर्तव्योहरिवासरः पौ-
षस्यकृष्णपक्षेतुद्वादशीयाभवेन्नृप ४ तस्याश्चैवचमाहात्म्यं शृणुष्वैकाग्रमानसः गदितायाश्चवैराजन् एकादश्याभवंति हि ५ ता
सामपि हि सर्वासां विकल्प्यं नैव कारयेत् तथापि ह्येकादश्याश्च शृणुराजन्कथानकम् ६ अतः परं प्रवक्ष्यामि पौषस्यैकादशीं तव लोका

नान्वहितार्थयकथयिष्येविधितव ७ पौषस्य कृष्णपक्षेयासफलानामनामतः नारायणोधिदेवो स्यात्पूजयेत्तत्रयत्नतः ८ पूर्णेनविधिना
राजनुकर्मयोगेकादशीजनेः नागानांचयथाशेषःपक्षिणांगरुडोयथा ९ यथाश्वमेधोयज्ञानांनदीनांजान्द्वीयथा व्रतानांचतयाराजन्वय
रैकादशीतिथिः १० नेजनाभरनश्रेष्ठममपूज्याश्वसर्वशः हरिवासरसंसक्तावर्त्ततेयेजनाष्टशम् ११ सफलानामयाप्रोक्तानस्याःपू
जाविधिंशृणु फलेर्मापूजयेत्तत्रकालदेशोद्भवेःशुभैः १२ नारिकेलफलेः शुद्धैस्तथावेबीजपूरकैः जंबीरैर्दाडिमैश्चैव नयापूगीफ
लेरपि १३ लवंगैर्विविधैश्चात्यैस्तथाचास्रफलादिभिः पूजयेद्देवदेवेशंधूपेदीपैर्यथाक्रमम् १४ सफलायां दीपदानं विशेषणप्रकी
र्तितम् रात्रौजागरणंतत्रकर्त्तव्यंचयत्नतः १५ यावदुन्मीलयेन्नेत्रं तावज्जागर्तियोनिशि एकाग्रमनसोभूत्वा तस्यपुण्यंशृणुष्वतत्
१६ तत्समोनास्तिवेयजस्तीर्थंतत्सदृशंनहि तत्समंनव्रतं किंचिदिहलोकेनराधिप १७ पंचवर्षसहस्राणितपस्तत्त्वाचयत्फलम् नक्त
लंसमवाप्नोति सफलायाव्रतेनैव १८ श्रूयतांराजशाहूलसफलायाः कथानकं चंपावतीतिविस्थानापुरीमाहिष्मतस्यच १९ माहिष्मत
स्यराजैर्वैश्वत्वारश्चाभवत्सुताः तेषामधेनुयोज्येष्ठः समहापापसंयुतः २० परदाराभिगामीचवेक्ष्यासंगरतः सदा पितुर्द्रव्यं स पापिष्टाग
मयासासर्वशः २१ असद्वृत्तिरतो नित्यं देवताद्विजनिंदकः वैष्णवानांच देवानां नित्यं निंदारतः सर्वैः २२ इह खिधंतदाहृत्स्वापुत्रं माहि
ष्मतो नृपः लुपको नाम नान्नेनिकृतवानत्यमर्षितः २३ राज्यान्निष्ठाशितस्तेन पित्राचैवापिबंधुभिः परिवारजनेः सर्वैस्त्यक्तो राजोभयादि
ति २४ लुपकोपितदात्यक्तश्चित्तयामास ह्येकलः मयात्र किंप्रकर्त्तव्यं त्यक्तः पित्राचवांधवैः २५ इति चिंतापरोक्षत्वा मतिं पापे तदा करोत्
मया तु गमनं कार्यं वनेत्यक्त्वा पुरं पितुः २६ तस्माद्वा त्पितुः सर्वं व्यापयिष्ये पुरं निशि दिवा वने च रिष्यामि रात्रावपि पितुः पुरं २७ इत्येवं स

मतिं कृत्वा लुपको देवपातितः निर्जगाम पुरात्तस्मात्गतो सौगहं वनम् २८ जीवघातकरो नित्यं नित्यं स्तेयपरायणः सर्वं च नगरं तेन सुषितं पा
पकर्मणा २९ गृहीतश्च परित्यक्तो राजो माहिष्मतेर्भयात् जन्मांतरीयपापेन राज्यभ्रष्टः स पापकृत् ३० आमिषाभिरतो नित्यं नित्यं वैपलभस
कः आश्रमस्तस्य दुष्टस्य वासः देवस्य संमनः ३१ अश्वस्थो वर्त्तते तत्र जीर्णो बहुलवार्षिकः देवत्वं तस्य ह्यस्य वर्त्तते तद्नेमहन् ३२ तत्रैव निव
संश्चासौ लुपकः पापबुद्धिमान् एवं कालक्रमेणैव वसतस्तस्य पापिनः ३३ दुष्कर्मनिरतस्यास्या कुर्वतः कर्ममंगलम् पौषस्य कृष्णपक्षे तु पूर्वा
ण्हे सफलादिमे ३४ दशमीदिवसे राजन्निशायां शीतपीडितः लुपको वस्त्रहीनो वै निश्चेष्टो ह्यभवत्तदा ३५ पीड्यमानस्तु शीतेन अश्व-
त्थस्य समीपगः न निद्रानस्रवंतस्य गतप्राण इवाभवत् ३६ पीडयन् दृशनेर्दतानेवं च गमितानिशा भानूदये पितस्याथ न संज्ञा समजा
यत् ३७ लुपको गतसंज्ञस्तु सफलादिवसे तदा मध्याह्नसमये प्राप्ते संज्ञालेभे स लुपकः ३८ प्राप्तसंज्ञो मुहूर्तेन चोत्थितो सौ न दासनात् अ
सवलं च पद न्यासेः पंगुवच्चलितो मुहुः ३९ वनमध्ये गतस्तत्र कृत्वा पीडितो भवत् न शक्तिर्जीविघानस्य लुपकस्य दुरात्मनः ४० फलानि भूमे
पतितान्याजहार स लुपकः यावत्सचागतस्तत्र तावदस्तमगाद्रविः ४१ किंमविष्यति तातेति विललापातिदुःखितः फलानितानि सर्वाणि वृक्षमू
लेभ्यवेदयत् ४२ प्रत्युवाच फलैरेभिः प्रीयतां भगवान् हरिः उपविष्टो लुपकश्च निद्रालेभेन वै निशि ४३ तेन जागरणं जातं भगवान् अधुसूदनः
फलानां पूजनं मेने सफलायास्तथा व्रतम् ४४ कृतमेवं लुपकेन ह्यकस्माद्भुतमुत्तमम् तेन व्रतप्रभावेन प्राप्तं राज्यमकंदकम् ४५ पुण्यां कु
रोदयाद्राजन् यथा प्राप्तं तथा शृणु रवेरुदयवेलायां दिव्यो श्वश्चाजगाम ह ४६ दिव्यवस्तु परीवारो लुपकस्य समीपतः तस्थौ स तुरगो राज
न्वागुवाचा शरीरिणी ४७ प्राप्नुहि त्वं पुस्तस्वराज्यं हतकंदकं वासुदेव प्रसादेन सफलायाः प्रभावतः ४८ पितुः समीपं गच्छ त्वं शुं

ब्र
६

स्वराज्यमकंदकम् तथेत्कृत्वा तस्यैतच्चदिव्यरूपधरो भवतु ५९ कृष्णो गतिश्चतस्र्यापीत्यरमा विष्णो वीतया शिवाभरमापीत्यादिकम्
त्वास्थितो गृहे ५० वेष्णा वायुततो दत्तं पित्रा राज्यमकंदकम् कृत्वा राज्यतुर्नैव च पाणिमज्ज्वापि ५१ इति वायव्ये नैव विष्णुः शिवः
सदा मनोज्ञास्तस्य पुत्रास्तदीराः कृष्णप्रभादतः ५२ ततः साधार्थिके राज्ञे प्राप्ते पुत्रं निवेद्य च वनं गता संयता आ विष्णु भक्तिं सदा यतः ५३
साधयित्वा तत्तात्मानं विष्णु लीकं जगाम ह गतः कृष्णस्य सांनिध्ये यत्र गत्वा न शोचति ५४ एवं यैः प्रकृतैः संप्रदिक्ता दशीयतम् इदं यो
केयशः प्राप्य मोक्षं यास्यं त्यसं शयः ५५ धन्यास्ते भानवा लोके सफला ब्रतकारिणः तस्मिन् न्यनिते पोषं न्यमते नात्र संशयः ५६ सफला
याश्च माहात्म्यश्रवणाद्विदिशां पते राजसूयफलं प्राप्य वसेत्सर्वं च मानवः ५७ इति श्रीपोषः कृष्ण एव सफला नाम्नामा सपूर्णं अ
थ पोषश्च कृष्ण दशीकथा सुपिष्ठिर उ० कथितो वेत्तया कृष्ण सफले कादशी शुभा कथयस्व प्रसादेन शुक्ला पोषस्य या भवेत् १ कि
न्नामको विधिस्तस्याः को देवस्तत्र पूज्यते कस्मेतु लोहपीके शस्त्रमेव पुरुषोत्तम २ श्रीकृष्ण उ० शृणु राजन्यवस्थां मिश्रुक्ला पोषस्य
या भवेत् तस्या विधिं महाराजं लोकानां च हिताय वै ३ पूर्णे निविधिना राजन्कर्तव्येषां प्रयत्नतः पुत्रदेति च नाम्ना सोऽसर्वपापहरा परां नास्त्य
पोषिदेवो स्याः कामदः सिद्धिदायकः ४ नात्परतरा काचिन्ने लोको स चराचरे विद्यावंतं यशस्वं करोति च नरं हरिः ५ शृणु राजन्यवस्थां मि
कथां पापहरां परां पुरीषा द्रावती नाम्नी राजा तत्र सकेतुमान् ६ तस्य राज्ञो थरा जी च शोभ्यानाम्नीति विश्रुता पुत्रहीने न राज्ञा च कालो नीतो मनो
रथैः नैवात्मजं च पोले मेवं शकर्तारमेव च ७ तेनैव राजा धर्मं चिंतितं बहुकालतः किं करोमि कृष्ण दक्षिणं प्राप्तः कथं भवेत् ८ नराष्ट्रे न
पुरे सौख्यं लभे राजा सकेतुमान् शोभ्या कांतया सार्धं प्रत्यहं दुःस्वितो भवत् ९ तावुमौदं पती नित्यं चिंता शोक परायणो पितरस्तज्जलं

६

दत्तं कथोष्णमुपभंजते राज्ञः पश्चान्न पश्यामो योऽस्यान्तर्पयिष्यति १० इत्येवं संस्मरं तोस्य पितरो दुःस्विनो भवन् तेषां तदुःस्वमूलं च ज्ञात्वा
राजाप्यनप्यन ११ नवांधवानमित्राणि नामात्याः स हृदस्तथा रोचंते नस्य भूपस्य नगजाश्च पदातयः १२ नैराशं भूपतेस्तस्य मनस्येव
मजायत नरस्य पुत्रहीनस्य नास्ति वैजयन्तः फलम् १३ अपुत्रस्य गृहं भूयं हृदयं दुःस्वितं सदा पितृदेवमनुष्याणां नानृणितं सतं विना
१४ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन सतमुत्पादयेन्नरः इह लोके यशस्तेषां परलोके शुभा गतिः १५ येषां तु कर्म कर्तृणां पुण्यं जन्म शतोद्भवं आयुरारोग्यं सं
पत्तिस्तेषां गोहे प्रवर्तते १६ पुत्राः पौत्राश्च लोकाश्च भवेयुः पुण्यकर्मणां पुण्यं विना न च प्राप्तिर्विष्णु भक्तिं विना तथा १७ पुत्राणां संपदो वा
पि विद्यायाश्चेति मेमतिः एवं चिंतयमानो सौ राजा शर्मन लब्धवान् १८ प्रत्युषेऽचिंतय द्राजानि शीथेऽचिंतय न तथा ततः श्वात्मा विनाशं
चैविचार्य सकेतुमान् १९ आत्मघाते दुर्गतिं चिंतयित्वा तदा नृपः दृष्ट्वा त्मदेहं प्रक्षीणमपुत्रत्वं तथैव च २० पुनर्विचार्य त्मबुद्ध्या
ह्यात्मनो हितकारणम् अश्वारूढस्ततो राजा जगाम गहनं वनं २१ पुरोहितादयः सर्वे न जानंति गतं नृपम् गंभीरे विपिने राजा मृगप्रक्षिपि
षे विने २२ विचचारतदा तस्मिन् न दृष्ट्वा निलोकयन् वयनं च स्वविल्लांश्च स्वजूरान्यनसांस्तथा २३ बकुलांश्च सदा पर्णान्तिंदुलांस्तिलका
नपि शालांस्तालांस्तमालांश्च ददर्श सरलानृपः २४ इंगुदीककुमांश्चैव शेषातकविभीतकान् शलुकीकरमर्दाश्च पाटलांश्च वदिरानपि
२५ द्राकांश्चैव पलाशांश्च शोभितान् ददृशे नृपः मृगव्याघ्रवराहांश्च सिंहान् शारवा मृगानपि २६ गवयांश्च कृष्णासारंश्च सुगालान् शशका
नपि वनमार्जरिकांश्च कूराज्जल्लुकांश्च मरानपि २७ ददर्श भृजगान् राजा च लीकादभिनिःसृतान् तथा वनं गजान् च तान् कलभैः सह संग
तान् २८ यूयपांश्च चतुर्दंतान् करिणी गणमध्यगान् तान् दृष्ट्वा चिंतयामास ह्यात्मनः स गजानृपः २९ तेषां सविचरन्मध्ये राजा शोकम्

वापह महदाभ्यस्युक्तं ददर्श विपिनं नृपः ३० क्वचिच्छिवारुतं शृण्वन्नुत्कृष्टविरुतं तथा तांस्तान्यक्षिणान्पश्यन्वभ्रामवन्मध्यगः ३१
एवं ददर्श गहनं नृपो मध्यगतेरवो क्षत्तु इभ्यां पीडितो राजा इत्यनेन श्रद्धावति ३२ चिंतयामास नृपतिः संशुक्ल गलकंधरः मया तु किंकृतं
कर्म प्राप्तं दुःस्वयदीदृशम् ३३ मया वेतोषिता देवा यज्ञैः पूजाभिरेव च तथैव ब्राह्मणादानैस्तोषिता मिष्टभोजनैः ३४ प्रजाश्चैव यथाकालं पुत्रवत्प
रिपालिताः कस्मादुःस्वमया प्राप्तमीदृशं दारुणं महत् ३५ इति चिंता परो राजा जगामाथा यतो वनम् कुरुतस्य प्रभावेन सरोहं च मनोरमं
३६ मानसं सार्धमानं च पद्मिनी परिशोभितम् कारुण्येनैवैश्वर्याकैरजहं सैश्वर्यादितम् ३७ मकरैर्बहुभिर्कृतमन्यैर्जलचरैर्कृतम् समी
पे सरसस्तत्र मुनीनामाश्रमान् बहून् ३८ ददर्श राजालक्ष्मीवान्निमित्तैः शक्रमशंसिभिः सव्यात्परतरं चक्षुः प्राप्सुरश्च तथाकरः ३९ स्फुरि
तैस्तस्य राजश्च शंसितं शक्रमलक्षणम् तस्य तीरे मुनीन् दृष्ट्वा कुर्वाणान्नेगमं जपम् ४० अवतीर्य हयात्तस्मात्पुनीनामग्रतः स्थितः पृथक्
एव कृत्व वंदे समुनींस्तान् शितव्रतान् ४१ कृतांजलिपुटो भूत्वा दंडवच्च प्रणम्य सः हर्षेण महता विश्वेभ्यः पूज्यं पश्यतः ४२ तस्मिन्नुत्ते-
पि मुनयः प्रसन्नाः स्मो वयंतव कथय स्वाद्यवैराज्यं ते मनसि वर्तते ४३ राजोवाच केयूयमुग्रतपसः किमाख्याभवतामपि कि
मर्थमागतायूयं वदंतु मम तत्त्वतः ४४ मुनय ऊचुः विश्वे देवा वयं राजन्मानार्थमिह चागताः माघो निकटमायात एतस्मात्पंचमेह-
नि ४५ अद्य ह्येकादशी राजसुत्रदाना मनामतः पुत्रं ददात्यसौ शुक्ला पुत्रदा पुत्रमिच्छताम् ४६ राजोवाच एष वै संशयो महं स्म
तस्योत्पादने महान् यदि तुष्टा भवंतो मे पुत्रो वै दीयतां तदा ४७ मुनय ऊचुः अस्मिन्नेव दिने राजन् पुत्रदाना मवर्तते एकादशीति वि-
ख्याता क्रियतां व्रतमुत्तमम् ४८ आशीर्वादेन चास्माकं केशवस्य प्रसादतः अवश्यं तव राजेन्द्र पुत्रप्राप्तिर्भविष्यति ४९ इत्येवं वचनान्ते

पां कृतं राजा व्रतं शुभम् द्वादश्यां पारणं कृत्वा मुनीन् तत्पुनः पुनः ५० आजगाम गृहं राजा राजीगर्भं समादधौ मुनीनां वचनेनेव पुत्रदायाः
प्रसादतः ५१ पुत्रो जातस्तथा काले तेजस्वी पुण्यकर्मकृत् पितरं तोषयामास प्रजापालो बभूव सः ५२ एतस्मात्कारणाद्वाजन्कर्तव्यं पु-
त्रदा व्रतम् लोकानां च हितार्थं यतवाये कथितं मया ५३ एतद् व्रतं तु ये मर्त्याः कुर्वन्ति पुत्रदाभिधम् तेषां चैव भवेत्पुत्रो ह्यवश्यं मोक्षमा-
गिनाम् ५४ पठनाच्छ्रवणाद्वा जन्म श्रमे धफलं लभेत् ५५ इति श्रीम विष्णोत्तरपुराणे पोषसुक्ते कादशी पुत्रदानाख्यामाहात्म्यं सं-
पूर्णम् अथ माघकृष्णेकादशी कथा दाल्म्य उ० मर्त्यलोके तु संप्राप्ताः पापं कुर्वन्ति जंतवः ब्रह्महत्यादि पापैश्च अन्यैश्च विवि-
धैर्कृताः १ परद्रव्यापहारश्च परव्यसनमोहिताः कथं नायांति नरकांश्च ह्यन्तर्द्वहितत्वनः २ अनायासेन भगवन् दानेनात्येन केन चि-
त् पापं प्रशममायाति येन तद्भुक्तमर्हसि ३ गमस्ति रुवाच साधुसाधु महाभाग गृहमेतद्गृहाहृतम् यन्न कस्यचिद्वारया-
तं ब्रह्माविष्णोर्देवतैः ४ तदहं कथयिष्यामि त्वया पृथो हि जित्तम ततो माघे तु संप्राप्ते शुचिस्नानो जितेन्द्रियः ५ कामक्रोधाभिमा-
नेर्थालोभपेयून्यवर्जितः देवदेवं च संस्मृत्य पादौ प्रक्षाल्य वारिणा ६ भूमौ च पतितं ग्राह्यं गोमयं तत्र मानवः तिलान्द्रक्षिप्य कार्पासं पिंड-
कांश्चैव कारयेत् ७ अष्टोत्तरशतं चैव नात्र कार्यं विचारणा ततो माघे च संप्राप्ते ह्यदौ चैव भवेद्यदि ८ पूजे वा कृष्णपक्षस्यैकादश्यां
नियमं ततः गृणीयात् पुण्यफलदं विधानं तत्र मे शृणु ९ देवदेवं समभ्यर्च्य स्नानतः प्रयतः शुचिः कृष्णानामानि संकीर्त्य कृतजं-
भास्तु सर्वदा १० रात्रौ जागरणं कुर्याद्वात्रो होमं च कारयेत् अर्चयेद्देवदेवं शंखचक्रगदाधरम् ११ चंदनागरुक्पूरनैवै-
द्यं कृतं स रंतथा संस्मृत्य नात्राच ततः कृष्णारख्येन पुनः पुनः १२ कृष्णां देवीं नारिकेलैश्च ह्यथवा बीजपूरकैः सर्वाभावेऽपि विभ्रं

ब्र.
८

दशस्तंभपूगीफलं तथा १३ अर्घ्यं दत्त्वा विधानेन पूजयित्वा जनार्दनम् कृष्णकृष्णकृष्णालुस्त्वभगतीनां गतिप्रद १४ संसाराण्यवमाना
नां प्रसीद परमेश्वर नमस्ते पुंडरीकाक्ष नमस्ते विश्वभावन १५ स ब्रह्मण्यनमस्ते स्तु महापुरुष पूर्वज गृहाणा धर्मया दत्तं ल-
क्ष्या सहजगत्पते १६ ततस्तु पूजयेद्दिप्रमुदकुंभं प्रदापयेत् छत्रोपानहवस्त्रैश्च कृष्णो मे प्रियतामिति १७ कृष्णा धेनुः प्रदानया
पथा शक्त्या द्विजोत्तम तिलपात्रं द्विजश्रेष्ठ दद्यात्तत्र विचक्षणः १८ स्नानप्राशनयोः शस्ताः श्वेताः कृष्णा स्तिलासुने तान्प्रदद्यात्
प्रयत्नेन यथाशक्त्या द्विजोत्तम १९ तावद्दूर्घसहस्राणि स्वर्गलोके महीयते तिलस्नार्थं तिलोद्वर्तितं तिलहोमी तिलोदकी २० तिल
भुक्तं तिलदाता च षट् तिलाः पापनाशकाः नारद उवाच कृष्णकृष्णमहाबाहो नमस्ते भक्तभावन २१ षट् तिलैकादशीभू-
तं कीदृशं फलमश्नुते सोपाख्यानं मम ब्रूहि यदितुष्टोसियादव २२ श्रीकृष्ण उवाच शृणु ब्रह्मन् यथा वृत्तं दृष्टं तत्क-
थयामि ते मृत्कलोके पुराह्वासीद्ब्राह्मणी तत्र नारद २३ व्रतचर्या रतानि त्वं देव पूजारता सदा मासोपवासनिरता मम भक्त्या च-
सर्वदा २४ कृष्णोपवाससंयुक्ता मम पूजा परायणा शरीरं कुशितं नित्यमुपवासे द्विजोत्तम दीनानां ब्राह्मणानां च कुमारीणां च
भक्तिनः २५ गृहादिवं प्रयच्छंती सर्वकालं महामतिः अति कृत्स्नरता सा तु सर्वकालेषु वै द्विज २६ शुद्धमस्याः शरीरं हि द्विजे-
कृच्छ्रे न संशयः अर्थिनं वैष्णवं लोकं कायकेशेन वै तथा २७ न दत्तमन्नदानं हियेन वृत्तिः परा भवेत् एतदज्ञातं मया ब्रह्मन् मृत्क-
लोकमुपागतः २८ कापिलं रूपमास्थाय भिक्षापात्रेण याचिता २९ ब्राह्मण्युवाच कस्मात्त्वमागतो ब्रह्म-
न्वदयस्मात्समागतः पुनरेव मया प्रोक्तं देहि भिक्षां च सुदरी ३० तथा कोपेन महता मृत्पिंडं स्नात्वा भाजने क्षितौ

ए.

८

यावत्तया देव्या पुनः स्वर्गगतो द्विज ३१ ततः कालेन महता नापसी स्तु महाव्रता कदाचित् स्वर्गमायाता व्रतचर्या प्रप्रावतः ३२ मृत्पिंडस्य
प्रभावेन गृहं प्राप्तं मनोरमम् संजातं चैव विप्रर्षेधान्यकोशविवर्जितं ३३ गृहं यावच्चिरोक्षेत न किंचित्तत्र पश्यति तावद्गृहाद्विनिष्का-
ता ममांते चागता द्विज ३४ क्रोधेन महता विष्टा इदं वचनमब्रवीत् मया व्रतैश्च कृच्छ्रे श्वद्युपवासे रनेकशः ३५ पूजयाराधितो देवः स
र्वलोकस्य भावनः न धनं दृश्यते किंचित् गृहे मम जनार्दन ३६ ततश्चोक्ता मया सा तु गृहं गच्छ यथागतं आगमिष्यंति स्तनगं कोत्तुहलस-
मन्विताः ३७ देवपत्न्यस्तथा द्रुहं विस्मयेन समन्विताः द्वारं नो द्वाटनीयं हि षट् तिला पुण्यवाचनात् ३८ एवमुक्त्वा गता सा तु यदा वैमानुषी
तदा अत्रांतरे समायाता देवपत्न्यश्च नारद ३९ तामिंश्च कथितं तत्र त्वां द्रुहं हि समागताः द्वारमुद्वाटयत्वं च पश्यामि त्वां रक्षामि ने ४०
मानुष्युवाच यदि द्रुहं मया कार्यं सत्यं वाच्यं विशेषतः षट् तिला वदतं पुण्यं द्वारो द्वाटनकारणात् ४१ एकापि तत्र न वदत् षट् तिला व्र-
तनाशतः अन्यथा कथितं तत्र द्रुह्या मानुषी मया ततो द्वारं समुद्वाटय दृष्ट्वा तामिंश्च मानुषी ४२ न देवी न च गंधर्वी नासुरी न च पन्नगी
दृष्ट्वा पूर्वतया नारी ईदृशी सा द्विजर्षभ ४३ रूपकांति समायुक्ता क्षणेन मम पद्मं धनं धान्यं च वस्त्रादिस्त्वर्णैश्च मेव च ४४ सर्वं भव-
नसंपन्नं षट् तिलायाः प्रसादतः अति नृणां न कर्तव्या वित्तशास्त्रं विवर्जयेत् ४५ आत्मविज्ञानुसारेण तिलां च स्नादिदापयेत् ल-
भते चैव मारोग्यं ततो जन्मनि जन्मनि ४६ दारिद्र्यं न च कष्टं न च दोषा गम्येव च न भवेद्देहि ज्येष्ठ षट् तिलायाः उपोषणात् ४७ अ-
नेन विधिनाराज नृत्तिल दानान्न संशयः मुच्यते पातकैः सर्वैर्नात्र कार्या विचारणा ४८ दानं च विधिना सम्यक् सर्वपापप्रणाशनं ना-
नर्थभूतो नायासः शरीरे मुनिसत्तम ४९ इति श्री भविष्योत्तरपुराणे मायकृष्णोकादशी षट् तिलानां स्त्रीमाहात्म्यं संपूर्णम् ॥

अथमाघशक्केकादशीकथा युधिष्ठिरउवाच साधुहृणत्तयाप्रोक्ताआदिदेवजगत्पते स्वेदजाअंडजाश्वेवउडिजाश्व-
जरायुजाः १ तेषांकर्ताविकर्ताचपालकःक्षयकारकः माघस्यहृणपक्षेतुषट्तिताकथितातया २ शक्केचैकादशीयाच
कथयस्वप्रसादतः किन्नामकोविधिस्तस्याः कोदेवस्तत्रपूज्यते ३ श्रीहृणउवाच कथयिष्यामिराजेंद्रशक्के
माघस्ययामवेत् जयानास्तीतिविरच्यातासर्वपापहरापरा ४ पवित्रापापहंतीचपिशाचत्वविनाशिनी नैवतस्याव्रते
चीर्णेप्रेतत्वंजायतेनृणाम् ५ नातःपरतराकाचित्यापद्मीमोक्षदायिनी एतस्मात्कारणाद्राजकर्तव्येयंप्रयत्नतः ६ श्रु
यताराजशादृक्कथापौराणिकीशुभास्य पंकजेचपुराणेस्यामहिमाकथितोमया ७ एकदानागल्लोकैवेइंदोराज्यंचका
रह देवाश्वतत्रसंख्येननिवसंतिमनोरमे ८ पीयूषपाननिरताह्यसुरोगणसेविताः नंदनंतुवनंतत्रपारिजातोपशो
भितम् ९ रमयंतिरमंत्वत्तद्वत्सुरोभिर्दिवौकसः एकदारममाणोसौदेवेंद्रःस्वेच्छयानृप १० नर्तयामासहर्षात्सपंचाशत्कोटि
नायिकाः गंधर्वास्तत्रगायंतिगंधर्वःपुण्यदंतकः ११ चित्रसेनश्चतत्रैवचित्रसेनस्तथा मालिनीतिचनान्मातुचित्रसेनस्य
कामिनी १२ मालिन्यांतुसंमुत्सन्नपुण्यवानितिनामतः पुण्यदंतस्यपुत्रोवैमाल्यवान्नामनामतः १३ गंधर्वापुण्यवत्याख्यामा-
त्यवत्यतिमोहिता कामस्यचशरेस्त्रीक्ष्णेर्विद्यांगीसावभूवह १४ तयाभावकदाक्षैश्चमाल्यवांस्तुवशीकृतः लावण्यरूपसंप
न्नातस्यारूपंनृपशृणु १५ बाहूनस्यास्तुकामेनकंदपाशैकृताविव चंद्रवददंतंनस्यानयनेश्वणायने १६ कर्णौतुशोभितौत
स्याःकुंडलाभ्यांनृपोनम कंबुग्रीवायुताचैवदिव्याभरणभूषिता १७ पीनोन्नतौवु चेतस्यामुष्टिमात्रंचमध्यमं नितंबौविपुलौ

तस्याविस्तरणंजघनस्थलम् १८ चरणौशोभमानौतौरक्तौत्फलसमद्युती ईदृश्यापुण्यवत्याचमाल्यवानितिमोहितः १९ शक्रस्य
परितोषायनृत्यार्थेतौसमागतौ गायमानौचतौतत्रह्यसुरोगणसंगतौ २० नशक्त्यगानंगायेतौचित्तममममन्वितौ बह-
वदृशतथान्योन्यंकामवाणवशंगतौ २१ ज्ञात्वालेख्यभस्तत्रसंगतंमानसंतयोः तालकालक्रियामानलोपाद्रीतावभंजना
त् २२ चिंतयित्वातुमघवानवज्ञानंतथात्मनः कुपितश्चतयोरित्यंशापंदास्य निदंजगौ २३ धिग्वांपापरतौमूढावाजाभे
गकरोमम युवांपिशाचौभवतांदपतीरूपधारिणौ २४ मृत्कलोकमनुप्राप्तौभुंजानौकर्मणःफलम् एवंमघवताशसावुभौदु
स्वितमानसौ २५ हिमवंतंगिरिप्रामाविंदृशापविमोहितौ उभौपिशाचतांप्राप्तौदारुणंदुःखमेवच २६ संतप्तमानसौतत्रमहाहृद्ग
तावुभौ गंधरसंचस्पृशंचनजानंतौविमोहितौ २७ पीड्यमानौतुदाहेनदेहपातकरेणच तौननिद्रांस्सर्वप्राप्तौकर्मणातेनपीडि
तौ २८ परस्परंरवादमानौचेरतुर्गिरिगङ्गरम् पीड्यमानौतुशीतेनतुषारप्रभवेनतौ २९ दंतद्वयप्रकुर्वाणौरोमांचितवपुर्धरो
ऊचेपिशाचःशीता तःस्वपत्नींतुपिशाचिकाम् ३० किमावाभ्यांकृतंपापमत्यंतदुःखदायकम् येनप्राप्तंपिशाचत्वंस्वेनदुःकृ-
तकर्मणा ३१ नरकंदारुणंमत्वापिशाचत्वंचगर्हितम् तस्यात्सर्वप्रयत्नेनपापंनैवसमाचरेत् ३२ इतिचिंतापरौतत्रह्यास्तांदुः
स्वेनकर्षितौदेवयोगात्तयोःप्राप्तामाघस्यैकादशीसिता ३३ जयानास्तीतिविरच्यातातिथीनामुन्नमानिथिः तस्मिन्दिनेतु
संप्राप्तेतावाहारविवर्जितौ ३४ आसातेतत्रनृपतेजलपानविवर्जितौ नृकृतोजीवघातश्चनपत्रफलभक्षणम् ३५ अश्वस्य
स्यसमीपेतुपतितौदुःखसंयुतौरविरस्तंगनोराजन्तयैवस्थितयोस्तयोः ३६ प्राप्ताचैवनिशाघोरादारुणाशीतधारिणी ॥

वेपमानो नुतो तत्र हिमो न च जडी कृतो ३० परस्परं संलग्नौ गात्रयोर्भोजयोरपि न निद्रां न रतिं न वचनं न सौख्यं न विदताम् ३८
 एवं तोराजशार्दूलशपेनेन्द्रस्य पीडितो इत्यंतयोर्दुःखित यो निर्जगाम तदानि शा जयायास्तत्र ते चोर्णैरात्रौ जागरणे कृतौ ४० त
 यो व्रतप्रभावेन यथा ह्यासीत् तथा शृणु द्वादशी दिवसप्राप्ते ताभ्यां चोर्णैरात्रौ जागरणे ४० विष्णोः प्रभावानुपनेपि शाचत्वं तयोर्गतम्
 पुष्पवती माल्यवांश्च पूर्वरूपौ च भूवतुः ४१ पुरातनस्नेहयुतौ पूर्वालंकारसंयुतौ विमानमधिरूढौ तावद्भरो गणमेवितौ ४२
 स्तूयमानौ तु गंधैर्वस्त्रैश्च प्रसुरैश्च तथा हावभावसमायुक्तौ गतौ नाके मनोरमे ४३ देवेन्द्रस्यायुतौ गत्वा प्रणामं च कृतुमुदा तथा
 विधौ तु नो हस्वामयवान्निस्मितो ब्रवीत् ४४ इन्द्र उवाच च दत्तं केन पुण्येन पिशाचत्वं विनिर्गतम् मम शापवशं प्राप्ते केन देवे
 न मोचितौ ४५ माल्यवानुवाच वासुदेव प्रसादेन जयायाः स्रवतेन च पिशाचत्वं गते स्वामिन्सत्यं भक्तिप्रभावतः ४६ इति यु
 त्वावचस्तस्य प्रत्युवाच सरे श्वरः पवित्रोपावनौ जातौ चंदनीयौ ममापि च ४७ हरिवासरकर्तारौ विष्णुभक्तिपरायणौ हरिभ
 क्तिरताये च शिवभक्तिरतास्तथा ४८ अस्माकमपि ते मर्त्याः पूज्या वंद्या न संशयः विहरस्व यथासौख्यं पुष्पवत्या स्मरालये ४९
 एतस्मात्कारणाद्वा जन्कर्तव्यौ हरिवासरः जयाव्रतं तुरजेंद्र ब्रह्म हत्या पहारकम् ५० सर्वदानानि दत्तानि यज्ञास्तेन कृतानि च सर्व
 तीर्थेषु स्नानाः कृतं येन जयाव्रतम् ५१ यः करोति नरो भक्त्या श्रद्धा युक्तो जयाव्रतम् कल्पकोटिशतं यावत् वेकुं देमोदते ध्रुवम्
 ५२ पटनाद्वयणाद्वा जन्मिष्टो मफलं लभेत् ५३ इति श्री भविष्योत्तरपुराणे मायशुककृजयानां स्येकादशी व्रतमाहात्म्यं सं
 पूर्णम् अथ फाल्गुन कृष्णैकादशी कथा युधिष्ठिर उवाच फल्गुनस्यासि ते पक्षे किन्ना स्येकादशी भवेत् वासुदेव प्रसादे

न कथयस्व ममाग्रतः १ श्री कृष्ण उवाच कथयिष्यामि राजेंद्र कृष्णाया फाल्गुनी भवेत् विजयेति च सा प्रोक्ता कर्तृणां जयदासदा २
 तस्याश्च व्रतमाहात्म्यं सर्वपापहरं परम् नारदः परिपृच्छ ब्रह्माणं कमलासनम् ३ फाल्गुनस्यासि ते पक्षे विजयानामयानिधिः त
 स्याव्रतं स्मरंश्च कथयस्व प्रसादतः ४ इति पृष्ठे नारदेन प्रकृत्वा च पितामहः ब्रह्मोवाच शृणु नारद वक्ष्यामि कथं पापहरं परं य
 न्न कस्यचिदाख्यातं मयैतद्दिजयाव्रतम् पुरातनव्रतं ह्येतत्पवित्रं पापनाशनम् ६ जयं ददाति विजया नृणां चैव न संशयः राम
 स्तपोवनं यातो वर्षाण्येव चतुर्दश ७ न्यवसत्यं च वक्ष्यामि तु ससीतश्च सलक्ष्मणः तत्रैव वसतस्तस्य राघवस्य महात्मनः ८ रावणेन
 हृता भार्या सीताना स्सीतपत्निनी तेन दुःखेन रामो सौमोहमभ्यागतस्तदा ९ क्षमन् जटायुपंतत्र ददर्श विगतायुषम् कबंधो नि
 हितः पश्चात् क्षमन्तारण्यमध्यतः १० राज्ञे विज्ञाप्य तत्सर्वं सोपि मृत्युवशंगतः सृष्टीवेण समं सरस्य मज्जर्यं समजायत ११ वानरा
 णामनीकानि रामार्थं संगतानि वै ततो ह नू मता दृष्टालं कोद्याने तु जानकी १२ रामसंज्ञापनं तस्यै दत्तं कर्म महत्कृतम् समेत्य रा
 मेण पुनः सर्वं तत्र निवेदितम् १३ अथ श्रुत्वा रामचंद्रो वाक्यं चैव ह नू मतः सृष्टीवानुमते नैव प्रस्थानं समरोचयत् १४ स गत्वा वा
 नरैः सार्धं तीरं नदनीपतेः दृष्ट्वा हिंदुस्तरं रामो विस्मितो मूकपिप्रियः १५ प्रोक्तुल्लोचनो मूला लक्ष्मणं वाक्यमब्रवीत्
 सौमित्रे केन पुण्येन तीर्थे ते वरुणालयः १६ अगाधसलिलः पूणो नैव मेः समाकुलः उपायं नैव पश्यामि चे नैव स्मरामि भवेत् ॥
 १७ लक्ष्मण उवाच आदिदेव त्वमेवासि पुराण पुरुषोत्तम वक्रदात्म्योऽपि निश्चात्र वर्तते दीपमध्यतः १८ अस्मात्स्थानाद्यो ज
 नार्थमाश्रमस्तस्य राघव अनेन दृष्टं ब्रह्माणो बहवोरधुनंदन १९ तं दृष्ट्वा गत्वा राजेंद्र पुराणमृषिबुंगवम् इति वाक्यं ततः

शुक्लालम्बणस्यातिशोभनम् २० जगामराघवोद्भुवकदासंमहामुनिम् पणनाममुनिं श्रीभारामाविष्णुमिवामरः २१ मुनिर्ज्ञा-
त्वाततोरासंपुराणपुरुषोत्तमम् केनापिकारणेनैवप्रविष्टमानुषीतनुम् २२ उवाचसत्पुत्रस्तत्रकुतोरामतवागमः रामउवाच
त्वत्पसादादहोविप्रवरुणालयसंनिधिम् २३ आगतोस्मि ससेन्योत्रलंकांजेतुंसराक्षसाम् भवतश्चानुकूल्येनतीर्यतेधिर्यथा
मया २४ तमुपायंवदमुनेप्रसादंकुरुसुवत एतस्मात्कारणादेवद्रुंत्वामहमागतः २५ मुनिरुवाच कथयिष्याम्यहं
रामव्रतानामुत्तमं व्रतम् कृतेनयेनसहसाविजयस्तेभविष्यति २६ लंकांजित्वाराक्षसांश्चदीर्घाकीर्तिमवाप्स्यसि एकाग्र
मानसोभूत्वाव्रतमेतत्समाचर २७ फाल्गुनस्यासितेपक्षेविजयेकादशीभवेत् तस्याव्रतेकृतेरामविजयस्तेभविष्यति
२८ निःसंशयंसमुद्रं चतरिष्यसि सवानरः विधिस्तथ्यतांरामव्रतस्यास्यफलप्रदः २९ दशमीदिवसेप्राप्तेकुंभमेकंचका-
रयेत् हैमंवाराजतंवापितासंवाप्यथमृचयम् ३० स्थापयेद्योभिनंकुंभंजलपूर्णं सपद्मम् तस्योपरिन्यसेद्देवं हैमनाराय-
णं प्रभुम् ३१ एकादशीदिनेप्राप्तेप्रातःस्नानं समाचरेत् निश्चलं स्थापयेत्कुंभं गंधमाल्यानुलेपनैः ३२ दाडिमैर्नारिकेलैश्च
पूजयेच्चविशेषतः ससधान्यान्धस्तत्रयवानुपरिविन्यसेत् ३३ गंधैर्धूपैर्नथादीपैर्नैवेद्यैर्विविधैरपि कुंभाप्रेतहिनंराम-
नीयते भक्तिभावनः ३४ रात्रौ जागरणं तत्र तस्यायेकारयेद्भुधः द्वादशीदिवसेप्राप्तेमार्तेऽस्यादयंप्रति ३५ नीत्वाकुंभं
जलोद्देशेनवांप्रसवणे तथा तडागे स्थापयित्वावापूजयित्वा यथाविधि ३६ दद्यात्संदेवतंकुंभं ब्राह्मणे वेदपारगे कुंभेन
सहराजेंद्रमहादानानि दापयेत् ३७ अनेनविधिनारामयूथैः सहसंगतः कुरुव्रतं यत्नेन विजयस्तेभविष्यति ३८ ॥

इति शुक्लावचोरासोयथोक्तमकरोत्तदा कृतेव्रतेसविजयीवभूवरघुनंदनः ३९ अनेनविधिनाराजनयेकुर्वेतिनरावतस् इह
लोकेजयस्तेषांपरलोकेतथाक्षयः ४० एतस्मात्कारणात्सुत्रकर्तव्यं विजयाव्रतम् विजयायाश्चमाहात्म्यं सर्वकिल्बिषनाशनं
॥ ४१ ॥ पठनाद्यवणात्तस्यवाजपेयफलंलभेत् ४२ इति श्रीस्कंदपुराणे फाल्गुनहृष्येकादशीविजयानाम् श्रीमाहात्म्यं संपूर्णम्
अथ फाल्गुनशकैकादशी मांथातोवाच वेदब्रह्मन्महाभागयेनम्रेयोभवेच्चम इहग्बृहद्ब्रह्मयोनेयद्यनुग्रह-
तामयि सरहस्यं सेतिहासं व्रतानामुत्तमं व्रतम् वसिष्ठ उवाच कथयाम्यधुना तुभ्यं सर्वव्रतफलप्रदम् २ आमलक्याव्र-
तं राजन् महापातकनाशनम् मोक्षदं सर्वलोकानां गोसहस्रफलप्रदम् ३ अवैवोदाहरंतीममितिहासं पुरातनम् यथा मुक्ति-
मनुप्राप्तो व्याधो हिंसासमन्वितः ४ वैदिशं नाम नगरं तद्दृष्ट्वा पुष्टजनाकुलम् ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैश्च समलंकृतम् ५ ॥
रुचिरं नृपशार्दूलब्रह्मयोषनिनादितम् न नास्ति कोदुष्कृतिकतस्मिन् पुरवरे सदा ६ तत्र सोमान्वयो राजा विख्यातः शशबिंदुकः
राजा चैत्ररथो नाम धर्मात्मा सत्यसंगरः ७ नागायुतबलः श्रीमांडूश्च शास्त्रार्थपारगः तस्मिन्नासति धर्मज्ञे धर्मात्मनि धरां प्र-
भो ८ रूपेणैव कुत्रापि दृश्यते नैव निर्धनः सुकालः क्षेममारोग्यं तस्मिन् राज्यं प्रशासति ९ विष्णुभक्तिरतालोका तस्मिन्
पुरवरे सदा हरिपूजार्ताश्चैव राजा चापि विशेषतः १० न शक्नुं नैव कृष्णां च द्वादशीं भंजते जनाः सर्वधर्मान्परित्यज्य हरि-
भक्तिपरायणाः ११ एवं संवत्सरोजमुर्वहवो राजसत्तम जनस्यासौ रथयुक्तस्य हरिभक्तिरतस्य च १२ अथ कालेन संप्राप्ता
द्वादशी पुण्यसंयुता फाल्गुनस्यासिते पक्षे नामाद्यामलकी स्मृता १३ तामवाप्य जनाः सर्वे बालकाः स्युर्विरानृप नियमंचो

पवासंचसर्वेचकुर्नराविभो १४ महाफलं व्रतं ज्ञात्वा स्नानं कृत्वा नदीजले तत्र देवालयराजालोकयुक्तो महाप्रभः १५ पूर्णकुंभ
मवस्थाप्य छत्रोपानहसंयुतम् पंचरत्नसमायुक्तं दिव्यगंधाधिवासितम् १६ दीपमालान्वितं चैव जामदग्न्यसमन्वितं पूज-
यामासुरव्यग्राधावीचमुनिभिर्जनाः १७ जामदग्न्यनमस्तेस्तरेणुकानंदवर्धन आमलका कृतछाया भक्तिमुक्तिवरप्रद १८
धात्रीधातृसमुद्भूते सर्वपातकनाशिनि आमलकिनमस्तुभ्यं गृहाणा ध्यात्वा दकं मम १९ धात्रिब्रह्मस्वरूपासित्वेन तुरामेण पूजि-
ता प्रदक्षिणविधानेन सर्वपापहराभव २० तत्र जागरणं च कुर्जनाः सर्वस्वभक्तितः एतस्मिन्नेव काले तु व्याधस्तत्र समागतः
२१ क्षुधाभ्यमपरिव्यासो महाभारेण पीडितः कुटुंबार्थं जीवधाती सर्वधर्मबहिष्कृतः २२ जागरंतव सोपश्यदामलक्यां क्षुधा
न्वितः दीपमालाकुलं दृष्ट्वा तत्रैव निषसाद सः २३ किमेतदिति संचिंत्य प्रासो विस्मयतां भृशम् ददर्श कुंभं तत्र स्थं देवं दामोद-
रं तथा २४ ददर्श मलकी दृष्टं तत्र स्थं चैव दीपिकाम् वेष्णा वंचतथारव्यानं सुश्रावपठतां नृणाम् २५ एकादश्यां च महात्म्यं-
सुश्रावक्षधितोपि सन् जाग्रतः स्तस्य साराविर्गता विस्मितचेतसः २६ ततः प्रभातसमये विविधैर्गर्जनाः व्याधोपि गृहमागत्य
बुभुजे प्रीतमानसः २७ ततः कालेन महता व्याधः पंचत्वमागतः एकदश्याः प्रभावेन रात्रौ जागरणेन च २८ राज्यं प्रपेदे सुम-
हच्चतुरंगबलान्वितम् जयंतीनामनगरीतत्र राजा धिदूर यः २९ तस्मात्सतनयोजनेनास्मावस्तरथो बली चतुरंगबलोपतो
धनधान्यसमन्वितः ३० दशायुतानि ग्रामाणां बुभुजे भयवर्जितः तेजसादित्यसदृशः कांत्या चंद्रसमप्रभः ३१ पराक्रमे विष्णु
समः क्षमया पृथिवीसमः धार्मिकः सत्यवादी च विष्णुभक्तिपरायणः ३२ ब्रह्मज्ञः कर्मशीलश्च प्रजापालनतत्परः यजते-

विविधान्यज्ञानसराजापरदर्पहा ३३ दानानि विविधान्येव प्रददानि च सर्वदा एकदा मृगयायां यातो देवाचार्यपरिच्युतः ३४ नदिशंने
वाविदिशंवेत्ति तत्र महीपतिः उपधाया च दोर्मूलमेकाकी गहनेवने ३५ श्रान्तश्च क्षुधितो त्यंतं संविवेश महीपतिः अत्रांतरे स्लेष्ठगणः
पर्वतांतरवासभाक् ३६ आययौ तत्र यत्रास्ते राजा परबलार्दनः कृतवैरास्तु ते राजा सर्वदेवो पतापिताः ३७ परिवार्यतस्तस्थूरा राजा
नं भृगिदक्षिणमहन्त्यां हन्यतां चायं पूर्ववैरविरुद्धधीः ३८ अनेन निहताः पूर्वपितरो भ्रातरः सुताः पौत्राश्च भागिने याम्भमातुलाश्च
निपातिताः ३९ निष्काशिताश्च स्वस्थानादिक्षिप्ताश्च दिशो दश एतावदुत्कृष्टे सर्वतत्रैव न हंतुमुद्यताः ४० पाशैश्च पट्टिषुः खड्गैर्बोणैर्ध-
नुषिसंस्थितैः सर्वतोरिगणास्ते च राजानं हंतुमुद्यताः ४१ सर्वाणि शस्त्राणि समाद्रवंति न वै शरीरे प्रविशंति तस्य ते चापि सर्वे हतशस्त्रा
संघास्लेष्ठा बभूवुर्गतदेहजीवाः ४२ यदापि चलिंतुं तत्र न शोक्तेरयो भृशम् शस्त्राणि कुंठितांजगुः सर्वे शां हतचेतसाम् ४३ दीना
बभूवुस्ते सर्वे येतं हंतुं समागताः एतस्मिन्नेव काले तु तस्य राजः शरीरतः ४४ निस्तृता प्रमदास्तेका सर्वा वयवशो भना दिव्यगंधस-
मायुक्ता दिव्याभरणभूषिता ४५ दिव्यमात्यां वरधराभूकुटीकुटिलानना स्फुलिगाभ्यां च नेत्राभ्यां पावकं वमती बहु ४६ चक्रोद्यतक-
राचैव कालरात्रिवापरा अभ्यधावत संकुलान् स्लेष्ठान् त्यंतदुःखितान् ४७ निहताश्च यदा स्लेष्ठा ते विकर्मरतास्तथा ततो राजा विबु-
धः सन् ददर्श महदद्भुतम् ४८ हतास्लेष्ठगणान् दृष्ट्वा राजा हर्षमवाप सः इह केन हतास्लेष्ठा अत्यंतवैरिणो मम ४९ केन चेदं महत्कर्म
कृतमस्माक्षितार्थिना एतस्मिन्नेव काले तु वागुवाचा शरिरिणी ५० तं स्थितं नृपतिं दृष्ट्वा निकामं विस्मयान्वितम् शरणं केशवादन्योन-
स्तिकोपि द्वितीयकः ५१ वनात्तस्मात्सकुशली समायातोपि भूमिभक् राज्यं चकार धर्मात्मा धारयां देवतेशवत् ५२ वसिष्ठ उवाच ॥

तस्मादमलकां राजन् ये कुर्वन्ति नरोत्तमाः तेषां निवेष्ट्यां लोकनामकार्याविचारणा ५३ इति श्रीब्रह्मांडपुराणे आमलकीफाल्गुन-
शतैकादशीमाहात्म्यं संपूर्णम् अथ चैत्रकृष्णैकादशीकथा युधिष्ठिर उवाच फाल्गुनस्थसिते पक्षे शुक्लासामलकीमया चैत्रस्य
कृष्णपक्षे तु किं नामैकादशी भवेत् १ श्रीकृष्ण उवाच शृणु राजेन्द्र वक्ष्यामि अज्ञातपापनाशनम् यत्सोमशोब्रवीत्प्रेमो मां धावाचक्र
वर्तिना २ मां धातोवाच भगवन् श्रोतुमिच्छामि लोकनां हितकाम्यया चैत्रमा स्थसिते पक्षे किं नामैकादशी भवेत् ३ कौविधिः किं फ
लं तस्याः कथयस्व प्रसादतः सोमश उवाच श्रूयतां राजशार्दूलकामदां सिद्धिदां तथा कथां विचित्रां शुभदां पापहं धर्मदायिनीम् ४ उ
वाचैत्ररथोद्देशे अश्वरोगणसेविते वसंतसमये प्राप्ते पुण्ये राकुलिते वने ५ गंधर्वकन्यास्तत्रैव रमन्ति सह किन्नरैः पाकशासनमुरव्याम्ब
कीडं ते च दिव्योक्तसः ६ नापरं सुंदरं किंचिदना चैत्ररथाहनम् तस्मिन् वने तु मुनयस्तपन्ति बहुलतपः ७ सहैवैस्तु मधवारमते मधुमा
धवौ एको मुनिवरस्तत्र मेधावी नाम नामतः ८ अश्वरास्तं मुनिवरं मोहनायोपचक्र मुः मंजुघोषेति विख्याता भावं तस्य विचित्रतां ९ कौ
शमात्रं स्थिता तस्य भयादाश्च मसं निधौ गायंती मधुरं साधुषीडयंती विपंचिकाम् १० गायंतीं तामथालोक्य पुष्पचंदनवेष्टिताम्
कामोपि विजयाकांक्षी शिवभक्तं मुनीश्वरम् ११ तस्याः शरीरसंसर्गं शिववैरमनुस्मरन् तुल्यभुवो धनुः कोटीगुणं कृत्वा कटाक्षक
म् १२ मार्गणोनयने कृत्वा पक्षयुक्तौ यथाक्रमम् कुर्वौ कृत्वा पटकुटौ विजयायोपसंस्थितः १३ मंजुघोषाभवत्तत्र कामस्यैव वस्तु
नी मेधाविनं मुनिं हस्त्रासापिका मेन पिडिता १४ यौवनोद्भिन्नदेहो सो मेधाव्यतिविराजते सितोपवीतसहितो दंडी स्मरन् इवापरः
१५ मेधावी वसतिस्मासौ श्ववनस्याश्वमेशरूपे मंजुघोषास्थिता तत्र दृष्ट्वा तं मुनिपुंगवम् १६ मदनस्य वशं प्राप्ता मंदं मंदं गायत

रणहलयसंयुक्ता सिंजन्तु पुरमेखला १७ गायंतीं भावसंयुक्तां विलोक्य मुनिपुंगवः मदनेन ससंन्येन नीतो मोहवशं बलात् १८ मंजु-
घोषासमागम्य मुनिं हस्त्रा तथा विधम् हावभावकटाक्षैस्तु मोहयामास चांगना १९ अथ संस्थाप्य वीणां सासंस्वजेतं मुनीश्वरम् व-
क्ष्यामि कुलिताहसं वातवेगेन वेपिता २० सोपि च मेतया सार्धं मेधावी मुनिपुंगवः तस्मिन्नेव वनोद्देशे दृष्ट्वा तद्देहमुत्तमम् २१ शिवत
लंगतं तस्य कामतत्त्ववशंगतः न निशान्तिं न सोपिरमंजाना तिका सुकः २२ बहुलश्वगतः कालो मुनेराचारलोपकः मंजुघोषादेव लो
कंगमना योपचक्रमे २३ गच्छंती प्रत्युवाचाथरमंतं मुनिपुंगवम् आदेशो दीयतां ब्रह्मन् स्वधाम गमनाय मे २४ मेधाव्युवाच अ-
द्यैव त्वं समायाता प्रदोषादो वरानने यावत्प्रभातसंध्यास्यात्तावत्तिष्ठ ममांतिके २५ इति श्रुत्वा मुनेर्वाक्यं भयभीता बभूव सा पुनर्वैर
मयामास तं मुनिं क्रपिसत्तम् २६ मुनिशपभयाद्धीता बहुलान्परिवत्सरान् वर्षाणां पंचपंचाशच्च तं मासान् दिनत्रयम् २७ सारे सुमुनि
नातेन निशार्धमिव चाभवत् सा च तं प्रत्युवाचाथ तस्मिन्काले गते मुनिं आदेशो दीयतां ब्रह्मन् गंतव्यं स्वर्गहेमम् २८ मेधाव्युवाच ॥
प्रातःकालो धुने वास्ते श्रूयतां वचनं मम कुर्वे संस्थां दिनं यावत्तावत्वं वै स्थिरा भव २९ इति वाक्यं मुनेः श्रुत्वा भयेन च समाकुला स्मि
तं कृत्वा तु सा किंचित्प्रत्युवाच सुविस्मिता ३० अश्वरा उवाच किं प्रत्यमाण विप्रेन्द्र तव संस्था गतानवा मयि प्रसादं कृत्वा तु गतः
कालो विचार्यताम् ३१ इति तस्यावचः श्रुत्वा विस्मयोत्फुल्ललोचनः सध्यात्वा हृदि विप्रेन्द्रः प्रमाणमकरोत् तदा ३२ समाश्वसत्पं
चाशङ्कताममतया सह नेत्राभ्यां विस्फुलिंगान् समुचमानो निकोपनः कालरूपां च तां दृष्ट्वा तपसः क्षयकारिणीम् ३३ दुरवार्जि
तं ममतपोनीते तदनया क्षयम् सकंपोषो मुनिस्तत्र प्रत्युवाचा कुलेंद्रियः ३४ सतांशं शापमेधावी त्वं पिशाची भवेति च धिक्कृता

पापेदुराचारेकुलदेपातकप्रिये ३५ तस्यशापेनसादग्धाविनयावचतास्थिता उवाचवचनंस्तुःप्रसादंवाङ्मतीमुनिं ३६ प्रसा-
दंकरुविप्रेन्द्रशापस्यानुग्रहंकरु सतांसंगोहिफलतिवचोभिःसप्तमेपदे ३७ त्वयासहममब्रह्मैवताःसुखंभवःसमाः एत-
स्यात्कारणात्स्वामिन्प्रसादंकरुसुव्रत ३९ मुनिरुवाच शृणुमेवचनंभद्रेशाणानुग्रहकारकम् किं करोमि त्वयापापेक्षयं नीतंयह-
तयः ३९ चैत्रस्यशृङ्गापक्षेयाभवत्येकादशीशुभा पापमोचनिकानामसर्वपापक्षयं करी ४० तस्याव्रतेकृतेस्तुपिशाचत्वंप्रयास्य-
ति इत्युक्तांतांसमेधावीजगामपितुराश्वमम् ४१ तमागतंसमालोक्यवचनंप्रत्युवाचह किमेतद्विहितंपुत्रत्वयापुण्यक्षयःकृतः
४२ मेधाव्युवाच पापं कृतं महत्तातरमिताचाश्वरामया प्रायश्चित्तं ब्रूहि तात येन पापक्षयो भवेत् ४३ च्यवन उवाच चैत्रस्य
चासिते पक्षे नाम्ना वै पापमोचनी अस्याव्रते कृते पुत्रपापराशिः क्षयं व्रजेत् ४४ इति श्रुत्वा पितुर्वाक्यं कृते तेन व्रतोत्तमम् गतं पापं क्ष-
यंतस्य पुण्ययुक्तो बभूव सः ४५ सायैवं मंजुघोषाच कृत्वा तद्व्रतमुत्तमम् पिशाचत्वं विनिर्मुक्ता पापमोचनिका व्रतम् ४६ दिव्यरू-
पधरासापिगतानां कंवराश्वरा लोमशा उवाच इत्थं भूतप्रभावं हि पापमोचनिका व्रतम् ४७ पापमोचनिकां राजन्ये कुर्वति च
मानवाः तेषां पापं च यत्किंचित्सर्वक्षयतां व्रजेत् ४८ पदनाद्यवणाद्राजन् गौसहस्रफलप्रदा ब्रह्महोम हारीचसूरापोशुरुत-
त्पगः ४९ व्रतस्य चास्य करणात्पापमुक्ता भवन्ति ते बहु पुण्यप्रदं ह्येतत्कारणाद्व्रतमुत्तमम् ५० इति श्रीभविष्ये चैत्रशृङ्गा
पापमोचनीनामैकादशीमाहात्म्यं संपूर्णम् अथ चैत्रशृङ्गैकादशीकथा सूत उवाच देवकी नंदनं कृष्णं वसुदेवात्मजं ह-
रिम् नमस्कृत्वा प्रवक्ष्यामि महापातकहानितु १ युधिष्ठिराय कृष्णो न कथितानि महात्मना एकादशीमाहात्म्यानि नानापापह-

राणि च २ अष्टादशपुराणेभ्यो विविच्य स्मृमहात्मना चतुर्विंशतिसंख्यानि नानारव्यानेर्युतानि च ३ तानि वक्ष्यामि भो विप्राः शृणुध्वं स्म
समाहिताः युधिष्ठिर उवाच वासुदेवनमस्तुभ्यं कथयस्व ममाग्रतः ४ चैत्रस्य शृङ्गपक्षे तु किं नामैकादशी भवेत् श्रीकृष्ण उवाच ॥
शृणुष्वैकमहाराज नृकथामेतां पुरातनीम् ५ वसिष्ठो यामकथयन् प्राकृद्विलीपाय पृष्ठते विलीप उवाच भगवन् श्रोतुमिच्छामि क-
थयस्व प्रसादतः ६ चैत्रमासि सिते पक्षे किं नामैकादशी भवेत् विसिष्ठ उवाच साधुष्टं नृपश्रेष्ठ कथयामि तवाग्रतः चैत्रस्य शृङ्ग-
पक्षे तु कामदाना मनामतः ७ एकादशी पुण्यतमा पापैश्च न दवानला शृणुराज नृकथामेतां पापघ्नीं पुत्रदायिनीम् ८ पुरा भोगिषु
रेरम्ये हे मरुत विभूषिते पुंडरीकमुखानां गानिव संति मदीकृताः ९ तस्मिन्पुण्डरीको राजा राज्यं करोति च गंधर्वैः किन्नरैः श्वैव
त्वष्टरोभिः सुसेव्यते १० वरासरा तु ललिता गंधर्वैः ललितस्तथा उभौरागेण संयुक्तौ दंपती कामपीडितौ ११ रेमा ते स्वगृहे रम्ये धन-
धान्ययुते सदा ललितायास्तु हृदये पतिर्वसति सर्वदा १२ हृदये तस्य ललितानि त्वं वसति भामिनी एकदा पुंडरीकाद्याः कीदृंति सद-
सिस्थिताः १३ गीतमानं प्रकुरुते ललितो दयितां विना पदबंधे स्सलज्जिह्वो बभूव ललितं स्मरन् १४ मनोभावं विदित्वा स्थकृदो-
नागसत्तमः पदबंधं च्युतिं तस्य पुंडरीके न्यवेदयत् १५ शशापललितं तत्र मदनानुरचेतसम् राक्षसो भवदुर्बुद्धेः क्रव्यादः पुरुषादकः
१६ यतः पत्नी वशो जातो गायमानो ममाग्रतः वचनात्तस्य राजेंद्र रसोरूपो बभूव ह १७ रोद्राननो विरूपाक्षो हृष्टमात्रो भयंकरः
बाहू योजनविस्तीर्णौ मुखं कंदरु संनिभम् १८ चंद्रसूर्यनिभे नेत्रे नीवापर्वतसन्निभा नासारं धेतुविवरे अथ रौप्येनार्थको १९ श-
रीरं तस्य राजेंद्र उद्धृतं योजनादकम् ईदृशो राक्षसः सोऽभूद्भुजानः कर्मणः फलम् २० ललिता तमथालोक्य स्वपतिं विकृताकृतिम् चिं-

३५

तयासासमनसादुःखेन महतीर्दिता २१ किंकरोमिकगच्छामिपतिः पापेनपीडितः इतिसंस्पृश्यमनसानशर्मलभनेतुसा २२ चचार
पतिनासार्धललितागहनेवने बभामविपिनेदुर्गेकामरूपः सराक्षसः २३ निर्घृणः पापनिर्दोषविस्मयः पुरुषादकः नरुखलभनेरात्रो
दिवापापपीडितः २४ ललितादुःखितातीवपतिहृत्वातथाविधम् भ्रमतीतेनसाहसिरुदंतीगहनेवने २५ कदाचिदगमहिं
ध्यशिरवरेबहुकौतुके ऋष्यशृंगमुनेस्तवहृत्वाभमपदंशुभम् २६ शीघ्रजगामललिताविनयाव नतास्थिता प्रत्युवाचमुनिर्दृष्ट्वा
कालंकस्यस्तुताशुभे २७ किमर्थमिहसमायातासत्यं वद ममाग्रतः ललितोवाच वीरधन्वेतिगंधर्वः स्तुतातस्यमहात्मनः २८ ॥
ललितां नाममांविधिपत्यर्थमिहचागतां भर्तामेशापदोषेणराक्षसोभूत्वाहामुने २९ रौद्ररूपोदुराचारः स्तंहस्वानास्तिमेसरवम् सांप्रतं
शाधिमां ब्रह्मन् प्रायश्चित्तं वद प्रभो ३० येन पुण्येन विप्रैर्द्राक्षसत्वाद्भिमुच्यते ऋषिरुवाच चैत्रमासस्यरंभोरुशुकुपक्षस्यसांप्रत
म् ३१ कामदेकादशीनाम्नायाकृताकामदानृणां कुरुष्वतद्व्रतं भद्रे विधिपूर्वमयोदितम् ३२ तस्यव्रतस्ययत्पुण्यं तत्त्वभर्त्रेप्रदीय
ताम् दत्तेपुण्येक्षणात्तस्य शायदोषः प्रशम्यति ३३ इतिश्रुत्वामुनेर्वाक्यं ललिताहर्षिताभवत् उपोष्येकादशीराजन्द्वादशीदिवसे
तदा ३४ विप्रस्येवसमीपेतुवास्तदेवाग्रतः स्थिता वाक्यमुचेचललितास्वपत्युत्तारणायवे ३५ मयातुयद्व्रतं चोर्णकामदायामुपे
षणम् तस्यपुण्यप्रभावेनगच्छत्वस्यपिशाचता ३६ ललितावचनादेववर्तमानोपितत्सणे गतपापः सललितोदिव्यदेहोबभूव
ह ३७ राक्षसत्वं गतं तस्य ग्रासो गंधर्वतां पुनः हेमरत्नसमाकीर्णारेभेललितया सह ३८ तौ विमानसमारूढौ पूर्वरूपाधिकावुभौ
दंपतीचापिशोभेतां कामदायाः प्रभावतः ३९ इतिहात्वा नृपश्चेष्टकर्तव्येषाप्रयत्नतः लोकानांचहितार्थायतवाग्रेकथितामया ४०

१५

ब्रह्महत्यादिपापघ्नीपिशाचत्वविनाशिनी नातः परतराकाचिच्चैलोक्येसचराचरे ४१ पठनाद्ब्रह्मणाद्वापिवाजपेयफलं लभेत्
४२ इति श्रीवराहपुराणे चैत्रशुक्लकामदानमैकादशीमहात्म्यं संपूर्णम् अथ वैशारवहृणोकादशीकथा ॥
युधिष्ठिर उवाच वैशारवस्यासितेपक्षे किं नामैकादशी भवेत् महिमानं कथय मे वास्तदेवनमोस्तुते १ श्रीहृण उवाच
सौभाग्यदायिनीराजन्द्वाहलोके परत्र च वैशारवहृणापक्षे तु नाम्ना चैव वरूथिनी २ वरूथिन्यां व्रते नैव सौख्यं भवति सर्वदा
पापहानिश्च भवति सौभाग्यप्राप्तिरेव च ३ दुर्भगापिकरोत्येनां रूपासौभाग्यमवामुयात् लोकानांचैव सर्वेषां भुक्तिमुक्ति
प्रदायिनी ४ सर्वपापहरानृणां गर्भवासनिष्ठतनी वरूथिन्यां व्रते नैव मां धातास्वर्गतिंगतः ५ धुंधुमारादयश्चान्येराजानो
बहवस्तथा ब्रह्मकपालनिर्मुक्तो बभूव भगवान्भवः ६ दशवर्षसहस्राणितपस्तप्यतियोनरः तत्तुल्यं फलमाप्नोति वरू
थिन्यां व्रतादपि ७ अक्षावान्यस्तुकुरुते वरूथिन्यां व्रतं नरः वांछितं लभते सोऽपि द्वाहलोके परत्र च ८ पवित्रापावनीहोषा
महापातकनाशिनी भुक्तिमुक्तिप्रदात्येषा कर्तृणां नृपसत्तम ९ अश्वदानानृपश्चेष्टजगदानं विशेषतः गजदानाद्भूमिदा
नंतिलदानंततोधिकम् १० ततः सुवर्णदानंतु अन्नदानंततोधिकम् अन्नदानात्परं दानं न भूतं न भविष्यति ११ पितृदेव
मनुष्याणां तृप्तिरन्नेन जायते तत्समं कविभिः प्रोक्तं कन्यादानं नृपोत्तम १२ धेनुदानं च तत्तुल्यं भित्तिहभगवान्स्वयम् प्रो
क्तेभ्यः सर्वदानेभ्यो विद्यादानं विशिष्यते १३ तत्फलं समवाप्नोति नरः कृत्वा वरूथिनीम् कन्यावित्तेन जीवन्ति ये नराः पाप
मोहिताः १४ तेन रानरक्रेयांति यावदाभूतसंप्लवम् तस्मात्सर्वप्रयत्नेन न ग्राह्यं कन्यकाधनम् १५ यश्च गृह्णाति लोभे

ब्र.
१६

नकन्यां कीत्वा चतुर्दशम् सोम्यजन्मनिराजेंद्र ओतुर्भवति निश्चितम् १६ कन्यां विचेन यो दद्याद्यथा शक्तिस्त्रलंकृताम्
१७ तस्य पुण्यसंख्यां कर्तुं हि चित्रगुप्तो भवत्यलम् तत्फलं समवाप्नोति नरः कृत्वा वरूथिनीम् १८ कां स्यं मां सं मसूरां
चणकां कोद्रवांस्तथा शाकं मधुपरां च पुनर्भोजनमेथुने १९ वैष्णवो व्रतकर्ता च दशम्यां दशवर्जयेत् द्यूतक्रीडं च निद्रां च
तांबूलदंतधावनम् २० परापवादं पेशून्यं पतितैः सह भाषणम् क्रोधं चैवानृतं वाक्यमेकादश्यां विवर्जयेत् २१ कां स्यं-
मां सं मसूरां च श्लौट्रं वितथ भाषणम् व्यायामं च प्रवासं च पुनर्भोजनमेथुने २२ क्षौरं तेलं परान्नं च द्वादश्यां परिवर्जये-
त् अनेन विधिनाराजन् विहितो ये वैरूथिनी सर्वपापक्षयं कृत्वा दद्यात्तां ते क्षयांगतिम् २३ रात्रौ जागरणं कृत्वा पूजितो
येर्जनार्दनः सर्वपापविनिर्मुक्तास्ते यांति परमांगतिम् २४ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कर्तव्या पापभीरुभिः क्षपारितन-
याद्भीतैर्नरदेवव रूथिनी २५ पठनाद्ब्रवणाद्वा जन्मसहस्रफलं लभेत् सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोके महीयते ॥
२६ इति श्री भविष्योत्तरे पुराणे वैशारव कृष्णव रूथिनी नाम्येकादशी माहात्म्यं संपूर्णम् ॥
अथ वैशारव शक्वेकादशी कथा युधिष्ठिर उवाच वैशारव शकुपक्षे तु किन्नामैकादशी भवेत् किं फलं को
विधिस्तस्याः कथयस्व जनार्दन १ श्री कृष्ण उवाच कथयामि कथां मे तां शृणु धर्मनंदन वसिष्ठो यामक
थयत्पुंरारा माय हृते २ राम उवाच भगवन् श्रोतुमिच्छामि व्रतानां मुत्तमं व्रतं सर्वपापक्षयकरं सर्वदुःखनि-
हंतनम् ३ मया दुःखानि भुक्तानि सीता विरहजानि वै ततो हं भयभीतो स्मि पृच्छामि त्वां महासुने ४ वसिष्ठ उवा

१६

च साधुष्टं त्वयारामतं वैषा नैष्ठिकी मतिः त्वन्नामग्रहणे नैव पूतो भवति मानवः ५ तथापि कथयिष्यामि लोका-
नां हितकाम्यया पवित्रं पावनानां च व्रतानां मुत्तमं व्रतम् ६ वैशारवस्य सिते पक्षे द्वादशी रामया भवेत् मोहिनी नाम सा
प्रोक्ता सर्वपापहरा परा ७ मोहजालात्प्रमुच्येत पातकानां समूहतः अस्या व्रतप्रभावेन सत्यं सत्यं ब्रह्म हम् ८ अत-
स्तकारणाद्भामकर्तव्येषां भवादृशैः पातकानां क्षयकरी महादुःखविनाशनी ९ शृणुष्वैकमनारा मकथां पुण्यप्रदां श्रु-
भाम् अस्याः श्रवणमात्रेण महापापं प्रणश्यति १० सरस्वत्यास्तदेरम्ये पुरी भद्रावती शुभा द्युतिमान्नाम नृपतिस्त-
वराज्यं करोति वै ११ सौमवंशोद्भवो राम धृतिमान् सत्यसंगरः तत्र वैश्यो निवसति धनधान्यसमृद्धिमान् १२ धनपाल इ-
ति रव्यातः पुण्यकर्मप्रवर्तकः प्रपासन्नाद्याय तनतडागारामकारकः १३ विष्णुभक्तिपरः शांतस्तस्या सन् पंचपुत्रकाः
सुमना द्युतिमांश्चैव मेधावीरूढती तथा १४ पंचमो धृष्टबुद्धिश्च महापाप रतः सदा वाररूपी संगतिरतो विदग्धो विशार-
दः १५ द्यूतादिव्यसना सक्तः परस्त्रीरतिलालसः न देवान्नातिथीन् द्यूतपितृश्चैव हि जानपि १६ अन्यायकर्ता दुःशास्त्रापि
तुर्द्वयं क्षयं करः अभक्षभक्षकः पापः सुरापान रतः सदा १७ वेश्याकंठक्षिप्तबाहुर्ममदृष्टश्च तुण्यथे पित्रा निष्काशितो गे-
हात्परित्यक्तश्च बांधवैः १८ स्वदेहभूषणान्येव क्षयंती तानि तेन वै गणिकाभिः परित्यक्तो निन्दितः श्वधनक्षयात् १९ तत-
श्चिंतापरो जातो वस्त्रहीनः क्षुधादितः किं करोमि कृगच्छामि केनोपायेन जीव्यते २० तस्करत्वं समारब्धं तवैव नगरे पुनः गृ-
हीतो राजपुरुषैर्मुक्तश्च पितृगोरवात् २१ पुनर्द्यूतः पुनर्मुक्तः पुनर्मुक्तः स संभ्रमेः धृष्टबुद्धिर्दुराचारो निबद्धो निगडैर्दृष्टः ॥

२३ कशाघातेस्ताडितश्चपीडितश्चपुनः पुनः नस्थातव्यं हिमन्दात्तत्त्वयामहेशगोचरे २३ एवमुक्ता ततो राजा मोचितो ह
दबंधनात् निर्जगाम भयात्तस्यातो सौगहनवनम् २४ कृत्वा पीडितश्चायमितश्चेतश्चधावति सिंहवन्निजधानासौम्यग
स्रकरचित्तलान् २५ आभिषाहारनिरतो वनेतिष्ठति सर्वदा करेशराशनंकृतानि वंगंष्ट्रसंगतम् २६ अरण्यचारिणो
हेतिपक्षिणश्चतुष्टयदान् ॥ चकरोश्च मयूरांश्च कंकांस्तितिरमूषकान् २७ एतान्न्याहंति नित्यं धृष्टधीर्निर्गतधृणः पूर्वज
न्यक्तैः पापैर्निमग्नः पापकर्तृभिः २८ दुःस्वशोकसमाविष्टश्चित्तयत्सोप्यहर्निशम् कौडिन्यस्याश्चमपदं प्राप्सुः पुण्यवशात्क
चित् २९ माधवे मासि जान्हव्यांकृतस्मानंतपोधनम् आससादधृष्टबुद्धिः शोकभारेण पीडितः २८ तद्वस्त्रविंदुस्पर्शन
गतपाप्माहताशुभः कौडिन्यस्यागतः स्थित्वा प्रत्युवाच कृतांजलिः २९ धृष्टबुद्धिरुवाच प्रायश्चित्तं वद ब्रह्मन् विनाय
लेनयत्र भवेत् आजन्म कृतपापस्य नास्ति वित्तं ममाधुना ३० ऋषिरुवाच शृणुष्वैकमना धृत्वा येन पापक्षयस्तव ॥
वैशारवस्य सितेयक्षे मोहिनीनामनामनः ३१ एकादशी व्रतंतस्याः कुरु महाक्यनोदितः मेरुतुल्या निपापानि क्षयं नय
ति देहिनाम् ३२ बहुजन्मार्जिता न्येषामोहिनी समुपोषिता इति वाक्यं मुने श्रुत्वा धृष्टबुद्धिर्हसन् हृदि ३३ व्रतंचकार वि
धिवत् कौडिन्यस्योपदेशतः कृते व्रते नृपश्चेष्टहतपापो बभूव सः ३४ दिव्यदेहस्ततो भूत्वा गरुडोपरि संस्थितः जगाम वैष्णवं लोकं
सर्वोपद्रववर्जितम् ३५ इतीदृशं शमचंद्रतमो मोहनिर्कृतं न नातः परतरं किंचिन्नैलोक्ये सचराचरे ३६ यज्ञादितीर्थदानानि कलां
नार्हति बौद्धी पवनाद्भवणाद्राजन्गोसहस्रफलं लभेत् इति श्रीकूर्मपुराणे वैशारवशुकुमोहिनीनामैकादशीमाहात्म्यं संपूर्णम्

अथ ज्येष्ठकृष्णैकादशी युधिष्ठिर उवाच ज्येष्ठस्य कृष्णपक्षे तु किञ्चामैकादशी भवेत् श्रोतुमिच्छामि माहात्म्यं तद्वदस्व ज
नार्दन १ श्रीकृष्ण उवाच साधुपुण्यप्रदा होषामहापातकनाशिनी २ अपराणा
मराजेंद्र अपारफलदायिनी लोके प्रसिद्धतां याति अपरांयस्तु सेवते ३ ब्रह्महत्याभिपूतेपि गोत्रहाभूणहातथा परापवा
दादीच परस्त्रीरसिकोपि च ४ अपरासेवनाद्राजन्विपाप्मा भवति ध्रुवम् कूटसाक्षं मानकूटं तूलाकूटं करोति यः ५ कूटवेदं
पठेद्द्विप्रः कूटशास्त्रं करोति च ज्योतिषी कूटगणकः कूटासुर्वेदकोपि षक् ६ कूटसाक्षिसमाद्येते विज्ञेयानरकौकसः अ
परासेवनाद्राजन्पापमुक्ता भवन्ति ते ७ क्षत्रियः क्षात्रधर्मस्य त्कायुद्धात्पलायते स याति नरकं घोरेस्वीयधर्मबहिष्कृतः ८
अपरासेवनाद्राजन्पापं त्यक्त्वा दिवं व्रजेत् विद्यामधीत्य यः शिष्यो गुरुनिंदां करोति च ९ महापातकयुक्तोपि निरयं याति दा
रुणम् अपरासेवनात्सोपि सद्गतिं प्राप्नुयाच्चरः १० महिमानमपरायाः शृणु राजन् वदाम्यहम् पुष्करत्रितये स्नात्वा कार्त्तिकं
यत्फलं लभेत् ११ गयायां पिंडदानेन पितृणां नृसिदो यथा सिंहस्थिते देवगुरौ गौतमीस्नातको नरः १२ यत्फलं समवाप्नो
ति कुंभे केदारदर्शनात् बदर्याश्च मयात्रायां तर्तीर्थसेवनादपि १३ यत्फलं समवाप्नोति कुरुक्षेत्रे रविग्रहे गजाश्वहेमदाना
नियजे कृत्स्नस्त्वर्णादः १४ यत्फलं समवाप्नोति अपराया व्रतान्तरः अर्धप्रसूतां गां दत्त्वा स्वर्णं वस्त्रं तथा १५ नरस्त
त्फलमाप्नोति अपराव्रतसेवनात् पापदुमकुठारो यं पापं धनदवानलः १६ पापं धकारसूर्यो यं पापं सारंगकेशरी बुधुदाइव
तोयेषु पुत्तिकाइव जंतुषु १७ जायंते मरणायेव एकादश्या व्रतं विना अपरांसमुपोष्यैव पूजयित्वा विविक्तमम् १८ सर्व

पापविनिर्मुक्तो विष्णुलोकं व्रजेन्नरः लोकानां च हितार्थाय तवाग्रे कथितं मया पठनादुवणाद्वा जन्मसर्वपापैः प्रमुच्यते १९
इति श्री ब्रह्मांडपुराणे ज्येष्ठकृष्णोकादशी अपरानाम्नीमहात्म्यं संपूर्णम् अथ ज्येष्ठशुक्लादशी भीमसेन उवाच
पितामह महाबुद्धेशूणु मे परमं वचः युधिष्ठिरश्च कुंती च तथा दुपदनं दिनी १ अर्जुनो न कुलश्चैव सह देवस्तथैव च एकाद
श्यां न भूजंति कदाचिदपि सुव्रत २ ते मां बुवंति वै नित्यं मां पुंक्ष्वत्वं वृकोदर अहं तान् बुवंतां तवु भूक्षादुःसहामम ३ दा
नं दास्यामि विधिवत् पूजयिष्यामि केशवम् विनोपवासं लभ्येत कथमेकादशी व्रतम् ४ भीमसेन वचः श्रुत्वा व्यासो व
चनमब्रवीत् व्यास उवाच यदि स्वर्गोत्पत्तिं भूते नरको दुष्ट एव च ५ एकादश्यां न भोक्तव्यं पक्षयोरुभयोरपि
रपि भीमसेन उवाच पितामह महाबुद्धे कथयामि तवाग्रतः ६ एक भूक्तेन शक्तो ह मुपवासः कुतो मुने वृ
कोनामापि यो वन्तिः स सदा जठरे मम ७ अतीवार्थं यदा श्रामित दासमुपशाम्यति एकं शक्तोऽस्य हं कर्तुं चोपवासं
महामुने ८ ये नैव प्राप्य ते स्वर्गोत्पत्तिं करोमि यथा तथम् तदेकं वदन्ति श्रित्य येन श्रेयो ह मां मुयाम् ९ व्यास उवाच
॥ श्रुता मे मानवा धर्मा वैदिकाश्च श्रुतास्त्वया कलौ युगेन शक्यं ते ते वै कर्तुं नराधिप १० सुखोपायं चाल्पधनमल्प
केशं महाफलम् पुराणानां च सर्वेषां सारं भूतं वदामि ते ११ एकादश्यां न भुंजीत पक्षयोरुभयोरपि एकादश्यां
न भूक्ते यो न याति नरकं तु सः १२ व्यासस्य वचनं श्रुत्वा कं पितोऽश्वत्थ पत्रवत् भीमसेनो महाबाहु भीतो वाक्यमभाषत
१३ भीमसेन उवाच पितामह न शक्तो ह मुपवासे करोमि किं न तो बहु फलं ब्रूही व्रतमेकं मम प्रभो १४ व्यास उवाच ॥

वृषस्थे मिथुनस्थे वा शुकलादशी भवेत् ज्येष्ठमासे प्रयत्नेन सोपोष्या जलवर्जिता १५ स्नाने च चमने चैव वर्जयित्वा द
कं बुधः माषमात्रं स्वर्णस्य च त्रयमज्जति वै मणिः १६ एतदा चमनं प्रोक्तं पवित्रं कायशोधनम् गोकर्णकृतहस्तेन माष-
मात्रं जलं पिबेत् १७ तन्यूनमधिकं पीत्वा सूरापानं समं भवेत् उपयुंजीत नैवान्यं व्रतं भंगो न्यथा भवेत् १८ उदयादु
दयं यावद् वर्जयित्वा तथोदकम् अग्रयत्ना दवाप्नोति द्वादशद्वादशीफलम् १९ प्रभाते विमले जाते द्वादश्यां स्नानमाच
रेत् जलं स्वर्णं दत्त्वा च द्विजातिभ्यो यथाविधि २० भुंजीत कृतकृत्यस्तु ब्राह्मणैः सहितो वशी एवं कृते तु यत्पुण्यं भी
मसेन शृणु घतत् २१ संवत्सरस्य यामध्ये एकादश्यां भवंति वै तासां फलमवामोति अत्र मे नास्ति संशयः २२ इति
मां केशवः प्राह शरवचनं गदाधरः सर्वधर्मान्परित्यज्य मामेकं शरणं व्रज २३ एकादश्यां निराहारा न्नरः पापात्समु
च्यते द्वयशुद्धिः कलौ नास्ति संस्कारः स्मार्त एव च २४ वैदिकश्च कुतश्चास्ते प्राप्ते दुष्टे कलौ युगे किंतु ते बहु नोक्तेन वायु
पुत्रपुनः पुनः २५ एकादश्यां न भुंजीत पक्षयोरुभयोरपि एकादश्यां सिते पक्षे ज्येष्ठस्योदकवर्जितं २६ उपोष्य फल
माप्नोति तदृणुष्वृकोदर सर्वतीर्थेषु यत्पुण्यं सर्वदानेषु यत्फलम् २७ तत्फलं समवाप्नोति इमां कृत्वा वृकोदर संवत्सरेण
याचस्युः शुकः कृष्णा वृकोदर २८ उपोषितास्ताः सर्वाः स्मरेकादश्यां न संशयः धनधान्यवहायुर्दीः पुत्रारोग्यफलप्रदाः २९
उपोषितानरथाग्र इति सत्यं वदामि ते यमदूता महाकायाः करालाः कृष्णपिंगलाः ३० दंडपाशधरा रौद्रानोपसर्पितं नरम्
पीतांबरधराः सौम्याश्च कृहस्तामनोजवाः ३१ अंतकाले नयंसेवमानं वैष्णवीं पुरीम् तस्मात्सर्वप्रयत्नेन सोपोष्योदकव

जिता जलधेनुं तथा दत्त्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते इति श्रुत्वा तदा चक्रुः पांडवा जनमेजय ३३ तथा त्वमपि भूपाल सोपवा
सार्चनं हरेः कुरुत्वं च प्रयत्नेन सर्वपापप्रशान्तये ३४ करिष्याम्यद्यदेवेश जलवर्जमुपोषणम् भोक्ष्ये परे हि देवेशात्
चैवानववासरात् ३५ इत्युच्चार्य ततो मंत्रमुपवासपरोभवत् सर्वपापविनाशाय श्रद्धादमसमन्वितः ३६ मेरुमंद
रमानंतु स्त्रियोऽथ पुरुषस्य वा सर्वतद्रस्मतां याति एकादश्याः प्रभातः ३७ सकाचनः प्रदातव्यो घटो वस्त्रेण संयुतः
तोयस्य नियमंतरया कुरुते वै स पुण्यभाक् ३८ पलकोटिस्सुवर्णस्य चामेयामेयश्च ते फलम् स्नानं दानं जपं होमं यदस्यां
कुरुते नरः ३९ तत्सर्वं चाक्षयं प्रोक्तं मे तच्छृण्वन्माषितम् किं वा परेण धर्मेण निर्जले कादशी नृप ४० उपोषिता च विधिव
त्तवैष्णवं पदमाप्नुयात् सुवर्णमन्त्रं वा सांसि यदस्यां संप्रदीयते ४१ तस्यैव च कुरु श्रेष्ठ सर्वं चाप्यक्षयं भवेत् एकादशी-
दिने योऽन्नं फलं च पापं फलं नृप ४२ इह लोके स चांडालो मृतः प्राप्नोति दुर्गतिम् ये प्रदास्यंति दानानि द्वादशीं समुपोष्य च
४३ ज्येष्ठमासे सिते पक्षे प्राप्यंति परमं पदम् ब्रह्महमद्यपस्तनो गुरुद्वेष्टा सदा नृप ४४ मुच्यंते पानकैः सर्वे द्वादशीं ये रूपा
षिता विशेषं शृणु कौन्तेय निर्जले कादशी दिने ४५ यत्कर्तव्यं नरैः स्त्रीभिः श्रद्धादमसमन्वितैः जलशायी तु स पूज्यो देयाधे
नुश्च न चर्या ४६ प्रत्यक्षं वा नृप श्रेष्ठ घृतं घेनुमथापि वा दक्षिणाभिश्च श्रेष्ठाभिर्मिष्टान्नैश्च पृथक् विधेः ४७ तोषणी
याः प्रयत्नेन द्विजाधर्मभृतां वरतुष्टो भवति वै क्षिप्रं तेस्तुष्टेर्मैक्षिदो हरिः ४८ आत्मदोहः कृतस्तेस्तुष्टेर्नैषासमुपोषिता पा
पात्मानो दुराचारा दुष्टास्तेनात्र संशयः ४९ कुलानां च शतं साग्रमनाचाररतं सदा आत्मना सह सन्नीतं वास्तु देवस्य मंदि

रम् ५० शान्तेर्दानपरे श्रेष्ठेऽर्चद्विश्च तथा हरिम् कुर्वद्भिर्जीगरं रात्रौ ये नरैः समुपोषिता ५१ अन्नं पानं तथा गावो वस्त्रं
शय्यासनं शूभम् कमंडलुस्तथा लवणं दानं निर्जलादिने ५२ उपानहो च यो दद्यात्तात्र भूते द्विजो नमो ससौवर्णेन या
नेन स्वर्गलोके व्रजेद्भवम् ५३ यश्चेमां शृणुयाद्भक्त्या यश्चापि परिकीर्तयेत् उभौ तौ स्वर्गौ तौ स्यातां नात्र कार्यविचार
णा ५४ यत्फलं सन्निहत्या यां राहुग्रस्ते दिवा करे कृत्वा आङ्गुलभेद्यस्तदस्याः श्रवणादपि ५५ नियमं च प्रकुर्वीत दं
तथावनपूर्वकम् एकादश्यां निराहारे वर्जयिष्यामि वै जलम् ५६ केशवप्रीणनार्थाय अन्यदा च मनाहते द्वाद
श्यां देवदेवेशः पूजनीयस्त्रिविक्रमः ५७ गंधपुष्पैस्तथा दीपैर्वोरिभिः प्रीणयेद्हरिम् पूजयित्वा विधानेन मंत्रमेनमुदी
रयेत् ५८ देवदेव हृषीकेश संसाराणं वतारक उदकुंभप्रदानेन नयमां परमां गतिम् ५९ ततः कुंभाप्रदानव्याघ्रा
ह्मणेभ्यः स्वशक्तिः साक्षा वस्त्रयुता भीमकृत्रोपानकलाचिताः ६० दानान्यन्यानि देयानि जलधेनुर्विशेषतः भो
जयित्वा ततो विप्रान् स्वयं फलं जीतवाग्यतः ६१ एवं यः कुरुते पूर्णा द्वादशीं पापनाशिनीम् सर्वपापविनिर्मुक्तो पदं
कृत्य नामयम् ६२ ततः प्रभृतिभीमेन कृत्वा ह्येकादशीं शूभम् पांडव द्वादशीनाम्ना लोके रव्यातावभूवद् ६३ इ
ति श्रीब्रह्मवैवर्तपुराणे ज्येष्ठशुक्लनिर्जले कादशीमाहात्म्ये संपूर्णम् ॥ ॥ आषाढकृष्णैकादशीकथा ॥ ॥
युधिष्ठिर उवाच ज्येष्ठशुक्ले निर्जलायामाहात्म्यं वै श्रुतं मया आषाढकृष्णपक्षे तु किं नामैकादशी भवेत् १
कथयस्व प्रसादेन ममाग्नेमधसूदन श्रीकृष्ण उवाच व्रतानामुत्तमं राजन् कथयामि तवाग्रतः २ सर्वपा

पक्षयकरं भक्तिमुक्तिप्रदायकम् आषाढस्यासिते पक्षे योगिनीनामनामतः ३ एकादशीनृपः श्रेष्ठमहापातकनाशि
नी संसारार्णवमग्नानां पोतरूपासनातनी ४ जगच्चयेसारभूता योगिनीतिनराधिप कथयामि कथां तस्याः
पौराणीं पापहारिणीम् ५ अलकाधिपतिर्नाम्ना कुबेरः शिवपूजकः तस्यासीत्युष्यबदुको हेममालीतिनामतः ६
तस्य पत्नी सरूपा च विशालाक्षीतिनामतः सतस्यां स्नहसंयुक्तः कामपाशवशगतः ७ मानसात्युष्यनिचयमानीय
स्वर्गहस्थितः पत्नीप्रेमसमायुक्तो न कुबेरालयगतः ८ कुबेरो देवसदने करोति शिवपूजनम् मध्याह्नसमये राजन्यु
ष्पाणि प्रसमीक्षते ९ हेममाली स्वप्नवने रमते कांतया सह यक्षराट् प्रत्युवाचाथ कालातिक्रमकोपितः १० कस्मा-
च्चायाति भो यक्षा हेममाली दुरात्मवान् निश्चयः क्रियतामस्य प्रत्युवाच पुनः पुनः ११ यक्षार्जुनः वनिताका
मुको गेहे रमते स्वेच्छानृप तेषां वाक्यं समाकर्ण्य कुबेरः कोपपूरितः १२ आकूयामास तं तूष्णीं बदुकं हेममालिनम्
जात्वा कालात्ययं सोऽपि भयव्याकुललोचनः १३ आजगाम नमस्कृत्य कुबेरस्याग्रतः स्थितः तं दृष्ट्वा धनदः क्रुद्धो
कोपसंरक्तलोचनः १४ प्रत्युवाच रुषाविष्टः कोपाद्विस्फुरिताधरः धनद उवाच रे पापदुष्टदुर्वृत्तकृतवान्
देवहेलनम् १५ अतो भवस्वित्तुको विमुक्तः कांतया सदा अस्मात्स्थानादप्यस्तोगलस्थानमथाधमम् १६
इत्युक्ते वचनेन तस्मात्स्थानात्पपातसः महादुःखाभिभूतश्च कुण्डः पीडितविग्रहः १७ न वै तोयं न भक्ष्यं च वने रो
दन् भक्त्यसौ न सरवदिवसे तस्य न निद्रा लभते निशि १८ छायायां पीडिततनुर्निदापेत्य तपीडितः शिवपूजाप्र

भावेन स्मृतिस्तस्य न लुप्यते १९ पातकेनाभिभूतोऽपि पूर्वकर्मस्मरत्यसौ क्षममाणस्ततो गच्छिमादिं पर्वतोत्तमम् २० त
त्रापश्यन्मुनिवरं मार्कण्डेयं तपोनिधिम् यस्यायुर्विद्यते राजन्यब्रह्मणो दिनसप्तकम् २१ आश्रमं सगतस्तस्य ऋषेर्ब्रह्मसदः स
मम् ववदे चरणौ तस्य दूरतः पापकर्मकृत् २२ मार्कण्डेयो मुनिवरो दृष्ट्वा तं कुञ्चिन्तदा परोपकरणार्थाय समाहूयेदम्
ब्रवीत् २३ मार्कण्डेय उवाच कस्मात्कुष्ठाभिभूतस्त्वं कुतो निन्दितो ह्यसि इत्युक्तः प्रत्युवाचेत्यं मार्कण्डेयेन धी
गता २४ हेममाल्युवाच यक्षराजस्यानुचरो हेममालीतिनामतः मानसात्युष्यनिचयमानीय प्र
त्यहं मुने २५ शिवपूजनवेलायां कुबेराय समर्पयत् एकस्मिन् दिवसे काललोपश्च विहितो मया २६ पत्नीसौख्यप्र
सक्तेन कामव्याकुलचेतसा ततः क्रुद्धेन शतो हंराजराजेन वै मुने २७ कुष्ठाभिभूतः संजातो विषक्तः कांत-
या सह अकृतातवसान्निध्यं प्राप्नोस्मि शशभकर्मणा २८ सतां स्वभावतश्चित्तं परोपकरणक्षमम् इति
जात्वा मुनिश्रेष्ठशाधिमां चकृते न समम् २९ मार्कण्डेय उवाच त्वया सत्यमिह प्रोक्तं नासत्यं भावितं यतः
अतोऽद्य तोपदेशं ते करिष्यामि शशभ प्रदम् ३० आषाढे कृष्णपक्षे तं योगिनीव्रतमाचर अस्य व्रतस्य पुण्येन
कुष्ठात्वं मुच्यते ध्रुवम् ३१ इति वाक्यं मुनेः श्रुत्वा दंडवत्पतितो भूवि उत्थापितश्च मुनिना बभूवानीव हर्षितः ३२
मार्कण्डेयो पदेशेन कृतं तेन व्रतोत्तमम् तद्व्रतस्य प्रभावेन देवरूपो बभूव सः ३३ संयोगं कांतया लेभे बुभुजे सौ
ख्यमुत्तमम् इदं विधं नृपश्रेष्ठ कथितं योगिनीव्रतम् ३४ अष्टाशीतिसहस्राणि हि जान् भोजयते नृपः तत्फलं स

ब.
२१

मवाभोनियोगिनीव्रतकृत्तरः ३५ महापापप्रशमनीमहापुण्यफलप्रदा श्रुचौकृष्णैकादशीचकथितायोगिनीनृ
प ३६ इतिश्रीब्रह्मवैवर्तेआषाढकृष्णैकादशीयोगिनीनाममाहात्म्यसंपूर्णम् अथआषाढशुक्लैकादशी
युधिष्ठिरउवाच आषाढस्यासितेपक्षेकिञ्चामेकादशीभवत् कोदेवःकैविधिस्तस्याएतदारव्याहिकेशव १ ॥
श्रीकृष्णउवाच कथयामिमहीपालकथामाश्चर्यकारिणीम् कथयामासयांब्रह्मानारदायमहात्मने २ नारदउवाच
॥ कथयस्वप्रसादेनविष्णोराराधनायमे आषाढशुक्लपक्षेतुकिञ्चामेकादशीभवत् ३ ब्रह्मोवाच वैष्ण
वोसिमुनिश्चैषसाधुष्टं कलिप्रिय नातःपरतरंलोकेपवित्रंहरिवारसरात् ४ कर्तव्यंतुप्रयत्नेनसर्वपापापनुत्तये न
स्मात्तेहंप्रवक्ष्यामिशुक्लैकादशीव्रतम् ५ एकादश्याव्रतंपुण्यपापघ्नसर्वकामदम् नक्तंयैर्नरेलोकेतेनरानिर
येषिणः ६ पद्मानामेतिविरच्यातानमस्यैकादशीसिता हृषीकेशप्रीतयेतुकर्तव्यव्रतमुत्तमम् ७ कथयामितवा
ग्रेहंकथांपौराणिकींशुभाम् यस्याःश्रवणमात्रेणमहापापंमरणश्रयति ८ मांधातानामराजर्षिर्विवस्वदंशसं
भवः बभूवचक्रवर्तिससत्यसंधःप्रतापवान् ९ धर्मतःपालयामासप्रजाःपुत्रानिवौरसान् नतस्यराज्येदुर्षि
क्षंनाधयोव्याधयस्तथा १० निरातंकाःप्रजास्तस्यधनधान्यसमन्विताः नान्यायोपार्जितंद्रव्यंकोशेतस्यमहीप
तेः ११ तस्यैवंकुर्वतोराज्यंबहुवर्षगणोगतः अथोकदाचित्संप्राप्तेविपाकेपापकर्मणः १२ वर्षत्रयंतद्विषयेनव
वर्षबलाहकः तेनोद्दिग्नाःप्रजास्तत्रबभूवुःक्षुधयार्दिताः १३ स्वाहास्वधावषट्कारवेदाध्ययनवर्जिताः बभूवु-

ए०

२१

विषयास्तस्यसस्याभावेनर्पाडिताः १४ अथप्रजाःसमागत्यराजानमिदमब्रुवन् श्रूयतांवचनंराजन्प्रजानांहित
कारकम् १५ आपोनाराइतिप्रोक्ताःपुराणेषुमनीषिभिः अयनंतामगवतस्तेननारायणस्मृतः १६ पर्जन्यरूपी
भगवान्विष्णुःसर्वगतःसदा सएवंकुरुतेवृष्टिंवृष्टारन्नंततःप्रजाः १७ तदभावेननृपतेक्षयंगच्छन्तिवैप्रजाः नथाकुरु
नृपश्चैषयोगक्षेमोयथाभवत् १८ राजोवाच सत्यमुक्तंभवद्विश्चनमिथ्यापिहितंवचः अन्नंब्रह्ममयंप्रो-
क्तमन्मसर्वप्रतिष्ठितम् १९ अन्नाद्भवन्तिभूतानिजगदन्नेनवर्तते इत्येवंश्रूयतेलोकेपुराणेषुबहुविस्तरं २० नृपाणा
मपचारेणप्रजानांपीडनंभवत् नाहंपश्याम्यात्मकृतंदोषंबुध्याविचारयन् २१ तथापिप्रयतिष्यामिप्रजानांहि
तकाम्यया इतिकृत्वामतिराजापरिमेयबलान्वितः २२ नमस्कृत्यविधातारंजगामगहनंवनम् चचारमुनिमु
ख्यानामाश्रमास्तपसैधितान् २३ ददशीथब्रह्मस्तमृषिमंगिरसंनृपः तेजसाद्योतितदिशंद्वितीयमिवपद्मज
म् २४ तंदृष्ट्वाहर्षतोराजाअवतीर्यचवाहनात् नमश्चक्रेत्यचरणौकृतांजलिपुटोवशी २५ मुनिस्तमपिनंद्या
थस्वस्तिवाचनपूर्वकम् पप्रलकुशलंराज्यंसतस्वंगेषुभूपतेः २६ निवेदयित्वाकुशलंप्रणामायनृपः ततश्चमु
निनाराजापृष्टागमनकारणः २७ अब्रवीन्मुनिशार्दूलस्वस्यागमनकारणम् राजोवाच भगवन्धर्म
विधिनाममपालयतोमहीम् अनादृष्टिःसंप्रवृत्तानांहंवेद्यत्रकारणम् २८ संशयलेदनार्थोत्रह्यागतोहंतवांति
कम् योगक्षेमविधानेनप्रजानांकुरुनिर्वृतिम् २९ ऋषिरुवाच एतत्कृत्युगंराजन्कृगानामुत्तमं

स्मृतम् अत्र ब्रह्मोत्तरलोकाधर्मश्चात्र चतुष्टयः ३० अस्मिन् युगेन पोयुक्ता ब्राह्मणानेते रजनाः विषयेत वराजेंद्रवृ-
षलोयत्तपश्यति ३१ अकार्यकरणात्तस्य न वर्षति बलाहकः कुरुतस्य वधेयत्वेन दोषः प्रश्याम्यति ३२ राजोवा-
च ॥ ॥ नाहमेनं वधिष्यामि तपस्यंतमनागसम् धर्मोपदेशं कथय उपसर्गविनाशनम् ३३ ऋषिरुवाच
यद्येवं तर्हि नृपते कुरुष्वेकादशीव्रतम् श्रुचिमासे सिते पक्षे पद्यानामेति विश्रुता ३४ तस्याव्रतप्रभावेन रक्तवृष्टिर्भवि-
ता भवम् सर्वसिद्धिप्रदा ह्येषा सर्वोपद्रवनाशिनी ३५ अस्याव्रतं कुरु नृपस प्रजः सपरिरुदः इति वाक्यं मुनेः श्रुत्वा
राजा स्वगृहमागतः ३६ आपादमासे संप्राप्ते पद्याव्रतमथाकरोत् प्रजाभिः सह सर्वाभिश्चातुर्वर्ण्यं समन्वितः ३७
एवं कृते व्रते राजवर्ष बलाहकः जलेन प्लाविता भूमि रभवत्सस्यमालिनी ३८ हृषीकेश प्रसादनजनाः सौरव्यं प्रपदिरे
एतस्मात्कारणादेव कर्तव्यं व्रतमुत्तमम् ३९ भक्तिमुक्तिप्रदं चैव लोकानां सुखदायकम् पठणादुवणादस्याः सर्व-
पापैः प्रमुच्यते ४० इयमेकादशी राजन् शयनीत्यभिधीयते विष्णोः प्रसादसिद्ध्यर्थं मस्यां च शयनव्रतम् ४१ कर्तव्यं
राजशादूलजनेर्मौक्षेणुभिः सदा चातुर्मास्यव्रतारं प्रोप्यस्यामेव विधीयते ४२ युधिष्ठिर उवाच कथं-
कृष्ण प्रकर्तव्यं श्रीविष्णोः शयनव्रतम् तद्ब्रूहि कृपया देव चातुर्मास्यव्रतानि च ४२ श्रीकृष्ण उवाच ॥
शृणु पार्थ प्रवक्ष्यामि गोविंद शयनव्रतम् चातुर्मास्यं च यान्युक्तान्यासंस्तानि व्रतानि च ४३ कर्कराशिगते सूर्यशक्चौ श-
क्ते तु पक्षके एकादश्यां जगन्नाथं स्थापयेच्च धुसूदनम् ४४ तुलाराशिस्थिते तस्मिन् पुनरुत्थापयेद्हरिम् अधिमा-

सेपि पतिते एष एव विधिः क्रमात् ४५ नान्यथा स्थापयेद्देवं न ये वा स्थापयेद्हरिम् आपादस्य सिते पक्षे एकादश्या-
मुपेषितः ४६ चातुर्मास्यव्रतानां तु कुर्वीत परिकल्पनम् एवं च प्रतिमां विष्णोः स्थापयित्वा युधिष्ठिरः स्थापयेत्प्रति-
मां विष्णोः शंखचक्रगदाधराम् ४७ पीतांबरधरां सौम्यां पर्यंकैवे सिते शक्पे सितवस्त्रसमाहिते सोपधाने युधि-
ष्ठिर ४८ इति हासपुराणज्ञो ब्राह्मणो वेदपारगः स्थापयित्वा दधिक्षीरघृतक्षौद्रसिनादिभिः ४९ समालेप्य श-
क्पे र्गंधैर्धूपैर्दीपैश्च भूरिशः पूजयेत्कुरुक्षेत्रैः शस्त्रैर्मैत्रेणानेन पांडव ५० शायितस्त्वं हृषीकेश पूजयित्वा श्रिया सह
प्रसादं कुरु देवेश लक्ष्म्या सह जनार्दन ५१ स्नाने त्वयि जगन्नाथ जगत्सत्तंचराचरम् एवं तां प्रतिमां विष्णोः स्था-
पयित्वा युधिष्ठिर ५२ तस्या एवाग्रतः स्थित्वा गृहीयाच्चियमाचरः चत्वारो वार्षिकाश्चासां देवस्योत्थापनावधि ५३
प्रातः संध्यादिकं सर्वे नित्यं कर्म समाप्य च गृहीष्ये नित्यमांश्च श्रद्धां चिर्विघ्नं कुरु मे प्रभो ५४ इति संप्रार्थ्य देवेशं प्रहः
संशुद्धमानसः स्त्रीवानरो वामदक्षो धर्मार्थं च घृतव्रतः ५५ गृण्हीयां नित्यमाने तान् दंतधावनपूर्वकम् व्रतप्रारंभ-
कालास्तु प्रोक्ताः पंचैव विष्णुना ५६ उपक्रमं चतुर्मासव्रतानां च नरः शक्चौ एकादशीद्वादशी च पौर्णिमा च तथा
हमी ५७ कर्कराचैव संक्रांतिस्तेषु कुर्याद्यथाविधि चतुर्था गृह्यं वैष्णवं चातुर्मास्यव्रतं नरः ५८ कार्तिके शक्पक्षे तु
द्वादश्यां तत्समापयेत् तेषां फलमिव दक्ष्यामि कर्तृणां ते पृथक् पृथक् ५९ आपादशक्पक्षे तु एकादश्यामुपेषितः
चातुर्मास्यव्रतं कुर्याद्यत्किंचिदवनीपते ६० नान्यथा चाब्दकंपापं विनिहति प्रयत्नतः न शैशवं न मोक्षं च शक्करु-

वैर्नैवार्थकम् खंडलेचिंतयेदादौचातुर्मास्यविधौनरः ६२ खंडांगव्यापीमार्तंडोयद्यखंडाभवेतिथिः अशुचिर्वा
शुचिर्वापियदिस्त्रीयदिवापुमान् ६३ व्रतमेकंनरः कृत्वा मुच्यते सर्वपातकैः असंक्रांतं तथा मासं देवपित्र्यचर्मणि
६४ मलरूपमशौचं च वर्जयेच्चतिमाचरः प्रतिवर्षं तु यः कुर्याद्भूतैर्वैरंस्मरत्तु हरिम् ६५ देहांतेति प्रदीतं न विमाने
नार्कते जसा मोदते विष्णुलोकसौयावदाभूतसंप्लवम् ६६ देवतायतने नित्यं मार्जनं जलसेचनम् प्रलेपनं गो
मयेन रंगवल्यादिकं तथा ६७ यः करोति नरः श्रेष्ठचातुर्मास्यमंतदितः समाप्तौ च यथाशक्त्या कृत्वा ब्राह्मणभोज
नम् ६८ सप्तजन्मसु विमंडः सत्यधर्मपरो भवेत् दद्यात्क्षीरेण चाज्येन क्षौंद्रेण सिनया तथा ६९ स्नापयेद्दिधिना
देवं चातुर्मास्ये जनाधिप सयाति विष्णुसारूप्यं सुखमक्षय्यमश्नुते ७० नृपेण भूमिर्दातव्या यथाशक्त्या च कांचन
म् विप्राय देवमुद्दिश्य सफलं च सदक्षिणम् ७१ अक्षय्यां लभते भोगान् स्वर्गं दृष्ट्वा परः लोकं च समवाप्नोति वि
ष्णोरन्नसंशयः ७२ देवाय हेमपद्मं तु दद्यात्तैवेद्यसंयुतम् गंधपुष्पाक्षताद्यैर्वैदेव ब्राह्मणयोरपि ७३ पूजायः कुरु
ते नित्यं चातुर्मास्यं व्रती नरः अक्षय्यं सुखमाप्नोति पुरंदरपुरं व्रजेत् ७४ यस्तु वै चतुरो मासान् तुलस्या हरि मर्चयेत् तुल
सीकांचनीं कृत्वा ब्राह्मणाय निवेदयेत् ७५ कांचनेन विमानेन वैष्णवीं लभते गतिम् देवाय गुग्गुलुं यो वै दीपं चाप्येत
नरः ७६ स भोगी जायते श्रीमान् तथा सौभाग्यवानपि समाप्तौ धूपिकां दद्यात् दीपिकां च महामते ७७ प्रदक्षि
णां तु यः कुर्यान्नमस्कारं विशेषतः अश्वत्थस्याथवा विष्णोः कार्तिक्याम वधिर्भवेत् ७८ पादपादान्तरं च करौ

कृत्वा च संयतौ स्तुतिं वाचिहृदि जानं चतुरंगं प्रदक्षिणाम् ७९ संध्या दीपप्रदो यस्तु प्रांगणोद्दिजदेवयोः समाप्तौ दीप
कां दद्याद्भूतैर्चलं च कांचनम् ८० वायुमालभते यस्तु तेजस्वी स भवेद्दिह वैमानिको भवेद्देवांगधर्वाप्सरसवितः ८१
विष्णुपादोदकं यस्तु पिबेद्भृक्षा समन्वितः विष्णोर्लोकमवाप्नोति न चास्मिन् जायते नरः ८२ शतमष्टोत्तरं यस्तु गायत्री
जपमाचरेत् त्रिकालं वैष्णवे हर्म्यसनपापे न लिप्यते ८३ अक्षसूत्रं पुस्तकं च धत्ते पद्मकमंडलुं चतुर्वक्त्रानुगायत्रीं श्री
त्रियाणां गृहे स्थिता ८४ सर्वलोकमयी देवी गायत्री यात्रयी मयी नित्याशास्त्रसमाख्याता लोकान्या तु प्रबोधयेत्
८५ व्यासस्तु प्यनितस्यारह विष्णुलोकं स गच्छति अत्र चोद्यापने शास्त्रपुस्तकं दानमेव च ८६ सर्वविद्यासंशत कर
णं ललिताक्षरम् पुस्तकं संप्रयत्ना मिप्रीता भवतु भारती ८७ पुराणं शृणुयान् नित्यं धर्मशास्त्रमथापि वा पुण्यवा
चं धनवान् भोगी सत्यशौचपरायणः ८८ जानवान् लोकविरच्यातो बहुशिष्यः सुधार्मिकः कांचनेन युतं पुण्यं पुस्तकं
च निवेदयेत् ८९ नाममंत्रव्रतपरः शंभोर्वाकेशवस्य वा समाप्तौ प्रतिमां दद्यात्तस्य देवस्य कांचनीम् ९० पंचवक्त्रो
वृषारूढः प्रतिवक्त्रं त्रिलोचनः कपालशूलखड्गं चिंद्रमौलिः सदाशिवः ९१ त्रयास्तराणाममृतं विहाय हलाहलं स
ह न मेव यस्मात् तथा स्तराणां त्रिपुरं च दग्धमेकं पुणालोकहितार्थमीश ९२ तद्रूपदानाद्बहुपुण्यवांश्च दौषैर्विमुक्तश्च ग
णालयो हम् तथा कुरुत्वां शरणं प्रपद्ये मम प्रभो देववरप्रसीद ९३ कृतनित्यक्रियो भूत्वा सूर्यायार्थं निवेदयेत् सूर्यमंड
लमध्यस्थं देवं ध्यात्वा जनादनम् ९४ समाप्तौ कांचनं दद्याद्भक्तवत्सलं च गातथा आरोग्यं पूर्णमायुश्च कीर्तिलक्ष्मीं बलं लभेत्

३०
३४

९५ तिलहोमंतुयः कुर्याच्चातुर्मास्येदिनेदिने भक्त्या व्याहृतिभिर्मंत्रैर्गायत्र्यावाव्रतावितः ९६ अष्टोत्तरशनिचाय अष्टा
विंशतिरेववा तिलपात्रं समासौ तु दद्याद्दिप्रायधीमते ९७ वाङ्मनः कथजनि तैः पापैर्मुच्येन संचितैः नरोगैरभिभूयेत ल
भेत्संननिमुत्तमाम् ९८ देवदेवजगन्नाथवाङ्मिताथफलप्रद तिलपात्रं प्रदास्यामितेन पापं व्यपोहतु ९९ अन्नहोमंतु
यः कुर्याच्चातुर्मास्यमनंदितः समासौ घृतकुंभं तु वस्त्रकांचनसंयुतम् १०० आरोग्यं कान्तिमतुलां पुत्रसौभाग्यसंपदः
शत्रुक्षयंचलभते ब्रह्मणा प्रतिभो भवेत् १०१ अश्वत्थसेवायः कुर्यात्सर्वपापैः प्रमुच्यते विष्णुभक्ता भवेत्तथा दत्तेन व-
स्त्रं प्रदापयेत् १०२ सकांचनं ब्राह्मणाय नैव रोगात्स विंदते तुलसीधारयेद्यन्तु विष्णुप्रतिकरं शम्भाम् १०३ विष्णु
लोकमवाप्नोति सर्वपापैः प्रमुच्यते ब्राह्मणान् भोजयेत्तथा दिष्णुमुद्दिश्य पांडुव १०४ यस्तु स्फुटे हृषीकेशे दूर्वाम
मृतसंभवाम् सदा प्रातर्वेदे चूर्ध्वं शिष्टात्पान्चक्रतु द्वये १०५ मंत्रेणानेन राजेंद्र लक्ष्मीनाथस्य तुष्टये त्वं दूर्वमृतजन्मा
सिचंदित्तासि सरासरेः १०६ सौभाग्यं संततिं दत्त्वा सद्यः कार्यं करीष्ये व्रतांते च कुरु श्रेष्ठ दूर्वा स्वर्णविनिर्मिताम्
१०७ साग्रसर्वदलोपेतां सवस्त्रां हि जपुंगवे प्रदद्याद्दिष्णुसाधर्म्येणानेन सुव्रत १०८ यथा शारवापशारवाभि
र्विस्तृतासि महीतले तथा ममापि संतानं देहलमजराजरे १०९ एवं व्रतं यः कुर्वीत चातुर्मास्यमनंदितः न चतुःश्वपयं
तस्य न च रोगभयं भवेत् ११० नाश्रुपं प्रामुया ज्ञानुपापेभ्यः प्रविमुच्यते भक्ता तु सकलान् भोगान् स्वर्गलोके म
हीयते १११ गीतं तु देवदेवस्य केशवस्य शिवस्य वा करोति नित्यमामोति नरो जागरणीफलम् ११२ व्रतांते च व्रती दद्या

३४

त्पटं देवाय सस्वराम् गुरोरवज्ञाय चानध्यायेध्ययनं कृतम् ११३ सरस्वती जगन्नाथ जगज्जाड्यापहारिणी साक्षा
द्वह्यकलत्रं च विष्णुर्द्रादिभिस्तथा ११४ तन्ममाध्ययनोत्पन्नं ज्वाड्यं हरवरानने घटादानेन तुष्टा त्वं ब्रह्मणी लोकपाव
नी ११५ विप्रपादविनिर्मुक्तो यं यः प्रत्यहं पिबेत् चातुर्मास्ये नरो भक्त्या मद्रूपं ब्राह्मणं स्मरन् ११६ मनोवाक्कायजनि तैर्मुक्तो
भवति किं चिद्वैः व्याधिभिर्नाभिभूयेत श्रीरायुस्तस्य वर्धते ११७ समासौ गोयुगं दद्याद्दामेकां वापयस्विनीम् तत्राप्य
शक्तेराजेंद्र दद्याद्दासोयुगं व्रती ११८ ब्राह्मणं वंदते यस्तु सर्वदेवमयं स्मृतम् कृतकृत्यो भवेत्सद्यः सर्वपापैः प्रमुच्यते
११९ अक्षय्यं सरवमामोति पितृ नक्तिपणेनः समासौ भोजयेद्दिप्राणा कर्त्तुं च विंदति १२० संध्याध्यानंतरः कृत्वा समा
सौ घृतकुंभदः वस्त्रकम्पनिलान् घटं ब्राह्मणाय निवेदयेत् २१ सारस्वतं याति तत्तं विद्यावांस्तु भवेदिति संस्पृशेत्कपिलं यो
वेनित्यं भक्तिसमन्वितः २२ तामेवालं कृतां दद्यात्सर्वां भूमिं तथापि वा सार्वभौमो भवेद्वा जादिर्यायश्च प्रतापवान् २३
दानशीलः सदारंभः सर्वकंदकवर्जितः रूपवान् भाग्यसंपन्नो लभते सरवमक्षयम् २४ सर्वसेदिंद्रवत्सर्वं वत्सरानुरो
मसंमितान् नमस्करोति यः सूर्यगणेशं वापि नित्यशः २५ आयरारोग्यमैश्वर्यं लभते कान्तिमुत्तमाम् विघ्नराजप्रसादे
न प्रामुयादीप्सितं फलम् २६ सर्वत्र विजयं चैव नात्र कार्यं विचारणा रविः कार्यः स्वर्णस्य सिंदूरारुणसंनिभः २७
निवेदयेत् ब्राह्मणाय सर्वकामार्थसिद्धये उरसा शिरसा हृदया मनसा वचसा तथा २८ पद्भ्यां कराभ्यां जानुभ्यां प्रणामो
ष्ठांग उच्यते अष्टांग सहितं भूमौ नमस्कारेण योर्चयेत् २९ सयां गतिमवाप्नोति न तां क्रतुशतैरपि यस्तु रोग्यं शिवप्रीतिद

द्यादृषांस्तु द्वये ३० ताम्रपात्रं हृदयात् शक्त्या शिवतुष्टये स्वरूपां लभते पुत्रान् रुद्रभक्तिपरायणान् ३१ समानौ मध्य
पूर्णतुपात्रं राजतमुत्तमम् प्रदद्यात् ताम्रदाने तु ताम्रपात्रं गुडान्वितम् ३२ ताम्रपुष्टिकं सर्वदेवप्रतिकरं शक्रम् सर्व
क्षाकरनित्यमतः शान्तिप्रयत्नम् ३३ यस्तु स्मृते हृषीकेशे स्वर्णदानं स्वशक्तिः वस्त्रयुग्मनिर्लेः सार्धं दत्त्वा पापैः प्रमुच्यते ॥
३४ इह भूत्वा महाभोगान्ते शिवपुरं व्रजेत् स्वर्णरत्नतन्त्रान्नित्यदानं च धान्यकम् ३५ नित्यश्राद्धं देवपूजा सर्व
मेतत्स दक्षिणम् वस्त्रदानं तु यः कुर्यात् चातुर्मास्ये हि जातये ३६ अभ्यर्च्य गंधपुष्पाद्यैः स विष्णुः प्रियतामिनि ॥
शय्या दद्यात्समाते तु वासः काचन पट्टकं ३७ अक्षय्यं स्वरुमामोति धनं च धनदोपमम् योगोपि च दनं दद्यान्नित्यं वर्षा
स्मानवः ३८ श्रीपतिस्तस्य संतुष्टो भक्तिमुक्तिं ददाति च यद्देवांगसंलग्नं कुंकुमादिविलेपनम् ३९ जलकीडास्त्र
गोपीनां द्वारवत्यामृदान्वितम् गोपीचंदनमिस्त्रं मुनीन्द्रैः किल्बिषापहम् ४० तस्याद्यं प्रयत्नेन विष्णुर्दिशति वा
लितम् समात्तावपि न दद्यात्तुलापरिमितं शक्रम् ४१ न दर्पवातदर्पवासवस्त्रं च सदक्षिणम् यस्तु स्मृते हृषीकेशे प्र
त्यहं तु व्रतान्वितः ४२ दद्याद्दक्षिणया सार्धं शंकरामपि वा गडं अमृतस्य कलाप्रोक्ता इक्ष्वाकुरजशंकरा ४३ तस्यादानेन संतु
ष्टो भानुर्दिशति वा लितम् एवं व्रतेन तु संपूर्णं कुर्यादुद्यापनं बुधः ४४ कारयेत् ताम्रपात्राणि प्रत्येकं तु पलायकम् विनशा
क्यमकुर्वीत यद्वा पलचतुष्टयम् ४५ अष्टौ चत्वार्यथैकं वा प्रत्येकं च शंकरम् दक्षिणाफलवस्त्रेण प्रत्येकं वेष्टितानि
च ४६ सहधान्यानि विप्रैः श्रद्धायाः प्रणिपादयेत् ताम्रपात्रं सवस्त्रं च शंकराहेमसंयुतम् ४७ सूर्यप्रीतिकरं य-

स्माद्भाग्यपापनाशनम् पुष्टिदं कीर्तिदं चृणानित्यं संतानकारकम् ४८ सर्वकामप्रदं स्वर्ग्यमाकर्षयन् मुनमम् न
त्यादस्य प्रदानेन कीर्तिरस्तु सदा मम् ४९ एवं व्रतं तु यः कुर्यात् स पुण्यफलं शृणु गंधर्वविद्यासंपन्नः सर्वयोषित्वि
यो भवेत् ५० राजापिलभते राजपुत्रार्थं लभते स्तनान् अर्थार्थाप्राप्तुयादर्थनिकामो मोक्षमाप्नुयात् ५१
यस्तु वै चतुरंगमासान् शाकमूलफलादिकम् नित्यं ददाति विप्रैः शक्त्या यत्संभवे हि जः ५२ व्रतं ते वस्त्रयुग्मं
च शक्त्या दद्यात्स दक्षिणम् स्वरूपं भूत्वा चिरं कालं राजयोगी भवेत्तरः ५३ सर्वदेवप्रियं यस्मात् कृतृत्तिकरं चृणाम्
देवप्रीतिदं कंदमूलपत्रसपुष्पकम् ५४ ददामितेन देवाद्याः सदा कुर्वंतु मंगलम् यस्तु स्मृते हृषीकेशे प्रत्यहं तु क
तु द्वये ५५ दद्यात्कदुत्रयं मर्त्यैर्गृहपरीतमादरात् ब्राह्मणाय सुशीलाय दिने शशीतये न च ५६ दक्षिणास-
हितं विप्रैर्मंत्रेणानेन स व्रतं कदुत्रयमिदं यस्माद्भाग्यं सर्वदेहिनाम् ५७ तस्मादस्य प्रदानेन प्रीतो भवतु भास्करः
एवं कृत्वा व्रतं सम्यक् कुर्यादुद्यापनं बुधः ५८ कृत्वा स्वर्णमयीं शंठिं मरीचीं मगधीमपि सवस्त्रां दक्षिणाकृतां द-
द्याद्दिवा यधीमते ५९ एवं व्रतं यः कुरुते स जीवेत्तरदांशनम् प्राप्तुयादाप्सितानर्थानं नैस्वर्गं व्रजेदिति ६० मुक्ता
फलानि यो नित्यं दद्याद्दिवा य स भूतिः अन्नवान् कीर्तिमान् श्रीमान् जायते वस्त्रधापि ६१ चातुर्मास्यं प्रत्यहं तु क्षीर
कुंभं प्रदापयेत् वेष्टयित्वा स्ववस्त्रेण फलैर्दक्षिणाया सह ६२ स्ववासिनीं शिर्यं मत्वा गंधपुष्पैश्चार्चयेत् तां बूलं फल
मेकं वा दद्यात्पतये पुनः ६३ समानौ योषितं विप्रं सूक्ष्मवस्त्रविभूषणैः मिश्रं पूजयित्वा तु जानीषुषेः सुशोभनैः ६४

पुमांस्तुस्त्रियमामोतिनारीभर्तारमाप्नुयात् पुमांस्तुस्त्रियमामोतिकमलामिवमाधवः ६५ तांबूलदानंयःकुर्याद्वर्ज
येद्वाजितेन्द्रियः रक्तवस्त्रद्वयंदद्यात्करकंचसदक्षिणाम् ६५ महालावण्यमामोतिसर्वरोगविबर्जितः मेधावीर्यपराः
प्राज्ञोरक्तकंठश्चजायते ६७ गंधर्वत्वमवामोतिस्वर्गलोकंचगच्छति तांबूलंश्रीकरंभद्रंब्रह्मविष्णुशिवात्मकम् ६८
अस्यप्रदानाद्ब्रह्माद्याःश्रियंददतुपुष्कलाम् पूर्वब्रह्माहरिःपत्रेचूर्णेसाक्षाच्चहेश्वरः ६९ एतेषांसंप्रदानेनसंतुमेभाग्य
संपदः पूजितंपूगचूर्णेननागवल्लीदलान्वितम् ७० सचूर्णस्वादिरंचैवपत्रीफलसमन्वितम् गलालवंगसंमिश्रंगं
पर्वीप्सरसांप्रियम् ७१ कनकत्वन्निरातंकंत्वंप्रसादात्कुरुष्वमाम् चातुर्मासव्रतांपतःस्वास्तिन्यैद्विजायच ७२ ना
रीवापुरुषोवापिहरिद्रांसंप्रयच्छति लक्ष्मीमुद्दिश्यगौरीवातत्पात्रंदक्षिणान्वितम् ७३ प्रदद्याद्वक्तिसंयुक्तंदेवीमंप्रिय-
तामिति भर्त्रासहस्रस्यंप्रंक्तेनारीनार्यातथापुमान् ७४ सौभाग्यमक्षयंधान्यंधनपुत्रसमुच्चतिम् संप्राप्यरूपलावण्यं
देवीलोकेमहीयते ७५ उमामहेशमुद्दिश्यचातुर्मास्येदिनेदिने संपूज्यविप्रमिथुनंतस्मैविप्रायशक्तिः ७६ दद्या
त्सदक्षिणंहेमउमेशःप्रीयतामिति उमेशःप्रतिमांहेमांदद्यादुद्यापनंबुधः ७७ पंचोपचारैःसंपूज्यधेन्वाचवृषभेणच
भोजयेदपिमिष्टान्नंतस्यपुण्यफलंशृणु ७८ सौभाग्यंपूर्णमायुष्यंसंपत्तिश्चानपायिनी संपत्तिरक्षयार्कीर्तिर्जायते
व्रतंवैभवात् ७९ इहभूत्कारिविलासकामानंतेशिवपुरंव्रजेत् तत्रस्थित्वाचिरंकालमुपभूज्यस्वरंमहत् ८० पुण्यशो
षादिहागत्यजायतेधरणीपतिः फलदानंतुयःकुर्याच्चातुर्मास्यमतंदिनः ८१ समाप्तोकलयौतानि तानिदद्याद्विजा-

तये सर्वान्मनोरथान्प्राप्यसंततिंचानपायिनीम् ८२ फलदानस्यमाहात्म्यान्मोदतेनंदनेष्वने पुण्यदानवतेचापिस्वर्णपुष्पादिदापयेत्
८३ ससौभाग्यंपरंप्राप्यगंधर्वपदमाप्नुयात् वासुदेवंप्रसूतेनुचातुर्मास्यमतंदिनः ८४ नित्यंचामनमुद्दिश्यदध्यन्नंस्वादुषड्
भोजयेदथवादद्यादेकादश्यांभोजयेत् ८५ दानमेवप्रकुर्वीतग्रहणादौतथैवच अशक्तानित्यदानेतुकुर्यात्संचरूप
र्वस्तु ८६ भूनाष्टम्याममायांचपूर्णमायांतथापिच प्रत्यर्कवारमथवाप्रतिभार्गववासरम् ८७ पक्षद्वयेपिद्वादश्यामयशं
दानमिष्यते ॥एवंकृत्वासमाप्तौतुयथाशक्तिमहींददेत् ८८ अशक्तोभूमिदानेतुधेनुंदद्यादलंकृतानाम् तत्राप्यशक्तोवासश्च
सरस्वतीपादुकेतथा लघोपानहस्त्रयुतंदानंसर्वंप्रशस्यते ८९ द्विजानांभोजनंचैवक्षत्रियस्ययथास्वरम् भूम्यादिमुनि
शार्दूलवेश्यस्यवस्तुधांविना ९० ब्राह्मणस्यापिशक्तस्यशूद्रस्यापितथामनम् कुबेरेणपुरात्रीर्णशंकरस्योपदेशनः ९१
जन्तुनागोनमेनापिशक्केणापिकृतंपुरा असह्यमन्नमाप्नोतिपुत्रपौत्रादिसंपदम् ९२ ददांगःपूर्णमायुष्यंलभनेवैरिना
शनम् कस्त्रिणांविष्णुभक्तिंचप्रयानिहरिमंदिरम् ९३ आरोग्यंसौख्यमनुलंपसंपत्तिमेवच अवंभ्याकर्तृकंचेदमनंत
फलदायकम् ९४ नित्यंपयस्विनींदद्यात्सालंकारांशुभावहाम् दत्त्वातुदक्षिणांशक्त्याससर्वज्ञानवान्भवेत् ९५ नप
रप्रेष्यतांयातिब्रह्मलोकंचगच्छति असह्यंस्वरमाप्नोतिपितृभिःसहितोनरः ९६ वार्षिकान्चतुरोमासान्प्राजाप
त्यंचरेन्नरः समाप्तौगोयुगंदद्यात्कृत्वाब्राह्मणभोजनम् ९७ सर्वपापविशुद्धासायातिब्रह्मसनातनम् एकांतरोपवामे
तुसीगण्यष्टोप्रदापयेत् ९८ वस्त्रकांचनयुक्तानिशय्यासहभामिनी अनहुद्वयसंयुक्तंलांगलंकषणक्षमम् ९९-

ब्र० श
२७

सर्वोपस्करसंयुक्तं ददामि प्रीयतां हरिः शाकमूलपूलेर्वापि चातुर्मास्यं नयेन्नरः २०० समाप्तौ गोप्रदानेन सगच्छेद्दिष्णु
मंदिरे पयोवती तथा प्रीतिब्रह्मलोकं सनातनम् १ व्रतांते च तथा दद्याद्दामेकां च पयस्विनीं रंभाफलपलाशेषु-
योमुंक्ते च क्रतुद्वये २ वस्त्रयुग्मं च कास्यं च शक्त्या दद्यात्सर्वा भवेत् कांस्ये ब्रह्मा शिवो लक्ष्मीः कांस्यमेव विभा-
वस्तुः ३ कांस्ये विष्णुमयं यस्मादनः शान्तिं प्रयच्छमे नित्यं पलाशभांजी च तैलाभ्यंगविवर्जितः ४ सनिहंत्यतिपा-
पानितूलशशिमिवानलः ब्रह्मघ्नश्च सूरापश्च बालघानकरश्च यः ५ असत्यवादिनो ये च स्त्रीघाती व्रतघातकः अग-
म्यागामिनश्चैव विधवागामिनस्तथा ६ चांडालीगामिनश्चैव विप्रस्त्रीगामिनस्तथा ते सर्वे पापनिर्मुक्ता व्रतेनानेन के-
शव ७ समाप्तौ कांस्यपात्रं तु चतुःषष्टिपलैर्युतं सवत्सांगां च वेदद्यात्सालं कारं पयस्विनीम् ८ अलंकृताय विदु-
षे सुवस्त्राय सुवेषिणे भूमौ विलिप्य यो भक्तं देवन् नारायणं स्मरन् ९ दद्याद्भूमिं यथा शक्तिः कृष्णं बहुजलान्तिके
आरोग्यपुत्रसंपन्नो राजा भवति धार्मिकः १० शत्रोर्भयं न लभते विष्णुलोकं सगच्छति ॥ अयाचिते त्वनङ्गां हंसहिरण्यं
सचंदनम् ११ षड्भोजनं दद्यात्सयाति परमां गतिम् यस्तु सुते हृषीकेशेन कंचकुरुते व्रतम् १२ ब्राह्मणान् भो-
जयेत् सश्चाच्चिवलोकं महीयते एकभक्तं नरः कृत्यामिता शीघ्रं ददतः १३ यो च ये च तुरो मासान् वा सुदेवं सनाक-
भाक् समाप्तौ भोजयेद्दिशान् शक्त्या दद्याच्च दक्षिणाम् १४ यस्तु सुते हृषीकेशे शिति शायी भवेन्नरः शय्यां सोप-
स्करं दद्याच्चिवलोकं महीयते १५ पादाभ्यंगं नरो यस्तु वर्जयेच्च क्रतुद्वयं पादाभ्यंगं नरः कुर्याद्ब्राह्मणानां च भोजनम्

ए०

२७

१६ दक्षिणां च यथा शक्त्या सगच्छेद्दिष्णुमंदिरम् आषाढादिचतुर्मासान् वर्जयेन्नरः कृतं नम् १७ आरोग्यपुत्रसंपन्नो राजा
भवति धार्मिकः पायसं लवणं चैव मधुसर्पिफलानि च १८ चातुर्मास्ये वर्जयेत्तिगौरीशं करतुष्टये कार्तिक्यां च पुन-
स्तानि ब्राह्मणाय निवेदयेत् १९ सरुद्रलोकमाप्नोति रुद्रघ्ननिषेवणात् यवान्नं भक्षयेद्यस्तु अथवा शालयः शूभाः
२० पुत्रपौत्रादिभिः सार्धं शिवलोकं महीयते तैलाभ्यंगपरित्यागी विष्णुभक्तः सदा व्रता २१ वर्षास्तु विष्णुमय-
स्यैवेष्णवीलभते गतिम् समाप्तौ कांस्यपात्रं च सवर्णेन समन्वितम् २२ तैलेन पूरितं कृत्वा ब्राह्मणाय निवेदयेत् वार्षिका-
न् च तुरो मासान् शाकादिपरिवर्जयेत् २३ विष्णुलोकमवाप्नोति पितृवृत्तिः प्रजायते व्रतांते हरिमुद्दिश्य पात्रं रजत-
मेव हि २४ वस्त्रेण वेष्टयेद्धं पत्रपुष्पैः समर्चयेत् मूलपत्रकरीराय फलकांडादिरूढकः २५ लवणं क्वचंचेति
शतकमष्टविधं स्मृतम् समभ्यर्चयेत् यथा शक्त्या ब्राह्मणान् वेदपारगान् २६ दद्याद्दक्षिणया सार्धं व्रतसंपूर्णहेतवे शि-
वसायुज्यमाप्नोति प्रसादाच्छूलपाणिनः २७ अपूपवर्जनं कृत्वा भोजनव्रतमाचरेत् कार्तिकेस्वर्णगोधूमान् वस्त्रं द-
त्वा श्वमेधकृत् २८ गोधूमाः सर्वजंतूनां बलपुष्टिविवर्धनाः मुख्यश्च हव्यकव्येषु तस्मान्मेददतु श्रियम् २९ आषा-
ढादिचतुर्मासान् व्रतां कंच वर्जयेन्नरः कारवल्लीफलं वापि आलाबुं पडुलं तथा ३० यद्यत्फलं प्रियं वापि वर्जयित्वा तु
तत्फलम् चातुर्मास्ये न तोष्टे रौप्या न्येतानि कारयेत् ३१ मध्ये विदुमयुक्तानि ह्यर्चयित्वा तु शक्तिः दद्याद्दक्षि-
णया सार्धं ब्राह्मणायति भक्तिः ३२ अभीष्टं देवमुद्दिश्य देवो मे प्रीयतामिति सदीर्घमायुरारोग्यं पुत्रपौत्रान्

ब० रा.
२८

रूपताम् ३३ अक्षय्यासंतानि कीर्तितव्यास्वर्गमहीयते फलत्यागी भवेद्यस्तु विष्णुलोके स पूज्यते ३४ समाप्तौ कलपी
तानि तानि दद्याद्दिजातवे आचरणवर्जयेत्कंदधिमाम्द्रपदे तथा ३५ दुग्धमाषवयुजे मासिकार्तिके द्विदलं त्यजेत्
चत्वार्येतानि नित्यानि चतुराश्रमवर्तिनाम् ३६ प्रथमे मासिकर्तव्यं नित्यं शाकं घृतं नरैः द्वितीये मासिकर्तव्यं दधि घृतं मनु
त्तमम् ३७ पयो घृतं तृतीये तु चतुर्थे द्विदलं तथा कूष्मांडराजमाषांश्च मूलकं गुंजरं तथा ३८ करमर्दं चेद्ददं चानुर्मा
स्येत्यजेन्नरः मसूरं बहुबीजं च वृताकं चैव वर्जयेत् ३९ नित्याप्येतानि विमं द्वयं सान्याहुर्मनीषिणः विशोपाद्वरं धा
त्रीमलावुचिं चिणीं त्यजेत् ४० जीर्णधात्रीफलं पाह्यं जीर्णधात्र्या च चिं चिणीं वार्षिकान् चतुरो मासान् प्रसूने च ज
नार्त्तने ४१ मंचरवद्वादि शयनं वर्जयेद्भक्तिमान्नरः अनर्त्तं वर्जयेद्धार्योक्तौ गच्छन् दुष्यति ४२ मधुवेलीं च शिशुं
च चातुर्मास्येत्यजेन्नरः वृताकं च कलिंगं च बिल्वीदुंबरभिः सदाः ४३ उदरे यस्य जीर्यते तस्य दूरतरो हरिः उपवा
सस्तथानक्तमेकभक्तमयाचितं ४४ अशक्तस्तु यथा कुर्यात्सायं प्रातररवदितं स्नानपूजादिसंयुक्तः स नरो हरिः लो
कभाक् ४५ गीतवाद्यकरो विष्णोर्गोधर्वलोकमाप्नुयात् मधुमुक्च भवेद्वाजा पुरुषो गुडवर्जनान् ४६ लभेच्च संत
निदीर्घो पुत्रपौत्रादिवर्धिनीम् तैलस्य वर्जनाद्वा जन्मदशीगः प्रजायते ४७ कौसंभं तैलसं त्यागाच्छत्रुनाशमवाप्नु
यात् मधुकतैलत्यागाच्च सौभाग्यफलं लभेत् ४८ पुण्यादिभोगत्यागेन स्वर्गो विद्याधरो भवेत् योगभ्यासी भवेद्य
स्तु स ब्रह्मपदवीमियात् ४९ कटुतिक्तं च मधुरं कषायलवणान्नरसान् वर्जयेत्सर्वैरूप्यं दौर्गंध्यं नाप्नुयात्सदा ५० तां

चूलवर्जनाद्दोगीसद्यो मुक्तामयो भवेत् पादाभ्यंगपरित्यागाच्छिरोभ्यंगस्य पार्थिव ५१ दीप्तिमान् दीप्तकरणो यस्य द्रव्यप
तिर्भवेत् दधिदुग्धपरित्यागी गोलोकं लभतेनरः ५२ इहलोकमवाप्नोति स्थातीपाकविचर्जनान् एकांतरोपवासेन ब्रह्म
लोके महीयते ५३ चतुरो वार्षिकान्मासान् नखरोमाणि धारयेत् कल्पस्थायी भवेद्वा जन्मसंशयः ५४ नमोनारा
यणायेति जपित्वानंनकं फलम् विष्णुपादांबुजः स्पर्शात्कृतकृत्यो भवेन्नरः ५५ लक्षप्रदक्षिणां यस्तु करोति हरिः स व्य
यम् हंसयुक्तविमानेन स याति वैष्णवीं पुरीम् ५६ त्रिगत्रभोजनत्यागाच्चोदते दिवि देववत् परान्नवर्जनाद्वा जन्मदे
वो वैमानुषो भवेत् ५७ प्राजापत्यं च रेद्यो वै चातुर्मास्यघृतं नरः मुच्यते पातकैः सर्वैश्चि विधेर्नात्र संशयः ॥ ५८ तप्त
कृत्वा तिकृत्वा भ्यां यः क्षिपेत्तु यनं हरेः स याति परमं स्थानं पुनरावृत्तिवर्जितम् ५९ चांद्रायणेन यो राजन् क्षिपेन्मासच
तुष्टयम् दिव्यदेहो भवेत्सोऽथ शिवलोकं च गच्छति ६० चातुर्मास्येन रोयो वैत्यजेदन्नादिभक्षणम् स गच्छेद्भरिसायु
ज्यं न भूयस्तु प्रजायते ६१ भिक्षाभोजीनरो यो हि स भवेद्देवपारगः पयोघृतेन यो राजन् क्षिपेन्मासचतुष्टयम् ६२ न
स्यवंशसमुच्छेदः कदाचिन्नोपपद्यते पंचगव्याशनः पार्थचांद्रायणफलं लभेत् ६३ दिनत्रयं जलत्यागान्नरोगैरभि
भूयते एवमादिब्रतैः पार्थतुष्टिमायातिकेशवः ६४ दुग्धाब्धिर्वीचिशयने भगवाननं नो यस्मिन्दिने स्वपिति चाथ दि
बुध्यते च तस्मिन्ननं न्यमनसामुपवासभाजां पुंसां ददाति च गतिं गरुडासनोऽसौ ॥ २६५ इति श्रीभविष्योत्तरपु
राणे विष्णोः शयन्येकादशी चातुर्मास्यमाहात्म्यं संपूर्णम् अथ आचरणकृष्णैकादशीकथा युधिष्ठिरस्य

ब्र.स.
२९

च आषाढशुक्लपक्षे तु यद्देवशयनव्रतम् तच्च याश्रुतपूर्वहिपुराणे बहुविस्तरम् १ आवणे कृष्णपक्षे तु किन्ना
मैकादशी भवेत् एतत्कथय गोविन्द वासुदेवनमोस्तुते २ श्रीकृष्ण उवाच शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि व्रतं पाप
प्रणाशनम् ३ नारदाय पुरा राजन् पृच्छते च पितामहः परं यदुक्तवान् तात तदहं ते वदामि च ४ नारद उवा
च भगवन् श्रोतुमिच्छामि त्वत्तोहं कमलासन आवणस्यासिते पक्षे किन्नामैकादशी भवेत् को देवः को
विधिस्तस्याः किं पुण्यं कथय प्रभो ५ ब्रह्मा उवाच शृणु नारद ते वच्मि लोकानां हितकाम्यया आवणे का
दशी कृष्णा कामिकेति च नामतः ६ तस्याः श्रवणमात्रेण वा जपेयफलं लभेत् तस्यायः पूजयेद्देवं शंखचक्र-
गदाधरम् ७ श्रीधरारव्यं हरिं विष्णुं माधवं मधुसूदनम् यजते ध्यायते यो वै तस्य पुण्यफलं शृणु ८ नगंगा
यां नकाश्या वै नैमिषे न च पुष्करे नत्कलंसमवाप्नोति यत्कलं विष्णुपूजनात् ९ केदारे च कुरुक्षेत्रे राहुग्रस्ते दिवा
करे न नत्कलमवाप्नोति यत्कलं कृष्णपूजनात् १० समुद्रगवने पेतां यो ददाति वस्त्रं धराम् गोक्षवर्गं गुप्ते सिं
हे व्यतीपाते च गंडके ११ न नत्कलमवाप्नोति यत्कलं कृष्णपूजनात् कामिका व्रतं कारि च ह्यभौ फलसमौ-
स्मृतौ १२ प्रसूयमानां यो धेनुं दद्यात्सोपस्करान्नरः नत्कलंसमवाप्नोति कामिका व्रतं कारकः आवणे श्रीध
रं देवं पूजयेद्यो नरोत्तमः १३ तेनैव पूजिता देवा गंधर्वो रगपन्नगाः तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कामिका दिवसे हरिः =
१४ पूजनीयो यथा शक्त्या मनुष्यैः पापभीरुभिः संसारार्णवमग्न्या ये पापपंकसमाकुलाः १५ तेषां सुद्धरणा

सं०

२९

र्थाय कामिका व्रतमुत्तमम् नातः परतरा काचित्पवित्रा पापहारिणी १६ एवं नारद जानाहि स्वयमाह पुरा हरिः अद्या
त्सविद्यानिरतैर्यत्फलं प्राप्यते नरैः १७ ततो बहुतरं विद्धि कामिका व्रतसेवनान् रात्रौ जागरणं कुर्यात्कामिका व्रतं क
नरैः १८ न पश्यति यमं रौद्रं नैव पश्यति दुर्गतिम् न पश्यति कुयोनिं च कामिका व्रतसेवनान् १९ कामिकाया व्रतेनै
व कैवल्यं योगिनो गताः सर्वैः सर्वप्रयत्नेन कर्तव्या नियतात्मभिः २० तुलसीप्रभवेः पंचैर्योनिरः पूजयेद्हरिम् नवै-
सलिप्यते पापैः पद्मपत्रमिवाभसा २१ सुवर्णभारमेकं तुरजतंच चतुर्गुणम् तत्फलंसमवाप्नोति तुलसीदलपूज-
नात् २२ रत्नमौक्तिकवैदूर्यप्रवालादिभिरर्चितः न तुष्यति तथा विष्णुस्तुलसीपूजनाद्यथा २३ तुलसीमंजरीभिस्तु पू-
जितो येन केशवः आजन्म कृतपापस्य तेन संमार्जितालिपिः २४ यादृष्टानि खिलाय संघशमनीं स्पृष्ट्वा वपुः पावनी रोगाणां
मभिवंदितानि रसनीमिक्तानि कञ्चासिनी प्रत्यासन्ति विद्यायिनी भगवतः कृष्णस्य संरोपितान्यस्तातच्चरणे विमुक्तिफल
दातस्यै तुलस्यै नमः २५ दीपं ददाति यो मर्त्यो दिवारात्रौ हरेर्दिने तस्य पुण्यस्य संख्या न चित्रगुप्तोपिवेति न २६ कृष्णा
ये दीपको यस्य ज्वले देकादशी दिने पितरस्तस्य तृप्यन्ति अमृतेन दिवि स्थिताः २७ घृतेन दीपं प्रज्वाल्य तिलतेलेन वा पुनः
प्रयाति सूर्यलोके सौ दीपको दिशतैर्दृत्तः २८ अयं तवाग्रे कथितः कामिका महिमा मया अतो नरैः प्रकृतं व्यासर्वपात
कहारिणी २९ ब्रह्महत्यापहरणी भूणहत्या विनाशिनी त्रिदिवस्थानदात्री च महापुण्यफलप्रदा ३० श्रुत्वा माहा-
त्यमेतस्यानरः श्रद्धासमन्वितः विष्णुलोकमवाप्नोति सर्वपापैः प्रमुच्यते ३१ इति श्रीब्रह्मवैवर्तपुरा

ब्र० रा०
३०

नेश्रावणकृष्णेकादशीकामिकानाममाहास्यसंपूर्णम् अथश्रावणशुक्लेकादशीकथा युधिष्ठिरउवाच
श्रावणस्यसितेपक्षेकिन्नामैकादशीभवेत् कथयस्वप्रसादेनममप्रेमधुसूदन १ कृष्णउवाच २
पुष्पावहितोराजन्कथांपापहरांपराम् यस्याःश्रावणमात्रेणवाजपेयफलंलभेत् ३ द्वापारस्ययुगस्यादौपुरामाहि
षतीपुरे राजामहिजितारव्यानोराज्यपालयतिस्वयम् ४ पुत्रहीनस्यतस्यैवततद्राज्यंस्वरवप्रदम् अपुत्रस्यसुखं
नास्तिइहलोकेपरत्रच ५ यततोस्यसुतप्राप्तौकालोबहुतरोगतः नप्राप्तश्चसुतोराज्ञासर्वसौख्यप्रदोनुणाम् ५
दृष्ट्वात्मानंप्रवयसंराजाचिंतापरोभवत् सदोगतःप्रजामप्येदंवचनमब्रवीत् ६ इहजन्मनिभोलोकानमयापा
तकंकृतम् ७ अन्यायोपार्जितंविंशतिंक्षिप्तंकोशमयानहि ब्रह्मस्वदेवद्विविणंगृहीतंमयाकचित् ८ न्यासापहा
रोनकृतः परस्यबहुपापदःसुतवत्प्राप्तितालोकाधर्मेणविजितामही ९ दुष्टेषुप्राप्तितोदंडोबंधुपुत्रोपमेधपि शिष्टा
संपूजितालोकाद्वेष्याश्चापिमहाजनाः १० इत्येवंप्रजतोमर्गेधर्मयुक्तेर्द्विजोनमाः कस्मान्नमगृहेपुत्रोनजात
स्तद्दिचार्यताम् इतिवाक्यंद्विजाःश्रुत्वासप्रजाःसपुरोहिताः ११ मंत्राधित्यानुपहितंजग्मुस्तेगहनंचनम् इतस्त
तःश्रुपश्यंतश्चाश्रमानृषिसंवितान् १२ नृपतेर्हितमिच्छंतोददृशुर्मुनिसत्तमस्तप्यमानेतपोधोरंचिदानंदनिराम
यं निराहारंजितात्मानंजितक्रोधंसनातनम् १३ लोमशंधर्मतत्त्वज्ञंसर्वशास्त्रविशारदम् दीर्घायुषंमहात्मानम्
नेकं ब्रह्मसंमितम् १४ कल्येगतेयस्यएकमेकंलामविशीर्यते अतोलोमशनामानंत्रिकालज्ञंमहामुनिम् १५

ए०

३०

नंदस्वाहर्षिताःसर्वेआजग्मुस्तस्यसंनिधौ यथान्यायंयथार्हतेनमश्चकुर्यथोदितम् १६ विनयाचनताःसर्वेऋचुश्चैव
परस्परम् अस्मद्भाग्यवशादेवप्राप्तोयंमुनिसत्तमः १७ तांस्तथाप्रणतान्दृष्ट्वाह्लावाचमुनिसत्तमः लोमशउ
वाच किमर्थमिहसंप्राप्ताः कथयध्वंस्वकारणम् १८ महर्शनाल्हादगिरःस्तुवंतइवमांकिमु असंशयःक
रिष्यामिभवतायद्वितंभवेत् १९ परोपकृतयेजन्ममादृशानांनसंशयः जनाऊचुः श्रूयतामभिधास्या
मोवयमागमकारणम् २० संशयच्छेदनार्थोयतवसंनिधिमागताः पद्मयोनेःपरतरस्त्वत्तःश्रेष्ठोनविद्यते २१ अतःका
र्यवशात्प्राप्ताःसमीपंभवतोवयम् महीजिन्नामराजासौपुत्रहीनोस्तिसांप्रतं २२ वयंतस्यप्रजाब्रह्मन्पुत्रवत्तेनपा
लिताः तंपुत्ररहितंदृष्ट्वातस्यदुःखेनदुःखिताः २३ तपःकर्तुमिहायातामतिंकुलातुनैर्द्विजैर्नृपः २४
शादृष्टस्त्वमस्माभिर्हिजोत्तम २५ महतांदर्शनेनैककार्यसिद्धिर्भवेन्नुणाम् उपदेशंवदमुनेराज्ञःपुत्रोयथाभवे
त् २५ इतितेषांवचःश्रुत्वामुहूर्तंध्यानमास्थितः प्रत्युवाचमुनिर्ज्ञात्वातस्यजन्मपुरातनम् २६ लो
मशउवाच पूर्वजन्मनिवैश्योयंधनहीनोनृशंसकृत् वाणिज्यकर्मनिरतोयामाद्भामांतरंभवन् २७ ज्येष्ठमा
सिसितेपक्षेदशमीदिवसेतथा मध्याह्नेऽहमणौप्राप्तेग्रामसीम्निजलाशयम् २८ कूपिकांसजलांदृष्ट्वाजलपानेमनो
दयो सद्यःसूतासवत्साचयेनुस्तत्रसमागता २९ तृषातुरानिदाघार्तानस्यामापःपपौतुसा पिबंतींचारयित्वातामसौ
तोयंस्वयंपपौ ३० कर्मणस्तस्यपाकेनसपुत्ररहितोनृपः पूर्वजन्मकृतात्पुण्यात्प्राप्तंराज्यमकंदकम् ३१ जनाऊचुः

६

पुण्यात्पापं क्षयं याति पुराणे श्रूयते मुने पुण्योपदेशं कथययेन पापक्षयो भवेत् ३२ यथा भवत्यसादेन पुत्रोऽस्य भाविता
 तथा लोमश उवाच आयणेऽक्षरं कूपक्षेतुपुत्रदानां भविष्यता एकादशीतिथिश्चास्ति कुरुध्वं तद्वृत्तं
 जनाः ३३ यथाविधियथान्यायं यथोक्तं जागरान्वितम् तस्याः पुण्यं सविमलं ददं तु नृपतेर्जनाः ३४ एवं कृते
 मुनियतराज्ञः पुत्रो भविष्यति श्रुत्वा तं लोमश उवाच तं प्रणम्य द्विजोत्तमम् ३५ प्रजग्मुः स्वगृहाः सर्वे हर्षोत्कृष्टवि
 लोचनाः श्रावणं तु समासाद्य श्रुत्वा लोमश भाषितम् ३६ राज्ञा सहस्रतंचक्रुः सर्वे श्रद्धासमिन्विताः द्वादशीदि
 वसे पुण्यं ददं तु नृपतेर्जनाः ३७ दत्ते पुण्ये यथा राज्ञी गन्धर्वाधनं शोभनम् प्राप्ते प्रसवकाले सा स पुत्रं पुत्रमूर्जितम्
 ३८ एवमेवां नृपश्च पुत्रदानां भविष्यता कर्तव्यास्तस्मिन् छद्मिह लोके परत्र च ३९ श्रुत्वा माहात्म्यं तस्याः
 सर्वपापैः प्रमुच्यते इह पुत्रसूरवं प्राप्य परत्र स्वर्गंतिर्भवेत् ४० इति श्री भविष्योत्तरपुराणे श्रावणशुक्लैका
 दशीपुत्रदानां माहात्म्यं संपूर्णम् अथ भाद्रपदकृष्णोकादशीकथा युधिष्ठिर उवाच भा
 द्रस्य कृष्णपक्षे तु किन्नामैकादशी भवेत् एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं कथं यस्य जनार्दन १ श्रीकृष्ण उवाच श
 णुष्वेकमनाराजं कथयिष्यामि विस्तरात् अजेति नाम तः प्रोक्ता सर्वपापप्रणाशिनी २ पूजयित्वा हृषीकेशं व्रतं त
 स्याः करोति यः पापानि तस्य नश्यन्ति व्रतस्य श्रवणादपि ३ नातः परतराजं नृलोकद्वयहितावहा सत्यमुक्तं
 मया ह्येतन्मासस्य भाषितं मम ४ हरिश्चंद्र इति ख्यातो बभूव नृपतिः पुरा चक्रवर्ती सत्यसंधो समस्ताया भुवः पतिः

५ कस्यापि कर्मणो योगाद्वा ज्यभक्षो बभूव सः विक्रीलावनितां पुत्रं सचकारात्प्रविक्रयम् ६ पुत्रस्य च दासत्वं
 नो राजासपुण्यकृत् सत्यमालंब्य राजेन्द्रमृतचैलापहारकः ७ सोमवन् नृपतिश्चेद्योनसत्याच्चलितस्तथा एवंगतस्य
 नृपतेर्बहवो वत्सरागताः ८ ततश्चिंतापरो राजा बभूव तस्यं तदुरिव तः किं करोमि कृगच्छामि निष्कृतिर्मे कथं भवेत्
 ९ इति चिंतयतस्तस्य मग्नस्य वृजिनार्णवे आजगाम मुनिः कश्चित् ज्ञात्वा राजानमातुरम् १० परोपकरणार्थं यनि
 र्मितो ब्रह्मणा द्विजः सतं दृष्ट्वा द्विजवरं ननाम नृपसत्तमः ११ कृतांजलिपुटो भूत्वा गौतमस्याग्रतः स्थितः कथयामा
 स वृत्तांतमात्मनो दुःखसंयुतम् १२ श्रुत्वा नृपतिर्वाक्यानि गौतमो विस्मयान्वितः उपदेशं नृपतये व्रतस्यास्य मुनि
 र्ददौ १३ मासि पाद्रपदे राजं नृकृष्णपक्षे तु शोभने एकादशी समायाता अजानाभ्यतिपुण्यदा १४ तस्याः कुरुव्र
 तं राजं नृपापनाशो भविष्यति तव भाग्यवशाद्देवाः सप्तमे हि समागता १५ उपवासपरो भूत्वा रात्रौ जागरणं कुरु
 एवं तस्या व्रते चोर्णं सर्वपापक्षयो भवेत् १६ तव पुण्यप्रभावेन चागतो हं नृपोत्तम इत्येवं कथयित्वा तु मुनिरंतर
 धीयत १७ मुनिवाक्यं नृपः श्रुत्वा चकार व्रतमुत्तमम् कृते तस्मिन् व्रते राज्ञः पापस्यांतो भवत्सणात् १८ श्रूयतां
 राजशार्दूलप्रभावोऽस्य व्रतस्य च यः दुरवं बहुभिर्वर्षैर्भोक्तव्यं तत् क्षयो भवेत् १९ निस्तीर्णो दुःखो राजा सीदत स्या
 स्य प्रभावतः पत्न्या सह समायोगं पुत्रजीवनमापसः देवदुंदुभयो नेदुः पुण्यवर्षमभूद्विचः २० एकादश्याः प्रभावेन
 प्राप्तं राज्यमकंदकम् स्वर्गं लेभे हरिश्चंद्रः स पुरः सपरिच्छदः २१ इति धर्मव्रतं राजं नृपं कुर्वन्ति द्विजोत्तमाः सर्वपाप

ब०
३२

विनिर्मुक्तास्त्रिदिव्यांतिनेधुवम् २२ पठनाच्छ्रवणाद्राजन् अश्वमेधफलं लभेत् २३ इति श्री ब्रह्मवेचर्तु
राणे भाद्रपद कृष्ण अजानामैकादशी माहात्म्यं संपूर्णम् अथ भाद्रपद शुक्लैकादशी कथा प्रारभ्यते
युधिष्ठिर उवाच
उनमस्यसितपक्षेतुकिन्नामैकादशी भवेत् कोदेवः कोविधिस्तस्याः किं पु
ण्यं च वदस्व नः १ श्री कृष्ण उवाच कथायामिमाहा पुण्या स्वर्गमोक्षप्रदायिनीम् वामनैका-
दशी राजन् सर्वपापहरां पराम् २ इमामेव जयं त्यारव्यां प्राहरेकादशीं नृप यस्याः श्रवणमात्रेण सर्वपापक्ष-
यो भवेत् ३ वाजपेयफलं प्राक्तनातः परतरं नृणाम् पापिनां पापनाशाय जयंती व्रतमुत्तमम् ४ नातः पर-
तरा राजन् नैव मोक्षप्रदायिनी एतस्मात्कारणाद्राजन् कृतव्यागतिमिच्छता ५ वैष्णवैर्मम भक्तैस्तु मनुजैर्मत्स-
रायणैः न भस्ये वामनो येस्तु पूजितस्तेर्जगन्नयम् ६ पूजितं नात्र संदेहस्तेयांति हरिसन्निधिम् वामनः पूजि-
तो येन कमलैः कमलेक्षणः ७ न भस्यसितपक्षेतु जयं त्येकादशी दिने तेनाचितं जगत्सर्वं यो देवाः सनातनाः
८ एतस्मात्कारणाद्राजन् कर्तव्यो हरिवासरः अस्मिन्कृतेन कर्तव्यं किंचिदस्ति जगत्रये ९ अस्यां प्रसू-
तो भगवान्नेत्यंगपरिवर्तनम् तस्मादेतां जनाः सर्वे वदन्ति परिवर्तिनीम् १० युधिष्ठिर उवाच सं-
शयोस्ति महान् मह्यं श्रूयतां च जनार्दन कथं सप्तोसि देवेश कथं यास्यंगवर्तनम् ११ किमर्थं देवदेवेश बलि-
र्बद्धस्त्वया सूरः संतुष्टाः पृथिवी देवाः किमकुर्वन् जनार्दन १२ कोविधिः किं व्रतं चैव चातुर्मास्यमुपासनाम्

ए०

३२

स्वयिस्तु जगन्नाथ किं कुर्वन्ति जनाः प्रभो १३ एतद्विस्तरतो ब्रूहि संशयं हर मे प्रभो श्री कृष्ण उवाच
श्रूयतां राजशार्दूल कथां पापहरां पराम् १४ बलिर्वैदानवः पूर्वमासीच्चेतायुगे नृप अपूजयंश्च मां नित्यं म-
दुक्तो मत्सरायणः १५ जपेस्तु विविधैः सूक्तैर्यजने मां स नित्यशः द्विजानां पूजको नित्यं यज्ञकर्मकृता शयः १६ प-
रत्विद्रुह तद्देवी देवलोकमजीजयत् महत्तमिह लोकं वैजितं तेन महात्मना १७ विलोक्य च ततः सर्वदेवाः संहत्य
मंत्रयन् सर्वैर्मिलित्वा गंतव्यं देवं विज्ञापितुं प्रभुम् १८ ततश्च देवर्षिभिः साकमिंद्रो गतः प्रभुम् शिरसा ह्यवती-
गत्वा स्तुत इंद्रेण सूक्तिभिः १९ गुरुणा देवतैः सार्धं बहुधा पूजितो ह्यहम् ततो वामनरूपेण ह्यवतीर्णश्च पंचमे २०
अत्युग्ररूपेण तदा सर्वब्रह्मांडरूपिणा बालकेन जितः सौर्वै सत्यमालंब्य तस्थिवान् युधिष्ठिर उवाच
२१ खया वामनरूपेण सोऽसुरश्च जितः कथम् एतत्कथय देवेश मह्यं भक्त्या यविस्तरात् २२ श्री
कृष्ण उवाच मया लीकेन सबलिः प्रार्थितो बहुरूपिणा पदत्रयमितां भूमिं देहि मे भुवनत्रयम् २३
दत्तं भवति तेराजन् नात्र कार्यो विचारणा इत्युक्तश्च मया राजा दत्तवांस्त्रिपदां भुवम् २४ संकल्पमात्राद्बद्धं दे-
हस्यै विक्रमः परम् भूलोके तु कृतो पादौ भुवलोके तु जातुनी २५ स्वलोके तु कटिन्यस्य महलोके तथोदरम् ज-
नलोके तु हृदयं तपो लोके च कठकम् २६ सत्यलोके मुरवस्थाप्य उत्तमांगं तथोर्ध्वतः चंद्रसूर्यग्रहाश्चैव भगवो
योगसंयुतः २७ सेंद्राश्चैव तदा देवानागाः शेषादयः परे स्तुवंतो वेदसंभूतैः सूक्तैश्च विविधैस्तुभाम् २८ करे गृही-

त्वातु बलिमधुपयचनंतदा एकेन पूरिता पृथ्वी द्वितीयेन त्रिविष्टपम् २९ तृतीयस्य तु पादस्य स्थानं देहिममानय ए
व मुक्ते मया सोऽपि मस्तके दत्तवान्बलिः ३० ततो वैमस्तके ह्येकं पदं न्यस्तं मया तदा क्षिप्रं रसान्ते राजन् दानवो मम
पूजकः ३१ विनयावनतं दत्त्वा प्रसन्नोऽस्मि जनार्दनः बले वसामि सततं सन्निधौ नवमानद ३२ इत्येवंचं महाभा
गं बलिं वैशेचनं तदा नभस्य शरूपक्षे तु परिवर्तितनिवासरे ३३ ममैकान्तमूर्तिश्च बलिमाश्रित्य तिष्ठति द्वितीया
शेषेष्टे वैसीराब्धौ सागरोत्तमे ३४ सप्यने च हृषीकेशो यावच्छायानि कार्त्तिकी तावद्भवति न्युण्यं सर्वपुण्योत्त
मोत्तमम् ३५ एतस्मात्कारणाद्वा जन् कर्तव्या च प्रयत्नतः एकादशी महापुण्या पवित्रा पापहारिणी ३६ अस्यां प्र
क्षुप्तो भगवानेत्थं गपरिवर्तनम् एतस्यां पूजयेद्देवं त्रैलोक्यस्य पितामहम् ३७ दधिदानं प्रकर्तव्यं रोष्यतं डलसंयुतम् ॥
रात्रौ जागरणं कृत्वा मुक्तो भवति मानवः ३८ एवं यः कुरुते राजन्नेकादश्यां व्रतं शतम् सर्वपापहरं चैव भुक्तिमुक्ति
प्रदायकम् ३९ स देवलोकं संप्राप्य भ्राजते चंद्रमायया शृणुयाच्चैव यो मर्त्यः कथां पापहरां पराम् ४० अश्वमेधम्
हस्तस्य फलं प्राप्नोति मानवः ४१ इति श्री स्कंद पुराणे भाद्रपदशतकं परिवर्तनीनामैकादशी माहात्म्यं संपूर्ण
म् अथ आश्विनकृष्णेकादशी कथा युधिष्ठिर उवाच कथयस्व प्रसादेन ममाग्रे मधुसू
दन आश्विने कृष्णपक्षे तु किं नामैकादशी भवेत् १ श्री कृष्ण उवाच आश्विनस्यासिते पक्षे इ
दिरा नामनामतः तस्या व्रतप्रभावेन महापापं प्रणश्यति २ अथो योनिगतानां च पितृणां गतिदायिनी शृणु

धावहितो राजन् कथां पापहरां पराम् ३ यस्याः श्रवणमात्रेण वा जपेयं फलं लभेत् पुरा कृतयुगे राजा बभूव रिपुसूदनः
४ इंद्रसेन इतिख्यातः पुरीं माहिष्मतीं प्रति सरज्यं पालयामास धर्मेण यशसान्वितः ५ पुत्रपौत्रसमायुक्तो धनधा
न्यसमन्वितः माहिषात्यधिपो राजा विष्णुभक्तिपरायणः ६ जपन् गोविंदनामानि मुक्तिदानिनराधिपः कालं न
यति विधिवदध्यात्मस्य विचिंतकः ७ एकस्मिन् दिवसे राज्ञि सूरवासिने स दोगते अवतीर्य गमद्दीमानं वरान् नारदो
मुनिः ८ तमागतमभिप्रेक्ष्य प्रत्युत्थाय कृतांजलिः पूजयित्वा र्यविधिना चासने स न्यवेशयत् ९ सूरवोपविष्टः समुनिः
प्रत्युवाच नृपोत्तमम् कुशलं न वराजेंद्र सप्तस्वर्गेषु वर्तते १० धर्मे मतिर्वर्तते तेने विष्णुभक्तिरतस्तथा इति वाक्यं तु
देवर्षेः श्रुत्वा राजा तमब्रवीत् ११ राजोवाच त्वत्प्रसादमुनिश्चैव सर्वत्र कुशलं मम अद्य कृतक्रियाः स
र्वाः सफलास्तव दर्शनान् १२ प्रसादं कुरु विप्रर्षे ब्रूह्या गमनकारणम् इति राजोवाचः श्रुत्वा देवर्षिर्वाक्यमब्रवीत्
१३ नारद उवाच श्रूयतां राजा शादूलमहचो विस्मयप्रदम् ब्रह्मलोकाद हंप्राप्तो यमलोकं नृपोत्तम ॥
१४ ॥ शमनेनार्चितो भक्त्या उपविष्टो वरासने धर्मशीलः सत्यवांस्तु भ्रातृरिंसमुपासते १५ बहुपुण्यप्रकर्ता च व्रत
वैकल्यदोषतः सभायां श्राद्धदेवस्य मया दृष्टः पिता तव १६ कथितस्तेन संदेशस्तन्निबोध जनेश्वर ॥ इंद्रसेन इति
ख्यातो राजा माहिष्मतीप्रभः १७ तस्याग्रे कथय ब्रह्मन् स्थितं मां यमसन्निधौ केनापि चान्तरायेण पूर्वजन्मोद्भवेन
वै १८ स्वर्गप्रेषयमां पुत्र इंदिरा व्रतदानतः इत्कृत्कोहं समायातः समीपं तव पार्थिव १९ पितुः स्वर्गतये राजन्निंदिरा

व्रतमाचर तेन व्रतप्रभावेन स्वर्गयास्यति ते पिता २० राजोवाच कथयस्व प्रसादेन भगवन्निंदिराव्रतम् वि
धिना केन कर्तव्यं कस्मिन् यक्षेति थौ तथा २१ नारद उवाच शृणुराज न हितं वच्मि व्रतस्यास्य विधिं श्रुत्वा
आश्विनस्यासिते पक्षे दशमी दिवसे शुभे २२ प्रातः स्नानं प्रकुर्वीत श्राद्धायुक्तेन चेतसा ततो मध्याह्नसमये स्नानं कृ-
त्वा बहिर्जले २३ पितृणां प्रीतये श्राद्धं कुर्याच्छ्राद्धसमन्वितः एकभुक्तिं ततः कृत्यारात्रौ भूमौ शयीत च २४ प्रभाते-
विमले जाते प्राप्ते चैकादशी दिने मुरवप्रक्षालनं कुर्यात्तदन्तधावनपूर्वकम् २५ उपवासस्य नियमं गृहीयाद्भक्तिभाव-
तः अद्य स्थित्वा निराहारः सर्वभोगविवर्जितः २६ श्वोभोक्ष्ये पुंडरीकाक्षशरणं मे भवाच्युत इत्येवं नियमं कृत्वा
मध्याह्नसमये तथा २७ शालग्रामशिलायेतु श्राद्धं कृत्वा यथाविधि भोजयित्वा द्विजान् श्रद्धान् दक्षिणाभिः
स्रूपूजितान् २८ पितृशेषसमाधाय गवेदद्याद्विचक्षणः पूजयित्वा हवीकेशंधूपगंधादिभिस्तथा २९ रात्रौ जाग-
रणं कुर्यात्केशवस्य समीपतः ततः प्रभातसमये संप्राप्ते द्वादशी दिने ३० अर्चयित्वा हरिं भक्त्या भोजयित्वा द्विजान्
थ बंधुदोहित्रपुत्रार्थैः स्वयं भुंजीत वाग्यतः ३१ अनेन विधिना राजन् कुरु व्रतमनंदितः विष्णुलोकं प्रयास्यति पित-
रस्तव भूपते ३२ इत्युक्त्वा नृपतिराजन्मुनिरंतरधीयत यथोक्तविधिना राजा चकार व्रतमुत्तमम् ३३ अंतःपुरेण स-
हितः पुत्रभृत्यसमन्वितः कृते व्रते तु कौन्तेय पुण्यवृष्टिरभूद्विवः ३४ तस्मिन् तागरुडा रूढो जगाम हरिं मंदिरं इंदुसे-
नोपिराजर्षिः कृत्याराज्यमकंदकम् ३५ राज्ये निवेश्य तनयं जगाम त्रिदिवं स्वयम् इंदिराव्रतमाहात्म्यं तवाग्रे कथि-

तं मया ३६ पठनाच्छ्रवणाच्चास्य सर्वपापैः प्रमुच्यते भुक्ते हनिखिलान् भोगान् विष्णुलोके वसेच्चिरम् ३७ इति
श्रीब्रह्मवैवर्तपुराणे आश्विनकृष्णौकादशी इंदिरामाहात्म्यं संपूर्णम् अथ आश्विनशुक्लौकादशी कथा शुधि
श्रिर उवाच कथयस्व प्रसादेन भगवन्मधुसूदन इषस्य श्रकूपक्षेतुकिन्नामैकादशी भवेत् १ श्रीकृष्ण उवाच
शृणुराजे द्रवक्ष्यामि माहात्म्यं पापनाशनम् श्रकूपक्षे चाश्वयुजि भवेदेकादशी नृपा २ पाशांकुशेति विख्याता सर्वपा-
पहरापरा पचनाभाभिधानं तु पूजयेत्तत्र मानवः ३ सर्वाभीष्टफलप्राप्त्यै स्वर्गमोक्षप्रदं नृणाम् तपस्तत्त्वानरस्तीव्रं चिरं
सुनियतेन्द्रियः ४ यस्तुलं समवाप्नोति तन्मलागरुडध्वजम् कृत्वा पिवतु शः पापं नरो मोहसमन्वितः ५ नयाति नरकं घोरं
नत्वा पापहरं हरिम् पृथिव्यां यान्ति तीर्थानि पुण्यान्यायत नानि च ६ तानि सर्वाणि प्राप्नोति विष्णोर्नामानु कीर्तनात्
देवं शार्ङ्गधरं विष्णुं ये प्रपन्ना जनादनम् ७ न तेषां यमलोकश्च नृणां वै जायते क्वचित् उपोष्येकादशी मेकाप्रसंगेनापि
मानवाः ८ नयांति यातनां यामीं पापं कृत्वा तितारुणम् वैष्णवः पुरुषो भूत्वा शिवनिंदां करोति यः ९ यो निंदे दृष्ट्वा वं
लोकं स याति नरकं भूवम् अश्वमेधसहस्राणि राजसूयशतानि च १० एकादश्युपवासस्य कलानाहंति षोडशीम्
एकादशीसंमपुण्यं किंचिल्लोके न विद्यते ११ नेह शं पावनं किंचित् त्रिषु लोकेषु विद्यते यादृशं पचनाभस्य दिनं पा-
तकहानिदम् तावत्पापानि तिष्ठन्ति देहे स्मिन् मनुजाधिप १२ यावन्नोपोष्यते जंतुः पचनाभदिनं शुभम् व्याजेना-
धिकृत्याराजन् दशयति भास्करिम् १३ स्वर्गमोक्षप्रदाहोषाशरीरारोग्यदायिनी सकलत्रप्रदाहोषाधनपुत्रपदा

३०

३५

यिनी १४ नगंगानगयाराजन्मकाशीनचपुष्करम् नचापिकोरवंक्षेत्रं पुण्यं भूपहरोर्दिनात् १५ रात्रौ जागरणं कृत्वा
समुपोष्य हरोर्दिनम् अनायासेन भूपालप्राप्यते वैष्णवं पदम् १६ दशवैमातृके पक्षे दशराजे दंपैतृके प्रियाया दशप
क्षे तु पुरुषा तु दुरे नरः १७ चतुर्भुजा दिव्यरूपानागारि कृतकेतनाः सखिणः पीतवस्त्राश्च प्रयांति हरि मंदिरम् -
१८ बालत्वे यो वनत्वे च दृष्टत्वेऽपि नृपोत्तम १९ उपोष्य द्वादशीं नूनं नैति पापोऽपि दुर्गतिम् पाशांकुशामुपोष्यैव आ-
श्विनस्यासिते तरे २० सर्वपापयिनिर्मुक्तो हरिलोकं स गच्छति दत्त्वा हेमतिष्ठान् भूमिं गामन्ममुदकं तथा २१ उपान
हस्त्रछत्रादिन पश्यति यमनरः यस्य पुण्यविहीनानि दिनान्ये पगतानि च २२ सलोहकारभस्त्रे वश्वसन्नपिन जी-
वति नावंचां दिवसं कुर्यात् दरिद्रोऽपि नृपोत्तम २३ समाचरन् यथा शक्तिस्तान दानादिकाः क्रियाः तडागाराम-
सौधानां सत्राणां पुण्यकर्मणाम् २४ कर्तारो नैव पश्यंति धीरास्तान् यमयातनाम् दीर्घायुषो धनाद्याश्च कुलीना
रोगवर्जिताः २५ दृश्यंते मानवा लोके पुण्यकर्तार ईदृशाः किमत्र बहु नोक्तेन यां त्यधर्मेण दुर्गतिम् २६
आरोहति दिवं धर्मेर्नात्र कार्या विचारणा इति ते कथितं राजन् यत्तु दृष्टो हं त्वयानघ २७ पाशांकुशाया
माहात्म्यं किमन्यत् श्रोतुमिच्छसि २८ इति श्री ब्रह्मवैवर्तपुराणे आश्विनशुक्लैकादशी पाशांकु-
शानां माहात्म्यं संपूर्णम् अथ कार्तिके कृष्णे कादशी कथा प्रारभ्यते शुद्धिश्चिर-
उवाच कथयस्व प्रसादेन मम स्नेहाज्जनार्दन कार्तिकस्यासिते पक्षे किनामैकादशी भवेत् १

ए०

३५

श्रीकृष्ण उवाच ॥ श्रूयतां राजशार्दूल कथयामितवाग्रतः कार्तिके कृष्णपक्षे तुरमानाम्नीसु शोभना २ एकादशी समा-
ख्याता महापापहरा परा अस्याः प्रसंगतो राजन् महात्म्यं प्रवदामि ते ३ मुचुकुंद इति ख्यातो बभूव नृपतिः पुरा देवै-
रेण समं यस्य मित्रत्वमभवत् नृप ४ यमेन वरुणे नैव कुबेरेण समं तथा विभीषणेन एतस्य सखित्वमभवत् सह
५ विष्णुभक्तः सत्यसंधो बभूव नृपतिः सदा तस्यैवं शासतो राजन् राज्यं निहतकंटकम् ६ बभूव दुहिते गेहे-
चंद्रभागा सरिद्वरा शोभना यच्च सा दत्ता चंद्रसेन सुता यवै ७ सकदा चित्समायातः श्वशुरस्य गृहे नृप एकाद-
शी व्रतमिदं समायातं स पुण्यदम् ८ समागते व्रतदिने चंद्रभागा त्वचिंतयत् किं भविष्यति देवेश मम भर्ता पिदुर्ब-
लः ९ क्षुधान सह ते सोढुं पिता चैवो ग्रशासनः पटहस्ता ज्यते यस्य संप्राप्ते दशमी दिने १० न भोक्तव्यं न-
भोक्तव्यं न भोक्तव्यं हरोर्दिने श्रुत्वा पटहनिर्घोषं शोभनस्त्वब्रवीत् स्त्रियाम् ११ किं कर्तव्यं मया कान्ते देहि शिक्षां सु-
शोभने कृते नयेन मे सम्यक् जीवितं न विनश्यति १२ चंद्रभागा उवाच मत्पितुर्वैश्वमनि विभो भोक्तव्यं नापि
केनचित् गजैरश्वैस्तया चोद्धैरन्यैः पशुभिरेव च १३ तृणमन्नं तथा वारि न भोक्तव्यं हरोर्दिने मानवैश्च कुतः कां-
तमुज्यते हरि वासरे १४ यदि त्वं भोक्ष्यसे कांतं ततो गेहात्प्रयास्यताम् एवं विचार्य मनसा सुहृदं मानसं कुरु १५
शोभन उवाच सत्यमेतत्त्वयैवोक्तं करिष्ये हमुपोषणम् देवेन विहितं यद्देतत्तयैव भविष्यति १६ इति दिक्षेम-
ति कृत्वा चकार व्रतसुत्तमं क्षुत्तृषापीडिततनुः सबभूवातिदुःखितः १७ इति चिंतयतस्तस्य आदित्योऽस्तमगा

हिरिम् वैष्णवानां नराणां सानिशाहर्षविवर्द्धिनी १८ हरिपूजारतानां च जागरासक्तचेतसाम् बभूव नृपशादू-
लशोभनस्थानि दुःसहा १९ रवेरुदयवेलायां शोभनः पंचतांगतः दाहयामास राजा तं राजयोग्यैश्च दारुभिः २०
चंद्रभागा नात्मदेहं ददाह पितृवारिता हृत्त्वोर्ध्वदेहिकं तस्य तस्थौ जनकं वंश्मनि २१ शोभनेन नृपश्चैव समावृतप्र-
भावतः प्राप्तं देवपुरं रम्यं मंदराचलसानुनि २२ अनुत्तममना धृष्यमसंख्येयगुणान्वितम् हेमसंभमयैः सौधैर-
लवैर्दूर्यमंडितैः स्फटिकैर्विविधाकारैर्विचित्रैरुपशोभितम् २३ सिंहासनसमारूढः सुश्वेतछत्रचामरः किरी-
टकुंडलयुतो हारकेयूरभूषितः २४ स्तूयमानश्च गंधर्वैरप्सरोगणसेवितः शोभनः शोभते तत्र देवराडपरो यथा
२५ सोमशर्मैति विख्यातो मुचुकुंदपुरे वसन् तीर्थयात्राप्रसंगेन भ्रमन् विप्रो ददर्श तम् २६ नृपजाया तं राजाल-
तत्समीपं जगाम सः आसनादुत्थितः शीघ्रं नमश्चक्रे हि जेतम् २७ चकार कुशलं प्रश्नं च शरस्य नृपस्य च कांता-
याश्चंद्रभागायास्तथैव नगरस्य च २८ सोमशर्मो वाच कुशलं वर्तते राजन् शरस्य गृहे तव चंद्रभागा-
कुशलिनी सर्वतः कुशलं पुरे २९ स्वहृत्तंकथ्यतां राजन् आश्चर्यं परमं मम पुरं विचित्रं रुचिरं दृष्टं कै न चित्कचित्
३० एतदा च स्व नृपते कुतः प्राप्तमिदं त्वया शोभन उवाच कार्तिकस्यासिते पक्षे नाम्ना चैकादशी रमा ३१
तामुपोष्य मया प्राप्तं हि जेन्द्रपुरमधुवम् ध्रुवं भवति येनैव तत्कुरुष्व हि जेतम् ३२ हि जेन्द्र उवाच कथमधुवमेत-
द्विकथं हि भवति ध्रुवम् तत्त्वं कथय राज जेन्द्र तत्करिष्यामि नान्यथा ३३ शोभन उवाच मयैतत्कथितं विप्रश्च द्वाही न ब्र-

तोत्तमम् तेनाहमधुवं मन्ये ध्रुवं भवति तत्कुरु ३४ मुचुकुंदस्य दुहिता चंद्रभागा स्वशोभना तस्यैकथय हृत्तांतं ध्रुव-
मेतद्विष्यति ३५ तच्छ्रुत्वा धिजिवरस्तस्यै सर्वं न्यवेदयत् श्रुत्वा धिजा हि जवचो विस्मयोत्फुल्ललोचना ३६ प्रत्यक्ष-
मथवा स्वप्नस्त्वयैतत्कथ्यते हि ज सोमशर्मो वाच प्रत्यक्षं पुत्रिते कांतो मया दृष्टो महावने ३७ देवतुल्यमना धृष्यं दृ-
ष्टं तस्य पुरं मया अधुवं तेन तत्त्वोक्तं ध्रुवं भवति तत्कुरु ३८ चंद्रभागा वाच तत्र मानय विप्रर्षेयति दर्शनं लालसाम्
आत्मनो ब्रतपुण्येन करिष्यामि पुरं ध्रुवम् ३९ आवयोर्हि जसंयोगो यथा भवति तत्कुरु प्राप्य ते हि महत्पुण्यं कृत्वा-
योगं विमुक्तये ४० इति श्रुत्वा सह तया सोमशर्मो जगाम ह आश्चमं वामदेवस्य मंदराचलसन्निधौ ४१ वामदेवो
शृणोत्सर्वं हृत्तांतं कथितं तयोः अभ्यर्षिं च चंद्रभागां वेदमंत्रैरथोर्जितम् ४२ ऋषि मंत्रप्रभावेन विष्णुवासरसेवना-
त् दिव्यदेहा बभूव सो दिव्यांगतिमवाप ह ४३ पत्युः समीपमगमत् प्रहर्षोत्फुल्ललोचना सहर्षः शोभनोतीव दृष्ट्वा
कांतां समागताम् ४४ समाह्वय स्वके वामेणार्धं तां स न्यवेशयत् सा चोवाच प्रियं हर्षाच्चंद्रभागा श्रुभवं चः ४५
शृणु कांतं हितं वाक्यं यत्पुण्यं विद्यते मयि अष्टवर्षाधिका जाता यदाहं पितृवेश्मनि ४६ मया ततः प्रभृति च हृतमेकाद-
शी ब्रतम् यथोक्तविधिसंयुक्तं श्रद्धायुक्तेन चेतसा ४७ तेन पुण्यप्रभावेन भविष्यति पुरं ध्रुवम् सर्वकामसमृद्धं च
यावदाभूतं संप्रुवम् ४८ एवं सानृपशादूलरमते पतिना सह दिव्यभोगा दिव्यरूपा दिव्याभरणभूषिता ४९ शोभ-
नोपितया सार्धं रमते दिव्यविग्रहः रमा ब्रतप्रभावेण मंदराचलसानुनि ५० चिंतामणि संप्राप्त्यैषा कामधेनु समाध-

वा रमाभिधानानुपतेतवाद्येकथितामया ५१ ईदृशंचवतंराजन्त्येकुर्वन्तिनरोत्तमाः ब्रह्महत्यादिपापानिनाशंयांति
नसंशयः ५२ एकादशीव्रतानांचपक्षयोरुभयोरपि यथाशक्तकृतथाकृष्णान्तिथिमेतदंन कारयेत् ५३ सेवितेका
दशीनृणांभुक्तिमुक्तिप्रदायिनी धेनुः कृष्णातथाश्वेताउभयोःसहशंपयः ५४ तथैवतुल्यफलदंस्मृतमेकादशीव्रत
म् एकादशीव्रतानांचमहात्म्यंशृणुयान्नरः ५५ सर्वपापविनिर्मुक्तोविष्णुलोकेमहीयते ५६ इतिश्रीब्रह्मवैवर्ते
पुराणेकार्तिककृष्णैकादशीमाहात्म्यसंपूर्णम् अथकार्तिकशुक्लैकादशी श्रीब्रह्मोवाच प्रबोधिन्माश्वमा
हात्म्यंपापघ्नंपुण्यवर्धनम् मुक्तिप्रदंसुबुद्धीनांशृणुष्वमुनिसत्तम १ तावद्दर्जतिविप्रेन्द्रगंगाभागीरथीक्षितौ याव
न्नायातिपापघ्नीकार्तिकेहरिबोधिनी २ तावद्दर्जतितीर्थानिह्यासमुद्रं सरांसिच यावत्प्रबोधिनीविष्णोस्तिथिर्नोया
तिकातिर्की ३ अश्वमेधसहस्राणिराजसूयशतानिच एकेनैवोपवासेनप्रबोधिन्यांलभेन्नरः ४ नारदउवाच
एकभुक्तेनकिंपुण्यंकिंपुण्यंनक्तभोजने उपवासेनकिंपुण्यंतन्मेब्रूहिपितामह ५ ब्रह्मोवाच एकभुक्तेनजन्मोत्थं
नक्तेनद्विजनुर्भवम् सक्तजन्मभवंपापमुपवासेननश्यति ६ यदुर्लभंयदप्राप्यंनैलोक्थेनतुगोचरम् यदप्यप्रापि
तंपुत्रददातिहरिबोधिनी ७ मेरुमंदरमात्राणिपापान्युग्राणियानितु एकेनैवोपवासेनदहतेपापहारिणी ८
पूर्वजन्मसहस्रैस्तुयदुष्कर्मउपार्जितम् जागरेणप्रबोधिन्यादहतेतुलराशिवत् ९ उपवासंप्रबोधिन्यांयःकरो
तिस्वभावतः विधिवन्मुनिशार्दूलयथोक्तंलभतेफलम् १० यथोक्तंस्फुटतंयस्तुविधिवत्कुरुतेनरः स्वयंमुनिव

रश्रेष्ठमेरुतुल्यंभवेत्फलम् ११ विधिहीनंतुयःकुर्यात्स्फुटतंमेरुमात्रकं अणुमात्रंनचाप्नोतिफलंधर्मस्थनारद १२
संध्याहीनेव्रतश्रेष्ठेनास्तिकेहेतुकेशठे नैतेषांतिष्ठतेदेहेधर्मशास्त्रविदूषके १३ परदाररतेमूर्खेकृतघ्नेवंचकेतथा
धर्मो नतिष्ठतेदेहेएतेषामपिदेहिनाम् १४ ब्राह्मणोवापिशूद्रोवासेवतेपरयोषितम् ब्राह्मणींचविशेषेणचांडा
लसदृशातुभौ १५ सभर्तृकांवाविधवांब्राह्मणोब्राह्मणींयदि सेवतेमुनिशार्दूलसान्वयोयानिसंक्षयम् १६
परदाराभिगमनंकुरुतेयोहिजाधमः संततिर्नभवेत्तस्यफलंजन्मार्जितंनहि १७ गुरुणासहविप्रेश्वयोहंकारेण
वर्तते स्फुटतान्नश्यतेशीघ्रंधनंनान्नोतिसंततिम् १८ आचारभ्रष्टदेहानांघृषलीगाभिनांस्तत यस्तेनसेव्यमा
नोपिधर्मस्तेषांपराङ्मुखः १९ पापिनस्तेनरालोकेसांगत्यंपतितैःसह येकुर्वन्तिनृपश्रेष्ठतेगच्छन्तिचमालये
धर्मो नष्टो नृणांयेषांस्वागतासनभोजनः तेषांवैनश्यंतस्वर्गकीर्तिरायुःप्रजासुरवं २० साधूनामपमानंतुयेकुर्व
न्तिनराधमाः त्रिवर्गफलहीनास्तेदह्यन्तेनरकाग्निना २१ कृत्वावमानंसाधूनांयेहृष्यन्तिनराधमाः वारयन्तिनये
मूढास्तेपश्यन्तिकुलक्षयम् २२ आचारभ्रष्टदेहस्यहेतुकस्यशठस्यच ददतो जुह्वतोवापिगतिस्तस्यनविद्यते २३
तस्मान्नत्वाचरेत्किंचिदशक्तंलोकगर्हितम् सदाचारवताभाज्यंयथाधर्मो ननश्यति २४ येध्यायन्तिमनोहृत्याकरि
ष्यामःप्रबोधिनी तेषांविलीयतेपापंपूर्वजन्मशतोद्भवम् २५ समतीतंभविष्यंचवर्तमानंकुलायुतम् विष्णुलो
कंनयत्याशुप्रबोधिन्यांतुजागरे २६ वसन्तिपितरोहृष्टाविष्णुलोकेह्यलंकृताः विमुक्तानारकैर्दुरैःपूर्वकर्मसमु

ज्वैः ३० कृत्वा तु पातकं घोरं ब्रह्महत्यादिकं नरः कृत्वा तु जागरं विष्णोर्धोतिपापो भवेन्मुने ३१ दुःप्राप्यं यत्फलं वि-
 प्रैरश्वमेधादिभिर्मरैः प्राप्य ते तत्फलं नैव प्रबोधि न्यां तु जागरे ३२ आप्तुत्य सर्वार्थेषु दत्वा गाः कांचनं महीम् न-
 तत्फलं वाप्नोति यत्कृत्वा जागरं हरेः ३३ जातः स एव स कृत्वा कुलं तेनैव पावितम् कार्तिके मुनिशार्दूल कृता येन प्र-
 बोधिना ३४ यथा ध्रुवं नृणां मृत्युर्धननाशस्तथा ध्रुवम् इति ज्ञात्वा मुनिश्रेष्ठ कर्तव्यं वैष्णवं दिनम् ३५ यानि कानि
 च तीर्थानि त्रैलोक्ये संभवन्ति च तानि तस्य गृहे सम्यग्यः करोति प्रबोधिनीम् ३६ सर्वकृत्यं परित्यज्य तत्पर्यं चक्र-
 पाणिनः उपोष्यैकादशीं रम्यां कार्तिके हरिबोधिनीम् ३७ सज्जानी सच योगी च स तपस्वी जितेन्द्रियः भोगो भोक्ष-
 श्व तस्यास्ति ह्युपास्ते हरिबोधिनीम् ३८ विष्णुप्रियतरा ह्येषा धर्मसारस्य दायिनी सकृदेनामुपोष्यैव मुक्तिभाक्
 च भवेन्नरः ३९ प्रबोधिनीमुपोषित्वा नगर्भे विशते नरः सर्वधर्मान् परित्यज्य तस्मात्कुर्वीत नारद ४० कर्मणाम्
 न सा वाचा पापं यत्नमुपार्जितम् तत्क्षालयति गोविन्दः प्रबोधि न्यां तु जागरे ४१ स्नानं दानं जपो होमः समुद्दिश्य
 जनार्दनम् नरैर्यत्क्रियते वत्स प्रबोधि न्यां तदक्षयम् ४२ ये च यंति नरास्तस्यां भक्त्या देवं च माधवम् समुपोष्य
 प्रमुच्यन्ते पापैस्ते शतजन्मजैः ४३ महाव्रतमिदं पुत्रमहापापौ घनाशनम् प्रबोधवासरे विष्णोर्विधिचत्सु पो-
 षयेत् ४४ व्रतेनानेन देवेशं परितोष्य जनार्दनम् विराजयन् दिशः सर्वाः प्रयाति भवनं हरेः ४५ कर्तव्येषां प्र-
 यत्नेन नरैः कांतिमभीप्सुभिः द्वादशी हि पदां श्रेष्ठ कार्तिके तु प्रबोधिनी ४६ बाल्ये यच्चाजितं वत्स यौवनं वार्धके

तथा शतजन्मकृतं पापं स्वल्पं वा यदि वा बहु ४७ शक्यमार्द्रमुनिश्रेष्ठस्वरुद्रमपि नारद तत्क्षालयति गोविन्दमस्यामभ्य-
 र्चभक्तितः ४८ धनधान्ययहा पुण्या सर्वपापहरा परा तामुपोष्य हरेर्भक्त्या दुर्लभं न भवेत्कचित् ४९ चंद्रसूर्योपरागे च
 यत्फलं परिकीर्तितम् तत्सहस्रगुणं प्रोक्तं प्रबोधि न्यां तु जागरे ४८ स्नानं दानं जपो होमः स्वाध्यायो भ्यर्चनं हरेः त-
 त्सर्वकोटितुल्यं तु प्रबोधि न्यां तु यत्कृतम् ४९ जन्मप्रभृति यत्पुण्यं नरेणाभ्यर्जितं भवेत् वृथा भवति तत्सर्वमकृत्वा क-
 र्तिकव्रतम् ५० अकृत्वा नियमं विष्णोः कार्तिकं यः क्षिपेन्नरः जन्मार्जितस्य पुण्यस्य फलं नाप्नोति नारद ५१ तस्मात्स्व-
 याप्रयत्नेन देवदेवो जनार्दनः उपासनीयो विप्रेन्द्र सर्वकामफलप्रदः ५२ परान्नं वर्जयेद्यस्तु कार्तिके विष्णुतत्परः परा-
 न्नवर्जना हूत्सत्वां द्रायण फलं लभेत् ५३ नित्यं शास्त्रविनोदेन कार्तिकं यः क्षिपेन्नरः निर्दहेत्सर्वपापानि यज्ञाद्युत-
 फलं लभेत् ५४ न तथा तुष्यते यज्ञैर्न दानैर्वा गजादिभिः यथा शास्त्रकथालापैः कार्तिके मधुसूदनः ५५ यैकुर्वन्ति क-
 थां विष्णोर्धेष्टुर्वन्ति समाहिताः श्लोकार्धं श्लोकमेकं वा कार्तिके गोशतं फलम् ५६ सर्वधर्मान् परित्यज्य कार्तिके केश-
 वाग्रतः शास्त्रावधारणं कार्यं श्रौतव्यं च महामुने ५७ श्रेयसां लोभबुद्ध्या वायः करोति हरेः कथाम् कार्तिके मुनिशा-
 र्दूलकुलानां तारयेच्छतम् ५८ नियमेन नरो यस्तु शृणुते वैष्णवीं कथाम् कार्तिके तु विशेषेण गोसहस्रफलं लभेत् ५९
 प्रबोधवासरे विष्णोः कुरुते यो हरेः कथाम् सप्तद्वीपवती दाने तत्फलं लभते मुने ६० श्रुत्वा विष्णुकथां दिव्यां ये च यन्ति
 कथाविदम् स्वशक्त्या मुनिशार्दूल तेषां लोकाः सनातनाः ६१ ब्रह्मणो वचनं श्रुत्वा नारदः पुनरब्रवीत् श्रीनारद उवा-

ब्र.
३९

च विधानं ब्रूहि मे स्वाभिनेकादश्याः सरोत्तम ६२ चीर्णेन येन भगवन् यादृशं फलमाप्नुयात् नारदस्य वचः श्रुत्वा ब्रह्मा
वचनमब्रवीत् ६३ ग्राह्ये सुहृते चोत्थाय ह्येकादश्यां हि जोत्तम स्नानं चैव प्रकर्तव्यं दंतधावनपूर्वकम् ६४ नद्यांतडागैक-
पेवावाप्यांगे हेतथैव च केशव श्रैव संपूज्यो कथायाः श्रवणं तथा ६५ नियमार्थं महाभाग इमं मंत्रमुदीरयेत् एका
दश्यां निराहारः स्थित्वा हनि परे ह्यहम् ६६ भोक्ष्यामि पुंडरीकाक्ष शरणं मे भवान्मुत अमुं मंत्रं समुच्चार्य देवदेवस्य च
क्रिणः ६७ भक्तिभावेन तुष्टात्मा ह्युपवासं समर्पयेत् रात्रौ जागरणं कार्यं देवदेवस्य सन्निधौ ६८ गीतं नृत्यं च वाद्यं
च तथा कृष्णकथां सुने यः करोति स पुण्यात्मा त्रैलोक्योपरि संस्थितः ६९ बहु पुष्पैर्बहु फलैः कर्पूरागुरुकुंकुमैः हरेः
पूजाविधां तव्या कार्तिक्यां बोधवासरे ७० वित्तशक्त्यनं कर्तव्यं संप्राप्ते हरिवासरे यस्मात्पुण्यमसंख्यातं प्राप्य ते सुनि स-
त्तम ७१ फलैर्नानाविधैर्दिव्यैः प्रबोधि न्यां तु जागरे शंखे तोयं समादाय ह्यर्घ्यं देवो जनार्दन ७२ यत्फलं सर्वतोर्थेषु सर्व-
दानेषु यत्फलम् तत्फलं कोटिगुणितं दत्तार्घ्यं बोधवासरे ७३ अगस्त्यकुसुमैर्देवं पूजयेद्यो जनार्दनम् देवं द्रोणिमुनि
श्रेष्ठ करोति करसंपुटं ७४ न तत्करोति विप्रैश्च तपसा तोषितो हरिः यत्करोति हृषीकेशो मुनिपुष्पैरलंकृतः ७५ बिल्व-
पत्रैश्च ये कृष्णं कार्तिके कलि वर्धन पूजयन्ति महाभक्त्या मुक्तिं स्तेषां मयोदिता ७६ तुलसीदलपुष्पैश्च पूजयन्ति जना-
र्दनम् कार्तिके सकलं वत्स पापं जन्मायुतं दहेत् ७७ दृष्ट्वा स्पृष्ट्वा ध्यात्वा कार्तिके तान भितास्तुता रोपिता सिंचितानि
स्यं पूजिता तुलसीशुभा ७८ नवधा तुलसीभक्तिये कुर्वीत दिने दिने युगकोटि सहस्राणि ते वसन्ति हरेर्गृहे ७९ रोपि

ता तुलसीया वव कुरुते मूलविस्तरम् तायद्युग सहस्राणि तनोति स कृतं मुने ८० यावत् शारवा प्रशारवाभिर्बीजपुष्पदलैर्मु-
ने रोपिता तुलसी पुंभिर्वर्धते वस्तुधातले ८१ कुले तेषां तु ये जातायं भविष्यन्ति ये गताः आकल्पयुगसाहस्रं तेषां वासो हरे-
र्गृहे ८२ कदंबकुसुमैर्देवं ये च यन्ति जनार्दनं तेषां यमालयं नैव प्रसादाच्च कपाणिनः ८३ दृष्ट्वा कदंबकुसुमं प्रीतो भव-
तिकेशवः किंपुनः पूजितो विप्रसर्वकामप्रदो हरिः ८४ यः पुनः पाटलापुष्पैर्वसंते गरुडध्वजम् अर्चयेत् परयाभक्त्या
मुक्तिभागी भवेद्द्विजः ८५ बकुलाशोककुसुमैर्ये च यन्ति जगत्पतिम् विशोकास्ते भविष्यन्ति यावच्चंद्रौ दिवाकरः ८६
ये च यन्ति जगन्नाथं करवीरैः सितासितैः चतुर्भुगानि विप्रैश्च प्रीतो भवति केशवः ८७ मंजरीसहकारस्य केशवो परि-
येन राः यच्छंति ते महाभागाः गोकोटिफलभाजिनः ८८ दूर्वाकुंरैर्हरेर्यस्तु पूजां काले प्रयच्छति पूजाफलं शतगुणं
सम्यगाप्नोति मानवः ८९ शमीपत्रैस्तु ये देवं पूजयन्ति सरवप्रदं यममागो महाघोरो निस्तीर्णस्ते तु नारद ९० वर्षा-
काले तु देवेशं कुसुमैश्चंपकोद्भवैः ये च यन्ति ते मर्त्याः संसरेयुः पुनर्भवे ९१ कुंभीपुष्पं तु विप्रैर्वैद्यैश्च यच्छंति जनार्दनं
सुवर्णपलमात्रं तेलभतैर्वै फलं मुने ९२ सुवर्णकेतकीपुष्पं यो ददाति जनार्दनं कोटिजन्मार्जितं पापं दहते गरुडध्वजः
९३ कुंकुमारुणवर्णांच गंधाद्यां शतपत्रिकां यो ददाति जगन्नाथे श्वेतदीपालये वसेत् ९४ एवं संपूज्य रात्रौ च के-
शवं मुक्तिमुक्तिदम् प्रातरुत्थाय च ब्रह्मचर्यं गत्वा तु संजलानदीम् ९५ तत्र स्नात्वा जपित्वा च कृत्वा पूर्वाह्निकाः क्रियाः
गृहे गत्वा च संपूज्यो केशवो विधिवन्नरैः ९६ व्रतस्य पूरणार्थाय ब्राह्मणाभोजयेत्सुधीः क्षमापयेच्च शिरसाभक्ति

अ-
४०

युक्तेनचेतसा ९७ गुरुपूजाततः कार्यभाजनाच्छादनादिभिः दक्षिणागाश्चदातव्यानुस्यर्थंचक्रपाणिनः ९८ भूयसी-
चैवसंदेयाब्राह्मणेभ्यः प्रयत्नतः नियमश्चैवसंत्याज्यो ब्राह्मणाग्रेप्रयत्नतः ९९ कथयित्वाहिजेभ्यस्तदद्याच्छक्त्याचद
क्षिणां नक्तभोजीनरोराजन्ब्राह्मणान्भोजयेद्भुभान् १०० अयान्चितेबलीवर्दंसहिरण्यंप्रदापयेत् अमांसाशीनरोय
स्तुप्रददेद्भांसदक्षिणाम् १०१ धात्रीस्थायीनरोदद्याद्दधिमाम्क्षिकमेवच फलानांनियमेराजन्फलदानंसमाचरेत् २
तेलस्थानेघृतंदेयंघृतस्थानेपयस्मृतम् धान्यानांनियमेराजन्दीयंतेशालितंडुलाः ३ दद्याद्भूशयनेशय्यांसतूला
सपरिच्छदां पत्रभोजीनरोराजन्भाजनंघृतसंयुतम् ४ मौनेघंटांतिलांश्चैवसहिरण्यंप्रदापयेत् दंपत्योर्भोजनंदेयं
निःस्नेहंसर्पिसात्कृतम् ५ धारणेनस्वकेशानामादशंप्रदापयेद्बुधः उपानहोप्रदातव्योउपानत्परिवर्जनात् ६ लवण-
स्यचसंत्यागेशर्करांचप्रदापयेत् नित्यंदीपप्रदोयस्तुविष्णोर्वाविबुधालये ७ सदीपसंघृतंताम्रकांचनंवादशाद्युतम्
प्रदद्याद्दिष्णुभक्तायसंपूर्णव्रतहेतवे ८ एकांतरोपवासेतुकुंभानघोप्रदापयेत् सवस्त्रान्कांचनोपेतान्सर्वान्सान्
कृताचरुभान् ९ सर्वेषामप्यलामेतुयथोक्तकरणंविना हिजवाक्यंस्मृतराजन्संपूर्णव्रतसिद्धिदंम् १० नत्वाविसर्जये
द्दिप्रानूततोभुंजीतचस्वयम् यत्यक्तंचतुरोमासान्समाप्तिंतस्यचाचरेत् ११ एवंयआचरेत्यर्थसौनंतफलमाप्नुयात्
अवसानेतुराजेंद्रवास्तदेवपुरंव्रजेत् १२ यश्चाविघ्नंसमाप्यैवंचातुर्मास्यव्रतंचृप सभवेत्कृतकृत्यस्तुनपुनर्मानुषो-
भवेत् १३ एतत्कृत्वामहीपालपरिपूर्णव्रतंभवेत् व्रतवैकल्यमासाद्यत्यंधःकुक्षीप्रजायते १४ एतत्तेसर्वमारव्यातंय

ए-

४०

स्पृष्टोहमिहत्वया पठनात्श्रवणाद्वापिलभेद्दोदानजंफलं ११५ इति श्रीस्कंदपुराणेकार्तिकशक्लैकादशीप्रबोधिनी
माहात्म्यंसंपूर्णम् युधिष्ठिरउवाच मलिन्मुचस्यमासस्यकावाएकादशीभवेत् किंनामकोविधिस्तस्याः कथय
स्वजनार्दन १ श्रीकृष्णउवाच मममासस्ययापुण्याप्रोक्तानाम्नाचपद्मिनी सौपोषिताप्रयत्नेनपद्मनाभपुरंनयेत्
२ मममासेमहापुण्याकीर्तिनाकल्मषापहा तस्याः फलंकथयितुंनशक्तश्चतुराननः ३ नारदायपुराप्रोक्तंविधिना
व्रतमुत्तमम् पद्मिन्याःपापराशिघ्नंभुक्तिमुक्तिफलप्रदम् ४ श्रुत्वावाक्यंमुरारेस्तुभोवाचातिमुदान्वितः युधिष्ठिरोज-
गन्नाथंविधिंप्रच्छधर्मवित् ५ श्रुत्वा राजस्तुवचनंप्रीत्युत्फुल्लंभुजेक्षणं शृणुराजन्प्रवक्ष्यामिमुनीनामप्यगोचरम्
६ दशम्यादिवसेप्रातेव्रतारंभोविधीयते कांस्यंमांसंमसूराश्चचणकाःकोद्वस्तथा ७ शाकंमधुपराजं चदशम्यां
दशवर्जयेत् हविष्यानंचभुंजीतअक्षारालवणंतथा ८ भूमिशायीब्रह्मचारीभवेच्चदशमीदिने एकादशीदिनेप्रातेप्रा-
तरुत्थायसादरं ९ विधायचमलोत्सर्गेनकुर्याद्व्रतधावनम् गंडूषान्हादशान्कृत्वाशक्चिर्ह्लासमाहितः १० सूर्योद-
येशमेतीर्थेस्नानार्थंप्रव्रजेत्स्थीः गोमयंमृत्तिकांगृह्यतिलान्दर्भान्शक्चिस्पृष्ट्वा ११ चूर्णेरामलकीभूतैर्विधिना
स्नानमाचरेत् उभृतासिवराहेणकृणेनशतबाहुना १२ मृत्तिकेब्रह्मदत्तासिकाशयपेनाग्निमंत्रिता त्वमेकुरुपवि-
त्रांगलग्नानेवेशिरोरुहे १३ हरिपूजनयोग्यंमांसमृत्तिकेकुरुतेनमः सर्वेषधिसमुत्पन्नंगवोदरमधिष्ठितम् १४ पवि-
त्रकरणंभूमेर्मापावयतुगोमयम् ब्रह्मजीवनसंभूताधात्रीभुवनपावनी १५ संस्पृष्ट्वावयांगमेनिर्मलंकुरुतेनमः

प्र-
४९

देवदेवजगन्नाथशंखचक्रगदाधर १६ देहिविष्णोममाजुज्ञांतवतीथविगाहने वारुणांश्चजपेनान्नस्नानंकुर्याद्विधान-
तः १७ गंगादितीर्थेसंस्मृत्ययत्रकुत्रजलाशये पश्चात्संमार्जयेद्वात्रविधिनानृपसत्तम सुरवेष्टेचहृदयेवाक्षोःशि-
रसिचाप्यधः १८ परिधायसुसंवासोशकुंशकिंशकरवंडितं ततः कुर्याद्दरेः पूजां महापापं विनश्यति १९ संध्या-
मुपास्यविधिनानृपयित्वापितृन्स्मरान् हरेर्मंदिरमागम्य पूजयेत्कमलापतिम् २० स्वर्णमाषकृतं देवराधिकास-
हितं हरिं पार्वत्या सहितं देवं पूजयेद्विधिपूर्वकम् २१ कुंभोपरिन्यसेद्देवं ताम्रपात्रेथमुत्थाये दिव्यवस्त्रसमायुक्ते-
दिव्यगंधानुवासिते २२ तस्यापरिन्यसेत्पात्रं ताम्रौघं हिरण्मयं तस्मिन्संस्थापयेद्देवं विधिना पूजयेत्ततः २३
संस्नाप्यसलिलैः श्रेष्ठैर्गंधधूपादिवासितैः चंदनागरुकुपूरैः पूजयेद्देवमीश्वरं २४ नानाकुसुमकस्तूरीकुंकुमेन-
सितांबुजैः तत्कालजातैः कुसुमैः पूजयेत्परमेश्वरं २५ भैवेद्यैर्विविधैः शक्त्या तथा नीराजनादिभिः धूपैर्दीपैः सकुपूरैः पू-
जयेत्केशवं शिवम् २६ नृत्यंगीतंतदयेतुकुर्याद्भक्तिपुरःसरं नालपेत्पतितानृपापान् तस्मिन् हनिनस्पृशेत् २७ नानृतं
हिवदेत्वाक्यंसत्यपूतं वचोवदेत् रजस्वलां न पश्येत्तननिंदेद्वाह्मणं गुरुम् २८ पुराणं पुरतो विष्णोः शृणुयात्सहवैष्णवैः
निर्जलासा प्रकर्तव्यायाचशक्केमलिमुचे २९ जलपानेन वा कुर्यात् दुग्धाहारेण नान्यथा रात्रौ जागरणं कुर्याद्भीतवादित्रसं-
युतम् ३० प्रथमे प्रहरे पूजानारिकेलीर्धमुत्तमम् द्वितीये श्रीफलैश्चैव तृतीये बीजपूरकैः ३१ चतुर्थे पूजयेत्सूरीं नीरंगीं
श्वविशेषतः प्रथमे प्रहरे पुण्यमग्निष्टोमस्य जायते ३२ द्वितीये वाजपेयस्य तृतीये हयमेधजम् चतुर्थे राजसूयस्य-

स-

४९

जाग्रतो जायते फलम् ३३ नातः परतरं पुण्यं नातः परतरा मखाः नातः परतरा विद्या नातः परतरं तपः ३४ पृथिव्यां यानि-
तीर्थानि सर्वान्यायत नानि च तत्स्मात्तानि च दृष्टानियेनाकारि हरेर्ब्रतम् ३५ एवं जागरणं कुर्याद्वा वत्सूर्योदयो भवेत् सूर्यो-
दये शभे तीर्थे गत्वा स्नानं समाचरेत् ३६ स्नात्वा गत्य भवने पूजयेद्देवमीश्वरं पूर्वोदितेन विधिना भोजयेद्वाह्मणान् शक्ता-
न् ३७ कुंभादिकंचयत्सर्वप्रतिमां केशवस्य च पूजयित्वा विधानेन ब्राह्मणाय समर्पयेत् ३८ एवं विधं ब्रतं यो वै कुरुते भुवि म-
नवः सफलं जायते तस्य ब्रतं मुक्तिफलप्रदं ३९ एतत्ते सर्वमारव्यातं यत्पृष्टो हं त्वया नृप मलिमुचस्य मासस्य राह्या वि-
धिसुत्तमम् ४० पद्मिन्याः प्रीतियुक्तो यः कुरुते ब्रतमुत्तमम् घनानिते च चीर्णानि सर्वाणि नृप नंदन ४१ कृष्णाया म-
लमासस्य विधिस्तस्यापितादृशः परमासा तु विज्ञेया सर्वपापक्षयं करी ४२ अत्र ते कथयिष्यामि कथामेकां मनोरमां
नारदाय पुलस्त्येन विस्तरेण निवेदितां ४३ कार्तवीर्येण कारायां निक्षिप्तं वीक्ष्य रावणम् विमोचितो पुलस्त्येन याचयित्वा
महीपतिम् ४४ तदा श्रयंतदाश्रुत्वा नारदो दिव्यदर्शनः पद्मच्छत्रयथाभक्त्या पुलस्त्यं मुनिपुंगवम् ४५ दशाननेन विजि-
ताः सर्वदेवाः सवासवाः कार्तवीर्येण विजितः कथं रणविशारदः ४६ नारदस्य वचः श्रुत्वा पुलस्त्यो मुनिरब्रवीत् शृणु
वत्स प्रवक्ष्यामि कार्तवीर्यसमुद्भवम् ४७ पुरात्रेतायुगे राजन् माहिषा त्यामहत्तरः हैहयानां कुले जातः कृतवीर्यो महीप-
तिः ४८ सहस्रं प्रमदास्तस्य नृपस्य प्राणवल्लभाः न तासां तनयं कंचिच्छेभे राज्यधुरंधरम् ४९ यजन् देवान् पितृन् सि-
द्धान् न चिकित्सान् महत्तरान् तेषां वाक्याद्भूतं कुर्वन् न लब्धस्तनयस्तदा ५० स्मृतं विना तदाराज्यं न रुरवाय महीपतेः क्ष-

ब.

४२

पितृस्य यथा भोगानभवंति स्वरूपदाः ५१ विचार्य चित्ते नृपतिस्तपस्तपुं मनोदधे तपसैव सदा सिद्धिर्जायते मनसे सि-
ता ५२ इत्युक्त्वा सहभार्यश्च चरवासाजटाधरः तपस्तपुं गृहं न्यस्य सचिवाय सुमंत्रिणे ५३ निर्गतं नृपतिं वीक्ष्य पद्मिनी प्रम-
होत्तमा हरिश्चंद्रस्य तनया इक्ष्वाकु कुलसंभवा ५४ पतिप्रतापि यं दृष्ट्वा तपस्तपुं कृतोद्यमम् भूषणानि परित्यज्य चर-
मेकं समाश्रयेत् ५५ जगाम पतिना सार्धं पर्वते गंधमादने गत्वा तत्र तपस्ते ये वर्षाणां मयुतं नृपः ५६ नले मे तनयं राज्ये-
ध्याय नृदेवं गदाधरं अस्थिस्तायुमयं कांतं दृष्ट्वा संप्रमदोत्तमा ५७ अनुसूयां महासाध्वीं पप्रच्छ विनयान्विता भर्तुः प्रत-
पतः साध्वी वर्षाणां मयुतं गतम् ५८ तथापि न प्रसन्नो भूतः केशवः कष्टनाशनः व्रतं सममहाभागे कथय स्वयथा तथं ५९
येन प्रसन्नो भगवान् भूमभक्त्या प्रजायते येन मे जायते पुत्रश्चक्रवर्ती महत्तरः ६० श्रुत्वा तस्यास्तु वचनं पतिव्रतपराय-
णा यं प्रजतं नृपतिं स्वयं प्रजाजदीक्षितम् ६१ तदा प्रोवाच संदृष्ट्वा पद्मिनीं पद्मलोचनां स्नात्वा मलिम्लुचे सुभूमासदाद-
शसंभितं ६२ द्वात्रिंशद्दिनेभ्यः भवति मासः पूर्णोऽक्षमां नने तन्मध्ये द्वादशी युष्मं पद्मिनी परमात्मा ६३ उपोष्य तत्प्रकर्त-
व्यं विधिना जागरैः समं शीघ्रं प्रसन्नो भगवान् भविष्यति सुतप्रदः ६४ इत्युक्त्वा कथयत्सर्वं मया पूर्वोदितं नृप विधिं व्रत-
स्य विधिवत् प्रसन्ना कर्दमां गजा ६५ श्रुत्वा व्रतविधिं सर्वं यथोक्तं मनुसूयया चक्रे चार्वंगितत्सर्वं पुत्रप्राप्तिमभीप्सति
६६ एकादश्यां निराहारा सदा जाता च निर्जला जागरेण युतारात्रौ गीतं नृत्यं समन्विता ६७ पूर्णे व्रते च वै शीघ्रं प्रसन्न-
केशवः स्वयम् बभाषे गरुडारूढो वरं वरय शोभने ६८ श्रुत्वा वाक्यं जगद्भातुः स्तुत्वा प्रीत्या शक्तिस्मिता यथा चेद्यव-

ए.

रं ब्रूहि मम भर्तुर्महत्तरं ६९ पद्मिनी स्तद्वचः श्रुत्वा कृष्णः प्रीतः प्रियंवदाम् त्वया हंतोषितो भद्रे प्रत्युवाच जनार्दनः ७० मलिम्लु-
चश्च मासौ सौ नान्यो मे प्रीतिदायकः तन्मध्ये द्वादशी रम्या मम प्रीतिविवर्धना ७१ सा त्वयोपोषिता सुभूयथोक्तविधिना शु-
भे तेन त्वया प्रसन्नो हं कृतोस्मि सुभगानने ७२ तव भर्तुः प्रदास्यामि वरं यच्च मनसेप्सितंम् इत्युक्त्वा नृपतिं प्राह विष्णुर्वि-
श्वार्तिनाशनः ७३ वरं वरय राजेंद्र यत्ते मनसि कांक्षितं संतोषितो हं प्रियया तव सिद्धिचिकीर्षया ७४ श्रुत्वा तद्वचनं वि-
ष्णोः प्रसन्नो नृपसत्तमः प्रव्रैस्तं महाबाहुं सर्वलोकनमस्कृतं ७५ न देवैर्मातुषैर्नागैर्देवैर्दानवराक्षसैः जेतुं शक्यो जग-
न्नाय विना त्वामधुसूदन ७६ इत्युक्तो बाढमित्युक्त्वा तत्रैवांतरधीयत नृपोऽपि सुप्रसन्नात्मा हृष्टः पुष्टः प्रियायुतः ७७
समायात्स्वपुरं रम्यं नरनारिमनोरमम् सपद्मिनीं सुतं लेभे कर्तृकीर्यं महाबलं ७८ न तेन सदृशः कश्चिन्निषुलोकेषु-
मानवः तस्मात्पराजितः संख्येरावणो दशकंधरः ७९ न तं जेतुं समर्थोऽस्ति त्रिषुलोकेषु कश्चन विना नारायणं देवं चक्रपा-
णिं गदाधरं ८० न त्वया विस्मयः कार्ये रावणस्य पराजये मलिम्लुचप्रसादेन पद्मिनी श्चाप्युपोषणात् ८१ दत्तो देवाधि-
देवेन कर्तृवीर्यो महाबलः इत्युक्त्वा प्रययौ विप्रप्रसन्नेनांतरात्मना ८२ श्रीकृष्ण उवाच एतत्ते सर्वमारव्यातं यत्पृष्टो-
हं त्वयानघ मलिम्लुचस्य मासस्य शक्याः संभवो महान् ८३ ये करिष्यन्ति मनुजास्ते यास्यन्ति हरेः पदम् त्वमेवं कुरु रा-
जेंद्र यदि चेष्टमभीप्सामि ८४ केशवस्य वचः श्रुत्वा धर्मराजो तिहर्षितः चक्रे व्रतं विधानेन बंधुभिः परिवारितः ८५
सूत उवाच एतत्ते सर्वमारव्यातं यत्पृष्टो हं पुराहिज पुण्यं पवित्रं परमं किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ८६ एवं विधये पितृव्रतं मनुष्या-

भक्त्या करिष्यन्ति मलिम्लुचस्य उपोषितायैस्तु सुखप्रदात्रीया शकृपक्षेभुवितेपि धन्याः ८७ श्रौष्यन्ति ये तस्य विधिं समग्रं ते व्यंश-
भाजामनुजाः प्रशस्ताः ये वै पठिष्यन्ति कथां समग्रान्ते वै गमिष्यन्ति हरेर्निवासं ८८ इति अधिकशक्का एकादशीव्रतकथा समाप्ता
अधिकशक्का एकादशीकथा युधिष्ठिर उवाच मलिम्लुचस्य मासस्य कृष्णाका कथ्यते विभो किं नाम को विधिस्तस्याः क-
थयस्व जगत्पते १ श्रीकृष्ण उवाच परमेति समाख्याता पवित्रा पापहारका मुक्तिमुक्तिप्रदानृणां स्त्रीणां चापि युधिष्ठिर २
पूर्वोक्तविधिना कार्या शक्कायाः सहशेनैव पूजयेत् परया भक्त्या नाम्ना देवं नरोत्तमं ३ अत्र ते कथयिष्यामि कथामेतां मनोर-
मां कापिल्यनगरे जातां सुनीनामग्रतः श्रुतां ४ आसीद् हि जवरः कश्चित् समेधानामधार्मिकः तस्य पत्नी पवित्रा व्यापा-
तिव्रत्यपरायणा ५ कर्मणा केनचिद्दिप्रोधनधान्यविवर्जितः न कापिलभतेति क्षाया च न पि नरा न च हन् ६ न भोज्यं लभ-
ते तादृक् न वस्त्रं नैव मंडनं रूपयौवनमाधुर्यं नारीश्वरं धृतेपतिं ७ अतिथिं पूजयेत् कापितदा साक्षधिता गृहे तिष्ठत्येव
विशालाक्षी चाम्लानसुरवपंकजा ८ विलोक्य भार्या सुदती कर्षेतीत्स्वकलेवरं न भर्तारं क्वचिच्चैव नास्त्यन्नमिति भाषते ९
विचार्य ब्राह्मणश्चित्ते भार्यायाः प्रेमबंधनं निंदन् भाग्यं स्वकं विप्रः प्रोचे वाक्यं प्रियंवदां १० कान्ते करोमि किं कार्यं न मया
लभ्यते धनं याचयामिनरा न्नान्नयच्छन्ति च मे धनं ११ किं करोमि क्व गच्छामि त्वं वै कथय शोभने विना धनेन स श्रो-
णि गृहकार्यं न सिध्यति १२ देह्याज्ञां परदेशाय गच्छामि धनलभ्यये यस्मिन् देशे च यद्वाप्यं भाग्यं तत्रैव लभ्यते १३ उद्यमे
न विना सिद्धिः कर्मणा नोपलभ्यते तस्माद्बुधाः प्रशंसन्ति सर्वथैव शक्तोद्यमम् १४ श्रुत्वा कान्तस्य वचनं सा श्रुनेवा विच-

क्षणा प्रोवाच प्राञ्जलिर्भूत्वा विनयानतकंधरा १५ त्वत्तो नास्ति सुविज्ञाता त्वया जप्ता ब्रवीम्यहं हितैषिणो नरा ब्रूयुः शम्भ-
साधु ह्यसाधुपि १६ पूर्वदत्तं हिलभ्येत यत्र कुत्र महीतले विनादानं मलभ्येत मेरोकनकपर्वते १७ पूर्वदत्ता हि या-
विद्या पूर्वदत्तं हियद्धुनं पूर्वदत्ता हि याभूमि रिरहजन्म निलभ्यते १८ यद्वात्रालिखितं भाले तत्तत्रैव हिलभ्यते विनाद-
त्तेन किं कापिलभ्यते नैव किंचन १९ पूर्वजन्म निविप्रेन्द्र न मया न त्वया क्वचित् सत्यात्राणां करे दत्तं स्वल्पं सूर्यपिसह-
नम् २० इह देशे परे वापि दत्तं सर्वत्र लभ्यते अन्नमात्रं तु विश्वेशो विना दत्तेन यच्छति २१ तस्मादत्रैव विप्राग्रस्था तव्यं
भवतामया भवद्दिनानतिष्ठा भिक्षणमात्रं महामुने २२ न मातानपिताभ्यातानश्च श्वशरो जनः न सत्कुर्वन्ति तां के-
पि स्वजनाश्चापरेकुतः २३ भर्तृहीनां विनिंदन्ति दुर्मतेति वदन्ति तां तस्मादत्र स्थिरो भूत्वा विहरस्व यथा सुखं २४ भवतो मा-
ग्ययोगेन प्राप्तिश्चात्र भविष्यति श्रुत्वा तस्यास्तु वचनं स्थितस्तत्र विचक्षणः २५ तावत्तत्र समायातः कौण्डिन्योऽनुनि स-
त्तमः दृष्ट्वा समागतं दृष्टः समेधा हि जसत्तमः २६ स भार्यसहसोत्थाय न नाम शिरसा सकृत् धन्योऽस्य नु गृहीतोऽस्मि सफ-
लं जीवितं मम २७ यद्दृष्टोऽसि महद्भाग्यादित्युवाच सुनीश्वरं दत्ता सुविष्टरं तस्मै पूजयामास तं हि जं २८ भोजयित्वा विधा-
नेन पप्रच्छ प्रमदोत्तमा विदन्केन प्रकारेण दारिद्र्यस्य क्षयो भवेत् २९ विना दत्तं कथं लभ्येद्धनं विद्यां कुटुंबिनीम् मां मे भर्ता
परित्यज्य गंतुं कामोद्यवर्तते ३० अन्यदेशे परा लोका न याचितुं परपत्तने रक्षितोऽस्ति मया विदन् हेतुवाक्यैर्महत्तरैः ३१
नादत्तं लभ्यते किंचिदित्युक्ता स निवारितः मम भाग्या सुनीन्द्राद्यत्वमत्रैव समागतः ३२ त्वत्प्रसादा हरिद्रं मे शीघ्रं नश्यत्य-

ध-
४४

संशयम् केनोपायेनविप्रैर्दरिद्रंनश्यतिधुवम् ३३ कथयस्वकृपासिंधोव्रतंतीर्थतपादिकं श्रुत्वातस्याःसुशीलयाभा-
षितंमुनिपुंगवः प्रोवाचप्रवरंचित्तेविचार्यव्रतमुत्तमम् ३४ मलिमुचैमहाभागैव्रतानामुत्तमव्रतम् सर्वपापौघशमनंहुः
स्वदारिद्र्यनाशनं ३५ परमानामविरव्याताविष्णोस्तिथिरनुत्तमा मलिमुचैतुयाकृष्णाभुक्तिसुक्तिफलप्रदा ३६ तस्याप्यु-
पोषणंकृत्वाधनधान्ययुतोभवेत् विधिनाजागरैःसाकंगीतवादित्रसंयुतम् ३७ धनदेनपुराचीर्णंव्रतमेतत्सुशोभनम्
तदाहृष्टेनरुद्रेणधनानामधिपःकृतः ३८ हरिश्चंद्रेणचकृतंपुराक्रीतकृतेनवै पुनःप्रासाधियातेनराज्यंनिहतकंटकं ३९
तस्मात्कुरुविशालाक्षीव्रतमेतत्सुशोभनम् विधिनाविधियुक्तेनसमंजागरणेनच ४० इत्युक्त्वातद्विधिसर्वकथयामासवा-
डवः प्रीत्यापरमसंतुष्टःस्ततोभक्त्याप्रसादितः ४१ पुनःप्रोवाचतंविप्रंपंचरात्रिव्रतंशक्तं यस्यानुष्ठानमात्रेणभुक्तिर्भुक्ति-
श्चप्राप्यते ४२ परमादिवसेप्रातःकृत्वापूर्वाह्निकंविधिं कुर्यात्सुनियमाचशक्त्यापंचरात्रिव्रतादरात् ४३ प्रातःस्नात्वानि-
राहारोयस्तिष्ठेद्दिनपंचकं सगच्छेद्द्वैष्णवंस्थानंपितृमातृप्रियासमं ४४ एकाशनस्तुयोभूयाद्दिनानांपंचकंनरः सर्वपा-
पविनिर्मुक्तःस्वर्गलोकेमहीयते ४५ स्नात्वायोभोजयेद्दिप्रदिनानांपंचकंनरः भोजितंतेनविधिनासदेवास्तरमानुषं ४६
पूर्णकुंभंसुतोयेनयोददातिद्विजातये दत्तंतेनैवसकलं ब्रह्मांडं सचराचरं ४७ तिलपात्रंतुयोदद्यात्स्नात्वापंचदिनंनरः सभुक्काविपुलाब्भोगान्स्वर्गलोकेम-
हीयते ४८ घृतपात्रंतुयोदद्यात्स्नात्वापंचदिनंनरः सभुक्काविपुलाब्भोगान्स्वर्गलोकेम-
हीयते ४९ ब्रह्मचर्येणयस्तिष्ठेद्दिनानांपंचकंनरः सस्वर्गंभुंजतेभोगान्स्वर्गेश्याभिःसमंमुदा ५० एवंविधंव्रतंसाधि-

र-

४४

ध- रा-
४५

कुरुत्वंपतिनाशमे ॥ धनधान्ययुताभूत्वास्वर्गयास्यसिस्तवते ॥ ५३ ॥ इत्युक्त्वासाव्रतंचक्रेकैर्द्विप्येनयथोदितम् ॥ अर्जुनसमंभावयुतास्नात्वा
मासिमलिमुचै ॥ ५३ ॥ पंचरात्रिव्रतेपूर्णपरायाःप्रियसंयुता ॥ सापश्यद्राजभवनादायातंनृपनंदनम् ॥ ५४ ॥ दत्त्वा नवीनंभवनंभव्यव-
स्तसमन्वितम् ॥ वासयामासविधिनाविधिनाप्रेरितास्वयम् ॥ ५५ ॥ दत्त्वाग्रामंतृचिकरं ब्राह्मणायसुमेधसे ॥ असन्नस्तपसाराजासंस्तुतास्त-
यहंययो ॥ ५६ ॥ मलिमुचस्यमासस्यपरायाःपरमादरात् ॥ कृष्णाद्युपोषणात्सद्यःपंचरात्रिव्रतेनच ॥ ५७ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तःसर्वसौख्यसम-
न्वितः ॥ भुक्त्वाभोगान्प्रियासार्धमंतेविष्णुपुरंययौ ॥ ६८ ॥ येकरिष्यंतिमनुजाःपरायाव्रतमुत्तमम् ॥ पंचरात्रिभवंपुण्यंमयावक्तुंनश-
क्यते ॥ ५९ ॥ पुष्कराद्यानितीर्थानिगंगाद्याःसरितस्तथा ॥ धेनुपुरव्यानिदानानितेनचीर्णानिसर्वथा ॥ ६० ॥ गयाश्राद्धंकृतंतेनपितरःपरितोषि-
ताः ॥ व्रतानितेनचीर्णानिव्रतखंडोदितानिवै ॥ ६१ ॥ द्विपदांब्राह्मणःश्रेष्ठो गोवरिष्ठस्तुषदाभू ॥ देवानांवासवश्चेष्टस्तथापासोमलिमुचः ६२
मलिमुचैपंचरात्रिःप्रश्नासापापहारिणी ॥ पंचरात्रेचपरमापद्भिनीपापशोषिणी ॥ ६३ ॥ साप्यशक्तैःप्रकर्तव्यायथाशक्त्याविचक्षणैः ॥ मानुषं
जनुरासाद्यनस्नातोयैर्मलिमुचः ॥ ६४ ॥ तेजन्मघातिनोनूनंनोपाप्यहरिवासरे ॥ चतुराशीतिलक्षाणिभ्रमंतोयोनिसंकटे ॥ ६५ ॥ प्राप्यतेमा-
नुषंजन्मदुर्लभंपुण्यसंचयैः ॥ तस्मात्कार्यंप्रयत्नेनपरमायाव्रतंशक्तम् ॥ ६६ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ एतत्तेसर्वमारव्यातंयत्पुष्टोहंत्यानघ-
मलिमुचस्यमासस्यपरमायाःसमुद्भवं ॥ ६७ ॥ तत्सर्वंतेसमारव्यातंशृणुधावहितोनृप ॥ श्रुत्वातद्यदुपतिनोदितंमहात्स्यंतच्चक्रेव्रतभ-
नुजैःप्रियासमेतः ॥ भुक्त्वासौदिविदुर्लभांश्चभोगान्नीतोसोस्तरवरमंदिरंरुहृष्टः ॥ ६८ ॥ येप्येवंभविमनुजा मलिमुचस्यसकृन्ना-
ताःशक्तविधिनासमाचरंति ॥ तेभुक्त्वाभुविविभवंस्वरेंद्रतुल्यंगच्छेयुस्त्रिभुवनवंदितस्यगेहम् ॥ ६९ ॥ ॥ इतिमलकृष्णेकादशीमहात्म्यं

४५

इति एकादशीमाहात्म्यानिसमाप्तानि.

श्रीगणेशायनमः अथ द्वादशीव्रतानिलिख्यते तत्र चैत्रशुक्लद्वादश्यां मदमनोत्सवः द्वादश्यां चैत्रमासस्य शुक्लायां मदमनोत्सवः वौधा-
यनादिभिः प्रोक्तः कर्तव्यः प्रतिवत्सरं रामार्चनचंद्रिकोक्तेः ऊर्जैर्व्रतं मधोदोलां श्रावणे तंतुपूजनं चैत्रे च दमनारोपमकुर्वाणो ब्रजस्य-
धः इदं शक्रास्तादावपिकार्यं उपाकर्म्मोत्सर्जनं च पवित्रं दमनार्पणं ईशानस्य बलिविष्णोः शयनं परिवर्तनं कुर्याच्छुक्लेगुणैर्मूढेष्ट-
द्गार्गेण उच्यते इति चैत्रद्वादशी वैशाखशुक्लद्वादश्यां योगविशेषो हेमाद्रौ पंचाननस्थौ गुरुभूमिपुत्रौ मेघेरविः स्याद्यदि शुक्ल-
क्षे पाशाभिधानाकरभेण युक्ता तिथिर्व्यतीपात इतीह योगः अत्र स्नानदानादिकं कुर्याद्भोभूवस्त्रहिरण्यकैः नरैः पापं प्रमुच्येत
माधवस्य तु पूजनात् पंचाननः सिंह राशिः पाशाभिधानां मतिथिर्द्वादशी करभो हस्तः इति वैशाखद्वादशी आषाढशुक्लद्वा-
दश्यां अनुराधायोगरहितायां पारणं कुर्यात् तथा च हेमाद्रौ भविष्ये आभाकासितपक्षेषु मैत्रश्रावणरेवती संगमे महिभोक्तव्यं द्वा-
दशद्वादशीं हरेत् आषाढभाद्रकार्तिकशुक्लद्वादशीषु अनुराधाश्रावणरेवतीयोगे पारणं न कुर्यात् अत्र विष्णुधर्मे मैत्राद्यपादे स्वपि-
तीह विष्णुः पौष्णां त्यपादे प्रतिबोधमेति श्रुतेश्च मध्ये परिवर्तनेति सप्तभिः प्रबोधपरिवर्तनमेव वर्ज्यं इति आषाढशुक्लद्वादशी अथ-
श्रावणशुक्लद्वादश्यां दधि व्रतं तक्रादीनां निषेधः तत्र दधिव्यवहारात् तत्रैव द्वादश्यां विष्णोः पवित्रारोपणमुक्तम् हेमाद्रौ वि-
ष्णुरहस्ये श्रावणस्य सिते पक्षे कर्कटस्थे दिवाकरे द्वादश्यां वासुदेवाय पवित्रारोपणं स्मृतं द्वादश्यां श्रावणे वापि पंचम्यामथवा हि-
ज अनुकूलेषु कर्तव्यं पंचदश्यामथवापि पवित्रारोपणं विद्याच्छ्रावणेन भवेद्यदि कार्त्तिक्यवधि शक्रास्ते कर्तव्यमिति नारदः हेम-

रौप्यताम्रक्षौमेः सूत्रैः कोशोपपन्नैः कुशैः काशैश्चकार्पासैर्ब्रह्मण्याकार्तिनैः शर्मैः कृत्वा त्रिगुणितं सूत्रं त्रिगुणीकृत्य शोधयेत् त
जोत्तमं पवित्रं तुषष्ट्या सह शतैस्त्रिभिः सप्तत्या सहितं द्वाभ्यां शताभ्यां मध्यमं स्मृतं साशीतिनाशते नैव कनिष्ठं तस्माच्चरेत् साधा
रणपवित्राणि त्रिभिः सूत्रैः समाचरेत् उत्तमं तु शतग्रंथि पंचाशद्ग्रंथि मध्यमं कनिष्ठं तु पवित्रं स्यात् षट्त्रिंशद्ग्रंथि शोभितं षट्त्रिंश
च्चतुर्विंशत् द्वात्रिंशदिति केचन चतुर्विंशद्वादशाष्टावित्येके मुनयो विदुः शिवपवित्रं तु तत्रैव एकादशभिर्वासूत्रैस्त्रिंशतावा
ष्टयुक्त्या पंचाशतावाकर्तव्यं तु ल्यग्रं श्र्यंतरालकं द्वादशांगुलमानानि व्यासादष्टांगुलानि च लिंगविस्तारमानानि चतुरंगुलका
नि च न करोति विधानेन पवित्रारोपणं तु यः तस्य सावत्सरी पूजानिः फला मुनिसत्तम तस्माद्रुक्तिसमायुक्तैर्नरैर्विष्णुपराय
णैः वर्षे वर्षे प्रकर्तव्यं पवित्रारोपणं हरेः इति श्री भविष्योत्तरपुराणे श्रावणशतकू द्वादश्यां विष्णुपवित्रारोपणविधिः अथ भाद्र
शतकू द्वादश्यां श्रावणद्वादशीयोगे कार्यं तथा च मात्स्ये द्वादशी श्रावणस्पृष्टास्पृष्टादेकादशी यदि स एव वेद्या बोधो यो विष्णुश्रृं
लसंज्ञितः तस्मिन्नुपोष्यविधिवन्नरः संक्षीणकल्मषः प्राप्नोत्यनुत्तमां सिद्धिं पुनरावृत्तिदुर्लभां विष्णुधर्मे एकादशीद्वादशी
च विष्णवर्धनमपि यत्र च तद्विष्णुश्रृंखलं नाम विष्णुसायुज्यकूटवेत् एकादशीतितंत्रेण द्वादश्यामुपवासकृत् संस्पृश्यैकादशीं
राजं च द्वादशीं यदि संस्पृशेत् श्रावणं ज्योतिषां श्रेष्ठं ब्रह्महत्याव्यपोहति भाद्रशतकू द्वादश्यां श्रावणयोगरहितायां पारणं कुर्या
त् आभाकासितपक्षेषु इति दिवोदासोदाहृतवचनात् उपोष्यैकादशीं मोहात् पारणं श्रावणे यदि करोति हति यत्पुण्यं द्वादश

द्वादशीभवं विशेषेण महीपालश्रावणं वर्धते यदि तिथिक्षयेन सोक्तं द्वादशीलं धयेन्न हि इह च श्रावणं विधाविमज्यमध्यविंश
तिथिरिकायोगं त्यक्त्वा पारणं कार्यं तदुक्तं विष्णुधर्मे श्रुते श्रममध्ये परिवर्तमेति सप्तमिप्रबोधपरिवर्तनमेव वर्ज्यं केचित्तु चतुर्धा
विभज्य मध्यपादद्वयमित्याहुः अत्रैव विष्णुपरिवर्तनोत्सवं कुर्यात् अत्रैव शक्रोत्थापनमुक्तमपरां केर्गरेण द्वादश्यां तु सिते
पक्षे मासि शौचपदे तथा शक्रमुत्थापयेद्राजा विश्वश्रावणवासरे इयमेव श्रावणद्वादशीनाम्ना तत्रैकादश्यां द्वादशी श्रावणयो
गे सेवे पोष्या विष्णुश्रृंखलविशेषयोगात् एकादश्यां श्रावणयोगाभावे पितृदिना वच्छेदेन श्रावणस्पृष्टद्वादशीयोगादेव विष्णुश्रृं
खलमिति हेमाद्रौ मतं निर्णयामुते तु श्रावणद्वादशीयोग एव विष्णुश्रृंखलं नान्यथेति यथानिशीथानंतरं सूर्योदयावधि
कलामात्रमपि श्रावणं तदापि पूर्वैव दिवोदासीयेतुरात्रेः प्रथमयामे श्रावणयोगे पूर्वा अन्ययोत्तरेत्युक्तं इयंच बुधवारेति
प्रशस्ता यदा तु एकादशी श्रावणयुतानद्वादशी तदा एकादश्यामेव व्रतं अशक्तस्तु एकादश्यां गोपोपवासकृत्वा द्वादशीसु
पवसेत् इदं व्रतं काम्यमिति गोडाः नित्यमिति दाक्षिणात्याः पारणं तु उभयांते अन्यतरांते वा कुर्यात् भाद्रपदे श्रावणे काद
श्यां मध्याह्ने वामनावतारः श्रावणयुक्तशतैकादश्यालाभे तु दशमी चिह्नापि श्रावणयुताया तया तथा च मदनरले वन्दिपुराणे
दशम्यैकादशी यत्र सानोपोष्या भवेति तिथिः श्रावणेन तु संयुक्ता सोपोष्या सर्वकामदा अस्यां द्वादश्यां दुग्धव्रतसंकल्पः दुग्धव्र
ते तु पायसादिकं वर्ज्यं दधिघृतादयस्तु विकाराग्रान्या एव नन्वेवं संधिन्यादिक्षीरनिषेधोऽपि दध्यादिग्राह्यस्यादिति चेत्

तत्रवाचनिकनिषेधसत्वात् तदाह अपराकेशंशः क्षीराणिनान्यभक्ष्याणितद्विकाराशनेबुधः सप्तरात्रं व्रतं कुर्यात् प्रयत्नेन समा-
हितः व्रतं गोमूत्रपानकं अथ व्रतविधिः कृष्णउवाच विधानं शृणु राजेन्द्र यथा दृष्टं मनीषिभिः यथोक्तं नियमं कुर्यादेका-
दश्यामुपोषितः दंतान्संशोध्य यत्नेन वाग्यतो नियतेन्द्रियः श्रवणद्वादशीयोगे समुपोष्य जनार्दनं अर्चयित्वा विधानेन त्र-
योदश्यां परेहनि नदीनां संगमे स्नायादर्चयेदत्र वामनं सौवर्णवस्त्रसंयुक्तां द्वादशांगुलमुच्छ्रितां पीतवस्त्रैः शुकैर्वेष्ट्य मृ-
त्पात्रमव्रणं नवं हिरण्मयेन पात्रेण अर्घ्यपात्रं प्रकल्पयेत् दध्यक्षत फले श्वैव सहिरण्यं सचंदनं नमस्ते पद्मनाभाय नमस्ते
जलशायिने तुभ्यमर्घ्यं प्रयच्छामि बालवामनरूपिणे नमः शार्ङ्गसीरबाणपाणये वामनाय च यज्ञशुक्लफलदात्रे च वा-
मनाय नमोनमः देवेश्वराय देवाय देवसंभूतिकारिणे प्रभवे सर्वदेवानां वामनाय नमोनमः मत्स्यकूर्मवराहेभ्यो नारसिं-
हस्वरूपिणे रामचद्राय रामाय वामनाय नमोनमः श्रीधराय नमस्तेस्तु नमस्ते गरुडध्वज चतुर्बाहो नमस्तेस्तु नमस्ते ध-
रणीधर एवं संस्तूय विधिवन्तरः प्रस्कंदनादिभिः रात्रौ जागरणं कुर्यात् पुरतो जलशायिनः धृत्वा बालमयं रूपं देवो क्रीडत्ययो-
निधौ ब्रह्मांडमुदरे यस्य महद्भूतैरधिष्ठितं मायावी वामनः श्रीशः सोत्राया तु जगत्पतिः एवं संस्तूय तं भक्त्या द्वादश्यामुद-
येरवेः शृणु संहितं तं च ब्राह्मणाय निवेदयेत् वामनः प्रतिगृह्णाति वामनो हृददासिते वामनं सर्वतो भद्रं हि जायति पा-
दये जलधेनुं तथा दद्याच्छत्रं चैव तु पादुके सहिरण्यानि वस्त्राणि वषधेनुं तथा च यत्किंचिद्दीयते तत्र तद्दानं प्राप्य ते धु-

वं श्रवणद्वादशीयोगे संपूज्य गरुडध्वजं दत्त्वा दानं हि जातिभ्यो वियोगे पारणंततः सिंहस्थिते तु मार्तण्डे श्रवणस्थे निशाकरे यु-
धिष्ठिर उवाच उपवासा समर्थानां किं स्यादेकमुपोषितं महाफलं महादेव तन्ममाचक्ष्वच्छतः श्रीकृष्ण उवाच याराम श्रवणो-
पेता द्वादशी महती तु सा तस्यामुपोषितः स्नातः पूजयित्वा जनार्दनं प्राप्नोत्यथ ज्ञात्वा हर्मजद्वादशाद्वादशीफलं दध्योद नयुतं
स्याजलपूर्णं तथा घटं वस्त्रसंवेष्टितं दत्त्वा च त्रयोपाहनमेव च नदुर्गतिमवाप्नोति गतिमग्रां च विंदति अक्षय्यं स्थानमाप्नोति
नात्र कार्यविचारणा श्रवणद्वादशीयोगे बुधवारो भवेद्यदि अत्यंतमहती नाम द्वादशी सा प्रकीर्तिता स्नानं जाप्यं तथा दानं हो-
मः श्राद्धं स्तुतिर्नमः सर्वमक्षय्यमाप्नोति तस्यां शृणुकुलोद्भव तस्मिन्दिने तथा स्नातो यत्र कचन संगमे संगंगा स्नानं राजन्-
फलं प्राप्नोत्यसंशयम् श्रवणे संगमाः सर्वे परतुष्टिप्रदाः सदा विशेषाद्वादशीयुक्ता बुधयुक्ता विशेषतः तथैव द्वादशीप्रोक्ता
बुधश्रवणसंयुक्ता शुकश्रवणसंयुक्ता संगमे विजया स्मृता वारिकुंभप्रदाया स्यादध्योदनसमायुतं प्रेतयो नैन जायेत पू-
जयित्वा वामनं वंशः समुद्धृतस्तेन मुक्तः पितृ ऋणादसौ न भक्ष्ये संगमे स्नात्वा वामनो येन पूजितः स याति परमं स्थानं
विष्णुसायुज्यमाप्नुयात् युधिष्ठिर उवाच उपवासा समर्थानां तदेव पुरुषोत्तम एकाया द्वादशीपुण्यातां वदस्व ममानघ
श्रीकृष्ण उवाच मासे जाद्रपदेशे कृद्वादशी श्रवणां चिता सर्वकामप्रदा पुण्या उपवास महाफला संगमे सरितां स्नात्वा द्वा-
दश्यां समुपोषितः समग्रं समवाप्नोति द्वादशाद्वादशीफलं त्वमेव तीर्थराजो सि त्वमेव सरितां पतिः संगमस्त्वं प्रसन्नो मे-

प्रसादं कुरु संगम साधे तुर्हा दशी ज्ञेया तस्यां भाद्रपदे शभा दशम्येकादशी यत्र सानो पोष्या भवेत्तिथिः श्रवणेन तु संयुक्ता सा
शभा सर्वकामदा पारणं तिथिद्वौ तु द्वादश्या सुदु संक्षयान् दृष्ट्वौ कुर्यान्नयोदश्यां तत्र दोषो न विद्यते इत्येषा कथिताराजन् द्वा
दश्यां श्रवणेन या कर्तव्या सा प्रयत्नेन इहा सुत्रफलप्रदा द्वादश्या सुपवासोत्रत्रयोदश्यां तु पारणं निषिद्धमपि कर्तव्यमि-
त्याज्ञापारमेश्वरी बुधश्रवणसंयुक्ता सैव चेद्द्वादशी भवेत् अतीव महती तस्यां सर्वकृतमिहा क्षयं द्वादशी श्रवणोपेता य-
दा भवति भारत संगमसरितां स्नात्वा गंगादिस्नानजं फलं सोपवासः समाप्नोति नात्र कार्या विचारणा जलपूर्णं तदा कुंभं
स्थापयित्वा विचक्षणः पंचरत्नसमोपेतं सोपवीतं सवस्त्रकं तस्योपरि स्थापयित्वा लक्ष्म्या सह जनार्दनं यथाशक्त्या स्वर्णम-
यं शंखं शार्ङ्गं विभूषितं स्थापयित्वा विधानेन सितचंदनचर्चितं सितवस्त्रयुगच्छन्नं च त्र्योपानयुगान्वितं ॐ नमो वासुदेवा
वायशिरः संपूजयेत्ततः श्रीधराय मुखंतद्वैकुण्ठं हृदये नमः नमः श्रीपतये नेत्रे भुजौ सर्वास्त्रधारिणे व्यापकाय नमः-
कुक्षी केशवायोदरं नमः त्रैलोक्यजनकायेति मेढूं संपूजयेद्दरेः सर्वाधिपतये जंघे पादौ सर्वात्मने नमः अनेन विधिना-
राजन् पुष्पधूपैः समर्चयेत् ततस्तस्याग्रतो देयं नैवेद्यं घृतपाचितं द्वादश ब्राह्मणान् कुंभान् शक्त्या दद्याच्च दक्षिणां एवं संपू-
ज्य गोविंदं जागरंतप्रकारयेत् प्रभाते विमले स्नात्वा संपूज्य गरुडध्वजं पुष्पधूपादिनैवेद्यैः फलैर्वस्त्रैः सुशोभनैः पुष्पा-
जलिततोदत्तामंत्रमेतमुदीरयेत् नमोनमस्ते गोविंद बुधश्रवणसंज्ञक अधौघसंक्षयं कृत्वा सर्वसौख्यप्रदो भव अनंत

ब्राह्मणे तु वेदवेदांगपारणे पुराणज्ञे विशेषेण विधिवत्संप्रदापयेत् प्रीयतां देवदेवेशो मम नित्यं जनार्दनः अनेनैव विधानेन दद्या-
त्स्त्रीवानरोत्तमः सर्वे निवर्तयेत्सम्यक् एकभक्तिरतोपि सन् श्रीकृष्ण उवाच अत्रायुदाहरंतीममिति हासं पुरातनं मह-
त्यरण्ये यद्दत्तं भूमिपालश्च पुष्पतत् देशो दशार्णको नाम तस्य भागे तु पश्चिमे अस्ति राजन्मरुदेशः सर्वसत्त्वभयंकरः सु-
तस्रवालुकाभूमिर्यत्र दुष्टा महोरगाः अत्युच्छाया दुर्मास्तत्र मृतप्राणि समाकुलाः शमीरवदिरपालाशकरीरैश्च सपीलुभिः
यत्र भीमगणा वृक्षामर्कटैः परिवेष्टिताः दग्धप्राणिगणा कीर्णायत्र भूर्दृश्यते क्वचित् अर्कप्रतापैः संतप्ता पुरुषानि स्तृणाम-
ही ज्वलिताग्नि समंचैव यत्किंचित्तत्र दृश्यते तथापि लोका जीवन्ति सर्वे कर्मनिबन्धनात् नोदकं नोत्पाप्मीताराजंस्तत्र ब-
लाहकाः कदाचिदपि दृश्यन्ते पूवमाना विहंगमाः तैः कांतारगतैः कैश्चित्पुष्टितैः शिशुभिः समं सैकतेष्वेव नश्यं-
ति जलैः सैकतसेतुवत् तस्मिंस्तथाविधे देशे कश्चिद्देववशाद्दणिक हरिदत्त इति रव्यातो वणिक्धर्मोपजीवकः निजसा-
र्थपरिचरः प्रविष्टो मरुजांगले दृष्टवान्मलिनाल्लुक्षान्निर्मोसान्भीमदर्शनान् बभ्रामभ्यांतदुदयः क्षत्तृषाश्चमकश्चित्
कग्रामः कजनः काहं कयास्यामि किमाचरे अथ मेतान्दर्शसौक्ष्मत्वाव्याकुलं द्वियः क्षक्षामान् बह्वपणान् निर्मोसान्
दृश्य कीकसान् स्नायुबद्धास्थिचरणान् धावमानानि तस्ततः वणिक् सोपितदाश्चर्यं दृष्ट्वा भयमुपागतः प्रीतभीतस्तुनैः
सार्धं जगाम पथिवंचयन् ततो गत्वा पिशाचास्तेन्यग्रोधं महदाश्रयं शीतच्छायं सविस्तीर्णं तत्र ते समुपाविशन् निविष्टेषु

ततस्तैषु एकदेशो स्थितो वणिक् प्रेतस्कंधसमारुहमेकं विवृतदर्शनम् ददर्श बहुभिः प्रेतैः समन्तात्परिवारितम् आगच्छ-
 न्नावभक्षी सस्तुतिशब्दपुरःसरं प्रेतस्कंधान्महीगत्वा तस्यांतिकमुपागमत् सोपवाचा वणिक् श्रेष्ठमिदं वचनमब्रवीत्
 आस्मिन्पौरतरे देशे प्रवेशो भवतः कथं तमुवाच वणिक् धीमासार्थं कष्टस्तदावशः प्रवेशो देवयोगेन कष्टकर्मकृतेन तु त-
 ष्णामेवाधतेत्यर्थं कृच्छ्रौ च भृशं तथा प्राणाः कठमनुश्रामावचनं नश्यतीव मे अत्रोपायं न पश्यामि जीवयेद्येन केनचित्
 श्रीकृष्ण उवाच इत्येवमुक्तः प्रेतस्तु वणिजं वाक्यमब्रवीत् पुन्रागमिममाश्रित्य प्रतीक्षस्व मुहूर्तकं कृतातिथ्यां यथापश्चा-
 द्भूमिष्यसि यथासुखं एवमुक्तस्तथा च केसव वणिक् तृपयार्दितः मध्याह्नसमये प्राप्ते ततस्तं देशमागतः पुन्रागच्छ-
 न्डीतोदावारिधानीमनोरमा दध्योदनस्य युक्तेन वर्धमानेन संयुता अवतीर्य ततः सोपेददावतिथयेतदा दध्योद-
 नं च तोयं च कृच्छ्रभ्यां पीडिता यवै दध्योदनेन तोयेन परां तृप्तिमुपागतः वितृष्णो विज्वरश्चापिक्षणेन च वभूव ह
 ततस्तु प्रेतसंघस्य तस्माद्वागंक्रमाद्दौ दध्योदनात्सपानीयात्प्रेतास्तृप्तिपरांगताः अतिथिं नर्पयित्वा च प्रेतलोकं च स-
 र्वशः ततः स्वयंचबुभुजेभुक्तशेषं यथासुखं ततो भुक्तवतस्त्वनपानीयं च स्वयंपपौ प्रेताधिपं ततस्तुष्टो वणिक् व-
 चनमब्रवीत् वणिगुवाच आश्चर्यमेतत्सरमेव नेस्मिन्प्रतिभाति मे अन्नपानस्य संप्राप्तिः परमस्य कुतस्तव स्तोके-
 न च तथा न्नेन विभर्षिस्तव हूचने तृप्तिगताः कथं त्वेते निर्मासा भीमकुक्षयः अपरं वक्तुं नैह मवाप्तावापरिक्षयं हि मा

चलंचकस्मात्वंसंभ्राप्तो निर्जलेवने तसश्चासिकथं प्रासमात्रेणैव शप्तं ब्रवीः पिशाचपतिरुवाच शृणु भद्रं प्रवक्ष्यामि दुष्कृतं
 कर्मनात्मनः शाकलेनगरैरस्ये अहमासंस्तुमतिः वणिगासंपुराकाले ततोऽभद्रमवापह शाकलेनगरैरस्येनास्तिकस्य दुरा-
 त्मनः धनलोभात्तथा तत्र कदाचिन्ममदेरिता नदत्ताभिक्षवे भिक्षात्तृपितेतुकदाचन प्रतिवेश्यस्तुतवासीद्वाहाणोगुणवान्म-
 म श्रवणद्वादशीयोगे मासि भाद्रपदे तथा सकदाचिन्मया सार्धं तापीनामनदीययौ तस्यास्तु संगमः पुण्यो यवासी चंद्रभागया
 चंद्रभागासौमसतात्तापीनैवार्कनंदिनी तयोः शीतोष्णसलिले संगमे स्तमनोहरे तत्तीर्थवरमासाद्य प्रतिवेश्यः समेहिजः श्र-
 वणद्वादशीयोगे स्नातश्चैवोपवासकृत् चंद्रभागस्य तोयस्य वारिकुंभं न वंदं दध्योदनयुतैः सार्धं संपूर्णवर्धमानकैः उत्रोपान-
 यगं वस्त्रं प्रतिमां विधिवद्भरेः प्रददौ विप्रमुरव्यायरहस्यज्ञो महासुनिः वित्तसंरक्षणार्थं यत्तस्यापि च ततो मया सोपवासेन
 दत्ता वै वारिधानीस्तु शोभना चंद्रभागस्य विप्राय दध्योदनयुता तदा एतत्कृत्वा गृहं प्राप्तस्ततः कालेन केनचित् पंचत्वमहमासा-
 द्यनास्तिक्यात्प्रेतांगतः अस्यामदव्याघोरायां यथास्वकुशलं तदा पुरोहितो मया दृष्टो स्नात्वा गृहमुपागतः शिष्यहस्तः सक-
 लशीद्वादश्यां समुपेषितः तेनापि कथिता तत्र श्रवणद्वादशी शुभा सविनयसोपदेशं व्रतं कृत्वा मया नद्य तस्यैयं कर्मणः पुष्टि-
 र्येयं दृष्टा त्वयानघ यदन्नं च मया दत्तं सजलं घटकां च न तत्तन्मां भजते नित्यं पिशाचलेपित्यशः सेयं मध्याह्नसमये दिव-
 से दिवसे मम उपतिष्ठति वैश्ये ह यथा दृष्टं त्वयानघ उपवासफलेनैव जातिस्मरणमेव च दधिभक्तप्रसादेन जलान्नं चाक्षयं

म ब्रह्मस्वहारिणस्त्वेतेपापाः प्रेतत्वमागताः परदाररताः केचित्स्वामिद्रोहरताः परे मित्रद्रोहरताः केचिद्देशेस्मिन्सुसुदारुणे
 ममेतेभ्यस्तानां प्राप्ता अन्नदानादिकेन च अक्षय्योभगवान्विष्णुः परमात्मा सनातनः यद्वायतेतमुद्दिश्य अक्षय्यं तत्प्रकीर्तितं
 तेनाक्षय्येन चान्नैतदुप्ता एते पुनः पुनः प्रेतभावाच्चदौर्बल्यं न मुंचन्ति कदाचन अहं च पूजयित्वा त्वामतिथिं समुपस्थितं प्रे-
 तभावादिनिर्मुक्तौ यास्यामि परमांगतिं मया विहीनाः किं त्वेते वने स्मिन्मृशदारुणे पीडामनुभवन्त्येते दारुणां कर्मयोगिनां
 एतेषां तु महाभाग ममानुग्रहकाम्यया अनेकनामगोत्राणि गृहीष्वत्वं रिवलं मम अस्तिकक्षागता चैव तत्संपुटिकाशभा
 हिमवंतमथासाद्य तत्र त्वं लप्स्यसे निधिं गयाशीर्षततो गत्वा श्राद्धं कुरु महामते एकमेकमथोद्दिश्य प्रेते प्रेते यथास्वरं एवं
 संभाष्यमाणस्तंतसजावूनदप्रभः समारुह्य विमानं स स्वर्गलोकमिति गतः स्वर्गतिं प्रेतनाथैर्वै प्रभावात्सवणिककृमात् न
 मगोत्राणिसंगृह्य प्रयातः सहिमाचलं तत्र प्राप्य निधिं गत्वा विनिक्षिप्य स्वके गृहे धनभारमुपादाय गयाशीर्षवटं ययौ
 प्रेतानां कमशस्तत्र च केश्राद्धं दिने दिने यस्य यस्य यथा श्राद्धं स करोति दिने वणिक सोपितस्य तदा स्वप्ने दर्शयित्वात्मन-
 स्तुं ब्रवीति च महाभाग प्रसादेन तवानघ प्रेतभावमिमं त्यक्त्वा प्राप्स्यसि परमांगतिं ततस्तु ते विमानस्थो ऊचुश्च वणि-
 जंतया त्वया हितारिताः सर्वे किं विषादुणिजोत्तम प्रयामः स्वर्गतिं सर्वे इदानीं त्वत्सादतः साधुसंगो न हि वृथा कदा
 चिदपि जायते एवमुक्त्वा गताः सर्वे विमानैः सूर्यसन्निभैः दिव्यरूपधराः सर्वे द्योतयन्तो दिशो दश हरिदन्तश्च तान्सर्वी

नृसमुद्धृत्य जगाम ह स्वदेशस्थं च नगरं स्वगृहं च विवेश ह सकृत्वा धनलोभेन प्रेतानां सङ्गतिं वणिक जगाम स्वगृहं तत्र मासि
 भाद्रेयुधिष्ठिर श्रवणद्वादशीयोगे पूजयित्वा जनार्दनं दानं दत्वा च विप्रेभ्यः सोपवासो जितेन्द्रियः संगमे च महानद्योः प्रति
 वर्षमंतं दितः चकार विधिवद्दानं ततो दृष्टान्तमागतः अवाप परमं स्थानं दुर्लभं सर्वमानवैः यत्र कामफलाद्यक्षानद्यः पाय
 सकर्दमाः शीतलामलपानीयाः पुष्करिण्यो मनोरमाः तद्देशमासाद्य वणिक महात्मा प्रतप्तजावूनदभूषितांगः कल्पसमग्रं
 स्तरसंदरीभिः स्वर्गसरे मे सुदितः सदैव बुधश्रवणसंयुक्ताद्वादशी सर्वकामदा दानं दध्योदनं शस्तमुपवासः परोविधिः सग-
 रेण ककुत्स्थेन धुंधुमारेण गाधिना एतैश्चान्यैश्च राजेन्द्र कामदाद्वादशीकृता याद्वादशी बुधयुता श्रवणेन सार्धं सार्वैजयेतिक
 थिता मुनिभिर्नमस्येतामादरेण समुपौष्य नरो हि सस्य क प्राप्नोति सिद्धिं मणिमादिशुणोपपन्ना इति हेमाद्रौ भविष्योत्तरे श्र-
 वणद्वादशीव्रतं अस्यामेव वामनजयंती व्रतं हेमाद्रौ भविष्योत्तरे श्रीकृष्णउवाच द्वादश्यास्ते विधिः प्रोक्तः श्रवणेन यु-
 धिष्ठिर सर्वपापप्रशमनः सर्वसौख्यप्रदायकः एकादशी यदा सा स्यात् श्रवणेन समन्विता विजया सा तिथिः प्रोक्ता व्रतिना
 मभयप्रदा पुरा देवगणैः सर्वैः समेत्य च युधिष्ठिर वरदः प्रार्थितो विष्णु रिद्राग्न्यनिलसंयुतैः बलवानजितो दैत्यो बलिर्ना
 ममहाबलः तेन देवगणाः सर्वे पातितानि जमदिरं त्वंगतिः सर्वदेवानां शीघ्रं कष्टात्समुद्गर दैत्यं जहि महाबाहो बलिं बलव-
 तां वर श्रुत्वा विष्णुस्तदा वाक्यं देवानां करुणोदयं उवाच वाक्यं वाक्यं ज्ञो देवानां हितकाम्यया विष्णुरुवाच जाते वैरोच

नेः पुत्रं बलिं त्रैलोक्यशक्तिं तपसा भावितात्मानं शांतं दांतं जितेन्द्रियं मद्रक्तं मद्रतप्राणं सत्यसंधं महाबलं प्रजापतिसमं
स्वात्मप्रजानां प्रियकारकं न गुणास्तस्य शक्यं ते वक्तुं केनापि भूतले अवश्यं तपसोपेतैर्भोक्तव्यं तपसः फलं तपसो तस्तु
बहुना कालेनास्य भविष्यति यदा च विजयं देत्यं ज्ञास्ये कालेन केनचित् समाहृत्य श्रियं तस्य तदा दास्येदिवै कसां अदिति
मो प्रयत्ना वै पुत्रार्थं पुत्रगंधिनी तस्या मनीषितं देवकार्यं विष्णुरचिंतयत् सचिंतयित्वा सचिरं देव्या गभीरधारणं अदितिं व-
रयामास वाञ्छितं ते भविष्यति अथ काले बहुतिथौ गते सागुर्विणी भवत् स्रष्टुवेन च मे मासि पुत्रं सा वामनं हरिं ह्रस्वपादं
ह्रस्वकायं महाशिरसमर्भकं पाणिपादोदरं रुद्रं ह्रस्वजं योरुकेसरं दृष्ट्वा तु वामनं जातमदितिर्मोदमाप वै भयं बभूव देत्या
नां देवानां तोष आगमत् जातकादीन् शक्रभकरान् संस्कारान् स्वयमेव हि चकार कश्यपो धीमान् प्रजापतिसमन्वितः आबद्ध
मेखलोदंडी जटीयज्ञोपवीतवान् कुशचर्मजिनधरः कमंडलुविभूषितः बलेर्बलवतो यज्ञं जगाम बहुविस्तरं दृष्ट्वा दे-
त्यबलं सर्वं वामनस्तु जगाद ह अर्थनाहं यज्ञपते दीयतां मम मेदिनी पदत्रयप्रमाणो हि पठनार्थं मठो मम दत्ता दत्ता तव त-
था बलिः प्राह हि जितं ततो वर्धितुमारब्धो वामनो नंत विक्रमः पादौ भूमौ प्रतिष्ठाप्य शिरसा वृत्य रोदसी ताभ्यां स्वर्गादि
कान् लोकान् लब्ध्वा दे ब्रह्मणः पदं नृत्तीयं पदं लेभे किं दे दे ममत हृदं तद् दृष्ट्वा महदाश्चर्यं सिद्धादेव वर्षयस्तथा साधुसाध्विति
देवेशं प्रशशंसुर्मुदान्विताः ततो दैत्यगणान्सर्वान् जित्वा त्रिभुवनं वशी बलिं प्राह च भोगच्छपातालं स्वबलानुगः तत्र त-

मीक्षितान् भोगान् भुक्त्वा महादुःखालितः अस्मिन् द्रव्यावसाने तु त्वमेवेंद्रो मविष्यसि एवमुक्तो बलिः प्रायान् मम स्तुत्यं स्मरन्तं विसर्ज्य च बलिं दे-
वोलोकपालानुवाच ह स्वानिधिष्यानि गच्छ ध्वंतिष्ठ ध्वं विगतज्वराः देवेनोक्ता गता देवाः प्रहृष्टाः पूज्य वामनं देवः कृत्वा जगत्कार्य-
तत्रैवांतरधीयत एतत्सर्वं समभवदेकादश्यां नराधिप तेनेष्टा देवदेवस्य सर्वथा किजयातिथिः मासि भाद्रपदे शक्रे द्वादशी श्रव-
णान्विता विजया प्रोच्यते सद्भिः कोटि कोटिगुणोत्तरा एकादश्यां सोपवासो रात्रौ संपूजयेद् हरिम् रौप्यैः सवर्णपात्रैवादारुवंशमये-
पिवा सौवर्णं वामनं कुर्यात्स्ववित्तस्यानुसारतः शिखा कमंडलुधरं च यज्ञोपवीतकम् एवं लक्षणसंपन्नं वामनं पूजयेद् हरिम्
आच्छाद्य पात्रं वा सोभिरहर्तैः फलसंयुतैः मार्गेण चर्मणा कुर्यात्द्रव्यावाशान्नपेक्षया तिलादकेन संपूर्णं प्रस्थेन कुडवेन च अलाभे
यवगोधूमैः फलैः शकृत्तिलैर्भवेत् अतसी पुष्पसंकाशं तिलकृष्णाजिनोपरि पुष्पैर्गंधैः फलैर्धूपैः कालोत्थैरर्चयेद् हरिम् नानाविधै-
श्च नैवेद्यैर्भक्ष्यभोज्यैर्गुडादनैः स्वस्ववित्तानुसारेण सहिष्यं च कारयेत् एभिर्मंत्रपदैस्तत्र पूजयेद् रुद्रं रुद्रध्वजम् उपहारैर्नरश्रेष्ठं
चिर्भूत्वा समाहितः धृत्वा बालमयं देवं देवदेवस्य चक्रिणः ब्रह्मांडमुदरे यस्य महद्भूतैरधिष्ठितं मायावी वामनः श्रीशोसमाया नुज-
गसतिः युधिरउवाच उपवासासमर्थानां वाचेयं पुरुषोत्तमं एकां च द्वादशीं पुण्यां वदस्व वदतां वर श्रीकृष्ण उ० मासि भाद्रपदे श-
क्रे द्वादशी श्रवणान्विता सर्वकामप्रदा पार्थ उपोष्या नियमात्सदा सरितां संगमे स्नात्वा द्वादशीं समुपोषयेत् समग्रं समवा-
नोति द्वादश्यां च कृतं फलं श्रवणेन समा युक्तां द्वादशीं समुपोषयेत् स्नानं दानं जपो होमः स्वाध्यायः पितृतर्पणं तस्यां

यच्चियतेपार्थतदनंतफलंलभेत् युधिष्ठिरउवाच तत्प्रसादाच्छ्रुतं कृष्णमया तु वामनव्रतं इदानीं ब्रूहि मे कृष्ण व्रतो
द्यापनमुत्तमं श्रीकृष्णउवाच शृणु पांडव वक्ष्यामि व्रतो द्यापनमुत्तमं कृतेन सफलं पार्थ व्रतं भवति निश्चितं आदौ-
मध्ये तथा चांते व्रतस्यो द्यापनं भवेत् मम इह जन्म निजन्मांतरे च कृतदोष प्रायश्चित्तार्थं पुत्रपौत्राद्यभिष्टुत्यर्थं वामनजयंती
व्रतमहं करिष्ये व्रतस्य संपूर्णता सिध्यर्थं उद्यापनं च करिष्ये इति संकल्प्य श्रवणद्वादशीव्रतांगत्वेन पुरुषसूक्तेन षोडशोप-
चारैः वामनपूजनं च करिष्ये द्वादशीश्रवणोपेताय दाभवति भारत सरितासंगमे स्नात्वा ह देवापि यथा क्रमात् पितृदेवार्च-
नं कृत्वा ध्यायेत् परमेश्वरं जलेन पूरयेत् कुम्भस्थापयित्वा विचक्षणः पंचरत्नसमोपेतं तिलोपरि संपूरितं तस्मिन्संस्तुय-
दिते स्थापयित्वा च वामनं सौवर्णं च यथाशक्त्या शंखशार्ङ्गविभूषितं सुभगं वस्त्रसंयुक्तं द्वादशांगुलमुच्छ्रितं पीतवस्त्रैः
शतभैर्वैद्यजिनचक्रमंडलं अतसीपुष्पसंकाशं तिलकृष्णाजिनोपरि स्थापयित्वा विधानेन चंदनेनानुलेपयेत् धृत्वा
बालमयं रूपं देवदेवस्य चक्रिणः ब्रह्मांडमुदरे यस्य महद्भूतेरधिष्ठितं मायावी वामनः श्रीशोसमाया तु जगत्पतिः आवाह-
नं अजयाय महेशाय जलजास्याय शंसिने नमस्ते केशवानंतवासुदेवनमोस्तुते ध्यानं कमंडलुशिखाधारी कुञ्जर-
पोसिवामन छत्रदंडधरो देवपाद्यंगूढनमोस्तुते पाद्यं सहस्रशीर्षात्वं देवश्रवणक्षंसमन्वितः अर्घ्यं गृहाण देवेश हा-
दश्यासहितो हरे अर्घ्यं कमंडलुस्थितं चारुगणोदकमपूरितं देवेशाचमनार्थं च तीर्थमैव प्रतिपृथ्यतां आचमनीयं

गंगासरस्वतीरे वा पयोणीयसु नाजलैः स्नापितो मिमया देव तथा शांतिं प्रयच्छ मे स्नानं अतसीपुष्पसंकाशं तिलकृष्णा-
जिनोपरि कुरुक्षेत्रे प्रतिष्ठाप्य वामनं स्थापयाम्यहं प्रतिष्ठापनं प्रसीद देव देवेश नमस्ते स्वस्ति वामन नमस्ते ब्रह्मरूपाय
पीतनिर्मलवाससे वस्त्रं श्रीरवं चंदनं दिव्यगंधाढ्यं सुमनोहरं विलेपनं स्मरश्चेच्चंदनं प्रतिगृह्यताम् चंदनं मल्लि-
काशतपत्रं च जातिपुष्पसंगंधकं चंपकैर्जलजैर्युक्तं पुष्पांगूढनमोस्तुते पुष्पं नमः कमलकिंजल्कपीतनिर्मलवाससे म-
हाहावरिपुस्कंदधृष्टकाय चक्रिणे पूजामंत्रः मत्स्यं कूर्मं वराहं च नारसिंहं च वामनं रामं रामं रामकृष्णं बौद्धं कल्किं हि-
नेनमः पादाब्जैर्कूम्रस्थांगं पूजयेच्छीर्षमंततः पादौ मत्स्याय च नमो नमः कूर्माय जातुनी वराहाय नमो गुह्यं नृसिंहा-
येति नाभितः उरस्ते वामनायेति भजौ रामाय वै नमः कर्णौ रामाय च नमः कृष्णाय च नमो मुखं बौद्धाय च नमो नेत्रे क-
ल्किने च नमः शिरः इत्यंगपूजा धूपोयं देव देवेश शंखचक्रगदाधर अच्युतानंतगोविंद वासुदेवनमोस्तुते धूपं त्वमे-
व पृथिवीज्योतिर्वायुराकाशमेव च त्वमेव ज्योतिषां ज्योतिर्दीपो यं प्रतिगृह्यताम् दीपं अन्नं चतुर्विधं स्वादुरसैः षड्भिः
समन्वितं मयानि वेदितं देव प्रसीद परमेश्वर अग्निर्यमो वैश्रवणः पापं मे हंतुं चाव्ययः नैवेद्यं आचमनं करोतु न-
नं फलं तांबूलं दक्षिणां नीराजनं मंत्रपुष्पांजलिं प्रदक्षिणानमस्कृतान् प्रार्थनां जगदादिर्जगद्रूपः अनादिर्जगदंत-
कृत् जलाशयो जगद्योनिः प्रीयतां मे जनार्दनः अनेककर्मनिर्बंधध्वंसिनं जलशायिनं नतोस्मि मथुरावासं माधवं मधुसू-

दनं नमो वामनरूपाय नमस्तेस्तुत्रिविक्रम नमस्ते बलिबंधाय वासुदेवनमोस्तुते इत्युक्त्वा थगुरुं नत्वा पूजयित्वा जनार्दनं
भूमौ जपेज्जपः क्रोधः शब्दादिविषयेर्जितः उद्यापनंततः कुर्याद्वा दशैर्वत्सरैस्तदा सौवर्णीराजतीताग्नीमुर्तिं कृत्वा चतुर्भुजां
द्वादश्यास्तु दिने भाते गुरुमभ्यर्च्य शक्तिः सदाचाररतं पार्थ वेदवेदांगपारंगं अस्मदीयं व्रतं विप्रविष्णुवासरसंभवं संपूर्णं
तु भवेद्येन तत्कुरुष्वद्विजोत्तम तस्याग्रे नियमः कार्यो दंतधावनपूर्वकं स्नानं कृत्वा मंत्रपूर्वनद्यादौ विमले जले तर्पयित्वापि
तूर्देवान् पूजयेन्मधुसूदनं एवं संपूज्य विधिवद्वात्रौ जागरणं चरेत् ततः प्रभातसमये स्नात्वा चार्यादिभिः सह वामनं
पूजयेत् प्राग् वत् होमं कुर्याद्दिधानतः मंत्रेणोदं विष्णुरितिसमिदाज्यतिलोदनैः प्रतिद्रव्यं सहस्रं वा शतमष्टौ चरं हुनेत् ब्राह्म-
णान् भोजयित्वा तु द्वादशाष्टवतीं नृप प्रतिमां च तथा धेनुमाचार्याय निवेदयेत् एवं कृते तु राजेन्द्र गाः कृष्णा द्वादशाष्टवा
षट्चतस्रो थवा देया एका वापि पयस्विनी वामनः प्रतिगृह्णाति वामनो वै ददाति च वामनस्तारकोभाभ्यां वामनाय नमोन-
मः एवं दत्त्वा ततः प्रातर्भोजनं पृथक् दत्त्वा पूर्वदेद्या द्वाह्यानेभ्यः पश्चाद्भुजितवाग्यतः प्रत्येकं ब्राह्मणान् कुंभान् दक्षिणा च-
स्तु चंदनं भूयो यथेच्छं याराजन् सर्वेषां विधिः स्मृतः एवं व्रते कृते ब्रह्मन् यत्पुण्यं तन्निबोध मे यावत्कल्पशतं पूर्णमेकस-
प्ततिसंख्यया प्राप्य विष्णुपुरं भोगान् भुजते कालमक्षयं इहा गत्य भवेद्भ्राजाराजभिश्च ससेवितः अथ शिष्यदानसंक-
ल्पः कृतश्च वणद्वादशी व्रतांगत्वेन विहितं श्रीवामनप्रीत्यर्थं इदं दध्योदनसहितं शिष्यदानं करिष्ये ब्राह्मणपूजनं वायनमंत्रं

दध्योदनयुतं शिष्यं वारिधानी युतं विभो छत्रोपानहसंयुक्तं ब्राह्मणा यददास्यहं इदं दध्योदनसहितं शिष्यं अमुकशर्मणे ब्राह्मणा
यतुभ्यमहं संप्रददे इति वायनं इति भविष्योत्तरपुराणे वामनद्वादशी व्रतो द्यापनं संपूर्णं अथ पौषकृष्णा द्वादश्यां स्वरूपद्वादशी व्रतं
गुर्जरान्तरे प्रसिद्धं उमोवाच भगवन् प्रहृष्टमिच्छामि प्रसादं कुरु मे प्रभो कथितव्यं प्रसादेन यद्यस्ति मयि सौहृदं व्रतेन केन च
णेन विरूपत्वं प्रणश्यति सौभाग्यं चैव मतुलं प्राप्य ते कस्य पूजनात् तन्मे कथय देवेश परमाभीष्टदायकं ईश्वर उवाच श्रूयतां प-
रमं गुह्यं व्रतं पापहरं शम्भं स्वरूपा द्वादशी नाम महापातकनाशिनी स्वरूपदायिनी चैव महापातकनाशिनी कुलदृष्टिकरी चैव स-
र्वसौख्यप्रदायिनी तच्छृणु घप्रयत्नेन कथ्यमानं मयानघे पुरा वै द्वापरस्यांते विष्णुर्देव्यनिषूदनः अवतीर्णो मर्त्यलोके वसुदेवकु-
ले किल तेनोदारुक्मिणी नाम भीष्मकस्य सुता पुरा अत्यन्तरूपसुभगा पतिव्रतपरायणा न हितस्याविना कृष्णस्तोकमुद्धहने सु-
खं श्वश्रूश्च शरयोः पादौ वंदे सा पुनः पुनः केनापि कर्मदोषेण कुपिता विष्णुमातरः न प्रसादयति क्षिप्रमिति ज्ञात्वा तु देवकी कृ-
ष्णा प्रोवाच कुपिता यदिते जननी त्वहम् ततस्त्वया हि वैवात्या कुलरूपगुणाधिका महाकथमन्यथा कर्तुं नार्हसि त्वं कुलोद्भव कृ-
ष्णा उवाच मायां तु रुक्मिणीं त्यक्त्वा जुह्वेहं कथं शम्भे यः परित्यजेद्देभार्याम विष्णुवशरीरिणीं संप्राप्नोति हिमं दत्त्वं दौर्भाग्यं स-
मपौरुषं विरूपत्वमवाप्नोति न स सर्वविंदते क्वचित् व्याधिर्वा जायते लोके निंदनीयः स देहिनाम् इत्यहं देवि जानामि कथं कुर्या-
वचस्तव देवक्युवाच सर्वेषामेव देवानां तार्थादीनामपि ध्रुवं माता गुरुतरा पुत्रकस्तस्यावचनं त्यजेत् मम वाक्यस्य करणात्

कथं पापिष्ठता भवेत् जननी पूज्यते तेन भार्या च यदुनंदन कृष्ण उवाच परित्यजामि नो भीरुं प्रियां प्राणधनेश्वरीं इति तूष्णीं
पराभूतां मातरं प्रेक्ष्य केशवः चिंतयामास परमं कथं सौख्यं भवेदिति एतस्मिन्नेव काले तु नारदो भगवान् ऋषिः अभ्युज्जगाम
सहस्राविष्णुं संप्रेक्ष्य विस्मितं पूजितः परयाभक्त्या अर्घ्यं जग्राह नारदः उपविष्टो यथा न्यायं पर्यष्टच्छदनामयं नारद उवाच
किं त्वं वेदं करोषीत्यं कथमुद्वेगकारणं किं न सिध्यति ते भीष्टं त्यजोद्गंय दूतम कृष्ण उवाच मात्रानियुक्तो देवर्षे परिणेतुं-
हि नोत्तम कन्यामुदाहयिष्यामि स्वरूपां कस्यचित्प्रभो नारद उवाच श्रूयतामभिधास्यामि पूर्ववृत्तांतमादरात् लक्ष्मीयु-
क्तः पुरा नाथः क्रीडमानो हिनंदते तत्रागमत्संभगवान् दुर्वासा ऋषिसत्तमः अभ्युत्थानादिविधिना सत्कृतं ज्ञानमूर्तिना प्रेक्ष्य-
बोभत्सरूपं तं देव्या हास्यं कृतं तदा सकोपेन महातेजा वैश्वानरसमप्रभः सशापलक्ष्मीं दुर्वासा मुनिः क्रोधेन संयुतः हसि-
तो हं त्वया सुगंधे आत्मनो रूपमीक्ष्य च विरूपाभवदुर्धृते किं न ज्ञातो हं त्वया इत्युक्त्वा तया देव्या यथाशक्त्या प्रसादितः प्र-
सन्नो जगदेवाक्यं मच्छापो नान्यथा भवेत् जन्मांतरेणास्य फलं करिष्यति विरूपता सेयं मत्त्येव तीर्णा हि गोपकस्य गृहेशभा-
सत्यभामा विरूपाक्षा विरूपदशना तथा कर्णनासातिविकृता संजाता तत्र भावतः पाणिपादकटिग्रीवं सर्वैर्विरूप्य लक्षणं तत्र
गच्छ मद्राज्ञा सते कन्यां प्रदास्यति कृष्ण उवाच विरूपवदनां ब्रह्म न कथं द्रक्ष्यामि नित्यशः कां गतिं वै गमिष्यामि तां-
विवाद्य कुरुपिणीं नारद उवाच रुक्मिण्यास्तु प्रसादेन शापान्मुच्येत तत्क्षणात् उत्तमं प्राप्स्यते रूपं सौभाग्यं परमं सुखं

देवक्याश्च प्रसादेन धर्मकामार्थसिद्धये एवं भविष्यति तव संबंधो विहितः सूरैः त्वया च नान्यथा कार्यं गुरुणां वचनं महत् माता गुरु-
राभूमेति निवेदेषु गीयते ईश्वर उवाच एवमुक्ता महादेवि नारदस्त्रिदिवंगतः कृष्णोऽपि मातरं ग्राह्यं वैवाह्यं हि विधीयते विवा-
हिता च सा तेन वेदोक्तविधिना ततः आनीय स्वगृहं मातुर्दर्शयामास तां वधूं पश्याद्यैव मया भामा परिणीता शूचिवता निर्हति पर-
मांगच्छ प्रसादस्तु सुखी भव इत्युक्त्वा वीक्ष्य तां कृष्णः प्रणिपत्य च मातरं बभूव कृतकार्याणां कृतकृत्यो महाबलः तां दृष्ट्वा देव-
माता च बभौ दुःखाधिकाभृशं ईदृक् विरूपां विकृतां कथं भर्तास्मि गोपितां चितामवापमहती मतीवोद्दिग्गमानसा कस्यापि-
नावचक्षेथाः विरूपं तच्छरीरजं अथ कस्मिन्सकाले तु रुक्मिणी तत्र भावतः नमस्कृत्य ततः श्वश्रूंसंस्तुष्टंगो मयं तदा उवाच
प्रसूतं वाक्यं भक्तियुक्तं शभावहं अंबाहं द्रष्टुमिच्छामि सपत्नीं कृष्णवल्लभां तां दर्शयितुमेशीघ्रं प्रसादं स्तु विधीयतां देव्युवा-
च श्वश्रूर्वहं ते स भगो ममापि वचनं कुरु पूर्वमाचरितं स भूः स्वरूपाद्वादशीव्रतं संप्रयच्छसि चैतस्यैदर्शनं ते भविष्यति
रुक्मिण्युवाच कष्टेन क्रियते धर्मो व्रतं चापि सुदुष्करं कथं तस्यैव प्रयच्छामि फलं देवैः सुदुर्लभं देवक्युवाच अर्धं प्रदीय-
तामस्यैतदधर्ममथवा पुनः पंचमांशमथोषष्ठं षोडशांशमथवापि वा रुक्मिण्युवाच स्वरूपाद्वादशीपुण्यं तिलार्धमपि नोत्स-
हे किंपुनः षोडशांशं तु सपत्न्यां दुःखचेतसि एवमुक्त्वा जगामाश्रमं दिरं स्वशमेक्षणा पुनः प्रयच्छ कृष्णं सा प्रणिपातेन वैरुषा-
देवपृच्छामि ते सर्वं ननु तुष्टोसि मे प्रभो कथं पश्यामि तामद्य न वोढां कृष्णवल्लभां श्रीकृष्ण उवाच दर्शयिष्ये ह्यहं स भूर्वि

रूपांतां समध्यमे विरूपश्रवणाक्षीतां कुरुपां विरूपाननां अदृष्टवैचित्र्यकृतं रूपाद्यत्र न संशयः इत्युक्त्वा रुक्मिणीं कृष्णः
सत्यभामां तदा ब्रवीत् प्रार्थयाथ प्रियां स भूयं स रूपाद्वादशीव्रतं तिलादपि हिषसां शंदेहि मे सेवकास्म्यहं सागता तत्सकाशं तु-
पिधाय द्वारमादरात् उवाच रुक्मिणी सा तु सत्यभामा श्रुत्वा चित्रता एकामप्याहुतिं देवि देहि भीष्मकनंदिनि अर्धाहुतिर्वामे देया-
यद्यस्ति मयि सौहृदं रुक्मिण्युवाच कौयं मतिभ्रमस्तैवै सरूपाद्वादशीव्रति तिलाहुतिं प्रयच्छामि उद्वाटय कपाटकं इत्यु-
क्त्वा त्वरितं स्नात्वा दत्त्वा त्वेकां तिलाहुतिं तस्यां चैव मदनायारूपेण साधिका भवत् तां दृष्ट्वा विस्मयपरां पश्यच्छ्रुत्वा दयितां हरेः
कथ्यतां मम काहित्वं किमर्थमिह चागता सत्यभामोवाच तवाहं भगिनी भद्रे कृष्णे नो दास्मि धार्मिके सत्यभामेति मे नाम न
माभिचरणौ तव इति श्रुत्वा तु वचनं विस्मयोत्फुल्ललोचना नोवाच किल चार्च्यं गीत्यत्यर्थं विस्मिता भवत् एतस्मिन्नेव काले तु वागु-
वाचा शरीरिणी तव दानप्रभावेन सत्यासीत् सरूपिणी सरूपाद्वादशीपुण्यं देवानामपि दुर्लभं देव्युवाच कर्मणा केन-
कर्तव्या किमाचारं वदस्व मे नियमं होमदानं च प्रसादं मे विधीयतां ईश्वर उवाच पौषे कृष्णे तु संभ्राते पुष्ये ऋक्षं यदा भवेत्
तस्यां रात्रौ संयता त्मा ध्यात्वा विष्णुं सनातनं श्वेतागौरे कवर्णा वा तस्यां ग्राह्यं तु गोमयं अंतरिक्षात्तु पतितं शक्तिर्भो नमवस्थितः
तस्य कृत्वा हुतीनां तु शतमष्टौ नरं तिलैः प्रतीक्षेद्वादशीं कृष्णा मुपवासपरायणः स्नात्वा नद्यां तडागे वा विष्णुमेवाथ चिंतयेत्
सौवर्णं तु हरिं कृत्वा रौप्यं वा भक्तिशक्तितः तिलपात्रोपरि स्थंचततो विष्णुं प्रपूजयेत् इति संपूज्य विधिं वत्सुष्पधूपैः सुदीपकैः

नैवेद्यं तिलमिश्रं तु फलानि विविधानि च नमः परमशान्ताय विरूपाक्ष नमोऽस्तुते सर्वसंकटा नाशाय गृहाणार्घ्यं नमोऽस्तुते
इत्यर्घ्यं एवं संपूज्य देवेशं कुर्याद् होमं समाहितः आवाह्य देवं लक्ष्मीं शं होमयेद् होमयाहुतीः शतमष्टाधिकं चैव तिलान्व्याहुति
संयुतान् सहस्रशीर्षं तिसत्रेण हृदि ध्यात्वा जनार्दनम् लक्ष्मीयुक्तं च मेघाभं शंखचक्रगदाधरं होमांते कारयेद्वाध्वं वैष्ण
वं हिजसत्तमैः दत्त्वा च भोजनं तेभ्यो हृतकुंभं सदक्षिणं कथाश्रवणसंयुक्तं जागृयात्तु ततो निशां तत्कुंभं वैष्णवीं मूर्तिं विश्रा-
यतिपादयेत् मंत्रहीनं विहीनं च सर्वतश्चक्षमापयेत् ईश्वर उवाच एवं यः कुरुते देवि सरूपाद्वादशीव्रतं नरो वा
यदि वा नारी तच्च पुण्यं शृणुष्व मे दोर्भाग्यं नश्यते तस्य अपि जन्मान्तरार्जितं अपि धूमस्य संपर्को जायते कारणांतरात् त-
स्यापि नश्यते दुःखं वै रूप्यं जन्मजन्मनि पतितानां वियोगस्यान्तर्धैः सह वियोगता जायते गोत्रवृद्धिः स्यात्कीर्तिमान् जा-
यते भुवि जातिस्मरणमाप्नोति पदं निर्वाणमाप्नुयात् पठ्यमानमिदं भक्त्या च शृणोति समाहितः पुण्यमाप्नोति सत-
तं स्वर्गलोके महीयते इति श्री भविष्योत्तरपुराणे सरूपाद्वादशीव्रतोद्यापनं संपूर्णम् इति द्वादशीव्रतानि समाप्तानि

श्रीगणेशायनमः ~~अथ~~ योदशीव्रतानिलिख्यते आषाढशुक्लत्रयोदश्यां जयापार्वतीव्रतं भविष्योत्तरपुराणे श्री
लक्ष्मीरुवाच देवदेवजगन्मायभक्तिमुक्तिप्रदायक कथयस्वप्रसादेन लोकानां हितकाम्यया नारीणां तु व्रतं देवदेवैध
व्यकरं शुभम् येन चीर्णेन नारीणामरवंडफलदं भवेत् श्रीभगवानुवाच सत्यमुक्तं त्वया देवि न च मिथ्या त्वयोदितं
तद्व्रतं कथयिष्यामि नारव्यातं कस्यचित्पुरा अकथ्यं परमं गुह्यं पवित्रं पापनाशनम् येन चीर्णेन नारीणामेवैधव्यं प्रजाय
ते आषाढे च प्रकर्त्तव्यं शुकुपक्षे त्रयोदशी गृह्णीयात् नियमं तत्र दंतधावनपूर्वकम् तत्र मंत्रः आयुर्बलं यशो व
र्चः प्रजाः पशवः सूनि च ब्रह्म प्रज्ञां च मेधां च त्वन्नो देहि वनस्पते नियमात्कलमाप्नोति निष्फलं नियमं विना एतस्म
र्वैप्रयत्नेन व्रतं नियमपूर्वकम् एकमुक्तं व्रतं चैव करिष्ये हं मुदा धुना स्वादहीनेन धान्येन मम पापं व्यपोह तु उ-
मामहेश्वरैकायैस्त्वर्णीरजतादिभिः अथ वाममुन्मयो कार्या वृषः स्कंधोपरिस्थितौ गोष्ठे देवालये वा पितृथा ब्रा-
ह्मणवेश्मनि स्थापयेद्देवमंत्रेण प्रतिष्ठां तत्र कारयेत् तद्दिने दंतकाष्ठं हि यौथिकं च वरानने स्नानशुद्धिततः कु
त्वाततो पूजां प्रकल्पयेत् सप्तर्षिभिः समंतत्र पूजां कृत्वा ह्यथ कृत्वा कुंकुमागरुकस्तूरीसिंदूरैश्च गंधकैः चंप-
कैः शतपत्रैश्च यौथिकादिभिरुद्देवैः ग्रीवासूत्रेण दूर्वाभिः पूजयित्वा विधानतः अर्घ्येण वारिश्च देवेन उत्तरीययुगेन च
श्रीफलं द्वाक्षदाडिं वैर्भुजान् फलेन च आद्ये देवि च शर्वाणि शंकरस्य सदा प्रिये अर्घ्यगृहाण देवेशि ममोपरि कृपां

कुरु इति पूजाप्रकर्त्तव्या कथां श्रुत्वा हि जितमात् ॥ श्रीमहालक्ष्मीरुवाच ॥ अच्युताय नमस्तुभ्यं पुरुषाया
दिरूपिणे व्रताध्यक्षमहाप्राज्ञत्वं हि ह्यस्य कारक कथयस्व प्रसादेन व्रतानां मुत्तमं व्रतम् केन चादौ पुरा चीर्णं सत्यलो
के च कारकः एतत्सर्वं प्रयत्नेन ब्रूहि मे जगदीश्वर श्रीभगवानुवाच ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि पार्वत्याश्च कथां मि
माम् यां श्रुत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः आसीत् पुरा कृतयुगे कौंडिन्ये नगरे वरे ब्राह्मणो वेदतत्त्वज्ञः सत्यशौचपरा
यणः गुणवान् शीलसंपन्नो वामनो नाम नामतः तस्य भार्या प्रिया सत्या रूपलक्षणसंयुता धनाढ्ये वेदविदुषो गृहे
वै सर्वसंपदः पूर्वकर्मविपाकेन संतानरहितो भवत् अपुत्रस्य गृहं शून्यं शमशानसदृशोपमम् दंपतीनेन दुःस्वेन स्त्री
पौजातो शरीरतः एकदा शुभकाले तु नारदो गृहमागतः अर्घ्यपाद्यादिकं कृत्वा कथां च त्रेमुना सह वामन उवाच
॥ नारद त्वमपि श्रेष्ठः सर्वज्ञानपरायणः कथयस्व प्रसादेन कथं दुःखं प्रशाम्यति दानेन केन देवैर्व्रतेन नियमेन च
तीर्थेन च मुनिश्रेष्ठ संतानं मे कथं भवेत् नारद उवाच शृणु विप्र प्रवक्ष्यामि संतानं ते भविष्यति वनस्य दक्षि-
णे पार्वे विल्वयूथसमध्यतः भवानी सहितः शूलैर्लिङ्गरूपेण तिष्ठति सपर्यां कुरुयत्नेन तुष्टादास्यति संततिम् अ
पूज्यं लिङ्गमभ्यर्च्य संततिश्च प्रजायते अनाय प्रेतसंस्कारी कोटियज्ञफलं लभेत् इत्युक्त्वा नारदः स्वर्गे गतो वै मुनिपुं
गवः वनमध्ये गतो दौ तु दंपती पुत्रकांक्षिणौ विल्वमध्ये न तो हृत्वा शिवलिङ्गं पुरातनम् विल्वपत्रैश्च जीर्णैश्च पिहितं

सर्वतस्ततः विहायवित्त्वपत्राणिसममार्जोपलेपनम् पंचामृतेनप्रक्षाल्यपूजांचक्रमनोरमाम् नित्यनियमसंयुक्तोपूज
येत्यरमेवरम् पंचाब्दपूजितस्तेनपार्वतीसहितोहरः एकदातुगतःसोयपुष्पार्थेब्राह्मणोत्तमः कुसुमंगृह्यतेयावत्ताव
दृष्टःसपन्नगेः पतितस्तद्वनेधोरेसिंहव्याघ्रसमाकुले तृतीयेनमुहूर्त्तेनतद्गार्थाचितयत्तदा केनापिकारणेनैवकथं
नायातिमेपतिः रुदंतीशोकसंयुक्तावनमध्येगतासती आगतातत्रयत्रास्तेभर्त्ताचपतितोभुवि भर्त्तारंपतितंह
स्वातदमोहमुपागमत् तत्पश्चाच्चेतनायुक्तासास्मरद्दनदेवताम् पार्वतीतुसमायातायत्रतिष्ठतिब्राह्मणी आक्रं
दमानांतांहस्वापार्वतीवरदाभवत् सुधासुभगहस्तेनविप्रवक्त्रेविमुच्यती उत्थितोब्राह्मणस्तत्रनिशीथेनिद्रितोय
था तावेवचरणोगृह्यदंपतीविनयान्वितौ पार्वत्याःपूजनंभक्त्याचक्रतुस्तौमुदान्वितौ पार्वत्यवाच त्वत्पूज-
नादहंप्रीतावरंवरयसुव्रते ब्राह्मण्युवाच त्वत्पसादेनरुद्राणिमयालब्धंचवाञ्छितम् संतानंचैवमेना-
स्तिएतदुःखंचमेहृदि पार्वत्यवाच व्रतंकुरुविधानेनममनास्माचविश्रुतम् जयाममव्रतंनामत्रैलोक्येपा-
वनंपरम् जयापार्वतीव्रतंनामआषादेचारुलोचने स्वादहीनेनर्धान्येनत्याज्यंलवणसुत्तमम् हृदव्रतंचकर्त्तव्यं
भोक्तव्यंदिनपंच कमृ त्रयोदश्यांव्रतारंभस्तृतीयायांसमापनम् शक्रपक्षेव्रतारंभःकृष्णपक्षेसमापनम् पंचा-
ब्दंगोधुमान्नेनव्रतंकार्यंप्रयत्नतः पंचाब्दहियैवैवैवव्रतंतुलवणंविना पंचाब्दंतदुल्लैः कार्येइक्षूरसविवर्जितम्

मुद्गैःकार्यंपंचवर्षमेवंहायनविंशति विंशत्यब्देसमाप्तेतुव्रतोद्यापनमाचरेत् दंपत्योःपरिधानंहिदद्याद्रूपणपूर्वकम् भो
जनंचसुवासिन्येतृतीयायांयथोदितम् विंशतिप्रथमेवर्षेवित्तशाठ्यमतःपरम् पंचकेपंचकेकार्येपरिधानेश्वभोज
नैः नानारसैःसमायुक्तंघृतखंडसमन्वितम् सभर्त्ताकांश्चदातव्यंभोज्यंसौभाग्यहेतवे कुंकुमंकज्जलंदेयमब्दे
अब्देस्वशक्तितः रात्रौजागरणंकुर्यादखंडफलदंभवेत् अनेनविधिनायस्तुक्रुतेव्रतमुत्तमम् रात्रौजागरणं-
कार्यव्रतसंपूर्णहेतवे व्रतेनतुविनानारीविधवाजन्मजन्मनि शोचतीदुःखसंयुक्ताचसौभाग्यभाक्भवेत् ना
रीणांतुव्रतेनैर्यदिभक्त्याततःपरम् सौभाग्यमतुलंयातिपतिसंतोषदानतः एवमुक्ताव्रतमिदंतत्रैवांतरधीयत
पश्चाद्दहंसमागत्यदंपतीचमुदान्वितौ पूर्वोक्तेनविधानेनप्राप्तपुत्रसुखंतयोः दंपतिभ्यांविशेषेणअवैधव्यंपरंरु
खम् भक्ताचविविधान्भोगानंतेप्राप्तंशिवाल्यम् एवंपाकुरुतेनारीनचभर्त्तावियुज्यते कुलत्रयंसमुत्पत्तनी-
यतेशिवमंदिरम् सान्निध्यस्वरवमाप्नोतिशिवलोकेमहीयते कथांश्रुत्वाविधानेनसर्वपापात्प्रमुच्यते ॥
इतिश्रीभविष्योत्तरपुराणेजयापार्वतीव्रतोद्यापनंसंपूर्णम् इतिगुर्जरदेशेगुर्जराचारप्राप्तम् अथप्रा
इपदशक्रुत्रयोदश्यां गोत्रिराव्रतंहेमाद्रौभविष्योत्तरे युधिष्ठिरउवाच भगवंस्त्वत्सादेनबहूनिस्कृता
निमे श्रुतानिबहुपुण्यानिस्कृतानिमधुसूदन सर्वपापहराणिस्युःसर्वकामप्रदानिच सांप्रतंभोतुमिच्छामिब्रताना

क्र. रा
३

मुत्तमं व्रतम् किंचिद्योगव्रतं ब्रूहि यदि तु शोसिमाधव यत्कृत्वा सर्वपापेभ्यो नरो नारी प्रमुच्यते श्रीकृष्ण उवाच कथयामि
चपश्रेष्ठ व्रतानां मुत्तमं व्रतम् यन्मकस्य चिदाख्यातं तद्वृणुष्व नृपोत्तम यान् यान् कामान्वां ह्वयति लभेतांस्तांस्तथैव च तत्क्षणा
देवमुच्यते नरानार्यश्च सर्वशः प्रभो भगवतो राजन् कामधेनोः प्रसादतः सौभाग्यं संततीं लक्ष्मीं प्राप्नोति सखमुत्तमम् ॥
युधिष्ठिर उवाच यदि तु शोसि भगवन् व्रतस्यास्य विधिं शुभम् ब्रूहि मे देव देवेश करोमि त्वत्प्रसादतः केमन्त्राः केन मस्का
रा देवतार्थे प्रकीर्तिताः किं दानमर्घ्यमन्त्रं च कथयस्व सरोत्तम श्रीकृष्ण उवाच नारदेन पुरा राजन् यदुक्तं संगरा-
दिषु स्मारितं तत्त्वया राजन् शृणुष्वैकमना व्रतम् मासि भाद्रपदे शुक्ले त्रयोदश्यां समाभूतं त्रयोदश्यां प्रभाते तु स-
मुत्थाय शक्तिर्भवेत् गृणहीयान्नियमं पूर्वदंतधावन पूर्वकम् आचम्योदकमादाय इमं मन्त्रमुदीरयेत् गोत्रिरात्र व्रत
स्यास्योपवासकरणे मम शरणं भवदेवित्वं नमस्ते धेनु रूपिणि प्रसीदतु महादेवो लक्ष्मीं नारायणः प्रभुः लक्ष्मीं ना
रायणं देवं सौवर्णं वा स्वशक्तिः पंचामृतेन गच्छेन्नपयेत्कमलापतिम् स्थापयेत्सर्वतो भद्रं मंडलेष्टदलेपि वा गं
धपुष्पैः सनैवेद्यैः स्तुतिगीतादिनर्त्तनैः नारिकेलार्घ्यदानेन प्रीणयेद्वा हरित्वा लक्ष्मीं कांतजगन्नाथ गोत्रिरात्र व्र-
तं मम परिपूर्णं कुरुष्वेदं गृहाणार्घ्येन मोक्तुं आर्तिकं च ततः कुर्याद्भक्त्या कृष्णस्य तुष्टिदम् नवकुंभं जलभृतं ह-
विष्यान्नेन पूरितम् कृत्वा दिनत्रयं पार्थ प्रीतये विनिवेदयेत् धेनुपूजां ततः कुर्याज्जलधारां प्रदक्षिणाम् पुरादत्वा-

क्र
१३

३

तुमुत्तमं व्रतं कुंभं मन्त्रं अन्नाच्छादनं गंधादिदिव्यपुष्पैः अहोरात्रमवकिंचित् धृतदीपं दिव्यं अर्घ्यदानं ततः कु-
र्यान्नारिकेलादिभिः फलैः अर्घ्यमन्त्रः पंचगावः समुत्पन्ना मथ्यमाने महोदधौ तासां मध्ये तु यानं दातव्यं येन मोक्षमः प्रदक्षि-
णीकृता येन धेनुर्मार्गानुसारिणी प्रदक्षिणीकृता येन सप्तदीपावसुंधरा गावो ममाग्रतः संतुगावो मे संतुष्टतः गावो मे हृदये संतुग-
वां मध्ये वसाम्यह आर्तिकं सनैवेद्यं गीतवाद्यमहोत्सवैः कुंभं कलशं सूत्रं धेनूँ दद्याद्दिक्षु क्षणाः एवं संपूज्य तां धे-
नुं सम्यक् भक्त्या दिनत्रयम् यवांश्च यवसंचैव चारयेत्साययेदपः गोमया दागते धौतैः कुर्यात्तैरेव गार्गम् धेनूँ प्र-
जागरं कुर्यात्सर्वपापप्रणाशनम् त्रिविधान्मुच्यते पापात्पहरार्थेन पांडव तस्योत्तरात्कृतत्वा पात्पहरार्थेन मुच्यते
चत्वारि वेणुपात्राणि कारयित्वा प्रपूरयेत् नालिकेरामुगदलद्राक्षारवर्जं रदाडिमैः शभैर्विकृतैः सिंदूरैर्वस्त्रकुंकुम-
कज्जलैः प्रथमे बीजपूरार्घ्यं द्वितीये दाडिमं शकम् तृतीये नारिकेलं च दद्यादर्थ्यं दिनत्रयं प्राक्षारास्तत्रयः कार्या हवि-
ष्यान्नेन पूरिताः लक्ष्मीं नारायणं देवं ब्राह्मणं भार्यया सह पूजयेत्कुसुमैर्वस्त्रैर्होमसूत्रैर्धुधिष्ठिरं दंपत्योर्भोजनं देयं-
धेनुभक्त्या दिनत्रयम् पारणे गौरिणीं विप्रान्निष्ठं धूंश्च भोजयेत् शुरुक्षायतां धेनुं हि जायप्रतिपादयेत् सकुंकु-
मांसवत्सांच घंटा मुकुटभूषिताम् गीतवादित्रनृत्यादिशान्तिपाठपुरःसरम् आयाहि प्रगृहं यावत्प्राप्तयेत् सकलस्य
वै एवं याकुरुते पार्थ गोत्रिरात्र व्रतं मुत्तमम् दुर्लभं तु सदा स्त्रीणां नारीणां नृपसत्तम अश्वमेधसहस्राणि वाजपेय-

क्र.श.
४

६

शतानि च कृत्वा यत्कलमाप्नोति गोत्रिरात्रव्रते कृते प्रभासे च कुरुक्षेत्रे चंद्रसूर्यग्रहे तथा हेमभारशतं दद्यात्कलं तस्या भुया-
न्नुप धेनुदानं ततः पश्चात्सर्वकामदम् सागरांबरसंयुक्ता दत्ता तेन वसुंधरा एव या कुरुते पार्थ गोत्रिरात्रव्रतमुत्त-
मम् भवांतर कृताया पात्रिविधा न्युच्यते नरः यावा काचिन्न पश्येत् भर्तुदुःखं नराधिप पुत्रपौत्रस्वरवंतस्या भविष्य-
ति न संशयः जन्मांतरेषु सौ नारी वैधव्यं नैव पश्यति वैधव्यं च महदुःखं न भवेत् पुत्रांतरे अपुत्रा लभते पुत्रान् धनहीना-
धनं लभेत् कायेन मनसा चैव कर्मणाय दुपार्जितं तत्सर्वं विलयं याति गोत्रिरात्रव्रते नैव इह भोगान् कुरु विपुलान् क-
लायुः पूर्णमेव च व्रतस्यास्य प्रभावेन गोलोके च महीयते कीर्तिदं धनदं चैव सौभाग्यकरणं नृप आयुरारोग्यकरणं
सर्वपापप्रणाशनम् एतस्मात्कारणाद्वा जन्तुभार्यत्वं कुरु व्रतम् राज्यं वा यदि सत्कीर्तिं नित्यं प्राप्नुमि हे छसि तच्छ्रुत्वा-
पांडवः श्रेष्ठो व्रतं चक्रे समाहितः व्रतस्यास्य प्रभावेन लब्धं राज्यं मकंदकम् इति हे मादो भविष्ये गोत्रिरात्रव्रतं सं-
पूर्णम् अथ आश्विनशुक्लत्रयोदश्यां गुर्जराचारप्राप्तं गोत्रिरात्रव्रतम् युधिष्ठिर उवाच येन लक्ष्मी च स-
कलानराणां सुवने भवेत् संततिर्वर्धते स्त्रीणां तद्भूतं वद मे प्रभो श्रीकृष्ण उवाच शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि व्रता-
नामुत्तमव्रतम् येन वै क्रियमाणेन सर्वपापक्षयो भवेत् गोत्रिरात्रमिति ख्यातं च स्त्रीणां फलदायकम् वाञ्छितं जा-
यते तेषां येषां चेतसि वर्तते युधिष्ठिर उवाच कीदृशं तद्भूतं देवविधानं तत्र कीदृशम् कथमेषां समुत्पन्ना क-

त्रयो-
१३

४

स्मिन्काले तु केशव श्रीकृष्ण उवाच पुरा कृतयुगे पार्थ मनुर्नाम बभूव ह वैवस्वतकुले जातो बभूव सृष्टिविपतिः त-
दन्वये दिती पश्वप्रसूतः पतिरुत्तमः नृपाः सर्ववशंतस्य संजाताः करदायकाः नित्यं धर्मपरो राजा पूजनीयो मनीषिभिः न जा-
यते स संतानं तस्य नीतिमतः सदा वाञ्छयंस्तनयं राजा सर्वको सलपालकः पुत्रार्थं च सपत्नीको वसिष्ठस्याश्रमं गच्छौ प-
श्यन् हि पथिकल्याणं सारसैस्तोरणं कृतम् विविधानि अरण्यानि मार्गेषु फलितानि वै राजा महिष्या सहितो रथारूढः स वा-
हनः संध्यायां योगिनस्तस्य महर्षेः प्राप दाश्रमम् सारथिं च समादिश्य वाजीन् विश्रामयेत्यथ रथादुत्तीर्य दंपत्याश्वाश्च
मंजुगमुत्सुनेः स्थितं कर्माणि संध्यायां दितीपोदहशे गुरुम् अरुंधत्या महासीने सा विष्टेव पितामहम् तौ प्रणम्य गुरुं त-
त्र मुनिपत्नीं विशेषतः स्थितौ तस्य समीपे तु प्रीता वानंदपूरितौ दितीपंच तथा त्वर्थं धर्मज्ञं लोकपालकम् पप्रच्छ कुशलं-
राज्ये वसुधायाश्च वै मुनिः दितीप उवाच कुशलं मे सदा देवस्थिते त्वयि गुरो सति कुराणां च मनुष्याणां विपत्तौ-
रक्षिता भवान् विषये मम कांतायामपत्यं किं न जायते किंतु कार्यं धरित्र्या मे निराशाः पितरोगताः तथा कुरु मुनि श्रेष्ठ पु-
त्रो भवति मे यथा राज्ञां विपदि प्रासादां तदा पत्युः स्वरं मुने वदेति कथितं राज्ञा मुनये वै युधिष्ठिर तदा मुनिः क्षणं तस्थौ ध्या-
नस्तिमितलोचनः कारणं संतते राज्ञो मुनिर्हृत्वा समाधिना पश्चान्निवेदितं तस्मै दितीपाय प्रयत्नतः वसिष्ठ उ० ॥
पूर्वं वच्चारि माराध्य वसुधां गच्छता त्वया कृत्यमूलं च तिमंती कामधेनु न वेदिता जातस्तस्यास्तदा कोपोदत्तस्तेषां पदं दृशः

नवंदिताहंभवतासांप्रतंयदिभूमिप भविष्यतिनतेपुत्रस्तच्छापोनश्रुतस्त्वया नपूजयेद्यः पूज्यानां वंद्यानां योनवंचते नजायतेतु
कल्याणं पातकैरे वलिप्यते दितीपउवाच कृतोमयापराधोयंकरोमिकिमहंमुने संततिर्जायतेयेनतद्वतंवदमेप्रभो
वसिष्ठउवाच अन्यैर्नानाविधैः पुण्यैस्तपोभिर्नृपदुःसहैः नजायतेतुसंतानंगोत्रिरात्रव्रतंविना सपत्नीकः सवत्सांमेधेनुं
राजन्फलप्रदाम् आराधयैकाग्रमनागोत्रिरात्रव्रतंकुरु यावदित्यंदितीपस्यमुनिनाकथितव्रतम् तावच्चनंदिनीधेनुर्वना
दावहृतेशभाकुंभोधीग्रीच लंबासुतस्करवफलदानंदिनी लोकमातादेवानांवरदाशुभोदधिभवाकाम प्रदापाटला
गीर्वाणाः सकलाः श्रुतावपुषिवैति धंतियस्याश्वते संपूर्णाः शशिनः कलाश्वदधतीश्वेयस्करीपूर्णमा भाद्रेमासिसमाया
तेश्चकुपसेनुपार्थिव प्रातः कुर्यान्नयोदश्यांनियमंतुस्तुभक्तितः समुपोष्यगोत्रिरात्रंभक्त्याकृत्वाव्रतंतव भोक्ष्येहनिच
तुर्थेहंसोभाप्यंदेहिगौर्मम इतिनियममंत्रः ततोगावंसमभ्यर्च्यमंडलेगंधदीपकैः तगरैः शतपत्रैश्चचंपका
द्यैः शृभाननाम् गावोमेअग्रतः संतुगावोमेसंतुष्टतः गावोमेहृदयेसंतुगवांमध्येवसाम्यहम् पंचगावः समुत्पन्ना
मथ्यमानेमहोदधौ तासांमध्येतुयानंदातस्येधेनैनमोनमः इतिपूजामंत्रः फलेर्नानाविधैः पुण्यैर्गंधैरपिस्व-
शक्तितः पूजनीयाः प्रयत्नेनदद्यादर्थ्यविधानतः नारीकेलंसकृष्ण्डंमातुलिंगंचदाडिमम् हविषान्नंचनैवेद्यंकार
येद्यवसंयुतम् गोत्रिरात्रव्रतार्थायसफलंचकरेधृतम् सर्वकामप्रदेदेविगृहाणार्घ्यंनमोस्तुते इत्यर्घ्यमंत्रः ॥

वस्त्रयुग्मंविधानेनदद्यात्तासांसिदक्षिणाम् सपत्नीकायगुरवेस्वशक्त्याचव्रतीनरः दिनानिघृतिभिरुप्रीणिश्रोतव्याचकथाशुभा
जितक्रोधे स्ततः सर्वैरुप्रीणिर्वापुरुषैरपि एवंसंपूज्यविधिवलुस्मीयुक्तंतुकेशवम् चतुर्थेदिवसेप्राप्तेततोधेनुंविसर्जयेत्
ततोधेनुंसवत्सांतुमेत्रेणानेनपार्थिव दद्याद्विप्रायविदुषेधर्मिणेशास्त्रज्ञानिने परिपूर्णव्रतंकृत्वादत्ता कामानभीक्ष्यितान्
विप्रायत्वंमयादत्तामातर्गच्छयथास्करवम् दानमंत्रः सर्वदानानिदेयानिस्वशक्त्यानतिभिन्नैः विविधेभ्योहिजेभ्यश्च
दक्षिणांचस्वशक्तितः वित्तशाक्यंनकृत्वातुदापयेच्चततोनरः गृहंयावद्भुजेत्युष्टेगीतनृत्य पुरःसरम् गोपालानांचपा-
थेयंदद्याद्देधेनुमुष्टये यवाद्याश्चरितानित्यंफलेर्नानाविधैः सह मुक्तावैकामधेन्वाचसंयुक्तागोमयेनतु पारणंतैः प्रक-
र्त्तव्यंसर्वैरिष्टजनैः सह सपत्नीकायगुरवेदद्याच्चान्नंसदक्षिणम् श्रीकृष्णउवाच भाद्रेमासिसितेपक्षेत्रयोदश्यां
नराधिप एवमाराध्यतांधेनुंदितीपोभक्तितत्परः ततःप्रजानामधिपः प्रभातेस्करभिर्मुनेः सुपूजितांविधानेनमुमोच
त्वरितंशुचिः संध्यायाप्रभृतिस्थित्वाआययौपुनराश्रमे अर्च्यसुदक्षिणाकर्तुंगृहीत्वाविधिवद्दलिम् ययौधेनोः समी-
पेतुबलिंदत्वादिनत्रयम् अनुयातस्ततोधेनोर्वनंगत्वाततः परम् जयशब्दंप्रवदतः पक्षिणः सुंदराननात् हृत्वाच-
वनदेवीभिर्गीयमानंतथायशः शृभ्रावचततोराजाभृशंमनसिहर्षितः चिरंशुभेवनेयक्तेभूमिपेभमितेसति धे-
नुश्चशृशुभेराज्ञाराजाधेन्वाबभौपुनः तद्दिनेचमुनेर्धेनुराज्ञोभावंचवश्यती विवेशगद्वरंतत्रपार्वत्याश्वपितुर्नृप

हविमश्वकृतः सिंहो मुनिधेन्वाभयंकरः सिंहश्च दहशेराज्ञाधेनुं कर्षन्वलेन वै हस्वाराजाचतां धेनुं क्रंदमानां स्वरोल्बणैः ततो
धनुर्धरः सोपितां मोक्षमुपचक्रमे वध्यसिंहवधार्थाय राजावाणं करे दधौ उत्पन्नस्ततदाशोकः कोपयुक्तो बभूवुः सः धनुष्या
शेपयन्वाणं चित्रन्यस्तदवस्थितः हस्तस्य निश्चलत्वेन क्रोधस्तस्य व्यवर्धत विस्मयं प्रापयन् सिंहो राजानं वैयुधिष्ठिरं मानवस्य
गिरा प्राह दुष्टत्वेन गविस्थितः सिंह उवाच बाणः प्रयुक्तो भवता हयामयि भविष्यति ततः कष्टेन महता श्रमं माकुरु स
र्वथा मामारुतस्य वेगोऽपि पर्वतोन्मूलने क्षमः ज्ञायते न महाराज गवां ककुदि वै स्थितः महेश्वरस्य माराजन्नाम्ना कुंभोद
रेण तु सेवकानां च सर्वेषां मुखं जानीहि भूमिप विलोकये मं पुरतो देव दारुं महादुमम् सिक्तः स्नेहेन भूपाल शिवयान्
कृतः कृतः कदाचिदागतो हस्ती भग्नस्तेन महादुमः तस्य संरक्षणार्थाय विमुक्तो हं शिवेन तु कृत्वा शिवेन सिंहत्वं मुक्तो-
हं तीव्रभोजने तर्हीयं रवतु गौराजन्मस्थामे समुपागता सत्कालज्ज्ञानिवर्तस्व भक्तो सिगुरवे भवान् आपत्काल इदं वृत्तं
न स्याच्छस्त्रभृतो यदि दोषो न जायते तस्य यशो राजन् गच्छति श्रुत्वा गिरं च सिंहस्य राजन्नेन सुवाच ह ईश्वरेण समो ना
न्यो यदि सिंहो भवानपि समीपाच्च कथं याति मम धेनुं गुरोरियं प्रसीद भक्षमे देहं धेनुं मुंच स वत्सकाम् भविष्यति जनन्या
श्ववत्सो मार्गं विलोकयन् सिंहं न तु दिक्षी पश्वकथितो वै तदा पुनः देहांतरे च दृष्टानि भयंकाराणि कुर्वताम् स्तोकेन हेतुना
पार्थकीर्त्तिं च वत्सकृतम् सर्वस्य जगतो राज्यं वपुरेत न वंचयः सक्तुमिच्छ सिवाराजन्मूर्खस्त्वमीदृशः कथम् ददासि च

कथं प्राणान् प्रजापालनतत्परः जीवन् किं महाराज मुनेः कोपानपास्यसि ततो रक्षय देहं स्वराज्यं स्वं कुरु भूमिप यावच्चोवा-
च सिंहो सौ न गेनानुगतां गिरम् दिक्षी पोषितदा पार्थवाणी मेतामुवाच ह धेन्वानि रक्षितश्चैव भूमिपो दीनया गिरा किं भोरा
ज्येन मे सिंहविषये जीवनेन वा यशोगतं च मे सर्वं यदि धेनुं ग्रसिष्यसि एवमुक्ता ततश्चाग्रे सिंहस्य पतितस्तदा यावदित्यं च
पतितो मांसस्य पिंडवन्नृपः तावत्सिंहो रवं कृत्वा धावितश्च भयंकरः हस्वा सिंहनिपातं च चंचलो न बभूह तावत्तस्योपरि
ष्टाच्च पुष्पदृष्टिः पपात वै उत्तिष्ठ वत्स भूपाल वाचमित्यं निशम्य सः उत्थितस्त पुनश्चाग्रे गां दर्शनं वै हरिम् सेवया च गुरोः-
पार्थ भक्त्या चापि विशेषतः प्रीता कामदुघातस्य वरं वरयस्तत्र त योजयित्वा कैरो राजायया चेन नयस्ततः वंशकर्त्ता म-
हाप्राज्ञो शिवभक्तो निरंतरम् गौरुवाच गोत्रिरात्र व्रतं राजन् यद्रुत्तया भवता कृतम् भविष्यति च ते दक्षः पुत्रः पौरुष-
विग्रहः अन्येऽपि ये करिष्यन्ति गोत्रिरात्र व्रतं मम तेषां कामं च दास्यामि मनसी हं न संशयः इत्कल्काचलिता धेनुर्वसिष्ठस्या-
श्रमं प्रति बलिं संगृह्य विधिवद्यया वा शक्य दक्षिणा पूजां कृत्वा विधानेन राजपत्नी विशेषतः प्रदक्षिणात्रयं कृत्वा चलिता
चैयुधिष्ठिर आश्रमं च ततो गत्वा दिक्षी पोषोऽपुनस्तदा गुरोरग्रे च तत्सर्वं वृत्तांतं मवदीक्षुनः नंदितो च तदा पार्थ दंपतीतो
सुकोमलो पारणं च ततः कृत्वा प्रस्थितो नगरं प्रति हुताशं च नमस्कृत्य होतारं गांत्यैव च आगतश्च ततो राजा अयोध्या
नगरं पुनः दिलिपश्च महाराजः प्रजापालनतत्परः दिनैः कतिपयैरेव गोत्रिरात्र प्रभावतः राज्यं च कुर्वत स्तस्य सुपुत्रेभ्यः

हिपीतदा प्रभातेसुमुहूर्तेचउत्पन्नोरधुवंशजः रम्यजातंतदासर्वे संजातानिर्मलादिशः आददेब्राह्मणेभ्यश्चगावोवैवस्वसंयुताः
 मृदंगस्यस्वनैर्द्वैरम्यजातंपुरंमहत् प्रजाःसर्वास्तदापार्थवदंतिस्मपुनःपुनः गोत्रिरात्रप्रभावाच्चराजःपुत्रोबभूवह
 पुरंदरस्यजेताचमहाधर्मपरायणः दिशंजेताचयज्ञस्यकर्तासोपियुधिष्ठिर तदप्रभृतिलोकेस्थित्युकाःकुर्वतितद्रतं
 देवैःसर्वैःकृतंतत्रसर्वकामार्थसिद्धये सर्वाभिर्देवपत्नीभिःकृतंचव्रतमुत्तमम् गोत्रिरात्रव्रतंपुण्यंविधानेनफलप्रदम्
 कुरुधत्तमहाराजभक्त्याचापियुधिष्ठिर साक्षादनंतरंमानुःकृत्यामनसिर्वर्तते भाद्रपदेसवत्सांतुभक्त्यात्पाराधयस्वगां
 एवंयःकुरुतेभक्त्यागोत्रिरात्रव्रतंपुनः सिध्यंतिसर्वकार्याणिसर्वंचैवप्रवर्धते कर्त्तव्यंपुत्रकामेनगोत्रिरात्रव्रतंशुभं त् पोषिदुष्करैः
 किंचिद्यज्ञेस्तीर्थगयादिभिः नभवेच्चफलंराजन्मवेत्तच्चविधानतः कुर्वतियेव्रतमिदंजगतिप्रसिद्धंपापापहं सकलचित्तिकामदं
 च आरुह्यचैवतुविमानमनुत्तमंचस्वर्गं प्रयांतियमताहिभयंविद्वाय इतिगोत्रिरात्रव्रतम् अथउद्यापनं युधिष्ठिरः कथयस्व-
 महापुण्यंगोत्रिरात्रव्रतस्यैव उद्यापनविधिंक्षुण्णायनचीर्णेनतत्फलम् श्रीक्षुण्णउवाच वर्षेचतुर्थेसंप्राप्ते
 गोत्रिरात्रव्रतस्यैव उद्यापनविधिवक्ष्येसर्वेषांव्रतसिद्धये तृतीयेदिवसेस्नानान्मध्याह्नेविधिपूर्वकम् देवान्पितॄन्स
 मभ्यर्च्यशुद्धेचस्वर्गहेव्रती रात्रौचसर्वतोमद्गौरीतिलकमेवच पूरयेत्संचभिर्वर्णैःशोभमानंभवेद्यथा ताम्रस्यक
 लशंकुतापूर्णपात्रसमन्वितम् माषेणचसुवर्णेनलक्ष्मीनारायणंप्रभुम् नूतनंवस्त्रयुग्मंतुसूक्ष्मतत्रप्रकल्पयेत्

वंशपात्राणिकुर्वीतसौभाग्यद्रव्यसंयुतैः विरूढवरूपकान्नेनरीकेलादिभिःफलैः विलेपेनैश्वपुष्पैश्चधूपैर्दपिस्तथोत्तमैः
 पंचामृतैश्चनैवेद्यैःपूजयेद्विधिपूर्वकम् लक्ष्मीनारायणंदेवंगांसवत्सांविशेषतः रात्रौजागरणं कृत्वागीतवादित्रनिस्वनैः
 ततःप्रभातसमयेहोमंकुर्याच्चैवणावैः आचार्यवरयेत्तत्रवेदेवेदांगपारगम् तदाज्ञयाचकर्त्तव्यंसाधुकर्मप्रयत्नतः ति
 स्नोगावोप्रदातव्याएकावापिसवत्सका बहुदोग्ध्रीसुशीलाचतरुणीचसुशोभना दंपतीपरिधानंचवस्त्रेराभरणैःशुभैः
 शय्यांसोपस्करांदद्यात्पानपात्रंकुंडलम् चामरंधृतपात्रंचतिलपात्रंसदक्षिणम् दानानिचसुवर्णानांभोज्याग्नयेनैवेदि-
 जाः एवंधेनुंचविप्रायदत्वाचष्टष्टतोव्रजेत् पदेपदेश्वमेधस्यफलंप्राप्नोत्यसंशयम् अथान्यान्यनिचदानानिदद्याद्विप्रेभ्यएवच
 भूयसीदक्षिणांदद्यात्तसंपूर्णहेतवे गोपालेभ्यश्चपाथेयंशकुल्यादिचक्रंवलम् सर्वक्षमापयित्वातुपारणंचततश्चरेत्
 अनाथैर्व्याधिरुक्तेभ्यसीदद्विभ्यकुटुंबकैः गवाभक्षितमन्नंचदुग्धेनपरिपाचितम् तेनान्नेनप्रकर्त्तव्यंदेहस्यपरिपालनम्
 भक्तिभावेद्विजानुज्ञांगृणीयुर्ब्रतिनःसदा तयातत्पूर्णतामेतिनान्यथापिकदाचन एवमुद्यापनंकार्यंव्रतस्यफलमिच्छता
 मारीवापुरुषोवापिपुत्रवान्जायतेध्रुवम् इहलोकेस्वरवंशुक्ताअंतर्गोलोकमाप्नुयात् श्रीक्षुण्णउवाच एत
 तेकथितंराजन्व्रतस्योद्यापनंशुभम् श्रोष्यंतियेपदंतीतितेषांसर्वमनोरथाः येकरिण्यस्यसंदेहंतेषांलोकेश्वशाश्व
 ताः इतिश्रीभविष्योत्तरपुराणेगोत्रिरात्रव्रतंसंपूर्णम् अथचैत्रशुक्लत्रयोदश्यांअशोकत्रिरात्रव्रतंभविष्ये

साचपूर्वायाद्या तत्रचयोदशीतिथिः पूर्वासितेतिदीपिकोक्तेः श्रीहृच्छाउवाच शृणुराजन्पुरावृत्तमयोध्यायां व्रतं शुभं
वसिष्ठेनमुनींद्रेणसीतायैयन्निवेदितम् विधायरावणविधंयदारामः पुरेभ्यगात् तदादेवीप्रणम्याथवसिष्ठवाक्यमब्रवीत्
सीतोवाच भगवन् दंडकारण्या द्वावणेनहृतापुरा नपश्यामितदाकिंचिदात्मीयं विकलेंद्रिया लंकायांप्रापितातेनराक्ष-
सेनहृताहम् अशोकवृक्षंप्रणतामहाचिंतापरायणा उक्तंत्रिजट्यातत्रवाक्यंहेत्वर्थसंयुतम् अशोकस्यव्रतंकृत्वाविशो-
कात्वंभविष्यसि तथेत्युक्तंमयाब्रह्मन्यथोक्तंत्रिजटावचः ततःप्रभृत्यहंशश्वदशोकव्रतमारभम् तेनव्रतप्रभावेनहनु-
मान्पवनात्पुजः शतयोजनविस्तीर्णंतीर्त्वासागरमदुतम् मयादृष्टः कपिश्रेष्ठः साभिज्ञानोमहाबलः पुनश्चकुशलीजा-
तोदग्धालंकांमहाबलः ततोमेप्रत्ययोजातोव्रतस्यास्यमहातरोः व्रतराजप्रभावेनरामः प्राप्तोमहाहरिः ततःकैश्विदहो-
रात्रैर्भर्त्तामेराघवोबली निहत्यरावणं संरयेमांविशुद्धांगृहीतवान् तदहंभगवन्निप्रष्टुमिच्छामि त्वं व्रतम् अशोकस्यप्र-
भावंमेवक्तुमर्हस्यशेषतः व्रतस्यतस्यपुण्यंनुपुराणोक्तंमहीतले अथवासुरलोकेषु सरनारीनिषेवितं वसिष्ठउवा-
च एवमेतज्जनकजेयथावक्ष्यसि सुव्रते अशोकस्यप्रभावेनरामोदृष्टः पुनस्त्वया शृणुचात्रमहाख्यानंनंदनेदिव्यकानने
बृहस्पतिमुरवालुथंयज्जातंपरमादुतम् ब्रह्मासुरमहायुद्धेदेवेंद्रश्चमहासुरम् निहत्यसर्वधर्माणांस्थापनंचकारह
ब्रह्महत्यामवाप्याथदेवेंद्रोनष्टचेतनः त्रैलोक्यराज्यं त्यक्त्वा फलममज्जारिमयार्दितः एतस्मिन्नंतरेदेविनहुषो नृपसत्तमः

त्रैलोक्यराज्यंसकलंजहारबलदर्पितः ततःशचीप्रत्यथिताहंतराज्यमवेक्ष्यसा नंदनांतं समासाद्यतपस्तेपेसदुष्करं तांश्रुत्वाधर्म-
निरतांबृहस्पतिरुदारधीः आगत्यनंदन देवींवाक्यमाहमहातपाः बृहस्पतिरुवाच किमर्थं तप्यते देवितपः परमदुष्करं
त्वयाकिंप्रार्थ्यतेनेनतपसाब्रूहिकारणम् शश्ववाच हताहिभूतंदेवेंद्रं हतराज्यं हतद्विषम् कापिप्रनष्टंविप्रनजानेहं
प्रियंपतिम् एतस्मात्कारणाद्ब्रह्मन् तपउग्रं समाश्रितम् यथापुनर्निजंराज्यं देवेंद्रः प्राप्नुयादिति कतिष्ठतिमुनेब्रूहि सर-
राष्ट्रशत्रुतापनः प्रसीदकुरु मे देवसंयोगं तेन चाप्नुयाम् वाचस्पतिरुवाच शृणु पोलोमि देवेंद्रो यथानष्टो मयातुरः मान-
सांभसिसंभूतंपंकजांतरमाश्रितः ब्रह्महत्याप्रभावेन उद्देगंगुरुमाश्रितः अभिभूतमिवापश्यंस्ततोऽफ्निलयंगतः का-
मंतपः प्रसंगेन सर्वप्राप्यसि सुव्रते बहुकालं स्थितं यस्मान्नपसालभ्यते फलम् स्त्रीणां पुष्टिकरं ह्येकं व्रतं प्रोक्तं स्वयं सु-
वा सावित्र्याः षष्ठमानायास्तत्वं कर्तुमिहाहीसि अशोकव्रतमिहोक्तं नाम्नाख्यातं त्रिविष्टपे येन वीर्णेन वेसद्यो नारी दुःखं
न संस्परेत् हरः स्वयंवसन्त्साक्षाद्दृक्षराजेषु नंदते अस्मिंस्तुष्टे हरस्तुष्ट इति जानामि निश्चितम् शश्ववाच पुनरांग-
नागबकुलचंपकाद्यान्महीरुहान् परित्यज्य कथंचान्यान् हरोऽस्मिन्कृतसंनिधिः वाचस्पतिरुवाच हरेण निर्मितः
पूर्वमशोकोयं हृपालुना लोकोपकारकरणे ततोयं शिवबलुभः वसिष्ठउवाच निर्माय हृस्वप्रवरं प्रणम्य भक्त्या
चैयित्वा विधिमस्य विप्रम् पप्रच्छ देवी पुनराह विप्रो देवि शृणु त्वं विधिमस्य सर्वम् वाचस्पतिरुवाच आरभ्यत इत्तं

कार्योच्यते नमो पणं विराजते विविख्यातमशोकनरुमलके कार्यो नारीभिरमलं मनोवाक्याय कर्मभिः ततः प्रदक्षिणा देया अष्टाक्षरशतैः
कलैः नारीकैरेश्वरजैरेगोस्तनीभिर्दिनेदिने मंत्रेणानेन मनसा ध्यात्वा नित्यं सदाशिवम् अशोकशोकपुनरुदसर्वकामफलप्रदं व्रते
नानेन वीर्णेन योक्तुं फलदोभव ततस्तृतीये दिवसे सप्तागभ्यर्च्य भामिनि महादेवं वृषयुतं वंशपात्राणि कारयेत् अने
नैवावधानेन याकुर्याद्भूतमुत्तमम् वैधव्यं नाभुयान्नारीपुत्रसौख्ययुता भवेत् वसिष्ठ उवाच बृहस्पतिमुखा ब्रुवा
शची चक्रे व्रतं शुभम् शास्त्रोक्तविधिना सीते भक्त्या देवः समागतः ह्यत्र हस्त्या विनिर्मुक्तो नात्र कार्यो विचारणा तथात्त-
मपि वाञ्छार्थं व्रतमेतस्माच्चर तथासांक्षिप्तपुष्टी प्राधान्यं जायते क्षितौ व्रत एव कृते लोके रक्ष्याता देवि भविष्यसि
श्रीकृष्ण उवाच व्रतमेतदशोकस्य अयोध्यायां चकार सा सीता व्रते कृते तस्मिन्नुःखहीना बभूव ह युधिष्ठिर उ-
अशोकस्य समारव्याता पूजा देवविधानतः का देवता तत्र पूज्या नारीणां व्रतसिद्धये श्रीकृष्ण उवाच अशोक
हृक्षेति धृति सर्वदेवायुधिष्ठिर पल्लवे पुच्छशारवा सुशिवाद्याः सर्वदेवताः अशोकसन्निधौ रामः पूजनीयः सलक्षणः
सीताया सहितो राजन्विष्णो रंशो यतो मतः पृथग् मंत्रैर्पृथग् वस्त्रैश्च शोकारव्यायथाक्रमम् पूजा च भरतः श्रेष्ठपुराणोक्त
विधानतः अशोक हृक्ष निहिताः शिवाद्या ये सरोजमाः अशोक पूजनेनाशुतुष्टास्ते मे भवेत्ति ह गौर्या लक्ष्म्या तथेन्द्र-
व्या अरुंधत्या च सितया त्वंसमाराधितः पूर्वमशोकफलदोभव अशोकावाटिका मध्ये सीता मूलत्पसादतः अशो

कशार्चसफलं गृहाणार्घ्यं कृतं मया रावणं स्पृधार्थय उत्पन्नस्त्वं महीतले विष्णो रंशो सिदेवेश गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते द
भावतारगृहणं करोषित्वं प्रभा वतः गृहाणार्घ्यं मया दत्तं सीता लक्ष्मण संयुत तात भक्त्युन्मुखं वारं वने यो नु यो तदा
तं लक्ष्मीवर्धनं गौरं लक्ष्मणं पूजयाम्यहम् अवनीतलसंभूते सीते सर्वांग सुंदरि गृहाणार्घ्यं मया दत्तं पूजां जनकनंदि
नि लक्ष्मी त्वं सर्वदेवस्य विष्णो रसि महीतले अवनीर्णामया दत्तं गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते एवं संपूज्य विधिना सर्वशोकवि
नोशनम् सर्वपापप्रशमनं सर्वकीर्तिविवर्धनम् अपुत्रया पुरा पार्थ पार्वत्या मंदराचले अशोकः शोकशमनः पुत्रत्वे
परिकल्पितः जातकर्मदिकंतस्य ह्यशोकस्य महातरोः कारितं विधिवत्तस्य तेन हृक्षो न गोत्तमः यावत्तं कुरु ते नारी पुरा
णोक्तविधानतः अशोकस्य प्रसादेन सर्वा न कामानवाप्नुयात् अवैधव्ययुता सा तु लक्ष्मी सांनिध्यमाप्नुयात् सर्वोप
हारो न राजेन्द्र ब्राह्मणाय निवेदयेत् कथामपि समाकर्ण्य यः कुर्याद्भिज्जतर्पणम् व्रतस्य फलमाप्नोति स व्रतोपिन संशयः
युधिष्ठिर उवाच विशेष ब्रूहि मे देव ह्यशोकनरुपूजने येनार्चिते तरो हृक्ष्या प्राप्यते सकलं फलम् श्रीकृष्ण उ-
कथयामि कथां राजन्याभि व्रतं मिदं कृतम् मनुष्यदेवगंधर्वनारीभिः पुत्रहृदये अनुसूयया त्रिपत्या त्त्वरुंधत्या तथै
व च देवक्या सीतया चैन्द्रादौ पद्यासत्य भामया दमयंत्या च सा विद्या कृतं तद्भूतमुत्तमं सर्वाभिः पूजितो हृक्षो यथा
वज्रपार्थिव अशोक राजतं चैव सौवर्णं च तथा शिवम् तथैव कारयेत् सीतां सौवर्णो राम लक्ष्मणौ पूजयेद्विधिमे

त्रैः पूर्वोक्तैर्नृपसत्तम अशोकं पूजयेद्दृष्टं प्रसूदं शम्भुपुत्रैः विरूढैः सप्तधान्यैश्च गुणैर्कोमोदकैः शुभैः कालोद्देवैः शुभैर्दिव्यै
नारिकेलैः सदाहिमैः पुण्यादिना तथा धूपैः पूजयेत्तत्तुमुत्तमम् अशोकं पांडव्येष्टशोकोन श्यतितत्सणात् पितृमातृपती
नां वैश्वराणां तथैव च अशोकं तं शोकहरो भव सर्वत्र न कुले अशोककलिकाश्चाद्येपि वंति च हस्तभे चैत्रशुक्लत्रयोद
श्यां न तेशोकमवाप्नुयुः त्वामशोकहराभीष्टमधुमाससमुद्रवम् पिबामिशोकसंतप्तो मामशोकं सदा कुरु हस्तर्क्षे च बु
धोपेता चैत्रशुक्लत्रयोदशी प्रातस्तु विधिवत्स्नात्वा वाजपेयफलं लभेत् इति चैत्रशुक्लत्रयोदश्यां भविष्यपुराणोक्तं
अशोकत्रिरात्रव्रतम् संपूर्णम् अथ चैत्रकृष्णत्रयोदश्यां महावारुणी संज्ञको योगः तदुक्तं वाचस्पतिनिबन्धे
शनिवारसमायुक्ता सामहावारुणी स्मृता मधोहृष्णत्रयोदश्यां शनौ शतभिषायदि गंगायां यदिलभ्येत कोटिस्त्र्यं महाधि
का शम्भुयोगसमायुक्ता शनौ शतभिषायदि महामहेति विख्याता त्रिकोटिकुलमुद्भवेत् इति वारुणी महावारुणी च
योदशी अथ स्कंदपुराणेशनिप्रदोषव्रतम् सूत्रवाच शनौ शुकुत्रयोदश्यां कार्तिकेश्चावणेयवा जया पू
र्वपराग्राह्या व्याप्ता चेद्जनीमुखम् लोमश उवाच पुराह्वत्रादिभिर्देवैर्वर्तमाने महा हवे हतः शक्रेण न सुचि
रपां फेनेन वैवली दैत्यान्पलायितान् हृष्ट्वा हन्यमानान् स्फुरैर्भृशम् वृत्रः कोपपराविष्टो देवान्योत्थुमथाययौ कालाम्नि
रूपसदृशं रूपं कृत्वा महाजवम् व्यवर्धत महातेजो दसी पूरयन्निव तं हृष्ट्वा भयवित्रस्ता देवाः शक्रपुरोगमाः ॥

कर्तव्यं नाभ्यपद्यंत तदा गुरु उवाच गुरु उवाच तपसा सुमहोऽप्येण व्रतेन नियमेन च अजेयीयं महातेजाः वृत्रः श
त्रु विनाशनः आराधयन् ततो देवं पूज्यं शंकरमव्ययम् व्रतेन विधियुक्तेन वृत्रं जेष्यथ माचिरम् देवा उचुः गुरो-
केन विधानेन कीदृशेन व्रतेन च आराधनी योगौरी शोत्स्यस्माभिर्जय कामुकेः तद्दृष्ट्वा साराचार्यत्वं हि नः परमा गतिः गु
रु उवाच कार्तिकादिषु मासेषु मंदवारे च योदशी विशेषाच्छुक्लपक्षेषु सर्वकामकरी शुभा तस्यां प्रदोषसमये लिङ्गरू
पी सदा शिवः पूजनीयो हि देवो दो सर्वकामसमृद्धये स्नात्वा मध्याह्नसमये तिलामलकसंयुतम् शिवस्य अर्चनं कुर्याद्भु
धपुष्पफलादिभिः पश्चात्प्रदोषसमये स्थावरं लिङ्गमर्चयेत् स्वयं भुज्यापितं चापि पोरुपेयमपौरुषम् जने वा विजने वापि
अरण्ये वा तपोवने ग्रामाद्दहिः स्थितं लिङ्गं ग्राम्याच्छतगुणं स्मृतम् बाह्याच्छतगुणं पुण्यमरण्ये च प्रपूजने वन्याच्छतगु
णं पुण्यं लिङ्गं वै पर्वते स्थितम् पर्वताच्चायुतं पुण्यं तपोवनसमाश्रितम् काश्यादि संस्थितं लिङ्गं पूजिते स्यादन्नंतकम्
एवं विशेषलिङ्गानां तीर्थानां निपुणे भृशम् ज्ञात्वा च शिवपूजायाः विधिं शंभुं प्रपूजयेत् कूपवापी तडागेषु देवरातन दीपु
च क्रमाच्छतगुणं पुण्यं गंगायां स्यादन्नंतकम् पंचपिंडान्ननुत्थुत्सस्त्रायात्परवारिणि ततः प्रदोषसमये स्नात्वा मोनं स
माचरेत् प्रदीपानां सहस्रेण दीपनीयः सदा शिवः शतेनाप्यथवा देवा ह्यग्निं शदीपमालया धृतेन दीपयेद्दीपान् शिवस्य परि-
तुष्टये तथा फलैश्च धूपैश्च नैवेद्यैर्विविधैरपि उपचारैः षोडशभिर्लिङ्गरूपी सदा शिवः पूज्यः प्रदोषसमये नृभिः सर्वार्थसिद्धये

नाम्नांशतेनरुद्रोसोस्तोनव्यश्वस्तुतिप्रियः नमोरुद्राय श्रीमायनीलकंठायवेधसे कपर्दिनेऋशायव्योमवेशायवेनमः
 वृषध्वजायसोमायसोमनाथाय वैनमः दिगंबरायभर्गायउमाकांत कपर्दिने तपोमयायव्यासायशिपिविष्टायवेनमः व्या
 लप्रियायव्यालायव्यालानांपतयेनमः महीधरायव्याघ्रायपशुनांपतयेनमः त्रिपुरांतकायसिंहायशार्दूलायसपायच
 मितायमितनाथायमिहायपरमेष्ठिने कामांतकायबुधायबुद्धीनांपतयेनमः कपोतायविशिष्टायशिष्टायपरमात्मने
 वेदवीतायगुप्तायवेदगुह्यायवेनमः दीर्घायदीर्घरूपायदीर्घार्थायमृदायच नमोजगत्प्रतिष्ठायव्योमरूपायवेनमः ग
 र्वहस्तमहादेवअंधकाऋभेदिने नीललोहितशक्रायचंद्रमुंडप्रियायच भक्तिप्रियायदेवायज्ञातज्ञाताव्यायच
 महेशायनमस्तुभ्यंमहादेवहरायच त्रिनेत्रायत्रिवेदायवेदांगायनमोनमः अर्थायअर्थरूपायपरमार्थायवेनमः वि
 श्वरूपायविश्वायविश्वनाथायवेनमः शंकरायचकालायकालावयवरूपिणे अरूपायविरूपायसूक्ष्मसूक्ष्मायवेनमः
 शमशानवासिनेतुभ्यंनमस्तेहृत्तिवाससे शशां कशेश्वरायैवरुद्रभूमिप्रियायच दुर्गायदुर्गापारायदुर्गावयवसाक्षिणे लिं
 गरूपायलिंगायलिंगानांपतयेनमः नमःप्रभावरूपायप्रणवार्थायवेनमः नमोनमः कारणकारणायमूलंजयायात्म
 न्नव स्वरूपिणे त्रियंबकायसितकंठभर्गागौरीपतेमंगलहेतवेनमः नाम्नांशतंमहेशस्यउच्चार्यव्रतिनासदा प्रदक्षिणा
 नमःस्काराएतत्संख्याःप्रयत्नतः कार्याःप्रदोषसमयेतुल्यर्थशंकरस्यच एतद्व्रतंमयादिष्टंनवशक्रमहामते शीघ्रंकु-

रुमहाभागपश्चाद्युद्धंरुद्रप्रभो शंभोःप्रसादात्सर्वेभविष्यतिजयादिकम् शक्रउवाच हवःकदामहेशानंसमाराधयदादरात्
 कथंचसवरंप्राप्तःपुराकश्चाभवद्भिज गुरुवाच हवोत्थयंमहातेजास्तपस्वीतपसापुरा शिवंप्रसादयामासपर्वतेगंध
 मादने नाम्नाचित्ररथोराजावनंचित्ररथस्यतत् एतज्जानीहिभोइंद्रतवपुर्याःसमीपतः यस्मिन्वनेमहाभागवसंतिचम
 हर्षयः तस्याच्चैत्ररथं नामवनंपरममंगलम् तस्यदत्तंशिवेनैवयानंचपरमाद्भुतम् कामदंकिंकिणीयुक्तंसिद्धचारुणा
 संयुतम् गंधर्वैरुपगम्यसेःकिन्नरैरुपशोभितम् ततस्तेनैवयानेनस्थिर्वीपयंत्युरा॥ तथागिरीन्तमुद्रांश्चदीपांश्चविवि
 धांस्तथा एकदापर्यटन् राजा नाम्नाचित्ररथोमहान् कैलासमागतस्तत्रदर्शपरमाद्भुतम् तदासभांमहेशस्यगणैश्चैव
 विराजितां अर्धगलभ्रयादेव्याशोभितंचमहेश्वरम् निरीक्ष्यदेव्यासहितंसदाशिवंकर्पूरगौरवरंभुजेक्षणम् कपर्दिनंचंद्र
 कलाविभूषितंगंगाधरंदेववरंसभायाम् प्रहस्यराजाचतदागिरीशंन्यायान्वितंवाक्यमिदंबभाषे वयंचशंभोविषयान्वि
 ताश्चमर्त्यादयस्त्रीविजितास्तथान्ये नलोकमध्येचमयाविलोकिताश्चालिङ्ग्यकांतांसदसिप्रविष्टाः एवंवाक्यंनिशा
 म्याथगिरीशःप्रहसन्निव उवाचन्यायसंयुक्तंसर्वेषामपिशृण्वताम् शिवउवाच ममलोकापवादश्चसर्वेषां
 नभवेद्यथा भक्षितंकालकूटंमेसर्वेषामपिदुर्जयम् ओकातीतंचमेवतंतथाप्युपहसत्यसौ ततश्चित्ररथंदेवीगिरि
 जावाक्यमब्रवीत् कथंदुरात्मनाद्यस्तशंकरश्चोपहासितः मयासहैवमंदात्मनीक्षसेकर्मणःफलम् साधूनांसम-

मचित्तानामुपहासं करोति यः देवो वाप्यथ वामर्त्यः स विज्ञेयो धर्माधमः एते मुनीन्द्राश्च महानुभावास्तथा हि एते नृपयो वेदगर्भाः
तथैव सर्वे सनकादयोऽप्यमी अज्ञाननाशाः शिवमर्चयन्ति रे मूढ सर्वेषु जनेषु भिन्नस्त्वमेव चैकोसि परोन कश्चन तस्मादति प्रोदत
रं नरं तां संशिक्षयेनैव कुर्याद्यथा त्वम् अस्मात् तविमाना त्वंदेत्यो भूत्वा सुदुर्मते मम शापेन दग्धस्त्वं गच्छाद्य च महीतलं एवं शप्त-
स्तदा देव्या भवान्याराज सत्तमः राजा चित्ररथः सद्यः पपात सह सोदिवः आसूरी योनिमापन्नो ह्यत्रोनाम्ना भवत्तदा तपसा परमे-
णैव तद्वासं योजितः क्रमात् तपसा ब्रह्मचर्यं षण्णभोराराधनेन च व्रतेनानेन च बलीजेतुं शक्यो न केनचित् आसूरेण हि भावेन
व्यंगं चैव तं यतः तेन छिद्रेण चैवा सौ पश्चाज्जेयो भविष्यति तस्मात्त्वमपि देवं द्रुत्वा चेदं व्रतं श्रमम् हनिष्यसि महाबाहो ह्यत्र
नास्त्यत्र संशयः गुरोस्तद्वचनं श्रुत्वा तद्वाचाथ शतक्रतुः उद्यापनविधिं ब्रूहि प्रदोषस्य च मे धुना गुरुत्वा च कार्तिकेश्राव
णे प्राप्ते मंदवारे त्रयोदशी ॥ संपूर्णा तु भवेद्या सा समग्रव्रतसिद्धये ऋषभो राजतः कार्यो ह्येते तस्य स्तुती वक्तुम् तस्योपरि न्यसे
देवमुमाकांतं त्रिलोचनम् पंचवक्त्रं दशभुजमर्धगिरिजां सतीम् सौवर्णीं प्रतिमां कृत्वा ताम्भक्तुं भजं लैर्युतम् पंचरत्नफलो-
पेतं पंचपल्लवशोभितम् चंदनेन सुगंधेन मिश्रितं शोभितं तथा रोषपात्रं ततः कृत्वा कुम्भस्योपरि विन्यसेत् अशक्तौ मृन्मयं कुं-
भं वंशपात्रमथापि वा पणेशरावं संस्थाप्य सौवर्णीं प्रतिमां तथा शक्त्या कृतां प्रतिष्ठाप्य वस्त्रमात्यविभूषणैः पूजयित्वा विधानेन रा-
जो जागरणं चरेत् पुष्पमंडपिकां मादौ कृत्वा श्रद्धा समन्वितः वितानमंडपं कुर्यान्नावावर्णैः समन्वितम् ततः प्रभातसमये नद्यादौ वि

मलेजले स्नात्वा पुनः समभ्यर्च्य तु ह्युत्थाय सेनच उभया सहितं रुद्रं पृथगष्टोत्तरं हुनेत् गौरीर्ममायमंत्रेण त्र्यंबकेण च शंकरम् आचर्य च सप-
त्नीकं वस्त्रालंकारचंदनैः तोषयित्वा शक्तिं दातुं गां दद्याच्च पयस्विनीं ब्राह्मणान् भोजयेत्स्वादिक्षिणाभिः प्रतोषयेत् दीनानां च श्वसंतर्था-
त्यच्छिदं वाचयेत्ततः लब्धानुज्ञां ब्राह्मणेभ्यो बंधुभिः सहितः शक्तिः तद्दिस्मरन् शिवं भक्त्या मुंजीत नियमेन च अनेनैव विधानेन कुर्यादु-
द्यापनं व्रती एवं यः कुरुते भक्त्या प्रदोषव्रतमुत्तमं शनिवारेण संयुक्तो सोऽद्यापनविधिं नरः आयुरारोग्यमैश्वर्यं पुत्रपौत्रसमन्वितः शत्रू-
न्विजयते नित्यं प्रसादाच्छंकरस्य च तस्मात्त्वमपि देवं पूजयस्व सदा शिवम् एवं प्रदोषविधिना युद्धे ह्यत्र विजेष्यसि एवं निश्चयं गुरुणा
कथितं तदानीं मिदं यमेन विधिना गिरिशं प्रपूज्य लोकं यंसंतमिव दैत्यपतिं प्रहृष्टं हुंतं तस्मात्तदा गमयस्व यमीशनुस्त्वा ईश्वर उ० त्रयोद-
श्यां तथा रात्रौ सोपहारं त्रिलोचनम् पश्यति प्रथमेयामे मुच्यते सर्वपातकैः देव्युवाच देवकेन विधानेन प्रदोषव्रतमुत्तमम् ॥
विधातयं नरैः स्त्रीभिः संतानफलसिद्धये ईश्वर उवाच यदा त्रयोदशी कृष्णा मंदवारेण संयुता आरब्धव्यं व्रतं तत्र सं-
तानफलसिद्धये ऋणनिर्मोचनार्थाय भौमवारेण संयुता सौभाग्यस्त्रीसमृद्धयर्थं शक्रवारेण संयुता आयुरारोग्यसिद्ध्यर्थं
भानुवारेण संयुता एकवत्सरपर्यंतं प्रतिपक्षे त्रयोदशी प्रदोषे शिवमभ्यर्च्य नक्तं भोक्ष्यामिशंकर तत्र चोक्तेन मंत्रेण व्रतसंक-
ल्पमाचरेत् स्नात्वा तु ओहिते भानौ नद्यादौ नियमीव्रती शिवा लयेत तोगत्वा प्रदोषे शिवमर्चयेत् पूजामंत्राः ॐ
भवाय नमः महादेवा रुद्राय नीलकंठाय शशिमौलिने उग्राय उमाकांताय ईशानाय न विश्वेश्वराय त्र्यंबका त्रिपुरुषा

त्रिपुरांतकायनमः त्रिकालाग्निं कालायनमः कालाग्निरुद्रायनमः नीलकंठायनः सर्वेश्वराय १६ पंचामृतेन स्नपनमेभि
 र्मंत्रैः प्रपूजयेत् दधिभक्तेन नैवेद्यं पक्वान्नेर्घृतसंयुतम् दत्तासु सुखवासं च तांबूलं क्रमुकादिकम् समर्प्याष्टदिश स्तत्रदीपा
 नाज्यसमन्वितान् यथाभवान् समस्तानां भक्तानां पापमोचनः तथा व्रतेन संतुष्टः पुत्रं देहि सलक्षणम् ऋणरोगादिदारि
 द्र्यपापक्षडापमृत्यवः भयशोकमनस्तापानश्यंतु मम सर्वदा यथियां यानि तीर्थानि सागरांतानि यानि च अंडमाश्रित्यति
 श्रंतिप्रदोषे गोघृषस्य तु स्पृष्ट्वा तु घृषणौ तस्य शृंगमध्ये विलोक्य च पुष्टं च ककुदं चैव सर्वपापैः प्रमुच्यते निवेद्य कर्मजातं
 च दद्याद्दित्तानुसारतः दक्षिणां ब्राह्मणेभ्यश्च ततो मोनं विसर्जयेत् मंदवारे प्रदोषेयं शक्नु कृणोत्र योदशी ॥ यश्चतुर्विंशतिं
 कुर्याद्यथोक्तफलमाप्नुयात् अथ पूजनम् आवाहयेत्प्रथमतो मंत्रेणानेन सूत्रत एहो हितुमुमाकांतस्थाने चान्न
 स्थिरो भव यावद्भूतं समाप्येत्तत्कृपया दीनवत्सल आवाहनं आसने स्मितुमाकांतसुखस्पर्शं सुनिर्मले उपविश्य मृदे
 दानीं सर्वशांतिप्रदो भव आसनं पाद्यं च ते मया दत्तं पुष्पगंधसमन्वितम् गृहाण देव देवेश प्रसन्नो वरदो भव पाद्यं
 तांस्त्रिपात्रे स्थितं तोयं फलगंधादि संयुतम् अर्घ्यं गृहाण देवेश मया दत्तं हि भक्तिः अर्घ्यं समर्पयामि शीतलं निर्मलं
 तोयं कर्पूरेण सुवासितम् आचम्य तांस्तरुष्वेष्ट मया दत्तं हि भक्तिः आचमनीयं पंचामृतेन स्नपनं तत्तन्मंत्रैश्च कारयेत्
 गोक्षीरधामन् देवेश गोक्षीरेण मया कृतम् स्नपनं देव देवेश गृहाण परमेश्वर दुग्धस्नानं दध्ना चैव मया देव स्नपनं किं

यते तव गृहाण भक्त्या दत्तं मे प्रसन्नो मे भवाव्यय दधिः सर्पिषा देव देवेश स्नपनं क्रियते मया उमाकांतगृहाणे दंष्ट्रया स्फुरसत्तम
 घृतस्नानं इदं मधुमया दत्तं तव तुष्ट्यर्थमेव च गृहाण शंभो त्वं भक्त्या मम शांतिप्रदो भव मधुस्नांसितया देव देवेश स्नपनं क्रियते मया
 गृहाण शंभो मे भक्त्या स्फुरसन्नो भव प्रभो शर्करास्नां कावेरी नर्मदा वेणीतुंगभद्रा सरस्वती गंगा च यमुना चैव ताभ्यः स्नानार्थमाहू
 तम् गृहाण त्वमुमाकांतस्नानाय श्रद्धया जलं स्नानं एतद्वासो मया दत्तं सौत्तरीयं शशोभनं गृहाण त्वं स्फुरथ मम वासः प्रदो भव वस्त्रं
 यज्ञोपवीतं सौवर्णं मया दत्तं च शंकर गृहाण परया तुष्ट्या तुष्टिदो भव सर्वदा उपवीतं स्फुरं चंदनं दिव्यं मया दत्तं तव प्रभो भक्त्या परम
 याशंभो सुभगं कुरु मे भव चंदनं मालती चंपकदीनिकुसुदा न्युसलानि च विलपत्राणि पूजार्थं स्वीकुरु त्वमुमापते पुष्पं धूपं विशिष्टं
 परमं सर्वौषधि विजृम्भितम् गृहाण परमेशानममोपरि दयां कुरु धूपं दीपं च परमं शंभो घृतवर्त्तिषु योजितम् दत्तं गृहाण देवेश मम
 ज्ञानप्रदो भव दीपं शाल्योदनघृतापूपपायसादिसमन्वितम् नैवेद्यं विविधं दत्तं भक्त्या मे प्रतिगृह्यताम् नैवेद्यं नैवेद्यमध्ये पा
 नीयं मया दत्तं हि भक्तिः स्वीकुरु धर्महा देव प्रसन्नो भव सर्वदा मध्ये पानीयं उत्तरापोशनार्थं वा आनीतं जलमुत्तमम् ॥
 गृहाण त्वमुमाकांत सर्वदुःस्वनिवारक उत्तरापोशनं कर्पूरैलालवंगादि पूगीफलसमन्वितम् तांबूलं कल्पितं भक्त्या गृहाण
 गिरिजा प्रिय तांबूलं इदं फलं मया देव स्थापितं पुरतस्तव तेन मे सफला वाप्तिर्भवेज्जन्मनिजन्मनि ॥ फलं समर्प
 हिरण्यगर्भगर्भस्थं हेमवीजं विभावसोः दक्षिणाकांचनी देव स्थापिता मेनवाग्रनः दक्षिणा समर्पयामि ॥ दीपावलीम-

यादत्तास्तुवर्तिधृतसंयुता॥ पंचार्तिस्त्यप्रदानेनममतेजःप्रदोभवे॥ पंचार्तिकं यानिकानिचपापानिजन्मांतरकृतानिच तानि
तानिबिभक्ष्यंतिप्रदक्षिणपदेपदे प्रदक्षिणां मूलंजयायरुद्रायनीलकंठायशंभवे॥ अमृतेशायसर्वायमहादेवायतेनमः न
मस्कारं सेवंतिकावकुलचंपकपादलाजैः पुन्नागजातिकरवीरलसालपुणैः विल्वप्रवालतुलसीदलमालतीभिस्त्वां पूजया
भिजगदीश्वरमेप्रसीद॥ मंत्रपुणं निपत्यदंडवद्भूमौ प्रणम्यच पुनः पुनः क्षमापयित्वा देवेशं रात्रौ जागरणं चरेत् गीतवा
दित्रयत्वाद्यैर्गृहे वा देवतालये एवं पूजाप्रकर्तव्या शंकरस्य चतुर्दिशा॥ इच्छितं च नराणां तु ददाति भगवान् हरः ॥
इति श्रीस्कंदपुराणे शनिप्रदोषव्रतकथाद्यापनपूजासमाप्ता अथ पक्षप्रदोषव्रतम् सूत उवाच काचिच्च वि-
प्रवनिता स पुत्रादुःखकर्षिता॥ शांडिल्यस्य सुखाच्छ्रुत्वा प्रदोषे शिवपूजनम् इत्थं कृत्वा मुनिना सा धीसाविप्रवनिता पुनः
तं प्रणम्याथ पप्रच्छ शिवपूजाविधेः क्रमम् शांडिल्य उवाच पक्षद्वये त्रयोदश्यां निराहारो भवेद्दिवा घटित्रयादस्तमयात्
वस्नानं समाचरेत्॥ शक्रावरधरो भूत्वा वाग्यतो नियमान्वितः कृतसंध्याजपविधिः शिवपूजां समाचरेत् देवस्य पुरतः स
म्यगुपलिप्य नवांभसा विधाय मंडपं रम्यं धौतवस्त्रादिभिर्हृतम् वितानाद्यैरलंकृत्य फलपुष्पनवांबुजैः विचित्रपद्ममुद्य-
त्यवर्णपंचकसंयुतम् तत्रोपविश्य तु शक्रभेषूपविष्टः स्थिरासने सम्यक्संपादितो शेषपूजापकरणैः शक्तिः आगमोक्तैः
मंत्रेण पीठमामंत्रयत्कधीः ततः कृत्वा त्र्यशुद्धिं च भूतशुद्ध्यादिकं क्रमात्॥ प्राणायामत्रयं कुर्याद्दीजमंत्रैः सविंदुकैः मा

तृकान्यस्य विधिवत्प्रात्तानंदेवतांपरां समाप्य मातृकां भूयो ध्यात्वा चैव परं शिवम् वामभागे गुरुं नत्वा दक्षिणे गणपं यजेत् अंसोरुद्यु-
ग्मे धर्मादीन् न्यस्य नभौ च पार्श्वयोः अधर्मादीन् नन्तादीन् हृदि पीठमनुन्यसेत् आधारशक्तिमारभ्य ज्ञानात्मानमनु क्रमात् उक्तक्र-
मेण विन्यस्य हृदये साधुभाविते नवशक्तिमये रम्ये ध्यायेद्देवमुमापतिम् चंद्रकोटिप्रतीकाशं त्रिनेत्रं चंद्रभूषणम् आपि गलजटाजू-
टं रत्नमौलिविराजितम् नीलश्रीवसुदारांगं नानाहारोपशोभितम् वरदाभयहस्तं च हरिणं च परश्वधम् दधानं नागवल्लयं केयूरं
गदभूषणम् व्याधचर्मपरीधानं रत्नसिंहासने स्थितम् ध्यात्वा तद्दामभागे च गिरिजाभक्तकसलाम् भास्वज्जपाप्रसूनाभासुदया
कंसमप्रभाम् विद्युत्कुंजनिभातन्वीं मनोनयननंदिनीम् बालेंद्रशेखरं सिंघां नीलाकुंचितकुंतलां भृंगसंघातरुचिरनीलालक-
विराजितां मणिकुंडलविद्योतमुखमंडलविभ्रमाम् नवकुंकुमपंकाभां कपोलतलदर्पणाम् मधुरस्मितविभ्राजदरुणाधरप-
ल्लुवाम् कुंकुंटीशिवासुद्युत्कुचपंकजकुड्मलाम् पाशांकुशभयाभीष्टविलसंतीं चतुर्भुजाम् अनेकरत्नविलसत्कंकणांगद-
मुद्रिकाम् वलित्रयेण विलसद्दमकांचीगुणान्विताम् रक्तमालां वरधरां दिव्यचंदनचर्चिताम् दिक्पालवनितामौलिसन्नतां प्रिस्-
रोरुहाम् रत्नसिंहासनारूढां सर्पराजपरिचिताम् एवं ध्यात्वा महादेवं देवीं च गिरिजां शुभाम् न्यासक्रमेण संपूज्य देवगंधादिभिः क्र-
मात् पंचभिर्ब्रह्मभिः कुर्यात्प्रोक्तः स्थानेषु वाह्दि प्रथमपुष्पांजलिं देहे मूले न च हृदि त्रयम् पुनः स्वयं शिवो भूत्वा मूलमंत्रेण सा-
धकः ततः संपूजयेद्देवं वाद्यपीठे पुनः क्रमात् २५ संकल्पं प्रवदेत् तत्र पूजार्थं समाहितः कृतांजलिपुटो भूत्वा चिंतयेत्पुदिशंक

रम् ऋणपातकदोषाग्निरादिनिवृत्तये अघोपायविनाशाय प्रसीदममशंकर दुःखशोकाग्निसंतप्तसंसारभयपीडितम् बहुरौ
गाकुलं दीनं त्राहि मां हृष्य सहन आगच्छ देव देवेश महादेव भयंकर गृहाण सहपावत्यालं च पूजां मया कृताम् इति संकल्पविधि
वद्वाह्यपूजां समाचरेत् गुरुगणपतिं चैव यजेत्सव्यापसव्ययोः क्षेत्रेशमीशकोणे तु यजेद्वास्तोषातिं क्रमात् वाग्देवीं च यजेत्तत्र
ततः कात्यायनीं यजेत् धर्मज्ञानसर्वे राग्यमेश्वर्यं च नमो तैः स्वरेरीशादिकोणेषु पीठपादावनु क्रमात् आभ्यां विदुविमर्गाभ्या
मधर्मादीन् प्रजयेत् गात्ररूपां चतुर्दिक्षु मध्येन तं सतारकम् सत्त्वादित्रिगुणांस्तत्तूरूपान् पीठेषु विन्यसेत् अत ऊर्ध्वं छंदे माया
लक्ष्म्यो देव्या शिवेन च तदनेचांबुजं भूयः सकलं मंजुलोत्तमम् यत्र केसरकिजलक्यामंतवासरैः क्रमात् आत्मत्रयमथाभ्यर्च्य
मध्ये मंडपमादरात् वामांज्येष्ठां च गौरीं च भवार्थे दिक्षु पूजयेत् वामाद्यानवशक्तीश्च नवस्वरयुताजपेत् हृदि बीजत्रयाद्यैश्च
पीठमंत्रेण चार्चयेत् आहूतिः प्रथमांगेस्तु पंचभिर्गूर्तिपंक्तिभिः त्रिंशद्भिर्गूर्तिभिश्चान्येर्निधित्व समन्वितैः अनंतद्यैः पराद्या
न्यामानृभिश्च हृषादिभिः सिद्धिभिश्चाणिमाद्याभिरिष्टद्यैश्च तदा युधेः वृषभसेन चंदेशदुर्गाश्च स्कंदनंदिनो गणेशमेव्यपौ चै
व स्वस्व लक्षण लक्षितौ ४० अणिमामहिमा चैव गरिमालयिमा तथा ईशित्वं च वशित्वं च प्राप्तिः प्राकाम्यमेव च अघैश्चर्याणि
चोक्तानि तेजोरूपाणि केवलम् पंचभिर्ब्रह्माभिः पूर्वोत्प्लेखाद्यादिभिः क्रमात् अंगैरुमाद्यैरिष्टाद्यैः पूर्वोत्प्लेखैर्मुनिभिस्तैः ॥
उमां चंदेश्वरादींश्च पूजयेदुत्तरादितः एवमाचरणेनैव कृतं तेजोरूपं सदा शिवम् उमया सहितं देवमुपचारैः प्रपूजयेत् स प्रति

श्विनशंखस्वतीर्थैः पंचामूर्तेरपि अभिषिच्य महादेवं रुद्रसूक्तैः समाहितः कल्पयेद्देविकैर्मंत्रैरासनाद्युपचारकान् आसनं कल्पयेद्देवं
दिव्यवस्त्रसमन्वितम् अर्धमष्टगुणोपेतं पाद्यं शङ्खोदकेन च तैर्नैवाचमनं दद्यान्मधुपर्कं मधूत्तमां पुनराचमनं दत्वा स्नानमंत्रैः
प्रकल्पयेत् वसंते चोपवीतं च भूषणानि निवेदयेत् गंधमहांगसंयुक्तं स्फुटं च निवेदयेत् ततश्च बिल्वमंदारकल्हारसरसी
रुहम् धत्तूरं कर्णिकारं च द्रोण पुष्पं च मल्लिकाम् अपामार्गं च तुलसीमाधवीं चंपकादिकम् बृहतीं करवीराण्यथालव्यानि
भामिनि निवेदयेत्सुगंधीनीमाल्यानि विविधानि च धूपं कालागरूपं नंदीपंचविमलं शभम् अथ पायसं नैवेद्यं सघृतं सोप
दंशकम् मोदकापूपसंयुक्तं शर्करागुडसंयुतम् मधुरान्नं दधियुतं जलपानसमन्वितम् तैर्नैव हविषा वह्नौ जुहुयात्तत्र भाविते
आगमोक्तेन विधिना गुरुवाक्यनियंत्रितः नैवेद्यं शंभवेभूयो दत्तातांबूलमुत्तमं फलं नीराजनं दिव्यं चंदर्पणमुत्तमं समर्प
यित्वा विधिवन्मंत्रैर्वैदिकतां त्रिकैः यद्यशक्तः स्वयं निस्वोयथाविभवमर्चयेत् भक्त्या दत्तेन गौरीशः पुष्पमात्रेण तु ष्यति ॥
अथांगभूतान्सकलान् गणेशादीन् प्रपूजयेत् स्तवैर्नानाविधैस्तत्त्वासाध्यांगं प्रणमेद्बुधः ततः प्रदक्षिणीं कृत्य हृषचंदेश्वरा
दिकान् पूजां समर्थविधिवत्प्रार्थयेद्भिरिजापतिम् जयदेवजगन्नाथजयशंकरशाश्वत जयसर्वस्वराध्यक्षजयसर्वस्वरा
र्चित जयसर्वगुणातीतजयसर्ववरप्रद ६० जयनिस्त्य निराधारजयविश्वंभराव्यय जयविश्वैकवंदेशजयनागेंद्रभूषण ॥
जयगौरीपतेशंभोजयनिस्त्य निरंजन जयनाथकृपासिंधोजयभक्तातिभंजन जयदुस्तारसंसारसागरोत्तारणप्रभो प्रसी

रमे महादेव संसारादद्यस्विद्यतः सर्वपापक्षयं कृत्वा रक्ष मां परमेश्वर महादेव इत्यममस्य महापापहतस्य च महाशोकनिविष्टस्य
महारोगातुरस्य च ऋणभारपरीतस्य दह्यमानस्य कर्मभिः ग्रहेः प्रपीड्यमानस्य प्रसीद मम शंकर दारिद्र्यप्रार्थये देवं पूजां ते गिरि
जापतिम् अभाग्यो वापिराजा वा प्रार्थये देवमीश्वरम् दीर्घमायुः सदारोग्यं कोशवृद्धिर्बलेनतिः ममास्तनित्यमानंदः प्रसा
दात्तवशंकर शत्रवश्वक्षयं यांतु प्रसीदंतु मम प्रजाः नश्यंतु दस्यवो राज्ञे जनाः संतु निरापदः दुर्भिक्षमरिसंतापाः शमं यांतु
महीतले सर्वस्य समृद्धिश्च भूयात्सरवमयादिशः एवमाराधये देवं प्रदोषे गिरिजापतिम् ब्राह्मणान् भोजयेत् सश्वादिक्षि-
णां भिक्षुं पूजयेत् सर्वपापक्षयकरी सर्वदारिद्र्यनाशिनी शिवपूजेयमारयाता सर्वाभीष्टफलप्रदा महापातकसंघातम-
धिकंचोपपातकम् शिवद्रव्यापहरणात् सर्वमन्यद्दिनाशयेत् ब्रह्महत्यादिपापानां पुराणेषु स्मृतिष्वपि प्रायश्चित्तानि हृष्टानि
न शिवद्रव्यहारिणाम् बहुनात्र किमुक्तेन श्लोकाद्देन ब्रवीम्यहम् ब्रह्महत्याशतं वापि शिवपूजाविनाशयेत् मया कथितमे-
तत्ते प्रदोषे शिवपूजनम् रहस्यं सर्वजंतूनामत्रास्त्येव न संशयः एताभ्यामपि पुत्राभ्यां शिवपूजाविधीयताम् अतः संवत्स-
रादेव परां शिद्धिं मवाप्स्यथ इति शांडिल्यवचनमाकर्ण्य हिजभाभिनी ताभ्यां तु सह बाह्याभ्यां प्रणनाम मुनेः पदे स्तुवाच
अहमद्यहृतार्थास्मितवदर्शनमीव ततः एतौ कुमारौ भगवन्त्वामेव शरणं प्रभो एष मे तनयो ब्रह्मन् शक्तिव्रत इतीरितः
एष राजसूतो नाम्ना धर्मपुत्रः कृतो मया एतावहं च भगवन् भवच्चरणकिंकराः समुद्रास्मिन्पतितान् घोरैरदारिद्र्यसागरै-

इति प्रपन्ना शरणं हि जांगना तस्याथवा क्यैरमृतोपमानैः उपादिदेशापितयोः कुमारयोर्मुनिः शिवाराधनमंत्रविद्याम् अथोपदि-
ष्टो मुनिना कुमारौ ब्राह्मणीचसा तं प्रणम्य समा मंत्रजग्मुस्तेशिवमंदिरात् ततः प्रभृति तौ बालौ मुनिवर्योपदेशतः प्रदोषे पा-
र्वतीशस्य पूजां चक्रतुरंजसा एवं पूजयतोर्देवं हिजराजकुमारयोः स्मरन्नेव च तीयायतयोर्मासचतुष्टयम् कदाचिद्राजपु-
त्रेण विनासो हि जनंदनः स्नातुंगतो नदीतीरे च चार बहुलीलया तत्र निघ्नैरनिष्ठात निभिन्नेव प्रकदमे निधान कलशस्थूलं
प्रस्फुरंतं ददर्श ह तं दृष्ट्वा सहसा गत्यहर्षकोत्तुकविलूलः देवोपपन्नं मन्वानो गृहीत्वा शिरसा दधौ ससंभ्रमं समानीय निधानं
कलशं बलात् निधाय भवनस्यांतं मातरं समभाषत मातमातरि मंपश्य प्रसादं गिरिजापतेः निधानं कुंभोरूपेण दर्शितं करु-
णात्मना अथ सा विस्मिता साध्वी समाहूय नृपात्मजम् स्वपुत्रं प्रति नंद्याह मानयंती शिवार्चनम् शृणुतां मे वचः पुत्रो निधानं
कलशीमिमाम् समं विभज्य गृहीतां ममेशसनगौरवात् इति मानवचश्चुत्वा तु तोष हि जनंदनः प्रत्याहरा जपुत्रस्तां विश्व-
द्यः शंकरार्चने मातस्तव स्तस्यैव स्तुतेन समागतम् नाहं गृहीतुमिच्छामि विभक्तं धनसंचयम् आत्मनः स्तुता लुब्ध-
स्वयमेव भुनक्त्यसौ स एव भगवानीशः करिष्यति कृपां मयि एवमभ्यर्चतोः शंभुभूयोपि परया सुदा संवत्सरो व्यतीयाय
तस्मिन्नेव गृहे तयोः अथैकदाराजसुतः सह तेन हिजन्मना वसंतं समये प्राप्ते विजहार वनांतरे अथ दूरंगतौ क्वापि वने हि
जनृपात्मजौ गंधर्वकन्याः क्रीडंतीः शतशस्तावपश्यताम् ताः सर्वाश्चारुसर्वांगीर्विहरंतीर्मनोहरम् दृष्ट्वा हिजात्मजौ दूरा-

दुवाच नृप नन्दन इतः परं न गीतं च विहरत्यग्रतः स्थितः स्त्रीसंनिधानं विबुधास्त्यजन्ति विमलाशयाः एताः केतवधार्पिण्यो धन-
योवनदुर्मताः मोहयन्त्योजनं दृष्ट्वा वाचानुनयकोपिताः अतः परित्यजन्त्याणां सन्निधिं सह भाषणम् निजधर्मतो विद्वान्ब्रह्म-
चारी विशेषतः अतो हं नो ह्ये गंतुं क्रीडास्थानं मृगीदृशाम् इत्युक्त्वा हि जपुत्रस्तु निवृत्तौ दूरतः स्थितः अथ सो राजपुत्रस्तु को-
तुकाविष्टमानसः तासां विहारपदवामेक एवोभयोर्ययो तत्र गंधर्वकन्यानां मध्ये त्वेकावरांगना दृष्ट्वा यां तं राजपुत्रं चिंतया-
मास चेत्तसा अहो कोयं मुदारांगो युवासर्वो गसंदरः मत्तमातंगमनोलावण्यामृतवारिधिः छीला लोलविशालाक्षो मधुर-
स्मितपेशलः मदनोपमरूपश्रीः सुकुमारांगलक्षणः इत्याश्चर्ययुता बालादूरादृष्ट्वा नृपात्मजम् सर्वाः सखीः समालोच्य च न-
नं चेदमब्रवीत् इतोऽप्यदूरे हे सरयोवनमस्येकमुत्तमम् विचित्रचंपकाशोकपुन्नागबकुलैर्युतम् तत्र गत्वा तं सर्वप्रसिद्ध-
कुसुमोत्करम् भवंत्यः पुनरायांतु तावत्तिष्ठाम्यहं त्विह इत्यादिष्टः सखीवर्गोजगाम पिवनांतरम् सापि गंधर्वजातस्थौ न्यस्त-
दृष्टिर्नृपात्मजे तां समालोच्य तन्वर्गीनं योवनशालिनीम् बाह्यां स्वरूपसंपत्त्या परिभूत तिलोत्तमाम् राजपुत्रः समागम्य कौतु-
कोत्फुल्ललोचनः अवाप देवयोगेन मदनस्य शरव्यथाम् गंधर्वतनया सापि प्राप्ताय नृपसूनुवे उत्थाय तरसा तस्मै प्रददौ पल्लवा-
सनम् हतोपचारमासीनं तमासाद्य समुध्यमा पप्रच्छ तद्रूपगणे ध्वस्तये र्याकुलं द्रिया कस्त्वं कमलपत्राक्षकस्मादेशादि-
हागतः कस्य पुत्र इति प्रेम्णा दृष्टः सर्वे न्यवेदयत् विदर्भराजेतनयं विध्वस्तपितृमातृकम् शत्रुभिश्च हतस्थानमात्मानं पर-

यागिरा सर्वभावेन भूयस्तां पप्रच्छ नृप नन्दनः क्वात्वं चामोरु किंचान्न कार्यते कस्य चात्मजा किमिव ध्यायसि हृदि किं वा वक्तुमिहेच्छसि
इत्युक्त्वा सा पुनः ग्राह्यं गुरजेंद्र सत्तम आस्ते विद्विकोनाम गंधर्वाणां कुलाग्रणीः तस्याहमस्मि तनयानाम्नाचां शुभतीक्ष्णभा ॥
त्वामायांतं विलोक्या हं त्वत्संभाषणालालसा त्यक्त्वा सखीजनं सर्वमेवैवासीमहामते सर्वसंगीतविद्यासूत्रमनोन्यासि-
काचन मम गानेन तु श्रुतिं सर्वा अपि स्फुरन् स्थितः साहं सर्वकलाभिज्ञात्तात सर्वजने गिता तवाहमीष्यितं वेद्यमयिते संग-
तं मनः तथा ममापिते सोऽख्यं देवेन प्रतिपादितम् आवयोः स्नेहभेदोन्ननाभिभूयादितः परं इति संभाष्यतेनाश्रुप्रेम्णा गं-
धर्वकन्यका मुक्ताहारं ददौ तस्मै स्वकुचांतरभूषणम् तमादायादु तं हारं स तस्याः परमाकुलः गूढहर्षपरासिक्तामिदमा-
ह नृपात्मजः सत्यमुक्तं त्वया भीरुतया ये कंवदाम्यहम् त्यक्त्वा सख्यस्य निस्वस्य कथं मे भवसि प्रिया यात्वं पितृमती वा लाचि-
लं ध्यपितृशासनम् स्वच्छं दाचरणं कर्तुं मूढत्वं कथमर्हसि इति तस्य वचः श्रुत्वा तं प्रत्याह शरविस्थिता अस्तु नाम तथैवाहं क-
रिष्ये पश्य कौतुकम् गच्छ स्वभवनं कातपरश्वः प्रातरैव तु आगच्छ पुनरत्रैव कार्यमस्ति च नो मृषा इत्युक्त्वा तं नृपं कांतं सा सा-
गतसखीजना अपक्राम तच्चार्वंगी स चापि नृप नन्दनः स समभ्येत्य हर्षणा हि जपुत्रस्य सन्निधिं सर्वमाख्यायते नैव सार्ध-
स्वभवनं ययौ तां च विप्रसतीं मूयो हर्षयित्वा नृपात्मजः परश्वो हि जपुत्रेण सार्धं तस्मिन्वने ययौ स तथा पूर्वनिर्दिष्टं स्थानं
प्राप्य नृपात्मजः गंधर्वराजमद्राक्षीन् दुहित्रा च समन्वितम् संगंधर्वपतिः प्राप्तावभिनं द्य कुमारको उपवेश्या स नैरय्येरा

जपुत्रमभाषत गंधर्वउवाच राजेन्द्रपुत्रपूर्वेद्युःकैलासंगतवानहम् तत्रापश्यं महादेवं पार्वत्या सहितं विभुम् आहूय मांस
देवेशः सर्वेषां त्रिदिवौकसाम् सन्निधावाह भगवान् करुणामृतवारिधिः धर्मगुप्ताह्वयः कश्चिद्वा जपुत्रोऽस्ति भूतले अकिंच
नो भ्रष्टराज्यो हतवंधुश्च शत्रुभिः सवालोगुरुवाक्येन मुदं चर्या रतः सदा अद्य तत्पितरः सर्वेषां प्राप्तास्तत्प्रभावतः तस्य त्वमपि
साहाय्यं कुरु गंधर्वसत्तम यथासं निजराज्यस्थो हतशत्रुभिरविष्यति इत्याज्ञा सोहमीशेन संप्राप्य निजमंदिरं अनया च दुहित्रा च व
हुशोभयार्थितस्तथा जाले मंसकलशंभोर्नियोगं करुणात्मनः आदाय मां दुहितरं प्राप्सोस्मीदवनांतरम् अतएनां प्रयच्छामि-
कन्यामंशुमतीं तव हस्ताशत्रून् स्वराष्ट्रे त्वां स्थापयामि शिवाज्ञया तस्मिन्पुरे त्वमनया भक्त्या भोगान्यथोचितान् दशवर्षस
हस्रांते गतासि गिरिशालयम् तत्रापि मम कन्येयं त्वामेव प्रतिपत्स्यते अननैव स्वदेहेन दिव्येन शिवसन्निधौ इति गंधर्वराज
त्तमाभाष्य नृपनंदनम् तस्मिन्नेव स्वदुहितुः पाणिग्राह्यं कारयत् पारिवर्तमानं दातुं सौख्यं लभाराच होज्ज्वाला चूडामणिं च
द्विभंसुक्ताहारं च भासुरान् दिव्यालंकारवासोसिकांतस्वरपरिच्छदान् गजानामयुतं भूयो निद्युतं नीलवाजिनोम् स्यं
दनानां सहस्राणि सौवर्णानि महानि च पुनरेकरं दिव्यं धनुश्चक्रायुधोपमम् मंत्रास्त्राणां सहस्राणि तूष्णीं चाक्षयसाय
कौ अभेदां सर्वजंतूनां शक्तिं चरिषुमर्दिनीम् दुहितुः परिचर्यां दासीनां च सहस्रकम् ददौ प्रीतिमनास्तस्मै धनानि वि
विधानि च गंधर्वसैन्यमत्यग्रं चतुरंगममन्वितम् पुनश्च तत्सहायार्थं गंधर्वाधिपतिर्देवो इत्यं राजेन्द्रतनयः संप्राप्य श्रिय

युत्तमाम् अभीष्टजाया सहितो मुमुदे निजसंपदा कारयित्वा स्वदुहितुर्विवाहं समयोचितम् यथो विमानमारुह्य गंधर्वाधिप
तिर्दिवं धर्मगुप्तः कृतोद्वाहः सह गंधर्वसैन्या निःशेषितारातिवलयः प्रविवेश निजपुरम् ततो भिषिक्तः सचिवैर्ब्राह्मणैश्च महोत्त
मैः रत्नसिंहासनासूदश्चक्रैराज्यमकंदकं याविप्रवनितापूर्वतमपुष्पात्स्वपुत्रवत् सैवमाताभवत्तस्य सभ्राता द्विजनंदनः
गंधर्वतनया जाया विदर्भविषये श्वरः आराध्य देवंगिरिशं धर्मगुप्तो नृपो भवत् एवमन्ये समाराध्य प्रदोषे गिरिजापतिम् लभं
ते भीषितान् कामान् देहांते तु परांगतिम् सूतउवाच एतन्महाव्रतं पुण्यं प्रदोषे शंकराचनम् धर्मार्थकाममोक्षाणां यदेत
त्साधनपरम् य एतच्छृणुयान्नित्यमारव्यानं परमाद्भुतम् प्रदोषे शिवपूजां ते कथयेद्वा स माहितः न भवेत्तस्य दारिद्र्यं ज
न्मांतरशतेषुपि ज्ञानैश्वर्यं समायुक्तः सौते शिवपुरं व्रजेत् येषां दुर्लभमिदं मनुजाः शरीरं कुर्वन्त्यहोच परमेश्वरपादपू
जाम् धन्यास्त एव निजपुण्यजित् त्रिलोकास्तेषां पदां बुज रजोभुवनं पुनाति १६४ अथोद्यापनं शनिप्रदोषवत् ति
थ्यादीनां तु संकल्पपुण्या वाचनपूर्वकम् अदमेकव्रतं कृत्वा ततोद्यापनमाचरेत् उमया सहितं रुद्रं सर्वेण च कारयेत्
शेषेण च षष्ठं कृत्वा कलशोपरि पूजयेत् ब्रह्माद्यावाहयेत्तत्र लिंगतो भद्रमंडले स्वशास्त्रोक्तेन विधिना हुनेत्युत तिलोदनं
पृथक् शिवशिवांभैरे शोचत शतहूयम् इति श्रीस्कंदपुराणे सोद्यापनपक्षप्रदोषः समाप्तः ॥ अथमा
र्गशीर्षशुद्धत्रयोदश्यामनंगत्रयोदशीव्रतम् श्रीकृष्णउवाच शृणु पार्थ व्रतं श्रेष्ठं नाम्नां गत्रयोदशी

याशिवायेपुगप्रोक्ताप्रसन्नैर्नंदुमौलिना गोर्युवाच पुगसौभाग्यकरणारव्यानांगत्रयोदशी तस्याव्रतं महादेवममापिकथ
यप्रभो कस्मिन्मासेप्रकर्त्तव्यं संपूर्णचक्रं भवेत् पूज्यानि कानि नामानि विधिना केन वेमुड दुर्भगानां च नारीणां सौभाग्यक
रणं प्रभो वंध्यानां पुत्रजनकं धनधान्यविवर्धनम् एतद्भूतं महादेवप्रसादाद्भुक्तमर्हसि ईश्वर उवाच कथयामिन संदेहो-
महापुण्यं महाफलम् चीर्णेन येन देवेशि सर्वसंपद्यते सरवम् स्त्रीभिश्चैव विधानं कर्त्तव्यं च प्रयत्नतः हेमं नेहि क्रतो प्रा-
प्तेमासि मार्गशिरे शभे शक्रपक्षेत्रयोदश्यामुपवासं तु कारयेत् मल्लिकादंतकाष्ठं च पूजां च मरुवेण तु नारंगेणार्घ्यं
दानं च नैवेद्यं फेणिकास्तथा गंधपुष्पैः स्तथा धूपैश्च यथाविधि अक्षतैश्च फलैश्चैव एकाग्रहृदयस्थितः सम्यक्जि-
तेंद्रियो भूत्वा अनंगं तदिकल्पयेत् पश्चात्प्रदक्षिणां कृत्वा अर्घ्यं चैव निवेदयेत् नमस्कृत्या दनं गं च मंत्रेणानेन भामिनि नमो
स्त्वनंगदेवाय सर्वसंगनिवासिने तद्गुपस्याय नित्याय सूक्ष्माय परमेश्वरिणे स्वर्गं चैव तु पाताले मर्त्यलोकेनैव च सर्वव्यापि-
न्ननंगत्वं गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते इत्यर्थम् पूजयेत्स्वस्थचित्तेन प्राशयेन्मधुवेनिशि रंभा तुल्या भवेन्नारी सौभाग्यं मतुलं
भवेत् नश्यन्ति सर्वपापानि अन्यजन्मकृतानि च लावण्यमतुलं चैव रूपैश्चैव समन्वितम् अश्वमेधस्य यज्ञस्य फलं प्रा-
प्नोति मानवः पौषे शक्रपक्षेत्रयोदश्यामौ वरदं तं धावनम् जानिपुष्पैः पूजनं स्याद्विमेनार्घ्यमेव च अशोकवर्तिकाः स्नि-
ग्धानैवैद्यं च प्रकल्पयेत् उपोष्य पूजयेद्देवं भक्त्या नाड्येश्वरं प्रिये नाड्येश्वराय शर्वाय ईश्वराय नमो नमः नमस्ते भवने

शायगृहाणार्घ्यं नमो नमः इत्यर्थं व्रतस्थः स्वस्थचित्तेन चंदनं प्राशयेन्निशि सर्वपापविश्रुत्या सौभाग्यं मतुलं भवेत् मा-
घे शक्रपक्षेत्रयोदश्यामुपवासं च कारयेत् विष्णुक्रान्तेन काष्ठेन दंतान्त्संशोध्य च्छुचिः कुंदपुष्पैः समभ्यर्च्य अर्घ्यं जंबीरपूरकं नैवेद्यं
शर्करादद्याद्देवयोगेश्वरस्तथा योगेश्वराय देवाय योगजंबूनिवासिने गृहाणार्घ्यं मया दत्तं योगेश्वरनमोस्तुते इत्यर्थं मौ-
क्तिकं प्राशयेद्वाचोवाजपेयफलं लभेत् फाल्गुनस्य सिते पक्षेत्रयोदश्यां शचिस्मिता बदर्यादंतकाष्ठं च जपापुष्पैश्च पूजयेत्
अपूर्वैस्तु च नैवेद्यं वीरेशं नाम पूजयेत् वीरेश्वरवीरभद्रमाकांत सरेश्वर संपूर्णं च गृहाणार्घ्यं मया दत्तं महेश्वर सीता तुल्या
भवेन्नारी कंकालं प्राशयेन्निशि चैत्रेशक्रपक्षेत्रयोदश्यामल्लिकादंतं धावनं दमनं नार्चयेद्देवं जंबीरार्घ्यं प्रकल्पयेत् नैवेद्यं कर्जि-
काः प्रोक्ता विश्वरूपं तु पूजयेत् नमस्ते विश्वरूपाय स्वरूपाय महात्माने गृहाणार्घ्यं मया दत्तं विश्वरूपं नमोस्तुते इत्यर्थं उ-
मा तुल्या भवेन्नारी कपूरं प्राशयेन्निशि वैशारवश्चक्रपक्षेत्रयोदश्यां निगुडीदंतं धावनम् पूजां च मल्लिकापुष्पैः स्वर्जरार्घ्यं तु दापयेत्
नैवेद्यं वटकंदद्यान्महारूपं तु पूजयेत् महारूपं नमस्ते सर्वविज्ञानरूपिणे गृहाणार्घ्यं मया दत्तं महारूपं नमोस्तुते इ-
दमर्थम् ततः शक्रपक्षेत्रयोदश्यां निगुडीदंतं धावनम् पूजां च कुलपुष्पैश्च-
श्रीफलैर्नार्च्य कल्पना नैवेद्यं मंडकान्दद्यात्तु वंगं प्राशयेन्निशि प्रद्युम्नं पूजयेद्देवं सर्वपापप्रणाशनम् नमस्ते पशुपत-
ये प्रद्युम्नभुवनेश्वर गृहाणार्घ्यं मया दत्तं प्रद्युम्नपरमेश्वर इत्यर्थम् स्रवणशतदानस्य फलमष्टगुणं भवेत् शक्रिभुक्तेन

योदश्यांनारिगंदंतधावनम् कदंबैः पूजयेद्देवंनारीकेलार्घ्यदानतः नैवेद्यं दधिभक्तं च पूजयेच्च उमापतिम् स्वस्येन मनसा तत्र वि-
त्तनोयं पिबेन्निशि उमापते महाबाहो कामदेवस्य नाशक गृहाणार्घ्यं चंद्रमौल्य उमाकांतनमोस्तु ते इत्यर्थं वाजपेयस्य यज्ञस्य
फलं प्राप्नोति मानवः श्रावणस्य सिते पक्षेत्रयोदश्यां शक्यं भवतः कारंजदंतकाष्ठं च पद्मपुष्पैस्तु पूजयेत् मातुलिगंचार्घ्यदा-
नेदद्यात्कृतेन चेतसा नैवेद्यं पायसं दद्याच्छुलपाणिं तु पूजयेत् प्राशयेद्गुरुं चैवरात्रौ जागरणं चरेत् नमस्तेगिरिजानाथ-
नमस्तेभक्तिभावन गृहाणार्घ्यं मया दत्तं शुलपाणेन मोस्तु ते इत्यर्थम् सौत्रामण्यास्य यज्ञस्य फलमष्टगुणं भवेत् भाद्र-
शक्लत्रयोदश्यां कंकोलदंतधावनम् अर्चयेच्चंपकेः पुष्पैर्नैवेद्यं घृतपूरिकाः अर्घ्यं निंबूफलं दद्यात्संयोजानं तु पूजयेत् ॥
ततः स्वस्य मनाभूलाकेशं प्राशयेन्निशि त्रिदशं शायदेवाय संयोजानाय ते नमः गृहाणार्घ्यं मया दत्तं संयोजानं नमोस्तु ते
इत्यर्थम् दशानामश्वमेधानां फलमाप्नोति मानवः आश्विने च त्रयोदश्यां कंकतीदंतधावनम् अर्चयेत्करवीरैस्तु अ-
र्घ्यं कंकटिकाफलम् त्रिदशाधिपतिः पूज्यो नैवेद्यं शक्यं भवतः प्राशयेत्कांचनं तोयं निशि देवं प्रपूज्य च त्रिदशाधिपदे-
वेश उमाकांत महेश्वर त्रिधारूपमयः स्त्वहि अर्घ्यं प्रतिगृह्यताम् इत्यर्थम् चातुर्मासस्य यज्ञस्य फलं दशगुणं भवेत्
कार्तिके च त्रयोदश्यां कदंबदंतधावनम् रक्तोत्पलैः पूजनं च कूष्मांडार्घ्यं प्रदापयेत् नैवेद्यं पूरिकादद्यात् पूजयेज्जगदीश्व-
रम् प्राशयेन्मोक्तिकज्जलं निशि चैवं समाहितः नमस्तेजगदीशाय नापिनेच्छुलपाणये गृहाणार्घ्यं महेशानं जगदीशानमो-

स्तुते इत्यर्थं पूजाने जागरं कुर्यात्गीतवाद्यमहोत्सवैः अर्धनारीश्वरं कुर्यात्सौवर्णं स्वयमेव च वस्त्रयुग्मेन संवेष्ट्य शय्यायां
विनिवेशयेत् एवं कृत्या तु देवेशं शोभां तत्र तु कारयेत् श्वेतपुष्पैस्तु संपूज्य श्वेतचंदनचर्चितं धूपैर्दीपैश्च नैवेद्यैः सवत्सां गां-
प्रदापयेत् श्वेतचरुपरीधानां चंद्राभरणभूषितां सुसूक्ष्मवस्त्रयुगलमाचार्याय निवेदयेत् तथैव दक्षिणां दद्यादासनं चै-
वपादुके छत्रं च मुद्रिकां चैव कंकणभूषणं शक्यं शय्यां दिव्यां प्रदेयात्तु तूलाच्छादनसंयुतां गृहोपस्करसंयुक्तां भक्तिसं-
युक्तां चेतसा तत्रोपवेश्य चाचार्यमुपवासव्रतीततः पादौ मूर्ध्नि समारोप्य प्रणिपत्य चो वदेत् भगवंस्तत्प्रसादेन व्रतसं-
पूर्णतां मम एवमस्त्विति स ब्रूयात्तव तुष्टोस्तु शंकरः ईश्वर उवाच एवं कृत्वा प्रयत्नेन दंपती चैव पूजयेत् त-
योश्च भोजनं दद्याद्दंपत्योः पारितोषकं अनेन विधिना तुष्ट्या म्यहं युक्तस्त्वयानघे तेभ्यो दत्तं च यत्किंचिदक्षयं नात्र संश-
यः आचार्यमग्रतः कृत्वा तस्यादेशं तु कारयेत् न ह्याचार्यसमंतीर्थं न ह्याचार्यसमंतपः तस्याहं कायमास्थाय सर्वसि-
द्धिं नयेधुवं तेनैवाचार्यदानेन सर्वं भवति चाक्षयं एतद्भूतोत्तमं श्रेष्ठं गुह्यं दुर्लभं परं राज्यमर्थान्कृतान् सिद्धिं वैधव्यं प्रय-
च्छति रूपं धनं धान्यमायुरारोग्यं च प्रदापये इष्टलाभं च सौभाग्यं वर्धयिष्ये वरानने त्रयोदशी व्रतान्नास्ति सौभाग्यक-
रणं परं इति षष्ठ्योत्तरं अनंग त्रयोदशी व्रतं संपूर्णं इति त्रयोदशी व्रतानि समाप्तानि ७२ ७३

श्रीगणेशायनमः अथचतुर्दशीव्रतानिलिरव्यंते तत्रचैत्रशुक्लचतुर्दशीपूर्वाग्र्याद्या निशिभ्रमंतिभूतानिशक्तयःशलभृ
 द्यतः अतस्तत्रचतुर्दश्यां सत्यातपूजनंभवेत् मधोःश्रावणमासस्यशुक्लायाचतुर्दशी सारात्रिव्यापिनीग्र्याद्यानान्या
 शुक्लाकदाचन चैत्रकृष्णचतुर्दश्यांविशेषोस्मर्यते पृथ्वीचंद्रोदयेपुलस्त्यः चैत्रकृष्णचतुर्दश्यांयःस्नायाच्छिवसन्नि
 धौ नम्रेतत्वमवाप्नोतिगंगायांतुविशेषतः इयंपूर्वाग्र्याद्या इतिचैत्रकृष्णशुक्लचतुर्दशी अथवैशाखशुक्लचतुर्दश्यां
 नृसिंहचतुर्दशीव्रतं तच्चप्रदोषव्यापिन्यांकार्यं तदुक्तंनृसिंहपुराणेहेमाद्रौ वैशाखशुक्लपक्षेचतुर्दश्यांनिशासुरवे
 मज्जन्मसंभवपुण्यंव्रतंपापप्रणाशनं वर्षेवर्षेतुकर्तव्यममसतुष्टिकारणमिति स्कांदेपि वैशाखस्यचतुर्दश्यांसोमवा
 रेनिलक्षके अवतारोचुसिंहस्यप्रदोषसमयेहिजाः अनिलक्षंस्वाती दिनद्वयेतद्याप्तावव्याप्तौअंशतःसमव्याप्तौच
 परा विषमव्याप्तौत्वधिकव्याप्तिरिति दिनद्वयेव्यव्याप्तौपूर्वा पूर्वादिनेगौणकालव्याप्तेःसत्तात्परदिनेचतदभावात् अस्यां
 चसंकल्प्यरूपव्रतोपक्रमोमध्याह्नएवकर्तव्यः स्वातीनक्षत्रयोगेचशनिवारमहद्वृतं सिद्धियोगस्यसंयोगेवणिजेकर
 णेतथा पुंसांसौभाग्ययोगेनलभ्यतेदैवयोगतः एभिर्योगैर्विनापिस्वातृमहिनंपापनाशनं सर्वेषामेववर्णानामधि
 कारोस्तिमद्वते तथा अनंगेनसमायुक्तानसोपोष्याचतुर्दशी धनापत्यैर्विशुज्येततस्मात्तांपरिवर्जयेत् इतितत्रैव
 निषेधात् विज्ञायमहिनंयस्तुल्ययेत्यापह्नन्नरः सयातिनरकंधोरयावच्चंद्रदिकरौ ततोमध्याह्नवेलायां-

नद्यादौस्नानमाचरेत् परिधायततो वस्त्रं व्रतकर्म समाचरेत् इति व्रतविधिः अथ कथा सूत उवाच हिरण्यकशिपुं हत्वा देवदेवं जगद्गुरुं सुखा
सीनं च नृहरिं शांतकोपरमापतिं प्रह्लादो ज्ञानिनां श्रेष्ठो पालयन् राज्यमुत्तमं एकाकी च तदुत्सर्गं प्रियं वचनमब्रवीत् प्रह्लाद उवाच नमः
स्ते भगवन् विष्णो नृसिंहरूपिणे नमः त्वद्भक्तो हं सारं शौकं त्वां पृच्छामि तु तत्त्वतः स्वामिन् त्वयि ममाभिन्ना भक्तिर्जाता त्वने
कथा कथंच ते प्रियोजातः कारणं मे वद प्रभो नृसिंह उवाच कथयामि महाप्राज्ञ शृणु धैर्यमायमानसः भक्तैर्यत्का-
रणं वत्स प्रिय त्वस्य च कारणं पुरा काले त्वं भूद्विप्रः किंचित्त्वं नाप्यधीतवान् नाम्ना त्वं वास्तु देवो हि वेश्यासं सक्तमानसः
तस्मिन् ज्ञातुं न चेव त्वं च कथं स व्रतं कियत् कृतवान् मद्भक्तं चेकं वेश्यासंगति लालसः मद्भक्तस्य प्रभावेन भक्तिर्जाता तवा
नघ प्रह्लाद उवाच श्रीनृसिंहोच्यतां तावत्कस्य पुत्रस्य किंचितं वेश्यायां वर्तमानेन कथं तच्च कृतं मया येन त्वत्प्रीतिमा
पन्नो वक्तुमर्हसि सांप्रतं नृसिंह उवाच पुरा वती पुरे त्वासीद्वाह्यणो वेदपारगः तस्य नाम सुशर्मेति बहु लोकेषु विश्रु-
तं नित्यं होमक्रियांचैव विदधाति हि ज्योत्तमः ब्रह्मक्रियास्तनियतः सर्वास्त किल तत्परः अग्निष्टोमादिभिर्यज्ञैरिष्टाः स-
र्वैस्तरोत्तमाः तस्य भार्या सुशीला भूद्विरव्याता भुवनत्रये पतिव्रता सदा चारापतिभक्तिपरायणा जज्ञिरे स्यात्सुताश्च
तस्माद्भिजवरात्तथा सदा चारेषु विद्वांसः पितृभक्तिपरायणाः तेषां मध्ये कनिष्ठस्त्वं वेश्यासंगति तत्परः तथापि विद्यमा-
नेन सुशरपानं सुपातकं सौवर्णे चाप्यपहृतं चोरैः सार्धं त्वया बहु विलासिन्या समंचैव त्वया चीर्णमघं बहु एकदा तद्गृहे-

चासीन्महान्कलिस्त्वया सह तेन कलहभावेन व्रतमेतत्त्वया कृतं अज्ञानान्मद्भक्तं जातं व्रतानामुत्तमं हि तत् तस्याविहारयोगेन रा-
त्रौ जागरणं कृतं वेश्याया वल्लभं किंचित्त्वया जातं न त्वया सह रात्रौ जागरणं चीर्णं त्यक्तं भौत्यमने कथा व्रतेनानेन चीर्णेन मोद-
ति दिवि देवताः सृष्ट्यर्थे च पुरा ब्रह्मा चक्रे त्वेदं तुत्तमं मद्भक्तस्य प्रभावेन निर्मितं सचराचरं ईश्वरेण पुरा चीर्णं वधार्थं त्रिषु-
रस्य च महाप्राज्ञेन विहितं व्रतमेतन्महाफलं एतद्भक्तप्रभावेन सर्वे सिद्धिमुपागताः वेश्यापि मत्प्रिया जाता त्रैलोक्ये सुख-
चारिणी ईदृशं मद्भक्तं त्रैलोक्येषु सुविश्रुतं कलहेन विलासिन्या व्रतमेतदुपस्थितं प्रह्लाद तेन ते भक्तिर्मयि जाता त्वा-
नुत्तमा धूर्तया च विलासिन्या ज्ञात्वा व्रतमिदं महत् कलहश्च कृतो येन मद्भक्तं यत्कृतं भवेत् सा वेश्या तु वराजानां सुक्ता भो-
गाननेकशः सुक्ता कर्मविलीना तुल्यं प्रह्लादविशस्वमां कार्यार्थं च भवानास्ते मच्छरीरं पृथक् कृतया विधाय सर्वकार्याणि-
शीघ्रं चैव गमिष्यसि यद्दं व्रतमावश्यं प्रकरिष्यंति मानवाः न तेषां पुनरावृत्तिर्मतः कल्पशतैरपि अपुत्रो लभते पुत्रं धन-
कामो धनं तथा ज्ञानी च मम भक्तश्च दिव्यं सौख्यं लभेन्नरः स्त्रियो वा पुरुषाश्चापि कुर्वन्ति व्रतमुत्तमं तेभ्यो ददाम्यहं सौ-
ख्यं मुक्तिमुक्तिसमन्वितं बहुनोक्तेन किं वत्स व्रतस्य फलमुत्तमं प्रह्लाद उवाच व्रतस्यास्य फलं साधुत्वमिमे भक्तिकारणं
स्वामिन् जातं विशेषेण त्वत्तः पापनिहंतनं अधुना श्रोतुमिच्छामि व्रतस्यास्य विधिं परं कस्मिन्मासे भवेदेतत्कस्मिन्वा-
तिथिवासरे एतद्दिस्तरतो देववक्तुमर्हसि सांप्रतं विधिना येन वै स्वामिन् समग्रफलं भुग्भवेत् ममोपरि कृपां कृत्वा ब्रूहि त्वं

ब्र-रा
२

सकलंप्रभो नृसिंहउवाच साधसाधमहाभागव्रतस्यास्यविधिंपरं सर्वकथयतोमेद्यत्वंमेकाग्रमनाः शृणु वै
शारवशकुपक्षेतुचतुर्दश्यांसमाचरेत् मज्जन्मसंभवंपुण्यंव्रतंपापप्रणाशनं वर्षवर्षेतुकर्तव्यंममसंतुष्टिकारकं महा-
पुण्यमिदंश्रेष्ठमानुषैर्भवभीरुभिः तेनैवक्रियमाणेनसहस्रद्वादशीफलं जायतेमद्वताद्विमानुषाणांमहात्मनां
स्वातीनक्षत्रयोगेचशनिवासरसंयुते सिद्धियोगस्ययोगेचवणिजेकरणेतथा पुण्यसौभाग्ययोगेनलभ्यतेदैवयोगतः स
र्वैरेतैस्तसंयुक्तंहत्याकोटिविनाशनं कैवलेपिचकर्तव्यंमहिनेव्रतमुत्तमं अन्यथानरकंयातियावच्चंद्रदिवाकरो यथायथा
प्रवृत्तिःस्यात्पातकस्यकलौकगे तथातथाप्रणश्यंतिसर्वधर्मानसंशयः एतद्व्रतभावेनमद्रक्तिःस्यादुरात्मनां विचार्येत्थंप्रक-
र्तव्यमाधवेमासितद्वतं निश्चयश्चप्रकर्तव्योदंतधावनपूर्वकं श्रीनृसिंहदयांल्लामहाविष्णोममोपरि अद्याहंतविधास्यामि
व्रतंनिर्विघ्नतानय इतिनियममंत्रः व्रतस्थेननकर्तव्यासंगतिःपापिभिःसह मिथ्यालापोनकर्तव्यः समग्रफलकांक्षिभिः
स्त्रीभिर्दुष्टैश्चआलापान्व्रतस्थेनैवकारयेत् स्मर्तव्यंचमहारूपंमहिनेसकलंशभे ततोमध्याह्नवेद्यानद्यादौविम-
लेजले गृहेवादेवस्वातेवा तडागेविमलेजले वैदिकेनचमंत्रेणस्नानंकुर्याद्विचक्षणः मृत्तिकागोमयेनैवतथाधात्री
फलेनच तिलैश्चसर्वपापघ्नैःस्नानंकार्यमहात्मभिः परिधायशक्तिर्वासोनित्यकर्मसमाचरेत् ततो गृहंसमागत्यस्म-
रन्मांभक्तियोगतः गोमयेनप्रलिप्याथकुर्यादष्टदलंशभं कलशंतत्रसंस्थाप्यताम्ररत्नसमन्वितं तस्योपरिन्यसेत्तात्रवं-

च-दं
१४

२

राजं ब्रीहिपूरितं हैमीतत्रचमन्मूर्तिःस्थाप्यालक्ष्यास्तथैवच पलेनवातदर्धेनतदर्धार्धेनवापुनः यथाशक्तितमाकार्या
वित्तशाठ्यविवर्जितैः पंचामृतेनसंस्नाप्यपूजनंतुसमाचरेत् ततोब्राह्मणमाहूयतमाचार्यमलोलुपं सदाचारसमायुक्तं
शान्तंदांतजितेंद्रियम् तेनैवकारयेत्पूजां दृष्ट्वाशास्त्रानुसारतः आचार्यवचनादीमांनपूजांकुर्याद्विधाविधि मंडपंकारयेत्तत्र
पुष्पस्तवकुशोभितं ऋतुकालोद्भवैःपुष्पैःपूजयेत्स्वस्थमानसः उपचारैःषोडशभिर्मंत्रैर्वैदोद्भवैस्तथा ततःपौराणिकैर्म-
ंत्रैःपूजनीयोयथाविधि चंदनंशीतलंदिव्यंकस्तूरीकुंकुमंतथा ददामितवतुह्यर्थेनृसिंहपरमेश्वर चंदनं कालोद्भ-
वानिपुष्पाणितुलस्यादीनिवैप्रभो सत्यकगृहाणदेवेशलक्ष्यासहनमोस्तुते पुष्पाणि कृष्णागरुमयंधूपंश्रीनृसिंह-
जगत्पते तवतुह्यैप्रदास्यामिसर्वदेवनमोस्तुते धूपं सर्वतेजोद्भवंतेजस्तस्माद्दीपंददामिते श्रीनृसिंहमहाबाहो
तिमिरमेविनाशाय दीपं नैवेद्यंगृह्यतांदेवभक्ष्यभोज्यसमन्वितं ददामितेरमाकांतसर्वपापक्षयंकुरु नैवेद्यं पा-
तांबरमहाबाहोप्रह्लादभयनाशनं तथाभूतेनार्चनेनयथोक्तफलदोभव इतिप्रार्थना रात्रौजागरणंकुर्याद्भीतवा-
दित्रनिस्वनैः पुराणश्रवणाद्यैश्चश्रोतव्याश्रकथाःशुभाः ततःप्रभातसमयेस्नानंकृत्वाजितेंद्रियः पूर्वोक्तेनविधा-
नेनपूजयेन्माप्रयत्नतः वैष्णवान्जपेन्नांत्रान्मदग्रेस्वस्थमानसः ततोदानानिदेयानिवक्ष्यमाणानिचानघ पात्रै-
भ्यस्तुद्भिर्ज्योहिलोकदर्पजिगीषया सिंहःस्वर्णमयोदेवोममसंतोषकारकः गोभूतिलहिरण्यानिदेयानिचफले-

पुष्पिः शय्यासत्तुलिकादेयासमर्धान्यसमन्विता अन्यानिचयथाशक्त्यादेयानिममनुष्टये विनशाख्यंनकुर्वन्ति यथो-
क्तफलकाक्षया ब्राह्मणाभोजयेत्तथाभ्योदद्याच्चदक्षिणां निर्धनेनापिकर्तव्यं देयशक्त्यनुसारतः सर्वेषामेव-
वर्णानामधिकारोस्ति मद्रते मद्रतेस्तु विशेषेण कर्तव्यं मत्परायणैः तदंशेन भवेद्दुःखं न दोषो मत्प्रसादतः मांसमुद-
रदेवेशदुस्तराद्रवसागरात् पातकार्णवमग्नस्य व्याधिदुःखांबुवासिभिः जीवैस्तु परिभूतस्य मोहदुःखगतस्य मे-
करावलंबनं देहि शेषशायिन् जगत्सते श्रीनृसिंहरमाकांतभक्तानां भयनाशन क्षीरांबुनिधिवासिन् त्वचक्रपाणिना
र्दनं व्रतेनानेन देवेश भुक्तिमुक्तिप्रदो भव एवं प्रार्थ्य ततो देवं विष्टुं न्यचयथाविधि उपहारादिकं सर्वमाचार्ययनि
वेदयेत् दक्षिणाभिस्तु संतोष्य ब्राह्मणांस्तु विसर्जयेत् मध्याह्ने तु समायुक्तो भुंजीत सह बंधुभिः यद्दंष्ट्रणुयाद्भक्त्या
व्रतपापप्रणाशनं यस्य स्मरणमात्रेण ब्रह्महत्या व्यपोहति प्रवित्रं परमं गुह्यं कीर्तयेद्यस्तु मानवः सर्वान् कामानवा-
प्नोति व्रतस्य च फलं लभेत् इति हेमाद्रौ ब्रह्मपुराणे नृसिंहचतुर्दशीव्रतकथा समाप्ता अथ अनंतचतुर्दशीव्रतं सापरा-
कार्यपूजनकालव्यापित्वात् तथाच अनंतपूजयेद्यस्तु प्रातः काले समाहितः अनंतं लभते सिद्धिं चक्रपाणेः प्रसाद-
तः इति ब्रह्मपुराणात् तदभावे पूर्वा उभयदिने सूर्यादयव्यापित्वेऽपि पूर्णायुक्तत्वेऽपि परैव ग्राह्या भाद्रे मिते चतुर्दश्या-
मनंतं पूजयेत्तद्धीः ह्रासेन सर्वकर्माणि प्रातरे वहि पूजनं शकृत्कामाद्रपदस्यापि अनंतरव्याचतुर्दशी उदयव्यापिनी

ग्राह्या घटिकैकापिया भवेत् इति हेमाद्रिः तस्मात्परैवेति सर्वसंमतं अथ अनंतपूजाविधिः प्रातर्माध्याह्निकं स्नात्वा नित्यकर्म समा-
प्य च अनंतं हृदये कृत्वा शक्तिस्तत्र समाहितः अत्रणं कलशं चैव वस्त्रयुग्मेन वेष्टितं मुष्टिमात्रेण दर्भैस्तु फणिराजं च कारयेत् स्था-
पयेत् कलशस्याग्रे जगदाधारमव्ययं आराधयेद नंतं च तस्मिन्कुंभे विशेषतः गौचर्ममात्रमा लिप्य गोमयेन विचक्षणः तन्मध्ये स्थं-
डिलं कृत्वा पद्मपत्रदलं लिखेत् तस्योपरि न्यसेत्कुंभं चूतपल्लवसंयुतं प्राणायामं ततः कृत्वा तिथ्यादिपरिकल्पयेत् मम सकु-
टुंबस्य क्षेमस्थैर्यायुरारोग्यचतुर्विधयुक्त्यर्थं मम आचरितस्य आचार्यमाणस्य व्रतस्य संपूर्णफलप्राप्त्यर्थं श्रीमदनंतं
पूजनमहं करिष्ये तथाचासनादिकलशाराधनं करिष्ये कलशस्य सर्वसमुद्राः सितासिते कलशैव रुणं संपूज्य ततो शंखं
घटांच पूजयेत् अपवित्रः पूजाद्रव्याणि आत्मानं च प्रोक्ष्य यमुनां पूजयेत् श्रीमदनंतं व्रतांगत्वेन श्रीयमुना पूजनं करिष्ये तद्य-
था लोकपालस्ततां देवीभिर्द्रनीलसमुद्रवां यमुने त्वामहं ध्याये सर्वकामार्थसिद्धये ध्यानं सरस्वति नमस्कृत्य सर्वकामप्रदा-
यिनि आगच्छ देवि यमुने व्रतसंपूर्णहेतवे इमं मे गंगे इत्यावाह्यं सिंहासने समारूढे देवशक्तिसमन्विते सर्वलक्षणसंपूर्णे
यमुनायै नमोस्तुते आसनं रुद्रपादेन मस्तुभ्यं सर्वलोकहिते प्रिये सर्वपापप्रशमनितरंगिण्ये नमोस्तुते पाद्यं गरुडपादेन
मस्तुभ्यं शंकरप्रियभाभिनि सर्वकामप्रदे देवि यमुने तेन मोनमः अर्घ्यं विष्णुपादोद्भवे देवि सर्वाभरणभूषिते कृष्णामूर्ते-
महादेवि कृष्णावेप्ये नमो नमः आचमनं सर्वपापहरे देवि विश्वप्रियप्रदक्षिणि सौभाग्यं यमुने देहि यमुनायै नमोस्तुते मधुप-

ई नदिपादे महादेवि शंकरार्थशरीरिणि सर्वलोकहिने देवि भीमरथेन मोस्तुते पंचामृतस्नानं सिंहपादोत्तमे देवि नारसिंहे समप्र
भे सर्वलक्षणसंपूर्णे भवनाशिनि तेनमः शूद्रोदकस्नानं विष्णुपादाभ्युसंभूते गंगे त्रिपथगामिनि सर्वपापहर देवि भागीरथ्ये
नमोस्तुते श्वेतवस्त्रं च्यंबकस्थजटोदूते गौतमस्याघनाशिनि सप्तधासागरं यांति गोदावरि नमोस्तुते कंचुकीं माणि-
स्यमुक्तावलि कोस्तुभांशुगोमेदवे डूर्यसुपुष्परागेः वज्रेश्वरी लेश्वरशोभितानि गृहाण सर्वाभरणानि देवि आभरणानि
चंदनागरुकस्तूरीरत्नं कुंकुमं तथा कपूरेण समायुक्तं गंधं दध्नि च भक्तितः गंधं श्वेतांश्च चंद्रवर्णाभान् हरिद्वारागरं जिता-
न् अक्षतांश्च सरस्वत्ये ददामि यमुने शतं अक्षतान् मंदारमालतीजाती केतकीपाटलैः शतैः पूजयामि च देवेशि यमुने
भक्तवत्सले पुष्पाणि अथांगपूजा चंचलायै पादौ पूजयामि चपलायै जानुनी भक्तवत्सलायै कूटी हरायै नाभिं
मन्मथवासिन्यै गुह्यं अज्ञानवासिन्यै हृदयं भद्रायै स्तनौ अघहंभ्यै भुजौ रक्तकंठ्यै कंठं भवहृत्त्र्यै मुखं गौर्यै नेत्रे
भागीरथ्यै ललाटं यमुनायै शिरः पूजयामि सरस्वत्यै सर्वांगं अथ नामपूजा यमुनायै सितायै कमलायै उत्प-
लायै अभीष्टप्रदायै धात्र्यै हरिहररूपिण्यै गंगायै नर्मदायै गौर्यै भागीरथ्यै तुंगायै भद्रायै कृष्णावेण्यै भवना-
शिन्यै सरस्वत्यै कावेर्यै सिंधवे गौतम्यै गौमत्यै गायत्र्यै गरुडायै गिरिजायै चंद्रचूडायै सर्वेश्वर्यै महालक्ष्म्यै स-
र्वपापहर देवि सर्वोपद्रवनाशिनि सर्वसंपत्त्यदे देवि यमुनायै नमोस्तुते इति नामपूजा दशांगगुग्गुलोदूतश्चंदनागरुसंयुतः

कपिलाघृतसंयुक्तो धूपोयं प्रतिगृह्यतां धूपं घृतवर्तिसमायुक्तं च न्दिनायोजितं मया गृहाण दीपकं देवि सर्वेश्वर्यप्रदायिनि
दीपं शंकरामधुसंयुक्तं दधिक्षीरं च सर्पिषा पक्कमन्नं मया दत्तं नैवेद्यं प्रतिगृह्यताम् नैवेद्यं पानीयं पावनं श्रेष्ठं गंगादिसरिदु-
द्रवं हस्तप्रक्षालनं देवि गृहाण मुखशोधनं हस्तप्रक्षालनं मुखप्रक्षालनं कपूरेण समायुक्तं यमुने चारुचंदनम् समर्पितं मया
तुभ्यं करो हर्तनं कंकुरु करो हर्तनार्थं चंदनम् इदं फलमिति फलं पूगीफलमिति तांबूलं हिरण्यगर्भेति दक्षिणां त्रैलोक्यपा-
वने गंगे अधिकारविनाशिनि पंचार्तिव्यंगृहाणे देवि श्वप्रात्यैनमोस्तुते आर्तिव्यं केतकीजातिकुसुमेर्मल्लिकामालतीभ्रवैः पु-
ष्पांजलिर्मया दत्तो रुद्रप्रीत्यैनमोस्तुते पुष्पांजलिं यानिकानि चेति प्रदक्षिणां अन्यथा शरणं नास्तीति नमस्कारं सरासरं
द्रादिकिरीटमौक्तिकैर्युक्तं सदायत्तवपादपंकजं परावरं पातुवरं समंगलं नमामि भक्त्या मम कामसिद्धये भवानि च महालक्ष्मि-
सर्वकामप्रदायिनि व्रतसंपूर्णतां यातु यमुनायै नमोस्तुते इति प्रार्थनां इति यमुनापूजा समाप्ता अथानंतपूजा ततस्तु मू-
लमंत्रेण नमस्कृत्य जनार्दनं नवाक्षपल्लवाभासं पिंगभ्रूश्मश्रुलोचनं पीतांबरधरं देवं शंखचक्रगदाधरं अलंकृतसमुद्रस्थं
विश्वरूपं विचिंतये ध्यायामि आगच्छानंतदेवेश तेजोराशे जगत्पते इमां मया कृतां पूजां गृहाण पुरुषोत्तम सहस्रशीर्षे-
त्यावाहनं विष्टरं धेहि गोविंद गोवर्धन धरप्रभो अनंत दीयते त्वत्पदसिंहासने विश पुरुष एवेदमित्यासनं यथा त्वं सर्वदे-
वानां मित्रादीनां च रक्षसि तथा मां पालयानंत त्वदंघ्रिशरणागतं एतावानस्येति पाद्यं अनंतानंतदेवेश अनंतफलदायक

अनंतानंतरूपोसिगृहाणार्घ्येनमोस्तुते त्रिपादूर्ध्वार्घ्ये गंगोदकंसमानीतं हेमकुंभेनयोजितं आचम्यतां हृषीकेशप्रसीद
 पुरुषोत्तम तस्माद्विराज्येत्याचमनीयं अनंतगुणरूपाय विश्वरूपधराय च नमो माहात्म्यदेवाय अनंताय नमो नमः यस्तु
 रुषेणेति स्नानं ततोपंचामृतस्नानं स्तरभेस्तु समुत्पन्नदेवानामपि दुर्लभं पयोददामि देवेश स्नानार्थं प्रतिगृह्यतां आप्या
 यस्वेति पयस्नानं चंद्रमंडलसंकाशं सर्वदेवप्रियं हियत् दधिददामि देवेश स्नानार्थं प्रतिगृह्यतां दधिकाचो अकारि
 पमिति दधिस्नानं आज्यं स्तराणामाहार आज्यं यज्ञे प्रतिष्ठितं आज्यं पवित्रं परमं स्नानार्थं प्रतिगृह्यतां घृतं मिमिक्षे इ-
 ति घृतस्नानं सर्वोषधिसमुत्पन्नपीयूषसदृशं मधु स्नानाय ते मया दत्तं गृहाण परमेश्वर मधुवातेति मधु इक्षुदंडात्समुद्भूतां
 शर्करां मधुरां शर्करां स्नानाय ते मया दत्तां गृहाण परमेश्वर स्वादुःपवस्वेति शर्करास्नानं शहोदकस्नानं नाम मंत्रैः पूर्वशु-
 जांकुर्यात् पुरुषसूक्तेन अभिषेकः तप्तकांचनवर्णाभं कौशेयं च सुनिर्मितम् वस्त्रं गृहाण देवेश लक्ष्मीयुक्तं नमोस्तुते ते
 यज्ञमिति वस्त्रं वस्त्रानंतरमाचमनीयं दामोदरनमस्तेस्तु त्राहि मां भवसागरात् ब्रह्मसूत्रं सोत्तरीयं गृहाण पुरुषोत्तम य-
 ज्ञोपवीतपरमं पवित्रं प्रजा तस्माद्यज्ञादित्युपवीतं उपवीतानंतरमाचमनीयं श्रीखंडं चंदनं दिव्यं तस्माद्यज्ञात्सर्वदुःखं
 च इति चंदनं अक्षताश्च स्तरश्च अलंकारार्थं अक्षतां माल्यादीनि सुगंधीनि तस्मादभ्येति पुष्पं अथ ग्रंथिपू-
 जा श्रिये नमः मोहिन्यै पद्मिन्यै महाबलायै अजायै मंगलायै वरदायै शम्भायै जयायै विजयायै जयंत्यै

पापनाशिन्यै विश्वरूपायै सर्वमंगलायै इति ग्रंथिपूजा अथांगपूजा मत्स्याय पादौषू कूर्माय गुल्फौ वराहा-
 य जानुनी नारसिंहाय ऊरूपूजयामि वामनाय कटी रामाय उदरं श्रीरामाय हृदयं कृष्णाय मुखं सहस्र-
 शिरसे नमः शिरःपूजयामि श्रीमदनंताय सर्वांगपूजयामि अथावरणपूजा अनंतस्य दक्षिणपार्श्वे रमायै वाम-
 पार्श्वे भूस्यै इति प्रथमावरणं आवरणदेवतामावाह्य हस्तं प्रक्षाल्य गंधपुष्पं तर्जनी मध्यमांगुष्ठैर्धृत्वा मध्ये शंखोद-
 कं गृहीत्वा मंत्रांते शंखोदकं भूमौ निक्षिप्य पुष्पं देवोपरि निक्षिपेत् दयाब्धे त्राहिसंसारसर्पान्मांशरणागतम् भक्त्या
 समर्पयेत् पुष्पं प्रथमावरणार्चनं इति मंत्रमुच्चार्य जलं त्यक्त्वा पुष्पं देवोपरि न्यसेत् इति पूर्वादि क्रमेण बृहोत्काय महो-
 ल्काय शतोल्कायन सहस्रोल्काय दयाब्धे त्राहिसंसार द्वितीयावरणं तथैव वासुदेवाय संकर्षणाय प्रद्युम्ना-
 य अनिरुद्धाय दयाब्धे त्राहिसंसार तृतीयावरणं ३ प्राच्यां केशवाय नारायणाय माधवाय गोविंदाय वि-
 णवे मधुसूदनाय विविक्रमाय वामनाय श्रीधराय हृषीकेशाय पद्मनाभाय दामोदराय दयाब्धे त्राहिसं-
 चतुर्थावरणं ४ पूर्वादि क्रमेण मत्स्याय कूर्माय वराहाय नारसिंहाय वामनाय रामाय श्रीरामाय कृष्णाय बौ-
 द्धाय कल्किने अनंताय विश्वरूपिणे दयाब्धे त्राहि पंचमावरणं ५ पूर्वादि क्रमेण अनंताय दक्षिणायां ब्रह्मणे प-
 श्विमायां वायवे उत्तरायां ईशानाय आग्नेयां वारुण्यै नैर्ऋत्यां गायत्र्यै वायव्यां भारत्यै ईशान्यां गिरिजायै अ-

ब. रा
६

ग्रेगरुडाय. वामेसपुण्याय. दयाब्धेनाहि. षष्ठावरणं ६ पूर्वादिक्रमेण इंद्राय. अग्नये. यमाय. निर्ऋतये. रुद्राय. वायु-
वे. सोमाय. ईशानाय. दयाब्धेनाहि. इतिसप्तमावरणं ७ आग्नेय्यां शेषाय. नैऋत्यां विष्णवे. वायव्यां विधये. ईशान्यां
प्रजापतये. दयाब्धेनाहि. इत्यष्टमावरणं ८ आग्नेय्यां गणपतये. नैऋत्यां सप्तमातृभ्यो. वायव्यां दुर्गायै. ईशान्यां सेना-
धिपतये. दयाब्धेनाहि. इतिनवमावरणं ९ मध्ये ब्रह्मणे. भास्कराय. शेषाय. सर्वव्यापिने. ईश्वराय. विश्वरूपाय. महा-
कामाय. सृष्टिकर्त्रे. कृष्णाय. हरये. शिवाय. स्थितिकारकाय. अंतकाय. दयाब्धेनाहि. इतिदशमावरणं १० शौरये. वे-
कुंठाय. महाबलाय. पुरुषोत्तमाय. अजाय. पद्मनाभाय. मंगलाय. हृषीकेशाय. वरदाय. माधवाय. मधुसूदनाय. अ-
च्युताय. अनंताय. गोविंदाय. विजयाय. अपराजिताय. कृष्णाय. दयाब्धेनाहि. इतिएकादशावरणं ११ अनंताय. कपि-
लाय. शेषाय. संकर्षणाय. हलायुधाय. तारणाय. सीरपाणये. बलभद्राय. दयाब्धेनाहि. इतिद्वादशावरणं १२ क्षीरा-
ब्धिशायिनेनमः अच्युताय. भूम्याधाराय. लोकनाथाय. फणामणिविभूषणाय. सहस्रसूर्धे. सहस्रार्चिषे. दयाब्धेना-
हि. इतित्रयोदशावरणं १३ केशवादिचतुर्विंशतिनामभिः दयाब्धेनाहि. इतिचतुर्दशावरणं १४ अथपञ्चपूजा कृष्णा-
यपलाशपत्रं. विष्णवे. औदुंबरपत्रं. हरये. अश्वत्थपत्रं. शंभवे. भृंगिराजपत्रं. ब्रह्मणे. जटाधरपत्रं. भास्कराय. अशी-
रुपत्रं. शेषाय. कपिस्थपत्रं. सर्वव्यापिने. वटपत्रं. ईश्वराय. आत्मपत्रं. विश्वरूपिणे. कदलीपत्रं. महाकायाय. अपामार्ग

च. द.
१४

६

पत्रं. सृष्टिकर्त्रे. करवीरपत्रं. स्थितिकर्त्रे. पुन्नागपत्रं. अंतकाय. नागवल्लीपत्रं १४ अथपुष्पपूजा अनंताय. पद्मपुष्पं. विष्णा-
वे. ज्ञातीपुष्पं. केशवाय. चंपकपुष्पं. अव्यथाय. कल्हारपुष्पं. सहस्रजिते. केतकीपुष्पं. अनंतरूपिणे. बकुलपुष्पं. इष्टायश-
तपुष्पं. विशिष्टाय. पुन्नागपुष्पं. शिष्टेष्टाय. करवीरपुष्पं. शिरवंदिने. धत्तूरपुष्पं. नहुषाय. कुंदपुष्पं. विश्वबाहवे. मल्लिका-
पुष्पं. महीधराय. मालतीपुष्पं. अच्युताय. कर्णिकापुष्पं. १४ अथाष्टोत्तरशतनामभिः पूजयेत् अनंताय. अच्युताय. अ-
द्भुतकर्मणे. अमितविक्रमाय. अपराजिताय. अरवंदाय. अग्निनेत्राय. अग्निवपुषे. अदृश्याय. अत्रिपुत्राय. १० अनुकू-
लाय. अनाशिने. अनघाय. अप्सनिलयाय. अहरहाय. अष्टमूर्तये. अनिरुद्धाय. अनिर्विष्टाय. अचंचलाय. अब्दा-
दिकाय. २० अचलरूपाय. अखिलधराय. अव्यक्ताय. अनुरूपाय. अभयंकराय. अक्षताय. अवपुषे. अयोनिजाय. अ-
रविंदाक्षाय. अशनवर्जिताय. अधोक्षजाय. ३१ अदितिपुत्राय. अंबिकापतिपूर्वजाय. अपस्मारनाशिने. अव्यथाय. अ-
नादिने. अप्रमेयाय. अघशत्रवे. अमरारिद्राय. अनीश्वराय. अजाय. ४१ अघोराय. अनादिनिधनाय. अमरप्र-
भवे. अग्राच्याय. अक्रूराय. अनुत्तमाय. अरूपाय. अन्ते. अमोघाधिपतये. अजाय. ५० अक्षमाय. अमृताय. अघोरवीर्या-
य. अयंगाय. अविद्याय. अतींद्रियाय. अमिततेजसे. अमितये. अष्टमूर्तये. अनिलाय. अवशाय. अणोरणीयसे. अशी-
काय. अरविंदाय. अधिष्ठाय. अमितनयनाय. अरण्यवासिने. अप्रमत्ताय. अनंतरूपाय. अनलाय. अनिमिषाय. अ-

स्वरूपाय० अग्रगण्याय० अग्रभिनाय० अंतकाय० अचिंत्याय० अपानिधये० अतिसुंदराय० अमरप्रियाय० अष्टसिद्धिप्रदा-
 य०१ अरविंदप्रियाय० अरविंदोद्भवाय० अनयाय० अर्थाय० अक्षोभ्याय० अर्चिष्मते० अनेकमूर्तये० अनंतब्रह्मांडपतये० अ-
 नंतशयनाय० अमराधिपतये० अनाधाराय० अनंतनाम्ने० अनंतश्रिये० अक्षराय० अमाय० आश्रमस्थाय० आश्रमाती-
 ताय० अन्नादाय० आत्मयोनये० अवनीपतये० अवनीधराय० अनादिने० आदित्याय० अमृताय० अपवर्गप्रदाय० अनंता-
 यनमः १०८ इत्यष्टोत्तरशतनामपूजा दशांगंगुगुलोद्भूतचंद्रनागरुसंयुतं सर्वेषामुत्तमं धूपं गृहाण स्मरपूजितं यत्पुरुषं
 च्यवधुरिति धूपं स० साज्यं च वर्तिसंयुक्तं वह्निना योजितं मया दीपं गृहाण देव शत्रैर्लोक्यति मिरोपहन् ब्राह्मणोऽस्येति दीपं
 अन्नं चतुर्विधं स्वादुपयोदधिघृतं तथा नानाव्यंजनशोभाढ्यं नैवेद्यं प्रतिगृह्यताम् चंद्रमामनस इति नैवेद्यं नैवेद्यमध्ये पा-
 नीयं० उत्तरापोशनायं ते दक्षिणोयं सुवासितं गृहाण सुमुखो भूत्वा अनंताय नमो नमः उत्तरापोशनं० मुखप्रक्षालनं० हस्त-
 प्रक्षालनं० करोद्धर्तनं कंदं वमयादत्तं हि भक्तिः चारुचंद्रप्रभादिव्यं गृहाण जगदीश्वर करोद्धर्तनं० इदं फलं मया देवस्थापि-
 तं पुरतस्तव तेन मे सफलावाप्तिर्भवेज्जन्मनि जन्मनि नारिकेलफलं० पूजाफलमहद्विच्यं नागवल्यादलैर्युतं कर्पूरेण स-
 मायुक्तं तांबूलं प्रतिगृह्यताम् तांबूलं स० हिरण्यगर्भेति दक्षिणां यानिकानि च पापानि जन्मान्तरकृतानि च तानि तानि विन-
 श्येति प्रदक्षिणपदे पदे नाभ्या आसीति प्रदक्षिणां नमस्ते भगवन्मूयो नमस्ते धरणीधर नमस्ते सर्वनागोद्वनमस्ते मधुसू-

दनं सप्तास्येति नमस्कारं नमस्ते देव देवेश नमस्ते गरुडध्वज नमस्ते कमलाकांत अनंताय नमो नमः यज्ञेन यज्ञमिति मंत्र-
 पुष्पं अथ दोरकप्रार्थना अनंताय नमस्तुभ्यं सहस्रशिरसे नमः नमोस्तु पद्मनाभाय नागानां पतये नमः अनंतः कामदः
 श्रीमान्ननंतो मे प्रयच्छतु अनंतो दोररूपेण पुत्रपौत्रान् प्रवर्धतु इति दोरकं अथ दोरकबंधनमंत्रः अनंत संसारमहा-
 समुद्रमग्नं समभ्युद्धर वासुदेव अनंतरूपे विनियोजय स्वत्वनंतसूत्राय नमो नमस्ते इति बध्वा अथ जीर्णदोरकविस-
 र्जनमंत्रः नमः सर्वहितानंतजगदानंदकारक जीर्णदोरममुं देव विसृज्य हंतवदा जया इति विसृजेत् अथ वायनमंत्रः
 गृहाणेदं हि ज्येष्ठवायनं दक्षिणायुतं त्वत्पसादादहं देवमुच्यते कर्मबंधनात् प्रतिगृह्णाहि ज्येष्ठ अनंतफलदायकं पक्वान्फल-
 संयुक्तं दक्षिणाघृतसंयुतं अथ जीर्णदोरकदानमंत्रः अनंतः प्रतिगृह्णाति अनंतो वै देवाति च अनंतस्तारको भाष्यामनंताय न-
 मो नमः इति दद्यात् ततः यथाशक्ति ब्राह्मणान् भोजयेत् अनेन कृतपूजनेन श्रीमदनंतः प्रीयतां इति पूजाविधिः अथ क-
 था सूत उवाच पुरातु जान्हवीतीरे धर्मो धर्मपराक्रमः जरासंधवधार्थाय राजसूयमुपाक्रमत् कृष्णो न सह धर्मो सौभीमार्जु-
 नसमन्वितः यज्ञशालां प्रकुर्वीत महेंद्रालयसन्निभां यज्ञार्थान् भूपतीन् सर्वान् समानीय प्रयत्नतः गांधारीतनयो राजा ए-
 कदा नृपनंदनः दुर्योधन इति रव्यातो समागत्य मरवालयं दृष्ट्वा दुर्योधनेनात्र प्रांगणं जलसन्निभं ऊर्ध्वं कृत्वा तु वस्त्राणि तत्र ग-
 च्छन् शनैः शनैः स्मितवक्त्राश्च ताः सर्वादौ पद्मादिवरांगनाः दुर्योधनस्ततो गच्छन् जलमध्ये पपात ह पुनः सर्वे नृपाश्चैव क्र-

पयश्चतुर्धनाः उपहासंचकुस्ताद्रौपयादिसलोचनाः महाराजाधिराजासौमहान्क्रोधपरायणः विनिर्गत्यस्वकंराष्ट्रमा-
 तुलेनाद्यतोत्पः तस्मिन्कालेतुशकुनिःप्रोवाचमधुरंचः सुंचराजन्महारोषपुरनः कार्यगौरवात् गंतुमुत्तिष्ठराजेंद्रसत्रा-
 त्वसदनंप्रति तथेत्युक्तामहाराजाममागत्यमरवाल्यात् विनिर्गच्छन्नुपाः सर्वेत्यन्कायज्ञंस्वराष्ट्रकं राजभिः ससमाग-
 त्यदुर्योधनगजाङ्गयम् आनीयपांडुपुत्राणांधर्मभीमार्जुनान्वरात् द्यूतारंभमकुरुतस्वराज्यं प्राप्नुयान्ततः द्यूतेनैवजिताः स-
 र्वेपांडवावीतकल्मषाः ततोरण्यांतरगतत्वावर्ततेवनचारिणः ततोद्यन्तांतमापन्नोभ्यातृभिः सहपांडवः सूतउवाच अ-
 रण्येवर्तमानास्तेपांडवादुःखवर्षिताः कृष्णादृष्ट्वामहात्मानंप्रणिपत्ययथाक्रमं युधिष्ठिरउवाच अहंदुःखीहसंजातो
 भ्यातृभिः परिवारितः कथंमुक्तिर्वदास्माकमनन्तादुःखसागरात् कंदेवपूजयिष्यामिराज्यं प्राप्स्यामिउत्तमं अथवाकिं ब्र-
 तं कृत्वात्वत्पसादाद्रवेदितं श्रीकृष्णउवाच अनंतव्रतमस्त्येकंतिथावस्यामनुत्तमं सर्वपापहरं नृणांस्त्रीणांचैवयुधि-
 ष्ठिर शतकूपक्षेचतुर्दश्यामासिभाद्रपदेभवेत् तस्यानुष्ठानमात्रेणसर्वपापं व्यपोहति युधिष्ठिरउवाच कृष्णकोयमनं
 तेनिप्रोच्यतेयस्त्वयाविभो किंशेषनागआहोस्तिअनंतस्तक्षकस्मृतः परमात्माथवानंतउताहोब्रह्मगीयते कएषोनं
 तसंज्ञोवैतथ्यंमेब्रूहिकेशव कृष्णउवाच अनंतइत्यहंपार्थममरूपंनिबोधत आदित्यादिगृहात्मासौयः कालइति
 पठ्यते कलाकाष्ठामुहूर्तादिदिवारात्रिशरीरवान् पक्षमासर्तुवर्षाणियुगकालव्यवस्थया यौयंकालोमयारव्यातोसोनं

तइतिकीर्त्यते सोहंकृष्णोवतीर्णोत्रभूभारोत्तारणायच दानवानांवधार्थायवस्तुदेवकुलोद्भवं मांविद्विस्ततंतपार्थसाधूनांपा-
 लनायच अनादिमध्यनिधनंकृष्णविष्णुंहरिंशिवम् वैकुण्ठंभास्करंसोमंसर्वव्यापिनमीश्वरं विश्वरूपंमहाबाहोयोगि-
 ध्येयमनुत्तमं विश्वरूपमनंतंचयस्मिन्निद्राश्चतुर्दश वसवोद्वादशादित्यारुद्राएकादशस्मृताः सप्तर्षयः समुद्राश्चपर्वताः
 सरितोद्गमाः नक्षत्राणिदिशोभूमिः पातालंभूभुवादिकं माकुरुष्वानसंदेहंसोहंपार्थनसंशयः युधिष्ठिरउवाच अ-
 नंतव्रतमाहात्म्यंविधिंवदविदांवर किंपुण्यंकिंफलंचास्यअनुष्ठानवतानृणाम् केनचादौपुराचीर्णमर्त्येकेनप्रकाशितं
 एवंसविस्तरंसर्वं ब्रूत्यनंतव्रतंमम कृष्णउवाच आसीत्युराकृतयुगेकमंतुनामवैद्विजः वसिष्ठगोत्रसंभूतांस्करूपांच
 षट्गोःसुतां दीक्षानास्तींचोपयेमेवेदोक्तविधिनानृप तस्याः कालेनसंजातादुहितानंतलक्षणा शीलानास्तीकशीला
 सावर्धतेपितृवेश्मनि माताचतस्याः कालेनज्वरदाहेनपीडिता विनष्टासानदीतोयेचयौस्वर्गपतिव्रता स्मंतुस्तुत-
 तोन्यांवैधर्मपुंसः सुतांपुनः उपयेमेविधानेनदुःशीलांनामनामतः दुःशीलांकर्कशींचडीनित्यंकलहकारिणी सापि
 शीलापितुर्गेहेगृहार्चनपरावभौ कुड्यस्तंभवहिर्द्वारदेहलीतोरणादिषु वर्णिकैश्चित्रमकरोन्नीलपीतसितासितैः स-
 स्तिकैः शंखपद्मैश्चअर्चयन्तीपुनःपुनः ततःकालेबहुगतेकौमारवशवर्तिनी एवंसावर्धतेशीलापितृवेश्मनिमंगला-
 तांदृष्ट्वाचिंतयामासवराननुगुणान्भवि कस्मैदेयामयाकन्याविचार्येतिस्मदुःखितः एतस्मिन्नेवकालेतुमुनिर्वद-

विदांवरः कन्यार्थिचागतः श्रीमान्कोडिण्योमुनिसनमः उवाचरूपसंपन्नां त्वदीयां तनयां वृणे पिताददौ हि जेन्द्राय कौ-
डिण्याय शभेदिने गृह्योक्तविधिना पार्थविवाहमकरोत्तदा मंगलाचारनिर्घोषं तत्र कुर्वेति यौषितः ब्राह्मणाः स्वस्तिवच-
नं जयघोषं च बंदिनः निवर्त्योद्वाहिकं सर्वे प्रोक्तवान् कर्कशां हिजः समंतुरुवाच किंचिद्वायादिकं देयं जामातुः परि-
तोषकं तच्छ्रुत्वा कर्कशाकुहा प्रोत्सार्य गृहमंडनं पेटकैस्तस्थिरं बध्वास्वगृहंगम्यतामिति उवाच वित्तं नैवास्ति गृ-
हे पश्य यदि स्थितं तच्छ्रुत्वा विमनाः पार्थसंयतात्मा मुनिस्तदा भोज्यावशिष्टचूर्णेन पाथेयं च चकार सा कौडिण्या
पिविवाह्येनापथिगच्छन् शनैः शनैः शीलां समंतोरादाय नवोदांगोरधेनहि ददर्श यमुनां पुण्यांतामुत्तीर्य तदेर-
थं संस्थाप्यावश्यकं कर्तुं गतः शिष्यान् नियुज्य वै मध्याह्ने भोज्यवेलायां समुत्तीर्य सरित्तटे ददर्श शीलासास्त्राणां-
समूहं रक्तवाससां चतुर्दश्यामर्चयन् भक्त्या देवं जनार्दनं उपगम्य शनैः शीलापप्रच्छस्त्रीकदंबकं आर्याः किमे-
तन्मे ब्रूत किन्ताम ब्रतमीदृशं तांस्तु यौषितस्तां तु शीलां शीलविभूषणां अनंतव्रतमेतद्विव्रते नंतस्तु पूज्यते सा ब्रवी-
दहमर्थतत्करिष्ये ब्रतमुत्तमं विधानं कीदृशं त्वन्न किंदानं कौत्रपूज्यते स्त्रिय ऊचुः शीले सदन्नप्रस्थस्य पुन्नास्ना-
संस्कृतस्य च अर्धं विप्राय दातव्यमर्धमात्मनि भोजनं शक्त्या च दक्षिणां दद्याद्दत्तशाठ्यविवर्जितः कर्तव्यं यत्स-
रिनीरेकथांश्चुत्वा हरेरिमां शेषं कुशमयं कृत्वा वंशपात्रे निधाय च स्नात्वा नंतं समभ्यर्च्य मंडले गंधदीपकैः पुष्पैर्धू-

पैश्चनैवैधैर्नानापक्वान्संयुतैः तस्याग्रतो हृदं सूत्रं कुंकुमाक्तं सुदोरकम् चतुर्दशग्रंथियुतं वामे करतले न्यसेत् अनंतसंसारमहास-
मुद्रमग्नं समभ्युद्धरवास्तदेव अनंतरूपे विनियोजयस्व नंतस्तूत्राय नमो नमस्ते अनंतं च करे बध्वा प्रोक्तं च स्वस्थमानसैः ध्या-
त्वा नारायणं देवमनंतं विश्वरूपिणं भुक्त्वा चांते ब्रजे देशमभद्रे प्रोक्तं ब्रतं तव कृष्ण उवाच एवमाकर्ण्य राजेन्द्र प्रहृष्टेनांतरात्मना
सापि चक्रे ब्रतं शीलाकरे बध्वा सुदोरकम् चतुर्दशग्रंथियुतं वामे बाहौ यथोदितम् पाथेयमर्धं विप्राय दत्त्वा भुक्त्वा स्वयंततः पु-
नर्जगाम संहृष्टा गोरधेनस्करं गृहं भर्त्रा सहैव शनैः प्रत्ययस्तस्मिन्नादभूत् तेनानंतव्रतेनास्य बभौ गोधनसंकुलं गृहाभ्यं प्रि-
याजुष्टं धनधान्यसमन्वितम् आकुलं व्याकुलं रम्यं सर्वदा तिथिपूजनैः सापि माणिक्यकांचीभिर्मुक्ताहारैर्विभूषिता देवां-
गवस्त्रसंछन्ना सा वित्री प्रतिमा भवत् विचचार गृहे भर्तुः समीपे सुखरूपिणी कदाचिदुपविष्टा यादृशो बद्धः सुदोरकः शी-
लायाहस्तमूले तु भर्ता तस्या हि जन्मना किमिदं दोरकं शीले मम वश्याय कल्पितम् धृतं सुदोरकं त्वेतहि मर्थं ब्रूहि तत्त्वतः य-
स्य प्रसादात् सकला धनधान्यादिसंपदः लभ्यन्ते मानवे श्रापिसौ नंतो यमयाधृतः शीलायास्तद्वचः श्रुत्वा भर्ता तिनहि जन्मना
श्रीमदांघेन कौरव्यसाक्षे पंचोदितस्तदा कोनंत इति मूढेन जल्पता पापकारिणा क्षिप्तोज्ज्वालाकुले बद्धो हाहा कृत्वा प्रधाव-
ती शीला गृहीत्वा तत्सूत्रं क्षीरमध्ये समाक्षिपत् तेन कर्मविपाकेन सा श्रीस्तस्य हस्तं गता गोधनंतस्करे नीतिं गृहं दग्धं धनं
गतम् यद्येवैवागतं गेहे तत्तथैव पुनर्गतम् स्वजनैः कलहो नित्यं बंधुभिस्ताडनं तथा अनन्ताक्षैपदौषेण क्षरिद्यं पतितं गृहे न क-

श्विदुतेलोकेतेनसार्धयुधिष्ठिर शरीरेणातिसंतप्तोमनसाप्यतिदुःखितः निर्वेदं परमं प्राप्नोति कौण्डिन्यः प्राहतां प्रिया
म् कौण्डिन्य उवाच शीलेममेदमुत्पन्नं सहसा शोककारणम् येनातिदुःखितोऽस्माकं जातः सर्वधनक्षयः स्वजनैः क
लहोगेहेन कश्चिन्मां प्रभाषते शरीरेनित्यसंतापः रवेदश्चेतसिदारुणः जानामि दुर्नयः कोत्र किं कृत्वा कुरुतं भवेत् शीलो
वाच प्रत्युवाचाथतं शीलासु शीलाशीलमंडना प्रायेनंतकृताक्षोपपापसंभवजंफलम् भविष्यति महाभाग नदर्थयन्
माचर एवमुक्तः सविप्रर्षिर्जगाम मनसा हरिम् निर्वेदं निर्जगामाथ कौण्डिन्यः प्रगतोचनम् तपसेकृतसंकल्पो वायुभक्षो हिजो-
त्तमः मनसा ध्यायमानं तं कद्रक्ष्यामि चतुर्विधम् यस्य प्रसादात्संजातमाक्षोपान्तिधनं गतम् धनादिकं ममातीव सुखदुःख
प्रदायकं एवं संचिंतयन् सोऽथ बभ्राम विपिनेवने तत्रापश्यन् महाचूतं पुष्पितं फलितं द्रुमं वर्जितं पक्षिसंघातैः कीटकोटी समावृतं
तमपृच्छ हिजो नंतः क्वचिद्दृष्टो महाद्रुम ब्रूहि सौम्यममाती च दुःखं चेत्तसि वर्तते सां प्रवीडदृष्टानंतो क्वचिद्दृष्टो मया हिज ए
वं निरावृतस्तेन संजगामाथ दुःखितः कद्रक्ष्यामीति गच्छन्सगाददर्शसवत्सकाम् वनमध्ये प्रधावती मितश्चेत्तश्च पांडुव सो
ब्रवीद्देवकं ब्रूहि यद्यनंतस्त्वयैक्षितः गौतम्युवाच गौरुवाचाथ कौण्डिन्य नानंतं वेदग्रहं हिज ततो ब्रजन्ददर्शग्रे वृषभं शाहले
स्थितं दृष्ट्वापि प्रच्छ गोस्वामिन् नंतो वीक्षितस्त्वया वृषभस्तमुवाचेदं नानंतो वीक्षितो मया ततो ब्रजन्ददर्शग्रे रम्यं पुष्करि-
णीद्वयम् अन्योन्यजलकलोलैर्वीचीपयंतं संगमं छन्नं कमलकल्हारेः कुमुदोत्पलमंडितम् सेवितं ममैहैहै सैश्चक्र कारुण्डकैर्व

कैः ते अपृच्छ हिजो नंतो युवाभ्यां नोपलक्षितः उच्यते पुष्करिण्यो नानंतो वीक्षितो हिज ततो ब्रजन्ददर्शग्रे गर्दभं कुंजरं तथा
तावपृच्छ हिजो नंतो भवद्भ्यां नोपलक्षितः एवं सपृच्छन् शशस्तत्रैव निषसादह कौण्डिन्यो विद्वलीभूतो निराशो जीवितेनूप
दीर्घमुष्णं च निश्चस्य पपात भुवि भारत प्राप्य संज्ञामनंतेति जल्पन्नुत्थाय स हिजः नूनं त्वक्ष्याम्यहं प्राणानितिसंकल्प्य चेतसि उ
त्थायो दुध्यक्षोऽस्ति स्तावद्दूरथ सत्तम रूपयानंतदेवोऽपि प्रत्यक्षं समजायत दृष्ट्वा ह्यणुरूपेण इत एहीत्युवाच तम्
प्रगृह्य दक्षिणे पाणौ गुहायां प्रविवेश तम् सांपुरीं दर्शयामास दिव्यनारी नरैर्युताम् यस्यां निविष्टमात्मानं दिव्यसिंहासने शु
भे पार्श्वस्थं शंखचक्राब्जगदागरुडशोभितम् दर्शयामास विप्राय विश्वरूपमनंतकम् विभूतिभेदैश्चानंतैरनंतमभि-
तोजसं कौस्तुभेन विराजंतं वनमालाविभूषितम् तं दृष्ट्वा तादृशं रूपमनंतमपराजितं बंधमानोजगादोच्चैर्जयशब्द पुरःसरं
पापोहं पापकर्माहं पापान्मापापसंभवः त्रहिमां पुंडरीकाक्ष सर्वपापहरो भव तच्छ्रुत्वा नंतदेवेशः प्राह सुस्निग्धया गिरा माभै
स्त्वं ब्रूहि विप्रेंद्रयन्मे मननिवर्तते कौण्डिन्य उवाच मया मृत्युवलिमेन त्रोरितो नंतदोरकः तेन पापविपाकेन भूति
मैत्रलयंगता स्वजनैः कलहोगेहेन कश्चिन्मां प्रभाषते निर्वेदाद्भूमतेरप्येतददर्शनकांक्षया ॥ रूपयादेव देवेश त्वया त्वा
संप्रदर्शितः तस्य पापस्य मेशांतिं कारुण्याद्भक्तुमर्हसि श्रीकृष्ण उवाच तच्छ्रुत्वा नंतदेवेश उवाच हिज सत्तमम्
भक्त्या संतोषितो देवः किं न दद्याद्युधिष्ठिर अनंत उवाच स्वगृहे गच्छ कौण्डिन्य म विलंबं कुरु हिज चरानंतं व्रतं

भक्त्या नववर्षाणि पंच सर्वपापविशुद्ध्या प्राप्य सेसि हि सुत्तमां पुत्रपौत्रान् समुत्साद्य सुक्ता भोगान्यथेप्सितान् अनेमत्
स्मरणं प्राप्य मासु पेयस्य संशयम् अन्यन्ते वरं दधि सर्वलोकोपकारकं इदमाख्यानकवरं शीलानंतव्रतादिकं करिष्यति नरो
यस्तु कुर्वन् व्रतमिदं शुभम् सोचिरात्मापनिर्मुक्तः प्राप्नोति परमांगतिम् गच्छति प्रगृहं शीघ्रं यथायेनागतो ह्यसि कौंडि
प्यउवाच स्वामिन् प्रच्छामि ते ब्रूहि किंचित् कौतूहलं मया अरण्ये भ्रमता दृष्टं तद्दृष्ट्वा जगद्गुरो यश्चूतवृक्षः कस्तत्र कागोः
को वृषास्तथा कमलोत्पलकल्हारेः शोभितं सुमनोहरं मया दृष्टं महारण्ये किंतु पृथग्निहयम् को रवरः कुंजरः को सौ
को सौ हृद्दोहिजोत्तमः अनंतउवाच सचूतवृक्षो विप्रो सौ विद्यावेदविशारदः विद्यानदत्ता शिष्येभ्यस्तेनासौ तुरुतांगतः या
गोर्वसंधरादृष्टा पूर्वसा बीजहारिणी वृषो धर्मस्त्वया दृष्टः शाहलं सत्यमास्थितः धर्मो धर्मव्यवस्थानंतश्च पृथग्निहयम् ब्रा
ह्मण्यो केचिदप्यास्तां भगिन्यो ते परस्परम् धर्मो धर्मादियत्किंचित् तन्निवेदयतो मिथः विप्राय वेदविदुषे नदत्तं दुर्बलाय वै भि-
क्षादत्तान् चार्थिभ्यस्तेन पापेन कर्मणा वीचीकुलोलमालाभिर्गच्छतस्ते परस्परम् रवरः क्रोधस्तथा दृष्टः कुंजरो मदउच्यते
ब्राह्मणो सावनंतो हंगुहा संसारगद्गरं इत्युक्त्वा देवदेवेशस्तत्रैवांतरधीयत स्वप्नप्रायंततो हृत्वा ततः सगृहमागतः कृतानं
तव्रतं सम्यक् नववर्षाणि पंच भक्त्या सर्वमनं तेन यथोक्तं पांडुनंदन अनेन स्मरणं प्राप्य गतो नंतपुरे हिजः तथा त्वमपि राज
पेकथां शृण्वन् व्रतं कुरु प्राप्य सेचितितं सर्वमनंतस्य वचो यथा यद्दृष्टुं शो वर्षे फलं प्राप्तं हि जन्मना वर्षे केन तदाप्नोति क

लोपारख्यानकव्रतम् एतत्ते कथितं भूपव्रतानां सुत्तमं व्रतं यच्छुत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते नान्न संशयः येपि शृण्वन्ति सततं प
ठ्यमानं पठन्ति ये तेपि पापविनिर्मुक्ताः प्राप्स्यन्ति च हरेः पदं संसारगद्गरगुहासंस्तरं विहर्तुं वाञ्छन्ति ये कुरुकुलोद्भवशत्रुस-
त्वाः संपूज्य च भिक्खवने शमनंतं देवं धर्मं तिदक्षिणकरे वरं दोरकं ते इति अनंतव्रतकथा समाप्ता अथानंतव्रतोद्यापनम्
बुधिधिरउवाच त्वत्सादाच्छ्रुतं कृष्ण भयानंतव्रतं शुभं इदानीं ब्रूहि मे नंतव्रतोद्यापनमुत्तमं कृष्णउवाच शृणु
पांडव वक्ष्यामि व्रतोद्यापनमुत्तमं कृतेन सफलं पार्थ व्रतं भवति निश्चितं आदौ मध्ये तथा चांतं व्रतस्योद्यापनं भवेत् यदि
यिनस्य चित्तस्य संपत्तिः शुभकालता तदा चोद्यापनं कुर्याच्छुभलघ्ने शुभे दिने चतुर्दशेषु वर्षेषु पुनरप्युद्यापनं व्रतं कायशु
द्धिस्तथा यो व्रतं ब्रह्मचारी व्रती ततः एकभक्तेन नियमं कृत्वा भक्तिसमन्वितः ततः प्रातश्चतुर्दश्यां स्नात्वा तीर्थेश्वरं शुकचिः सं
कल्पयेद्माकांतं देशकालावनुसारं ततो नद्यां देवस्वातं तीर्थं प्रस्ववणे तथा सर्वोषधीः सर्वगंधैस्तिलकलैरध्यामलैः वेदोक्त
विधिना स्नायात्संतर्प्य पितृदेवताः ततो गृहं समागत्य वेदां कृत्वा सुशोभनां तन्मध्ये शुपविश्याथ देशकालोत्तमः गणेशं
पूजयित्वा यपुण्याहं वाचयेद्दिजेः आचार्यं च सपत्नीकं वरयेद्देवपारगम् ब्राह्मणं च सदस्यं च क्रत्विजं च चतुर्दश सर्वान् क्रौ
रलंकारैर्जलपात्रादिनार्चयेत् तत्रालिखेच्चंडलकंपंचवर्णैः सुशोभनैः विरच्य सर्वतोभद्रं मंडपान्तस्तु मध्यगं ब्रह्मादिदेवता
स्तं सिन्नावाद्यापि च पूजयेत् तन्मध्ये पंकजो धान्यं यथाशक्ति क्षिपेत्ततः सोवर्णं राजतं वापिताम्बजं वापि मृन्मयं तस्योपरि

न्यसेकुंभमत्रणं सनवंददम् तस्मिन्जलं गंधपुष्पफलपल्लववृत्तिकाः क्षिमारत्नहिरण्यचवस्त्रयुग्मेन वेष्टयेत् सौवर्णं राजतं ताम्रं मृ-
न्मयं वंशजं तथा पात्रं तदुपरि न्यस्य पट्टकूलादिकं शम्भम् लिखेदष्टदलं तत्र चंदनेन स्रग्गंधिना पद्मं विरच्य तन्मध्ये नंतमूर्ति-
विधाय च पलेन वा तदर्धेन माषकेणापि वा कृतम् सौवर्णं रिमया युक्तं शंखचक्रगदाभुजकाम् आवाहनाद्युपचारैः पूजयेत्
स समाहितः पंचामृतेन स्नपयेत्ततश्च वसनद्वयम् पट्टकूलादिकं पीतमर्चयित्वा र्वयेद्गुती पुष्पधूपैस्तथा दीपैर्नैवेद्यं प्रपू-
जयेत् पुनः पुष्पाणिसंगृह्य पूजयेन्नामभिः क्रमात् अनंताय नमः पादौ गुल्फौ संकर्षणाय च कालात्मने जानुनीचजघने-
विश्वरूपिणे कटीवै विश्वरूपाय मेढ्रं वै विश्वसाक्षिणे नाभितु पद्मनाभाय हृदयं परमात्मने कंठं श्रीकंठनाथाय बाहू सर्वा-
रूपधारिणे मुखं तु वाचस्पतये चक्षुषी कपिलाय च ललाटे केशवायेति शिरः सर्वात्मने तथा नयः पादौ पूजयामीत्येवमा-
दि प्रपूजयेत्॥ एवं संपूज्य विधिनारात्रौ जागरणं चरेत् गीतवादित्रनृत्यादिपुराणश्रवणान्वितम् प्रतिमां च प्रकुर्वीत पूजां
गंधादिना हरेः नानाफलानि मक्ष्याणि रवाद्यानि च निवेदयेत् ततः प्रभातसमये स्नात्वा चार्थादिभिः सह अनंतं पूजयेत् प्रा-
ग्वत् जुहुयात् अश्विमेततः कुंडे वा स्थंडिले कुर्यादग्निस्थापनपूर्वकम् आज्यभागां तमाचार्यः स्वगृह्योक्तविधानतः ततोऽ-
श्वस्य सभिदिस्तदभावे न्याभिरेव च दुग्धमध्वाज्यदधिभिस्तिलैर्वा पायसेन च आज्येन च प्रतिद्रव्यमष्टोत्तरसहस्रकम् अ-
ष्टोत्तरशतं वाष्टाविंशतिं जुहुयात् क्रमात् अतो देवेति मंत्रेण स्त्रीणां वै नाम मंत्रतः प्रणवादि चतुर्थ्यंतं नमो तानंत नामतः नाममे-

त्रैश्वजुहुयाच्चतुर्दशभिर्गदरात् पुरुषसूक्तेन जुहुयादतो देवेति चापुनः शतमष्टोत्तरं वा वत्स्येकं जुहुयाद्गुरुः चरुहोमस्तथा का-
यो मंत्रैरेते विचक्षणः एतेर्वक्ष्यमाणमंत्रैर्जुहुयाच्चरुणा तथा ॐ अनंताय स्वाहा ॐ कालाय ॐ अहोरात्राय ॐ अर्धमा-
साय ॐ मासाय ॐ ऋतुभ्यः ॐ परिवत्स ॐ कपिलाय ॐ शेषाय न ॐ कालात्मने ॐ उपसे ॐ काष्ठाय ॐ मुहूर्ताय ॐ
शेषाय १४ ॐ भूरग्नये च पृथिव्यै च महते च स्वाहा ॐ भुवो वायवे चांतरिक्षाय च महते च स्वाहा ॐ सवरादित्याय च दिवे च मह-
ते च स्वाहा ॐ भूर्भुवः स्वस्त्यं दमसे च नक्षत्रेभ्यश्च दिग्भ्यश्च महते च स्वाहा आज्यतिलैः सिष्टकृतं प्रजापतिभ्यो जुहुयात् स-
मिदादिभिरेव च प्रत्येकं जुहुयात् क्रमात् एवं सिष्टकृदादीनि पूर्णपात्रांतमाचरेत् जपेत्पुरुषसूक्तं तु स्मृतानंतं सरोत्तमं पूर्णं
हुतिं च जुहुयाद्दोमांते विश्वमित्यूचा होमशेषं समाप्याय कृत्वा न्यायुषमेव च ततो वैलोकपालांश्च गृह्णान् पूजयथाक्रमं गीत-
वादित्रनिनंदं दत्त्वा पूर्णाहुतिं प्रति केषांचिन्मते रात्रौ होमः पूजयित्वा हरिंदेवमाचार्यं पूजयेत्ततः परिपूज्य सपत्नीकं वस्त्रालं
स्नानं पूषणैः वस्त्रालं कारभूषाद्यैस्ततो धेनुं समर्चयेत् पयस्विनीं रुशीलां च वस्त्रालं कारभूषितां स्वर्णश्रीं रौप्यश्रीं तां च
पृष्ठां रुशोभनां कांस्यदोहारं लपुच्छां निष्कं दींसवत्सकां सरभिर्वैष्णवीमातानित्यं विष्णुपदे स्थिता ग्रामं गृहं मया दत्तं गोमा-
तं स्नातुमर्हसि गवामंगेषु तिष्ठति भवना निचतुर्दश यस्यात्तस्माद्भुजं मे स्यादिह लोके परत्र च गावो मे अग्रतः संतु गावो मे संतु पृष्ठ-
तः गावो मे हृदये संतु गवामध्ये वसाम्यहं मंत्रेणानेन संपूज्य आचार्याय निवेदयेत् गोदानस्य विधानार्थं दद्यात्सर्पविधाविधि-

अनंतपरिवारचब्राह्मणायनिवेदयेत् कर्त्तव्यः पूजयित्वा यत्तेभ्यो दद्याच्च दक्षिणाम् चतुर्दशैव कुंभांश्च पक्वान् परिपूरितान्
वस्त्रोपवीते दद्याच्च अनंतः प्रीयतामिति आचार्यादीन् भोजयित्वा पूर्णतां वाचयेत्ततः अथानंतं विसृज्यापि गृह्णीयादक्षि
षस्ततः भक्तियुक्तो नमस्कृत्य ब्राह्मणानां क्षमापयेत् ततो हृद्यो बंधुयुतो भुंजीयात्कसमाहितः एवं कृतेनंतफलं दातानंतो
भवेन्नृणाम् इति श्रीभविष्योत्तरपुराणे अनंतव्रतोद्यापनसंपूर्णम् अथनष्टदोरकविधिः युधिष्ठिर उवाच अनंतव्रत
माहात्म्यं कृत्स्नं कृष्णत्वयोदितम् भगवन् दोररूपेण भाग्यदोसिमहात्मनाम् दोरं प्रमादतो नष्टं यदि स्याद्देदितं जनेः तदा किं कर
णीयं स्याद्भूतं त्रैलोक्यपावनम् कृष्ण उवाच दोरेन घे महदोषः प्रभवद्भूतिनामिह तस्मात्तदोषनाशार्थं प्रायश्चित्तं विधीयते
गुरुं प्रदक्षिणी कृत्य नमस्कृत्य समाहितः विज्ञाप्य दोरनाशं च कृत्वा दोरं व्रती ततः हव्यवाहं प्रतिष्ठाप्य तस्मिन्धात्वा हरिं परं आ
ज्यमग्नावधिश्चित्य दद्याद्विप्राय चासनं अष्टोत्तरशतं हुत्वा मूलमंत्रेण वैष्णवं नाममंत्रेण तत्कृत्वा द्वादशाक्षरसंयुतं केशवादिस-
कृत्वा प्रायश्चित्तं नुशक्तिः पूर्णाहुतिं ततो हुत्वा होमशेषं समापयेत् व्रतच्छिद्रं जपच्छिद्रं यच्छिद्रं व्रतकर्मणि वचनाद्भूमिदेवानां
सर्वसंपूर्णतां व्रजेत् मंत्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं जनार्दन यत्सृजितं मया देव परिपूर्णं तदस्तमे आचार्यपूजनं कार्यं दक्षिणाधेनू-
पोत्तम एवं शान्तिविधिं कृत्वा पूर्ववद्भूतमाचरेत् तस्मात्सर्वप्रयत्नेन प्रायश्चित्तं चरेत्स्वर्गाः इति भविष्योत्तरे नष्टदोरकविधिः सा
माप्तः अथ भाद्रपदशुक्लचतुर्दश्यां कार्तिक्यां ताम्राध्यां वा वैशाखां वा कदलीव्रतं हेमाद्रौ भविष्योत्तरे सा पूर्वाह्न्यापि नीशाह्नाभ्यं

भारोपणविधिः रंभा वृक्षं लापयितुं स्वहस्तेन सप्तभूमिकाम् वर्षमेकं तु संपूज्य उदकुंभेन सिंचयेत् यावत्प्रसवपर्यंतं पूजयेच्च य
थाविधि पूर्वस्यां तु तथा सम्यगुत्तरस्यां तथैव च दक्षिणे पश्चिमे हानी रंभा प्रसवलक्षणं अथ कदलीव्रतविधिः यदा वित्त
स्य वित्तस्य संपत्तिः शुभकालता तदा चोद्यापनं कुर्यात्पुष्पलज्जेश भौदिने कायशुद्धिस्तयोदश्यां ब्रह्मचारी व्रती कृती एकभक्ते
न नियमं कृत्वा भक्तिसमन्वितः ततः प्रातश्चतुर्दश्यां स्नात्वा तीर्थे शूभे शूचिः उपवासं तु संकल्प्य देशकालावनुसारं ततो गृहं समा
गत्य चेदीं कृत्वा सुशोभनां तन्मध्ये उपविश्याथ देशकालौ स्मरेत्ततः गणेशं पूजयित्वाथ पुण्याहं वाचयेद्द्विजैः आचार्यं च सपत्नीकं
वरयेद्देवपारणं गोचर्ममात्रं संलिप्य सर्वतोमंडलं शुभं लिखेत्सम्यक् तथा वर्णे नीलिपीतैः सितासितैः विरच्य लिंगतोम्रदं मंड
पांतस्तमध्यगं ब्रह्माद्या देवतास्तत्र स्थापयित्वा प्रपूजयेत् ॥ अथ वा स्वस्तिकं कुर्यात्पद्मं दलं तु वा ततः साग्रां संपूर्णां तु सम्यग
वृत्तां सुशोभनां समूलां कदलीं स्थाप्य पूजयेत्तां यथाविधि उत्तमोदकमानीय सेचयेत्तां समाहितः यथारंभो विवृद्धिस्ते शाखा
दीनां सदा भवेत् तथा वर्धय मां देवि सेचयेत्पार्वती प्रिये इति सेचनमंत्रः तन्मध्ये पंकजधान्यं यथाशक्ति क्षिपेत्ततः सौव-
र्णं राजतं वापि ताम्रजं वापि मृन्मयं कुंभं न्यसेत्तदुपरि अव्रणं स्रजं वटुदम् तस्मिन् जलं गंधपुष्पफलपल्लवमृत्तिकाः क्षिप्त्वा र-
त्नहिरण्यं च वस्त्रयुग्मेन वेष्टयेत् सौवर्णं राजतं ताम्रं मृन्मयं वंशजं तथा पात्रं तदुपरि न्यस्य पटुकूलादिकं शुभम् लिखेद्दलं
तत्र चंदनेन सुगंधिना पलेन वा तदर्धेन माषकेणापि वा कृतौ उग्रामहेश्वरो तत्र मूलमंत्रेण पूजयेत् इति कदलीव्रतविधिः

अथ उमामहेश्वरसहितकदलीपूजनम् मासपक्षाद्युत्थिरव्ययमपापनिर्मुक्त्युत्तमसिद्धिपुत्रपौत्रावैधव्येप्सितभोगधनधान्य-
प्राप्तये उमामहेश्वरसहितकदलीपूजनं करिष्ये तथा च कलशार्चनं च करिष्ये कदल्यागच्छहेदेविसौभाग्यफलदायिनि रूपं देहिज-
यं देहि यशो देहि सन्निभितं आगच्छ वरदे देवि शंकरेण महेश्वरि करिष्यमाणं पूजां मे गृहाणानुग्रहं कुरु आवाहनं कर्तस्व रम्यं
दिव्यं नानाप्रणिगणान्वितम् अधितिष्ठ महादेवि शिवेन सह पार्वति आसनं दूर्वाक्षतादिभिर्युक्तं स्वर्णपात्रे स्थितं शुभम्
पाद्यार्थं कल्पितं भक्त्या गृहाण परमेश्वरि पाद्यं अर्घ्यपात्रे स्थितं तोयं फलपुष्पसमन्वितं अर्घ्यं गृहाण मे देवि भक्त्या दत्तं
शिवप्रिये अर्घ्यं कर्पूरोशीरसरभिशीतलं विमलं जलं गंगायास्तु समानीतं गृहाणा च मनीयकम् आचमनं गंगादिसर्वतीर्थै-
भ्यो मया प्रार्थनया हृतं स्नानार्थं तु मया देवि गृहाणे दं सुरेश्वरि स्नानं यथारंभो विवृष्टिस्तेशारवादीनां सदा भवेत् तथा वर्ध-
य मां देवि सेचनात्सर्वतीर्थप्रिये सेचनं यस्मिंश्च भूमिदं दिव्यं कुंकुमाक्तं सुशोभनं गृहाणाच्छादनं देवि तथाच्छादय मां सदा ॥ कच्छं
उपवीतं कंचुकीमुपवस्त्रं च नानारत्नैः समन्वितं गृहाण त्वं मया दत्तं पार्वत्यै च नमोस्तुते कंचुकी उपवस्त्रे गंगादिसर्वतीर्थैभ्यो
मयानीतं सुनिर्मलम् तोयमेतत्सर्वस्पर्शं गृहाणा च मनीयकं आचमनं श्रीखंडं चंदनं दिव्यं गंधाढ्यं सुमनोहरं विलेपनं गृ-
हाणेदं रुद्राणी प्रियवल्लभा चंदनं अक्षताश्च सरश्चेष्ट कुंकुं हरिद्राकुंकुं सौभाग्यद्रव्या मासतीचंपकादीनि शतपत्रा-
दिकानि च सगंधानि गृहाण तं पूजार्थं सुमनां सिच पुष्पाणि अगस्त्यगुलं धूपं दशोगं सुमनोहरं गृहाणे मं तृप्तिकरं घ्राण-

स्पदयितं परं धूपं चक्षुर्देसर्वलोकानां निभिरस्य निवारणं आर्तिक्यं कल्पितं भक्त्या गृहाण परमेश्वरि दीपं नानाप्रकाश-
संयुक्तं रसैः पट्टि समन्वितं नैवेद्यं विविधं भक्त्या कल्पितं त्वं गृहाण मे नैवेद्यं कर्पूरैः लालवंगादिनागवह्निदलान्वितं पूगीफलस-
मायुक्तं तांबूलं प्रतिगृह्यताम् तांबूलं इदं फलमिति फलं हिरण्यगर्भेति दक्षिणां नीराजयामि देवेशि भक्तानां भयनाशिनि दे-
हि मे सर्व सौभाग्यं पार्वत्या सहितेन ये नीराजनं यानि कानि च पापानि प्रदक्षिणां आश्रये देवपत्नीनां पूजिते च श्रिया स्व-
यम् सौभाग्यारोग्य आयुश्च देहि मे नमोस्तुते नमस्कारं त्वमिंद्राणी प्रियानित्यं पार्वत्याश्चातिवल्लभा सतीनां कामदा पू-
ज्या कामान्ते परिपूरय प्रार्थनां इति पूजनं अथ कथा युधिष्ठिर उवाच कृष्ण कृष्ण महाबाहो सर्वविद्याविशा-
रद अनाथनाथ विश्वात्मन् दीनदेयं निहंतन त्वमस्माकं परो बंधुः त्वमस्माकं परं सखा त्वया भिरक्षितानित्यं विचरामोत्र नि-
र्भयाः किंचित्छामि देवेश कृपां कुरु वदस्व मे यद्दुष्टं सर्वधर्मेषु कृते यस्मिन् महत्फलं सौभाग्यारोग्यदं पुण्यं धनधान्यविव-
र्धनम् अन्नाच्छादनपुत्रादिवर्धनं श्रीनिकेतनम् तन्ममाचक्ष्व भगवन् लोकानामुपकारकम् श्रीकृष्ण उवाच शृणु
राज च प्रवक्ष्यामि व्रतानामुत्तमं व्रतम् यत्कृत्वा सर्वदुःस्वेभ्यो नारी मुच्येत संकटात् वरुणात् पानविच्छित्तिर्न भवेत् लुकदा च
न पुरामामेत्येकां रूक्मिणीं प्राणवल्लभा प्रणिपत्या ब्रवीद्दीना सर्वकामाप्तये शुभा सौभाग्यं मे कथं देव भवेज्जन्म-
नि जन्मनि सपत्नीनां श्रियं वीक्ष्य स्पृहामे जायते प्रभो इति प्रियाया च चनं श्रुत्वा हंतां समुब्रुवम् रंभा व्रतं कुरुष्व श-

सोभायावाप्तयेकभम् कृतेयस्मिन्त्रनेदेविपरसोभायमाप्स्यसि इतिश्रुत्वाचोदेविरुक्मिणीमामभाषत रंभावतेभवेत्
किंभोकोविधिः किंचपूजनम् केनचादौपुराचीर्णमर्त्येकेनप्रकाशितं रुक्मिण्याभाषणंश्रुत्वा पुनरेवाहमब्रुवम् रंभावतविधिं
क्ष्येश्रृणुदेवियथोदितम् गोचर्ममात्रं संलिप्य सर्वतो लिंगभद्रकम् लिखेत्सम्यक्पुष्पवर्णैर्निलपीतैः सितासितैः ब्रह्माद्यादेवता
सर्वाः स्थापयित्वा प्रपूजयेत् कलशोपरिसंस्थाप्य वैष्णवे पटलेशभे उमामहेश्वरोत्तममूलमंत्रेण पूजयेत् अथ वा स्वस्तिकं कृत्वा पद्म
मष्टदलं तु वै ततः साक्षात् सपणोचिसम्यग्दत्तां सुशोभनाम् समूलांकदलिस्थाप्य पूजयेत्तां यथाविधि उत्तमोदकमानीय सेव
येनां समाहितः यथारंभे विद्विस्ते शारवादीनां सदा भवेत् तथा वर्धयामां देवि सेचनायावती प्रिये सदा यथा ते प्रसवो वर्धते
कदलीशभे तथामनोरथानां मे प्रभावो भवतु स्वयम् एवं संपूज्य विधिवद्भक्तियुक्तेन चेतसा रात्रौ जागरणं कुर्याद्भीतिवादिभक्ति
स्वनेः एवं या कुरुते नारी व्रतानामुत्तमं व्रतम् भ. कृत्वा तु विविधान् भोगान् सोभायं विंदते ध्रुवम् एवं या कुरुते देवि कदलीव्र
तमुत्तमं तस्मात् कुरु विधानेन यथोक्तफलमाप्स्यसि इति श्रुत्वा विधानेन च कारवतमुत्तमम् अवाप सकलं कामं मनसा यदभी
प्सितम् अन्यच्च श्रृणु राजेंद्र व्रतस्य फलमुत्तमम् अत्याश्चर्यकरं पुंसां श्रृणु घ्रावहितो भवान् धृते यदा जिता पूर्वं कृष्णानीता
सभां प्रति दुःशासनेन दुष्टेन द्रौपदी मुक्तमूर्धजा आकृष्यमाणे वस्त्रे तु चित्ते मामस्मरन्तदा तूर्णतश्च गनो राजन् द्रौपद्या
स्त्राणनायव अदृश्याहं तु कृष्णायैव तं समुपदिष्टवान् तदा कर्तुमशक्ये तु व्रते स्मिन् राजसत्तम रुक्मिण्या च रि-

तं पूर्वयदेतद् व्रतमुत्तमम् तस्य पुण्यफलं दत्तं कृष्णायै राजसत्तम तत्कालमेव वस्त्राणां समृद्धिर्भवत्युरा दुःशासनेन दुष्टेन आक्षिप्ते
पंशकेषु च प्रादुर्भूतानि वस्त्राणि नानावर्णानि भारत खिन्नो दुःशासनो पापो विररामांशकग्रहात् तावद्भूतुर्वस्त्राणि कद
लीगर्भवन् नृप इत्यव्रतं प्रभावोयं गुह्योपिकथितो मया कारयस्व विधानेन पूर्णकामो भविष्यसि इति कथा अथोद्यापनम्
युधिष्ठिर उवाच कस्मिन्मासे तिथौ कस्यामाचरेद् व्रतमुत्तमम् कदल्यभावे किं कार्यं तन्मा माचरेत् केशव श्रीकृष्ण उवाच ॥
शक्रपक्षे चतुर्दश्यामासि भाद्रपदे नृप कार्तिके माघमासौ वैशाखे चैतरे तथा पुण्ये मासि प्रकुर्वीत पौर्णमास्यां शभे दिने ति
थिसंयं वर्जयेत् शक्रभायां सुसमाहितः यस्मिन्देशे न लभ्येत कदली राजसत्तम स्वर्णस्य शक्रभांतं वृत्ता पूजां समाचरेत् ॥
यदि लभ्येत कदलीमारोप्यादौ प्रपूजयेत् यावत्तस्यां फलं तावत्सिंचेन्नीरेण भूपते फलेषु पक्वजातेषु पश्चाद्दिप्रान् समा
ह्वयेत् प्रभाते विमले स्नात्वा नद्यादौ विमले जले अहने वा समीगृह्य कृत्वा संध्यादिकर्म च अरलिमात्रं कृत्वा तु स्यंडिलं
वाग्यतः शचिः अग्निं संस्थाप्य विधिवत्तत्र होमं समाचरेत् शतमष्टोत्तरं विद्वान् तिलाज्याहुतिभिस्तथा एकाग्रचित्तः सं
हृष्टः कृती व्याहृतिभिः प्रथक् ब्रह्मादिदेवताभ्यश्चनाममंत्रैः प्रथक् प्रथक् उमामहेश्वरायापि मूलमंत्रेण दापयेत् आ
चार्यं च सपत्नीकं वस्त्राद्यैः पूजयेत्ततः धेनुं पयस्विनीं च त्सवस्त्रालंकारभूषिताम् स्वर्णशंगीरौ परवुरीताम् प्रष्टीं सुवास
सं कांस्यदोष्ठीं रत्नपुच्छां निष्कंठीं सघटकां अभ्यर्चयेदविदुषे आचार्याय निवेदयेत् पादुकोपानहौष्ठमलंकाराननेक

शः यथाशक्तिप्रदयानिचतस्यपरिपूर्तये चतुर्विंशत्तुल्यवायुगमन्याहूयसंयतः वस्त्राच्छाद्यैः पूजयित्वा तु भोजयेत् वा
यनानिचदेशानिचंशपात्रैस्तु शक्तिः दद्याच्चदक्षिणां सम्यक् यथाविभवसारतः अर्घ्यं भोजयित्वा शक्तिदद्यादन्नं संस्कृतं
म् क्षमापयित्वा तां देवीं च तस्य परिपूर्णताम् कदलीकामदपि न्ये मेधायेतेन मोनमः सौम्यैर्भृतिसाराये सर्वसौख्यप्रदेनमः
यथायथाते प्रसवो वर्तते कदलिध्रुवं तथा मनोरथानां मे प्रभवो वर्धतु स्वयं इति कदलीदानमंत्रः एवं नारी नरो वापि यः कुर्या
त्कदलीव्रतम् सर्वान्कामानवाप्नोति स्वर्गलोके महीयते इति श्री भविष्योत्तं कदलीव्रतोद्यापनं संपूर्णम् अथ पौर्णिमां-
तमासेन कार्तिक कृष्णचतुर्दशी नरकचतुर्दशी तस्यां तिलं तैलेन स्नानं मुक्तं भविष्ये कार्तिकस्यासिते पक्षे चतुर्दश्यां निशासु-
खे यमदीपं बहिर्दद्यादपमृत्युर्वि नश्यति कार्तिकस्यासिते पक्षे चतुर्दश्यां विधूदये अवश्यमेव कर्तव्यं स्नानं नरकभीरुभिः दि-
नहये विधूदये चतुर्दशी सते पूर्वविद्धचतुर्दश्यां कार्तिकस्यासिते तरे पक्षे प्रत्युषसमये स्नानं कुर्यात्प्रयत्नतः निर्णय दीपि
कोक्तेः परदिन एवेत्यन्ये दिनहये चतुर्दश्याभावे तु चतुर्दश्यां चतुर्थयामे स्नानमिति दिवोदासनिबन्धे स्मृतिदर्पणेपि ॥
चतुर्दशीयावद्युजस्य कृष्णस्वात्यक्षं युक्ता च भवेत्स्नानं तस्मान्न समभ्यर्च्य नरैस्तु कार्यं सुगंधतैलेन च विप्रयुक्तेः तैले लक्ष्मी-
र्जले गंगादीपावल्याश्चतुर्दशीम् प्रायेति शेषः आश्विनस्यासिते पक्षे भूतायां नोदितोरविः यामिन्याः पश्चिमे-
यामे तैलाभ्यंगो विशिष्यते मृगां कोदयवेलायां त्रयोदश्यां यदा भवेत् दर्शं वा मंगलं स्नानं दुःखशोकभयप्रदम् कालादर्शं

त्रयोदशी निषेधश्च त्रयोदशी यदा प्राप्ता क्षयं याति चतुर्दशी रात्रिशेषोत्तमावास्या तदा भ्यंगो त्रयोदशीं चतुर्थयामे स्नानं मुक्तं-
ज्योतिर्निबन्धे नारदोपि इषासिते चतुर्दश्यामिंदुक्षयनिथावपि औजासि स्वातिसंयुक्ते तदा दीपावली भवेत् तैले लक्ष्मीर्जले गंगा-
दीपावल्याश्चतुर्दशीं प्रातः स्नानं तु यः कुर्याद्यमलोके न पश्यति अपामार्गमथोतुं वीभ्रामयोच्छिरसोपरि अपामार्गस्य पत्राणि
नरकस्य क्षयाय वै ततश्च तर्पणं कार्यं धर्मराजस्य नामभिः अमावास्या चतुर्दश्योः प्रदोषे दीपदानतः यममार्गधकारेभ्यो मु-
च्यते कार्तिके नरः अथ कथा बालस्वित्वा ऊचुः पूर्वविद्धचतुर्दश्यामाश्विनस्य सिते तरे पक्षे प्रत्युषसमये स्नानं-
कुर्यात्प्रयत्नतः अरुणोदयतो न्यत्र रिक्तायां स्नातियो नरः तस्यादिकमवोधर्मो नश्यत्येव न संशयः तथा कृष्णचतुर्दश्यामा-
श्विने कोदये सराः यामिन्याः पश्चिमे यामे तैलाभ्यंगो विशिष्यते यदा चतुर्दशी न स्याद्दिनं चेद्दिधूदये दिनहयं भवेच्चपि
सदा पूर्वे वगृह्यते बलात्काराद्दृष्टाद्वापि शिष्टत्वान्न करोति चेत् तैलाभ्यंगं चतुर्दश्यां गौरवं नरकं व्रजेत् तैले लक्ष्मीर्जले गंगादी-
पावल्याश्चतुर्दशीम् अपामार्गमथोतुं वीं यपुं नाटमथापरम् भ्रामयेत्स्नानं मध्ये तु नरकस्य क्षयाय वै दिनत्रयं त्रिवारं च
पठित्वा मंत्रमुत्तमम् सितालोद्यसमायुक्तं संकटकदलान्वितम् हरपापमपामार्गं भ्राम्यमाणः पुनः पुनः इष्टं च युजनैः सार्धं
एवं स्नानं समाचरेत् ततो मंगलवासां सिपरिधायास्त्रभूषणं कृत्वा च तिलकं दत्वा कार्तिकस्नानमाचरेत् स्नानांगतर्पणं कृ-
त्वा यमं संतर्पयेत्ततः यमाय धर्मराजाय मृत्यवे चान्तकाय च वैवस्वताय कालाय सर्वभूतक्षयाय च औदुम्बराय दध्याय नी-

लायपरमोष्ठिने वृकोदरायचित्रायचित्रगुप्तायतेनमः चतुर्दशैते मंत्रास्तुः प्रत्येकं च नमोचिताः एकैकेन निर्लेभे स्थानं दद्यात्
त्रीजुदकांजलीन् यज्ञोपवीतिनाकार्यं प्राचीनावीतिना तथा देवत्वं च पितृत्वं च यमस्यास्ति हिरूपना जीवसितापि कुर्वन्तु र्पणं
यमभीष्टायोः नरकाय प्रदानव्यो दीपः संपूज्य देवताः अत्रैव लक्ष्मीकामस्य विधिः स्नाने मयोच्यते इषेभूते च दर्शे च कार्तिक
प्रथमे दिने यदा स्नायीत दाभ्यंगस्नानं कुर्यादि नोदये उर्जश्च कूर्द्धीत्यायां यदि स्वाती भवेत्तदा मानवो मंगलस्नायी नैव ल
क्ष्यावियुज्यते दीपैर्नैराजनादत्र सैषा दीपावली स्मृता इंदुक्षयपि संक्रांतौ रवौ याते दिनक्षये अत्राभ्यंगो न दोषाय प्रातः पा
पापनुत्तये माषपात्रस्य शाखेन भुक्ता तस्मिन्दिने नरः प्रेतारव्यायां चतुर्दश्यां सर्वपापैः प्रमुच्यते इषासित चतुर्दश्यामिंदु
क्षयतिथावपि उर्जादौ स्वाति संयुक्ते तदा दीपावली भवेत् कुर्यात्सल्लुप्तमेतच्च दीपोत्सवदिनत्रयम् आश्विनस्यासिते पक्षे
त्रयोदश्यादिषु त्रिषु क्रमात्सादौ स्त्रिभिर्विष्णुरग्रहीदुवनत्रयम् महाराजो बलिः प्रोक्तस्तप्तेन हरिणानतः वरं याचय भद्रं
तेयद्यन्मानसि वर्तते इति विष्णुवर्चः श्रुत्वा बलिर्वचनमब्रवीत् आत्मार्ये न च याचेहं सर्वदत्तं मया तव लोकार्थं याचयिष्या
मिशक्तश्चैद्देहि मे प्रभो मया याते धरादत्ता वामनछदरूपिणे त्रिभिः पादौ स्त्रिदिवसेः साचाक्रांताय तस्त्वया तस्मादेतद्
लेराज्यमस्तु अह्नयं हरे मद्राज्ये दीपदानं ये भुवि कुर्वन्ति मानवाः तेषां गृहे तव स्त्रीयं सदा तिष्ठतु स्थिरा मम रा-
ज्ये गृहे येषां मंधकारः पतिष्यति अलक्ष्मी सहितस्तेषां मंधकारोस्तु सर्वदा चतुर्दश्यां तु ये दीपान्नरकाय ददन्ति च ॥

तेषां पितृगणः सर्वे नरकात्सर्वगमास्तुयात् बलिराज्यं समासाद्य ये न दीपावली कृता तेषां गृहे कथं दीपाः प्रज्वलित्यंतिकेशव बलिरा
ज्यं तु ये लोकाः शोकदुःस्वानुकाशिनः तेषां गृहे सदा शोकः पतं दितिन चान्यथा चतुर्दशी दिने राज्यं बलेरस्त्विति याचयेत् पुरावा-
मनरूपेण प्रार्थयित्वा धरामिमाम् ददावतिथिरिंद्राय बलिं पातालवासिनम् कृत्वा दैत्यपतिं दद्याद्दहोरात्रत्रयं हरिः तस्मान्
महोत्सवं चात्र सर्वथैव हिकारयेत् महारात्रिः समुत्पन्ना चतुर्दश्यां सुनीश्वराः अतस्तदुत्सवः कार्यः शक्तिपूजा परायणैः
बलिराज्यं समासाद्य यक्षगंधर्वकिन्नराः औषधश्च पिशाचानि मंत्राश्च मणयस्तथा सर्वे एव प्रहृष्ट्यंति नृसंति च निशास-
ते तत्तन्मंत्राश्च मिथ्यंति बलिराज्येन संशयः बलिराज्यं समासाद्य यथा लोकास्तदुर्षिताः तथा तद्दिनमध्ये पिजना स्फूर्द्धर्षिता
भृशम् तुलासंस्थे सहस्रांशौ प्रदोषे भूतदर्शयोः उल्काहस्तानराः कुर्युः पितृणां मार्गदर्शनम् नरकस्थाश्च ये प्रेतास्ते मार्गं तु
ब्रतात्सदा पश्यंत्येव न संदेहः कार्यं त्रिमुनिपुंगवैः आश्विनस्यासिते पक्षे भृतादितिथयस्त्रयः दीपदानादिकार्येषु प्रा-
त्यामध्याह्नकालना ततः प्रदोषसमये दीपान्दद्यान्मनोरमान् ब्रह्मविष्णुशिवादीनां मठेषु भवनेषु च प्राकारोद्यान-
वार्षाणुप्रतीकानिकटेषु च मंदिरास्तु विविक्तास्तदस्ति शालास्तु चैव हि इति विशेषांतरं लैंगे ततः प्रेतचतुर्दश्यां
भोजयित्वा तपोधनान् शैवाचिप्रांस्तथ परान् शिवलोके महीयते दानं दत्वा तु तेभ्यश्च यमलोके न गच्छति नक्तं प्रेत-
चतुर्दश्यां यः कुर्याच्छिवतुष्टये ततः चतुश्शतेनापि प्राप्यते पुण्यमीदृशम् शिवरात्रेस्तथा तस्यालिंगस्यापि प्रपूजया अक्ष

ब. रा.
१८

व्यालुभनेभोगान्शिवसायुज्यमाप्नुयात् यदिभ्युःसंगवादवर्गेताश्वतिथयस्यः दीपदानादिकार्येषु कर्तव्याः पूर्वसंयुताः इति
नरकचतुर्दशीदीपदानं समाप्तम् अथ कार्तिकशुक्लचतुर्दश्यां वैकुण्ठचतुर्दशीव्रतम् तदुक्तं सनत्कुमारसंहितायां वर्षवै-
हेमलं वारव्ये मासि श्रीमतिकार्तिके शुकपक्षे चतुर्दश्यामरुणोदयसंभवे महादेवतिथौ ब्राह्मे मुहूर्ते मणिकर्णिके स्नात्वा विश्वेश्वर-
रोदेव्या विश्वेश्वरमपूजयत् संक्षेपं ज्योतिषस्तस्य प्रतिघारयंतदा कुरोत् स्वयमेव तदात्मानं चरन्त्याशुपतव्रतं ततः प्रभाते वि-
मलेक्ष्वा पूजां महादुतां दंडपाणे महानाभिवने शिन्धुतपारणः श्रीमद्रवानीसदनं प्रविश्येदमनुत्तमम् इति सनत्कुमारसंहि-
तोक्तेः अथ कथा वाल्मिव्याउचुः कार्तिकस्य सिते पक्षे चतुर्दश्यां समागमत् वैकुण्ठेशस्ते वैकुण्ठात् वाराणस्यां कृत्युगे रात्र्यां
तुर्यां शशेषायां स्नात्वा सौमणिकर्णिके गृहीत्वा हेमपद्मानां सहस्रं वैततो व्रजत् अतिभक्त्या पूजयितुं शिवया सहितं विभुं वि-
धाय पूजां वैश्वेशीततः पद्मे पूजयत् सहस्रसंख्यां कृत्वा दावेकनाम्ना ततः परं आरभ्य पूजनं तेन शिवस्तदुक्तिं मेक्षत एक-
पदां पद्ममध्यान्निनीयात्तं हरेण तु ततः पूजितवान् विष्णुरेकोनं कमलं त्वभूत् इतस्तस्तेन दृष्टं पद्मं तिष्ठति न क्वचित् कम-
लेषु भ्रमो जातोऽथ वानामसु मे भ्रमः क्षणविचार्य सहरिर्न मे नाम भ्रमो भवत् पद्मे चैव भ्रमो जातो विचार्यैव पुनः पुनः सह-
स्रपद्मसंकल्पः पूजार्थं तु कृतो मया अर्च्यः कथं महादेवो एकोनकमलैर्मया यद्यानेतुंगमिष्यामि भंगः स्यादासनस्य तु किं वि-
धेयमतः शंभोः पूजने चिंतयद्दरिः एकः प्रकार उत्पन्नो हृदये स्य मुनीश्वराः पुंडरीकाक्ष इत्येवं मां वदंति मुनीश्वराः ने

च. रं.
१५

१८

भ्रमे पद्मसहस्रं पद्मार्थं त्वर्पयाम्यहम् इति निश्चित्य मनसि दत्त्वा तर्जनीकां सतु नेत्रमध्ये तदुत्पाद्य महादेवस्तपूजितः ततो महेश्व-
रस्तु शेषवाक्यमेतदुवाच महादेव उवाच तत्समो नास्ति मद्रक्तस्त्रे लोके सचराचरे राज्यं दत्तं त्रिलोक्यास्ते भवत्वं लोकपा-
लकः अन्यद्वयभद्रं ते वरं यं मनसि स्मितम् अवश्यमेव दास्यामि नात्र कार्या विचारणा मद्रक्तितु समाख्ये हि विंति जनार्दनं
तेमद्देवानरा विष्णो व्रजे युर्नरकंधुवम् विष्णुरुवाच त्रैलोक्यरक्षाचरणं ममादिष्टं महेश्वर दुर्मदाश्व महासत्तादैत्यामार्या
कथं मया शिव उवाच एतत्सदृशं चक्रं सर्वदेत्यनिहंतनम् गृहाण भगवन् विष्णो मया तुभ्यं निवेदितम् अनेन सर्वदे-
त्यानां भगवन्कदनं कुरु एवं चक्रं हरेणास्य दत्त्वा वचनमब्रवीत् शिव उवाच वर्षे च हेमलं वारव्ये मासि श्रीमतिकार्तिके शुक-
पक्षे चतुर्दश्यामरुणाभ्युदयं प्रति महादेवतिथौ ब्राह्मे मुहूर्ते मणिकर्णिके स्नात्वा विश्वेश्वरं लिङ्गं वैकुण्ठादेत्यपूजनम् सहस्रक-
मलैस्तस्माद्भविष्यति मम प्रिया विख्याता सर्वलोकेषु वैकुण्ठारव्यचतुर्दशी अन्यं वरं प्रदास्यामि शृणु विष्णो वचो मम पूर्वं रा-
त्रौ तु ते पूजा कर्तव्या सर्वजातिभिः उपवासं दिवा तुर्यात्सायंकाले तवार्चनम् पश्चान्मा चर्चनं कार्यमन्यथानिफलं
भवेत् ग्राह्या तु हरिपूजायां रात्रि व्याप्ता चतुर्दशी अरुणोदयवेलायां शिवपूजां समाचरेत् सहस्रकमलैर्विष्णुहरादौ यैः पू-
जितो नरैः पश्चादीशः पूजितश्चैव जीवन्मुक्तः स एव हि सायं स्नात्वा पंचनदं वंद्युमाधवमर्चयेत् सहस्रनामभिः
विष्णोः कमलैः सुमनोहरैः मणिकर्ण्यतितः स्नात्वा विश्वेशमर्चयेद्दिधि ॥ ॥ सहस्रनामभिः पुण्यैर्जीवन्मु-

क्तः स एव हि स्नात्वा यो विष्णुकां च्यावा अनन्तेशं समर्चयेत् रुद्रकां च्याततः स्नात्वा प्रणवेशं समर्चयेत् पृथिव्यां च श्रुतौ ये ये धर्माः प्रो-
क्ता महर्षिभिः सर्वेषां फलमाप्नोति नात्र कार्या विचारणा आदौ स्नात्वा वह्नितीर्थे यजेन् नारायणं ततः रेतोदके ततः स्नात्वा
केदारेशं समर्चयेत् इहैवार्थवतां नाथो भवेन्नास्त्यत्र संशयः स्थलपदैस्त्वत्र पूजा कर्तव्या जलजक्षयात् आदौ स्नात्वा सूर्य-
पुत्र्यां वेणीमाधवमर्चयेत् जान्हव्यां च ततः स्नात्वा संगमेशं प्रपूजयेत् रक्तपदैः श्वेतपदैर्हरिं रुद्रं क्रमेण तु सर्वास्त्रिय-
स्तस्य वश्याः सत्त्वविष्णो मयोदितम् मोक्षार्थं काशिका मध्ये तिष्ठतः शुभदायकौ बिंदुमाधव विश्वेशौ जगदानं ददायकौ नल-
भेत्पूजयित्वा किं मोक्षो विश्वेश्वरं हरिम् विना यो हरिपूजां तु कुर्याद् दुद्रस्य चार्चनम् ह्यथा तस्य भवेत् पूजा सत्यमेतद् दूचो मम ए-
वं तस्मै वरं दत्त्वा तत्रैवांतरधीयत तस्यात्सर्वप्रयत्नेन पूज्या हरिहरा बुभौ प्राप्ते कलियुगे गंगेशो चाचारविवर्जिते तत्त्वसं-
ख्येर्वर्षशतैर्गते देवो महेश्वरः वाराणसीस्थलिंगानि पातालमनियुंक्षति ततो द्विगुणवर्षे स्तु गंगा वाराणसी तथा भवि-
ष्यति अदृश्या सा ततो वै सुमुनीश्वराः अंतर्हिता यदा काशी भविष्यति तदा मुने नाशस्तुलिंगा चिह्नानि प्राप्ताः सकला
जनाः चतुर्दश्याब्दं दुर्भिक्षं महामारी समुद्रवः गोवर्धनाभ्यापि सर्वा मृत्तिका भस्म सन्निभा गंगोत्तयां तु याधारापतेद्
गीर्वाणमै हरिहराश्च वायव्ये तस्यालोपो भविष्यति भार्गीरथांगतायां तु मर्कटी तंतु सन्निभाः भविष्यति जले कीटा-
स्तोयं नीली निभं तथा चतुर्वर्षसहस्रे स्तु शैलस्थाः सर्वदेवताः सत्त्वत्कागमिष्यन्ति मानसं च सरोवरम् गतेषु शैल-

देवेषु राजानो धैर्यं विच्युताः पापिष्ठाश्च दुराचारा नानादुःखेन दुःखिताः कलेरयुनवर्षाणि भविष्यन्ति यदा रवग श्रौतमार्गस्य
लोपो हि भविष्यति न संशयः तदा लोका भविष्यन्ति मद्यपानपरायणाः स्वत्यायुषः स्वत्याभ्यागानां गौंश्च पीडिताः हित्रा
स्तदक्षिणे देशे वेदज्ञाः संप्रवर्तित्वा आनीय तान् शाककर्तृधर्मसंस्थापयिष्यन्ति इति मनस्कुमारसंहितायां वैकुण्ठचतुर्दशी
कथा समाप्ता अथ शिवरात्रि व्रतम् अमांतमासेन माघ कृष्णचतुर्दश्यां शिवरात्रि व्रतम् तच्चाधरात्र्यापि-
न्यां कार्यम् तदुक्तं नारदसंहितायाम् अर्धरात्र्युताय त्रमाघ कृष्णचतुर्दशी शिवरात्रि व्रतं न त्रसोश्वमेधफलं लभेत् ईशा
नसंहितायामपि माघ कृष्णचतुर्दश्यामादि देवो महानिशि शिवलिंगमभूत्तत्र कोटि सूर्यसमप्रभम् तत्काल व्यापिनी
ग्राह्या शिवरात्रि व्रते तिथिः माघ कृष्णचतुर्दश्यामांतमासपरत्वेन अतएव चतुर्दश्यां तु कृष्णायां फाल्गुने शिवपू-
जनम् तामुपोष्य प्रयत्नेन विषयान् परिवर्जयेत् इति सुमंतुवचने पौर्णमांसमासोप्युक्तः महानिशा च महानि-
शा द्वे घटिके रात्रे मध्यमया मयोरिति देवलोक्तेर्निशीथरूपैव एवं चार्धरात्र्यशब्दोपितत्पर एव दिनद्वये निशियव्याप्तावव्या-
प्तौ वापैरेव प्रदोष व्यापिनी लाभात् निशि द्वये चतुर्दश्यां पूर्वाया ज्यापराशुभा आदित्यास्तमये काले अस्ति चेष्टा चतुर्दशी
प्रदोष व्यापिनी ग्राह्या शिवरात्रे च चतुर्दशी रात्रौ जागरणं यस्मात्तस्मात्तां समुपोषयेत् अहोरात्र व्रतं यच्च एकमेव
तिथौ गतम् तस्यामुभययोगिन्यामाचरेत्तद्व्रतं व्रती तिका मिका शिवरात्रिः शिवरहस्ये स्मृतं तरादिवचनाच्च न च पूर्वदिने

धिकव्याप्तिवशात्पूर्वैवेतिशङ्क्यम् एतस्याभ्युपगमात्तदर्थत्वमिति न्यायमात्रत्वेन वचनबाधकत्वायोगात् प्रत्युत निरुक्तवचनेरेव
तद्वाधाच्च पूर्वदिने निशीथे परदिने प्रदोषे तदा पूर्वैव अर्धरात्रात्पुरस्ताच्चेज्जयायोगो यदा भवेत् पूर्वविद्धेव कर्तव्या शिवरात्रिः शिवप्रि
या इति पादोजयायोगस्य विहितत्वात् महतामपि पापानां दृष्ट्वा वैनिःकृतिः पुरा न दृष्टा कुर्वतां पुंसां कुहुयुक्तांतिथिं शिवाम्
इति स्कांदे दर्शयोगस्य निर्दिष्टत्वाच्च यत्तु कालतलविवेचने न व्योर्दिनद्वये निशीथव्याप्तावेव पूर्वविद्धाविधायकान्युत्तरविद्धानिषे
धकानिवचनानि सावकाशानीत्युक्त्वा पूर्वैव ग्राह्येत्युक्तम् नन्न समंजसम् निशाद्वये चतुर्दश्या पूर्वात्याज्या पराश्रमेति मा
धवाद्युदाहृतकामिकवचनविरोधात् न च पूर्वविद्धाविधायकानां उत्तरविद्धानिषेधकानां विषयात्ताभ इति शङ्क्यम् प्रदोषनि
शीथयोर्विरोधे निशीथग्राह्यानाया उपोद्घातबलत्वेन विषयलाभस्यानुपदमेवोक्तत्वात् प्रदोषव्याप्तिभावात् यदादिनद्वये
निशीथव्याप्तिवशात्परैव मायासिते भूतदिनं हिराजन्तुपैतियोगं यदि पंचदश्याः जयाप्रयुक्तान्तु जातुकुर्याच्छिवस्य रात्रिं प्रि
यकृच्छिवस्य इति हेमाद्रिमाधवेण्युदाहृतपुराणवचनादिति परैव अस्मिन्वते उपवासनागरणपूजानां फलसंबन्धात् च
यमपि प्रधानम् तथा च नागरखंडे उपवासप्रभावेन बलादपि च जागरात् शिवरात्रेस्तथा तस्यां लिंगस्यापि प्रपूजया अक्ष
यां लुभते कामान् शिवसायुज्यमाप्नुयात् इदं च व्रतं संयोगपृथक्कन्यायेन नित्यं काम्यं च परासरतरं नास्ति शिवरात्रिः परा
खरा न पूजयति भक्त्यशंरुद्रं त्रिभुवनेश्वरम् जंतुर्नमसहस्रेषु युज्यते नात्र संशयः इति स्कांदे पारणं चैतद्वृत्ते स्कांदेतिथिमध्ये तद्वृत्ते

चोक्तम् उपोषणं चतुर्दश्यां चतुर्दश्यां तु पारणम् कृतैः सक्तुलक्षैश्च लभ्यते यदि वानवा ब्रह्मांडोदरमध्ये तु यानि तीर्थानि संति वै
संस्थितानि भवन्तीह भूनायां पारणे कृते तिथ्यंते पारणं कुर्याद्विना शिवचतुर्दशीम् तथा कृष्णाष्टमी स्कंदपद्मी शिवरात्रिस्तथै
व च एताः पूर्वयुता कार्यास्तिथ्यंते पारणं भवेत् अनयोर्विरुद्धवचनयोर्व्यवस्थेवं माधवेनोक्ता यामत्रयोर्धर्गाभिन्यां प्रातरेव
हि पारणम् वचनाद्यामत्रयमध्ये चतुर्दशी समाप्तौ तिथ्यंते न तु उत्तरगामित्वे तु प्रातस्तिथिमध्ये एवेति तिथिमध्यकालो मुख्यस्तदं
तकालो गौणः उत्तरभावितादित्याहुः केचित्तु शक्तिस्तिथ्यंते अशक्तस्तिथिमध्ये एवेत्युचुः शिवरात्रिग्रहणं तु पूर्वविद्धाविधाना
र्थमिति वस्तुतस्तु सात्वस्तमयपर्यंतव्यापिनी चेत्सरेहनि द्विवैव पारणं कुर्यात्पारणं नैव दोषभाक् शिवरात्रिप्रकरणपदि-
तकालादर्शोदिलिखितवचनादिवानिथिसमाप्तौ तिथ्यंते न्यथा तन्माध्यमेति इति निर्णयः अथ व्रतविधिः मास
पक्षाद्युल्लिख्य मम पापक्षयार्थं मक्षय्यभोगमोक्षप्राप्त्यर्थं शिवरात्रि व्रतं करिष्ये इति संकल्प्य षोडशोपचारैः शिवपूजां कुर्यात्
तत्र पूजा आगच्छ देव देवेश मर्त्यलोकहिने च्छया पूजयामि विधानेन प्रसन्नः स सुखो भव सहस्रशीर्षेत्यावाहनम् पा-
दासनं कुरु प्राज्ञनिर्मलं स्वर्णनिर्मितम् भूषितं विविधैरेभिः कुरु त्वं पादुकासनम् पुरुष एवेदमित्यासनम् गंगादिसर्वती-
र्थेभ्यो मया प्रार्थनया हृतं तोयमेतत्सर्वस्पर्शपाद्यार्थं प्रतिगृह्यतां एतावानस्येति पाद्यं गंधोदकेन पुष्पेण चंदनेन सुगंधि-
ना अर्घ्यं गृह्णाण देवेश भक्तिमेतच्छ्रद्धां कुरु त्रिपादूर्ध्व इत्यर्घ्यम् कर्पूरोशीरसरभिशीतलं विमलजलम् ॥ ॥ गंगा-

यास्तु समानीतं गृहाणा च मनीयं तस्माद्द्विराद्ये च मनीयं मंदाकिन्याः समानीतं हेमोभोरुहवासितं स्नानाय ते मया भ-
क्त्यानीरं स्वीक्रियतां विभो यत्पुरुषेणोतिस्नानं वस्त्रं सूक्ष्मं दुकूलं च देवानामपि दुर्लभम् गृहाण त्वमुमाकांतप्रसन्नो भवस-
र्वदा तं यज्ञमिति वस्त्रं यत्तोपवीतं सहजं ब्रह्मणानिर्मितं पुरा आयुष्यं भववर्चस्वमुपवीतं गृहाण मे तस्माद्यज्ञात्सर्वैरुपवी-
तं श्रीरवं चंदनं दिव्यं गंधाद्यं सुमनोहरम् विलेपनं स्फुरन्नेत्रचंदनं प्रतिगृह्यताम् तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतइति गंधम् माल्या-
दीनि सुगंधीनि मालत्यादीनि वेप्रभो मया हतानि पुष्पाणि पूजार्थं प्रतिगृह्यताम् तस्मादश्वेति पुष्पम् वनस्पतिरसोद्भूतो
गंधाद्यश्च मनोहरः आग्नेयः सर्वदेवानां धूपोयं प्रतिगृह्यताम् यत्पुरुषमिति धूपम् साज्यं च वत्सैः संयुक्तं वर्हिना योजि-
तं मया दीपं गृहाण देवेश त्रैलोक्यमिगपहम् ब्राह्मणोऽस्येति दीपम् नैवेद्यं गृह्यतां देवभक्तिं मे ह्यचला कुरु इप्सितं मे व-
रं देहि परत्र च परांगतिम् चंद्रमामनस इति नैवेद्यम् पूगीफलं महर्दिव्यं नागवल्यादलैर्युतम् कर्पूरैश्चासमायुक्तं तांबू-
लं प्रतिगृह्यताम् तांबूलम् हिरण्यगर्भेति दक्षिणां चक्षुर्दसर्वलोकानां तिमिरस्य निवारणम् आर्तिक्यं कल्पितं भक्त्या
गृहाण परमेश्वर नीरांजनम् फलेन फलितं सर्वत्रैलोक्यं सचराचरम् तस्मात्फलप्रदानेन स फलाश्च मनोरथाः फलं
यानिकानि च पापानि ब्रह्महत्यासमानि च तानि तानि विनश्यन्ति प्रदक्षिणपदे पदे नाभ्या आसीति प्रदक्षिणाः मंत्रहीनं क्रियाही-
नं भक्तिहीनं सुरेश्वर यत्पूजितं मया देवपरिपूर्णतदस्तु मे समास्था सन्निति नमस्कारं सद्योजातमिति वामदेवायेति वा यजेन

यज्ञमिति मंत्रपुष्पांजलिं श्रूयतां धर्मसर्वस्वं शिवरात्रौ शिवार्चनं व्रतयज्ञविधानेन स्वर्गपुण्येन कर्मणा कृत्वा स्नानं शक्त-
र्भूत्वा धौतवस्त्रसमन्वितः स्थापयेद्देवदेवेशं मंत्रैर्वेदसमुद्भवैः ततः पूजाप्रकर्तव्या पूर्वोक्तविधिना ततः नमो यज्ञजगन्नाथन-
मस्त्रिभुवनेश्वर पूजां गृहाण मद्भक्त्या महेशप्रथमं पदे प्रथमप्रहरपूजा पूर्वोक्तमहाकालो गणशृंगी च दक्षिणे वृषस्कंदौ
पश्चिमे च देशकालौ तथोत्तरे गंगा च यमुना चैव पाश्वर्चे चैव व्यवस्थिते नमो व्यक्ताय सूक्ष्माय नमस्ते त्रिपुरांतक पूजां गृहा-
ण देवेश यथा शक्त्योपपादितां द्वितीयप्रहरे बद्धो हं विविधैः पाशैः संसारभयबंधने पतितं मोहजाले मां त्वं समुद्धर शंकर
तृतीये चतुर्थे प्रहरे आद्यवत् नमः शिवाय शांताय सर्वपापहराय च शिवरात्रौ मया दत्तं गृहाणार्घ्यं प्रसीद मे द्वितीये
दुःखदारिद्र्यभावैश्च दग्धो हं पार्वतीपते मां वैत्राहि महादेव गृहाणार्घ्यं नमोस्तु ते तृतीये किंनजानासि देवेश तावद्भक्तिं
प्रयच्छ मे स्वपादाग्रतले देवदास्यं देहि जगत्पते चतुर्थे इति प्रार्थना इति शिवपूजा समाप्ता अथ कथा सूत उवाच
सकारणमशेषस्य जगतः सर्वदा शिवः ॥ गोब्राह्मणनृपाणां च शिवं भवतु मे सदा कैलासशिखरासीनं देवदेव जगद्गुरुम्
पंचवक्त्रं दशभुजं त्रिनेत्रं शूलपाणिनं पिनाकशोभितकरं रत्नसुखं दधारिणं कपालस्वद्वीगधरं नीलकंठकशोभितम् भ-
स्मांगव्यालशोभाद्य मस्थिमालाविभूषितं नीलजीमूतसंकाशं सूर्यकोटिसमप्रभम् क्रीडंतं च शिवं तत्र गणैश्च परिवारि-
तं विसृज्य देवताः सर्वास्तिष्ठन्तं परमेश्वरं तं हृष्टा देवदेवेशं प्रहस्योत्फुल्ललोचनं पार्वतीपरिप्रच्छ विनयावनता स्थिता

गौरीप्रोवाच भर्ता रंविस्मयोत्कुललोचना पार्वत्युवाच कथयस्व प्रसादेन यद्व्यं व्रतमुत्तमं श्रुतास्त्वयोक्ता देवेश व्रतानां
निर्णयाः श्रुत्वा तथैवेदानधर्माश्चतुर्थधर्मास्त्वयोदिताः नास्ति मे निश्चयो देव भ्राता हंच पुनः पुनः तस्माद्दस्व मे देव ह्येकं
निःसंशयं प्रभो व्रतानामुत्तमं देव भक्तिमुक्तिप्रदायकं तदहं श्रोतुमिच्छामि कथयस्व मम प्रभो ईश्वर उवाच शृणु देवि
परं गुह्यं व्रतानामुत्तमं व्रतं यन्न कस्यचिद्व्यातं रहस्यं मुक्तिदायकं येनैव कथ्यमानेन यमो विलयतां व्रजेत् तदहं कथयि
ष्यामि शृणु धैर्येण प्रिये माघमासे कृष्णपक्षे अमायुक्ताश्चतुर्दशी शिवरात्रिस्तु सा ज्ञेया सर्वयज्ञोत्तमा दानैर्यज्ञे-
स्तपोभिश्च व्रतैश्च विविधैरपि नतीर्थैस्तद्भवेत्पुण्यं शिवरात्रि व्रतं परं शिवरात्रि समन्तास्ति व्रतानामुत्तमं व्रतम् अज्ञान
ज्ञानतो वापि कृत्वा मोक्षमवाप्नुयात् मृतास्तेनिरयं त्यक्त्वा गतास्ते शिवसन्निधौ सर्वमंगलशीलान्च सर्वमंगलनाशिनी ॥
श्रुत्वा मुक्तिप्रदां चेषासत्यं सत्यं वरानने देव्युवाच कथय मम पुरं त्यक्त्वा शिवलोकं व्रजेन्नरः एतन्मे महदाश्चर्यं प्रत्यक्षं कुरु
शंकर शंकर उवाच शृणु देवि यथा वृत्तां कथां पौराणिकीं श्रुत्वा यमशासनं हन्त्री च शिवस्थानं प्रदायिनी कश्चिदासी
सुरादेवि निषादो जीवघातकः प्रत्यंत देशवासी च भूधरा सन्न केतनः सीमांते ससदा तिष्ठन् कुतुहलपरिपालकः शूरो नित्यं
धनुर्धारी श्यामांगः कृष्णकंचुकः बभ्रुगोधांगुलित्राणः सदैव मृगयारतः एवं विधो निषादो सोऽनुदंशं दिनेश भै व्यवहारि
कैश्च द्रव्याय देवागारं प्ररोधितः तेनापि देवता दृष्टा जनानां वचनं श्रुतं उपवासव्रतानां च शिवः शिव शिवेति च दिनांते

तैस्तदा मुक्तः प्रातर्द्रव्यं प्रदीयताम् ततो सौधनुरादाय दक्षिणेन गतः स्वयं आगच्छन् सवनोद्देशे जनहासं चकार सः शिवः
शिवकिमेतद्देव कुर्वन्ति न गरेजनाः वने चरन्ति निरीक्षंस्तु चतुर्दिक्षु इतस्ततः परं च मृगमार्गं च अन्वेष्यन् सूकरान् मृगान् इतश्चेत
श्च धावन्त आमिषे लुब्धमानसः वनं च पर्वतान् सर्वान् भूमित्वा गिरिकंदराः संप्राप्ते तेन नो किंचित् मृगं स्फुरच्चित्तलं निरा
शोलुब्धकस्तिष्ठन् तदा ह्यस्तंगतोरविः चिंतयित्वा जलोपांते जागरं जीवघातनं संविधास्याम्य होरात्रौ निश्चितं मम जीवनम्
गतो सौजलसापीप्यंती रस्थोजालि मध्यतः आश्रमं कर्तुं मार्गे भौआत्मनो गुप्तिकारणात् जालि मध्ये महालिङ्गं स्थितं स्वायं
मुवं शर्मं बिल्वहृक्षो महान् दिव्यो जालि मध्ये च संस्थितः गृहीत्वा तस्य पर्णानि मार्गं शक्यं मक्षिपत् क्षिप्तानि दक्षिणे-
भागे निपेतुर्लिङ्गं सूर्यनि नदिवा भोजनं तस्य आमिषे लुब्धमानसः ततश्चिंतयमानस्य न निद्रा समजायत तस्य गंधं समा-
साद्य लुब्धकस्य वरानने न तिष्ठन्ति मृगाः सर्वे शरघातं भयात्तदा मृगान् निरीक्षतस्तस्य निद्रा नाशोप्यजायत बिल्वमध्ये गत
स्यास्य प्रथमः प्रहरोगतः ततो जलार्थं मायाता हरिणी गर्भं संयुता यौवनस्था सरूपा च स्तनपीना सुशोभना निरीक्षन्ती दि
शः सर्वा भृशमुत्कुललोचना लुब्धकेनापि सा दृष्टा बाणगोचरमागता बाणश्च संधितस्तेन एक दृष्टेन चेतसा ओदयित्वा पप
त्राणि प्रक्षिप्तानि शिवोपरि शिवं देवं सदा ध्यायन् शीतेन परिपीडितः एतस्मिन् न्तरे दृष्टो हरिण्यालुप्तकस्तदा लुब्धकस्त
स्वरूपेण कृतान्तं द्रव दृश्यते दृष्ट्वा तु तस्य संधानं यमदंष्ट्रा समप्रभम् मृग्युवाच सामृगी दिव्ययावाचालुब्धकं वाक्य-

ब्रवीन् स्थिरोभवमहाव्याधसर्वजीवनिहृतन कथयस्वमहाबाहो किमर्थमाहनिष्यसि लुब्धक उवाच कुटुंबपीडितमेव
क्षुधयाचमयासह पोष्याम्यहं सदेवापि ह्यामिषाहारभोजनेः धनं वैमदूहेनास्ति तेन त्वाहं निशोभने ॥ सूत उवाच
यामपूजाप्रभावेन जागरोपोषणेन च चतुर्थीशेन पापानां विमुक्तो लुब्धकस्तदा लुब्धकस्ततो दृष्ट्वा मृगीमानुषभाषिणी
आश्रये परमं दृष्ट्वा किंचिद्दुर्मसमन्वितः लुब्धक उवाच मया हि घातिता जीवा उत्तमाधममध्यमाः न श्रुता इदृशी वाणी
श्वापदानां कथंचन कस्मिन् देशे त्वमुत्पन्ना कस्मात्स्थानादिहागता कथयस्व प्रयत्नेन परं कोतूहलं हि मे मृग्युवाच श्रु
णु त्वं लुब्धक श्रोत्रकथयामितवाखिलं आसीत् पूर्वमहारम्यास्वर्गेशक्रस्य चाप्सरा अनंतरूपलावण्यासी भाग्येन च गर्विता
सौभाग्यमदपुष्टांगोदानवो बलगर्वितः मयैव च कृतो भर्त्ता हिरण्याक्षो महाकरः तेन सार्धं मया फक्ते चिरकालं यथेप्सितम्
एवं कालो गतो व्याधक्रीडंत्या मे सरेण च एकदा प्रेक्षितुं नृत्यं शंकरस्य गता तदा यावद्दृष्ट्वा म्यहं तत्र तावन्मां शंकरो ब्रवीत् कृग
ता त्वं वरारोहे केन वा संगता शम्भो किं वा सौभाग्यं गर्वेण नायाता मम मंदिरं सत्यं कथयशीघ्रं त्वं नो वाशापदं दामिते शाप
भीत्या मया तत्र द्रुत्युक्तं शंकराग्रतः शृणु देव प्रवक्ष्यामि शापानुग्रहकारकं मामास्ति भर्त्ता विश्वेश दानवेन्द्रो महाबलः तेन सा
र्थं मया देवकीडितं निजमंदिरे तेनाहं नागताशीघ्रं सृष्टिसंहारकारकं रुद्रस्तद्वचनं श्रुत्वा सकोपो वाक्यमब्रवीत् मृगः कामा-
तुरो नित्यं हिरण्याक्षो भविष्यति त्वं मृगी तस्य भार्या वै भविष्यति न संशयः त्यक्त्वा स्वर्गतया देवान् दानवेभ्यो भुजिर्हसि

द्वादशाब्दानि भो भद्रे भविता शाप एव ते परस्परस्य शोकेन शापांतोऽपि भविष्यति अनुग्रहः पुनस्तृषः शंकरेण कृतः स्वयम्
कदाचिद्व्याधवरो मम सान्निध्यमाश्रितः वधार्थं तस्य संप्राप्ता पूर्वजन्मस्मरिष्यसि तत ऊर्ध्वं तदारुद्रं दृष्ट्वा भो क्षमवाप्
स्पसि शंकरो न मया दृष्टो वसंत्यास्मिन् महावने ततो दुःस्वमनुप्राप्ता मांसमेदो विवर्जिता गर्भाक्रांता विशेषेण न वध्याचे
ति निश्चितं त्वत्कुटुंबस्य ते नूनं भोजनं न भविष्यति आयास्यति मृगी त्वन्या मार्गेणानेन लुब्धक पीनायौवनसंपन्ना बहुमां
सामदोदृता भोजनं सकुटुंबस्य तव सद्यो भविष्यति अथ वान्यो मृगो व्याधपानार्थं तु जलाशये आगमिष्यति प्रत्यूषे क्षुधा
र्थस्य न संशयः गर्भं त्यक्त्वा पुनः प्रातर्बालान् संदिश्य बंधुषु शापयैरागमिष्यमि संदिश्य च सखीजनं तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा
व्याधो विस्मयमागतः क्षणमेकं तथा स्थित्वा व्याधो वचनमब्रवीत् नागमिष्यति चेदन्यो जीवंस्त्वमपि गच्छसि क्षुधया पी
डितो हं वै कुटुंबं च विशेषतः प्रातस्त्वयाममगृहमागतं च यथापथम् शापयैश्च ब्रजलं हि यथामे प्रत्ययो भवेत् पृथिवीवासु
रादित्यः सत्येतिष्ठंति देवताः तस्मात्सत्येन गंतव्यं भवत्यास्व गृहं प्रति तस्य तद्वचनं श्रुत्वा गर्भार्ता सामृगी तदा चक्रे सत्यप्र
तिज्ञां वै व्याधस्याग्रे पुनः पुनः मृग्युवाच द्विजो भूत्वा तु यो व्याधवेद भ्रष्टो भिजायते स्वाध्यायसंध्यारहितः सत्यशौच
विवर्जितः अविक्रयाणां विक्रेता अयाज्यानां च याजकः तस्य पापेन लिप्यामि यद्यहं नागमे पुनः दुष्टबुद्धौ तु यत्पापं धूर्ते
वाद्यामकंदके नास्तिके च विशीले च परदाररते तथा वेदविक्रयिणि चैव शवसूतकभोजने तेन पापेन लिप्यामि य-

द्यहं नागमेपुनः मृतशय्याप्रतिग्राहे मातापित्रोरपालके तेन पापेन लिप्यामि यदि नायामिते गृहं दानं दानुं प्रवृत्तस्य योतरा
यकरोनरः तेन पापेन लिप्यामि यदि नायामिते गृहं देवद्रव्यं गुरुद्रव्यं ब्रह्मद्रव्यं हरेत्तु यः तेन पापेन लिप्यामि यदि नायामिते गृहं
हं दीपं दीपेन यः कुर्यात्पादं पादेन धावयेत् तेन पापेन लिप्यामि यदि नायामिते गृहं भर्तारं स्वामिनं मित्रं आत्मानं बालमेव च
गां विप्रं च गुरुं नारीं यो भारयति दुर्मतिः तेन पापेन लिप्यामि यदि नायामिते गृहं अवैष्णवे च यस्यापं यस्यापं दां भिके जने अजि
तौ द्वियेषु यस्यापं परदोषानुकीर्तने कृतघ्ने च कदर्ये च परदाररते तथा सदाचारविहीने च परपीडाप्रदायके परपैश्वन्ययुक्ते-
च कन्याविक्रयकारके हेतुके च कष्टौ च कूटसाक्षीप्रदे तथा एतेषां पातकं मह्यं यदि नायामिते गृहं यस्यापं ब्रह्महत्यायां पितृ
मातृवधे तथा तेन पापेन लिप्यामि यदि नायामिते गृहं यस्यापं लुब्धकानां च यस्यापं गुरदायिनां तेन पापेन लिप्यामि यदि नाया
मिते गृहं द्विभार्यः पुरुषो यस्तु समदृष्ट्या न पश्यति तस्य पापेन लिप्यामि यदि नायामिते गृहं सकृद्वत्ता तु यः कन्यां द्वितीया
यप्रयच्छति तेन पापेन लिप्यामि यदि नायामिते गृहं कथायां कथ्यमानायां मंतरं कुरुते नरः तस्य पापेन लिप्यामि यदि नाया
मिते गृहं पतिनिंदापरो निस्वंदे निंदापरो हि यः तस्य पापेन लिप्यामि यदि नायामिते गृहं यस्य संग्रहणी भार्या ब्राह्मणी च-
विशेषतः तस्य पापेन लिप्यामि यदि नायामिते गृहं प्रेतश्चादितु यो मुंक्ते पतिने च दुयाजके असंख्यस्यार्थनिरते पुराणार्थ
विवर्जिते भूर्खे पारवंडनिरते क्रयविक्रयके हिजे एतेषां पातकं मह्यं यदि नायामिते गृहं एकाकीमिष्टमश्नाति भार्या पुत्र

विवर्जितः आत्मजां गुणसंपन्नां समानसदृशे वरे न प्रयच्छति यः कन्यां नरो वैज्ञानदुर्लभः तेन पापेन लिप्यामि यदि नायामि
ते गृहं मृगी वाक्यं ततः श्रुत्वा लुब्धको हृष्टमानसः संहृत्य बाणसंधानान्मुपोच हरिणीं नदा तस्यामुक्तिप्रभावेन लिंगस्यापि
प्रपूजनान् सुक्तो सौपातकेः सर्वे स्तस्त्राणान्नात्र संशयः द्वितीये प्रहरे प्राप्ते मध्यरात्रे महानिधि तस्मिन्नेव क्षणे प्राप्ते परा
प्राप्ता मृगी तदा संवत्साभयसंमग्रापति मन्वेष्ट्यती मुहुः जालिमध्ये स्थिते नायदृष्टा सालुब्धकेन तु पुनर्हस्तस्य पत्रा
णित्रोटयित्वा करेण तु सिमानिदक्षिणे भागे लिंगोपरि दिदृक्षुः तस्यावधार्यते नाथो बाणो धनुषिसंधितः तिष्ठंस्त्रैक
चित्तेन कुटुंबार्थं जिघांसया निरीक्ष्य लुब्धको यावद्बाणं तस्यां विमुंचति तावन्मृग्यासं दृष्टो दृष्ट्वा तं विह्वला भवत् अद्यै
व भगिनी मे हिलुब्धकेन विनाशिता मम किं जीवितव्येन तस्यादुःखेन पीडिता १०० वरो मृत्युर्न शोको वै दृष्ट्वा व्याधे वि
शेषतः एवं संचिंत्य हरिणी लुब्धकं वाक्यमब्रवीत् हरिण्युवाच धनुर्धरवल व्याध सर्वजीवनिहंतन देहि मे वचनं चे
कंपश्वात्वं मां निपातय आयाता हरिणी चे कामार्गेणानेन लुब्धकं समायाता यवानेव सत्यं कथयस्व व्रतं तच्छ्रुत्वा लु
ब्धकस्तत्र विस्मितो क्षणमैक्षत तस्यास्तया दृशी वाणी अस्याश्चैव तु तादृशी सांचैवावागतानूनं प्रतिज्ञापालनाय च
अथ वान्या समायाता यातया कथिता पुरा लुब्धक उवाच अहो रात्रं कृतं कष्टं कुटुंबार्थं मया मृगि अधुना त्वां हनि
ष्यामि देवानां स्मरणं कुरु व्याधोक्तवचनं श्रुत्वा हरिणी तुः खिता भृशम् व्याधं प्राहरुदित्वा वैभो मां व्याध निपातय तं जे

बलंतथासर्वनिर्दग्धविरहाग्निना अहंप्राणान्विमोक्ष्यामिभोजनंतेनजायते बलवांश्चमहातेजामेदमांसममन्वितः अन्यश्च
पीनगौरांगोमृगोत्पन्नमिष्यति अहंचदुर्बलानूनंमेदमांसविवर्जिता केवलंपापभाक्त्वाहिममप्राणविमोचकः मार्गेणा
नेनभोव्याधमृगआयास्यतिस्फुटम् तंहत्वातेकुटुंबस्यतुतिर्नूनंभविष्यति तयोक्तंलुब्धकःश्रुत्वाकिंकरोमीत्यचित्तय
त्तमृगोक्तोहिसयुक्तार्थेएषमनिश्चयोहृदि संचित्यलुब्धकःप्राहमृगीशोकातुरांक्षशां सत्यंवदमहाभागेप्रत्ययोमेयथाभवे
त्तस्यतद्वचनंश्रुत्वाहरिणीदुःस्वकर्षिता चक्रेसत्यप्रतिज्ञांतुव्याधस्याग्रेपुनःपुनः मृगुवाच सत्रियस्तरणंश्रुत्वासंग्रामंयो
नगच्छति तस्यपापेनलिप्येहयदिनायामितेगृहं भेदयंतितडागानिवापीश्वार्थगवामपि मार्गस्थानंचयेद्वन्तिसर्वसत्वभयं
कराः तेषांवैपातकंमह्यंदिनायामितेगृहम् एतच्छ्रुत्वातुव्याधेनसापिसुक्तामृगीतदा जलंपीत्वातुबहुशोगतासद्यो
यथागतम् जालिमध्येस्थितस्यास्यद्वितीयःप्रहरोगतः त्रोटित्वाविल्वपत्राणिपुनर्देवेनियोजयत् पीडितोतीवशीते
नक्षत्रागृहचित्तया शिवःशिवेतिजल्पन्वेननिद्रासुपलब्धवान् कृतंस्मरार्चनंतेनप्रहरेप्रहरेगते वीक्ष्यंश्चैवदिशःसर्वाः
सत्वमार्गान्निरीक्षयत् लुब्धकेनायदृष्टोसौहरिणश्चंचलेक्षणः विलोकयन्दिशःसर्वाभार्गमाणोमृगीपदः सौभाग्य
बलदर्पाब्जोमदनोन्मत्तपीवरः तदृष्ट्वाबाणमाकृष्यत्याकर्णतुष्टमानसः बाणमुंचतिद्यावद्देतावद्दृष्टोमृगेणतु
कालरूपंतुतदृष्ट्वामृगश्चितितवान्भृशम् निश्चितंभवितामृत्कर्मोचरस्वरखलोयतः भार्योप्राणसमामेद्यव्याधे

नेहनिपातिता तयाविरहितस्याद्यूनंमृत्कर्मविष्यति हाहाकालकृतंपापंयद्गार्यादुःस्वमागतम् भार्ययानसमंसौख्यं
हेपिचचनेपिच तयाविनानधर्मोस्तिनार्थकामौविशेषतः वृक्षमूलेपिदयितायत्रतिष्ठतितद्गृहम् प्रासादोपितयाहीनः
कांतारादतिरिच्यते धर्मकामार्थकार्येषुभार्यापुंसःसहायिनी विदेशेचगतस्यापिसेवविश्वासकारिणी नास्तिभार्यास
मोबंधुर्नास्तिभार्यासमंसुखम् नास्तिभार्यासमंलोकेनरस्यार्त्तस्यभेषजम् यस्यभार्यागृहेनास्तिसापिचेस्त्रियवादिनी ॥
अरण्यंतेनगंतव्यंयथारण्यंतथागृहम् एकाप्राणसमामेभृद्द्वितीयाप्राणदामम इत्येवंचित्तयित्वातुलुब्धकंवाक्यमब्रवीत्
मृगउवाच शृणुव्याधनरश्चैवत्यामिषोहारभोजनंयत्तेच्छाम्यहंवीरतद्यत्तंवदमेप्रभो आगतंहरिणीयुग्मंकेनमा
गेणतद्गतम् तयाविनाशितंवायसत्यंकथयमेधुना तस्यतद्वचनंश्रुत्वालुब्धकोविस्मयंगतः असावपिनसायान्योदेव
ताकायनुत्तमा लुब्धकउवाच उवाचलुब्धकःसद्यस्तस्यामेवाक्यमुत्तम तेगतेनेनमार्गेणसत्यंकृत्वासमाग्रतः
नाभ्यांदत्तोसिधुत्स्यर्थममत्वमधुनानघ संप्रतित्वाहनिष्यामिनेवमोक्ष्यामिकर्हिचित् मृगउवाच तत्सत्यंकीदृ
शंताभ्यांवाक्यमुक्तंतवाग्रतः येनतेप्रत्ययोजातोमुक्तंतद्वरिणीद्वयम् तेगतेकेनमार्गेणयमुक्तेव्याधतेधुना व्याधत्
तेगतेनेनमार्गेणस्वमाश्रमपदंप्रति व्याधेनकथितास्ताभ्यांशपथायेकतास्तदा तच्छ्रुत्वावचनंतस्यहरिणोत्तुष्टमान
सः मृगउवाच ताभ्यांव्याधयदुक्तंचतत्करोमिनचान्यथा प्रभातेतद्गृहंनूनमागमिष्यामिनिश्चितं भार्याक्रतुमती

मेघकामार्त्तायधुनाभूशम् गत्वागृहेथभक्ततामापद्यचसुहृज्जनान् शपथैरागमिष्यामिगृहंतेनात्रसंशयः महेहंस्वगृहे
नाद्यनेतुंशक्तः कथंचन तद्व्यामरणंमेस्याद्यहंघातितस्त्वया लुब्धकउवाच असत्यंभाषसेधूर्तप्रतारयसिमांनुया
कृत्वामृतंस्थितंनत्रतदागच्छतिकोत्पथीः व्याधस्यवचनंश्रुत्वाहरिणोवाक्यमब्रवीत् शपथैरागमिष्यामियथातेप्रत्ययो
भवेत् व्याधउवाच मृगत्वंशपथान्ब्रूहि विश्वासोमेभवेद्यथा यथाहिप्रेषयामित्वांस्वगृहंप्रतिकामुक मृगउवा
च भर्तारंवंचयेद्यास्त्रीस्यामिनंवंचतेनरः मित्रंवंचयेद्यस्तगुरुद्रोहं करोति यः विरसंतुरसंदद्यात् प्रेमभेदं करोतु यः
भेदयेद्यस्तजागानि प्रासादं पातयेत्तथा प्रवासशीलो यो विप्रः क्रियविक्रयकारकः संध्यास्नानविहीनश्च वेदशास्त्रविवर्जि
तः मद्यपास्त्रीपुत्रक्यायेपरनिंदारताश्च ये परस्त्रीसेवका विप्राः परपैश्वर्यसूचकाः श्रद्धान्नभोजिनो ये च भार्यापुत्रांस्त्यजंतिये
वेदनिंदारपराये च वेदशास्त्रार्थनिंदकाः तेषां वै पातकं मद्यं यदि नायामिते गृहम् भार्यासंग्रहणीयस्य व्रतशौचविवर्जिता स-
र्वशीसर्वविक्रेता हि ज्ञानामपि निंदकः त्रिपुर्वणपुत्रशूपां यः श्रद्धां करोति वै विप्रवाक्यं परित्यज्य पारवंडाभिरताः सदा
ब्रह्मचर्यरताः श्रद्धाये च पारवंडसंश्रिताः तेषां वै पातकं मद्यं यदि नायामिते गृहम् तिलांस्तैलं घृतं क्षौद्रं कंबलं लवणं गुडम्
लोहं लाक्षादिकं सर्वरंगान्नानाविधानपि विक्रियात्तानि श्रद्धां च तत्र दोषो न विद्यते मद्यं मांसं विषं दुग्धं नीलं च हृष्यं तथा
पीनं क्षीरं सर्पकूटं चित्रान्नकफलानि च मद्यादिविक्रियेद्यस्तश्रद्धोऽपि मदमोहितः आदित्यं विष्णुमीशानं गणाध्यक्षं तु पार्व

तीं एतांस्त्यक्त्वा गृहे मूढो योन्यं पूजयते नरः तस्य पापेन लिप्यामियदि नायामिते गृहं योगांस्पृशति पापेन त्पुदिते केच स य-
ति एकाकीमिष्टमभाति तस्य पापस्य भाग्यहं मातापित्रोरपोष्ठाचक्रिया मुद्दिश्य पाचकः कन्याशक्तो पजीवि च देवत्रा-
ह्मणनिंदकः गोघ्रासहंतकारं च अतिथीनां च पूजनं येन कुर्वति गृहीणस्तेषां पापं भवेन्नाम् हुंताकंच पटोलं च कालिगंतुं
विकाफलम् मूलकं लश्कनं कंदं कुसुमं कनशाकं कं एतानि भक्षयेद्यस्तनरो वै ज्ञानदुर्बलः तस्य वै जायते शत्रुहिंसा
यणशतेरपि एतेषां पातकं मद्यं यदि नायामिते गृहम् यः पठेत्स्वरहीनं चलक्षणो न विवर्जितम् इयाकः संचरन् विप्रवेदा
नुद्धारयेत्तु यः विप्रस्य पठतः क्षापि शृणोति इह चात्यजः वेदोऽपि जीविको विप्रो तिलोभाच्छुद्रभोजनः तस्य पापेन लिप्यामि
यदि नायामिते गृहं श्रद्धान्नेषु च ये सक्ताः श्रद्धां संपदं दूषिताः तेन पापेन लिप्यामियदि नायामिते गृहं लेखकश्चित्रकर्ता च वै
द्यो नक्षत्रसूचकः कूटकर्ता हि जोयश्च तस्य पापस्य भाग्यहम् कूटसाक्षी मृषावादी परद्रव्यस्य तस्करः परदारमिगामी च
ये च विश्वासघातकाः द्रव्यद्रव्यानि निक्षिप्य पानकूटसमाश्रिताः वेश्यारताः सदा ये च दानदातुर्निवारकाः भर्तारं द्रव्यही
नं च कुरूपं व्याधिपीडितं यान् पूजयते नारी रूपयौवनगर्विता एकादशीं तथा माघेयासौ शिवचतुर्दशीं पूर्वविद्वां प्रकु
र्वन्ति तेषां पापस्य भाग्यहं अथ किं बहुनां क्तेन भोलुब्धकृतवाग्रतः यदि नायामिते गृहं मम सत्यं भवेत्तव तेन वाक्येन
संतुष्टो व्याधो वै वीतकल्मषः संहृत्य धनुषो वाणं मृगो मुक्तो गृहं प्रति जलं पीत्वा नु हरिणः प्रविष्टो गहनं प्रति गतोऽसौ तेन

मार्गेण गतं येन मृगीहृद्यं लुब्धकेन तदा नत्र जातिमये स्थितेन हि प्रत्युपेवित्व पत्राणि चोदयित्वा प्रनर्त्य च शिवः शिवेति जल्प-
न्वेह्याश्रया तानि जाभयम् अथोदिते सूर्यविंवे अकामाज्जागरे कृते पापान्मुक्तोऽप्यसौ सद्यः शिवपूजाप्रभावनः यावदि-
शो निरीक्षेत निराशो भोजनं प्रति तावच्छिन्नव्रता चान्यामृगी तत्र समागता दृष्ट्वा मृगीं नदा व्याधौ वाणं धनुषि योजयत् या-
वन्मुच्य मोवाणं तावदुक्तं तया तदा मावाणान्मुच्य धर्मात्मन् धर्ममा मुच्य स्रष्टे अहं न वध्या सर्वेषामिति शास्त्रविनिश्चयः
शयानो मेथुना सक्तो स्तनपो व्याधिपीडितः नहंत व्योमगोराजा मृगी च शिशुना वृता अथ बाधमेमुत्सृज्य मां हनिष्यसि मान-
द बालकं स्वगृहे मुक्ता सरसीनां च निवेद्य वै शपथैरामयिष्यामि शृणु व्याधवाचो मम यास्व भर्तारमुत्सृज्य परे पुंसि रता सदा
तस्याः पापेन लिप्यामि यदि नायामिते गृहम् मयं मांसं विषं दुग्धं नीलीकुंभफलानि च एतानि विक्रयेद्यस्तनरो मोहस-
मन्वितः तेषां पापेन लिप्यामि यदि नायामिते गृहम् तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा व्याधो विस्मयमागमत् ततो व्याधेन सा मुक्ता
गता वै निजमंदिरम् व्याधो पितृत्थलं त्यक्त्वा जगाम स्वगृहं प्रति सर्वेषां वचनं ध्यायन् मृगाणां सत्यवादिनाम् एतेषां
घातको नित्यमहं यास्यामि कां गतिम् क्रमाद्गृहं समायाता बालकाः क्षुधया वृताः नान्नं मांसं गृहे तस्य भोजनं येन जायते
निरामिषं तु तं दृष्ट्वा निराशास्ते भवंस्तदा व्याधो पितृत्तदा तत्र तेषां वाक्यानि संस्मरन् न भोजनं न निद्रां च लभते विस्मित-
स्य वै आगमिष्यति तेनून शपथैरपि यंत्रिताः न तानहं वधिष्यामि सताव्रतमनुस्मरन् लुब्धकेन तदा मुक्तो हरिणः

शपथैर्वृतः स्वमाश्रमं तु संप्राप्तो यत्र तद्वरिणी द्वयम् सद्यः प्रसूता सा चैकाहितीयारति लालसा तृतीयापि समायाता बा-
लकैर्बहुभिर्वृता सर्वाः समेता एकत्र मरणे कृतनिश्चयाः परस्परं प्रजल्पन्तोलुब्धकस्य विचेष्टितं आयातां हरिणीं मुक्तां कृ-
पादया रतिलालसां कृतकृत्यो भवत्ताभिस्तेभ्यो वाक्यमथाब्रवीत् युष्मद्विरिह संस्थेयं कर्तव्यं प्राणरक्षणं व्याघ्रादीणां
लुब्धकेभ्यो बालकानां प्रयत्नतः यो हि सत्यानुगोभार्यो न मुंक्ते मोहसंवृतः मृणहासतु विज्ञेयस्तस्य जन्म निरर्थकम् सं-
तानात्स्वर्गमाप्नोति इह कीर्तिं च शाश्वतीं संततिर्यत्नतः पाल्यास्वर्गसौख्यप्रदायिका अपुत्रस्य गतिर्नास्ति दुहलोके परत्र
च येन केनाप्युपायेन पुत्रमुत्पादयेत्तु मान् मया च तत्र गंतव्यं यत्र व्याधस्य मंदिरं सत्यंतु पालनीयं स्यात्सत्ये धर्मः प्रति-
ष्ठितः एतच्छ्रुत्वा तु तानायां वाक्यमूचुः स्रुदुःखिताः वयमप्यामिष्यामस्वयासां मृगोत्तम तथा तैविप्रियं कांतन-
स्मरामः कदाचन पुष्पितेषु वनां तेषु नदीनां संगमेषु च कंदरेषु च शैलानां युष्माभीरक्षिता वयम् न कार्यं मद्यमस्मा-
कं क्रीडितेन त्वया विना नरीणां पतिहीनानां जीवितैः किंप्रयोजनं मितं ददाति हि पिता मितं भ्राता मितं सुतः अमि-
तस्य हि दत्तारं भर्तारं कानपूजयेत् अपि द्रव्ययुतानां बहूपुत्रस्रुदुःखिता साशोच्या बंधुगर्वस्य पतिहीना कुलांगना
गंधमाल्यैः स्त्रियो नित्यं प्रीयंते भर्तुरग्रतः नातं त्रीवाद्यते वीणाना च को भ्रमते रथः नापतिः स्रुवमाप्नोति ना-
शिपुत्र शतैर्वृता नास्ति भर्ता समो धर्मो नास्ति धर्मः समः स्रुदुःखित् नास्ति भर्ता समो नाथः स्त्रीणां भर्ता परागतिः

एवंविलिप्यताः सर्वाः भरणे कृतनिश्चयाः बालकैस्तैः समायुक्ता भर्तृशोकेन दुःस्विताः मृगस्तासां वचः श्रुत्वा हृदिना परोप-
वत् गंतव्यं किं न गंतव्यं मया व्याधस्य मंदिरं एकतस्त कृतं रक्षकुटुंबस्य स यो भवेत् तदंतिकं न चेद्यामि मम सत्यं स यं व्रजेत्
वरं पुत्रस्य भरणं भार्याया आत्मनस्तथा सत्ये त्यक्ते नरो नित्यं मा कल्पं रौरवं व्रजेत् तस्मात्सत्यं पालनीयं नरैः श्रेयो र्षिभिः स-
दा एवं संचित्य हरिणो धर्माच्छुद्धिं मनोरमान् ताभिः सहैव शनकैः क्षणात्तस्या भ्रमं ययौ तस्मिन्सरसि संस्नात्वा कर्मन्यासं च
कारह तल्लिंगं प्रणिपत्या शुकहृदि ध्यायन् सदा शिवम् स्नानं पानं परित्यज्य मैथुनं भोगमेव च कामं क्रोधं तथा लोभं मायां मो-
क्षविनाशिनीं वंदयित्वा तु तं देवं लुब्धकाभिमुखं ययौ तस्य भार्याश्च पुत्राश्च भरणे कृतनिश्चयाः अनशनं व्रतं गृह्य पृष्ठल-
ग्नाः समाययुः भार्यापुत्रैः परिहृतो मृगस्तं देशं भागमत् क्षाधितैर्बालकैर्द्युक्तो लुब्धकोऽपि निष्ठति मृगस्तं देशं भागं लुब्ध-
नसमन्वितः पालयन् सर्ववाक्यानि लुब्धकं वाक्यमब्रवीत् मृग उवाच ह न मा प्रथमं व्याध पश्चादेतात्तु क्रमेण
तु बालकानि ततः पश्चाद् हन्यतां मा विलंबय लुब्धकैस्तु मृगाभक्ष्यानां स्ति दोषः कदाचन वयं यास्यामः स्वलीकं स-
त्यं पूतान संशयः तथा ते सकुटुंबस्य प्राणपुष्टिर्भविष्यति एतच्छ्रुत्वा तु वचनं मृगेण परिभाषितम् आत्मानं निंदयित्वा
तु लुब्धको वाक्यमब्रवीत् व्याध उवाच अहो मृग महासत्वगच्छ गच्छ समाश्रमम् आभिषेकं न मे कार्यं यद्वा व्यंतद्
विष्यति जीवानां घातने चैव विमुखस्तर्जने तथा नैव पापं करिष्यामि कुटुंबार्थं कदाचन तं गुरुमम धर्माणां सुपद-

धामृगोत्तम गच्छ गच्छ मृगश्चेत्कुटुंबेन समन्वितः मया त्यक्ता निश्चयाणि सत्यधर्मः समाश्रितः मृग उवाच कर्मन्यास-
महं श्रुत्वा त्वत्सकाशमिहागतः हन्यतां हन्यतां शीघ्रं न ते पापं भविष्यति मया दत्ता पुरा वा कृतया बद्धेन याम्यहं एतच्छ्रुत्वा
तु वचनं लुब्धको वाक्यमब्रवीत् लुब्धक उवाच त्वं धुस्त्वंगुरुत्वा त्वं मे माता पिता सुहृत् मया त्यक्ता निश्चयाणि
त्यक्तं मायादिकं बलम् कस्य भार्या कृताः कस्य कुटुंबं कस्य तन्मृग तैः स्वकर्मच भोक्तव्यं मृग गच्छ यथा सुखं इत्युक्त्वा
सतदा तूर्णं विभंजय शरंधनुः मृगं प्रदक्षिणीकृत्य नमस्कृत्य क्षमापयत् एतस्मिन्नंतरे नैर्दुर्देव दुंदुभयोदिवि आकाशा-
सुष्यदृष्टिस्तपपातस्तमनोहरा तदा दूतः समायतो विमानं गृह्य शोभनम् देवदूत उवाच अहो व्याध महासत्व-
सर्वसत्वक्षयं कर विमानमिदमारुह्य स देहः स्वर्गमाविश शिवरात्रिप्रभावेन पातकं तं क्षयं गतं उपवासस्तु संजातो निशि
जागरणं कृतम् यामेयामेकता पूजा अज्ञानेन शिवस्य च सर्वपापविनिर्मुक्तो गच्छ त्वं रुद्रमंदिरम् विमानं च समारुह्य
सत्याच्चित्रपदं व्रज मृगराज महासत्व भार्यापुत्रसमन्वितः भार्यात्रितयसंयुक्तो नक्षत्रपदमाब्रुहि तव नाम्ना तु तदहं लो-
के रव्यात् भविष्यति एतच्छ्रुत्वा तु वचनं लुब्धकेन समन्वितः विमानं तु तदारुह्य नक्षत्रपदमागतः हरिणीद्वयमन्वेष्टुं पृष्ठ-
तो मृगमेव च तारात्रितयसंयुक्तं मृगशीर्षं न दुच्यते बालकहितयंचाग्रेत्तीया पृष्ठतो मृगी पृष्ठतस्तत्र संप्राप्ता मृग-
शीर्षस्य सन्निधौ मृगराट् दृश्यते द्यापि क्रुद्धं व्योम गमुत्तमम् उपवासं करिष्यामि जागरेण समन्वितं यथोक्तशस्त्रमार्गेण ते

शंभोस्तनसंशयः शिवरात्रिसमन्तास्तिव्रतं पापक्षयापहं यत्कृत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः अश्वमेधसहस्राणि वाजपेयशतानि
च प्राप्नोति तत्फलं सर्वनात्रकार्यविचारणा इति श्रीलिंगपुराण उमाह संवा शिक घतकः स अथोद्या स्कंद उ घतस्योद्यापनं क
र्मकथं कार्यं च मानवैः कोविधिः कानिकर्माणि कथयस्व मम प्रभो ईश्वर उ शृणुष्व पुण्ययत्नेन लोकानां हितकाम्यया उद्यापनविधिर्नै
व कथयामि तवाग्रतः यदा संजायते वित्तं भक्तिश्च द्वासमन्वितम् स एव घतकालस्याद्यतो नित्यं हि जीवितं चतुर्दशाब्दं
कर्तव्यं शिवरात्रिव्रतं शुभं एकभक्तं त्रयोदश्यां चतुर्दश्यामुपोषणं संपाद्य सर्वसंभारान् मंडपं तत्र कारयेत् वस्त्रैः पुष्पैः स
मान्छन्नं पट्टवस्त्रैश्च शोभितम् तन्मध्ये लेखयेद्दिव्यलिंगतो भद्रमंडलं अथ वा सर्वतो भद्रमंडपांतः प्रकल्पयेत् शोभोप
शोभासंयुक्तं दीपैः सर्वत्र सोज्वलं आचार्यं पूजयेत् तत्र भक्तिगुप्तिः सहितं शक्तिः शिवरूपाश्च ते विप्राः पूज्याश्च दनपुष्पकैः
अनुज्ञातश्च ते विप्रैः शिवपूजां समाचरेत् रुद्रनाम्नानमो तेन ब्राह्मणानपि पूजयेत् अघ्नं सजलं कुंभं तस्योपरितुवि
न्यसेत् सौवर्णं राजतं ताम्रं मृत्तमयं वा नवदहं कुंभोपरिन्यसेद्देवं उमया सहितं शिवं सौवर्णं पद्मं वा सोप्येवृषभं संलि
तं शभे रत्नालंकारणैर्हर्मै रलंकृत्य प्रपूजयेत् पलेन वा तदर्धेन तदर्धार्धेन वा पुनः वस्त्रयुग्मेन संवेष्ट्य बिल्वपत्रैः
प्रपूजयेत् उमा महेश्वरी मूर्तिं पूजयेद्दृषं स्थिताम् सोमं च सगणं चैव पूजयित्वा महेश्वरम् पुराणस्तोत्रपाठै
श्च रात्रि शेषं नयेद्बुधः ततः प्रभातसमये कृत्वा संध्यादिकाः क्रियाः ततः पूजां प्रकुर्वीत ततो होमं समाचरेत्

तिलव्रीहियवैश्चैव पायसान्नेन भक्तिः श्यंबकमिति मंत्रेण नमः शंभवे चेति च गौरीभिर्मायमंत्रेण शतमष्टोत्तरद्वयम्
होमं कुर्याच्च प्रतिमान् बिल्वपत्रैस्तृणामभिः अजैकपादहिर्बुध्नो भवः शर्व उमापतिः रुद्रः पशुपतिः शंभुर्वरदः शिव ईश्वरः
महादेवो हरो भीमो सामान्ये च चतुर्दश पूर्णाहुतिं ततो हुत्वा कर्मशेषं समापयेत् एतैर्होमः प्रकर्तव्यः कुंभदानेपि तान्स्मरेत्
भोज्यं क्षमापयेद्देवमेभिर्नामपदैः पृथक् प्रतिमां कुंभसहितामाचार्याय निवेदयेत् शंभो प्रसीद देवेश सर्वलोकेश्वर प्र
भो तव रूपप्रदानेन मम संतु मनोरथाः आचार्यं पूजयेद्दत्तया वस्त्रालंकारभूषणैः सवस्त्रांगांततो दद्याद्भुतसंपूर्णहेत
वे अन्येभ्योऽपि यथाशक्त्या ब्राह्मणेभ्यो हि दक्षिणाम् चतुर्दशप्रदातव्या विप्रेभ्यो जलपूरिताः कुंभान्यहोपवीतानि वस्त्रा
णि च पृथक् पृथक् ससूक्ष्माणि च वस्त्राणि शय्यांसोपस्करांतथा द्वादशैव तु गांदद्यात्परिधानादिकंतथा अथ वा दक्षिणा
मेव प्रदद्यात्तुष्टयो द्विजान् व्रतमेतत्कृतं यन्मै पूर्णं वा पूर्णमेव च सर्वसंपूर्णतां यातु प्रसादाद्भवतां मम इति संप्रार्थितान्
विप्रान् प्रणम्य च पुनः पुनः ततश्च स्वजनैः सार्धं स्वयं भुंजीत सुव्रती इति श्रीस्कंदपुराणे शिवरात्रिव्रतोद्यापनं संपूर्णम्
इति चतुर्दशीव्रतानि समाप्तानि ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥

श्रीगणेशायनमः अथ पौर्णमासीव्रतानि लिख्यन्ते चैत्रीपौर्णमासी सामान्यनिर्णयात्परैव अत्र विशेषो निर्णयामृते विष्णु
 स्मृतौ चित्राक्षकृता चैत्रीपरास्नानादिकर्मणि चित्रवस्त्रप्रदानेन सिद्धिर्भवतु ते नरः मंदार्के च गुरौ वारे यदा भवति पू
 णिमा तत्राश्वमेधजं पुण्यं स्नानाद्वादिभिर्भवेत् वायवीये संवत्सरकृतार्चायाः साफल्यार्थं विद्वान् स्मरान् दमनेना
 र्चयेच्चैत्र्यां विशेषेण सदा शिवं इयं मन्वादि रपि इति चैत्रीपौर्णिमा वैशाखपौर्णमास्यां विशेषः स्मर्यते भविष्ये वैशाखी
 कार्तिकीमाघीतिथयोतीव पूजिताः स्नानदानविहीनास्ताननेयाः पांडुनंदन अथ ज्येष्ठशुक्लपौर्णमास्यां अमायां वाच
 सावित्रीव्रतं लिख्यते इयं च पूर्वविद्वाग्रह्या भूतविद्वानकर्तव्या अमावास्या च पूर्णिमा वर्जयित्वा मुनिश्चैत्रसावित्रीव्र
 तमुत्तमं इति ब्रह्मवैवर्तात् ज्येष्ठे मासि सिते पक्षे द्वादश्यां रजनीं सुरवे इत्युपक्रम्य व्रतं त्रिरात्रमुद्दिश्य दिवारात्रि
 स्थिरा भवेत् ज्येष्ठे मासि सिते पक्षे पूर्णिमायां तथा व्रतं चैर्णव्रतं महाभक्त्या कथितं ते मयानघे धर्मराज उवाच
 इति दाक्षिणात्याश्चैवमाचरन्ति पश्चात्त्यादयस्तु अमावास्यायां आचरन्ति तच्चोक्तं निर्णयामृते भविष्ये अमायां च
 तथा ज्येष्ठे वटमूले महासती त्रिरात्रोपोषितानारी विधिनानेन पूजयेत् अशक्तौ तु त्रयोदश्यां नक्तं कुर्याज्जितेन्द्रिया अ
 याचितं चतुर्दश्यां अमायां समुपोषणमिति हेमाद्र्यादिभिस्तु भाद्रपदपौर्णिमास्यां इदं उक्तं तत्तु तदानीं आचरन्ति यदा
 च द्वादश्यादिका चतुर्दशी तदा परैव पूर्वविद्वांसावित्रीव्रते पंचदशीतिथिः नाड्योष्टादशभूतस्य तत्र परेह नीतिमाधवो

क्तेः वस्तुतस्तुभूतविद्वानिषेधएव भूतोष्टादशनाडीभिरितिवाक्यं अन्यथासावित्रीव्रतेष्टादशनाडीवेधदोषकल्पना-
यांनिषेधांतरकल्पनागौरवस्यात् ज्येष्ठेमासित्रयोदश्यांदंतधावनपूर्वकं दंतकाष्ठसमंशभजनीयंचतुरंगुलं तस्या-
पराहसमयेनद्यादौविमलेजले तिलामलककल्केनकेशान्संशोध्ययत्नतः स्नात्वाचैवशक्तिर्भूत्वावटंसिंचेद्दृढदंतेः
वृद्धिक्षयेतथारोगेऋतुमत्यांतथैवच कारयेद्दिप्रहस्तेनसर्वसंपद्यतेशभं इदंचत्रयोदशीमारभ्यपौर्णिमांतंकर्तव्यं नारी
वाविधवावापिसपुत्रापुत्रवर्जिता सभर्तृकासपुत्राचकुर्याद्भूतमिदंशभं ज्येष्ठेमासेतुसंप्राप्तेपौर्णिमास्यांपतिव्रता स्ना-
त्वाचैवशक्तिर्भूत्वानियमंकारयेत्ततः अथव्रतविधिः वटसमीपेगत्वातच्चसंस्कारयत्तवटपूजाउक्ता आचम्यमासप-
क्षाद्यल्लिरव्यममभर्तुःपुत्राणांआयुरारोग्यप्राप्तयेजन्मजन्मनिअवैधव्यप्राप्तयेचसावित्रीव्रतमहंकरिष्येइतिसंकल्प्य वट
मूलेस्थितोब्रह्मावटमध्येजनार्दनः वटाग्रेतुशिवांस्थित्वासावित्रीवटसंयुता वटसिंचामितेमूलंसलिलैरमृतीपमेः सू-
त्रेणवेष्टयेद्भक्त्यागंधपुष्पाक्षतैःशभैः नमोवटसावित्रीभ्यांभ्यामयतीप्रदक्षिणं वटसावित्रीचसम्यगेभिर्मंत्रैःप्रपूजयेत्
एवंविधिंबहिःकृत्वासम्यग्वैगृहमागता हरिद्राचंदनेनैवगृहमध्येलिरवेद्वटं ततोपविश्यसंकल्प्यपूजाकार्याप्रयत्नतः
तिथ्यादिसंकीर्त्यममजन्मजन्मनिअवैधव्यप्राप्तयेभर्तृचिरायुरारोग्यसंपदादिकामनयासावित्रीव्रतमहंकरिष्ये नियम
मंत्रः त्रिरात्रंलघयित्वातुचतुर्थेदिवसेन्वहं चंद्रार्घ्यंप्रदत्वाचपूजयित्वाकृतांसतीं मिष्टान्नानियथाशक्त्याभोजयित्वा-

द्विजोत्तमान् भोक्ष्येहंतुजगद्वात्रिनिर्विघ्नंकुरुमेशभे इतिनियममंत्रः अथपूजा ततःभूमिंस्पृष्ट्वा महीद्यौःस्थिवीति
क्रक ओषधयःसं०आकलशेषु० कलशंनिधाय पंचपल्लवसप्तमृत्तिकाहिरण्ययवाकुंभेनिक्षिप्य तदुपरिवंशपात्रंनिधा-
य तस्योपरिसप्तधान्यानिपृथक्स्थाप्यानि तदुपरिवस्त्रंवरुणोपरिद्वात्रिंशद्बुक्परिमितांवालुकाप्रतिमांब्रह्मणासहसं-
स्थाप्यपूजयेत् पद्मपत्रासनस्थश्चब्रह्माकार्यश्चतुर्मुखः सावित्रीतस्यकर्तव्यावामोत्संगगतानथा आदित्यवर्णाधर्मज्ञा-
साक्षमालाकरानथा ध्यानं ब्रह्मणासहितांदेवींसावित्रीलोकमातरं सत्यव्रतंचसावित्रीवटंचावाहयाम्यहं आवाहनं ब्र-
ह्मणासहसावित्रिसत्यवत्सहितेप्रिये हेमासनगृह्यतांतुधर्मराजसुरेश्वर आसनं गंगाजलंसमानीतंपाद्यार्थंब्रह्मणःप्रिये
भक्त्यादत्तंधर्मराजसावित्रीप्रतिगृह्यताम् पाद्यं भक्त्यासमाहृतंतोयंपलपुष्पसमन्वितं अर्घ्यंगृहाणसावित्रिममसत्य
व्रतप्रिये अर्घ्यं सुगंधिसहकर्पूरंस्मरभिस्वादुशीतलं ब्रह्मणासहसावित्रिकुरुष्वान्चमनीयकं आचमनीयं पयोदधि-
घृतंचैवशर्करामधुसंयुतं पंचामृतेनस्नपनंप्रीयतांप्रमेयेश्वरि पंचामृतस्नानं मंदाकिन्याःसमानीतंहेमांभोरुहवा-
सितं सात्रीब्रह्मराजेनस्नानार्थंप्रतिगृह्यताम् स्नानं सूक्ष्मतंतुयुतंवस्त्रयुग्मंकार्पाससंभवं सावित्रीसत्यवत्कांते-
भक्त्यादत्तंप्रगृह्यताम् वस्त्रं सावित्रिसत्यवत्कांतेधर्मराजसुरेश्वरि सावित्रिब्रह्मणासार्धमुपवीतंप्रगृह्यताम् उ-
पवीतं भूषणानिचदिव्यानिमुक्ताहारयुतानिच त्वदर्थमुपकृतानिगृहाणशभलोचने भूषणानि कुंकुमागरुकर्पूरकस्तूरी

ब्र-रा
२

रोचनायुतं चंदनं तैमयादत्तं सावित्रीप्रतिगृह्यताम् चंदनं अक्षताश्चरश्चेष्टाः कुंकुमाक्ताः सुशोभनाः मयानिवेदिता
भक्त्यागृहाणपरमेश्वरि अक्षताः हरिद्राकुंकुमचैवसिंदूरंकज्जलान्वितं सौभाग्यद्रव्यसंयुक्तं सावित्रीप्रतिगृह्यताम् सौ-
भाग्यद्रव्यं माल्यादीनिसुगंधीनिमालत्यादीनिवैप्रभो मयाहृतानि पुष्पाणि पूजार्थं प्रतिगृह्यताम् पुष्पाणि अथांगपूजा
सावित्र्येनमः पादोपूजयामि वटप्रियायै० जंघे० कमलपत्रायै० कटी० भूतधारिण्यै० उदरं० गायत्र्यै० कंठं० ब्रह्मणः प्रियायै०
मुखं० सौभाग्यदात्र्यै० शिरःपू० अथब्रह्मसत्यवत्पूजा धात्रेणमः पादौ० विधात्रेणमः जंघे० स्तूपे० ऊरू० प्रजापतये०
मैट्रं० परमेश्विने० कटी० अग्निरूपाय० नाभिं० पद्मनाभाय० हृदयं० वेधसे० बाहू० विधियै० कंठं० हिरण्यगर्भाय० मुखं० ब्रह्म-
णो० शिरःपू० विष्णावे० सर्वांगं० देवद्रुमरसोद्भूतं कालागरुसमन्वितं आघ्रेयतामयं धूपो सावित्रीप्रतिगृह्यताम् धूपं० चक्षु-
र्दे सर्वलोकानां तिमिरस्य निवारणं आर्तिक्यं कल्पितं भक्त्यागृहाणपरमेश्वरि दीपं अन्नचतुर्विधं स्वादुरसैः षड्विः समन्वि-
तं मयानिवेदितं भक्त्या नैवेद्यं प्रतिगृह्यताम् नैवेद्यं मध्येपानीयं उत्तरापोशनं मुखप्रक्षालनं इदं फलमिति फलं पूगी-
फलमिति तांबूलं हिरण्यगर्भेति दक्षिणां नमो ब्रह्मण्यदेवित्वं सततं ब्रह्मणः प्रिये पंचार्तिक्यं मया दत्तं गृहाण स्वरूपं पूजिते
नीराजनं पानिका निचपापानीति दक्षिणां सावित्रीच प्रसावित्री सततं ब्रह्मणः प्रिये पूजिता सिद्धिजैः सर्वैः स्त्रीभिर्भुवि निग-
णेस्तथा त्रिसंध्यं देवि भूतानां वंदनीया सुशोभने मया दत्ता च पूजेयं त्वं गृहाण नमोस्तुते पुष्पांजलिं ततोर्ध्वं त्रयंदद्यात्

पृ-
१५

२

ॐ कारपूर्वकं देवि सर्वदुःखनिवारिणि वेदमातर्नमस्तुभ्यं सौभाग्यं च प्रयच्छ मे इदमर्घ्यं० प्रतिव्रते महाभागे ब्रह्माणि च शत-
चिस्मिते दृढव्रते दृढमते भर्तुश्च प्रियवादिनि अर्घ्यं अवैधव्यं च सौभाग्यं देहित्वं मम स्तुवते पुत्रान् पुत्रांश्च सौख्यं च गृहा-
णार्घ्यं नमोस्तुते अर्घ्यं० ३ सावित्री ब्रह्मगायत्री सर्वदा प्रियभाषिणी तेन सत्येन मां पाहि दुःखसंसारसागरात् त्वंगौरी त्वं-
शक्ती लक्ष्मी त्वं प्रभा चंद्रमंडले त्वमेव च जगन्माता त्वमुद्धर वरानने यन्मया दुष्कृतं सर्वं कृतं जन्मशतैरपि भस्मीभवतु त-
त्सर्वं अवैधव्यं च देहि मे अवियोगो यथा देवसावित्र्या सहितस्य ते अवियोगस्तथा स्माकं भूयाज्जन्मानि जन्मानि इति प्रा-
र्थना सुवासिन्यस्ततः पूज्यादिवसे दिवसे गते सिंदूरं कुंकुमं चैव तांबूलं च पवित्रकं तथा दद्याच्च शूर्पाणि भक्ष्यभोज्यादि-
कंसदा माहात्म्यं चैव सावित्र्याः श्रोतव्यं मुनिसत्तम पुराणश्रवणं कार्यं सतीनां चरितं शभं इति पूजाविधिः ततः ब्र-
तपूजासांगतासिध्यर्थं ब्राह्मणाय वायनं प्रदानं करिष्ये फलं वस्त्रं समायुक्तं सौभाग्यद्रव्यसंयुतं वंशपात्रे निधाया दौ ब्रा-
ह्मणाय निवेदयेत् उपायनमिदं द्रव्यं व्रतसंपूर्णहेतवे वाणकं हि जवर्याय सहिरण्यं ददाम्यहं इति वायनं इति वद सावित्री
पूजनं समाप्तं अथ कथा सनत्कुमार उवाच कुलस्त्रीणां व्रतं देवमहाभाग्यं तथैव च अवैधव्यकरं स्त्रीणां पुत्रपौत्र-
प्रदायकं ईश्वर उवाच आसीन्मद्गेषु धर्मात्मा ज्ञानी परमधार्मिकः नास्माच्चाश्वपतिर्वीरौ वेदवेदांगपारगः अनपत्यो म-
हाबाहुः सर्वैश्चर्यसमन्वितः सपत्नीकस्तपस्तेपे समाराधयते नृपः सावित्रीं च प्रसावित्रीं जपन्नास्ते महामनाः जुहोति

श-रा
३

चैवसावित्रीभक्त्यापरमयायुतः ततस्तुष्टातुसावित्रीसादेवीहृजसत्तम सावित्र्यहवतीदेवीतस्यदर्शनमागता धूर्धुवः
स्वरधत्तयेषासाक्षसूत्रकमंडलुः तांतुहृद्वाजगहंसावित्रीचनृपोत्तमः प्रणिपत्यचृपोभक्त्याप्रहृष्टेनांतरात्मना तदृष्ट्वा
पतितभूमौतुष्टादेवीजगादह सावित्र्युवाच तुष्टाहंतवराजेंद्रवरवरयस्त्वत एवमुक्तस्तथाराजाप्रसन्नान्तामुवा-
चह अनपत्योद्यहदेविपुत्रमिच्छामिशोभने नान्यंरूपोमिसावित्रिपुत्रमेवजगन्मये अन्यदस्तिममग्रंमेक्षितोय-
चापिदुर्लभं प्रसादात्तवदेवेशितत्सर्वविद्यतेगृहे एवमुक्तातुसादेवीप्रत्यवाचनराधिपं सावित्र्युवाच पुत्रस्तेना-
स्तिराजेंद्रकन्यकातेभविष्यति कुलद्वयंतुसाराजन्तुद्गरिष्यतिभामिनी मन्नाम्नाराजशार्दूलतस्यानामभविष्य-
ति इत्कृत्कातंमुनिश्रेष्ठराजानंब्रह्मणः प्रिया अनर्धानंगतादेवीसंतुष्टोसौमहीपतिः ततःकतिपयाहोभि-
स्तस्यराज्ञीमहीभुजः ससत्वासमजायेतपूर्णकालेसुषावहे सावित्र्यातुष्टयादत्तासावित्र्याजसयावथा सावित्रीते-
नवरदातस्यानामवभूवह राजतेदेवगर्भाभाकन्याकमललोचना तां हृष्ट्वाहेमगर्भाभाराजाचिंतामुपेयिवाच
अयाच्यमानांचवैरूपेणाप्रतिमाभुवि तस्यारूपेणतेसर्वेसन्निरुद्धामहीभुजः ततःसराजाचाहूयउवाचकमलेक्षणां
पुत्रिप्रदानकाळस्तेनचयाचंतिकेचन स्वयंवरयहृद्यंतेपतिगुणसमन्वितं मनःप्रल्हादकरणशीलेनाभिजनेनच इ-
त्कृत्कातांचराजेंद्रोदृष्ट्वामात्यैः सहैवतां वस्त्रालंकारसहितांधनरत्नैः समन्वितां विस्तृत्यचक्षणांतत्रयावत्तिष्ठति

५-
१५

३

भूमिपः तावत्तत्रसमागच्छन्नारदोभगवान्कृषिः संपूज्यचतुस्तोराजाअर्घ्यपाद्येनतंसुनिं आसनेचक्रवासीनः पू-
जितस्तेनभूभुजा पूजयित्वासुनिंराजाप्रोवाचेदं हिजोत्तम पावितोहंत्वयाविप्रदर्शनेनाद्यनारद यावदेवंवदेद्राजानां
वत्साकमलेक्षणा आश्रमादागतादेवीहृष्ट्वामात्यैः समन्विता अभिवाद्यपितुः पादौववंदेसामुनिंनतः नारदेनतुष्टां
तां हृष्ट्वाप्रोवाचभूमिपं कन्यांचदेवगर्भाभाकिमर्थेनप्रयच्छसि वरायत्वमहाबाहोवरयोग्याहिसंदरी एवमुक्तस्त-
दातेनमुनिनानृपसत्तमः उवाचतंसुनिंवाक्यमनेनार्थेनप्रेषिता आगतेयंविशालाक्षीमयासंप्रेषितासती अनयाच-
हतोभर्ताहृच्छत्वंमुनिसत्तम साष्टाष्टातेनमुनिनातस्मेचाचष्टभामिनी सावित्र्युवाच द्यमत्सेनस्यराज्यं वै वैरिणां
रुक्मिणाहृतं देवादंधस्त्रीसहितः सत्यवान्तत्सुतोवने आश्रमेसत्यवान्नामद्यमत्सेनसुतोमुने भर्तेतिमनसा-
विप्रहतोसौराजनंदनः नारदउवाच कष्टं कृतंमहाराजदुहित्रानवसूत्रत अजानंत्याहतोभर्तागुणवानिति वि-
श्रुतः सत्यंवदत्यस्यपितासत्यमानाप्रभाषते स्वयंसत्यप्रभाषेतसत्यवानिति तेनसः तथान्वाश्वाः प्रियास्तस्यअश्वैः
क्रीडन्तिमृन्मयैः चित्रेपिबिलिरवत्यश्वाश्चित्राश्चस्तेनचोच्यते रूपवान्गुणावांश्चैवसर्वशास्त्रविशारदः नतस्यसह-
शोलोकेविद्यतेचेहमानवः सर्वैर्गुणैश्चसंपन्नोरत्नैरिवमहाणवः एकोदोषोमहानस्यगुणानावत्यतिष्ठति संवत्स-
रेणक्षीणायुर्देहत्यागंकरिष्यति अश्वपतिरुवाच अन्यवरयभद्रंतेवरंसावित्रिगम्यतां विवाहस्यतु कालोयं

अ-रा-
४

ततेशभलोचने सावित्र्यवान नान्यमिच्छाम्यहं तात मनसापिवरं प्रभो योमयाचरतोभर्तासमेनान्योभविष्य-
ति विचिंत्य मनसापूर्वेवाचापश्चात्समुच्चरेत् क्रियते च ततः पश्चाच्छुभं वा यदि वा शभं तस्मात्पुमांसं मनसा कथंचा-
न्यहं नोम्यहं सकृज्जल्पंति राजानः सकृज्जल्पंति पण्डिताः सकृत्कन्याप्रदीयन्तं त्रीण्येतानि सकृत्सकृत् पतिं मत्वा-
नमे बुद्धिर्विचलेच्च कथंचन सगुणो निर्गुणो वापि पूर्वः पण्डित एव च दीर्घायुरथ चात्यायुः सर्वे भर्ता मम प्रभो नान्यं
वृणोमि भर्तारं यदि वा स्याच्छचीपतिः इति मत्वा त्वया तात यत्कर्तव्यं सखे न च नारद उवाच स्थिरा बुद्धिश्चरा-
जेंद्रसावित्र्याः सत्यवान् प्रति त्वरयस्व विवाहाय भर्ता सह कुरुस्त्रिमां ईश्वर उवाच निश्चिन्तां तु मतिं ज्ञात्वा स्थिता-
बुद्धिश्च निश्चला सावित्र्या च महाराजः प्रतस्थे सौवनं प्रति गृहीत्वा तु धनं राजा द्युमत्सेनस्य सन्निधौ स्वत्यागुगोम-
हाराजो वृद्धामात्यैः समन्वितः नारदस्ततस्तोरवे वै तत्रैवांतरधीयत सगत्वा राजशार्दूलो द्युमत्सेनेन संगतः वृद्धश्चा-
धश्च राजा सौवक्ष्मूलमुपाश्रितः सावित्र्यश्च पती राजा पादौ जग्राह वीर्यवान् स्वनाम च समुच्चार्य तस्थौ तस्य समीप-
तः उवाच राजा तं भूपकिमागमनकारणं पूजयित्वा र्घ्यदानेन वन्यमूलफलैश्च सः ततः प्रच्छ कुशलं सराजामुनिस-
त्तमः अश्वपतिरुवाच कुशलं दर्शनेनाद्य तव राजन्ममाद्यवे दुहिता मम सावित्री तव पुत्रमभीप्सति भर्तारं राज-
शार्दूलः प्रभो त्वियमनिदिता ममेदं कांक्षितं पूर्वं भर्तारं मनया विभो आवयोश्चैव संबन्धो भवत्वद्यममेप्सितः द्युमत्सेन उ-

पृ-
१५

४

वृद्धश्चाधश्च राजेंद्रफलमूलाशनो नृप राज्याच्छतश्वमेपुत्रो वन्येनाद्य च जीवति साकथं सह ते दुःखं दुहिता तव कानने
अनभिज्ञा च दुःखानामित्यहं नाभिकांक्षये अश्वपतिरुवाच अनया चरतो भर्ता जानन्त्यारजसत्तम अनेन स-
हवासस्ते तव पुत्रेण मानद स्वर्गं तुल्यो महाराज भविष्यति न संशयः एवमुक्तस्तदा तेन राजा राजर्षिसत्तमः तथेति स-
प्रतिज्ञाय च कारोद्वाहमुत्तमं कृत्वा विवाहं राजेंद्रं संपूज्य विविधैर्धनैः अभिवाद्य द्युमत्सेनं जगाम नगरं प्रति सावित्री
तु पतिलब्ध्वा इंद्रं प्राप्य शचीयथा सत्यवानपि ब्रह्मर्षे तया पत्न्या भिनंदितः कीडते तद्दुर्द्वेषो पौलोम्यामघवा इव नारद-
स्य च तद्वाक्यं हृदये तु मनस्विनी वहतीति नियमं च केवला स्यात्स्य च भाभिनी गणयंतीति नान्ये वनलेभे हर्षमुत्तमं ज्ञात्वा तद्विषयं
विप्रभर्तुर्मरणकारणं व्रतं चिराच्च मुद्दिश्य दिवारात्रौ स्थिरा भवत् ततस्त्रिरात्रं निर्वर्त्य संतर्प्य पितृदेवताः अस्यां ते नियमं कृत्वा
त्रिदिनस्य मनस्विनी अस्मिन् दिने च मर्त्यमिति सत्यवता सुने कुठारं संपरिगृह्य पिटकं चैव दारुकं प्रस्थितं च वनायैव सावि-
त्री वाक्यमब्रवीत् न गंतव्यं वनं त्वद्यममवाक्येन मानद अथवा गम्यते साधो मया सह वनं ब्रज संवत्सरं भवेत् पूर्णमाश्वमेसि-
न्मम प्रभो तद्दुर्द्वेषु मिच्छामि प्रसादं कुरु मे प्रभो सत्यवानुवाच नाहं स्वतंत्रः सः शोणितश्च स्वपितरौ मम ताभ्यां प्रस्था-
पिता गच्छ मया सह शक्तिस्मिते एवमुक्ता तदा तेन भर्ता साकमलेक्षणा श्वश्रूश्च शरयोः पादौ अभिवाद्येदमब्रवीत् वनं द्रुप-
मिष्यामि आज्ञाम त्वं प्रदीयताम् उवाच वचनं साधो वरमेकं प्रयच्छ मे भर्ता सह वनं गंतुं मे तत्त्वरयते मनः तस्यास्तद् वचनं शु-

लाद्यमत्सेनोब्रवीदिदं व्रतं कृतं त्वया भद्रे पारणांकुरु कुरु व्रते पारणांतेततोभीरुवनंगंतुं त्वमर्हसि सावित्र्युवाच नियमश्च
 कृतोस्माभीरात्रौ चंद्रोदये सति जाते मया प्रकर्तव्यं भोजनं तातमेश्वर वनदर्शनकामोस्ति भर्त्रा सहममाद्यवै नमेतन्नभवे
 ह्यनिर्भर्त्रा सहनराधिप इत्युक्तस्तु तयाराजाद्यमत्सेनोमहीपतिः यत्नेभिलषितं पुत्रितल्लुकुरुषसमध्यमे नमस्कृत्यानुसावि-
 त्रीश्च श्वशुरयोरपि सहिताराजशार्दूलतेन सत्यवताविभो विलोकयंती भर्तारं प्राप्तकालं मनस्विनी वनंच फलितं ह-
 स्वापुष्पितं दुमसंकुलं दुमाणांचैव नामानि मृगाणांचैव भामिनी पश्यंती मृगयूथानि हृदयेन प्रवेपती तत्र गत्वा सत्य-
 वान्चै फलान्यादाय सत्वरं काष्ठानि च समादाय बंधुभारकतदा काष्ठभारं क्षणात्कृत्वा वटशारवावलं वनं वटवृक्षस्य
 सासाध्वी उपविष्टा महासती काष्ठपातयतस्तस्य जाता शिरसि वेदना ग्लानिश्च महती जाता गात्राणां वैपथुस्तदा आग-
 त्य वृक्षसामीप्यं सावित्रीमिदमब्रवीत् मम गात्रेति कं पश्चात् जाता शिरसि वेदना कंटकैर्भिद्यते भद्रेशिरोमेशूलसंमितैः उत्सं-
 गेन वरुणोऽपि स्वमुमिच्छामि स्रवने अभिजातुं विशालाक्षी तस्य मृत्योर्मनस्विनी प्राप्तकालं मन्यमाना तस्य तत्रैव भामि-
 नी सत्यवानपि स्रस्तस्तु कृत्वोत्संगेशिरस्तदा तावन्न समागच्छतुरुषः कृष्णपिंगलः जाज्वल्यमानो वपुषा ददर्शाथ-
 मनस्विनी उवाच वाक्यं वाक्यज्ञाकस्त्वं लोकैर्भयंकरः नाहं धर्षयितुं शक्यापुरुषेणापि केनचित् इत्युक्तः प्रत्यवाचेदं य-
 मोलोकभयंकरः यम उवाच क्षीणायुस्तु वरारोहे भर्ता तव मनस्विनि नेत्याम्येन महं बद्धाद्येतन्मे च चिकीर्षितं

इत्युक्त्वा पितुराजस्तां भगवान्स्त्वचिकीर्षितं यथावत् सर्वमारव्यातं सन्नियार्थं प्रचक्रमे अयं हि धर्मसंयुक्तो रूपवान् गुणसा-
 गरः नाहो मत्पुरुषेनेतुमतोस्मि स्वयमागतः ततः सत्यवतः कायासाश्वदं च सत्वरं अंगुष्ठमात्रं पुरुषं निश्चकर्षय मोच-
 लात् ततः समुद्धृत्य प्राणंगतश्चासंहतप्रभं निर्विचेष्टं शरीरं तद्भूवाप्रियदर्शनम् यमस्तु तं तथा बद्ध्वा प्रययौ दक्षिणा-
 मुरवः सावित्रीचापि दुःखवार्तायममेवान्वगच्छत नियमव्रतसंपन्ना महाभागा यतव्रता यम उवाच निवर्तगच्छ
 सावित्रिकुरु धास्योर्ध्वदेहिकं कृतं भर्तुस्त्वयानृण्यं यावद्दृश्यगतं त्वया सावित्र्युवाच यत्र सेनीयते भर्ता स्वयं वा यत्र
 गच्छति मया पितृव्रतं व्यं एष धर्मः सनातनः तपसा गुरुव्रत्याच भर्तुस्तेहा हूतं न च तव चैव प्रसादेन न मे प्रतिहता
 गतिः प्राहुः सप्तपदं मैत्रं बुधास्तत्त्वार्थदर्शिनः मित्रतां तु पुरस्कृत्य किंचिद्दृष्ट्या मितच्छृणु नानात्सवंतो हि वने चरन्ति
 धर्मं च सत्यं च परिश्रमं च विज्ञानतो धर्ममुदाहरन्ति तस्मात्सेनो धर्ममाहुः प्रधानं यम उवाच निवर्ततु ह्योस्मित-
 वानया गिरास्तराक्षरव्यं जनहेतुमुक्तया वरं हृणीष्वेह विनास्य जीवितं ददामि ते सम्यगनिदिने वरं सावित्र्युवाच-
 च्युतः स्वराज्याह्नवा समाश्रितोऽलब्धचक्षुः श्वशुरो ममाश्रमे सलब्धचक्षुर्बलवान् भवेत्पुत्रवत्प्रसादाज्जलना-
 कंसन्निभः यम उवाच ददामि ते सर्वमनिदिने वरं यथा त्वयोक्तं भविता च तत्तथा तवाध्वनो ग्लानिस्तरवोऽपलब्ध-
 ये निवर्तगच्छ स्वनेनैव मोक्षवेत् सावित्र्युवाच कुतः श्रमो भर्तुः समीपतोऽयमेततो हि भर्ता मम सागतिर्भुवा यतः

पतिनेत्यस्मिन्ममेगतिः सरेराभूयश्चोनिबोधमे सतांसकृत्संगतमाप्तिनवरंनतःपरंमिचमितिप्रचसते नचाफ-
लसत्पुरुषेणसगतंततःसतांसनिवसेत्समागमे यमउवाच मनोनुकूलबुधबुद्धिबर्धनंत्वयाथचोक्तंवचनंहिताश्रयं
विनापुनःसत्यवतोहिजीवितंवरंदितायंवरयस्वभामिनि सावित्र्युवाच हतंपुरामेश्वरस्यधामनःस्वमेवराज्यंस-
कमेतपार्थिवः नचस्वधर्मप्रजहीतमंगुरुर्हितीयमेववरयामितेवरं यमउवाच स्वमेवराज्यंप्रतिपत्स्यतेचिरान्नच
स्वधर्मान्परिहास्यतेनृपः कृतेनकामेनमयानृपात्मजेनिवर्तगच्छस्वनतेश्चमोभवेत् सावित्र्युवाच प्रजास्त्वयेता-
नियमेनसंयतानियम्यचैतानयसचकाम्यया ततोयमत्वंतवदेवविश्रुतंनिबोधयेमांगिरमीरितामया अद्रोहःसर्व-
भूतेषुकर्मणामनसागिरा अनुग्रहश्चदानंचसतांधर्मःसनातनः एवंप्रायश्चलोकौयमनुष्याःशक्तिपेशलाः सत्कृत्व
येहमित्रेषुदयाभाषेषुकुर्वते यमउवाच पिपासितस्येवयथाभवेत्तद्यस्तथात्वयावाक्यमिदंसमीरितं विनापुनःसत्य
वनोस्यजीवितंवरंचृणीषेहश्रमेयदीच्छसि सावित्र्युवाच ममानपत्यःपृथिवीपतिःपिताभवेत्पितुःपुत्रशनंचऔर
सं कुलस्यसंतानकरंचतद्रवेत्तृतीयमेववरयामितेवरं यमउवाच कुलस्यसंतानकरंसर्वचंसंशतंस्तानापितुर
स्तुतेश्रमे कृतेनकामेननराधिपात्मजेअतीवदूरंहिपथस्त्वमागता सावित्र्युवाच नदूरमेतत्तमममर्तुसन्निधौमनो
हिमेदूरतरंप्रधावति अथव्रजनेवगिरासमुद्यतमयोच्यमानंशृणुधर्ममेवचः विवस्वतस्त्वंतनयःप्रतापवान्नततोहिर्वै

वस्ततउच्यतेबुधैः समेनधर्मेणचरंजिताःप्रजास्ततस्तवेहेश्वरधर्मराजता आत्मन्यपिनविश्वासस्तावद्भवतिसत्कृत्यः
तस्मात्सत्कृविशेषेणसर्वःप्रणयमृच्छति सौहृदात्मण्याच्चापिविश्वासोनामजायते तस्मात्सत्कृविशेषेणविश्वासंकुरु
तेजनः यमउवाच उदाहृतंतेवचनंयदंगनेश्रमंनतादृक्त्वद्वतेममाश्रमं अनेनतुष्टोस्मि विनास्यजीवितंवरंचतुर्थं
रयस्वगच्छ सावित्र्युवाच ममात्मजंसत्यवतस्तथौरसंभवेदुभाभ्यामिहयत्कुलोद्भूतं शतंस्तानांबलिनामहात्म
नामिमंचतुर्थंवरयामितेवरं यमउवाच शतंस्तानांबलवीर्यशालिनांभविष्यतिप्रीतिकरंतवाबले प-
रिश्चमस्तेनभवेन्नृपात्मजेनिवर्तदूरंहिपथस्त्वमागता सावित्र्युवाच सतांहियाशाश्वतधर्मवृत्तिःसंतो नसीदंतिनच
व्यथंति ते सतांसद्भिर्नामफलंसंयति सज्जोभयंनानुवर्तंतिसंतः संतोहिसत्येननयंतिसूर्यंसंतोभूमिंतपसाधारयंति सं-
तो गतिर्भूतभव्यस्यरजिन्सतांमध्येनावसीदंतिसंतः आयुर्जुष्टमिदं वृत्तमिति विज्ञायशाश्वतं संतःपरार्थंकुर्वीणानावे-
क्षतेप्रतिक्रियां नचप्रसादःसत्पुरुषेषुमोघो नचाव्यर्थोतपस्यतिचाभिमानः यस्मादेतन्नियतंसत्कृतिर्यत्तस्मात्संतोरक्षिता
रोभवति यमउवाच यथायथाभाषसिधर्मसंहितमनोनुकूलं सपदंसहार्थवत् तथातथा मेत्वयिभक्तिरुत्तमावरंचृणी
षाप्रतिमंप्रतिव्रते सावित्र्युः नतेपवर्गःसकृताहिनाकृतातथान्यथान्येषुवरेषुमानदः वरंचृणेजीवतुसत्यवानयंयथामृतात्त्वेवमहं
विनापतिं नकामयेभर्तुविनाकृतास्वरंचकामयेभर्तुविनागतादिवं नकामयेभर्तुविनाकृताश्रियंचभर्तुहीनाच्यवसाभि-

जीवितुं वरोपिवैवस्वतः सौम्यतामजशतेचदत्तोभवताकृपालुना वरं वृणो जीवतु सत्यवानयंतं वैवसत्यं वचनं भविष्यति तथेत्
 क्तातुता नृपाणां मुक्तावैवस्वतोयमः धर्मराजः प्रहृष्टात्मा सावित्रीमिदमब्रवीत् एष भद्रं मया मुक्तो भर्ता ते कुलनेदिनि आ
 रोग्यवयसी प्राप्य सिद्धार्थं भविष्यति चतुर्वर्षशतं चायुस्त्वया सार्धमुपैष्यति सागता वटसामीप्यं कृतोत्संगेशिरस्ततः
 प्रबुद्धस्तु ततो ब्रह्मन् सत्यवानिदमब्रवीत् मया स्वभो वरारोहे हृष्टो धैवचमामिनि तत्सर्वं कथितं तस्यायुतं सर्वमेव तत् त-
 था च कथितः सर्वः संवादश्च यमेन हि अस्तंगते ततः सूर्यं द्युमत्सेनो महीपतिः पुत्रस्यागमने कांक्षी इतश्चेतश्च धावति आ-
 श्रमादाश्च मंगच्छन् पुत्रदर्शनकांक्षया आवयोरंधोर्यधिः कृगतो सि विनावयोः एवं स विविधं क्रोशन् सपत्नी कोमही
 पतिः चकार दुःखसंतप्तः पुत्रपुत्रेति चासकृत् अकस्मादेव राजेन्द्रो लब्धव्यं चक्षुर्महीश्वरः तदृष्ट्वा परमाश्चर्यं चक्षुः प्राप्ति
 द्विजोत्तमाः सांत्वपूर्वं तदा वाक्यमूचुस्ते तापसा मृशं चक्षुः प्राप्ता महाराज सूचितं ते महीपते पुत्रेण च समं योम प्रा-
 प्य सेनपुत्रं सत्तम ईश्वर उवाच यावदेवं वदं त्येते तापसा द्विजसत्तम सावित्री सहितः प्राप्तः सत्यवान् द्विजसत्त-
 म नमस्कृत्य द्विजान् सर्वान्मातरं पितरं तथा सावित्री च ततो ब्रह्मन् वंदे चरणविति श्वश्रूश्च शरयो ब्रह्मन् सावित्री कम-
 लेक्षणा मुनय ऊचुः वरं सावित्री जानासि कारणं वरवर्णिनि हृदयोश्चक्षुः प्राप्तेः श्वश्रूश्च शरयोः शक्ते सावि-
 त्वाच न जानामि मुनिश्चेष्टाश्चक्षुः प्राप्ति कारणं चिरं स्तुतस्ते भर्ता तेन कालव्यतिक्रमः सत्यवानुवाच अ-

स्याः प्रभावात्संजानं दृश्यते कारणं न च तत्सर्वं विद्यते विशाः सावित्र्यास्तपसः फलं व्रतस्यैव तु माहात्म्यं दृष्टमेतन्मया धुना
 ईश्वर उवाच एवं तु वदतस्तस्य तदा सत्यवतः प्रभो पौराः समागतास्तस्य आचरन् नृपतेर्हितं येन राज्यं बलाद्राज नृह
 तं मे त्रेण मंत्रिणा अमात्येन हतः सोऽपि इति पौराः समागताः पौरा ऊचुः उत्तिष्ठ राजशार्दूलस्वराज्यं पालय प्रभो
 अभिषिचस्व राजेन्द्रं पुरे मंत्रिपुरोहितैः ईश्वर उवाच स गत्वा राजशार्दूलः स्वपुरं जनसंवृतः पितृपितामहं रा-
 ज्यं संप्राप्तं च महात्मना सावित्री सत्यवांश्चैव परासुदमवापतुः जनयामास पुत्राणां शतं वै बाहुशालिनां व्रतस्यैव तु-
 माहात्म्यात्तस्याः पितुरजायत पुत्राणां च शतं ब्रह्मन् प्रसन्ना च यमात्तथा एतत्ते कथितं सर्वं व्रतमाहात्म्यमुत्तमं क्षीणा
 युजीवितो भर्ता व्रतस्यास्य प्रभावतः कर्तव्यं सर्वनारीणामवैधव्यफलप्रदं सनत्कुमार उवाच विधानं ब्रूहि देवेश
 व्रतस्यास्य च च्यवक कियते विधिना केन स्त्रीभिस्त्रिपुरसूदन ईश्वर उवाच वर्षेकं नियमं कृत्वा एकभक्तेन मानद
 नक्ताहारेण वा विप्रभुं दे प्राप्य द्विजर्षभ त्रिदिनं लंघयित्वा च चतुर्थे दिवसे शक्ते चंद्रायार्घ्यं प्रदद्याच्च पूजयित्वा सुवासि-
 नीं सावित्री च प्रसावित्री गंधपुष्पैश्च पूजयेत् मिथुनानियथा शक्त्या भोजयित्वा यथा स्वरं भोक्षेत्तु जगद्वा विनिर्विघ्नं कुरु-
 र्मे शक्ते दिनं प्रति दिनं श्रेष्ठं कुर्यान् यथा धौ च न कृत्वा वंशमये पात्रे वालुकाप्रस्थमेव च सप्तधान्यभृतपात्रं प्रस्थैकेन
 द्विजोत्तम प्रस्थं द्वात्रिंशद्बुक् परिमितं संख्यं कारयेन्मुनिशार्दूल वस्त्रयुग्मेन वेष्टयेत् तस्योपरि न्यसेद्देवीं सावित्रीं ब्र-

ह्यणासह सावित्रीसत्यवांश्चैव कार्योरोप्यमयोशभौ पितृकंचकुटारंचकुलारौच्यमयोशभौ फलैः कालोद्भवेदेवीपूजये-
द्ब्रह्मणः प्रिया हरिद्वारजिते श्वैव कंठसूत्रैः समर्चयेत् सखीनां कंठसूत्राणि त्रिदिनं प्रतिपादयेत् पक्वान्नानि च देयानि नि-
त्यमेव हि ज्योत्तमान् माहात्म्यं चैव सावित्री श्रोतव्यमुनिसत्तम पुराणाश्च वणं कार्यं सतीनां चरितं शभं पूजयेच्च तथा नि-
त्यमंत्रेणानेन स्रवत सावित्री च प्रसावित्री सततं ब्रह्मणः प्रिया पूज्यसे ह्ययं देवि हि जैर्मुनिगणैः सदा त्रिसंध्यं देवि भू-
तानां वंदिता त्वं जगन्मयै सावित्री त्वं प्रसावित्री द्विधा भूतासि शोभने जगत्त्रयस्थिता देवि त्रिसंध्यं च तथा नये श्वैव दे-
वि त्रिलोके च त्रेतायौ त्वं मुनेश्चरी व्यापितः सकलोलोकं अतो मां पाहि सर्वदा रूपं देहि यशो देहि सौभाग्यं देहि मेशभौ
पुत्रान् देहि धनं देहि सर्वदा जन्म जन्मसु यथा तेन वियोगोऽस्ति भर्त्रा सह सूरेश्वरि तथा मम महाभागे कुरु त्वं जन्म जन्मनि
एवं संपूजयेद्देवी कमलासनसंस्थितां एवं दिनत्रयं नीत्वा चतुर्थे हनि सत्तम मिथुनानि च संभोज्य षोडशानि हि ज्योत्तम
अर्चयित्वा तथा चार्यं सपत्नीकं ससंमतं तस्मै संकल्पितं सर्वं हेमसावित्री संयुतं मंत्रेणानेन दातव्यं हि जसुरव्यायस्रव-
त सावित्री कल्पविदुषीं प्रणिपत्य तथा मुने सावित्री जगतां माता सावित्री जगतः पिता मया दत्तं च सावित्री ब्रह्मणः प्रति-
गृह्यताम् अबैधव्यं च मे नित्यं भूयाज्जन्मनि जन्मनि मृता च वसते लोके ब्रह्मणा पतिना सह तत्रैव च चिरं कालं भुक्त्वा भो
गाननुत्तमान् धर्मराजवरदानानंतरं सावित्र्युवाच यामदीयं व्रतं देवभक्त्या नारी करिष्यति भर्तुः सासहिता साध्वी-

समस्त सूरवभागभवेत् धर्मराज उवाच गौरी प्रमुग्धा वृद्धा वा अपुत्रा पतिवर्जिता स भर्तृका स पुत्रा वा कुर्याद्भुतमिदं श-
भं ज्येष्ठमासे तु संप्राप्ते पौर्णमास्यां पतिव्रता स्नात्वा चैव शक्तिं भूत्वा वटं सिंच्य बहूदकैः सूत्रेण वेष्टयेद्द्रक्त्या गंधपुष्पाक्षतैः
शभैः नमो वैवस्वतायेति भ्रामयन्ती प्रदक्षिणां रात्रौ कुर्वीत नक्तं च तद्यज्जमेकं समाहिता तथैव वटं दक्षं च पक्षे पक्षे प्रपू-
जयेत् अनेनैव विधानेन कर्तव्यं व्रतमुत्तमं सर्वमनोरथान् प्राप्य ह्यंते रुद्रोऽपि जायते इति स्कंदपुराणे वटसावि-
त्री कथा समाप्ता अथोद्यापनं संप्राप्ते तु पुनर्ज्येष्ठे नक्तं भुक्त्वा दशानि येत् दंतधावनपूर्वादि स्नात्वा नियमकारये-
त् त्रिरात्रं लंघयित्वा तु चतुर्थे दिवसे त्वहं चंद्रायार्घ्यं प्रदत्वा च पूजयित्वा तु तां सतीं मिष्टान्नानि यथा शक्त्या भोजयित्वा
हि ज्योत्तमान् भोक्ष्ये हंतुं जगद्वा त्रिनिर्विघ्नं कुरु मेशभौ नियममंत्रः कृत्वा वंशमये पात्रे वालुकाप्रस्थमेव च समधान्य-
युतं पात्रं प्रस्थैकेन हि ज्योत्तम वस्त्रहयोपरि स्थाप्य सावित्रीं ब्रह्मणा सह हैमी कृत्वा तयोर्मूर्तिं त्रिरात्रं व्रतमाचरेत्
न्यग्रोधस्य तले तिष्ठेद्यावच्चैव दिनत्रयं सौवर्णं चैव सावित्री सत्येन सह कारयेत् रौप्यपर्यंकमारोप्य रथस्थोपरि विन्य-
सेत् पलादूर्ध्वं यथा शक्त्या रथं रौप्यमयं शभं काष्ठभारं कुटारंच वटंचैव स्रविस्तृतं धर्मराज नारदं च तत्रैव परिकल्प-
येत् वटमूले प्रकुर्वीत मंडलं गोमयेन हि संस्थाप्य तत्र सावित्रीं चतुष्कोपरि शोभनीं एवं च मिथुनं कृत्वा पूजयेद्भुतमत्त-
सरा पचासृतेन स्नपनं गंधपुष्पोदकेन च चंदनागरुकर्पूरमाल्यवस्त्रविभूषणैः पीतपिष्टेन पद्मं च चंदनेनाथवालि-

खेत् देवीसंपूजयेत्तत्रमंत्रैरेभिर्विधानतः नमःसावित्र्यैपादौतुप्रसावित्र्यैतुजालुनी कटिकमलपत्राक्षैउदरभूतधा
रिणि गायत्र्येचनमःकंठेशिरसिब्रह्मणःप्रिये अथब्रह्मसत्यवतोः पादौधाम्नमःपूज्यावूरुज्येष्टायवेनमः पर
मेषिनेवेमंडमग्निरूपायवेकटी वेधसेचोदरपूज्यपद्मनाभायवेहृदि कंठविधात्रेपूज्यंहिहमगभायवेसुरवं ब्रह्मणे-
वैशिरःपूज्यंसर्वांगविष्णावेनमः अभ्यर्च्यैवंक्रमेणैवशास्त्रोक्तविधिनाशक्तं ततोरजतपात्रेणअर्घ्यंदद्यादयोरपि अ
थार्घ्यमंत्रः ॐकारपूर्वकेदेविवीणापुस्तकधारिणि देवमातर्नमस्तेस्तुह्यवैधव्यंमथच्छमे पतिव्रतेमहाभागेवह्निजा
तेश्चिस्मिते दृढव्रतेदृढमतेभर्तुश्चप्रियवादिनि अवैधव्यंचसौभाग्यंदेहित्वंममस्तुव्रते पुचान्पौत्रांश्चसौरव्यंचगृ
हाणार्घ्येनमोनमः अथब्रह्मसत्यवतोरर्घ्यमंत्रः त्वयासृष्टंजगत्सर्वसदेवास्तरमानुषं सत्यव्रतधरोदेवब्रह्मरूपन-
मोस्तुते अथयमस्यार्घ्यमंत्रः त्वंकर्मसाक्षीलोकानांशक्तभाशक्तमविवेककृत् वैवस्वतगृहाणार्घ्यंधर्मराजनमोस्तुते धर्म
राजःपितृपतिःसाक्षीभूतोसिजंतुषु कालरूपगृहाणार्घ्यमवैधव्यंचदेहिमे गंधपुष्पैश्चनैवेष्टैःफलैःकर्पूरदीपकैः रक्तव
स्त्रैरलंकारैः पूजयेद्भक्तमत्सरा सावित्रीप्रार्थना सावित्रीब्रह्मगायत्रीसर्वदाप्रियभाषिणी तेनसत्येनमांपाहिदुःखसं
सारसागरात्तमोरीत्वंशचीलक्ष्मीस्त्वंप्रभाचंद्रमंडले त्वमेवचजगन्मातामामुद्धरवरानने सौभाग्यंकुलवृद्धिंचदेहि
त्वममस्तुव्रते यन्मयादुष्कृतंसर्वकृतंजन्मशतैरपि भस्मीभवतुतत्सर्वमवैधव्यंचदेहिमे अथब्रह्मसत्यवतोःप्रार्थना

अवियोगोयथादेवसावित्र्यासहितस्यते अवियोगस्तथास्माकंभूयाज्जन्मनिजन्मनि यमप्रार्थना कर्मसाक्षिजगत्पूज्य
सर्वबंधप्रसीदमे संवत्सरव्रतंसर्वपरिपूर्णतदस्तुमे सावित्रीप्रार्थना सावित्रीत्वयथादेविचतुर्वर्षशतायुषं पतिंप्राप्ता
सिगुणिनममदेवितथाकुरु सावित्रीचप्रसावित्रीसततंब्रह्मणःप्रिये पूजितासिहिजेःसर्वैःस्त्रीभिर्मुनिगणैस्तथा त्रि-
संध्यंदेविभूतानांवंदनीयासिस्तुवते मयादत्तांचपूजेयंत्वंगृहाणनमोस्तुते जागरंतत्रकुर्वतिगीतवाद्यादिमंगलैः सुवा
सिन्यस्ततःपूज्यादिवसेदिवसेशक्ताः सिंदूरकुंकुमैर्वैवताबूलंचसंपूगकं तथादद्याच्चशूर्पाणिभक्ष्यंसौभाग्यमष्टकं सति-
चेच्चदिवारात्रोकामक्रोधविवर्जिता दिनत्रयेपि कर्तव्यमेवमर्घ्यादिपूजनं ततश्चतुर्थीदिवसेयत्कार्यंतच्छृणुष्वमे मिथुना-
निचतुर्विंशत्षोडशद्वादशाष्टवा पूजयेद्दृष्ट्यगोदानैर्भूषणाच्छादनासनैः अथवागुरुमेकंवाव्रतस्यविधिकारकं सर्वलक्ष
णसंपन्नंसर्वशास्त्रार्थपारंगं वेदविद्याव्रतस्नातंशातंतुविजितेंद्रियं सपत्नीकंसमभ्यर्च्यवस्त्रालंकारमंडलैः शय्यांसौप-
स्करांदद्याद्ब्रह्मचैवातिशोभनं अशक्तस्तयथाशक्त्यास्तोकंस्तोकंचकल्पयेत् सावित्रीत्वयथादेविचतुर्वर्षशतायुषा सत्य-
वसतिनासार्धमयादत्तातथाकुरु मयादत्तांचसावित्रीब्रह्मणःप्रतिगृह्यताम् मयागृहीतासावित्रीत्वयादत्तास्तुशोभने
यावच्चंद्रश्चसूर्यश्चसहस्रार्जसुखीभव न्यग्रोधस्यसमीपेतुगृहेवास्थंडिलेपिवा सावित्र्याश्चैवमंत्रेणयतहोमंतुकारयेत्
पायसंचुड्याद्रक्त्याघृतेनसहभाभिनी व्याहृत्याचैवमंत्रेणतिलव्रीहियवांस्तथा गुरुंचगुरुपत्नींचतनोभक्त्याक्षमापयेत्

धर्मराजो यमो धाता नीलः कालो तको व्ययः वैवस्वतश्चित्रगुप्तो दधो मृत्युः क्षयो वरः मासिमासितथा ह्येतैर्नामभिः सेचयेद्दं
न्यग्रोधे हं वसाम्येव तस्माद्यत्नेन सेचयेत् होमांते दक्षिणां दद्यात्तु जश्चक्षमापयेत् भंजीत वा सरांते तु नक्तेशां तातपस्विनी
अर्घ्यं दद्यादरुंधत्यै हृत्वा चैव प्रणम्य च अरुंधति नमस्ते स्तुतवसिष्ठस्य प्रियेश भो अर्घ्यमेतन्मया दत्तं फलपुष्पसमन्वितम् पु
त्रान्देहि सखं देहि गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते सरिभिर्ब्राह्मणेः सार्द्धं भुंजीत विजितेन्द्रिया एवं करोति यानां शीघ्रतमेतदनुत्तमं भ्रात
रः पितरौ पुत्राः श्वशुरौ स्वजनास्तथा चिरायुषस्तथारोगा भवन्ति न च संशयः भर्त्रा च सहिता साध्वी ब्रह्मलोके महीयते इति
श्रीस्कंदपुराणे सावित्री व्रतोद्यापनं संपूर्णम् अथ आषाढपौर्णमास्यां गोपद्यव्रतं तत्र पूजा चतुर्भुजं महाकायं जाबून
दसमप्रभम् शंखचक्रगदापद्मरमागरुडशोभितम् सेवितं मुनिभिर्देवैर्यक्षगंधर्वकिन्नरैः एवं विधिं हरिं ध्यात्वा ततो य-
जनमारभेत् ध्यानं आवाहयामि देवेशं भक्तानामभयप्रदं स्निग्धकोमलकेशं च मनसा वा हयेद्हरिं सहस्रशीर्षं त्यावाहनं
रुक्वर्णमणिभिर्दिग्धैरचिते देवनिर्मिते दिव्यसिंहासने कृष्णोऽपविश्य प्रसीद मे पुरुष एवेदमित्यासनं पादौ दकं स्तरश्चेष्टुः
वर्णकलशो स्थितं गंधपुष्पाक्षतैर्युक्तं पादं मे प्रतिगृह्यतां एतावानस्येति पादं अष्टद्वयसमायुक्तं स्वर्णपात्रोदकं शुभं भोऽ
भयंकरभक्तानां गृहाणार्घ्यं जगत्सते त्रिपादूर्ध्व इत्यर्घ्यं कर्पूरेण समायुक्तं मुशीरेण कृत्वा सितम् दत्तमाचमनीयार्थं नीरं
स्तीकुरुतां विभो तस्माद्दिराच्छेत्वा चमनीयं गंगागोदावरीचैव यमुना च सरस्वती नर्मदा सिंधुकावेरीताम्यः स्नानार्थमाह

तं यत्पुरुषेणोति स्नानं वरुणयुग्मं समानीतं पट्टस्त्रेण निर्मितं रुक्वर्णं खचितं दिव्यं गृहाण त्वं सुरेश्वर तं यज्ञमिति वस्त्रं
कार्पासतंतुभिर्युक्तं ब्रह्मणानिर्मितं पुरा अनेकरत्नखचितमुपवीतं गृहाण भो तस्माद्यज्ञादिति यज्ञोपवीतं चंदनं मलयोद्भूतं क
स्तूरीचारुचंदनं कर्पूरेण च संयुक्तं स्वीकुरु घ्रातुलेपनं तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतमिति गंधं शतपत्रैः कर्णिकारैश्चंपकैर्मल्लिकादिभि
॥ तुलसीयुक्तपुष्पाणि गृहाण पुरुषोत्तम तस्मादश्वेति पुष्पं दशांगुगुलोद्भूतं सगंधं च मनोहरं कृष्णागरुसमायुक्तं धू
पं देवगृहाण मे यत्पुरुषं च दधुरिति धूपं साज्यं च वर्तिसंयुक्तं वङ्गिना योजितं मयो दीपं गृहाण देवेश त्र्यैलोक्यतिमिरापहम्
ब्राह्मणोऽस्येति दीपं अन्नं चतुर्विधं स्वादुरसैः षड्विः समन्वितम् भक्ष्य भोज्य समायुक्तं नैवेद्यं प्रतिगृह्यताम् चंद्रमाभनस इति
नैवेद्यं आचमनीयं करो हर्तनं इदं फलमिति फलं पूगीफलमिति तांबूलं हिरण्यगर्भेति दक्षिं यानिकानि नाभ्या आ-
सीति प्रदक्षिणां नमोस्तुतं ताय सप्तास्यासन्निति नमस्कारः देवदेव जगन्नाथ गोपाल प्रतिपालक गोपदेव तसं त्राण गृहा
ण कुसुमांजलिम् यज्ञेन यज्ञमिति पुष्पांजलिं तद्दर्शोक्तं वायनं परमान्नमिदं विप्रकां स्य पात्रेण संयुतं त्वत्प्रसादादहं विप्र
व्रतस्थ फलमाप्नुयाम् मंत्रहीनं क्रियाहीनमिति प्रार्थना इति गोपद्य पूजा अथ कथा सूत उवाच नाथैकं त्वां हि पृच्छा
मि चतुर्वर्गफलप्रदं सर्वरोगप्रशमनं विष्णुसारूप्यमुक्तिदं नारीणामथवा पुंसां भक्तिमुक्तिफलप्रदं ब्रूहि चेदस्ति देवैर्ब्रूपां कृत्वा
ममोपरि नारद उवाच भगवन् सर्वमाख्यास्ये यत्पृच्छं विदुषां त्वया गोपद्य कं व्रतं स्यैतद्ब्रूतानां व्रतमुत्तमं कर्तुः सिद्धिं करेदित्यं-

विख्यातं भुवनत्रये सनत्कुमास्ववाच भगवन्मृतभयेशसर्वशास्त्रविशारद तद्भूतब्रूहि मे ब्रह्मन् कथमुद्यापनं भवेत्
पुरेदं केन वाचीर्णदेवर्षे कथय प्रतं नारद उवाच आषाढपौर्णमास्यां वा तथाष्टम्यां हरेर्दिने प्रारभेद्भूतमेतच्च कार्तिकावधि
तत्तिथौ तिलामलककल्केन स्नानं नित्यं विधाय च नदीतीरेथवा गोष्ठेशिवागारे हरेर्गृहे वृंदावने वापि लिरवेद्गोपचक्रपदं
शुभं त्रयस्त्रिंशत्पदानि कुर्याद्रत्नयादिनेदिने तत्संख्याया प्रकर्तव्या अर्घ्यप्रदक्षिणानतीः बालकृष्णसमुद्दिश्य लक्ष्म्या
सहजगद्गुरुं गंधार्घ्यैरुपचारैस्तु यथाशक्त्या प्रपूजयेत् ब्राह्मणांस्ततः पूज्य पद्मसंख्यां सुत्सृजेत् प्रथमाब्देथवर्कैर्दि
तीयेपूपकैर्वती तृतीये शालिपिष्टान्नेश्चतुर्थे पूरिकादिभिः पंचमेपरमानैस्तु सम्यग्वै पूजयेद्भूती अत्रैवोदाहरतीममिति
हासपुरातनं ऋषीणां पृच्छमानानां सूतेनोक्तं पुरातनं सूत उवाच पुराशक्नोमरावत्यादेवदानवाकिंनरैः रुद्रैरादित्य
क्षाद्यैर्गंधर्वैर्वसुभिः सह रंभानृत्यं समारेभेऽक्राडालोभेन चिह्नला एवं नृत्ये क्रियमाणे च्युतितं वाद्यमंडलं क्षणमात्रं विचार्या
थ धर्मराजस्तु उक्तवान् यम उवाच जन्ममध्ये व्रतं यैश्च न कृतं प्राणिभिः क्वचित् तच्चर्मस्त्रायुभिः शक्नोति कर्तव्यं छादनं
ढके नारदेन श्रुतं तच्च जगाद यदुनंदनं स्वर्चयित्वा तु तं कृष्णो वचनं चेदमब्रवीत् कृष्ण उवाच सर्वलोकजदेवर्षे भव
नेषु चरन्सदा आश्रये वददेवर्षे यद्यस्ति शुभदायक नारद उवाच गतं मया मरावत्यामाश्रये धर्मसंसदि तच्च सर्वस
मायाताः सरा इन्द्राश्चतुर्दश रुद्रा एकादश विधिरादित्या द्वादशापि च वसवो ह्येतथानागा यक्षराक्षसपन्नगाः रंभयाचस

भारव्यं नृत्यं शक्रस्य पश्यतः अदितं चर्मवाद्यानां अनुवंस्तस्य साधनं यमः प्राह तथा तूतान् स भद्रास्तु तास्तिभो तामानयध्व
तच्चर्मवाद्ययोग्यं सदास्त्विति तच्छ्रुत्वा तु मया भीत्या सर्वं तयि नुवेदितं सूत उवाच इति नारदवाक्यं तु श्रुत्वा कृष्णस्तत्रावि
क्तः स भद्राया गृहं गत्वा पूजितस्तु पुनश्च श्रीकृष्ण उवाच किंचिद्भूतं त्वया भद्रे कृतं वानेति संशयः स भद्रोवाच सर्वव्रता
निभो कृष्ण कृतान्येव न संशयः नो चेत् तत्सहोदरीचाहं नस्यामर्जुन वल्लभा पुनो भिमन्युश्च कथं कथं स्वजगत्सते कृष्ण उ
वाच तथापि त्वं महाभाग व्रतमेकं समाचर गोपद्येति च विख्यातं त्रिषु लोकेषु विश्रुतम् इति कृष्णवचः श्रुत्वा स भद्रा तत्तदा
करोत् कृष्णोपदिष्टविधिना सत्वरं च समापितं सोद्यापने व्रते चीर्णे काले यमभटाययुः दूता उचुः स भद्रे तव देहस्य चर्म
र्थं त्यागता वयम् त्वच्चर्म सरवाद्यार्थं यमेन च प्रकल्पितं इति दूतवचः श्रुत्वा स भद्रा स्मीतिसा ब्रवीत् ततो भटाः सर्व एव द
दृशुः सादरा सदा पद्यानां निचयं तस्य गृहे गां च सवत्सकां स्थंडिले हस्तमात्रे तु स सभिर्द्वंद्वताशनं कृष्णोपदिष्टं वीक्ष्येन
दूता जग्मु र्यमांतिकं प्रतिपेदे प्रभावेन स भद्रापदमच्युतं नारद उवाच इति सूतवचः श्रुत्वा त्रयश्च श्रुतिरेव तं सूत उवाच
भौभो नारद देवर्षे सर्वशास्त्रविशारद शीघ्रं ब्रूहि सखे पद्मव्रतस्योद्यापने विधिः नारद उवाच पूर्णं तु पंचमेव वर्षे व्रतस्यो
द्यापनं भवेत् श्रीकृष्ण प्रतिमाकार्यं सुवर्णस्य पलेन वै पुष्पमंडपिकाकार्यं चतुर्द्वारं सुशोभना तन्मध्ये पूजयेद्भूतपारमया स
हितं हरिं त्रयस्त्रिंशत्ततो विप्रान् च लाहोयं समाचरेत् अतो देवेति मंत्रेण जुहुयात्तिलपायसं ब्राह्मणान् भोजयेत् सश्वाद्गोभिः सं

पूजयेद्भुती ययंचितयतेकामतंतं प्रामोत्यसंशयं इति भविष्यपुराणे गोपदाव्रतोद्यापनसंपूर्णम् अथ आषाढशुक्लपौर्ण
मास्यां कोकिलाव्रतं यदा आषाढादधिकमासस्तदा कोकिलानुष्ठानं कार्यं तद्विधिः आचम्य प्राणानायम्य मांसपक्षाक्षिरस्य
ममेहजन्मनिजन्मान्तरस्थसर्वपापक्षयार्थं पुत्रपौत्रलक्ष्मीवृद्धये सौभाग्यवृद्धिद्वारा अवैधव्यसपत्ननाशाय कोकिलारूपगोरीप्री
त्यर्थं कोकिलाव्रतं करिष्ये इति संकल्प्य आषाढपौर्णमास्यां तु संध्याकाले तद्यपस्थिते संकल्पयेन्मासमेकं श्रावणे प्रत्यहं ह्यहं
स्नानं करिष्ये नियमाद्ब्रह्मचर्यं स्थिता सती भोक्ष्यामि नक्तं भूषाभ्यां करिष्ये प्राणिनां दया इत्युक्त्वा स्नानं करोमि देवेश कोकिले प्रीत-
येतव जले स्निग्धावने पुण्ये सर्वदेवजलाशये इति मंत्रेण तिलामलककल्केन सर्वेषां धिजलेन च वचापिष्टेन वाष्टौ दिनानि प्र-
त्येकं वचोषधिकेन च षट्दिनान्येवं मासावधि स्नाने क्रमः एवं स्नात्वा रविंध्यात्वा तस्मात्तर्प्य च दापयेत् आदित्यभास्करर-
वे अर्कसूर्यादिवाकर प्रभाकरनमस्तभ्यंगृहाणार्घ्यं नमोस्तुते इति सूर्यार्घ्यमंत्रः ततः स्वर्णपक्षारौघ्यपादां मौक्तिकनेत्रां प्र-
वालमुखी रत्नपुष्पां चूतचंपकदक्षस्थां पक्षिरूपिणीं कोकिलां लिखित्वा पूजयेदित्युक्तं स्वर्णपक्षारक्तनेत्रां प्रवालमुखपंक्जां
कस्तूरीवर्णसंयुक्तां सुतन्नां नंदनेवने चूतचंपकदक्षस्थां पुष्टसुरसमन्वितां चिंतयेत् सार्वती देवी कोकिलारूपधारिणीं ध्या-
नं आगच्छ कोकिले देवि देहि मे वाञ्छितं फलं चंपकद्रुममारूढा क्रीडती नंदनेवने आवाहनं आसनं क्षौमवस्त्रेण निर्मितं ह्य-
नघेतव गृहाणेदं मया देवि कोकिले प्रियवर्धिनि आसनं तिलस्नेहेन तिलमुखेन तिलसौख्येन तिलप्रिये सौभाग्यं धनपुत्रांश्च

देहि मे कोकिले नमः तिलपुष्पफलैर्युक्तं पाद्यं प्रतिगृह्यताम् पाद्यं रत्नचंपकपुष्पैश्च पीतचंदनसंयुतं हेमपात्रे स्थितं तोयं गृ-
हाणार्घ्यं नमोस्तुते अर्घ्यं निर्मलं सलिलं गंगां कोकिले पक्षिरूपिणि वासते न स गंधेन गृहाणा च मनीयकं आचमनीयं
पंचामृतेन स्नपनं कोकिले कलकंठके मया दत्तेन प्रीता त्वं भव मे परमेश्वरि पयोदधिघृतं चैव शर्करामधुसंयुतं पंचामृतेन
स्नपनं दत्तं स्वीकुरु कोकिले पंचामृतस्नानं मंदाकिनीजलपुण्यं सर्वतीर्थसमन्वितं स्नानार्थं ते मया दत्तं कोकिले गृह्यतां नमः
स्नानं यस्मात्कार्पाससूत्रेण वा सांस्तिविधानि च पीतवस्त्रप्रदानेन प्रीता भव ममांबिके वस्त्रं कंचुकं च मया दत्तं नानावर्णं
विचित्रितं कोकिले गृह्यतां देवि प्रसीद परमेश्वरि कंचुकीं हरिद्रां जिते देवि कंठसूत्रं समर्पितं कोकिले स भगो देवि वरदा-
भव चांबिके कंठसूत्रं यानि रत्नानि सर्वाणि गंधर्वपूरगेषु च तैर्युक्तं भूषणं हेमं कोकिले प्रतिगृह्यताम् भूषणानि श्रीरवं-
दं चंदनं दिव्यं गंधाढ्यं समनोहरं विलेपनं सुरश्रेष्ठं चंदनं प्रतिगृह्यताम् चंदनं अक्षतांश्च स० अक्षतां च कुंकुमालक्तकं दि-
व्यं कामिनीभूषणास्पदं सौभाग्यदं गृहाणेदं प्रसीद हरवल्लभे हरिद्राकुंकुमचैव सिंदूरं कज्जलान्वितं सौभाग्यद्रव्यं संयुक्तं गृ-
हाण परमेश्वरि सौभाग्यद्रव्यं करवीरैर्जातं कुसुमैश्च पंकजैर्बकुलैः शर्पणैः शतपत्रैश्च कल्हारैश्च यैस्परमेश्वरी पुष्पाणि
वनस्पतिरसोद्भूता धूपं साज्यं चेति दीपं शर्कराखंडं रवाद्यानि दधि क्षीरघृतानि च आहारार्थं मया दत्तं नैवेद्यं प्रतिगृह्यताम्
नैवेद्यं पाटलोशीरकपूर्सरभिस्वादुशीतलं तोयमेतत्स्वरवस्पर्शं कोकिले प्रतिगृह्यताम् आचमनीयं चंदनागरुकर्पू-

रंकस्तूरीकेशरान्वितं करोहर्तनकंदेविगृह्यतांहरवल्लभे करोहर्तनं कूष्माण्डनालिकेरंचपनसंकदलीफलं जंबीरमातुलिंगं
चफलंगृह्णनमोस्तुते फलं पूगीफलमितितांबूलं हिरण्यगर्भेतिदक्षिणां कोकिलेकृष्णवर्णेत्वंसदावससिकानने भवानी
हरकांतसिकोकिलायै नमो नमः नीराजनं पूजितापरयाभक्त्या कोकिलागिरिशय्या पुष्पैर्नानाविधैः श्रेष्ठैर्वरदास्तुसदा-
मम पुष्पांजलिं यानिक्वानिचमदक्षिणां नमोदेव्यै नमस्कारं कोकिलारूपधारिण्येजगन्मात्रे नमोस्तुते शरणागतदीना
नांवाहिदेविसदांबिके गंधपुष्पाक्षतेर्कृतंतोयं हेमफलान्वितं अर्घ्यगृहाण देवेश वाञ्छितार्थप्रयच्छ मे आपादस्यसिने-
पक्षे मेघवर्णे हरिप्रिये कोकिले त्वं जगन्मातर्गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते पुनरर्घ्यं निलस्मेहे रूपं देहि जयं देहि मार्यनां व्रताने-
हैमीतिलपिष्टजां कोकिलां कृत्वा विभाय दद्यात् देवि चैत्ररथोत्पन्ने विंध्यपर्वतवासिनि अर्चिता पूजिता सितं कोकिले हरवल्ल-
भे कोकिले कलकंठासिमाधवे मधुरस्वरे वसंतं देवि गच्छ त्वं देवानां नंदने वने इति विस्मर्जनं इति कोकिलापूजा अथ कथा
युधिष्ठिर उवाच स्वभर्ता सहसंयोगः स्नेहः सोभाग्यमेव च भवेद्यथा कुलरूपाणां न द्रुतं ब्रूहि केशव श्रीकृष्ण उवाच य-
मुनायास्तदेरम्ये मथुरा नगरी शुभा तस्यां शत्रुघ्ननामा भूद्राजाराघववंशजः तस्य भार्या कीर्तिमाला नामा स्नासीत्यधिता सुवि-
प्रणम्य भगवान् दृष्ट्वा वसिष्ठो मुनिसत्तमः कीर्तिमालोवाच वदमेत्वं मुनि श्रेष्ठ सोभाग्यप्राप्तिदं वतं पूज्यः कथंच भग-
वान् शिवः केन व्रतं न च वसिष्ठ उवाच यदिष्टच्छसिमेत्वं हि व्रतानां मुत्तमं व्रतं तारणं सर्वपापानां कथयामि निबोधत तत्

दक्षमजापतेर्यज्ञेपुरादेवाः समागताः ऋषयश्च तथा सर्वे विद्याधरगणास्तथा ब्रह्माविष्णुश्च वायुश्च देवराजस्तथैव च वरुणो-
ग्निर्गृहाश्चैर्ये चान्ये च दिवौकसः वसिष्ठोवाल्मीकिर्गार्ग्यो विश्वामित्रो महानृक्षः एते चान्ये च ऋषयः सर्वे यज्ञार्थमागताः
अपश्यन् नारदस्तत्र सन्तिके त्रागता इति ईश्वरेण विनासम्यक् दृष्ट्वा सर्वान्समागतान् शिरवांसंस्पर्शपाणिभ्यां ननर्त कलहप्रि-
यः शालाकलहमूलं च ततः कैलासमाययौ सर्वा घनाशनं पुण्यं कैलासशिखरं शतं तत्र दृष्ट्वा समासीनं गौरीसहितशंकरं क-
तांजलिपुटो भूत्वा प्रणिपत्य मुनिस्थितः ईश्वरस्तमुवाचाय निश्च संतमने कथा किमागमनकृत्यं ते मदीयं सदनं प्रति श्वासोश्वा-
सेन संयुक्तस्त्वन्मे ब्रूहि हि ज्योत्तम ईश्वरस्य वचः श्रुत्वा शिरवांसंस्पर्शपाणिना दुःखयुक्त इवोवाच नारदः कलहप्रियः नार-
द उवाच यन्निमित्तं महादेवमर्त्यलोकात् समागतः त्वमिदुःखसंयुक्तं तच्छृणुष्व जगत्पते दक्षयज्ञमहं द्रष्टुमद्यदेवात्समा-
गतः तत्र यज्ञे स्थिताः सर्वे दक्षजा मातरः प्रभो दृष्ट्वा तांश्च नतन्मद्ये दृष्ट्वा स्त्रिभुवनेश्वरः तवावशाकृता तेन दक्षेणा पुण्यकर्म-
णा तेन निश्वाससंयुक्त आगतोऽस्मि तवातिकं ईश्वरेण विना किंचिद्दुर्मकार्यं न सिध्यति अतोऽस्य विप्लवः सर्वः प्रयासः स्वमरु-
प्रति तस्य तद्गणितं श्रुत्वा नतन्मिथ्येत्यचिंतयत् सकोधस्तत्तदा जानाहीश्वरो जगदीश्वरः गौर्यां च प्रार्थितो देवः श्रुत्वा तन्नारदे-
रितं तस्य यज्ञस्य घातार्थं देवतत्रयं जाम्यहं इत्युक्त्वा च लितारोषादीश्वरेण निवारिता जगदीशनमस्तुभ्यं व्रजामि पितृवेशम-
नि नारदेनाथ सहिता गणेशेन च संयुता यज्ञार्थमागतान् चैव दक्षद्वारेशिवप्रिया वन्हौ दृष्ट्वा वसो धारालंजिता च शिवप्रिया

निबन्तीं हारिनांदक्षो न ददर्श महासती क्षणमेकं च तिष्ठतीं यदा दक्षो न पश्यति तदैव चिंतितं गौर्या जीवितव्यं मया कथं धाविता कुंडनिक
देहाहाकृत्या च साततः क्षिप्तं बह्वैतदा गौर्या शापं देत्वा च दारुणं दृष्ट्वा तच्च गणेशेन पाशः परशरुद्यतः क्षब्धोत्थसौ तदा त्यर्गो र्य-
र्थे च गणाधिपः पाशेन बध्वा कतिचित्कोपान्निहतवान्स्मरान् दक्षेण नोदिता देवा सर्वे युद्धाय निर्ययुः महद्यधमभूद्रूयः सहदेवैर्ग-
णेशितुः तदृष्ट्वानारदः शीघ्रं पुनः कैलासमाययौ निवेदयामास तदा कुरुगौर्या विसर्जनं तच्छ्रुत्वा स्फालयामास जटां कोपादुमा-
पतिः ततो जातोति विकटः पुरुषोरक्तलोचनः सबभाषेमहादेवं स्वामिना ज्ञातं चेद्देहि मे वीरभद्रेति नामास्य कृत्या चाज्ञां समर्पयत् द-
क्षयज्ञविधातार्थं गच्छ वीरा तिसत्वरं श्रुत्वा तदीश्वरवचः सर्वप्रमथसंवृतः आययौ यज्ञसदनमसृग्वन्निष्पुनिक्षिपत् ततश्चादयो
देवास्तद्धारय विनिर्ययुः क्षणात्पराजितास्तेन विद्वताश्च दिशो दश अनुद्वुतश्च तान् सोपि पूष्णो दंतानपातयत् भगस्य नेत्रेनासांच स-
रस्त्वान्यकृतं त एव विद्राव्य तान् सर्वान् शिरो दक्षस्य चिच्छिदे कृत्वेव यज्ञघातं स आजगाम शिवांतिकम् नमस्कृत्य पुरस्तस्थौ-
कृतं कार्यमिति बुवन् तथाप्यशान्तः कोपोऽस्य ज्ञात्वेति ज्ञानचक्षुषा प्रसादयितुमीशानं ब्रह्मविष्णुसमीयतुः नमस्कृत्य तस्तस्ताभ्यां
प्रसन्नो भूत्सदा शिवः नारदस्तंबुरुश्चैव गतैः शिवमतोषयत् प्रसन्नवीक्ष्य तं विप्रशिरवांसं स्पृश्य पाणिना ननर्दनारदस्तत्र तोषय-
न् अधिकं शिवम् एतस्मिन्नंतरे ब्रह्मविष्णुश्च प्रमथाधिपं व्यजिज्ञपत्तं दक्षादीन् कृपादृष्ट्या विलोक्य कृतांगान् कुरुपूष्णान् मृतान् संजीवय प्र-
भो विलोकितास्ते देवेन कृपादृष्ट्या विलोकिताः पूषादयश्च सांगा वै अभूवन्स्तत्प्रसादतः उत्थितः पादयोर्मूलं ययौ दक्षः पिनाकिनः अ-

पराधं क्षमस्वेति पुनः पुनरुवाच ह उत्थापितः करेणासौ ततो दक्षः पिनाकिना उक्तश्चमा पुनः कापीरिव मीशावमाननं वि-
चरस्वस्वरवेनेति भूयस्तं कोप आविशत् शशाप च तदा गौरी यज्ञविघ्नकरी शिवः मखे विघ्नं कृतवती दक्षस्यैषा ततो चिरात्
निर्यग्यो निसमापन्नाविचरिष्यति भूतले ततो गौरी बभाषेत प्रणिपत्य सदा शिवं कथं यास्यामिति र्यक्त्वं भूतले च स्थितिः
कथं अन्यथा च न भविता शाप एष त्वयोदितः कोकिलामधुरालापा भवेयं नंदने वने कोकिलानां स्वरो रूपं रूपं स्त्रीणां पतिव्रतं
विद्यारूपं कुरुपाणां क्षमरूपं तपसिनां अचिरादेव च पुनः कुले महति जन्मसे भूयास्तु मेव भर्तृचि न विद्योगश्च मेयतः वरये
कुलजां भ्राजः कुरुपामपि कन्यकां दुष्टे कुले समुत्पन्ना भर्तुः पातयते कुलं नदीपातयते कुलं नारीपातयते कुलं नदीनां चैव
नारीणां स्वच्छंदं ललिता गतिः ततस्तप्तो महादेवश्च केशापविमोचनं दशवर्षसहस्राणि कोकिलारूपधारिणी नंदने देववि-
पिने चरिष्यति ततः परं हिमाचलसुता भूत्वा मलियत्त्वमुपेक्ष्य सि देवानां तु यथा विष्णुः सहकारो महीरुहां गंगा च सर्वती-
र्थानां तथातिर्यक्त कोकिला आषाढौ द्वौ यदा स्यातां कोकिलायास्तदार्चनं तदा या कुरुते नारी न सा वै धव्यमाप्नुयात् वसिष्ठ-
उवाच एतद्वाक्यावसाने तु गौरी सा कोकिला भवत् तदारभ्य शचि ह्येतत्प्रथितं कोकिलाव्रतं यानारी नैव कुरुते मोहात्सा विध-
वा भवेत् कुरुत्वमेतत्कल्याणिकीर्तिमालेव्रतोत्तमम् कीर्तिमालोवाच कथमाराध्यते देवी कोकिलारूपधारिणी वि-
धानं ब्रूहि तद्दिमत्वत्प्रसादात्करोम्यहं वसिष्ठ उवाच कोकिलाव्रतमाहात्म्यं विधानं च वदामि ते शृणु देवि प्रयत्नेन मच्चैः

पौर्णमासीकृतं मलमासेन निष्कान्ते शङ्खादेः समागते आवास्यां पौर्णमास्यां तु संध्याकाले तृपस्थिते संकल्पयेन्मासमंकं
आवर्णमभूतिस्तद्वत् स्नानं करिष्ये नित्यं च ब्रह्मचर्यं स्थितासती भोक्ष्ये नक्तं च भूशय्यां करिष्ये प्राणिनां दयां सौभाग्यधनधा-
न्यादिप्राप्तये शिवतुष्टये इति संकल्प्य विप्राग्ने नारी विमेष्य एव च प्राप्यानुज्ञां तु संपाद्य सामग्रीं सकलामपि प्रत्युषे च प्रतिदिनं
दत्तधावनपूर्वकं नद्यांगत्वाथ वावाप्यांतडागे गिरिनिर्झरे स्नानं करोमि देवेशि कोकिले प्रीतयेतव जले स्मिन्पावने पुण्ये सर्वदे-
वजलाश्रये स्नानं कृत्वा त्रनी देवि स्रगांधामलकैः स्तिलैः दिनाष्टकं ततः पश्चात्सर्वेष्वध्यापुनः पृथक् वचापिष्टेन च स्नानं दिना-
न्यष्टौ समाचरेत् तिलामलकपिष्टेन वचोपधियुतेन च षट्दिनानिततः स्नानं संपूर्णफललिप्सया स्नात्वा ध्यात्वा रविं तस्मै-
दद्यादर्घ्यं यत्नतः आदित्यभास्कररवे अर्कसूर्यादिवाकर प्रभाकरनमस्तुभ्यं गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते सूर्यार्घ्यमंत्रः कार-
येत् कोकिलां देवीं सौवर्णीं सर्वकामदां रौप्यचरणयौश्च वनेत्रयोश्चापि मोक्तुं रत्नानि पंच स्रष्टे चूतवृक्षसमाश्रितां अथवा
तिलपिष्टेन कोकिलां पक्षिरूपिणीं निधाय तामपान्नेनापूजयेत् सकलमाहितः उपचारैः पौडशभिर्घृतैश्चावित्तं निबोधमे आवाह-
यामितां देवीं कोकिलारूपधारिणीं अवतारं कुरु घात्रप्रसादं कुरु स्रष्टे आगच्छ कोकिले देवि देहि मे वाञ्छितं फलं चूतवृक्षस-
मारुत्तरमसेन दनेवने तिर्यग्योनि स मुद्रुते कोकिले कलकंठके तिलपुष्पाक्षते र्यक्तं गृहाण लं नमोस्तुते आपादस्यासिते पक्षे
मेघवर्णस्वरूपिणि कोकिलानाम देवित्वं स्नानार्थं प्रतिगृह्यताम् कुर्यादेवं विधां पूजां श्रावण्यंतं च पूजयेत् विसर्जयेच्च पश्चा-

तां सौवर्णीं कोकिलां यदि यदा च तिलपिष्टस्य कोकिलाक्रियते नदा कुर्यात्सत्यहमाङ्गानं भिन्नायास्तु विसर्जनम् रम्यं वनं समागत्य श्रुत्वा
कोकिलकूजितं यदा न श्रूयते शब्दमुपवासंतु तद्दिने कोकिले कृष्णवर्णं त्वंसदा वासो वनेषु ते सौभाग्यमनुलदेहि गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते
वसंतं च समुसन्ने विध्य पर्वनवासिनि गच्छ गच्छ महादुर्गं स्वस्थानेन दनेवने विसर्जनं रूपदेहि धनदेहि सर्वसौख्यं च देहि मे
पुत्रान् देहि यशो देहि सौभाग्यं देहि संपदः इत्युक्त्वा च ततः पश्चाद्दिव्यान्नेन स्रष्टे नक्तभोजी भवेद्वा जियावन्मासः समाप्य
ते मासांतेनापान्नेनापूजयेत् कोकिलां स्वर्णनिर्मितां वस्त्रधान्यगुडैर्युक्तां श्रावण्यां कुंडलं तथा दद्यात्सदक्षिणां चापि देवज्ञेवापुरो-
हिते एवमाषाढमासस्य देविध्यै समुपस्थिते सधवाविधवावापियानारी कोकिलाव्रतं करोति सप्तजन्मानि सौभाग्यं च
भतेतुसा मृतागोरीपुरं याति विमानेनार्कतेजसा श्रीभगवानुवाच एतद्भूतं वसिष्ठेन मुनिना कथितं पुरा तथा कृतं
तु तत्पार्थ समस्तं कीर्तिमालया तस्याश्च सर्वे निष्पन्नं वसिष्ठवचनं तथा एवमन्यापि कौंतेय कोकिलाव्रतमुत्तमं न करोति य-
दानारीव्याली भवति कानने एकतः सर्वदानादि कोकिलाव्रतमेकतः कृतं पुराप्सरोभिश्च ऋषिपत्नीभिरादरान् अहित्यया-
चसा पूर्वमर्चनाशापमुक्तये अरुंधत्या सह स्नात्वा पूजिता कोकिलानृप सीतया पूजिता सापि सर्वकामार्थसिद्धये गौतम्या
दंडकारण्ये स्नानं कृत्वा यथाविधि नलान्वेषणकामेन दमयत्या च पूजिता रुक्मिण्या च ततः स्नात्वा पूजिता कोकिलाशि-
वा विष्णोः पत्न्यरवात्यर्थं तच्च जातं न संशयः कुर्वेत्लामलिनादीनां परकर्मरना तथा एवं च ध्यात्वा कवंध्या विवत्सामृतं च

सका सर्वास्ताः फलभाजस्य ब्रतस्यास्य प्रभावतः आयुरारोग्यमैश्वर्यं स्वरं हृदयशः प्रजां सौभाग्यं सन्दरं रूपं नारीया
प्रोतिनान्यथा एतद्ब्रतं मया ख्यातं कार्यं वास्वयं नृप तृतीयांते च विधिवत् कार्यमुद्यापनं शतम् एकस्माज्जायते द्रव्यं द्विती
या लभते स्तनान् तृतीयां चापि सौभाग्यं प्राप्नुयान्नात्र संशयः इति वाराहपुराणे कोकिलाव्रतं अथोद्यापनं उद्याप
नविधिं ब्रूहि ब्रतस्यास्य मम प्रभो येन विज्ञानमात्रेण सौभाग्यं च भविष्यति श्रावणे पौर्णिमास्यां तु शतकूपक्षे तथैव च द्विती
यायामेकभक्तं दत्तं धावनपूर्वकं उपवासस्य नियमं कर्तुं ब्रतपरायणं तृतीयापुण्यफलदामध्यान्नेसमुपोषिता उपलब्धश
तौ देशे मंडलं तत्र कारयेत् अष्टदलं लिरवेत्यन्तु क्षौणं च भद्रकं कलशं चारिपूर्णं च पंचरत्नसमन्वितं तस्योपरि न्यसेत्पा
त्रं प्रस्थेनैकेन पूरयेत् तदभावे तदर्धं वा कुडवेनाथ नारदं कृष्णपट्टं कृष्णवर्णं युग्मं दद्याच्च शक्तिः तस्योपरि न्यसेद्देवीं कोकि
लाप्रतिमां तथा अन्नगंधप्रदानेन धूपदीपप्रदानकं नैवेद्यं मोदकान् दद्यात्कान् घृतसंयुतं अर्घ्यं चैव प्रदातव्यं तांबूलफ
लमुत्तमं रात्रौ जागरणं कार्यं वाद्यनृत्यप्रभृतिं पूजिता एकचित्तेन फलप्राप्तेति चाक्षयं प्रभाते विमलेन घां स्नानं कृत्वा वि
धानतः पूजयेद्दिवि देवीं होमं च विधिवद्भिज्ज तिलचंपकपुष्पैश्च तंडुलैर्घृतपायसैः अष्टोत्तरशतं हुत्वा दुर्गामंत्रैश्च वेदिकैः
कोकिलापीतये ब्रह्मन् व्याहृतो नां शतत्रयं ब्राह्मणान् भोजयेत्स श्वात्सपत्नीकांश्च पंचच अशक्तौ चैकयुग्मं च भोजयेच्च त
थागुरुं त्रिस्त्रिंशश्च प्रदातव्यं धारिकापंचमेव च मोदकांश्च ससूत्रांश्च वंशपात्रसमन्वितान् कृष्णवर्णसमायुक्तान् पक्का-

नेन प्रपूरितान् सर्वोपस्करसंयुक्तांस्त्रिस्त्रिंशश्च प्रदापयेत् आचार्यं पूजयेद्ब्रतयागां कृष्णां च सवत्सकां उपानहौ तथा शय्यां
चामरं चत्रमेव च मुद्रिकां कर्णवेष्टोच्चंदनं कुसमानि च सर्वं दद्याद्भिजेन्द्राय सपत्नीकाय नारदं दापयेद्दिवि देवत्सर्वं ब्राह्मणाय कु
टुंबिने ब्रतोपदिष्टदानं च भोजनं च सदक्षिणं एव या कुरुते राजन् कोकिलाव्रतमुत्तमं सर्वप्राप्तेति सौभाग्यं पुत्रधान्यधनानि
च ततो भुंजीत नैवेद्यं पुत्रपौत्रैः समन्विता कोकिले पूजिते गच्छ विधिवत्सर्वकामदे कारयेत्कोकिलां देवीं सौवर्णीं सर्वकामदां
रोप्य चरणचंचूमीरचितां नेत्रमौक्तिकां पंचरत्नानि दृष्टे च नूतनदक्षसमाश्रितां एवं च यथा पूज्या यथोक्ता च शनैः शनैः वि
प्रकरार्पिता लक्ष्मीः सस्वभावमिदं शृणु महाफलमशमोति महामाया प्रसादतः इति वाराहपुराणे कोकिलाव्रतोद्यापनं संपूर्ण
म् अथ श्रावणपौर्णिमास्यां रक्षाबंधनं उक्तं हे मादौ भविष्ये युधिष्ठिर उवाच सर्वरोगोपशमनं सर्वाशमविनाशनं स
कृत्स्नं तेनाब्दमेकं येन रक्षाकृता भवेत् श्रीकृष्ण उवाच शृणु पांडव शार्दूल इति हासं पुरातनं इंद्राण्ययस्कृतं पूर्वश
क्रस्य जयद्वये देवास्तरमभूच्चंद्रपुराद्वादशवार्षिकं तत्रास्तरैर्जितः शक्रः सहस्रैः सरोत्तमैः बृहस्पतिमुपास्य इदं वच
नमब्रवीत् न स्थातुं चैव शक्रो मिनां तु तैरभिद्रुतः सर्वथा योद्धुमिच्छामि गुरुस्त्वं च न्यवारय नयोः संवदतो रेव शची माह
सुरेश्वरं अद्य भूतदिनं देवघातः सर्वं भविष्यति अहं रक्षाविधास्यामि येनाज्ये भविष्यसि इत्युक्त्वा पौर्णिमास्यां सा पौलोमी-
कृतमंगला बबन्धदक्षिणे पाणोरक्षापोटलिकांततः बद्धरक्षस्तनः शक्रः कृतस्वस्थयनो हि जैः दुद्रावदानवानीकं क्षणा

कालश्चमजाः शक्रश्चविजयीभूत्वा पुनरेवजगच्चये एवप्रभावोरक्षायाः कथितस्तेयुधिष्ठिर जयदः सखदश्चैवपुत्रारोग्यध-
नप्रदः शुधिष्ठिरउवाच क्रियतेकेनविधिनारक्षाबंधः सरोत्तमैः कस्मिन्निथोक्तदादेवत्येनमेवकुमर्हसि यथाहिभगवदेव
विचित्राणिप्रभापसे तथातथानमेतृभिर्बुद्ध्याः शृण्वतः कथाः कृष्णउवाच संप्राप्तेश्चावणेमासिपौर्णमास्यादिनोदये स्ना-
नं कुर्वीतमतिमान्श्रुतिस्मृतिविधानतः ततोदेवान्पितृन्श्चैवतर्पयेत्परमांभसा उपाकर्मणिचैवोक्तसृषीणांचैवतर्पणं कुर्वी-
तब्राह्मणेः सार्धंवेदानुद्दिश्यशक्तिः शूद्राणामंत्ररहितस्नानदानंचशस्यते ततोपराहसमयेरक्षापोटलिकांशभां कारयेच्चा-
क्षतेस्तद्वत्सिद्धार्थेहमर्चयितेः कार्पासैः क्षौमवस्त्रैर्वाविचित्रैर्मलवर्जितैः विचित्रतंतुग्रथितांस्थापयेद्वाजनोपरि कार्यागृह-
स्यरक्षाचैगोमयेः शकृतडुलैः दूर्वावर्णैः सितैश्चित्रैः सर्वपापविनाशिनी उपलिप्तेगृहमध्येसान्कुंभंचविन्यसेत् पीठोपरि
विशोद्वाजासचिवैः समुद्भूतैः वेश्याजनेनसहितोमंगलैः सहितस्थितैः रक्षाबंधः कार्यसिद्धिः सर्वविघ्नोपशान्तिदः पुरोधान्
पतेरक्षांसम्यक्वधीतमानवः येनबहोबलाराजादानवेद्रोमहाबलः तेनत्वामपिबध्नामिरक्षेमाचलमान्वल ब्राह्मणैः
क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैरन्यैश्चमानवैः कर्तव्योरक्षिकाबंधोद्दिजान्संपूज्यभक्तिः अनेनविधिनायस्तरक्षाबंधंसमाचरेत् स
सर्वदोषरहितः सखीसंवत्सरंभवेत् रक्षाबंधोभद्रायानकार्यः भद्रायाद्देनकर्तव्येश्चावणीफाल्गुनीतथा श्रावणीनृपतिं
हन्तिग्रामदहतिफाल्गुनी इतिवचनात् इतिभविष्योक्तंरक्षाबंधनसंपूर्णम् अथभाद्रपदपौर्णमास्यांउमामहेश्वरव्रतंशि

वरहस्ये राजोवाच भगवन्मुनिशार्दूलव्रतमेकंवदस्वमे सांगेयस्मिन्व्रतेचीर्णेसर्वान्कामानवाप्नुयात् गौतमउवाच
उमामहेश्वरंनामव्रतमस्तिव्रतोत्तमं सांगेयस्मिन्व्रतेचीर्णेकामान्सर्वानवाप्नुयात् मासिभाद्रपदशक्लपौर्णमास्यांप्रयत्नतः
तद्व्रतंकार्यमनघैर्ब्राह्मणाद्यैर्विधानतः भाद्रशक्लचतुर्दश्यांप्रातःस्नात्वाविधानतः शिवसंपूज्यविधिवत्शैवानय्य
तियत्नतः शिवंध्यात्वाजगद्द्वंद्वं सोमं सोमार्धं शोखरं कृतांजलिपुटोभूत्वा मंत्रमेतत्प्रठेन्नरः श्वः करिष्ये व्रतं यत्नादुमाम
हेश्वराभिधं आज्ञां देहि महादेव सोमसोमार्धं शोखर इति विज्ञात्वा वैदेवपुनः संपूज्य यत्नतः मध्याह्नेपि महादेवमर्चयेन्नि-
यतोव्रती ततोदेवान्प्रीत्सर्वानभ्यर्चयित्वा हविष्याशीशिवंसायंपूजयेद्दिधिपूर्वकं निद्राकार्यान्तथायोगं महादेवस्य
सन्निधौ उत्थाय पश्चिमेयामे महादेवं ततः स्मरेत् ततः शौचादिकं सर्वं निर्वर्त्य प्रीतमानसः स्नानं कुर्याद्यथायोगं यथाशा-
स्त्रं यथाक्रमं परिधाय ततो वस्त्रं क्षालितं शोभमक्षतं उद्धृतं ततः कार्यं त्रिपुंड्रं च यथाक्रमं रुद्राक्षधारणं कार्यं संध्याकार्यं
ततः परं ततः शिवार्चनं कार्यं बिल्वपत्रादिभिर्नरैः ततो होमोपि कर्तव्यः शिवप्रीत्यर्थमादरात् ततः परं नियमनं प्रणामं सोम
मव्ययं स्याधिकुशपिंजूलंततः संपाद्यमादरात् गव्यपंचदशग्रंथितं त्यजितं शिवात्मकं एवं पंचदशग्रंथिदोरं कुंकुमान्वितं
संपादनीयं यत्नेन व्रतनिष्ठैरनाकुलैः उमामहेश्वरंचैव सोवर्णं प्रतिमाद्वयं संपादनीयं यत्नेन राजतं वामनौहरं पलादुनं
कर्तव्यं प्रतिमाद्वयमुत्तमं अधिकंचेद्यथाशक्तिकर्तव्यमनियत्नतः सोवर्णैराजतेषां पितामहो वासुदेवः संपादनीयो

यत्नेन प्रयत्नेन तत्परैः ततः सदर्भमूर्तिचवस्त्रयुग्मेन वेष्टयेत् पृथक् पृथक् स्थापनीयं कलशं प्रतिमाद्वयं आपोहिष्ठादिभिः
मंत्रैस्तथा च्यवकमंत्रैः अभिषिच्य प्रयत्नेन पूजयेत् प्रतिमाद्वयं ततः प्रयत्नेन तोगच्छेदलं कृतं शिवालये शिवस्थानं त-
तोगच्छेत्तोरणाद्यैरलंकृतं ततः षोडशकैः पत्रैर्बहिरंतश्चतुर्गुणैः अलंकृतैः स्वस्तिकाद्यैः स्थापयेत् कलशं नवं ध्यायेत् ततो
महादेवमुमादेहाधधारिणं मुक्तामालापरीतांगं दुकूलपरिवेष्टितं पंचाननमुमाकांतमनलेंदुरविप्रभं चंद्रार्धशेखरं
नित्यं जटा मुकुटमंडितं त्रिपुंड्रलेखाविलसद्भालनेत्रपरिस्थितं भस्मोत्पलितसर्वांगं रुद्राक्षाभरणान्वितं मंदस्मिन्म-
नाधारमाधारजगतां प्रभुं देवेरनंतैरनिशं स्तूयमानमनेकधा देवात्मकं देवचंद्रं विष्णुब्रह्मादिवर्द्धितं विष्णुनेत्रान्वितार-
क्तपादपंकजमुत्तमं अप्रतिद्वंद्वमद्वंद्वं सर्वद्वंद्वं कार्चितं सर्वोत्तममनाद्यंतं सर्वदेवनिवेदितं सत्यं शङ्खं परं ब्रह्म पुरुषं कृष्णं
पिंगलं ऊर्ध्वं केशं विरूपाक्षं विश्वरूपं चिदात्मकं निष्कलं निर्गुणं शांतं निरवद्यं निरंजनं अप्रमेयं जगन्मध्यस्थितिं संहार-
कारणं विश्वबाहुं विश्वपादं विश्वाक्षं विश्वसंभवं विश्वं नारायणं नारायणमक्षरं परमं पदं विश्वतः परमं नित्यं विश्वस्येशम-
नामयं एवं ध्यात्वा महादेवं सर्वदेवोत्तमोत्तमं ध्यायेत् ततः परंगौरीमादिविद्यामनामयीं लक्ष्मीं सेवितपादाब्जां शचीं सेवित-
पादुकां सरस्वत्यादिभिर्नित्यं स्तूयमानपदांबुजां अधरोष्ठधरीभूतपद्मविंबफलाभुजां मुखकांतिकलोपेतां पूर्णचंद्रामना-
मयां तिरस्कृतालिमालां तामलकावलिभिः सदा पीनवक्षोजनिर्धूतचक्रवाकवरांगनां नित्यं तिरस्कृतां भोजानय-

नाभ्यामनिदितां सीमंतांधीरुताशेषकामभल्लामहर्निशं भृकुटीहीरुताशेषशमभल्लमनाकुलां बहुतालकलोद्भूतहेममालां
विलासिनीं रोमावलीतिरोभूतभ्रमद्रुमरनालिकां नाभिरंध्रतिरोभूतयनावर्तामवर्तुलां उत्तमोरुतिरोभूतरभास्तभां-
शभावहां पादयुग्मप्रभाकांतिनिर्जितारुणपंकजां ब्रह्मंदोपेन्द्रजननीं महेशाङ्गीभागिनीं महेशाश्लिष्टवामांगोवरदा
भयदांसदा प्रसन्नवदनां शांतां स्मितपूर्वाभिभाषिणीं पूर्णचंद्रदुकूलाद्यानाभरणभूषितां स्तूयमानां सदा देवैर्यज्ञैर्दी-
नैश्चकारिणः एवं ध्यात्वा ततः सम्यगुपचारान्प्रकल्पयेत् ततः पुष्पाणिसंगृह्य शिवमावाहयेच्छिवो महादेवदयासिंधो वि-
ष्णुब्रह्मादिवर्द्धित आवाहयाभिदेवं तं प्रसीद परमेश्वर इत्यावाहनं आसनं पादं अर्घ्यं आचमनं मधुपकं पंचामृतस्ना-
नं स्नानं वस्त्रं उपवीतं गंधं आभरणानि चित्त्वपत्रं पुष्पाणि धूपं दीपं नैवेद्यं आचमनाय फलं तांबूलं द-
क्षिणां छत्रं चामरं व्यंजनादि नीराजनं पुष्पांजलिं प्रदक्षिणां नमस्कारान् अथांगपूजा कपर्दिने शिरः पूजयामि
भाललोचनाय भालं सोमसूर्याग्निलोचनाय नेत्रत्रये स्तुत्योत्राय श्रोत्रे घ्राणगंधाय घ्राणं स्मृतिदंताय दंतान्
श्रुतिजिह्वाय जिह्वां सकपोलाय कपोलौ ज्ञानोद्याय ओष्ठौ विश्वजंघाय जंघे विश्वपादाय पादौ विश्वनखाय
नखान् सर्वात्मकाय सर्वांगं अथ शक्त्यंगपूजा शिवाय शिरः पूं पृथुवेण्ये वेणीं सीमंतराजिताये सीमंतं कुंकुम-
भालाय भालं चक्षुष्ये नेत्रे स्तुतिश्रोत्राय श्रोत्रे गंधधियाये घ्राणं स्रग्भगकपोलाय कपोलौ कुडालदंताय दं-

तान् विद्याजिह्वायै० जिह्वां० बिंबोष्ठायै० ओष्ठौ० वृत्तकंठायै० कंठं० पृथुलकुचायै० कुक्षौ० विश्वगर्भायै० उदरं० शतभक्त्यै० कटा० दिव्यो
रुदेशायै० ऊरू० वृत्तजंघायै० जंघे० लक्ष्मीसेवितपादुकायै० पादौ० महेश्वरप्रियायै० नखान्० शोभनविग्रहायै० सर्वांगपूजयामि
अंगपूजांसमायेयंदोरकंचविसर्जयेत् प्रत्येकग्रंथिषु स्वच्छेष्टैर्विल्वदलादिभिः प्रथमग्रंथिमारभ्य नमः सोमेतिमंत्रतः यथा
क्रमेण संपूज्यततो धार्यं हिंदोरकं तत्रोपचाराः सर्वपितृनमंत्रेण सादरं व्रतीभिर्यत्नतः कार्यं कुंकुमांकितदोरकं ततः पंचदशप्र-
स्था गोधूमास्तंडुलाश्च वा उपायनार्थमानेयाः शृङ्गागोघृतपाचिताः यद्वा पंचदशाज्याक्ता गोधूमापूपमंडकाः ततः शिवैकश-
रणाशैवाः शैवव्रतप्रियाः पूजनीयाः प्रयत्नेन गंधपुष्पादिभिः क्रमात् ततः सवस्त्रकलशं शिवयोः प्रतिमाद्वयं शैवाय देयं
यत्नेन सुवर्णफलसंयुतं आदावुपायनं दत्वा देयं त्यजेत् ततः परं उपायनस्य मंत्रोपविष्यते तत्र विशेषतः उमेशः प्रतिगृह्णाति ह्यु-
मेशो वैददाति च उमेशस्तारकोभाभ्यामुमेशाय नमोनमः अमुं मंत्रं समुच्चार्य दत्त्वा दानं निवेदयेत् अतः शैवाः प्रयत्नेन भोज-
नीयाविशेषतः सुवासिन्योपियत्नेन भोजनीयाः प्रयत्नतः शैवानेवं भोजयित्वा स्वयं संजीतवाग्यतः अतिथीनपि संतर्प्य
द्वारदेशस्थितानृप एवं प्रयत्नतः कार्यं प्रतिवत्सरमादरात् नियमेनैव विधिवदुत्तरीत्या यथाक्रमं ब्राह्मणाद्यैरिदं कार्यं व्रत-
माहितमानसैः सर्वाभीष्टप्रदं पुण्यं व्रतमेतच्छिवात्मकं प्राप्ते तु षोडशवर्षे कार्यमुद्यापनं नृप उद्यापनविधानं च वक्ष्ये शृणु
यथाक्रमं पौर्णमास्यां भाद्रपदां व्रतीद्यापनमादरात् कर्तव्यमिति यत्नेन द्रव्यसंपाद्य सादरं हेमाकार्या सार्धं षड्भिः प्रतिमा-

चपलैः शतभा तदर्धेनाथवाकार्या तदर्धेनाथवानृप रजतेनाथवाकार्या यथोक्तपलमानतः संपादनीयाः कुंभाश्च हेमाः पंचद-
शोत्तमाः अथ वाराजताः कार्याय दानां मयानृप भाद्रशुक्लचतुर्दश्यां शैवा ब्राह्मणपुंगवाः निमंत्रणीया यत्नेन शतः सप्तद-
शोत्तमाः ततो गृहं वितानाद्यैरलंकृत्य प्रयत्नतः स्वस्तिकाद्यैरलंकुर्याद्विद्वस्थानं शतभावहं ततः सायं प्रयत्नेन तस्मिंश्छंकर-
मंदिरे पूजनीयाः प्रयत्नेन शिवयोः प्रतिमेशभौ पूर्वोक्तेन विधानेन मंत्रैस्सैर्वरसाधनैः रात्रौ जागरणं कार्यं सोपवासं प्रयत्नतः
कृत्विभिः सह सोत्साहं पयोमात्राशनेन वा रात्रौ शिवकथाः श्राव्याः श्रोतव्या यत्नतो नृप कर्तव्या यत्नतो रात्रौ पूजायाम-
चतुष्टये ततः स्थेयं प्रयत्नेन स्नात्वा शंकरसन्निधौ पूजनीयः प्रयत्नेन शिवो देव शिखामणिः चतुरस्त्रं ततः कार्यं कुंडमष्टद-
लान्वितं तत्र बन्धिं प्रतिष्ठाप्य विधिवद्ब्रह्ममार्गतः साज्येन परमानेन होमः कार्यस्ततः परं पंचविंशतिसाहस्रं होमः सो-
मेतिमंत्रतः कार्यः प्रयत्नतो राजन्नमः पूर्वात्सदारतः ततः पूर्णाङ्गुतिं हुत्वा शैवान् संपूजयेत्ततः बिल्वपत्रैः पुष्पा-
ल्यैर्भस्मना च यथाक्रमं एकैकस्मै प्रदातव्यं शिवयोः प्रतिमाद्वयं कलशोपि प्रदातव्यस्ततो वस्त्रद्वयान्वितः आचार्या-
यप्रदातव्यं सुवर्णशतमादरात् ततो यत्नेन शैवेन्द्राः पूजनीयाः कृतवन्तैः सुवासिन्योपि शैवानां भोजनीयाः प्रयत्नतः त-
तो देयाः स्वशक्त्या च भोजितेभ्यश्च दक्षिणाः ततश्च स्वकृतं कर्म शिवाय च निवेदयेत् उद्यापनं कृतं शंभो मयेतदधनाप्रभो
इदं संपूर्णं तां यत्नत्वा सादान् महेश्वर मंत्रहीनं भक्तिहीनं शक्तिहीनमुमापते कृतं कर्म भवत्वद्यत्नसादात्फलप्रदं प्राच-

श्रित्तं वैदिकानां व्यंगानामपि कर्मणां शिवस्मरणमेवेति श्रुतिरप्यस्ति शांकरा अतः कृतमिदं श्रुतं कर्म व्यंगमपि यथा सांगं-
भवतु विश्वेश तवैव स्मरणात्प्रभो इति संप्रार्थ्य देवेशं सावं सर्वसुरोत्तमं सुजीवाहं कृतिः सार्धं समौतं तैलवर्जितं एवं यः कु-
रुते सम्यगुग्रामहेश्वरव्रतं स सर्वभोगास्तुक्ता ते मोक्षप्राप्तेति सर्वथा राजावाच गौतमे दं व्रतं चोर्णपुरा केन वदस्व मे
कस्य काममभूत्सिद्धिर्व्रतस्यास्य प्रभावतः गौतम उवाच पुरा शैव वरो राजन् दुर्वासा रव्यो मुनीश्वरः कदाचित्संचरत्सो-
कान्ददर्शकमलापतिम् ततः समागतं दृष्ट्वा दुर्वासा मुनिसत्तमः बिल्वमालां ददौ तस्मै शंकरेण समर्पितां गृहीत्वा बिल्वमा-
लां तां हरिर्गमनसंभ्रमात् शिरसा पूजनीयां तां गरुडैः सविनिक्षिपत् ततस्तदा दृशं दृष्ट्वा दुर्वासाः क्रोधमूर्च्छितः हरिं शशा-
प बहुधा धिग्जन्मेति च संवदन् मया शिवापि तादत्ता माला तुभ्यमघापहा सा कथं गरुडस्ते धेवि निक्षिप्ता त्वया हरे गर्वस्य सु-
कृतेन यं लक्ष्मीस्तव निश्चयतु लक्ष्मीः पततु दुग्धाब्धौ गरुडोऽपि विनश्यतु वैकुण्ठस्याधिकारोऽपि तव या तु ममाज्ञया निस्तेजस्त-
वनीष्टे संचराद्यावधि भवं इत्युक्त्वा स तु दुर्वासा यथोक्तं कान्तरं नृप ततः पपात दुग्धाब्धौ लक्ष्मीं विष्णुमनोहरा ततो तिदुःखि-
तो विष्णुः प्रलपन् वनमाश्रितः उवास विपिने धारं स्वकृतं कर्म संस्मरन् ततः कदाचिद्दूपा लभया तत्र गतं पुरा तदा मामागतं दृष्ट्वा पू-
जयामास मां हरिः ततोऽश्रुपूर्णनयनः कृतांजलिपुरो हरिः जगाद पूर्ववृत्तांतं स्वलक्ष्मीनां शकारणं ततोऽति कृतं चित्ताय विष्णावे-
व्रतमुत्तमं तत्प्रवेन मया धूपकथितं सादरं शिवम् ततो विलंबं विधिवच्चकार श्रद्धयान्वितः ततः प्रसन्नो भगवान्हरये पावती-

पतिः ददौ लक्ष्मीं सगरुडां करुणानिधिरव्ययः इदमेव व्रतं चोर्णमिद्रेणापि हतौ जसा तेन प्राप्तस्ततः स्वर्गः स्वर्गभोगश्च शाश्व-
तः ब्रह्मणापि पुराचीर्णं इदमेव व्रतं नृप नष्टावागीश्वरी तेन संप्राप्ता दुर्लभापि सा मुनिभिश्च पुराचीर्णं व्रतमेतन्मुमुक्षुभिः
अस्य व्रतस्याचरणान्मुक्तिः प्राप्ता मुनीश्वरैः इदं व्रतं प्रयत्नेन यः करिष्यति भक्तितः तस्य सौभाग्यसंपत्तिर्भविष्यत्येव सर्वथा
यस्यास्त्यैश्वर्यभोगेच्छा मोक्षेच्छा व्यनपायिनी यस्य सर्वाधिपत्येच्छा तेन कार्यमिदं व्रतं वैद्यतेनापि विप्रेण मोक्षार्थमनिय-
ततः कृतमेतद्भूतपूर्वसर्वाभीष्टफलप्रदं मुक्तिः प्राप्ता च तेनापि व्रतस्यास्य प्रभावतः यं यं कामं समुद्दिश्य व्रतमेतदनुत्तमं यः
करिष्यति तं कामं स समाप्नोति निर्मलं इदं व्रतं महेशेन समाख्यातमुमां प्रति कुमाराय समाख्यातमुमयेतद्भूतं शम्भं नन्दिकेशा
यकथितं मया चैतद्भूतं शम्भं नन्दिकेशेन कथितं दुर्वासो मुनयेततः दुर्वाससापि कथितमगस्त्या यवतोत्तमं व्रतं च सागरे मत्स्य
मगस्त्येन महात्मना मया तिक्त्वा चित्ताय विष्णावे कथितं पुरा तेन चोर्णं व्रतमिदं सर्वसौभाग्यदायकं ब्रह्मणे कथितं पूर्वमि-
दमेव व्रतं मया तेन चोर्णं व्रतं सांगं वाणी प्रात्यर्थमादरात् सूर्यायेन्द्राय चन्द्राय मयेन कथितं व्रतं तैश्च चोर्णं व्रतमिदं सर्वसौभा-
ग्यदायकं कश्यपादिमुनिभ्यश्च कथितं व्रतमुत्तमं तैश्च चोर्णं व्रतं सम्यक्भुक्तिमुक्तिफलप्रदं धूपव्रतानि संत्येव बहूनि विवि-
धानि च तथाप्येतद्भूतं सर्वं व्रतं नास्त्येव सर्वथा भवानपि कुरु प्रीत्या भूपाल व्रतमुत्तमं इदं व्रतं शिवक्षेत्रे यः करिष्यति भ-
क्तितः तस्य सर्वार्थसंपत्तिर्भवत्येव न संशयः शिव उवाच इत्येतद्भूतं श्रुत्वा स राजा प्रातमानसः सपुत्रः पूजया-

मासगौतमंशैवपुंगवं ततोधर्मव्रतं चेदमुपदिश्यसगौतमः पुनः संपूजितो राजा स्वाश्रमं प्रति संययौ राजा सपुत्रस्तदा कथा
दिदमाहेश्वराभिधं व्रतं चकार विधिवद्यथाक्रममनंदितः इति शिवरहस्ये उमा महेश्वरव्रतोद्यापनं संपूर्णं इदं कनोदके
प्रसिद्धं अथाश्विनपौर्णमास्यां कोजागरव्रतं अथाश्विनपौर्णमासी पराग्राह्या अश्वयुजी कर्मणि पूर्वाह्णव्यापिना देवक
र्मत्वात् ग्राह्या अत्र कोजागरव्रते बहुव्यापिना रात्रौ लक्ष्मीपूजनाक्षत्रीडाप्रधानत्वाद्वात्रिव्यापिन्येव कार्या स्त्रांदे अस्ति
कोजागरं नाम व्रतानां सुनयनं व्रतं यत्कृत्वा समवाप्नोति जंतुर्लोकाननुत्तमान् ऋषय ऊचुः कार्तिकस्य उपांगानिव्रता
निकथयंतु नः कृतेषु येषु भवति संपूर्णं कार्तिकव्रतं वालखिल्या ऊचुः आश्विने शक्रपक्षे तु भवेद्या चैव पूर्णिमा तदा चोपू-
जनं कुर्याद्विद्यो जागृति पूर्वकं नारिकेरोदकं पीत्वा तद्यक्षत्रीडां समारभन् निशीथे वरदालक्ष्मीः कोजागतीति भाषिणी जग-
त्प्रभुमती तस्यां लोकचेष्टावलोकनी तस्मै वित्तं प्रयच्छामि यो जागृति महीतले सर्वथैव प्रकर्तव्यं व्रतं दारिद्र्यभीरुभिः एत-
द्व्रतभावेन बलितोऽपि धनी भवेत् ऋषय ऊचुः बलितः प्रोच्यते कोसौ लब्धवान् सकुतो व्रतं एतद्विस्तरतो ब्रूत वालखि-
ल्याः परंतपाः वालखिल्या ऊचुः ब्राह्मणो बलितो नाम मागधः कुशसंभवः नानाविद्याप्रवीणो सौ संध्यास्नानपराय-
णः याचत मरणं तुल्यमन्यते सहि जौत्तमः गृहागतं स गृह्णाति नान्यथाचयते क्वचित् तस्य भार्या महाचंडी नित्यं कलह-
कारिणी मद्गिन्यः स्वर्णरोष्यालकारादिविभूषिताः नानामाल्यांबरधरा दृश्या देवांगना इव अहंदरिद्रस्य गृहे पतितास्मि

दुरात्मनः लज्जामां बाधतेत्यंतं ज्ञातीनां मुखदर्शने धिगस्तु चैतद्दिद्यायानिर्धनस्य कुलस्य च एवं वदति लोकेषु न करोति प-
तीरितं संकल्पं कृतवानेकं यद्यद्रतां विदधति विपरीतं करिष्यामि यावल्लक्ष्मीः प्रसीदति भर्तः पाषाणबुद्धेत्वं चौर्यं कुरु नृपा-
लये आनीयतां धनं भूरिनो चेत्स ताडयाम्यहं क्षणं रोदति नाश्नाति कदाचिद्गृहं वा दति साकपालं ताडयतीत्येवं वृक्षे शयते पति-
क्षत्वा तस्यास्तु चरितं याचनानादुःखभीति तः नोवाच वचनं किंचिद्यथा लाभेन तोषितः एकस्मिन् श्राद्धपक्षे तु त्वाहिनो भूहि-
जौत्तमः एतस्मिन् वत्सरे सर्वश्राद्धसामग्रिकं गृहे वर्तते गृहिणी चेयं न करिष्यति किंचन इत्यदिग्मना विप्रो न भाषय-
ति किंचन चिंतया विष्टमेवं तमाययौ मित्रमुत्तमं नास्मागणपतिरव्यातं तस्मिन् भ्यागते सति नोवाच पूर्ववद्दार्तामित्रं व-
चनमब्रवीत् भो भो बलितचित्तं ते किमर्थं चिंतयान्वितं अवश्यं स्वधिया कृत्वा चिंतां ते निर्हराम्यहं बलित उवाच अ-
धुना पितृपक्षे तु पितुः श्राद्धं समागतं सामग्रिकं चास्ति गृहे विपरीत करीष्या कथं संपाद्यते श्राद्धं पिति चिंतयतोऽस्य हं
गणपतिरुवाच धन्योऽसि कृतकृत्योऽसि भार्यायस्येदृशी गृहे ब्रूहि त्ववैपरीत्येन भार्या कार्यं करिष्यति बलितस्ततथे-
त्कत्कासाय भार्यामभाषत अनर्थकारके चंडिपरश्वः श्राद्धं पितुः न स्थापितं धनं यस्मात्समदर्थं तेऽस्तु पापकैः तस्मान्न-
शीघ्रपाकं त्वं कुरु दुष्टे करोषि चेत् ब्राह्मणा ये द्यूतकराः शौचाचारविवर्जिताः निमंत्र्यास्ते त्वया भद्रे नोत्तमास्तु कदाचन इति
भर्तृवचः श्रुत्वा स भारस्तु महान् कृतः निमंत्रितास्तु सहि प्राः काले पाकं कृतस्तथा विपरीतैरेव वाक्यैः श्राद्धं संपादितं ता-

या पिंडदानं ततः कृत्वा भार्यावचनमब्रवीत् विसर्ज्य पिंडान्नीत्वा त्वं क्षिप गंगाजलेशभे पिंडान्नीतांस्तथेत्यक्त्वा शौचकूपे व्यचि-
क्षिपत् तच्छ्रुत्वा बलितो दुःखी बभूवा कुलिताननः क्रोधादिनिर्ययो गेहात्मकत्वं कृतवानिति लक्ष्मीर्यदि प्रसन्ना स्यात्तदानं
भक्षयाम्यहं इति संकल्प्य सोविप्रो गहने निर्जने वने एको धर्मनदीतीरे वृक्षवल्कलधारकः त्रिंशद्दिनानि च तदा आगतान्ति
पूष्णिमा काली वंशसमुद्भूतानां कन्याः सुलोचनाः निवसन्ति वने तस्मिन् वने च क्रूरमात्तये श्वेती कृतं तु सध्या गृहं च
द्रुहोपमं मंडलानि विचित्राणि नानापिष्टैः कृतानि च पंचामृतानि रत्नानि दर्पणाच्छादनानि च स्थापयित्वेन्द्रिषा पूजा कृ-
तानाभिः प्रयत्नतः एवमुपमो यामो बालाभिर्नीत एव हि प्रारब्धं च ततो द्यूतं नुर्यतास्तु नलेभिरे चतुर्भिस्तु विनाक्षाणां
कीडनं नैव जायते तस्मान्मृग्यस्तु विचरन् विचार्यैवं विनिर्गता कन्यका तु नदीतीरे ददर्श बलितं हिजं ज्ञात्वा तं सा धुचरि-
तं संचिंत्य सुरवाकृतेः उवाच वचनं चारु हिजको सिसमागतः यात्यद्य कीडितं द्यूतं लक्ष्म्याः प्रीतिकरं परं इत्थं तद्वचनं-
श्रुत्वा बलितो वाक्यमब्रवीत् बलित उवाच द्यूतेन क्षीयते लक्ष्मीर्द्युताद्भूमौ विनश्यति मुधैतद्दसे किं त्वंकथं ल-
क्ष्मीः प्रसीदति कन्योवाच भाषसे त्वंपंडित वत्कर्म ते स्ति नु मूर्ख वत् इषस्य शक्यं पूर्णायां द्यूता लक्ष्मीः प्रसीदति
द्यूत कीडांतु कृत्वैवं कौतुकं पश्यैवेदिरं इत्यक्त्वा सोतयानीतो कीडार्थं स्वस्य मंदिरे दत्तातस्मेनारिकैलजलं भक्ष्यादिकं
तथा आरब्धं च तथा द्यूतं श्रीलक्ष्मीः प्रीयतामिति लापितानि चरत्नानि कन्याभिर्ब्राह्मणेन तु कोपीनं लापितं स्वीयं ता-

भिर्निर्जितमेव तत् ब्राह्मणः क्रोधसंयुक्तो किं कर्तव्यं मया धुना उपवीतं लापयित्वा ततः स्वीयं कलेवरं लापयित्वे विनिश्चित्य तद्वपवीतं
ललाप सः ताभिर्जितं च तदपिशरीरं लापितं स्वकं ततो धरात्रे संजाते लक्ष्मीनारायणाबुभौ आगतौ लोकचरितं द्रष्टुं विप्रं ददर्श
तुः हीनोपवीतकोपीनं चिंतयति कृशीकृतं उवाच वचनं विष्णुः शृणु त्वंपदलोचने तव व्रतकरो विप्रः कथं जातः संचितकः
तस्मादेनं कुरु क्षिप्रं लक्ष्मीवतं सरवान्वितं इति विष्णुवचः श्रुत्वा पद्मयासौ कटाक्षितः बालाचित्तहरो जातस्तत्कालं मदनोपमः त-
तः कामेन संविहतास्तु यानां कन्यकाः विप्राय वचनं प्रोचुः शृणु विप्रतपो धनं यद्यस्माभिर्जितं त्वं च भर्तास्माकं वचोनुगः च
यं त्वयानिर्जिता श्वेद्यथेच्छसि तथा कुरु इति तद्वचनं श्रुत्वा तथामेने सच हिजः कीडनान्ताजिताः कन्यागांधर्वेण विवाहिताः ता-
सां रत्नानि ताश्चापि गृहीत्वा स्वगृहं गच्छन्त्ये प्रासं चंडीतिरस्कारा न्मयेदं भाग्यमुत्तमं तस्मात्संमानिता चंडी सापि प्रीता बभूव ह च
कारत्वाभिनश्चाज्ञामित्यं लक्ष्मीवतं त्विदं बहु रात्रि व्यापिनीयासां पूर्णा विशिष्यते तत्राराध्य महा लक्ष्मीमिंद्रमैरावतस्थितं
उपवासं प्रकुर्वीत दीपान् दद्याच्च भक्तितः लक्ष्मं दर्धमयुतं सहस्रं शतमेव वा द्यूतेन दीपयेद्दीपान् निलतैलेन वा व्रती रात्रौ जागर-
णं कुर्यान्मृत्युगीतपुरःसरं यथाविभवतो देयाः पुरौ वीथिषु दीपिकाः देवतायतने चैव आरामेषु गृहेषु च ततः प्रभाते स्नानातः सं-
पूज्य च शतकृतं ब्राह्मणाम्भोजयेत्सीरघृतशर्करपायसैः वा सोभिर्दक्षिणाभिश्च सर्वस्वान् पूजयेद्दिजान् यथाशक्ति च दानव्या-
दीपाः स्वर्णविनिर्मिताः एवंविधिं विनिर्वर्त्य ततः पारणमाचरेत् व्रतस्यास्य प्रभावेन कल्पसंख्यावसेक्षवं अप्सरोभिः परिह-

तोस्सर्गलोकेमहीयते इहचायुष्यमारोग्यं पुत्रपौत्रादिसंपदः एवंलक्ष्मीव्रतं कृत्वानदरिदो नदुःखभाक् कथांश्रुत्वा विधाने
नव्रतस्थापिफलं लभेत् इति सनत्कुमारसंहितायां कोजागरव्रतं संपूर्णम् अथ कार्तिकपौर्णमास्यां त्रिपुरोत्सवः सच प्रदो
षव्यापिन्यां कार्यः बालरिवल्याकुतुः कार्तिके पूर्णिमायां तु कुर्याच्चैत्रपुरमुत्सवं दीपो देयो वश्यमेव सायंकाले शिवालये त्रि
पुरो नाम देवैर्देवः प्रयागे तप आस्थितः लक्षवर्षे तपस्तप्तत्रैलोक्यं सचराचरं तत्तपस्तेजसा दग्धुमारब्धं भुवनत्रयं नाना
देवांगनादेवैः प्रेषितास्तं विमोहितुं नतासां वशाः सोमूहर्षणे श्वापि धर्षितः नक्रो धलो भमो हानां वशो दैत्यो न जायते वरं
दातुं ययौ ब्रह्मा नारदादिभिरन्वितः ब्रह्मोवाच वरं वरय भद्रं ते संतुष्टो हं पितामहः तपसस्तु फले सिद्धे कः क्लेशं कुरु ते जन
त्रिपुर उवाच अमरं कुरु मां ब्रह्म करोमि त्वं न्यथा तपः दातुं शक्तो सिचेद्ब्रह्म नान्यथा गच्छ सत्वरं ब्रह्मोवाच मयापि
बालमर्तव्यं इतरेषां तु का कथा अवश्यं देहि नामृत्यः संभाव्यं याचयस्व मे त्रिपुर उवाच न मे मृत्युर्देवताभ्यो मनुष्येभ्यो
निशाचरात् न स्त्रीभ्यो न चरोगेण देत्येन वरमुत्तमं ब्रह्मणा पितयेत्कृत्वा सत्यलोकं जगाम सः एनं लब्धवरं ज्ञात्वा नाना
दैत्याः समाययुः तान् दैत्यानां गतान् दृष्ट्वा आज्ञापयत दानवान् अस्मद्भिरो धिनो देवा हंतव्याः सर्व एव हि नो चेद्यानि चरन्त्यानि दे
वतानां समीपतः गृहीत्वा तानि सर्वाणि कुर्वन् पायनं मम इत्याज्ञां तस्य शिरसि कृत्वा ते सर्वराक्षसाः दैवान् नागांश्च यक्षांश्च धृत्वा
स्थापे निवेदिताः प्रणम्य सर्वदेवास्ते त्रिपुरं च व्यजिज्ञपुः गृह्यतां दैत्यराजं द्रव्यदस्माकं भविष्यति वयं कृत्वा तु ते सेवां जीवि-

व्यामो यथा तथा इति श्रुत्वा च स्तेषामधिकारान् चक्रिरे तेषां स्त्रियः समानीता देववेश्याः सहस्रशः एवं भास्करमुत्सृज्य सर्वे
देवास्तदा जया चक्रुर्यथोक्तं दैत्यस्य द्वारस्थाः सर्व एव हि सूर्यस्य निकटे व्युक्तं मद्दारे स्थायतां सदा तेनापि च तथेत्कृत्वा त-
द्वारे संस्थितः क्षणं ददाह भुवनं सर्वं स्वकरैः क्षणमात्रतः आदिष्टश्च ततस्तेन सेच्छया गम्यतामिति ततो गतो सौभगवान्
भुवनानि विभावयन् तदा ज्ञां चक्रतुर्देवा द्वारे तिष्ठन्ति वारिताः कदाचित्तस्य गोहेतु नारदः समुपाययौ तेनापि पूजितौ भक्त्या
पप्रच्छ स्वंपराक्रमम् नारद उवाच ईह शो जय घोषस्तु केनापि न कृतो भुवि अस्मिन्दे शो तु दैत्यैः किमिदानीं निग-
द्यताम् त्रिपुर उवाच सर्वस्थानेषु मे कीर्तिर्न गता किं नु नारद मया प्रस्थापिता दैत्या सर्व एव इतस्ततः नारद उवाच
यो यत्र च गतो दैत्यो जातस्तत्र विभुः सहि तव नाम न गृह्णाति वक्ति च स्वपराक्रमं इति श्रुत्वा मुनिर्वाक्यं सद्य एव हि दारुणं क्रोध-
स्तस्य महान् जातः किं कर्तव्यं मया धुना विश्वकर्माणमाहूय वाक्यमेतदुवाच ह शीघ्रं कुरु विधानूनां विश्वकर्मसुरत्रयं विमान
तुल्यं यत्रेच्छ तत्र तच्च गमिष्यति इति तस्य वचः श्रुत्वा त्रिपुरोत्सवः कुरु रूपत्रयं समास्थाय त्रिपुरेषु समाश्रितः नारदस्य तु
वाक्येन दैत्या बद्धास्तदा पुरेणो केन पाताले भ्रमन् त्रिपुरास्करः स्वर्गे चापि पुरे केन धरण्यां रमते पुरा कांश्चित्संताडयत्येवं स
मारयति कानपि ददाति केषां सामित्वं सेच्छाचारी महाबलः तेनेत्यपंचलक्ष्णाणि सर्वलोका उपद्रुताः तदा देवान् समागम्य नारदो
वाक्यमब्रवीत् नारद उवाच पराक्रमयास्तु धिक्ते देवं दधि कृतास्तधीः विचारं तु च भो देवा वधाय त्रिपुरस्य च इत्यं सु-

निवचः श्रुत्वा सलज्जो भूदधोमुखः पुनस्तनारदः प्राह ब्रह्माणशरणं वज ततउत्थाय देवेन्द्रो गृहो देवगणैः सह नारदेन समायु-
क्तः सत्यलोकं जगाम सः तत्रापश्यत् सधातारमुवाच करुणवचः इन्द्र उवाच धातरस्मान्नातिर्नास्ति ह न नीयास्त्वया वयम्
नासाग्रं संस्थिताः प्राणास्त्रिपुरस्य तु शासनात् इतींद्रस्य वचः श्रुत्वा ब्रह्मा सैंद्रमुनीश्वरैः युक्तो वैकुण्ठमगमद्य चास्ते मधु-
सूदनः तत्र गत्वा महाविष्णुं प्रणिपत्य स्थिताः सुराः अनुगृहीता दिक्पातात्त ब्रह्मा वाक्यमब्रवीत् ब्रह्मोवाच भग-
वन् देव देवेश देवायाता विनाशकं त्रिपुरासुरनिर्दग्धान् किं देवास्त्वमुपेक्षसे विष्णुरुवाच त्वयैव नाशितं ब्रह्म न द-
त्तानानाविधा वराः देवादिभ्यः कथं तस्य मृत्युः संभाव्यते धुना न भासते विचारो मे तस्य मृत्योः सुरेश्वराः अस्तिकश्चिद्य-
दोपायो विचार्य करवाण्यहं इति श्रुत्वा च चो विष्णोः सर्वे बुध्वा तु कुठिताः यदा नोचुर्वचः किं चिन्नारदो वाक्यमब्रवीत् नारद-
उवाच कुरु तस्वेदं मा देवा उपायः कथ्यते मया एको दृष्टः सृष्टि मध्ये न देवो न च मानुषः न राक्षसो नैव दैत्यो न भूतो न पिशा-
चकः नासौ पुमान् न च स्त्री सौ न जडो न च पंडितः नास्य तातो न वामाता न भ्राता भगिनी न च तथैव तस्य संतानं स एनं मारयि-
ष्यति ब्रह्मोवाच एता दृशः कृदृष्टो सौ सत्यं वालीकमेव वा इति ब्रह्म वचः श्रुत्वा प्रोवाच जगदीश्वरः विष्णुरुवा-
च अहो वैलोक्य कर्ता यो महादेवो हृषध्वजः ब्रह्मन् कथं विस्मृतो सौ सनः कार्यं करिष्यति इत्थत्का सर्व एवैते शंकर शर-
णं ययुः देव देव महादेव दुष्ट दैत्य निवर्हण त्वामेव शरणं प्राप्तास्त्रिपुरेण प्रतापिताः शिव उवाच ब्रह्मं स्वयावरोद-

तोत्कन्मत्तो सौ भवत्ततः प्रददासि वरं कस्मात्पुनर्मरियसे कुतः मदीयं नाशितं तेन कस्माद्ध्यो मया सूरः इति रुद्र वचः श्रुत्वा हता-
शास्ते सुरास्तदा विषण्णास्तान् सुरान् दृष्ट्वा विष्णुर्वचनमब्रवीत् विष्णुरुवाच त्वया प्रतिज्ञा लोका नां पालनाय सदा शि-
व कृता ततः समायाताः शरणं सर्व देवताः मयानानाविधं दुरवंद्हीयते तु सदा शिव एतद्दुःखं मया शक्यमपनेतुं यतो न हि
अतस्त्वां याचयाम्यद्य देवान् बंधादि मोचय शिव उवाच तव वाक्यं करिष्यामि सामग्री नास्ति मे हरे ममापराध सहितं
हनिष्यामि हि दानवं विष्णुरुवाच सामग्रीं हि करिष्यामि संग्रामार्थं सदा शिव करिष्यति कथं दैत्यः शंभोरन्यायमेव
सः इति विष्णु वचः श्रुत्वा हा कष्टमिति चाब्रुवन् अत्रागतांश्च सोस्माच्च हि शृणुयात्त्रिपुरासुरः न विलंबं सृजतौ कुर्यात्किं नि-
दानीं विधीयतां सुरान् मूढान् मुरखान् दृष्ट्वा नारदो वाक्यमब्रवीत् नारद उवाच सामग्रीं क्रियतां शीघ्रमायाति त्रिपुरासु-
रः विष्णुं पलायितं ज्ञात्वा कुरुद्रो स्तीति लोकयन् शिव उवाच मयाननाशितं तस्य यदि स्थास्यति मत्स्थले यो हनुतदा
वश्यमेव मया मार्यः स दुर्मदः इति रुद्र वचः श्रुत्वा समाश्रयतास्त देवताः सामग्रीं विष्णुरकरोत् युद्धार्थं स तु धूर्जटेः वाणः
स्वयं बभूवस्य वह्निः शल्यं बभूव ह वायुस्तु पुरवरूपो भूतैनाकं च धनुर्धरः स्यंदनं धरणी जाता वदा जाता हयात्तमाः वि-
धानासारथिर्जानः पताका च दिवाकरः आतपचंचंद्रो भूद्रुणो शाद्याः पदातयः ततो वेगात्समुत्पत्य नारदस्त्रिपुरं ययौ द-
क्षानारदमायातं सत्कारैरर्चयेच्चतं मुनेपुराणि मे पश्य संत्यक्तानि सुरासुरैः वैलोक्ये चाधुना जातं त्वत्कृपातो यशो मम इ-

तिस्रवचःश्रुत्वा ललाटं कुट्टयन्मुनिः तूष्णीमासीदसि तैतदवलोक्या स्फुरो ब्रवीत् त्रिपुर उवाच किमर्थमीदृशी चे-
ष्टामुनेचाद्यकृता त्वया मद्भाग्यसमभाग्यश्चेदस्ति कश्चिन्निगद्यतां नारद उवाच कैलासेतुगतश्चाहं देत्येदं शृणुष्व
भवं महेश्वरस्य किंवाच्यं तल्लक्षांशोपितत्त्वयि इति तद्वचनं श्रुत्वा नारदस्तु विदायितः गृहीत्वा देत्यसंघानान् कैलासं
त्रिपुरो ययौ तत्र देवैर्महद्यध्वजाततत्र दिनत्रयं पश्चाद्दूरेण निहतस्त्रिपुरश्चैकबाणतः कार्तिव्यापौर्णमास्यां तु स
वेदेवाः प्रतुष्टुवुः तस्मिन् दिने सर्वदेवैर्दीपानोहराय च सर्वथैव प्रदेयोऽस्या दीपस्तु हरतुष्टये विंशतिसप्तशतकस
हितादीपवर्तयः दद्यात् दीपपौर्णमास्यां सर्वपापैः प्रमुच्यते पौर्णमास्यां तु संध्यायां कर्तव्यं त्रिपुरोत्सवः दद्यादनेन मंत्रे-
ण प्रदीपांश्च स्फुरालये कीटाः पतंगामशकाश्च वृक्षा जले स्थले ये विचरन्त जीवाः दृष्ट्वा प्रदीपं न च जन्म भागिनो भवन्ति नि-
त्यं च पचाहि विप्राः कार्यस्तस्मात् पूर्णिमायां त्रिपुरस्य महोत्सवः कार्तिव्यांकृत्तिका योगेयः कुर्यात्स्वामिदर्शनं सप्तज-
न्म भवेद्दिप्रोधनादयो वेदपारगः कार्तिव्यां तुष्टयोत्सर्गे कृत्वा नक्तं समाचरेत् शैवंपदमवाप्नोति शिवव्रतमिदं स्मृतं इति-
सनत्कुमारसंहितायां कार्तिकपौर्णमास्यां त्रिपुरोत्सवदीपदानं संपूर्णम् अथ कार्तिकमासोद्यापनं वालरिवल्याऊ-
चुः अथोर्जव्रतिनः सम्यगुद्यापनमथोच्यते कृते उद्यापने सांगं व्रतं भवति निश्चितं ऊर्जशकृच्चयोदश्यां कुर्यादुद्यापनं
व्रती तुलस्या उपरिष्ठात् कुर्यान्मंडपिकांशभां तुलसीमूलदेशे तु सर्वतो भद्रमेव च तस्योपरिष्ठात्कलशं पंचरत्नसमन्वितं

पूजयेत्तत्र देवेशं सौवर्णं गुर्वनुजया रात्रौ जागरणं कुर्याद्दीपवाद्यादिसंगलैः ततस्तु पौर्णमास्यां वै सपत्नीकान् द्विजोत्तमा
न् विंशन्मितां नयैकं वा स्वशक्त्या विनिमंत्रयेत् अतो देवा इति द्वाभ्यां होमयेत्तिलपायसं ततो गां कपिलां दद्यात् पूजयेद्द्विधि
बहुं एवमुद्यापनं कृत्वा सम्यग्व्रतफलं लभेत् परा तु पौर्णिमास्य च यात्रायां पुष्करस्य च वरान्दत्त्वा यने विष्णुर्मत्स्यरूपो भ-
वन्तः तस्यां दत्तं कृतं जप्तं तदक्षय्यफलं स्मृतं कार्तिव्यां पूर्णिमायां तु विष्णुं नीराजयेत्सदा प्रदोषसमये राजन् न सदा रि-
चमाप्नुयात् कार्तिव्यांकृत्तिका योगेयः कुर्यात्स्वामिदर्शनम् सप्तजन्म भवेद्दिप्रोधनादयो वेदपारगः एतानि कार्तिके मासि
नरः कुर्याद्द्विजानि च इह लोकेशरीरं स्वं क्लेशयित्वा फलं लभेत् न कार्तिकसमो मासो विष्णुसंतुष्टिकारकः स्वल्पकृशो विष्णु-
लोकं प्राप्तिं कृत्वा परो भवेत् सनत्कुमार उवाच इत्थं तेनैभिषारण्ये वालरिवल्यैरुदाहृतं भास्करस्य मुखान्छ्रुत्वा तत-
स्तानभिवाद्य च ययुः सूर्यस्य निकटे गायन्तो भास्करस्तुतिं इत्येतत्सर्वमारव्यातं कार्तिकस्य व्रतोत्तमं इति कार्तिकमासोद्या-
पनं संपूर्णम् अथ व्रतिशी पूर्णिमालिख्यते तच्च मार्गशीर्षसिने पक्षे पौर्णमास्यां शतचित्रता प्रातः शकृत्तिलैः स्नात्वा
परिधायां वरं सती पूजासंभारमासाद्य पिष्टदीपं विधाय च पुत्रसौभाग्यप्राप्त्यर्थं मध्याह्ने पूजयेच्चित्रं साचमार्गशीर्षपौ-
र्णिमामध्याह्न्यापि नीशाद्या तिथ्यादिसंकीर्त्य ममेह जन्मनि जन्मांतरे च अखंडं सौभाग्यपुत्रपौत्रप्राप्त्यर्थं व्रतिशी पौ-
र्णिमा व्रतं करिष्ये तत्र निर्विघ्नासिध्यर्थं गणपतिपूजनं कलशाराधनं च करिष्ये पंचवक्त्रं त्रिनेत्रं च तारवं देंदुमंडितं व्याल

यज्ञोपवीतं च भक्तानां वरदं शिवम् ध्यायामि आगच्छ भगवन् शंभो सर्वलोकप्रभुषित यावद्भूतं समाप्येतावत्सन्निधौ-
भव आवाहनं सिंहासनं स्वर्णपीठं नानारत्नोपशोभितं अनेकशक्तिसंयुक्तं आसनं प्रतिगृह्यताम् आसनं त्रिपुरांतक-
देवेश सृष्टिसंहारकारक पाद्यगृहाण देवेश मया दत्तं हि भक्तिः पाद्यं अक्षता चंदनोपेतं नानापुष्पसमन्वितं गृहाणार्घ्यं-
मया दत्तं ईश्वर प्रतिगृह्यताम् अर्घ्यं तोयमेतत्कारवस्पर्शं किंपूरेण समन्वितं शंभो शंकर सर्वेश गृहाणा चमत्तीयकं आ-
चमनं पयोदधिघृतं चैव मधुशर्करया युतं पंचामृतेन स्नपनं करिष्ये भक्तवत्सल पंचामृतस्नानं मया नीतानि तोयानि-
गंगादीनां च हेमजैः स्नानं तैः कुरु देवेश मम शांतिं विधीयतां स्नानं श्वेतांबरयुगंदेव सर्वकामार्थसिद्धये अंबिकाकां-
त देवेश मया दत्तं प्रगृह्यताम् वस्त्रं कुंकुमाक्तं सूर्यश्चक्षौ मसूत्रविनिर्मितं उपवीतं मया देव भक्त्या दत्तं प्रगृह्यताम् उप-
वीतं काश्मीरजेन संयुक्तं कपूरागरुमिश्रितं कस्तूरिकासमायुक्तं चंदनं प्रतिगृह्यताम् चंदनं प्रक्षालिता श्वधौता श्वतंडु-
लाश्च शिवप्रियाः मयानि वेदिता भक्त्या गृहाण जगदीश्वर अक्षतां कमलैर्मालतीपुष्पैश्च पंकजैर्जातिसंभवेः बिल्वपत्रै-
र्महादेव करिष्ये तव पूजनं पुष्पाणि दशांगी गुग्गुलोद्भूतः सुगंधिश्च मनोहरः आघ्रेयतामयं धूपो देव देव दयानिधे धूपं
कार्पासवर्तिनिर्मितं घृताक्तं तिमिरापहं भक्त्या समाहृतं दीपं मया दत्तं प्रगृह्यताम् दीपं नैवेद्यं गृह्यतां देव भक्तिं मे सफ-
लां कुरु ईप्सितं च वरदं हि परत्र च परांगतिम् नैवेद्यं नैवेद्यमध्ये पानीयं उत्तरापोशनं हस्तप्रक्षालनं मुखप्रक्षालनं-

पूगीफलं महद्व्यं नागवल्यादैर्लेयुतं कपूरैलासमायुक्तं तांबूलं प्रतिगृह्यताम् तांबूलं इदं फलं मया देव फलं वक्ष्यमाण-
नामभिः षोडशनामभिः पूजयेत् शंकराय त्रिनेत्राय कालरूपाय शंभवे महादेवाय रुद्राय शर्वाय च मृडाय च ईश्वराय शिवा-
येति भूनेशाय कपर्दिने मृत्युंजयाय चोद्याय शितिकंठाय शूलिने दूर्वा तैजोमयं सलक्ष्मीकंदं देवानामपि दुर्लभं हिरण्यं पा-
र्वतीनाथ मया दत्तं प्रगृह्यताम् दक्षिणां प्रसीद देव देवेश चराचरजगद्गुरो वृषध्वज महादेव त्रिनेत्राय नमो नमः नी-
राजनं यानिकानि च पापानीति प्रदक्षिणाः इमानि बिल्वपत्राणि पुष्पाणि विविधानि च मया दत्तानि विश्वेश गृहाणा व-
रदोभव पुष्पांजलिं नमोः स्तनंताय सहस्रमूर्तये इति नमस्कारं भवाय भवनाशाय महादेवाय धीमते रुद्राय नीलकंठ-
य शर्वाय च नमो नमः ईशानाय नमस्तुभ्यं पशूनां पतये नमः गुणत्रयात्मने तुभ्यं गुणातीताय ते नमः नमः प्रसीद देव-
श सर्वकामांश्च देहि मे त्वमेव शरणं नाथ क्षमस्व मयि शंकर प्रार्थनां वायनं उपायनमिदं द्रव्यं व्रतसंपूर्णं हेतवे वाण-
कं हि जवर्याय सहिरण्यं ददाम्यहं वायनं अस्य व्रतस्य सिध्यर्थं हिरण्यं पापनाशनं ददामि तुभ्यं विषेन्द्रप्रणतोऽस्मि प्रगृ-
ह्यताम् दक्षिणां महात्मन् गच्छ कैलासं वृषारूढो गणैर्युतः आहूतस्तत्क्षमस्व त्वं प्रसीद सुखं भव विसर्जनं इति पू-
जाविधिः अथ कथा यशोदेवाच कृष्ण त्वं सर्वदेवानां स्थिति संहारकारकः अवैधव्यकरस्त्रीणां यथार्थं वदत इदं
श्रीकृष्ण उवाच यशोदेसाधस्यो हंसो भाग्यप्राप्तये स्थितः वत्तिशीनाम विख्यातं पौर्णमास्या व्रतं भवेत् तद्भूतस्य ममा-

वेनस्त्रीणां सौभाग्यदंभवेत् अवैधव्यकरणामशिवप्रीतिकरं महत् यशोदो वाच केनवीर्णवतमिदं मृत्युलोके क-
दावद् विधानं कीदृशं देवयेन शंभुः प्रसीदति श्रीकृष्ण उवाच कांतिकानामनगरी प्रसिद्धा भुवि मंडले अनेकरत्नसंपू-
र्णा चंद्रहासेन पालिता तत्रैवासीद् द्विजः कश्चिद्दनेश्वरेति नामतः तस्य भार्या शशभाचारा नामा रूपवती सती अनपत्यो महा-
भागा बुभुक्षो तो दुःखितो सदा तन्नगर्यो द्विजः कश्चिद्योगारूढो द्विजो जटी भिक्षां चकार सर्वज्ञस्तद्गृहं चाप्यवर्जयत् तद्गृहे नै-
व भिक्षां सरूपवत्या समर्पितां ययौ तदा कतीरं स भिक्षां प्रक्षालयत्पुनः धनेश्वरेण तद्गृहं योगिना यत्कृतं शशभं भिक्षां गृह्णा-
मि सर्वेषां गृहस्थानां द्विजोत्तम कदापि मद्गृहे विभनायासि वदकारणं योग्युवाच अपुत्रस्य गृहस्थस्य यदन्नमुपभु-
ज्यते पतितान्नसमंतं तु न भोक्तव्यं कदाचन धनेश्वरेण श्रुत्वेतदात्मानं गृहं यन्बहु धनधान्यसमृद्धिश्च पुत्रहीनस्तद्गृहं न-
भो इत्युक्तो सौजटी प्राह गच्छाराधय चंडिकां तस्य तद्गृहं न गेहे भार्यायां विनिवेद्य च तपसे निर्जगामासौ चंड्याराधनमाच-
रत् उपवासे षोडशभिः स्वभैरवैवाहचंडिका मोधनेश्वरगच्छत् तं वपुचो भविष्यति ससामर्थ्यवशाद् देयादीपावैपिष्टसंभ-
वाः एकैकं दृष्ट्वा दातव्याः षोडश द्रव्यपूर्णमाः इदं व्रतं संपत्त्यै त्वं कथयस्व यथा स्थितं आरुरोहा शचासत्वं फलमादाय स-
त्वरं स्वगृहं गच्छ भार्यां विदेहि गर्भो भविष्यति ततः प्रभातसमये सहकारमपश्यन् आरोढुं नैव शक्तः स चिंता व्याकुलमानसः
स्तुतिं चक्रे गणेशस्य कृपां कुरु दयानिधे मनोरथो ममैवास्तु त्वत्पसादा दयानिधे इत्युक्त्वा च ततः शीघ्रं फलमादाय वेगतः शि-

वारमाहृतं कृत्वा फलमेकं ददर्श सः वरालुब्धं तदेवासीन् ज्ञान्यत्त्यादर्थं निश्चयः आगत्य कथितं तच्च भार्यायै दत्तवान् फलं
तया तदारूपवत्या भक्षितं गर्भमादधे तदा देव्याः प्रसादेन रूपोदार्यगुणान्वितः तस्यास्तदाभवत्पुत्रो देविदासेति नामतः
व्रतबंधं तत्तश्चैव विवाहं न करोति सः मात्राचाग्रहतः पृष्ट्वा सो वदस्व चैवितं ततस्तद्देवयोगेन काश्याने यो मया शिशुः
इति बुद्धिस्तदा जाता तदा चक्रे धनेश्वरः तं प्रेषयन् सहाश्वेन मातुलेन सहैव च कियति समतीतानि दिनानि पथि मिच्छ-
ता गच्छन् काशीपुरीं प्राप्नोषाग्निनेयेन संवृतः कस्यचित्पथविप्रस्य मंडले प्रातः वा निशि तस्मिन् दिने गृहं स्वामी कन्या
मुद्वाहयत्कृती तैलादिरोपणं चक्रे कृत्वा वरनिवेशनं लग्नस्य समये प्राप्ते धनुर्वतिक्रान्ते नरः वरपिचादिभिर्धनैश्च
यंच पुनः पुनः असौ कार्पटिको बालः सन्दरो मे सुतो यथा सार्धं त्वनेन लग्नं वै करिष्यामः क्रमेण तु इति निर्धार्य मनसा
प्रार्थयामास मातुलं घटिकाद्वयपर्यंतं देहि त्वं भगिनी सुतं मातुल उवाच मधुपर्कं तथा कन्यादाने यद्युत्पद्य-
ते तदस्माकं यदि भवेत्तर्ह्यसौ भवतां वरः तथा भवतु तेनोक्ता विधिर्वैवाहिको भवत् पाणिं जग्राह यामास वरेण च य-
थाविधि वध्वा सार्धं तथा भोक्तुं सचनोत्सहितः शिशुः उत्तिष्ठामीति संचित्य कस्य भार्या भवेदियं ततस्त्वेकान्तसमये नि-
श्वासान्मुमुचे बहून् सा ब्रवीत्कथमेतस्मादन्यथा ब्रह्मसूत्रता त्वमेपतिरहं पत्नी देवाग्निद्विजसन्निधौ सो ब्रवीन्मातुल-
घेदं ममायुः स्वल्पमेव च यथा तेपि गतिर्ह्यासौ यमं त्वं भवेदिति उत्तिष्ठ भो नमो नाथ कृधितो सिन संशयः प्रीत्या शोभि-

ब्र. रा.
२८

तयासार्धभुक्तवान्सहिजस्तथा अंगुलीयंददौतस्यास्पृशत्तनवं अंशकंचददौतस्याः स्थानत्रयविभूषितं नवरत्नमयीं सु-
द्रागृहीत्वा अंशकंचसा इतिसंकेतकं कृतमद्वयः कुरुमेप्रिये ममसंजीवनार्थाय कुरुजात्यादिवाटिकां मनोरमाः पुष्पजातिस्त-
गंधिनवमल्लिकाः सिंचसिंचप्रतिदिनं क्रीडां कुरु यथास्मरं यस्मिन्दिने तु मध्याह्नवियोगः समजायते तदा पुष्पादिजातीनां प्रा-
णत्यागो भविष्यति पुनः संजीवितास्ताश्चेत्तर्हि संजीविनोददं ततो ब्राह्मे मुहूर्ते तु निर्जगामवरः पथि अथ प्रभातसमये वाद्यना-
दो बभूव ह आकारिता च सा कन्या ब्रूते नायपतिर्मम यदि नायपतिस्तान् ब्रूयादवमयार्पितं मधुपर्के तथा कन्यादाने यद्रूपादिकं
कथयिष्यति चेत्तर्हि वृत्तान्तराग्निभाषितं इति कन्यावचः श्रुत्वा उवाच सवरस्तदा नैव जानामि तद्वक्तुं व्रीडितो निर्जगाम ह कृष्ण
उवाच ततस्तत्कालकः काशीं प्राप्तवान् अध्यनेतरः दिनानि कतिचिज्जगमुः कालस्य वशमागतः ततः कृष्णो महानागो रात्रौ
सहितुमागतः परितः शयनात्तस्य दीपज्वालाभिराहतः नैव शक्तस्तमत्तुं वैव्रतराजप्रभावतः तन्मात्रावत्तिशीनामपूर्णिमा-
यां व्रतकृतं ततो मध्याह्नसमये कालएवागमत्स्वयं ततस्तत्कालसंविद्धस्तर्धोदकनियुजितः शंकरोऽप्यगमत्तत्र भवान्यासह ए-
व च भवानी प्रार्थयामास हृष्टा वस्थां तु तस्य तां अस्य मात्राकृतं पूर्वं वत्तिशी व्रतमुत्तमं तस्य प्रभावतः सोयं बालो यं जीव्यतां प्र-
भो तथैव कृतवांस्तत्र भवानी मेमवत्सलः तद्वत्स्य प्रभावेन मूल्युनापि निराकृतः जात्यादिपुष्पवटिकां पत्रपुष्पविवर्जितां पुनः
संजीवितां हृष्टा पितरं कन्यकाब्रवीत् अन्नसत्रं कुरुष्व त्वं जीवितस्य गवेपणे पत्यर्थं कुरु भो तान् काशीतो निरगात्तु सः पुनस्तत्रै-

पू-
१५

२८

वसं यातो यत्रोद्वाहो भवत्पुरा ज्ञात्वा च परमप्रीत्या देवदत्तो नयद्गृहं ततो जनपदाः सर्वे इति ब्रूयुः परस्परं जामाता देवदत्तस्य अय-
मेव न संशयः बालयाचतथा ज्ञातः सोऽपि संकेतमागतः प्रीत्या त्र्युत्ततः सर्वे साधुसाधु समन्वितं उत्साहोद्यभवत्तत्र निर्ज-
गामा धनपुरात् श्वशरेण तथा वध्वा मातुलेन समन्वितः सपितुः प्रेषयामास भवत्पुत्रः समागतः तावूचतुः कुतोऽस्माकं दुर्भगा-
नां तु पुत्रकः कथितो न्यैरपि जनैस्ततः संहृष्टमानसः सहृद्भिर्बोधैः सर्वैरा नयामास बालकं ततो महोत्सवं कृत्वा दत्त्वा च बहु-
दक्षिणां एवं स पुत्रवान् जातो वत्तिशी व्रतसेवया याः कुर्वन्ति व्रतमिदं विधवान् भवन्ति ताः जन्मजन्मनि सौभाग्यं प्राप्स्यन्ति च व-
त्तो मम एतत्तदेकथितं सर्वेषु पुत्रपौत्रप्रवर्धनं यं यंचिंतयते कामंतं तं प्राप्नोति निश्चितं यशोदोवाच उद्यापनविधिं ब्रूहि पू-
र्णिमायाः सुरेश्वर भक्तितः श्रोतुमिच्छामि व्रतसंपूर्णहेतवे कृष्ण उवाच पूर्णिमा मार्गशीर्षस्य माघवैशाखयोस्तथा
व्रतमारंभयेत्तस्यापौषभादनुवर्जयेत् उमया सहितो देवः पूजनीयो हृषध्वजः उपचारैः षोडशभिरागमोक्तविधानतः एकैकं
दीपकं कृत्वा मासि मासि च दपयेत् एवं सार्धद्वयं वर्षं हि मासावधि आचरेत् ज्येष्ठस्य पूर्णिमायां च कुर्यादुद्यापनं ततः अथ वा-
शभमासस्य पूर्णिमायां समाचरेत् चतुर्दश्यामुपवसेद्वाचोपूजनमाचरेत् अष्टहस्तप्रमाणेन मंडपं कारयेत्ततः तन्मध्ये स्थाप-
येत्कुंभमव्रणं मृन्मयं नवं तस्योपरि न्यसेत्तात्र वैष्णवं वस्त्रं वेष्टितं माषमात्रं स्वरूपेण प्रतिमां कारयेत्सूधीः तदर्धार्धेन वा कुर्याद्दि-
तशाख्यविवर्जितः कृत्वा रूपं यत्नेन पार्वत्याश्च हरस्य च तस्याचे प्रतिमे स्थाप्य दृष्टमेण समन्विते पूर्वोक्तेन विधानेन संपुष्टे

श्वैव पूजयेत् धूपदीपैश्च नैवेद्यैः फलैश्च विविधैः शर्भैः एवं पूजाप्रकर्तव्या रात्रौ जागरणं चरेत् गीतनृत्यादिसंयुक्तं कथापुस्तक-
संयुतं ततः प्रभातसमये कृत्वा दानादिकाः क्रियाः पूर्ववदन्वये देवपञ्चादौ मंत्रकल्पयेत् स्वगृह्योक्तविधानेन कृत्वा ग्निस्था-
पनबुधः प्रारभेत् ततो होमपंचाक्षरमनुस्मृतः तिलैर्यवैस्तथाज्येन पृथगष्टोत्तरं शतं नमः शिवाय मंत्रेण उमाया इति नाम-
तः एवं समाप्य होमं तु आचार्यादीन् पूजयेत् द्वात्रिंशद्दण्डैर्युक्तं वंशपात्रं मनोरमं द्वात्रिंशच्च महादीपैर्द्वात्रिंशच्च महाफलैः
मातुलिंगानारिकेलजंबीररक्तजुरीफलं अक्रोडं दाडिमं निंबं नारंगं दिशभातिच कर्कट्यादिशर्भैः सर्वैर्कृतु कालोद्भवैः फलैः
द्वात्रिंशद्भिः फलैर्युक्तं सदीपं वस्त्रवेष्टितं ब्रीह्योष्णमुपरिस्थाप्य आचार्याय निवेदयेत् वाणकं तव तुल्यार्थं ददामि गिरिजापते
तत्र मंत्रः महेशः प्रतिगृह्णाति महेशो वै ददाति च महेशस्तारको भाभ्यां महेशाय नमो नमः द्वात्रिंशद्वाह्याणां श्वैव द्वात्रिंशद्वा-
षितस्तथा अन्येभ्यो ब्राह्मणेभ्यश्च भोजनैः षड्रसेः सह पुमान्वत्सयुतां धेनुं माचार्याय निवेदयेत् पश्चात् पूर्णाहुतिं कृत्वा होम-
शेषं समापयेत् पश्चाद्भुंजीत यच्छेषं यद्देवब्राह्मणार्पितं इत्येवंपूर्णिमायास्तु उद्यापनविधिः स्मृतः इत्येतत्कथितं सर्वं वनस्यो-
द्यापनं मया याः कुर्वीत व्रतमिदं विधवानभवंति ताः इह सुक्ता तु विपुला कमान्सर्वान् मनोरथान् स्वर्गमन्ते गमिष्यन्ति कुलको-
टिशतैरपि इति भविष्यपुराणे कृष्णाय शोदासं वा देवत्तिशी पूर्णिमा व्रतकथा संपूर्णा उद्यापनसंकल्पः तिथ्यादि-
संकीर्त्य मम आत्मनः इह जन्म निजन्मांतरे च सकलसौभाग्यपुत्रपौत्रादिभास्यर्थं द्वात्रिंशत्सौर्णमास्यां चरितं व्रतस्य घृताक्तबी-

हिमयदीपप्रज्वलनस्य संपूर्णफलावाप्त्यर्थं तदुद्यापनं करिष्ये तदंगंगणपतिपूजनं स्वस्तिवाचनं आचार्यवरणं च करिष्ये इति संका-
ल्पः अथ फाल्गुनपौर्णिमास्यां होलिकोत्सवः नृपं प्रति नारदवचो भविष्ये नारद उवाच अथ पंचदशी शुक्ला फाल्गुनस्य न-
राधिप अभयं चैव लोकानां दीयतां परमेश्वर यथा त्वं शंकि नो लोकारमंति च हंसंति च दारुजानि च खंडानि गृहीत्वा तु स सु-
त्सकाः यो धा इव विनिर्यंतु शिशवः संप्रहर्षिताः संचयं शकू काष्ठानां मुपलानां च संचयं तत्राग्निं विधिवद्बुत्वा महामंत्रैश्च वि-
त्तमैः ततः किल किलाशब्दैस्तालशब्दैर्मनोहरैः तत्तेशब्देन सापापाहोमेन च समाकृताः सादोदारव्याराक्षसी तत्रैव सर्व-
दुष्टाय हो होमः सर्वरोगोपशान्तये क्रियते स्यांहि जैः पार्थ तैर्न सा होलिका स्मृता तमग्निं त्रिःपरिक्लृप्त्य गायंति च हंसंति च ज-
त्यंति स्वेच्छया लोकानिः शंकायस्य यन्मनः तत्र पौर्णिमा प्रदोषव्यापिनी ग्राह्या तपस्य पौर्णिमा स्यांतुरजन्त्या होलिकोत्सवः
प्रतिपदूत भद्रास्तु यार्चिता होलिका दिवा संवत्सरं च तद्वाष्टं पुरंदरं हतिसाहुतं प्रदोषव्यापिनी ग्राह्या पौर्णिमा फाल्गुनी सदा त-
स्यां भद्रा मुरवंत्यत्का पूज्या होली निशा मुरवे निशागमेन पूज्येन होलिका सर्वतो मुरवेः दिनद्वये प्रदोषे तु व्यासा सा तु परैव हि
भद्रा यां दीपिता होली राष्ट्रभंगं करोति वै नगरस्य च नैवेद्यात्तस्मात्तां परिषर्जयेत् दिनार्धात्परतो यास्यात्फाल्गुनी पौर्णिमा यदि
रात्रौ भद्रा वसाने तु होलिकां तत्र दीपयेत् राकायामर्धया दूर्ध्वं चतुर्दशया दक्षिणं होला भद्रा वसाने तु निशीथांते पिदीपयेत्
इति पुराणसमुच्चयान् यत्तु भद्रायां विहितं कार्यं होलिकायाः प्रपूजनं गंधपुष्पैर्धूपदीपैर्नैवेद्यैर्दक्षिणाफलैः होलांतु नाम मं-

वेणपूजयेच्चयथाविधि योनिनास्नाचमन्त्रेण महाशब्दं तु कारयेत् तत्र किल किलाशदैरन्योन्यमुच्चरेत्ततः योषितानां
 ममं कुर्याद्योनिमन्त्रेण पूर्वकम् योनिनामैवमन्त्रं तु योनरः पठ्यते सदा न भवेच्चतदापीडा आवर्षनुसुरं भवेत् मध्यरात्रि
 मतिभूत्यविष्टेः पुच्छं यदा भवेत् प्रदोषे ज्वालयेद्द्विहं सखसे भाग्यदायिनम् प्रदोषमध्यरात्र्यंतं होलिकापूजनं शुभम् य
 दानुपूर्वरात्रौ प्रदोषव्यास्य भावेत् तत्सत्वे वा भद्रारहितकालेन प्राप्यते उत्तरदिने च प्रदोषे पौर्णिमाभावस्तदा पुच्छे कार्यम् न
 थाललुः सधिव्यायानिकार्याणि शुभानि ह्यशुभानि च तानि सर्वाणि सिध्यन्ति विष्टिपुच्छेन संशयः अस्मिन्नेव विषये
 उत्तरदिने पौर्णिमा सार्धं यामत्रयमिना ततो धिका वा प्रतिपदश्च द्विस्तदा पूर्णिमोत्तरं प्रतिपदि होलिकाकार्या ननु पूर्व-
 यविष्टिपुच्छे सार्धं यामत्रयं पूर्णाद्वितीयदिवसे यदा प्रतिपद इमाना तु तदा सा होलिका स्मृता इति भविष्योक्तेः सा
 उत्तरदिने प्रदोष एकदेशा व्यापित्यस्ति पूर्वरात्रौ च भद्रारहितानेव लभ्यते सा उत्तरं यदा पूर्वरात्रिर्भद्रा व्याप्ता उत्तरे प्रदो-
 षे च चंद्रग्रहणं तदा तत्र स्नात्वा कार्या सर्वेषामेव वर्णानां सूतकं राहुदर्शने स्नात्वा कर्माणि कुर्वीत सूतकान् विवर्जयेत् फा-
 ल्गुनो मलमासश्चेच्छुद्धे मासि च होलिका पूजामंत्रस्तु असूक्याभयमंत्रस्तैः कृता त्वं होलि बालिशैः अतस्त्वा पूज-
 विद्याभिभूते भूतिप्रदा भव इति होलिकानिर्णयः इति पौर्णिमाव्रतानि समाप्तानि श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥
 श्रीगोपालो जयति ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७

श्रीगणेशाय नमः अथ अमावास्याव्रतानि लिख्यन्ते अथ भाद्रपद अमावास्यायां कुशग्रहणम् हेमाद्रौ उत्तम
 हारीतेन मासेन भस्यमावास्या तस्यां दर्भैश्च योमतः अयातयामास्ते दर्भानि योज्याश्च पुनः पुनः न भद्रावणदर्शो
 तपक्षेणेदम् मदत्तरत्ने तु मासेन भस्यमन्त्रः इति कुशग्रहणी अमा अत्रैव अमावास्यायां पिठोराव्रतम् मध्य
 देशे तु पोला इति प्रसिद्धम् सा प्रदोषव्यापिनी ग्राह्या यदा पूर्वरात्रौ प्रदोषव्यास्य भावस्तदा पराकार्या अथ व्रतवि-
 धिः मासपक्षाक्षरिख्यमम इह जन्म जन्मांतरं वा पुत्रपौत्रफला वास्यर्थं पिठोराव्रतं करिष्ये इति संकल्प्य देवीपू-
 जां कृत्वा संध्याकाले स्नात्वा प्रदोषसमये देवीं संपूज्य षोडशोपचारैः ब्राह्मणं सुवासिनीं संपूज्य पश्चात्स्वयं भुंजी-
 त इति विधिः नमो देव्यैति मन्त्रेण षोडशोपचारैः पूजनं कुर्यात् अथ कथा इंद्राण्युवाच अपुत्रालभनेका
 मं परत्र च महत्फलम् व्रतानां परमं श्रेष्ठं कथय त्वं हि पार्वति पार्वत्युवाच प्राचीनः श्रीधरो विप्रः अष्टपुत्रो धनेश्वरः
 तस्य भार्या सुमित्रा च गृहधर्मेण वर्तते श्रीधरस्य सुतो ज्येष्ठः शंकरो नाम नामतः तस्य भार्या विदेहा च मृता पत्या
 भवत्तदा श्रीधरस्य पितुः श्राद्धे विदेहा च प्रसूयते दुःस्वयुक्ता सुमित्रा च विदेहा परि वर्जयत् दुःस्वयुक्ता वनमा-
 सा मठमेकं दर्शसा सरिच्च प्रबला यत्र विदेहा तत्र सागता मठमध्ये स्थितानारी पश्यन्ती च पुनः पुनः कुत्रेय
 मपुना प्राप्ता लक्षणा नित सुंदरी मठाधिपतिचार्यैर्विदेहामाह सत्वरम् श्रोतिंगैर्यक्षवेतालैरनेकैः स्थायते

व. रा.
१

शुभे त्वं प्रसिध्यति सकला गच्छ शीघ्रं यथागतम् विदेहोवाच दुःखयुक्तां च मोचात्र भ्रमंतीं च वनांतरम् माग्रसेच
तुपिंगाक्षि क्षेमं मम भवेत्कथम् मठनार्युवाच अत्रागत्य चतुःषष्टिर्दिव्ययोग्यादयस्त्विमाः पूजनार्थं समायाता
निशामध्ये शुभास्थिताः तव कामं प्रकुर्वन्ति जीविष्यन्ति च बालकाः विल्वपत्रेषु गुप्तात्मधुना भवभामिनि वृत्तात्
त्रिविदेहाच्च विल्वपत्रेषु संस्थिता क्षणेनैकेन द्योदिंगामठमध्ये समागताः ज्ञात्वा मनुष्यगंधं च भवनाशीमप्युत्त कु
तो मनुष्यगंधश्च मठगेहं समाश्रितः निशामध्ये चतुःषष्टिर्दिव्यस्तत्र समागताः अनेकैश्च महारत्नैः फलेर्नाना-
विधैरपि निविष्टां मठदेवीं तामाह्वानं कुर्वन्ते स्म हि श्रावणस्य तु मासस्य कृष्णपक्षे कुहूतिथौ पूजां कृत्वा चतुःषष्टि
रतिथीन् ब्रूवन्ते स्म हि वदन्ते स्म मनुष्या सा लुप्ताथ प्रकटा भवत् ममाशुचित्वमापन्नमातेर्मे बालकमृतम् तवाग्रे
मृतमादाय स्थितास्मीति च बालकम् मम गर्भाश्रयतुः पद्मे मनीषाश्च भवंलितः तत्र स्थितं च नैवेद्यं नारित्वं प्रतिगृह्य
ताम् चतुःषष्टिस्ततस्तथा ददौ तस्यैव शंभवरम् श्रीधरस्य स्नुषा त्वं हि शंकरस्य च वल्लभा पुत्रपौत्रयुतारान्यं मुक्ता
पूज्या सरालये अष्टपुत्रा भवंत्वा श्रुत्वा विदेहे गम्यतां पुरम् आगता येन मार्गे गतेनैव पुनरेव हि पुरांतरं स्थिता गत्वा
प्रविवेश स्वमंदिरम् श्रीधरश्च स्मृत्वा च शंकरो बांधवैः सह विदेहाचाष्टपुत्रैश्च युक्ता सामंगलोत्सवैः प्राप्नुमुदं
हा भागा देवीनां च प्रसादतः द्विजमंत्रादिनिर्घोषैर्दुर्दुभिः पटहध्वनैः मृगाक्षि मंगलाचारैर्मृदंगैर्नृत्यघोषकैः तथा

असां

१

संपूजिता देव्यश्चतुःषष्टिः प्रकीर्तिताः तद्भुतं शृणु चेंद्राणि पिठो रारख्यं कुहूतिथौ तासां स्मरणमात्रेण पुत्रपौत्रधनान्विता
नारी भवति चेंद्राणि शृणु त्वं नाम पूजनम् दिव्ययोगी महायोगी सिद्धयोगी गणेश्वरी प्रेताक्षी डाकिनी कालिका लरात्री
निशाचरी झंकारी रौद्रवेताली भूतली भूतडांवरी उर्ध्वकेशी विरूपाक्षी शक्रांगी नरभोजनी भद्रावीरभद्राचध्या
म्राक्षी कलहप्रिया राक्षसी घोररक्ताक्षी विश्वरूपा भयंकरा चंडी कावीरकोमारी वाराही मुंडधारिणी सासुरी रौद्र
झंकारी भीषणी त्रिपुरांतका भैरवी ध्वंसिनी क्रोधी दुर्मुखी प्रेतवाहिनी खड्गांगी दीर्घलंबोष्ठी मालिनी मंत्रयोगिनी
कालाग्निग्रहणी चक्रिका काली भुवनेश्वरी कटकी किटनी रोद्री यमदूती करालिनी घोराक्षी कार्मुकी चैव काकट्टी अ
घोमुखी मुंडाग्रधारिणी व्याघ्री किंकिणी प्रेतभक्षिणी कालरूपा च कामारख्या उद्दृणी योगपीठिका महालक्ष्मी ए
कवीरा कालरात्री च पीठके नमोस्तु वश्चतुःषष्टे देवीभ्यः शरणं व्रजे पुत्रश्री वृद्धिकामो हं भक्त्या संपूजिताः शुभाः ए
व मिंद्राणिकथितं पिठो रारख्यं महाव्रतम् भक्त्या कुर्वन्ति यानां यो कृतकृत्या भवन्ति ताः सुखसौभाग्यसंयुक्ताश्चतुः
षष्ट्या प्रसादतः इति भविष्योत्तरपुराणे पिठोराव्रतसंपूर्णम् अथ आश्विन कृष्णाः मावास्या गजच्छाया प
र्व अपरांके वमः हंसे करि स्थिते यातु अमावास्या करान्विता सा ज्ञेया कुंजरच्छाया इति बोधायनो ब्रवीत् हंसे सर्व
करे हस्ते स्थिते तत्र स्नानं हुतं जपं दानं दद्यात्प्रयत्नतः पितृभ्यः संप्रदास्यामित्यक्षय्यमुपतिष्ठतु इति गजच्छाया

ब्र-रा-
२

अथकार्तिकअमारास्यालक्ष्मीव्रतम् बालरिवल्यार्त्तुः स्नात्वाप्रभातसमयेअभायांचमुनीश्वराः नत्वादेवान्पितृन्
भक्त्यासंपूज्याथप्रणम्यच कृत्वातुषारवर्णश्राद्धं दधिक्षीरघृतादिभिः भोज्यैर्नानाविधैर्विप्रान् भोजयित्वाक्षमापयेत् दिवा
तत्रनभोक्तव्यमृतेवालातुराज्जनात् ततःप्रदोषसमयेपूजयेद्दिंदिरांशुभाम् कुर्यान्नानाविधैर्वस्त्रैः स्वच्छं लक्ष्म्याश्वमंडपं
नानापुष्पैः पल्लवैश्चित्रैश्चापिविचित्रितम् तत्रसंपूजयेत् लक्ष्मीं देवांश्चापिप्रपूजयेत् संपूज्यादेवनार्योपि बहुभिश्चोपचा-
रैः पादसंवाहनंकुर्यात् लक्ष्म्यादीनांतुभक्तितः अस्मिन्नहनि सर्वेपिविष्णुनामोचिताः पुरा बलिकारागृहादेवालक्ष्मीश्चा-
पिविमोचिता लक्ष्म्यासादृततोदेवाभ्यः क्षीरोदधौपुनः प्रसृप्ता बद्धकालंते सखंतस्मान्मुनीश्वराः रचनीयाः सूत्रग-
र्भाः पर्येकाश्च सतूलकाः दुग्धफेनोपमैर्वस्त्रैरास्तृताश्च यथादिशम् स्वापयेत्तान्सूरा नृलक्ष्मीवेदघोषसमन्वितः लक्ष्मी-
र्देवभयान्मुक्तासूखंसृष्टाबुजोदरे अतश्चविधिवत्कार्यानुष्ठेयतु सखंसृष्टिका तदन्धिपद्यशय्यायः पद्मासौरव्यविचूड-
ये कुर्यात्तस्यगृहंमुक्तातत्पद्माक्षपिनव्रजेत् नकुर्वेतिनराइत्यं लक्ष्म्याये सखंसृष्टिकाम् धनचिंताविहीनास्तेकथंरा-
त्रौस्वपंतिहि तस्मात्सर्वप्रयत्नेन लक्ष्मीस्वस्वापयेन्नरः दुःखदारिद्र्यनिर्मुक्तः स्वजातोऽस्यात्यतिष्ठितः जातीपत्रलवंगौला-
फलकपूरसंयुतम् पाचयित्वागव्यदुग्धंसितांदत्वायथोचिताम् लड्डुकान्तस्यकुर्वततांश्च लक्ष्म्यै समर्पयेत् अन्य-
चतुर्विधं भक्ष्यं देशकालादिसंभवम् सर्वं निवेदयेत् लक्ष्म्यै ममश्रीः प्रीयतामिति दीपदानंततः कुर्यात्प्रदोषे चततो

अमा.

ल्युक्तम् भामयेत्स्वस्थशिरसि सर्वारिघनिवारणे दीपवत्सास्तथाकार्यः शक्त्या देवगृहादिषु चतुष्पथे स्मशाने च नदीपर्व-
तवेशमस्तु वक्ष्यते पुण्येषु च त्वरेषु गृहेषु च वस्त्रैः पुष्पैः शोभितव्या राजमार्गस्य भूमयः हृदेषु स्थापयेन्नानापका-
न्नानि फलानि च नागवल्लीदलादीनि रचयित्वा च निःक्षिपेत् शोभां कुर्याद् राजमार्गे कमलैश्च विशेषतः तदभावे वरादी-
ना कृत्वा तानि च शोभयेत् एवं पुरमलंकृत्य प्रदोषे तदनंतरम् ब्राह्मणान् भोजयित्वा देवसंबोध्य च बुभुक्षितान् लड्डुकापूप-
मंडाद्यैः शकुलीपूरिकादिकैः अलंकृतेन भोक्तव्यं न ववस्त्रोपशोभिना ततो पराण्डसमये घोषयेन्नगरे नृप अथ राज्यव-
लेलेकायथे लंकीडतामिति यथे लंकीडतां बाला इत्यादि प्रयत्नं पेणतु विलोक्या बालकक्रीडानाना सामग्निसंयुता तेभ्यो
ददात्क्रीडनकंततः पश्येत्तु भाशुभम् तैश्चेत्पदीपितो वह्निर्नज्वालां मुच्यते यदा महामारी भयंघोरं दुर्भिक्षं वा यजा-
यते बालशोके राजशोकस्तेषां तुष्टेनृपे सखम् बालयुद्धराजयुद्धं रोदने बालकैः कृते अवश्यमेव भवति वर्षादाष्टविना-
शनम् यष्टिकादि कृतान् श्वान् यदारोहंति बालकाः तदारो जयवाच्यः परराष्ट्रं विमर्दयेत् यदा क्रीडंति नाभ्यश्चिंतां
घृत्वाकरादिषु तदा प्रसिद्धनारीणां व्यभिचारैः प्रजायते अन्यथा गोपयंति क्रीडने बालकाजलम् दुर्भिक्षं वृष्ट्या भावश्च
शीघ्रमेव प्रजायते एवं बालकृतांचेष्टां बुध्वा चोक्षफलं वदेत् लोकैश्चापि पुरे रम्ये सुधाधवलितानिरे गीतवादित्रसंजु-
ष्टे प्रज्वालितसु दीपके अन्योन्यप्रीतिसंयुक्ते दत्ततालनके जने तां बूलहृष्टहृदये कुकुमक्षोदचर्चिन्ते दुकूलपटवसंनेने

बनो
३

पथैः स्वर्णदीर्गैः मित्रस्वजनसंबन्धिस्वगोत्रजान्प्रपूजयेत् बलिराज्येप्रकर्तव्यं नरेवोरांगनादिकं अक्षक्रीडनकंचै-
तद्वलिराज्येनदोषभाक् आत्मनोयच्चमोख्यार्थपरदुःस्वाकरंरुतम् वारांगनादिगमनंस्पृष्टास्पृष्टादिभक्षणम् अन्या-
वरधृतिश्चापिचूताद्यन्तदुष्यति एवमुसर्वथाकार्येवलिराज्येमहोत्सवः जीवहिंसासुरापानमगम्यागमनंतथा चौर्य-
विश्वासघातश्चपंचेतानिमुनीश्वराः बलिराज्येतुनरकद्वाराण्युक्तान्यतस्त्यजेत् ततोर्ध्वरात्रसमयेस्वयंराजाव्रजेत्पुरम्
अवलोकयितुंरम्यापद्यामेवशनैःशनैः महतातुर्यघोषेणजलद्विहस्तदीपकैः हर्म्यशोभासरंवावतुरुतकैरश्वकैर्न-
रैः बलिराज्यप्रमोदं चहृष्टासपुरमाव्रजेत् एवंगतनिशीथेचजनेनिदार्धलोचने तावन्नगरनारीभिः शूर्पडिंडिमवा-
दनैः निष्काश्यतेप्रहृष्टाभिरलक्ष्मीः स्वगृहागणान् दंडैः करजनीयोगैर्दशस्यानुपरेहनि तदाविहायपूर्वैः परेहि-
सुरवरात्रिका येवैष्णवावैष्णवावावलिराज्योत्सवंनराः नकुर्वन्तिचथातेपांधर्मास्कर्त्तव्यसंशयः इतिलक्ष्मीव्रत-
संपूर्णम् अथमार्गशीर्षअमावास्यागौरीतपोव्रतम् सूतउवाच इन्द्राणीप्रांजलीभूत्वास्वपतिंवाक्यमब्र-
वीत् एकव्रतंसमाचक्ष्वपुत्रपौत्रसुरवप्रदम् इतिवाक्यंतदाश्रुत्वास्वाचवचनंशचीम् शृणुचोर्वगिसकलंवचनया
कुरुतंकृतम् दृढस्यतेस्तजनकः पृष्टः प्राहंगिराः सुधीः तद्व्रतंकथयाम्यद्यसद्यः सुखकरंपरम् पतिपुत्रसुखावाप्ति-
र्जायतेजगतिस्थिरा गौरीप्रीत्यर्थमेवादौस्त्रीभिर्विक्रीयतेतपः गौरीतपइतिस्था तंतरस्मात्तद्व्रतमुत्तमम् तस्मात्स्त्रि-

अमा-

यातपोभिश्चतोषणीयाशिवप्रिया आदौमार्गशीरेमासित्वमावास्यादिनेशुभे गृण्हीयानियमंतत्रदंतधावनपूर्वकम् उप-
वासस्यनक्तस्यगौरीशप्रीतयेमुदा ईशार्थो गच्छितेदेविकरिष्येहंव्रतंतव पतिपुत्रसुखावाप्तिर्देहिदेवितमोस्तुते नित्य-
ममंत्रः ततोमध्याह्नसमयेस्नात्वातानद्यादिषुव्रती सूर्याचार्यंततोदत्ताध्यात्वागौरीश्वरंहरम् अहंदेवव्रतमिदंकर्तुमिच्छा-
मिशाश्वतम् तवाज्ञायामहादेवतत्रनिर्वहणंकुरु उक्तेवनियमंगृण्हीतुवर्षाण्येवतुषोडश गृहमागत्यपूजायमुपचारानुप्रक-
त्ययेत् शिवालयेततो गत्वाशिवसंपूजयेत्सुधीः गौरीमभ्यर्चयेत्तथादिधिनायेनतंशृणु पार्वतीतिततः पादौजान्चोहमवती-
तिच जंघयोर्विकेत्येवंगुह्यंगिरिशवल्लभा नाभिगंभीरनाभीनि अपर्णोत्तरंरुपुनः महादेवीतिहृदयेकंठेश्रीकंठकामिनी-
सुरवेषणसुरवमानेतिललाटे लोकमोहिनी मेनकाकुक्षोरक्षेतिशिरस्यभ्यर्चयेत्ततः दक्षिणेगणपः पूज्यावाभेस्कंदः सबाह-
नः धूपदीपादिनैवेद्यंरुत्वातत्प्रादक्षिणाम् फलेनार्घ्यंततोदत्ताध्यात्वादेवींमहेश्वरीम् कृत्वाताम्रमयंपात्रंमृन्मयंवेण-
चंतथा अष्टतंतु मयावर्त्तनीस्मिन्पात्रेनिवेशयेत् घृतेनापूर्यगयेनतत्पात्रंविमलेनच दीपमुज्ज्वालयेत्तथावावत्सूर्योद-
योभवेत् एवंसंक्षिप्यतारात्रीजागरेणसमन्विताम् ब्राह्मेमुहूर्तेचोत्थायपूजयेद्दिनंदपती कुर्यादौभाग्यदलिनीपापा-
ग्निशमनीतदा पक्वान्नेनगुडान्नाद्यैः पूर्णापूर्णफलप्रदाम् ऋतूद्रवैः फलैश्चैवपूरिकातिलतंडुलैः सौभाग्याष्टकसंयु-
क्तंपात्रंकुर्याच्चधातुकम् तस्योपरिस्थितं दीपं पूजयेत्तिथिनामतः सुवासिनीवचोग्राह्यं दीपसूर्यायदर्शयेत् यावत्कल-

कलाशब्दं कुर्वन्ते वक्रकाककाः तावत्पुरस्तात्कर्तव्यं कीर्तनं चतुर्दशतः उत्तिष्ठन्ते यदि न गार्हिहं गाश्चरुलोचने तदा कर्णन
मात्रेण सोमाग्यं व्रजति स्त्रियाः अतएव व्रतेनारी पश्चादुत्थापयेच्चतान् तिथिमेकां समाप्येवं दंपती भोज्यशक्तिः प
रिधाय स्वलंकृत्य वा सोमिर्भूषणं जनैः माल्यैः सुगंधैर्विविधैः फलसिंदूरकुंकुमैः संतोष्य समनुज्ञाप्य स्वयं भुंजीत वं प्रति
एवं द्वितीये वर्षे च नंद्याश्च नरोत्तमीः वर्षे वर्षे क्रमादेवं द्वितीयादिषु चाचरेत् एवं षोडश वर्षाणि कृत्वा तद्भुत्तमम् पश्चा
दुत्थापनं कुर्याद्भुत्तसंपूर्णहेतवे मार्गशीर्षे संप्राप्ते मासे गौरीश्वरप्रिये पौर्णमास्यां दिने रम्ये निमंत्र्य दंपतीन् मध्या
ह्ने दलपद्ये गौरीनारी समर्चयेत् यथोक्तेन विधानेन पुष्पधूपादिभिस्तथा सोहलीभिश्च कासौरेः पूपांशुपेभ्यश्च भामिनि
पायसेन घृतेन पिशकिरा मोदके स्तथा पूरयित्वा द्वाष्टसंख्यां नृणां तु मृन्मयसंपुटान् दंपतीन् भोजयित्वा तु तेभ्यो दद्याद्य
थाविधि अलंकृत्य यथाशक्त्या गौरीमे प्रीयतामिति गुरवे लक्षणे पितृगौरीं कनकनिर्मिताम् दद्यादेतुं सवसां च दक्षि
णावस्त्रसंयुताम् अन्यान्यपि यथाशक्त्या दद्यात्तानि भामिनि यद्यदिष्ट तः संलोकेत तद्देयं हि जन्मने चापत्यमायुषो
ज्ञात्वा संपत्स्वपि च संदरी षोडशाब्दव्रतमिदं कुर्याद्द्वर्षहिमक्तिः गौरीतपोव्रतमिदं याकरोती ह भामिनि बाल्ये यो वन
काले वा वार्धके वा हरिप्रिये तस्या सोमाग्यमनुलंघनघान्यसूतान्वितम् भवेदद्याद्देतुं शर्वयं भूतसौरव्यं न संशयः दुर्लभं
मानुषं जन्मतत्रापि हि जन्मता सदाचारपरत्वं च तत्रापि नुविशिष्यते एवं वारत्रययास्त्री कुरुते व्रतमुत्तमम् मातापि-

त्रोः प्रियं चापि प्राप्नुयाद्भुत्तं श्रुताम् निर्मलजन्मनो वापि मनसश्चापि संपदः लभते शुभतेजश्च पतिपुत्रसमन्विता इह
भोगान्यथाकामं भुक्त्वा स्वर्गमवाप्नुयात् इत्यंगिरो वचनमायपुरापुराणं गौरीतपोव्रतमिदं विदयेयथेष्टम् तस्य प्रभावव
शतः सुलभं स्वराज्यं सौरव्यं हि सवमतुलं पतिपुत्रयुक्तम् निलादुवाच उत्थापनविधिवक्ष्ये व्रतसंगं भवेद्यथा सू
रासुरमुनीनां च दुर्लभं तद्दिधिं शृणु पर्वण्याश्वयुजस्यां ते पायसं च घृतपुतम् नक्तं भुंजीत शुद्धात्मा ओदनं चै सवान् वि
तं अश्वयुजस्यां ते कार्तिके पर्वणि अमावास्यायां कार्तिकां ते दर्शे इत्यर्थः ऐक्षवंदं स्तरसः शर्वयं ते शक्तिर्भूत्वा बिलजदंत
धावनं भक्ता चैतन्महादेवं तत्वाभक्ति युतो व्रती अहं देवव्रतमिदं कर्तुमिच्छामि शाश्वतम् तवाज्ञायामहादेव तत्र निर्वहणं
कुरु उक्तैर्वनियमं गृह्णन् वर्षाण्येव नु षोडश तिथीः प्रतिपदाद्यास्तु पारयिष्याम्यनुत्तमाः ततो मार्गशीरे मासि पतिपद्य
परे हनि उपवसेद्गुरुं पश्चामहादेवं स्मरन्मुहुः महादेवं स्मरन् विप्रान्नमस्येच्छन्नविग्रहान् षोडशाष्टौ तदर्धं वा दंपतीश्च
निमंत्रयेत् देवं च नक्तमासाद्य दीपांश्च ज्वाल्य षोडश पशूनाथं महादेवं भक्त्या नत्वा निवेदयेत् आचम्य च गृहं गत्वा म
हादेवं स्मरन् क्षितौ शक्तिवस्त्रास्तृतायां नु निराहारे निशि स्वपेत् अथोदये सहस्रांशोः स्नात्वा चादाय दीपकां नैवेद्यं स्त
पनाद्यं च गृहं गच्छेच्छिवालं स्रापयेत् स च गव्येन घृतेन तदनंतरं मधुना च तथा दध्नाभूयश्च पयसान् तथा रसेन चाथ रवंडेन
पलैश्च स्नापयेत्पुनः तिलांबुना ततः स्नाप्य पश्चादुष्णो नवारिणा लेपयेत्कथं न पश्चात्कपूरागरुचंदनैः एवं संपूज्य तं भ

स्त्याहेमन्यस्यत्रजेदृहं हेमसवर्णपुष्पं नानाफलैश्चसंपूज्यदद्यान्नैवेद्यमेवहि गृहंगत्वायथान्यायंहिरण्यरेतसं
विभक्तं जातवेदसमाधायतर्पयेत्तिलसर्पिषा वृत्तिनश्चतथाचार्यमिथुनानिचभोजयेत् हेमवस्त्रादिदानानियथाशक्त्या
तुदापयेत् एवंविस्मृत्यतान्सर्वान्साधेयं बंधुजनैः सह पीत्वा दौपंचगव्यंच हृष्टो भुंजीत वाग्यतः यत्किंचिदेतदुद्दिष्टं
हादेवमुदीरयेत् प्रारंभेचविधिं कुर्याद्द्विदोवाधनेश्वरः वित्तसामर्थ्यतश्चैव प्रतिमासंततश्चरेत् स्वल्पचित्तोथवाकश्चि
त्युष्पादौ कार्तिकावधि नक्तं कृत्वा त्वमावास्यां प्रागुक्तविधिना ततः प्रतिपद्यामुपोष्यैवंपंचगव्यं पिबेच्छुचिः महादे
वं स्नान् साधेयं भक्त्या भुंजीत लिङ्गिभिः मासस्य कार्तिकस्यांतं कृत्स्नं प्राग्विधिना चरेत् ॥ नंदायांच द्वितीयाशुभप्रतिथ्या
समुपोषयेत् एवं पौषे तु संप्राप्ते प्रतिपन्नक्तमाचरेत् द्वितीयाब्दे द्वितीयायामुपवासं समाचरेत् अद्दीततिथिंचैकां
मासेमासेनथापरां पूर्ववत्संयजेसौषं प्रत्यब्दे चैवमाचरेत् एवं षोडशवर्षे तु क्रमेणैवमुपोषयेत् पूर्ववद्देवमभ्यर्च्य कृश
तुंधाशितर्पयेत् उमा महेश्वरप्रीत्यै दद्याद्वा नच द्विजाय च संपूज्य हेमवस्त्राद्यैर्यथाशक्त्या तु दक्षिणां छत्रोपानहः कुंभांश्च द
द्यात्तेभ्यः पृथक् पृथक् भोजयेत्तान् विस्मृत्यैव मिथुनानि च षोडश ब्राह्मणांश्च यथाशक्त्या भोजयेद्देदपारगाच्च एवं महा
व्रतंचैव ब्रह्मघ्नस्याघमर्षणं वाचकाश्चावकाश्चैव श्रोतारो वृत्तिनश्च ये भवन्ति पुण्यसंयुक्तास्तद्भुताभिसुरवाश्च ये
इति हेमाद्रौ कालिकापुराणे गौरीतपोव्रतं सोद्यापनं संपूर्णम् अथ सोमवत्यमावास्याव्रतं शंखः

अमासोमसमायोगे आहुं यद्यत्र लभ्यते तीर्थे कपिलधरोस्मिन् गंगायां पुष्करे तथा दिव्यतरिस्सौभानियानि तीर्थानि सर्वशः
तान्यत्र निवसिष्यन्ति दर्शे सोमदिनान्विते अमावास्या तु सोमेन सप्तमी भानुना सह चतुर्थी भूमिपुत्रेण सोमपुत्रेण चाष्टमी
चतस्रः स्थितयः कृष्णाः सूर्यग्रहणसंनिभाः स्नानं दानं तथा आहुं सर्वतत्राक्षयं भवेत् तिथिवासरयोर्गौ यथाकाले भवे
द्यदि भान्वंते वाथ मध्याह्ने पुण्यकालः स नान्यथा अथ संकल्पः तिथ्यादौ संकीर्त्य ममेह अस्यां सोमवत्यमायां
सकल पापक्षयार्थं पुत्रपौत्राद्यभिद्वयार्थं जन्मजन्मनि अवैधव्यसंततिचिरंजीवितपरमसौभाग्यप्राप्तिकामा अश्वत्थसू
ले लक्ष्म्या सहित ब्रह्मशिवसहिता अश्वत्थनारायणप्रीत्यर्थं विष्णुपूजांतदंगतया कलशपूजनंच करिष्ये अथ पूजा
शांताकारमिति ध्यात्वा विश्वव्यापकविश्वेशकृपयादीनवत्सल मयोपपादितां पूजां गृहाणे मां हि माधव सहस्रशीर्षे
स्यावाहनं मूलानि ब्रह्मणो यस्य ऋग्वेदांगानि पल्लवाः फलानि यज्ञशाखाश्च नारायणदयांकुरु सूर्यकोटिप्रभाना य सर्व
व्यापिन् रमापते आसनं कस्मिन् भक्त्या गृहाण पुरुषोत्तम पुरुष एवेदमित्यासनं नारायणजगद्वापि न जगदानंद
कारक विष्णुक्रांतादिसंयुक्तं गृह्णाद्यं मया र्पितम् एतावानस्येति पाद्यं फलगंधाक्षनैर्युक्तं पुष्पपूगसमन्वितं अर्घ्यं गृ
हाण भगवन् विष्णोः सर्वफलप्रदम् त्रिपादूर्ध्वमित्यर्घ्यम् कर्पूरैलादिसुरभिशीतलंसलिलंप्रभो रमारमण कृष्णत्वं आच
म्यं प्रतिगृह्यतां तस्माद्दिरालेत्याचमनं पंचामृतं मयानीतं पयोदधिघृतं मधु शर्करा गुडसंयुक्तं स्नानार्थं प्रतिगृह्यताम्

अ. स.
६

पंचाशत्स्नानं गंगारूपागौतमीनकावेरीनशतद्रुदा ताभ्यामीनसुखदंस्नानार्थप्रतिगृह्यताम् यंसुरूपेणेतिस्नानं पीतवा
सस्तुविधिभोग्यायत्तामुदहृतं वासः प्रीत्यागृहाणेदंपुरुषोत्तमकेशव तंयज्ञमिति वस्त्रं उपवीतं सोत्तरीयं मया दत्तं सुशो
भनं विश्वमूर्तेर्गृहाणेदं नारायणजगत्पते तस्माद्यज्ञेऽपुर्वातं अश्नत्पुनश्च भुक्त्वा सगोविंदस्य सदाश्रय अशेषहरमेपा
पं हृक्षराजनमोस्तुते अलंकारः सूत्रवेष्टनं मलयानलसंभूतं धनसारं मनोहरं विलेपनं सरश्च चंदनं प्रतिगृह्यताम्
तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतइति गंधं अक्षताश्च सरश्च कुंकुमोक्ताः सुशोभिताः मयानिवेदिता भक्त्या गृहाण परमेश्वर अ
क्षतान् तुलसीजातिकमलमल्लिकान् च पकानि च पुष्पाणि हरगोविंदगृहाण परमेश्वर तस्मादश्नेति पुष्पं वनस्पति
रसोद्भूतं गंधाढ्यं श्रमनोहरः आग्नेयः सर्वदेवानां धूपो यं प्रतिगृह्यतां यंसुरूपेणेति धूपं चक्षुर्देसर्वलोकानां तिगिरस्य
निवारणं आतिथ्यं कल्पितं भक्त्या गृहाण जगदीश्वर ब्राह्मणोऽस्येति दीपं भक्ष्यं भोज्यं लेह्यं पेयं चोष्यं स्वाद्यं मया हृतं
शीतये परमेशस्य दत्तं मे स्त्रीकुरु प्रभो चंद्रमामनस इति नैवेद्यं मध्ये पानीयं उत्तरां पोशनं इदं फलं मया देवेति फलं पूगीफलमिति तं
बुलं हिरण्यगर्भेति दक्षिणं तं दशभासासते लोकः कोटि सूर्यसमप्रभ नीराजयिष्येत्त्वा विष्णोरुपांकुरु मम प्रभो नीराजनं मया
कायेन मनसा वाचा जन्मशतार्जितं पापं प्रशमय श्रीशं प्रदक्षिणपदं पदे नोभ्यां आसीति प्रदक्षिणाम् व्यक्ताव्यक्तस्वरूपाय
सृष्टिस्थितंतकारणे आदिमध्यांतरहितविष्टरश्रवसे नमः सप्तस्येति नमस्कारं मूलतो ब्रह्मरूपाय मध्यतो विष्णुरू

अमा.
३१

अग्रतः शिवरूपाय अश्वत्थाय नमोनमः यज्ञेन यज्ञमिति पुष्पांजलिम् अमासोमा पूजा अमायै च नमस्तुभ्यं सोमोयै च न
मोस्तुते उभयोः संगमे विष्णुपूजाफलमवाप्नुयात् अनेन षोडशोपचारैः पूजयेत् ततः मूलतो ब्रह्मरूपेति मंत्रेण अष्टोत्तरश
तप्रदक्षिणाः कार्याः वायनं अमासोमाग्रतः स्यास्यसंपूर्णफलहेतवे वायनं द्विजवर्याय सहिरण्यं ददाम्यहं इति वायनमं
नः यन्मया मनसा वाचानियमात्सूजनं कृतम् सर्वसंपूर्णतां यातु तद्विष्णोश्च प्रसादतः इति प्रार्थना इदं विष्णुर्गतिमंत्रेण
पुरुषसूक्तेन वा तथा षोडशोपचारैश्च अश्वत्थे विष्णुं पूजयेत् ॥ पौराणमंत्रः व्यक्ताव्यक्तस्वरूपाय सृष्टिस्थितंतं नका
रिणे आदिमध्यांतरहीनाय विष्टरश्रवसे नमः मूलतो ब्रह्मरूपाय नमोनमः इति मंत्राभ्यां पूजाकार्या ततः प्रदक्षिणाः कार्याः
१०८ ॥ अथ कथा सूत उवाच शरत्कालगतं भीष्ममुपगम्य युधिष्ठिरः कृतप्रणामो धर्मात्मा हितं वचनमब्रवीत्
युधिष्ठिर उवाच हतेषु कुरुमुखेषु भीमसेनेन कोपिना तथा परेषु भूपेषु हतेषु युधिजिष्णुना दुर्योधनकुमंत्रेण जातोः
स्माकं कुलक्षयः न संतिष्ठति मृगपाला बालवृद्धा तु राहते अवशिष्टा वयं पंचवंशे भारतसंज्ञके ॥ एकांतपत्रमपि च राज्यं मद्यं नरो
चते जीविते मयि जुगुप्सा स्यान्मृतेन सुगतिश्च नित् दृष्ट्वा संततिविच्छेदं संतापो हृदये निशाम् अश्वत्थामास्त्रनिर्दग्धो ह्युत्त
रागमंसंभवः अतो मे हि गुणंदुःखं पिंडविच्छेददर्शनात् किंकरोमि कृष्ण आमिपितामहवदाधुना येन संपद्यते सद्यः संततिश्चि
रजीविनी ॥ भीष्म उवाच शृणु राजन् अवस्थां भिन्नतानां व्रतमुत्तमम् यस्य स्मरणमात्रेण संततिश्चिरजीविनी ॥ अमावा

स्यायदापार्थसोमवारयुताभवेत् तस्यामश्वथमागल्यपूजयेच्चजनार्दनं अष्टोत्तरशतं कुर्यात् तस्मिन् हस्ते प्रदक्षिणाः तावत्संख्या
न्युपादाय रत्नधातुफलानि च व्रतराजमिदं राजन् विष्णोः प्रीतिकरं शतममुं उत्तरांकारय प्राज्ञगर्भो जीवमवाप्स्यति भविष्यति गु
णीपुत्रा विष्णोः के पुत्रिभ्यः श्रुत्वा पितामहवचः प्रत्युवाच युधिष्ठिरः युधिष्ठिर उ० तद्व्रतं व्रतराजं रक्ष्यं विस्तरेण प्रकाशय केन
प्रकाशितं मर्त्ये केनेदं विदितं विभो भीष्म उवा० आस्तेया सर्वं विस्मृता कांति संज्ञामहापुरी रजताचलसंकाशसौधसंघैर्विराजि
ता रुक्मैर्वांगरजनेनारीभिरुपशोभिता ब्रह्मक्षत्रियविद्वद्भ्यः स्वस्वकर्मैरर्तैर्हता रूपचानुर्यवर्ग्यभि वैश्याभिः समलंकृता
अलंकृतकुबेरस्य शक्रस्य चामरावती तेजोवती वरुणाद्यापावकस्य महापुरी तत्र राजारत्नसेनो बभूवामित विक्रमः तस्मिन्व
सति भूपाले जनानंदकरे शम्भे तस्य राज्ये वसद्भिप्रोदेव स्वामीति विश्रुतः तस्य स्त्रीरूपसंपन्नानाम्ना धनवती शम्भा यथार्थनाम
धेया सालक्ष्मीरिव सविग्रहा तस्यां सजनयामास सप्तपुत्रान् गुणान्वितान् एकां दुहितरं रम्यां नाम्ना गुणवतीं नृप कृतदाराश्च
तेषु त्राविहरंति यथास्मरुं कन्याकुमारिकाचासीदनु रूपप्रिया र्थिनी अत्रानरे हिजः कश्चिद्दिक्षार्थं समुपागतः दीप्यमानः स्व
तेजोभिर्मूर्तिमानिव पावकः द्वारदेशमुपागत्य प्रयुयोजा शिषंतदा देवस्वामि रूपाः सप्तसमुत्थाय ससंभ्रमं भिक्षां प्रत्येक
मानित्युदुस्तस्मै हिजन्मने अवैधव्याशिषं प्रादानाभ्यः सोमाग्यसंपदं ततो गुणवतीमात्रा प्रहिता सह भिक्षया विप्राय भिक्षां
प्रददौ कृत्वा पादाभिवंदनं आशिषं च ददौ विप्रः शम्भे धर्मवती भव सा वै लक्ष्यं गुणवती श्रुत्वा प्रत्याययौ गृहं मात्रे निवेदयामा

स आशिषं तेन योजितां श्रुत्वा धनवती पुत्रीं करे धृत्वा समागयो प्रणतिं कारयामास पुनस्तस्मै हिजन्मने तथैवाशिषमुच्चार्य वि
प्रस्तामभ्यनंदयत् श्रुत्वा शिषं धनवती सचिंता प्रत्युवाच ह धनवत्युवाच प्रसीद भगवन्निप्रवचनं मे वधारय स्तुषाभ्यः प्र
णताभ्यो मे स्वयादत्ता वरा शिषः अवैधव्यकराः पुत्रस्वरूपसौभाग्यसाधकाः रुतायां प्रणतायां मे विपरीतं लयोदितं भदे धर्मवती-
मय इत्युदीर्य पुनः पुनः आशीः प्रयुक्ता विप्रर्षेकारणं वदस्वरं हिज उवाच धन्यासितं धनवती प्रख्यातचरित्तु वि
यथायोग्य प्रयुक्ते यं प्रयाशीर्दुहितुस्तव इयं सप्तपदी मध्ये वैधव्यतमवाप्स्यति धर्माचरणमत्यर्थं कर्तव्यमनया शम्भे अतो म
याशीर्दत्ते यं शम्भे धर्मवती भव श्रुत्वा धनवती वाक्यं चिंताकुलितचेतसा उवाच वचनं दीनं प्रणिपत्य पुनः पुनः धनवत्युवाच
उपायं वेत्ति विप्रं ददशी घृंदशंकुरु अपा यं वेत्ति चेद्दिप्र किं करोमि दयानिधे हिज उवाच यदा गता भवेत् सोमागृहे वै त
वस्कंदरि तस्याः पूजनमात्रेण भवेद् वैधव्यभंजनम् धनवत्युवाच कासासोमा तया प्रोक्ता काजातिः कुत्र संस्थितिः यस्या
गमनमात्रेण भवेद् वैधव्यभंजनम् एतद्दमहाभागन कालो विस्तरस्य मे हिज उवा० सोमासारजकीजातिस्थितिस्तस्य श्व-
सिंहले सा चेदायाति ते वेश्म तदा वैधव्यभंजनम् इत्युक्त्वा ब्राह्मणो न्यग्रनो भिक्षाप्रतीक्षया धनवत्यपि पुत्रेभ्यः प्रोवाच वचनं त
दा धनवत्युवाच इयं दुर्ललिता पुत्राः स्वसा गुणवती शम्भा सोमागमनमात्रेण भवेद् वैधव्यभंजनम् अस्ति यस्य पितुर्भक्ति
मातुर्वचनगौरवं सप्रयातु सहस्वत्वा सोमामानयितुं द्रुतं पुत्रा ऊचुः ज्ञातं मानस्तव स्वांतं पुत्री स्नेहवशं गतं यातदेशं

तरं पुत्राः प्रख्यापयसि दुर्गमं अंतरे दुस्तरः सिंधुः शतयोजनविस्तरः अशक्यं गमनं तत्र नक्षमागमने वयं देवस्वाम्युवाच
अपुत्रः सप्तभिः पुत्रैरहं यास्यामि सिंहलं आनयिष्यामि तां सोमां पुत्री वैधव्यनाशिनीं एवं वादिनि सक्तो धेदेव स्वामिनि तस्मा
पेशिव स्वामी कनिष्ठस्तु पुत्रः प्रोवाच संमतः तात मावद चेवं त्वं रोषावेशवशं गतः मयि तिष्ठतिकः शक्तो गंतुं दीपं हि सिंहलं इत्यु
क्ता सहस्रोत्थाय प्रणम्य शिरसामुदा प्रतस्तु संहितः स्वस्वादीपं सिंहलं संज्ञितं सक्रियद्दिर्नैर्गतातीरं प्राप सरित्तेः तर्तुं तमं
बुधितं प्रयत्नमकरोद्दिजः सददर्शस्तु विस्तीर्णं न्यग्रोधदुममंतिके तत्कोटरे सखासीना गृधराजस्य बालकाः तत्पादपतले स्थि
त्वा ताभ्यां नीतं तु नदिनं शावकानां कृते गृध्रो गृहीत्वा शिशुभोजनम् शावकास्तनवै गृध्राद्भोजनं जग्धिरेभृशम् प्रच्छवा
लकान् गृध्रो चिंताकुलितमानसान् गृधराज उवाच कथं न भुंजते पुत्रा भवंतः क्षुधिता अपि आनीतं कोमलं मांसं भव
द्योग्यमिदं मया शावका ऊचुः एतद्भक्षतले तात मानवा वत्र तिष्ठतः अस्मीकृत्योस्तयोस्तात कथं भुंजामहे वयम् एत-
च्छ्रुत्वा स गृध्रस्तु करुणाहृतचेतसः तयोरंतिकमागत्य वचनं समभाषत गृधराज उवाच जानस्तु युवयोः कामो वक्त-
व्यो नममहि ज क्रियते सर्वथा विप्रभोजनं कर्तुमर्हसि हि ज उवाच सिंहले गंतुं कामो हं जलधेः पारमद्य वै सोमागम
नमिच्छामि स्वसृवैधव्यनाशनम् गृधराज उ० पारमुत्तारयिष्यामि जलधेः प्रातरैव हि सोमा गृहमपितव दर्शयिष्या-
मि सिंहले ततो रात्र्यां व्यतीताया मुदिते तु दिवा करे पारमुत्तारितो तौ तु गृधराजेन वेगिना सिंहलद्वीपमागत्य स्थितौ सोमा

गृहांतिके ततः प्रत्युषसमये सप्तज्यां गणमंडलं लेपनं च क्रतुस्तस्यादिवसेदिवसे शमम् एवं विदधतोस्तत्र पूर्णः संवत्सरोगतः
स्तुषाः पुत्रान्समाहूय सोमापप्रच्छ विस्मिता मार्जनं लेपनं कोत्र करोति मम कथ्यताम् एकदैवाय जगदुः सर्वाः कृ तमिदं हि न
ततः कदाचिद्भजकी निभृता संस्थितानि शि ददर्श ब्राह्मणी कन्यां मार्जयंतीं गृहां गणम् लिपंतं गणं प्राप्तं भ्रानरं च शक्तिव्र
तं सोमापप्रच्छ तौ गत्वा कौयुवां कथ्यतां मम ऊचतुस्तौ तदा सोमा मावां ब्राह्मणपुत्रकौ सोमोवाच दग्धास्मि च
तनष्टास्मि ब्राह्मणौ गृहमार्जकौ कां गतिं वतयास्यामि पापादस्मादसंशयं पापजातिरहं ख्यातारजकी सर्वथा हि ज
कथं त्वं ब्राह्मणो भूत्वा विरुद्धं मे चि कीर्षसि शिवस्वाम्युवाच एषा गुणवती नाम स्वसाममस्रमध्यमा अस्याः सप्तपदी मध्ये
वैधव्यं संप्रपत्स्यते तव सान्निध्यमात्रेण भवेद्द्वैधव्यभंजनं अतो हेतोः सह स्वस्मादा सकर्म करोमि ते सोमोवाच अ
तः परं न कर्तव्यं यास्यामि तव शासनात् इत्युक्त्वा गृहमागत्य स्तुषाभ्यः प्रत्युवाच ह यः कश्चिन्मम राज्ञे स्मिन् क्रियते मानवः
क्वचित् तथैव रक्षणीयो सोयावदागम्यते मया कस्यचिद्भचना लोपिन दधव्यः कथंचन तथेत्युक्त्वा स्तुषाभिः सा सोमाया
तामहां बुधिम् पारमुत्तारयामास क्षणेन हि ज पुत्रकौ स्वयमाकाशमार्गेण सोततारमहार्णवं प्राप्ताः कांचीपुरीं सर्वे निमेषा
त्तत्प्रावतः सोमां दृष्ट्वा धनवती दृष्ट्वा पूजामयाकरोत् अत्रांतरे शिवस्वामी तदा देशांतरात्स्वस्रः सदृशं वरमानेतुं जगामो
ज्जयिनीं प्रति आनिनाय वरं तत्र देवशर्मसक्तं सधीः ब्राह्मणं रुद्रशर्माणं गुणिनं सदृशं स्वस्रः ततः सारजकी सोमां वैवाहि-

कमथाकरोत् कलयेचसंनक्षत्रेदेवस्वामीतुकन्यकां ददौतसौगुणवतींशुंणिनेरुद्रशर्मणे ततोवैवाहिकैर्मन्त्रैर्हूयमानेहुताशने
ततःसप्तपदीमध्येरुद्रशर्माभूतस्तदा रुरुदुर्बांधवाःसर्वेस्थिता सोमानिराकुला आक्रंदश्चमहानासीह्लोकानांतत्रपश्यताम्॥
गुणवत्येवसातूर्णव्रतराजप्रभावजम् पुण्यसंकल्पविधिवद्दौमृत्युविनाशनं रुद्रशर्मापितस्माच्चव्रतराजप्रभावतः अससा
दत्तदाजीवंसप्तवत्सहसोत्थितः एवंविवाहंनिर्वर्त्यव्रतराजंनिवेद्यच आमंन्यतांधनवतींसोमाप्रायाद्दहंमिति एवंसारजकी
सोमाजीवयित्वाभूतंदिजं चचालहर्षसंपूर्णापूर्णकामास्वमंदिरं अत्रांतरेणहेतस्याःप्रथमंतनयामृताः पुनःस्वामीभूतस्त-
स्याजामाताचततोभूतः आगच्छत्यास्तदातस्याःसोमवारान्चितातिथिः अमावास्यावध्वाथभूतसंजीवनीतिथिः साददर्श
जलोयांतेवृद्धांकांचिह्नियंतदा तूलभारभराक्रांतांकंदमानांसुदुःखितां वृद्धोवाच अवतारयमेपुत्रितूलभारंशि
रस्थितं एतद्भारभराक्रांतांकंदमानांसुदुःखितां सोमोवाच अमावास्याद्यहेवृद्धेसोमवारयुनातिथिः तूलकंनस्पृ-
शाम्यद्यनियमोयंमयाकृतः पुनर्दर्शयांतीसामूलभारवतींस्त्रियम् साउवाचततःपुत्रिमूलभारोमहानिति अवतीर्यक्ष
णंतिष्ठसंगेयास्याम्यहंतव सोमोवाच अद्यमूलंतथातूलंनस्पृशामिकदाचन ततोऽश्वत्थतरुंप्राप्यनदीतीरमवश्रु
भं स्नात्वाविष्णुंसमभ्यर्च्यशर्कराभिःप्रदक्षिणाम् साचकारमहाभागातदेवाष्टोत्तरंशतं भीष्मउवाच यदाप्रदक्षिणांक
तुंरुतंशर्करहस्तया तदाजीवितवंतस्तेजामात्पतिपुत्रकाः नगरंश्रीसमाकीर्णं तद्दहंचविशेषतः अथयातामहाभागासोमा

सप्तमनंप्रति जीवितंवीक्ष्यभर्तारंपुत्रान्जामातरं तथा अभिज्ञातान्समासाद्यजगामकृतकृत्यताम् प्रणिपत्यस्तुषाःस
र्गाःप्रपद्युस्तांतपस्विनीं स्तुषाऊचुः मृतास्तेतनयादेविपतिजामातृबांधवाः जीवितास्तेकथंदेविमृतास्तेचकथंवद सो
मोवाच गुणवत्येवमयादत्तंव्रतराजस्यपुण्यकं मृतास्तेतद्विपाकेनपतिजामातृपुत्रकाः तूलकंनमयास्पृष्टंमूलकंच
तथास्तुषाः अश्वत्थेविष्णुमभ्यर्च्यकृतास्तत्रप्रदक्षिणाः शर्कराहस्तयातत्र कृतमष्टोत्तरंशतम् जीवितास्तस्यभावेनअद्य
जामातृपुत्रकाः सर्वाभिःक्रियतामद्यव्रतराजोविधानतः भविष्यतिनवैधव्यं सोभाग्यंसंभविष्यति कृपास्ताःकारयामा
सस्तथासोमव्रतेश्वरं भक्तभोगान्वहंस्तत्रपुत्रपौत्रादिभिःसह तैश्चसर्वैःपरिवृताविष्णुलोकमवापसा इत्येतत्कथितंपार्श्व
विस्तरेणमयातव युधिष्ठिरउवाच माहात्म्यंव्रतराजस्यकोविधिर्वदविस्तरात् कर्तव्यंकेनभीष्मेदंनारीभिःपुरुषेणवा
भीष्मउवाच अमावास्यायदापार्श्वसोमवारान्चिताभवेत् तदापुण्यतमःकालोदेवानामपिदुर्लभः प्रातरुत्थायव्रतिना
स्नानंकार्यंजलाशये स्नात्वामोनेनकोशेयंपरिधायव्रतीततः गत्वाअश्वत्थवृक्षस्यसमीपंकुरुनंदन अश्वत्थमूलक
तंच्याविष्णुपूजासमंत्रका व्यक्ताव्यक्तस्वरूपाय सृष्टिस्थित्यंतकारिणे आदिमध्यांतहीनायविष्टरश्वसेनमः इतिविष्णु
पूजामंत्रः मूलतोत्रद्वारूपायमध्यतोविष्णुरूपिणे अग्रतःशिवरूपायअश्वत्थायनमोनमः एवंसंपूज्यगोविंदंपीतव
स्नाक्षनेःफलैः कुसुमैर्विविधैश्चैवभक्ष्यभोज्यैस्तथाविधैः अश्वत्थपूजनंकार्यंप्रोक्तमंत्रेणपांडव अश्वत्थहुतमुग्वासगो

विदस्य सदाश्रय अशेषं हरमे पापं वृक्षराजनमोस्तने एवं पूजाविधिं कृत्वा ततः कुर्यात्प्रदक्षिणाः मोक्षिकैः कांचनैरप्येहीरकैर्म
णिभिस्तथा कांस्यपात्रैस्ताम्रपात्रैर्मक्ष्यपूर्णैः पृथक् पृथक् गृहीत्वा भक्षणं कार्यं यावत्प्रक्रमणं भवेत् तावत्प्रदक्षिणां कार्यं या
वदष्टोत्तरं शतम् समर्पितं च यद्व्यमर्पयेद्गुरुवेशभं सुवासिन्यश्च संपूज्याः सोमासंतुष्टिहेतवे दत्त्वा चान्तु विप्रेभ्यो स्वयंभुं
जीतवाग्यता एषते कथितोऽष्टपत्रराजविधिर्मया द्रोपदी च सुभद्रा च कारयस्व तथोत्तरां उत्तरागर्भस्वस्त्यस्तजीविनं लभ
ते चिरान् युधिष्ठिर उवाच यास्वत्य विभवानारीकांचनाद्यैर्विना कृता साकथं लभते पूर्णं व्रतराज फलं वद भीष्म
उवाच फलैः पुष्पैस्तथा भक्ष्यैर्वस्त्राद्यैरपि पांडव कुर्यात्प्रदक्षिणावर्तं सापि पूर्णं लभेत्फलं व्रतमिदमस्विलं नरेन्द्र विष्णोः
श्रुतमनया हि पराक्रमतयापि पतिस्ततधनमिच्छती पुरंध्री सपदि करोतु न चात्र चित्रमस्ति शृणु पार्थ प्रवक्ष्यामि ह्यद्याप न वि
धिं शतं यं विना पूर्णं तान स्याद्व्रतराजस्य वै नृप कारयेत्सर्वतो भद्रं तन्मध्ये कुंभमुत्तमम् वृक्षराजसुवर्णस्य पंचरत्नस्य वेदि
कां तन्मूले प्रतिमां विष्णोः सौवर्णा च चतुर्भुजां लक्ष्मीवाहनसंयुक्तां माषहयपलावधि उपचारैरेनेकैश्च यथाविभववि
स्तरेः नैवेद्यैः पुष्पधूपैश्च दीपैश्च परितः स्थितैः रात्रौ जागरणं कुर्यात्प्रभाते होममाचरेत् समिद्धिः पेषलाभिश्च पायसेन तिलै
स्तथा इदं विष्णवेति मंत्रेण हुत्वा पूर्णा हुतिं चरेत् आचार्यं पूजयेत्सश्चाद्वाचं दद्यात्स्यस्मिन् ब्रह्माणं वस्त्रभूषाद्यैः सदस्यं
च प्रपूजयेत् अस्त्रिजो ह्यदशाः पूज्या घृतपायसभोजनम् उपवीतानि वस्त्राणि तेभ्यो दद्याच्च दक्षिणाम् प्रणम्य दंडवद्भूमौ-

प्रार्थयित्वा विसर्जयेत् एवं द्वादशवर्षे वामध्ये चादौ समाचरेत् कृत्वा सुधापनं सम्यक् व्रतराज फलं लभेत् सर्वं निवेदयेत्सीत
भाचार्याय सदक्षिणाम् अस्त्रिंशं वाचयेत्सश्चात्स्वयंभुं जीतवाग्यतः इति भविष्योत्तरपुराणे सोमवत्यमावास्या व्रतो घापनं
संपूर्णम् ॥ अथ माघ अमावास्या अर्धोदयव्रतम् अमार्कपातश्रवणैर्युक्ता चेत्सोषमाद्ययोः अर्धोदयः सविज्ञेयः को
दि सूर्यग्रहेः समः दिवेव योगः शस्तोयं न तुरात्रौ कदाचन इति हेमाद्रौ अगस्त्य उवाच भगवन् त्वत्प्रसादेन श्रुतो
यं व्रतविस्तरः अर्धोदयं तु मे ब्रूहि दुर्लभः स च रात्रैः जीवितं प्राणिनां पुण्यं यदि चेद्दक्षिणो कथं कार्यः कृते किं स्यात्फलं कथय
षण्मुख स्वदंडवाच श्रूयतां पुण्ययोगो यं दुर्लभोऽर्धोदयाद्ध्यः तिर्यङ्मनुष्यदेवानां दुःप्राप्यः सर्वकामदः माघाभायां
व्यतीपाते आदित्ये विष्णुदेवते अर्धोदयं तदित्याहुः सहस्रार्कग्रहेः समं पुरोक्तं वसिष्ठेन जामदग्न्येन सुव्रत सनकाद्यैर्मनु
ष्यैश्च बहुभिर्बहुविश्रुतैः अन्यैः सहस्रैश्च कृतं भुवि श्रेष्ठं तु कुंभज दानानां यज्ञतीर्थानां फलं येन कृतं भवेत् स सागराधराते
न सप्तद्वीपसमन्विता दत्तास्यात्सर्वभावेन येन त्वर्धोदयः कृतः गंगागयाप्रयागे च पुष्कराणां जले तथा मानसादिषु यत्पु
ण्यं तीर्थेषु स्नानदानतः तत्समं प्राप्यते विप्रव्रतेनानेन कुंभज अश्वमेधयुतं पुण्यं दद्यात्पूर्तेन यद्भवेत् अर्धोदयो कृतो येस्तु
विधिदृष्टेन कर्मणा याति सत्यं गृहे लक्ष्मीः संततिश्चानपायिनी आयुर्यशोति विपुलं व्रतकर्ता फलं लभेत् इन्द्राग्नीयमलोकेषु
निर्ऋतीनामपापतेः वायोः कुबेरस्येशस्य लोकेषु चरते व्रती वासश्चंद्रार्कलोके च लोकपालैश्च सेवितः गौकोटिदानजं पुण्यं स

वर्तीर्यनिवासजम् अर्धोदयस्यसाम्यंतुकलांनार्हतिषोडशीं भूलोकाधिपतिश्चैवभुवर्लोकाधिपस्तयः स्वर्लोकेशोजनानां
चतपोलोकजनेश्वरः महर्लोकैवसेनित्यंयावदिंद्राश्चतुर्दश ततोहिरण्यगर्भस्यपुरुषोव्रतकारकः सत्यलोकाधिपःसाक्षीलो
कानांपुरुषोव्ययः अर्धोदयप्रसादेनब्रह्मलोकेवसेतुसः तथामानेनविष्णुत्वंब्रह्मरुद्रस्ततोभवेत् शिवलोकेगणैःपूज्योदेवरा
जसमन्वितः वसेच्छक्रस्यलोकेतुव्रतस्यास्यप्रभावतः ततोविष्णुस्वरूपेणत्रैलोक्याधिपतिर्भवेत् शंखचक्रगदाधारीवनमा
लीहरिःस्वयं व्रतप्रभावाल्लक्ष्मीशोदेवोनारायणोभवेत् अगस्त्यउवाच स्कंदकेनविधानेनकर्तव्यंव्रतमुत्तमं अर्धोद
यमनुष्णाणांजीवितंदुर्लभंभुवि स्कंदउवाच कृतेकृतंवसिष्ठेनत्रेतायांरघुणाकृतं द्वापरेधर्मराजेनकलौपूर्णोदरेण
च अन्यैर्देवमनुष्यैश्चदेत्यैश्चमुनिसत्तम कृतमर्धोदयंसम्यक् सर्वकामफलप्रदं माघमासेरुष्णापक्षेपंचदश्यांरवेर्दिने
वैष्णावेनतुक्रक्षेणव्यतीपातेसदुर्लभे पूर्वाण्हेसंगमेस्तात्वाशुचिर्भूत्वासमाहितः सर्वपापविशुद्ध्यर्थंनियमस्थोभवेत्तरः
त्रिदेवत्वंघृतंदेवाः करिष्येमुक्तिदपरं भवतुसन्निधौमेघ त्रयोदेवास्त्रयोऽग्रयः इतिनियममंत्रः ब्रह्मविष्णुमहेशा
नांसौवर्णपलसंख्यया शय्यायंत्रततःकुर्यादुपस्करसमन्वितम् देवतात्रयमुद्दिश्यकर्तव्यंभक्तिशक्तिः ब्रह्मविष्णुशिव
प्रीत्यैदातव्यंतुगवांत्रयं हिरण्यभूमिधान्यादिदानंविभक्तसारतः दातव्यमाश्रयोपेतं ब्राह्मणोभ्यस्त्यलतः मध्याह्नेतुनरः
स्तात्वाशुचिर्भूत्वासमाहितः तिलपर्वतमध्यस्थंपूजयेद्देवतात्रयं॥ तत्राक्षैर्ब्रह्मपूजा नमोविश्वसृजेनुभ्यंसत्यायप

रमात्मने देवायदेवपतयेयज्ञानापतयेनमः ॐ ब्रह्मणेनमः पादौपूजयामि ॐ हिरण्यगर्भाय ॐ ऊरूपू ॐ परमेशि ॐ जं
वेपू ॐ वेधसेनमः गुह्यं पू ॐ पद्मोद्भा नाभिं पू ॐ हंसाय कटी पू ॐ शतानंदा वक्षस्थलं ॐ सावित्रीप बाहू पू
ॐ अग्नेवेदायनमः नासिकां पू ॐ यजुर्वेदाय नेत्रे पू ॐ सामवेदाय श्रोत्रे पू ॐ अथर्ववेदा ललाटं ॐ कपिलायनमः
शिरः पू ॐ ततो लोकपालान् पूजयेत् नाममंत्रैः हिरण्यगर्भपुरुषप्रधानव्यक्तरूपक प्रसीदस्सुखोभूत्वा पूजां गृह्णन्मोस्तु
ते इतिप्रार्थना नारायणजगन्नाथनमस्तेगुरुध्वज पीतांबरनमस्तभ्यंजनार्दननमोस्तुते अनंताय पादौपूजयामि
विश्वरूपाय ॐ ऊरूपू मुकुंदाय न जालुनी गोविंदाय जंघे पू प्रद्युम्ना बाहू पू विश्वतोमुखाय मुखं पू शतसहस्रशिखे
न शिरः पू आदित्यचंद्रनयनदिग्बाहोदैत्यसूदन पूजादत्तामयाभक्त्यागृहाणकरुणाकर इतिविष्णुप्रार्थ्य महेश्वरम
हेशाननमस्तेत्रिपुरांतक जीमूतकेशायनमो नमस्तेवृषभध्वज ईशानाय पादौ पू चंद्रशेखरा जंघे पू पुशपत जालुनी
पू शंकराय ॐ ऊरूपू उमाकांता गुह्यं पू नीललोहिता नाभिं पू रुचिवाससे उदरं पू नागचक्रोपवीतिने हृदयं पू
भुजंगभूषणा बाहू पू नीलकंठाय न कंठं पूजया पंचवक्त्राय मुखं पू कपर्दिनेन शिरः पू महादेवमहाबाहो नमो लोकां
तकाय च पूजामयाकृताभक्त्यागृहाण वृषभध्वज इतिमहेश्वरप्रार्थ्य ॥ इतिपूजाक्रमः प्रोक्तो मंत्रैरेतैः प्रयत्नतः
आचार्यपूजयेद्भक्त्यावस्त्रालंकारभूषणैः हस्तमात्राकर्णमात्रापीठं चक्रं मंडलं श्वेतवस्त्रयुगंदेवं ब्रह्मणे सर्वमूर्तये उपवी

तं वस्त्रं युगं विष्णो लोकहितं करं पंचामृतेन स्नपनं पूजनं कुसुमैस्ततः कमलैस्तुलसीपत्रैर्विल्वपत्रैरेखंडितैः तत्कालसंभ
वे दिव्यैः पूज्यादेवं यथाक्रमं यथाशक्त्या प्रकर्तव्यं व्रतमेतत्स दुर्लभम् जीवितं प्राणिनां राजन्निर्लेपं निश्चितं यतः व्रतस्योद्या
पनं राजन् विधानं शृणु यत्नतः देवतात्रयमुद्दिश्य शास्त्रदृष्टेन कर्मणा ब्रह्मणे विष्णुरूपाय शिवरूपाय तेनमः अनेनैव च
मंत्रेण वद्विं संस्थाप्य भक्तिः ततो होमं प्रकुर्वीत सहस्रत्रयसंमितं तिलाज्यशर्कराश्चैव होमद्रव्याणि भिन्नतः ब्रह्मजज्ञान
मंत्रेण ब्रह्मणे च तिलाहुनेत् आज्यं चैव इदं विष्णुत्रयं कर्कराहुनेत् अग्निं संपूज्य विधिवत् गां च दद्यात् रायस्विनीं आचार्या
यत्नतो पीठं दक्षिणा सहितं शक्यम् तेन दत्तं हुतं जप्तं इष्टं यज्ञैः सहस्रधा कृतकृत्यो भवेन्मर्त्यो व्रतस्यास्य प्रभावतः एवंप्रवक्ष्य
माख्यातं दुर्लभं व्रतमुत्तमं अर्धोदयं मयारव्यातं किमन्यत्परिपृच्छसि इति श्रीस्कंदपुराणे अर्धोदयव्रतसंपूर्णम्
इति अथावास्याग्रतानि समाप्तानि ७ ७ ७ ७ ७

अथ मलमासव्रतं लिख्यते युधिष्ठिर उवाच देवदेव जगन्नाथ भुक्तिमुक्तिप्रदायक कथयस्व प्रसादेन लोकानां हि
तत्काम्यया कथयंति मुनिश्रेष्ठाः कृष्णोद्देशाय नादयः अदत्तं नैव लभ्येत दत्तमेवोपतिष्ठते ॥ यथा वंध्या गृहस्थस्य पतिवंशविना
शिनी तथा दानविहीनस्य जन्मसर्वं निरर्थकं तथापि कथयंतीह देवज्ञाशास्त्रकोविदाः मलिस्तुचे यदा प्राप्ते क्रियाकार्यं कथं वि-
भो क्षौरं मौं जीविवाहश्च व्रतं काम्यो यवासकम् मलिस्तुचे सदा त्याज्यं गृहस्थेन विशेषतः लक्ष्मी उवाच अधिमासे च सं-
प्राप्ते किं कार्यं व्रतमुत्तमं कस्योद्देशेन दानं किं परत्र प्रदायकं श्रीकृष्ण उ० शृणु देवि महाभागे सर्वलोकस्य हेतवे स्वयं
दाता स्वयं भोक्ता यो ददाति हि जातये नान्यो दाता न भोक्ता च इह लोके परत्र च असंक्रांते च मासे वै मासुद्दिश्य व्रतं चरेत् ॥ अ-
धिमासस्य देवो हं पुरुषोत्तम संज्ञकः स्नानं दानं जपो होमं स्नाध्यायं पितृतर्पणं देवार्चनं मथान्यच्च ये कुर्वन्ति मनुष्यजाः असंख्यं
तद्भवेत्सर्वं ममोद्देशेन यत्कृतं मलमासो गतः शून्यो येषां देवि प्रमादतः दारिद्र्यं पुत्रशोकं च पापपंकविगर्हितं मर्त्यलोके भवेज्जन्मते
षां देवि न संशयः सुखप्रदा सिद्धे वित्तं ये च यंति हि ज्ञोत्तमान् यदा मलिस्तुचो मासो प्राप्यते मानवैः प्रिये महोत्सवस्तदा कार्यो आ-
ख्यानो हितकांक्षिभिः कृष्णपक्षे चतुर्दश्यां नवम्यां वा सुक्लेश्वरि अष्टम्यां वा कर्तव्यं व्रतं शोकविनाशनं यथा लाभोपहारेण मासे च
स्मिन्मलिस्तुचे पुण्ये निप्रातरुत्थाय कृत्वा पूर्वाणि हकीं क्रियां गृण्हीयान्ति यमपश्चाद्वा स देवं हृदि स्मरन् उपवासस्य नक्त-
स्य एकभक्तस्य भगिनि एकस्य निश्चयं कृत्वा ततो विप्रान्निमंत्रयेत् सपत्नीकान् सदाचारान्तरूपान्तरवेषकान् श्रुताध्यय-

नसंपन्नान्कुलीनान्जातिसंभवान् युधिष्ठिर उवाच अधिमासस्य माहात्म्यं मार्कण्डेय मुनेवद जपयज्ञादिकं पुण्यं वक्तव्यं
अपि सत्तम ॥ किं कर्तव्यं च विप्रेदं गंगास्थानं च दुर्लभं कथयस्व महाप्राज्ञ रूपयाहिजपुंगव मार्कण्डेय उवाच मलमासस्तु
मासातां मलिनः पापसंभवः तस्य पापविश्रायार्थं मलमासव्रतं कुरु प्रतिपत्तिविमारभ्य अमावास्याविधिर्भवेत् उपवासे
न नक्तेन ह्येकभक्तेन वानृप एकस्य नियमं कृत्वा दानं दद्याद्दिने दिने दानं कुर्यादपूपानां दक्षिणाघृतसंयुतम् अंते चोद्यापनं
कुर्यात्संपूज्य मधुसूदनं उपोष्य च चतुर्दश्यां सर्वपापैः प्रमुच्यते दरिद्रेण च्यतीपाते प्यथवा द्वादशीदिने पौर्णमास्यां चतुर्दश्यां
नवम्यां वानृपोत्तम अष्टम्यां वाथ कर्तव्यं व्रतं शोकविनाशनं यथा लाभोपहारेण मासे च अस्मिन्मल्लिम्बुचे त्रयस्त्रिंशदपूपां
श्वप्रदद्याद्भुतसंयुतान् श्रीसूर्यप्रीतये राजन्सर्वपापविमुक्तये पात्रे जनादने प्रीत्या दानं तत्सफलं भवेत् ॥ मलमासे सप्तम्यां
पेकार्तिके आरपोपि वा युधिष्ठिर उ० मलमासः कथं ज्ञेयः सर्वज्ञ मुनि सत्तम तं ब्रूहि सकलं विप्रविस्तरेण यथा तथं मा
र्कण्डेय उ० यस्मिन्मासे न संक्रांतिः संक्रांति द्वयमेव वा मलमासस्यो प्राक्तो सर्वधर्मविवर्जितौ एवं संज्ञो यदा मासो यस्मि
न्संवत्सरे क्वचित् उत्तरे देवकार्याणि पितृकार्याणि दक्षिणे मलमासे तु संप्राप्ते संश्रयोपासननर्पणं नित्यं हि सफलं ब्राह्मदानादि
नियमव्रतम् मार्कण्डेय उ० शृणु धर्मभृतां श्रेष्ठकौशिको नाम वैद्विजः महातपो ध्यानरतः सत्यसंयोजितेन्द्रियः विष्णुभ
क्तः सदा विप्रो वेदधर्मपरायणः तस्य सूनुर्महाकूरो द्विजो मेनेयनामकः कामांधः स्वजनत्रासी साधु देवकरो धर्मः अधर्मिणः -

पापपतिः शिवश्रीविष्णुनिंदकः गोत्रपीडाकरः पापोराहु इव दिवाकरे दारुणो दारुणाचारः सर्वभूतकहंसकः मद्यपानरतो बृहदोद
स्युभिः सह संगतः गते बहुतरकाले शृणुराजन्वसत्तम एकदा हयमारुह्य प्रयातो नगरं प्रति व्यवसायस्वरूपेण सौराष्ट्रं नगरं त
मं भृत्यैश्च सहितो विप्रवधं कृत्वा स्वहस्ततः शस्त्राकर्मभिर्घोरैर्धनं हत्वा नृपोत्तम हाहाकारो महान् जातः सौराष्ट्रं नगरं ततः
सर्वैर्नगरिकैः पापो लोकोर्विनिहितो नृप इत्थं कृत्वा सतन्मूढो विप्रवधं शुकुलाधमः प्रतिविद्धं च यत्कर्म कृतं पातकसंचयात् भस्मीभू
तं च तद्वाष्ट्रं ब्राह्मणस्य विधाततः मैत्रेयः स्वजनैः सार्द्धं ब्रह्महत्यादिदोषकृत् तस्यापंचमहद्भुतानिर्गत्य यमकिंकराः छिंधिभि
धिवचो घोरा उद्धृत्य दंडमुद्रात् घातयित्वा च तं मूढं तालवृक्षशिलातले इत्थं चानेकदंडांश्च कृत्वा पश्चाद्यमालयं आनीतो सौ
पापरूपीयदाकौशिकनंदनः घोरैर्वैकुण्ठिकुण्डे च मैत्रेयः सनिपातितः मया ज्ञयाततः पापपंचदशसहस्रकं मुंजनैर्विप्रहत्यांतां
तथाप्रेताग्निवन्दिना इत्थं चानेकशः सर्वयातनामुपभंजते एतन्नारदवाक्याच्च कौशिकेन ततः श्रुतं लांछनं ब्रह्महत्यानां तलु
ले मुनिसत्तम तस्यापपरिहारार्थं व्रतं चेदं महोत्तमं श्रुतिशास्त्रेषु संशोध्य ऋषिभिः कथितं पुरा तच्छ्रुत्वा कौशिकेन्द्रेण पुत्रोद्भूत
पाहेतुना कौशिक उवाच तद्व्रतं ब्रूहि मे प्राज्ञ ब्रह्महत्याप्रणाशनं मद्दंशलांछनं तात शीघ्रं ब्रूहि महामते नारद उ०
शृणु कौशिक सर्वज्ञ व्रतामा मुत्तमं व्रतं प्रवक्ष्यामीह ते सर्वलोकानुग्रहकाम्यया ब्रह्महत्यासरापानं स्तेयं गुर्वगनागमं क्रौटिजन्मा
र्जितं पापं तत्क्षणाद्भुतयोगतः प्रणश्यति न संदेहो यथा कृष्णपदार्चनात् तस्मात्कौशिक विप्रेदं ब्रह्महत्यां तिरिष्यसि मार्कण्डे -

यउवाच तच्छ्रुत्वा कौशिको वास्यं नारदस्य महात्मनः सततमलमासस्य व्रतं तत्रैव कौशिकः शतधा तत्कृतं पुण्यं मलमासत्र
तादिकं दत्तं त्रिवांशिकं तत्र कौशिकेन कृता यतः दिव्यदेहस्तदा जातो ब्रह्मादीनामगोचरः मैत्रेयश्च महाराज व्रतस्यास्य प्रसाद
तः निष्पापश्च कृतो दृष्टः कौशिकेन हि जन्मना प्रसादाच्च हरेः साक्षाच्छृणु धर्मभूतांवर युधिष्ठिर उवाच कथं वाचरितं त्र
हान्मलमासव्रतादिकं तत्सर्वं ब्रूहि मे विप्र सर्वलोकहिताय च मार्कण्डेय उवाच विस्तरेणार्चनफलं कविभिर्नैव शक्य
ते वक्तुं जनार्दनस्येदं किंपुनः प्राकृतैर्जनैः प्रतिपत्तिथिमारभ्य मासमेकं जनार्दनं अर्चयेद्गंधपुष्पाद्यैः पादसेनससर्पिषा विप्रा
स्तभोजयेत्सद्वा दक्षिणाभिश्च तोषयेत् एवं व्रतमासमेकं कुर्याद्दानैर्विचित्रैः अंतर्भूतदिने प्राप्ते उपोष्य स समाहितः पुण्ये हि
प्रातरुत्थाय कुर्यात्पूर्वाह्णिकीं क्रियाम् गृहीत्वानियमं पश्चाद्वा सुदेवं हृदि स्मरन् त्रिंशद्दूर्गं निरतान्न ततो विप्रान्निमंत्रयेत्
सपत्नीकान्सदाचारान्सकृपांश्च सुविद्यकान् वेदाध्ययनसंपन्नान् कुलीनान् ज्ञातिसंभवान् ततो मध्याह्नवेलायां कृत्वा मा
ध्याह्निकीः क्रियाः पुष्पमंडपिकां कृत्वा विचित्रैस्तोरणादिभिः तस्मिन् सुशोभिते सर्वमंडपे चर्त्य नादिते कलशं लोकेन
त्र सर्वतो भद्रमंडलं स्थापयेद्व्रणं कुंभं पंचरत्नसमन्वितं तस्योपरि न्यसेत्प्राग्देवं तत्र प्रजयेत् आदौ स्वस्वयं कृत्वा पू
जां तत्र समाभ्येत् प्राणानायम्य विधिवन्मनः संकल्पपूर्वकम् उपचारैः षोडशभिः पूजयेच्च जनार्दनं गंधतोयेन संस्त्रा
प्य शभैः पंचा मृतैस्तथा स्थापयेद्व्रणं कुंभं वस्त्रयुग्मेन वेष्टितं ततो त्रिंशच्च नामानि पूजयेच्च यथाविधि विष्णुं जिष्णुं महा

विष्णुं हरिं कृष्णमघोक्षजं केशवं माधवं राम मच्युतं पुरुषोत्तमं गोविंदं वामनं श्रीशं श्रीकंठं विश्वसाक्षिणं नारायणं मधुरिषु
मनिरुद्धं त्रिविक्रमम् वासुदेवं जगद्योनिं शेषतल्यगतं तथा संकर्षणं च प्रद्युम्नं दैत्यारिं विश्वंतो मुखं जनार्दनं धराधारं श्री
धरं च समर्चयेत् कुंभस्थिते कांस्थपात्रे पूजयेच्च जनार्दनं आच्छाद्य वस्त्रयुग्मेन पीतेन च यथाविधि विष्णवे च ततो दद्यादुपवी
ते च शोभने चंदनेन सुगंधेन पुष्पैर्नानाविधैर्नृप धूपैर्नानाविधैर्दीपैः पूजयेच्च यथाविधि मिष्टान्नैश्च नैवेद्यैर्नागवस्त्रिदला
न्वितैः घंटा मृदंगनिर्घाषैः शंखध्वनिसमन्वितैः आरार्तिकं प्रकुर्वीत कर्पूरागरुचंदनैः प्रदक्षिणानमस्कारान् मंत्रपुष्पं यथावि
धि ताम्रपात्रस्थितं तोयं चंदनाक्षतपुष्पैः अर्घ्यं दद्यात्सपत्नीकः प्रहृष्टेनांतरात्मना नारिगैर्नारिकैरैश्वर्यफलैर्नानाविधैः शभैः
पंचरत्नसमायुक्तं जानुनीस्थाप्य भूतले आरोप्य भाले हस्तौ च श्रद्धाभक्तिसमन्वितः अधिमासे तु संप्राप्ते शुभे सूर्याधिदेवते
देवदेव महादेव प्रलयोत्पत्तिकारक गृहाणार्घ्यं मया दत्तं कृपां कृत्वा मगोपरि स्वयं भुवेन मस्तप्यं ब्रह्मणे मितेजसे नमोऽस्तुते
प्रियानंत ब्राह्मणानां दयांकुरु एवं कृत्वा जगन्नाथं गंधपुष्पोपहारैः पूजयित्वा जगन्नाथं चतुर्षु प्रहरेषु च तथा जागरणं कुर्या
त्कीर्तनश्च वणादिभिः ततः प्रभातसमये अमावास्यादिने च पु विष्णुं च पूजयेद्भक्त्या पश्चाद्दोमं समाचरेत् समितिलज्ज्य च
रुणा पायसेन हुने च अप्रतो देवेति षट्केन अयुतं वा सहस्रकं पूर्णाहुतिं ततः कृत्वा होमशेषं समापयेत् गुरोः पूजां ततः कुर्या
त्सहस्रधान्यादिसप्तकैः प्रदद्याद्भुना सार्धं प्रतिमां च तथा नृप त्रयस्त्रिंशद्दृष्ट्वांश्च कांस्थपात्रसमन्वितान् प्रदद्याद्गुरवे रा

ब्र. रा.
३

जन्मशर्करासह अधिमासेतुसंप्राप्तेपापयुक्तेजनार्दनं उद्दिष्ट्यापूपदानेनघृतेनसहस्रमाकम् विष्णुप्रीत्येप्रदद्याच्चपृथ्वीदान
फलंलभेत् त्रयस्त्रिंशदपूपांश्चदानादींश्चदिनेदिने। स्रवणंगुडसंयुक्तान्कांस्यपात्रेनिधायच अधिमासेतुसंप्राप्तेषुमेस्यो
धिदेवते नरकोत्ताराणांयैवमयादानंप्रदीयते त्रयस्त्रिंशदपूपांश्चघृतशर्करासह सदक्षिणामयातुभ्यंकांस्यपात्रेणदत्ताः
दातादिवोकरोदेवोर्गृहीताचदिवाकरः दानेनानेनविप्रेन्द्रस्यैमेप्रीयतामिति प्रीयतांदेवदेवेशाब्रह्मशंभुजनार्दनाः तेषांप्रसा
दात्सकलाममसंतुमनोरथाः गृहाणपरमान्नेनकांस्यपात्रंपूरितम् सघृतंगुडसंयुक्तंप्रीतोभवदिवाकर तयादत्तमिदंपात्रं
परमान्नेनपूरितं सघृतंप्रतिगृह्णामिप्रीयतांमेदिवाकरः ब्राह्मणान्भोजयेत्सश्चाद्द्वस्त्रालंकारचंदनैः अपूपदानंदद्याच्चकांस्यपा
त्रसमन्वितं धेनुंसवत्सांदद्याच्चवस्त्रालंकारभूषितां कांस्यदोग्ध्रींरोप्यसुशोभदक्षिणासहितानृप नत्वातुवाचयेद्दिप्रान्सफ
लंचास्तपेव्रतं ऋत्विग्योवाससीदद्याच्चयस्त्रिंशच्चकुंभकान् कांस्यपात्रसमायुक्तानपूपांश्चघृतसंयुक्तान् बटकेःसहस्रजं
द्वयथाशक्त्याचदक्षिणां ब्राह्मणान्भोजयेत्सश्चात्कर्कराघृतपायसैः द्वादश्यांमलमासस्यक्षयेपातेशुभेन्दिवा दुर्बलेना
पिकर्तव्यंत्रयस्त्रिंशदपूपकं मलमासेतुसंप्राप्तेएकस्त्रिंशदशमेदिने निश्चिन्नेनदातव्यंघृतशर्करासह मासानांमलमासे
षंमलिनःपापसंभवः तस्यपापस्यशोथर्थंअन्नदानंकरोतिथः यावन्तिचैवछिद्राणिअपूपादिषुपांडव तावद्दुर्बसहस्राणि
स्वर्गलोकेमहीयते मलमासेव्रतंनारीयाकरोतीहभारत दारिद्र्यपुत्रशोकंतुनवैधव्यंलभेतसा यइदंधर्मसर्वस्वंकुर्यात्तो

यन्.

केः पुराकृतम् ॥ ब्रह्महत्यादिपापंप्राप्नुयाद्वैष्णवंपदम् एवंप्रार्थयच गोविंदं पूजयेद्ब्राह्मणानथ सपत्नीकान्शुचिस्नातान् लक्ष्मीना
रायणोत्तरान् पूजयित्वाविधानेनभोजयेत्घृतपायसैः भोजयित्वाविधानेनसपत्नीकंस्मरन्निभुं स्मर्तव्योद्भिजस्वरूपेणपत्नीरूपेणवै
चृप ॥ परिधाययथाशक्त्यावस्त्रालंकारकुंकुमैः द्रक्षाघैश्चकपित्थैश्चपनसैः कदलीफलैः नारिकैरेश्चनारिगैः कृष्णांडैर्दाडिमीफ
लैः उर्वारुक्तैः कर्कटैश्चभृंगवैरैः समूलकैः अन्यैश्चविविधैः शार्करैश्चयेच्चएथकृपथक् घृतपक्वान्नगोधूमैः शर्भैः सोहालिकैर्वैरैः
शर्कराघृतपूरैश्चफाणितैः षडमंडकैः भक्ष्यभोज्यैश्चलेह्यादिकंदुकानिविशेषतः गोरसानांविचित्राणिवासितानिइलादिभिः अ
न्यान्यपिचदानानिदेयानिविविधानिच विनशात्त्वंनकर्तव्यमात्मनः श्रेयइच्छित्ता यथावत्सरसंप्राप्यपरिवेष्यमृदुघुन इदंस्वा
दुइदंभोज्यंभवदर्थंविचिंतये याच्यतांरोचते यच्चयन्मयापाचितंप्रभो धन्योऽस्यनुगृहीतोस्मिपावितंमममंदिरं विसर्जयेत्ततो
विप्रान्दत्वातांबूलदक्षिणे ॥ आसीमांतमनुघृज्यभुंजीतबंधुभिः सह असंक्रांतव्रतंनारीयाकरोतिहरिप्रियं दारिद्र्यपुत्रशोकं
वैधव्यंनभवेत्कदा ॥ एवंविधोऽपिपुरुषो यदिकुर्याच्चालिम्बुचं मलिम्बुचंप्राप्यनपूजितोयैः श्रीनाथदेवः परएवमत्तया कथंभव
येहसर्वंनसंपत्पुत्रःसहस्रजनाश्चापिभार्या ॥ कदाचिन्नकृतंपापैर्मलमासव्रतंनरेः तेषांपापिष्टतानित्यंब्रह्महत्यापदेपदे
मार्कंडेयउवाच एतत्तेकथितंपार्यगुह्याद्गुह्यतरंपरं वाजपेयायुतफलंश्रोतावक्तालभेत्पुत्रं इतिश्रीभविष्योत्तरपु
राणेमलमासव्रतोद्यापनंसंपूर्णम् ॥ अयस्सस्तिकव्रतंआषाढपूर्णिमामारभ्यकार्तिकेपूर्णिमावधि युधिष्ठिरउ

वान् सर्वासांचतिथीनांचकथितानिब्रतानिभो तथा च स्वस्तिकं नाम यत्स्वयाकथितं प्रभो नैव तस्य विधानं तु कथितं च स्व-
 रेश्वर कोविधिर्देवताकाचकिंदानं पूजनं कथं केनेदं हि पुराचीर्णाकिं फलं स्वस्तिके ब्रते श्रीकृष्ण उवाच साधुष्टं महाभाग
 लोकानां हितकाम्यथा येन चीर्णेनिराजेंद्रभूमिमुकजायते नरः स्वस्तिकस्य विधिं राजन् शृणु ह्येकाग्रमानसः स्वस्तिकानिलि-
 खित्वा दौ पूजाकर्म समारभेत् रमया सहितं देवं पूजयेत् सत्यहंपुनः इति सकल्यमेधावी स्वस्तिकं कर्म कारयेत् अष्टोत्तरस्वस्तिका
 नि प्रत्यहं विष्णवे पुनः रंगवल्यालंकृतानि यदि भक्त्या समर्पयेत् शतजन्मार्जितं पापं तस्य नश्यति तत्क्षणात् गोमूत्रं गोमयं राजन्
 स्थंडिले संविलेपयेत् रंगवल्यादिकं कार्यं सर्वं भक्त्या समर्पयेत् नीलपीतसितैरंशैः स्वस्तिकधारणं यत्र कुर्याद्दिशः कृत्वा विष्णु
 लोके महीयते पंचवर्णैस्तनीलाद्यैः कुर्यात्स्वस्तिकमुत्तमम् नारी वा पुरुषो वापि प्रसूते च जनार्दने विष्णुवालयशिवद्वारे गवांगो
 पेशे विश्वस्थले विष्णुप्रीतिकरं कुर्यात्तस्य पुण्यमनंतं पंचरंगकवर्णैस्तकोटियज्ञफलं लभेत् रंगवल्यादिकं कृत्वा विष्णोस्तु परतो
 न्यसेत् ॥ स्वस्तिकैः शोभयित्वा च विष्णोस्थानं शिवस्य च अशुभं तत्कुले नैव स्याद्द्वैविष्णुप्रसादतः सहस्रं स्वस्तिकानां तु येन भ-
 क्त्या समर्पितं पुत्रपौत्रसमायुक्तो मोदमानः पुनः पुनः चिरवासी भवेत्सर्वं धनवान् भूमिपो भवेत् तत्कुलेऽपि दरिद्रत्वं नैव जायेत क-
 र्हि चित् प्रयुतं स्वस्तिकानां तु विष्णवे ह्यर्पयेद्यदि पुत्रपौत्रादिकं तस्य स्वस्तिमज्जायते ध्रुवं नरोगार्तिर्भवत्येव गोपालस्य प्रसा-
 दतः नारी चेद्द्विधवानैव पुरुषो वापि कर्हि चित् जायापत्यसमायुक्तो नात्र कार्याविचारणा नारीणां तु भवत्येव स्वस्तिकैः पूजनं परं

अथ स्वस्तिकलक्षणं तु यदिकुर्याद्दिशः क्षणा तस्याः पुण्यफलं वक्तुं शक्तो दिवि वायुवि आषादे मासिराजेंद्रप्रथमं चरणं भवेत् आ-
 श्विने तु समाप्तिर्वैकर्तव्या स्वस्तिकारणा धनिना तु कृतं विप्र गोदानादिपुरःसरं कर्तव्यं फलसिद्ध्यर्थं नात्र कार्याविचारणा ॥ क-
 तं यदि दरिद्रेण शतं स्वस्तिकलक्षकं कंबलाद्यासनं दद्याद्भुतसाद्गुण्यसिद्ध्ये विभवे सतिराजेंद्रहेम्नारोप्येण वा कृतं स्वस्ति-
 कंत्वा सनंदद्याद्भुतसंपूर्तिं सिद्ध्ये आहिताग्नेस्तु होमार्थं तदभावे हि जार्चनं द्विजसंतर्पणादेन तस्य पूर्णं जायते नृप शतभकारीणि
 राजेंद्र स्वस्तिकानि विधापयेत् ब्रह्मणेभ्यः प्रदेया निब्रतसंपूर्तिहेतवे यथा वत्तु विधानेन गदितं पुण्यमुत्तमं तथैव स्वस्तिपुण्यानां भि-
 स्याद्भुर्वेदवारिणः अथ होमं प्रवक्ष्यामि लक्ष स्वस्तिकसिद्ध्ये पायसेन हुनेद्दिहान् स्वसूत्रोक्तविधानतः घृतपायसहोमः स्यात्तद्दशांशो
 नतर्पणं स्वस्त्ययनं ताक्ष्यं मरिच्युनेमीति च मंत्रतः होममंत्रार्थविधिवत् कुर्वाणः साधुसाधकाः आहिताग्नेर्वैदिकास्तमंत्रास्तु हो-
 मसिद्ध्ये मंत्रा अनाहिताग्नेर्वैप्रोक्तास्तत्रैव च क्षणैः तन्मंत्रं कथयिष्यामि फलानां तस्य सिद्ध्ये स्वस्तिनामपरं देवं स्वस्तिकारणकार-
 णं स्वस्त्ये पायसं चाज्यं स्वाहाग्नेये च तस्य हेतुं हुतं तु भ्यं महादेव नृभो भवमहामते स्वस्तिकुरु महादेव स्वाहया संयुतः शिखिन् ए-
 वं दशांशतो होमं कुर्याद्दिष्णोश्चतुष्टये ब्राह्मणान्भोजयेत्स्वस्तिनां दशांशेन वै बुधः अथासनानि देयानि पंचरंगयुतानि च ब्राह्मणे-
 भ्यो विशिष्टेभ्यस्तस्यैव फलसिद्ध्ये और्णानि चापि देयानि दर्भजान्यथवा पुनः तसूजाविधिसिद्ध्यर्थं मानार्थं वरयेत्सुधीः त्वं विष्णो
 इति मंत्रेण तमेव पूजयेत्सुधीः पंचामृतैः स्नापयित्वा पूजयेद्भक्तिसंयुतः धूपदीपैस्तथा भोज्येनैवैद्यं परिकल्पयेत् तांबूलैर्धूपदीपै-

श्वकुसुमैश्च कर्तुं द्वैः शतपत्रैश्च कल्हारैरर्चयेत्परमेश्वरं नमस्कारैस्तथादिव्यैः स्तोत्रपाठैर्विशेषतः प्रदक्षिणांततः कृत्वा वाग्यतः संय-
तेंद्रियः ततो गोभियुनंदद्याद्भुतसंपूर्तिहेतवे तदभावेऽद्यादकानां द्रोणमात्रं प्रदीयते अथवाऽद्यादकानां तु पाठके परिकीर्तितं पूरि-
कामोदकाद्यैश्च भोजयेद्दिजसत्तमान् आचार्याय तु तांशुं प्रतिमां दापयेत्कधीः हस्तमात्राकर्णमात्राकर्णसूत्रादिभिः पुनः
पीतांबरैश्च संपूज्य कोटियज्ञफलं लभेत् तस्मादादौ प्रकर्तव्यं धर्मकामार्थसिद्धये राजानो भिन्नतां यांति शत्रवो यांति दासताम्
य एवं कुरुते भक्त्या विष्णु भक्तिपुरःसरः तस्यानंतफलं राजन्मृगदिनं वेदपारंगैः स्वस्तिकव्रतमेतत्तु गंगास्नानफलप्रदं रोगानाभि-
भवत्येव स्वस्तिकव्रतचारिणाम् स्त्रीभिरेव च कर्तव्यं सर्वसौभाग्यसिद्धये शांडिल्या कृतमेवं तु व्रतं विष्णुप्रतुष्टये सगरेणादि
लीपेन दमयंत्या तथैव च आदौ मासि प्रकर्तव्यं मन्तेनापि विशुद्धये मासत्रये समाप्तिः स्याच्चतुर्भिर्वर्तयेव च ॥ एकस्मिन् पिमा-
से तु समाप्तिः कोटिपुण्यदा यद्दंष्ट्रं गुणाद्भूतानां स्यात्फलदं भवेत् नेदं कस्यापि व्याप्येयं यदि छेदितुं धनं न देयं यस्य कस्या-
पि विकल्पो पहात्मने ॥ भक्तिः श्रद्धा विहीना यज्ञघातकराय च विकल्पहतचित्ताय नास्तिकाय शहाय च न देयं व्रतमेतत्तु स्व-
स्तिकारणमुत्तमं देयं पुत्राय शिष्याय फलानांतस्य सिद्धये एवं ज्ञात्वा तु न त्सर्वं चकारैव युधिष्ठिरः इति श्रीमद्विष्णोत्तरपुरा-
णे स्वस्तिकव्रतसंपूर्णं ॥ अथ वारव्रतानि लिखंते तत्रादौ रविवारव्रतं मदनरत्ने सौरधर्मे अथ पूजा
मासपक्षाद्युल्लिख्य मम समस्त रोग निरासार्थं आयुष्यादिसर्वकामना सिध्यर्थं श्रीसूर्यनारायणप्रीत्यर्थं रविवारव्रतांगत्वे

न पूजनमहं करिष्ये गणापतिस्मरणपूर्वकं कलशादिपूजनमहं करिष्ये ताम्रपात्रे रक्तचंदनेन अष्टदलं कृत्वा तत्र देवं पूजयेत्
तेजोरूपं सहस्रांशं सप्ताश्वरथगंवरं हि भुजं वरदं पद्मलांछनं सर्वकामदं ध्यानं आगच्छ भगवन्सूर्यमंडले च स्थिरो भव या-
वत्पूजा समाप्येत तावत्तं सन्निधौ भव आवाहनं हे मासनं महादिव्यं नानारत्नविभूषितं दत्तमे गृह्यतां देव दिवाकर नमोस्तु-
ते आसनं समं गंगाजलसमानीतं परमं पावनं महत् पाद्यं गृहाण देवेश धामरूपं नमोस्तुते पाद्यं समं भो भो सूर्य महद्-
पद्मं विष्णुस्वरूपिणे अर्घ्यं मंजलिना दत्तं गृहाण परमेश्वर अर्घ्यं गंगादितीर्थजंतो यं जातिपुष्पैश्च वासितं ताम्रपात्रे-
स्थितं दिव्यं गृहाणा च मनीयकम् आचमं जान्द्वीजलमत्यंतं पवित्रं करणं परं स्नानार्थं च मयानीतं स्नानं कुरु जगत्सते मला-
पकर्षस्तां पयोदधिघृतैश्चैव शंकरामधुसंयुतैः कृतं मया च स्वपनं प्रीयतां परमेश्वरः पंचामृतस्नां गंगागोदावरीचैव यमुना-
चसरस्वती नर्मदा सिंधुकावेरी ताभ्यः स्नानार्थं माहृतं स्नानं आचमनं रक्तपट्टयुगं देवसूक्ष्मतंतु विनिर्मितं शुद्धं चैव मया
दत्तं गृहाण कमलाकर वस्त्रं नमः कमलहस्ताय विश्वरूपाय तेनमः उपवीतं मया दत्तं तद्गृहाण दिवाकर उपवीतं कुंकुमा-
गरुकस्तूरि रक्तगंधैश्च दनादिभिः रक्तचंदनयुक्तं तु गंधं गृह्य प्रभाकर गंधं जपाकदंबकुसुमरक्तोत्पलपुतानि च पुष्पाणि गृ-
ह्यतां देव सर्वकामप्रदो भव पुष्पाणिसं रक्तचंदनसं मिश्राश्रक्षताश्च सशोभनाः मया दत्ता गृहाणेन वरदो भव भास्कर-
र अक्षतान् आद्रक्षितान् प्रगृह्य अंगपूजा ॐ मित्राय नमः पादौ पूजयामि रवये नमः जंघेभू सूर्याय नमः जासुनी पूज-

ब्र. रा.
६

स्वगाय० उरुपू० पूषो० गुह्यपू० हिरण्यग० कटीपू० मरीचये० नाभिपू० आदित्याय० जतरं० सवित्रे० हृदयं० अर्काय०
स्तनो० भास्कराय० कंठं० अर्यमो० नमः० स्कंधोपू० भास्कराय० हस्तोपू० अहस्कराय० मुखं० पूजया० ब्रध्ने० नासिकापू० जगदे
कचक्षुषे० नेत्रेपू० सवित्रे० कर्णोपू० त्रिगुणात्मधारिणे० ललाटं० पूजयामि विरिंचिनाराय० शिरःपू० तिमिरनाशिने० नमः० सर्वांगं
पूज० दशांगयुगुलोद्भूतः० कालागरुसमन्वितः० आग्नेयः० सर्वदेवानां० धूपोयं० प्रतिगृह्यतां० धूपं० कार्पासवर्तिकायुक्तं० गोघृते
नसमन्वितं० दीपं० गृहाण० देवेश० त्रैलोक्यतिमिरापहर्दीपं० पायसं० घृतं० संयुक्तं० नानापक्वान्नसंयुतं० नैवेद्यं० च० मया० दत्तं० शो
तिंकुरु० जगत्सते० नैवेद्यं० स० कर्पूरवासितं० तोयं० मंदाकिन्याः० समाहृतं० आचम्यतां० जगन्नाथ० मया० दत्तं० हि० भक्तिः० आचमनं०
मलयान्चलसंभूतं० कर्पूरेण० समन्वितं० करोद्धर्तनं० कंचारगृह्यतां० जगतः० पते० करोद्धर्तनं० इदं० फलं० मया० देवस्थापितं० पुरतस्तव
तेन० मे० सफलावाप्तिर्भवेज्जन्मनिजन्मनि० फलं० एलालवंगकर्पूररवदिरैश्वर्यसंपू० गकैः० नागवल्लीदलैर्युक्तं० तांबूलं० प्रतिगृह्यतां
तांबूलं० स० दक्षिणाकांचनीदेवस्थापिता० चतुर्वाग्रतः० गृहाण० सुखोभूत्वा० प्रभाकरनमोस्तुते० दक्षिणां० पंचवर्तिसमायु-
क्तं० सर्वमंगलदायकं० नीराजनं० गृहाणे० दं० सर्वसौख्यकरो० भव० नीराजनं० स० यानिकानि० च० पापानि० जन्मान्तरकृतानि० च० वि-
लयं० यांति० तानीह० प्रदक्षिणपदे० पदे० प्रदक्षिणाः० नमः० पंकजहस्ताय० नमः० पंकजमालिने० नमः० पंकजनेत्राय० भास्कराय० नमो० न
मः० नमस्कारः० तंडुलैः० पूरितं० पात्रं० हिरण्येन० समन्वितं० रक्तवस्त्रयुगंचैव० ब्राह्मणाय० निवेदयेत् वायनं० यस्योदयेस्या

स्व.

६

जगतः० प्रबोधोयः० कर्मसाक्षीभुवनस्य० गोप्ता० कुष्ठादिकव्याधिविनाशकोयः० सभास्करो० मे० दुरितं० निहन्त्यात् इति० प्रार्थयेत् अथ
कथा मांधातोवाच भगवन्० ज्ञानिनां० श्रेष्ठकथयस्व० प्रसादतः० त्वद्वक्त्राच्छ्रोतुमिच्छामि० व्रतं० पापप्रणाशनं० सर्वकामप्रदं० चैव० सर्वमं
गलनाशनं० पूजार्घ्यदानसहितं० नैवेद्यप्राशनान्वितं० एतत्कथयस्व० सर्वस्वं० प्रसन्नो० सियदिहि० ज वसिष्ठउवाच शृणु० राजन्० वक्ष्या
मि० यद्ब्रुवन्तसु० नमं० सर्वकामप्रदं० पुंसां० कुष्ठादिव्याधिविनाशनं० भानोस्तृष्टिकरं० राजन्० मुक्तिमुक्तिप्रदायकं० यस्योदये० सरगणा० मुनिं० सां
याः० संचारणां० दैत्यदानवयक्षाश्च० कुर्वन्ति० सततार्चनं० यस्योदये० तु० सर्वेषां० प्रबोधो० नृपसत्तम० तस्य० देवस्य० वक्ष्यामि० व्रतं० राजं० सविस्तरं०
पूजार्घ्यप्राशनं० दानं० नैवेद्यं० शृणु० तत्त्वतः० सर्वतीर्थेषु० यत्पुण्यं० सर्वयज्ञेषु० तत्फलं० सर्वदानेन० तपसा० यत्पुण्यं० समवाप्यते० प्रातः० स्नानेन० य
सुप्यंतसु० पुण्यं० रविचासरे० मार्गशीर्षादिमासेषु० द्वादशस्वपिभूपते० सूर्यव्रतं० करिष्यामि० यावद्वर्षं० दिवाकरं० व्रतसंपूर्णं० तां० यातु० त्वत्स-
सादात्सभाकर नियममंत्रः० ततः० प्रातः० समुत्थाय० नद्यादौ० विमले० जले० स्नात्वा० संतर्पयेद्देवान्० पितृन्० श्वरकथाधिप० उप
लिप्य० शक्रचौदेशे० सूर्यतत्र० समर्चयेत् विलिखेत्तत्र० पद्मं० तुरगैर्द्वादशकर्णिकम्० ताम्रपात्रेन० थापय० रक्तचंदनवारिणा० विलिखे
त्सखाभक्त्या० सर्वसंतुष्टिकारकम्० ततः० संपूजयेद्देवं० दिननाथं० सरेश्वरम्० मांधातोवाच द्वादशेषु० च० मासेषु० केके
देवाः० प्रकीर्तिताः० कथं० पूज्याश्च० ते० ते० पितृद्वयस्वमप्रभा वसिष्ठउवाच मासे० मासे० च० ये० राजन्निशेषा० स्नात्वा० शृणु० ध्रुवे
मार्गशीर्षे० यजेन्नित्रं० नारीके० रार्धमुत्तमं० नैवेद्यं० तंडुलादेवाः० साज्याश्च० गुडसंयुताः० पत्रत्रयं० तुलस्यास्तु० प्राशयति० वैजिनेन्द्रियः० दद्याद्दिप्राय

भोज्यं तु दक्षिणासहितं नृप पोषे विष्णुं समभ्यर्च्य नैवेद्ये कुर्यात् तथा बीजपूरेण चैवाध्यं घृतं प्राश्य पलत्रयं दद्यात् घृतं तु विप्राय भोज-
नेन समन्वितं प्रायेह्यरुणामा न सं पूज्या ज्यं तिला नृगुड मू नैवेद्ये द्याध्यं मध्ये तु दद्याद्देहहृती फलं हि जानयेच्च दद्याद्देहभोजनं च स-
दक्षिणं मुष्टि त्रयं तिलानां च प्राशयेन्नियनो व्रती फाल्गुने सूर्यमभ्यर्च्य नैवेद्ये स घृतं दधि अर्घ्यं जंवीर सहितं दधि प्राश्य पलत्रयं दधि
तंडुलदानं च भोजने समुदाहृतं त्रेत्रे भातुं च संपूज्य नैवेद्ये घृतं पूरिकाः दाडिमी फलमर्घ्यं च प्राश्य दुग्धं पलत्रयं विप्राय भोजनं दद्यात्
मिष्टान्नं तु सदक्षिणं वैशाखे तपनः प्रोक्तो माषान्नं स घृतं स्मृतं अर्घ्यं दद्यात्तु द्राक्षाभिः प्राशने गोमये स्मृतम् कुर्यान्माषान्नदानं च स-
घृतं वै सदक्षिणं ज्येष्ठे इन्द्रं जेद्रा जन्मैवेद्ये तु करं मकं अर्घ्यं च सहकारेण प्राश्यां बुद्धं जलित्रयं दध्योदनं समा युक्तं भोजनं ब्राह्मणा-
य च आपादेर विमभ्यर्च्य नैवेद्ये मध्वनुत्तमं विप्राय भोजनं दद्यात्प्राशयेच्च रिचत्रयम् गभस्तिं आचणेभ्यर्च्य नैवेद्ये सक्तु पूरिकाः आ-
र्घ्यदाने च हि पौक्तं पुसी फलमेव च मुष्टि त्रयं च सक्तुनां प्राशने समुदाहृतं विप्राय भोजनं दद्याद्दक्षिणासहितं नृप यमो भाद्रपदे पू-
ज्यो नैवेद्ये साज्य मोदनं गोमूत्र प्राशनं द्युक्तं ब्राह्मणान् भोजयेत् तथा हिरण्यरेता आश्विने च नैवेद्ये शर्करा स्मृता दाडिमे नार्घ्यदा-
नं तु प्राश्य रवंड पलत्रयं विप्राय परशोभत्त्या भोजनं रवंड पायसं दिवाकरः कार्तिके च नैवेद्ये पायसं स्मृतं रंभा फले नार्घ्यदानं पाय-
सं प्राशने स्मृतं पायसे भोजयेद्दिप्रान् दद्यात्तांबूलदक्षिणे एवं व्रतं समाप्येत् तत्त उद्यापनं चरेत् ततो गुरुगृहं गत्वा गृह्णीयाच्चरणं
बुजे उद्यापनं करिष्ये हमागच्छ मम वेश्मनि माषकेन सुवर्णेन प्रतिमां कारयेद्देवः पीतरोष्य मयं कार्यं सर्वोपस्कर संयुतम् कृत्वा-

द्वादश पत्रं तु कमलं रक्ततंडुलैः स्थापयेद्व्रणं कुंभं पंचरत्न समन्वितं तस्योपरि त्र्यसे सा त्रं ताभ्यंतं तुलपूरितं रक्तवस्त्र समाच्छन् पुष्प-
मालादिवेष्टितं पंचामृतेन स्तपनमग्न्युत्तारण पूर्वकं प्रतिष्ठांचततः कृत्वा पूजां देवस्य कारयेत् चंदनैः कुसुमैरन्यैर्विविधैः काल-
संभवैः अरवंड पट्टवस्त्रैश्च कमंडलुमुपानहौ वर्धनी त्रितयंतत्र स्थापयेद्देवसन्निधौ संज्ञाया वस्त्रयुग्मं च कौसंभंतु महीपते प्र-
तिपात्रेषु संपूज्यः सूर्योद्वादशनामभिः मित्रो विष्णु रूपो सूर्यो भानुर्वेत्तपनस्तथा इंद्रो रविर्गभस्तिश्च शमनश्च तथा स्मृतः हिरण्य-
रेतादिनक्षत्रा एते प्रयत्नतः मध्ये सहस्रकिरणः संपूज्यः संज्ञया सह पूगी फले धूपदीपैर्नैवेद्यैर्वस्त्रसंयुतैः नारीकैरेण चैवाध्यं
दद्याद्देवाय भक्तिः मंत्रेणानेन राजेन्द्र व्रतस्य परिपूर्तये नमः सहस्रकिरणः सर्वव्याधि विनाशन गृहाणार्घ्यं मया दत्तं संज्ञया सहि-
तोरवे आरातिं कंतः कुर्यान्न मस्कारप्रदक्षिणाः पुष्पांजलिं ततो दद्यात्संकल्पं कारयेत्ततः ब्राह्मणान् भोजयेत् भक्त्या मिष्टान्नैर्हाद-
शप्रभो दंपत्यो भोजनं देयं परमान्न समन्वितं ततस्तदक्षिणा देया समभ्यर्च्य स्नगादिभिः उपहारादित्सर्वं गुरवे प्रतिपादयेत्
गुरुंतत्रैव संतोष्य ब्राह्मणांश्च विसर्जयेत् मंत्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं तु यत्कृतं तत्सर्वं पूर्णतां यातुं भूमिदेव प्रसादतः अनुव्रज्य
गुरुं विप्रान् भोजनं तु समाचरेत् इदंैश्च बंधुभिः सार्द्धं नत्वा देवं दिवाकरं एवं च कुरुते मर्त्यो वित्तशाक्यविवर्जितः सूर्यव्रतं महारा-
ज तस्य पुण्यफलं शृणु ब्राह्मणो लभते विद्यां क्षत्रियो राज्यमाप्नुयात् वैश्यः समृद्धिं विपुलां लुब्धः स्तवमवाप्नुयात् अपुत्रो लभते
पुत्रं कुमारी लभते पतिं रोगान्तो मुच्यते रोगा इहो मुच्येत बंधनात् यं यंचिंतयते कामं तं प्राप्नोति वैभुवं यद्दं शृणु यादृक्त्या हो क-

चित्तेनैवैतत्प सर्वकामानवाप्नोति प्रसादाद्वास्करस्यैवे इति श्रीभविष्योत्तरपुराणोर्विवारकथासमाप्ता अथ आश्वि
नादिरविवारेषु आशादित्यव्रतं मासपक्षाद्युल्लिख्य मम समस्त रोग निरासार्थं आयुष्यादिसकल कामना सिध्यर्थं द्वादश वर्ष
यंत एक वर्ष पर्यंत वा सूर्य नारायण प्रीत्यर्थं आशादित्यव्रतं करिष्ये इति संकल्प्य कलशाराधनं अग्निसनबंधादिकृत्वा म
यं पूजयेत् ताम्बेण कारयेत्सीवेरथं रौप्यमयं तथा भास्करं पूजयेत्तत्र सुवर्णेन तु कारितं नारद उवाच भगवन् श्रोतुमि
च्छामि व्रतानामुत्तमं व्रतं सर्वरोगोपशमनमाशादित्यव्रतं शृणु नारद गुरुह्यंतदादित्याराधनं परं यत्क
त्वासर्वकामानां सकलं फलमाप्नुयात् समुद्रतीरे विप्रेन्द्रपुरीद्वारवतीशुभा वासुदेवे यदुश्रेष्ठे पुण्यराज्यं प्रशासति दुर्वासा अ
गमत्तत्र कृष्णदर्शनलालसः कृष्णेन पूजितः सोपि ह्यर्घ्यपाद्यासनादिभिः भोजनं तस्यैव दत्तं यथा विभवसारतः संपूजितः स के
ष्णेन यावद्भुल्लस्य सौमुनिः सांबेन हसितस्तत्र सुतेन सह साकिल कुक्षेऽपि मुनिशार्दूलकोपं संहतवान् स्वयम् पूजितेन मयेदानी
मन्यक्तुं कथं क्षमं स गत्वा नारदं प्राह सांबेन हसितोऽस्मिभो सभासं चरतः कार्यं तस्य शिक्षापनं त्वया इत्युक्तो नारदः प्रायाद्द्वार
कांकुष्यासनिधौ स्वकं सैन्यं दर्शयस्व मम देव किं नंदन देव यात्रा मिषं कृत्वा हस्त्यस्वस्थसंकुलं नारदेनैव मुक्तस्तु तथैव कृतवान्
विष्णुः दर्शिते तु चले प्राह नात्र सांबः प्रदृश्यते मयैवानीयते शीघ्रं द्वारवत्यास्तवांतिकं गत्वेव मुक्तो मुनिना श्रेष्ठो जांबवतीस्त
तः स शृंगारस्तथानीतो मकरध्वजदर्शनः गत्वा लिङ्गं चतुर्बुस्तं गोप्यः कृष्णपरिग्रहः नारदः प्राह भगवन् दुष्प्रसिद्धं तथानघ

कु देन शौरिणा प्रोक्तः कुक्षी भवनराधम एव मुक्तस्तथा पुत्रः कुष्ठरोगातुरो भवत् सांबः प्रणम्याह पितः किमर्थं शापितस्त्वया ॥ स्वश
क्तिज्ञानदृष्ट्या तु विचार्य सुविनिश्चितं ध्यानादुर्वाससो ज्ञात्वा विक्रियाह्निककारणं अनुग्रहो मया पुत्रकार्यं स्ते स्वस्त्येश्वरौ आदि
त्यस्य व्रतं चैव कुरु कुरु विनाशनं ॥ सांब उवाच कथं तात मया कार्यं व्रतं सर्वफलप्रदं किं विधानं तु के मन्त्राः किं दानं कस्य
पूजनं कृष्ण उवाच मासमाश्वयुजं प्राप्य पक्षारविदिनं भवेत् तदा व्रतमिदं ग्राह्यं नरैस्त्रीभिर्विशेषतः यावत्संवत्सरं ताव
दिधि नानेन पुत्रक गोमयेन क्षितौ कुर्यान्मंडलं वर्तुलं पुनः रक्तचंदनपुष्पैश्च युक्तं तत्र सहास्रतं मंत्रेणानेन सावत्तमर्घ्यं देहि रवि
प्रति यथाशा विमलाः सर्वाः सूर्यभास्वरभानुभिः तथाशासफलामहं कुरु नित्यं ममार्घ्यतः अर्घ्यमंत्रः एवमर्चयेत्तावद्याव
दुर्षसमाप्यते समाप्ते तु व्रते वत्स कुर्यादुद्यापनं शभं गोमयेनानुलिप्तायां धूमौ मंडलमालिखेत् रक्तचंदनरेखाभिः कुंकुमेन विशे
षतः तन्मध्ये कारयेत्सद्वादशारसकर्षिकं सिंदूरपूरितदलं जपाकुरु मशोभितं तन्मध्ये स्थापयेत्कुम्भं प्रवालांकुरसन्निभं शा
लीतंदुलसंपूर्णशर्कराचंदनान्वितं तस्योपरि न्यसेत्तात्रं ताशं शक्त्या विनिर्मितं सौवर्णं भास्करं कृत्वा पद्महस्तं स्वशक्तिः ॥ र
क्तवस्त्रयुगोपेतं पात्रोपरि निवेशयेत् पंचामृतेन स्नपनं रक्तपुष्पैश्च पूजयेत् धूपदीपैश्च नैवेद्यैः फलैः कालोद्भवैस्तथा पूजयेज्ज
गतामीशं यथा विभवसारतः अथांगपूजा ॐ सूर्याय नमः पादोपूजयामि अरुणां जंघेयं माधवां जानुनीं धात्रेण
उरुपुं हरयेन कटीं भर्गां मुखं पूं स्वर्णरेतसे नाभिं पूं अत्रये जंठरं दिवाकरां हृदयं तपनां कंठं भानवे स्क्रंधौ

व.स.
९

हंसाय० हंसोपूज० मित्राय० मुरवंपूजया० रवये० नासिकांपू० रवगाय० नेत्रेपू० पूषो० कर्णोपू० हिरण्यगर्भा० ललाटेपू० आदित्या०
शिरःपू० भास्करायनमःसर्वोपू० नमोनमः पामविनाशनायविश्वात्मनेसत्तुरंगमाय सामर्ग्यजुर्धामनिधेविधानमवा-
धिपोतायनमःसवित्रे॥ प्रार्थना एवंसंपूजयेद्भानुंनक्तंभुंजीतवाग्यतः आचार्यपूजयित्वातुवस्त्रैराभरणैःशुभैः तस्मै
तांप्रतिमांकुंभंसहिरण्यंचदापयेत् प्रीयतांभगवान्देवोममसंसारतारकः ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चादश्वैःपायसैःसह तेभ्यस्त-
कलशान्दद्याद्यथाशक्त्यातुदक्षिणाम् एवंयःकुरुतेसम्यक्व्रतमेतदनुत्तमं आशादित्यमितिरव्यातंतस्यपुण्यफलंमहत् नि-
र्वाधिश्वसतेजस्वीपुत्रपौत्रसमन्वितः भक्तान्भोगान्विमलानमरैरपिदुर्लभान् देहांतेरविसायुज्यंप्राप्नुयादुत्तमोत्तमं प्रा-
प्यसेपरमामृद्विमुक्तःकुष्ठरोगतः आशाभंगोनतस्य स्यात्कदाचिदपिजन्मनि एतस्मात्कारणाद्दत्तकुरुव्रतमुत्तमं एतच्छु-
त्वावचःसांबःपित्राकृष्णो नभाषितं व्रतंचरित्वासंप्राप्तः सर्वसिद्धिं सुदुर्लभाम् यद्ददंश्चपुण्याद्भक्त्याश्रावयेद्दपिमानवः तावु-
मौपुण्यकर्माणोरविलोकनमाप्नुतः इति श्रीस्कंदपुराणे आशादित्यव्रतं संपूर्णं अथ आश्विनशुक्लान्त्यमानुवासरमारभ्य
माघशुक्लसप्तम्यावधिदानफलव्रतं तत्र पूजा ध्येयः सदासवितृमंडलमध्यवर्ती नारायणः सरसिजासनसन्निविष्टः
केयूरवाभकरकुंडलवान्किरीटीहारीहिरण्यवपुर्धृतशंखचक्रः इति ध्यानं जगन्नाथाय० आवाह० यद्यासनाय० आ-
सनं० ग्रहपतये० पाद्यं० तमोहर्त्रेन० अर्घ्यं० मित्राय० आचम० विश्वतेजरोन० पंचामृतं० सवित्रेन० शुद्धोद० जगत्पत० वस्त्रं०

आश्व

त्रिसूर्तयेन० यज्ञोप० हरयेनमः गंधं सूर्याय० अक्षता० भास्करा० पुष्पं० अहस्यत० धूपं० अज्ञाननाशिने० दीपं० लोकेश० नैवेद्यं०
वये० तांबूलं० भानवेनमः दक्षिणां० पूषो न० फलं० रवगाय० नीरा० भास्करायन० पुष्पांज० सर्वात्मनेन० प्रदक्षिणा० नमस्तेपद्मह-
स्तायनमस्तेवेदसूर्तये नमस्तेदेवदेवेशेनमस्तेसर्वकामद नमस्कारः दिवाकरनमस्तुभ्यंपापनाशयभास्कर त्रयीमयायविश्वा-
त्मनृगृहाणार्घ्येनमोस्तुते अनेनद्वादशाध्यानिदद्यात् ततः ब्राह्मणपूजनम् इति पूजा अथ कथा सूत उवा-
च पितृगृहेवर्तमानाकुंतीव्यासंददर्शह नमस्कृत्यातुतंभक्त्यापाद्याध्याचमनीयकं दत्त्वा संप्रार्थयंतं व्यासं कुंती मुकुलितां
जलिः पतिपुत्रान्नमोक्षार्थं व्रतं ब्रूहि महामुने व्यास उवाच शृणु दानफलं नाम वच्मि सर्वव्रतोत्तमं कैलासशिखरे रम्ये
पार्वती परमेश्वरं व्रतानां सर्वदानानामुत्तमं ब्रूहि तत्त्वतः शंकर उवाच साधु पृच्छंस्व या देवि श्रुच्यते सर्वतः शुभं भूमौ तु
भारते वर्षे पुण्ये च यमुना तटे । ऋषिपत्नी समूहश्च व्रतं कर्तुं समागतः तत्र गत्वा देवि शृणु प्रवदित्वा ततः शंभोरनुज्ञया देवी के-
लासादागता भुवि यमुनां गंतुकामा सा ददर्श कुसुमावतीं कांचिन्मार्गेति दुःखेन क्षिप्रं वीच विपुत्रकां विदेहवासिनीं दीनां पति-
भ्रष्टां सुदुःखितां कुरुमावतीं तदा देवी ह्युवाच मधुरं वचः श्रागच्छ त्वं मया सार्धं करिष्यामः शुभं व्रतं पत्या च सह संयोगः पुत्रप्रा-
प्तिर्भविष्यति धनप्राप्तिश्च बहुला कृते दानफलव्रते तथा सह व्रतं होतुं प्राप्ता शक्तिस्मिता तथैव च पतिभ्यां पुत्रहीनास्मि दुःखि-
ता इत्यन्याह्यवदेहवीमया सह व्रतं कुरु तच्छ्रुत्वा तां गृहीत्वा तनुताभ्यां सार्धं जगाम ह पुण्यां च यमुनां गत्वा पूर्वाण्हेमानुवासरे

तत्र हस्तानुसादेवी पत्र छत्तीकदंबकं इदं व्रतं किमेतन्नेव कृत्यं तु कृषिस्त्रियः स्त्रिय ऊचुः पुण्यं व्रतमिदं देवि सौरं पापप्रणा-
शनं सर्वसंपत्करं स्त्रीणां पतिपुत्रान्नमोक्षदं धर्मार्थकाममोक्षादीन् ददातीदं व्रतं नृणां कन्यादानसहस्राणां गोदानानां त्रिलक्ष-
कं भूहिरण्यतिलादीनां सर्वेषामधिकं शिवं सर्वदानस्य फलदंतस्माद्दानफलव्रतं तच्छ्रुत्वा पार्वती प्राह करिष्यामि वं व्रतम् दा-
नफलव्रतं बृहिकालद्रव्यविशेषतः स्त्रिय ऊचुः पद्मासनः पद्मकरः पद्मगर्भः समद्युतिः सप्ताश्वरथसंयुक्तो हि मुजश्च स-
दारविः ध्येयः सदा सवितृमंडलं चक्रः एवं ध्यात्वा हि जः सम्यक् भास्करं देवरूपिणं आवाहयेज्जगन्नाथं भास्करं वेदरूपिणं
नमः पद्मासनायेति दद्यादासनमुत्तमं पाद्यं ग्रहपते तुभ्यं मित्राया च मनंतथा त्रैलोक्यां धनमोहं हर्षं अर्घ्यं दद्यात्प्रयत्नतः पंचामृ-
तविधानेन स्नापयेद्दिश्वतेजसं शब्दोदकं च दद्याद्देसवित्रे च हि पार्वति ॥ जगत्पतितु वरुचं च ह्युपवीतं त्रिमूर्तये रक्तगंधं तु हरये द-
द्यात्सूर्याय चाक्षतान् दद्यात्सुषुं भास्कराय करवीरादिकं शम्भुं अहम्यं तितु वैधूपं दीपमज्ञाननाशिने लोकेशाय च नैवेद्यं रवये-
तांबुलं तथा दक्षिणां धानवेदद्यात्संचार्तिं स्वर्गाय च फलं च पुष्पोदद्याद्देसं सर्वकामार्थसिद्धये पुष्पांजलिं भास्कराय दद्याद्देसं परयासु-
दा सर्वान्नेन च दद्याद्देसं दक्षिणाः पुनः पुनः नमस्ते देवदेवेशे नमस्ते वेदमूर्तये नमः कमलहस्ताय आदित्याय नमो नमः नमस्कु-
र्यादनेनैव प्रार्थयेद्दिश्वतेजसं रक्तगंधाक्षतैस्तान् पात्रेणार्घ्यं समं चकं दद्यादनेन मंत्रेण व्रतसंपूर्तिहेतवे दिवा करनमस्तुभ्यं पाप-
नाशाय भास्कर त्रयीमयार्कविश्वात्मन् गृहाणार्घ्यं नमोस्तुते एवं द्वादशवारं च व्रती दद्यात्समं चकं तैलाम्ललवणक्षारं वर्जयित्वा तु

भोजने बहुबीजफलं वर्ज्यं शेषं चैव तु भोजयेत् कंदमूलफलाहारो विशेषेण फलप्रदः नीवारधान्यदध्यादिविशेषः सद्रसः स्मृतः ए-
वं कुर्याद्भुतं सम्यक् प्रत्येके भानुवासरे माघमासे शुक्लपक्षे सप्तम्यायावदंतिकं षष्ठ्यामुपोष्य विधिवत् सप्तम्यामुदये रवेः रवेर-
भ्यर्च्य विधिवत् प्रतिमां वस्त्रसंयुतां आचार्येणाग्निमादाय गोमयेनोपलिप्य च सधृतं परमानं च होमयेत्सौरमंत्रतः पायसं प्रतिमां वस्त्रं
ब्राह्मणाय निवेदयेत् एवं कुर्यात्सं च वर्षं पंचधान्यं समर्पयेत् पंचप्रस्थप्रमाणं च प्रथमे व्रीहिमेव च ॥ गोधूमांश्च द्वितीये च तृतीये-
च णकांस्तथा चतुर्थे तिलदानं च पंचमे माषमेव च सफलां दक्षिणां दद्याद्दिश्वतेजसं द्वादशभोजयेत् एवं कुर्याद्भुतं सम्यक् संपूर्णफलमाप्नु-
यात् तच्छ्रुत्वा तागृहीत्वा च त्रिरेव व्रतमुत्तमं पद्मापती पतिं प्राप्य दमयंती यथानलं कृमिना प्राप्य पुत्रं च मानयंती ह्युमां च ह्यु स-
र्वभाग्ययुता गौरी स्वर्णमाधूफलं तथा तद्गृहीत्वा गता मार्गे ददर्श ब्राह्मणोत्तमं विभ्रायत स्तुलं दत्वा ततः शिवपुरं गच्छी ततः स-
फलविप्रश्च गृहं गत्वा सविस्मयः धनधान्यसमृद्धस्तु बहुगोधनसंकुलः सर्वरत्नमयो भूलाभार्थं वचनमब्रवीत् सर्वसंपत्प्रदं चाद्य-
किं कृतं हितया शक्तम् साब्रवीद्गवन्सामिन् भवद्भिः फलमाहृतं स्वर्णमाधूफलं तच्च केन दत्तं च दप्रभो महादेव्या फलदं तं पार्वत्या कुरु-
पयामम इति तस्य वचः श्रुत्वा भार्या वचनमब्रवीत् गंतव्यमाशक्तैलासंभया साहं त्वया प्रभो ततः शिवपुरं प्राप्तो भार्या यासंयुतो
हि जः नमस्कृत्य यथाभक्त्या प्रच्छेदं शिवां हि जः ॥ तत्फलं कथ्यतां देविकथं प्राप्तं त्वया शक्तं ततो देव्या च तत्सर्वं कथितं फलदायकं
तदागत्य कृतं सर्वं पूर्णं दानफलव्रतं कुंति त्वया पिकर्तव्यमिदं दानफलव्रतं यः पठेदिदमारव्या नं शृणोति श्रद्धयान्वितः ते सर्वपाप

निर्मुक्तायास्यंतिपरमांगतिं इति श्रीस्कं० दानफलव्रतसं० अथ सोमवा० पूजाविधिः येभ्यो मातेति जपित्वा आगमार्थं तु घंटा
नादं कृत्वा अपसर्पेति तिलोदिका मुद्रां तीक्ष्णदंष्ट्रेति श्लेषपालं संप्रार्थ्य आचम्य प्राणानायम्य तिथ्यादिसंकीर्त्य मम सकुटुंब
स्य क्षेमस्यैव विजयायुरारोग्यैश्चैव भिक्षुभ्योऽमामहेश्वरप्रीत्यर्थं चतुर्दशवर्षपर्यंतं सोमवारव्रतं करिष्ये तदंगत्वेन षोडशोपचा
रैः उमामहेश्वरपूजनं करिष्ये ध्यायेन्नित्यं महेशं रजतगिरिनिभं चारुचंद्रावतं संरत्नाकल्पोज्ज्वलांगं परशुमृगवराभीतिहस्तं प्रसन्नं
पद्मासीनं समतातस्तु तममरगणैर्व्याघ्रकृत्तिं वसानं विश्वाद्यं विश्ववंद्यं निखिलभयहरं पंचवक्त्रं त्रिनेत्रं ध्यानं ॐ नमः शिवा
येति षोडशोपचारैः पूजयेत् अथ कथा सूत उवाच नित्यानंदमयं शांतं निर्विकल्पं निरामयं शिवतत्त्वमनाद्यं न ये विदुस्ते
परंगताः विरक्ताः कामभोगेभ्यो ये च कुर्वन्त्यहेतुकीं भक्तिं परां शिवे धीरास्तेषां मुक्तिर्न संशयः विषयानभिसंधाय ये कुर्वन्ति शिवे
रतिं विषयेर्नाभिभूयन्ते मुंजानास्तस्मान्यपि येन केनापि भावेन शिवभक्तियुतानरः न विनश्यति यात्येव कालेनापि परांगतिं
आरुरुक्षुः परं स्थानं विषयांस्तु मक्षमः पूजयेत्कर्मणां शोभं भोगांते शिवमाप्नुयात् अशक्ताः केचिदुत्सृष्टुं प्रायो विषयवास
नां अतः कर्ममया तत्काकामयेतुः शरीरिणां मायामयेपि संसारे ये विहृत्य चिरं सरवं मुक्तिमिच्छन्ति देहांते तेषां धर्मो यमीरितः
शिवपूजा सदा लोके हेतुः स्वर्गपवर्गयोः सोमवारे विशेषेण प्रदोषादिगुणान्विते श्रावणे चैत्रे वैशाखे उज्ज्वला मार्गशीर्षके प्रद्य
मे सोमवारे च गृह्णीयाद्भूतमुत्तमं केवलं चापियेकुर्युः सोमवारे शिवार्चनं नतेषां विद्यते किंचिदिहामुत्र च दुर्लभं उपोषितः शु

चिर्भूत्वा सोमवारे जितेंद्रियः वैदिकैर्लौकिकैर्मन्त्रैर्विधिवत् पूजयेच्छिवं ब्रह्मचारी गृहस्थो वा कन्या वापि स भर्तृका विधवा वापि
संपूज्य लभते वरमीप्सितं अत्रापि कथयिष्यामि कथां श्रोतुमनोहरां श्रुत्वा मुक्तिं प्रयात्येव भक्तिर्भवति शांभवी श्रुत्वा कृतधियः
शांभो भक्तिं कुर्वन्ति सर्वदा आर्यावर्ते नृपः कश्चिदासीत् धर्मभृतां वरः चित्रवर्मेति विख्यातो धर्मराजो दुरात्मनां सगोप्ता धर्मसेतुनां
शास्ता दुष्पथगामिनाम् यष्टा समस्तयज्ञानां त्राता शरणमिच्छतां कर्ता सकलपुण्यानां दाता सकलसंपदां जेता स पल्लवदानां भ-
क्तः शिवमुकुंदयोः सोनु कूलासपत्नीषु पुत्रमेकं नलब्धवान् चिरेण प्रार्थितो लेभे कन्यामेकां वराननां सलब्धवान् नयां दिष्ट्वा हिम
वानि च पार्वतीं आत्मानं देवसदृशं संपूर्णं च मनोरथं स एकदा जातकलक्षणज्ञानाहूय सर्वान् द्विजवृंदमुखात् कौतूहलेनाभि
निविष्टचेताः पप्रच्छ कन्याजननेफलानि अथ तत्र ब्रवीदेको बहुजो द्विजसत्तमः एषा सीमंतिनी नाम्ना कन्या तव महीपते उमेव
मांगल्यवती दमयंती वरूपिणी भारती च कलाभिज्ञा लक्ष्मीरिव महागुणा सप्रजा देवमातेव जानकी वधतघ्ना रविप्रभेव सत्का
तिश्चंद्रिकेव मनोरमा दशवर्षसहस्राणि सहस्रार्चप्रमोदने प्रसूयत नयानघौ परं सरवमवाप्स्यति इत्युक्तं वतं नृपतिर्धनैः संपूज्य
तं द्विजं अवाप परमां प्रीतिं तद्वागमुतसेवया अथान्योपि द्विजः प्राह धैर्यवान् विशंकितः एषा चतुर्दशवर्षे वैधव्यं प्रतिपश्यति
इत्याकर्ण्य च स्तस्य च जनिघातनिष्ठुरं मुहूर्तमभवद्वाजाचिंता व्याकुलमानसः अथ सर्वान् समुत्सृज्य ब्राह्मणान् ब्रह्मचरान्
सर्वदेवकृतं मत्वा निश्चितः प्रार्थितो भवन् सापि सीमंतिनी बालात्रयेण गतशौशवा वैधव्यमात्मनो भाविसु आवात्मसखी सुखा

त परं निर्वेदमापन्ना चिंतयामास बालिका याज्ञवल्क्यमुनेः पत्नी मैत्रेयीं पर्यपृच्छत मातस्त्वच्चरणभोजं प्रपन्नास्मिभयाकु-
ला सौभाग्यवर्धनकरं मम शंसितुमर्हसि इति प्रपन्नानृपतेः कन्यां ग्राहमुनेः सती शरणं व्रजत न्वगिपार्वतीं शिवसंयुतां सोमवा-
रेशिवंगौरीं पूजयस्व समाहिता उपोषिता च सस्माता विरजां चरधारिणी मितवाक् निश्चलमतिः पूजां कृत्वा यथोचितां अब्द-
मेकं व्रतं कुया द्रुतोद्यापनमाचरेत् उमया सहितं रुद्रं स्वर्णेन चकारयेत् रौप्येण दृषभं कृत्वा कलशोपरिविन्ध्यसेत् तस्याग्रे लिंगतो
भद्रं ब्रह्माद्यास्थापनं तथा स्वशास्त्रोक्तेन विधिना हुनेत् घृतमिलोदनं एथ कश्चिदशिवमंत्रैरष्टोत्तरशतद्वयं कुर्यादुद्यापनं तस्य समाप्तौ
यदुदीरितं उद्यापनविना यत्तु तद्व्रतं निष्फलं भवेत् ब्राह्मणान् भोजयित्वा यशिवं सम्यक् प्रसादय पापक्षयाभिषेकेण साम्राज्यं पीत-
पूजनात् गंधदानाच्च सौभाग्यमायुरक्षतदानतः धूपदानेन सौगंध्यं कांतिदीपप्रदानतः नैवेद्येन महाभोगोलक्ष्मीस्तांबूलदानतः
धर्मार्थकाममोक्षाश्च न सस्कारप्रसादतः अष्टैश्वर्यादिसिद्धीनां जपएव हि कारणं होमेन सर्वसौख्यानां समृद्धिरुपजायते सर्व-
धामेव देवानां तुष्टिः संप्रमिजनात् इत्यमाराधय शिवं सोमवारेशिवामपि अत्यापदमपि प्राप्ता निस्तीर्य सप्तगात्रव घोरा
तु घोरां विपन्नापि महाकेशभयानकं शिवपूजाप्रभावेन तद्विषयसिंहद्वयात् इत्यंसीमंतिनीं सम्यक् अनुशास्य मुनेः सती य-
यौ सापि चरारो हाराजपुत्री तथा करोत् दमयंत्यानलस्यासीदिंद्रसेनाह्वयः कृतः तस्य चंद्रांगदोनामपुत्रो भूचंद्रसनिभः चित्र-
वर्मानृपः श्रेष्ठः समाहूय चृपात्मजं कन्यां सीमंतिनीं तस्मै प्रायच्छदुर्बनुज्ञया अभून्महोत्सवस्तत्र तस्यारुहाहकमणि यत्र सर्वम-

हीशानां समुदायो महानभूत् तस्याः पाणिग्रहं काले कृत्वा चंद्रांगदः कृती उवासकतिचिन्मासान् तत्रैव स्वशरालये एकदा यमुनां
तर्तुसराजतनयो बली ममज्जसहैवैवैरावर्ताभिहता तरी हाहेति शब्दः समहानासीत् तस्यास्तद्वये पश्यतां सर्वसैन्यानां प्रलापो
दिवमस्पृशत् तच्च सीमंतिनीं श्रुत्वा पपात भुवि मूर्छिता इंद्रसेनोपिराजेंद्रः पुत्रवार्तां स्रुः सहां आबालवृद्धं वनितां शुकुशः शोक-
विह्वलाः सा च सीमंतिनी साध्वी भर्तृलोकमिया स्यती पित्रानि पिद्वा स्नेहेन वैधव्यं प्रतिपद्यत मुनिपत्न्योपदिष्टं यत्सोमवारव्रतं शं-
भं नतत्याज शतभाचारा वैधव्यप्राप्तवत्यपि एवं चतुर्दशैवर्षे दुःस्वप्राप्य सदा रुणं ध्यायंत्याः शिवपादाब्जं वत्सरत्रयमत्यगात् ५०
चंद्रांगदोपि तद्रतानिमग्नो यमुनाजले अधो धोमज्जमानो सौंदर्यो रगकामिनीः जलक्रीडां तु सक्ता स्ता दृष्ट्वा राजकुमारकं विस्मि-
तास्तमथो नित्युः पातालं पन्नगालयं सनीयमानस्तर सापन्ना गीभिर्नृपात्मजः तत्सकस्थपुरं रम्यं विवेश परमाद्भुतं सोपश्यद्राज-
तनयो महेंद्रभवनोपमं नागकन्यासहस्रेण समंतात्परिवारितं दृष्ट्वा राजसक्तो धीरः प्रणिपत्य सभास्थले उत्थितः प्रांजलिस्तस्यैव
तेजसाक्षिस्तलोचनः नागराजोपितं दृष्ट्वा राजपुत्रं मनोरमं अथ पृष्टो राजपुत्रस्तत्सर्वमहात्मना तस्यासीत्तनयः कस्तवं को देशः
कथमागतः राजपुत्र उवाच अस्ति भूमंडले कश्चिद्देशो निषधसंज्ञकः तस्याधिपोभवद्राजानलोनाम महायशाः सपुण्य-
कीर्तिः क्षितिपो दमयंत्याः पतिः प्रभुः तस्यासीदिंद्रसेनारज्योपुत्रस्तस्मै महात्मन चंद्रांगदोस्मिनाम्ना हनवोदः स्वशरालये विहरन्त्यमु-
नातो ये निमग्नो देवचोदितः एताभिः पन्नगस्त्रीभिः राजातोस्मिन्वांतिकं दृष्ट्वा हंतवपादाब्जं पुण्यैर्जन्मांतराजितैः अथ धन्योस्मिध

न्योस्मि कृतार्थोपितरोममं तक्षक उवाच भो भो नरेन्द्र दया दमा मेर्षा धरितां व्रज सर्वदेवेषु को देवो युष्माभिः पूज्यते सदा रा
जपुत्र उवाच यो देवः सर्वदेवेषु महादेव इति स्मृतः पूज्यते सह विश्वात्मा शिवोऽस्माभिः स्मापतिः इत्याकर्ण्य वचस्तस्य तक्ष
कः प्रीतमानसः जातभक्तिर्महादेवे राजपुत्रमभाषत तक्षक उवाच परितुष्टोऽस्मि भद्रं ते तव राजेन्द्र नन्दन दत्तवान् बहुस्तानि
दिव्यान्वाभरणानि वहाहनाय ददावेकं राक्षसं पन्नगेश्वरः तत्सायार्थमेकं च पन्नगैः कुमारकं निपूज्य तक्षकः प्रीत्या गच्छेति विस-
सर्जत इति चंद्रांगदः सर्वसंगृह्य विविधं धनं अश्वं कामगमारुह्य ताभ्यां सह विनिर्ययो ततो मुहूर्तनोन्मज्यतस्मादेव नदीजला
त् विजहार तदेरम्ये दिव्यमारुह्य वाजिनं अथास्मिन् समये तन्वासा च सीमंतिनी सती स्नातुं समाययौ तत्र सरसीभिः परिवारिता
सा ददर्शनदीतीरे विहरंतं नृपात्मजं रक्षसानरूपेण नागरूपेण चान्वितं दृष्ट्वा वरुह्यतुरगादुपविष्टः सरित्तटे चंद्रांगदो वरारो
हामुपवेश्येदमब्रवीत् कालंकस्य कलत्रं वा कस्यासीत् तनयासति किमीदृशं गता बाल्ये दुःसहं शोकलक्षणं इति स्नेहेन संपृ-
ष्टा सा वधूरश्रुलोचना लज्जिता स्वयमाख्यातुं तत्सरवी सर्वमब्रवीत् इयं सीमंतिनी नाम्ना स्मृता मगधभूपतेः चंद्रांगदस्य महि-
षी तनया चित्रवर्मणः अस्याः पतिर्देवयोगाग्निमग्नोऽस्मिन् महाजले तेन यं प्राप्तं वेधव्याचालादुःखेन पीडिता एवं वर्षत्रयं नीतं
शोकेनापि बलीयसा अद्येदुवा सुरेष्वासे स्नातुमन्नसमागता श्रुत्वा चंद्रांगदः सर्वप्रियायाः शोककारणं अथाश्वास्य प्रियांत
नीं विविधैर्वचनैर्नृपः कापिलो केमया दृष्टस्तव भर्ता वरानने त्वद्वतावरणाच्छांतः सद्य एवागमिष्यति नाशयिष्यति ते शोकं

द्वित्रिरेव भ्रवंदिनेः एतच्छंसितुमायातस्तव भर्तुः सरवास्यहं अत्र कार्येन संदेहः शपाभिः शिवपादयोः तावत्सया हृदि स्थाप्यं
प्रकाशयन् च कुत्रचित् लज्जानम्रमुखी कर्णेशरां सान्यस्य योजनं इमं दृष्ट्वा तं मारव्यातुं तत्पित्रोः शोकतप्तयोः इत्युक्त्वा श्वंसमारु-
ह्य जगाम च तलं प्रति सापित दृचनं श्रुत्वा सदा धाराशताधिकं एष एव पतिर्मे स्यात् ध्रुवं नाभ्यो भविष्यति परलोकादिहायातः क
थमेषः स्वरूपधृक् शुनिपल्यायदुक्तं मे परमापद्गतापि च व्रतमेतत्कुरुष्वेति तस्य बाफलमद्यमे नूनं तस्यावचः सत्यं कोविंदादीश्वरे
हितं निमित्तानि च दृश्यंते मंगलानि दिनेदिने प्रसन्ने पार्वतीनाथे किमसाद्यं शरीरिणां इत्थं विस्मयचदुधासा पुनर्मुक्तं संशया
एवं चंद्रांगदः पत्नीमवाप समये श्रुत्वा ययौ स्वनगरीं भूयः श्वशुरेणानुमोदितः इन्द्रसेनोपि नृपतीराज्ये स्थाप्य स्वमात्मजं तपसा
शिवमाराध्य लेभे संयमिनां गतिं दशवर्षसहस्राणि सीमंतिन्यासभार्यया सार्धं चंद्रांगदो राजा बुभुजे विषयान्बहून् प्रसूयत न
यान्ष्टौ कन्यामेकां वराननां पतिं सीमंतिनी लेभे पूजयंती महेश्वरं शिवलोकं ततो गत्वा शिवेन सह मोदते विचित्रमिदमाख्यानं
यथा समनुवर्णितं यः पठेच्छृणुयाद् दत्त्वा श्रद्धां निपरमो गतिं इति श्री स्कंदसोमकथासमाप्ता अथोद्या स्कंद उवाच व्रतस्योद्याप
नं कर्म कथं कार्यं च मानवैः कोविधिः कानि द्रव्याणि कथयस्व मम प्रभो ईश्वर उवाच शृणुष्व मुरवयन्ते लोकानां हितका
म्यया उद्यापनविधिं चैव कथयामि तवाग्रतः यदा संजायते वित्तं भक्तिः श्रद्धा समन्विता स एव व्रतकालश्च यतो नित्यं हि जीवितं
चतुर्दशाब्दं कर्तव्यं सोमवारव्रतं शुभं आवणे कार्त्तिके ज्येष्ठे वैशाखे मार्गशीर्षके कृत्तिकातश्च शनिपूर्वाशुक्लान् चरधरो नरः का

मक्रोधाद्यहंकारद्वेषपेयवर्जितः संपाद्य सर्वसंभाराद्यं उपंतत्र कारयेत् वस्त्रेषु पुष्पैः समालुनं पटवस्त्रैश्च शोभितं तन्मध्ये लेखयेद्दि-
अलिंगतो भद्रमंडलं अथ वा सर्वतो भद्रमंडपांतः प्रकल्पयेत् शोभोपशोभासंयुक्तं दीपैः सर्वत्र सोज्ज्वलं अव्रणं सजलं कुंभं तस्योपरि तु
विन्यसेत् सौवर्णं राजतं ताभ्यं मृन्मयं वापि कारयेत् आचार्यं वरयेत् तत्र त्रिलिङ्गिभिः सहितं शक्तिः शिवरूपाश्च ते विप्रापूज्याश्चंदनपुष्पकै-
अनुज्ञातश्च ते विप्रैः शिवपूजां समाचरेत् रुद्रनाम्नानमो तेन ब्रह्मणानपि पूजयेत् कुंभोपरि न्यसेद्देवमुमया सहितं शिवं सौवर्णं पयसा
गोप्यवृषभे संस्थितं शक्रं उग्रमहेश्वरीं मूर्तिं पूजयेद्दृषभे स्थितां वस्त्रयुग्मेन संवेष्ट्य बिल्वपत्रैः प्रपूजयेत् स्वर्गस्योक्तेन निधिना कृत्वा मि-
स्थापनंततः ततो होमं च मंत्रेण व्यंबकेण च कारयेत् गौरीर्मिमायेति मंत्रेण शतमष्टोत्तरद्वयं पलाशानां समिद्धिं च यवव्रीहितिलाज्यकैः पूर्णा
हुतिततो दद्यात्कृत्वा स्विष्टकृदादिकं होमांते च गुरुं पूज्य सपत्नीकं समाहितः प्रतिमां कुंभसहितामाचार्याय निवेदयेत् शंभो प्रसीदते
वेशसर्वलोके श्वरप्रभो तवरूपप्रदानेन मम संतु ममो रथाः प्रतिमादानमंत्रः यद्भुक्त्या देवदेवेश मया व्रतमिदं कृतं न्यूनं वा शक्या ही-
नं परिपूर्णं तदस्तु मे भुंजीत सह मत्प्राप्तिं ऐरिष्टैः स्वबंधुभिः अनेनैव विधानेन यद्द्वं व्रतमाचरेत् यंच चिंतयते कामंतं तं प्राप्नोति मानकं ह-
रलोके सुरवीभूया इत्का भोगान्यथेप्सितान् इति श्री. सोम. संपूर्णं अथ प्रकारांतरेण सोम. लिरव्यते गंधर्व उ० कथं सोमव्रतं कारयेति
धानंतस्य कीदृशं कस्मिन्काले तु कर्तव्यं सर्वविस्तृतो वद गोशं ग० साधुसाधु महाप्राज्ञ सर्वभूतोपकारक यन्नकस्य चिदाख्यातं तदद्य कथयामि
ते सर्वरोगहरं दिव्यं सर्वसिद्धिप्रदायकं सोमवारव्रतं नाम सर्वभूतोपकारकं सोमवारव्रतं नाम सर्वकामफलप्रदं सार्वकामिकं चिंतयेत् वर्णानां शुभकारकं

नारीनरैः सदा कार्यं दृष्टादृष्टफलोदये ब्रह्माविष्णवादिभिर्देवैः कृतमेतन्महाव्रतं पुनस्तत्सोमराजेन दक्षशापहतेन च अभि-
मानयुतेनाथशंभुनैव परेण तु ततस्तत्सोमहादेवः सोमराजस्य भक्तिः तेनोक्तं यदितुष्टोसिति श्रात्रस्यो निरंतरं यावच्चंद्रश्च
सूर्यश्च यावत्तिष्ठति भूधराः तावन्मे स्थापितं लिङ्गं मुमया सह तिष्ठतु रोहिण्याः पतिरेवंतु प्रार्थयित्वा महेश्वरं ततः शुद्धशरीरो-
सोमराजस्यो विराजते ततः प्रभृति ये केचित् कुर्वन्ति भविमानवाः तेषां तस्य दमायांति विमलांगाश्च सोमवत् अत्र किं बहुनोक्ते
न विधानंतस्य कीर्तये यस्मिन्कस्मिंश्चिन्मासे च शक्रुः सोमो भवेद्यदा दंतशक्तिं पुरा ब्राह्मे कृत्वा स्नानं समाचरेत् स्वधर्मविहि-
तं कर्म कृत्वा स्थाने मनोरमे अव्रणाभिनवं शतद्वयं सेलुं भस्मशोभनं चूतपल्लवविन्यासे चंदनेन विचर्चिते श्वेतवस्त्रपरिधाने स-
र्वाभरणाभूषिते कुंभोपात्रं च विन्यस्य ह्याधारसहितं शिवं अष्टौ विघ्नेश्वरान् देवान् सोमनाथं सशक्तिकं वाससा सहितं तत्र
श्वेतपुष्पैः प्रपूजयेत् विविधं भक्ष्यभोज्यं च फलं वैबीजपूरकं अनेनैव तु मंत्रेण पूजां होमं समाचरेत् कृत्वा चंदनं रात्रौ प्राप्य
चाज्ञां स्वपेत् नरः दभं शय्यां समारूढो ध्यायेत् सोमेश्वरं हरं एवं कृते तु प्रथमे कुष्ठानां नाशनं भवेत् द्वितीये सोमवारे तु करं जदं
तथावनं देवं संपूजयेत् सूक्ष्मं ज्येष्ठां शक्तिसमन्वितं शतपत्रैः पूजयित्वा मधुप्राश्य यथाविधि नारिणं तत्र दत्त्वा तु शेषपूर्ववदा
चरेत् एवं कृते द्वितीये थगोलक्षफलमाभुयात् सोमवारे तु तीये थवदजदंतथावनं शिवोत्तमं यजेद्देवं रौद्रीशक्तिसमन्वितं
पूजयेत् ज्जातिपुष्पैश्च गोमूत्रं प्राशयेत् निशि तैवेद्यं दापयेच्छृङ्गं भक्ष्यभोज्यसमन्वितं एवं कृते तु तीये तु कोटियज्ञफलं लभेत् च

तुर्थे सोमवारस्तु अपामार्गसमुद्रवैः कृत्वा कोष्ठे दंतशुद्धिं तथान्ते प्रपूजयेत् दाडिमीफलसंयुक्तं नैवेद्यं क्षीरशर्करा दधस्तु प्राशनं कृ-
त्वा दर्भस्योजाग्र्यानि शि एवं कृते चतुर्थे तु यज्ञायुतफलं लभेत् पंचमे सोमवारस्तु वृक्षाश्वत्थसमुद्रवं दंतकाष्ठं ततः कृत्वा ह्येकं रुद्रं प्र-
पूजयेत् नैवेद्यं दधिभक्तं च कूष्मांडीफलसंयुतं घृतं तु प्राशयेत् तत्र आचार्यं पूजयेत् ततः एवं कृते पंचमे पिसप्तजन्मसमुद्रवैः ब्रह्माहत्यादि-
भिः सर्वैर्मुच्यते पापराशिभिः सोमवारस्तु पुनः षष्ठे निगुंडीदंतधावनं त्रिमूर्तिं पूजयेत् रुद्रं पुष्पैर्विधानतः देवीं कलाविकरिणीं फल-
पुष्पसमंडकैः कुशोदकं तु संप्राश्य गीतैर्नृत्यैश्च जागृयात् एवं कृते ततः षष्ठे षडब्दं च फलं लभेत् सप्तमे सोमवारस्तु पुष्पजं दंतधाव-
नं श्रीखंडं पूजयेत् एवं ततः श्रीवृक्षपल्लवैः बलप्रमथिनीं देवीं पूजयेत् त्रिविधानतः विविधं भक्ष्यभोज्यं च नारीकेरसमन्वितं दुग्धवै-
प्राशयेत् तत्र शेषं पूर्ववदाचरेत् सप्तसागरदानस्य सम्यगात्तस्य यस्य सलं सोमवारस्तु कृते तत्फलमाप्नुयात् अष्टमे सोमवार-
धरवादिदंतधावनं सर्वभूतदमनाथं पूजयेत् दैशिरवंडिनं सुगंधवृक्षकुसुमैर्यक्षकर्मलेपनैः कदलीफलसंयुक्तं भक्ष्यभोज्यं
प्रदापयेत् गोमयं प्राशयेत् द्रात्रौ जागरंतत्र कारयेत् एवं कृते षष्ठे सोमे संपूर्णफलमाप्नुयात् गंगास्नाने कृते सोमे कोटिस्त्वा-
नफलं स्मृतं दशभारसहस्राणिकुलक्षेत्रे विग्रहे विप्राय वेदविदुषे यद्वत्ताफलमाप्नुयात् तत्पुण्यं कोटिगुणितं सोमवारव्रते कृते
गजानां च शतं दत्तं तल्ले च रथवाजिनां तत्फलं कोटिगुणितं सोमवारव्रते कृते गुग्गुलुधूपितं कृत्वा कोटिशो यत्फलं लभेत् त-
त्फलं तु भवेत्तस्य सोमवारव्रते कृते सर्वैश्चर्यसमायुक्तः शिवतुल्यपराक्रमः रुद्रलोके वसेद्दीर्घं ब्रह्मणा सह मोदते सं-

शस्तेन च मेवारे कुर्यादुद्यापनं शुभं यथाभवति गंधर्वतथावस्थामिते धुना मंडपे मंडनं कृत्वा पताकाभिश्च तोरणैः द्वारणि चापि च-
त्वारि कुंडं कृत्वा विधानतः मध्ये वेदी प्रकर्तव्या चतुरस्त्रास्तु शोभना निषाद्य मंडपं सम्यक् मध्ये पदं च कल्पयेत् कलशान् वृदिग्भागे
सहिरण्यान् वृथक् पृथक् स्थापयित्वा शक्तयस्तु वामाद्या पूर्वतः क्रमात् कर्णिकायां तु विन्यस्य श्रीसोमेशं महाप्रभं प्रतिरूपं प्रस-
न्नाया जपाशक्तिसमन्वितः होमपात्रादिके द्रव्यैर्मधुना परिपूरिते रुक्मशया स्थितं देवं यत्र स्थं पूजयेत् क्रमात् गंधपुष्पैश्च नै-
वेद्यं भक्ष्यभोज्यैः पृथक् पृथक् वस्त्रालंकारतांबूलैश्च चामरदर्पणैः दीपिकां च वित्तानं च पर्यंकं च सत्तुलकं सोमेश्वरं समुद्दि-
श्य देयं पौराणिके गुरौ पूजयित्वा तथाचार्यं होमं तत्रैव कारयेत् देवस्य संनिधौ सम्यक् रात्रौ जागरणं चरेत् पंचगव्यं ततः पीत्वा
ध्यायेत् सोमेश्वरं हृदि प्रभाते यततः स्नात्वा देयागौश्च विधानतः ततो भक्त्या दिगंधर्वक्षीरखंडादिनिर्मितैः भक्ष्यभोज्यैरनेकै-
श्च भोजयेद्ब्राह्मणात् यतीन् अष्टौ विघ्नेश्वरा ये च ते श्वहोमं समाचरेत् वस्त्रयुग्मं ततो दत्वा गां च दत्वा विसर्जयेत् एवं कृते व्रते
सम्यक् कृत्वा भते पुण्यमक्षयं धनधान्यसमायुक्तो पुत्रदारैः समन्वितः नकुले जायते तस्य दरिद्रो दुःखितोऽपि वा अपुत्रो लभते पुत्रं
वंध्यापुत्रवती भवेत् काववंध्या च नारी मृतपुत्रा च दुर्भगा कन्या प्रसूत्या कार्यं रोगिभिश्च विशोषतः एवं कृते विधाने तु देहपा-
तेशिवं व्रजेत् कल्पकोटिसहस्राणिकल्पकोटिशतानि च भक्तैः सौविपुला च भोगान् यावदाभूतसंपूर्वं इत्येतत्कथितं सर्वसोम-
वारव्रतं क्रमात् इति श्रीस्कंदपुराणे सोमवारव्रतं संपूर्णं अथ एकमुक्तसोमवारव्रतं लिख्यते श्रावणं चैत्रं वैशाखं च

प्र.सू.
१६.

शे मार्गशिरे तथा प्रथमे सोमवारे च गृण्हीयाद्भुतमुत्तमम् यदाश्रद्धा भवेत्कर्तुः सोमवारव्रतं प्रति तदाचार्यपुरस्कृत्यश्रद्धा भक्ति
 समन्वितः सस्नानश्च शचिर्भुत्वा शकृन्वरधरो नरः कामक्रोधाद्यहंकारद्वेषपैशून्यवर्जितः आहरेच्छेत पुष्पाणि मालतीकु-
 सुमाणि च श्वेतपद्मानि दिव्यानि चंपकानि तथैव च कुंदमंदारजैः पुष्पैः पुष्पागशतपत्रकैः अर्चयेदुमया सार्धं शंकरं लोकेशं
 भवनाशाय महादेवाय धीमते उग्राय उग्रनाशाय शर्वाय शशि मौलिने रुद्राय नीलकंठाय शिवाय भवहारिणे ईशानाय नमस्त-
 म्यं सर्वकामप्रदाय च नमो देवादिदेवाय सर्वंगे पूजयेद्दिभुं एवं संपूज्य देवेशमुपचारैः पृथक् पृथक् यथा विज्ञानुसारेण भक्त्या
 पादौ प्रपूजयेत् शंकराय नमोजंघेशिवायेति च जानुनी शूलपाणे नमो गुल्फकट्यांशुं प्रपूजयेत् गुह्यं स्वयं भुजमानं पूज-
 येत् सार्वतीपतिं ततो नमो महादेवं पूजयेन्नाभि मंडले उदरे विश्वकर्तारं पार्श्वयोः सर्वतो मुखं स्थाणुं स्तनौ च संपूज्य नीलकंठं तु
 कंठके सुरवं संपूजयेन्नित्यं शिच नाम्ने महात्मने त्रिनेत्राय च नेत्राय शिरसे नागपूषणे नमो देवादिदेवाय सर्वंगे पूजयेद्दिभुं
 एवं संपूज्य देवेशमुपचारैर्मनोरमैः यथा विज्ञानुसारेण तस्य पुण्यफलं शृणु सोमवारे च यंतो ये पार्वत्या सह शंकरं तैलमंत्य-
 क्षयाल्लोकान् नरावृत्तिदुर्लभान् एकभक्तस्य यत्पुण्यं कथयामि समासतः सप्तजन्मार्जितं पापमभेद्यं देवदानवैः विनश्यत्ये-
 कभक्तेन नात्र कार्या विचारणा एवं संप्रसारयावद्भुक्त्या व्रतमिदं चरेत् यस्मिन्मासे प्रारभते तस्मिन्मासि समापयेत् उपवासेन

सा.

नैवायंसमाचरतिमानवः चिरंघृतं प्रकुर्वीत कृतं संपूर्णं तानयेत् स्वं उव्रतप्रभावेन तत्सर्वं निष्फलं भवेत् उमामहेश्वरं हेमं वृष
भेन समन्वितं यथाशक्त्या प्रकर्तव्यं विनशाख्यं न कारयेत् मंडलं कारयेद्दिव्यं तंतुलिङ्गोद्भवं शुभं कलशं पयसा पूर्णं श्वेतवस्त्रस
मन्वितं पात्रं शर्करया युक्तं कुंभस्योपरि स्थापयेत् स्थापयेन्मंडले दिव्ये कलशं कनकोज्ज्वलं तस्योपरि न्यसेद्देवं तत्तमंत्रविधानतः
श्वेतवस्त्रयुगेनैव पूजयेत्परमेश्वरं उपवीतं सोत्तरीयं भक्ष्याणि विविधानि च धान्यानि यान्यभीष्टानि तानि तानि प्रकल्पयेत्
शर्यांतूलांतथा दर्शं देवस्याग्रे प्रकल्पयेत् अथ श्वेतानि पुष्पाणि देवस्योपरि विन्यसेत् ततो होमं प्रकुर्वीत शिवमंत्रेण चैव त्रीं पा
लाशामिषमिदं शुभं जुहुयाच्छतमष्टकं आप्यायस्वेति मंत्रेण पृषदाज्याहुतीः शुभाः यवव्रीहितिलाज्येन ऋत्विजश्च पृथक् पृथक्
होमान्ते च गुरुं पूज्य सपत्नीकं समाहितः वस्त्रेण भरणे श्चापि गृहोपकरणादिभिः श्वेतागोः कपिलावापि सुशीलां वपयस्विनीं स
वस्त्रं वरपुच्छाच घंटाभरणभूषिता दक्षणा सहिता देया शिवः संप्रीयतामिति ब्राह्मणान्मोजयेत्सश्चात्र यो दशसुशोभनान्
घंटास्त्रयोदशा देया वंशपात्रं समाहितः इदं पीतं गृहाण त्वं सर्वोपस्करसंयुतं सर्वमेपरि पूर्णं स्याच्छिवो मे प्रीयतामिति इ
ति श्रीस्कंदपुराणे सोमवारव्रतं संपूर्णम् अथोद्यापनं कैलासस्थं महादेवं मपर्णा सहितं शिवं पप्रच्छ प्रणतो भूत्वा किंचि
हुह्य नमं गृहः देवताखिल देवेश सर्वभूतात्मकप्रभो त्वत्प्रसादान्मया पूर्वं विज्ञानं धर्मसाधनं किंचिद्भातव्यमस्त्वन्य त्वत्त एव म
या प्रभो यन्न दृष्टं श्रुतं वापि तन्मो व्याख्यातुमर्हसि किं दानं किं पस्तीर्थं किं व्रतं वामहाफलं यस्मिन्कृतं महाप्रीतिर्युचयोः स्यादुमे

शयोः तन्मेत्वं पुत्रवात्सल्यात्सर्वलोकहिताय च विशेषं ब्रूहि देवेश यज्ञात्वास्यान्महत्करवं इत्याकर्ण्य च चस्तस्य प्रसन्नवदनो
हरः परिष्वज्य स तं प्रीत्या प्रीवाचेदं वचस्तदा शंकर उ० सम्यक् पृष्टं तया च त्वा प्रीतोस्मि वचसानव अस्ति किंचिद्भूतं पुण्यं न
न्येकथयतः शृणु वेदशास्त्रपुराणानां यद्द्रव्यं व्रतं महत् यदद्य कथनीयं ते त्वत्तः कोममवै प्रियः सोमवारव्रतं नाम सर्वव्रतफलाधि
कं यस्मिन्कृते परा प्रीतिरावयो स्यादुमेशयोः निशम्येतद्भूतं स्कंदः प्रीवाच वदतां वरं कीदृशं तद्भूतं देवविधानं तस्य कीदृशं क
दाग्राह्यं कथं कार्यं किं दानं कस्य पूजनं उद्यापनविधानं च विस्तरेण वदस्व मे शिव उवा० मधोमास्यष्टमी शुक्लशिवे
दुदिनसंयुता तदाग्राह्यं व्रतं चैतदनेन विधिना श्रुतं प्रातः कृणाति लैः स्नात्वा आचार्य सहितो व्रती पूर्वाह्णे विधिवत् कार्यं मुमांशं
करपूजनं ततः पुष्पांजलिं दत्त्वा प्रणम्य दंडवदुवि विधिनानेन गृह्णीयाद्भूतं संकल्पपूर्वकं गृह्णामि भवरो गार्तः सोमवारव्रतो
षधं व्रतेनानेन मे प्रीतो भवेतां पार्वतीश्वरो विसर्जनं ततः कुर्यादाचार्यं पूजयेत्ततः शिष्टैरिष्टैः परिवृतो भोजनं कारयेत्ततः अहः
शेषं ततो नीत्वा सत्कथाश्रवणादिभिः शयीता धस्त तोरात्रावभुक्तो ब्रह्मचर्यवान् अनेन विधिना वत्समदीये वासरे यदा कुर्वन्ततम
वाप्नोति मद्भावं नात्र संशयः तस्मिन्दिने कृतं किंचिद्दानं होमो जपस्तथा व्रतं वा प्रीतिदं स्कंदं ह्युभया सहितस्य मे अतः सोमाह यो वा
रः प्रशस्तो यं मम प्रियः एवं सोमाष्टकं कृत्वा व्रतस्योद्यापनं श्रुतं माघाद्ये पंचके कार्यं शुकूपक्षविशेषतः शिवस्य तिथियोगानां मे कैके
पिसंयुते सोमवारे विधानं च तथा चंद्रलान्विते विधाय रदनोलेखं प्रातः स्नात्वा विधानतः आचार्यवरयेदेकं विधिं श्रुतिपारंगं पुराणसू

ति धर्मज्ञं निगमागमवेदिनं उपोष्य सोमवारं च सायं संध्यामुपास्य च शिवालये हरेर्वापिशुचौ देशे थवागुदे अष्टांगुलोच्छ्रितां वे-
दीं वितस्ति ह्यसंमितां तस्यां षोडशपत्राणि तदुलैः परिपूरयेत् विचित्ररचनोपेतं पताकाद्युपशोभितं चित्रविचित्रैर्विविधैः फल
राजिविराजितं एवं प्रकल्पयेद्देदीं चतुरस्रां समंततः ध्यात्वा सानियमं कृत्वा सर्वाभ्युदयिकं तथा आचार्येण समंकुर्यान्मदाराधनमा
दरात् पद्ममध्ये नवीनं च धवलं स्थापयेत् षट् वाससावेष्टितं पूर्णमक्षतैः परिश्रितं समंतादंतिके चापि नामभिस्त्वीश्वरादिभिः गणो
शंमातृकाश्चापि दुर्गाक्षे आधिपंत्या समाहितमनाः कोणे घाग्नेयादिषु विन्यसेत् ततः कनकसंभूतमद्रूपमुभयान्वितं पंचाभृतोद
कैः स्नाप्य गंधपुष्पाक्षतैर्जलेः गृहीत्वा वाहयेत्कुंभे ध्यायेन्मद्रूपमीदृशं चंबकं च तथा गोरीर्ममायेति जपन्कधीः पंचाक्षरं तथा मंत्रं
पूर्वादिषु दलेषुपि मूर्तयोष्टोमदीयाश्च पूजनीयाः प्रयत्नतः अनंतसूक्ष्मौ च शिवस्ततश्च त्रिनेत्ररुद्रौ च तथैव पूज्यौ त्रिमूर्तिश्री
कंदशिवं हि नो च प्रगादिपत्रेषु समर्चनीयाः तद्दहिलो कपालाश्च पूजनीयाः प्रयत्नतः विष्टराद्युपचाराश्च दातव्या मूलमंत्रतः
विल्वपत्राक्षतैः पुष्पैर्धूपदीपैः समर्चयेत् मनोरमाविधानव्यापूजाविज्ञानुसारतः ततो वेदे रघोभूमौ सर्वतोभद्रमंडले ब्रह्माद्या
देवताः सर्वाः पूजनीयाः प्रयत्नतः नैवेद्यादिविचित्राणि तांबूलानि प्रकल्पयेत् ततो जागरणं कुर्याद्गीतवादित्रनिःस्वनैः पुरा
णैरितिहासेश्वरात्रिशेषं नयेद्ब्रती अपरेद्युः कृतस्नानः प्रातः संध्यामुपास्य च पुनर्यागि गृहं गत्वाद्युपचारान्प्रकल्पये हवना-
र्थं विधानं च मुपलेपादिकं ततः प्रतिष्ठाप्यानलं सर्वमन्वाधानादि पूर्ववत् स्वगृह्यविधिना कार्यं माज्यभागांतमेव च अना

देशादिभिर्हुत्वा गहाद्याहुतिसंज्ञकाः होतव्याः सर्पिषा चैव पायसं सघृतं संक्षीः त्वंसोमासीति मंत्रेण हुनेदष्टोत्तरं शतं ततः स्विष्ट
कृतं हुत्वा होमशेषं समापयेत् ततो होमावसाने च गामरोगां पयस्विनीं सवत्सांधवलां साध्वीं सवत्सां कां स्पृशेत् दद्याद्भुतसं
ध्यं यथाचार्याय सदक्षिणां वस्त्रैराभरणैरन्यैराचार्यं परितोषयेत् ततः षोडशसंख्याकान् भोज्यैर्नानाविधैस्तथा ब्राह्मणान् भो
जयेत् सश्चादर्चयेन्नामभिः क्रमात् सोमेश्वरस्तथेशानः शंकरो गिरिजाधरः महेशः सर्वभूतेशः स्मरारिस्त्रिपुरांतकः शिवः पशु
पतिः शंकरश्चंद्रकः शशिशेखरः गंगाधरो महादेवो वा महादेव इति क्रमात् वस्त्राणि कुंडलादीनि चंदनैरुपलेपयेत् उपवीतानि ते
भ्योऽपि दद्यात्कुंभान् कलान्वितान् शक्त्या च दक्षिणा देया दंपतीं पूजयेत्ततः अन्यानपि यथाशक्ति ब्राह्मणान् पितोषयेत् घृतं ममा
स्तु संपूर्णं इत्युक्ता तान् पूजयेत् अस्तु संपूर्णमित्युक्ते ततो यागभुवं व्रजेत् उपचारादिकं कृत्वा श्रुत्वानला पुनः पुनः विसर्जनं विधा
याथ शिष्टैरिष्टैः समन्वितः भुंजीयाद्यज्ञशेषं तद्वाग्यतो नियतः शक्तिः एवं कृते महापुण्यं व्रतस्योद्यापने श्रुते नारी वा पुरुषो वा
पि महेशस्य परंपरं अपुत्रो लभते पुत्रान् निर्धनो धनवान् भवेत् अविद्यो लभते विद्यामिति धर्मविदो विदुः पृथिव्यां यानि तीर्था
नि व्रतान्यन्यानि यानि तु सोमवारव्रतस्यास्य कलानां हति षोडशी इति श्री भविष्योत्तरे सोमवारव्रतोद्यापनं संपूर्णं
अथ मंगलव्रतं लिख्यते भोमवासरे अरुणोदयवेलायां अपामार्गेण दंतधावनं विधायान्म्यतिलामलकचूर्णेन नद्यादौ गृहे
वास्तात्वाधौ तमारक्तवस्त्रं परिधाय रक्तोत्तरीयं च स्त्रीवाप्येवं परिदध्यात् ततः स्नात्वा पात्रे रक्ताक्षतारक्तपद्मरक्तचंदनानि

निक्षिप्य अग्निर्भूयति मंत्रेण अष्टोत्तरशताध्यानि दद्यात् ततो गृहमागत्य रक्तगोमयेन भूमिं विलिप्य शरद्व्रतेशो पुत्रार्थं धनार्थं
च पत्न्या सह मंगलपूजां कारयेत् तत्र विधिः मासपक्षाद्युल्लिख्य ऋणव्याधिनाशनार्थं पुत्रधनप्राप्तये च भौमव्रतं करिष्ये
इति संकल्प्य तदंगत्वेन भौमपूजनमहं करिष्ये ततः प्रार्थयेत् अद्य देवेश ते भक्त्या करिष्ये व्रतमुत्तमं ऋणव्याधि विनाशाय
धनसंतानहेतवे यंत्रोपरि स्थं भौमं पूजयेत् तत्र यंत्रप्रकार उक्तः संग्रहे त्रिकोणं पूर्वमुद्धृत्य पंचधा विभजेत्ततः तृतीये
स्वाचिन्हाभ्यां लालयेत् समभागतः आद्यरेखाग्रं युगुलं तृतीयाचिन्हयोन्यसेत् द्वितीयाग्रं समाकृष्य तृतीयाचिन्हयोन्यसेत्
पुनारेखां तृतीयां तु समाभज्यात्समाश्रुत् तुर्याचिन्हद्वयेनाथ त्रिभिश्चिन्हैस्त्वं पंचमीः तृतीयाग्रे प्रकुर्वीत पंचम्याम यचिन्हिते
तुर्याग्रे योजयेत्सम्यक् पंचम्यचिन्हयोर्द्वयोः चिन्हैस्त्वं पंचमिर्दद्यात्स्त्रयुग्मं विचक्षणः एवमेकाधिकं सम्यक् कोणावविंशति
र्भवेत् तृतीया तुर्ययोर्मध्ये स्थितचिन्हगृहे च येत् देवं तदग्रतो मंत्री त्रिकोणोदक्षिण क्रमात् मंगलाद्यांतरे पूर्वोत्तमोत्ताने कविंश
तिः एकविंशतिकोष्ठेषु नाम मंत्रान्समालिखेत् ततः पूजाप्रकर्तव्या पुत्रसंपत्तिहेतवे पूजाप्रकारमाह रक्तमाल्यांबर
धरः शक्तिमूलगदाधरः चतुर्भुजो भेषगमो वरदः स्थाश्वरासुतः एह्ये हि भगवा च भौमः अंगारकमहाप्रभो त्वयि सर्वसमायाते
त्रैलोक्यं सचराचरं भौममावाहयिष्यामि ते जोषति दुरासदं रुद्ररूपमनिर्देश्य चक्रं च अरुणप्रभं अग्निर्भूय विरूपांगारको ग
यत्री मंगलावाहने विनियोगः ॐ अग्निर्भूय चक्रं ॐ नमो भगवते धनसमुद्दिदाय मंगलाय नमः मंगलं आवाहयामि अ

थन्यासः ॐ ह्रीं ह्रदयाय ह्रीं शिरसे ह्रीं शिखायै ह्रीं कवचाय ह्रीं नेत्रत्रया ह्रीं अस्त्राय फट् स्वरवः इति दिग्बन्धः ॐ ह्रीं
अंगुष्ठाभ्यां ह्रीं तर्जनीभ्यां ह्रीं मध्यमाभ्यां ह्रीं अनामिका ह्रीं कनिष्ठि ह्रीं करतल ह्रीं सः आत्मनेन स्वरवः परमात्मनेनमः ततः
अग्निर्धर्ममंत्रेण वामं गलगायत्र्यावा आसनादिषु पुण्यांतां पूजां कृत्वा यंत्रस्य एकविंशतिकोष्टेषु नाममंत्रेण पूजयेत् अ-
र्घ्याणि च दद्यात् शिखायां मंगलः पातु भूमिपुत्रश्च मूर्धनि ललाटे ऋणहर्ता च चक्षुषौश्च धनप्रदः स्थिरासनः श्रोत्रयोश्च म-
हाकायश्च नासिके आस्यदंतोष्ठजिह्वासु सर्वकर्माविरोधकः हनो मे लोहितः पातु लोहिताक्षश्च कंठके स्कंधयोरुभयोरक्षेत्सा-
मगानां कृपाकरः धरात्मजो भुजौ पातु कुजोरक्षेत्करद्वयं भौमो मे हृदयं पातु भूतिदस्तु तयोदरे भूमिर्नंदन भौतु गुह्ये तंगारकं-
न्यसेत् ऊरुमय मोरक्षे ज्ञान्वोरोगापहारकः जंघयोर्दृष्टिकर्ता च अपहर्ता च गुल्फयोः पादांगुष्ठौ च पादौ च सर्वकामफलप्रदः श-
क्तिर्मे पूर्वतोरक्षे छूलं रक्षेच्च दक्षिणे पश्चिमे च धनुः पातु उत्तरे च शरस्तथा उर्ध्वे षडाननः पातु अधस्तात्स्थिरीमम एवं न्यस्तश-
रीरो सौ चिंतयेद्भूमिर्नंदनं अथ ध्यानं असृजमरुणवर्णं रक्तमाल्यांगरागंकनक कमलमालामालिनं विश्ववंद्यं अ-
तिललितकराभ्यां विभूतं शक्तिशूले भजत धरणिस्तु मंगलं मंगलानां इति ध्यात्वा अग्निमूर्ध्ना ऋक् अष्टोत्तरशतं जपेत्
अंगारकाय विद्महे शक्तिहस्ताय धीमहि तन्नो भौमः प्रचोदयात् ततः स्तोत्रं पठेत् मंगलो भूमिपुत्रश्च ऋणहर्ता धनप्रदः स्थि-
रिासनामहाकायः सर्वकर्माविरोधकः लोहितो लोहिताक्षश्च सामगानां कृपाकरः धरात्मजः कुजो भौमो भूतिदो भूमिर्नंदनः

अंगारकोयमश्चैव सर्वरोगापहारकः दृष्टिकर्ता पहर्ता च सर्वकामफलप्रदः एतानि कुजनामानि नित्यं यः प्रयतः पठेत् ऋणं न जा-
यते तस्य संतानं वर्धते सदा एकविंशतिनामानि पठित्वानुदिनांतके रूपवान्धनवान्श्चैव जायते नात्र संशयः एककालं हि कालं वा
यः पठेत् स समाहितः एवं कृतेन संदेहो न स्याद्विद्महे शक्तिहस्ताय धीमहि तन्नो भौमः प्रचोदयात् इति स्तोत्रं पठेत् धरणी गर्भसंभूतं विद्युत्कांतिसमप्रभं कु-
मारं शक्तिहस्तं च मंगलं प्रणमाम्यहं इति नमस्कारः स्वदिरांगारेण रेखात्रयं कृत्वा अंगारकमहीपुत्रमगवन्मक्तवत्सल-
त्वां नमस्यामि मे शेषं ऋणमाशु विनाशाय ऋणरोगादिदारिद्र्यपापक्षुद्रापमृत्यवः भवकुशमनस्नापानश्चैतुममसर्वदा ऋ-
णदुःखविनाशाय पुत्रसंतानहेतवे मार्जयाभ्यसितारेखास्ति स्मोजन्मसमुद्भवाः दुःखदोषाग्न्यनाशाय सखसंतानहेतवे कृ-
तरेखात्रयं वामपादेन मार्जयाभ्यहं इति मंत्रेण मार्जयेत् ततः प्रार्थना ऋणहर्ते नमस्तेस्तु दुःखदारिद्र्यनाशक सखसोभा-
ग्यधनदो भवमेधरणीकृत ग्रहराज नमस्तेस्तु सर्वकल्याणकारक प्रसादान्तवदेवेश सदा कल्याणभाजन देवदानवगंध-
र्वयक्षराक्षसपन्नगाः प्राप्नुवन्ति शिवं सर्वे सदा पूर्णमनोरथाः प्रसादं कुरु मे भौमसोभा ग्यमंगलप्रद बालः कुमारकोयस्तु स-
भौमः प्रार्थितो मया उज्जयिन्यां समुत्पन्नो भौमो नाम चतुर्भुजः भारद्वाजकुले जातः शूलशक्तिगदाधरः इति प्रार्थयेत्
पुनस्तोत्रं पठेत् ततः वायनदानं तिलगुडमिश्रितेन एकविंशतिलदुकान् गौधूमेन वा फलदक्षिणा सहितान् वेदविदेदद्या-
त् दानमंत्रः मंगलाय नमस्तुभ्यं सर्वमंगलदायक वायने न च संतुष्टः कुरु मे त्वं मनोरथान् देवस्य त्वेति मंत्रेण मंगलः

ब्र.श.
२०

प्रीयतामितिदद्यात् आवाहनंनजाना० इतिपूजनं अथकथा सूतउ० पूजितोदेवदेवैस्तुमंगलोमंगलप्रदः
गौतमेनपुराष्टोलोहितांगोमहाग्रहः गौतमउवाच कथयस्वमहाभागगुह्यं पूजनमुत्तमं मंत्रमाराधनंदानंसर्वपा
पप्रणाशनं रूपंस्वर्णसंकाशंवाहनायुधसंयुतं येनपूजितमात्रेणजायतेस्वरवमुत्तमं धर्मार्थकाममोक्षाणांकालेनैवफलप्रदं
सर्वपापप्रशमनंसर्वव्याधिविनाशनं सर्वसौभाग्यदंदेवत्वयापातकनाशनं सर्वयज्ञफलप्रोक्तंसर्वकामफलप्रदं तपसांजपदा
नानाफलंचैवतुल्यते तद्वत्ब्रूहिमेदेवलोहितांगमहाग्रह यस्मिन्नाराधितेमर्त्यः सर्वसौभाग्यवान्भवेत् मंगलउवाच
शृणुविप्रमहाभागसर्वज्ञऋषिसत्तम व्रतंचपूजनंदानंप्रख्यातंचमुच्यते आसीत्पूर्वंहिसर्वज्ञोब्राह्मणोवेदपारगः तस्यभा-
यांस्नंदाचनाम्भारव्यातासलोचना तस्यापत्यंचसंजातंवृद्धत्वान्नकदाचन तेनान्यस्यसुतांपुण्याग्रहीत्वापोषिताध्रुवं
ब्राह्मणस्यकुलेजातास्वरूपागुणसंयुता सर्वलक्षणसंपन्नाप्रयत्नेनैवगौतम पुराजगौतयाचाहमेकभावेनपूजितः तांपु
त्रींस्वगृहेनीत्वाब्राह्मणेनैवपालिता नित्यंहिस्रवतेतस्याअष्टांगंजनकंबहु तत्स्वर्णेनविप्रोसौधनाढ्योमदगर्वितः कोटिको
टीश्वरोजातोराजनेभूमिमंडले दृष्ट्वा नंदकविप्रेणदशवर्षावरार्थिनी विवाहार्थंचविप्रायदत्तासोमेश्वरायच वेदोक्तविधि-
नातेनविवाहमकरोत्तदा वर्षैःकतिपयैर्विप्रः स्वांपत्नींप्रोदयौवनां लब्ध्वास्वदेशमार्गेणव्रजन्विप्रोप्यहर्निशं निशंतेगह्वरे
घोरेअरण्येपर्वतोत्तमे सर्वभूत्येवनेतस्मिन्महालुब्धेनलोभितः मार्गेचलतिविप्रेस्मिन्धोरैश्चविनिपातिते तंपतिमृतमा

मं.

२०

लोक्यसानारीशोकपीडिता पतिनासहविप्रेद्रमरणोक्तनिश्चया स्वपतितंनयंविश्वंचिंतयंत्यतिपदेपदे पतिंप्रदक्षिणीकृ-
त्यन्वितायाश्चसमीपतः तस्मिन्क्षणेचतुष्टोहंवराथंचप्रचोदिता वरंब्रूहिमहाभागेयत्तेमनसिचर्तते इतिश्रुत्वाततोवने-
सानारीपतिमानसा ब्राह्मण्युवाच यदितुष्टोसिमेदेवतर्हिजीवतुमेपतिः मंगलउवाच अजराभ्रमवत्साजो
तवभर्ताभविष्यति अन्यंयाचमहासाधिवरंत्रिभुवनोत्तमं ब्राह्मण्युवाच यदितुष्टोसिमेदेवग्रहाणामधिपेश्वरः
येत्वांस्मरंतिदेवेशंरक्तचंदनचर्चितं रक्तपुष्पैश्चसंपूज्यप्रत्यूषेभौमवासरे बंधनव्याधिरोगाश्चकदाचिन्नोपजायतां नच
सर्वाग्निशत्रुभ्योभयंचरचजनैःसह नवियोगोमहीपुत्रभक्तानांसौख्यदोभव मंगलउवाच एकविंशतिभौमांश्च
एकमुक्तजितेंद्रियः एकान्तेनासितान्नेनचतुर्दीपाचितेगृहे अर्घ्यंचमंगलेर्मंत्रैर्वेदपौराणिकोद्भवैः युवंरक्तमनद्वाहंसर्वो
पस्करसंयुतं स्वशक्त्याभोजयेद्विप्रान्दातव्यंचहिरण्यकं तेषांवैग्रहपीडाचनभवेत्तुकदाचन भूतचैतालशाकिन्योनभवं
तिचहिसकाः दारिद्र्यंनश्यतेतेषांपुत्रपौत्रश्चवर्धते एवमुक्त्वाचतत्रैवमंगलोपिदिवंगतः एवंव्रतंसमाख्यातंसर्वसौख्यप्रदा
यकम् इदंव्रतंकरिष्यंतितेषांपीडानजायते स्त्रीभिर्व्रतंप्रकर्तव्यंपुरुषैश्चविशेषतः तेषांयुक्तिर्भवत्येवस्वर्गवासोनसंश-
यः इतिश्रीपद्मपुराणेभौमवारव्रतकथासंपूर्णा अथोद्यापनं गौतमउवाच उद्यापनविधिंब्रूहिममसम्य-
ग्रहेश्वर येनजातेनजगतोद्युपकारोमहान्भवत् मंगलउवाच विधेयोमंडपःसम्यगष्टहस्तप्रमाणतः स्थंडिलं

मध्यतः कार्यं हस्तेन प्रमाणतः मंडलं तु प्रकर्तव्यं मामकरक्तं दुलैः पूर्वोक्तानि च नामानि मंडले पूजयेत्ततः एकविंशतिकोष्टे
पुचतुर्दीपांश्चितेषु च एकविंशतिकुंभांश्च स्थापयित्वा मदग्रतः सौवर्णीं प्रतिमां तत्र स्थापयेत्कलशोपरि रक्तवस्त्रेण संवे-
ष्ट्य पूजयेत्कुसुमैः श्रुभैः अग्निर्धूमं त्रिंशत्त्रेण होमं वादि रसं भवेः ॥ अष्टोत्तरशतं हुत्वा दिकपालांश्च हुनेत्ततः अंगपूजा
प्रकर्तव्यानामभिर्मम सर्वदा ॥ मंगलाय च पादौ तु भूमिपुत्रेति गुह्यके ॥ ऋणहर्त्रे तु नाभौ च महाकालाय वक्षसि सर्व
कामप्रदात्रे तु मम बाहू प्रपूजयेत् ॥ लोहितो हस्तयोश्चैव लोहिताक्षश्च कंटके ॥ आस्ये संपूजयेन्नां च सामगानां कृपा क-
रः धरात्यजनासि कार्यां कुजं च नयनद्वये भौमं ललाटे पादे च भूमिजाय भक्त्यै स्तथा भूमिनंदननामानं मूर्ध्नि संपूज-
येत्तथा ॥ अंगारकं शिरवायां तु यमं तु कवचे सदा ॥ सर्वरोगापहारं च अरुदशे प्रपूजयेत् ॥ आकाशे वृद्धिकर्तारं अपहर्ता
मधस्तथा सर्वो गंच प्रभूतोऽस्मि सर्वकामफलप्रदः ॥ एवं पूज्यत तो होमं पश्चाद्गंधादिनार्चयेत् ॥ भोज्येकविंशतिं विप्रान् द-
द्यात्कुंभान्त्सवस्त्रकात् आचार्यं पूजयेत्स्रग्वाहृत्वाद्देतुं सवस्त्रकाम् सर्वनिवेदयेत्पीठं गुरवे च शशिस्मितः अक्षिद्रं या-
चयत्तेभ्यो सर्वे ब्रूयुर्वतं श्रुभम् ॥ दत्त्वा दीनां धनं पणान् स्वयं भुंजीत वाग्यतः इदं व्रतं करिष्यति दारिद्र्यं नश्यति ध्रुवम्
कर्त्तव्यं तु प्रयत्नेन उद्यापनसमन्वितम् ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणे मंगलव्रतोद्यापनं संपूर्णम् ॥

श्रीः अथ आचरणेश क्रवारे वरदलक्ष्मीव्रतम् तत्र पूजाविधिः क्षीरसागरसंभूतां क्षीरवर्णसमप्रभाम् क्षीरवर्णसमं वस्त्रं
दधानां हरिवल्लभाम् ध्यानं स० ब्राह्मी हंससमारूढा धारिण्यक्षकमंडलं विष्णुतेजो धिकादे वीसामां पातु वरप्रदा आवाहनं० म-
हेश्वरि महादेवि आसनं ते ददाम्यहम् महेश्वर्यसमायुक्तं ब्रह्माण्डं दद्याणः प्रिये आसनं तीर्थोदके महादिव्यैः पापसंहारका-
रकैः अर्घ्यगृहाण भोलक्ष्मीर्देवानां मुपकारिणि अर्घ्यं कुमारशक्तिसंपन्ने कोमारि शिखिवाहने पाद्यं ददाम्यहं देविवर-
देवरलक्षणे पाद्यं वैष्णवी विष्णुसंयुक्ता असंख्यायुधधारिणि आचम्यतां देवपूज्ये वरदे स्मरमर्दिनि आचमनं पक्षे पंचा-
मृतेः श्रुद्रैः स्नपयिष्ये हरिप्रिये वरदेशक्तिसंभूते वरदे विवरप्रिये पयोदधिघृतं चैव मधुशर्करया तथा पंचामृतेन स्नपनं प्री-
यतां परमेश्वरी ॥ पंचामृतस्नानं गंगाजलसमानीतं स्रग्धद्रव्यसंयुतम् स्नानार्थं ते मया दत्तं गृहाण परमेश्वरि स्नानं र-
जतादिसमंदिव्यं क्षीरसागरसंनिभम् चंद्रप्रभासमंदे विवस्त्रं ते प्रददाम्यहम् वस्त्रं मांगल्यमणिसंयुक्तं मुक्ताफलसम-
न्वितम् दत्तं मंगलसूत्रं ते गृहाण स्मरवल्लभे कंठसूत्रं सुवर्णभूषितं दिव्यनानारत्नसशोभितम् त्रैलोक्यभूषितं देवि गृ-
हाणाभरणं शुभम् आभरणानि रक्तगंधं स्रग्ध्राद्यं अष्टगंधं समन्वितम् दास्यामि देवि वरदे लक्ष्मीर्देवि प्रसीद मे गंधं स-
हरिद्राकुंकुमं चैव सिंदूरं कुज्जलान्वितम् सौभाग्यद्रव्यं संयुक्तं गृहाण परमेश्वरि सौभाग्यद्रव्यं नानाविधानि पुष्पाणि ना-
नावर्णयुतानि च पुष्पाणि ते प्रयच्छामि भक्त्या देवि वरप्रदे पुष्पाणि अथांगपूजा वरदलक्ष्म्ये नमः पादौ पूजया-

कमलवासिने. गुल्फोप. पद्मालयाये. जंघेपू. श्रिये. जालुनीपू. इंदिराये. उरूप. हरिप्रियाये. नाभिपू. ओकधात्रे. स्तनोप. विधात्रे.
कंठपू. धात्रे. नासां. सरस्वत्ये. मुखं. पद्मनिधये. नेत्रेपू. मांगल्ये. कर्णोप. क्षीरसागरजाये. ललाटपू. श्रीवरदलक्ष्ये. शिरःपू.
जयाभि श्रीमहाकाल्ये. सर्वांगपूजयामि ३९ धूपंदास्यामितेदेविगोघृतेनसमन्वितम् प्रतिगृहमहादेविभक्तानांवरदप्रि
ये॥ धूपं. साज्यंचवर्तिसंयुक्तं. दीपं. नैवेद्यं परमं दिव्यं दृष्टिप्रीतिकरं शुभम् भक्ष्यभोज्यादिसंयुक्तं परमान्नादिसंयुतम् नै-
वेद्यं. नागवल्लीदलैर्युक्तं चूर्णक्रमुकसंयुतम् वरलक्ष्मीगृहाणत्वन्तांबूलं प्रददाम्यहम् तांबूलं. सवर्णसर्वधानूनां श्रेष्ठदे-
विपरमंदा भक्त्याददामिवरदेस्वर्णहृष्टिचंदेहिमे दक्षिणां. नीराजनं समांगल्यं कर्पूरेण समन्वितम् चंद्रार्कवह्निमदृशंगृ
हदेविनमोस्तुते नीराजनं. सर्वमांगल्यमांगल्ये सर्वपापप्रणाशिनि दोरकं प्रतिगृह्णामि सुप्रीता हरिवल्लुभे दोरकग्रह
णम् करिष्यामि व्रतं देवित्व इति स्वत्परायणः श्रियंदेहियशोदेहिसोभाग्यंदेहिमेशभे दोरकबंधनम् क्षीरार्णवस्फुते
लक्ष्मीश्चंद्रस्य च सहोदरि गृहाणार्घ्यं महालक्ष्मीर्देवितुभ्यं नमोस्तुते पुनरर्घ्यं. श्रीहृदयस्य दलं देवि महादेवि प्रियं मदा ॥
विल्वपत्रं प्रयच्छामि पवित्रं ते सुनिर्मलम् विल्वपत्रम् इह जन्मानिययापं मम जन्मान्तरेषु च निवारय महादेवि लक्ष्मी
नीरायणप्रिये प्रदक्षिणाः दामोदरिनमस्ते स्तनमस्त्रैलोक्यनायके हरिकान्तेनमस्ते स्तत्राहिमांडुः स्वसागरात् नमस्का
रः क्षीरार्णवसमुद्रूते कमले कमलालये प्रयच्छ सर्वकामांश्च विष्णुवक्षस्य लालये व्रतसमर्पणम् छत्रचामरमांदोलं

दत्वाद्यजनदर्पणो गीतवादित्रनृत्यैश्वराजसन्माननैस्तथा सूपचारैः समभ्यर्च्य क्षमाप्य च महेश्वरीम् वरलक्ष्मीं महादेवि सर्व
कामप्रदायिनी यन्मया चकृतं देवि परिपूर्णं कुरुष्व तत् प्रार्थनां. एकविंशतिपञ्चान्नैर्धृतशर्करसंयुतैः इंदिरा प्रीयतां देवि प-
द्मेशांतिप्रयच्छमे इंदिरा प्रतिगृह्णाति इंदिरा वैददाति च इंदिरा तारकोभाभ्यामिंदिरा येन मोनमः इति वानमंत्रः पं
थचायन कंदत्वा फलान्नैश्च सदक्षिणेः विप्राय चाथ पतयेदेवैतु ब्रह्मचारिणे स्रवा सिन्धे ततस्त्वेकं दापयेच्च यथाविधि ॥
इति पूजा अथ कथा सूत उवाच कैलासशिखरे रम्ये सर्वदेवनिषेविते गौर्या सह महादेवो दिव्यन्क्षेर्वि
नोदतः जितो सितं मया चाह पार्वती परमेश्वरं सोपित्वं च जितेत्याह स विवादस्तयोरभूत् चित्रनेमिस्तदाष्टमृषावादम
भाषत तदा कोप समाविष्टा गौरी शापं ददौ ततः कुक्षीभवमृषावादिन् चित्रनेमिर्हतप्रभः नानृतं हि समं पापं क्वापि दृष्टं शुभं तं म
या चित्रनेमिर्माहाप्राज्ञः सत्यं वदति नो मृषा प्रसादः क्रियतां देवि देवीमाह वृषध्वजः प्रसाद स मुखात् तस्मै विशापंचजगा
दसा यदा सरोवरे रम्ये करिष्यंति शतचित्रतम् ततः स्वर्गणिकाः सर्वा वक्ष्यंति त्वां समाहिताः तदा तव विशापः स्यादित्युक्तः स
पपात ह ततो वृत्तिपया होमिश्चित्रनेमिः सरोवरे कुक्षीभूत्वा वसं स्तत्र ददर्श स्वर्विता सिनीः देवता पूजनासक्ताः पप्रच्छ प्रणि
पत्यताः किमेतद्गोमहाभागाः किं पूजा किं वंचितम् किं मया चक्षुःश्रेयमिहामुत्र फलप्रदम् इति व्रतं चित्रनेमिः पप्र
च्छ स्वर्विता सिनीः येनाहं गिरिजाशापान् मोक्ष्यामि चिरदुःखितः अपसरस उचुः तारुचुः क्रियतामद्य व्रतमेतदनुत्त

मम् वरलक्ष्मीव्रतं दिव्यं सर्वकामसमृद्धिदम् यदारबौकुलीरस्थेमासे चथावणे तथा गंगायमुनयोर्योगेतुंगभद्रासरित्ते त
स्मिन्नेथावणेमासिशुक्लपक्षेभृगोर्दिने प्रारब्धव्यं व्रतं तत्र महालक्ष्म्या यतात्मभिः सुवर्णप्रतिमां कुर्याच्चतुर्भुजसमन्विताम्
पूर्वगृहमण्डलं हृत्य तोरणैर्गङ्गावलिभिः गृहस्य पूर्वदिग्भागे ईशान्यां च विशेषतः प्रस्थपितां स्तुलांश्च भूमौ निक्षिप्य पूजयेत्
संस्थाप्य कलशं तत्र तीर्थतोयैः प्रपूजयेत् फलानि च विनिक्षिप्य सुवर्णं प्रक्षिपेत्ततः पल्लुवांश्च विनिक्षिप्य वस्त्रेणाद्यायल
तः प्रतिमां स्थापयेत्तत्र पूजयेच्च यथाविधि अग्न्युत्तारणपूर्वतु शङ्खदुस्मानं यथाक्रमम् पंचामृतेन स्नपनं कारयेत्तत्रतः सु
धीः शङ्खदुस्मानं ततः हृत्वा देवीसूक्तेन वैततः अष्टगंधैः समभ्यर्च्य पल्लुवैश्च समर्चयेत् अश्वत्थवटविल्वाम्बालतीदा
दिमास्तथा एतेषां पत्रमादाय एकविंशति संख्याया नानाविधानि पुष्पाणि मालायादीनि वैततः धूपदीपैर्महालक्ष्मीं पूजये
त्सर्वकामदाम् पायसं भक्ष्यभोज्यं च नाना व्यंजनसंयुतम् एकविंशति संख्याकैरूपैः पूजयेच्छिवाम् निवेद्य सर्वदेवैस्तु व
रं स वृणुयात्ततः एवं संपूजयित्वा च ताम्बूलाद्यैश्च षोडशैः उपचारैः षोडशभिर्धूपदीपैरनेकधा नृत्यगीतादिसहितो देवीं संप्रा
र्थयेच्छ्रियम् रमां सरस्वतीं ध्यायन् शचीं च प्रियवादिनीम् अप्सरोभिः कृतं सम्यक् व्रतं सर्वसमृद्धिदम् पूजावसानपर्यंतं
चित्रनेमिरलोकयन् होमधूमं समाधाय धृतदीपप्रभावतः गत कुष्टः स्वर्णतेजोऽक्षचिस्तद्गतमानसः तत्रैव चिंतयन् सम्य
कमनः संधाय तद्भूतम् पंचवायनकंदत्वा कथां शृण्वीत यत्नतः तथामौन्यं गृहीत्वा तु पंचार्तिव्येन पूजयेत् व्रतं च कुर्वतां

गृह्य एकं पूगं फलं तथा पर्णैकं चूर्णं रहितं चर्वणीयं प्रयत्नतः आरक्तं यदि जायेत कुर्याद्भूतमनुत्तमम् नो चेन्न तद्भूतं कार्यं सर्वथा भूमिपिच्छ
ता अनेनैव विधानेन व्रतं गृहीत यत्नतः अहं यत्नात् करिष्यामि व्रतं सर्वसमृद्धिदम् इत्कल्पा सर्वदेवीस्तु कारयामास तत्क्षणात् सु
वर्णनिर्मितां देवीं वस्त्रालंकारसंयुताम् पूर्वोक्तेन विधानेन पूजां कृत्वा प्रयत्नतः पंचवायनकंदत्वा कृत्वा तेभ्यो यथाक्रमम् ततो
वैणवपात्राणि फलान् चैव सदक्षिणैः विप्राय चाथ यतये देवैस्तु ब्रह्मचारिणे सुवासिन्ये ततस्त्वेकमर्पितं चित्रनेमिना एवं सम्य
गक्रमेणैतद्वावायनपंचकम् ततो गृहं गतं तेन देवीं नत्वा यथाक्रमम् ततो नृजां च संप्रार्थ्य भक्षणार्थं ततो व्रती नाम वल्लीदलं
त्वेकं क्रमुकं चूर्णवर्जितम् भक्षयित्वा तु चैलांते दंतांते च निरीक्ष्य च आरक्ते च ततो जाते व्रतस्यास्य प्रभावतः अद्य हंगतं प्रापोऽस्मि
देव्या दर्शनयोगतः एतत्सम्यक् व्रतं चीर्णं भक्तिभावेन यन्मया चित्रनेमिर्घृतं कृत्वा कैलासं शंकरालयम् गत्वा प्रणम्य देवे स देवीं सा
दरपूर्वकम् पार्वती च तदा प्राह चित्रनेमि स्वपुत्रवत् पालनीयो मया त्वं चेत्सत्यमित्यवधारयताम् चित्रनेमिस्तदा प्राह पार्वती ह
रवल्लभे तव पादांबुजं दृष्ट्वं वरलक्ष्मीं प्रसादतः महादेवस्ततः प्राह चित्रनेमि शंकराचार्यं तव अद्य प्रभृति कैलासे भुंक्ष्व भोगान्य
थोप्सितान् पश्चादंतामिवैकुण्ठं व्रतस्यास्य प्रसादतः पार्वत्यापि कृतं पूर्वं पुत्रलाभार्थमेव च लब्धश्च षण्मुखो देव्या व्रतराज प्र
सादतः नंदश्च विक्रमादित्यौ राज्यं प्राप्तौ महाव्रती नंदश्च कांतया हीनो कांतां लब्ध्वा सुलक्षणाम् तथा च तद्भूतं कृत्स्नं कृतं वै
पुत्रहेतवे पुत्रं प्रसूयते च त्रैलोक्यभरणं क्षमम् इह भक्त्या तु विपुला भोगान्नैः सुमनोहरान् तदा प्रभृति लोकेऽस्मिन् वरलक्ष्मी

व्रतं शुभम् व्रतं करोति यानां शरीरो वापि शुचि व्रतः भक्त्या भोगांश्च विपुलान् तैश्चिव पुरं व्रजेत् स्थानं पुण्यं मया विप्रवरलक्ष्मी
व्रतं शुभम् यद्दंष्ट्रं पुण्यान्ति यं श्रावयेद्वा समाहितः धनधान्यमवाप्नोति वरलक्ष्मी प्रसादनः इति श्रीमद्विष्णोत्तरपुराणेश
कवारं श्रावणयुक्तं वरलक्ष्मी व्रतं संपूर्णम् अथ श्रावणमंदवारं शनैश्च व्रतम् अद्येत्यादि मम समस्त रोगपरिहा-
रार्थं हृद्यं देवतं तत्तागतं शनैश्च व्रतं पीडानि रासांश्च शनैश्च व्रतं करिष्ये निर्विघ्नतां सिध्यर्थं गणपतिपूजनं कलशाराधनं च करिष्ये
हृणांगायनमः आवाहयामि नीलाय आसनं श्वेतकंठाय पाद्यं नीलमयूरवाय अर्घ्यं नीलोत्पलदलाय आचमनं ॥
नीलदेहाय स्नानं कुञ्जाय पंचाशतस्नानं शनैश्च व्रतम् शुकद्वोदकस्नानं दीप्यमानजटाधरा वस्त्रं पुरुषगात्राय यज्ञोपवीतं
स्थूलरोमाय अलंकारान् नित्याय गंधं धूर्ताय अक्षतान् सदाचूषाय पुष्पं मंदाय धूपं निसृष्टाय दीपं तामसाय नैवे-
द्यं नीलोत्पलाय आचमनं हृणावपुषे करोद्दूर्जनं दीर्घदेहाय तांबूलं मंदगतये दक्षिणां ज्ञाननेत्राय प्रदक्षिणां सूर्यपु-
त्राय नमस्कारं कोणस्थः पिंगलो बभ्रुः हृणां रौद्रांतकोयमः सौरिः शनैश्च व्रतं मंदः पितृभ्रातृपुत्रसंस्थितः एतानि शनिनामानि
जपेदश्वत्थसंनिधौ शनैश्च व्रतं कृतापीडानकदाचिद्दिविष्यति इति प्रार्थना मूलतो ब्रह्मरूपाय मध्यतो विष्णुरूपिणे अग्र-
तः शिवरूपाय वृक्षराजाय तेनमः ॥ सप्तप्रदक्षिणाः सप्तनमस्कारान्कुर्यात् इति पूजा अथ कथा दशरथ उवाच
॥ नमः हृणांगनीलाय श्वेतकंठनिभाय च नमः पुरुषगात्राय स्थूलरोमाय तेनमः नमो मंदगते तुभ्यं निसृष्टाय नमो न

मः नमो नित्यसुधाधर्तार्यसदात्तुप्ताय तेनमः तपसा दग्धदेहाय नित्ययोगधराय च नमस्ते ज्ञाननेत्राय काश्यपायार्कसूने इति
श्रुत्वानृपश्चेष्टं ग्रसंनश्च शनिस्तदा शनिरुवाच तुष्टो हंत वराजं द्रुतपसापोरुपेण च दास्यामि ते वरं भद्रं निश्चयाद्गुर्वंशज
दशरथ उवाच अद्य प्रभृतिपिंगाक्षपीडाकार्या न ते मया जगन्नये त्वयानाथ पीडितो दुःखितो जनः तस्माज्जगन्नये देव-
क्षणीयं त्वयानय शनिरुवाच गृहाणामहमेको हि मदीनाग्रहाः सदा तपसा तव तुष्टो हं पीडानं च करोम्यहम् जगन्नये
महाराज दुःखितं मे सदैव हि दशरथ उवाच भगवन् केन विधिना त्वदीयाराधनं भवेत् येन तुष्टो सिपिंगाक्ष तत्सर्वं वक्तु
मर्हसि शनैश्च व्रतम् श्रावणे मंदवारेषु दंतधावनपूर्वकम् स्नानं रूगंधतैलेन नित्यं कर्म समाचरेत् कर्तव्यं सर्ववारेषु ते
न तुष्टो स्य हं नृप शक्तिर्भूत्वा शमी वृक्षं गत्वा तत्रैव पूजयेत् तदभावे थराजं द्रुगत्वा श्वत्थं प्रपूजयेत् तत्र संपूज्य मां राजन् गं-
धपुष्पाक्षतादिभिः धूपदीपैश्च नैवेद्यैस्ताम्बूलप्रार्थनादिभिः वेष्टयेत् सप्तसूत्रैश्च नमस्कारांस्तथैव च सप्तप्रदक्षिणाः कृत्वा
श्रुत्वा पुण्यकथां मिमांसे एवं विधां स्मर्य स्निग्धं दवागन्तु रूपमे ततः शांतिं च मे वारे कुर्याद्वापनं शुभं आचार्यं वरयेत्
नमो चित्रं वेदपारगम् सवर्णस्य शमी वृक्षं तदभावे तु पिप्पलम् मदीयां प्रतिमां कुर्यात्लोहप्रचुरसंयुताम् द्विभुजं दीर्घदेहं
च दंडपाशधरं तथा पिंगाक्षं स्थूलदेहं च श्वेतग्रीवं तथा च येत् रुक्मसूत्रं तथा सप्तहृणावस्त्राणि वेष्टयेत् उपवीतादिभि
र्द्रव्यैः पूर्ववद्देवमर्चयेत् शमभिरिति मंत्रेण हुनेदष्टाधिकं शतम् कृत्वा रात्रिं होमयेत्तु तेनैव बलिमुद्धरेत् हृणाधेनुं सव-

त्तांचदद्यादथपयस्विनीं सप्तविप्रानसमभ्यर्च्यगंधपुष्पफलादिभिः वस्त्राणिदक्षिणांचैवयथाशक्त्याप्रदापयेत् तिलमाषवि-
मिश्रान्नैर्भोजयेद्द्विजसत्तमान् तेषांगृह्याशिषंपश्चादुंजीयादुंधुभिः सह ॥ सवस्त्रप्रतिमांचैवआचार्योयनिवेदयेत् एवंकृ-
तेथराजेंद्रसर्वाभीष्टंददाय्यहम् जपेदिदंपठेत्तोत्रंमन्त्र्यांचैवकृतांजलिः सप्तजन्यनिराजेंद्रतस्येश्वर्यमविष्यति पुत्रपौ-
त्रयुतो नित्यंततो मोक्षमवाप्स्यति तुष्टोहंतवराजेंद्रपीडांचनकरोम्यहम् गोचरेवाथवर्गेपिविषमस्थोयदाशनिः तुष्टोराज्य-
प्रदः सद्योऽकुट्टोराज्यापहारकः जन्यस्थोद्वादशस्थोवाअष्टमोवापिकुत्रचित् श्रावणेमंदवारेषुपूजितोहंस्रस्रप्रदः ब्रह्मा-
शिवोहरिश्चैवमुनयः सनकादयः लक्ष्मीरमाचमावित्रीमुनिपत्यश्चवैश्रभाः नृपाअन्ये मया सर्वैराज्यभक्षश्चपीडिताः दे-
शाश्चनगरग्रामागजोष्ठावथवाजिनः रोद्रहस्था मया दृष्टानाशमायां नितक्षणात् अतो मया पीडितानां मनुष्याणां नराधिप-
परिहर्तुं न शक्ताश्च ब्रह्माविष्णुमहेश्वराः एतच्छ्रुत्वा शनैर्वीक्यं राजापरमहर्षितः प्रदक्षिणां नमस्कृत्य वरं प्राप्य पुरं ययौ गत्वा स्व-
नगरं राज्ञा पूजितो वैशनेश्वरः श्रावणादिपुवारेषु प्रसन्नो भूत्तु नेश्वरः पृथ्वीपतिरभूद्वाजाग्रहा राजप्रसादतः यद्दं प्रातरु-
त्थाय सौरिवारं सदा चरेत् तस्या भीष्टप्रदो मंदो भविष्यति न संशयः स्त्रियावापुरुषेणापिशनेश्वरव्रतं कृतं मुच्यते सर्वपा-
पेभ्यो सर्वाभीष्टं लभेत्क्षणात् ब्राह्मणो वेदसंपूर्णो क्षत्रियो राज्या मया याव वैश्यस्तुल्यभते वित्तं शूद्रः स्रस्रमवाप्नुयात् कन्यार्थी-
लभते कन्यां पुत्रार्थी लभते सुतम् कामार्थी लभते कामान् मोक्षार्थी लभते गतिम् मुच्यते सर्वपापेभ्यो ग्रहलोकसंगच्छति ॥

इति श्री स्कंदपुराणे शनिवारव्रतं सोद्यापनं संपूर्णम् अथ व्यतीपातव्रतं लिख्यते युधिष्ठिर उवाच श्रुतानि त्वद्गुणादे-
वव्रतानि सकलान्यपि व्यतीपातव्रतं ब्रह्मसोद्यापनफलान्वितम् कृष्ण उवाच पुराया सेन कथितं शक्यं वंशच द्रुपे तद्रतं कथयि-
ष्यामि शृणु राजन्यमन्त्रम् शुक उवाच कथं योगोत्तमः पूज्यो व्यतीपातो महा मुने पूजितो किं फलं तात विधिं मे ब्रूहि विस्तरात् व्या-
स उवाच इममर्थं पुराष्टोथं रणयाच जगद्गुरुः व्यतीपातव्रतं सर्वेयस्समारयातवान्मभुः तद्रतं कथयिष्यामि परलोकहिताय च
धरण्युवाच यस्त्वयोक्तो व्यतीपातस्तस्य कर्मवदस्वतत् कदा जातः कथं पूज्यः पूजिते चात्र किं फलम् श्रीवराह उवाच य-
दाब्रह्मस्य ते भीर्यो नारां जगद्दृशी तशुः मित्रत्वात्साहंतसूर्यस्त्यजदागन्धहस्पतेः तदा सोमेति रुष्टश्चर विंक्षुरं विलोकयत् आदि-
त्योपितदारुष्टः कुधा सोमं विलोकयत् उभयोर्दृष्टि संपातात्कुट्टयोः सोमसूर्ययोः उद्यतास्यो भवत्तयोः पुरुषः पिंगलेक्षणः दृष्टो
दीर्घदशनोऽशुक्लदीकुटिलाननः पिंगलश्चक्षुः केशांतो लंबभ्रूश्चक्षुः शिरलोदीर्घजिह्वश्च सूर्याग्नियमसंनिभः त्रैलोक्यं
भक्षितुं प्राप्नोर्वीदुभ्यां निवारितः सोष्टदथसूर्ये दुष्कथितो भक्षयाभिक्रिम् त्रैलोक्यं भोक्तुं कामो हं भवद्वा विनिवारितः क्रो-
धक्षुधो मां बाधेते पात्येते कुत्र ते मया सोमसूर्यावूचतुः सोपदृष्टे नो विविधा दनिपाता इवानभूत् व्यतीपातस्ततो नाम-
भवान्मुविमविष्यति सर्वेषामपि योगानां पतिस्त्वं भविता सदा तेषां मध्ये पुण्यतमो भविष्यसि न संशयः यस्मिन्काले त्वदुत्पत्तिः
कल्याणं नैव कारयेत् स्नानदानादिकं किंचित् कृत्वा चैवाक्षयं भवेत् इति ताभ्यां वरोदत्तस्ततः प्रभृति योगराट् त्रिषु लोकेषु वि-

अ-श-
२६

व्यातो बहु पुण्यफलप्रदः व्यतीपातमहावीरत्रैलोक्यव्यापकप्रभो त्वयि प्राप्ते नरैः किंचिद्वा त्वं शुकभकांक्षिभिः तद्वत्संस्कृतिभिर्युक्त्वो
चेत्कोपो निपात्यताम् व्यतीपात उवाच नमो वां पितरौ मेऽस्तु क्रोधपातस्य भाजनः दत्तो भवद्यामधुना प्रसादः क्रीयतां मम ॥
रवींद्रचतुः स्नानदानजपहोमपूर्वकं यस्त्वदीयसमये समाचरेत् तस्य पुण्यमिह ते प्रसादतो नंतमस्तु कृतं वै भवार्पणे ॥
काले तव विदधाति पूजनं यस्तस्येष्टं भवतु भवेत्समद्वयः पुत्रायुर्धनसुखकीर्तिपुष्टिरूपारोगाद्यं गुणजनवल्लभं च पूर्वम् ॥
धरण्युवाच अस्मार्चनविधिं ब्रूहि विस्तरेण जगद्गुरो कृते तस्मिन् न ते देविकिंपलं प्राप्यते नरैः वराहरवाच एतस्मात्कारणाद्
मे व्यतीपातः स उच्यते अर्चिते च फलं यत्स्यात्तदुक्तं च समासतः विस्तरेणार्चनविधिं कथितुं केन शक्यते यथा चिते व्यतीपातः स
विधिः श्रूयतामिह शभे व्यतीपात दिने वराहयेत्संसेव्यमानेन महानदीजलं उपावसेद्द्वैपवमानुजाय कोजपे च मंत्रं व्यतीपातते
नमः आदिने तां भवस्त्रेण शर्करा पूरिते घटे कांचनाद्यैः प्रतिष्ठाप्य हेममष्टभुजं नरम् अष्टभुजमष्टादशभुजं तन्निवाक्ये व्यतीपातमूर्तेः
अष्टादशभुजं त्वभवात् उत्पत्तिं वाक्यानुसारित्वा च विनियोगवाक्यस्य तथा भगवद्गीतासु च चत्वारो मनवस्तयेति चत्वारो
तुर्दशेत्यर्थः गंधपुष्पाक्षतैर्धूपैर्दीपवस्त्रनिवेदनैः भक्ष्यैर्भोज्यैः फलेष्विन्ध्रेर्मार्गशिरे च येन नमस्तेस्तु व्यतीपातसोमस्यै
स्तु प्रभो यदनादि कृतं किंचित्तदनंतमिहास्तु मे इत्युक्ता पंचरत्नाढ्यं स पुष्पाक्षतमंजलिम् प्रक्षिप्य तत्क्षणादेव सर्वपापस्य
शोभवेत् यदि द्वितीये च दिने व्यतीपातो भवेत्तर्हि तदा पूर्वोपवासस्तु प्रदद्यात्सकलं गुणैः पापं च व्यतीपाते कुर्यात्संप्राश्य गोमयम् अ

थे कस्मिन् दिने वा त्रिव्यतीपातो भवेद्यदि तत्रैवाहित दत्वा उपवासं समाचरेत् कुर्यादेवं मासि मासि व्यतीपातांस्तु यो दश चतुर्दशोत्तु
संप्राप्ते कुर्यादुपवासं बुधः व्यतीपाताय स्वाहेति क्षीरवृक्षसमिच्छतम् आज्यक्षीरफलानां च होतव्यं वै शतं शतम् शर्करा पूर्णकुंभे
न सह सोपस्करं नरम् शय्यां चोपस्करैर्युक्तां प्रदद्यात्तददिने वंदे व्यतीपातमहं महान्तरविंदुस्मृतं सकलेष्वलये समस्तपापस्य
ममक्षयोस्तु पुण्यस्य चानंतफलं ममास्तु इति समीर्य गुरुं परिपूज्य तत्कटककुंडलकंदविभूषणैः सकलमेव समर्प्य यथोचितं
तदुपलभ्य मिह शृणु तन्माहि गां च पयस्विनीं दद्यात्सुवर्णवरदक्षिणाम् तस्यै शय्यां समादाय सारदारुमयीं दृढाम् दंतपत्रसितार
म्यां हेमपट्टैरलंकृताम् हेमतुलीं प्रतिष्ठित्वां शभे गंधपुष्पाक्षतकाम् प्रच्छादनपटीयुक्तां धूपगंधादिवासिताम् तांबूलकुंकुममोदं कर्पू
रागरुचंदनम् दीपकोपानहोत्त्रं प्रदद्याच्चा मरासने देहांते सूर्यलोकाय विमानैरत्नसन्निभैः असुरोगणसंभोगैर्गीतनृत्यविद्या
सिभिः गलाकृत्या उदशतं सादरं निदशांश्चितः तदंतरे राजराजः स्यादुपसोभास्य भागमवेत् कीर्त्या ल्यो गुणपुत्रायुगरो ग्यधनधा
न्यवान् प्रतापाद्यामहे वै ये युक्तो भोगी बहुश्रुतः जनसो भाग्यसंपन्नो यावज्जन्मा ह कायुतम् दर्शदशगुणं दानं तच्छतं घं दिनक्ष
ये शतघ्नं तच्च संक्रांतौ शतघ्नं विषुवे ततः युगादेतद्दशगुणमयने तच्छतं भवेत् सोमग्रहे तच्छतं तच्छतं घ्नं विग्रहे असंख्ये
यं व्यतीपाते दानं वेदविदो विदुः उरुत्तोलक्षगुणं कोटिगुणं भ्रमणं हि कथांतु अर्बुदगुणितं पतने जपदानाद्यक्षयं पतिते ज
न्महाविंशतिनाडी भ्रमणं कविंशतिम् व्यतीपातस्य पतने दशसप्तस्थितं चिदुः संपार्थितं यद्यतिपातकाले पुनः पुनस्तद्विशी

तरभीः प्रयत्नः कल्पशतार्बुदानिविवर्धमानं न हि हीयते तत्र तस्मान्नाहितं यतिपातपूजांकुरुष्व चेत्पुण्यमनंतमिष्टम् यदि स्थिरं
लंशतंतुवेष्टं समस्वरिष्टं यदि भीषितं तत् गणयित्वा व्यतीपातकार्यं भूतिगतो नरः सर्वपापहरो तस्य लभते फलमीप्सितं
पठति लिखति यः शृणोति वै तत्कथयति पश्यति कारयत्यवश्यम् इति शशिदिवसयास्य सोऽपि देवैश्चिरमयं परिपूज्यमानवास्ते
॥ इति वराहेनोक्तं व्यतीपातव्रतम् अथ तत्रैव नारदीये व्यतीपातव्रतम् युधिष्ठिर उवाच केन व्रतेन च
र्णेन न पश्येद्यमशासनं परिच्छाभ्यहं विप्रव्रतानामुत्तमं व्रतम् तद्व्रतं ब्रूहि विप्रर्षे कृत्वा भवति सुप्रियम् मार्कण्डेय उवाच
शृणुराज न व्रतमिदं हर्ष्यश्वेन पुराकृतं तेन राज्ञा तु वेदतं सूकराय च दुःखिने कदाचिन्मृगयां कर्तुं हर्ष्यश्वो राजसत्तमः वेन
मध्ये चरन् राजा हृष्टा तत्रैव सूकरम् दग्धपादकटिचैव दग्धकं तं मुखोदरम् हृष्टा तथा विधत्तं तु हृषीकेशं च नृपोत्तमः केन कर्मविपा
केन ह्यवस्थं प्राप्तवानयम् अहो कष्टमहं कष्टं सूकरेणोपभुज्यते आ वश्यमपि भोक्तव्यं कृतं कर्म शूराशुभम् इत्थं कृतं तत्
रूपेण राजा तं प्राह सूकरम् इदं शी किमवस्थाने तन्नो ब्रूहि च सूकर तच्छ्रुत्वा नृपतेर्वाक्यं निःश्वसन् सूकरो मुहुः स्मृत्वा पुराक
तं कर्म प्रत्युवाच नृपं प्रति शृणुराज न्नहं पूर्वं वै श्यो धनं वलान्वितः आराकृद्ध्यो न दत्तं हि आश्रितेभ्यश्च किंचन श्रुताश्च व
हवो धर्माः पुराणश्रुतिचोदिताः तथापि पापबुद्ध्या मे न कृतं आत्मनो हितम् आशापाशमनुप्राप्तोऽशुभशास्त्रविवर्जितः कृत
वान्पापमेवाहं किंचित्कृतं कृतम् एकदा तु द्विजः कश्चिद्यतीपाते गृहं गम्य आगतो याचयन् मां च न किंचिद्व्रतवानहम्

मयानिराकृतोऽस्य तं वचोभिर्निर्बुद्धैस्तथा व्यतीपातोद्यरे वैश्य किंचिदेहार्थिने स्वल तन्नो कुरुष्व भवति प्राप्यसे त्वन्यजन्मानि कुपितेन म
या तस्मै निष्प्रावाकसमीरिता ततश्च कुपितो विप्रो मम शापमथाददत् आशाभिर्दहेत यद्दत्तं मां गानिष्ठकं हृथकं तथैव तु तवा
गानिदावाग्निः पुरुषाधम अरण्ये निर्जले देशे निर्जने द्दुमविस्तृते तत्र सूकरयो नौ तमुत्सं नो दुःखमाप्नुहि प्रसादितो मया पश्चा
त्पुनरप्युक्तं वास्तदा उद्धरिष्यति राजा त्वां सूकरत्वे दद्यापरः इत्थं कृतं च जगामाथ अन्यवैश्यगृहं प्रति तेन शापेन वैराजन् सू
करत्वमवाप्तवान् अहं दुःखी च संजातो विजने निर्जले वने राजोवाच केन त्वं मुच्यसे पापान् मया च स्वेह सूकर येन श
क्योऽप्यहं कर्तुं तव शापस्य संक्षयम् वराह उवाच श्रूयतां मम राजेन्द्र युक्तिः स्याद्येन कर्मणा व्यतीपातव्रतं नाम कृतं राजं
स्तथा पुरा यथा माता स्तनस्येह सर्वत्र स्मरवकारिणी तथा व्रतमिदं राजन् निहलोके परत्र च यथैवाप्सु दितः सूर्यो ह्यशेषं च त
मोदहेत् व्यतीपातस्तथैवेह सर्वपापं व्यपोहति यथा विष्णुर्ददातीह नृणां परमं निर्घृतिम् ददात्येवं न संदेहस्तथा व्रतमिदं शूरा
शतमिदुक्षये दानं सहस्रं तु दिनक्षये विषुवेशतसाहस्रं व्यतीपाते त्वनंतकम् विधानं व्यतीपातस्य शृणुराज न्नयत्नतः द्वाविं
शतिः समुत्पन्नौ २१ भ्रमणे चैकविंशतिः २१ पतने दशनाड्यस्त १० पतिते सप्तनाडिकाः १० यत्फलं लक्षमुत्पन्नो भ्रमणे को
टिरुच्यते पतने दशकोट्यस्त पतिते दत्तमक्षयं आकृतिर्मूर्च्छनाकाशांशैस्तुल्याश्च नाडिकाः लक्षकोट्यवुदशुणमनंतं स्या
द्यथाक्रमम् व्यतीपातविभागेषु दानमुक्तं नृपोत्तम शंखकर्णप्रलंबोऽलंबभूदीर्घनासिकम् अष्टनेत्रं चतुर्वक्त्रं भ्रमणे रक्षा

ग्रन्था
२५

दशैर्युतम् शतयोजनविस्तीर्णसोमसूर्यसुतं ध्रुवम् मायेवाफाल्गुने मार्गे वैशाखे व्यावणेथवा व्यतीपातो दिने यस्मिन् आरभेद्भुत
सुतमम् व्यतीपातदिने प्राप्ते शक्तिर्भूत्वा विधानतः पंचगव्यतिलैर्धात्रैः शक्तिः स्नायात्समाहितः ततः संकल्पयेत्तद्भुतं सर्वार्थं
साधकम् व्यतीपातव्रतेति श्रुत्वा स्वर्णदानं करोम्यहम् नवारो न च नक्षत्रं न तिथिर्न च चंद्रमाः यदा वै जायते भक्तिस्तदा प्रा-
प्तमिदं व्रतं किं व्रतं वै हविः श्रौणैः किं दानं वै हविः कृतेः सर्वेषां फलमाप्नोति व्यतीपातव्रतेन वै इति संकल्प्य मनसा व्यती-
पातव्रतं चर सर्वपापविशुद्धयर्थं यावत्संवत्सरो भवेत् आमंत्र्य तद्दिने विप्रं वेदवेदांगपारंगं तिलैः पूर्णशरावं च सगुहं गुरवे
पेयेत् शंखचक्रगदापाणिपद्म हस्तं हिरण्यं वस्त्रयुग्मेन संवेष्ट्य पूजयेत् गुरु उच्यते उपचारैः षोडशभिः पूजयित्वा स-
माहितः हेमदानंततः कुर्याद्द्याद्विभवासागरः मंत्रेणानेन विधिवत् करे धृत्वा सुवर्णकम् नमस्तेस्तु व्यतीपातसोमसूर्य
सुतप्रभो दास्यामि दानं यत्किंचित् तदक्षयमिहास्तु मे गुंजामात्रमपि स्वयं हेमविप्रकरार्पितम् गृह्यतां व्रतसिद्ध्यर्थं पू-
र्यस्व मनोरथान् हेमादिशिखरं धृत्वा सुवर्णकोटिरुच्यते इदं क्षेत्रं कुरु क्षेत्रं साक्षान्नारायणो हि जः सुवर्णस्य च दानेन प्री-
तो भव जनार्दन तव हस्तो व्यतीपातो वै धृतिश्चरणौ स्मृतौ संक्रान्तिर्हृदयं स्थानमभावेनाभिरुच्यते पूर्णिमाष्टमौ ज्ञेया
पंचांगं पंचपर्वणि एवं विष्णुशरीरस्य मुखं वै द्वादशी स्मृता अमाचपितरो ज्ञेया माता मित्रादयस्तथा भगिनी द्वादशी ज्ञे-
या व्यतीपातस्तु मोदरः पितुः शतगुणं प्राक्तं सहस्रमातुरेव च भगिन्यां दशसाहस्रं सोदरे दत्तमक्षयम् व्यतीपातदिने दे-

य-

२५

वो किंचिद्विप्रैः समर्पितम् भवं त्वनंतफलदं मजन्मनि जन्मनि एवं प्रार्थ्य हृषीकेशं नत्वा चैव पुनः पुनः तत्सर्वं गुरवे दद्याच्चो-
त्रियाय कुटुंबिने व्रतोपदेष्टे विप्रार्थपुराणज्ञाय भक्तितः ब्राह्मणान् भोजयित्वा तु व्रतमेतत्समापयेत् इदं व्रतं मया देव-
गृहीतं पूर्वजन्मनि स्वर्गपवर्गदं नृणां सुकराय ददाम्यहं एवमुक्तान् पृथग्धो सुकराय फलं ददौ तत्क्षणात्तेन पुण्येन सुकरो-
मुक्तकिल्बिषः मुक्तः सुकरदेहाच्च सर्वाभरणभूषितः दिव्यविमानं संप्राप्य गतो स्वर्गं च सुकरः न जानंति द्विजाः सर्वे व्यती-
पातव्रतोत्तमं इह लोके च सुखदं स्वर्गमोक्षप्रदायकम् अतस्त्वं कुरु राजे व्यतीपातव्रतोत्तमम् सर्वपापक्षयकरं नृणां
भवति सर्वदा कुर्यादेवं मासि मासि व्यतीपातांस्त्रयोदश चतुर्दशैस्तु संप्राप्ते कुर्याद्दुद्यापनं बुधः आदौ मध्ये तथा चोत्तरे तथा
शक्तिस्तथा चरेत् निष्कत्रयेण चार्धेन तदर्धार्धेन वा पुनः व्यतीपातस्वरूपं हि कुर्याद्बुधमुज्ज्वलः गणेशपूजनं कार्यं स्वस्ति
वाचनमाचरेत् नादी सुखास्ततो भ्यर्च्य आचार्यं वरयेत्सुधीः वरयेच्च ततो विप्रान् कृत्विजम्बत्रयोदश देवागारे तथा गो-
ष्ठे शूद्धे च स्वीयमंदिरे पुष्पमंडपिकां कृत्वा पट्टकूलादिवेष्टिताम् तन्मध्ये सर्वतोभद्रं च ये लक्ष्मणान्वितं तत्पूर्वं स्थापयेत्
कुंभं शंकराप्ररितं शंभं तस्योपरि न्यसेत्प्राञ्चताम् वैष्णवमृन्मये निष्कत्रयेण प्रतिमां सुवर्णपरिनिर्मितां स्वशक्त्या कारयेन्मूर्तिं
लक्ष्मीनारायणस्य च लक्ष्मीनारायणीमूर्तिं व्यतीपातसमन्विताम् स्थापयेत् प्रतिमां तत्र ब्रह्माद्यावाहनंततः ततः पूजां वि-
निर्वर्त्य महासंभारविस्तरैः अर्घ्यं चापिततो देयं स्रग्धैः कुसुमैर्जलैः गृहाणार्घ्यं व्यतीपातसोमसूर्यसुतप्रभो सप्तजन्मकृ-

तं पापं त्वत्प्रसादात् प्रणश्यतु मंत्रेणानेन देवाय दद्यादर्थसमाहितः होमं समाप्य भस्मैवात्सोमो धेनुमिति स्मृतः आकृष्णेनेति मंत्रेण सूर्याय विधिवन्तरः अश्वः स्थाकं समिद्धि श्वशतमष्टोत्तरं तथा इदं विष्णुरिति मंत्रेण होमः स्यात्सायसेन च ग्राहतीनां फले होमं कुर्यादष्टोत्तरं शतम् त्रयोदश ब्राह्मणां श्वभोजयेत्सुपायसैः एवमाराधितान् विमान्दक्षिणाभिश्च तोषयेत् आचार्यं पूजयेत्संवाह्यां च दद्यात्सायस्विनीं इत्यं व्रतं तु यः कुर्यान्नरो भक्तिसमन्वितः कोटिजन्मकृतैः पापैर्मुच्यते नात्र संशयः ॥
अस्मिन् व्रते राजन् वैधव्यं स्त्री न चापुयात् अकालमृत्युर्दारिद्र्यं शोको दुःखं न जायते सर्वसौख्यमवाप्नोति व्यतीपातप्रसादतः इति श्रीवराहपुराणे व्यतीपातव्रतं सोदापनं संपूर्णम् अथ आश्विनशुक्लैकादशीमारभ्य कार्तिकशुक्लैकादशीपर्यंतं मासोपवासव्रतं लिख्यते हेमाद्रौ विष्णुरहस्यं नारद उवाच भगवन् श्रोतुमिच्छामि व्रतानामुत्तमव्रतम् विधिं मासोपवासस्य फलं चास्य यथोदितम् यथाविधानरैः कार्या व्रतचर्या यथा भवेत् आरभ्यते कथं पूर्वसमाप्यं च यथाविधि यावत्संख्यं हि कर्तव्यं तद्द्वीहि पितामह व्रतयेत्स्मरंश्चैव विस्तरेण यमानय ब्रह्मोवाच साधु नारद एष्टं हि सर्वेषां हितकारकम् यादृक्कृतिमतांश्चैव तच्छृणुष्व ब्रवीमि ते स्मराणां च यथाविष्णुस्तपतां च यथा रविः मेरुः शिखरिणां च दृष्ट्वै न ते यस्तपक्षिणां तीर्थानां तु यथा गंगा प्रजानां तु यथा द्विजः श्रेष्ठं सर्वव्रतानां हितदन्मासोपवासकम् सर्वव्रतेषु यत्पुण्यं सर्वतीर्थेषु यद्भवेत् सर्वदानोद्भवं वापि लभेन्मासोपवासकृत् अग्निष्टोमादिभिर्यज्ञैर्विधिवद्

रिदक्षिणैः न तस्य पुण्यमवाप्नोति यन्मासपरिच्छेदनात् ॥ तेन दत्तं हुतं जप्तं तपस्तप्तं स्वधाकृतम् यः करोति विधानेन नरो मासमुपोषणम् प्रविश्य वेष्णा वंयजं पूजयेच्च जनार्दनम् गुरोराज्ञांत तोल्य वा कुर्यान्मासोपवासनम् वेष्णावानियथोक्तानि कृत्वा चैव व्रतानि तु ह्यदश्यादीनि पुण्यानि ततो मासमुपोषसेत् अतिकृच्छ्रं पराकंच कृच्छ्रं चांदायणं तथा मासोपवासं कुर्वति ज्ञात्वा देहबलाबलम् वानप्रस्थायतिर्वापि नारी वा विधवा मुने मासोपवासं कुर्वति गुरुविप्राज्ञया ततः आश्विनस्यामले पक्षे एकादश्यामुपोषितः व्रतमेतच्च गृह्णीयाद्यावच्छिंशद्दिनावधि वासुदेवं समुद्दिश्य कार्तिकं सकलं नरः मासं चोपवसेद्यस्तस्य सुक्तिफलभाक् भवेत् अन्यतस्यालये भक्त्या त्रिकालं कुसुमैः शम्भैः मालतीदीवरैः पद्मैः कमलैः स्तम्भगंधिभिः कुंकुमागरुकर्पूरैर्विलय्य च सुगंधकैः नैवेद्यैर्धूपदीपाद्यैश्च ये तु जनार्दनम् मनसा कर्मणा वा चापूजयेद्गुरुद्वजम् कुर्यान्न रस्त्रिपवणमहद्वत्तयाजितेन्द्रियः नाम्नामेव तथा लापं विष्णोः कुर्यादहर्निशम् मुखेन च स्तुतिर्वान्यां मृषावादं विवर्जयेत् सर्वसत्वे दयायुक्तः शांतवृत्तिरहिंसकः सुसौवा आसनस्थो वा वासुदेवं प्रकीर्तयेत् स्मृत्या लोकानगंधादिस्वाहन्मनच कीर्तयेत् अनस्य वर्जयेत्सर्वं आसनः शम्भुकांक्षिभिः गात्राभ्यंगं शिरोभ्यंगं तांबूलं च विलेपनम् व्रतस्थो वर्जयेत्सर्वेयं चान्यत्र निराकृतम् व्रतस्थो न सदा किंचिदुक्कर्मस्थान् चालयेत् देवतायतने तिष्ठेन्न गृहस्थश्चरेद्भूतम् कृत्वा मासोपवासं तु संयतात्मा जितेन्द्रियः ततो च येन महाभक्त्या ह्यदश्या गुरुद्वजम् पूजयेत्पुण्यमालाभिर्गंधधूपविलेपनैः वस्त्रालंकारवा

द्यैश्वतोषयेदच्युतनरः स्नापयेत्तुहरिभक्त्यातीर्थचंदनवारिभिः चंदनेनानुलिप्तांगं पुष्पधूपैरनेकशः वस्त्रदानादिभिश्चैव
भोजयेच्चद्विजोत्तमान् दद्याच्चदक्षिणां तेभ्योतांबूलादिचदापयेत् क्षमापयित्वा विप्रांश्च विस्मृजेन्नियतो व्रती एवं वित्तानु
सारेण भक्तियुक्तेन चेतसा एवं मासोपवासं तु कृत्वा भयर्च्य जनार्दनम् भोजयित्वा द्विजांश्चैव विष्णुलोके महीयते एवं मा
सोपवासस्य त्रिंशदह्नि द्विजोत्तमः निर्वापयेत्ततश्चोच्चैर्विधिना येन तद्गुण कारयेद्देवा वंयजमेकादश्यामुपोषितः पूज
यित्वा च देवेशमाचार्यानुज्ञया हरिम् अर्चयित्वा हरिं भक्त्या अभिवाद्य गुरुं तथा ततो नु भोजयेद्द्विप्रान् यथाशक्तियथावि
धि विशदुकुलचारिन्त्रान् विष्णुपूजनतत्परान् पूजयित्वा द्विजान् स्मर्य कश्चिंशद्देभ्यो भोजयेत्सुधीः तावन्ति वस्त्रयुग्मानि
आसनादिकमंडलान् योगपट्टादिशुभाणि ब्रह्मसूत्राणि चैव हि दद्याच्चैव द्विजाभ्यो पूजयित्वा प्रणम्य च ततो नु क
ल्पयेच्छ्रयांशस्तारणसंस्थिताम् वित्तानसंयुतां श्रेष्ठां सोपधानामलंकृतां विष्णोस्तुकारयेन्मूर्तिकां च नीतुं स्वशक्ति
तः न्यसेत्तस्यानुशय्यायां अर्चयित्वा स्मगादिभिः आसनं पादुके च वस्त्रयुग्ममुपानहौ पवित्राणि च पुण्यानि शय्या
यामुपकल्पयेत् एवं शय्यां तु संकल्प्य प्रणिपत्य च तान् द्विजान् प्रार्थयेच्चानुमोदार्थं विष्णुलोकं व्रजाम्यहम् एवमभ्य
र्चिता विप्रावदेयुर्व्रतिनस्तदा व्रजव्रजनरश्चैव विष्णोः स्थानमनामयम् विमानं वैष्णवं दिव्यं सशय्यापरिकल्पितम्
तेन विष्णुपदं याहिसदानंदमनामयं ततो विसर्जयेद्द्विप्रान् प्रणिपत्या तु गम्य च ततस्तु पूजयेद्भक्त्या गुरुं ज्ञानप्रदाय

कम् तां शय्यां कल्पितां सम्यगगुरुं व्रतसमापकम् प्रणम्य शिरसांशान्तो गुरवे प्रतिपादयेत् एवं पूज्य हरिं विप्रगुरुं ज्ञानप्रकाशकं
कृत्वा मासोपवासं च निर्वाप्य विधिवत्सुने कुलानां शतमुद्धृत्य विष्णुलोकं व्रजेन्नरः यस्मिन्चरे महापुण्ये कुले मासोपवासकृ
त् सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोके महीयते नरो मासोपवासानां कर्ता पुण्यकृतांवरः पितृमातृकुलाभ्यां च समं विष्णुपुरं व्रजे
त् नारीयाविधवाजाता यथा क्तव्रतचारिणी कृत्वा मासोपवासं च व्रजेद्द्विष्णुसनातनम् नारद उवाच सुदुष्करमि
मिदं देवमूर्च्छां ग्लानिकरं परं व्रतं मासोपवासारव्यं भक्तिं जनयतेत्युते पीडितस्य भृशं देवसुमूर्षो व्रतिनस्तदा त्यागो वा
नुग्रहो वा किंतु कार्यं पितामह ब्रह्मोवाच व्रतस्थं कर्षितं दृष्ट्वा सुमूर्षुवातपोधनम् दृष्ट्वा तु ब्राह्मणास्तस्य कुर्युः सम्यग
नुग्रहम् अमृतपाययेत्क्षीरमिच्छमानं स कृन्निशि यथेह न विरुज्येत प्राणैः क्षुत्पीडितो व्रती अतिमूर्च्छान्वितं क्षीणसुमूर्षु-
क्षुत्पीडितं पाययित्वा शूतं क्षीरं रक्षेद्दत्त्वा फलानि च अहोरात्रं वयोनि त्वं व्रतस्थः परिपालयेत् पयोमूलं फलं दत्त्वा रक्षेच्च
व्रतिनस्तदा एवं मासोपवासस्य आरूढ्याणसंशये अव्रतघ्नगुणोर्दिभ्यः परिसेद्ब्राह्मणाज्ञया तैत्तैव व्रतं विनिर्गतिहविर्वि
प्रानुमोदनम् क्षीरौषधं गुरोराज्ञात्वा पोमूलं फलानि च एवं कृत्वा पिरक्षेत स गुरुं पायसं तथा पाययेत्क्षीरतोयं च व्रतं प
श्चात्समापयेत् अथ विष्णुवर्चनं विष्णुर्दाता विष्णुर्व्रती तथा सर्वविष्णुमयं ज्ञात्वा व्रतस्थं क्षीणसुदूरेत् यदा सुमूर्षुनिश्च
ष्टः परिग्लानोति मूर्च्छितः तदा समुद्वरेक्षीणं दृष्टं विमुरवं स्थितं परिपाल्य व्रती देहं व्रतशेषं समापयेत् यथोक्तं द्विगुणं

तस्य फलं विप्रसुरवोदितम् इन्द्रियार्थेष्वसक्तो यो स देवविमलामतिः परितोषयते विष्णुं नोपवासो यतात्मना किं तस्य बहुभिस्तीर्थैः
स्नानहोमजपघ्नैः अजितोर्षो द्वियगणोजिनो येन स्वचेतसा जितो द्वयः सदा शांतः सर्वभूतहिते रतः वासुदेवपरो नित्यं न कुशंकः
सुमर्हसि कृत्वानूनं यथोक्तं तु वेणुवंपदमव्ययम् प्राप्नोति पुरुषो नित्यं पुनरावृत्तिर्दुर्लभम् ये स्मरन्ति सदा विष्णुं विशद्वेनांत
रात्मना ते प्रयांति भयं त्यक्त्वा विष्णुलोकमनामयम् ततो विष्णुवर्चनं सम्यक् प्रातः सायान्द्वेव च कीर्तयन्त्युत्तये वै ते तं
तिष्ठन् वारणवम् आनंदितो थदुःस्वार्तः कुडुः शांतो थवाहारम् एवं यः कीर्तयेद् दत्त्यासगच्छेद्द्वैष्णवीं पुरीम् गर्भजन्मजरारो-
गदुःखसंसारबंधनेः न बाध्यते नरो नित्यं वासुदेवं मनः स्मरन् स्थावरे जंगमे सत्वे स्थूलसूक्ष्मशुभाशुभे विष्णुं पश्यति सर्वत्र यः
स विष्णुः स्वयं नरः सर्वविष्णुमयं ज्ञात्वा त्रैलोक्यं स चराचरम् यस्य शांतामतिस्तेन पूजितो गरुडध्वजः इदं कल्याणकल्याण्यो-
ग्रतानामुत्तमव्रतम् विष्णुलोकमवाप्नोति च कृपाणोः प्रसादतः विधिमासोपवासस्य यथावत्परिकीर्तितः कृतस्नेहान्मुनि-
श्रेष्ठसर्वलोकहिताय च कृत्वा विष्णुवर्चनं भक्त्या नरो विष्णुपुरां व्रजेत् नाम क्त्याय प्रदातव्यं न देयं दुष्टचेतसे ॥ इ
ति विष्णुरहस्योक्तमासोपवासव्रतं संपूर्णम् अथ आपादशकृत्कृदादशीमारभ्य कार्तिकशकृत्कृदादशीपर्यंतं धारणापा-
रणाव्रतं लिख्यते कृष्ण उवाच शृणु कौन्तेय वक्ष्यामि धारणापारणाव्रतम् बांधवादिवधोत्पन्नदोषघ्नं च सुखप्रदम्
कुलवृद्धिकरं चैव सर्वोदयनिधायकं चातुर्मास्येन तथा चादौ मासिकौन्तेय स व्रतः पुण्याहं कारयेत् पूर्वमेकादश्यां शुभे दिने ॥

पश्चात्संकल्प्य राजेन्द्र न दारभ्य व्रतं चरेत् आदौ मासितथा चाने चातुर्मास्यमथापि वा एकस्मिन् धारणं कार्यं पारणं च तथा परम् उपवासो
धारणं स्यात्पारणं भोजनं भवेत् पारणं तु दिने प्राप्ते अर्घ्यं पूर्वं निवेदयेत् पारणं तु ततः कार्यं मंत्रमष्टाक्षरं जपेत् अष्टोत्तरशतं दद्यात्
दध्यं देवाय तन्मनाः समाप्ते मासिराजेन्द्र कुर्यादुद्यापनं बुधैः चातुर्मास्यव्रतं चाथ मासे मासे तु कारयेत् उपवासदिने प्राप्ते पु-
ण्याहं कारयेत्पुनः आचार्यवरयेत्पश्चाद्ब्राह्मणं तु ततः परम् कुर्यात्तु प्रतिमांशुं द्वां लक्ष्मीनारायणस्य वै पंचामृतैः स्तथा पु-
न्यैस्तुलसीदलचंपकैः मालतीकेतकीभिश्च मल्लिकाकुसुमैस्तथा रात्रौ जागरणं कुर्यात्पुण्यपठनादिभिः प्रातः काले स-
मायाते ब्राह्मणां स्तुतिमंत्रयेत् मासे विप्राः पंचदशदिमासे द्विगुणं भवेत् चातुर्मास्येन तथाराजन् तथा विंशतिभूक्त-
रात्रं आनीय संख्ययाराजन् ब्राह्मणां स्तुतिचित्रतान् पश्चात्स्नानादिकं कृत्वा देवपूजां समाचरेत् पश्चादग्निं समाधाय-
होमं कुर्याद्यथाविधि निषुसीदेति मंत्रेण जुहुयाच्च तिलोदनम् अरायिकाणे मंत्रेण जुहुयाच्च घृतोदनम् अष्टाक्षरेण
मंत्रेण पायसं जुहुयात्ततः लक्ष्मीनारायणदेवं स्थापयेत्तत्र देवताः पूर्णहृतिं ततो हुत्वा होमशेषं समापयेत् ब्राह्मणा-
न् भोजयेत्पश्चादाचार्यं पूजयेत्ततः एवं कृत्वा महाभाग ब्रह्महत्यादिपातकैः मुच्यते नात्र संदेहः स्तस्मात्पुरु महाव्रतम्
सुग्रीवस्तु पुराराजन् हुत्वा वालिनमाहवे रामादिष्टं ततो कृत्वा धारणापारणाव्रतम् विमुक्तमतदा दोषान् नानापातक-
संचयात् नारदेन तथाराजन् पूर्वजन्मनिशूद्रतः द्विजानामुपदेशाच्च धारणापारणाकृता होमादिकं विधायाथ तस्य

पुण्यप्रभावतः जितेन्द्रियस्ततो जातो ब्रह्मलोकादिकांश्चरन् तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कुर्याद्धारणापारणम् इन्द्रियाणां वशार्थं यः सर्व
पापापनुत्तये तस्मात्त्वमपि राजेन्द्र कुरुष्व ब्रतमुत्तमम् किं दानैस्तपसा किं वानियमैश्च ब्रते र्यमैः धारणापारणं कुर्याद्भूतानां
मुत्तमं ब्रतम् सर्वयज्ञेषु तीर्थेषु सर्वदानेषु यत्फलम् तत्फलं समवाप्नोति कृत्वा धारणापारणं इदं ब्रतं महापुण्यं तपसा मुत्त
मंतपः तस्मात्त्वमपि राजेन्द्र कुर्विदं विधिपूर्वकम् बांधवादिवधादोषाच्च मुच्यते नात्र संशयः इति तं संभविष्याय विष्णुः स्वां
चपुरीं ययौ बंधमानः पौरजनैः समस्तेः पांडुनंदनैः युधिष्ठिरोपिराजर्षिश्चकारेदं महाब्रतम् विमुक्तः सर्वपापेभ्यो बंधवृ
द्धिः स्ततो भवतु इति श्रीभविष्यपुराणे धारणापारणव्रतं संपूर्णम् शतं भवतु ७७

अथ संक्रांतिव्रतानि लिख्यंते तत्रादौ धान्यसंक्रांतिव्रतं हेमाद्रौ स्कांदे नंदिकेश्वर उ अथाहं संप्रवक्ष्यामि धान्यव्रतमुत्तमं यत्
कृत्वेह नरो राजन् सर्वान् कामान्वाप्नुयात् अयने विषुवे चैव स्नानं कृत्वा यथाविधि व्रतस्य नियमं कुर्यात् ध्यात्वा देवं दिवाकरं करि
ष्यामि व्रतं देवत्वद्वक्तृस्त्वसरायणः तत्र विघ्नो न भूयात्तव देव प्रसादतः इत्युच्चार्य लिखेत्सदां कुंकुमेनाष्टपत्रकं भास्करं पूर्वमेतु
आग्नेये च तथारविं विवस्वतं तथा याम्ये नैर्ऋत्ये पूषणं तथा आदित्यं वारुणे पत्रे वायव्ये तपनं तथा मार्तण्डमिति कौबेरेशान्ये भानुमेव च
एवं चक्रमशोऽर्च्यं विश्वाद्यामध्यदेवता कृत्वा जलिपुरोभूत्वा अर्घ्यं दद्यात्समंत्रकं कालात्मा सर्वदेवात्मा वेदात्मा विश्वतोमुखः आधि
मृत्युजराशोकं संसारमयनाशनः इत्यर्घ्यमंत्रः पुष्पैर्धूपैः समभ्यर्च्य शिरसाप्रणिपत्य च रविं ध्यात्वा ततो दद्याद्धान्यं प्रस्थं हिजातये
प्रतिमासं पुनस्तद्वत्सूज्यो देवः सहस्रपात् एवं सदा प्रदाते व्यं धान्यप्रस्थं हिजातये एवं संवत्सरे पूर्णं कुर्यादुद्यापनक्रियां अर्घ्यपात्रं
हि सौवर्णं कारयेत्तद्वत् शतं हि मुजं पूजयेद्भानुं रक्तवस्त्रयुगान्वितं धान्यद्रोणेन सहितं तदर्थे न स्वशक्तिः स्वर्णशृंगीरौ प्यस्तु
शंकां स्य दोहां पयस्विनीं रविरूपं हि जं ध्यात्वा तत्सर्वं विनिवेदयेत् अग्निष्टोमसहस्राणां फलं प्राप्नोति मानवः सप्तजन्मसहस्रा
णि धनधान्यसमन्वितः निर्व्याधिर्निरुजो धीमान् रूपवानभिजायते इति श्रीस्कंदपुराणे धान्यसंक्रांतिव्रतं अथ लवणसंक्रांतिव्रतं अ
थातः संप्रवक्ष्यामि लवणसंक्रांतिमुत्तमं संक्रांतिवासं प्राप्य स्नानं कृत्वा शतमेजले वस्त्रालंकारं संवीतो भक्तिभावसमन्वितः कुंकुमेन लिखेत्
सप्तपत्रं स कर्णिकं भास्करं पूजयेद्भानुं धान्यप्रस्थसमन्वितः तदग्रे लवणं पात्रं सगुडं स्थापयेत्ततः पूजितस्त्वयथा शक्त्या प्रसीदस्म-

मभास्कर लवणसगुंडपात्रं ब्राह्मणाय निवेदयेत् एवं संवत्सरे पूर्णं भातुं कुर्याद्द्विरप्ययं रक्तवस्त्रयुगच्छन्नं रक्तचंदनचर्चितं कंबलं ल
वणपात्रं धेन्वासाधं द्विजातये प्रदद्याद्भानुमुद्दिश्य विश्वात्मा प्रीयतामिति एवं कृत्वा यत्पुण्यं प्राप्यते सुविमानवैः तत्केन गदितुं शक्यं वर्ष
कोटिशतैरेपि लवणाचलदानस्य फलं प्राप्नोति मानवः सर्वकामसमुद्भात्मा विमानवरमध्यगः सूर्यलोके वसेत्कल्पं पूजमानः सुरासुरैः
इति लवणसंक्रांतिव्रतं अथ भोगसंक्रांतिव्रतं तत्रैव संक्रांतिदिवसं प्राश्न्य स्नात्वा चैव शक्चिव्रतः स्वस्मिन्ने प्रदानं नानासौभाग्य
कंचुकात् कुंकुमं कज्जलं चैव सिंदूरं कुसुमानि च सुगंधीनि च द्रव्याणि तांबूलं च शताधिकं तंदुलान् गुडसंयुक्तान् ताभ्यो दद्याद्द्विचक्ष
णः दद्यात्सहस्रमनसामिधुनेभ्यो यथाविधि भोजयित्वा यथाशक्त्या वस्त्रयुग्मं प्रदापये एवं संवत्सरस्यान्ते रविं संपूज्य पूर्ववत् धे
नुं सदक्षिणां दद्यात्सपत्नीकं द्विजाय ते स्यात्स्वरवी सर्वमर्त्येषु भोगी जन्मनि जन्मनि इति भोगसंक्रांतिव्रतं अथ भोगसंक्रांतिव्र
तत्रैव संक्रांतिवासरे स्नानं कुर्यात्तैलेन वैस्फुटीः हेमपात्रं घृतयुतं हिरण्येन समन्वितं स्वरूपं वीक्ष्य तस्यान्ते ब्राह्मणाय निवेदये
त् एकभक्तंतनः कृत्वा पूजयित्वा रविं व्रती व्रतांते कांचनं दद्यात् घृतधेनुं समन्वितं इति रूपसंक्रांतिः अथ तेजःसंक्रांति
व्रतं शालितंदुलसंयुक्तं करकं कारयेच्छुभम् दीपं संस्थाप्य तन्मध्ये ज्वलितं तु स्वतेजसा सन्मुखे मोदकं स्थाप्य ब्राह्मणाय
निवेदयेत् रविं संपूज्य यत्नेन अर्घ्यं दद्याद्द्विचक्षणः एकभक्तं च कर्तव्यं यावत्संवत्सरं भवेत् संवत्सरे तु संपूर्णं कुर्यादुद्यापनं बुधः
शोभनं दीपकं कार्यं स्वर्णेन तु नारद ताम्रस्य करकं कुर्याद्दीपं न्यस्य ततोपरि कपिलासहदा तव्या करकेण द्विजातये इति ते

जः संक्रांतिः अथ सौभाग्यसंक्रांतिव्रतं संक्रांतिवासरे प्राप्ते स्नात्वा चैव शक्चिव्रतः पूर्ववद्भानुमभ्यर्च्य तथा चैव स्वस्मि
नीं सौभाग्याय एकसंयुक्तं वस्त्रयुग्मं तु योषिते विप्राय वेदविदुषेभ्यस्त्यागस्त्यातिपादयेत् एवं संवत्सरे पूर्णं कुर्याद्ब्राह्मणपूजनं पर्व
तं लवणं कृत्वा यथाविभवसारतः कांचनं कमलं कृत्वा भास्करं चैव कारयेत् गंधपुष्पादिना पूज्य विप्राय प्रतिपादयेत् ऐक्षवंतृण
राजं च निष्पावाश्च शोभनाः धान्यकं जीरकं चैव कौसं भंकुं कुमंतथा लवणं चाष्टमंतत्र विप्राय निवेदयेत् इति सौभाग्यसं
क्रांतिः अथ तांबूलसंक्रांतिव्रतं संक्रांतौ प्रातरुत्थाय स्नात्वा चैव यथाविधि रविमभ्यर्च्य यत्नेन चंदनेन रुगंधिना तांबूलं
चंदनाद्यैश्च पूजयेच्च द्विजोत्तमान् एवं संवत्सरं कार्यं संक्रांतौ रविपूजनं तांबूलं भक्षयेद्द्विपैः कारयेत्तसुरः सरं वत्सरांते तु कमलं कृ
त्वा चैव तु कांचनं पर्णकोशं प्रकुर्वीत तथा पूगफलालयं चूर्णभांडं प्रकुर्वीत पूगप्रस्फोटनं तथा सुखवासादिचूर्णानि भांडानि विवि
धानि च द्विजदापत्यमावाह्य सर्वोपस्करसंयुतैः द्व्यैस्तु पूजयेद्दत्त्याषडुरसैर्भोजयेद्द्विजात् उपकल्पितं तु यत्किंचिद्ब्राह्मणाय नि
वेदयेत् एवं करोति यानारीतांबूलाख्यं व्रतोत्तमं भर्त्रापुत्रैश्च पौत्रैश्च मोदनेन सह सदा इति तांबूलसंक्रांतिः अथ मनो
रथसंक्रांतिव्रतं गुडेन पूर्णकुंभे च वत्सरं तु स्वशक्तिः संक्रांतिवासरे दद्याद्ब्राह्मणाय कुटुंबिने एवं संवत्सरे पूर्णं प्रतिसंक्रम
णे चिते रविमभ्यर्च्य यत्नेन कुर्यादुद्यापनं शुभं गुडस्य पर्वतं कृत्वा वस्त्रस्नैश्च भूषितं अयने चोत्तरं दद्याद्द्विचक्षणं कारयेत्
यं यं कामयते कामंतं प्राप्नोति पुष्कलं शोषं धान्यसंक्रांतिवत् इति मनोरथसंक्रांतिव्रतं संपूर्णं अ

ब्र. रा.
२

थ अशोकसंक्रांतिव्रतं अयनेविषुवेचैवयतीपातोभवेद्यदि एकमुक्ततः कुर्यात्तिलदानप्रपूर्वकं कांचनभास्करं कृत्वा यथावि
भवशक्तिः स्नापयेत्संचगव्येनगंधपुष्पैस्तु पूजयेत् संचाद्यरक्तवस्त्राभ्यांताम्रपात्रेनिधाय च भास्कराय नमः पादौ पूजयामि
रचयेन० जंघेपू० आदित्याय० जातुनी० दिवाकराय० ऊरुपू० अर्यमोने० कटीपू० भानवे० उदरं० पूष्णेन० बाहूपू० मित्राय० स्तनौ०
विवस्वते० कंठपू० सहस्रांशवे० मुखं पू० तमोहं० नेत्रेपू० तैजोराशे० शिरःपू० अरुणसारथिनेन० सर्वगं पूजया० अर्घ्यं च पूर्व
कार्यं ब्राह्मणाय निवेदयेत् एवं संवत्सरे पूर्णकांचनेन दिवाकरं संपूज्य पद्मकुसुमैर्यथाविभवसारतः धूपैर्दीपैश्च नैवेद्यै रक्तवस्त्रे
णावेष्टितं ततो होमं प्रकुर्वीत रविमंत्रेणानारद द्वादशाः कपिलादेवावस्त्रालंकारसंयुताः अशक्तः कपिलामेकां विचशाढ्यविव-
र्जितः आयुरारोग्यमैश्वर्यं भार्यापुत्रसमन्वितः इति अशोकसंक्रांतिः अथ आयुःसंक्रांतिः अथान्यांच प्रवक्ष्यामि आयुः
संक्रांतिमुत्तमां संक्रांतिदिवसे स्नात्वा पूजयेच्च दिवाकरः कांस्येक्षीरघृतंदद्यात्सहिरण्यं स्वशक्तिः मंत्राः पृथक् च वक्तव्याः पू-
जां सेव प्रकीर्तिता तस्मीरं सरभीजातं पीयूषं समसर्पियुक् आयुरारोग्यमैश्वर्यमतो देहि हि जातये अनेन विधिना वर्षं सर्वद-
द्यादतं द्रितः उद्यापनादिकं सर्वधान्यसंक्रांतिवद्भवेत् निर्व्याधिश्चैव दीर्घायुस्तेजसी कीर्तिमांस्तथा अपमृत्युभयं नास्ति जीवेच्च श-
रदांशतं इति आयुःसंक्रांतिः अथ धनसंक्रांतिव्रतं संक्रांतिदिवसे पूज्यो भास्करस्तु विधानतः कलशं निर्व्रणं गृह्यचारि-
पूर्णनिधापयेत् स्वर्णप्रतिमां कृत्वा प्रतिमासंतु दापयेत् विधिनानेन वर्षांते प्रीयतां मे दिवाकरः भानोरुदयवेलायां स्नात्वा स-

सं.

२

वर्षं पूजयेत् कृत्वा नानेन पद्मान्नघृतयुक्तेन भूरिणा ब्राह्मणान् भोजयेद्यत्नाच्चापे प्राप्ते दिवाकरे पूजाविधानंतदनु धान्यसंक्रांति
वद्भवेत् सौवर्णकलशं कृत्वा सूर्यचोपरिविन्ध्यसेत् स्वर्णघटितं पद्मं सूर्याय विनिवेदयेत् गोदानंतत्र दातव्यमेवं संपूर्णतां व्रजेत्
जन्मनाशतसाहस्रं धनयुक्तो भवेन्नरः आयुरारोग्यसंपन्नो सूर्यलोके महीयते इति धनसंक्रांतिः अथ सर्वसंक्रांत्कृत्वा
पंचलिख्यते हेमाद्रौ मास्ये नंदिकेश्वर उवाच अथान्यदपि वक्ष्यामि संक्रांत्युद्यापनं फलं विषुवेचायनेचैव संक्रां-
तिव्रतमाचरेत् पूर्वद्युरेकभक्तेन दंतधावनपूर्वकं संक्रांतिवासरे प्राप्ते तिलैः स्नानं समाचरेत् रविसंक्रमणे भूमौ चंदनेनाष्टपत्र-
कं पद्मं सकर्णिकं कुर्यात्तस्मिन्नावाहयेद्रविं कर्णिकायान्यसेद्देवं आदित्यं पूर्ववत्तथा नमः सोमार्चिषे चाग्नेयाम्येऋग्यं उलाय च
नमः सवित्रे नैऋत्ये वारुणे तपनं बुधः वायव्ये मित्रमावाह्य पूजयेत्तु यथाक्रमं मार्तंड उत्तरे विष्णुमीशान्ये विन्ध्यसेत्सदा हि जा-
य सोदकं कुंभं तिलपात्रं हिरण्यं कमलं तु यथाशक्त्या कारयित्वा निवेदयेत् चंदनोदकपुष्पैश्च देवायार्घ्यं न्यसेद्वि विश्वाय
विश्वरूपाय विश्वधाम्ने स्वयं भुवे नमो नंतनमो धात्रेऋक् साम यजुषां पते अनेन विधिना सर्वमासि मासि समाचरेत् वत्सरांते
तथा कुर्यात्सूर्यं द्वादशधा नरः संवत्सरांते घृतपायसेन संतर्प्य वद्वि हि जपुंगवान् कुंभान् पुनर्द्वादशधेनुयुक्तान् समर्प्य हरिण-
यपद्मगर्भात् पयस्विनीः शीलवतींश्च दद्यात्ताम्राः स्वरूपेण स्वस्त्रयुक्ताः गावो थवा सप्त च कांस्यदोहामात्यां बरावा चतुरोप्यश-
क्तः देवाय शक्तः कपिलामेकां निवेदयेद्ब्राह्मणपुंगवाय हेमी च दद्यात्पृथिवीमशेषां कृत्वा यरोप्यामथ वायतामनी ॥ पैष्टीमश

कोयतिलैर्विधायसौवर्णसूर्येणसमंप्रदद्यात् नवित्तशाठ्यपुरुषो न कुर्यात् कुर्वन् न धोयातिनसंशयोत्र यावन्महेंद्रप्रमुखानगे
द्राष्टृचसमाधिपुनेहतिष्ठेत् तावत्सगंधर्वगणैरशेषैः संपूज्यतेनारदनाकपृष्ठे ततस्तभूमौ द्विजवर्यजोवाक्षत्राधिपः स्या
कुलशीलयुक्तः सृष्टेर्भुवेपंगवपुःसभार्यः प्रभूतपुत्रोरिपुर्वदितांघ्रिः इतिसंक्रांत्युद्यापनं अथधनसंक्रमणेविशे
षः रवोधनुःस्थेसंप्राप्तेस्नायादणोदयेसदा सर्वनैत्यंचसंपाद्यमुहूर्तेनगतोरविः कूसरान्नेनविप्रान्नेभोजयेत् घृतपायसैः
दक्षिणोर्णैश्चसंतोष्यस्वयंभुंजीतवाग्यतः एवंनिरंतरंकुर्यादशक्तोभानुवासरे इहभक्तानुभोगान्वेसूर्यलोकंचगच्छति इति
धनुर्मासमहिमा अथरवेर्घृतस्नपनंहेमाद्रौ भविष्येउत्तरेत्यनेप्राप्तेघृतप्रस्थेनयोहरिं स्नापयित्वाब्राह्मणेभ्योयःप्रय
च्छतिमानवः घृतधेनुंतथादद्याद्ब्राह्मणायकुटुंबिने सर्वपापविनिर्मुक्तः सूर्यलोकेचिरंवसेत् ततोभवतिभूपालोप्रजानंदवि
वर्धनं इतिउदगयनेघृतस्नपनं अथमकरसंक्रांतौशिवरहस्येघृतकंबलदानमहिमा माघेमासिमहादेवंयः कुर्यात्
घृतकंबलं सप्तुक्तासकलान्भोगानंतेमोक्षंचविंदति नराभूपतयोजाताघृतकंबलदानतः जातिस्मरान्भवेजातामुक्ताश्च
तेशिवार्चकाः पुरासनागसंविप्रंजाबालिंश्रुतिपारगं पप्रच्छशूलकूर्णभोधर्मदारिद्र्यनाशकं कृनागाउवाच असि
नायाःसितायावाधेनोर्घृतमनुत्तमं संपादनीयंयत्नेनघनीभूतंचशोधिनं तत्घृतंतुलयोत्तीर्णंप्रस्थंसार्धशतत्रयं महाकंब
लमेतद्विघृतस्यपरिकीर्तितं तदर्धंवातदर्धंवासायनेयंशिवालये घृतेनान्येनदेवेशमभिषिच्यमहेश्वरं ततोघनघनीभूत

मर्षयेच्छिवमस्तके ततस्तिलैःसर्वपैश्चबिल्वपत्रैश्चकोमलैः हेमपद्मैश्चदेवेशः पूजनीयोमहेश्वरः धूपदीपादिकंदेयंमहानैवेद्य
मादरात् ततोनीराजनंदत्वादेयः पुष्पांजलिस्ततः प्रदक्षिणांनमस्कारान्कृत्वाचतदन्तरं शैवंपंचाक्षरंजप्त्वाशिवायेतन्निवेदये
त् ततोजागरणंकार्यंशिवस्मरणपूर्वकं ततःप्रातःसमुत्थायकृत्वास्नानादिकंपुनः पूजनीयोमहादेवोघृतसेचनपूर्वकं भोजनी
यास्तथाशैवाभक्ष्यैर्भोज्यैश्चयत्नतः ततःस्वयंचभोक्तव्यंबंधुभिः सहसादरं अनेनतवदारिद्र्यनाशमेव्यतिसर्वथा भोगांश्चवि
पुलान्भक्त्याशिवलोकंगमिष्यसि इतिमकरसंक्रांतौघृतकंबलदानंसमाप्तं अथमकरसंक्रमणेदधिमंथनदानं त
द्विधिः मासपक्षाद्युल्लिख्य ममेहजन्मनिजन्मांतरेचअखंडितसौभाग्यपुत्रपौत्रधनधान्याभिरुत्थयर्थश्रीसवितृसूर्यनारा
यणप्रीत्यर्थंसूर्यनारायणस्वरूपिणेत्राह्मणायदधिमंथनदानंकरिष्ये इतिसंकल्प्य तिलोद्वर्तनपूर्वकंस्नात्वाशचिवस्त्रं
परिधाययशोदाकृष्णसुवर्णप्रतिमांसंपूज्यप्रार्थयेत् यशोदेवंमहाभागेस्ततदेहिमनोरमं पूजितासिमयादेविदधिमंथनभा
जने श्रीकृष्णपरमानंदसंसारार्णवतारक पुत्रदेहिमनोज्ञंचक्रणत्रयविमोक्षणंइतिप्रार्थ्य दानमंत्रः गृहाणतंद्विजश्रे
ष्ठदधिमंथनभाजनं नवनीतेनसहितंदेवक्यासहितंहरिं प्रसादःक्रियतांमह्यंसूर्यरूपनभोस्तते ब्रह्मांडपुराणेरंगदान
महात्येकपींप्रतिदुर्वाससोपदिष्टं अथकथा सूतउवाच पीडिताहंदरिद्रेणअपुत्राचतपोधनं तपसोभंगप्रीत्या
चयत्नंनचरतेपतिः ममसर्वस्वमेकागोः स्वल्पदोहावयोमहत् जीवनंममतक्रेणधर्मवार्तागरीयसी केनोपायेनभोब्रह्म

नृ तन्मेव हि सरवमम दुर्वासा उवाच दानं देहि च कृपया येन पूर्णमनोरथाः नंदजाया सतं लेभे ब्रह्माद्यैः पूजितं महत्
श्रीकृष्णारच्यं परंतत्वं योगिभिश्च दुरासदं दधिमंथनदानं च पुत्रप्राप्तिकरणं नान्यदस्ति दरिद्राणां दानादस्मात्कथंचन तस्मात्तम
पि देयं मे क्षुधिताय तपस्विने भविष्यति तव सक्तो चिरं जीवीत्युचिन्नतः विरच्य स्वस्तिकं पूर्वमनुलिप्य महीतलं द्रोणमानं धान्यपुंजं
गोधूमैश्च विशेषतः दध्यमन्नकमासाद्य कृष्णालीलाहृदि स्मरन् संसिद्धमथ नेतस्मिन् सोवर्णीं प्रतिमां तथा संकल्पादिविधायाश्च
पूज्यभाजनमंथकं हरिद्राकुंकुमाद्यैश्च दधिभांडं विलेपयेत् रक्तसूत्रेण संवीतं रक्तवस्त्रेण वेष्टयेत् माल्यैरन्यैश्च संयुक्तैर्देवीभावा
हयेत् तथा सूर्यचावाहयेद्दंडे दीपानष्टौ प्रदीपयेत् लड्डुकान् पथुकान् लाजान् दुष्कखंडानि वै तथा नानाविधानि खाद्यानिसमंता
त्स्थापयेत्ततः कृष्णाग्नीति करं ह्येतद्भन धान्यसमृद्धिदं क्षौमे वासः पथुकटितटे बिभ्रती सूत्रनद्धं पुत्रस्नेहस्तुत कुचयुगं जातकंपं
च सफूः रज्वाकर्षश्च मभुजचलत्कणौ कुंडले च स्विन्नं वक्रं कवरधिगलन्मालतीनिर्ममंथ परिधी वस्त्रमासाद्य यथा चेजनीह
रिः गृहीत्वा दधिमंथानन्यषेधस्त्रीतिमावहन् नानारवाद्यैर्गारितोपिन च मुंचति माधवः अंकमारुह्यस्तन्यं सपिबन्मुखविलोकयन्
विचित्रैः पट्टकूलैश्च गंधमाल्यैर्विशेषतः पूजयित्वा प्रसाद्यैवं यशोदां पुत्रवत्सलां यशोदेत्वं महाभागे सतं देहि मनोरमं पूजितासिम
या देवि दधिमंथनभाजने श्रीकृष्णपरमानंदसंसारार्णवतारक पुत्रं देहि मनो जं मे ऋणत्रयविमोक्षणं ब्राह्मणं वेदवेत्तारमुपवेश्य
स्मरवासने गंधमाल्यैश्च संपूज्य दानं दद्याद्दिजातये गृहाण त्वं हि जग्रेष्ठ दधिमंथनभाजनं नवनीतेन सहितं देवक्या सहितं हरिं

प्रसादः क्रियतां महांसूर्यरूपनमोस्तुते दुर्वासोपदिष्टा सा द्रोणभार्या सलोचना मकरस्थेयदासूर्येति लोहर्तनपूर्वकं स्नात्वा
च जाङ्गवीतोये संप्रार्थ्य युनिपुंगवं पूजयित्वा मुनिं सापि अददद्दधिमंथनं अश्वत्थामानं च सक्तं दधिमंथनदानतः कृपीलेभे कृत्य
शसं ऋणत्रयविमोक्षणं मुक्तादारिद्र्यदुःखात्सावभुजे भोगमुत्तमं एवं पूर्वकृपीकृत्वा आनंदं समपद्यत एवं याकुरुते नारी वि
तशाक्यविवर्जिता सर्वां कामानवाप्नोति सूर्यलोके महीयते इति श्रीब्रह्मांडपुराणे मकरसंक्रांतौ दधिमंथनदानं संपूर्णं अ
थ तांबूलोद्यापनं युधिष्ठिर उवाच तांबूलदानमाहात्म्यं कथयस्व मम प्रभो उद्यापनविधितस्य सर्वकामार्थसिद्धये
श्रीकृष्ण उवाच सर्वेषामेव दानानां तांबूलं चोत्तमं स्मृतं आनंदो दीर्घमायुष्यं सौमनस्यं च पुष्टिदं सौभाग्यं च दनादि
भ्यो विद्यालाभस्तथैव च एतच्चतुष्टयं राजन् तांबूलान् लभते नरः क्षुत्पिपासाहरं स्वादु सौभाग्यं निर्मलं स्मृतं द्वात्रिंशत्सर्वकै
र्युक्तं पूगीफलसमन्वितम् एलालवंगकपूर्रेयुक्तां बूलमुच्यते यथा लाभं भवेद्वापि देयं हि जवराय च हिजाभावे कृवासि नैतद
भावे कुमारिकां उद्यापनं प्रकर्तव्यं यथा विभवसारतः श्रमोऽस्मि मासे कर्तव्यं ऋक्षैर्वैवाहिकेततः पंचसप्तचसद्विप्रान् सपत्नी-
कान् पूजयेत् पूर्वाण्हरात्रौ संपूज्य लक्ष्मीनारायणावुषो उमामहेश्वरौ पूज्यो ब्रह्माणं सावित्र्या सह रतिं च पंचबाणं च पूजये
च्च यथाविधि ऋत्विंसिद्धिं विघ्नराजं लोकपालांश्च पूजयेत् रात्रौ पूजाप्रकर्तव्या षोडशैरुपचारैः तांबूलोपस्करांस्तत्र संस्था
प्योत्तरदेवताः पुरुषोत्तमाय शार्ङ्गपाणये गरुडध्वजाय अनंताय यज्ञपुरुषाय पुंडरीकाक्षाय नित्याय वेदगर्भाय गो

ब्र. रा.
५

वर्धनायनमः सुब्रह्मण्या शौरिणेनमः ईश्वरायनः एतानि द्वादशनामानि पूजने हवने तथा घृतं वा पायसं वा पिपं चामृतं
तिलोदनं तत्तन्मंत्रैश्च होतव्यं अष्टाविंशतिसंख्यया पर्णस्थापनपात्रंचूर्णपात्रंतथैव च स्वर्णरौप्यमयं वापि पैत्तलं सीसं संपवं
सर्वशोभासमायुक्तं लोहजां पूगभाजिकां तेषां पूजाप्रकर्तव्या गंधपुष्पादिभिस्तथा पूर्णाहुतिं ततः कुर्याद्ब्राह्मणान् भोजयेत्त
तः तांबूलं सुष्ठु दद्याद्ब्राह्मणेभ्योतिभक्तिः मेधावीरुमगः प्राज्ञो दर्शनीयश्च जायते फलेन तृप्यते ब्रह्मापनेण भगवान् हरिः
चूर्णमीश्वरतृप्त्यर्थं रविरोकामतृप्तये कर्पूरैः लालवंगदि जातिपत्रफलैस्तथा इन्द्राद्यलोकपालाश्च संतुष्टाश्च भवंति हि वा
रिदः सुखमाप्नोति राज्यं प्राप्नोति चान्नदः दीपदश्च क्षरामोति त्रयं तांबूलदानतः एवं कृते विधानेन सर्वान् कामान्वाप्नुयात्
इति वायुपुराणे तांबूलव्रतोद्यापनसंपूर्णं अथ मौनव्रतोद्यापनं नारद उवाच ब्रह्मन् ब्रह्मि मम त्वं वै मौनव्रतफलं श्रु
प्तं फलं किमस्य दानं वा कथमुद्यापनं भवेत् ब्रह्मोवाच शृणु नारद यत्नेन सावधानेन चेतसा चातुर्मास्ये व्रतं कुर्यात्तमो
नारद व्रतमुत्तमं यस्याचरणमात्रेण गम्यते विष्णुमंदिरं विधितं स्य प्रवक्ष्यामि शृणु नारद भक्त्युत्तमात् व्रतमध्ये व्रतस्यांतं व्र
तादौ वा यथाविधि उद्यापनं प्रकुर्वीत व्रतसंपूर्णहेतवे स्नात्वा नित्यविधिं कृत्वा कुर्यात्संकल्पमादृतः सर्वतोभद्रमालिख्य त
त्र विष्णुं प्रपूजयेत् लक्ष्म्या युतं तु देवेशं ब्रह्माद्या देवतास्तथा द्वारदेशे तु संपूज्यो पुण्यशीलः सुशीलको जयं च विजयं चैव गदा
दीन्या युधानि च मंडपंतोरणैर्युक्तं पटवस्त्रेण भूषितं सुवर्णप्रतिमां तत्र घंटो गरुडलंछितां उपचारैः षोडशभिर्चयित्वा रमा

प्रपा-

मापति रात्रौ जागरणं कुर्याद्गीतवाद्यादिमंगलैः घृतेनाष्टोत्तरशतं पावके हवनं चरेत् अतो देवेति मंत्रेण ब्राह्मणान् भोजयेत्ततः पीठदानं ततः
कुर्यात् घंटादानं तथैव च घंटादानस्य माहात्म्यं वक्तुं केन च शक्यते दीपदानं ततः कुर्याद्भूतसंपूर्णहेतवे इदं व्रतं मया पूर्वं कृतमुत्तिहेत
वे तेन व्रतप्रभावेन सृष्ट्युत्पत्तिर्मया कृता कर्तव्यं तु प्रयत्नेन सर्वकामार्थसिद्धये यद्दं कुरुते वत्स स साक्षात्मा भकीतनुः इति श्रीब्र
ह्मांडपुराणे ब्रह्मनारदसंवादे मौनव्रतोद्यापनसंपूर्णं अथ प्रपादानविधानं मुनिश्चिर उवाच कथं कृष्यात्तरं तत्र संसा
राद्ब्रह्मरान्नराः स्वल्पेनैव तु कालेन तथा दानेन मेव द कृष्या उवाच विधानमेकमतुलं सामान्यं नरसेवितं विधिं प्रपादय
राजेंद्र कथ्यमानं शृणु धनं यस्मिन्पथि जलं नास्ति नास्ति ग्रामः समीपगः प्रपातत्र प्रकर्तव्या स्वर्गकामेष्वाभिर्नरैः माघमासे
सिते पक्षे शिवरात्रौ विशेषतः कृत्वा तु मंडपं रम्यं चतुर्द्वारं सुशोभितं छायाशीतमयी कार्या दृढैस्तं भैर्विशेषतः एकवक्त्रादिवक्त्रा
वा पूर्वोत्तरमुखाश्च मागार्गाणां यत्र बाहुल्यं तत्र कार्यं विचक्षणैः दृढं स्ताम्भमयान् रम्यान् मृन्मयान् वा समाहितः पूजां चैव समादिश्य
स्वर्गकामः प्रयत्नतः प्रादुर्भावाति यावद्देजलैः कुंभान् पूरयेत् यवागूतकसंयुक्तां च जनेस्तु समन्वितां अन्यैश्च बहुभिर्देवैः शर्करापानकैर्यु
क्तां तक्रलवणसंयुक्तां तांबूलं च यथाविधि प्रपायां भोजयेच्छ्रद्धाजलं वा केवलं शुभं ब्राह्मणार्थं पृथक्पात्रं ब्रह्मचिह्नेन लक्षितं स्वस्तिवा
चनपूर्वतु सर्वमेतत्प्रकल्पयेत् एवं विधा प्रपाशोक्ता विद्वद्भिर्मर्मकोविदैः शिष्टानां जननीय इत्स्फुटदाहरणे क्षणा सर्वेषामपि वर्णानां प्र
पावैषोषणक्षमा नंदति पितरस्तस्य तुष्ट्यंति कुलदेवताः स्तुवंति मनुजास्तनुयेनाध्वनिहृता प्रपा क्रतुकोटिशतैर्यत्तु पुण्यं चलभते नरः

उद्यापनं विधिं कृत्वा प्रपादानमनुत्तमं तस्याः सर्वाणि पात्राणि ब्राह्मणाय निवेदयेत् भोजयेच्च यथाशक्त्या ब्राह्मणां स्तोषयेत्
तः प्रपादं दीरदानेन कृतकृत्यो भवेन्नरः दुर्भिक्षे ग्रासमात्रान् ग्रीष्मे बिंदुसमंजलं तत्तुल्यं क्रतुलक्षणेन हयमेतत्ततोधिकं एवं वि-
धाप्रपाप्रोक्ता मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः वरावालघुवाराजन् सर्वकामविवर्धिनी कावडिस्थेन यत्नेन मार्गे तत्प्रापयेज्जलं इ-
ति प्रविष्योत्तरपुराणे प्रपादानं सोद्यापनं संपूर्णं अथ लक्षपद्याविधिः बृहिकृष्णाव्रतं श्रेष्ठं मुक्तिदं दुःस्वनाशनं पुत्रपौ-
त्रादिकं चैव कृपयामधुसूदन श्रीकृष्ण उवाच शृणुराजन् प्रवक्ष्यामि व्रतानां अधिकं व्रतं सर्वदुःस्वहरं स्त्रीणां सर्वका-
मफलप्रदं लक्षपद्यं रंगवत्याशुभे मासि समाश्रमेत् गुरुशुक्लस्तरहिते शुकुवर्णेन यत्नतः तंदूलेः पूजयेच्चैतैः सूर्यस्थं पूजयेद्दरि-
उद्यापनं समाप्तौ च कुर्याद्यत्नेन सिद्धये संपूर्णं जायते येन तच्छृणु घप्रयत्नतः सूर्यस्य प्रतिमां कुर्यात्सुवर्णस्थच शक्तिः वेदि-
कायां प्रकर्तव्यं स्वस्तिकं पद्मसंयुतं तन्मध्ये कलशं स्थाप्य रक्तवस्त्रेण वेष्टितं पंचामृतेन संस्त्राप्य देवं तत्र प्रपूजयेत् गंधपुष्पा-
क्षतैर्दिव्यैर्धूपदीपादिभिः शुभैः सुवर्णनिर्मितं पद्मं देवाय विनिवेदयेत् आचार्यं वरयेत्तत्र वेदे वेदांगपारंगं ततो होमः प्रकर्त-
व्यस्तिलाज्यैः पायसैस्तथा अष्टोत्तरं सहस्रं वा शतत्रयमथापि वा गायत्रीमंत्रतः कुर्यान्मूलमंत्रेण होमयेत् गोदानं च प्रकर्त-
व्यं सूर्यस्य हरितुष्टये ब्राह्मणान् भोजयेच्च तद्वा शर्करा घृत पायसैः तेष्वपि दक्षिणां दद्याद्दत्तशास्त्रविजितः प्रतिमां
कलशं चैव दद्यात्सूनादिकं तथा अतो देवेति मंत्रेण आचार्याय निवेदयेत् प्रदक्षिणां नमस्कारं कुर्यान्मूर्ध्नि कृतांजलिः श्री

कृष्ण उः एतत्ते व्रतमारच्यातं स्त्रीणां कामफलाप्तये पुत्रपौत्रादिसंतानदृष्ट्यर्थं कुरुनंदन यानारी कुरुते भक्त्या हरिः स्तस्या प्रसीदति
इति सौरपुराणे लक्षपद्यं प्रकरणं उद्यापनं संपूर्णं अथ लक्षदीपदानविधिः स्कंद उवाच रुद्रसंख्या शिवाय अर्पयेद्दीपसु-
त्तमं वर्षमेकं तदर्धं वा वर्षद्वयमथापि वा लक्षसंख्यातदर्थं वा द्विलक्षं वा स्वशक्तिः लक्षदीपं प्रकुर्वीति नराः परमधार्मिकाः घृतेन ये प्र-
कुर्वीति तेषां पुण्यं वदामि ते दीपमालायथाशक्त्या कर्तुं श्रेष्ठं दद्यान्विनाः यावत्कालं प्रज्वलंति दीपायस्य शिवाग्रतः तावद्युगसहस्राणि स-
तलोत्सेमदीयते कोसमेन च तैलेन दीपान् दद्याच्छिवालये तेन पुण्येन कैलासे वसते शिवसन्निधौ अतसी तैलसंयुक्ता न्दीपान् दद्यात्
शिवालये दशपूर्वाद् दशपरान् युक्तो गच्छेच्छिवालये ज्ञानिनो हि भविष्यंति दीपदानफलेन हि तिलतैलेन यो दीपान् ददते च शिवा-
लये तेजस्विनो महाभागाः कुलेन च शतेन वै तैल युक्ताः कृतादीपादापिताश्च शिवालये आर्तिं स्वं च सकंपूरं ये कुर्वन्ति दिने दिने ते
प्राप्नुवंति सायुज्यं नात्र कार्या विचारणा लक्षदीपस्य संपूर्णं कुर्यादुद्यापनं बुधैः उपवासं प्रकुर्वीत पूर्वस्मिन् दिवसे तदा कर्षमात्रं सुवर्णं
न तदर्धार्धेन वा पुनः प्रतिमां शंकरस्याथ उमया सहितस्य च आचार्यं वरयेत्तत्र अभिज्ञं वेदपारंगं कलशं स्थापयेद्वा त्रैलोक्यं स्तुतिवाच-
नपूर्वकं उमामहेश्वरं रम्यं स्थापयेत्कलशोपरि उपचारैः षोडशभिः पूजयेच्च पृथक् पृथक् रात्रौ जागरणं कुर्यात्सुराण्यवणादिभिः
प्रातः स्नानं विधायाय होमकर्म समाश्रमेत् तिलसर्पियं चैव पिचरुणा विल्वपत्रकैः आज्यपुतैश्च प्रत्येकं सद्योजातादिमंत्रतः शतम-
ष्टोत्तरं हुत्वा होमशेषं समापयेत् उमामहेश्वरं देवं पूजयेत्पुनर्व्रती प्रतिमां वस्त्रसहितामाचार्याय निवेदयेत् सहिरण्यां सवत्सां

चयेलुंदद्यात्ययलतः अनेनविधिनायस्कृतमेतत्समाचरेत् सक्तत्वाविपुलान्भोगान्शिवसायुज्यमाप्नुयात् ब्राह्मणान्भो
जयेसश्चाद्वालंकारभूषणैः गुरोराज्ञां गृहीत्वानुभुंजीयाद्दुष्पुष्टिः सह एवंयः कुरुते मत्स्यो लक्षदीपप्रदीपनं नरोवाप्यथवाना
री सोऽश्रुते पदमव्ययम् ज्ञानमुत्पद्यते तस्य संसारमयनाशनं सर्वपापक्षयकरं जन्मजन्मार्जितं च यत् बाल्ये वयसि यत्पापं यौ
वने वापि यत्कृतं वार्धकेऽपि कृतं पापं तत्सर्वं नश्यति भ्रवं सर्वपापविनिर्मुक्तो भक्त्या भोगान्महीतले सर्वान्कामानवाप्स्यस्यो
श्रुते पदमव्ययं इति श्री स्कंदपुराणे लक्षदीपोद्यापनं संपूर्णं अथ लक्षदूर्वापूजनविधिः श्रीरसेन उवाच लक्ष
पूजाविधिं संम्यक् कथयस्व ममाग्रतः यं कृत्वा प्राणिनः सर्वे भवंति सुखभाणिनः श्रावणे च चतुर्थ्यां तु भौमवारो यदा भवेत्
शुभो न्हि वासरे वापि पूजा कर्म समारभेत् दंपत्युचतुः चक्रवर्ती नृपो जातो तेन तृप्तिं नैवेगमः आवाप्यां तु दरिद्राभ्यां किं
देयं तृप्ति कारकं नदी नदजले योऽधिरसंख्येर्नाभिर्पूर्यते बिंदुमात्रेण सहसा सकथं पूर्यते वद कौंडिन्य उवाच भक्त्या द
त्तं स्वल्पमपि बहु तृप्ति करं मम अभक्त्या यच्च दंभेन बहु दत्तं ह्यथा भवेत् दंपत्युचतुः आवयो न गृहे किंचिच्छुभं वस्तु हि जित
म पूजाये गणनायास्य प्रातर्दूर्वा कुराहताः पूजितो गणनायस्तु स एको ह्यवशिष्यते भक्त्या दत्तः स एकोऽपि तृप्तये स्यात्पदी-
यतां कौंडिन्य उवाच विरोचनाददौ तस्मै श्रुत्वा वाक्यं तदीरितं एकं दूर्वा कुरं भक्त्या तेन तृप्तो भवद्भिजः शाल्यन्नं पाय
सान्नं च नाना पक्वान्मेव च व्यंजनान्यपि सर्वाणि लेह्य चोष्यान्पने कथा भक्त्या विरोचनादत्ते जातं दूर्वा कुरे रिवलं गृहीत्वा

ब्राह्मणस्तं तु बुभुक्षुः परया मुदा तस्मिन् दूर्वा कुरे भक्त्या दत्ते तेनायमक्षिते प्रशमस्या हि जस्यास्य तत्क्षणाज्जठरानलः तृप्तिश्च पर
मातेन प्राप्त तत्क्षणमात्रतः आलिङ्गि त्रिशिरसं तृप्तो हं हर्षयन्द्भिजः तस्याजकुक्षितं रूपं प्रकटो भूद्भजाननः चतुर्भुजो रविंदा
क्षः शंढादं द्रो विराजितः कमलं परशं मालां दंतं करतले दधत् महार्हमुकुटो राजनृकणैकुंडलमंडितः दिव्यवस्त्रपरीधानो दिव्य
गंधानुलेपनः उवाच तौ प्रसन्नात्मा दंपती स गजाननः वृणीत तं वरं शीघ्रं मनसा योय इच्छितः तावुचतुः जन्मजन्मांतरे वापि
भक्तिरस्तु दृढावयोः सुनिर्वादीयतां देव अस्मात्संसारसागरात् नायाचे किंचिद न्यहि पादपद्मादिभानन कौंडिन्य उवाच
इति तद्वाक्यमाकर्ण्य तथैकत्का गजाननः पुनरालिङ्ग्य प्रददे भक्तिं त्रिपुरसूदनः एतस्मात् दूर्वाभारोऽसौ दीयतां दीयते मया असं
ख्यभक्षणाद्देवो न तृप्तिं च समाययौ दूर्वा कुरेण चैकेन स तृप्तिं परमाययौ इति सम्यक् समाश्रित्य महिमानं परं श्रुत्वा दूर्वासमर्पण
भवेच्छ्रवणात्सर्वकामदः इति हासमिमे भक्त्या शृणुते श्रावयेच्च यः स पुत्रधनमाप्नोति स्वर्गलोके च मोदते गजानने च यो भक्तिं
निष्कामो मुक्तिमाप्नुयात् श्रुत्वा पीत्यमितीहासं आश्रयात्संशयं पुनः प्रपेदे हृदितं ज्ञात्वा कौंडिन्यो मुनिरब्रवीत् आश्रये शृणु मे वा
क्यं संशयस्यापनुत्तये यद्ददामि हृदि स्थस्य मया ज्ञातस्य तेन ये एकं दूर्वा कुरं गृह्य गच्छ शीघ्रं बिडौ जसं वदा शीर्वचनं पूर्वं पश्चा
द्याच स्वकांचनं दूर्वा कुरेण तुलितं गृहीत्वा तु इहानय नन्यूनं नाधिकं ग्राह्यं तस्य भाराल्लुभानने आज्ञां प्राप्य मुनेः सातु प्रस्थिता
स्यार्थसिद्धये एकं दूर्वा कुरं गृह्य शक्रसंनिधिमाययौ तमुवाचाश्च माशक्रदेहि मे कांचनं शक्रं याचितुं त्वां समायाता भर्तृवाक्या

स्मरेश्वर इन्द्र उवाच किमर्थं त्वमिहायाताममाज्ञाप्रेषिताभवत् मया तु मेषितं तस्य स्वशक्त्या तु स्ववर्णकं आश्रयो
वाच इर्वीकुरस्य तु रुचाय इवेकांचनं शुभं गृहिष्ये शचिभर्तस्त्वं न्यूनं न च ह्यतोधिकं इन्द्र उवाच दूर्वाकुरप्रमाणं मेनास्ति द्वयं-
शुभानने कुबेरभवनं गच्छ जातरूपं प्रदास्यति इन्द्रेण प्रेषिता सा धीमुनिपत्नी मया सह प्रापितं भवनं तदेहि दूर्वाभितं धनं कुबेरस्य
वाच अत्याश्चर्यमहं मन्ये मुनेः शक्रस्य चाश्रये मोहाविष्टो न जानाति दूर्वाकुरमितं कियत् कांचनेन किमेतेन बहुलं नेच्छते कुतः आ-
ज्ञापयद्वा नाध्यक्षो कोशकारं धनस्य च देहि अस्या धनं स्वेच्छं मुनिपत्न्या ममाज्ञया एवं श्रुत्वा ददौ तस्यै बहुलं कांचनं तु सः न ज-
ग्राह भयाद्भर्तुर्दूर्वाधिकविशंकया स्वर्णकारतुलायां तं दूर्वाकुरमधारयत् नाभवत् तुलया तस्य पर्याप्तं तत्तु हाटकं वणिकृतुला समा-
नीता तत्रापि नाभवत् समं तैलकारसमानीता न जानात पूरणे क्षमा धटे महत्स्य तोक्षि प्रहाटकं दत्तमेकतः दूर्वाकुरेपि तत्रापि अधस्ता-
द्याति भारतः अन्यदन्यद्ददौ तत्र कुबेरः कांचनं बहु तदपि नाभवत् तेन समं दूर्वाकुरेण च सर्वकोशगतं द्रव्यं दत्तं गुरुततो भवेत् न
थापि नाभवत् तुल्यं तेन दूर्वाकुरेण च पत्नी माहूयतां प्राह कुबेरः कौतुकान्वितः कुरुमद्वाक्यतः सुभूधरारोहणमग्रतः न समं चेत्स
मारोक्ष्ये निजसत्वरिरक्षया पतिव्रताज्ञया तस्य धटमारुहेतदा ततोपि न समाजाता ततः सर्वापुंरींददौ धटमध्ये कुबेरोपि
नोर्ध्वं जातौ कुरस्ततः श्रुत्वा दूतमुखादिंद्रो गजारूढः समाययौ स्वकीयद्रव्यसहितो धटमारुहे स्वयं समं न याति दूर्वाविध-
टभारेण चानघ अधोमुखो गतश्चिंतं किमेतदिति चिंतयन् विष्णुं हरं च संस्मरत नारोहणकाम्यया शिवो विष्णुः समागत्य

धटमारुहेतदा तथापि नोर्ध्वं गमनं तदा दूर्वाकुरस्य हि शिवो विष्णुः कुबेरोपि आश्चर्यं समपद्यत वरुणोऽग्निमरुतो कौंडिन्यं च
समाययुः देवादेवर्षयश्चापि सिद्धविद्याधरो रगाः दिनां ते समनुप्राप्ते यथा गच्छंति पक्षिणः नमस्कृत्य मुनिं सर्वे प्रोत्तुर्विद्याधरो र-
गाः सर्वे उचुः अज्ञानं विलयं यातं दर्शनान्नो मुने तव पूर्वपुण्यभवादग्रे कल्याणं नो भविष्यति तव पत्न्या हतं सर्वं सर्वेषां
मघनस्फुरं महिमानं न जानीमो दूर्वाकुरसमुद्रं एवं दूर्वाकुरतुलां त्रैलोक्यमपि नाभवत् गजाननशिरस्थस्य तया भक्त्या पिब-
स्य च जानीयान् महिमानं कः सम्यक् दूर्वाकुरस्य च गजानने कभक्तस्य जपतस्तपतोभृशं तवापि महिमानं को जानाति भुवन-
त्रये एवमुक्ता मुनिं सर्वे पूज्यमानं गजाननं सर्वे सभार्या ययुस्तुष्टुवर्नन्तुर्जगुः न ब्रह्मान हरिः शिवेन्द्रमरुतो नग्निर्विचस्वान्म-
रुच्छेषो शेषकलानिधिश्च वरुणो नो चंद्रमानाश्चिनौ नो वाचामधिपो न चैव गरुडो यक्षाधिपो नांगिरा माहात्म्यं परिवेद वेदनिग-
मैरज्ञातरूपस्य ते एवं संतोष्य सर्वे ते देवदेवं गजाननं मुनिं च समनुप्राप्य ययुः स्तंस्त्वं निवेतनं आश्रयापिततो ज्ञात्वा दूर्वामा-
हात्म्यमुत्तमं विश्वस्ताभर्तुवाक्येन सा दूर्वा पर्यपूजयत् विघ्नेश्वरं सर्वदेवं सर्वे दूर्वाभिरर्चितं प्रणनाम च कौंडिन्यं भर्तारं स-
त्यवादिनं उवाच तं प्रसन्नात्मा सात्मानं निंदती मृशम् मादृशीने च दुष्टास्ति पतिवाक्येन शासिता विशेषविदुषा स्वाभिर्चि-
शेषविदुषा तया सम्यक्कृतं मम विभो सर्वभूतदयावता तत्क्षमस्वापराधं मे त्वामहं शरणागता ततः प्रातः समुत्थाय दूर्वामाहा-
यसत्वरौ स्नात्वा देवं समभ्यर्च्य दूर्वापणमकुर्वतां अनन्यभक्त्या ज्ञात्वा तौ दूर्वामाहात्म्यमुत्तमं सायं प्रातर्देवं पूजयतां निस्तं

संयत्तायज्ञं व्रतं दानं ज्ञात्वा देवो गजाननः कृपया परया विशेषेण प्रत्यक्षो दयत् गणा ऊचुः अगाधं वर्णितं दुर्वा म हात्प्रमि
दमुत्तमं अशेषवर्णने शेषेण शक्तिं समपद्यत त्रैलोक्यं तुलया अस्थानसंजातं महामुने दुर्वेति स्मरणात्पापं त्रिविधं विलयं व्र
जेत् तत्समृतं स्मर्यते देवो यतः सोऽपि गजाननः इति चिन्तामणेः क्षेत्रमहिमा वर्णितः स्फुरं श्रवणात्कीर्तनाद्भ्यानात्कृत्स्नमुक्तिफल-
प्रदः एतस्मात्कारणाद्दानं त्रयाणां प्रेषितं शक्तं रासभस्य मुखादुर्वा गता देवो परिप्रभो चांडाल शीतनाशाय आनीतात्तृणभारतः
वायुना प्रेरिता सापि गता दुर्वा गजानने यतश्चास्य प्रिया दुर्वा संतुष्टो सौविनायकः निःपापत्वात् त्रयाणां च सान्निध्यं दत्तवान्निजं
गंधमात्रेण दुर्वायाः संतुष्टो जायते विभुः प्रसन्नो वति भक्त्या वै किंपुनर्मस्तकार्पणात् ब्राह्मणार्जुनः इति दूतपुरवाद्वाजन्
संश्रुतो महिमा तदा दुर्वायामुनिभिः सर्वैः संकष्टेन च संश्रुतः स्नात्वा दुर्वा कुशान् गृह्य युयुजुस्ते विनायकं सेवकाश्चापि दुर्वा
भिरानर्चुः श्रीगजाननं ॥ आसन्नं सर्वे दिव्यदेहास्तेजसा सूर्यवर्चसः शृण्वन्तो दिव्यविद्यानां नानारावाच समंततः विमानवरमा
रूढा दिव्यवस्त्रानुलेपनाः याता वै नायकं धाम केचिद्रूपं च धारिणः नरानागरिकाः केचिदागतास्तं महोत्सवं द्रष्टुं दुर्वाभिरानर्चु रे
विंशत्युत्सृज्य कृत्वा भोगांश्च ते सर्वे गणेशस्थानमागमन् विमानमपि च लितमूर्ध्वं तस्युप्यतेजसः तस्माद्गणेशभक्तेन कार्यं दु
र्वाभिरर्चनं न करोति नरो यस्तु प्रसादात्ताभिरर्चनं चांडालः स तु विद्वेद्यो नरकाद्याभुयान् बहून् नतन्मुखं निरीक्षेत कदाचि
दपि मानवं यस्तु दुर्वाभिपूज्येत देवदेवं गजाननं तस्य दर्शनतो न्योऽपि पापी शक्यं त्वमाप्नुयात् लक्षसंख्याभिर्दुर्वाभिः पूजयेद्दि

गजाननं तेनापि कोटिगुणिता कृता पूजानसंशयः ब्रह्मोवाच उद्यापनं च कुर्यात्तु देशकालानुसारतः ॥ माघे वा कार्तिके
भाद्रे आषाढे आश्विने वा अन्येषु पुण्यमासेषु व्रतमेतस्माच्चरेत् प्रातःस्नानं विधाय यदंत धावनपूर्वकं धौतवस्त्रधरो भूत्वा
नित्यकर्म समाचरेत् देवपूजाग्रहं वापि देवालयमथापि वा गोमयेनानुलिप्या कृत्वा तु नाम्नायेन वा पंचभिर्ब्राह्मणैः सार्धं कृत्वा
च स्वस्तिवाचनं गंधाश्चाहुं प्रकुर्वीत लक्षपूजाविधौ हिजः प्राणायामत्रयं कृत्वा देशकालोत्सरेत्कधीः गजाननं चतुर्बाहुं एकदंतवि
पादितं विधाय हेमाविघ्ने शं हेमपीठासनस्थितं तथा हेममयीं दुर्वीतदाधारे च्यवस्थितां संस्थाप्य विघ्नहर्तारं कलशेनाधभाजने
वेषितं रक्तवस्त्रेण सर्वतोभद्रमंडले पूजयेदुक्तकुसुमैः शमीदुर्वाभिरर्चयेत् गंधपुष्पैश्च धूपैश्च दीपैर्नैवेद्यतोषकैः पञ्चाङ्गधादिदु
र्वाभिरर्चयेद्गणनायकं गणाधीशं सहस्रेण अथ वा शतनामभिः स्रंसंख्यासफला पूजासंख्याहीना तु निष्फला एवं संपूज्य विधि
वत् पूजांते होममारभेत् आचार्यवरयेत्पूर्वक्रत्वभिश्चैकविंशतिः गणानां तेति मंत्रेण अयुतं होममाचरेत् अथवा दुर्वा मंत्रेण अयुतं
तु समाचरेत् दुर्वा मंत्रः त्वं दुर्वेष्ट जन्मासि वंदितासि सुरासुरैः सोऽभायं संततिं देहि सर्वकार्यकरी भव यथाशाखा प्रशाखाभिर्विस्तृता
सिमहीतले तथा ममापि संतानं देहि त्वमजरामरं सहस्रनामभिर्होमं स्वाहाकारसमन्वितं मधुभिर्ग्रेस्तिलैर्लाजैः पृथुके रिकुरवंडकैः ल
दुदुक्कैः पायसान्नेन सघृतेन हुनेत्ततः पूर्णाहुतिं ततः कृत्वा चलिदानं ततश्चरेत् होमशेषं समाप्येत ब्राह्मणान् भोजयेत्ततः आचार्यपू
जयेत्पञ्चाङ्गालंकारभूषणैः एवं मे ब्रह्मणा दिष्टं व्रतं लोकोपकारकं तदेतत्कथितं तं घकुरु पुत्रार्थमादरात् इति नानाविधो राजन्महिमा कथि

तस्तत्र सेतिहासस्तुदूर्वाणांश्रवणात्पापनाशनः नारव्येयोदुष्टबुद्धेस्तुप्रियपुत्रेनिवेदयेत् यददंश्रुणुयादत्तयावाजपेयफलं
मेत् इतिश्रीगणेशपुराणेउपासनाकांडेदूर्वामाहात्म्ये लक्षदूर्वापूजोद्यापनसंपूर्ण अथशिवलक्षप्रदक्षिणाविधिः
युधिष्ठिरउवाच पुरातुऋषयःसर्वेनेमिषारण्यवासिनः शौनकाद्यामहात्मानः सर्वशास्त्रविशारदाः तीर्थयात्राप्रसंगेनगंगाद्वा
रमुपागमन् तत्रस्नाताःकृतजपाविधिवद्दक्षिणाः यावत्सर्वोपविष्ठास्तेहर्षनिर्भरमानसाः तावत्तेददृशस्तत्रसूतंशास्त्रार्थ
कोविदं ददर्शसोपितांस्त्रयऋषीन्विगतकल्मषान् ननामदंडुवद्भक्त्यातैश्चापिप्रतिपूजितः तेचक्रुर्मरमातिथ्यंकुशलंप्रश्नमेव
च स्रवोपविष्टंतसूतंप्रचुरिदमादरात् ऋषय ऊचुः सूतसूतमहाप्राज्ञचिरंहृष्टोसिस्तत्र कस्मिन्तीर्थेयवादेशोक
लोहिनिहतस्त्वया त्वद्दर्शनेनसौख्यंनुजातंनःपरमाहुतं किंविधिंज्ञातुमिच्छामःस्तच्छृणुष्वमहामते त्वयोक्ताविविधाधर्मास्त
थानानाविधाःकथाः व्रतानिचविचित्राणिमनोरथकराणिच इदानींवददेवस्यव्रतंपरमपावनं यत्कृत्वासर्वसिद्धिःस्यान्नरा
णांवाञ्छितप्रदं सूतउ० सम्यक्पृष्टंऋषिगणाव्रतंदेवस्यचाहुतं ममापिकथितुंहर्षोजायतेनान्नसंशयः युधिष्ठिरउवा
च धर्मावहुविधाःप्रोक्तास्त्वयानंतफलप्रदाः इदानींश्रोतुमिच्छामि व्रतंसंपत्करंश्रमं श्रीकृष्णउवाच शृणुराजश्रव
क्ष्यामिशिवस्यव्रतमुत्तमं लक्षप्रदक्षिणानामव्रतमस्तिस्फुटुर्लभं ब्रह्मस्यस्मरापस्यगुरुदारावमर्शिनः संकीर्णकानिपापानि
संकलीकरणानिच प्रकीर्णकानिपापानिमलिनीकरणानिच भ्रातृपत्नीसुतादीनांगामिनःकाममोहिताः गुरोर्विश्वासहीनस्य

व्रतभ्रष्टस्यपापिनः संध्याकर्मविहीनस्यजगधुर्मोर्गवर्त्तिनः दासीवेश्यासंगिनश्चचांडालीगामिनस्तथा परस्वहारिणश्चापिदेवद
यापहारिणः ब्राह्मणद्वेषिणश्चापिदृष्टिछेदनकस्यच रहस्यभेदेकस्यापिरहसीकृतपापिनः ब्रह्मयज्ञविहीनस्यदुःशास्त्रनिर
तस्यच गुरुनिंदादिश्रोतुश्चगुरुद्रव्यापहारिणः ब्रह्महत्यादिपापानांप्रायश्चित्तंयदीच्छसि संकलीकरणानांचमलिनीकरणस्यच
अपात्रीकरणानांचप्रायश्चित्तंयदीच्छसि भ्रातृपत्नीसुतानांचगामिनःशमनंतथा श्वश्रुभ्रातृवधूनांचद्विषयागामिनांतथा ल
क्षप्रदक्षिणानामव्रतंकुर्यान्महीपते संध्याकर्मदित्यागस्यचांडालीगामिनस्यचै दासीवेश्यासंगिनश्चक्षयंयांतिनसंशयः व
र्धनंसर्वभूतानांसदाविजयकारणं किमेभिर्वहुभिर्विद्यैःकथितैश्चपुनःपुनः दारिद्र्यनाशनं पुण्यंसर्वैश्वर्यप्रदंशिवं दुर्लभंसर्वमर्त्या
नांपुत्रपौत्रप्रवर्धनं योयान्प्रार्थयतेकामाप्सतानाप्नोतिमानवः ऋषय ऊचुः सूतसूतमहाभागवेदविद्याविशारद यथा
प्रदक्षिणाकार्यामनुजैर्विधिपूर्वकं सूतउवाच एवमेवपुराष्टोभगवान्शिवयाशिवः तद्भवीभिमुनिश्रेष्ठाःशृण्वंतुविधि
मुत्तमं देव्युवाच भगवन्देववेशप्रदक्षिणाविधिंवद शिवलक्ष्म्येनाशक्तिःपापःपुण्यवान्भवेत् श्रीमहादेवउवाच
श्रावणेमाधवेऊर्जमाघमासेव्रतंचरेत् लिंगप्रदक्षिणाःकुर्यात्संदरीविधिपूर्वकाः श्रीदेव्युवाच लिंगप्रदक्षिणेदेवनियमाः
केभवंतिताच वदस्वेतितदाशेषविश्वनाथरूपानिधे शिवउवाच प्रतिग्रहंपरान्नंचपरदाराभिभाषणं परस्वग्रहणं
स्नेहादसहातौचवर्जयेत् असतांपापिनांसंगंनकुर्यात्प्रयतो नरः असत्समागमात्सर्वनिःफलंजायतेनृणां ममद्रोहपरैःसाकं

न ब्रजे द्विष्णुनिंदकैः परापवादं नो कुर्यात् परद्रोहं न कारयेत् निंदां च गुरुशस्त्राणां शिवधर्मरतात्मनां तीर्थलिंगतपोनिंदां न कुर्यात् प्रदक्षिणी ब्रह्महत्यादिपापानां प्रायश्चित्तं न चापरं शिवलिंगे महादेविये कुर्वति प्रदक्षिणाः अनंतकोटिगुणितं भवेत् सर्वं न संशयः शिवापतेः प्रत्यहं च पूजाकार्यं प्रयत्नतः उमापतेः पूजनेन सिद्धिर्भवति नान्यथा एवं यः कुरुते मर्त्यो ब्रतमेतत्स दुर्लभं यं यं चिंतयते कामं तं तं प्राप्नोत्यसंशयः शिव उवाच लक्षं समाप्य पश्चात्तु कुर्यादुद्यापनं ब्रती एवं संपाद्य विधिवच्छुभे मासे शक्नोति ने देव्युवाच ब्रतस्योद्यापनं कर्म कथं कार्यं च मानवैः कोविधिः कानि द्रव्याणि कथं यस्वममप्रभो ईश्वर उवाच शृणु भद्रे प्रयत्ने न लोकानां हितं काम्यया उद्यापनविधिं चैव कथयामि तवाग्रतः यथा संजायते वित्तं भक्तिश्च द्वा समन्विता सा एव ब्रतकालश्च यतो नित्यं हि जीवितं कामक्रोधाद्यहंकारद्वेषैश्च न्यवर्जितः संपाद्य सर्वसंभारान् मंडपं तत्र कारयेत् प्रातः स्नात्वा शक्चिर्भूत्वा कुर्यादुद्यापनं बुधः मासतिथ्यादिसंकल्प्य कुर्यात् स्वस्त्ययनंततः पुण्याहवाचनं कार्यं आचार्यवरणंततः ततो ब्राह्मणमाहूय वेदवेदांगपारंगं आचार्यवरयेत् पूर्वोक्तविधौ कादशैः सह देवागारे तथा गोष्ठेषु देवास्वीयमंदिरे पुष्पमंडपिकां कृत्वा पट्टकुलादिवेष्टितां तन्मूर्धेलिङ्गो भद्रं च ये लक्ष्मणान्वितं अग्रणं सजलं कुंभं तस्योपरितु विन्यसेत् सौवर्णं राजतं तान् मृन्मयं वापि कारयेत् तस्योपरि न्यसेत् सान्द्रं ताम्रं मृन्मयवैष्णवं कुंभोपरि न्यसेद्देवमुमया सहितं शिवं उमामहेश्वरीं मूर्तिं पूजयेद्दृष्यते स्थितां ब्रह्माणं दक्षिणे भागे सावित्र्या सह स्रुप्रभं कोवेयीं स्थापयेद्द्विष्णुं लक्ष्म्या सह गरुडमा महेशं स्थापयेच्च मध्ये शिवा दृष्यते समन्वितं ततः पूजां विनिर्व

त्यं महासंभारविस्तारैः परमान्नं च नैवेद्यं भक्त्या देवाय दापयेत् उपोष्य जागरं कुर्याद्रात्रौ सक्तययामुदा ततः प्रभातसमये स्नात्वा शक्चिर्भूत्वा स्थूलं कार्यं कुर्यादग्निमुखंततः प्रदक्षिणादशांशेन हवनं न कारयेद्भूती हवनस्य दशांशेन तर्पणं न कारयेत् ततः तर्पणस्य दशांशेन मार्जनं न कारयेत् ततः प्रदक्षिणादशांशेन ब्राह्मणान् भोजयेत्सुधीः स्वशारवोक्तेन विधिना होमयेद्बुद्धमंत्रकैः मूलमंत्रेण गायत्र्या शंभोर्नाम सहस्रकं पलाशस्य समिद्धिश्च यवव्रीहितिलाज्यकैः पूर्णाहुतिं ततो दद्यात्कृत्वा सिष्टकृदादि कं होमांते च गुरुपूज्यसपत्नीकं समाहितः प्रतिमां कुंभसहितां आचार्याय निवेदयेत् शंभोः प्रसीद देवेश सर्वलोकेश्वर प्रभो तवरूपप्रदानेन मम संतु मनोरथाः यद्भक्त्या देवदेवेश मया ब्रतमिदं कृतं न्यूनं वाथ क्रियाहीनं परिपूर्णं तदस्तमे अनेनैव विधानेन यद्ब्रतमाचरेत् यं यं चिंतयते कामं तं तं प्राप्नोति मानवः इह लोके सखी भूता भुक्ता भोगान्यथोषितान् अंतरे विमानमारुह्य शिवलोकं सगच्छति इति श्री स्कंदपुराणे शिवप्रदक्षिणाव्रतोद्यापनसंपूर्णम् अथाश्वत्थप्रदक्षिणाविधिः ऋषिरुवाच भगवन् सर्वधर्मज्ञ सर्वशास्त्रविशारद स्त्रीणां पुत्रविहीनानां नराणां सुखसंपदां उपायं चैव मे ब्रूहि स्तुतसि द्विकथं भवेत् अथर्वण उ० पुरा ब्रह्मादयो देवा सर्वे विष्णुं समाश्रिताः अष्टछन्दे देवेश राक्षसैः पीडिताः स्वयं कथं भवेन्नतच्छांतिरस्माकं वदनिश्चितं ऋषय ऊचुः पलाशलंकयं प्रातः ब्रह्मणा वै महात्मना वदत्वं च शिवो वापि विष्णुर्वै पिप्पलो भवत् बालस्त्रिल्या ऊचुः ब्रह्मणानुपुरासृष्टाः सर्वदेवाः सवासवाः मिलित्वा सर्वैरेतैर्ब्रह्माणं वाक्यमब्रुवन् ब्र

ह्यन्सर्वाधिकोरुद्रः सर्वदेवेषु पश्यते कर्तुं न दर्शनं देवगच्छामो भवता सह इतीन्द्रादिवचः श्रुत्वा सर्वदेवपुरोगमः ब्रह्माकेलास
मगमत् सर्वदेवगणैर्नितः शिवह्यसमासाद्य देवाः सर्वेऽपि संस्थिताः न दृश्यन्ते हारपालः शिवश्चाभ्यन्तरे स्थितः गन्तव्यं वा न गन्त
व्यं अस्माभिः शिवसंनिधौ पराहृत्याथ वा स्वस्मिन् स्थाने गन्तव्यमेव वा एवं चिन्तयमाने स्तेनारदो मुनिसत्तमः पुरा दृष्टो देववन्दे
स्तं मूचुः प्रणताश्च ते देवा उचुः मुनेव दविदांश्चेष्ट ब्रूहि प्रभं सुशोभनं किं करोति महादेवो गन्तव्यं वा न वांतरे नार
द उवाच चंद्रनाशदशायां तु देवाः संप्रस्थितं गृहात् तस्मात्कश्चिन्महाविघ्नो भवतां संप्रविष्यति किं करोति शिवश्चेति
प्रभो ह्यंते तथा विधोः तस्मात्संभोगकार्यं च तर्तते त्रिपुरांतकः इन्द्र उवाच सर्वेषामेव दुःस्वानां नाशकर्ता दिवस्पतिः मय्या
गते कथं नाशो देवतानां संप्रविष्यति विभीषणाय देवानां बलानां चाकरोन्मुनिः इतीन्द्रस्य वचः श्रुत्वा व्याकुलो भून्मुनिस्तदा कथं
मद्वचनं सत्यं संप्रविष्यत्यध्वजिणी अद्य मद्वचनं सत्यं यद्विशीघ्रं संप्रविष्यति लक्ष्मी नारायणमुदेकरिष्ये व्रतमुत्तमम् एवं स
चिन्त्य मनसा तूष्णीं भूत्वा मुनीश्वरः इन्द्रो विचारयन् देवाः किमिदानीं विधीयतां ततो वज्रीं द्युवाचे दं वन्दे मद्वचनं शृणु गृही-
त्वा विप्रसूतं त्वं शिवस्याभ्यन्तरं विश यदि प्रसंगोऽस्य स्माकं तदा चार्ता निवेदय यदि नास्ति प्रसंगश्चेद्वाचकत्वेन याहि च
अवध्यत्वादताड्यत्वादि क्लृप्तत्वेन तद्भुज इति देवं द्रवचनं श्रुत्वा वन्निह स्तथा करोत् अभ्यन्तरे ददर्श शं शिवया सह संगतम् शि
वयापि च सो दृष्टो लज्जिताभोगमत्यजत् कोसिकोसीति संप्रष्टो भिक्षुको हं क्षुधा युतः ब्रूहो मयं धोस्मि दीनौ स्मि भोजनं

मम दीयतां तेनादृष्टमिति ज्ञात्वा पार्वती तमभोजयत् सोऽपि मुक्तासमाचारं वक्तुं संप्रस्थतो बहिः तस्मिन्नेव क्षणे गुप्तो नार
दः पार्वतीं ययौ शिरोनिधाय पार्वत्याः पादयोः सरोदहं अहो बालक किं जातं तच्छीघ्रमभिधीयतां करोमि निष्कृतिं तस्य सा
ध्यासाध्यस्य नान्यथा मातर्वक्तुं न शक्नोमि द्युपहासस्य कारणं कृतं यथेन्द्रादिदेवैस्तथा कोन्यः करिष्यति इति तस्य वचः श्रु
त्वा पुनः पुनरपृच्छत् मुद्रयित्वा ततो नेत्रे कराम्भ्यां समुनीश्वरः उवाच वचनं नीचमुखोऽसौ गद्गदाक्षरं नारद उवाच इन्द्रो
यं युवयोर्भोगं देवताभ्यां ह्यदर्शयत् युवयोश्च कृतानि दातां श्रुत्वा दुःस्वितो भृशं भोगविच्छिन्नयेव हिः प्रेषितो हिजरूपकः
अथवा किमनेनापि कथनेन ममां बिके जगन्माता सिदेवित्वं कान्ते स्यादुपहासता इति तस्य वचः श्रुत्वा पार्वती कुड्ममानसा
स्फुरदोष्पारक्तनेत्रा दृष्ट्वा तानारदो ययौ देवान् प्रति द्युवाचे दं संभोगाद्विरतो हरः आगम्यतां दर्शनार्थं दूरतोऽसौ विलोकितः वद्रे
रेवं वचः श्रुत्वा देवं द्रः सगणो ययौ प्रणिपत्य महादेवं कृतांजलिपुटो भवत् दृष्ट्वा तथा विधं शक्रं पार्वती वाक्यमब्रवीत् अह-
त्याजारदुष्टात्मनू सहस्रभगवासव उपहासः कृतो मे द्युफलं तत्समवाप्नुहि यावन्त्यः सन्ति देवानां जाया वै सर्व एव ते अजान
तस्त्रीशुरगानि शारिवनः संतु सस्त्रियः इति देवी वचः श्रुत्वा कंपिताः सर्वदेवताः ब्रह्मविष्णुमहेशाद्यास्तु बुर्जगदेविकां ततो दे
वी प्रसन्नो भू देवं दं वाक्यमब्रवीत् देवामद्वचनं मिथ्या त्रिकालेऽपि न जायते तस्मादेकांशतो दृष्ट्वा यूयं सर्वे भवन्तु वै इति दे
व्या वचः श्रुत्वा जाता देवास्तु पादपाः अश्वत्थरूपी भगवान् वररूपी सदाशिवः पलाशो भूदिधाना च वज्रः शक्रो वभूवह इन्द्रा

णीसालताजातादेवनार्यो लतास्तथा मालत्याद्याः पुष्पवृक्षा उर्वश्याद्याः पारोमवन् तस्यात्सर्वप्रयत्नेन सर्वदाश्वत्थमर्चयेत्
नारीवापुरुषोवापिलक्षं कुर्यात्प्रदक्षिणाः लक्ष्मीनारायणं पूज्यमंदवारे च तत्तले दंपतीभोजयेत् लक्ष्मीनारायणस्वरूपिणौ भा
वयित्वा सपत्नीकां च पश्चाद्भुंजीत वाग्यता वंध्यादिर्लभते पुत्रं इतरासांतुकाकथा मूलतो ब्रह्मरूपाय मध्यतो विष्णुरूपिणे
अग्रतः शिवरूपाय पिप्पलाय नमोस्तुते विष्णोश्च प्रतिमाभावे कीर्तनं जागरादिकं अश्वत्थमूले कर्तव्यं विष्णोराराधने
परं सदा सन्निहितो विष्णु इषत्सु ब्राह्मणे तथा विष्णुरुवाच अहमश्वत्थरूपेण शा लग्रामे शिलासूच तस्यात्सर्व
प्रयत्नेन कुरुष्वत रुसेवनं तेन सर्वाणि भद्राणि भविष्यन्ति न संशयः अश्वत्थपूजास्पर्शेन कर्तव्या शनिवासरे अन्यवारे श्वत्थ
संगाद्विरद्रो जायते नरः विष्णुर्यदुक्तं वांस्तेभ्यो तद्भुतं ते वदाम्यहं नदानैश्च तपोभिश्च नाध्वरैर्भूरिदक्षिणैः अश्वत्थसेवनाद
न्यत्कलो नास्य पराक्रिया तद्विधानं निमित्तानि संख्या कृत्वा पूजनं हवनं तर्पणं विप्रभोजनं नियमं तथा व्रताधिकारि
णस्तत्र विधानं च विशेषतः एतत्सर्वं पिप्पलादीन् वक्ष्यामि तव सुव्रत दारुणो विविधोऽस्मादेदिव्यभोमांतरिक्षजः परचक्र
भयं देशविषुवो देशविग्रहः दुःस्वप्नं दुर्निमित्तं संग्रामो दुतर्शनः मारीभयं राजभयं तथा चोराग्निजं भयं क्षयापस्मार
कुष्ठाद्याः प्रमेहो विषमज्वरः उदरभूत्रकृच्छ्रं च ग्रहस्तस्तथैव च अन्ये च रक्तरोगा ये च रणरोगास्तथैव च एतेषां च विनाश
य कुर्यादश्वत्थसेवनं प्रातरुत्थाय नद्यादौ स्नात्वा सम्यक् कृतक्रियः अश्वत्थदेशमाश्रित्य गोमये गोपले पयेत् तमश्वत्थ

मलंकृतसूत्रेण गौरिकादिना पूजाद्व्याणिसंपाद्य पुण्याहं वाचयेत्तथा आचार्यैः कृत्वा जैसाकं कृत्वा पूजां समाचरेत् ध्यानमा
वाहनं चैव पाद्यमाचमनं तथा तथैव पिप्पलतर्पणं तथा नारायणं प्रभं श्वेतगंधाक्षतैः पुष्पैर्धूपदीपैर्निवेदनैः अर्चयेत्पुरुषसूक्तेन त
थैव ध्यानपूर्वकं तेनैव हवनं कुर्यात्तर्पणं वा नमस्क्रियां श्वेतवर्णं सलक्ष्मीकंचित्तयेत्पुरुषोत्तमं इति ध्यात्वा वाहना
थैरुपचारैश्च षोडशैः तत्र अश्वत्थं अभिमंत्र्य आरात्तस्यास्थाग्निकांडांतः पातित्वादग्निर्भविः वनस्पतिर्देवता अनु
ष्टुप्छंदः वनस्पत्यभिमंत्रणे विनियोगः आरात्ते अग्निरस्त्वा च आरात्सरश्चरस्तते निवाते त्वाभिवर्षेत्तु सस्ति ते स्त
वनस्पते अक्षय्यं दंभुजस्य दंदुःस्वप्नं दुर्विचिंतितं शत्रूणां च समुत्थनं अश्वत्थं शमयस्व मे ततः प्रदक्षिणाः कुर्यात्तत्सर्वं सफ
लं भवेत् लक्ष्मे कंदिलक्षं वा त्रिचतुःपंचलक्षं कार्यस्य गौरवं जालाद्वा दशांतं समाचरेत् ब्रह्मचारी हविष्याशीद्यायः शायी
जितेन्द्रियः मौनी ध्यानपरो भूत्वा पिप्पलस्य स्तुतिं पठेत् विष्णोर्नाम सहस्रं च पोरुषैर्वैष्णवं तथा एवं संपाद्य विधिवच्चुभेमासे शु
भे दिने प्रातः स्नात्वा शक्चिर्भूत्वा कुर्यादुद्यापनं बुधः गणेशपूजनं स्वस्तिं वाच्यं नादीं च कारयेत् आचार्यैर्वरयेत्स आत्सर्वलक्षणसंयुतं
देवागारे तथा गोष्ठे अश्वत्थे स्वीयमंदिरे पुष्पमंडपिकां कृत्वा पट्टकूलादिवेष्टितां तत्राध्ये सर्वतोभद्रं रचयेत्सुखान्वितं तत्राध्ये स्था
पयेत्कुंभं सजलं वस्त्रसंयुतं तस्योपरि च सेवानंतां मृन्मयवैष्णवे अष्टपत्रान्वितं पद्मं कर्णिकाभिः समन्वितं पंचकृष्णालकादु
र्ध्वं कवर्णपरिनिर्मितं लक्ष्मीनारायणीं भूर्तिं अश्वत्थेन समन्वितां स्थापयेत्सद्यमध्यो ब्रह्माद्यावाहनं ततः ततः पूजां विनिर्वृत्य

महासंसारविस्तरैः परमान्नचनेवेद्यं भक्त्या देवाय दापयेत् उपोष्य जागरं कुर्यात्तरात्रौ सत्कथया सुदा ततः प्रभातसमये स्नात्वा शक
द्वेजलेशचिः मृदाचस्थंडिलं कार्यं कुर्यादग्निमुत्तमः कृतलक्षदशांशेन हवनं कारयेद्ब्रती हवनस्य दशांशेन तर्पणं कारयेत्ततः पु
रुषसूक्तेन जुहुयात्तिलाज्यं पायसं समित् स्वशास्त्रोक्तेन विधिना जुहुयाद्विष्णुमंत्रकैः उक्तेः षोडशभिर्मंत्रैः कुर्याद्भोमं यथाविधि
हवनस्य दशांशेन मिष्टान्नं भोजयेद्ब्रजान् ब्राह्मणानां स्वयं कुर्याद्यथोक्तनियमं तथा असामर्थ्ये स्वयं कर्तुं सर्वमन्येन कारयेत् उ
क्तप्रमाणादधिकं फलं दशांशं भवेत् ततश्चतुर्गुणं पीठं रजतं चतुरस्रकं उपरिद्रोणमर्धं वा तिलोपरिविनिक्षिपेत् श्वेतवस्त्रेण सं
छाद्य पूर्ववत् पूजयेत्ततः दरिद्राय रुक्मीलाय श्रोत्रियाय कुटुंबिने उदङ्मुखाय विप्राय स्वयं पूर्वमुखः स्थितः सुवर्णं वस्त्रं राजं च मं
त्रेण प्रतिपादयेत् इह जन्मनि वान्यस्मिन्वात्ययौवनवार्धके मनोवाक्कायजैर्देवैर्मुच्यते नान्यसंशयः आचार्येणाथ विप्रेण सर्व
यत्नेन कारयेत् एवं कृत्वा ब्रती सम्यक् व्रतस्य परिपूर्तये हेमाश्वत्थतरुंदद्यात् कुंगां च पयस्विनीं पिप्पलो वस्त्रं राजं द्रोक्ष्य मि
गर्भस्त्वमेव हि प्रभुर्वनस्पतीनां च सर्वजन्मनियुक्तं अधो घनाशये क्षिप्रं तव रूपं प्रदानतः अमुं तरुं गृहाण त्वं विष्णुरूपं हि जो
त्तम स्वीकृत्य दुष्करं घोरं क्षिप्रं शांतिं प्रयच्छ मे एवं व्रतं यः कुरुते पुत्रपौत्रप्रवर्धकं भक्ता भोगान् सुविपुलान् विष्णुसायुज्यमाप्नुया
त् इति श्रीमद्विष्णुनरपुत्रपुराणे अश्वत्थलक्षप्रदक्षिणाद्यापनसंपूर्णं अथ विष्णुलक्षप्रदक्षिणाविधिः युधिष्ठिर-
उवाच भगवन् देवदेवेश सर्वविद्याविशारद किं विद्विज्जुभिर्लामि वक्तुमर्हस्य शेषतः अज्ञानादथ वा ज्ञानात्प्रमादाच्च कृतानि

भो दयादवधपूर्वाणिकयं यांति क्षयं विभो पापानि सुबहुन्यत्र च दस्व मुनिसत्तम व्यास उवाच लक्षप्रदक्षिणावर्तनारदोक्तं
विधिं शृणु नारद उवाच ये लोकाः पापसंयुक्ता धर्माधर्मविवर्जिताः व्रतहीना व्रतभ्रष्टा दुराचाराश्च कुत्सिताः अधिकार्येण
रहिताः शास्त्रधर्मबहिष्कृताः नास्तिकाभिन्नमर्यादाहेतुकाः कितवाः शठाः मातापित्रोर्विरुद्धाश्च गुरुश्वशरद्रोहकाः एतेषां निहृ
तिता तत्तुल्यपयावदमेधुना अज्ञानां तु हि जीवानां साधूनां त्वं सहस्रमृतः अनाथनाथदेवेश तद्रूपास्तादृशा जनाः एतच्छ्रुत्वा ततो ब्र-
ह्माहर्षादुत्फुल्ललोचनः साधुसाध्विति देवेशो वचनं चेदमब्रवीत् ब्रह्मोवाच किं वर्णयामि साधूनां महात्म्यं च भवादृशां
हरेर्लोकैकनाथस्य करुणामुक्तिदायिनी ब्रह्महत्यादिपापेषु संकलीकरणेषु च जातिभ्रंशकरेणैकं असह्यमक्षणेभुज हरिणा
निर्मितं पूर्वव्रतं लक्षप्रदक्षिणं सर्वेषामपि पापानां मूला दुष्कृतं न परं पापं धकारनाशाय पापे धनदवानलं नारायणो जगन्नाथो यो
गनिद्रासुपेयुषि प्रारंभे व्रतमिदं कुर्याद्यथावत्स बोधिनी द्वादशां वाचतुर्दशां योर्णमास्यामथापि वा स्नानं कृत्वा नदीतोये नि
त्यकर्म समाप्य च पश्चात्प्रदक्षिणावर्तः कर्तव्यो हरिरीश्वरः अनंतमव्ययं विष्णुं लक्ष्मीं नारायणं हरिं जगदीशं नमस्कृत्य प्रदक्षि
णपदे पदे इति मंत्रं समुच्चार्य कुर्यादावर्तमादरात् प्रदक्षिणाः प्रकर्तव्या दिवसे दिवसे विभोः यावत्प्रदक्षिणावर्तस्तावन्मणिविनि
क्षिपेत् आवाहनादितः सम्यक् धूपदीपादिभिस्तथा नैवेद्यं पायसं प्रोक्तं तांबूलं दक्षिणान्वितं भोजयेच्च यथा शक्त्या विप्रान्स
र्वफलप्रदानं सर्वपापविनाशार्थं नारीभिः पुरुषैरपि प्रदक्षिणाः प्रकर्तव्या यावदुद्धोधिनी भवेत् लक्षप्रदक्षिणाः कार्या अंते उ-

घापनंचरेत् उपवासप्रकर्तव्योऽधिवासनवासरे सौवर्णीप्रतिमांकृत्वाविष्णोरमिततेजसः गरुडेनसमायुक्तोऽस्थापयेत्कलशो
परि आचार्यवरयित्वातु ऋत्विजश्चनिमंत्रयेत् होमंचविष्णुगायत्र्यातद्दशांशेनवाग्यतः पायसंजुहुयात्तत्रअयुतंतिलसर्पिषा
हुत्वास्त्रिरुदाद्यंचदद्याद्दानानिसर्वशः कार्पासकंबलंचैवगामेकांचपयस्विनीं आचार्यायसपीठोतांप्रतिमांचनिवेदयेत् ब्रा
ह्मणान्भोजयेत्पश्चात्संचविंशतिसंख्यकान् इतिनस्यवचःश्रुत्वानारदस्ततथाकरोत् धर्मेणचकृतंसर्वमुनेश्ववचनाद्रुतं
इतिश्रीभविष्येविष्णुलक्षप्रदक्षिणोद्यापनंसंपूर्णं अथतुलसीलक्षप्रदक्षिणाविधिः नारदउवाच शेषेपक्षेपक्षमेवारेक्षमेवरेक्ष
नविधिनातुलसीपूज्यतेसदा तदाचक्ष्वमहादेवममानुग्रहकारणात् महादेवउवाच श्रुमेपक्षेपक्षमेवारेक्षमेवरेक्ष
भोदये सर्वथाकेशवार्थेतुरोपयेत्तुलसीमुने गृहस्यांगणमध्येवागृहस्योपवनेपिवा श्रुचोदेशेनतुलसीमर्चयेत्तुहुद्दिमान्
रः मूलेचवेदिकांकुर्यादालवालसमन्वितां प्रातःसंध्याविधिंकृत्वास्नानपूर्वदिनेदिने गायत्र्यष्टशतंजप्त्वातुलसीपूजयेत्ततः
प्राङ्मुखोदङ्मुखोवापिस्थित्वाप्रयत्नमानसः ध्यायेच्चतुलसीदेवींश्यामांकमललोचनां प्रसन्नांपद्मवदनांवराभयचतुर्भुजां
किरीटहारकेयूरकुंडलादिविभूषणां धवलंकुशसंयुक्तांपद्मासननिषेवितां ध्यानं देवित्रैलोक्यजननीसर्वलोकैकपा
वनी आगच्छमेगवन्त्यत्रप्रसीदतुलसीप्रिये आवाहनं सर्वदेवमयेदेविसर्वदेवाविष्णुवल्लभे देविस्वर्णमयदिव्यगृहा
णासनमवये आसनं सर्वदेवमयेदेविसर्वदेवनमस्कृते दत्तपाद्यंगृहाणेदंतुलसीत्वंप्रसीदमे पाद्यं सर्वतीर्थमयाकारे

सर्वोद्यमनिषेविते इदमर्घ्यंगृहाणत्वंदेविदेव्यांतकप्रिये अर्घ्यं सर्वलोकस्वरक्षार्थंसदासन्निधिकारिणी गृहाणतुलसिप्रीत्या
इदमाचमनीयंकं आचमनीयं गंगादिसर्वतीर्थेभ्योसमानीतंजलंशुभं स्नानार्थंतुलसिस्त्रुंभीत्यातस्मिन्गृह्यतां स्ना
नं क्षीरोदमथनोदूतचंद्रलक्ष्मीसहोदरे गृह्यतांपरिधानार्थंइदंक्षौमांबरंश्रुमे वस्त्रं कंचुकीं आचमनीं गंधपुष्पंत
थाधूपंदीपनैवेद्यमेवंच तांबूलंदक्षिणांचैवमंत्रपुष्पंततश्चरेत् प्रसीदममदेवेशिकूपयापरयासुदा अभीष्टफलसिद्धिंचकु
रुमेमाधवप्रिये देवेस्त्वंनिर्मितापूर्वं अर्चितासिमुनीश्वरैः नमोनमस्तेतुलसिपापहरहरिप्रिये तुलस्यमृतजन्मासिसदा
त्वंकेशवप्रिये केशवार्थेविचिन्वाभिवरदाभवशोभने इतिप्रार्थना इत्येवमर्चयेन्नित्यंप्रातरेवश्रुचिर्नरः मध्याह्नेवाथ
सायान्हेपूजयेत्पयतोनरः वैशारखेकार्तिकेमाघेचातुर्मास्येविशेषतः पूजयेत्तुलसीदेवींअपूपफलपायसैः अन्यहुह्यतमं
किंचित्क्षुधयामितवाग्रतः प्रदक्षिणाफलंचैवनमस्कृतेतथैवच एवंकुर्याद्हुदिकामोसर्वकामोसदेवतु पंचाशद्विभवे
क्ष्मीःशतेश्वविजयःस्मृतः विद्यार्थीतुसहस्रंचैव्ययुतेसर्वसंपदा लक्षेतुसर्वसिद्धिःस्यान्तात्रकार्याविचारणा यंचंचित
यतेकामंतंतंप्राप्नोतिसर्वशः भुक्तायथेप्सितान्भोगानंतेमोक्षमवाप्नुयात् इदंफलंकोटियुतंभवेदन्नसंशयः लक्ष
संख्याश्चकर्तव्यास्तुलस्याश्चप्रदक्षिणाः तदाउद्यापनंकुर्यात्तेनसम्यक्फलंभवेत् उद्यापनंचिनाविप्रफलंचैवभवेत्कचि
त् तस्मात्सर्वप्रयत्नेनउद्यापनविधिंशृणु सौवर्णीप्रतिमांविष्णोःशंखचक्रगदान्विताम् तुलस्यायतनंचैवकुर्यात्सौव-

ब्र.श.
१६

णानिर्मितं हेमादिनिर्मितं कुंभे पूर्णपात्रसमन्विते पुण्योदकेः पंचरत्नैः कुशार्वाप्रपूरिते तस्योपरित्यसेद्विष्णुं लक्ष्म्या चतुर्लसी
समं पूजां पुरुषसूक्तेन कुर्यात्सर्वप्रयत्नतः उपचारैः षोडशभिर्मित्ति भावसमन्वितः रात्रौ जागरणं कुर्यात्सोराणेर्वेदपाठकैः
वैष्णवैश्च प्रबंधैश्च नृत्तैर्वीद्यैस्तथैव च ततः प्रातः समुत्थाय होमं कुर्याद्विधानतः वैष्णवेन तु मंत्रेण तिलाज्येन विशेषतः पा
यसेन घृताक्तेन अष्टोत्तरसहस्रकं आचार्याय सवत्सांगां दक्षिणां च संयुतां ब्राह्मणान् भोजयेत् सश्चात्सहस्रं वायशक्तिः
शतं वा भोजयेद्दीमानष्टाविंशतिवा पुनः तेष्योपि दक्षिणां दद्याद्विंशतिं शाठ्यं न कारयेत् एवं यः कुरुते मर्त्यो नित्यं पुण्यफलं शृणु
अश्वमेधसहस्रस्य वाजपेयशतानि च तस्य पुण्यं लभते मर्त्यो नात्र कार्या विचारणा इदं रहस्यं परमं न वाच्यं यस्य कस्यचित्
विष्णुप्रीतिकरं यस्मात्तस्मात्सर्वव्रताधिकं प्रदक्षिणा तुलस्यास्तु माहात्म्यं शृणु यान्नरः सकृद्वा पठते यो वै स गच्छेद्देष्वावप
दं इति श्रीमद्विष्णुलक्ष्मणतुलसीप्रदक्षिणोद्यापनं संपूर्णम् अथ गोब्राह्मणाग्निहोत्रं लक्षप्रदक्षिणाविधिः युधि
ष्ठिर उवाच भगवन् ज्ञानिनां श्रेष्ठ सर्वविद्याविशारद किंचिद्विज्ञमुमिच्छामि वक्तुमर्हस्य शेषतः अज्ञानादथवा ज्ञानात्
प्रमादाद्वा कृतं हि यत् पापानि च बहुन्यत्र विलयं याति तद् व्यास उवाच लक्षप्रदक्षिणाः कार्या ब्राह्मणे शौगचे
तथा नारद उवाच ये च पापानि तानि त्वं धर्माधर्मविवर्जिताः व्रतहीना दुराचारा ज्ञानहीनांश्च जंतवः तेषां पापविना
शार्थं प्रायश्चित्तं कथं भवेत् ब्रह्मोवाच किं वर्णायामि साधूनां माहात्म्यं च भवादृशां साधुसाधुच विप्रैर्द्रव्यमिदं

व्रतमुत्तमं ब्रह्महत्यादिपापेषु संकलीकरणेषु च जातिभ्रंशकरे चापि अप्रमत्तस्य भक्षणो तथा विष्णुनानिर्मितं पूर्वव्रतं लक्ष
प्रदक्षिणं सर्वेषामपि पापानां नाशकं परमं श्रेष्ठं आषाढशुक्लपक्षे तु एकादश्यां विशेषतः द्वादश्यां पूर्णिमास्यां वा प्रारभेद्ब्रतमुत्तमं
देशकालौ तु संकीर्त्य नत्वा गुरुविनायकौ लक्षप्रदक्षिणाः कार्या स्त्रियंश्च श्रुतिव्रतः जितेंद्रियो जितप्राणो मुखे मंत्रं समुच्चेरे
त् नमस्ते गार्हपत्याय नमस्ते दक्षिणाग्रये नम आहवनीयाय नम हावेद्ये नमोनमः गोर्वाप्रदक्षिणाः कार्या लक्ष संख्यायथाविधि
पूर्वपूज्यं च गार्हपत्याय नमस्ते दक्षिणाः कार्या नत्वा तान् पुनः पुनः गवामंगेषु तिष्ठंति भवचानि चतुर्दश यस्मा
त्तस्माच्छिवं मे स्यादिह लोके परत्र च एवं प्रदक्षिणां कृत्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते कर्मनिष्ठं श्रुतिं विप्रं पूजयेद्विधिवद्बुधः ततो प्रद
क्षिणाः कार्या यावत्संभवेद्ब्रतम् भूमिदेवनमस्तुभ्यं नमस्ते ब्रह्मरूपिणे पूजितो देवदेवैस्त्वमतः शान्तिं प्रयच्छ मे एवं हनुम
तः कार्या भूतप्रेतविनाशकत् षोडशैरुपचारैश्च पूजयेद्वायुनंदनं ततो प्रदक्षिणाः कार्या आत्मकार्यार्थसिद्धये मंत्रः म
नोजवंमारुततुल्यवेगं जितेंद्रियं बुद्धिमतां च रिष्टं धातात्मजं वानरयूथमुखं श्रीरामदूतं शरणं प्रपद्ये एवं प्रदक्षिणावर्तं कुर्यादे
वं प्रयत्नतः भूतप्रेतपिशाचाद्या विनश्यंति न संशयः आदित्यादिग्रहाः सर्वे शान्तिं यांति शिवाज्ञया उद्यापनं च सर्वासां कुर्या
त्पूर्णफलाप्तये उद्यापनविधानादौ पुण्याहं वाचयेत्ततः आचार्यं वरयित्वा च प्रतिमाः स्वर्णसंभवाः अन्नं कलशं पूर्णं स्थानं
पयैर्नमं दुलेष्टमो विरच्य लिंगं तोम्रं पूजयेद्देवमंजसा पायसं जुहुयात्तत्र तत्तन्मंत्रैर्विदक्षणाः अष्टोत्तरसहस्रं तु प्रायश्चित्तं

चरेषु मंडलं दक्षिणाशुक्तं आचार्यानिवेदयेत् ब्राह्मणान् भोजयेत् क्ष्यापिनशाख्यविचर्जितः ये कुर्वन्ति तत्र भिरं पापमुक्ता भवन्ति
ते ऋक्तायथे स्थितान् भोगानंते सायुज्यमाप्नुयात् इति भविष्ये विप्राग्निगोहनुमत्सु प्रदक्ष्णोद्यापनं संपूर्णं अथ लक्ष
विल्वपत्रपूजालिरच्यते व्यास उवाच पूर्वजन्मनि व्याधोसौ कआसीद्राक्षसोपि सः किमर्थं कर्म कृतवान् कथं पत्रं समर्पि
तं किंशीलंकः समाचारस्तन्ममाचक्ष्वनाभिज किं नाम सकथं प्राप्तः सालोक्यं तद्दस्वमे ब्रह्मोवाच विदर्भदेशे नगरं
मोदोशारव्यं वधूवह विरव्यान्त्रिपुलोकेषु कुबेरनगरोपमं श्रीमोनामा भवेद्याधोनगरे मांसविक्रयी परेषां दोषकथने दो
षोयद्यापि वर्तते प्रश्ने कृते प्रवक्तव्यं याथातथ्यं नमस्सरात् ब्रह्मोवाच स राज्याकार्यं कुरुते स्युं भुंक्ते वरश्चि यः शष्टे
शृणोति रामांसयातां वासपतिं तथा बलादानीयते भोक्तुं रुंदती रुंदतीमपि नवांगनायते ज्ञातिभेदं विषयलपरः वाचोक्तं
कुरुते नारीतस्य दृष्टिपथंगता तामालिङ्ग्य लसो कामी चुंचत्येतां भजत्यपि परद्रव्याणि गृह्णाति धनानि सबलासुनः सोपिता
दृग्गुणो मंत्री दुष्टबुद्धिरघेरतः एवं दुराचार रतो न कन्यां न च मातरं न वर्जयति संभोगे भगिनीमपि निर्घृणः न ब्रह्महत्यां न च ते
न रूबी बालवधं तथा एवं पापसमाचारो पापस्य पर्वताविव आस्तामुभौ दुष्टबुद्धी राजामासौ सुदुःसहौ न ब्राह्मणो न संन्या
सीत हृहेयाति निक्षिप्तुं न राष्ट्रे नाम न स्यासत् गृह्णाति प्राकृतोपि च एकदा मृगयार्थं तोयातौ च गहनं वनं हतानि मृगयुयानि प
क्षिपूथान्यनेकशः तानि प्राप्य नगरे अश्वारूढौ स्वयंपुनः शिवस्य च महस्थानं पथितौ पश्यतः स्मह यस्मिन्निराजते मूर्तिः

शक्त्या सह शिवस्य च स्थापितानामभिप्रासापुत्रार्थं कुर्वतातपः भक्त्या साक्षात्कृतो यत्र देवदेवो ह्युमापतिः पंचाक्षरेण मंत्रेण-
ध्यायता बह्वर्चासरं दत्वा तस्मै वरादेवो प्रददेवांछितान्यपि ततो वसिष्ठहस्तेन तेनेयं स्थापिता दृष्टा उमामहेश्वरी मूर्तिर्वसिष्ठे
नपुराकृता यस्यादर्शनतो नृणां पुरुषार्थाश्चतुर्विधाः स्मरणात्सृजनाच्चापि सेव्यं तेनात्र संशयः एवं वसिष्ठवाक्येन सापतदुविप
प्रथं शिवस्य भजनेनास्य स्मरणो नार्चनेन च रामलक्ष्मणशत्रुघ्नभरताः सादृशाः सुताः जाता लोकेषु विख्याताः सर्वज्ञाः
शूरसंमताः एवं दृष्ट्वा महारम्यं प्रासादं राजनिर्मितं उमामहेश्वरी मूर्तिं राजामासौ प्रपूजतुः विल्वपत्रैश्च संपूज्य अछिदे-
कोमलैः शम्भैः प्रदक्षिणीकृत्य गृह्णीयतुः क्षणमात्रतः एतदेव परं पुण्यं देवाज्जातं तयोस्तदा एवं पापसमाचारो राज्यं कृत्वा
धममृतुः बध्वापाशैर्याम्यहस्तेः नीतौ तौ शमनांतिकं चित्रगुप्तं समाहूय पप्रच्छ शुभाशुभं तेनोक्तं तेन योरस्ति पुण्यले-
शोरवेः सुत पापानां गणनानास्ति ततो दूतान् ब्रवीद्यमः बध्यतां वध्यतां मैतौ क्षिप्यतां नरकेषु च मृत्युलोके ततो ह्येतौ नीचयो
निंगता बुभौ कुंडे वाचिमये पंके सहस्रं परिवत्सरान् एकैकस्मिन् क्रमेणैतौ कुंडे मुक्ताघसंचरौ अनयोः पुण्यलेशोस्ति दू-
ताः शृणुत सत्कृतिं प्रसंगादर्वितो दृष्टौ देवो आप्यामुमापतिः तेन पुण्येन न ह्येतौ पापं व्यतितरिष्यति एवमाकर्ण्य तद्वाक्यं दू-
तैर्बध्वाहतं दृष्टं कुंभीषाके शोणितो देनिरये गौरवेपितो निक्षिप्तौ कालकूटे च क्रमशः शतवत्सरान् तामिस्त्रेचांधतामिस्त्रे
च शोणितकंदमे कंदकेषु क्षतांगौ तौ संतप्तौ तप्तबालुके भक्षितौ क्रिमिभिस्तत्र भृशं शक्निमुखे उभौ असीपत्रवने योरैत

तोनीतावुभावपि यत्रशस्त्राभिधातेनवर्मभिद्येतपापिनां ततस्तप्तशिलायांतौनिःपिष्टोद्यनधाततः भुक्तातुनरकानेकविं
शतिंबहुवासरं तदुखंशक्यतेवक्तुं शेषेणापिकदाचन एवंबहुसहस्राणिभुक्ताभोगा ननेकशः निस्तीर्णभोगांतौपापशेषे
णाफ्रवमागतौ एकाजातः काकयो नोउल्कोभूत्सरोपिच ततोएकाददुर्गोभूदपरः सरदोभवत् ततएकोविषधरोपरोभूह
श्चिकोपिच तत्रापिकुरुतःपापंनानालोकविदं शतः शतनीमार्जारयोनीतौजातौनकुलसूकरौ वृकजंबूकयोनीतौजातौघोह
कगर्दभौ ततउष्ट्रगजौजातौततो नक्रमहाश्वौ ततोव्याघ्रमृगौजातौततोवृषभकासरौ एवंनानायोगिनितौजातौचांडाल
अंत्यजौ राक्षसीभिल्लयोनिंचततश्चांतेसमीपतुः पिंगाक्षदुर्बुधिरितिनाम्नाजातौचभूतले आजन्मकृतपापस्यकथनेबहु
दोषता यदातौराज्यप्रभृतिआस्तांपापरतौसदा एकंपुण्यंतयोरासीन्मृगयांसर्पतौः क्वचित् शंकरस्यचनमनंदर्शनंचप्रद
क्षिणा अर्चनंबिल्वपत्राद्यैःस्तप्तआसीदुमापतिः अगाधंततयोःपुण्यंपूर्वजन्मनिसंचितं यदापुनाराक्षसोसौभूमिपंभ-
क्षितुंगतः सआरूढोबिल्ववृक्षंतसत्राणीचमस्तके पतितानिउमेशस्यतुष्टोभूत्सद्वयोरपि दिव्यदेहंतयोर्दत्तास्त्रलोकंप्रा
पयहिभुः एतत्तेकथितंपूर्वजन्मकर्मचवैतयोः बिल्वपत्रार्चनादेवतुष्टोभूत्सउमापतिः लक्षपूजांप्रकुर्याच्चप्रसन्नोहिशिवोभ
वेत् एवंहिल्वपत्रैश्चसर्वकामार्थसिद्धये श्रीकामोबिल्वपत्रैश्चपूजयेच्चतथाशिवं लक्षेणसर्वसिद्धिश्चनान्नकायाविचार-
णा यंबंचितंयतेकामंतंतं प्राप्नोति सर्वशः अथविप्रप्रवक्ष्यामिबिल्वपत्रैश्चपूजनं शंभुप्रीतिकरंनृणांशिवभक्तिविवर्धनं वै

शारवैश्चावणेऊर्जेबिल्वपत्रार्चनंस्मृतं दिनेदिनेसहस्रंतुअर्चयेद्विल्वपत्रकैः एवंमासत्रयंकुर्यात्ततउद्यापनंचरेत् उद्यापनं
प्रवक्ष्यामिब्रतस्यपरिपूर्तये आहूयब्राह्मणान्सर्वांस्तचंद्रेश्वरमेदिने यत्रचोद्यापनंकार्यमंडलंतत्रकारयेत् कर्तव्यंस्वगृहे
विप्रैस्तत्सर्वंसकृतंभवेत् वेदिकातत्रकर्तव्यामंडपेचसुशोभने गीतवादित्रयोषेणब्रह्मयोषेणभूयसा प्रविश्यमंडपेत-
स्मिन्आचार्येणहिजेः सह मासतिथ्यादिसंकीर्त्यकुर्यात्स्वस्त्ययनंततः पुण्याहवाचनंकार्यं आचार्यवरणंतथा ततोब्राह्मण
माहूयवेदेदेवांगपारंगं आचार्यवरयेत्पूर्वक्रत्विकेकादशैः सह देवागरेथवागोष्ठेश्वरवास्वीयमंदिरे पुष्पमंडपिकांकुलापद
कूलादिवेष्टितां तन्मध्येलिंगतोभद्रंचयेत्सुक्ष्णान्वितं कुंभस्यरुद्रकोणेतुरर्चयेद्देदिकां व्रती वस्त्रेणाच्छाद्यतांवेदींरचयेत्
भतंदुलैः कुर्यात्तंदुलकैलासंनिकूटंतस्यचोपरि न्यसेद्देविकयासादृशंकरंलोकशंकरं सौवर्णीप्रतिमांकुलास्थापयेत्तंदुल
परि ब्रह्माणंदक्षिणभागेसावित्र्यासहस्रप्रभं कौबेर्यास्थापयेद्विष्णुंलक्ष्म्यासहगरुत्मता महेशंस्थापयेन्मध्येपार्वत्या
सहस्रप्रभं कलशंस्थापयेत्तत्रताम्रंवास्मन्मयंशुभं गंगोदकसमायुक्तं पंचरत्नसमन्वितं पंचपल्लवसंयुक्तंस्थापयेच्च
ततोग्रतः वस्त्रयुग्मेनसंवेष्ट्यकैलासंकलशंशुभः यदुक्तंतत्रकल्योक्तंपूजनंतत्रकारयेत् वेदशास्त्रप्रमाणेनरात्रिंतांगमयेद्
ती ततःप्रभातसमयेसुस्नायचशुचिर्भवेत् स्थंडिलंकारयेत्तत्रस्वशाखोक्तविधानतः हवनंचप्रकुरीतिसतिलज्येनपा
यसैः मूलमंत्रेणगायत्र्याशंभोर्नामसहस्रकैः येनमंत्रेणपूजातु कृतातेनैवहोमयेत् हवनंतद्दशांशेनतद्दशांशेनतर्पणं चंद

नंतदृशां शेन कुर्यात्तिलयवैः सह एवं होमः प्रकुर्वीत अष्टोत्तरसहस्रकं विल्वपत्रं सवर्णस्य अर्पयेच्च उमापतिं आचार्यं पूजयेद्दिशं
स्तोषयेद्दक्षिणादिभिः पयस्विनीं च गांद्यादिरण्येन सहैव तु प्रतिमां च सवर्णां च कलशं पर्वतं तथा दत्ताक्षमापयेत्स आर्चयेद्देवं ज
गद्गुरुं अनेनैव विधानेन लक्षपूजां करोति यः पुत्रपौत्रप्रपोत्रैश्च राज्यं प्राप्नोति शाश्वतं यद्दत्तं पठते नित्यं अद्वाप्तुमिच्छति स नित्यः
देवदेवो महादेवो ददाति विपुलां गतिं इति श्री स्कंदपुराणे उत्तरखंडे विल्वदललक्षपूजनोद्यापनं संपूर्णं अथ शिवस्य
नानालक्षपूजाविधिः ऋषय उचुः यानिकानि च तीर्थानि पुण्यान्यापतनानि च किमु हि श्य च को र्थापितस्तर्कय
यप्रभो शिवारव्या नपरो लोके त्वत्तो न्योन हि विद्यते रूपया व्यासदेवस्य सर्वज्ञो सिमहामते लोमशा उवाच पृथिव्यां
यानि तीर्थानि सागरांतानि भाद्रिज माहात्म्यानि च शास्त्राणि कथितानि मया पुरा इदानीं वक्तुमिच्छामि लक्षपूजां शिवस्य च
स्कंदेन च समारब्धा ता अगस्त्या यमहामते तेनैव कथिता पूजा ममाग्रे लक्षपुष्पिका यद्यहं तौ भवेत्पुष्पं शंकरे तु समर्पयेत्
श्रावणे माधवे उज्जै विदध्या लक्षपुष्पिकां एकैकं मूलमंत्रेण रुद्रमंत्रेण वा पुनः अथ वारुद्रसूक्तेन सहस्रेणाथ वा व्रती अर्च
येत्सर्वतीनाथं नमो रुद्राय वाजपेत् अनेनैव प्रकारेण लक्षपूजां समर्पयेत् ऋषय उचुः यानिकानि च पुष्पाणि विशि
ष्टानि शिवार्चने तानि सर्वाणि भो ब्रह्म च कथयस्व यथा मम लोमशा उवाच बार्हतं कर्णिकारं च करवीरं तिलस्य च
विल्वपुष्पं च कल्हारं अर्कं मंदारमेव च नीलोत्पलं च कमलं कुमुदं च कुशशयम् मालती च पंकजं चैव तथा मोगरं कंशुभं तगरं

शतपत्रं च सोवीरं मुनिसंज्ञिकं जातिपाटलं चैव पुंनागं च विशिष्यते कदंबं च कुसुमं च अशोकं च कुलंतथा पालाशकोरटं चैव क
विलं च तुरंतथा एतान्यन्यानि पुष्पाणि विशिष्टानि शिवार्चने एतेषां लक्षपूजां वैयः करोति नरोत्तमः भक्ताभोगांस्तु विपुलान् शिवेन
सह मोदते आयुः कामे च कर्तव्यं चंपकैः पूजनं महत् विद्या कामेन कर्तव्यं अर्कपुष्पैर्विशेषतः पुत्रकामेन कर्तव्यं बार्हतैः पूजनं महत्
करवीरैर्जाति कुसुमैश्चंपकैर्जागकेसरैः बकुलीतिलपुष्पागैर्धनकामेन पूजयेत् दुःस्वप्नाशनार्थाय द्रोणपुष्पैस्तु पूजनं कल्हा
रैः कर्णिकारैश्च मांदारैः कुसुमैः श्रुभैः श्रीकामेन च कर्तव्यं विल्वपुष्पैस्तु पूजनं विद्या कामेन कर्तव्यं शंकरस्य प्रपूजनं पालाशैः सा
दलेभ्यै च कदंबकुसुमैस्तथा महाव्याधिनिरासार्थं पारिजातैस्तु पूजनं वशीकरणकामेन सोवीरैस्तोषयेत्तु यः तस्य विश्वं भवेद्दृश्यं
नात्र कार्या विचारणा देवदानवगंधर्वाविशी भवंति नान्यथा पुत्रकामेन कर्तव्यं धत्तूरकुसुमैः श्रुभैः उत्तमांश्चियमाप्नोति प्रसादा
च्छंकरस्य च एवं सर्वैश्च पुष्पैश्च सर्वकामार्थसिद्धये पूजयेत्सर्वतीनाथं भक्तियुक्तेन चेतसा यं यंचिंतयते कामं तंतं प्राप्नोति मानवः ल
क्षपुष्पैः पूजनेन प्रसन्नः शंकरो यथा उद्यापनं प्रवक्ष्यामि व्रतस्य परिपूर्तये आहूय ब्राह्मणान् सर्वान् शुभेन च तिथि वासरे यत्र उद्या
पनं कार्यं मंडपं तत्र कारयेत्स्वशास्त्रेन कर्तव्यं तत्सर्वं स्मृतं भवेत् वेदिका च प्रकर्तव्या मंडपे तत्र शोभने गीतवादित्रघोषेण ब्रह्म
घोषेण भूयसा प्रविश्य मंडपे तस्मिन् आचार्येण हि जैः सह तिथिभक्षं च संकल्प्य कुर्यात्स्वस्त्ययनं ततः पुण्याहवाचनं कार्यं आ
चार्यवरणं ततः वेदिकायां तु कर्तव्यं स्वस्तिकं परमं श्रुभं तन्मध्यविधिवद्दिप्रमंत्रैर्वेदोक्तस्वस्तिकैः कुर्याच्च तुल्यकैलासं त्रिकूटं

स्योपरि तस्योपरि न्यसेत्कुंभं ताम्रं सन्मयमेव वा ब्रह्माण्डक्षिणे भागे उदीच्यां विष्णुमेव च सौवर्णीं प्रतिमां कुर्यात्स्थापयेत्तदुलो
परि महेशं स्थापयेन्मध्ये पार्वत्या सह सप्रभं पंचपल्लवसंयुक्तं स्थापयेत्तस्य चाग्रतः वस्त्रयुग्मेन संवेष्ट्य कैलासं कलशं शक्रं यदुक्तं
रुद्रकल्पे तु पूजनं तत्र कारयेत् वेदशास्त्रपुराणे नरात्रौ जागरणं चरेत् ततः प्रभातसमयेन घास्तात्वाशुभे जले स्थंडिलं कारये-
त्तत्र स्वशाखोक्तविधानतः हवनं रुद्रमंत्रेण तिलाज्येन च पायसैः नानाविधैर्भक्ष्यभोज्यैर्गंधधूपदिभिस्तथा प्रार्थयेत्तत्र देवं
विरिंचिं विष्णुना सह सावित्रीं पार्वतीं चैव लक्ष्मीं गणपतिं तथा स्कंधभैरवचामुंडापरिवारांस्ततोर्चयेत् नैवेद्यैर्विविधैश्चैव तो-
षयेद्गिरिजापतिं शर्कराघृतचूर्णेन च रुणा जुहुयात्सह श्रेयःसंपादनं कार्यं आचार्यपूजनं तथा ऋत्विजः पूजयेत्सम्भ्रातृभ्रातृ-
करणैः शूभैः गोभूहिरेण्यवस्त्राद्यैस्तोषयेद्ब्राह्मणास्ततः अभिषेकं ततः कुर्यात्पुराणश्रुतिचोदितं ततः शिवालये गलासभार्येण हि
जैः सह स्नानं पंचामृतेनैव रुद्रसूक्तविधानतः पूजां सवर्णपुष्पैश्च क्रतुकालोद्भवैस्तथा कारयेत्तस्य लिंगस्य यथाशक्त्या तु पूजनं
वस्त्रयुग्मं समभ्यर्च्य दंपतीं भोजयेत्ततः प्रदक्षिणानमस्कृतान्कृत्यामूर्ध्नि कृतांजलिः क्षमापयेन्महादेवं मुहुर्मुहुर्नम्रं द्रितः महादे-
वजगन्नाथभक्तानां कार्यकारक त्वत्प्रसादादहं याचेशीघ्रं कार्यप्रदो भव अननैव विधानेन लक्षपूजां करोति यः पुत्रपौत्रप्रपो-
त्रैश्च राज्ञ्यं प्राप्नोति शाश्वतं यद्दंपते नित्यं श्रद्धाभक्तिसमन्वितः देवदेवो महादेवो ददाति विपुलां मतिं इति श्री स्कंदपुराणे
उत्तरखंडे लक्षपुष्पपूजाध्यापनं संपूर्णं अथ तुलसीलक्षपूजाविधिः मासपक्षाद्युल्लिख्य मम समस्तपापक्षयार्थं

श्रीमहाविष्णुप्रीत्यर्थं तुलसीलक्षपूजां कारिष्ये इति संकल्प्य तुलसीप्रार्थना देवैस्तं निर्मिता पूर्वार्चिता सिमुनीश्वरैः
नमोनमस्ते तुलसि पापहर हरिप्रिये प्रार्थना तुलस्य मृतजन्मासि सदा त्वं केशवप्रिये केशवार्थे विचिन्नामिव रदाभवशो भवे
तुलसीपत्राणि संगृह्य विष्णोर्भक्त्या समर्पयेत् रुष्णा उवाच अथ राजन् प्रवक्ष्यामि लक्ष्मीं तुलसीव्रतं विष्णुप्रीतिकरं
नृणां विष्णुभक्तिविवर्धनं तुलसीप्रभवेः पत्रैर्योनिरः पूजयेद्भूमिं न स लियेत पापौघैः पद्मपत्रमिवांभसा सवर्णभारमेकं तु र-
जतं च चतुर्गुणं नरकलंसमवाप्नोति तुलसीदलपूजनात् रत्नवैडूर्यमुक्ताभिः प्रवालादिभिरर्चितः न तु प्यति तथा विष्णुस्तुलसी
पूजनाद्यथा तुलसीमंजरीभिस्तु पूजितो येन केशवः आजन्म कृतपापस्य तेन संमार्जिता लिपिः यादृष्टान्तिरिव लाघपापशम-
नी स्पृष्टावपुः पावनी रोगाणामभिर्वदिता निरसिनी सिक्तांतकनासिनी प्रत्यासंतिविधायिनी भगवतः कृष्णस्य संरोपिता य-
स्यार्चाकरणं विष्णुक्तिफलदा तस्यै तुलस्यै नमः कार्तिके मासिकुर्वन्ति माघे वामधुसूदने दिने दिने सहस्रं तु अर्पयेत्तुलसीछदां
एवं मासत्रयं कुर्यात्तत्तदुद्यापनं चरेत् वैशाखे माघर्ज्जैवा कुर्यादुद्यापनं क्रमात् यस्मिन्मासे प्रकृतं त्वंगुरुशक्रोदयसति हरेर्दि-
ने शक्ये मासिकुर्यादुद्यापनं व्रती आचार्यवरयेदादौ वेदवेदांगपारगं दांतं शांतं तथा सोम्यं नित्यं ब्राह्मणवर्चसं विधिज्ञं तत्त्व-
वेत्तारं शक्तिष्मंतं तपस्विनं स्वर्गहोक्तेन मार्गेण पूर्वद्युः स्वस्तिवाचनं सौवर्णीं प्रतिमां विष्णोः शंखचक्रगदान्वितां तुलस्यायत-
नं चैव कुर्याद्देयविनिर्मितां हेमादिनिर्मितं कुंभं पूर्णपात्रसमन्वितं पुण्योदकैः पंचरत्नैः कुशदूर्वाप्रपूरितं तस्योपरि न्यसेद्दिष्णुं

लक्ष्म्याचतुलसीसमं पूजांपुरुषसूक्तेन कुर्याद्ब्रह्मादिदेवताः उपचारैः षोडशभिः पूजयेच्चतथाहरिं रात्रौ जागरणं कुर्यात्सुराणैर्वि-
दपाठकैः ततः प्रातः समुत्थाय होमं कुर्याद्विधानतः वैष्णवेन तु मंत्रेण तिलाज्येन विशेषतः पायसेन घृताक्तेन अष्टोत्तरसहस्रकं आ-
चार्याय सवत्सांगां दक्षिणावरुणसंयुतां ब्राह्मणान् भोजयेत्संस्मृत्या सह स्वायशक्तितः शतं वाष्टाविंशतिं च भोजयेद्ब्राह्मणान् बुधः
तेभ्योऽपि दक्षिणां दद्याद्विचारात् न कारयेत् एवं यः कुरुते मर्त्यो विष्णुसायुज्यतां व्रजेत् विष्णुप्रीतिं वरं यस्मात्तस्मात्सर्वव्रतधि-
कं तुलसीलक्षपूजोक्तं महात्म्यं शृणुयान्नरः सकृद्वापि पठेन्नित्यं स गच्छेद्देष्टव्यं पदं होमं भस्मसमादाय रक्षांकृत्वा तथात्मनः ब्र-
ह्मराक्षसघ्नानां शांतये कारयेदिदं सर्पादिबाधकं प्राप्ते गर्भिण्यायाश्च निर्गमात् भस्मप्रोक्षणमात्रेण सर्वं नश्येद्भयं नृणां
इति भविष्योत्तरपुराणे लक्षतुलसीव्रतोद्घापनं संपूर्णं अथ विष्णोर्लक्षपुष्पपूजाविधिः ऋषय ऊचुः यानि कानि
च तीर्थानि पुण्यान्यायतनानि च किमु हि श्य च कार्याणि तत्सर्वं कथय प्रभो लोमशा उवाच पृथिव्यां यानि तीर्थानि
सागरां तानि भो हिजाः महात्मानि च सर्वाणि कथितानि मया पुरा इदानीं वक्तुमिच्छामि पुष्पाणां पूजनं तच्च लक्षपूजां प्रवक्ष्यामि
विष्णोरमिततेजसः पुष्पाणां लक्षपूजां तु कार्त्तिक्या च समाचरेत् माघे वा च हुले वापि विदध्यात्तु लक्षपुष्पिकां यद्यद्वर्तते भवेत्सुखं
विष्णवे च समर्पयेत् एकेकं मूलं मंत्रेण विष्णुसूक्तेन वा पुनः अथ वा विष्णुगायत्र्या नाम्ना चैव प्रपूजयेत् विष्णोः सहस्रनाम्ना चै-
लक्षपूजां तु कारयेत् अतसी कर्णिकारं च करवीरं तिलस्य च बार्हतं केतकीं चैव तथा मंदारमेव च नीलोत्पलं सकुमुदं मालती चंपकं

तथा जातीपाटलकैश्चैव पुन्नागं च कदंबकं कल्हारं मोगरं चैव अशोकं बकुलं तथा सुनिपुष्पाणि शस्तानि विष्णोरमिततेजसः पा-
लाशं कंदकीं पुष्पं कमलं कोरदं तथा नीलपुष्पं धात्रिपुष्पं हरेः शस्तानि वै सदा एवं कुर्वन्ति ये भक्त्या ते यानि हरिर्मंदिरं आयुः का-
मेन कर्त्तव्यं अतसी धात्रिजैस्तथा पुत्रकामेन कर्त्तव्यं बार्हती पूजनं हरेः करवीरं जीतिकुसुमं मेश्रं च केर्नागकेसरेः बकुली तिल-
पुंनगीर्धनकामेन पूजयेत् कल्हारेः कर्णिकारं श्रमंदारेः कुसुमं शक्रभैः विद्याकामेन कर्त्तव्यं विष्णोर्भक्त्या च पूजनं पालाशोः पा-
टले श्रैव कदंबैः पूजनं महत् महाव्याधिविनाशार्थं पारिजातं श्रपूजनं वशीकरणकामेन सोवीरं स्तोषयेद्द्वारिं तस्य विश्वं भवे-
द्दृश्यं तत्र कार्या विचारणा देवदानवगंधर्वावशी भवन्ति नान्यथा श्रीकामेन तु कर्त्तव्यं केतकी पूजनं महत् एवं हि सर्वपुष्पैश्च स-
र्वकार्यार्थसिद्धये लक्षपूजां प्रकुर्याच्च प्रसन्नो हि हरिर्भवेत् उद्घापनं तथा कार्यं मंडपं तत्र कारयेत् आहूय ब्राह्मणान्सर्वान् कनक्ष-
त्रेश्वरभेदिने वेदिका च प्रकर्त्तव्या मंडपे तु सशोभने गीतवादित्रयोषेण ब्रह्मघोषेण भूयसा प्रविश्य मंडपे तत्र आचार्येण हिजेः स-
ह पुण्याहवाचनं कृत्वा आचार्यादीन् वरेत्ततः उपोष्य दिवसे तस्मिन् रात्रौ जागरणं चरेत् वेदिकायां तु कर्त्तव्यं स्वस्तिकं परमाङ्कृतं तन्म-
ध्ये तंदुलैः कुर्यात् घृतदीपं सशोभनं पंचपल्लवं संयुक्तं न्यसेद्दस्त्रं सशोभनं तस्योपरि न्यसेत्कुम्भं पूर्णपात्रेण संयुतं सोवर्णं प्रति-
मां तत्र स्थापयेच्च हरिर्विभोः पूजां तत्र प्रकुर्वीत पंचामृतपुरःसरं धूपदीपैश्च नैवेद्यं गीतिवादित्रनृत्यकैः वेदशास्त्रपुराणैश्च तारात्रयीं
गमयेद्भूती ततः प्रभातसमये सस्नानश्च शचिर्भवेत् स्थंडिलं कारयेत् तत्र स्वशास्त्रोक्तविधानतः हवनं च प्रकुर्वीत स तिलाज्ये-

नपायसैः मूलमंत्रेण गायत्र्या विष्णोर्नामसहस्रकैः येन मंत्रेण पूजा वा कृता तेनैव होमयेत् शर्वराधृतपूर्णेन च रुणा जुहुयात्ततः
एवं होमः प्रकर्तव्यः अष्टोत्तरसहस्रकैः ततः सिद्धं कृतं हुत्वा पूर्णो हुतिमतः परम् श्रेयः संपादनं पश्चादाचार्यपूजयेत्ततः ब्राह्मणा
च भोजयेत्तन्मन्त्रेणोदयाच्छदक्षिणां आचार्यपूजयेत्सम्यक् कृत्वा लंकरणैः शुभैः पयस्विनीं च गां दद्याद्विरण्यादि तथैव च प्रतिमां च
सवस्त्रां च कुंभेनाचार्यमर्पयेत् दत्त्वा क्षमापयेत्तथा देवदेवं जनार्दनम् येन येन प्रकुर्याच्च लक्षपूजां च विष्णावे सौवर्णी चैव तस्य
पुष्पमर्पयेच्च हरितं ततः ब्राह्मणांश्च सुपत्नीकान् पुष्पैस्तोषयेत्ततः प्रदक्षिणां नमस्कारं कृत्वा मूर्ध्नि कृतं जलिः एवं यः कुरुते पूजां तस्य
विष्णुः प्रसीदति इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे विष्णोर्लक्षपुष्पपूजनोद्यापनसं० अथ विल्ववर्त्युद्यापनविधिः द्रौपद्युवाच विल्वव
र्तिविधिं ब्रूहि दुर्वासः सर्वदर्शनं कस्मिन्काले समारंभः कस्मिंश्चैव समापनं दुर्वासा उवाच राजपुत्रि प्रवक्ष्यामि विधानं स
र्वकामदं श्रद्धावित्तं यदा स्याद्वा तदैव प्रारंभे द्रुतं कार्पासस्य स्वहस्तेन तंतुं निष्काशयन्नतः स्वकीये वा च विप्राद्यैरंगुलीत्रयसं-
मिता त्रिहृताशोभना चैव विल्ववर्तिरुदाहृता ततः संवर्तयेद्दर्तिं स्वप्रदेशे निमग्नतां एवं लक्षमिताः कार्याः शक्तौ कोटि मिताश्च
पि सर्वशक्तौ तु कार्पासस्वांगुलेनैव निर्मिताः धृते निमज्जवांते लेस्यापयेत्ताम्रपात्रके स्थापयेन्मृन्मात्रेण प्रत्यहं संख्ययान्वि-
ताः श्रावणे माधवे माये कार्तिके तु विशेषतः दिने दिने सहस्रतु अपर्पयेद्दिव्यवर्तिकाः अंबकेश्वरमुद्दिश्य देवागारे विशेषतः
गंगातीरे यवागोष्ठे यद्वा ब्राह्मणसन्निधौ प्रज्वालयेत्तु पूजांते ब्रह्मलोकजिगीषया नारीवापुरुषो वापि भक्तियुक्तेन चेत

या एकस्मिन्नेव दिवसे ज्वालयेद्यदिसंभूतिम् नमः शंभुवदत्येवं मंत्रोद्धारैर्मितः पूजनस्य दशांशेन शिवमंत्रेण कारयेत् तर्प-
णेन दशांशेन तद्दशांशेन वंदनम् तद्दशांशेन वै होमं कुर्याच्च रुतिलाज्यकैः अष्टोत्तरसहस्रं वा मंत्रैः पौराणिकैर्मितः दद्याद्दर्तिं य
मुद्दिश्य तदैव स्थमनुमेतः एवं संपाद्य वैशारद्या कार्तिव्यावा विशेषतः मायां वाप्यथवायस्यां कस्यांचिद्यूर्णिमातिथौ प्रातः स्ना-
त्वा कृत्वा कुर्वा दुद्यापनं बुधः गणेशपूजनं स्वस्तिं वा च नदीं च कारयेत् आचार्यवरये सश्वात्सर्वलक्षणसंयुतम् देवागारे य
वागोष्ठे शङ्खद्वयासीयमंदिरे पुष्पमंडपिकां कृत्वा पट्टकूलादिवेष्टितां तन्मथैलिंगतो मंदं चरयेत्तु लक्षणां नितम् ततो वैरुद्रकोणेतुर
चयेद्देदि कां प्रती वस्त्रेणाच्छादितां वेदीं चरयेत्तत्र तंदुर्लैः अष्टपत्राचिंतपद्मं कार्णिकाम्पिः समन्वितं कलशं स्थापयेत्तत्र अग्रपांसज
लंतथा ताम्रमुच्यपात्रं वा तस्योपरि न्यसेत्सुधीः तस्योपरि न्यसेद्देवं उमया सहितं शिवम् सवर्णनिर्मितं देवं वृषभेण समन्वि-
तम् स्नतस्य दीपपात्रं कृत्वा शक्त्या यथाविधि सवर्णवर्तिकां कृत्वा तन्मथैः स्थापयेत्सुधीः स्थापनं लिंगतो मंदं ब्रह्माद्यावाहनं त
तः ततः पूजां विनिवृत्त्य महासंभारविस्मरैः परमान्नं च नैवेद्यं भक्ष्या देवाय दापयेत् उपोष्य जागरं कुर्याद्वा प्रोक्तं यथा मुदा
ततः प्रभाते विमले जले स्नात्वा प्रसन्नधीः वर्तिसंख्यादशांशेन तर्पणं कारयेद्दुती तर्पणस्य दशांशेन होमयेद्दुदमन्त्रतः ति-
लाज्यनरुपि विल्वैरुदमंत्रेण होमयेत् आचार्याय प्रदातव्या गोसूत्रसापयस्विनी ब्रह्मादिमंडलं मूर्तिं दद्यात्सोपस्तरां तथा
यजमानमथाचार्यस्तपि पिचिद्दुहा नितम् विसर्जयेत्ततो देवं ब्रह्मादिमहितं पुनः दद्याच्च भूयसीकर्म समायाथ विच-

क्षणः होमस्य तु दशांशेन ब्राह्मणान् भोजयेत्ततः दत्त्वा च दक्षिणां तेभ्यो गृहीयादाशिषः शुभाः वर्द्धमानं रोष्यमयं हेमव-
तिसमन्वितं अथवा कांस्यपात्रं च घृतेनापूरितं शुभम् ब्राह्मणाय प्रदातव्यं दक्षिणा सहितं शुभं नतो संजीततच्छेषं शिष्टे
रिष्टे श्वबंधभिः एवं दुपदराजेंद्रपुत्रिसत्यव्रतेन ये लक्षवर्तिव्रतविधिस्तवाग्रे कथितो मया यं कृत्वा भक्तिभावेन नारी वा पु-
रुषोऽपि वा दारिद्र्यतपसः सद्यो मुच्यते नात्र संशयः पुत्रपौत्रप्रेषोत्रं च स्वरसं प्राप्य भूतले अंतरे दिव्य विमानेन लभते ज्वलि-
तं पदं नैष धाधिपतेर्भार्याभर्तृदर्शनलालसा कृत्वा व्रतमिदं प्रापराज्यं भर्तृकृतान्वितं अन्याभिर्ऋषिपत्नीभिर्ऋषिभि-
श्चापितलेगेः कृतमेतद्भूतं देवी स्वस्वकामार्थसिद्धये राजपुत्रि महाभागे वनव्यसनदुःखिते कुरुष्वेतद्भूतं सम्यक्माकृताः काल-
बंधनं अयं कार्तिकमासश्च मासानामुत्तमोत्तमः आगामिन्यां पोषिमास्यां उद्यापनविधिं चर इदं दुर्वाससारव्यातं द्रौपद्यैव व्रत-
मुत्तमं ये कुरिष्यंति मनुजास्ते लभेयुः समीहितं इति जैमिनीये आरण्यके विल्ववर्क्यापनसंपूर्णं अथ रुद्रवर्क्यापनविधिः
नारद उवाच देवदेव जगन्नाथ जगदानंद कारक कौतुकेनेप्सितं कंचिद्भ्रमं प्रशंस्य हं श्रुतानि देवदेवेश व्रतानि नि-
यमास्तथा तीर्थानि च महती शयज्ञदानान्यनेकशः नास्ति मे निश्चयो देव श्रामितो हं त्वया पुनः कथयस्व महादेव यद्गोप्यं व्र-
तमुत्तमं शिव उवाच शृणु नारद ये लेन व्रतानां व्रतमुत्तमं रुद्रवर्क्याभिधंपुण्यं सर्वोपद्रवनाशनं स्वरसंपत्करं चैव
पुत्रराज्यसमृद्धिदम् शंकरप्रीतिजनकं शिवस्थानप्रदायकं स्वभर्त्रा सह नारीणां महास्नेहकरं परं शृणु नारद ये लेन गिरिशो

यत्र तु षष्टि दीपानां लक्षदानं यत्तु र्गोत्तरमर्थार्थिकः यावत्कालं प्रज्वलंती दीपास्तु शिवसन्निधौ ब्राह्मणोऽयुगसाहस्रं दाता स्वर्गे
महीयते कार्पासवर्तिकायुक्ता दीपा दत्ता शिवालये सचिरं तेषां कैलासेति श्रुतिः शिवमूर्तयः एवं हि बहवः संति दीपाश्च हि जस-
त्तम अधुना संप्रवक्ष्यामि यत्पूर्वं कथितं तव यत्कृत्वा कृतकृत्यास्युः देवास्तु नरेश्वराः एवं ज्ञात्वा न कुर्वंति ते ज्ञेया दुःखभाषिनः रु-
द्रवर्तिसमं नास्ति त्रिषु लोकेषु व्रतं अतएव सदा कार्यं व्रतमेतत्सु दुर्लभं मयाख्यातं व्रतमिदं किमन्यच्छोतुमिच्छसि नार-
द उवाच केन वीर्णं व्रतमिदं कथयस्व प्रसादतः पूजाविधिं च मे ब्रूहि उद्यापनसमन्वितं शिव उवाच शृणु नारद देवर्षेय
त्वं श्रोतुमिहेच्छसि तदहं संप्रवक्ष्यामि विस्तरेण महामते नर्मदासुत्तरे देशे पुरी चोज्जयिनी शतभा तस्यामासीत्स गंधाचवा-
रस्त्रीयति सुंदरी तथा शुक्लं कृतं विप्रसुवभिश्च सहस्रं सवर्णानां शतं सा प्रप्रतिज्ञातं चतैः कृतम् सुवानश्च तथा वि-
प्राभं शिताश्च सुगंधया राजानो राजपुत्राश्च नग्री हृत्य पुनः पुनः येषां द्रव्यं गृहीतं च धिक्कृतास्ते सुगंधया एवं हि बहवो लोका-
लुंठिताश्च सदा तथा कदाचित्सा गता क्षिप्रं कौतुकाविष्टमानसा ददर्श च मनोरम्यां पक्षिभिः परिसेवितां केन स्थाने पराविप्राः
केचिज्जपपरायणाः केचिद्धिर्वार्चकाविप्राः केचिच्छक्तिप्रपूजिकाः तेषां मध्ये वसिष्ठो हितथा हृष्टो महासुनिः उपविष्टः
कर्मसु वैकुण्ठलोनीतिमार्गवित् तस्याधर्मं भवदुर्द्विर्भाविपुण्यं बलात्तदा विगताशा जीवने सा विषयेषु विशेषतः विनम्र-
कंधराभूत्वा प्रणिपत्य पुनः पुनः स्वकर्मपरिहाराय प्रच्छसुनिपुंगवम् सुगंधोवाच अनाथनाथ विप्रेन्द्र सर्ववेदविशारद

प्रसीदपाहिमां देवशरणागतवत्सल मया कृतानि विप्रेन्द्रपापानि सुबहूनि च तस्य पापस्य नाशाय कारणं ब्रूहि मया प्रभो शिव उवाच
 एवमुक्तस्तथा विप्रो वरिष्ठो मुनिरादरात् तेन ज्ञातं च तत्सर्वं तस्याः कर्मपुरातनम् ततो ब्रवीत्स च मुनिर्वचस्तं स
 त्पसागरः वसिष्ठ उवाच शृणु सुश्रोणि सुभग तव पापस्य संक्षयः येन यज्जायते पुण्यं तत्सर्वं कथयामि ते यच्च तीर्थं मह
 तु पुण्यं त्रिषु लोकेषु विश्रुतं प्रयागमिति विख्यातं सर्वदेवेश्वरक्षितं गत्वा तत्र प्रयागे वै व्रतं तत्रै लो क्य दुर्लभं रुद्रवर्त्यभिधेयं
 पुण्यं शिवप्रीतिकरं परं कार्पासतंतुभिः कार्यं रुद्रवर्ती शिवप्रिया हस्तेनैव प्रकर्तव्या युग्मकं सहस्रं एकदशैस्तंतुभिश्च
 कारयेद्गुद्रवर्तिकां लक्ष्मणव्याचकर्तव्या गव्याज्यनपरिपुता सौवर्णराजतंतुभिः संमृन्मयं वा नवं हटं तस्यात्रै स्थापयेद्दत्तिं घृत
 तैलेन पूरयेत् देया शिवालये नित्यं भक्तियुक्तेन चेतसा अथवा तिलतैलेन कर्तव्या लक्षवर्तिका कृत्वा व्रतमिदं भद्रं प्राप्स्यसि-
 त्वं परागतिं शिव उवाच ततः सा कोशमादाय भृत्यं चैव समिन्त्रकं आयाता तीर्थराजं वैदत्वा दानानि सर्वशः व्रतं कृत्वा य
 योकाश्यां समिन्त्रेण समन्विता कृत्वा सर्वाणि तीर्थानि विप्रेशं प्रणिपत्य च उपोष्य रजनीमेकां जागरश्च तया कृतः स्नात्वा चो
 त्तरवाहिन्यां दत्वा दानानि पूरिषाः ततश्च के व्रतं विप्रवसिष्ठेनोदितं च यत् यथोक्तविधिना सर्वं तथा चातुष्टितं व्रतं ततः सा
 स्वशरीरेण तस्मिन्निगेलयं यथो एवं या कुरुते नारी व्रतमेतत्सु दुर्लभं यं यंचिंतयते कामं व्रतस्यास्य प्रभावतः पुत्रपौत्रोद्यमं
 धान्यं लभते नात्र संशयः शिव उवाच अथ चोद्यापनं वक्ष्ये व्रतसंपूर्णं हेतवे प्रारभे कार्तिके माघे वैशाखे श्रावणे

तथा तेषु चोद्यापनं कार्यं यथोक्तविधिना ततः अष्टकर्णिकया युक्तं मंडलं कारयेच्छुभं कलशं स्थापयेत्तत्र पिधानेन समन्वितं रोप्यं ता-
 मंमृन्मयं वा वस्त्रयुग्मेन वेष्टितं तस्योपरि न्यसेद्देवमुमया सहितं शिवं रजतस्य दीपपात्रं कृत्वा शक्त्या यथाविधि स्वर्णवर्तिकां कृ
 त्वा तन्मध्ये स्थापयेत्सूधीः स्वर्णनिर्मितं देवं वृषभेण समन्वितं पूर्वोक्तेन विधानेन पूजां कृत्वा समाहितः आचार्यवरयेत्सर्वं हि जै
 रेकादशैः सह होमं चैव संपाद्य तिलपायसविन्दुकैः अष्टोत्तरसहस्रं वा अथवा षोडशं रुद्रसूक्तेन वा विप्रमूलमंत्रेण वा पु
 नः दीपं लक्षं प्रकुर्वीत नरः परमधार्मिकः दीपान् घृतेन संयुक्तान् नरोदद्याच्छिवालये स्वर्णवर्तियुतं दीपं भाचार्याय निवेदयेत् ततः
 पूर्णाहुतिं हुत्वा ब्राह्मणैः स्वस्तिवाचनं आचार्यपूजयेद्भक्त्या वस्त्रालंकारभूषणैः तस्मै देया सवत्सान् गौरेकास्तपस्विनीं भक्तिजः
 पूजयेत्स आहूस्त्रालंकरणैः शुभैः वस्त्रोपानयुगं चैव भोज्यैश्च विविधैरपि ते चैव भोजनीयाश्च सपत्नीकाः प्रयत्नतः स्वर्ण-
 वर्तिकां कृत्वा रोप्य पात्रे तथैव च दद्याच्छिवप्रीत्यर्थं च सर्वकामार्थसिद्धये घृतपूर्णं रोप्य पात्रं कांस्यपात्रं तथैव च स्वर्णवर्तिसहितं
 आचार्याय निवेदयेत् रुद्रपीठं प्रतिमं आचार्याय समर्पयेत् कांस्यविष्णुमयं रोप्यं गोघृतेन समन्वितं स्वर्णवर्तिसंयुक्तं मतः शा
 तिप्रयत्नमे महादेवजगन्नाथभक्तानुग्रहकारक त्वत्पसादादहं याचेशीघ्रं कार्यं प्रदोभव अनेनैव विधानेन रुद्रवर्तिकरोति यः
 पुत्रपौत्रैः परिहृतो राज्यं प्राप्नोति शाश्वतं एवं या कुरुते नारी सर्वपापैः प्रमुच्यते श्रुत्वा कथां विधानेन स्थाप्यं सर्वं निवेदयेत् अथ
 मेघसहस्राणि वाजपेयशतानि च कथाश्च वणमात्रेण तत्फलं लभते नरः इति भविष्योत्तरे शिवनारदसंवादे रुद्रवर्ती व्रतो

घापनं संपूर्णं अथमाणिक्यवर्त्युघापनं अद्येत्यादिमासपक्षाद्युल्लिख्यममद्वहजन्मनिजन्मांतरेवारजोदोषमिभित्तपापप
रिहारार्थपुत्रपौत्रावेधव्यप्राप्तयेकृतंयल्लक्षवर्तीदीपदानंतत्सांगतासिद्धार्थेतदुघापनंकरिष्ये तदंगगणपतिपूजनंस्वस्तिवाचनंआ
चार्यवरणंकरिष्ये इतिसंकल्प्य शिवउवाच प्रसंगेनापिवक्ष्यामिर्वर्तिमाणिक्यसंज्ञिकां तस्यादानेनदेवित्वंममा
र्धासनभागिनी जातास्मिद्विद्याहितंयावदाभूतसंपुवं सूतउवाच आर्यावर्तपुगकाचिद्देश्याभूल्लक्षणाद्व्या त
स्याभुजंगोभिन्नोभूद्दासोनाममहाबली सालक्षणाक्रतुस्नातास्थितागोदावरीतरे बालवेधव्यदुःस्वेनरुदंतीचकुमारिकां मृतप
तिंपुरःस्थाप्यबंधुभिःपरिवारितां आलपंतीततोवीक्ष्यशनेस्तांप्रत्यपद्यत लुवंतींभुविकायेनमुहुर्गतीसुरोबहु जडानामपिकारु
रुण्यंजायतेतांप्रपश्यन् तदातालक्षणांवाक्यंभुजंगोवाचसत्तमः भुजंगउवाच कुलजानांचनारीणांदशेयंचसदाक्षणा
अवस्थात्रयमेतासांतत्रेयंचसदाक्षणा कन्यात्वंजीवपत्नीत्वंविधवत्वमितित्रिधा पारवश्यंचनारीणांदुःखमामरणांतिकं मृ
तापत्यंचवेधव्यंतथैवापुत्रतास्त्रियः असत्यमेतन्नितयंवेधव्यंतत्रचोत्तरं बालेयंशोचतेतीवकस्येदंकर्मणःफलं निवर्ततेवाकेने
यंकोवावेतितथाविधां उवाचदासनामासोभुजंगःसूततंवचः भुजंगउवाच शृणुभद्रेप्रवक्ष्यामिधात्रास्त्रपुरादि
जाः देवानांदेवलोकानांहितार्थेमंत्रकोविदाः शास्त्रज्ञानात्त्वभावाच्च जीवानांपत्पुराकृतं जानंतिकर्मचफलंपृष्टव्याश्चभूतघ
ताः भुजंगवचनंश्रुत्वातथैवोमितिसापुनः ततो गत्वापहादृष्टंयाजकंनामवैदिजं पप्रच्छतंदयालुंचप्रश्नकातरमानसा ल-

क्षणावाच मुनेलहंदुराचाराकुलदालक्षणाद्व्या तथापित्वादयापात्रंरुद्धतेमांनिबोधय साधूनांसमचित्तानांजनाःसर्वेस
माभुवि दुर्गंधोवाक्कगंधोवायथावायोःसमौभुवि मुनेदशेयंनारीणांतृतीयातीवदुःसहा कर्मणाजायतेयेनकेनवायनिवर्तते
एतद्विचार्यमेब्रह्मन् रूपयावदसूत्रत शंडिल्यउवाच इतितस्यावचः श्रुत्वायाजकोवाक्यमब्रवीत् देवेकर्मणिपि-
त्रोचनार्यःपाकेषुसंस्थिताः अकस्माच्चरजोदृष्टास्पृष्टभांडाद्युपस्तराः अज्ञानादाश्रयाद्वापिकामाहोभाक्कचिस्त्रियः अ
वेदयित्वातिष्ठंतिनेनदुष्यंतिसक्रियाः क्रियालोपकराह्येताः पापादस्मादुरत्ययात् दशामिमांप्राप्नुवंतिसर्वा अपिनसंशयः बा-
ल्येवायौवनेवापिबार्धक्येवाकदाचन तत्रयातुदुराचारापरानेवाप्तिकांक्षति श्वश्रोश्चपतिबंधूनांनित्यंवाचासुदुःखदा एतत्
सहायतो नारीयादुष्यंतिसक्रियाः बाल्येवैधव्यमाप्नोतिसानरीनात्रसंशयः क्रतुस्नातातुयानारीबालकानवलोकयेत् लब्ध
भर्ताततो गर्भबालानामपिघातिनी एतत्कर्मसहायेनरजसादूषितातुया मृतापत्यातथाभूत्वावेधव्यंयौवनेव्रजेत् यानारीरज
सादुष्टासर्वभांडाद्विस्तंकरं कुरुतेयदिसानारीवैधव्यंबार्धक्येव्रजेत् वाचानुकूलरहितापनिधर्मेषुसर्वदा बाल्येवैधव्यमापन्नाम
तिहीनाभवत्यलं सर्वासामपिवैधव्यंनिदानंरापसंभवं शान्तितत्रप्रवक्ष्यामिकर्मणोस्यापिलक्षणे कृतेपिमुनिपंचम्यांव्रतेपा-
पंविशेषितं हस्तेनकारयेद्वर्तिकापीसंशोध्यसूत्रं अनेनैवविधानेनविष्णुवर्तिकरोति या पापंगुह्यतिनारीणांदुतिवेदवि
दोविदुः शूर्पसंवापनंरुलाकृतेलक्ष्मणादिके समूलशेषंव्रजतिरजोदोषेनसंशयः निर्मुचंनभवत्याकलसवर्तिव्रतैरुभे र

जसोत्यमहापापंनारीणांनान्नसंशयः इतितस्यवचःश्रुत्वापुनःपप्रच्छलक्षणा मनसाशंकिताभूत्वासादरंमुनिपुंगवं साधुसा
धुमहाभागचित्तंमेभयविह्वलं लक्षवर्तिव्रतस्यास्यविधानंकीदृशंवद कस्मिन्मासेप्रकर्तव्यंकस्मिन्श्वेवसमर्पणं उद्यापनंकथंका
यैकिंफलंतस्यवा मुने तथाष्टोयाजकोपिलोकानांहितकाम्यया फलंविधानंतत्सर्वतदावोचन्यहामुनिः शांडिल्यउवा
च कालोहिकार्तिकोमासोमाधवेशास्वमेवच सहस्रगुणितंतनुव्रतमेतद्विकार्तिके तस्मात्कोटिगुणंदत्तेमाघेमासि
व्रतोत्तमं तस्मादनंतगुणितंफलंवैशाखमासिवै तस्मान्मासत्रयेकार्यंयस्मिन्मासेसमाप्यते तस्मान्मासद्वयात्पूर्वप्रारब्ध
व्यं व्रतं त्विदं अंतेमासिप्रकुर्वीतसमाप्तिंविचक्षणः सहस्रवर्तिभिःकुर्यादारातिंविष्णवेचहं घृतेनाप्यथैतेनसम्यगन्यैर्मनो
रमैः यस्मिन्मासेसमाप्तिःस्यात्पूर्णिमायांचकारयेत् उद्यापनंविधानेनव्रतसंपूर्तिकारणं प्रातःस्नात्वाशुचिर्हृत्वापंचगव्यंतु
प्राशयेत् पुण्याहवाचनंरुत्वावरंदाचार्यमुत्तमम् ब्रह्माणंऋत्विजश्चैवकुर्यात्तर्पणमंजसा सतिलैश्चयवैःकुर्यादग्नेनय
ऋचाद्विजः वर्त्यादशांशतःकुर्यात्तर्पणंतुविचक्षणः तर्पणस्यदशांशेनहोमंकुर्याद्विधानतः तर्पणोक्तेनमंत्रेणपायसंचघृ
तान्वितं पालाशसमिधाचैवमंत्रैर्होमश्चवैष्णवैः घृतंतुविष्णुगायत्र्याहोमस्याथविधिस्मृतः अष्टकर्णिकयायुक्तंसर्वतोमंड
लंलिखेत् कलशस्तथास्थाप्यः सपिधानः सवस्त्रकः रौप्यस्ताम्रोमृन्मयोवावस्त्रयुग्मेनवेष्टितः तस्योपरिन्यसेद्देवलक्ष्म्या
सहस्रवर्णकं राजतंदीपपात्रंचस्वर्णवर्तिसमन्वितं ततोमासाधिदेवांश्चस्थापयेद्देवसंनिधौ कालोविष्णुस्तथावन्हीरविदामो

दरोहरिः रुद्रःशेषोजगद्वापितेजोरूपीनिशाकरः निरंजनोफलाध्यक्षोविश्वरूपीजगत्प्रभुः स्वप्रकाशोस्वयंज्योतिश्चतुर्व्यूहो
जनाग्रयः परंब्रह्मविंशतिभिःपूजयेज्जगदीश्वरं शिरोललाटनेत्रेचकर्णौनासांमुखंतथा कंठंस्कंधौनथाबाहूस्तनोवक्षस्त
थोदरं नाभिकटीचजघनेऊरुजानुनीगुल्फके पादौतदग्रक्रमशोयुगान्येतैश्चपूजयेत् धूपदीपौतथादत्तानैवेद्यंचनिवेदये
त् आचार्यपूजयेत्सश्चाद्ब्राह्मणाऋत्विजस्तथा गान्ध्यात्सवसांचसालंकारांगुणान्वितां त्रिशूलंकांस्यपात्रंघृतेनपरिपू
रितं स्वर्णवर्तिसंयुक्तंआचार्यायनिवेदयेत् कांस्यविष्णुमयंरौप्यंगोघृतेनसमन्वितं स्वर्णवर्तिसंयुक्तमतः शांतिप्रयच्छमे
इतिमंत्रेणदद्यात् तथादशफलंकांस्यंतथाघृतसमन्वितं अथवातुयथाशक्त्यादद्यादावश्यंकत्विति व्रताभावेचयोद
द्यात्कांस्यंचघृतपूरितं यावज्जीवंसुखप्राप्तिर्भवत्येवनसंशयः रजोदोषादिमुक्तास्यासौर्णमास्यांददातिया ब्राह्मणान्भो
जेसश्चाद्विषात्तशाठ्यंनकारयेत् याचैवंकुरुतेनारीतस्याःपुण्यफलंशृणु यानिचान्यानिपापानिरहस्येवरुतानिच नश्यंतिता
निसर्वाणिव्रतस्यास्यप्रभावतः चांडालगामिनीवापितथाशूद्राभिर्मर्षिणी कारुंकरजकादीनागामिनीदुष्टचारिणी ब्रह्म
क्षत्रियवैश्येषुप्रतिलोमेषुगामिनी मातुलेयपितृव्यादिभ्रातृपुत्राभिर्गामिनी बालघ्नीवापितृघ्नीवाभर्त्तामातृवधेरता गो
घ्नीवातस्त्रीवापिरजःसंकरकारिणी बन्दिदागरदाचैवनित्यंचाप्रियवादिनी पत्योजीवतियानारीमृतेवाव्यभिचारिणी ए
वमादिमहापापैरावृतापिकुलांगना रुत्वाचैतद्व्रतंपुण्यमुच्यतेनान्नसंशयः व्रतानामुत्तमंचैवस्त्रीणामावश्यकंत्विदम् ए

कार्तिकं प्रयत्नेन विष्णोस्त्वमिततेजसः कोटयो ब्रह्महत्यानामगम्यागमकोटयाः तथैवायुग्रपापानां कोटयो यसहस्रशः नश्यं
ति नात्र संदेहो नारीणां वानरस्य च विलक्षवर्तिभिर्विष्णोः कृते चारार्तिकार्पणे किमत्र बहुना क्तेन नानेन सदृशं व्रतं पुरुषोपि व्रतं
कृत्वा पूर्वोक्तेः पापसंचयैः मुच्यते नात्र संदेहो मधुसूदनशासनात् एतत्सर्वमयारज्यात्तं प्रच्छंत्वा स्तवमानं दे व्रतं कुरु सुखं तिष्ठ
यथा तेरोचते मनः इति तद्वचनं श्रुत्वा पुनः प्रच्छलक्षणा अज्ञानादुष्टभावाद्वा न विश्वासो ममेह वै प्रत्ययार्थं ततो ब्रह्मन् प्र
त्यक्षं कुरु मे धुना इति तद्वचनं श्रुत्वा याजको वाक्यमब्रवीत् ६७ शांडिल्य उवाच कथं ते प्रत्ययो भूयादिति तां करुणा
निधिः सा चोवाच पुनर्विप्रं विस्मयोत्कुललोचना न च वैधव्यमापन्ना रुदत्येषा कुमारिका अस्याः पतिः कथं जीवेद्वैधव्यं चैव
नश्यति तथा कुरु मुनि श्रेष्ठ दयादानवतांधनं इति तद्वचनं श्रुत्वा विस्मितो वाक्यमब्रवीत् शांडिल्य उ० अधुना मकरं प्राप्नो
मास्त्रोलोकभास्करः माघोयं च वरोमासो सर्वक्रतु फलाधिकः प्रातः स्नात्वा च मासे स्मिन् प्राप्नुवत्यनुलं फलं स्नानं कृष्णार्पणं कृत्वा
देहि मर्त्ये मृताय च तेन जीवेदयं चूनं ब्रह्मघ्नोऽपि सुरापि च यस्मादयं राजयक्ष्मरोगेण च मृतिं गतः तथापि माघमासस्य पुण्यादु
ज्जीवयिष्यति दापयित्वा हरेरार्तिकां स्य पात्रे घृतेन च जीवत्यली भवत्वं हि यावदा मरणं ध्रुवं लक्षणावचनं श्रुत्वा जलं स्पृश्या च
वाप्यता स्नानं विष्णुवर्पणं कृत्वा ददौ तस्मै फलं तदा तदा पुण्यप्रभावेन तत्क्षणादेव सोऽस्थितः भुजंगं संप्रेषयित्वा नीत्वा पात्रं च कां
स्यकं कुमार्यादापया मासवैधव्यस्यापनुत्तये एतत्पुण्यप्रभावेन कुमारी सापिशोभना यावज्जीवं जीवपत्नी बभूव बहु पुनि

का कुमारी शोभनानामपतिं शप्यन् शोभनं तद्वां धवास्तथा सर्वे तु दुवुस्तां च लक्षणां याजं कच बहुस्तत्ताजमुस्तेस्वनि
केतनम् लक्षणे सापि दासेन भुजंगेन च संयुता माघस्नानं तथा कृत्वा व्रतमेतच्च कारसा ततस्तमरणं प्राप्नोदा सस्तस्याः सहा
यकृन् गयेनाममहाराजाचक्रवर्ती बभूवसः सालक्षणा च तत्तली सर्वलक्षणं संयुता बभूव लोकविरय्याता जीवत्यली-
कपुत्रिका अनेनैव विधानेन विष्णुवर्ती किरौतियः पुत्रपौत्रैः परिवर्तोरज्यं प्राप्नोति शाश्वतं एवं या कुरुते नारी सर्वपापैः प्रमु-
च्यते लक्षवर्ती कथा मेतां ग्रीत्या श्रोथ्यति मानवः सोऽपि तत्फलमाप्नोति नात्र कार्यविचारणा इति श्रीवायुपुराणे माणि
क्यवर्तिव्रतोद्यापनं संपूर्णं अथ विष्णुवर्तिव्रतं लिख्यते युधिष्ठिर उ० देवदेव जगन्नाथ संसारार्णवनारक वद मे सर्वपा
पघ्नं व्रतं सर्वव्रतोत्तमं यस्याचरणमात्रेण जनानां सर्वकामदं अस्तिकिंचित् ददाद्ब्रह्ममदेव दयानिधे श्रीकृष्ण उवाच
लक्षवर्तिव्रतं वच्मि सर्वकामफलप्रदं विष्णुवर्तीति विख्यातं शृणु राजन्समासतः श्रुमेति थोऽहमेतन्मेताराचं देव शोभने
सम्यक् विशोध्य कापो स नृणामूलिविजितं तस्य सूत्रं विधाया शक्तुं नृगुलिकं तथा पंचसूत्रयुतावर्तिविष्णुवर्तीति कथ्यते
एवं कुर्यात् लक्षसंख्या गोघृतेन परिप्लुताः उद्दीपयेच्च विष्णुवरे पात्रे सजतमृन्मये अथवा प्रत्यहं देयाः सहस्रद्वयसंमिताः ए
वं दिनानि पंचाशदंते उद्यापनं चरेत् कुरुराज न्ययत्नेन सर्वपापप्रणाशनं भुक्तायथेति तान् भोगानंते सायुज्यमाप्नुयात्
पार्वत्या च पुराष्टदंशं कराय महात्मने तेनेदं कथितं देव्या विष्णुवर्ती व्रतं श्रुत्वा तया कृता विष्णुवर्ती लक्षसंख्या श्रुतमप्रदा

उद्दीपितातयाभक्त्यासंतुष्टोद्वेगतेनच दत्तकैलासभवनेशंकरेणचधारिता कर्तव्यंनुप्रयत्नेनजनेनशक्तमिच्छता येनउद्दीपि-
तेविष्णुः सर्वसौभाग्यदायकः समवेत्तापनिर्मुक्तोविष्णुलोकेमहीयते उद्यापनंयथार्थंशृणुराजन्ममाग्रतः येनकृत्वाचसकलं
फलंप्राप्नोतिमानवः कार्तिक्यामथवामाभ्यांवेशारयवाशक्तभेदिने प्रतिमांकारयेद्दिष्णोःसौवर्णीमाषमाग्रतः कलशंकारये-
त्ताम्रपूर्णपात्रेणसंयुतं आचार्यवरयेत्पूर्वपंचक्रतुम्युतंत्रती पुण्याहवाचनंकृत्वागणेशंपूजयेत्ततः विधायसर्वतोभद्रपंचव-
र्णयथाविधि स्थापयेत्प्रतिमांविष्णोः कलशेचनवेशक्तमे वस्त्रद्वयेनसंवेष्ट्यपूजयेत्कलशोपरि पूजयेच्चयथाशक्त्याब्रह्मा-
द्यादेवताःशुभाः रात्रौजागरणंकुर्याच्छृणुयाद्देवावीकथाम् प्रभातेविमलेस्नात्वापुनःसंपूजयेद्वैविष्णुम् प्रतिष्ठाप्यततो-
वह्निपायसंहवनेस्मृतम् जुहुयाद्विष्णुगायत्र्यासहस्रंपायसंशक्तं तर्पणंदशसाहस्रंमार्जनंशतमाचरेत् सौवर्णवि-
र्तिकांकृत्वापात्रेराजतसंभवे कार्पासवर्तिसंयुक्तेनशिज्योहरिरीश्वरः आचार्यपूजयित्वाचमंडलंतुनिवेदयेत् ब्राह्म-
णान्भोजयेत्सम्यक्स्वयंभुजीतवाग्यतः इतिश्रीविष्णुरहस्येविष्णुवर्क्यद्यापनंसंपूर्णम् अथदेहवर्तिव्रतं-
लिरव्यते सूतउवाच कैलासशिखरासीनंदेवदेवजगद्गुरुम् पंचवक्त्रं दशभुजंशूलपाणिंत्रिनेत्रकम्
कपालस्वट्वांगधरंस्वद्वेष्टकधारिणम् पिनाकपाणिंदेशंवरदाभयपाणिनं भस्मांगव्यालशोभाद्यंशशंककृतशो-
स्वरं कैलासशिखरेवासंसूर्यकोटिसमप्रभम् क्रीडनेभगवांस्तत्रगणेशादिविसृज्यच विसृज्यदेवताःसर्वाः एकाकीड-

मयासह तद्वत्त्वादेवदेशंप्रहृष्टंचारुलोचनम् अथाष्टच्छतदादेवीयद्रोषंव्रतसुत्तमं देखुवाच तदहंश्रोतुमि-
च्छामिकथयस्वममप्रभो दानधर्मान्यनेकानितपस्तीर्थान्यनेकशः नास्तिमोनिश्रयोदेवभ्रामिताहंत्वयापुनः व्रतानामुत्त-
मंदेवभुक्तिमुक्तिप्रदायकं येनचीर्णनदेवेशमातुषेप्राप्यतेभुवि स्वर्गापवर्गदंसौरव्यंनरकार्णवतारकम् तदहंश्रोतुमिच्छा-
मिमनुष्याणांहितायच येनश्रुतेनलोकोयशिवसायुज्यमाप्नुयात् शिवउवाच यन्नकस्यचिदारव्यातनराणांभुक्ति-
दायकं शृणुदेविप्रयत्नेनकथयामितवांतिकम् कार्तिकेमागशीर्षेवामाघेमासिप्रयत्नतः पक्षयोरुभयोर्मध्येशमेयोगेश-
भेदिने एकादश्यांत्रयोदश्यांचतुर्दश्यामुपोषितः कार्पासंनिस्तृणंकृत्वावर्तिकां कृत्वाप्रयत्नतः पादांशुशिरवांतंचस्वशरीर-
प्रमाणतः सूत्रंनिर्माययत्नेनतुंतुत्रितयसंयुतम् तस्यवर्तिविधायायसम्यग्छेदयतेनवै दीपदानंप्रकुर्वीतप्रीतयेममचान-
वे प्रत्यहंदापयेद्दीपंयावत्संवत्सरभवेत् अथवाएकमासेवाषष्ट्यत्तरशतत्रयात् दीपान्प्रज्वालयेद्भक्त्याममसंतोषहेतवे
उद्यापनंवत्सरांतेकुर्याद्विभवसारतः देहदीपसमंदानंनकिंचिदिहविद्यते महापापप्रशमनंस्वर्गद्वारविवर्धनं अत्रेदंकथयि-
ष्यामिइतिहासंपुरातनं शृणुदेवप्रयत्नेनकथांपौराणिकींशुभां ईश्वरउवाच अरण्येवर्तमानास्तेपांडवाभार्ययासह
आत्मनोदुःखनाशार्थंप्रच्छुः केशवंप्रति युधिष्ठिरउ० केनोपायेनदेवेशसंकटादुद्धराम्यहं भुक्त्वा राज्यंचदेहांतेकेनसु-
क्तिर्भवेन्मम श्रीकृष्णउ० अस्तिगुह्यमहाराजव्रतंसर्वार्थदायकम् नारीणांचविशेषणपुत्रसौभाग्यवर्धनं देहवर्ति-

समाख्याता प्राणिनां सोऽयं दायका आत्मदेहसमंस्तु तं त्रितयसंयुतं तस्यवर्तिविधायाश्च आज्येयोज्यप्रदीपयेत् एकं संव
त्सरं पूर्णं दद्याच्छंकरतुष्टये अथ वामासमध्ये वा दिनमध्ये यथाविधि नीराजयेत्पहादेवं तेन तुष्टयति शंकरः ददाति विपुलाभो
गानं ते सायुज्यमाप्नुयात् इति श्रुत्वा च कारासौधर्मराजोऽनुत्तमः उद्यापनं तथा कुर्यान्मत्पंकारयेत्तुभं पुण्याहवाचनं कृत्वा
आचार्यं वरयेत्ततः ऋतिजश्चरुद्रसंख्यान्वणुयाच्छिवतुष्टये विष्णुसर्वतोभद्रं कलशं च नवं दृढं सौवर्णीं प्रतिमां तत्र भवा
नीशंकरस्य च उपचारैः षोडशभिः पूजयेत्कलशोपरि दीपपात्रं राजतं हिवर्तिं कृत्वा स्वर्णजां श्रवकेण मंत्रेण हूनेदष्टोत्त
रं शतं आचार्याय च तत्पीठं दद्याद्दक्षिणयायुतम् ब्राह्मणान् भोजयेत्पश्चात्स्वयं भुंजीत वाग्यतः इदं व्रतं महादेविसर्वका
मसमृद्धिदम् कुरुत्वंच प्रयत्नेन सर्वान् कामानवाप्स्यसि इति श्रीस्कंदपुराणे पार्वतीशंकरसंवादे देहवर्तिव्रताद्यापनसंपू
र्णम् अथ विष्णुसूर्यलक्षणमस्कारविधिः अंबरीष उवाच इक्ष्वाकूणां कुलगुरो ब्रह्मन् धर्मजस्तत्र ब्रूहि पा
पक्षयकरं व्रतं सर्वोत्तमं व्रतं ब्रह्मघ्नस्य स्मरापस्य गुरुदारावमर्शिनः संकीर्णपापिनश्चैव संकलीकरणस्य च भ्रातृपत्नी
सुतादीनां गामिनः कामिनोऽपि वा गुरोर्विश्वासघातस्य व्रतं भ्रष्टस्य पापिनः संध्याकर्मविहीनस्य तथा दुर्मार्गवर्तिनः
दासीवेश्यासंगिनश्च चांडाली गामिनस्तथा परस्वहारिणश्चापि देवद्रव्यापहारिणः देवब्राह्मणहृत्तीनां छेदकस्य न
रस्य च रहस्यभेदकस्यापि रहसीकृतपापिनः ब्रह्मयज्ञविहीनस्य दुःशास्त्रनिरतस्य च गुरुनिंदादिश्रोतुश्रयुरुद्रव्या

पहारिणः नराणां च विशेषेण प्रायश्चित्तं व्रतं वद वसिष्ठ उवाच शृणु गोप्यातिगोप्यं च व्रतानामुत्तमं व्रतं चतुर्वे
देपुराणेषु स्मृतिभिश्चैव निश्चितं ब्रह्महत्यादिपापानां प्रायश्चित्तं यदिच्छसि संकलीकरणानां च मलिनीकरणस्य
च अपात्रीकरणानां च प्रायश्चित्तं यदिच्छसि भ्रातृपत्नीसुतानां च गामिनः कामिनस्तथा श्वश्रूमातृवधूनां च इच्छया गामिन
स्तथा तदालक्षनमस्कारं व्रतं कुरु यदीपते संध्याकर्मादित्यागस्य चांडाली गामिनस्तत्रैव दासीवेश्यासंगिनश्च क्षयं च यदि वांछ
सि शृणु नृपविधिं वक्ष्ये स्मरणात्पापनाशनम् चातुर्मास्येतु संप्राप्ते केशवेशयनंगते आषाढस्य सिते पक्षे एकादश्यां समाहि
तः संकल्प्य तु विधाया दौ पुरतश्चक्रपाणिनः अहं लक्षनमस्कारं व्रतं कर्तुं समुद्यतः निर्विघ्नं त्वत्सादेन कुरु त्वं कृपया हरे पापं
कनियमं मां पापरूपं दुःखसदं व्रतेनानेन संप्रीतोऽसमुद्धरजगत्पते इति संकल्प्य मनसा प्रारभे इतमुत्तमं विष्णोर्वीथिसवि
त्रेवानमस्कारान्प्रयत्नतः प्रातः स्नात्वा सदा कुर्यान्वाह्याह्वावधिवाग्यतः यथा संख्यां प्रकुर्वीत कार्तिकेतुसमापयेत् दुष्टशाक
मथान्नं वानभुंजीत कदाचन अनृतं न वदेत्कापि न ध्यायेत्पापपूरुषम् देवार्चनं जपं होमं न त्यजेत्तु कथंचन अतिथीन् पूज
येन्नित्यं यथाशक्त्या तु कारयेत् कार्तिके मासि संप्राप्ते पूर्णमास्यां ततः परम् संस्थाप्य कलशं पूर्णं सवस्त्रं सपिधानकम् वि
ष्णोश्च प्रतिमां कुर्यात्सविष्णुश्चापि स्वर्णजाम् नामाभिः केशवाद्यैश्च मित्राद्यैश्च प्रपूजयेत् परमान्नं च नैवेद्यं कुर्यात्पश्चाच्च
तर्पणं पौरुषेण च स्नानं तिलगोधूमतंदुलैः देवदेवजगन्नाथ सर्वकृतुफलप्रदं व्रतेनानेन संप्रीतो गृहाणाध्यमयार्पितम्

ब. रा.
३०

एवमर्घ्यं च यदद्यात्पश्चाद्दोमं समाचरेत् पौरुषेण च सूक्तेन शानमष्टोत्तरं चरुम् आसत्येनेति सूर्यार्थं शानमष्टोत्तरं दूनेत्
होमशेषं समाध्याय पूर्णाहुतिमुत्तः परः आचार्यं पूजयेत्पश्चाद्द्याद्दोमं सुनंततः ब्राह्मणान् भोजयेत्पश्चात्तं विंशति-
पंचच दक्षिणां च यथाशक्त्यामंडलेन च दापयेत् अनुज्ञातस्तत्तत्रैव स्वयं भुज्जीत वंधभिः इदं पुण्यं तत्र राज्ञ्यापारण्यदवा-
नलं सर्वकामप्रदं नृणां सद्यो विष्णुप्रियं करम् मोक्षप्रदं च कर्तृणां ज्ञानमार्गप्रदं शुभं नानेन सदृशं किंचिन्निष्ठुलोकेषु वि-
द्यते सर्वेषामाश्रमाणां च विहितं क्रतिचोदितम् नारीणां सधवानां च विधवानां विशेषतः इति श्रीभविष्योत्तरपुरा-
णे सूर्यविष्णु लक्ष्मणमस्कारोद्यापनसंपूर्णम् ७ ७ ७ ७ ७

देवः

३०

श्रीः अथ मंगलागौरीव्रतोद्यापनपूजनविधिः सुधिविरउवाच उद्यापनविधिं ब्रूहि व्रतराजस्य केशव यतो निरुद्धा
पनकं व्रतं निष्फलमुच्यते कृष्ण उवाच वदामि व्रतराजस्य स्त्रीणां कर्तव्यमुत्तमम् श्रावणे मासि भौमेषु चतुर्विंशतमाचरेत्
प्रातरुत्थाय स्नानात् सां कल्प्य व्रतमुत्तमम् दीपं महांतं प्रज्वाल्य मंगलां पूजयेच्चुचिः अथ पूजाविधिः अद्येत्यादि देशकालो-
संकीर्त्य मम पुत्रपौत्रादिषु द्वयेऽथैव व्याधुरादिसकलसिद्धिद्वारा श्रीशिवमंगलागौरी प्रीत्यर्थं पंचवर्षपर्यंतं श्रीमंगलागौरी
व्रतं करिष्ये प्रथमे वत्सरे मातुर्गेहे कर्तव्यमेव च ततो भर्तृगृहे कार्यमवश्यं स्त्रीभिरादरात् पंचमेवत्सरे प्राप्ते कुर्यादुद्यापनं
शुभम् आचार्यं वरयेत्तत्र वेदवेदांगपारगम् श्रावणे मासि भौमेषु चतुर्विंशतमाचरेत् प्रातरुत्थाय स्नानात् सां कल्प्य व्र-
तमुत्तमम् चतुस्तमं चतुर्दशं कदलीस्तंभमंडितम् घण्टिकाचामरयुतं कमलैरुपशोभितम् मध्ये वितानं बध्नीयात्सं च वर्णे-
रुद्धं कृतं तन्मध्ये स्थापयेत्सीतं दृषदं उपलंतथा गौयेण कारयेत्सीतं दंडः कांचननिर्मितः गोप्यहेमोरभावेऽपि पाषाणस्य विधीयते
पीठोपरि न्यसेद्देवी ततो ग्रेहदंतथा तस्याग्रे खिं गतो भद्रं लिखेद्गौश्वपंचभिः हरिद्रापिष्टकं कृत्वा तन्मध्ये दलं लिखेत् ॥
तस्योपरि न्यसेद्दीही नदोणेन परिसंभितान् सौवर्णराजतंताम्रं कलशं विन्यसेद्बुधः पंचरत्नानि निक्षिप्य सर्वेषां धिसमन्वि-
तम् तस्योपरि न्यसेत्पात्रं ताम्रं वैणवसंभवम् उमामहेश्वरं मूर्तिं कांचनेन च निर्मिताम् तस्योपरि न्यसेद्वाज्रं पूजयेच्च
वमंगलां गृहावेदंतिमंत्रेण स्थाप्य मूर्तिं पीठोपरि तदस्तमित्वा वरुणाक्रुचावाहनमाचरेत् गोधूमोद्वपिष्टेन कारयेद्दी-

ब्र-ग-
१

पयुत्तमम् कृत्वा प्रज्वालितो दीपो घृतवर्तिसमन्वितः उपचारैः षोडशभिर्गन्धपुष्पादिभिस्तथा पत्रैः पुष्पैः षोडशैश्च नानाजातैः
श्वजीरकैः तंडुलैर्धान्यकैश्चैव स्वच्छैः षोडशसंज्ञकैः अपामार्गस्य पत्रैश्च दूर्वाधत्तूरसंज्ञकैः षोडशैर्दूर्वसंख्याकैर्विल्वपत्रैः
श्वपंचभिः नीराजनंततः कुर्यादीपैः षोडशसंख्याकैः अथ पूजा कुंकुमागरुलिप्तांगां सर्वाभरणभूषिताम् नील
कंदप्रियांगोरीचंदेहं मंगलाह्वया ध्यानं अत्रागच्छ महादेविसर्वलोकसरवप्रदे यावद्भूतमहं कुर्वे पुत्रपौत्रादिबहुये
आवाहनं गौणैश्च सनदिव्यं रत्नमाणि क्यशोभितं मयानीतं गृहाण त्वं गौरी कामारिवलुभे आसनं गंधपुष्पाक्ष-
तैर्युक्तं पाद्यं संपादितं मया गृहाण मंगले गौरी सर्वान्कामांश्च पूरय पाद्यं गंधपुष्पाक्षतैर्युक्तं अर्घ्यं संपादितं मया गृहाण
पुत्रपौत्रादीन् प्रसन्नाभव सर्वदा अर्घ्यं कामारिवलुभे देविकुर्वाच मनमं विके निरंतरमहं वंदे चरणौ तव पार्वती आच-
मनं पयोदधिघृतं चैव मधुशर्करया समम् पंचामृतेन स्नपन्नास्तीयतां परमेश्वरि पंचामृतस्नानं ज्ञान्हीतोयमा-
नीतं शम्भुं कर्पूरसंयुतम् स्नपयामि सरश्चैवैत्यां पुत्रादिफलप्रदम् स्नानं आचमनं वस्त्रं च सोमं देवतं लज्जाया-
स्तु निवारणम् मयानिबोधितं भक्त्या गृहाण परमेश्वरि वस्त्रं कंचुकी सुपवस्त्रं च नानारत्नैः समन्वितं गृहाण त्वं मया
दत्तं पार्वती जगदीश्वरि कंचुकी वस्त्रं कुंकुमागरुकर्पूरचंदनं कस्तूरी तथा विलेपनं महादेवि गंधं दास्यामि भक्तितः
गंधं रंजिता कुंकुमोद्येन अक्षताश्चातिशोभनाः ममैषां देवि दानेन प्रसन्नाभव पार्वती अक्षता हरिद्रा कुंकुमं चैव सिं-

मं-ब-

दूरं कज्जलान्वितम् सौभाग्यद्रव्यसंयुक्तं गृहाण परमेश्वरि सौभाग्यद्रव्याणि मल्लिकावकुलचंपकपाटलाज्जपुन्नागजातिक-
रवीरलसालपुष्पैः विल्वप्रवालतुलसीदलमालतीभिस्त्वां पूजयामि जगदीश्वर मे प्रसीद पुष्पाणि अपामार्गस्य पत्रैश्च दूर्वा-
धत्तूरसंज्ञकैः षोडशैर्दूर्वसंख्याकैर्विल्वपत्रादिपंचच पत्रपूजा अथांगपूजा उमायै नमः पादौ पूजयामि गो-
र्यै जयै पार्वत्यै जानुनीपू जगद्वाय्यै उरू जगत्सतिष्ठांग्यै कटीपू शान्तिरूपिण्यै नाभिं देव्यै उदरं लोकवन्द्यै स्त-
नौपू काल्यै कंठपू शिवायै मुखं भवाय्यै नेत्रौ रुद्राण्यै कर्णौपू महादेव्यै ललाटपू मंगलदाय्यै शिरः पूजयामि पु-
त्रदायिन्यै सर्वांगपू देवदुमरसोद्भूतो ह्युणागरु समन्वितः आघ्रयः सर्वदेवानां धूपोयं प्रतिगृह्यताम् धूपं त्वं ज्योतिः
सर्वदेवानां तेजसां तेज उत्तमम् आत्मज्योतिः परं धाम दीपो यंत्रं दीपं अन्नं चतुर्विधं स्वादुरसैः षड्भिः समन्वितम् भक्ष्य-
भोज्यसमायुक्तं नैवेद्यं प्रतिगृह्यताम् नैवेद्यं आचमनं कर्गोदूर्जनं फलं तांबूलं दक्षिणां वज्रमाणि क्यवैदूर्ययुक्ता
विदुममंडितम् पुष्परागसमायुक्तं भूषणं प्रतिगृह्यतां भूषणानि नीराजनं नमो देव्यै पुष्पांजलिं प्रदक्षिणां नमस्का-
रः पुत्रान्देहि यनं देहि सौभाग्यं देहि मंगले अन्यांश्च सर्वकामांश्च देहि देवि नमोस्तुते इति प्रार्थना ततो वैष्णवपात्रे तु
सौभाग्यद्रव्यमाक्षिपेत् अन्नं कंचुकि संयुक्तं सवस्त्रं फलदक्षिणां वायनं गौरिविप्राय ददामि प्रीतये तव सौभाग्यारोग्य-
कामानां सर्वसंपत्समृद्धये गौरी गिरीशतुल्यार्थं वायनं ते ददाम्यहं इति मंत्राभ्यां वायनम् ताम्नेवा वैष्णवे पात्रे सौभाग्यद्र-

व्यमाक्षिपेत् लडुकं कुकिसंयुक्तं सवस्त्रफलदक्षिणम् मात्रे सुवासिनीभ्यश्च देयं वायनमुत्तमम् जननीं मातृसंबन्धिस्त्रियः पो-
डशभोजयेत् नीराजनंततः कुर्याद्दीपैः षोडशसंख्यकैः भोक्तव्यादीपकाश्चाथ स्त्रीभिः सह स्वयंततः अन्नं लवणवर्ज्यं तु-
मौनेन भोजयेत्स्वयम् सुवासिनीं श्वापितथा वस्त्रालंकारभूषणैः पूजयेच्च ततः पश्चात्कुर्याद्गौरीविसर्जनम् विप्राय प्रति-
मादेयारक्षवस्त्राणि भूरिशः एवं कृते विधाने स्मिन्नार्यः वैधव्यमाप्नुयात् इति मंगलागौरीपूजोद्यापनविधिः अथ
कथा युधिष्ठिर उवाच नंदनंदनगोविंदं शृण्वतो बहुलाः कथाः श्रुता उल्कृष्टपुत्रायुः करं भोतुं व्रतं मम श्रीकृष्ण
उ० अवैधव्यकरं वक्ष्ये व्रतं चारिनिषूदन शृणु त्वं सावधानः सन् कथां वक्ष्ये पुरातनीं कुंडिनं नाम नगरं ख्यातं तत्र
हि जप्रियः आसीद्गुणधर्मपालो नामा बहु धनोपि सः सपत्नीको ह्यपुत्रो सो नास्तीति व्याकुलो हृदि तस्य गेहे भस्मालितो
देहे रुद्राक्षधारकः जटिलो भिक्षुको नित्यमागच्छन् प्रियदर्शनः न स्वीकुर्वन् तदन्नं स इति हृत्स्वाबलावदत् स्वामी नयं सदाया-
ति भिक्षुर्नो जटिलो गृहे न स्वीकरोत्यस्मदन्नमिति हृत्स्वाममाधिकम् दुःखं प्रजायते नित्यं श्रुत्वा भार्या वचो ब्रवीत् धर्म-
पाल उवाच प्रिये कदाचिद्गुप्तं त्वं सुवर्णागणे भव यदा भिक्षार्थमायाति भिक्षोर्वस्त्रान्तरे त्वया तदा तस्य प्रदेयानि स-
वर्णानि प्रिये नये अनंतरं तस्य भार्या चीकरत्स्वामिनो दितम् जटिलेन तु सा राप्ता पत्यंतेन भविष्यति श्रुत्वा भिक्षोरिदं-
वाक्यं दुःखिता तमुवाच ह स्वामिन् राप्ता त्वया पापाच्छापादुदुरसं प्रति इत्युक्त्वा तस्य चरणौ वंदे दीनभाषिणी जटिल उ०

मर्तुः समीपे वक्तव्यं त्वया पु त्रिममाज्ञया नीलवस्त्रः समारुह्य नीलाश्वं गच्छ काननम् रवनं तत्र कर्तव्यं यत्राश्वस्ते स्वलिप्यति र-
स्यं पक्षिभिरायुक्तं मृगसंघदुमाकुलम् सुवर्णरचितं रत्नमाणिक्यादिविभूषितम् नानापुष्पैः समायुक्तं दृश्यं देवालयंततः वर्त-
ते तत्र भव तीमवानी भक्तवत्सला आराधय त्वं मनसा यथाविध्युद्विष्यति त्वं भवा नीतिवचनं श्रुत्वा भिक्षोः सख्यं प्रदत्त-
व वंदे तस्य चरणौ पुनः पुनरुवाच ह तदेव काले जटिलो अंतर्भूत्वा बभूव सः सावदस्यति मंत्रे हि शृणु भिक्षुक्तमादरात्
यथोक्तं भवद्वर्त्ता तच्छ्रुत्वा वक्ष्यमब्रवीत् नीलवस्त्रः समारुह्य नीलाश्वं प्रस्थितो वनम् गच्छन् नानाविधान् वृक्षान्यथि-
पश्यन् मया कुलः मृगान् सिंहान् दंशूकान् पथि पश्य भयाकुलः ददर्श सौतडागं च बाहुल्येन विराजितम् रक्तनीलोत्प-
लैश्चक्रवाकदंष्ट्रैश्च राजितम् स्नानं च कारतत्रा सौतर्पणाद्यापि भूरिशः पुनरश्वं समारुह्य जगाम गहनं वनम् स्वलितं वा-
जिनं पश्यन् अश्वादुत्तीर्य एव च चरवान् पथि वीतत्रया वंदे वालयंगतः ददर्श च महास्थूलं देवालयं मसौततः रत्नैर्भूषितं
फलैश्चैव माणिक्यैश्चापि सर्वतः पूजयामास जटिलवाक्यं स्मृत्वा तिविस्मितः सुवर्णयुक्तवस्त्राणि चंदनान्यस्तान् श-
भान् चंपकादीनि पुष्पाणि धूपदीपं विशेषतः नानापद्मान् संयुक्तं रसैः षड्भिः समन्वितं नानाशाकैः समाक्रान्तं सदुग्ध-
तशकरं नैवेद्यं करुणार्थं चंदनमलयादिजम् संपाद्य तु हृदयः फलतांबूलदक्षिणाः जजापमंत्रान् गुप्तो सौ सगुण-
ध्यानपूर्वकं देवीभक्तगृहादेत्युलोभयामास सादरं प्रसन्नावददत्रेयं पूजासंपादितं कथं येन संपादितान् सौ ददामि वरम्

दुतम् इति श्रुत्वा धर्मपालो देव्यग्रे प्राञ्जलिः स्थितः भगवत्युवाच धर्मपाल त्वया सम्यक् पूजा संपादितानय वरं याचयामास
दत्तामिव बहुलं धनम् धर्मपाल उवाच बहुलं धनं संपत्तिर्वनते त्वत्पसादतः अपत्यं प्राप्तुमिच्छामि पितृणां तारकं शुभं आ
याति भिक्षुको गेहे गृह्णाति नमदन्नकम् तेन मे बहुलं दुःखं सभार्यस्योपजायते इति दीनवचः श्रुत्वा देवी वचनं मन्त्रवीत्
॥ देव्युवाच धर्मपाल कते दृष्टे पत्यं नास्ति सख प्रदम् तथापि किं याचयसि कन्यां विगतभर्तृकाम् पुत्रमत्यायुषं वा
आयुषं दीर्यायुषं सुतम् धर्मपाल उवाच पुत्रमत्यायुषं देहितावता कृतकृत्यताम् प्राप्तो मि चोदुरिष्यामि पितरो म
म योरगाः देव्युवाच मत्सार्धं वर्तमानस्य नाभा वारुह्य शंदिनः तत्सार्धं वर्ति चूतस्य गृहीत्वा फलमदुतम् पत्ये-
देयं ततः पुत्रो भविष्यति न संशयः इति देवी वचः श्रुत्वा गत्वा तत्सार्धं एव च नाभिं गजमुखस्याथारुह्य जग्राह मोहतः फ
लान्युत्तीर्य च ततः फलमेकं ददर्श सः एवं पुनः पुनः कुर्वन् फलमेकं ददर्श सः क्षुब्धो गणपतिश्चाथ धर्मपालाय शप्तवान्
षोडशे वत्सरे प्राप्ते अहिः पुत्रं ददति शिष्यति धर्मपालो फलं सम्यक् वस्त्रे च ध्यागमद्वहं फलं पत्ये ददौ सापि भक्षयित्वा पतिव्र
ता गर्भसाधारयामास पत्या सह स संगता संपूर्णेन वमेमासे प्रासूत सुतमुत्तमम् जातकर्म च कारास्थपिता संतुष्टमान
सः षष्ठीं पूजां च कारास्थपि तु दिवसे ततः द्वादशे हनि सप्ताप्ते शिवनाम्ना जुहावतम् षष्ठे मासि च कारासावन्न प्राश
नमदुतम् तृतीये वत्सरे चूडामष्टमे दत्त्वा उत्तमम् कृतोपनयनं पार्यविप्रो भूत्तुष्टमानसः दशमे वत्सरे प्राप्ते ब्रवीद्वा-

योपतिव्रता भार्योवाच बालकस्य विवाहोपिकर्तव्यः स मुहूर्तके धर्मपाल उवाच मया संकल्पितं काश्यां गमनं बा
लकस्य तत् कृत्वा समायातु ततो विवाहोस्य भविष्यति पुत्रो सौ प्रेषितस्तेन शालुकेन समन्वितः वाराणस्यां प्रस्थितो सौ
गृहीत्वा बहुलं धनम् कुर्वन्तौ पथि सङ्गमं प्रतिष्ठापु रमायतुः श्रीडंत्यः कन्यका दृष्टास्तत्र देशे मनोरमे तासां समाजे गौरां
गी सशीलानामकन्यका तया सह सखीकाचित् चकार कुलहंभृशम् गालनं च ददौ तस्यै रंडभागे सुहुर्मुहुः शशी-
लोवाच सखित्वया गालनं मेव्यर्थं दत्तं शंभानने जनन्यामे मानवत्याश्चास्ति गौरीव्रतं शुभं तस्य प्रसादात् सकलाः
संवंधिन्यः प्रियाः स्त्रियः आजन्मा विधवा जाताः किंपुन कन्यका ध्रुवम् वक्ष्ये तस्य प्रभावं किं व्रतराजस्य भाभिनि पूज
ने धूपदीपो यं यत्र तत्र सख्यं भवेत् इति श्रुत्वा ततो वाक्यं विस्मयोत्प्लुल्लोचनः मातुलश्चिंतयामास बालकस्य प्रियत
तः शतं जीवो भवेदेषो एतद्दुस्साक्षतायदि पतंत्यमुष्य शिरसि इति भाव्य पुनः पुनः सशीलामेव पश्यन्स विस्मयोत्प्लु
ल्लोचनः सशीला प्रस्थिता गेहे तदनु प्रस्थिता बुभो स्वगृहं प्राप गौरां गी निकटे तद्गृहस्य तौ सतडागे रस्य देशे वासं च
कतुरादरात् विवाहकाले संप्राप्ते सशीला जनको हरिः विवाहोद्योगवान् जातो विचचार हरं वरम् असमर्थं हरं दृष्ट्वा
तन्मातापितरा बुभो यथा चतुःशिवं बंधांजली विनयमुक्तौ वरपितरा वृत्तुः उपस्थितौ विवाहो नो पुत्रस्य
शुभयाहरेः सुशीलया कन्यया यमसमर्थं दृश्यते अतो देवो शिवः श्रीमान् लगे काले त्वया विभो लगे भविष्यति त-

तोदेयोस्माभिः शिवस्तव मातुल उवाच अवश्यं लघु काले सौ शिवो ग्राह्यः प्रियंवदः ततो मुहूर्ते संप्राप्ते विवाहमकरोत् शिवः
 तत्रैव शयनं चक्रे समुशीलः प्रियंवदः स्वप्ने सामंगला गौरी मातुरुपेण भास्वता सुशीलामवदत्सा धीहितं वचनमेव च
 गौर्युवाच सुशीलेतव गौरांगिभर्तुर्दशार्थमागतः महान् भजं गुरुत्तिष्ठदुग्धं स्थापयत स्युरः घटं च स्थापय शक्तं तन्म
 ध्ये सगमिष्यति कूर्पासमंगान्निष्कास्य बंधनीयस्त्वया घटः प्रातरुत्थाय देहित्वं मात्रे वायनं कंशभम् इति गौरी वचः श्रु
 त्वा सुशीलाक्षणमुत्थिता ददर्शाग्नेनिः श्वसंतं कृष्णसर्पं महाभयम् ततश्च कारगौर्युक्तं प्रवृत्तानिद्रितुं ततः उवाच वर
 आसं नोक्षतु ग्राह्यमहती मम भक्षणाया शदेहित्वं लड्डुकादिकमुत्तमं श्रुत्वातिवाक्यं पात्रे सा दौलड्डुकमुत्तमम् भक्ष
 यित्वा शिवो हे मेतस्मिन् पात्रे गृहीयकं दत्वा तत्स्थापय मासस्थले गृहे शभाननः सुखेन शयनं चक्रे पृथिव्यां सर्वकोवि
 दः ततः प्राभात समये शिव आगाद्दहं स्वकं स्नानं शूद्रा सुशीला सामात्रे वायनं कंददौ माता ददर्श तन्मध्यमुक्ताहार-
 मनुत्तमं ददौ प्रियायै कन्यायै सह सा तुष्टमानसा क्रीडा काले संप्राप्ते हर आगात्तुमंडपे आदेशयत् सुशीलां तां क्री-
 डार्यजननी ततः सुशीलोवाच नायं वरो मे जननियेन पाणिग्रहः कृतः अनेन सह मनसा क्रीडनेच्छा तथा न
 मे इति श्रुत्वा सभाक्रांतौ चिंतय पितरो ततः अनंदानमुपायाच विरचेत्तु इति दुतम् तदारभ्य चक्रुस्तौ पुराणोक्तवि-
 धानतः सुशीला पादयोश्च केशालनं मुद्रिकां चिता जलधारां ददौ माता चंदनं पुत्रकोहरेः हरिदं दौ च तां बूलं बुभुजु

स्तत्र मानवाः इति शीत्यान्नदानं तत्प्रवृत्तं भिक्षुसोख्यदं तावुभौ प्रस्थितौ काश्यां प्राप्तौ काशीं सुखप्रदां निमलं भिसि गंगायाः
 स्नानं चक्रुः तुरादरात् स्वर्गद्वारं प्रस्थितौ तौ कुर्वन्तौ धर्ममुत्तमम् पीतांबरानि ददतु भिक्षुकाणां गृहे गृहे आशिषश्च ददुस्तस्मै
 चिरं जीवो मवेदिति विश्वेश्वरं समायातौ नत्वा स्तत्वा पुनः पुनः स्वयं गृहं प्रस्थितौ तौ शिवो मार्गे दुतं वदन् शिव उवाच ॥
 काये मे किंचिदस्वास्थ्यं मातुल प्रतिभाति हि ततः प्राणोक्तमेतस्य यमदूता उपस्थिताः मंगला गौरिका च पितेषां युद्धमभ्यन्यह
 त जित्वा तान् मंगला प्राणा नृददौ तस्मै शिवस्य च शिवो कस्मादुत्थितो सौ मातुलं प्रत्युवाच ह स्वप्ने युद्धं मया दृष्टं मंगलाय मभ्य-
 तयोः जितास्ते मंगला गौर्या ततो हं शयनं च्युतः मातुल उवाच यज्जातं शिवतज्जातं न स्मर्तव्यं त्वया पुनः गच्छा च आवां न
 गरे पितरो द्रष्टुमुत्सुकौ प्रस्थितौ तौ ततस्तस्मात्प्रतिष्ठाप्युरमायतुः रम्ये तडागे तत्रैतौ पाकारां भविचक्रतुः दृष्टौ तौ हरिदासीभि
 धैर्यादार्यधरोक्तभौ दस्युः अनुदानं हरेर्गृहे प्रवृत्तं तत्र गम्यताम् उभावूचतुः भो दस्यो यात्रिका वा वांगच्छा
 चोन क्वचिद्गृहे इति श्रुत्वा तयोर्वाक्यं दास्यो जग्मुः स्वकं गृहम् स्वस्वामिनि कटे वाक्यमवदत्सादरं तदा सर्वदा सीवचः श्रुत्वा
 तदर्थं प्रभुरादरात् प्रेषयामास हस्त्यादिरलवस्त्राणि भरिशः तं दृष्ट्वा विस्मितौ ता वा गच्छा च श्वहरेर्गृहं हरिर्मातुलमभ्यर्च्य
 शिवं पूजितुमागतः क्षालयंती च सा कन्या चरणौ तस्य सन्नपा अभ्युदयो मेयमिति जननीं प्रत्युवाच ह हरिः पप्रच्छ सा श्वर्यं
 शिवं मंगलदर्शनम् हरिरुवाच किंचिच्चिह्नं तवास्त्यत्र ब्रूहि मे वरदर्शनं शिव उवाच ममेदं चिह्नमस्तीह इ

वरा
५

लुक्कागृहमागतः तत आनीय तत्तान्नं दर्शयामास सादरम् तत्तान्नं च हरिर्दृष्ट्वा कन्यादानं च कारसः ददौ रत्नानि वस्त्राणि सुवर्णा
निबहून् अपि ताम्पादाय प्रस्थितौ तौ ददौ बहुलं धनम् श्रावणे मासि संप्राप्ते ब्रतं भौमे च कारसा ॥ शुक्लसर्वे प्रस्थितास्ते योज-
नं जग्मु रुरुत्तमाः सुशीलो वाच गौरी विसर्जनं चापि दीपमानं करिष्यति ततो गंतव्यमस्याभिः पितरौ द्रष्टुमादरात् १००
इत्युक्त्वा आगतास्तत्र गौर्या आवाहनं कृतम् ददृशुस्तत्र सौवर्णं देवालयमनुत्तमं गौरी विसर्जनं दीपमानं सा च व्यची-
करत् ततः सर्वे प्रस्थितास्ते पितरौ द्रष्टुमुत्सुकाः कुंडिना सन्नदेशे तान् दृष्ट्वा विस्मयिनो जनाः अब्रुवुस्ते धर्मपालं सो-
क्तं तं प्रियदर्शनाः जनार्दनुः धर्मपालाद्यते पुत्रो स भार्यः शालकस्तथा समायातो वयं हस्त्वा अधुनैव समागताः यावज्ज-
नावदंस्तत्र तावत्सोपि समागतः नमस्कारांश्च कारासोपि तृभ्यां पितृवल्लभः मातुलोपि नतिं च क्रेभगिनी धर्मपालयोः सुशी-
लाश्च शुभायापि श्रूयन्त्वा स्थिता तदा श्वश्रूरावाच सुशीले तद्रूपं ब्रूहि यद्रूपं तस्य प्रभावतः आयुर्वृद्धिः शिशोर्मपि जा-
ता कमललोचने सुशीलो वाच न जाने हं ब्रतं श्वश्रूजाने मानवती हरौ श्वश्रूरं धर्मपालं च श्वश्रूच भवती तथा मं-
गलां देवतां जाने वरं तु युवयोः सुतम् इत्युक्त्वा च सुशीला सा बुभुजे स्वांतर्हर्षिता कृष्णा उवाच तस्माद्भूतमिदं धर्मस्त्री-
भिः कार्यं सदा वतु युधिष्ठिर उवाच फलमस्य श्रुतं कृष्णा विधानं ब्रूहि केशव कृष्णा उवाच श्रावणे मासि भौ-
मेषु चतुर्ष्वनमाचरेत् प्रातरुत्थाय स्नानात् सा संकल्प्य ब्रतमुत्तमं उपचारैः षोडशभिः पूजयेन्मंगलं तथा नीराजनं

मौ. ५.

ततः कुर्यादीपैः षोडश संख्यया मात्रे सुवासिनीभ्यश्च देयं वायनमुत्तमं भोक्तव्यादीपकाश्चापि अन्नं लवणवर्जितम् विसर्ज-
नं मंगलायादीपमानं ततः क्रमात् पंचसंवत्सरेष्वेव कर्तव्यं पतिमिच्छुभिः इति श्रीभविष्योत्तरपुराणे मंगला गौरी व्रतोद्या-
पनं संपूर्णम् अथ मौनव्रतं लिख्यते नंदिकेश्वर उवाच कथयस्व प्रभावेन व्रतं परमदुर्लभम् येनासौ वर-
दो देवस्तनो कथय षण्णुरव स्कंद उवाच शृणु नंदीन्मवस्थामि व्रतं परमदुर्लभम् न कस्यचिन्मयारव्यातं त्वामेव कथ-
याम्यहं महादेव व्रतं सम्यक्पवित्रं पापनाशनम् येन संतुष्टमात्रेण सर्वपापैः प्रमुच्यते शाकल्यनगरे रम्ये सोमशर्मादि-
जोत्तमः सर्वदा दुःस्वितो दीनो द्रव्यहीनो बुभुक्षितः तस्य कन्या द्वयं जातं सौंदर्यशुभलक्षणम् रूपलावण्यसंपन्ना गृ-
हार्चनरता सदा ज्येष्ठारूपवती नाम कनिष्ठा च सुपर्णिका वत्सानां पालनार्थाय जग्मतुस्ते सरोवरं हंसकारं उवाकीर्णं
चक्रवाको यशोभितम् कदलीपारिजातैश्च चंपकैर्विल्वकैस्तथा तीरे जलगतं मधोलिगंतं त्रैवतिष्ठति तदा च नरता-
नां च अपराणां कदंबकं ददर्श सा समूहं च अटव्यं सुमनोहरं आवाहनं कृतं स्नानं ताभ्यां तत्र सरित्तटे महादेव व्रतं दि-
व्यं क्रियतां मम सन्निधौ एवं संतुष्टमात्रेण सर्वान् कामान्वाप्नुयात् पूज्यतां भीमहादेवं सुभद्रकन्यकेशिवां षोडशग्रं-
थिसंयुक्तं करे बद्ध्वा सरोरकम् दूर्वाकुरेः षोडशभिर्देवस्योपरिविन्ध्यसेत् पूष्पाक्षतादिधूपैश्च सर्वमौनेन कारयेत् ए-
वं विधिसमायुक्तं पूजयस्व महेश्वरम् नैवेद्यं तु कृतं दानं व्रतं ताभ्यां गृहीतवान् दध्योदनं च तच्च ध्यान्निक्षिप्त्वा च सरि-

तदे फलानिपिष्टलडूकंस्वगृहेयातिगृह्यताम् ततःप्रभातसमयेनैवेद्यंतुसमर्पितम् तत्सर्वहेमसंजातं व्रतस्यास्यप्रभावतः
तद्दृष्ट्वा महदाश्चर्यं पिता तस्यापि कपितः रूपवत्या तदा प्रोक्तं व्रतस्यास्यप्रभावतः नभैतव्यं त्वया तात गृहीतांतु मया वने
द्वितीये न्हि पुनस्ताभ्यां वत्सानीताः सरित्तदे वने तु कन्यकेभ्यामनुत्तरा राजा उपागताः प्रतापमुकुरो राजा मृगयासक्तमान
सः श्रान्तस्तृषितवान् प्राप्तो यत्रास्ते कन्यका द्वयम् राजा अष्टछतौ कन्या मुदकं तव सन्निधौ इत्युक्त्वा वतिरा जेन्द्रे रूपवत्या
मुदान्वितम् आनीतं शीतलं वारिओदनं दधिसंयुतम् ततो भुक्त्वा तु राजा सौपरिवारेण संयुतः पुनः प्रभुं समारेभे कस्यक
न्यासलोचने रूपवत्युवाच सोमशर्मा पिता राजन् जानासि यदि वानवा तस्य कन्या द्वयं राजन्व नेचागतवत्यहं
इत्याकर्ण्य ततो राजा गतवान् मंदिरं प्रति दूतान् प्रेषयामास कन्यार्थं विप्रसंनिधौ अथ जग्मुस्ततो दूताः सोमशर्मण
हं प्रति राजा आहूय तेशीघ्रं गच्छ विप्रमही पतिम् ततो गत्वा समंदूने सैराजः संनिवेदितः राजा तु प्रार्थिता ज्येष्ठारूपवत्य
भिधायिनी पुण्यमाणवका येव कनिष्ठा च सपणिका पाणिप्रदं तदा तत्र जातः कन्यकयोस्तयोः देवस्याराधनं त्यक्तं रूपव
त्यामदेन च व्रतस्यागत्य दोषेण राज्यलक्ष्मी गता भवत् कनिष्ठाया गृहे चैव राज्यं प्राप्तमनुत्तमं तस्यावेश्मनि संप्राप्ता ज्येष्ठा
भिक्षुगृहं प्रति तां दृष्ट्वा दुःखिता जाता कनिष्ठा प्रत्युवाच ह किमिदं तव दारिद्र्यं राज्यं कुत्र गतं तव सा ब्रवीत्यरसौ न्येश्व
सर्वं जित्वा दुर्गात् अभिः हृतं सर्वस्वमस्या कंतन्नास्ति इति भ्रज्यते व्रतभंगप्रभावेन दारिद्र्यं समुपागतम् इत्याकर्ण्य स

रूपर्णो साधनकुंभं ददौ तदा धनकुंभं गृहीत्वा सा ज्येष्ठा गच्छ हं प्रति मार्गे चौरैस्ततो नीतो धनकुंभो मनोहरः दुःखं तदा तु संप्राप्तं
शोकाकुलितमानसा कनिष्ठाया गृहं पश्चाज्जगाम अतिदुःखिता पुनर्दर्शितां ज्येष्ठां करुणासक्तमानसा वंशयष्टिं समादाय तस्यां
स्वर्णनिधाय च ददौ ज्येष्ठां सपणो सा विससर्ज गृहं प्रति शनैः शनैस्तां गच्छतीं चोरास्तत्र सभागताः वंशयष्टिं गृहीत्वा तेज
स्मुस्तत्र यथागतं ज्येष्ठा तु शोकसंपन्ना सपणो समुपागमत् दुःखं वक्तुं समारेभे कुपितः शंकरो मम सपणो त्वच्च्युत्वा
अरिषाधे च शंकरम् तस्याराधनमात्रेण प्रत्यक्षो भूत्सदा शिवः पंचवक्त्रस्त्रिनेत्रश्च भक्तानां वरदप्रदः हृष्टा देवं सपणांति
दंडवत्प्रणिपत्य च सपणोवाच धन्याहं ह्यप्या देवयदालोकितवानसि त्वत्प्रसादान्महादेव मुच्यते कर्मबंधनात्
रक्षरक्षजगन्नाथ त्राहि मां भवसागरात् ४० सपणो देवदेवेशो मा भै मा भैरभाषत पुनः सपणो इत्याह श्रूयतां जगदीश्व
र ज्येष्ठामेभमिनी पापाघ्नं त्यक्तं तवैश्वर रक्षितव्या जगन्नाथ यदि तु होमिशंकर ईश्वर उवाच त्वद्गिन्या त्वजानं त्या
व्रतभंगो महान्कृतः सर्वतदस्तसंपूर्णं त्वद्भक्त्या मत्प्रसादतः इत्युक्त्वा देवदेवेशो राज्यं दत्वा दिवं गच्छ पुन व्रतप्रभावेन रा
ज्यं प्राप्तमनोरमम् नंदिकेश्वर उवाच देवकेन प्रकारेण व्रतस्योद्यापनं वद कथ्यतां श्रीमहाभाग व्रतसंपूर्णहेत-
वे स्कंद उवाच वर्षेषोडशे संपूर्णे कुर्यादुद्यापनं बुधः आदौ मध्ये तदा चान्ते कुर्यादुद्यापनं ततः मासे भाद्रपदे शुक्रे प
क्षे प्रतिपदा तिथौ मंडपं कारयेत्तत्र कदलीस्तंभमडितम् नाना पुष्पैश्च शोभा द्यमरवरं तत्र कारयेत् तन्मध्ये लिंगं तोभ-

दंपंचरंगैः समन्वितं कलशं स्थापयेत्तत्र हेमपात्रं समन्वितम् भवानीसहितं शंखं सुवर्णेन च कारयेत् पुष्पैर्धूपैश्च देवैश्च नाना फलसम-
न्वितम् नैवेद्यं तु पचेन्नो न षोडशत्रिगुणान्वितं फलानि पिष्टपक्वानि दद्याद्दिवा रात्रौ षोडश तांबूलं दक्षिणे पतंत्यथा शक्त्या तु दापयेत्
प्रसीद देवदेवेश चराचरजगद्गुरो ईशानाय नमस्तुभ्यं यो मया पिबन्मोस्तुते इति क्षमाप्य देवेश भक्त्या तत्परमानसः रात्रौ जाग-
रणं कुर्याद्दीपतवाद्यादि मंगलैः ततः प्रभाते उत्थाय स्नानं कृत्वा विधानतः होमस्तत्र प्रकर्त्तव्यो तिलाज्येन समन्वितः मूलमंत्रेण
होतव्यं अष्टोत्तरशतं बुधैः आचार्यं पूजयेद्द्रव्यावस्त्रालंकारभूषणैः धेनुं दद्यात्सवस्त्रां च वस्त्रालंकारसंयुताम् पयस्विनीं कां
स्य दोहं नानालंकारसंयुतां ततः शैवान् प्रपूज्याथ षोडशैतान् तपोधनान् कौपीनास्तु प्रदातव्यास्तथा दद्यात्कमंडलून् भक्त्या
क्षमाप्य तान्सर्वान् त्रतसंपूर्णं हेतवे भोजनं तत्र दानव्यं लेह्यपेद्य समन्वितं दक्षिणां च ततो दद्याद्द्विचतुश्चाक्षं न कारयेत् एवंविधि-
समायुक्तो करोति व्रतमुत्तमम् राज्यं च लभते लोके पुत्रपौत्रैः समन्वितः सर्वपापविनिमुक्तो सर्वदोषविवर्जितः शुक्लाभो-
गान् स्वर्गाकामं ते गच्छेत्परंपदं लभते परमां मुक्तिं शिवलोके महीयते ६२ इति श्रीमो नवः संपूर्ण अथ लक्ष्मि- देव्यु- देवदेवजगन्नाथ भवसा-
गरतारक सर्वकारणदेवेश सर्वसिद्धिप्रदायक अहमेकं महागुह्यं प्रष्टुमिच्छामि शंकर प्रासहं केन पुण्येन त्वामाश्रययस्व मे ईश्वर उ- ३४
पुदेवि प्रवक्ष्यामि घृण्यं तु त्वया प्रिये पुण्यास्य तत्रैश्वर्यमिह मोक्षप्रदायक त्वया यलुक्षपूजार्यं कृतं तत्सर्वजन्तुनि तेन प्राप्ता सिमां दे-
विसर्वैश्वर्यानुभाविनि पार्वत्यु- महाश्वर्यकरं गुह्यं देवदेवजगत्पते विस्तरेण च तत्सर्वमाश्रमे कथय प्रभो ईश्वर उवाच ॥

धान्यानां वैलक्ष्ण्यं पूजाविधिं वक्ष्ये च पार्वती लोकानां सुपकारार्थं सर्वसंपत्करं शंभुम् श्रावणे कार्त्तिके वापि माघे वा माघे वैपि वा श्रुभे वा
स्य वा वा न्यस्मिन् यदा भक्तिः शिवे नृणाम् चित्तं वित्तं भवेद्यस्मिन्काले चैवार्चयेच्छिवम् नित्यकर्म समाप्योदोक्तचिर्भवा समाहितः स
मभ्यर्च्य विधानेन लक्ष्मिपूजां समाचरेत् पंचाक्षरेण मंत्रेण च वक्त्रेण तथैव च शिवनाम्नाथ वा कुर्यात्पूजनं पार्वतीपतेः तंडुलानां
गुष्टिपात्रं मृगीमुद्रातिलस्य च घ्रासा धमात्रमन्नानां यवमष्टोत्तरं शतम् तथा संख्या कृतं धान्यं समूहं तंडुलादिकम् यवगो-
धूममुद्राश्च तंडुलां वै तिलाः क्रमात् पंचधान्यमिति प्रोक्तं शांतिके देवपूजनम् तंडुलैश्च प्रकुर्वीतिलक्ष्मिपूजां च ये नराः तेषां
स्वर्गं च मोक्षं च प्रददातीह शंकरः एव तिलैः प्रकुर्वीतिलक्ष्मिपूजां विधिं नराः तेजस्विना महाभागाः कुलेन च शतेन वै श्रीकामे-
न प्रकर्त्तव्यं गोधूमेः पूजनं महत् उत्तमां स्त्रियमाप्नोति प्रसादाच्छंकरस्य च पुत्रकामेन कर्त्तव्यं यवैः पूजनमुत्तमं अंते सा यु-
ज्यमाप्नोति नात्र कार्या विचारणा वशीकामेन कर्त्तव्यं मुद्गैः पूजनमुत्तमम् देवदानवगंधर्ववशीभवति नान्यथा पूजां कुर्या-
त्स्यलेन यद्यश्चो भवेत्तदा कारयेद्ब्राह्मणाद्वारा विधिना सर्वमानवेः पूजयेत्पंचधान्यानां सर्वकामार्थसिद्धिदा पूजयेत्सर्व-
तीनाथं भक्तियुक्तेन चेतसा यं यंचिंतयते कामं तं तं प्राप्नोति मानवः समाप्तो धान्यपूजायाः उद्यापनविधिं चरेत् आचार्यं व-
रयेत्तत्र वेदवेदांगपारगं पुष्पमंडपिकां कृत्वा पूजास्थाने समाहितः सुवर्णप्रतिमां कृत्वा पार्वत्याः शंकरस्य च यथाशक्त्या न-
दिनं च रौप्यकेन समन्वितम् अभिषिञ्च्य महादेवसुमया सहितं शिवम् नवांबरैः सितेश्चंद्रैः स्थापयेत्पार्वतीपतिम् समभ्यर्च्य

हिजैः सार्द्धं महापूजां समाचरेत् यवगोधूमसुद्वैतिलैर्हार्दकनिर्मितैः शैषेणतुलुं हत्वा भक्तिभावपुरःसरः स्रवर्णशेषधा-
न्यानि कृत्वा शंभोः समर्पयेत् यत्र धान्यार्पणं कुर्यात्तत्रैव पूजनं स्मृतं लक्षसंख्याहृतं धान्यं समूहं तुलुं हत्वा कं स्रवर्णशेषसहि
तं ब्राह्मणाय निवेदयेत् अर्चनस्य दशांशेन ब्राह्मणान् भोजयेत्ततः तद्दशांशेन वै होमं कुर्याच्च रुतिलाज्यकैः आचार्यैश्च सपत्नी
कंतोषयेद्दक्षिणादिभिः अशक्तश्चैव नरो यस्तपंचाशत्पंचविंशतिः शक्तौ सत्यांन कुर्याच्चैत्युजनं निष्फलं भवेत् ये कुर्वन्ति नरा
भक्त्या शिवपूजां विधानतः भक्तेह सकलान् भोगान् ते सायुज्यमेव च एतत्ते कथितं शुद्धं मम सांनिध्यकारकम् पुत्रारोग्यध-
नायुष्यसंपत्तिस्सर्वमेव च कांता च स भगवतस्य भये दुर्ममतिः सदा ब्रह्महामघ पः स्तेयी तथैव गुरुतल्पगः सद्यः प्रतो भवे-
ल्लक्षपूजनात्पार्वतीपतेः इति श्रीभविष्योत्तरपुराणे पंच धान्योद्यापनं संपूर्णम् अथ शिवमुष्टिब्रतं बाल्यावस्था
यां स्त्रीणां उक्तं भविष्ये देव्युवाच देवदेव जगन्नाथ जगदानंद कारक कौतुकेनेप्सितं किंचिदुर्ममं करोम्यहम्
श्रुतानि देवदेवेश व्रतानि नियमास्तथा तीर्थानि च महंती नियज्जदानान्यनेकशः नास्ति मे नित्ययो देव भामिता हं त्वया पुनः
कथयस्व महादेव यद्गोप्यं व्रतमुत्तमं केन त्वं हि मया प्राप्तं पोदानं व्रतादिना अनादिमध्यनिधनो भर्ता चैव जगत्प्रभुः शि
व उवाच शृणु देवि प्रयत्नेन व्रतानां मुत्तमव्रतं शिवमुष्टिभिधानं च सर्वोपद्रवनाशनम् स्रवसंपत्करं चैव पुत्रराज्य
समृद्धिदं शंकरप्रीतिजनकं शिवस्थानप्रदायकम् स्वभर्ता सहनारीणां महास्नेहकरं परम् तेन व्रतप्रभावेन प्राप्तमर्थो स न

प्रिये इतिहासं पुरातनं शृणु वेत्वं समाहिता पुरासरस्वती तीरे विमलारव्या महापुरी तत्र चंद्रप्रभुर्नाम राजा भूदूनदोपमः त-
स्य स्त्रीरूपलावण्या सौंदर्यस्मरविभ्रमा सहि चंद्रप्रभुराजा कौतुकेन समन्वितः महात्म्यं शिवपूजायाः पत्नीं प्रत्यवदत्तदा
महादेवि विशालाक्षि भार्ये बालमृगेषणे राजश्च कस्यचित्सप्तपुत्राजानां विशारदाः तेषां मध्ये कश्चिदेकतस्य भार्यापतिव्र-
ता तस्याः काले हि संजातो द्वौ पुत्रौ लक्षणां न्वितौ एककन्या प्रसूता सा सर्वलक्षणसंयुता अप्रिया स्वाभिनेजाता सारा जीवनमा-
गता सा कदाचिद्दूतंगत्वा चारयंती गवांगणम् तत्र शार्दूलवाराहवनमाहिषकुंजरात् दृष्ट्वा भयेन व्यथिता मूर्च्छिता ति पपा
तह उत्थाय चैव बभ्रा मत्पार्ता विपिनं महत् चकोरचक्रकारंडचंचरी कशाताकुलं उत्प्लुपद्य कल्लारकुसुमैस्तुलुं हत्वा
राजपत्नी तदा पूर्वददर्शात्सरसांगणं समासाद्य सरस्तीरपीत्वा जलमनुत्तमम् शिवं चोमामर्चयंते ददर्शात्सरसांगणम्
किमेतदिति पप्रच्छ तर्हि चुर्योषितं प्रति शिवमुष्टिब्रतमिदं क्रियतस्याभिरुत्तमम् सर्वसंपत्करं स्त्रीणां तुलुं हत्वा पतिव्रते
राजपत्युवाच विधानं कीदृशं ब्रूहि किं फलं चास्य तन्मम तर्हि चुर्योषितः सर्वाः श्रावणे चैव दुवासरे प्रारब्धव्यं व्रतमि-
दं शिवोच्यः पंचवत्सरान् तच्छ्रुत्वा सापिजग्राहव्रतं नियतमानसा चतुर्षु दिवसेषु फलैरन्नं प्रपूजयेत् प्रथमे दिवसरात्रौ
पूजयेच्च शिवपतिं तुलुं हत्वा गोधूमतिलैर्मंदैरन्यैः प्रपूजयेत् धान्यानां साधे मुष्टिच फलैः सह प्रपूजयेत् नारिकेरमा तुलुं ग-
रं भाक कंदिसंभवं उमामहेश्वरीं मूर्तिं स्थावरीं च प्रपूजयेत् ततस्तद्व्रतमहात्म्यात्प्रीतिप्रियतरा भवेत् ततो प्राप्य व्रतं भ

त्प्राशिवमभ्यर्चयेत्सदा पूजयेद्दुहपुष्पैश्चगंधधूपैश्चदीपकैः नानाप्रकारैर्नैवेद्यैः पूजयेच्चउमापतिम् शेषेणतंडुलं च त्वानारि
केरेणसंयुतम् गोधूमतिलमुद्गाश्चहाद केनविनिर्मिताः मातुलिंगंचकेरंचकर्कटीसहपूजयेत् एवंविधैर्धान्यफलैर्मन्त्रेणा
नेनपूजयेत् ॐ नमः शिवायशांतायपंचवल्गायप्रलिने नदिभृंगिमहाकालगणयुक्तायशंभवे ब्राह्मणान्भोजयेत्तत्र
यथाशक्त्याचभूरिशः भर्त्रासहकथांश्रुत्वाभक्तियुक्तेनचेतसा ययंचित्तयतेकामंतंतंप्राप्नोतिभामिनी देखुवाच
उद्यापनविधिं ब्रूहि शिवमुष्ट्याः सरेश्वर भक्तितः श्रोतुमिच्छामि व्रतसंपूर्णहेतवे महादेव उवाच उद्यापनविधिं वक्ष्ये
व्रतराजस्यशोभने यस्यानुष्ठानमात्रेणसंपूर्णं हि व्रतं भवेत् तस्माद्भूतमिदं देवि स्त्रीभिः कर्तव्यमद्भुतम् श्रावणेमासिसौ
मेषुचतुर्विंशतमाचरेत् प्रातरुत्थायसस्नातासंकल्पव्रतमुत्तमं पंचमेवत्सरेप्राप्तेकुर्यादुद्यापनं व्रती चतुस्तंभंचतुर्द्वरं
कदलीस्तंभमंडितम् घटिकाचामरयुतंकदलैरुपशोभितम् चंदनागरुकर्पूरैर्लेपितं मंडपं शुभं मध्येवितानं वधीयात्पं
चवर्णैरलंकृतम् तन्मध्येस्थापयेद्लिंगं पूजयेच्चउमापतिं सुवर्णरौप्यधान्यैश्चफलैरुक्तैश्चपूजयेत् ब्राह्मणान्भोजये
त्सम्पादस्त्रालंकारभूषणैः अन्येभ्योविप्रवर्येभ्योदक्षिणांचप्रयत्नतः भूयसींपरयाभक्त्याप्रदद्याच्चित्तुष्टये उद्दिश्यपार्वती
शंचसर्वकुर्यादतंदितः बंधुभिः सहभुंजीतपतिपुत्रैर्जनैः सह एवंयाकुरुतेनारीव्रतराजं मनोहरं सौभाग्यमखिलंतस्याः
सप्तजन्मनिसंशयः एतत्ते कथितं देवी तवाग्रेव्रतमुत्तमं कीदृयज्ञहृतं पुण्यं अस्यानुष्ठानमात्रतः जायतेनात्रसंदेहोऽस्ति

भिः परिकीर्तितम् येष्वंतिनयाभक्त्या कथां पापहरां शुभां व्रतजं प्राप्नुवन्तीह तेपि पुण्यं न संशयः इति श्रीमविष्णोत्तरपुराणे
गौरीशंकरसंवादेशिवास्तुष्टिब्रततोद्यापनसंपूर्णम् अथहस्तगौरीव्रतं लिख्यते कुल्यावनादुपेतायां करिणापुरमुत्तमं
मानितायां नरैर्दूणतनयैः पंचभिः सह तस्याः कुशलमन्वेष्टुमाजगामसमाधवः अभिवंद्यस्तरवासीनं देवदेवं जनार्दनम् उ
वाचकुंतीसानंदासम्यक्प्रश्नमिदंवचः कुंत्युवाच धन्यास्मि कृतकृत्यास्मि सनाथास्मि परंतप अहंसंभाविताय-
स्मात्त्वयायदुकुलेश्वर यदिमेकप्रसन्नोसितदाचक्ष्वव्रतंप्रभो यद्विधानात्सरवरं राज्यं प्राप्नुयान्ननयैः सह कृष्ण उवाच
कुंतिते कथयिष्यामि व्रतानां मुत्तमं व्रतम् यत्कृत्वा स्फुरवसंतानधनधान्यसमन्विता विधूतदुष्कृता पुण्यास पुत्राराज्यमाप्स्य-
सि हस्तगौरीव्रतं भद्रं कुरुष्व स्वस्थमानसा यत्कृत्वा भक्तिभावेन लभ्यते वाञ्छितं फलं कुलुवाच यदुक्तं ते व्रतं नाथ वि
धानंतस्य कीदृशम् केन पूर्वकृतं वीरतन्त्रे ब्रूहि जनार्दन श्रीकृष्ण उवाच कैलासशिखरे पूर्वहस्तसंस्थे दिवाकरे दि
वाप्रसवपिता गौरी स्वप्ने शभुददर्शह अर्धदेहं वृषार्धेन अर्धचंद्र कलान्वितम् प्रबुद्धासातदा गौरी शिवसंनिधिमागमत् प्र
णम्य देवदेवेशमिदमाह शचिस्मिता देवरवंडितदेहोयं स्वप्ने दृष्टा तव प्रभो किमिदं तन्मया चक्ष्वतप्यते मानसं मम ॥
ईश्वर उवाच देवि पूर्वं निषिद्धोऽस्ति हस्तः क्षणैरेवो स्वापस्तु विहितो तत्र दृष्टं तस्य फलं त्वया ॥ शृणु देवित्वशानेन खं
दितोऽहं विप्रोक्तिः त्वयारब्धं व्रतं देवि ममाधनकाम्यया अपूर्णं च त्वया त्यक्तं मम नापि समर्पितं अपूर्णं व्रतभावं न हृद्योहं

नाहशास्त्रया तल्लुक्क्याधुनादेवीहस्तगौरीव्रतंशुभे येन पूर्णव्रतानारीसंपूर्णव्रततामियात् लभतेसर्वसंपत्तिपुत्रपौत्रसुखा
निच देवुवाच आरभ्यतेव्रतंनार्थविधानेनमहेश्वर आरंभोऽस्यकदाकार्यःकोविधिःकस्यपूजनं ईश्वरउवाच
यस्मिन्नहनिहस्तर्क्षोऽदयंप्राप्यतेरविः तस्मिन्कुर्यात्सयत्नेनसौवर्णकुंजरोत्तमं कांचनीप्रतिमागौर्याहंरवस्यहरस्यच तस्यो
परिनिधातव्यासर्वालंकारभूषिता अन्वहंकांचनेःपुष्पैःपूज्यामुक्ताफलैःशुभैः नेवेद्यैश्चंदनैश्चैवशृणुयात्प्रत्यहंकथाम्
दिनेचतुर्दशेप्राप्तेसुस्नाताशुचिमानसा शुकुवस्त्रधरादांताभानवेष्ट्यनिवेद्यच पूजागृहेसुसंलिप्तेस्थापयेत्प्रतिमांशुभां
स्वर्णभाजनयुग्मंचपक्वान्नैःपाचितैःशुभैः सार्धत्रयोदशमितेनेनैवेद्यमुपकल्पयेत् फलमूलानिचान्यानिशुभानिसमुदाहरे
त् पूजयेत्स्वर्णकुसुमैःपुष्पैश्चान्यैःसुगंधिभिः देवींचंदनपुष्पैश्चतथापत्राक्षतैःशुभैः ध्यायेच्चतुर्दशेगौरींहरहरंवसंयुताम्
दक्षिणांचततोदत्वानत्वादेवीविसर्जयेत् सार्धत्रयोदशततोदीपिकाःश्रद्धयान्वितः पतिवस्यैस्त्रियेदद्यान्नावतीःस्वयमाहरेत्
व्रतंसमाचरेदेव्यावहृषत्रयोदश स्वर्णभाजनयुग्मंचप्रतिवर्षेविसर्जयेत् ततश्चतुर्दशेवर्षेत्तदुद्यापनमाचरेत् हरंवशंशुभो
रीचकाचनीगजपृष्ठके पूर्वोक्तविधिनापूज्यावासराणित्रयोदश चतुर्दशदिनेप्राप्तेसंयुताप्रातरुक्षिता कृतोपवासनियमा
सुस्नाताशुद्वेषमनि स्थापयित्वाततोदेवीनक्तंकुर्यात्ततोर्चनम् समविंशतिपत्राणिपूर्वोक्तेनविधानतः पूर्वोक्तमेवप-
क्वान्नविन्यसेच्चपृथक्पृथक् अन्यानिफलमूलानिपक्वान्नानिचकल्पयेत् धूपदीपाक्षतैःपुष्पैश्चंदनैर्वरवाससा भक्त्या

समर्चयेद्देवीं प्रतिमां प्रतिपादयेत् स्वंकथं पूजयामीतिमालंचितेःकथं कुरु अनदिद्यतमेतद्दिनात्रकार्याविचारणा देवुवा-
सौवर्णप्रतिमां हस्तिपात्रपुष्पाणिकल्पयेत् यस्यानशक्तिःसानारीकथंकुर्याद्भूतविभो ईश्वरउवाच अशक्तौमृद्भजःकार्यःप्र
तिमाचापिमुन्मयी पात्राणिवैणवान्येचपुष्पाणिचतुजानिच असंतैस्तदुल्लेखैश्चैवश्रद्धयाफलमाप्यते श्रीकृष्णउवाच
ततश्चक्रेव्रतंगौरींअलभद्वांछितंफलम् पूर्णव्रताचसाजाताभाग्यसौभाग्यसंयुता त्वमप्येतद्भूतकुंतीकुरुश्रद्धासमन्विताथ
थहस्तिव्रतंकुंतीसामिमानाकरोद्भूतम् गांधारीचापितच्छ्रुत्वाचक्रेतद्भूतमादरात् तस्याःपुत्रशतैश्चापिआनीताशुभमृत्तिका
कृत्वावारणगांगौरीसंपुत्रांसशिवांतथा व्रतंत्वरितमारेभेनिशाम्यचविषादिनी तच्छ्रुत्वाशोकसंतापोकुंत्याभून्मानसोज्वरःकुं
तीवाक्यमुवाचेदंगांधारीपुण्यकारिणी यस्याःपुत्रशतंशक्तंशासनेवर्त्ततेसदा ममपंचसुतास्तेपिनशक्ताःकापिकर्मणि ॥
श्रुत्वातदर्जुनःप्राहमामातर्विमनाभव किंमृदःप्रतिमाकायात्वरयासमुपगृहरेत् साक्षादिहहरंगौरीऐरावतमिभान
नम् कृत्वात्वंपूजनंमातःसम्यक्फलमवाप्स्यसि इत्कृत्वात्वरितंपार्थोगंगातीरसमाहितः तत्रतुष्टावगौरीशंसूक्तैःस्त
निसमीरितैः तस्यतुष्टोभवच्छंभुःसमायाचेवरंततः अर्जुनउवाच देवदेवगजासीनगौरीहरंवसंयुतः ॥
गृहाणपूजामागत्यमममातुर्गृहेभव तथेकत्वाहरस्तस्यतद्दिधोहरमागतः साष्टांगप्रणतागौरींकुंतीपूजामथाकरोत् पंचो
पचारैःसंपूज्यनैवेद्यादिभिरुत्तमैः तुष्टावभक्तिभावेनसागौरीचततोब्रवीत् कुंतितेपरितुष्टास्मिवरंवरयसुव्रते कुंस्ववाच

देहिमेसर्वसंपत्तिसर्वसौख्यंसदोत्सवम् प्रयच्छममपुत्राणांसदाराज्यमनामयम् ममास्त्वद्याहताभक्तिस्त्वयिजन्मनिजन्मनि
व्रतमेतत्तुयःकुर्यात्तवलोकमवाप्स्यति नदारिद्र्यंनवैधव्यंनशो कोनापिदुष्कृतं कृच्छ्रंनापद्रुतमिदं कदाचित्संभविष्यति तथेत्यु-
क्तांतोगौरीसगजांतरधीयत एतद्रूतंसकलदुःखविनाशदक्षंसौभाग्यराज्यफलसाधनमाचरंत्यः यायोषितःस्मरन्मनंत-
मिहोपभुज्यगौरीसमीपमुपयांतिहिदेहनाशे ५३ इति श्रीमविष्णोत्तरपुराणेहस्तगौरीव्रतोद्यापनसंपूर्णम् ॥
अथहस्तगौरीपूजा देशकालौसंकीर्त्यममइहजन्मनिजन्मांतरेचारवंदसौभाग्यप्राप्तयेपुत्रपौत्रराज्यकामनायाहस्त
गौरीव्रतांगत्वेनगौरीमहेश्वरप्रीत्यर्थंहेरंबशंभुगौरीपूजनंकरिष्ये तदंगत्वेनगणपतिपूजनंस्वस्तिवाचनंआचार्यादिवर-
णंचकरिष्ये हस्तगौरीसदावंदद्दयेभक्तवत्सलां शिवाधीगस्थितामेकदंतपुत्रेणशोभितां ध्यायामि आगच्छभोह-
स्तगौरीऐरावतगजोपरि शंभुनात्रगणेशेनपार्षदैःस्वसखीगणैः आवाहः आसनेस्वर्णरत्नाढ्येसर्वशोभासमन्विते
उपविश्यजगन्मातःप्रसादाभिमुखीभव आसनं इदंगंगाजलंसम्यक्स्वर्णकलशेस्थितम् पाद्यार्थेतेप्रयच्छामि-
क्षालयामिपदांबुजे पाद्यं गंधपुष्पाक्षतारक्तपुष्पैस्तोयंसमन्वितं स्वर्णपात्रेचार्वंगीगृहाणार्घ्यंनमोस्तुते अर्घ्यं
कर्पूरैरामृगमदैःस्वामैरुपशोभितम् आचम्यतांमहादेविशिशिरंविमलंजलम् आचमनं नदीनदसमुद्रतंपवि-
त्रंनिर्मलंजलम् स्नानार्थेतेप्रयच्छामिप्रसीदजगदंबिके स्नानं पंचामृतेनस्नपनंकरिष्येभक्तवत्सले पयोदधियुतं

चैवमाक्षिकंशर्करायुतम् पंचामृतस्नानं मंदकिन्याःसमानीतंहेमांभोरुहवासितं स्नानार्थेतेमयानीतंगृहाणजगदंबिके शुद्धस्ना-
कोशेयंवसनंदिव्यंकंचुक्याचसमन्वितं उपवस्त्रेणसंयुक्तंगृहाणपरमेश्वरि वस्त्रं यज्ञोपवीतं इदंगंधमहदिव्यंकुंकुमेनसम-
न्वितं विलेपनंमयादत्तंगृहाणवरदाभव गंधं कज्जलंचैवसिंदूरंहरिद्राकुंकुमानिच भक्त्यार्पितंमयागौरीसौभाग्यचगृहाण
भो सौभाग्यद्रव्याणि नानाविधानिमाल्यानिरुगंधीनिहरिप्रिये गृहाणस्मनानीशेप्रसादाभिमुखीभव पुष्पाणि धूपं
मनोहरंदिव्यंरुगंधंरुमनोहरं दशांगसहितंदेविधूपंमेप्रतिगृह्यताम् धूपं दीपंतमोहरंज्योत्स्नंज्ञानसंबोधकंसदा दीपंगृहा-
णमातस्त्वमपराधशतापहं दीपं नानाविधानिभक्ष्याणिव्यंजनानिहरिप्रिये गृहाणदेविनैवेद्यंस्मरुवदंसर्वदेहिनाम् नैवेद्यं
गंगोदकंसमानीतंमयाचमनहेतवे तेनाचम्यमहादेविवरदाभवचंडिके आचमनं करोहर्त्तनं रंभाफलंदाडिमंचमातुलिंगं
चरवर्जुरम् नारीकेरंचजंबीरंफलान्येतानिगृह्यतां फलानि पूगीफलमितितांबूलं हिरगर्भेतिदक्षिणां नीराजयामिदेवेशिक
पूराद्यैश्चदीपकैः गृहाणमंगलान्दीपान्वरदाभवशोभने नीराजनं यानिकानिचपापा नीतिप्रदक्षिणाः नानाविधानिदि-
व्यानिविलपत्रयुतानिच दूर्वाकुरैःसंयुक्तानिखंजलिस्थानिगृह्यतां मंत्रपुष्पं अपराधसहस्राणि नमस्कारं य-
स्यस्मृत्येतिप्रार्थना उपायनमितिवायनम् इतिमविष्येहस्तगौरीपूजाविधिःसमाप्तः अथकृष्णंडीव्रतंछिरव्य-
ते युधिष्ठिरउवाच कृष्णकृष्णमहाभागब्रह्मरुद्रादिवंदित व्रतधर्मास्त्वयाप्रोक्ताःश्रुतास्तेसकलामया इदानींश्रोतु

मिच्छामि व्रतमेकं कृपानिधे यत्कृत्वा सर्वपापानि विलयं याति तत्क्षणतः संततिर्वर्धते नित्यं सौख्यदं च धनादिकं अत्यायासं म
हापुण्यं सर्वकामसमृद्धिदं कथयस्वेतिराकांतकृपायदिममोपरि श्रीकृष्ण उवाच साधुश्च महाराज त्वया कुरु कु
लोद्भव वच्मि सर्वविधानेन तच्छृणुष्व जगद्भितं व्रतस्थानां महापुण्यं कृष्णार्जुनयुत्तमम् तच्छृणुष्व महाभाग स्त्रीणां
चापि सख्योदयं सर्वसंपत्करं राजन् पुत्रपौत्रप्रवर्धनं नारदेन समाख्यातं चंद्रसेनाय भूपते आर्यावर्त्तपुरा कश्चिच्चंद्रसेनो
महीपतिः नारदं परिप्रच्छ पुत्रपौत्रप्रदं व्रतम् चंद्रसेन उ० देवर्षे सर्वधर्मज्ञ सर्वलोकनमस्कृत तत्समो नास्ति-
लोकेषु हितवक्ता परो नृणाम् अद्य मद्भाग्ययोगेन संजातदर्शनं तव वृद्धायेकमिदानीं त्वामात्मश्रेयस्करं परं दानं धर्मं व्र
तं वापि वदस्व पुत्रदायकं इदं राज्यं धनं वापि विना पुत्रेण मे विभो निष्फलं मुनिशार्दूलकृपया वद मे विभो कृष्ण उवाच
इति तद्वचनं श्रुत्वा नारदो मुनिस्ततः चंद्रसेनमुवाचेदं व्रतं गोप्यं सुरैरेषि नारद उवाच चंद्रसेन महाभाग सरुच्या
प्रियया सह व्रतं कुरु मया प्रोक्तं कृष्णार्जुनः सर्वसिद्धिदम् यत्कृत्वा सर्वराजेंद्र भविष्यति महाबलाः सत्पुत्राः परधर्मज्ञा
वीर्यवन्तो बहुश्रुताः आयुष्यन्तोति कुशला राज्यापालनतत्पराः श्रीकृष्ण उवाच तच्छ्रुत्वा नारदो नोक्तं चंद्रसेनोति धा
र्मिकः व्रतं चकार कृष्णार्जुनपुत्राणां प्राप्तये किल अष्टौ जाताः सुतास्तस्य दिकपाल समेतैः सह सूर्यः सुमुखः शांतः
सुप्रसादोऽथ सोमकः चंद्रकेतुः सुदानंदो सुतंतुश्च यथा क्रमात् पुत्रैस्तैः सह धर्मत्वा सरुच्या भायैया सह सतोषं परमं

प्रापदेव ब्राह्मणपूजकः कृष्णार्जुनतमाहात्म्यात्पुत्राभ्युपगमनसीसितम् तत्सर्वप्राथराजेंद्रः कृतकृत्यो बभूवह श्रीकृष्ण उवाच
त्वमपीदं व्रतं राजन् समाचरयथाविधि द्यौपद्या सह धर्मज्ञ सर्वान्कामानवाप्स्यसि युधिष्ठिर उवाच कर्तव्यं तु कदा कृ
ष्णविधितं स्य वदस्व मे कस्मिन्मासे तियौ कस्यां रोपणीया यथा भवेत् श्रीकृष्ण उवाच वैशाखस्य सिते पक्षे चतुर्द
श्यां नराधिप शुचौ देशे स्थूलं शोध्य कृष्णार्जुनोपयेदयं षण्मासं पूजयेन्नित्यं षण्मं त्रैर्नामभिः सह ब्रह्मणा निर्मितासि
त्वं सावित्र्या प्रतिपालिता ईसितं मम देवित्वं देहि सौभाग्यमेव नः सौभाग्याये आषाढे पूजयेत्त्वा मातः सर्वसु-
खाय हि आशां कुरुष्व सफलां सर्वकामप्रदेनमः सर्वकामदाये आवणे पूजयेत्तथा मिश्रं कृष्णार्जुनोपयेत् कृष्णार्जुनोपयेत्
हुबीजाद्यां पुत्रदेवां नमोस्तुते पुत्रदाये भद्रभाद्रपदे शुक्लपक्षे मृगशीर्षादिपक्षे पूजयेत्तथा मिश्रं कृष्णार्जुनोपयेत् कृष्णार्जुनोपयेत्
मः धनदाये आश्विने पूजयेत्तथा मिश्रं कृष्णार्जुनोपयेत् कृष्णार्जुनोपयेत् कृष्णार्जुनोपयेत् कृष्णार्जुनोपयेत् कृष्णार्जुनोपयेत्
यिष्णामि सफलां सकलां शुभां सफलाये सरस्वदे शुभदे मातर्मोक्षदेवां नमो नमः षण्मासं पूजयेद्देवं कृष्णार्जुनोपयेत् कृष्णार्जुनोपयेत्
न मोक्षदाये ततः स्वर्णमयीं कृत्वा कृष्णार्जुनोपयेत् सफलां शुभां परितः पूजयेद्देवान् लोकपालांश्च मंडले मंडले पूजयेत्तत्र सर्वतो
भद्रदेवताः कृष्णार्जुनोपयेत् कृष्णार्जुनोपयेत् कृष्णार्जुनोपयेत् कृष्णार्जुनोपयेत् कृष्णार्जुनोपयेत् कृष्णार्जुनोपयेत् कृष्णार्जुनोपयेत्
दर्शयाम् पूजयेत् मंडपं कारयेत्तत्र तोरणैरुपशोभितं चतुर्द्वारं समायुक्तं पताकाभिरलंकृतम् तन्मूले वेदिकां चैव चतु

रस्नांतुकारयेत् एवं कृत्वा महाराज आचार्यवरयेत्ततः सपत्नीकं सुशीलं च वेदवेदांगपारंगं वरणात्पूर्वमेवेह कारयेत्स्वस्तिवाच-
नं सर्वत्र मंडपं कुर्याद्दंगवत्यां मनोहरम् तदग्रे सर्वतोभद्रं नाना रंगैस्तु कारयेत् अग्रणं कलशं स्थाप्य वस्त्रं युग्मेन वेष्टयेत् म-
हाफलेन संयुक्तं पंचरत्नसमन्वितम् जलप्रपूरितं कृत्वा पुष्पपल्लवसंयुतं ब्रह्माणं चैव सावित्रीं पूजयेद्दिधिवद्वती पंचा-
भूतेन संस्नायततः कुर्याच्च पूजनम् षोडशैरुपचारैश्च पूजयेत्परमेश्वरीं पूजयेत्सुरषसं क्तेन मूलमंत्रेण वा व्रता कृत्वा-
ज्येकामदायिन्यै ब्राह्मण्यै व्रतहेतवे नमोस्तु शिवरूपिण्यै सफलं कुरु मे व्रतम् एवं कृत्वा महाराज पूजनं सर्वकामदम्
रात्रौ जागरणं कृत्वा गीतवाद्यादिमंगलैः कथां श्रुत्वा विधानेन यथा क्तां राजसत्तम ततः प्रभाते पूर्णायां होमं कुर्याद्यथा
विधि प्रणोदेवीति मंत्रेण जुहुयात्तिलसर्पिषा अष्टोत्तरशतं होमं कुर्यात्तस्य यथाविधि होमशेषंततः कृत्वा आचार्यपूज-
येन्नुप वस्त्रादिभिरलंकारैस्तोषयेच्च सपत्निकम् षड्भिः श्राव्यसंपूज्या दक्षिणा वस्त्रसंयुताः ततो दानं च कुर्वीत कू-
ष्मांड्याः पीतसंयुतम् दानमंत्रः कूष्मांडी बहुबीजाद्यां वस्त्रालंकारभूषितां हेमबीजसमायुक्तां गृहाण हि जसत्त-
म कूष्मांडी व्रतसिद्ध्यर्थं कुर्याद्दोदानमुत्तमम् व्रतसंपूर्णं नार्थाय आचार्याय निवेदयेत् ततश्च शक्त्या विप्रैर्दानं भोजयेद्वक्ति-
संयुतः दक्षिणां च ततो दद्याद्ब्रतसंपूर्णहेतवे एवं कृत्वा महाराज व्रते सर्वस्वरूपं प्रदे ईप्सितान् लभते कामान्नात्र कार्या विचा-
रणा इति श्री पद्मपुराणे कूष्मांडी व्रतोद्यापनसंपूर्णम् अथ कर्कटी व्रतं लिख्यते ऋषय ऊचुः ॥

कथितानि त्वया साधोऽप्येयां सिद्धिबहून्पि आख्यातानि विचित्राणि चतुर्वर्गफलान्यपि पुण्यानि च व्रतान्यादौ तत्फलान्यपि भा-
गशः स्वर्गसाधनभूतानि निःश्रेयसकराण्यपि तत्र यद्भवता प्रोक्तं योषिद्वैधव्यनाशनं पुत्रपौत्रादिजनकं भर्तुरारोग्यदायकं
कामभोगप्रदं चान्यद्ब्रतमस्तीति चोक्तवान् तद्भवान् व्रतकंपुण्यं वक्तुमर्हस्य शेषतः येन चोर्णेन सर्वज्ञानवेधव्यमवाप्नुयात्
ईप्सितान् लभते कामान् भर्तुरायुश्च शाश्वतम् एवं निशम्य मुनिवयं चोभिः शेषं प्रश्नप्रवृत्तवदनः स्तुतस्तुतस्तुः आनंदयन्
मुनिमदः स्तुवचोमृतोदैः प्रोवाच शौनकायिदं बहुदीक्षिताग्रं सूत उवाच साधुप्रश्नो महाभागा भवद्विर्यदुदाहृतः
तद्वक्ष्ये च यथाज्ञानं श्रुतं वोजनकात्सुवम् योषिन्मूलो हि संसारोपुंसः श्रेयोविधानकः योषितोऽपि महाभागास्तारयंति निजं प-
तिम् आपद्घोनरकेभ्यश्च पाति व्रत्यपरायणाः सीमंतिन्यो धारयंति भुवनत्रयमंडपम् पाति व्रत्येन धर्मेण दमेन नियमेन च
भानुर्विभोति सततं करैः स्मृष्टुं पतिव्रतां सा चेद्भर्तुयुता सा धीतारयेद्भुवनत्रयम् देवादपि विद्युक्ता स्यादशचिस्तसदैव हि अ-
मंगलेभ्यः सर्वेभ्यो प्राप्ता वैधव्यमंगना जलहीना यथा गंगा प्राणहीना यथा तनुः दर्भहीना यथा संध्या धर्महीना यथा क्रिया
सत्यहीना यथा वाणी नृपहीना यथा पुरी भृत्हीना यथा नारी भानिलो केन कुत्रचित् तस्माद्द्वैधव्यशांत्यर्थं यत्नः कार्यो हियोषि-
ता न प्रयत्ने बहुविधैर्वैधव्यं याति योषितः विना पुण्ये व्रतैर्वैधव्यं भिरिदानैरहर्निशम् तस्मादेकं व्रतं विप्रायोषिद्वैधव्यनाशनं
कथयामीष्टफलदं संवादं शिवयोः शुभम् पुरावती पुरे आसीत् परिदीक्षितसंज्ञकः वेदवेदांगसंपन्नः कौशिको हि जसत्तमः

यज्वाविदिततत्त्वार्थो ज्ञानदीपो भवार्णवे तस्य भार्या गुणवती सती सर्वगुणान्विता पतिशुश्रूषणरता तत्पदां बुनिषेविनी भर्तुः स
काशात्प्राप्ता सा कन्यारत्नानि सप्तवै वत्सरे वत्सरे सा वै वरिष्ठा सर्वयोषिताम् ता कन्यारूपसंपन्नावबुधुः पितृवेश्मनि इच्छामृता
शुचिः शान्ता गुणज्ञा मलिनी ध्रुवा रूपलावण्यसंपन्ना कन्यास्ताश्चारुहासनीः हृदयानन्दतुस्तोहिदं पती परया मुदा ददौपि
तामुनी द्राय इच्छां सत्याय धीमते विवाहमकरोद्यत्वा त्रीत्या परमया सुतः जाते परिणये सोयसस्यः पितृगृहे वै सन् कालधर्मसु
पेयाय शीतज्वरप्रपीडितः दिनानि पंचषण्येवं भक्त्या विषयजं स्मरन् मृतेय जा मातरि सोपि दीक्षितो वत्सेति बुक्रोश सुदुः
स्वपीडितः हाहेति किं ते भगवन्विचेष्टितं दिने शतदुःस्वमयि पातितं त्वया विलपन्निति विप्राग्यो जा मातुः समकारयत् और्ध्वदे
हिक संस्कारं ददौ च पितिलांजलिम् इच्छां वैधव्यसंपन्ना पन्नगी वश्यसन्मुहुः समूर्च्छा चक्षणं बाला बालं वैधव्यपीडिता षडे
वंचापिताः सर्वा वैधव्यं प्रतिपेदिरे मातुः शोककराश्चैव वैधव्येन प्रपीडिताः पाणिपीडनवेलायां चरमायां हि ज्योत्तमः चिंता
दुःस्वार्णवे मग्नः कर्तव्यं नाभ्युपाद्यत यस्यायस्याथ निलये आगमदुरि दीक्षितः ध्रुवां दानुन शक्रो भूत्सत्यं सत्यं भया सुमान्
वयो हृदि ध्रुवाय श्ववीक्ष्य चिंतामवाप सः इत्यं मनसि संचिंत्य द्यगमत्काननं हिजः ध्रुवां मादाय सुश्रोणी गंतोरण्यं महत्पुत्रं
रुतानि पक्षिणां यस्मिन् सति न च मानवाः तद्वनं नार्ककिरणाय स्मिन् शक्ताः प्रकाशितुम् अनेकमृगसंकीर्णशार्दूलमृगसं-
वितं अन्यैश्च विविधैः सत्त्वैः सेव्यमानमहर्निशम् तत्रोपलभ्यमानं लं अपश्यच्च हि जाग्रणीः चिंतयित्वा मनस्यैव मश्मने प्रद-

दौ सुताम् वेतोक्तेनैव विधिना पाणिग्राहमकारयत् त्वं धर्मचारिणी चास्य सृते भवभयं त्यज भर्तृबुध्या भजस्वैनामुपलं फलमाप्स्य
सि इति दत्वा सुतां तस्मै सहिजोगात्स्वमंदिरम् कंदमूलफलानां च मिषेणैव जगाम सः गते पितरिसा बालादुःखशोकाकुला भव
त् कांतारे कुररीय हृत्बुक्रोश भृशदुःखिता चिंतयित्वा मनस्यैव भर्तृबुध्या महोपले दधार दृढभावज्ञानवसो मे पति ध्रुवम् ननु
देवाः प्रयच्छंति शीलाप्रतिभसंस्थिताः वाञ्छितार्थान् ननु थाणां भावो हि फलदायकः एतस्मिन् नंतरे काले जगादोच्चैः पुरंदरः पपा
तचाशनिस्तस्मिन् महत्कपलमस्तके सभिन्नो वज्रयातेन चूर्णीभूतो ततः क्षणात् हृत्वा ध्रुवापितस्वर्गपुनर्निर्दांचकार सा एत-
स्मिन्नेव काले तु पार्वत्या त्रिपुरांतकः युक्तो यदृच्छया गच्छन् व्योमयानेन मंदिरं पार्वत्युवाच भगवन् कथमद्य स्त्रीरुदती
वैष्णवानिधे दीना दीनतरानित्यंतस्वर्गमेव दप्रभो इति देव्या च चः श्रुत्वा प्रोवाच गिरिशः शिवाम् महादेव उवाच देविको
शिकदायादो ही दीक्षित संज्ञकः तस्यैयमात्मजा सा धीवैधव्यमगमध्रुवम् प्राप्तो मरणधर्मो यं पाषाणोपतिजानिहि एवमन्याः
सोदरास्याः षडतीव मनोहराः वैधव्यमायुः सर्वास्ताः पाणिग्रहणमात्रतः पित्रा दत्ता मुनी द्राणां पुत्रेभ्यो विपदंगताः आसां लला
टगारे रवादेवा द्वैधव्यदायिनी तानि राकर्तुं कामोयं प्रस्तराय समर्पयत् सोपि पंचत्वमापन्नो देवीरेखा बलीयसी सर्वज्ञस्य चः
श्रुत्वा हृत्पात्रांता ब्रवीदुमा पार्वत्युवाच कर्मणा केन भगवन् वैधव्यं प्रापिताः सुताः मुनेरनुत्तमं ब्रूहि तत्पापं पूर्वजन्मजं
कथं वा शभजन्मासां भवेद्भवदनुग्रहात् गिरिजावचनं श्रुत्वा प्राह शंभुर्यथोदितम् पूर्वमेवं मुनेषु त्र्यः सप्तासन्नगुणशालिने पि

आदत्तासुनींद्रायमुनयेविधिपूर्वकम् सुनींद्रं प्राप्य भर्तारं सप्तासन्दुष्टचेतसा सापत्यभावाद् दृष्टान्तिन्यंकलहतसराः परस्परे र्व
यानित्यं भर्तुः सेवानं चक्रिरे स्वयं मिशान् भोजिन्यो भर्तृद्वेषणतत्पराः तेन तापेन संतप्तो गतो वै स्वर्गमुत्तमम् सप्तापि च सपत्यस्ताः
प्रत्ययातायमालयं यामिनीयातनां भक्तादुःखिताः पुनरागताः इह जन्मनिकस्यापि कोशिकस्य सुताभवत् रूपलावण्यसंपन्ना
वैधव्यं प्रतिपेदिरे प्रलंभितः पतिः पूर्वतेन दोषेण वंचिताः पतयो वंचयांचक्रुः कृत्वा वेपाणि पीडनम् इति शंभोर्वचः श्रुत्वा हिमाद्रि
तनया ब्रवीत् पार्वत्युवाच भवत्येवंविधाः सर्वा भर्तृद्वेषणतत्पराः अस्मद्गोचरी चेयं नोपेक्ष्या करुणानिधे एवमाक-
र्ष्य पार्वत्या वचनं त्रिपुरांतकः वैधव्यं भजनं लोके कथयामास तद्व्रतम् येन वीर्णेन पोरं ध्योऽवैधव्यं मासु वंति हि उमेश्वरपुत्र
व्रतकं योषिद्वैधव्यनाशनम् तारणं सर्वपापानां योषितां च विशेषतः कर्कटीद्युमणोकल्पे वल्लीशीघ्रं दधत्कलं कर्कटीसफलाद्येषां
वांछितार्थप्रदायिनी तद्व्रतं ते विधास्यामि शृणु सुश्रोणि सादरम् कर्कटीघ्नतपुण्येन सर्वान् कामानवाप्नुयात् योषिदा पुरुषोवा-
पि नात्र कार्यविचारणा त्वामप्येतद्व्रतं कुरु कुरुष्वममसर्वगा कर्कटस्यैव नारी श्रावणे मासि भामिनी चंद्रे वारे विशेषेण स्त्री
भिः कार्यमिदं श्रुत्वा प्रातः शक्नुतिलैः स्नात्वा दंतशुद्धिं विधाय च त्वाकाचशतगंडुषान् मुरचदुर्गंधिनाशने पंचगव्यं गृहीत्वा
व्रतसंकल्पमाचरेत् आचार्यवरयेत्याजं शांतं दातुं बुद्धिबिनम् सर्वलक्षणसंपूर्णं वस्त्रैराभरणैस्तथा मंडपं कारयेत्पश्चाच्चतुर्दश
रंसंतोरणं तन्मध्ये मण्डपीठस्थां पूजयेदुमया सह सौवर्णीं प्रतिमां कृत्वा दृष्य भर्तृजतस्य च कर्कटीपूजयेद्यत्नात् सफलां कांच

नीशुभाय च स्वयमुग्मेन संवेद्य कुंभोपरि निधाय च कल्पवल्ली महाभागे सदा सौभाग्यदायिनि प्रार्थयामि व्रतादोलां भर्तृथे योषिद्वय
इति संपूज्य तां तत्र कर्कटीं च शिवं तथा उपचारैः षोडशभिर्मन्त्रिभावसमन्वितः नैवेद्यं सफलं दत्त्वा मांलां संतोष्य शोभने एकादशफ-
लानां वैवाणकं च प्रदापयेत् वेणुपात्रेण सहितं सतांबूलं सदक्षिणं कर्कटीनामया वल्ली विधात्रा विहिता पुरा तस्याः फलप्रदानेन
सफलाश्च मनोरथाः गीतैर्वैद्यैश्च नृत्यैश्च पुराणपठनादिभिः रात्रौ जागरणं कृत्वा सपत्नी कोहिजेः सह प्रभाते विमले स्नात्वा प्रा-
तः संध्यां विधाय च स्वशाखोक्तविधानेन होतव्यं कर्म सिद्धये प्रधानं पायसं सर्पिः सति लंजुहुयाद् द्विती अष्टोत्तरसहस्रं तु शतमष्टौ
त्तरं तु वा कद्रुद्रायेति मंत्रेण जुहुयाद् द्रुद्रुष्टये गोरीर्मिमायेति तथा पार्वत्याः प्रीतये हुनेत् होमकर्म समाप्याथ हुनेत् पूजां हुतिं तथा
आचार्यपूजयेत्पश्चाद्दस्त्रालंकारभूषणैः गोर्देयां तु सवत्सा च वस्त्रालंकारभूषिता आचार्याय प्रदातव्या व्रतसंपूर्णं हतवे दश
दानानि कुर्वीत शक्त्या वित्तानुसारतः सच स्त्रप्रतिमां कुंभमाचार्याय निवेदयेत् यथा शक्त्या प्रकुर्वीति चित्तशक्त्या विवर्जितः ॥
दानमंत्रः गृहाण मां कर्कटी त्वं हि जस्वर्णेन निर्मितां संपूर्णमेव तं चास्तदानेनानेन शंकर इमं मंत्रं समुच्चार्य दद्यात् कर्कटिकां
हिजे ब्राह्मणा च भोजयेत्पश्चाद्दसंख्यामितांस्तथा आशिषो प्रतिगृहीत्वा तद्दिजानां सफलाप्तये व्रतमेवं वरं कांते भोगः स्व-
र्गोपवर्गदं ध्रुवां कथय साधितं व्रतं वैधव्यभजनं इति तस्य वचः श्रुत्वा विमानादवरुह्य च ध्रुवांसा कथयामास कृपां कृत्वा व्रतं
श्रुत्वा स्वर्गगता महेशानी अनुकंथ हिजात्मकां ध्रुवापि च व्रतं चक्रे कांतारे च ऋषियंडले तदैव दिव्यपुरुषः पाषाणादाशु सुभवाः

सोपिहिजः पूर्वपतिस्त्रस्याएवमृगीहशः वरयामासतां बालांतदद्भुतमिवाभवत् शापेनकस्यचित्सोपिपाषाणत्वमुपागतः तौदंप
तीवहृन्वर्षान्मुक्ताभोगान्यथोसितान् पुत्रपौत्रसमृद्धिंचप्राप्यातेपिपरंपदं इतिपरमरहस्यंकथितंचोसुनींद्रकाः कथाश्रवणम
त्रेणनारीसौभाग्यमाप्नुयात् कर्त्तव्यंतुप्रयत्नेनचतुर्वर्णाभिरुत्तमम् ९४ इतिश्रीस्कंदपुराणेकर्कटीव्रतोद्यापनसंपूर्णम् ॥
अथकर्कटीपूजनं तिथ्यादिसंकीर्त्यममअस्वंडसौभाग्यप्राप्त्यर्थेपुत्रादिसंतत्येकर्कटीव्रतांगत्वेनकर्कटीपूजनंकरिष्ये पंच
वक्त्रंनयनंउमयासहितंशिवम् शङ्खद्वयदिकसंकाशंचितयेइत्तवत्सलं ध्यानं आवाहयामिदेवतांअस्मिन्स्थानेस्थिरोभ
व कर्कटीव्रतहेतोर्हिपार्वतीसहितप्रभो आवाहनं आसनंमणिसंयुक्तंचतुरस्रंसमंततः भक्त्यानिवेदितंतुभ्यंगृहाणस्मर
सत्तम आसनं देवदेवनमस्तेस्तुभक्तानामभयप्रद पाद्यंगृहाणदेवेशपार्वतीसहितप्रभो पाद्यं गौरीवल्लभदेवेशत्रिपु
रांतकशंकर भालनेत्रनमस्तेस्तुगृहाणार्घ्यममप्रभो अर्घ्यं कांचनेकलशेकस्थंस्नग्धंचसुशीतलं आचम्यतांमहादेवपावत्या
सहितप्रभो आचमनं पयोदधिधृतंचैवमधुशर्करयासुतं पंचामृतेनस्नपनंकरिष्येभक्तवत्सल पंचामृतस्नानं गंगा
गोदावरीरेवासमुद्रतंसुशीतलम् स्नानार्थंनमयानीतंगृहाणजगदीश्वर स्नानं आचमनं चंद्ररश्मिसमंशुभ्रंकार्पा
सेनविनिर्मितम् देहसंरक्षणार्थायवस्त्रंशंकरगृह्यतां वस्त्रं त्रिवृत्यात्रिदंतंशंभ्रंविधाननिर्मितंपुरा ब्रह्मण्यरक्षणंसूत्रं
उपवीतंगृहाणभो उपवीतं श्रीरवंदंचंदनंदिव्यं गंधं अक्षताश्चस्मरश्रेष्ठ अक्षतां नानाविधानिपुष्पाणिवित्त्वपत्रयुतानि

च पूजार्थेनेप्रयत्नामिगृहाणपरमेश्वर पुष्पाणि वनस्पतिरसोद्भूतो धूपं साज्यंचवर्त्ति दीपं अन्नंचतुर्विधंस्वादुरसेःषड्भिः समन्वि
तं गृहाणपार्वतीकांतकर्कटीसहितप्रभो नैवेद्यं उत्तरापोशनं करोद्धर्त्तनं इदंफलंमहादेवकर्कटीसंभवंशुभं गृहाणवरदोभूत्वा
पूजांमेसफलांबुरु फलं पूगीफलंतांबूलं हिरण्यगर्भेतिदक्षिणां चक्षुर्देसर्वलोकानांतिमिरस्यनिवारणं सर्वसौख्यकरंदेविआ-
र्त्तिव्यंकृत्यामिभो नीराजनं नमोस्तुकर्कटीदेविसर्वसौख्यप्रदायिनी मंत्रपुष्पंगृहाणेदंउमयासहितप्रभो मंत्रपुष्पं यानि
कानिचपापानिजन्मांतेविहितानिच तानितानिविनश्यंतिप्रदक्षिणपदेपदे प्रदक्षिणां नमस्तेदेवदेवेशनमस्तेस्तु वल्लभ च
तसंपू र्तिकामश्वनगरस्कारकरोम्यहं नमस्कारः अपराधसहस्राणि प्रार्थनां कर्कटीव्रतांगविहितं ब्राह्मणायवायनप्रदान
महंकरिष्ये ब्राह्मणसंपूज्य एकादशफलान्यह्यकर्कटीसंभवानिभो तांबूलदक्षिणांशंगृहाणहिजसत्तम वायनं विसर्ज
यामिशंभोत्वंकर्कट्याउमयासह पूजांचप्रतिगृह्याथगम्यतांनिजमंदिरं विसर्जनम् आचार्यायचर्पीदंतनिवेद्यसकलं
तन ब्राह्मणाभोजनीयाश्चरुदसंख्यामिताःशुभाः इतिकर्कटीपूजासमाप्ता अथविष्णुपंचकव्रतंलिख्यते
स्मृतुञ्जय हापरांतेमहासजःकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः भ्रातृभिः सहधर्मात्माद्रोणंभीष्मंतथाकुरुन् पुत्रान्योत्रांस्तथाभ्रातृन्
अश्वत्थामहीपतीन् राज्यस्यहेतवेतन्नकुलक्षयमथाकरोत् हत्वावंश्यान्कुरुन्तुराजापश्वात्तापेनतापितः राजाकुरुमही
पाण्डवराजपश्यकारणात् चतुरंगबलोपेतोभ्रातृभिःपरिवारितः यत्रसंस्थापितःकृष्णोद्धारवत्यांजगत्प्रभुः सजगामतदा-

तत्र प्रणम्य जगदीश्वरं कृष्णं संस्तुय च सानेनापि पतिवन्दितः पञ्चकिल वंश्यानां वधोपप्रशांतये व्रतमेकं समाचक्ष्वेनायं प्रति
 शायति कुलक्षयकृतं दोषं सयं कर्तुं त्वमर्हसि इति विज्ञापनां कृत्वा पश्चात्तापो भवेत्तुनः शुद्धिश्चिरः यत्कृत्वा मुच्यते जंतु
 महापातकपंचकात् तद्वत्तं ब्रूहि गोविंदयदितुष्टोसि केशव श्रीकृष्ण उवाच साधुसाधु महाभाग शरणं श्रेयाग्रमानसः
 येन संचर्यमाणेन मुच्यते पंचपातकात् तथा व्रतमिदं वक्ष्ये मम प्राणस्त्वमेव हि निमित्तमात्रं भवता कुलक्षयः कृतो भवि प्रो
 छप्योसि ते पक्षे द्वादश्यां श्रवणे तथा तदारभ्य व्रतं कार्यं मार्गशीर्षे तथा नृप एकादश्यामुपवसेत्यतिपक्षे च पर्वणि श्रवणे च तथा
 पोष्य पूजयेद्गरुडध्वजम् एवं संपूज्य चावच्यतावत्संपूज्य केशवम् वत्सरांते प्रकुर्वीत पंचमूर्तिजनार्दनं सश्रीकं च सकामं च
 सचक्रसगदं विभक्तं होमं तत्र प्रकुर्वीत एभिर्नामपदैः शुभैः श्रवणे देवतानां च अपूपैर्जुहुयाद्भुतं पुरुषोत्तमः शार्ङ्गधन्वा तथैव
 गरुडध्वजः गोवर्धनोत्थनं तश्च पुंडरीकाक्ष एव च तथा नित्यो वेदगर्भो यज्ञपुरुष एव च सूत्रह्वाण्योजयः शौरिरेताः श्रवणे दे
 वताः शक्रह्वादिदेवेभ्यो जुहुयाद्भुतपायसं नामभिः केशवाद्यैश्च द्वादश्यैर्जुहुयात्सुधीः एतां संपूजयेच्छुक्रह्वादिभ्योऽपि
 देवताः पौर्णमास्यां देवेभ्यो जुहुयाद्भुतपायसम् विधुः शशीशशांकश्चंद्रः सोमस्तथोडुपः मनोहरो मृताश्वहिमांशुः
 पावनं तथा निशाकरश्चंद्रमाश्च पूर्णिमा देवताः क्रमात् कृष्णाद्वादशिदेवेभ्यो हुनेत्संचामृतादनं संकर्षणादिनामानः कृष्णा
 द्वादशिदेवताः मुद्गोदनतिलाज्यं च अमावास्यांतु देवताः महीधरो जगन्नाथो देवदो देवकीकृतः चतुर्भुजो गदापाणिः सु

रभीष्टः सुलोचनः चार्वंगश्च कृपाणिश्च सरभिः शोभमानः कः दर्शयस्व पक्षमासेषु देवताः षष्ठिकीर्तिताः स्वाहाकारावितैरेतैश्च तुर्यैश्च
 होमयेत् एवं विधिविधानं च होतव्यं च पृथक् पृथक् होमांते पूजयेद्भस्त्राचार्यं भूषणैः शुभैः भूमिं सस्यवतीं श्रेष्ठं सवत्सांगां पय
 स्विनीम् गोमेदं पुष्करागं च वैदूर्यं चंद्रनीलकं मणिक्यं च प्रदानं पंचपातकनाशनम् पंचरत्नानि देयानि पंचपातकनाशने पं
 चमूर्तिस्त्वर्णनजातरूपं जनार्दनम् सवस्त्रकलशं चैव आचार्याय निवेदयेत् इरावतीति मंत्रेण गादद्याच्च पयस्विनीम् धृतवती
 तिमूर्तेन भूदानं कारयेत्ततः तद्विष्णोरिति मंत्रेण जातमूर्तिं प्रदापयेत् हिरण्यगर्भमंत्रेण दानं च हिरण्यकं पंचमहापातकानि क्ष
 यं यांति न संशयः ब्रह्माणं च गणेशं च वस्त्रालंकारभूषणैः वस्त्रांते पूजयेद्भस्त्रागोभूरल हिरण्यं दत्त्वा प्रदक्षिणां कृत्वा यथानुज्ञा
 विसर्जयेत् ब्राह्मणां च भोजयेद्वाजन् वैष्णवान् च हि संखकान् ब्रह्महत्यासूरापांश्च वर्णस्तेयमेव च गुरुस्त्रीगमनं चैव तत्संसीचि
 पंचमम् गोघ्नश्चैव कृतघ्नश्च भूषणहात्रपलीपतिः अन्येभ्यो विविधेभ्यश्च पापेभ्यो मुच्यते नरः वसते चैव वैकुण्ठेया वदिष्णुः सना
 तनः इह लोके सखासीनः पुत्रपौत्रादिसंपदः अविच्छिन्नप्रियं भक्ता अंत्यातिपरांगतिं तस्मात्कुंजराजं द्रवतं पातकनाशनं
 अयोध्यानगरे रम्ये त्रेतायां च नराधिपः राजादशरथो नाम शशासपथिवीमिमाम् सराजाभृगयासक्तो जगाम गहनं वनं शरयूना
 मनद्याः सतीरे गत्वा महावने धनुर्बाणयुतो रात्रौ स्थितो सोमृगसाधने अर्धरात्रौ व्यतीतायां तस्यास्तीरे सुनीश्वरः पितृभक्तिसदा
 चारः पितरो ते न नीयते तस्य तौ पितरो तत्र तृषया पीडितौ तदा जलमानीयतां पुत्रानाभ्यां संप्रेषितस्ततः सकुंभो मुनिपुत्रेण जल

पूर्णमकारितः निशम्यराजातच्छब्दमुच्यते शरमुत्तमं मृगमन्त्रेष्यनराजामृगवृद्धाजिघांसितः विलोक्यतत्रराजाब्राह्मणंशंसितव्रतं
आत्मानं ब्रह्महंतारं ज्ञात्वा राजा सुदुःखितः तस्यापपरिहारार्थं नैमिषारण्यमागतः यत्र ज्ञात्वा ज्ञानद्वंद्वान्प्रणिपत्य यथाक्रमं शृण्वं
नुमुनयः सर्वे ब्रह्महत्यामयाकृता कथं पापहिमुच्येहं वक्तव्यं तु महर्षयः ऋषय उचुः क्षणं ध्यात्वा महाभाग राजानमिदमब्रवीत्
राजनरघुकुलश्रेष्ठ कुरुष्व व्रतमुत्तमं विष्णुपंचकसंज्ञं च पंचपातकनाशनं मासेभाद्रपदे शुक्लदश्यां श्रवणं यदि तदारभ्य व्रतं का
ये मासे शीर्षे वानृष एकादशी द्वये चैव श्रवणं पौर्णमासिका दशचोषये दत्तया वर्षमेकं समाचरेत् एकादशी द्वये मासे श्रवणं
विष्णुदेवतं पौर्णमास्यां शशी चैव दर्शविष्णुः सनातनः द्वादशैव तु नामानि प्रत्येकं पूजयेद् द्वितीयाये मासे पंचधा च पूजयेच्च जगत्प्र
भुं नामभिर्द्वादशे मासे पंचधा दशसंख्यया उद्यापनं ततः कुर्याददौ मध्ये प्रयत्नतः अंतरे वापि प्रकर्तव्यं व्रतसाधुष्यहेतवे घृतपु
तैश्च श्रवणेशकुंतुगुडपायसं पायसाज्यं पौर्णमास्यां कृष्णोपचामृतोदनम् निलैश्च दर्शमुद्रान्नं होतव्यं घृतसर्पिषा अनेन विधिना
राजन कुरुष्व व्रतमुत्तमं पापेभ्यो मुच्यते राजन् पुत्रपौत्रांश्च प्राप्स्यसि तेषां तद्वचनं श्रुत्वा च कारव्रतमुत्तमं राजादशरथः सद्यो मुक्तो वै पा
तकात्ततः तस्मान्ब्रह्मवधाच्चुक्तो ब्रह्महत्यादोषतः प्रभुः सूर्याचार्यो महाराज सूर्यापानाद्ब्रह्महस्यतिः गुरुस्त्रीगमनाच्चंद्रः स्रवर्णहरणा
दूलिः अन्यैरपि महीपालैर्दिलीपसगरादिभिः महापातकजैर्दोषैर्विमुक्त्यर्थं कृतं तदा तस्मात्त्वमपि राजेन्द्र कुरुष्व व्रतमुत्तमं कुल
क्षयकृतेभ्यश्च दोषेभ्यो मुच्यसे व्रतात् यदि ह्यसि महाराज सद्गतिं गतिमाप्स्यसि माकुरुष्व अत्र संदेहो व्रतं कुरु यथोचितम् उपास्या

न च श्रोतव्यं यद्व्रतं विष्णुपंचकम् ये च शृण्वन्ति सततं ये पठन्ति हि ज्योत्तम सर्वे ते मुक्तिमाप्नोति महापातकजादृयात् कथानुवादकं भक्त्या
पूजयेच्च सदानैः तेन संतुष्टते विष्णुर्जगत्कर्ता जनार्दनः इति श्रीमद्विष्णोत्तरपुराणे विष्णुपंचकव्रतसंपूर्णं अथोद्यापनम् म
मद्वहज्जन्मनि जन्मांतरे च ब्रह्महन्तमद्यपानसुवर्णस्तयगुरुतत्पगमनागमनागमनतत्सं सर्गजनि तोपपातकानां बुद्धिपूर्वाणां अबु
द्धिपूर्वाणां महापातकानां उद्युपातकानां प्रायश्चित्तार्थं विष्णुपंचकव्रतं करिष्ये विष्णुपंचकव्रतस्य संपूर्णतासि धर्मे उद्यापनं करिष्ये
पुण्याहं वाचयित्वा सर्वतोभद्रं ब्रह्मादिदेवता आवह्या कलशे विष्णोः स्रवर्णं प्रतिमां स्थाप्य राज्ञो जागरणं कुर्यात् प्रभाते स्नात्वा शुद्ध
देवोऽस्मिंश्चिदं कृत्वा अग्निं प्रतिष्ठाप्य अन्वाधानं कुर्यात् चक्षुषीत्यंतमुक्ता अत्र प्रधानं पुरुषोत्तमं आर्द्रं ध्यानं गरुडध्वजं अन्नं
पुंडरीकं नित्यं वेदगर्भं यज्ञपुरुषं स्रब्रह्मण्यं जयं शौरिं एताः श्रवणदेवताः अपूपद्वयेण केशवो दिहा दशनामदेवताः एताः श्रु
कृदादशीदेवताः गुडपायसेन विधुंशशिनः शशांकं चंद्रं सोमं उडुपं मनोहरं अमृतांशं हिमांशं पावमानं निशाकरं चंद्रम
सं एताः पूर्णिमादेवताः घृतपायसेन संकर्षणादि कृष्णांतं एताः कृष्णाद्वादशीदेवताः पंचामृतोदनेन महीधरं जगन्नाथं दे
वेन्द्रं देवकीसुतं चतुर्भुजं गदापाणिं सरसीदं सलोचनं चार्वंगं चक्रपाणिं सुमित्रं अस्मरांतकं एताः दर्शदेवताः तिलमु
द्गेदनेन शंषेणस्विष्टकृतमुत्कृत्वा होमं समाप्य आचार्यं पूजयेत् पीठदानं कुर्यात् तथा यथाशक्त्या ब्राह्मणां च भोजयेत्
तेभ्यो वस्त्रालंकारान् दद्यात् स्वयं वाग्यतो भूत्वा च धुभिः सह भुंजीत इति विष्णुपंचकव्रतोद्यापनसंपूर्णं शुभं भवतु

अथ कोटिदीपदानविधिः स्कंद उवाच रुद्रसंख्याशिवायार्थार्पयेद्दीपमुत्तमं वर्षमेकं तदर्धं वा वर्षद्वयमथापि वा कोटि-
संख्यासंख्यावा तदर्धं वा स्वशक्तितः तस्य दीपस्य संपूर्णं कुर्यादुद्यापनं बुधः उपवासं प्रकुर्वीत पूर्वस्मिन् दिवसे न दा कर्षमात्रम्
वर्षे न तदर्धं येन वा पुनः प्रतिमांशं करस्याथ उभया सहितस्य च कलशं स्थापयेद्वा त्रयोस्वस्तिवाचनपूर्वकम् आचार्यं वरयेत्तत्र अ
भिज्ञं वेदपारगम् उमामहेश्वरं चात्र स्थापयेत्कलशोपरि उपचारैः षोडशभिः पूजयित्वा पृथक् पृथक् रात्रौ जागरणं कुर्यात्पुण्यं भ
वणादिभिः प्रातः स्नानं विधायाथ होमकर्म समाप्तमेव तिलैर्यवैश्च चरुणा सपिषा बिल्वपत्रकैः आज्यपूतैश्च प्रत्येकं सद्योजातादि
मंत्रतः शतमष्टोत्तरं हुत्वा होमशेषं समापयेत् उमामहेश्वरं देवं पूजयेच्च पुनर्ब्रूती प्रतिमां वस्त्रसहितं आचार्याय निवेदयेत् स
हिरण्यां सवत्सां च धेनुं दद्यात्स यत्नतः अनेन विधिना यस्तु व्रतमेतत्समाचरेत् स भक्त्या विपुलान् भोगान् शिवसायुज्यमा
मुयात् ब्राह्मणान् भोजयेत्स श्वाहूस्त्रालंकारभूषणैः गुरोराज्ञां गृहीत्वा तु दक्षैः सह स्वयं भजेत् एवं यः कुरुते मर्त्यो कोटिदीपप्र
दीपनम् नरो वाप्यथ वानारी सोऽश्नुते पदमव्ययम् ज्ञानमुत्पद्यते तस्य संसारमयनाशनम् सर्वपापक्षयकरं जन्मजन्मार्जितं व-
हु बाल्ये वयसि यत्पापं यौवने वापि यत्कृतम् वार्धकेऽपि कृतं पापं तत्सर्वं नश्यति ध्रुवम् सर्वपापविनिर्मुक्तो भुक्ता भोगाननेकशः
सर्वान् कामान् वाप्याथ सोऽश्नुते पदमव्ययम् परममिति हासं पावनं तीर्थं धृतं हजि न विलयहेतुं यः शृणोतीह भक्त्या सम्भवति
स्वल्पपूर्णः सर्वकामैरभीष्टैर्जयति च स्मरलोकं दुर्लभं यज्ञसंघैः इति श्रीस्कंदपुराणे कोटिदीपोद्यापनसंपूर्णम् ॥

अथ पार्थिवलिङ्गोद्यापनम् नारद उवाच कथं पार्थिवपूजाया विधिर्ज्ञेयः सुरेश्वर किं फलं चास्य विज्ञेयं कथमुद्यापने भवेत्
कियत्कालं च कर्तव्यं प्रारंभश्च कदा भवेत् कथं या शुभमहादेव लोकानामुपकारकम् ईश्वर उवाच धर्मार्थकाममोक्षार्थं पार्थिवं
पूजयेत्सदा मृदमानीय शङ्खादौ शर्करावर्जिता शुभा सिंचोदकेन शङ्खेन मर्दयित्वा तु वंदयेत् प्रारंभोऽस्य प्रकर्त्तव्यो माघमासे सि
तेतरे च तु दृश्यं विशेषेण सर्वकार्यार्थसिद्धये अथवा श्रावणे मासि दुवारेश्वरमेग्रहे स्नात्वा संपूज्य गणपं स्वस्तिवाचनपूर्वकम्
आजन्म पूजयेच्छंभुं संवत्सरमथापि वा संपाद्य सर्वसंभारान् पूजयेन्मन्त्रायं शंभुम् शिवेति मृदमादाय महेशो घट्टने स्मृतः शंभुः
प्रोक्तो प्रविश्यापि नाकी प्राणनेमतः शशिशेखरः पूजायां वामदेवोऽपि धूमकेविकृपाक्षोऽपि विज्ञेयो दीपदाने विशेषतः उपहारे कपदीस्या
चांबूले शितिकंठकः दक्षिणाया मुमाकांतो नीललोहि विसर्जने एवं पूजा प्रकर्त्तव्या तं दुर्लभं बिल्वपत्रकैः संवत्सरे तु संपूर्णोऽद्यापन
विधिं चरेत् आचार्यं वरयेत्पूर्वदशान् नृत्तिजस्ततः विरच्य लिङ्गतो भद्रं पंचवर्णैः शंभुं स्मृतम् ब्रह्मादिस्थापनं कृत्वा कलशं
स्थापयेत्ततः शिवप्रतिमां सौवर्णीं रजतस्य च षस्ततः वस्त्रद्वयेन संवेष्ट्य उपचारैः स्तुष्टु शोः पूजयित्वा विधानेन अधिवासनपू
र्वकम् गीतवादित्रनिर्घोषैर्जागरंतत्र कारयेत् स्तोत्रैश्च विविधैः सूक्तैः पूजयेत्परमेश्वरम् चतुर्दशीदर्शयुक्तापारणेयधिकाम
ता मृत्युं जयेति मंत्रेण अग्नौ हुत्वा च पायसम् लिङ्गसंख्यादशांशेन होमः कार्यो विधानतः अथवा नाममंत्रेण पायसं जुहुयाद्
तीर्तर्पणं च प्रकर्त्तव्यं तद्दशांशेन सर्वदा मार्जनं तद्दशांशेन तद्दशांशेन भोजयेत् आचार्यं पूजयेद्दक्ष्या वस्त्रालंकारभूषणैः धेनुं

दद्यात्सर्वसांच शिवसंतोषहेतवे शिवरूपाश्वतेविप्रादक्षिणावरुसंयुताः पूजयित्वा विधानेन नमः कुर्यात्पुनः पुनः शिवपीठं च तत्सर्वं आचार्योप
निवेदयेत् शिवभक्त्यात्मकं यस्माज्जगदेतच्चराचरम् तस्मादेतेन मे सर्वं करोतु भगवान् शिवः कैलासवार्मगौरिशोभगवान् भक्त
वत्सलः चराचरस्य कोलिंगरूपी दिशतु वांछितम् इति प्रार्थयन्तो विप्रान् प्रस्कृत्वा विसर्जयेत् स्वयं भुंजीत वैभक्त्या वंधुवर्गैः समन्वि
तः इति ते कथितं विप्रसर्वकामार्थसिद्धिदं शिवयोगं समासाद्य तत्रैव वसन्तं चिरं इति श्रीभक्तियोगपुराणपार्थिवलिङ्गप्रतीक्षापनं सं
पूर्णं व्रतार्कचिंतितानर्थान् शक्त्यर्थं च विपश्चितान् बहून्पंचितानर्थान् दर्शयामि यथाक्रमं धनस्य लक्षणं चादौ कालदेशोत्ततः परं
व्रताधिकारिणः पश्चाद्भूतधर्मास्ततः परं उपवासश्च धर्मश्च हविष्याणि व्रतस्य च पंचरत्नस्वरूपं च पल्लवानां ततः परं पंचगव्यस्वरूपं च मे
त्रास्तत्र यथाक्रमं पंचाभूतस्वरूपं च पटुरमानां तथैव च गंधस्य भागमानं च देवतानां यथाक्रमं सर्वगंधमिति प्रोक्तं यक्षकदम्बसंज्ञकं सर्वो
पधीततः प्रोक्ता मंडले पंचवर्णकं मृदः सप्तविधा प्रोक्ता यातवश्च ततः स्मृताः सप्तधान्यततः प्रोक्तं यथाष्टादशसंख्यकं कुंभस्य लक्षणं पश्चाद्
तिमाद्रव्यतच्चित्तिः धान्यमानं ततः प्रोक्तं कलशस्थापने शक्त्यर्थं पूजाद्रव्याणि सर्वाणि यथादेवतादिशोत्तं धूपाश्वापितथा प्रोक्ता देवताभे
दतः पुरम् अनादेशे च संख्याया अष्टोत्तरशताधिका होमद्रव्यप्रतिनिधिर्भद्रदेवतयोस्तथा कथनं चायनादेशे द्रव्यप्रतिनिधेस्तथा
पवित्रलक्षणं पश्चात्सप्तसंख्याततः गरम् धूपाश्वापितथा प्रोक्ता होमयोग्याभयोपि च हेमरोष्यादिधातूनां धान्यानां मानं प्रीरितं ॥
होमद्रव्यस्य मानं च कृत्स्नजावरणं तथा आचार्यकर्मकरणं अग्न्यावाहनं च सर्वतोभद्रसंज्ञं च लिङ्गं तोभद्रमेव च अथ मंडलद

वानां मुद्राणां लक्षणानि च षोडशाद्युपचाराणां कथनं च पृथक् पृथक् विधिश्चोद्यापने प्रोक्तो व्रतसंगेतथैव च उपयुक्त पदार्थानां ह्येवंप
रिभाषणं अथ व्रतानि कथ्यन्ते प्रतिपत्तमृति क्रमात् चैत्रशुद्धप्रतिपदिसंवत्सरविधिः स्मृतः आरोग्यप्रतिपत्त्यश्वादिधाप्रतिपदस्तथा तिष्ठ
कव्रतकं प्रोक्तं विल्वरोदारव्यक्तं तथा दोहित्रप्रतिपत्त्योक्ता तत्रैव वरात्रकं द्यूतप्रतिपदा प्रोक्ता ततः स्कंदव्रते स्मृता चंपापष्टी विधिस्तत्र
बलिराज्यमतः परम् पूजागोवर्धनस्याथ प्रतिपदां यथाविधि ततो यमद्वितीया वैभातृ संज्ञाततः परं तृतीयायां ततः प्रोक्तं सोभाग्यशय
नव्रतम् गौर्यादौ लोत्सवः प्रोक्तं अक्षय्याख्याततः स्मृता स्वर्णगौरीततः प्रोक्ता हरितालिततः स्मृता बृहद्गौरीततः प्रोक्ता सोभाग्या
ख्याततः परम् चतुर्थ्यामथ संप्रोक्तं श्रावणे कृष्णपक्षके संकष्टारव्यव्रतं प्रोक्तं गणेशस्य शक्त्यर्थं श्रावणेशकूपक्षेतुदूर्वागणप
तिहिंया ततः सिद्धिविनायकस्यास्य संतोख्यानमेव च कपर्दीगणपतिः प्रोक्तो करकारव्याततः स्मृता शक्त्या ज्ञेयादशरथी ततो
गौरी तिसंज्ञिता वरदारव्याततो ज्ञेया शकुवैगणनायके माघे कृष्णो तिष्ठति प्रोक्ता तथा गारकयैशक्त्या व्रतं च नागपंचम्यानाग
दष्टव्रतं तथा ऋषिपंचमिसंज्ञारव्युपांगललिता स्मृता ॥ वसंतपंचमी प्रोक्ता माघशक्ते हरिप्रिया आद्यंतुललिता षष्ठी कपिला व्रतकं
तथा स्कंदपष्टी ततः प्रोक्ता चंपापष्टी ततः स्मृता गंगारव्यासप्तमी प्रोक्ता शीतला सप्तमी ततः मुक्ताभरणसंज्ञारव्यासरस्वत्याश्च पूजनं गयसप्त
मविज्ञेया अचला सप्तमी तथा पुत्रसंज्ञा च तत्रैव सप्तमी व्रतमुत्तमं बुधाष्टमी ततः प्रोक्ता दशाफलविधाष्टमी जन्माष्टमी ततः प्रोक्ता सैव गोकुलसं
ज्ञा ज्येष्ठाष्टमी ततो ज्ञेया दुर्गाष्टमी शक्त्यर्थं महालक्ष्मीस्ततः प्रोक्ता नवमिषोडशवासरं महाष्टमी ततः प्रोक्ता अशोकाष्टमिसंज्ञका कालाष्टमी

ततो ज्ञेयाभैरवारव्याशिवाप्रिया नवमीरामविरव्यातासर्वपापहराशुभा ततो ज्ञेयामनामस्यतेरवनपूजनं शुभम् नवमीशारदाप्रोक्ता
दुर्गासंख्याशुभप्रदा अक्षय्यनवमीसंज्ञाकार्तिकशुक्लपक्षके ततो विवाहो धात्र्याश्वतुलस्याशुभप्रदः ततो दशाहरास्तोत्रं
तदंशहरं शुभं आशादशमितरव्याताव्रतं दशवतारकम् दशमीविजयानामशम्यापात्राभिमानतः एकादशीततः प्रोक्ता सनि
र्णयशुभप्रदा निर्णयोद्वादशीनां च अष्टानां परिकीर्तितः उद्यापनमथोच्यते एकादश्याः शुभप्रदं शुक्लकृष्णादिधाप्रोक्ता सामान्ये
द्वादशीतथा मार्गशीर्षादिमास्यकथनं अघनाशनं चतुर्विंशतिसंख्याकं एकादशीव्रतं शुभम् चतुर्विंशतिनामानि महिमान्
पृथक्पृथक् शयन्येकादशीप्रोक्ता चतुर्मास्यव्रतेशुभा व्रतानितत्रकथ्यते वार्षिकानि बहुनिच सोद्यापनानि सर्वाणि मान-
वानां शुभानि च भीष्मपंचकसंज्ञं च गोपद्वारव्याव्रतं शुभं प्रबोधो वै तुलस्याश्वकर्तव्यो वंशहृदये द्वादशीमथ कथ्यते दम-
नारव्याशुभप्रदा वैशाखीयोगकृत्ता चेत्यतीपाताभिधामता आषाढीपारणे ज्ञेयापवित्रारोपणंततः वामनारव्याविशेषणश्र-
वणेन समन्विता ततो ज्ञेयास्वरूपो वै द्वादशीपरिकीर्तिता त्रयोदशीजयाप्रोक्ता पार्वतीपूजने शुभा गोत्रिगत्रव्रतं प्रोक्तं दशमे-
दादिधा स्मृता अशोकारव्यंततः प्रोक्तं महावारुणिकंततः शनिप्रदोषसंज्ञं च पक्षसंज्ञं प्रदोषकम् अनंगारव्याभिधा ज्ञेया त्रयो-
दशीशुभा स्मृता चतुर्दशीमथो प्रोक्ता स्नानं वै शिवसन्निधौ नृसिंहारव्याततः प्रोक्ता ततो नंत चतुर्दशी रंभाव्रते ततः प्रो-
क्ता नरकारव्याततः परम् वैकुण्ठारव्याततः प्रोक्ता चतुर्दशिशिवप्रिया शिवरात्रिस्ततो ज्ञेयाशिवव्रतविधा स्मृता पौर्णिमावद-

सावित्रीगोपद्वारव्याततः परं कोकिलाव्रतमाहात्म्यंतोरक्षाभिधा स्मृता उममहेशभिज्ञा च पौर्णमासी शुभप्रदा कोजागरंततः प्रोक्तं
त्रिपुरोत्सवमग्रतः वत्तिशीपौर्णिमा ज्ञेया लोहिकारव्याततः परम् अमापिगेरि संज्ञाख्या लक्ष्मीसंज्ञाततः परम् गौरीतपोततः प्रोक्तं अ-
मासोमेन संयुता अर्धोदयस्ततः प्रोक्तो अमावास्याविशेषतः अतः परं प्रवक्ष्यामि मनुमासादिकं व्रतं स्वस्तिकारव्यं व्रतं पश्चात्तं च
र्णैः सुशोभितं रविवारव्रतं पश्चादाशादित्यव्रतंतथा ततो दानफलं प्रोक्तं भालुवारे महत्फलम् सोमवारव्रतं पश्चात्काम्यमोक्षं हि धातथा वि-
शेषेण दुवारे वै एकमुक्तिव्रतंततः भौमवासरसंज्ञं च ततो वैष्णुवासरं शनैश्चरव्रतं पश्चात्तुल्यतीपातततः परम् मासोपवासकं पश्चा-
द्वास्यापारणाततः धान्यसंक्रमणं पश्चात्तुल्यवणास्यंततः परं भोगसंक्रमणं पश्चाद्दूषसंक्रांतिमेव च तेजसंक्रमणं ज्ञेयं सोभाप्यारव्याततः
परम् संक्रांतिसंबुद्धा प्रोक्ता मनोस्थविधानतः अशोकारव्याततः प्रोक्ता अमृत्युर्द्विकीर्तिततः धनसंक्रमणं प्रोक्तं च सरान्नेन भोजनम्
ततो मकरमासे वै घृत स्नानं रवेः स्मृतम् घृतकंबलदानं च दधिमंथनमेव च तांबूलस्य तातो दानं सोद्यापनमुदाहृतम् मौनव्रतं
ततो ज्ञेयं प्रपादानंततः परम् लक्षपद्मंततः प्रोक्तं लक्षदीपस्ततः परम् लक्षदूर्वास्ततः प्रोक्ता शिवलक्षपरिक्रमम् प्रदक्षिणविधिः प्रोक्तो
अश्वत्थस्य बुधैस्ततः विष्णुप्रदक्षिणा प्रोक्ता तुलस्याश्वततः परम् विप्राग्निगोहनु मते प्रदक्षिणमतः परं लक्षविल्वस्ततः प्रोक्तो न-
नापुष्पैस्तु पूजनम् तुलसीलक्षसंख्याकविष्णुपूजाततः परम् विल्ववतीर्तितो ज्ञेया रुद्रवतीर्तितः परम् माणिक्यवर्तिसंज्ञं च विष्णुव-
तीर्तितः परं देहवतीर्तितः प्रोक्ता सर्ववतीर्तितो स्मृता विष्णुसूर्यनमस्कारालक्षसंख्याततः परम् मंगलारव्याततो गौरीमौनव्रतमतः

22

वर्षकोटिस्वर्गवासः एलाफललक्षपूजनेन द्वादशसहस्रस्वर्गवासः पश्चाच्चक्रवर्तीभवति अखंडविल्वपत्रलक्षपूजनात् कल्यांतं
शिवपुरेवासः जीरकलक्षपूजनात् सप्तजन्मपर्यंतं सौभाग्यं पश्चाद्वाज्यप्राप्तिः इति धान्यफललक्षपूजाविधिः अथ
लक्षपूजोद्यापनम् यथाशक्ति ब्राह्मणभोजनं नारीकेलाभ्युदानम् गजध्वजपताकाशिवस्योपरिकार्यश्वेतवस्त्रा
च्छादनम् तत्राचार्यलक्षणम् ह्रस्वंचक्षुषलंचैव मतिदीर्घजडंतथा चेततांचाभिषेक्तारं बधिरं हीनलिंगकम् वेद
हीनंदुराचारं मलिनं बहुभाषिणम् निंदकं पिशुनं दक्षं अंधकंच विवर्जयेत् ॥ सपत्नीकंसपुत्रंच अनूचारमनिंदकम् कर्मज्ञंदो
परहितं संतुष्टंच परीक्षयेत् पूजांतं चतुर्होमं तिलद्रव्येण कारयेत् ततस्त्वनंतरं पूजामाचार्येणैव कारयेत् यद्द्वारं मत्तमातं
गावायुवेगास्तरंगमाः पूर्णंदिवदनानायां लक्षपूजाविधेः फलम् नमः शिवाय शांताय सगणाय ससूनवे निवेदयामि चात्मानं त्वं
गतिः परमेश्वर भूमौ स्खलितपादानां भूमिरेवावलंबनं त्वयि जाता पराधानां त्वमेव शरणं मम इति श्रीब्रह्मांडपुराणे
लक्षपूजाव्रतोद्यापनसंपूर्णम् श्रीसांबसदाशिवार्पणमस्तु श्रुभंभवतु ॐ ॐ
अग्निहोत्रीत्युपाख्येन सस्वारागमस्य सन्नुना ॥ विठ्ठलाख्येन ह्मतिना मुंवादेव्याः परेश्वरभ्ये ॥ १ ॥ शिलायंत्रैकितस्वस्य घतराजः श्रुभा
वहः रसाद्रिसप्तभूशाके आनंदाब्देथ वत्सरे ॥ वैशाखे कृष्णपक्षे तु अमायां पूर्णतामगात् ॥ २ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥
ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥

॥ इति घनराजः समाप्तः ॥